

truenfull.com

Mục lục

<u>Chương 1: Xuyên Việt Đến Tương Lai</u>
<u>Chương 2: Hệ Thống Siêu Cấp Yy Nhận Chủ</u>
<u>Chương 3: Sau 5 Năm</u>
<u>Chương 4: Kiểm Trắc Thiên Phú</u>
<u>Chương 5: Phế Vật Hay Là Thiên Tài?</u>
<u>Chương 6: Siêu Cấp Quái Vật !!! Siêu Cấp Thiên Tài !!!</u>
<u>Chương 7: Phong Vân Động</u>
<u>Chương 8: Siêu Cấp Vận May Gia Thân !</u>
<u>Chương 9: Chuẩn Bị Khởi Hành Tiến Đến Học Viện</u>
<u>Chương 10: Tiến Về Học Viện (1)</u>
<u>Chương 11: Tiến Đến Học Viện (2)</u>
<u>Chương 12: Tiến Đến Học Viện (3)</u>
<u>Chương 13: Tiến Về Học Viện (4)</u>
<u>Chương 14: Tiến Đến Học Viện (5)</u>
<u>Chương 15: Khởi Hành(1)</u>
<u>Chương 16: Khởi Hành (2)</u>
<u>Chương 17: Khởi Hành (3)</u>
<u>Chương 18: Hải Tặc Đột Kích(1)</u>
<u>Chương 19: Hải Tặc (2)</u>
<u>Chương 20: Hải Tặc Đột Kích (3)</u>
<u>Chương 21: Cứu Viện ?(1)</u>
<u>Chương 22: Cứu Viện ?(2)</u>
<u>Chương 23: Cứu Viện (3)</u>
<u>Chương 24: Một Quyền Chi Uy !</u>
<u>Chương 25: Sức Mạnh Thật Sự Của Chấn Động !</u>
<u>Chương 26: Siêu Địa Bộc Thiên Tinh!</u>
<u>Chương 27: Hôn Thê? Vợ Chưa Cưới?</u>
<u>Chương 28: Ác Ma Cùng Trùng Tộc Kinh Khủng</u>
<u>Chương 29: Trái Ác Quỷ</u>

[Chương 30: Triệu Hoán Lý Thất Dạ](#)

[Chương 31: Ban Đêm Đột Kích](#)

[Chương 32: Bước Nhảy Alpha](#)

[Chương 33: Chuẩn Bị Lên Làm Cha](#)

[Chương 34: Tiến Vào Học Viện Bảo Danh](#)

[Chương 35: Chậm Đã Thắng! Sơn! Tùng!](#)

[Chương 36: Cướp Đoạt Thiên Phú, Huyết Mạch Của Người!](#)

[Chương 37: Diệt Thằng Gia \(1\)](#)

[Chương 38: Diệt Thằng Gia \(2\)](#)

[Chương 39: Diệt Thằng Gia \(3\)](#)

[Chương 40: Diệt Thằng Gia \(Hết\)](#)

[Chương 41: Liên Bang Nhân Loại Cao Tầng Chấn Động](#)

[Chương 42: Vị Thiếu Niên Đó Là Cháu Của Ta!](#)

[Chương 43: Ta Cây Nát Người ***](#)

[Chương 44: Trở Về Học Viện Bắc Đẩu](#)

[Chương 45: Bị Bất Bài?](#)

[Chương 46: Đánh Bại Hận Thiên Từ](#)

[Chương 47: Dâm Đãng Lớp Học](#)

[Chương 48: Trận Chiến Kinh Điển Nhất Của Minh Hạo](#)

[Chương 49: Phút Một Lần](#)

[Chương 50: Khinh Thường Quần Hùng](#)

[Chương 51: Đại Hôn](#)

[Chương 52: Tới Nơi](#)

[Chương 53: Hắc Ám Liên Minh Tổng Tiến Công](#)

[Chương 54: Hi Sinh](#)

[Chương 55: Lý Thất Dạ Dạy Đồ](#)

[Chương 56: Cục Cứt Mũi Thần Thánh](#)

[Chương 57: Hắc Ám Liên Minh Rút Lui \(1\)](#)

[Chương 58: Hắc Ám Liên Minh Rút Lui \(Hết\)](#)

[Chương 59: Đại Thống Soái Liên Bang Nhân Loại, Minh Hạo](#)

[Chương 60: Minh Hạo Super Saiyan\(Bản Đẹp\)](#)

[Chương 61: Minh Hạo Tuyên Bố](#)

[Chương 62: Super Saiyan Momoshiki Super God](#)

[Chương 63: Thế Giới Trong Gương!](#)

[Chương 64: Một Năm Sau](#)

[Chương 65: Phu Nhân Sắp Sinh](#)

[Chương 66: Chuẩn Bị Khởi Hành Tiến Vào Vũ Trụ](#)

[Chương 67: Tiến Ra Ngoài Vũ Trụ](#)

[Chương 68: Liên Bang Chặn Đánh \(1\)](#)

[Chương 69: Liên Bang Chặn Đánh \(Hết\)](#)

[Chương 70: Chó Cản Chó](#)

[Chương 71: Đùa Giỡn Hai Vị Nguyên Lão](#)

[Chương 72: Triệu Hoán Ra Bulma!](#)

[Chương 73: Giáng Lâm Thế Giới Hokage](#)

[Chương 74: Giết Chết Chồng Tương Lai Ōtsutsuki Kaguya](#)

[Chương 75: Ōtsutsuki Kaguya Tội Nghiệp Bị Lừa](#)

[Chương 76: Kaguya Mang Thai](#)

[Chương 77: Kaguya Sinh Con](#)

[Chương 78: Chơi Game Pokemon](#)

[Chương 79: Hiện Đại Hóa Thế Kỳ 21 Lãnh Địa Sou](#)

[Chương 80: Xem Phim Chiến Tranh](#)

[Chương 81: Cái Bẫy \(1\)](#)

[Chương 82: Cái Bẫy \(2\)](#)

[Chương 83: An Táng Hatsu \(1\)](#)

[Chương 84: An Táng Hatsu \(2\)](#)

[Chương 85: An Táng Hatsu \(3\)](#)

[Chương 86: An Táng Hatsu \(Hết\)](#)

[Chương 87: Kosho Vs Nareda Chung Cực Chiến](#)

[Chương 88: Minh Hạo Xuất Hiện](#)

[Chương 89: Câu Chuyện Về Nareda](#)

[Chương 90: Đến Hòa Thiên Tinh](#)

[Chương 91: Dâm Đồ Chức Năng Kích Hoạt](#)

[Chương 92: Trong Truyền Thuyết Con Ông Cháu Cha?](#)

[Chương 93: Vô Tình Gây Thù Chuốc Oán](#)

[Chương 94: Tà Ác Siêu Cấp Quay Thường](#)

[Chương 95: Quay Trúng Hệ Thống Starcraft 2 Super Bug \(Terran\)](#)

[Chương 96: Minh Hạo Nhập Vai Hành Động](#)

[Chương 97: Thẻ Hội Viên Giao Dịch?](#)

[Chương 98: Con Gái Ta?](#)

[Chương 99: Người Không Tin Tưởng Ta?](#)

[Chương 100: Đội Quân Terran Chuẩn Bị Sẵn Sàng](#)

[Chương 101: Terran Quân Đội Xuất Kích](#)

[Chương 102: Sức Mạnh Của Terran](#)

[Chương 103: Minh Hạo Tàn Ác](#)

[Chương 104: Kể Chuyện](#)

[Chương 105: Hoàn Thành Nhiệm Vụ, Tới Lúc Vào Vấn Đề Chính...](#)

[Chương 106: Đại Chiến \(1\)](#)

[Chương 107: Đại Chiến \(2\)](#)

[Chương 108: Thế Giới Mới](#)

[Chương 109: Ai Giết Con Ta?](#)

[Chương 110: Minh Hạo Âm Hiểm \(1\)](#)

[Chương 111: Minh Hạo Âm Hiểm \(2\)](#)

[Chương 112: Nhiệm Vụ Hắc Âm Đê Tiên](#)

[Chương 113: Class Viết Tiểu Thuyết](#)

[Chương 114: Điều Kiện](#)

[Chương 115: Món Quà](#)

[Chương 116: Triệu Hoán Nhân Vật](#)

[Chương 117: Minh Hạo Cùng Lý Tôn Dạ](#)

[Chương 118: Liên Minh Hắc Âm Tổng Tấn Công](#)

[Chương 119: Liên Minh Hắc Âm Tổng Tấn Công \(2\)](#)

[Chương 120: Liên Minh Hắc Âm Tổng Tấn Công \(3\)](#)

[Chương 121: Lý Thất Dạ Vs Minh Hạo](#)

[Chương 122: Lý Thất Dạ, Người Cha Vì Đại](#)

[Chương 123: Dâm Thư](#)

[Chương 124: Biến Mắt](#)

[Chương 125: Bí Mật Vũ Trụ](#)

[Chương 126: Nicole Âm U](#)

[Chương 127](#)

[Chương 128: Ba Đại Chí Tôn Giáng Lâm](#)

[Chương 129: Nhiệm Vụ Hắc Âm Xuất Hiện](#)

[Chương 130: Văn Phòng Dục Vọng](#)

[Chương 131: Văn Phòng Dục Vọng \(2\)](#)

[Chương 132: Văn Phòng Dục Vọng \(3 - Hết\)](#)

[Chương 133: Minh Hạo Bá Đạo](#)

[Chương 134: Hành Hạ](#)

[Chương 135: Ra Máu Nhiều Quá Mà Chết](#)

[Chương 136: Nên Làm Gì Nàng?](#)

[Chương 137: Trầm Trồ Khen Ngợi](#)

[Chương 138: Bánh Xe Vận Mệnh Bắt Đầu Quay](#)

[Chương 139: Giải Phong](#)

[Chương 140: Chịch Nàng Là Được!](#)

[Chương 141: Chịch Quý Yếm](#)

[Chương 142: Chọn Huyết Mạch](#)

[Chương 143: Mị Yếm](#)

[Chương 144: Là Ai Tính Toán?](#)

[Chương 145: Thời Không Phong Bạo](#)

[Chương 146: Hợp Thể](#)

[Chương 147: Kỳ Nguyên Tranh Phong \(Ngoại Thiên\)](#)

[Chương 148: Minh Hạo Chết](#)

[Chương 149: Nam Tử Nằm Trong Quan Tài](#)

[Chương 150: Các Người Là Ai?](#)

[Chương 151: Hồn Ngủ?](#)

[Chương 152: Đập Đầu Bể Tường](#)

[Chương 153: Chữa Chim Què Thành Chim Lành](#)

[Chương 154: Phật Chú](#)

[Chương 155: Hai Năm Sau](#)

[Chương 156: Sơ Luận Đáp](#)

[Chương 157: Đến Phật Giới \(1\)](#)

[Chương 158: Đến Phật Giới \(2\)](#)

[Chương 159: Minh Hạo Đề Tiễn Ý Nghĩ](#)

[Chương 160: Phá Quan Thứ Nhất Hoàn Mỹ](#)

[Chương 161: Tiểu Thiếp Cam Bái Hạ Phong](#)

[Chương 162: Kinh Biển](#)

[Chương 163: Bóng Tối Bao Phủ, Nhấn Chìm Vạn Vật](#)

[Chương 164: Trận Chiến Kia \(1\)](#)

[Chương 165: Trận Chiến Kia \(2\)](#)

[Chương 166: Vô Địch Thiên Địa](#)

[Chương 167: Đại Chiến](#)

[Chương 168: Hệ Thống Thức Tỉnh](#)

[Chương 169: Con Cờ Ẩn Của Minh Hạo Chuẩn Bị Phía Sau](#)

[Chương 170: Diễn Kỳ? Còn Non!](#)

[Chương 171: Minh Hạo Tàn Nhẫn](#)

[Chương 172: Độc Tài \(Hết\)](#)

[Chương 173: Huyết Mạch Mới](#)

[Chương 174: Đánh Giết Vô Địch Kỳ Nguyên \(Kết Phần Đế Bá\)](#)

[Chương 175: Đại Hôn](#)

[Chương 176: Luân Hồi Đến Đấu La Đại Lục](#)

[Chương 177: Đường Hạo, Em Trai Đường Tam](#)

[Chương 178: Thức Tỉnh Vô Hôn](#)

[Chương 179: Tạm Biệt Anh Trai](#)

[Chương 180: Hình Như Có Gì Đó Sai?](#)

[Chương 181: Nội Tại Thiên Sư 12 Cánh](#)

[Chương 182: Bốn Vô Hôn](#)

[Chương 183: Nhiệm Vụ Giết Giáo Hoàng](#)

[Chương 184: Phiên Bản Cô Giáo Thảo Tại Dị Giới](#)

[Chương 185: Hôn Hoàn Thứ Hai – Thiên Sư Chí Thuần](#)

[Chương 186: Trận Chiến Đầu Tiên](#)

[Chương 187: Truyền Thụ Hôn Hoàn](#)

[Chương 188: Siêu Cấp Yy Đấu La Hệ Thống](#)

[Chương 189: Bị Hệ Thống Hố Cha](#)

[Chương 190: Chiến Kim Cang Hùng](#)

[Chương 191: Một Tháng Rèn Luyện](#)

[Chương 192: Hồn Hoàn Thứ Hai Doraemon](#)

[Chương 193: Đi Trang Bức \(1\)](#)

[Chương 194: Tán Gái Bí Quyết](#)

[Chương 195: Tình Cảnh Lúng Túng](#)

[Chương 196: Trở Về Võ Hồn Điện](#)

[Chương 197: Lật Đổ Thiên Sư Nhất Tộc \(1\)](#)

[Chương 198: Bốn Năm Sau](#)

[Chương 199: Sứ Lai Khắc, Năm Năm Gặp Lại \(2C Gộp 1\)](#)

[Chương 200: Đánh Giết Đường Hạo](#)

[Chương 201: Minh Hạo Độc Ác](#)

[Chương 202: Tinh La Đế Quốc](#)

[Chương 203: Cực Bắc Chi Địa Thê Lương](#)

[Chương 204: Lừa Tinh \(1\)](#)

[Chương 205: Lừa Tinh \(2\)](#)

[Chương 206: Lừa Tinh \(3\)](#)

[Chương 207: Hai Năm Sau](#)

[Chương 208: Mở Đầu](#)

[Chương 209: Thất Quái Tan Rã](#)

[Chương 210: Hủy Diệt \(Hết\)](#)

[Chương 211: Tương Lai](#)

[Chương 212: Vô Thượng Dâm Đạo](#)

[Chương 213: Doremon Thế Giới](#)

[Chương 214: Số Như Ý](#)

[Chương 215: Vị Socola](#)

[Chương 216: Đến Trường](#)

[Chương 217: Thu Mua](#)

[Chương 218: Bộ Trưởng Bộ Giáo Dục Đến](#)

[Chương 219: Chỉ Là Ta Quá...](#)

[Chương 220: Chữa Trị Chim](#)

[Chương 221: Điều Kiện](#)

[Chương 222: Đột Phá Thời Đại](#)

[Chương 223: Minh Hạo Chân Thật](#)

[Chương 224: Muốn Trở Thành Yakuza? Đi Theo Tôi](#)

[Chương 225: Diệt Trừ](#)

[Chương 226: Nhật Tham Gia Chiến Tranh](#)

[Chương 227: Quân Nhật Xâm Lấn](#)

[Chương 228: Trại Chăn Nuôi](#)

[Chương 229: Rời Đi](#)

[Chương 230: Trở Về](#)

[Chương 231: Mới Tới Bị Hiếp](#)

[Chương 232: Bóp Vú Đột Phá Cảnh Giới](#)

[Chương 233: Lấy Jj Làm Đan Điền](#)

[Chương 234: Quyết Đấu](#)

[Chương 235: Có Mấy Cộng Lông?](#)

[Chương 236: Trượt Patin](#)

[Chương 237: Minh Hạo Vô Sĩ](#)

[Chương 238: Đem Hân Hấp Khô Cho Ta](#)

[Chương 239: Tâm Nương Cầu Xin](#)

[Chương 240: Chuẩn Bị Hành Trình Mới](#)

[Chương 241: Đi Lạc](#)

[Chương 242: Bị Rán Cắn](#)

[Chương 243: Súng Rền Vang](#)

[Chương 244: Tần Tú Tú](#)

[Chương 245: Nô Phi](#)

[Chương 246: Tra Tấn Tần Tú Tú](#)

[Chương 247: Từ Vong Sa Mạc](#)

[Chương 248: Tần Tú Tú Chết](#)

[Chương 249: Gây Sự](#)

[Chương 250: Cân Hết Toàn Bộ](#)

[Chương 251: Kinh Khủng Minh Hạo](#)

[Chương 252: Hệ Thống Starcraft 3](#)

[Chương 253: Binh Lính Starcraft 3 Terran](#)

[Chương 254: Thần Mộ Mờ Ra](#)

[Chương 255: Phá Mộ](#)

[Chương 256: Thu Phục Long Mộc Châu](#)

[Chương 257: Chúa Tể Từ Vong](#)

[Chương 258: Tinh Dậy](#)

[Chương 259: Quà Tặng](#)

[Chương 260: Đường Giết Nàng](#)

[Chương 261: Bóng Đen](#)

[Chương 262: Thời Đại Rồng](#)

[Chương 263: Ăn Mẩu Rồng](#)

[Chương 264: Cha](#)

[Chương 265: Biển Cổ](#)

[Chương 266: Chuẩn Bị Trở Về Dâm Giới](#)

[Chương 267: Triệu Hồi Râu Trắng](#)

[Chương 268: Minh Hạo Hiện](#)

[Chương 269: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất \(1\)](#)

[Chương 270: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất \(2\)](#)

[Chương 271: Râu Trắng Oai](#)

[Chương 272: Ký Hay Không Ký?](#)

[Chương 273: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất \(Hết\)](#)

[Chương 274: Bảo Gió](#)

[Chương 275: Gặp Lại Nê Tuyết Hà](#)

[Chương 276: Tử Thần Sharingan](#)

[Chương 277: Lại Đến Kẻ Địch](#)

[Chương 278: Toàn Lực Đánh Ra Chấn Động](#)

[Chương 279: Minh Hạo Ngại Ngùng](#)

[Chương 280: Trăm Đế Quốc Tuyên Chiến](#)

[Chương 281: Trăm Đế Quốc Tuyên Chiến \(2\)](#)

[Chương 282: Nói Chuyện](#)

[Chương 283: Âm Linh Chúng Tộc](#)

[Chương 284: Toàn Diệt](#)

[Chương 285: Đến Nhân Tiên Quốc](#)

[Chương 286: Thế Cường Đầu Khố](#)

[Chương 287: Kết Thúc 1](#)

[Chương 288: Kết Thúc 2](#)

[Chương 289: Kết Thúc 3 \(Hết Phần Huyền Huyền\)](#)

[Chương 290: Sum Hốp](#)

[Chương 291: Trở Về Tương Lai](#)

[Chương 292: Thuyền Ma](#)

[Chương 293: Cấm Kỵ](#)

[Chương 294: Nói Chuyện](#)

[Chương 295: Lão Cha Dê Xòm \(1\)](#)

[Chương 296: Lão Cha Phát Dâm Uy](#)

[Chương 297: Lão Cha Phát Dâm Uy \(2\)](#)

[Chương 298: Khu Nô Lệ \(1\)](#)

[Chương 299: Hệ Thống Siêu Cấp Giám Điệp \(2\)](#)

[Chương 300: Hàm Tôn](#)

[Chương 301: Ai Lấy Cấp?](#)

[Chương 302: Hoàn Thành Nhiệm Vụ](#)

[Chương 303: Gặp Lại Cố Nhân - Mị Tình](#)

[Chương 304: Ngoại Tình](#)

[Chương 305: Ngoại Tình \(2\)](#)

[Chương 306: Trở Về Đô Thị](#)

[Chương 307: Bói](#)

[Chương 308: Đại Gia Chơi Lầy](#)

[Chương 309: Trở Thành Tâm Điểm](#)

[Chương 310: Kế Hoạch Tiếp Theo Làm Gì?](#)

[Chương 311: Thâm Tàng Bất Lộ?](#)

[Chương 312: Biện Pháp Cuối Cùng](#)

[Chương 313: Sinh Đạo](#)

[Chương 314: Vong Du Thế Giới Thật](#)

[Chương 315: Thần Chiến](#)

[Chương 316: Nhiệm Vụ Ẩn](#)

[Chương 317: Đấu Boss Gà](#)

[Chương 318: Người Làm Cho Ta...](#)

[Chương 319: Dâm Tiệp Thôn Trưởng](#)

[Chương 320: Tiệp Tay Cứu](#)

[Chương 321: Khởi Hành Đến Quý Vực](#)

[Chương 322: Chuyển Class Quý Thần](#)

[Chương 323: Hẹn Gặp](#)

[Chương 324: Hẹn Gặp \(2\)](#)

[Chương 325: Giải Ngụy](#)

[Chương 326: Cá Sấu Và Nam Tân](#)

[Chương 327: Thệt Trầm Vũ Anh](#)

[Chương 328: Nứt](#)

[Chương 329: Em Có Thai](#)

[Chương 330: Luyện Cấp](#)

[Chương 331: Sinh Đạo Dâm Chua](#)

[Chương 332: Tiểu Jj Xui Rồi](#)

[Chương 333: Đến Thăm Trầm Vũ Anh](#)

[Chương 334: Sinh Đạo Đẻ Con](#)

[Chương 335: Mời Chào Dụ Hoặc](#)

[Chương 336: Cha Ta Là Ai?](#)

[Chương 337: Gặp Thủy Tổ Sáng Thế Thần](#)

[Chương 338: Kinh Thiên Bí Mật](#)

[Chương 339: Con Muốn Chơi Giống Mẹ](#)

[Chương 340: Dâm Tận Thiên Hạ](#)

[Chương 341: Phá Phó Bán Kỳ Lục](#)

[Chương 342: Lệnh Truy Nã](#)

[Chương 343: Đồ Sát Diên Cuồng \(1\)](#)

[Chương 344: Sharingan Kỹ Năng](#)

[Chương 345: Hoang Độ](#)

[Chương 346: Tô Ánh Tuyết](#)

[Chương 347: Kết Thúc 1](#)

[Chương 348: Kết Thúc 2](#)

[Chương 349: Kết Thúc 3](#)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Xuyên Việt Đến Tương Lai

Trong một căn phòng sang trọng, có một người thanh niên đang ngồi trên máy tính chơi game, hần cao 1m7, cân nặng 58kg...Hần mặc áo thun, quần lòn ngồi đấy, vùi đầu vào máy tính chơi.

Kim Minh Hạo đang chơi game thì bỗng nhiên ánh đèn chập chờn, sau đấy máy tính đột nhiên phát ra tiếng rẹt rẹt.

Vài giây sau máy tính bỗng nhiên nổ “Bùm” một phát...

Cả căn nhà cháy rực, trong chốc lát lửa lan tràn.

“A!” Không kịp chạy ra ngoài Kim Minh Hạo chỉ có thể cuối cùng “A” một tiếng, sau đấy liền cả thân thể chôn vùi trong biển lửa...

Năm 2018 tin tức thời sự: ngày X, tháng Z, Năm 2018. Tỉnh TPHCM quận 2 hôm qua có một vụ thiệt mạng, xảy ra vào lúc 1h12... ..

Nạn nhân tên: Minh Hạo.Là một học sinh lớp 12 nghiện game....

Cảnh sát điều tra cho hay lý do nạn nhân chết là: chạp điện nổ tung

1 thằng F.A cứ thế mà lìa đời, sang thế giới bên kia

.....

3021 năm, mùa đông.

Qua 1000 năm con người đã đột phá kỹ thuật khoa học, bước vào thời đại vũ trụ tinh tế, có robot thông minh, có phi thuyền, có du lịch vũ trụ, có di cư sang tinh cầu khác.....Rất nhiều thứ đều thay đổi.

Ở 1000 năm trước rất nhiều thay đổi diễn biến. Ví như: Thế Chiến Thứ 3 xảy ra, lý do là: Tung Của bỗng nhiên nổi khùng lên chiếm đảo Hoàng Sa, Trường Sa và gần nửa cái biển đông cùng với các đảo khác như: Philippines, Nhật Bản, Việt Nam... Sau đấy, bọn hăn càng ngang ngược xâm lấn lãnh thổ các quốc gia khác. Cuối cùng không chịu nổi Tung Của bá đạo, gồm 100 nước như: Singapore, Australia, Nhật Bản, Pháp, Mỹ, Việt Nam, Ấn Độ... đứng lên chống lại Tung Của.

Khi đấy tưởng như có thể thuận lợi đánh thắng Tung Của ai ngờ Nga bỗng nhiên nhảy ra, cầu thí lý do là: vì hòa bình thế giới các loại cho nên chúng ta không thể khoanh tay đứng nhìn...

Sau đấy là một cuộc chiến thảm thiết, cũng là lớn nhất hi sinh nhân loại diễn ra giữa 2 đại quốc gia và hơn 100 quốc gia lớn nhỏ ...

Đấy là 20 năm sau: Tung Của Và Nga bị hơn 200 quốc gia (đã gia tăng) đánh cùng lúc, không chỉ thế, cuối cùng bị Mỹ Đế Quốc cho ăn hơn 10 trái hạt nhân vào lúc cuối, cũng may các nước khác đều biết trước nên tránh khỏi một kiếp.. Kể từ đó. Tung Của và Nga hoàn toàn bị xóa sạch, kể từ đấy trên thế giới không còn 2 tên quốc gia này nữa, bọn chúng chỉ còn lưu lại trong sử sách cho thế hệ sau hiểu biết mà thôi...

Lúc đấy thế cục diễn biến:

- Hơn 20 năm sau hơn 100 quốc gia lớn nhỏ tổn thất, mà tổn thất lớn nhất đương nhiên là nước mỹ: hơn ½ dân số cùng ½ vũ khí đều đưa ra chiến trường một đi không về... Và cuối cùng mất tới hơn 3 trái hạt nhân để chiến thắng, có thể thấy tổn thất thảm trọng như thế nào, mặc dù tổn thất

lớn nhưng mà vẫn giữ được top 1 thế giới siêu cường quốc. Dù sao cũng không biết Mỹ Đế Quốc còn bao nhiêu trái hạt nhân đây?

- Sau đấy là Việt Nam lên Top 2 siêu cường quốc thế giới thay thế Nga, và tiếp đấy top 3 là nhật bản....

Mà trong đấy có ngạc nhiên nhất là nước Việt Nam. Bọn hăn lại là sáng tạo kỳ tích, trong lúc chiến tranh kịch liệt nhất, người Việt Nam bất ngờ tung một trái bom nguyên tử làm cho Lính Nga Và Tung Cửa không kịp đề phòng tử thương vô số.

Mặc dù bom nguyên tử yếu hơn nước mỹ, nhưng là Việt Nam đánh lén thành công bất ngờ nên tạo ra tổn thương thảm trọng.

Tính toán lúc đấy hơn 4 tỷ lính Trung và Nga không kịp đề phòng mà nổ chết...

Trong cuộc chiến đấy Lính Việt Nam vô cùng dũng cảm, toàn là lấy số ít đánh nhiều, chắc có thể do gien di truyền từ ông cha: bọn hăn đánh du kích vô đối, khi thấy bọn hăn thì lính Nga cùng Tung Cửa đều sợ tè quần, còn các nước khác cũng khâm phục không ngớt, trong đấy thủ tướng nhật bản Abe Shinzō cùng tổng thống mỹ Trump cũng nhịn không được cảm thán: Lính VN quá kinh khủng, không hổ từng đuổi pháp đánh mỹ cứu nước A!!!!

Sau đấy là 500 năm hòa bình. Thịnh thoảng là đả nháo nhỏ ở các quốc gia như Châu Phi mà thôi.

Sau đấy là Liên Bang Tinh Tế thành lập, hơn 500 quốc gia đều đồng ý ký hiệp ước Liên Bang Tinh Tế.

Trong đấy hơn 300 quốc gia phản kháng đều bị chúng nước hợp lại tiêu diệt, trong đấy có Philippines, Châu Phi thổ dân... tất cả đều nổi gót trở thành lịch sử như Nga cùng Tung Cửa.

Điều đáng nói nhất là những tổ chức khủng bố nổi tiếng như IS, Al-Qaeda, Boko Haram, Taliban....Đều bị nước Mỹ cùng các đồng minh khác như: Nhật,Việt Nam,Pháp hợp lại tiêu diệt không còn một mống, thậm chí gốc rễ của bọn chúng đều bị nhổ lên xóa sạch...

1000 năm hòa bình chính thức...Không còn chiến tranh nữa, thế là các loại như khoa kỹ,kinh tế phát triển đột biến....

.....

1000 năm sau thời đại tinh tế.

Cổ lão Trái Đất 1000 năm sau, đa số con người đều di cư sang tinh cầu khác sinh sống... chỉ còn những người thành lập gốc rễ từ xưa đến nay thế gia mới không di động.Có thể xưng bọn hãn là Cổ Lão Thế Gia. Trong gia tộc bọn hãn đều có một quyền(phiếu) trong Liên Bang Tinh Tế quyền. Có gia tộc làm chính trị, có gia tộc quân đội, có gia tộc thương mại giao dịch...

Ở Cổ Lão Trái Đất có 5 siêu cấp đại gia tộc theo thứ tự là: Kim gia, Nguyễn gia, Phương Gia, Ngô gia, Hàn gia.Trong đấy Kim gia là đứng nhất, kế tiếp là Nguyễn cùng nhà họ Phương...

Ở bên trong biệt thự sang trọng nhà họ Kim, nằm trên giường là một mỹ phụ dung nhan tuyệt mỹ, khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết, môi hồng mài liểu răng trắng, đáng tiếc lúc này mặt nàng đã tái xanh một mảnh, nàng thở hổn hển sau đấy là một hồi la thảm thiết “A! Nha Nha!” Mồ hôi lạnh khắp cả người nàng tuôn ra như hồng thủy.

Nhìn xem tình trạng này hiển nhiên có thể đoán được là sắp phải sinh đẻ, hơn nữa sinh đẻ vô cùng gian nan. Lúc này bên cạnh mỹ phụ là bà mụ đỡ đẻ cũng là mặt đầy căng thẳng gấp gáp, lấy khăn ẩm để lên trán mỹ phụ cùng với đưa vào chai dược tề liên tục chích vào người mỹ phụ, một bên nói: “Ráng lên tiểu thư, đứa bé sắp sinh ra rồi, mau mau hít sâu một hơi

buông lỏng rồi găm lên...đúng vậy, như là lúc người vừa xuống rồi lên đỉnh....”

Mỹ phụ đang cố “rặn” ra đứa con thì nghe bà đỡ nói đến ‘như là lúc người vừa xuống rồi lên đỉnh’ thì mặt từ xanh chuyển biến hơi hồng hồng, hiển nhiên là nàng vô cùng nhạy cảm với chủ đề này, khí tức của nàng cũng hơi hồi phục, cả cơ thể buông lỏng một tí, sau đấy nàng lại cố ‘rặn’ ra tiếp. Hai tay dùng sức nắm quá mà trắng bệch, cứ thế lập đi lập lại nhiều lần...

Ngoài cửa phòng. Một người mặc một thân quân trang tóc đen hắc đồng tướng mạo tuấn lãng nho nhã, người trẻ tuổi lúc này ở bên ngoài lo lắng qua lại không ngừng mà đi lại, trên mặt lo lắng vẻ mặt không hề che giấu hiển lộ ra ngoài, vừa đi một bên trong miệng không ngừng thầm thì: "Tại sao vẫn chưa ra, tại sao vẫn chưa ra a, đều qua lâu như vậy rồi, Phương Tuyết sẽ không xảy ra chuyện gì đi, thực sự gấp chết người."

Kim Long là tên của người trung niên này.

Bên cạnh trung niên còn có 5 người khác phân biệt là: Kim Hải, Ngọc Tuyết, Kim Hà, Kim Lăng, Kim Vũ.

Kim Hải cùng Ngọc Tuyết là lão tổ nhà họ Kim, cũng là cha ruột của Kim Long, tiếp theo là Kim Hà, Kim Lăng, Kim Vũ là anh em ruột thịt Kim Long.

“Oa Oa!!!” Lúc này trong phòng truyền ra tiếng đứa bé chào đời oa oa.

SIÊU CẤP Y Y HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Hệ Thống Siêu Cấp Yy Nhận Chủ

“Sinh ra sinh ra, là một cậu bé trai, mẹ khỏe con tròn. Chúc mừng gia chủ nha, có người thừa kế rồi.” Cửa phòng mở ra, là bà mẹ đỡ đẻ, lúc này bà đang ôm một đứa bé trai choàng lên khăn ấm để tránh rét bệnh. Sau đấy là một tràng pháo bùm bùm từ miệng bà mẹ.

Kim Long hơi nhú mào, sau đấy nghe được câu ‘mẹ khỏe con tròn’ thì trong ánh mắt hân hiện ra là tràn đầy vui mừng. Nếu như người bình thường mà dám ‘nhả pháo trước mặt hân chắc hân bây giờ người đấy đã đầu một nơi thân một chỗ rồi.

Cũng may hôm nay là ngày vui nên hân cũng không tiện phát tát, không để ý bà mẹ, hân vòng tay ôm lấy đứa bé trong khăn ấm. Nhìn đứa bé mặt mũi tựa như đúc hân lúc nhỏ thì khuôn mặt càng phát ra vui vẻ hơn.

Kim Hải, Ngọc Tuyết, Kim Hà, Kim Lăng, Kim Vũ năm người khi thấy đứa bé trai thì đều cười vui vẻ, chỉ nghe lão tổ Kim Hải nói:” Nhìn tướng mạo đứa bé này y như đúc thằng nhỏ Kim Long liên tưởng lai sẽ vô cùng huy hoàng sáng lạng a, thật chờ mong lúc đó đến kiểm trắc thiên phú bao nhiêu tinh đây?.”

Lão bà Kim Hải. Ngọc Tuyết nghe vậy thì cười càng vui vẻ:” Tất nhiên là thế! Nhìn tướng mạo nó còn soái ca hơn cả ông nữa đấy. Ta không cầu đứa trẻ trở thành siêu thiên tài hay đại loại vậy, ta chỉ cầu đứa trẻ cả đời bình an cùng hạnh phúc là được, không cần cuốn vào đấu đá.” Khi nói đến đây thì giọng Ngọc Tuyết hơi có vẻ buồn phiền.

Kim Hải nghe lão bà mình nói vậy thì mặt hơi đen nhưng không dám nói gì, hiển nhiên là cái chính tông sợ vợ.

Ba người còn lại Kim Hà, Kim Lăng, Kim Vững nghe thế thì âm thầm cười khố, đây là mẹ ý nói bọn hăn a. Sau khi học xong tốt nghiệp bọn hăn đều tham gia quân đội, trong đấy liên khố không tả xiết, mặc dù bọn hăn là siêu cấp gia tộc cổ lão, nhưng mà cũng không thể kiêu đấu đá gian lận được. Nếu thế thì bọn hăn sớm bị cha đá ra ngoài cửa rồi. Vì cha bọn hăn là tôn trọng tinh thần cạnh tranh công bằng. Nếu đứa con(cháu) nào dám gian lận để lão biết thì thôi xong đời...

Kim Long nghe thế cũng là cười khố, sau đấy hăn quay sang nhìn bà mẹ với ánh mắt sắc bén chậm rãi nói:”Người xuống dưới lĩnh thưởng 1000 tinh tệ đi, coi như là phần thưởng của người.”

Sau đấy liên không quan tâm nữa quay người đi vào phòng.

Khi bà mẹ thấy ánh mắt gia chủ nhà họ Kim thì rung mình, biết lúc này mình ‘nhiều lời’ liền ngoan ngoãn che miệng lại, sau đấy chào hỏi những người ở đây rồi lui ra ngoài

5 người còn lại cũng không nói gì liền quay người vào phòng thăm đứa con(chị) dâu.

...

Kim Long sau khi vào phòng nhìn thấy tuyệt thế mỹ phụ đang nằm nhắm mắt thì hết hồn, cho dù là trấn định mặt không đổi sắc đối mặt với nhiều sóng gió trong cuộc đời nam tử. Nhưng khi nhìn thấy mỹ phụ thì vẻ mặt hăn cũng là đầu tiên hiện lên vẻ kinh hoàng, nhin không được hét lên một tiếng:“Phượng Tuyết nàng không sao chứ!” Trong giọng nói vô cùng lo lắng.

Nghe được trượng phu mình gọi, Phương Tuyết trong lòng ấm áp hạnh phúc, cố gắng mở mí mắt ra, nàng suy yếu nói:” Thiếp không sao, chỉ là tổn quá nhiều sức thôi, chỉ cần nằm nghỉ ngơi vài ngày là khỏe.” Nói xong không để ý Kim Long liền nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Kim Long nghe được lão bà mình trả lời vậy thì yên tâm, trong cuộc đời hắn yêu nhất là Phương Tuyết mà thôi. Mặc dù thời đại này có thể tam thê tứ thiếp với điều kiện người là cường giả và bối cảnh cao quý.

Nhắc đến cũng nhớ Kim Long hồi còn trẻ cũng là phong lưu, khi ấy hắn được rất nhiều đại mỹ nữ tuyệt sắc theo đuổi. Nhưng là khi lần đầu gặp Phương Tuyết hắn đã nhất kiến chung tình, dù là hồi ấy nhiều cô gái tuyệt sắc khuynh thành khác không thua kém gì Phương Tuyết theo đuổi cầu nạp làm thiếp hắn. Nhưng là hắn đều uyển chuyển cự tuyệt bọn họ.

Cho nên có thể thấy được trong lòng Kim Long địa vị cùng tình yêu Phương Tuyết cao đến thế nào.

Lúc này 5 người khác khi nghe được tiếng gào thét Kim Long thì giật mình, vội vàng chạy đến xem. Sau khi nghe Phương Tuyết trả lời, chỉ là suy yếu quá mà thôi thì bọn hắn mới yên tâm.

Nếu như Phương Tuyết thật chết thì bọn hắn cũng không biết Kim Long sẽ làm chuyện điên cuồng gì. Có thể cả nhà bà mụ đỡ đẻ cùng với dòng họ liền không cần tồn tại ở tinh hệ này nữa ...

...

Trở lại với nhân vật chính...

“Ta đang ở đâu đây?” Nhìn xung quanh tối đen Minh Hạo bực mình nghĩ, nhớ lại lúc trước bỗng nhiên đang chơi game thì máy tính nổ tung, sau đấy liền hắn không biết gì nữa....

Khi mở mắt ra thì xung quanh toàn là hắc ám, chẳng lẽ nơi đây là địa ngục a, nhưng là địa ngục làm gì tối thế này.

Đang suy nghĩ thì bỗng nhiên trong đầu vang lên giọng nói kim loại rắn chắc âm thanh:” 80%, 90%, 100% hoàn thành tiến độ, bắt đầu nhận chủ trình tự.”

Nghe được âm thanh này thì Minh Hạo giật cả mình, kết hợp với tri thức một truyện cùng với các loại tiểu thuyết hệ thống, xuyên việt...vân vân. Thì hẳn đã xác định được mình là xuyên việt rồi còn kèm theo ‘bàn tay vàng’ nữa.

Trong lòng hẳn nhin không được cuồng hoan giây lát. Sau đấy liền bình tĩnh nghĩ đến các loại tiểu thuyết...

Sau 5 phút, hẳn nghĩ thử xem giống trong tiểu thuyết các loại không:” Hệ thống ta có phải là xuyên việt không?.”

“ Đing! Chính xác, chủ nhân đã xuyên việt đến thời đại tinh tế, hiện nay là năm 3021, con người đã bước vào thời đại vũ trụ ... (tóm tắt). Hiện nay ngài còn đang trong tình trạng thai nhi, hệ thống tính toán 5 phút nữa ngài sẽ được sinh ra.”

10 phút sau khi nghe hệ thống giảng giải tóm tắt. Minh Hạo đã xác định được mình tình trạng: đang còn là thai nhi, đã là 9 tháng 10 ngày, chỉ còn vài phút nữa là sinh ra. Không nghĩ tới mình thật thật là xuyên việt rồi, có cả hệ thống, với lại xuyên việt đến thời đại tinh tế a, nghĩ đến sau này mình giống các nhân vật trong tiểu thuyết thì trong lòng đối với tương lai càng là chờ mong...

Sau đấy hẳn tò mò hỏi: ”Hệ thống tên gì, cùng với chức năng gì?”

Hệ thống nghe vậy trả lời: ”Đing! Hệ thống có tên: Siêu Cấp YY Hệ Thống. Chức năng như: nhiệm vụ, đánh quái tăng cấp, mua bán(đoái

hoài).”

Nghe được Siêu Cấp YY hệ thống hẳn mặc danh kỳ diệu, không biết so với những hệ thống khác trong tiểu thuyết thì như thế nào. Nhưng mà chỉ có 3-4 chức năng thì hẳn khó hiểu hỏi “Sao hệ thống gì mà chức năng ít vậy?.”

“Đing! Do giúp chủ nhân xuyên việt nên hệ thống đành sai bản rách nát 1.0. Khi ký chủ thấp thu(hồi đoài) năng lượng đạt đủ điều kiện, thì hệ thống sẽ tự động nâng cấp mở ra những chức năng khác.”

Nghe vậy Minh Hạo liền hiểu, hóa ra là hết năng lượng sai bản version 1.0 cùi bắp chất bơ, hèn gì chỉ có vài chức năng.

Nhưng mặc kệ, chỉ cần đánh quái tăng exp đủ năng lượng là hệ thống nâng cấp, hẳn không lo lắng việc này.

Bỗng nhiên trong vùng tầm tối bắt đầu có tia sáng lóe vào, sau đấy tia sáng mạnh hơn... Minh Hạo biết đến lúc mình ra đời rồi.

Lúc này chỉ nghe bên tai lời nói:” Chúc mừng phu nhân, là một tiểu thiếu gia a.”Chỉ thấy một bà cụ già lấy khăn cuộn lại rồi ôm mình.

“Người đưa đứa con trai cho ta xem thử.” Sau đấy thì nghe một giọng nói nữ tính trẻ trung suy yếu truyền đến.

Liền đập vào mắt hẳn là một dung nhan tuyệt mỹ, khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết, môi hồng mại liễu răng trắng(ez lười viết quá copy lại).

Nhưng là quan trọng nhất, ánh mắt nàng nhìn về mình vô cùng mẫu tính cùng dịu dàng, chắc là kiếp này mẹ mình a? Minh Hạo thầm nghĩ.

Sau khi nhìn ‘Minh Hạo’ giây lát thì liền nhắm mắt lại. Trong lòng hẳn hết hồn, chẳng lẽ Không thể a, ta kiếp trước chỉ có ba mà không có mẹ,

không cảm nhận được tình thương của mẹ a...

Nghĩ đến đây Minh Hạo trong lòng buồn phiền.

Chỉ nghe bà đỡ đẻ nói: “Tiểu thư nằm nghỉ ngơi, ta đưa đứa bé ra ngoài báo tin.” Nói xong bà đỡ đẻ đi ra.

‘Thì ra là mẹ mình do quá mệt mỏi mà nằm nghỉ ngơi, làm hết hồn...’ Minh Hạo trong lòng thầm nghĩ, cũng tiếp theo vui vẻ lên.

...

Tiếp theo là hình ảnh một trung niên nho nhã ôm lấy mình, thầm nghĩ chắc người này là ‘cha’ hắc kiếp này đây...

Cùng sau đấy nghe được ông lão(Kim Hải), cùng bà lão(Ngọc Tuyết) nói chuyện cùng với 3 gương mặt xa lạ mà quen thuộc y như Kim Long, chắc, chắc là anh em..

Xem ra gia đình này nội bộ rất đoàn kết đây, không kiểu đấu đá lẫn nhau. Minh Hạo vui vẻ thầm nghĩ.

Kim Long nhìn thấy đứa con đang mở mắt to tròn nhìn mình thì vô cùng vui vẻ, sau đấy quay sang Phương Tuyết hỏi thăm:" Chúng ta đặt tên con là Kim Minh Hạo nhé, Minh là thông minh, Hạo là chói lóa ví như vì sao trên trời..."

Thấy Phương Tuyết không nói gì, chỉ là nhẹ gật đầu, Kim Long hài lòng cười ha ha ha

...

P/s: chương này hơi dài dòng, chủ yếu là miêu tả cùng giới thiệu thôi.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Sau 5 Năm

Ở một căn đình viện rộng rãi, trên sân có một đứa bé ngồi trong sân tập võ, mặt mũi hảnh vô cùng tuấn tú, môi hồng răng trắng. Sở hữu làn da trắng như bạch tuyết. Nếu như người không quen có thể nhìn lầm tưởng hảnh là một bé gái. Mà điều đặc biệt nhất là ánh mắt hảnh sáng như vì sao trời, khi nhìn vào làm người bị ánh mắt hảnh cuốn hút say mê chìm đắm trong đó, có thể thấy rằng khi lớn lên hảnh chắc chắn trở thành một đại soái ca, không biết tương lai có bao nhiêu em gái bị con hàng này câu dẫn đây a....

Đứa bé trai này tên là Kim Minh Hạo. Là tiểu thiếu gia nhà họ Kim, thực ra còn có bí mật lớn nữa là: hảnh là người thế kỷ 21 xuyên việt kèm theo bàn tay vàng.

...

Lúc 5 năm trước, sau khi sinh ra vài ngày thì hệ tặng cho hảnh gói quà tân thủ:

“Đing!Chúc mừng chủ nhân nhận được lễ bao tân thủ gồm có: Siêu cấp thể chất 20 tinh(thể chất), một chiếc vé may mắn (vòng quay), một quả ác quỷ chấn động(râu trắng).”

“Đing! Ký chủ 6 tuổi(tròn) mới có thể sử dụng chiếc vé may mắn cùng trái ác quỷ, còn siêu cấp thể chất lúc 6 tuổi hệ thống sẽ tự động kích hoạt..”

Khi nghe đến vậy thì hảnh vô cùng kinh hỉ, nhưng nghe đến phải 6 tuổi mới kích hoạt...rầu.

...

5 năm sau...

Hắn đã đợi mỗi mòn 5 năm rồi a, chỉ cần qua hôm nay vài giờ nữa là hắn sẽ từ 5 tuổi bước qua 6 tuổi rồi.

Ngoài trừ ăn, ngủ, đọc sách, chơi trò chơi cùng luyện chút quyền cước thì hắn không biết làm gì hơn.

“Thiếu gia, phu nhân mời ngài vào chuẩn bị làm lễ thành nhân.” Lúc này một giọng nói lạnh lạnh như chim sơn ca sau lưng Minh Hạo vang lên.

Nghe được phía sau thiếu nữ kêu. Minh Hạo chỉ ừ một tiếng tỏ vẻ biết, sau đấy thu lại, đi theo thiếu nữ.

Trên đường đi những người khác dù là trai hay gái, người giúp việc hay con em dòng tộc khi thấy tiểu thiếu gia Minh Hạo đều trong ánh mắt tất cả đều là cuồng nhiệt! Thậm chí có vài thiếu nữ dòng hệ cho là mình có tư sắc làm vài động tác mờ ám như mở nút áo, lộ ra “đôi ngực” tuyết trắng sâu thẳm của mình, mong muốn tiểu thiếu gia chú ý tới để mình leo lên địa vị cao hơn trong gia tộc.

Đáng tiếc Minh Hạo đã nhìn cảnh này quá nhiều lần cho nên không thêm quan tâm nữa, khuôn mặt bình tĩnh thong dong đi qua đám người ‘cuồng nhiệt’ kia.

Lý do mà đám người kia cuồng nhiệt là: Kể từ khi Minh Hạo lục mới sinh ra đã bộc lộ tài năng làm cả gia tộc chấn động, thậm chí tất cả siêu cấp thế lực cổ lão đều là chấn động dữ dội.

1 tháng tuổi tròn biết đi, tự mình đi vệ sinh không cần la làng hay khóc nhè như những đứa trẻ khác. 2 tháng tuổi biết nói, dù không rành mạch lắm, nhưng kêu ba ba, mama ông nội...chú bác tên thì vẫn được. Sau đấy

gia tộc mời đến giáo viên cao cấp tự mình đến nhà dạy dỗ Minh Hạo. Không phụ lòng mong chờ của mọi người, 1 tháng sau (4 tháng tuổi) hắc đã nói chuyện rành mạch như người lớn...

Điều này khiến cả gia tộc vô cùng vui mừng, thậm chí không tiếc phái 10 tên hộ vệ cao cấp cùng 1 tên khanh khách (cao hơn hộ vệ) đến bảo vệ hắc.

Nhưng cái nào cũng có mặt lợi cùng mặt hại, khi hắc thể hiện ra tài năng mình thì những siêu cấp cổ lão gia tộc khác đều nghi kỵ. Nhất là ba đại cổ tộc khác: Nguyễn gia, Ngô gia, Hàn Gia.

Ba gia tộc này mặc dù không đến nỗi là ‘kẻ thù truyền kiếp, một mất một còn’ nhưng là từ lâu đã kiêng kỵ thế lực Kim gia rồi. Nếu như không phải Kim gia liên minh với Phương gia thì chắc hắc bọn hắc đã sớm liên hợp lại tiêu diệt Kim gia... Đáng tiếc con hàng Kim Long quá tài hoa, không biết cho tiểu công chúa nhà họ Phương ăn thuốc gì, mà làm tiểu công chúa nhà họ Phương chết mê, chết mệt với hắc. Chính điều này làm ý đồ tiêu diệt Kim gia của bọn hắc tan vỡ, mặc dù lúc đó nhóm thanh niên tuần kiệt ba gia tộc khác rất góp sức, thậm chí nhiều lần đưa ra khiêu chiến, đáng tiếc tên nhà họ Kim Long kia quá vô sỉ...Tên kia thế mà không thêm ứng chiến bọn hắc...

(Ai rảnh hán đánh nhau với bọn người lũ quần áo đại thiếu, ta không ứng chiến nè làm gì được nhau, cần ta à há há!) Sau khi đọc xong bức thư Kim Long (lúc còn trẻ) liền vứt bức thư vào sọt rác.

Về phần nhà họ Kim cái mặt mũi, bọn hắc Kim gia không quan tâm cái thứ rác rưởi gọi là mặt mũi đâu này, chỉ cần không phạm điều kiêng kỵ của bọn hắc thì bọn hắc không quan tâm đến cái khác.

Dù sao cũng là cổ lão gia tộc sinh tồn hơn 1000 năm, chẳng lẽ chỉ quan tâm đến chút mặt mũi đó mà bị kẻ thù khích đi làm những việc tổn thời gian ư? Câu trả lời là không!.

...

5 phút sau, Minh Hạo đi vào căn phòng rộng rãi đẹp đẽ mà cao quý, từ căn phòng truyền ra mùi hương hoa cỏ làm người say đắm.

“Con ngoan đến rồi à, đến đây ngồi.” Trên giường tuyệt thế mỹ phụ cười xinh đẹp khuynh thành một tiếng, quắc tay kêu Minh Hạo lại ngồi cùng nàng. Người mỹ phụ này tên là Phương Tuyết, là mẹ kiếp này của Minh Hạo, sau khi sinh Minh Hạo xong vẻ đẹp của nàng càng thêm tuyệt mỹ, kết hợp với khí chất của nàng càng là làm vẻ đẹp nàng phác họa giống như thiên thần từ trong bức tranh bước ra.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Kiểm Trắc Thiên Phú

Nhìn xem tuyệt thế mỹ phụ cười một tiếng khuynh quốc khuynh thành, khi nhìn thấy mẹ mình dù làm người 2 đời như Minh Hạo cũng không khỏi rơi vào say mê, quá đẹp, đẹp tuyệt không thể tả! Cho dù cái gọi là diễn viên Jav hạng SSS kiếp trước so với mama mình hiện giờ cũng chỉ là rác rưởi không đáng so sánh mà thôi...

Cứ thế Minh Hạo ngẩn người đứng đó nhìn chăm chăm. Phương Tuyết thấy con mình bỗng nhiên đứng ngẩn người nhìn mình thì trong lòng vui vẻ gấp bội, khoe miệng vênh lên, sau đấy nàng đứng dậy đi đến Minh Hạo lấy tay gõ cái cốc trên đầu hắn.

“Ui!” Minh Hạo bị gõ tỉnh lại, thấy mẹ mình đứng bên cạnh tựa như cười nhìn mình thì xấu hổ mặt đỏ lên, biết mình lúc này ‘thất thố’ a.

“Mẹ có đẹp không cục cưng?” Nhìn thấy Phương Tuyết ở gần chỉ cách vài cen-ti-met là hai thân thể chạm vào nhau. Lúc này Minh Hạo nhìn không được lại nhìn chăm chăm Phương Tuyết, hắn lại lần nữa rơi vào thất thần. Phương Tuyết mỉm cười quý quý, lúc này đột nhiên hỏi một câu khó hiểu. Minh Hạo theo bản năng gật đầu đáp: “Mẹ đẹp nhất a.”

Nghe được câu trả lời Phương Tuyết cười đắc ý, Sau đấy lại hỏi: “Thế con có muốn ăn đòn không?”. Nghe câu trả lời theo bản năng Minh Hạo gật đầu đáp: “Có a con ‘rất muốn’ từ lâu rồi.”

“Ồ! Thì ra là con muốn ‘từ lâu’ rồi à hì hì, như con mong muốn” Minh Hạo nghe vậy đột nhiên bừng tỉnh lại, a cái này không đúng lắm lại bị hố a...

Không chờ Minh Hạo trả lời, Phương Tuyết nhanh như điện lấy hai tay để hai bên tai Minh Hạo vặn thật mạnh một phát.

“Ui da!~ đau đau, mẹ đừng vặn nữa, con đau chết a... chữa rồi ...” Bị Phương Tuyết vặn làm hấn đau đến muốn chết đi sống lại, a mình lại mẹ lần nữa hồ rồi, không biết bao nhiêu lần, mỗi lần nhìn thấy mẹ mình liền thất thần a...Chẳng lẽ mẹ là khắc tinh của mình.

Nghe tiếng cầu xin, Phương Tuyết lại vặn một phát mới bằng lòng buông tay. Minh Hạo xoa xoa hai lỗ tai mình, sau đấy liền đứng cách Phương Tuyết năm mét, thề sẽ không bị mẹ hồ nữa (mặc dù không biết thề và bị hồ bao nhiêu lần rồi)...

Lúc này hai tai đã bị mẹ vặn đến đỏ bừng, bây giờ chạm vào vẫn còn thấy đau đây... Minh Hạo khóc không ra nước mắt.

Phương tuyết cảm thấy chơi đùa đủ rồi, nhìn lên đồng hồ trên tường, lúc này cây kim đã chỉ đến số 23h45, chỉ cách vài phút nữa là đến giờ làm lễ. Nàng thúc dục Minh Hạo: ”Nhanh thay đồ, sắp đến giờ làm lễ rồi, chỉ còn 15 phút nữa thôi.”

Minh Hạo nghe vậy ngoan ngoãn gật đầu, sau đấy đi tự mình đi vào phòng thay đồ, dù sao mấy năm trước khi còn nhỏ lúc mặc tiểu liền tự đi, ...

5 phút sau Minh Hạo đi ra ngoài, lúc này toàn thân đã thay đổi áo vest quần jean, ở giữa áo có thắt cái nơ, bên phải áo thiêu lấy huy hiệu chữ ‘K’ màu vàng óng ánh, đây là gia tộc tượng trưng huy hiệu.

Nhìn lại lúc này Minh Hạo cũng đã bắt đầu ra dáng là một tiểu soái ca, phối hợp với đôi mắt sáng ngời như sao trời của hấn thì có thể sát thương ngàn vạn tiểu thiếu nữ loli nha.

Phương Tuyết khi nhìn thấy Minh Hạo cũng không khỏi hai mắt sáng, thầm nghĩ không hổ là con của lão nương sinh ra a.

Làm xong chuẩn bị hết thảy Phương Tuyết nhìn đồng hồ còn kém 10 phút là đến giờ liền dắt tay Minh Hạo đi đến đại sảnh.

....

Lúc này trước cửa nhà Kim gia đã đầy xe hơi ô-tô bay, người ra vào đông đúc như hội chợ, nhưng đa số là phú hào hoặc bối cảnh cao quý. Trong đấy có nhiều loại nghề khác nhau như: Y sỹ, Cơ Sư, người làm chính trị, người trong quân đội cũng có người làm thương nhân, nhưng điểm chung là bối cảnh đều thuộc loại cao sang quý phái...

Trong đó thậm chí có siêu cấp gia tộc hoặc cổ lão gia tộc đều tham gia.

Mà mỗi người đều đi xe sang trọng, tính cả bộ đội thì có hơn 100 triệu tiền liên bang(sau này gọi là Tinh Tệ). Có nhiều hiệu xe nổi tiếng hiếm có như: EFSU: có thể tự động lái thông minh, giảm xóc, chống đạn, chống nổ hiệu quả, đạn cao xạ, vũ khí X.... Tốc độ tối đa 1000/RBB/giờ.

Thậm chí nơi này xuất hiện những loại xe mà chỉ trên thế giới mới có 10 người sở hữu như: GSHE: tự động lái thông minh, siêu cấp kính chống đạn, siêu cấp kính loại bền, siêu cấp tên lửa(dùng để rút chạy nhanh), súng X lazer, đạn cao xạ....

Xe loại GSHE này thuộc loại siêu hiếm có, cho dù có tiền cũng không mua được, chỉ những người may mắn có tiền hoặc người bối cảnh siêu cấp thế lực mới có thể sắm nổi loại này, một phần là nó quá đắt, một phần còn lại là loại xe này quá hiếm, phải biết trên thế giới hiện nay chỉ có 10 người duy nhất sở hữu loại này.

Loại xe này rất nhiều chức năng, thậm chí có thể lái nó chạy sang hành tinh khác, với điều kiện là nó khoảng cách gần 1~ năm ánh sáng. Nó có thể

đạt tốc độ tối đa là 100.000EP/Giờ, nếu chạy với vận tốc này thì trong vòng 1 tháng sẽ tới đích.

(*đơn vị tốc độ tương lai: 100km = 1 RBB, 1000 RBB = 1 EP).

...

Chỗ lát liền đi đến đại sảnh, đại sảnh rất rộng lớn, nó có thể chứa hơn 1000 người đủ sức.

Hôm nay đại sảnh rất đông người cũng có đủ loại: từ già đến trẻ, có nam, có nữ, cũng có tiểu loli, trung niên đại thúc, phú bà, tiểu thư khuê phòng các loại.

Khi Minh Hạo bước vào phòng liền phát hiện những gương mặt thân quen như: cha Kim Long, tiếp đây là ông nội cùng bà nội Kim Hải,Ngọc Tuyết, tiếp đó là chú bác: Kim Hà,Kim Lăng, Kim Vũ.

Trong phòng cũng có nhiều gương mặt xa lạ mà Minh Hạo chưa gặp bao giờ.

Khi thấy Minh Hạo bước vào phòng thì Kim Long lập tức vẻ mặt vui vẻ dẫn tới chỗ giới thiệu: "Đây là ông ngoại là bà ngoại người theo thứ tự là Phương Thế Ngọc (ông ngoại), Phương Linh (bà ngoại) " Sau đây Minh Hạo đi trò chuyện với hai người, mặc dù lần đầu gặp mặt bọn họ nhưng hai người ông ngoại, bà ngoại này cũng như ông nội, bà nội.

Bọn hắn rất yêu thích mình, nhất là khi nói chuyện vô cùng cưng chiều, lúc nào cũng miệng hỏi thăm khỏe không, có cần mua gì để mai ông(bà) ngoại tới mua tặng...vân vân

Sau một hồi trò chuyện vui vẻ, Kim Long tiếp tục dắt Minh Hạo đi vài vòng một tràng giới thiệu liên miên bất diệt... anh em gia phả nhà ngoại nội, nói chung là tụ họp có đủ hết, sau đây lại giới thiệu các tiền bối của thế

gia khác như: Nguyễn Minh Nhân, Hàn Thái Tú, Ngô Thừa Ân...đây là 3 vị gia chủ hiện tại của siêu cấp gia tộc.

Khi tới gặp 3 người thì Minh Hạo cảm thấy 3 người này giống như con rắn độc nhìn chăm chăm lấy mình, như là muốn ăn thịt mình đồng dạng, cho dù là lúc này khuôn mặt bọn hắn treo mỉm cười nhưng Minh Hạo dù sao cũng là người 2 kiếp, coi như còn non trẻ nhưng cũng có thể nhìn ra được trên mặt bọn hắn phần nhiều là giả tạo...

Đây chắc là kẻ thù của gia tộc ta a? Âm thầm ghi nhớ 3 khuôn mặt này trong đầu, khi nào hắn đủ năng lực sẽ đi diệt trừ bớt ‘tai họa ngầm’ này. Sau đấy lại là một tràng giới thiệu liên miên...

Bây giờ Minh Hạo thật muốn khóc, trời ạ, có tha người không, giới thiệu 5-10 người thì thôi đi, lần này chơi hơn 30 người a, mệt chết, vừa đi vừa nghe giới thiệu liên tục, đầu óc muốn loạn, còn nữa, cái miệng lúc nào cũng phải vâng vớ vẩn với làm cái biểu tượng ‘mỉm cười’, ~ a ôi, kiểu này cái mỗ sưng lên quá a, vẻ đẹp trai của ta xưa nay còn đâu...?

Qua 10 phút sau mới xong, đúng giờ làm lễ, Sau khi đi giới thiệu vài chục vòng mới xong, Minh Hạo lúc này cả người cứng ngắt, cái mặt miệng mũi cũng là cứng ngắt méo theo, trên môi vẫn là treo cái ‘nụ cười thân thiện’ nhưng trong có vẻ như cơ giới hơn là nhân loại.

Lúc này Kim Hải thấy làm xong xuôi hết quy trình thì lên đài cao ho một tiếng sau đấy nói:” Cảm ơn tất cả các vị đến tham dự lễ trưởng thành của cháu ta, lúc này đã đến giờ trắc thí, xin mời đem ra máy kiểm trắc thiên phú.”

“Bộp bộp bộp bộp!”

Mọi người là một tràng vỗ tay nồng nhiệt như pháo nổ vang đại sảnh tựa như chào đón vị ca sĩ nổi tiếng đồng dạng.

“Không biết vị tiểu thiếu gia nhà họ Kim thiên phú như thế nào, nghe đồn từ nhỏ 1 tháng tuổi biết đi ... 4 tuổi nói chuyện rành mạch a Xem như cũng là cái thiên tài có một không hai.” Một người y sĩ tò mò thì thầm với người bên cạnh.

“Chắc, chắc là 8 hoặc 9 tinh gì đi, cùng lắm là 10 tinh. Dù sao gia chủ nhà họ Kim thiên phú là 9 Tinh cũng coi như thiên phú tốt nhất trong thế hệ này rồi, không biết nhà họ Kim ăn gì mà đều sinh ra toàn quái vật.”

Người bên cạnh nhỏ giọng nói, trong giọng hắc có tò mò, có chút ghen tỵ, dù sao thì 9 Tinh đã thuộc về loại Siêu Cấp Thiên Tài vô cùng quý hiếm rồi, mà nhà họ Kim mấy trăm năm nay con em thiên phú đều rất tốt, tệ nhất đều là 6~7 Tinh.

Sau đấy chỉ thấy 6 vị trung niên cao to lực lưỡng đem ra cái đài màu đen, Minh Hạo nhìn, chỉ thấy nó cao hơn ba mét, phía trên là một dãy số từ 1~20, mỗi số nó in hình ngôi sao, ví như số 1 thì 1 ngôi sao, số 2 thì 2 ngôi sao... 20 thì 20 ngôi sao.

Phía dưới là một cái khai màu vàng óng, không biết để làm gì.

Sau đấy 6 tên trung niên đặt cái đài ở giữa trung tâm rồi lui ra ngoài

Lúc này Phương Tuyết đi tới bên cạnh Minh Hạo, sau đấy cúi người xuống nhỏ giọng thì thầm cách thức kiểm tra.

(còn tiếp...)

...

*đơn vị tốc độ tương lai: 100km = 1 RBB, 1000RBB=1EP

1000 RBB = 100.000 km

10000RBB=1.000.000km

100.000RBB = 10.000.000km

...

P/s:

Tác giả:Chiều – Tối có chương.(khi rảnh)

-Main còn 1 tấm vé may mắn, quay ra gì đây? Sharingan? Hay thứ gì?
Các bạn đề cử nhé, mình thấy thích hợp (hiểu biết về cái đấy), đề nghị càng
mạnh càng ok, vì truyện Y Y mà:v

-Còn về đẳng cấp thiên phú hay các nghề nghiệp khác thì các chương sau
mình sẽ giải thích rõ cho các bạn. (PLS nhấn nút TKS).

(còn tiếp...)

...

*đơn vị tốc độ tương lai: 100km = 1 RBB, 1000RBB=1EP

1000 RBB = 100.000 km

10000RBB=1.000.000km

100.000RBB = 10.000.000km

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Phế Vật Hay Là Thiên Tài?

Sau một hồi Phương Tuyết giảng giải cách thức thì Minh Hạo đã hiểu rồi, cũng rất đơn giản không có gì khó, nó y như trong tiểu thuyết ‘nhỏ máu nhận chủ’, nhưng đây là khác ‘nhỏ máu kiểm tra’.

Chỉ cần đem máu của mình vào cái khai màu vàng kia là được, sau đấy liền bộ phận còn lại do máy kiểm tra.

Mà theo trong giảng giải thì Minh Hạo đã hiểu cách kiểm tra xem phế vật hay là thiên tài, theo từ 1 đến 20 ngôi sao lóe lên, nếu càng nhiều ngôi sao trên bảng lóe sáng thì chứng tỏ người đó là thuộc loại bình thường hoặc thiên tài, nếu như chỉ có 1-2 ngôi sao trên bảng loé mà còn lại (18-19) ngôi sao không lóe ảm đạm vậy thì chứng tỏ người đấy là phế vật.

Theo thứ tự kiểm tra độ thiên phú được đánh giá là:

1-2: phế vật – bình thường.

3-5: tiểu thiên tài (trung đẳng – cao đẳng).

5-7: Đại Thiên Tài (thiên tài bên trong thiên tài).

8-9-10: siêu cấp thiên tài.

10~11: yêu nghiệt – siêu cấp yêu nghiệt.

12: Quái Vật.

Còn 12~13~20 ngôi sao(‘Tinh’ từ nay về sau viết tắt.) thì từ trước đến này chưa xuất hiện.

Hắn lúc này vô cùng tò mò không biết mình bao nhiêu tinh nhĩ, chắc 8-9 tinh a(5 năm rồi chưa có hệ thống nhắc nhở nên quên bém).

Sau đấy hắn chậm rãi đi lại trước khay vàng, a quên, làm sao cắt thịt nhỏ máu ra đây, không có dao sao cắt.

“Thiếu gia, con dao đây.” Một vị trung niên phía sau đưa ra con dao.

Minh Hạo đang lúc ngẩn người không biết làm sao thì phía sau hắn một người lên tiếng, hắn quay người lại tiếp nhận con dao rồi nói cảm tạ vị trung niên.

Sau đấy hắn nhắm mắt lại, nhịn đau đưa dao chém một phát nhỏ trên tay, canh đúng chỗ khay hứng, liền lúc này từng giọt máu chảy vào cái khay.

Sau khi hoàn thành hết thấy Hắn tò mò xoay đầu nhìn xung quanh xem thử biểu tình mọi người:

Khi Thấy con(cháu) mình bị thương thì gia đình họ Kim cùng ngoại nhà họ Phương trên mặt đều mang thương tiếc yêu thương a...

-Cục vàng bị thương rồi không biết hắn có khóc không (suy nghĩ Phương Tuyết).

Duy nhất chỉ có Kim Long, Kim Hải cùng với các khách quý là vẻ mặt bình tĩnh nhìn lấy không thay đổi gì.

...

Thời gian trôi qua. 5 phút.... Đài kiểm trắc không có dấu hiệu hoạt động gì Sau 10 phút vẫn im lặng...20 phút...không có Tinh nào lóe sáng...30 phút vẫn vậy.

Có người nhìn thấy cảnh này nhin không được lớn tiếng hỏi:” Chẳng lẽ đài kiểm trắc này hư hoặc là có vấn đề gì?.”

Người bên cạnh nghe vậy lắc đầu nói:” Không thể! Đây là đài kiểm trắc siêu cấp loại S không thể nào hư hao hay vấn đề gì được, trừ phi chúng bị người động tay động chân, nhưng hôm nay ai cũng biết là ngày lễ nên những đài kiểm trắc này chắc chắn đã được kiểm tra cùng bảo vệ kỹ lưỡng nên mới lấy ra...”

“Chẳng lẽ là...tiểu thiếu gia nhà họ Kim là một phế vật không chút thiên phú nào?” người khách quý A có chút nghi ngờ, không xác định

“Chắc vậy, chắc vậy, nhìn hơn 30 phút mà đài kiểm trắc không chút phản ứng nào, chắc hẳn là thiên phú.” Trong giọng nói của người khách quý B có chút là tiếc hận, nhưng nhiều hơn là cười trên nỗi đau người khác.

Mà lúc này khuôn mặt 3 tên gia chủ nhà họ Nguyễn,Hàn,Ngô đã là một mảnh cười vui vẻ, hôm nay thật sự ngày tốt, vô cùng kinh hỉ a, chắc đây là ‘báo ứng’ của bọn Kim gia a, 3 con hàng này cùng ý nghĩ..

Lúc này đại sảnh đã thành một khu chợ người bàn ta tán, người nói ta hỏi, trên mặt mỗi người đều biểu lộ khác nhau: có cười nhạo, có tiếc hận, có nói xấu, có sỉ nhục cùng cười trên nỗi đau người khác.

Nhất là khi nhìn thấy tình cảnh cùng nghe được những lời khó nghe, cho dù là nhà họ Kim hay nhà họ Phương mặt đều xanh đen, rõ ràng bọn hắn đã đạt đến nổ tung bạo phát cảnh giới rồi, nhưng không ai nói hay hành động gì, chẳng lẽ chửi một trận như bọn đàn bà ngoài chợ dân đen? Không thể, một siêu cấp cổ lão thế gia mà làm thế thì càng là nhục mặt bị người cười thôi. Hay là lại phái người giết hết bọn kia? Càng không thể! Dù là cường đại như Kim gia cũng không dám làm cả thiên hạ là kẻ thù.

Bọn hắn dù là một cổ lão thế gia siêu mạnh, thậm chí đều có quyền uy trong bỏ phiếu quyết định liên bang nhưng là bọn hắn chưa mạnh đến mức

giết hết tất cả.

Phải biết mỗi người ở đây đều một phương bá chủ tinh không, dặm chân một cái liên bang ngân hà đều run lên, thậm chí sau lưng họ càng có cự bá tinh không càng vô cùng mạnh mẽ chống lưng, dù là không mạnh bằng siêu cấp cổ lão thế gia nhưng cũng là gần như vậy, cho nên dù hôm nay mọi người nhà họ Kim hay họ Phương bị cười hay sỉ nhục hay bị chửi cũng phải nhin, không nhin được chỉ có đường chết thôi, đây người ta còn gọi là tử cục: làm không được, không làm cũng không được!.

Duy nhất để bọn hãn không ngờ rằng tình cảnh này sẽ diễn ra trên đầu mình, hơn ngàn năm truyền thừa cho đến bây giờ gia tộc bọn hãn chỉ sinh ra thiên tài chứ nào có sinh ra phế vật?.

Lúc này bất kể là người nhà họ Kim hay nhà họ Phương đều ánh mắt hung dữ nhìn lấy chăm chăm thân ảnh bé con Minh Hạo, ánh mắt này dường như muốn ăn tươi nuốt sống hãn, thậm chí lột da đều có a, thậm chí trong ánh mắt của hai vị lão tổ nhà họ Kim cùng Phương đều xuất hiện mờ nhạt sát ý.

Minh Hạo nhìn một vòng thu lại tất cả, dù bị sỉ nhục hay nghe lời khó nghe hãn cũng không biểu tình gì, chỉ là trong lòng khó chịu bức bối mà thôi. Nhưng làm hãn thất vọng nhất là cái gọi là ‘tình thân’, hãn có thể nhìn thấy được sát ý từ 2 vị lão tổ nhìn mình.

Nhưng duy nhất làm hãn vui là cha mẹ hãn cùng các chú của hãn cùng bà nội không thay đổi gì, chỉ là lông mày hơi nhăn lại một đoàn mà thôi.

Phương Tuyết cùng Ngọc Tuyết thì là khi thấy cảnh này trong lòng hơi thất vọng, nhưng càng là có chút vui mừng, nếu số mệnh đã an bài con(cháu) nàng trở thành ‘người bình thường’ thì thôi vậy, chỉ mong nó được cả đời bình an vô sự, làm một thiếu gia ăn chơi cho đến hết cuộc đời là đủ rồi.

Còn Kim Long cha của Kim Minh Hạo thì cũng là trên mặt một mảnh thất vọng, liếc nhìn cha mình Kim Hải cùng cha vợ Phương Thế Ngọc trong mắt xuất hiện sát ý nhàn nhạt, hẳn biết việc này nào không tốt rồi, lần này coi như là sỉ nhục lớn nhất của gia tộc, cho dù trôi qua mấy trăm năm cũng là bị người lưu vào sử sách a, coi như cái ‘vết dơ’ này sẽ theo cả hai gia tộc cả đời.

Hắn không cam lòng con đầu lòng mình chết oan như vậy, lên tiếng hỏi cha: ”Cha, có thể là do máy có vấn đề hay trục trặc, có thể cho người kiểm tra lại không?”

Nghe được con trai mình hỏi, trong lòng Kim Hải sát ý hơi giảm bớt, hẳn cũng là hi vọng do cái máy bị trục trặc, chứ không phải do cháu mình... Sau đấy hắn phất tay ra hiệu kêu người kiểm tra.

Thấy lão tổ ra hiệu, 4 người kỹ thuật sư cao cấp nhất gia tộc đến tự thân kiểm tra.

Sau 5 phút một người trong đó đứng ra bẩm báo với Kim Hải:“Thưa lão tổ, cái đài này vẫn hoạt động bình thường, chúng ta đã kiểm tra toàn bộ không phát hiện vấn đề hay trục trặc gì cả.”

Nghe vậy mọi người đều ồ lên, lão tổ Kim Hải sát ý trong ánh mắt lại tăng lên nhanh chóng.

Phương Tuyết cùng Ngọc Tuyết hai người cũng nhánh chóng cảm thấy được sát ý từ cha(chồng) mình. Khóe mắt Phương Tuyết không biết khi nào đã rơi vài giọt nước mắt.Còn Ngọc Tuyết thì thở dài, nàng trong gia đình cũng không có quyền xen vào chuyện này.

Minh Hạo bình tĩnh mà nhìn hết thấy, hẳn đã hiểu cái gọi ‘nhân tình ấm lạnh’ có lẽ vậy. Đơn giản là cho dù người là con(cháu) khi không có giá trị lợi dụng thì chắc liền không chút do dự vứt đi.

Làm cho hắc may mắn là cha mẹ hắc không có lạnh nhạt hoặc tuyệt tình như những người kia, hắc có thể thấy được trong lòng cha mẹ vẫn còn yêu thương mình.

Chính vào lúc này đột nhiên trong đầu vang lên âm thanh:

“Đing! Hoàn tất quá trình tích tụ năng lượng, kích hoạt hệ thống công năng...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được siêu cấp thể chất 20 tinh, bắt đầu kích hoạt...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đạt được +1 vé may mắn, +1 trái ác quỷ chấn động”

“Đing! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến (ẩn) thu hoạch được +1 gien được tề cấp A(S)”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Siêu Cấp Quái Vật !!! Siêu Cấp Thiên Tài !!!

Chính vào lúc này đột nhiên trong đầu Minh Hạo vang lên âm thanh:

“Đing! Hoàn tất quá trình tích tụ năng lượng, kích hoạt hệ thống công năng...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được siêu cấp thể chất 20 tinh”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đạt được +1 vé may mắn, +1 trái ác quỷ chấn động”

“Đing! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến (ẩn) thu hoạch được +1 gien được tề cấp A(S)”

Nghe được âm thanh quen thuộc này, Minh Hạo lập tức ngẩn người, sau đấy liền vẻ mặt mừng như điên, qua 5 năm từ khi không nghe đến hệ thống nhắc nhở thì hẳn đã quên bém luôn cái hệ thống này, bây giờ hình như hệ thống từ ‘ngủ say’ đã ‘thức tỉnh’ lại a.

Lúc này Kim Hải lão tổ mặt đã đỏ bừng, nhìn ra được hẳn đã đạt tới bạo phát cảnh giới lại không thể nhẫn được nữa, hẳn đứng lên ho khan một cái, sau đấy trầm giọng khàn khàn:” Xin lỗi làm các vị chờ đợi này giờ, thay mặt nhà họ Kim cúi đầu xin...”

Kim Hải định nói chữ ‘lỗi’ thì mắt lúc này thì đôi mắt trợn tròn lên, nhìn chăm chăm đài cao màu đen trắc thắ, trong ánh mắt hiện ra không thể tin. Vì lúc này đài kiểm trắc rốt cục đã động!

Chỉ thấy 1 Tinh lóe sáng lên, tiếp đấy là 2 Tinh, 3 tinh ... 9 Tinh, chưa kết thúc tại đó, nó càng lóe nhiều hơn: 10 – 11 – 12 – 13 – 14 – 15 ... hăn đến tròn 20 Tinh mới dừng.

Quý khách A đang cảm thấy cuồng phim này sắp sửa kết thúc, thì bỗng nhiên nhìn thấy cảnh vậy đều mộng, tưởng rằng mình bị hoa mắt nhanh chóng lấy tay dụi dụi, nhưng ra sau khi dụi thử vài lần thì trên đài kiểm trắc vẫn hiện lên 20 Tinh lóe sáng mù mắt hăn.

“Cái ***!!!” Hăn nhin không được thô tục chửi một phát, nghĩ rằng chắc dạo này xxx gái nhiều quá nên bị ‘hoa’ nặng a?, kiểu này phải kiên chịch gái một thời gian mới được.

Nhưng lúc này vị bên cạnh khách quý B cũng giống như hăn: “A mắt ta nhìn lầm a?” tiếp theo đấy các vị bên cạnh C,D,E... khách quý đều y như nhau đều có chung 1 câu: Nhìn nhầm à?

Cho dù lão tổ Kim, Phương, hay gia chủ Hàn, Nguyễn, Ngô đều là tưởng lầm mình bị hoa mắt a... Tất cả mọi người trong đại sảnh đều là dụi mắt một lần, thậm chí có người dụi đến 10 lần cũng là không nguyện ý lúc này tin tưởng đến a.

Bọn hăn nhìn thấy cái gì?

Đài kiểm trắc thiên phú thế mà cùng lúc lóe sáng 20 Tinh. Đây là 20 Tinh a, chứ không phải 2 Tinh hay 9 Tinh. Nếu là nó phát ra 10 Tinh hoặc 11 Tinh thì mọi người còn có thể miễn cưỡng chấp nhận được, nhưng là hơn 20 tinh a... Đây không phải là nhân loại nữa, à, cũng không phải quái vật, mà là siêu việt quái vật a.

“Tại sao cái đài kiểm trắc hơn 30 phút không động đậy, bây giờ bỗng nhiên cái đài trắc thì này hoạt động, hơn nửa là chiếu sáng 20 Tinh? Chẳng lẽ cái máy này thật là trục trắc vấn đề?”

Lúc này trong đại sảnh có người đầu tiên phát ra nghi vấn, người này không là ai khác chính là Hàn Thái Tú.

Nghe được Hàn Thái Tú phát ra nghi vấn, mọi người lúc này cũng tỉnh lại, có vị gia chủ Hàn gia đứng ra, liền vài vị khách quý khác cũng là gan lớn phát ra nghi vấn:” Đúng đấy, có thể do cái máy này có vấn đề a, xin mời người ra kiểm tra lại...”

“Đúng vậy, chắc có thể do cái máy này có vấn đề.”

“A ta nghĩ chắc là thế rồi, chứ từ hơn 1000 năm rồi làm gì có người thiên phú đạt 20 Tinh!!! Nhớ lại thiên tài mạnh nhất cũng là đạt 12 Tinh thôi... Cho dù đánh chết ta cũng không tin một người thiên phú đạt đến 20 tinh!!!”

Lúc này bất kể nội hay ngoại họ Kim cùng họ Phương trên mặt đều hiện ra không tin tưởng, không phải là bọn hắn không muốn tin đứa con cháu này, mà là cái này đã siêu việt thế giới quan mọi người a, y như thế kỷ thứ 21 có người nói: Tương lai con người có thể trở khám phá tất cả mọi ngõ ngách của vũ trụ, hoặc giả như trên thế giới này có ma quỷ các loại...

Nếu người nghe vậy tin không? Câu trả lời chắc chắn là: Không!

Cái tương lai con người có thể khám phá vũ trụ, đây là điên! Vì sao? Bởi vì không ai có khả năng làm được! Ai biết được vũ trụ rộng lớn bao nhiêu? Ai có thể phán đoán chính xác được khi nào con người mới có thể khám phá được vũ trụ bộ mặt thật? Phải biết trái đất chỉ là 1 trong hàng ngàn tỷ tỷ tỷ hạt cát vũ trụ mà thôi, mà vũ trụ này thì giống như là đại dương rộng mênh mông vô bờ vậy, muốn một cái hạt cát nhỏ khám phá được hết đại dương trong đấy ...Đây là mơ mộng hão huyền đi!

Còn về ma quỷ... bằng chứng đâu!? Không có bằng chứng mà muốn người ta tin à? Buồn cười!

Thậm chí người nói câu đó sẽ bị người khác cho là tên thần kinh, tin thứ nhảm nhí không có thật

Lúc này tất cả mọi người ở đây, bao gồm cha, mẹ, chú dì, bác cô, nội, ngoại gia tộc Kim cùng Phương gia ... tất cả trên mặt đều viết hai chữ không tin.

...

Kim Hải nghe được mọi người đặt nghi vấn cũng tỉnh táo lại, sau đấy lớn tiếng nói với người phía sau:”Người đi kêu 20 vị đại sư cơ giới tốt nhất ra đây kiểm tra”

“Vâng lão tổ!” Vị trung niên đứng sau bảo vệ lão tổ nghe vậy đáp, sau đấy đi vào trong kêu ra 10 vị đại sư.

Lần này để chắc ăn, lão tổ Kim Hải liền là kêu hơn 20 người đến.

Lúc này hơn 20 vị đầu tóc bạc phơ mặt mũi hồng hồng từ phía sau đi ra, bọn hần trên tay cầm cái vali chứa đồ hành nghề, chậm chậm đi đến đài kiểm trắc thiên phú đặt giữa trung tâm đại sảnh bắt đầu lần lượt kiểm tra toàn diện.

“Phần đầu ổn, khay ổn, cơ nhiệt ổn, phần cứng ổn, bộ mạch ổn...”

Sau 15 phút kiểm tra kỹ lưỡng hơn lần trước nhiều, 20 vị đại sư cơ giới cùng nhau bàn bạc đưa ra ý kiến nhất trí: Hoàn toàn bình thường, không có vấn đề gì.

Sau đấy một vị đại sư cơ giới đứng ra xác nhận chuyện này: ”Thưa lão tổ, trải qua chúng ta vài lần kiểm tra có thể xác nhận được cái đài này thật sự là 100% hoạt động bình thường” Trong giọng nói của vị đại sư già này cũng là vô cùng không tin tưởng, nhưng bọn hần không thể phủ nhận sự thật.

Nghe được vị lão sư già này xác nhận, Kim Hải trong lòng là kinh hỉ, đại kinh hỉ, đến nỗi lúc này mặt lão đã đỏ một mảnh, cả thân thể run rẩy bấy, sau đấy có thể do ‘hạnh phúc’ đến quá nhánh mà ngất xỉu.

“A lão tổ không sao chứ!” Người nhà họ Kim thấy lão tổ bỗng nhiên ngất xỉu liền hoảng hốt.

Cũng may chỉ là ngất xỉu vài giây liền tỉnh lại. Sau đấy không để ý hình tượng chạy đến bên người Minh Hạo ý là phải bảo vệ hẳn cho bằng được.

Thấy tình cảnh này mọi người ở đại sảnh lần này là đều tròn tròn, sau đấy đại sảnh liền yên tĩnh đến cực điểm, không có tiếng bàn tán, không có lời chế nhạo...

Hơn 1000 ánh mắt đều đổ dồn vào thân ảnh bé nhỏ đứng ngay giữa trung tâm đại sảnh, trong ánh mắt những người này có thể thấy được nhiều loại cảm xúc khác nhau: có ghen tỵ, có tự hào, có không thể tin, có thán phục, có buồn bã, có mơ mộng...

Riêng là trong đấy có hơn 10 vị ánh mắt âm trầm vô cùng lạnh lẽo, thậm chí trong ánh mắt bọn hắn đều có thể nhìn ra vô tận sát cơ đang nhảy lên trong mắt bọn hắn. Hiển nhiên tất cả những người này đều có ý nghĩ ‘bóp nát khi còn trong trứng’.

Nhưng không ai dám ra tay cả, vì nếu ra tay thì đồng nghĩa với việc tuyên chiến. Cho nên bọn hắn đành giấu sát ý trong lòng, chờ thời cơ tốt...

...

Phương Tuyết lúc này mặt đã chảy đầy nước mắt, diễn biến quá nhánh làm nàng không theo kịp, lúc này trong lòng là một mảnh tự hào cùng hạnh phúc, thầm nghĩ không hổ là con của lão nương a.

Kim Long cha Kim Minh Hạo giờ phút này mặt mày uy nghiêm cùng binh tĩnh còn đâu, khắp cả khuôn mặt lúc này là một mảnh vui mừng... Có thể hiểu được kinh hỉ a...

...

Nhà họ Kim cùng Phương cũng là thay đổi 360 độ, lúc trước là một mảnh ‘tức giận’ muốn lọc xương ăn thịt người, nhưng bây giờ thay vào là một mảnh vui mừng, thậm chí bắt đầu có người hô to tên:” Minh Hạo! Minh Hạo! “ hoặc là các thiếu nữ mắt “Em yêu anh Minh Hạo!!!” ...

Kim Hải ho khan một tiếng, sau đấy cao giọng nói:” Cảm ơn các vị đã đến tham dự lễ trưởng thành của cháu ta, chúng ta nhà họ Kim chân thành cảm ơn các vị đã bỏ thời gian đến đây...” Đây là ý đuổi khách trắng trợn a, nhưng không ai nói ra.

Sau đấy các vị đang ngồi xem diễn biến khách quý cũng là kịp phản ứng, liền là đứng lên nói vài lời khách sáo chúc mừng nhà họ Kim sinh ra bảo vật...

Rồi nhanh chóng tự thân mình mỗi người đưa lên phần mình quà tặng chấp tay cáo biệt.

Tin tức lớn! tin tức lớn! Nhà họ kim sinh ra một siêu cấp thiên tài, à không, siêu cấp quái vật mới chính xác!!! phải báo cho cấp trên biết!

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Phong Vân Động

Trong đại sảnh hiện nay chỉ còn lại 3 người: Kim Hải, Phương Thế Ngọc, Kim Long.

Kim Hải vẻ mặt nghiêm túc nhìn Phương Thế Ngọc cùng Kim Long sau đấy mở miệng nói:” Các người cũng biết việc Minh Hạo 20 tỉnh là vô cùng hệ trọng, cho nên cần bàn bạc kỹ về việc bảo vệ Minh Hạo.”

Hai người Phương Thế Ngọc cùng Kim Long nghe vậy gật đầu, bọn hắn biết việc này vô cùng quan trọng, đây là một cơ hội để gia tộc bọn hắn bước thêm một bước nữa.

Phương Thế Ngọc trầm mặc một chút rồi mở miệng nói:” Việc này can lụy vô cùng trọng đại, chắc những tên kia bây giờ đã biết được việc này, chúng ta phải mau nhanh chóng phái người bảo vệ đứa nhỏ kia.”

“Thế phái ai tới bảo vệ Minh Hạo?” Kim Long đột nhiên lên tiếng hỏi. Hắn cũng đang lo lắng đứa con trai này, mặc dù con trai hắn thiên phú đạt đến 20 Tỉnh làm hắn vô cùng tự hào nở mặt nở mày, nhưng cũng kèm theo đó là tương lai tràn đầy nguy hiểm, thậm chí có khả năng bị người đánh giết chết yếu giữa đường.

Nghe Kim Long hỏi. Kim Hải cùng Phương Thế Ngọc đều lâm vào trầm mặc cúi đầu suy nghĩ, không có người lại lên tiếng. Trong phút chốc đại sảnh rơi vào im lặng, đến nỗi tiếng kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Kim Long nhìn hai người trầm mặc hồi lâu không nói cũng là thở dài, hắn biết việc này quá nghiêm trọng, sau đấy suy nghĩ hồi lâu mở miệng

hỏi:” Hay là mời vị kia ra bảo vệ....”

“Im Miệng!”

“Không thể!”

Kim Long còn chưa nói hết thì bị hai vị lão tổ thét một tiếng, cắt ngang hẳn nói tiếp. Kim Hải liếc mắt nhìn con trai mình như nhìn đứa ngu gầm thét dạy bảo: ”Người cái thằng con ranh @\$()/* */.. Không được nhắc đến chuyện này nữa, người cũng biết nếu người kia đi ra thì cả liên bang sẽ lại nhắc lên một hồi mưa gió máu tanh! Thế cục sẽ hỗn loạn không còn quy chúng ta không chế nữa!”

Nghe được cha mình răn dạy Kim Long một mặt khổ sáp, chỉ có thể rút cổ lại mặc cho cha mình răn dạy.

Phương Thế Ngọc dù không nói chuyện nhưng là ánh mắt biểu thị đồng ý với Kim Long.

Sau một hồi đại sảnh lại rơi vào im lặng. Phương Thế Ngọc trên mặt hiện ra do dự một chút sau đấy liền là kiên định, cắn răng mở miệng nói:” Hay là để ba tên cấp bậc vương giả lão tổ Phương Gia chúng ta đứng ra âm thầm bảo vệ hẳn?”.

Nghe được Phương Thế Ngọc nói cả hai người Kim Long cùng Kim Hải vô cùng kinh ngạc.

Một hồi cúi đầu trầm tư suy nghĩ.

Qua 5 phút rốt cục suy nghĩ xong xuôi, Kim Hải cũng là cắn răng ngẩng đầu lên nhìn qua Phương Thế Ngọc nói:” Được! Nếu người dám chơi lớn thì ta cũng theo, lần này chúng ta ba vị Kim gia lão tổ sẽ đi theo bảo vệ hẳn.“

Đứng bên Kim Long nghe hai người nói thế liền thở phào, sau đấy là vui vẻ, vậy là lần này tên tiểu tử kia nhất được bảo rồi! được 6 vị lão tổ theo bảo vệ, không cần phải lo lắng sự an nguy của hắn.

Sau đấy 3 người chuẩn bị giải tán, mỗi người đều thân đều có sự vụ bận rộn.

“A, hình như tiểu tử này nay đã là 6 tuổi vào học rồi, nên cho hắn học ở đâu đây?” Đang lúc sắp đi Kim Long chợt nhớ tới, sau đấy hắn mở miệng hỏi Kim Hải:” Cha! Thằng bé Kim Hạo nay 6 tuổi rồi, cũng là tuổi nhập học, nên cho nó vào học viện nào đây?”

Kim Hải cùng Phương Thế Ngọc đang dự định đi lo việc bảo vệ Minh Hạo thì nghe Kim Long nói thế đều dừng bước lại, sau đấy cũng là một trận đầu đầu, a đúng, tên kia là 6 tuổi rồi, nên cho đi vào học viện nào đây?.

Lại là một trận trầm mặc...Ai vì một tên tiểu tử thiên phú kinh khủng 20 tinh mà phải lo tới lo lui, tính toán này nọ a, thật là nhức đầu.

“Hay là cho tên đấy vào học viện Bắc Đẩu? Chúng ta sẽ sắp xếp việc này, đổi luôn tên họ cùng lai lịch của hắn, sau đấy sắp xếp vài người bên cạnh để âm thầm theo dõi cùng như khi có nguy hiểm báo lại với chúng ta.”

Kim Long mở miệng nói. Nghe Kim Long nói vậy Kim Hải hơi nhíu mày suy tư, Bắc Đẩu học viện không phải học viện tốt nhất, nhưng cũng không tệ lắm, nó thuộc loại ‘trung bình’. Nhưng nó cũng là 1 trong 10 học viện nổi danh về cách giáo dục cùng an toàn.

Sau khi suy tư một chút Kim Hải thấy không có vấn đề gì liền gật đầu đồng ý, Phương Thế Ngọc nghe đã có sắp xếp liền yên tâm đi ra ngoài....

...

Xa cách trái đất cổ lão vạn tỷ năm ánh sáng...Một hành tinh không bị thái dương hệ chiếu sáng, bề mặt nó hoàn toàn bị hắc ám bao phủ.

“Rẹt Rẹt...Rẹt Rẹt...”

Trong căn phòng đen tối không chút ánh sáng bỗng nhiên âm thanh ‘rẹt rẹt’ phát ra.

Đây là đài truyền tin phát ra âm thanh thông báo, trong chốc lát một bóng đen hình thể gầy yếu tiếp lấy rồi nhấn nút xem...

Một loạt tin nhắn:” Ngày 23/1 tin tức...., ngày 24/1....27/3 Kim gia tiểu thiếu gia Kim Minh Hạo thiên phú 20 tinh”

Khi bóng đen đọc tới tin tức Kim Gia tiểu thiếu gia Kim Minh Hạo thiên phú 20 tinh thì đột nhiên dừng lại, sau đấy liền chỉ nghe hắc mở miệng nói:”Tốt, tốt, tốt, không hổ một là Kim gia không làm phụ lòng mong chờ của ta hahaha!”

Giọng nói của hắc như là robot đồng dạng vô cùng dày đặc từ tính, nghe rất chói tai, không biết được hắc là nam hay nữ, sau khi nói xong liền điên cuồng cười một hồi.

Sau một hồi cười điên cuồng hắc dừng lại, sau đấy quát to một tiếng:” Người đâu! Đi tra cho ta tên Kim Minh Hạo tiểu thiếu gia Kim gia cho ta! Ta muốn nắm rõ hết tất cả chi tiết về hắc! Nếu là có cơ hội liền lập tức giết hắc!”

“Vâng!” hơn mười đạo âm thanh lạnh như băng phản hồi lại, không biết những âm thanh này từ người nào phát ra, nhưng rõ ràng là trong phòng chỉ có một người bóng đen đứng đấy

...

Lại là một hành tinh khác, nó cũng động dằng cách xa trái đất vạn vạn tỷ năm ánh sáng...Bề mặt hành tinh này hoàn toàn trắng như tuyết.

Bên trong một căn phòng rộng lớn, nó chất liệu là làm bằng băng, mọi vật đều là băng, kể cả chiếc giường hay đồng hồ treo. Lúc này máy truyền tin liên tục phát ra thông báo nhắc nhở.

Một vị mỹ phụ da trắng như tuyết để một đầu tóc dài màu trắng xóa sau lưng, nàng thân thể lung linh như vị tiên nữ, nàng bước chầm chậm tiếp nhận nhìn xem tin thông báo từ máy truyền tin.

Một lát sau, sau khi xem xong tin tức không hiểu sao nàng lại thở dài một hơi, trong ánh mắt rõ ràng hiện ra ưu thương cùng buồn bã, hơi suy nghĩ một chút nàng xoay người lại ra lệnh với hai người tỳ nữ đứng sau lưng:” Nhanh chóng đem tất cả tin tức của tiểu thiếu gia Kim Minh Hạo nhà họ Kim về đây cho ta, càng rõ chi tiết càng tốt, phải nhanh!”

“Vâng thưa hoàng hậu bệ hạ!” Chúng nô tỳ nghe lệnh lập tức cáo lui đi làm việc, để lại trong căn phòng người mỹ phụ đáng vẻ cô đơn buồn bã, nàng nhìn lên phía xa xa hư không không biết là đang suy nghĩ gì.

Lúc này hơn 1000 khu hành tinh khác nhau cũng là diễn ra sự việc này... Thậm chí càng là nơi xa xôi nhất của tận cùng vũ trụ cũng diễn ra như tương tự...

...

Trong căn phòng nhà họ Kim rộng rãi, trên giường Kim Minh Hạo đang mang theo tâm tình vui vẻ cùng háo hức đắm chìm vào hệ thống.

Hắn không biết là sắp tới là một hồi tràng diện mưa gió máu tanh cùng nguy hiểm sắp xảy ra trên đầu mình...

(Còn tiếp)...

P/s: mời các bạn đón xem chương sau, một hồi cao trào cùng chém giết sắp bắt đầu!!#

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Siêu Cấp Vận May Gia Thân !

Sau khi Minh Hạo làm xong buổi lễ trưởng thành hẳn lập tức không đợi kịp chào tạm biệt cha mẹ chú dì của mình rồi trở lại gian phòng riêng tư của hẳn.

Theo quen thuộc hẳn click vào hệ thống, giao diện vô cùng đơn sơ, bên trong bắn ra 3 mục: nhân vật thông tin, nhiệm vụ, túi đồ.

Không chút do dự click vào túi đồ, bên trong có 3 loại: +1 trái ác quỷ chấn động, +1 vé may mắn, +1 gien được tề cường hóa (A,S)

Nằm lên giường ý thức hẳn bắt đầu tập trung vào hệ thống: “Hệ thống lấy trái ác quỷ ra và đồng thời sử dụng vé may mắn ”

“Đing! Phải chăng xác nhận sử dụng trái ác quỷ cùng vé may mắn?”

Minh Hạo không chút do dự đáp:”Phải!”

Vừa dứt lời, trên tay phải hẳn xuất hiện luồng ánh sáng màu trắng, luồng ánh sáng trắng dần dần tiêu tán hiện ra trái cây hình thái kỳ dị màu tím.

Nhìn thấy thứ này Minh Hạo trong lòng vô cùng kích động, đây chính là trái ác quỷ của huyền thoại râu trắng a, trái này còn gọi là Gura Gura no Mi là trái ác quỷ mạnh nhất hệ siêu nhân, nó mạnh ở chỗ là tạo ra sóng xung kích gây ra chấn động thông qua mặt đất, biển và thậm chí cả không khí và không gian cũng ảnh hưởng, nó có thể xưng là max dame phá giáp (không gì không cản nổi), nó có thể vừa công & thủ, tác dụng của nó không dừng

lại ở đó, nó còn có thể giúp người ăn trái ác quỷ có gấp 5 lần sức khỏe người thường, nhưng là nó cũng có điểm yếu rất rõ ràng:

Trong OP Trái ác quỷ của Râu Trắng được Sengoku nhận định là trái có sức mạnh vô cùng khủng khiếp, có khả năng phá hủy cả thế giới. Nó không những là nỗi khiếp sợ đối với kẻ thù mà đôi khi còn có thể mang đến rủi ro cho cả đồng đội và đồng minh bởi vì khu vực ảnh hưởng của trái này rất lớn, ngay cả người sở hữu cũng có thể không kiểm soát được hết được.

Còn cái nữa là sử dụng quá nhiều lần vượt qua giới hạn sức khỏe bản thân người sử dụng có thể khiến cho cơ thể ‘chết dần chết mòn’. Đây là lý do tại sao râu trắng đến lúc già lại ‘yếu’ như vậy.

Nhưng phải biết nơi OP là thời đại ‘cũ kỹ’ không có như hiện tại thời đại tinh tế có thuốc gien này nọ, cho nên hắc không cần lo lắng vấn đề này. Còn về khống chế thì hắc có hệ thống sẵn rồi còn sợ gì?

Một hồi ngấm nghĩa vài lần rồi đưa trái ác quỷ vào miệng nhai, ặc, cũng có chút vị chua cùng vị đắng a. Hắc ráng dùng nhai nghiền nát rồi nuốt một cái ực xuống.

Vừa nuốt xuống từ trong bụng hắc một luồng sức mạnh không tên lan tràn khắp người, ah!~~ quá đã a, lúc này hắc chỉ cảm thấy tứ chi bách hải đều có vô tận sức mạnh.

Cùng lúc này một luồng thông tin hướng dẫn sử dụng trái ác quỷ tràn vào đầu hắc.

Sau 5 phút hắc đã hoàn toàn nắm giữ được cách sử dụng. Thò tay phải ra hơi gồng lại rồi tập trung đánh thật mạnh về phía bức tường bên cạnh.

“Rắc” Tiếng rắc nhỏ vang lên. Minh Hạo nhìn lại bức tường lúc này hơi hơi lõm vào trong 1-2cm làm hắc vô cùng kinh ngạc. Mặc dù loại lõm vào

vô cùng nhỏ nhưng điều này nói rõ lên sức mạnh trái ác quỷ không chỉ dừng lại đó...

Phải biết lúc này Minh Hạo chỉ là người thường thôi, chưa phải là người tu luyện, đừng nói làm nứt bức tường, cho dù chầy xước một chút cũng không thể, vậy mà lúc này hắn đánh nứt bức tường rồi, có thể thấy được sức mạnh đáng sợ của trái ác quỷ này.

Minh Hạo nhắm mắt lại ghi nhớ cảm giác lúc này, khi vừa đánh ra thì dường như hắn có thể điều khiển được được một luồng sức mạnh vô hình, nó giống như là gió vậy, không hình, không màu...

Lại là nhiều lần thử nghiệm, 1 lần, 2 lần ...đến thứ 100 mới dừng lại. Lúc này hắn đã hoàn toàn cơ bản nắm giữ cách sử dụng, có thể tùy ý phát động năng lực này nhưng là do mới nắm giữ nên sức mạnh thực sự chưa phát huy ra.

Hắn nhớ tới ăn trái ác quỷ đều có nhược điểm là ‘nước’ cho nên tò mò hỏi hệ thống:”Trái ác quỷ này nhược điểm là sợ nước đúng không?”

“Đừng! Không, vật phẩm này đã qua hệ thống chỉnh sửa lại, không chỉ thế, đã qua hệ thống chỉnh sửa làm cho người dùng khai phát đến 100% sức mạnh trái ác quỷ, chỉ cần chủ nhân thường xuyên luyện tập nắm giữ quen thuộc là được, còn có tăng gấp 2 lần sức khỏe chủ nhân nghĩa là gấp 10 lần trong nguyên gốc OP trái ác quỷ.”

Nghe vậy Minh Hạo đầu tiên là kinh ngạc sau đấy liền chuyển thành kinh hãi.

“Đừng! Chủ nhân phải chăng sử dụng vé may mắn +1?” Đang lúc Minh Hạo nghĩ ngợi thế nào sử dụng thì lúc này hệ thống phát ra tiếng nhắc nhở.

Nghe được tiếng hệ thống nhắc nhở Minh Hạo ý niệm đồng ý. Sau đấy màn hình 4D vòng quay hiện ra trước mặt Minh Hạo.

Nhìn vào có 10 ô vuông đồng nghĩa là 10 vật phẩm khác nhau:

Số 1: vé triệu hoán siêu thần cấp Lạc Long Quân vị thần của Việt Nam.

Số 2: vé triệu hoán Quần Lót Siêu Nhân (phim hoạt hình cả nhà siêu nhân) tăng sức mạnh...

Số 3: Siêu cấp gien loại (SS)

Số 4: Siêu cấp thời không mẫu hạm: thuộc loại cấp SSS tàu.

Số 5: Dàn diễn viên hot JAV (2017) bản +17 cô gái...(C)

...

Số 10: Xe đua tinh tế thời đại (bản siêu cấp hiếm có).

Càng nhìn Minh Hạo càng chảy nước miếng a, nhất là loại số 1, số 3 cùng số 4, còn những thứ còn lại đa số là phế phẩm nên hẳn không cần, mang tâm lý may mắn hẳn click vào ô quay!

Vòng quay bắt đầu chuyển động từ số 1 đến 2 rồi vượt 3 đến 10...

Hắn nhìn vòng quay liên dứt khoát nhắm mắt lại, sau đấy trong lòng đếm ‘123’ theo ý niệm click vào dừng quay.

Sau một hồi lâu, hệ thống vang lên âm thanh thông báo:

“Đình! Chúc mừng chủ nhân vận may bạo phát, chủ nhân đã quay được loại siêu cấp thời không mẫu hạm cấp SSS”

Nghe vậy trong lòng Minh Hạo vui mừng như điên, sau đấy mang theo tâm tình tò mò click xem thông tin vật phẩm:

Vật phẩm:

Siêu cấp hư không mẫu hạm (cấp SSS)

HP: 100.000.000.000 (100 tỷ HP) *Là sức chịu đựng của tàu

Defense:: 100.000.000.000.000 (100.000 tỷ) *Màn bảo vệ tàu phía ngoài

MB (năng lượng tàu): 100.000.000.000.000 (100.000 tỷ MB)

Giới thiệu: Là một siêu cấp mẫu hạm hư không, có chiều dài bằng 20000m, chiều rộng 30000m, tổng khối lượng: 800000...(X) tấn..., loại tàu chung cực: có giáp vô cùng mạnh mẽ, phía ngoài có một tầng năng lượng bảo hộ năng lượng cực mạnh, có thể chống lại 10 lần siêu cấp vũ khí hủy diệt loại (S), trên thân trang bị tháp pháo, pháo lazer, tự pháo, tên lửa hư không hơn 3000 loại súng khác nhau trang bị trên tàu.... Là một ngôi nhà khổng lồ di chuyển trong hư không.

Tác dụng: dùng để dùng để vận chuyển tàu con, tiếp nguyên liệu, là một siêu cấp mẫu hạm. Sức chứa trên tàu: 10 tỷ người, 1 tỷ triệu loại tàu con, 100 triệu loại tàu trung, 10 triệu loại tàu siêu lớn.

Những chức năng khác:

-Hệ thống trí AI thông minh siêu cấp: tự động nhận biết địch ta, tự động triển khai tàu lái thông minh...

-Siêu giáp mẫu hạm: chống lại 10 lần siêu cấp vũ khí hủy diệt loại cấp (S), có thể chống lại công kích của Anh Hùng 5 lần.

-Tầng năng lượng bảo vệ phía ngoài: khi bị bắn trúng, phần bảo vệ màn năng lượng sẽ đỡ lấy, có thể chịu đựng 20 lần siêu cấp vũ khí hủy diệt (cấp S), chịu đựng công kích của Anh Hùng 10 lần.

-Tự động hấp thu năng lượng: tự động hấp thu năng lượng nên không cần lo lắng vì tiêu nhiều năng lượng mà tàu hết nguyên liệu.

-Tự động chuyển hóa năng lượng thành nguyên liệu: tự động chuyển biến thành năng lượng khi cần.

-Có 10 triệu robot tự động lái...

-Hệ thống tự động lái....

-Bước nhảy không gian cao cấp ...

-Siêu cấp chung cực pháo laser: có 3 lần công kích, bắn ra siêu cấp chung cực laser có thể trong giây lát hủy diệt một tỷ (?) năm ánh sáng.

Thời gian tích lũy: 30 phút

Tốn: 1/3 MB

...

“Ha Ha Ha Ha”

Nhìn xem một dòng thông tin Minh Hạo tim đập nhanh gấp 10 lần, lúc này mặt đã đỏ bừng, nhin không được nở nụ cười điên cuồng, sau đấy liền lần qua lần lại, thật là hạnh phúc quá lớn! Hắn tâm tình vô cùng vui vẻ, kinh hỉ lớn a.!

Hắn là hơn 30 phút sau mới bình phục lại. Lúc này nhớ tới hình như còn được tề tề gien +1 gì đấy, hắn lập tức kêu hệ thống đưa ra.

Trong giây lát bạch quang tiêu tán, trên tay hắn cầm lúc này một óng lọ thủy tinh nhỏ, bên trong chứa một nửa màu tím cùng màu trắng chất lỏng.

Nhấn xem thông tin vật phẩm:

Dược tề cường hóa gien (bán S)

Giới thiệu: tăng lên toàn diện sức mạnh người dùng.

Chỉ vài dòng nhưng Minh Hạo đã hiểu, thì ra là loại một nửa cấp S, nghĩa là cấp A phía trên, nhưng cũng không phải cấp S, nó nằm ở giữa 2 loại đấy, hèn gì bên trong chỉ có một nửa màu tím cùng một nửa màu trắng.

Không chút do dự há miệng uống hết chai gien cường hóa.

Sau một phút, hắn có thể cảm nhận được toàn thân đều sức mạnh dâng trào, lúc này hắn không biết mình mạnh bao nhiêu liền mở hệ thống lên, click vào ô thông tin nhân vật xem.

Thông tin nhân vật:

Tên: Kim Minh Nha

HP: 3000

MB:1000

Cảnh giới: Võ Sinh (đỉnh phong)

Thiên phú: 20 tinh (max)

Năng lực: Chấn Động (cấp 1) (max: 10 cấp)

Huyết mạch: chưa kích hoạt

Vật phẩm: Siêu cấp hư không mẫu hạm (cấp SSS).

Nhiệm vụ: 1(ấn chính tuyến)

Minh Hạo nhìn xem bảng thông tin đến thì nghi ngờ hỏi hệ thống:” Ta chưa tu luyện gì sao cảnh giới lại đạt đến Võ Sinh đỉnh phong rồi?”

“Đing! Do chủ nhân sử dụng trái ác quỷ + gien cường hóa bán S cho nên cảnh giới từ đó tăng theo lên”

Nghe vậy Minh Hạo liền hiểu. Sau khi đến thế giới này hắn đã đọc các loại sách và biết được nhiều thứ khác:

Đẳng cấp chia làm: 8 đại cảnh giới, 3 tiểu cảnh giới: sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong

8 đại cảnh giới phân chia:

Võ Sinh, Võ Khí, Võ Tinh, Võ Kim, Võ Ngự, Địa Liệt, Thiên Khung, Anh Hùng cuối cùng là Truyền Kỳ, còn phía trên còn nữa hay không thì hắn không biết.

Sau đấy hắn lại tiếp tục tìm hiểu lịch sử:

Thời đại tinh tế toàn dân bước vào toàn dân tu luyện, con người khám phá ra được cách sử dụng năng lượng vũ trụ làm cho con người có thể toàn diện sức mạnh tăng lên, hơn 1000 năm nghiên cứu võ học đã có nhiều bước đột phá mới.

Kèm theo đó cũng là vô tận nguy hiểm: con người trong 1000 năm đã khám phá ra nhiều chủng tộc khác, nhưng vì bọn hắn muốn thống trị nhân loại nên đã xâm lược địa cầu nhiều lần, bắt ép nhân loại đầu hàng.

.

Trong hơn 500 năm trước thời kỳ hòa bình nhân loại đầu tiên phá vỡ, con người bắt đầu đấu tranh với các chủng tộc khác, mà không phải chỉ riêng 1 chủng tộc, mà là nhiều chủng tộc cùng nhau, lúc đấy nhân loại bước đến bờ vực nguy hiểm cùng tuyệt vọng.

Do quá nhiều áp lực, cho nên nhân loại liên tục sinh ra siêu cấp thiên tài, thời đại đấy hơn 100 vị truyền kỳ, 1000 vị anh hùng cùng 100.000 vị vương giả hi sinh trong trận chiến dài đằng đẵng đấy mới có thể đem lại hòa bình cho tới ngày hôm nay.

Sau cuộc chiến 500 năm về trước, đa số cấp bậc cường giả đều trở về thành lập gia tộc chính mình, những vị cấp bậc truyền kỳ thì tiềm tu chữa thương sau cuộc chiến đến nay chưa bao giờ bước ra ngoài, trừ phi nhân loại lại bước đến bờ vực nguy hiểm mới đi ra thôi.

(còn tiếp)

...

Tác giả:

(Àch, ngồi từ 5h chiều viết chữ đến 10h tối giờ, công nhận mệt thật, vừa viết vừa nghĩ cho nên chậm chạp, nếu có chữ sai hoặc thiếu dấu ae cmt FB để mình sửa nhé. Tks)

FB liên hệ: www.facebook.com/kiemsau9x

Cầu tặng hồng bao a!(nếu thấy ok)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Chuẩn Bị Khởi Hành Tiến Đến Học Viện

[Hơi xin lỗi, ở chương trước viết không tốt lắm, ở đây xin bổ sung thêm ở chương trước: trong nguyên tác OP thì Râu Trắng chỉ có thể khai phát sức mạnh trái ác quỷ chần động chỉ có 30% sức mạnh trái ác quỷ thôi nhé ...].

Ở trận chiến 500 năm trước, sau khi tạm thời lấy được thắng lợi, nhân loại cùng các chủng tộc khác đã ký hiệp ước hòa bình 200 năm.

Mà từ đó đến nay đã 100 năm, nghĩa là hiệp ước chỉ có thể duy trì thêm 100 năm nữa thì đại chiến thế kỷ giữa các chủng tộc khác sẽ bắt đầu.

Cũng may ở 100 năm này nhân loại cũng không ăn ngòi ở không, sau khi có bài học kinh nghiệm đau thương 500 năm đại chiến, các tiền bối đã ra lệnh động viên khai mở nhiều học viện, miễn phí toàn dân tu luyện, với điều kiện người đấy có thiên phú ngộ tính không phải phế vật là được.

Không những thế, nhân loại đã phát triển được nhiều loại vũ khí, chiến hạm cùng với các loại khoa học kỹ thuật mạnh mẽ gấp 100 lần hồi đại chiến 500 năm trước, trong lúc này nhân loại cũng đã tìm được nhiều đồng minh từ các chủng tộc khác, có mạnh, có yếu, nhưng chung quy nếu lại xảy ra đại chiến thì nhân loại không cần lại phải khổ sở chống đỡ một mình.

Ít ra thì nhân loại cũng có điểm ưu việt là: sinh sôi nảy nở nhanh chóng, sức sáng tạo kinh người, thậm chí còn có nhiều ưu điểm khác mà các chủng tộc khác không có.

Chỉ là bên cạnh đó thì nhân loại cũng cần một thời gian phát triển, phải tu luyện ở trong dài dòng thời gian tự thân mạnh lên mới đủ tư cách đánh với các chủng tộc khác.

Cho nên ở 100 năm hòa bình này nhiều thiên tài nhân loại đa số đều chết yếu, mà chết thì lý do rất nhiều: có đang trên tàu vũ trụ thì nổ chết, có đang nằm ngủ thì bị ám sát, có đang chịch gái thì hết tinh lực teo cơ mà chết...

Nhưng đa số đều là dấu hiệu của cuộc ám sát của các chủng tộc khác, đều bị bóp chết khi còn trong trứng.

Mà những thiên tài đó đa số điểm chung là không có bối cảnh gia thế gì, trong đấy có bình thường, có bình dân, có nghèo khổ...

Còn tại sao các cường giả nhân tộc không bảo vệ họ? Minh Hạo có thể minh bạch điểm này, dựa theo tri thức kiếp trước thì rất dễ đoán ra: người không quen không biết, mắc mớ gì phí tổn thời gian bên cạnh bảo vệ? Cho dù bảo vệ 1 lần nhưng chẳng lẽ bảo vệ mãi mãi 24:24 giờ à?

Cho nên Minh Hạo chỉ có thể tiếc hận bọn hăn không sinh ra đúng thời thế mà thôi... Cũng là trong lòng quyết tâm ngày hôm sau cố gắng luyện tập năng lực chấn động, làm cho thân mình mạnh mẽ lên để không bị người ức hiếp. Trong đầu hăn vẫn là câu nói thế kỷ 21 người trái đất cổ xưa: Thà ta phụ người chứ không để người phụ ta! Thà ta hiếp người chứ không để người hiếp ta! Thà ta giết người chứ không để người giết ta! Thà ta chịch người chứ không để người chịch ta..Ặc câu nói này hơi có vị cơ hữu a!.

...

[trở lại với nhân vật chính]

Trong một đêm hăn tâm tình phi thường kích động, sau một lúc dần hồi phục lại tâm tình của mình bình tĩnh lại, sau đó do có thể quá mệt mỏi cho nên rất nhanh Minh Hạo liền nhắm mắt đi vào giấc ngủ say. Không biết hăn

mơ thấy gì mà lúc ngủ miệng lại nhếch lên trong miệng còn kêu “Ngao Ngao!”. Về mặt hưởng thụ như con chó đực động tình giống vậy, tiểu thẳng nhỏ j j lại là chống ngược đầu cao ngạo...

Một đêm bình an không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm ngày hôm sau, Minh Hạo đánh một cái ngáp buồn ngủ, nhìn cái quần mình đã ẩm ướt một mảnh**.

Minh Hạo cười khổ, hẳn đã không xem JAV từ 6 năm rồi, không nghĩ tới thế mà hôm nay lại mơ tới cảnh xuân a, phải nhanh chóng thay đồ nếu không thì mẹ mà thấy thì cái mộng nở hoa a...

Nghĩ tới mẹ bừa hẳn trình độ hẳn liền mặt đen lại, sau đấy nhanh chóng liền từ trên giường bò dậy làm vài động tác thể dục, rồi vào phòng tắm rửa mặt súc miệng thay đồ.

Sau 10 phút hẳn đi ra ngoài, lúc này đã mặc bộ đồ mới tinh, nhìn trong gương lúc này hẳn thật rất có dáng của một soái ca, có điều lúc này tuổi còn nhỏ nên hơi lùn một chút, nhưng là so với các bạn cùng tuổi khác thì cao gấp đôi, hẳn mới 6 tuổi mà lúc này nhìn như 10 tuổi, chiều cao đã đạt hơn 1m40 rồi.

Sau khi soi gương vài lần, không biết có phải không ảo giác Minh Hạo chỉ cảm thấy ngủ một đêm thân đã cao hơn vài cen-ti-mét, nếu tính toán không sai thì lúc trước chỉ dừng ở 1m45, thế mà ngày hôm nay chiều cao tăng đến 1m52.

Cảm thấy cơ thể hoạt động nhẹ nhàng, nhanh nhẹn hơn hồi trước, không những vậy sức mạnh toàn hơn cũng là mạnh gấp đôi so với lúc trước. Thầm nghĩ chắc là do hồi qua sử dụng trái ác quỷ chấn động cùng gien cường hóa nên thân thể mạnh hơn trước a.

“Rắc”

Đang soi gương tự sướng yy thì đột nhiên cửa phòng mở ra, Minh Hạo hết hồn xoay người nhìn lại, xuất hiện trong tầm mắt là gương mặt xinh đẹp không tỳ vết mỹ phụ. Lúc này nàng trên tay đang cầm chén thức ăn đi vào phòng.

“A mẹ người làm sao sáng sớm lại đến đây? Còn tự thân mang đồ ăn sáng nữa chứ, mẹ nhờ người làm mang đến là được rồi.” Minh Hạo nhìn thấy hóa ra là mẹ mình lập tức thay đổi bộ mặt tươi cười thân thiết đi ra chào đón, nhưng trong lòng là âm thầm lau mồ hôi lạnh, không biết mẹ có nhận ra mình thay đổi không nhỉ?

Phương Tuyết nghe thế liếc mắt đưa con trai mình, hắng giọng nói:” Thế nào? Lão nương đem đồ ăn cho con trai mình chẳng lẽ không được sao?”. Nghe Phương Tuyết lời nói bưng hẫ thế Minh Hạo đổ mồ hôi lạnh liên tục gật đầu đồng ý nói:”Được a, mẹ bưng đồ ăn cho con thì là chuyện kinh thiên nghĩa địa a...”

Lúc này Phương Tuyết nhìn chăm chăm thân ảnh Minh Hạo, trong ánh mắt nàng hiện ra ti tí kinh ngạc, thầm nghĩ chẳng lẽ mình hoa mắt hay mơ nhầm? Nhớ ngày hôm qua đâu có cao đến vậy?

Lại là nhìn kỹ Minh Hạo từ đầu đến chân, từ chân tới đầu nhiều lần, trong ánh mắt nàng hiện ra hoài nghi. Minh Hạo thấy mẹ nhìn chăm chăm phía cả người cảm thấy không được tự nhiên, âm thầm đổ mồ hôi lạnh, hắc hôm nay còn nhỏ yếu nên không muốn để cho người khác biết bí mật, kể cả người thân của mình, hắc không phải sợ cha mẹ mình lòng tham cướp mà giết mình, mà sợ những lão quái vật kia nếu nghe thấy được hắc đang sở hữu hệ thống vậy thì xong đời rồi.

Còn nếu giải thích cho qua loa thì càng không được, phải biết mẹ mình IQ vô cùng cao a, cũng không dễ dàng lừa gạt cho qua như trong mấy tiểu thuyết TQ nào tàn nói vài lời là tin tưởng. Nếu bị mẹ phát hiện mình nói dối thì sẽ bị bắt lại rồi tra tấn đến khi nào nói sự thật thôi. Còn tra tấn như

thế nào thì rất đơn giản: trói lại, sau đấy dùng lông gà thọt lét hoặc là chơi chiêu búng jj...

Phải kể tới là thời thơ ấu của hần vô cùng dữ dội a. Từ hồi nhỏ lúc 2-3 tuổi, khi hần trố tài thì mẹ cũng đã coi hần thành ‘người trưởng thành’ đối đãi rồi. Khi đấy hần tự ngạo không nghe lời, thậm chí cãi lại Phương Tuyết, cuối cùng liền bị Phương Tuyết dùng phương thức cực kỳ bừa hần: đem trói hần lại trên cao, sau đấy cởi sạch quần áo ra, jj hần bị lòi ra ngoài... Thế là Phương Tuyết thế mà không thương tiếc gì hần, nàng lúc đấy lại dùng tay búng búng...nhưng không phải búng lỗ tai hần đơn giản, mà là búng tiểu JJ hần.

Mỗi lần búng cường độ càng tăng mạnh, đến nỗi khi đấy jj hần đã là chuyển thành màu tím ngắt, cũng may là bị cha cùng chồng nàng ngăn cản lại cùng với có thuốc điều trị kịp thời, nếu không thì lúc này không biết jj còn giữ lại được tới ngày hôm nay không...

Mặc dù chuyện đã qua 2 - 3 năm, nhưng hần lúc này vẫn còn nhớ như in cái cảm giác đau đớn thấu tâm can jj ấy, nhớ tới lúc đấy liên tục bị Phương Tuyết giày vò làm hần tưởng chừng như jj teo không còn cơ hội để chịch gái a.

...

Phương Tuyết nhìn con mình tự nhiên mặt từ đỏ chuyển thành đen, từ đen chuyển thành xanh lá thì vô cùng lo lắng hần, nàng hướng bước đi đến bên cạnh hần sờ đầu hỏi:” Con bị gì à? Sao mặt lúc tím lúc xanh thế, hay là bị cảm sốt?”

Minh Hạo nghe vậy sửng sốt, cảm giác được trên đầu bàn tay mềm mại chà xát lập tức từ hồi ức đen tối tỉnh lại. Nói đùa, hần hôm qua vừa uống gien được tề, 100% khỏe bệnh kháng tất cả bệnh cho nên làm gì có chuyện bị bệnh a.

Hắn lập tức trong đầu suy nghĩ đối sách, a có rồi, hắn ho khan một cái nói: "Chắc là hồi qua con làm lễ mệt quá nên cơ thể mệt nhọc, dẫn tới như vậy..."

Phương Tuyết nghe vậy cũng là gật đầu thấy có lý không quan tâm đến chuyện này nữa.

Lại là một hồi nhìn chăm chăm tiếp Minh Hạo...

Thấy mẹ lại tiếp tục nhìn mình chăm chăm trong lòng Minh Hạo hồi hộp...A hình như kịch bản không đúng, làm sao mẹ lại nhìn tiếp thế này, nếu tiếp tục như vậy càng không xong, trong lòng thầm liều, cùng lắm là để jj chịu khổ một tí là được, coi như là mẹ giúp mình luyện tập jj sức bền bị chịu đau tăng defense a? Nếu tương lai bị địch nhân đánh lén trúng jj thì chắc có thể chịu được không bể trứng các loại?.

Nghĩ xong liền làm, chỉ thấy hay tay hắn nhanh như điện, dùng tư thế 'mèo cào' trực tiếp chụp thẳng vào ngực tuyết trắng của Phương Tuyết.

Oa~ Thật Mềm Mại.... Nhịn không được tay hắn lại dùng sức bóp vài cái.

Phương Tuyết lúc này đột nhiên cảm thấy ngực mình bị 'tấn công', chỉ cảm thấy toàn thân cảm giác kì dị nổi lên, thân thể bị kích thích run rẩy, Phương Tuyết hai má không biết lúc nào nổi lên màu đỏ nhàn nhạt phớt hồng, trong đôi mắt phượng của nàng hiện lên một vòng xấu hổ cùng giận dữ, cúi đầu nhìn xuống thì thấy con trai mình đang lấy 'bàn tay heo' tập kích mình, còn đang không ngừng xoa bóp nụ hoa...

"A! Thằng oách con dám bóp vú lão nương!" Phương Tuyết lập tức phản ứng lại, lấy bàn tay đập thật mạnh vào đầu Minh Hạo.

"A, Ách!" Bị Phương Tuyết bàn tay đập thật mạnh vào đầu, Minh Hạo lập tức theo quán tính ngã ra sau, cũng may phía sau hắn có chiếc giường

đờ lấy, nếu không thì cái mông vì ngã xuống đất quá đột ngột mà nở hoa rồi.

Lúc này Minh Hạo chỉ cảm thấy trên đầu truyền đến loại cảm giác đau đốn thấu xương vô cùng. Một hồi xoa xoa đầu bớt đau ngẩng đầu lên nhìn, muốn biểu cảm một chút loại ‘oan ức’ nhưng khi thấy Phương Tuyết đang chống nạnh ngược mắt phượng xinh đẹp tức giận nhìn chăm chăm mình, thì Minh Hạo co rút cổ lại cúi đầu xuống không dám nhìn thẳng, hẳn biết cho dù có biểu thị oan ức cũng vô dụng, dù sao mình là đuổi lý trước a.

“Người cái thẳng oách con hôm nay gan hùm à, dám dê lão nương a, cho người biết tay, mặc dù người là con lão nương nhưng là lớn rồi, còn không biết xấu hổ a lại bóp vú lão nương *\$@**@\$&%*... “ Lại một hồi tiếng la hét giận dữ Phương Tuyết đâm thẳng vào tai Minh Hạo.

Tiếp đấy lại một hồi Minh Hạo đau khổ ngồi trên giường nghe lý luận: người lớn còn không biết xấu hổ.... Ta dạy người từ nhỏ như thế nào phải biết tôn trọng lễ phép không được ***... Nếu có cô nương xinh đẹp lại gần chẳng lẽ người chạy lại bóp vú nhà người ta *** ...

Ạch. Mảng chửi cùng giáo huấn hơn 10 phút sau Phương Tuyết mới hài lòng buông tha Minh Hạo. Trước khi đi nàng để lại hai câu nói ạch, là uy hiếp mới đúng: nếu người còn dám can đảm bóp vú lão nương thì người chuẩn bị tự xách jj ra để lão nương đem cắt đi, còn nữa, sau khi ăn sáng xong thì lập tức đến phòng cha người, ngày mai sáng sớm chuẩn bị khởi hành vào học viện học tập.

Khi nói câu cuối thì Phương Tuyết trên mặt hiện ra vẻ yêu thương, lưu luyến không muốn rời đi Minh Hạo, nhưng là nàng muốn để con nàng trưởng thành hơn nên đành bắt buộc chỉ có thể rời xa hẳn...

Sau khi nói xong Phương Tuyết không để ý Minh Hạo xoay người rời đi.

Lúc này trong phòng chỉ còn lại Minh Hạo nhìn lên trần nhà với ánh mắt vô thần ...

Trong lòng Minh Hạo lúc này đã là hoàn toàn nát bấy...Hắn thề dù đánh chết 1000 lần hoặc có cho hắn 100 tỷ cũng không dám bóp vú lão mẹ nữa a, a phải gọi là lão hồ cái mới đúng...

....

(còn tiếp)

Tác giả:

P/s 1:

[Ta không biết vị nào tặng ta thb, nhưng ta cảm ơn nhiều lắm, ạch, 1c 2k5 chữ coi như tặng vị bằng hữu kia đi... À nếu các vị thư hữu khác thấy ta không đủ tiềm năng hoặc có thể không hi vọng vào truyện ta lắm thì có thể lâu lâu quay lại ngóng xem từng chương, chỉ cầu xin các vị xem xong tiện tay nhấn 1 cái thanks là dc ^_^, còn cho hay không là tùy tấm lòng cùng sự hào phóng của các vị:D...]

P/s 2:

Hình ảnh tàu mẹ cùng trận chiến 500 trước giữa loài người và các chủng tộc khác.(cmt FB a, để ở đây k dc):D@@

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tiến Về Học Viện (1)

Nhanh chóng ăn sáng xong, hần lập tức theo lời Phương Tuyết đi đến phòng cha mình.

Trước cửa phòng đứng hai tên trung niên nam tử ăn mặc quân trang canh gác, khi thấy Minh Hạo đi tới, lập tức hai tên trung niên làm thế chào trong quân đội, sau đấy theo loại kính lễ mở cửa ra cho Minh Hạo đi vào.

Minh Hạo khuôn mặt tươi cười mang theo biểu thị cảm tạ đáp lại, làm một cái chào lễ trong quân đội.

Hai vị trung niên canh cửa thấy vậy âm thầm gật đầu, trong lòng âm thầm khen ngợi, không hổ là con của gia chủ, không những có thiên phú siêu cao, mà còn biết trọng lễ nghĩa, không kiêu không ngạo, tương lai chắc chắn sẽ làm nên một phen sự nghiệp to lớn a.

...

Bước vào gian phòng, Minh Hạo nhìn thấy Kim Long vẻ mặt nghiêm túc đang ngồi trên ghế, cúi đầu tập trung vào phê duyệt giấy tờ. Minh Hạo không nói lời gì, quen thuộc đi tới cái ghế salon gần đấy thông thả ngồi xuống.

Hồi qua hần chỉ vừa khám phá hệ thống công năng túi đồ cùng thông tin nhân vật thôi, bởi vì quá mệt mỏi đã ngủ thiếp đi, còn chưa kịp click vào xem phần nhiệm vụ, thông thạo mở ra hệ thống, sau đấy click vào mục nhiệm vụ:

-Nhiệm vụ: (1)

-Chính tuyến: 1 (ẩn)?

-Phụ: 0

-Giới thiệu: bảng thông tin xem nhiệm vụ, hiện nay do hệ thống phiên bản verison 1.0 cho nên các nhiệm vụ đều ở trạng thái ẩn không thể xem được.

“A hệ thống sao nhiệm vụ không hiện thế này, chẳng lẽ phải qua verison 2.0 hệ thống mới hiện ra nhiệm vụ?”

“Đừng! Đúng vậy chủ nhân, do hệ thống tốn qua nhiều năng lượng nên tạm thời chỉ mở ra công năng túi đồ, cùng với bản thân thông tin thôi, còn nhiệm vụ thì vẫn có nhưng là duy trì bán phong ẩn. Nghĩa là nó không hoàn toàn đóng lại, nhưng là nó sẽ hiện ra với một loại ‘ẩn’, nếu chủ nhân ‘may mắn’ hoàn thành nhiệm vụ, thì hệ thống vẫn tặng thưởng tràng tràng... Đến khi nào hệ thống nâng cấp đến verison 2.0 thì ngoài chức năng nhiệm vụ mở ra thì các chức năng khác sẽ tự động mở ra.”

“Vậy muốn nâng cấp hệ thống thì làm sao?” Minh Hạo nghe vậy lập tức hỏi vấn đề chính.

“Đừng! Rất dễ, đó là năng lượng, chỉ cần có năng lượng đầy đủ thì hệ thống tự động nâng cấp lên phiên bản mới. Mà muốn có năng lượng có 3 cách:

- 1 giết quái:quái đẳng cấp càng cao thì năng lượng càng nhiều

- 2 đổi đồ vật: Hệ thống sau khi hàng lâm trên thế giới đơn sơ quét hình, trên thế giới có loại đồ vật gọi là Khoáng Thạch Năng Lượng, viết tắt là Tinh Thạch, thứ này dùng để tăng tốc độ tu luyện của người tu hành.

3 Nhiệm vụ: có thể thông qua nhiệm vụ hoàn thành lấy được năng lượng hệ thống, hiện nay chủ nhân có một nhiệm vụ ẩn chính tuyến hạng S, Hiện nay cần 2000 điểm năng lượng để hệ thống nâng cấp."

Nghe vậy Minh Hạo nghi ngờ hỏi:" Nhiệm vụ hạng S ở đâu, phải chăng là nhiệm vụ chính tuyến ẩn?"

"Đừng! Đúng vậy, nhiệm vụ hạng S, vì ngài còn đang là tân thủ chưa đủ điểm để mở khóa nhiệm vụ, cho nên hệ thống miễn phí phát ra cơ hội một lần."

Sau đấy chỉ thấy bảng nhiệm vụ thay đổi:

-Nhiệm vụ: (1), Chính tuyến: 1

*-Tân thủ nhiệm vụ số (2)

Nội dung: khiêu khích đánh solo với Kim Long, trụ hoặc vượt qua 10 phút, hoặc có thể đánh bại liền là hoàn thành nhiệm vụ. Nếu không vượt qua trong 10 phút hoặc mất sức phản kháng liền coi như thất bại.

Độ khó: cấp SS

Phần Thưởng: một Trái Ác Quỷ cấp (A hoặc S)? + 1000 điểm năng lượng. Ngẫu nhiên hoặc một nhân vật thần thoại loại trong các thứ nguyên:

One Piece: râu trắng, râu đen, luffy (trưởng thành), vua hải tặc (Gol D. Roger), Rayleigh...

Hokage: Naruto(hokage), Uchiha Sasuke(chung cực- bán tiên nhân), Lục Đạo Tiên Nhân....

Việt Nam: Lạc Long Quân, Âu Cơ, Thánh Gióng, Sơn Tinh, Thủy Tinh, Quạ Đen (trong ăn khế trả vàng), Siêu Nhân Điện Quang (Bản Thuyết Minh Lòng Tiếng Siêu Nhân)....

Nhật bản: Maria Ozawa (Siêu Hót Girl Japan Top1), Thượng Cổ Bát Kỳ Đầu Xà (nhật bản thượng cổ thú vật)...

China: Hồng Quân...

Mỹ: Thiên Thần, Satan, Ác Quỷ, Thánh, tam đầu khuyển địa ngục...

Huyền huyền (các nhân vật trong tiểu thuyết loại): Lý Thất Dạ (Tiên Đế? - Đế Bá), Long Ngạo Thiên (??? Cấp-Dị Thế Ngạo Thiên), Bạch Tiểu Thuần (Vĩnh Hằng Thiên Chủ- Nhất Niệm Vĩnh Hằng), Lâm Động (??? Cấp - Vũ Động Càn Khôn), Mục Trần (??? Cấp- Đại Chúa Tể), ...

....

*(xác suất nhận được huyền thoại nhân vật cực thấp)..

Thất bại: vì đây là nhiệm vụ tân thủ nên thất bại không phạt.

Gợi ý: Kim Long hiện nay đẳng cấp là Vương Giả đỉnh phong, nếu trong vòng 10 phút đánh bại Kim Long, khiến hắn không còn sức phản kháng thì chủ nhân có thể nhận được đánh giá độ hoàn mỹ nhiệm vụ, thu hoạch vô cùng phong phú, xin chủ nhân cố gắng hoàn thành nhiệm vụ sớm nhất.

Sau khi đọc xong nhiệm vụ, Minh Hạo trong lòng vô cùng vui mừng và ngạc nhiên cũng có một chút lo lắng, vui mừng là nhận được nhiệm vụ S phần thưởng phong phú, có tỷ lệ quay trúng nhân vật huyền thoại. Ngạc nhiên là không nghĩ đến lão cha lại đặt đến cấp Vương Giả đỉnh phong a, chỉ còn một bước nữa là đến cấp bậc Anh Hùng. Còn lo lắng là, hắn không biết hoàn thành nhiệm vụ được không, dù sao hắn chỉ mới cấp loại tân thủ newbie, mà bây giờ đánh với loại boss lớn hơn 5-6 đại cấp a.

Nhưng khi nhìn đến phần thưởng hắn quyết tâm: Liều!.Cho dù thất bại cũng thử một lần...

...

Kim Long đã từ lâu cảm nhận được Minh Hạo khi hắn bước vào phòng rồi, nhưng là hắn không nói gì, mục đích của hắn thực sự chính là thử thách sự kiên nhẫn của đứa con trai này, sau đây nếu gặp Minh Hạo nổi nóng lên thì hắn sẽ nhân cơ hội này mà giáo huấn một chút, coi như cha dạy dỗ con a...

Qua 10 phút, Minh Hạo vẫn là đang ngồi trên ghế salon không chút động tĩnh...

...

Kim Long liếc mắt nhìn trên tay đồng hồ, hiện nay đã qua 20 phút Minh Hạo vẫn không có động tĩnh, không để ý tới lại vùi đầu vào duyệt công văn...

...

Ach... đã qua hơn 40 phút... Sao tên tiểu tử này lại không có động tĩnh? Không hợp lý, bất cứ đứa trẻ nào khi bị cho ‘đợi’ lâu vậy thì sớm muộn cũng sẽ nhào lên không kiên trì được. Rốt cuộc Kim Long không kìm nén nổi lòng hiếu kỳ của mình, ngẩng đầu lên nhìn qua Minh Hạo.

Chỉ thấy Minh Hạo hiện đang ngẩng đầu mắt nhìn chăm chú nhìn trần nhà, còn thỉnh thoảng cắn răng nghiến lợi, giống như sắp phải liều mạng đánh trận sinh tử một dạng, trong lòng hiếu kỳ bị khơi dậy, Kim Long cũng là ngẩng đầu lên nhìn...

“Ngu Ngốc! Ngu Ngốc! Ngu Ngốc!” 1 con quạ, 2 con quạ, 3 con quạ bay xung quanh đầu Kim Long chửi hắn ngu ngốc. Bởi vì trên trần nhà có cái gì đâu mà nhìn?

Lúc này Kim Long sắc mặt đen lại, chẳng lẽ thằng con trai hăn ở trong nhà 6 năm lâu quá không có ra ngoài thế giới liền bị tự kỷ ảo tưởng rồi?

Không được, không thể để thằng nhóc này bệnh nặng hơn, ngay lúc này phải dạy bảo nó một chút, cho nó hiểu được tự kỷ là việc không tốt cho bản thân mình...

“Minh Hạo!” Kim Long đứng dậy hét lớn một tiếng.

Ở Minh Hạo đang vì nhiệm vụ mà làm bộ dáng liều mạng thì bị Kim Long bắt gặp, sau đấy đột nhiên Kim Long kêu tên hăn lập tức sợ hết hồn, nhanh chóng tắt màn hình nhiệm vụ.

Hệ Thống bị lão cha mình biết à? Minh Hạo thầm nghĩ, dù sao nếu có người trong lòng có bí mật nào đó không muốn để người khác biết, đột nhiên bị kêu lên thì trong lòng rất là ‘nhột’ a.

Đang ở Minh Hạo suy nghĩ thì Kim Long đi đến gần hăn, trầm giọng dạy bảo:” Người có phải là đang tưởng tượng vui chơi một mình đúng không? Phía trên có mấy con chim người nói xem? Chắc hăn người bị bệnh tự kỷ rồi hả? Như vậy là không tốt cho bản thân nghe chưa”

Nghe vậy Minh Hạo ngẩn người. Ách. Tưởng tượng? trên trời? Chim? Tự kỷ? Không tốt?...

Hơi suy nghĩ một chút, Minh Hạo lập tức hiểu, thì ra này giờ mình đang ‘nhìn’ hệ thống mà lão cha tưởng rằng mình đang mắc bệnh tự kỷ a, làm hết hồn.

Nhớ tới nhiệm vụ hệ thống bàn giao: khiêu khích Kim Long trụ qua 10 phút hoặc đánh bại.....

Nhớ tới đây mắt hăn sáng lên, a có rồi, thời cơ tốt!. Lập tức đứng dậy vể mặt ‘âm trầm’ chỉ tay vào Kim Long giận dữ hét:” cái đậu xanh râu má lão

già thúi, muốn chết đúng không, con mắt mù à, lão tử là đang chơi, chơi đó hiểu không lão già thúi óc heo *@(*\$*(” rồi một trận nhục mạ Kim Long, không những thế vừa chửi nước miếng vừa văng ra ngoài bắn trúng phải mặt Kim Long, hấn làm cái mặt khiêu khích kiêu có ngon thì nhào vào đây cắn ta các loại...

(còn tiếp)

...

Hồi qua định post 2c, nhưng mà do bận quá nên ngày hôm qua chỉ có thể viết 1c truyền lên. Còn 1c đang viết dang dở ngày hôm qua, đến hôm nay mới viết xong. Xin lỗi thư hữu nhiều a, sẽ cố gắng bù lại...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tiến Đến Học Viện (2)

“Đậu xanh râu má lão già thúì? muốn chết? con mắt mù? óc heo?...”

Nghe Minh Hạo chửi một lúc Kim Long lúc này hoàn toàn ngẩn người, sau đấy sững sốt một chút, hẳn là nghe lầm à?

Nhưng nhìn trước mặt thấy Minh Hạo lại cả gan tay chỉ vào mặt mình, còn đang phun nước bọt tung tóe*** Liền biết mình không phải nghe lầm.

Nghe đến lời nhục mạ của Minh Hạo, Kim Long khuôn mặt lúc này đã hoàn toàn vằn vẹo thành một đoàn, ánh mắt nhìn về Minh Hạo lúc này hiện ra vô cùng tức giận, từ lúc chào đời tới giờ hẳn chưa bao giờ bị nhục mạ nặng nề như vậy, cho dù là khi còn nhỏ hẳn làm sai thì cha hẳn, Kim Hải cùng lắm là nhắc nhở cảnh cáo vài câu là xong. Đâu như bây giờ bị người nhục mạ như vậy, nhưng làm hẳn không ngờ tới là, không phải người khác mà chính là đứa con trai đang đứng trước mặt hẳn!.

“A A A! tiểu tử dám nhục mạ ta, ta hôm nay không dạy dỗ người thì ta thề không làm người!” Kim Long rống giận to một tiếng, sau đó, chỉ thấy hẳn giơ tay lên, đánh vào đầu Minh Hạo.

Kim Long mặc dù vô cùng tức giận, nhưng là cũng không phải loại tức giận mà mất hết lý trí, cảnh giới Vương Giả đỉnh phong sức mạnh vô cùng mạnh mẽ, tiện tay có thể đánh nát một khóa trung bình hành tinh. Một chân có thể dậm nát loại tàu vũ trụ cỡ lớn. Hẳn cố hết sức kiềm chế lại sức mạnh mình ở mức độ 0,001%, nhưng dù thế, nhục thân của Vương Giả đỉnh phong vô cùng cường hoành.

Minh Hạo bị Kim Long quất vào mặt, không chút sức phản kháng, liền cả người bay ra xa, sau đấy lặn thành một vòng tròn giống như điều đứt dây đồng dạng, cả người Minh Hạo không điều khiển được lặn về phía tây, cách bức tường 1,2m mới dừng lại được.

“Ặc! Hình như mình có hơi quá tay à?” Kim Long nhìn xem con mình bị mình ‘nhẹ nhàng’ quất bay, ngượng ngùng gãi gãi đầu, khi thấy ngã xa xa cách bức tường vài mét chưa đụng trúng thì thở phào, nếu là Minh Hạo ngã vào bức tường dù không chết nhưng cũng ném nửa cái mạng, dù sao lúc này Minh Hạo vẫn là người thường chưa phải là người tu luyện a.

Sau đấy Kim Long nhanh chân chạy đến Minh Hạo, xem xét hắn có bị thương chỗ nào hay không. Dù sao hắn cũng là ‘bảo vật’ của Kim Gia a, nếu Kim Hạo có mệnh hệ hay nào chấn động mạnh dẫn đến ngớ ngẩn hoặc là vấn đề gì khác, thì bảo đảm ngày mai hắn sẽ bị các lão tổ lột da róc thịt, phân thành vạn khối ném cho chó ăn ngay.

Khi Kim Long đi tới gần Minh Hạo, thấy hắn nằm im re không động đậy lập tức hết hồn, nhanh chóng đưa ngón tay tới lỗ mũi Minh Hạo, không có cảm nhận được hơi thở trong lòng càng là kinh hãi.

“Cha ~~~~”

Kim Long nhanh chóng đứng dậy, xoay người chuẩn bị rời đi, hắn muốn dùng tốc nhanh nhất mời y sĩ đến đây cứu chữa Minh Hạo, bỗng nhiên nghe sau lưng truyền đến tiếng kêu suy yếu của Minh Hạo.

Nghe Minh Hạo kêu tiếng ‘cha’, Kim Long cả người chấn động, vội vàng xoay người lại, nhanh chóng đi đến bên cạnh Minh Hạo, vẻ mặt lo lắng hỏi thăm:” Người sao rồi? Có thấy đau chỗ nào không?”

Minh Hạo chậm rãi mở mắt ra nói chuyện “Con thấy... đau ở...”

Giọng nói Minh Hạo lúc này vô cùng nhỏ như muỗi kêu, thậm chí là đứt quãng.

Cho nên rất khó nghe, nếu người bình thường thậm chí không nghe rõ Minh Hạo đang nói cái gì.

Cũng may Kim Long là vương giả cấp bậc, cho nên vẫn là nghe rõ ràng Minh Hạo nói gì. Trong lúc hấn quá quan tâm chú ý đến vẻ mặt Minh Hạo, nhưng là hấn không có chú ý đến, đã không biết lúc nào Minh Hạo bên tay phải nắm ngón tay đã nắm lại với nhau hình thành kiểu quả dấm.

Bỗng nhiên Minh Hạo động. Tay phải Minh Hạo nhanh như chớp đánh về giữa đũng quần của Kim Long. Mặc dù Kim Long là cấp bậc Vương Giả đỉnh phong nhưng Do khoảng cách quá gần, cùng với không chút đề phòng gì, kết hợp với Minh Hạo thành công đánh lạc hướng sự chú ý, cho nên Kim Long liền là xui xẻo bị Minh Hạo đánh trúng.

“A Nha!!!!” Kim Long hét thảm một tiếng, đầu gối ngã quỵ xuống sàn nhà, hai tay chụp lại tiểu jj của mình. Không chờ Kim Long lại phản ứng, Minh Hạo lập tức như hổ đói vồ mồi, ngã nhào về phía Kim Long đánh túi bụi, đầu còn bộ dáng chó chết thoi thóp lúc này đâu này?.

“A!~ Người dừng lại tên hỗn nghịch, đau chết ta!”

“Ah! Người~ người ~ không nghe ta nói gì à? Ta bảo người dừng lại!!!”

“Ah~Lão cha cầu xin người, đừng đánh thẳng bé nữa, thẳng bé nó không có tội a, nếu thích thì cứ đánh mặt lão cha này...”

“Nha!~ mau dừng, đừng có đánh chỗ đó của ta**, jj không chịu nổi nữa a~~~!”

....

Sau 4:55 phút, âm thanh “rắc” trong căn phòng vang lên, nó là đến từ tiểu jj của Kim Long, tiếng rắc này chứa đầy sự thiêng liêng, như là một bằng chứng của người đàn ông gây trứng....

Sau đấy chỉ thấy Kim Long mặt mũi bầm dập, sưng phù lên như con heo, mà hăn lúc này đang trợn to mắt lên, tay chỉ về phía Minh Hạo bộ dáng không thể tin được sau đấy liền ngất đi, con mắt vẫn trợn trừng lên nhìn Minh Hạo, một bộ chết không nhắm mắt đồng dạng.

Trước khi ngất hăn thốt ra câu cuối cùng“ Ngh~ịch tử...ngư~ời....ch~ờ đấ~y...”.

Nhìn hoàn toàn ‘đánh bại’ Kim Long, trong lòng Minh Hạo vô cùng vui vẻ, sau đấy đi tới bên người Kim Long đặt tay lên ngực hăn kiểm tra, thấy nhịp tim vẫn còn đập lập tức Minh hạo yên tâm, hăn chưa chết thì tốt rồi.

Còn về JJ của lão cha thì hăn hoàn toàn yên tâm, không một chút lo lắng. Ở 6 năm nay hăn đọc sách thì biết được người cấp bậc Vương Giả không dễ chết, vì khi đến cấp độ đó thì tế bào hồi phục vô cùng mạnh mẽ, cho dù bị đánh mất tay hay mất chân chỉ cần nghỉ ngơi trong thời gian ngắn liền là chữa trị lại được.

Còn lời uy hiếp Kim Long thì hăn mặc kệ, hăn trước khi làm quyết định này đã có chút tính toán, khi lão cha tỉnh lại thì đó hăn đã ở trong học viện, không còn ở nhà gặp lão cha, cho nên không cần lo lắng.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ cấp SS, đánh giá: hoàn mỹ”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đạt được siêu cấp phần thưởng: chủ nhân có quyền ‘lựa chọn’ phần thưởng: +1 trái ác quỷ cấp S, +1 nhân vật cấp S (vĩnh viễn).”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân, vì chủ nhân lần đầu hoàn thành nhiệm vụ cấp SS đạt được đánh giá là độ hoàn mỹ, cho nên hệ thống ngoài định mức tặng cho: +1 SIÊU CẤP VÉ MAY MẮN, + 3 vé may mắn bình thường, cùng với cộng thêm 1000 điểm năng lượng hệ thống.”

“Đing! Bởi vì hệ thống đủ điểm năng lượng, cho nên hệ thống tự động làm nâng cấp phiên bản lên verison 2, trong khoảng thời gian này tất cả chức năng của hệ thống tạm thời đóng lại, chờ sau khi hệ thống nâng cấp thành công liền sẽ mở lại bình thường”

“Đing! hệ thống nâng cấp tốn thời gian là 24 tiếng, xin chủ nhân tạm thời thoát ra hệ thống giao diện để tránh lỗi.....”

Liên tục nghe tiếng vang lên của hệ thống Minh Hạo vui mừng như điên, sau đó click vào ba lô vừa nhìn thấy +1 thẻ triệu hoán nhân vật cùng +1 trái ác quỷ và 2 cái vé may mắn, dự định sử dụng thì nghe hệ thống phải nâng cấp, liền lập tức thoát ra, mặt hắn ửng đỏ, trời ạ, phải chờ thêm 1 ngày nữa a... Đây là hệ thống cố ý hố hắn à?

Minh Hạo thầm nghĩ trong lòng.

Nhắc tới Minh Hạo may mắn là, hắn đúng lúc kết hợp với sức mạnh trái ác quỷ chấn động cùng với đánh trúng chỗ yếu nhất của Vương Giả. Mặc dù lão cha hắc cấp bậc Vương Giả đỉnh phong toàn thân được năng lượng vũ trụ cường hóa vô cùng mạnh mẽ, có thể một tay dễ dàng đánh nát tinh không, nhưng là jj chỉ cường hóa một chút thôi, khỏe mạnh hơn với người bình thường, nhưng cũng không có nghĩa là ‘tường đồng da sắt’ a. Nếu Minh Hạo đánh chỗ khác như tay, chân, bụng, ngực... mà không phải tiểu jj, thì Kim Long sẽ không hề hấn, ăn thua gì, coi như là muối chích gãi ngứa mà thôi.

....

Tác giả:

(chương này tốt không các bạn?... nếu như thấy không tốt chỗ nào xin cmt fb nhé...)

P/s 1: ở đây mình sưu tầm mấy nhân vật đứng ở "đỉnh phong" của thế giới(anime,truyện) đó nên liệt vào "huyền thoại" nhé, nên đừng tranh cãi ai mạnh, ai yếu hơn

P/s 2: Anh em thích trái ác quỷ nào + nhân vật nào thì cmt tên nó theo mẫu:

Event may mắn nhỏ (từ ngày 19/9 đến 20/9 (10 h sáng):

+Tên anime (của nhân vật hay trái ác quỷ đó)

+tên nhân vật,(trái ác quỷ)

+Năng lực của nó (trái ác quỷ) (nhân vật chiêu thức) là gì (ae kèm theo thông tin dưới đó nhé, như chiêu thức của nhân vật đó là gì...) mình cũng k có xem anime (truyện) nhiều nên hiểu biết k nhiều lắm @@...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tiến Đến Học Viện (3)

Minh Hạo nhanh chóng sắp xếp đem Kim Long để ngồi trên bàn, với tư thế đang gục đầu xuống tập trung ngồi phê duyệt. Hắn không muốn để người khác biết được là Kim Long đã ‘bất tỉnh nhân sự’ a... Hi vọng lão cha hắn ngủ một giấc đến ngày mai hoặc ngày một càng tốt, đến lúc đó là hắn hắn là đang trên đường tới học viện rồi.

Làm xong hết thấy hắn thở phào, sau đấy nhẹ nhàng rón rén mở cửa phòng đi ra ngoài.

Lúc này gặp hai tên trung niên đứng canh ngoài cửa, lập tức Minh Hạo làm vẻ mặt tươi cười, làm một cái chào lễ quân đội, sau đấy nghiêm mặt chậm rãi nói:” Cha ta hiện đang bận phê duyệt một đồng giấy tờ, cho nên ra lệnh khoảng thời gian này không được cho phép bất cứ người nào đi vào phòng, kể cả người thân cận nhất...”

Hai tên trung niên nghe vậy cũng là không có nghi vấn gì, gật gù đầu biểu thị đã biết.khó hiểu, nhưng là Minh Hạo từ trong phòng đi ra chắc là truyền đạt ý của gia chủ.

Thấy vậy trong lòng Minh Hạo càng vui vẻ hơn, nhanh chóng bước nhanh đến phòng ông nội, hắn dự định là nhờ ông nội sắp xếp một chiếc phi thuyền đi đến học viện.

...

Trong bóng tối, 6 vị lão già mặt mày hồng hào, tóc bạc trắng, ăn mặc áo bào màu vàng đang thảo luận về Minh Hạo việc đánh bại Kim Long.

6 vị này là 6 vị lão tổ mà lúc trước Kim Hải cùng Phương Thế Ngọc nói đến, sau khi bọn hắn bàn luận kỹ lưỡng liền đi nhờ 6 vị lão tổ ra mặt âm thầm bảo vệ Minh Hạo.

Sau khi 6 vị lão tổ nghe đến hai vị lão tổ Kim Hải cùng Phương Thế Ngọc nhờ vả thì khịch mũi coi thường, không thèm quan tâm đến chuyện này, tại vì là con em gia tộc siêu cấp cổ lão mà phải nhờ vả đến lão tổ bảo vệ thì có thể nói vô cùng nhục nhã.

Bọn họ địa vị như thế nào mà lại phải chỉ bảo vệ một đứa nít ranh? Làm bảo mẫu cho hắn? Bọn họ không rãnh rỗi đến như vậy. Thà bỏ thời gian này ra tu luyện đột phá, hơn là chỉ làm bảo mẫu trông chừng 24/24 một đứa nít ranh miệng còn hôi sữa **.

Nhưng nghe nói đến Kim Minh Hạo kiểm trắc ra thiên phú 20 tinh liền là 6 vị lão tổ đều biểu hiện không tin tưởng, cho rằng hai người Kim Hải cùng Phương Thế Ngọc bày ra trò đùa vui.

Sau đấy một phen giải thích cặn kẽ, bọn hắn mới tin tưởng, đây là sự thật không phải hai tên kia bày ra đùa giỡn, lập tức 6 vị không chút do dự đồng ý đi theo bảo vệ Minh Hạo.

Hôm nay 6 vị lão tổ tận mắt chứng kiến Minh Hạo lại ‘dễ dàng’ đánh bại Kim Long, mặc dù có cách thức chút vô sỉ, nhưng cũng coi như là công bằng, dù sao Minh Hạo hiện tại chỉ là người bình thường, mà Kim Long đã là cấp bậc vương giả đỉnh phong, hơn nữa sau khi đánh ngã Kim Long, Minh Hạo lại xử lý vô cùng khôn khéo, gọn gàng, làm cho 6 vị lão tổ càng là thưởng thức hắn hơn, không những thiên phú siêu quần, mà còn trí tuệ hơn người, cho nên 6 vị lão tổ càng là quyết tâm hơn, cho dù liều cái mạng cũng phải bảo vệ cho bằng được Minh Hạo.

....

Căn phòng của Kim Hải không sang trọng, ngược lại căn phòng thiết kế vô cùng đơn giản, xung quanh chỉ cái bàn làm việc, một cái kệ sách cùng chiếc giường để nằm ngủ.

Khi Minh Hạo bước vào phòng thì đã thấy Kim Hải đang ngồi trên bàn, trên tay cầm một cuốn sách màu vàng nào đó chăm chú đọc.

Kim Hải thấy Minh Hạo tự thân đến phòng mình thì hơi bất ngờ, hần chậm rãi khép sách lại, sau đấy đi tới bên người Minh Hạo mỉm cười hiền hòa hỏi:” Người có chuyện gì mà phải đến tận đây thế? Nói cho ông nội biết nào.”

Nghe Kim Hải hỏi Minh Hạo lập tức mặt vui vẻ nói:” Là vậy, con muốn một chiếc phi thuyền riêng để tiến đến học viện được không ông nội?”

Sau khi nói xong Minh Hạo còn làm cái mặt manh manh dát...

Kim Hải nghe xong lập tức không chút do dự đồng ý, sau đấy liền đem chìa khóa phi thuyền giao cho Minh Hạo, căn dặn những chỗ đáng chú ý...

“Chắc người đã biết cơ bản kiến thức khi lái phi thuyền rồi chứ?” Kim Hải đột nhiên nghiêm mặt hỏi, ngữ khí rất là chăm chú nghiêm túc.

Minh Hạo nghe Kim Hải hỏi cũng là mặt nghiêm túc, ngữ khí trịnh trọng đáp:” Thời gian trước đã học hết, coi như là nắm toàn bộ rồi ông nội, cho nên ông nội có thể yên tâm.” Sau khi nói xong Minh Hạo làm một bộ dáng tự tin đáng dấp.

Kim Hải nghe vậy yên lòng, sau cùng nói:” Vậy ta yên tâm, ta sẽ để quản gia hộ tống người đến học viện.”

Vừa dứt lời, cửa phòng mở ra, đi vào là một người trung niên tuổi tầm 40, ăn mặc một thân quân trang, trên mặt thủy chung vẫn mang theo nụ

cười làm người cảm thấy ấm áp, dễ gần, tuy như vậy, có thể từ trên người trung niên nam tử cảm nhận được truyền đến một tia uy áp cùng tia máu tươi.

Người trung niên mỉm cười chào lễ với Kim Hải, sau đấy quét mắt nhìn về phía Minh Hạo.

Khi thấy trung niên nam tử quét mắt về phía mình liền cảm thấy cả người lạnh như băng, không hiểu sao hần cảm giác được trung niên nam tử ánh mắt nhìn về mình có nhàn nhạt địch ý, nhưng trong giây lát đó địch ý liền biến mất như chưa từng xuất hiện.

Mặc dù địch ý xuất hiện trong giây lát rất ngắn ngủi, nhưng Minh Hạo làm người hai đời tinh mắt vẫn thấy được. Nếu là đứa trẻ bình thường sẽ không nhìn ra được nhàn nhạt địch ý như vậy.

Trong lòng Minh Hạo cười khổ, thầm nghĩ ta lần đầu gặp người đâu có đắc tội gì đâu mà phải địch ý với ta?

Kim Hải thấy vậy không biểu thị gì, chỉ nở nụ cười nhạt, sau đấy bước đến giới thiệu:” Vị này là quản gia nhà họ Kim chúng ta, hần tên là Kim Lão, người có thể gọi hần là Kim Lão.”

Nghe vậy Minh Hạo bước đến trước mặt Kim Lão làm lễ chào:” Chào tiền bối, ta tên là Minh Hạo.”

Kim Lão nở nụ cười thân thiết như đã lâu từ quen, nhìn Minh Hạo nói:” Ta biết người thiếu chủ, một người duy nhất có một không hai thiên phú xuất chúng nhất tinh hà...”.

“Nào có, nào có, tiền bối quá khen”

Nghe Kim Lão khen vậy, Minh Hạo có chút ngượng ngùng cười, khiêm tốn đáp.

Kim Lão cười lắc đầu:” Người không cần khiêm tốn, ai ai chẳng biết người là số 1 thiên tài?”

“Khắc!”

Nghe vậy Minh Hạo định khiêm tốn đáp lại một hai câu thì bị tiếng ho khan Kim Hải cắt đứt.

“Được rồi! Kim Lão dắt Minh Hạo đi đi, nhớ chăm sóc bảo vệ hẩn tốt, nếu hẩn có chuyện gì...” Kim Hải ánh mắt đặt tại trực tiếp ở trên người Kim Lão, trong mắt mang theo luồng hiếp ý vị.

“Đúng, đúng, ta sẽ bảo vệ tốt cho thiếu chủ, cho dù mất mạng chỉ cần ta còn hơi thở cuối cùng sẽ bảo vệ thiếu chủ.” Kim Lão nhìn thấy lão gia nhìn qua ánh mắt uy hiếp, lập tức vẻ mặt biến sắc, sợ hãi đáp lại.

Kim Hải hài lòng gật đầu, sau đấy phát tay nói:” Người dẫn hẩn đi đi, nhớ kỹ bảo vệ tốt hẩn, hẩn cho dù mất một sợi lông thì hậu quả người chắc hiểu.”

Nghe vậy Kim Lão liên tục gật đầu biểu thị đã biết.

Kim Hải sau khi dặn dò xong Kim Lão quay sang Minh Hạo nói:” Người đi theo Kim Lão đi, hẩn sẽ dẫn đến khu căn cứ riêng của gia tộc, sau đấy lấy chiếc thuyền rồi bắt đầu khởi hành, trên thuyền đã được chúng ta trang bị thức ăn cùng nguyên liệu đầy đủ, cho nên không cần lo lắng giữa đường hết thức ăn hoặc nguyên liệu.”

Nghe vậy Minh Hạo trong lòng ấm áp, hẩn biết, nếu hẩn không có thiên phú kinh khủng 20 Tinh thì cũng sẽ không có đãi ngộ như bây giờ.

Sau đấy theo Kim Lão đi phía trước dẫn đường, sau đấy theo cửa chính Kim gia đi ra ngoài, sau mười lăm phút, đến cửa chính của Kim gia, cửa chính vô cùng rộng lớn, phía trước có vài trạm kiểm tra, phải có giấy phép

thế gia đệ tử đi ra ngoài mới được đi, nếu không thì sẽ không được phép đi ra ngoài, dù đó là dòng chính hay dòng phụ.

Đối với Minh Hạo đây là lần đầu ở thế giới này 6 năm trong nhà, Kim Minh Hạo lần đầu tiên tiếp xúc với thế giới này bên ngoài.

Bởi vì Kim gia là siêu cấp cổ lão thế lực, cho nên rất chú trọng bồi dưỡng con em, vì là siêu cấp thế lực, cho nên kẻ địch vô cùng đông, các con em đệ tử gia tộc có thể bị ám sát bất cứ lúc nào nếu không có người bảo vệ, cho nên các thế gia đệ tử khác không những là Kim gia, mà Hàn, Nguyễn, Ngô ... Tất cả đại gia tộc đều giống vậy, muốn đi ra ngoài trừ phi có giấy phép, còn phải có người cấp bậc vương giả đi ra ngoài hộ tống mới được, nhất là con em thế gia dòng chính như Minh Hạo.

...

P/s:

Tác giả bị bệnh, hôm qua khuya đau bụng chảy...Nằm tí là cảm giác ** lại lên, thế là cả đêm đầy mất ngủ, sáng nay tinh thần cùng sức lực vô cùng mệt mỏi, ngồi viết 1c này tốn hơn 5 tiếng... Cho nên xin các ae thông cảm.@@

P/s 2: ở đây là loại khoa huyền, chứ k phải huyền huyền có tinh thần lực liền có thể điều tra người khác được sức mạnh(đẳng cấp), trừ phi người đấy thể hiện ra, nếu không thì sẽ k biết người đó mạnh như thế nào.

Cho nên mấy vị trong nhà Kim gia đều tưởng rằng Kim Minh Hạo vẫn là người b t.

Còn về việc tại sao 6 năm này Minh Hạo chưa tu luyện thì ta xin giải thích rõ một chút ở đây:

-Hệ thống bắt buộc phải tròn 6 tuổi mới kích hoạt thiên phú, mà như ở các chương đầu khi chưa kích hoạt thì Minh Hạo thật sự chỉ là người bt mà thôi, nên chưa thể tu luyện dc gì.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Tiến Về Học Viện (4)

Cổng vệ cửa chính nhìn thấy Minh Hạo cùng Kim Lão đi ra lập tức chặn lại, sau khi nhìn thấy Kim Lão đưa ra giấy phép thông hành thì lập tức nhường đường.

Lúc này sau khi Minh Hạo cùng Kim lão đi tới trước cửa chính, ở phía sau một người mỹ phụ tuyệt sắc âm thầm xuất hiện, không ai khác chính là mẹ Minh Hạo, Phương Tuyết, nàng chỉ có thể đứng ở xa nhìn đưa tiễn Minh Hạo đi, sợ rằng khi gặp mặt chia tay lần này, thì nàng không nỡ để Minh Hạo rời xa mình. Cho nên nàng lựa chọn âm thầm đi theo phía sau, không làm kinh động Minh Hạo...

Nàng cũng đã đọc lá thư của Minh Hạo viết trước khi đi.” Mẹ ở lại mạnh khỏe, sau khi con từ học viện tốt nghiệp liền quay về ngay...sau đây là một tràng nói mẹ không cần buồn đây chỉ là xa cách vài tháng là gặp lại được... Cuối cùng là nói đến chuyện lão cha Kim Long bị hấn đánh nát jj, mau chóng đưa hấn đến bệnh viện để kịp thời chữa trị.”

Nhớ tới khi đọc cuối bức thư nàng vừa cảm thấy bức bối, lại cảm thấy buồn cười, đứa con này cũng quá cực phẩm a, phải đánh nát lão cha hấn jj mới chịu đi học viện.

Nàng lần đầu xa con mình lập tức cảm xúc dâng lên, nước mắt âm thầm rơi xuống...

.....

Sau khi bước ra ngoài...

Minh Hạo cảm thấy ngỡ ngàng vô cùng, đây là lần đầu hắn thấy cảnh tượng hùng vĩ như vậy: đập vào mắt hắn Trên bầu trời đầy xe bay, chúng nó bánh xe hoàn toàn biến mất, thay vào đó phía dưới 4 cái lỗ "thông khí" đặt ở 4 chỗ bánh xe thế kỷ 21, Minh Hạo có thể thấy được 4 cái lỗ ấy phát ra 'khí' màu trắng như là gió đồng dạng, khí này có thể nâng xe bay lên không trung, thậm chí có đường băng dài cao tốc trên cao dành riêng cho xe bay.

Còn phía dưới mặt đất là xung quanh nhà cửa, nó không còn như thế kỷ 21 nhà cao nhà thấp, mà hiện tại tất cả đều đồng đều, được sơn màu trắng tinh vô cùng đẹp, mà mỗi nhà cửa đều được thiết kế cách vài mét khác nhau...

Mà phía dưới cũng là có xe bay, nhưng nhìn kỹ không phải người lái, mà là robot lái. Thậm chí hắn còn nhìn thấy robot vô cùng nhân tính hóa biết chào hỏi, nở nụ cười ...

Lão quản gia thấy Minh Hạo ngỡ ngàng nhìn cảnh tượng trước mắt thì nở nụ cười tráo phụng, sau đấy nói:” Sao nào thiếu chủ? Thành phố bên ngoài thế nào?”

Minh Hạo ngỡ ngàng gật đầu nói:” Đẹp, rất đẹp, so với tưởng tượng của ta thì khác xa...”

Nghe Minh Hạo nói lão quản gia hơi khó hiểu, nhưng không truy cứu, từ trong túi quần móc ra chiếc điện thoại màu đen loại nhỏ sau đấy bấm một dãy số kết nối liên lạc với đầu dây bên kia.

“Alo, ai đấy?!” Giọng nói trầm thấp vang lên ở đầu dây bên kia. Sau đấy chỉ nghe lão quản gia nói:” cho người 5 phút chuẩn bị xe, đến Kim gia cửa chính...”

Đầu bên kia nghe lão quản gia nói vậy liền lập tức vâng dạ cung kính sau đấy liền cúp máy.

...

5 phút sau, một chiếc xe bay 4 chỗ màu đen tiến tới trước mặt Minh Hạo, sau đấy một vị trung niên từ trong xe bước ra, biểu lộ vô cùng cung kính mời hai người Kim Lão và Minh Hạo bước vào xe, thậm chí còn tự mình đến mở cửa xe.

Khi Minh Hạo bước vào trong xe liền tò mò nhìn xung quanh, chiếc xe này thiết kế giống như ở thế kỷ 21, có điều nó làm cho người cảm giác rộng rãi, thoáng mát hơn.

Phía bên hông người ngồi có cái nút màu xanh, nghe trung niên giải thích đó là ngăn tủ lạnh mi-ni, có thể để đồ ăn vặt vào đó được.

Xe còn có nhiều chức năng khác: tự động lái, máy tự điều hòa không khí, chống đạn, chống lật ngã, tự động cảnh báo, ghế thoát hiểm...

Nói chung xe này rất nhiều chức năng bổ ích, nếu bỏ ở thế kỷ 21 thì chiếc xe này là thứ sản xuất ra dành riêng cho những người lãnh đạo cao cấp, không sợ đang trên đường đi bị kẻ thù ám sát các loại....

Mà phía trước điều khiển là xe không có bánh lái hay vô lăng, Minh Hạo chỉ thấy là có cái hình ảnh 4D bản đồ vô cùng sắc nét. Minh Hạo khó hiểu hỏi, thì trung niên giải thích là: xe này tự động lái, chỉ cần mình tay click vào bản đồ thì nó sẽ tự động theo ý mình chạy đến đó. Còn tăng tốc hay giảm tốc không cần như thế kỷ 21 như vậy cực khổ, vì tất cả xe bay hiện giờ đã trang bị tiên tiến tự động giảm tốc cùng tăng tốc rồi, khi đông người thì nó sẽ tự động giảm tốc độ lại, còn khi ít thì nó tự động tăng tốc xe lên, không cần mình tự điều khiển.

Cho nên ở tương lai tai nạn xe cộ đã giảm thấp đến 0,01%, rất ít hiếm thấy mới xảy ra tai nạn xe cộ, mà nếu xảy ra thì nguyên nhân chủ yếu là động cơ xe bay bị hư hao hoặc hệ thống bị tổn hại nghiêm trọng, khiến người lái không điều khiển được cho nên mất tay lái gây ra tai nạn.

Vì vậy, xe bay đã cải tiến thêm chức năng: thủ công lái

Thủ công lái nghĩa là tự mình lái mà không cần nhờ hệ thống, nó thiết kế loại thế kỷ 21 xe: có vo lăng, giảm tốc... nhưng rất ít người lái loại thủ công này, vì đó cho là nhà quê lần đầu tập lái xe mới sai.

...

Trung niên nam tử quay đầu lại, vẻ mặt cung kính hỏi Kim Lão:” Ngài muốn đi đâu?”

Kim Lão nghe trung niên hỏi liền trả lời:”Đến khu F1 của Kim gia, khu căn cứ phóng xuất phi thuyền, ta lần này đến là đưa tiền hộ tổng thiếu chủ đến học viện...”

Trung niên nghe vậy vẻ mặt lập tức biến sắc, hẳn không biết vị thiếu gia này là ai, nhưng để Kim Lão quản gia này tự mình hộ tổng đưa tiền đến học viện thì chứng tỏ thân phận địa vị trong Kim gia cực cao. Lập tức không nhiều lời tự động chọn bản đồ nơi đến, sau khi xác nhận nơi đến, xe bay chậm chậm chuyển động bay đi...

10 phút sau, xe bay đến vị trí xác định, sau khi xuống xe người trung niên như chuột thấy mèo đồng dạng, lập tức phóng xe đi ngay, không dám do dự ở lại đây.

Xuống xe, nhìn xung quanh hoàn cảnh, trước mắt Minh Hạo là cái cánh cổng to lớn làm bằng sắt thép, cánh cổng cao hơn 5m, dài 10m có hơn, hẳn có thể lờ mờ thông qua khe cánh cổng thấy được phía bên trong, đó là loại hình doanh trại quân nhân, phía trên có các tháp cao, hơn trăm người ăn mặc quân trang đứng đấy, bọn hắn được phân ra bốn hướng tám nơi đứng trên cao canh gác, trên tay mỗi người đều cầm các loại súng khác nhau, có loại giống Ak, có sniper, thậm chí có loại súng khủng hình dáng giống rocket kiếp trước, nhưng là nhìn càng uy vũ, suất khí hơn....

Hơn nửa nơi này còn có các loại tháp canh bố trí khắp nơi, mỗi tháp có từ 6 loại súng, không chỉ có thể bắn hạ kẻ địch dưới đất, mà còn có thể bắn trên không kẻ địch. Nếu như thật sự có quân địch tấn công, liền các tháp canh này sẽ lập tức kích hoạt tự động bắn ồ ạt mưa đạn về phía kẻ địch.

“Dừng lại! Các người không được phép bước đến khu vực này, nhanh chóng quay đầu đi, nếu không nghe lời cảnh báo liền lập tức chết!” Lúc này, một vị trẻ trung tuổi trẻ, ước chừng 25 - 29, ăn mặc quân trang, bước đến phía trước hai người Kim Hạo cùng Lăng Lão, ra giọng cảnh cáo uy hiếp.

Sau khi vị tuổi trẻ nói xong, hơn trăm vị quân nhân thủ vệ lập tức từ bốn phương tám hướng chia súng tập trung về phía hai người, nếu hai người thật sự không chịu rời đi, người trung niên có thể bắt buộc phải ra lệnh, không cần nghi ngờ, chỉ một giây sau khi, hai người liền biến thành hai cái thể xác lạnh giá, với hơn 100 lỗ thủng vị trí trên thân thể.

Kim Lão thấy vậy hơi nhú mào, nhìn trên ngực bên phải vị trẻ tuổi có thêu một sao màu vàng, mở miệng hỏi người trẻ tuổi một câu: ”Người chắc là người mới đến đây làm việc chứ?”

Người tuổi trẻ ăn mặc quân trang nghe vậy hơi nghi ngờ, nhưng vẫn là gật đầu. Xác thực ở vài ngày trước hắn mới nhận lệnh cấp trên đến đây canh giữ.

Biết người trẻ tuổi này là người mới đến, Kim Lão cũng không làm khó dễ, hắn đưa tay từ trong ngực, sau đấy móc ra khối vàng nhạt lệnh bài loại nhỏ, phía giữa lệnh bài có thêu chữ K màu đỏ tươi như máu.

Khi người trẻ tuổi thấy lệnh bài từ ngực Kim Lão móc ra, sắc mặt liền là biến sắc, không còn bình tĩnh như lúc trước.

Chỉ thấy người trẻ tuổi đột nhiên cúi người cung kính hành lễ với Kim Lão, sau đấy quay sang phía sau lớn tiếng hét:” Là cấp trên đến! nhanh

chóng mở đường! Thông báo đại tá mở cổng”

“Vâng!” Hơn trăm vị quân nhân nghe lệnh, lập tức không chút do dự thi hành mệnh lệnh.

Tiếng còi báo động vang lên, nhưng là loại này không phải báo kẻ địch tấn công, mà là thông báo mở cổng, sau đấy chỉ thấy trước cánh cổng xuất hiện màn hình loại nhỏ, một vị trung niên nam tử ngồi trên ghế, hắn ăn mặc quân trang, đầu tóc vàng óng, trên mặt mang theo một tia cấp trên uy nghiêm.

“Thiếu tướng?” Người trung niên trong màn hình chỉ mở miệng nói hai chữ, nhưng là cho dù ở từ xa liên lạc, nhưng ở đây vị thiếu tướng vẫn cảm thấy vô tận áp lực nặng nề mà hướng về phía mình trùng kích. Vị thiếu tướng tuổi trẻ kia lập tức mở miệng nói:” Là vậy, có vị kia mang đến lệnh bài gia tộc...” Sau đấy hắn quay màn hình chiếu về phía Kim Lão để người trung niên nhìn.

Khi người trung niên nhìn thấy Kim Lão thì lập tức đứng lên, vẻ mặt uy nghiêm không còn, thay vào đó là mỉm cười thân thiết, không vội ra lệnh mở cổng, sau đấy chỉ nghe hắn hỏi:” A, tưởng là người nào, hóa ra là Kim Lão, không biết Kim Lão đến đây có chuyện gì?”

“À, ta là hồ tổng vị tiểu thiếu gia này đến học viện để học tập mà thôi.” Kim Lão mỉm cười nói. Nghe Kim Lão hồ tổng vị tiểu thiếu gia này ánh mắt người trung niên co rút lại, sau đấy chợt nhớ cái gì, sau đấy vẻ mặt có chút ngượng ngùng cẩn thận hỏi:” Phải chăng vị này là...”

“Đúng vậy, chính là hắn, người đã biết rồi thì không cần ta nói chứ?”

Chưa đợi người trung niên nói hết câu, đã bị Kim Lão cắt đứt, sau đấy ánh mắt còn mang theo một tia uy hiếp.

Bị Kim Lão cắt đứt lời giữa chừng, người trung niên cũng không biểu hiện giận dữ gì, vẻ mặt vui cười nói:”Đã biết, mở cổng, để hai vị kia đi vào! Không ai có quyền được cản trở, thiếu tá, người dẫn hai vị kia vào trong đi.”

“Vâng!” Vị thiếu tá kia nghe đến đại tá dặn dò cũng không dám thất lễ, lập tức vâng lệnh.

Vị trung niên sau khi dặn dò xong, màn hình tối lại, liền tắt đi. Sau đấy cánh cổng chậm chậm mở ra, vị thiếu tá kia lập tức theo chỉ thị dẫn đường hai người Kim Lão cùng Minh Hạo vào trong.

(còn tiếp).

...

=Tác giả=:

- Mấy chương này thật không có hấp dẫn gì lắm, nhưng là ta bắt buộc phải viết...Vì nó không thể thiếu giữa chừng được ^_^.

cờ 2-5c sau sẽ bắt đầu hấp dẫn.~!!!!

P/s 2: chiều tối tiếp 1c hoặc 2c (nếu có thể)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Tiến Đến Học Viện (5)

Ở một bên vị thiếu tá một bên dẫn đường, một bên giải thích thì Minh Hạo đã hiểu được Kim Gia năng lượng kinh khủng như thế nào.

Không những Kim gia nắm giữ mạnh mẽ quân đội, mà còn nắm giữ đến cột sống liên quan những thứ khác, chẳng hạn như kinh tế, giao thương, chính trị, dược tề, đồng tiền, trường học(học viện), du lịch, công ty bảo vệ... thậm chí là vũ khí đều có Kim gia một chân.

Có thể nói ngắn gọn là Kim gia đều có mặt khắp nơi, tất cả lĩnh vực, từ nhỏ nhất là: dược tề, đến lớn nhất vũ khí, thậm chí đều có xưởng riêng dành cho sản xuất vũ khí, chiến hạm...

Không chỉ thế, nếu ai đắc tội bọn hắc, dù là thân phận thấp nhất ở Kim gia, ví như gia nô, thì chỉ cần không phải thuộc loại siêu cấp gia tộc phía trên, thì chỉ cần một câu nói thôi, cả gia tộc đó ngày mai cho dù là giao tế, kinh tế hay là thanh danh sẽ rơi vào vực sâu vạn trượng. Bất kể gia tộc đó có phải là làm nghề chính trị, y dược, hay là buôn bán vũ khí, nếu đắc tội với bọn hắc thì đồng dạng rơi vào kết cục đáng sợ, có thể tới đời sau con cháu cũng sẽ không bao giờ khá lên nổi. Trừ phi ở gia tộc này xuất hiện một tên con cháu thiên phú siêu cấp thiên tài hoặc là vận may gia thân, mới có cơ hội xoay chuyển được.

Mà gia tộc phân chia giai cấp rất đơn giản, chỉ phân 5 đẳng cấp, theo thứ tự từ mạnh đến yếu: Siêu cấp cổ lão gia tộc, Cổ lão gia tộc, Siêu cấp gia tộc, Đại gia tộc, Tiểu gia tộc.

Mà gia thế Kim Hạo chính là cổ lão siêu cấp gia tộc, muốn thăng cấp gia tộc cỡ này rất đơn giản, với điều kiện trong tộc nắm giữ 1 người đẳng cấp Truyền Kỳ, 5 vị cấp Vương Giả, với 100 Thiên Khung cùng 1000 vị Địa Liệt là có thể thăng cấp trở thành siêu cấp cổ lão gia tộc, không những thế, phải nắm giữ nhiều thứ khác cùng lúc như: tài chính, thương mại, giao tế, chính trị, quân đội... Mới được mọi người công nhận là siêu cấp cổ lão gia tộc.

.....

Mà Kim gia thế mạnh là quân đội, không chỉ nắm giữ một quân khu ở đây, mà còn phân tán nhiều hành tinh khác, miễn là nơi đó có người sống, đều có một khu quân đội riêng của Kim gia đóng ở đó, nhưng là tổ chức cùng binh lính, vũ khí sẽ yếu hơn.

Nếu tập hợp lại tất cả quân khu với nhau sẽ tạo thành một chi khổng lồ sức mạnh đáng sợ, đó là hơn trăm triệu chiến hạm, ở trong đó có nhiều loại chiến hạm nắm giữ sức mạnh đủ để hủy diệt một cái cờ trung hành tinh hoặc là một cái cờ lớn hành tinh, thậm chí có vài chiếc nắm giữ laze hủy diệt một cái văn minh, thử nghĩ đi, nếu hơn triệu chiến hạm tập trung vào 1 mục tiêu thì có thể thấy nó đáng sợ thế nào, cho nên, dù cấp bậc như Vương Giả hoặc Anh Hùng, bọn họ cũng đều phải lạnh người một cái, trước khi đắc tội Kim gia cũng phải suy nghĩ thật kỹ a, nếu không là ném tính mạng của mình dễ như chơi.

....

Sau một đường vừa đi vừa giới thiệu cùng giải thích, Minh Hạo đã hoàn toàn biết rõ gia tộc của mình đáng sợ đến thế nào rồi.

Sau 10 phút, theo vị thiếu tướng dẫn đường, lúc này cả 3 người đã đi đến một căn nhà, nó cả thân tường sơn đen, phải vượt qua nhiều nơi doanh trại khác nhau mới tới đây, doanh trại cũng không phải một, mà là nhiều cái,

mỗi cái doanh trại đều có nhiệm vụ riêng, nơi thì dạy bắn vũ khí, nơi thì dạy thực hành lý thuyết, hoặc là chỉ huy, tham mưu, sản xuất (lắp đặt) súng....

Nó không giống với thế kỷ 21, phải tự mình ở giới thực học tập hay thực hành đơn giản như vậy, mà là vào ‘thế giới ảo’ để mà học hay thực hành.

Ở bên trong thế giới ảo khiến con người như rơi vào chân thật thực tế, không những khiến người cảm thấy có cảm giác như đau đớn, mà còn có thể cảm nhận được ‘cái chết’ thật sự như ở thực tế.

Không những vậy, ở bên trong cũng là cảm giác thời gian lâu hơn gấp đôi ở thực tế, ví như ở trong thế giới ảo là 10 tiếng, nhưng ở ngoài thực tế chỉ mới trôi qua có 1 tiếng đồng hồ mà thôi.

Cho nên nó rất là bổ ích cho việc huấn luyện quân nhân, khiến cho rút ngắn thời gian để nắm giữ thực chiến cùng lý thuyết, mà còn có thể nhanh chóng để tân binh tự mình ra chiến tranh, hơn là giống thế kỷ 21 đại đa số tân binh ra làm pháo hôi. Ở thế kỷ 21, khi chiến tranh xảy ra, không nghi ngờ người xui xẻo nhất là tân binh, bọn hăn được thả ra chiến trường để làm bia đỡ đạn, ai hên, mạng lớn thì sống, thăng cấp quân hàm phong thưởng, còn xui thì chỉ có thể chia buồn...

Còn ở thời đại tương lai thì khác hoàn toàn, bọn quân nhân đã được huấn luyện thực chiến ở giới ảo chân thật, có thể ứng phó nhiều tình huống khác nhau, biết cần phải làm thế nào, không có thụ động (bị động) như ở thế kỷ 21 tân binh, bởi vì thế kỷ 21 đại đa số tân binh là học lý thuyết, có thực hành đấy, nhưng nó hoàn toàn khác xa với tình huống chân thật khi được đưa ra chiến trường, thậm chí khi các tân binh khi tham gia chiến trường thật, những người chưa thấy máu tươi tân binh thì đại đa số nội tâm đều run rẩy sợ hãi, không biết mình nên làm gì, có người là đứng im không dám nhúc nhích, có hoảng sợ nhắm mắt bịt, có là chạy trốn, có xung phong liều chết.....

Mà ở thời đại này nhờ có hệ thống thực tế thể giới ảo, cho nên tỷ lệ tử vong giảm nhiều gấp 80% ở thế kỷ 21, cho nên hiện nay ở thời đại này, đa số doanh trại đều áp dụng cách thức như vậy huấn luyện.

...

Sau khi vượt qua nhiều doanh trại huấn luyện mới đi tới căn nhà này, nó nằm ở nơi vô cùng hẻo lánh, xa nhất trong quân doanh, nhưng không ai dám bước đến đây, vì tất cả tân binh lần đầu tiên học tập, thì tất cả tân binh đã học thuộc quy định: không được đến các khu vực bị cấm ...

Mà căn nhà này là thuộc cấm khu của quy định nêu trên, bất kể là người đó được phong quân hàm nào trong quân doanh, chỉ cần là không lớn hơn đại tá, nếu không tuân theo quy định có thể bị xử phạt, nhẹ thì bị tước quân hàm, đuổi ra khỏi doanh trại, từ nay về sau sẽ không được trở thành quân nhân, nặng thì lập tức bị xử bắn, chết tại chỗ.

Trước cửa có hai vị ăn mặc quân trang đứng canh, khi thấy vị tuổi trẻ thiếu tá dẫn hai người Minh Hạo cùng Kim Lão đến thì bọn họ vẫn bình tĩnh đứng canh gác, không làm ra bất kì động tác cảnh báo ngăn cản gì, bởi vì bọn hắn đã được đại tá tự mình dặn dò, nếu có thiếu tá tự mình dẫn người đến, thì cho phép bọn họ đi vào, không cần cản lại.

Sau khi dẫn đến nơi, vị thiếu tá tuổi trẻ kia lập tức rời đi, hắn biết là mình đã hoàn thành nhiệm vụ, cho nên không cần nhất thiết ở lại đây thêm làm gì.

Kim Lão cùng Minh Hạo bước vào phòng. Trong phòng có hai người, một người ngồi, người còn lại là một vị mỹ phụ, người ngồi là trung niên ăn mặc quân trang, trên vai phải thêu 4 sao bạc, đây là biểu tượng cùng thể hiện chức vị: đại tá.

Nó cao hơn thượng tá nhưng thấp hơn chuẩn tướng. Nhưng cũng không thể bởi vậy mà coi thường được, ở trong chiến tranh, đại tá có quyền nắm

giữ chỉ huy một chi Lữ Đoàn, mà một lữ đoàn bên trong nắm giữ từ mười ngàn lính đến hai chục ngàn lính.

Có thể thấy được cái cấp bậc đại tá lợi hại như thế nào.

Sau đấy Minh Hạo quét mắt nhìn người đứng bên cạnh vị trung niên là một một vị mỹ phụ.

Mỹ phụ nhìn đoán chừng 29 – 35 tuổi, nàng để mái tóc đen để dài, nhưng đã được cột lại ngắn gọn, thân thể đầy đà nóng bỏng, đôi ngực tấn công, hông phòng thủ, nàng sở hữu làn da trắng như tuyết, ăn mặc quân trang làm thân thể của nàng nhô ra khiến càng nàng càng quyến rũ, hấp dẫn nhất là đôi đu đủ no lớn của nàng, đôi mắt nàng không giống Phương Tuyết loại mắt phượng dài hẹp, mà là loại mắt như các vì sao, con mắt nàng sáng lung linh khiến người nhìn vào bị hấp hồn vía, nhưng làm người bị thu hút nhất là khí chất nàng, cả người khí chất vô cùng băng lãnh, như khối băng động dăng khiến người cảm thấy nàng là một người lạnh lùng khó gần.

Bên áo phải trên ngực của nàng có thêu 3 ngôi sao, tượng trưng cho cấp bậc thượng tá.

(Hết phần dài dòng này)

...

p/s: quân hàm(cho ng k biết)

https://vi.wikipedia.org/wiki/Qu%C3%A2n_h%C3%A0m_Qu%C3%A2n_%C4%91%E1%BB%99i_Nh%C3%A2n_d%C3%A2n_Vi%E1%BB%87t_Nam

Tác giả:

(ráng lên nào...qua chương sau bảo đảm hấp dẫn ^_^)

000...000

Trái ác quỷ gì?

Nhân vật huyền thoại gì?

Cùng với khi đến học viện, Minh Hạo sẽ làm gì?

Mời các thư hữu chờ đợi đón xem chương sau...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Khởi Hành(1)

Người trung niên thân mặc quân trang, bên phải treo quân hàm cấp bậc đại tá, khi thấy Kim Lão cùng Minh Hạo vào phòng thì lập tức từ ghế đứng lên, vẻ mặt thân thiết mỉm cười, đi tới trước mặt Kim Lão bắt tay với hắn:” Chào Kim Lão, đã lâu không gặp, năm nay chắc cũng hơn 70 tuổi rồi, thế mà trông ngài càng ngày càng trẻ ra nha?” trong lời nói của vị đại tá không kiêu ngạo, không siểm nịnh, chỉ có khen ngợi.

Đứng một bên Minh Hạo nghe vậy hết hồn, hóa ra lão này đã hơn 70 tuổi rồi a, nếu nhìn dáng vẻ này, chắc ai cũng tưởng Kim Lão thật sự là ‘trung niên’, khi lần đầu hắn nhìn thấy Kim Lão tưởng rằng chỉ có 30 – 40 tuổi đầu này.

Nhìn lại Kim Lão trên đầu tóc toàn là tóc đen, không có một cọng tóc bạc, mặt vẫn là ‘hồng hào’ không có một chút nếp nhăn...

Chẳng lẽ lão này uống thuốc gien cường hóa tế bào, mà thuốc loại cao cấp? Minh Hạo thầm nghĩ, khi còn ở nhà, lúc rảnh rỗi có lấy sách ra nghiên cứu về những loại gien này, có nhiều loại gien khác nhau: gien cường hóa jj dài ra, gien cường hóa tay(khiến tay mạnh hơn), gien cường hóa cơ bắp, gien cường hóa sinh dục, gien cường hóa tóc, gien cường hóa tế bào giúp trẻ hơn, gien cường hóa bướm giúp nở nang, dễ đi **, thậm chí có cả loại cường hóa cúc hoa giành cho những người đàn ông tìm đến tình yêu đích thực của mình....Ach nhầm đề...

Nói chung muốn cường hóa gì thì cường hóa cái đó, đều có đủ mọi thứ, chỉ cần người có tiền là người có thể cường hóa được tất cả.

Mà chúng phân đẳng cấp cũng làm 10 cấp bậc, chia làm 4 phẩm chất tác dụng khác nhau tùy vào mỗi loại. Còn tùy thuộc vào kỹ thuật của người điều chế gien cùng công dụng của nó, mà phân định cấp bậc cùng phẩm chất.

Chúng được chia làm: E, F, D, C, B, A, S, SS, SSS, SSSS. Phẩm chất định ra là: xấu, bình thường, tốt, hoàn mỹ.

Tính cường hóa % của từng loại:

E: 1%

Phẩm chất: xấu 0%, bình thường 1%, tốt 10%

F: 10%

Phẩm chất: xấu 1%, bình thường 10%, tốt 20%

D: 30%

Phẩm chất: xấu 10%, bình thường 30%, tốt 50%

C: 60%

Phẩm chất: xấu 30%, bình thường 60%, tốt 100%

B: 90%

Phẩm chất: xấu 60%, bình thường 90%, tốt 150%

A: 150%

Phẩm chất: xấu 90%, bình thường 150%, tốt 200% hoàn mỹ: 500%

S: 200%

Phẩm chất: xấu 0%, bình thường 200%, tốt 350%, hoàn mỹ: 800%

SS: 300%

Phẩm chất: xấu 0%, bình thường 300%, tốt 1200%, hoàn mỹ: 1000%

SSS: 500%

Phẩm chất: xấu 0%, bình thường 500%, tốt 1000%, hoàn mỹ: 2000%

SSSS: 1500%

Phẩm chất: xấu 0%, bình thường 1500%, tốt 3000%, hoàn mỹ: 5000%

Riêng, lên cấp S chỉ có siêu cấp thể gia trở lên mới có tiền cùng năng lực mua, tại vì chúng là ‘vô cùng hiếm’, tỷ lệ thất bại rất cao, càng là SS, SSS,SSSS trở lên tuyệt chủng, bọn nó đều thuộc về cấp truyền thuyết hoặc thần thoại rồi, bởi vì chưa ai có thể làm được đến tình trạng này, mà các chỉ số chỉ là các tiền bối tính toán đoán mò đoán non cho ra mà thôi. Chứ thực sự chưa có ai chứng thực phần này, còn loại cấp S thì những người chế thành cộng loại này là ở 500 -300 năm trước, bây giờ đã già cả đều xuống mồ hết rồi, dù có người nổi nghiệp nhưng cũng chưa chắc có thể chế tạo ra thành công, nếu có thì tỷ lệ rất thấp, chỉ có 1~10% là cao nhất.

Tùy thuộc vào kỹ thuật của người điều chế gien cùng công dụng của nó, mà phân định cấp bậc cùng phẩm chất.

Ví dụ loại cường hóa JJ, JJ người quá ngắn muốn dài? Muốn jj khỏe như trâu bò? Muốn ngự được nhiều ngự tỷ loli cùng lúc mà không thấy kiệt mỗi? Muốn JJ cao to suất trai để khoe với người khác? Tất cả đã có ở gien được tề cấp A phẩm chất ‘tốt’: chỉ cần chích vào một hơi, là ngày sau JJ dài từ 40cm-70cm, thậm chí tăng trưởng dài đến hơn 1M. Liền 1 đêm ngự 20-50 người cùng một lúc cũng không thấy mệt mỗi kiệt sức...

Điều đặc biệt là nó sẽ tăng vĩnh viễn cho đến chết, không những thế, nó không có gây ra tác dụng phụ xấu nào cho cơ thể.

Tất nhiên chỉ những phú ông thiên phú không xuất chúng gì, thuộc loại bình thường, hoặc loại dân tà mới đi mua loại *** này.

Còn nếu là người tu luyện sẽ chọn các loại dược tề như: cường hóa cánh tay, cường hóa chân, cường hóa toàn bộ cơ thể. Một quyền một cước dễ dàng đập nát một khóa hành tinh nhỏ, hoặc là cường hóa tế bào, giúp cho làm người trẻ ra, hồi phục thương thế nhanh...

Tất nhiên giá của chúng là vô cùng đắt đỏ. Chỉ những người có giàu có nhiều tiền, mới có thể mua nổi chúng, còn người bình dân hoặc nghèo thì chỉ có thể mua số cầu may.

...

Sau khi nói chuyện một hồi, mới biết vị trung niên cấp bậc hàm đại tá này tên là Hàm Ngạo, còn vị bên cạnh mỹ phụ là Hàm Tuyết Liên, là con gái ruột của Hàm Ngạo.

Do tính tình lạnh như băng, ghét đàn ông như cừu, cho nên tới nay Hàm Tuyết hơn 30 tuổi vẫn chưa có lấy chồng. Loại xinh đẹp cùng lạnh như băng thuộc về loại ngự tử nóng bóng khó có thể chạm tay, cho nên có vô số trai trẻ tuần kiết trên khắp mọi tinh cầu theo đuổi nàng, rất tiếc, cho đến nay không ai thành công chinh phục được cô ngự tử lạnh như hàn băng vạn năm này, dù có người thèm thuồng sắc đẹp nàng từ lâu, nhưng cũng không dám làm loại hành động thiếu suy nghĩ như cưỡng bức đề tiện kia, dù sao nàng có cha làm là đại tá ở đó, một người điều khiển vạn người. Thử hỏi ai dám đụng đến nàng?

...

“Chắc vị này là thiếu chủ Kim gia Kim Minh Hạo, người có thiên phú 20 tinh kinh khủng nhất lịch sử vũ trụ?” Hàm Ngạo ánh mắt nhìn về Minh Hạo nhìn từ trên xuống đánh giá...

"Nào có nào có" Minh Hạo một hồi khiêm tốn đáp lại, ánh mắt cũng nhìn về phía Hàm Ngạo đánh giá lấy...

...

Sau khi một hồi trò chuyện vui vẻ, Hàm Ngạo mới vào vấn đề chính, hỏi:” Bây giờ Kim Lão muốn một chiếc phi thuyền loại nào? Trong căn cứ ta có 3 loại: BB7001, AT687, và chiếc Titan6725.”

Nghe Hàm Ngạo hỏi Kim Lão nhú mày, hăn hiện giờ không biết chọn cái nào, thôi thì đá qua cho thiếu chủ xử lý, nếu phi thuyền xuất hiện vấn đề hoặc hư hỏng thì chắc không trách móc mình.

Kim Lão trầm nghĩ.

“2 loại trước BB7001, AT687 là loại cỡ nhỏ cùng loại trung bình, cuối cùng titan6725 thì là loại cỡ lớn. Không biết thiếu chủ muốn chọn loại nào?” Sau đấy Kim Lão quay sang Minh Hạo ý tứ hỏi thăm.

Nghe được Kim Lão hỏi, Minh Hạo cũng là bất ngờ, hai người Hàm Ngạo cùng Hàm Tuyết cũng đều quay sang nhìn Minh Hạo. Minh Hạo cúi đầu suy tư, nhớ về các kiến thức đã ‘học’ ở Kim gia:

Loại cỡ nhỏ phi thuyền sức phòng thủ cùng tấn công cùng tốc độ rất yếu, trong đấy chứa được khoảng 10 người, chỉ có thể lợi khi đi gần các hành tinh mà thôi.

Còn loại cỡ trung thì cũng giống vậy nhưng tất cả thuộc tính loại trung, chứa khoảng 200 người, có thể đi xa hoặc gần được, nhưng cũng là rất tốn kém.

Loại lớn thì thuộc tính nó loại cao cấp, chứa khoảng 500 người, có hệ thống IQ cao, và nhiều loại tiện ích khác...

Một hồi nghĩ nghĩ, Minh Hạo quyết định chọn loại lớn, thứ nhất, nó nhiều chức năng tiện lợi, thứ hai, hần thích rộng rãi hơn, thứ ba, từ đây đến học viện khá xa, nhanh thì 7 ngày đến, chậm thì 10 ngày hoặc 15 ngày mới đến. Mà trong khoảng thời gian lữ hành này, có thể gặp nhiều tình huống bất trắc, biến cố xảy ra.

Ví như: hải tặc thời không, bọn hải tặc này không khác gì ở thế kỷ 21, giết người, cướp của, phóng hỏa, nhận nhiệm vụ hắc ám... Nhưng là, bọn chúng trình độ so với thế kỷ trước càng nguy hiểm hơn gấp 10 lần. Hải tặc đại đa số đều đi theo nhóm, một đội nhỏ hải tặc gồm 100 người, loại lớn thì 1000 người, điều đáng nói là bọn hần trên thân đều mang vũ khí nguy hiểm. Nếu như làm liều với bọn chúng thì bọn chúng càng liều mạng hơn, cho nên không ai mong muốn mình ‘xui xẻo’ đụng đầu với bọn hần.

Hoặc là: thời không phong bạo, không gian loạn lưu, thời không bạo nổ, thời không quái thú....

Còn hàng ngàn tình huống khác nhau, có điều may mắn nhất là, những tình huống nguy hiểm này rất ít khi xuất hiện, theo các tiền bối du hành vũ trụ ở ngoài thời gian dài sau khi trở về, có ghi lại trong sách là, phần này tỷ lệ xuất hiện rất thấp, chỉ xảy ra ở mức 0,01%, người nào xui xẻo mới gặp trúng thôi.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Khởi Hành (2)

“Ta quyết định chọn loại Titan 6725.” Sau khi suy nghĩ xong xuôi, Minh Hạo ngẩng đầu lên nhìn 3 người nói.

Nghe Minh Hạo nói, không ai vẽ mặt bất ngờ, dường như đã biết trước được Minh Hạo sẽ chọn loại này.

“Chìa khóa đây. Còn đây là mật mã khởi động tàu, nhớ kỹ: EZONB99X*****.”

...

Mỗi phi thuyền đều có chìa khóa cùng mật mã riêng biệt, chìa khóa để mở cửa tàu, còn mật mã là bí mật của chủ tàu, nếu như chỉ có chìa khóa mà không có mật mã thì cũng vô dụng, tại vì mật mã chính là chìa khóa để khởi động con tàu, cho nên phi thuyền coi như bảo mật vô cùng tốt, trừ phi có Cơ Giới Sư cao cấp, mới có thể giải mã được mật mã, nhưng cũng rất tốn thời gian cùng sức lực.

Sau khi nhận được chìa khóa cùng mật mã, Kim Lão cùng Minh Hạo lại nói vài câu cảm ơn, rồi nhanh chóng chào tạm biệt Hàm Ngạo cùng Hàm Tuyết rời đi. Nhưng lúc này đứng một bên Hàm Tuyết, từ lâu im lặng không nói chuyện, đột nhiên lên tiếng nói: “Cha! Ta muốn lái chiếc phi thuyền kia!”.

Dự định rời đi Kim Lão cùng Minh Hạo nghe vậy ngăn người, bọn ta muốn lái chiếc đó, người lái đi vậy bọn ta lấy gì đến học viện?.

Hàm Ngạo cũng hơi ngẩn người, sau đấy là mỉm cười vui vẻ, lia lịa gật đầu:” Được! người đi đi!”

Ach... hai cha con thật cực phẩm? Không nhìn chúng ta còn đang ở đây à, đây là trực tiếp trước mặt cướp đoạt a. Kim Lão cùng Minh Hạo một hồi khinh bỉ phun nước bọt.

Sau đấy chỉ nghe Hàm Ngạo cười ha ha giải thích: ” Là vậy, con gái ta thích đi chơi đây đó, nhưng mấy năm nay không có lý do chính đáng nên không được phép ra ngoài. Nay các vị một đường, có hay không cho con gái ta thêm một chỗ? Coi như là thêm một cái bảo tiêu cùng cái miệng ăn đi, con gái ta nay đạt tới cấp bậc Vô Ngự đỉnh phong, còn kém một bước nữa đột phá cấp độ Địa Liệt.“

Nghe được cha nói mình tham chơi, Hàm Tuyết trên mặt hơi xuất hiện phiếm hồng, nhưng trong chốc lát biến mất, thay vào đó lại là vẻ lạnh như băng lúc trước. Nàng cũng không lên tiếng phản đối, coi như là ngầm đồng ý cha mình lời nói đi?.

Kim Lão cùng Minh Hạo nhìn nhau hội ý kiến, sau đấy Minh Hạo chỉ nhẹ nhàng gật đầu, coi như là đồng ý cho vị tiểu thư ‘mặt lạnh miệng nóng’ này lên tàu. Coi như thêm miếng ăn cùng một cái bảo tiêu đi, với lại chỉ có 2 người nam nhân trên tàu...Mùi vị hơi có chút cơ hữu. Nhìn chung đưa nàng lên là có lợi cũng không có hại gì.

Thấy được hai người đồng ý, Hàm Ngạo cũng là thở dài một hơi, hẳn rất là cưng chiều con gái mình, chỉ cần không vượt qua giới hạn, thì nàng muốn gì hẳn đều đáp ứng cho đó.

Mà nguyên nhân chủ yếu nhất làm Hàm Ngạo yên tâm là, nếu đi theo tiểu thiếu gia Kim gia thì nàng 100% an toàn, dù sao thì bên người có Kim Lão đấy, Kim Lão cấp bậc là Vương Giả hậu kỳ, coi như cũng là một đại cao thủ lâu năm, mà có thể bên Kim Gia càng an bài nhiều cao thủ hơn, chỉ

là bọn hăn âm thầm theo phía sau Minh Hạo để bảo vệ thôi, cho nên nếu Kim Tuyết gặp nạn thì có thể được các vị tiền bối nhìn mặt tiểu thiếu gia cùng mình mà ra tay cứu giúp a.

Còn nguyên nhân quan trọng nữa là, trên tàu chỉ có 2 người nam, mà 1 người đã ‘già’ rồi, chắc không còn hứng thú... Người còn lại thì chỉ là ‘đứa bé’ 6 tuổi, chỗ ‘ấy’ chắc thể phát triển, cho nên chưa thể làm được... Cho nên hăn mới cả gan yên tâm chấp nhận đưa Hàm Tuyết lên tàu một mình.

Nếu là trường hợp 2 người trẻ tuổi thanh niên trên tàu, thì cho dù đánh chết Hàm Ngạo hăn cũng không cho Hàm Tuyết bước lên, ai biết được 2 con trư kia sẽ dùng âm mưu hiểm độc gì dụ dỗ Hàm Tuyết bé yêu của chúng ta? Thậm chí Hàm Tuyết có thể gặp nguy hiểm, bị đánh vết nhơ suốt cuộc đời...

....

Thấy được cha cùng Kim Lão, Minh Hạo đồng ý, Hàm Tuyết trong ánh mắt đẹp của nàng lóe lên tràn đầy vui mừng, nhìn về phía Kim Lão cùng Minh Hạo thân thiết hơn, ít nhất không còn loại cảm giác cự người xa ngàn dặm.

Hàm Ngạo quay sang Hàm Tuyết, ngữ khí cứng chiều nói:” Người dẫn bọn họ đi đến khu vực X lấy tàu đi, nhớ chăm sóc kỹ bản thân mình.”

“Vâng! Thừa cha.” Hàm Tuyết nghe vậy gật đầu làm cái quân lệnh chào.

Giọng Hàm Tuyết nghe rất ngọt, ngọt giống như mía đường đồng dạng, làm người chết mê chết mệt, nếu như không phải có khí chất lạnh cùng cái mặt lúc nào cũng như cương thi lạnh như băng, thì đã hoàn mỹ rồi.

Âm thầm liếc nhìn vóc người nóng bỏng, cùng đôi ngực no đủ. Minh Hạo âm thầm nuốt nước miếng nghĩ. Một đường đi theo Hàm Tuyết dẫn đến khu X lấy phi thuyền.

.....

Sau khi 3 người rời đi, Hàm Ngạo khoe miệng nở nụ cười, đây là lần đầu hần mỉm cười chân thật nhất, nụ cười này là phát từ nội tâm, những lần mỉm cười trước chỉ là nghệ thuật xã giao cho có mà thôi.

Sau đấy hần nhắc lên điện thoại trên bàn, bấm một dãy số *****. “Trầm giọng nói:”Sắp tới con gái ta sẽ lấy chiếc phi thuyền loại lớn Titan, số hiệu 6725... Không ai được ngăn cản! Sau đó các người nhanh chóng liên lạc đến ‘bảo vệ’ bộ môn mở ra màn bảo vệ, cho phi thuyền Titan số hiệu 6725, tiểu khu D số hiệu 14778525... nếu có vấn đề gì xảy ra, cứ khiên ta ra, do ta đảm nhận hết trách nhiệm.” Sau khi nói xong hần gác máy lại, thở dài một hơi, sau đó đứng lên đi tới khung cửa sổ, ánh mắt nhìn lên trên bầu trời xa xăm xanh thẳm, không người nào biết đang hần tại sao lại thở dài ...

...

Bởi vì có lệnh của Hàm Ngạo, cho nên một đường Hàm Tuyết rất thuận lợi đi vào khu X lấy thuyền, không ai ngăn cản.

Khu X là một khu quân đội chứa vũ khí, nó bên trong có rất nhiều gian phòng, mà mỗi gian phòng đều chứa loại vật khác nhau.

Khi lần đầu tiên bước vào đây, Minh Hạo bị chớp nhoáng bởi vẻ rộng rãi cao lớn của nó, nhìn xem...đoán chừng nơi này có thể chứa vừa 10 hoặc hơn 20 cái sân bay a...

Khắp nơi lít nha, lít nhít phi thuyền, máy bay, xe tăng, chiến hạm ... thứ gì cũng có, bên cạnh đó có nhiều người đeo khẩu trang, trên tay xách dụng cụ đo đạc, hình như đang kiểm tra máy móc.

Những người này như là các kỹ sư ở kiếp trước, họ có nhiệm vụ kiểm tra, bảo quản, sửa chữa những phần cứng, thiết bị...

Hiện tại từng người đang chăm chú làm nhiệm vụ của mình, người đứng, người ngồi, kiểm tra máy móc.

Nhưng khi thấy Hàm Tuyết bước vào, đều liếc mắt nhìn lên, từng cái kỹ sư dừng trên tay công việc, trong mắt từng người đều hiện ra mê ly cuồng nhiệt, nhưng sau đấy nghĩ đến thứ gì đều run người một cái, liền quay mặt đi, chăm chú làm tiếp công việc của mình, giả bộ như không thấy Hàm Tuyết.

Thấy cảnh này Minh Hạo thầm than, chắc cô nàng này cho các kỹ sư này ăn hành lâu rồi a, nên mới xuất hiện cảnh như vậy, vừa thấy nàng đến liền quay mặt đi không dám nhìn tiếp...

Sau một hồi nghỉ một vài phút, lại tiếp tục đi tới. Không nghĩ đi này giờ vẫn chưa tới căn phòng để phi thuyền Titan...

Trải qua nhiều căn phòng, Minh Hạo không biết đã đi bao lâu, nhưng chân mình đã có cảm giác mệt như rồi, cho dù hắt cảnh giới Võ Sinh đỉnh phong, nhưng hiện giờ đã có thể cảm nhận được như lúc ở thế kỷ 21 chạy bộ thể dục 10 vòng sân trường.

Rất may lúc này rốt cục đến nơi. Nơi này được bảo vệ cực kỳ nghiêm mật hơn các nơi khác, hơn trăm vị quân nhân đứng canh gác, cứ đi 1m là gặp một đến hai người canh gác, có thể thấy được trình độ bảo vệ sâm nghiêm như thế nào, cho dù là con muỗi cũng khó mà lọt qua được.

Nhìn lên bảng hiệu căn phòng, mà nó cũng không phải là một căn phòng bình thường, mà là căn phòng siêu rộng lớn, ở bên ngoài có thể thấy được cánh cửa sắt chiều dài hàng trăm mét có hơn. Phía trên cánh cửa đề tên to đùng: TITAN 6725.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Khởi Hành (3)

Chắc là nơi này, Minh Hạo âm thầm thở dài một hơi, quan sát cửa phòng này, chúng làm bằng sắt thép loại khoáng thạch hợp kim vô cùng cứng rắn, có thể nhìn vào màu sắt liền là có thể nhận biết. Trước cửa phòng được trang bị hệ thống định vị khuôn mặt cùng dấu vân tay, phải là đúng ‘pass’ thì cánh cửa mới mở cửa ra được, còn nếu nhập sai quá 3 lần thì ‘pass’ của cánh cửa sẽ tự động thay đổi loại ngẫu nhiên, nghĩa là nó sẽ đóng chặt mãi mãi, phải cậy mạnh mở ra mới vào được.

Hàm Tuyết nhanh chóng đem dấu vân tay mình xác nhận, sau đấy đưa mặt mình vào để hệ thống quét hình xác nhận lại lần nữa.

Sau khi làm các bước kiểm tra xong xuôi, 10 giây sau, cánh cửa báo lên tiếng vang.

“Xoạt Xoạt...”

Cánh cửa sắt chậm chậm mở ra...

Bước vào trong phòng, xuất hiện trong tầm mắt Minh Hạo một con phi thuyền vô cùng dài, chiều dài nó có thể bằng 2 cái sân bay cộng lại a.

Cả thân thuyền sơn đen, phi thuyền này có đầu nhọn, thân ngang 100m nhưng dài hơn 1000m, phía dưới thân trang bị 6 cây Gatling* 12 nòng, hình dáng như ở thế kỷ 21, nhưng là nó to con hơn. Phân thành 6 hướng khác nhau, mỗi bên trái 3 cây, bên phải 3 cây, đóng dưới thân tàu.

Trên khoang thuyền có 6 cái tháp pháo màu đen tuyền, nhưng tháp pháo này mỗi cái đều có 2 nòng súng chứ không phải 1 cái*.

Phía sau thuyền là có 6 cái lỗ trống không hụt về phía sau, nhìn giống như ống bộ vậy, Minh Hạo đoán chắc đây là động cơ khí, còn gọi là ống phản lực để đẩy phi thuyền bay về phía trước.

Kết hợp lại tất cả, nhìn phi thuyền này rất là uy vũ cùng bá khí, làm cho người ta cảm giác trước mặt là một con quái thú khổng lồ trong hư không đang há miệng khổng lồ thôn phệ mọi vật.

Thấy Minh Hạo đứng ngơ ngẩn nhìn phi thuyền, Hạm Tuyết cùng Kim Lão trong ánh mắt bọn hắn có chút khinh bỉ loại này như nhà quê mới lên thành phố đồng dạng.

Kim Lão ho khan một cái, nói:” Thiếu chủ, nhanh lên thuyền, đã trễ giờ rồi.” Nghe Kim Lão kêu, Minh Hạo giật mình, từ trong ‘chăm chú’ mà tỉnh lại, nhìn thấy hai người đang nhìn về phía mình ánh mắt khinh bỉ thì hơi có chút xấu hổ cười.

Sau đấy nhanh chóng đến cửa vào phi thuyền...

.....

Phi thuyền này rất rộng, có thể chứa được hơn 1000 người có hơn, nó còn có nhiều phòng khác như: phòng dinh dưỡng (thức ăn), phòng huấn luyện, phòng giải trí, phòng đi ỉa, phòng thể dục....

Minh Hạo nhanh chóng chọn căn phòng của mình, phòng Minh Hạo xa hơn 2 người kia, hắn không muốn cho những người khác biết được bí mật của mình,.

Ngồi trong phòng, Minh Hạo nhìn qua cửa kính, tò mò quan sát thế giới bên ngoài. Lúc này căn phòng trần nhà đột nhiên mở ra.

Sau đấy chiếc phi thuyền lập tức chuyển động, chậm rãi di động lên phía trước....

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiếng động cơ nổ vang trời.

30 phút sau... chiếc phi thuyền phóng lên trời thành công, bắt đầu bay ra ngoài khí quyển...dần dần bay vào vũ trụ, nó bắt đầu một cuộc du hành dài....

....

Tỉ tỉ năm ánh sáng xa xôi ở vô tận thiên hạ bên trong

Hành tinh tràn đầy hắc ám bao phủ.

“Rẹt Rẹt Rẹt.”

Trong phòng hắc ám, âm thanh quen thuộc từ máy truyền tin vang lên, vẫn là bóng đen hồi trước, hẩn nghiêm túc nhìn chăm chăm từng dòng tin, đến khi một dòng tin ‘đặc biệt’ được đánh dấu màu đỏ tươi bắt mắt...
“Minh Hạo, Kim Lão, Hàm Tuyết dùng loại titan...bắt đầu bay vào vũ trụ, ngày x, tháng x, năm xxxx...Mục đích: chưa xác định”

Thấy tin này, bóng đen lại lần nữa cười điên cuồng:”Khắc khắc khắc, cơ hội tốt, người đâu! kêu Hắc Ảnh 99, Hắc Ảnh 98, Hắc Ảnh 97 cùng Hắc Ảnh số 90 nhân cơ hội này giết tên thiếu gia Kim gia Kim Minh Hạo cho ta!”

Giọng nói âm trầm vang lên, sau đấy một loạt tiếng “Vâng!” không hình bóng đáp lại...

....

Hành tinh bị băng tuyết phủ thành màu trắng xóa...

Trong căn phòng, vị nữ hoàng cao ngạo da trắng như tuyết, khuôn mặt lạnh lùng đang chăm chú đọc tin nhắn. Khi chăm chú, nàng lại có vẻ đẹp khác tột lên, làn da, mái tóc, quần áo đều trắng như tuyết tựa như nữ thần băng tuyết đồng dạng, vô cùng tuyệt sắc, nhất là đôi ngực phong bạo của nàng nhô lên phía trước **, tạo thành rãnh sâu không thấy đáy, đủ để đưa thứ ấy của đàn ông vào làm ****.

Hình ảnh này, nếu có người nam nhân nào bắt gặp thì sẽ là vô cùng điên cuồng chảy máu mũi ...

“Minh Hạo đang trên phi thuyền titan...”

Sau 5 phút, vị nữ hoàng đọc xong, nàng cau mày suy nghĩ, vài giây sau, đôi mày giãn ra, nàng mỉm cười khuynh quốc tuyệt sắc, khi nàng cười thiên địa này đều phải ảm đạm phai mờ, bị cái mỉm cười tuyệt sắc thiên hương này che lấp toàn bộ. Nàng quay đầu ra lệnh với bốn vị thị nữ ở sau lưng:” Người đâu, kêu công chúa qua đây, ta có chuyện muốn nói với công chúa, nhanh!”

“Vâng nữ hoàng!” Ở phía sau, bốn vị thị nữ nghe vậy tò mò, nhưng không dám nói nhiều, lập tức đi kêu vị công chúa...

...

Một hành tinh khác...

“Cái gì? Kim gia, tiểu thiếu gia, con trai của Kim Long đang ở trên phi thuyền, đã ở ngoài vũ trụ, không biết hướng đi?” Một vị mỹ phụ mái tóc dài đỏ rực như lửa, trên trán có ký hiệu hình chữ ‘V’ kéo dài từ cái mũi đến miệng

(tóm tắt...)

....

“Đing! Hệ thống đã nâng cấp thành công, xin mời chủ nhân chờ giây lát, hệ thống đang tải dữ liệu thông tin cá nhân, chức năng, nhiệm vụ.....”

“Đing! Hệ thống đã tải xong, xin mời chủ nhân chờ đợi chốc lát, hệ thống đang download hình ảnh, video, 1000 GB, 10s liền kết thúc...”

Đang mơ mộng sắp đi vào giấc ngủ, đột nhiên trong đầu Minh Hạo vang lên âm thanh của hệ thống, lập tức tinh thần tỉnh táo lại.

“Cái đệt, mẹ nó hệ thống đã nâng cấp còn tải, làm như tải game vậy, hơn 1000 GB, hệ thống lạ đời thật” Minh Hạo thầm mắng.

....

10s sau.

“Đing! Hệ thống tải thành công, đang sắp xếp dữ liệu ...”

A, cái đệt, sắp xếp dữ liệu, *** fuck you hệ thống.

“Đing! Tải hoàn thành, sắp xếp hoàn thành, đang dung hợp lại...”

....

3 giây sau.

“Đing! Toàn bộ trình tự nâng cấp hoàn thành, hệ thống đã nâng cấp xong xuôi. Chúc mừng chủ nhân được gói quà bí ẩn?.”

Nghe được hệ thống đã ‘hoàn toàn’ nâng cấp xong xuôi, còn nhận được gói quà bí ẩn, trong lòng vô cùng chờ mong, không biết tiếp theo mình lại mở được thứ gì? mấy loại cấp SSS khủng như siêu cấp mẫu hạm, hay là nhận được siêu cấp sayda huyết mạch, hoặc là rinegan hoặc là?

“Đing! Phải chăng kiểm tra các chức năng mới ở phiên bản 2.0 này?” Hệ thống rất là ‘nhân tính hóa’ hỏi. Minh Hạo thấy vậy cũng là nghi ngờ nhưng không nói gì, đồng ý nói:”Kiểm tra!”

“Đing! Hệ thống verison 2.0 nâng cấp gồm có các chức năng: nhiệm vụ(nâng cấp), túi đồ (nâng cấp), cửa hàng(mới), tra xét(mới), bàn quay may mắn(mới- loại 1 vs 10+1), quan hệ (mới), thành tựu (mới), danh hiệu(mới), sủng vật(mới)”.

Liên tục nghe hơn 6 chức năng mới xuất hiện, ánh mắt hoàn toàn cuồng nhiệt, đây chắc là hệ thống bản chất thật a? Còn verison kia chỉ là bản cùi kia là đồ bỏ a...

“Nhớ tới túi quà, lập tức mở ra balo sài trước đi, thời gian còn dài, các chức năng khác từ từ thăm dò cũng không muộn” Minh Hạo thầm nghĩ. Nhanh chóng vận chuyển ý niệm trong đầu, ý niệm tràn vào vào hệ thống, lúc này hệ thống lại thêm chức năng mới:, túi đồ, bên trong nằm lẳng lẳng 6 món: “ +1 siêu cấp phi thuyền mẹ (SSS),+1 vé siêu cấp may mắn, +3 vé may mắn bình thường, +1 gói quà bí ẩn?”

Hắn nhìn nhiều vậy, không biết nên mở cái nào trước? Hay là mở thử gói quà bí ẩn đi?

Nghĩ xong, liền click vào gói quà bí ẩn.

“Đing! Phải chăng chủ nhân quyết định mở ra gói quà bí ẩn?”

“Đúng, mở ra ngay!” Minh Hạo lập tức không chút do dự đáp, không biết mình mở gói quà bí ẩn ra bên trong được thứ gì đây...

(mai tiếp)

Hết phần này.

*1 Gatlingun ảnh (minh họa):

<http://cdn2.game4v.com/2015/08/Gatlinggun1.jpg>

*2: tháppháo:
<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/dc/Maille-Braize-canon.jpg>

*phi thuyền: http://starcitizen.hu/wp-content/uploads/2014/10/Ghull_reclaimerv14b_140930.jpg

lượt xem đột phá 100, nên hôm nay bạo 3c. chân thành cảm ơn mọi người đã đọc, vì web k có biên tập(người xem, tìm sạn, chỉnh sửa lại chương cho tác giả) nên thỉnh thoảng sẽ có vài câu hoặc vài chữ lỗi, ae đừng để ý!!!

- ngồi từ 1h30(trưa) đến 9h30 (tối) mệt thật... ah đau lưng, cầu tks @@

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Hải Tặc Đột Kích(1)

“Đing! Chúc mừng chủ nhân may mắn nhận được một đôi mắt Rinnegan chung cực (Cấp SSS).”

Hệ thống vang lên âm thanh lạnh như băng, nhưng là nghe vào tai Minh Hạo lúc này rất là dễ nghe a, trong lòng vui mừng như điên, Minh Hạo thật không chờ đợi được nữa, nhanh chóng ý niệm chuyển động, click vào sử dụng đôi mắt rinnegan.

Phải biết đôi mắt rinnegan ở thế giới Hokage được coi là ‘tiên’ thậm chí thần khí cấp bậc, nó nắm giữ sức mạnh vô cùng khủng khiếp, có thể hồi sinh người chết, triệu hồi tam khuyến địa ngục bất tử đánh hoài không chết, đọc xem thông tin ký ức người khác, và đáng gờm nhất có 4 chiêu thức, chúng vô cùng mạnh: địa bạo thiên tinh., sức mạnh lục đạo(tạo ra 6 thể thân), Thần La Thiên Chinh, Vạn Tượng Thiên Dẫn.

Ở kiếp trước, trong anime naruto, Minh Hạo thích nhất là chiêu lục đạo, cùng thần la thiên chinh, lục đạo tạo ra 6 thể thân thay mình làm việc, chỉ cần ngồi đó điều khiển là được, nhưng cũng có hạn chế, khoảng cách càng xa thì sức mạnh 6 thể thân càng yếu. Mà thần la thiên chinh cùng địa bạo thiên tinh thì càng dùng nhiều và sức mạnh của nó càng lớn, thì càng tiêu hao sức sống của mình.

Đáng tiếc, hắn không phải là cái pain cùi rách ốm yếu kia, với lại hắn có hệ thống mà, nếu cần thì mua vài chai giեն sức sống bổ sung là được.

...

“Đing! Chủ nhân phải chăng cấy ghép đôi mắt Rinnegan chung cực vào cơ thể? Có thể trong quá trình cấy ghép ánh mắt nhận phải đau đớn trong vòng 15 phút.”

“Vâng!”

Vừa dứt lời, chỉ cảm thấy hai mắt vô cùng nhức nhối, như là bị người lấy dao đục khoét vào mắt vậy, chịu không nổi, hắn dứt khoát nhắm mắt lại, dù có chút đỡ đau, nhưng là cường độ đau càng ngày càng tăng, sau đấy chỉ thấy hai mắt hắn chảy ra hai dòng lệ máu...

Vì tăng lên sức mạnh, hắn cắn răng chịu đựng, nếu có chút đau đớn mà không chịu được, thì tương lai sao có thể đi đến đỉnh cao?

Cơn đau thật sự lúc này mới đến!

“A! A A A!”

Đau quá, đau tận thâm tâm, như ngàn vạn con dao cùng lúc đâm vào mắt hắn, lúc này máu từ mắt hắn chảy càng nhiều hơn, nhưng hắn vẫn cắn răng giảm thấp thanh âm lại, hắn không muốn bị Kim Lão cùng Hàm Tuyết nghe thấy phát hiện bí mật của mình.

15 phút sau...

Một hồi chịu đựng đau đớn hắn đã quen thuộc đến chết lặng, lúc này đột nhiên cảm thấy đau đớn hoàn toàn biến mất, thay vào đó là nguồn năng lượng ấm áp bắt đầu chữa trị cho hắn.

“Ấm!”

Dòng năng lượng ấm áp một hồi chữa trị ánh mắt hắn xong, dường như còn dư thừa năng lượng, lập tức đổ về thân thể hắn, lúc này chỉ cảm thấy toàn thân vô cùng ấm áp, sau đấy là cảnh giới của hắn như một bước lên

thuyền đồng dạng, thuận lợi đột phá cảnh giới Võ Sinh đỉnh phong, bước đến cảnh giới Võ Khí sơ kỳ võ giả.

Chưa dừng lại đó, cảnh giới tăng lên nhanh chóng, Võ Khí sơ kỳ, Võ Khí trung kỳ, Võ Khí hậu kỳ, “ầm” một tiếng, cảnh giới tiếp tục verison 2 thuận lợi đột phá đến Võ Tinh sơ kỳ, sau đấy lại bước đến trung kỳ, cuối cùng đến cảnh giới Võ Tinh đỉnh phong mới dừng lại.

Minh Hạo nghiền ngẫm nhắm mắt lại, hần hiện tại là Võ Tinh đỉnh phong, có thể thả ra năng lượng từ trong cơ thể mình dùng để làm vũ khí hoặc bảo vệ, hay là tích tụ lại "năng lượng" đánh về phía kẻ địch, không chỉ vậy, hần có thể thuận di nhanh trong 5m khoảng cách, lúc này có thể một quyền dễ dàng đánh vỡ bức tường mà không thấy đau như lúc trước, dù sao theo cảnh giới tăng, sức mạnh của cơ thể vẫn là đi lên đến 10.000 tấn rồi.

Cảm thụ sức mạnh của mình, hôm nay thật sự may mắn, không chỉ ‘quay’ ra Rinnegan, còn cảnh giới liên tục đột phá 2 đẳng cấp, còn một chút xíu nữa thôi là đột phá đến Võ Kim.

Minh Hạo thầm than tiếc, nhưng mà hần cũng không phải người tham lam được một thước, muốn tiến một thước.

Mở mắt ra, đôi mắt của hần không còn như lúc trước nữa, đã hoàn toàn thay đổi, mà là đôi mắt có 5 vòng tròn đồng tâm (xem con người có thêm viền là 1 đường tròn) là 6 vòng. 6 vòng này tượng trưng cho 6 nẻo luân hồi trong Phật giáo, lần lượt là: Thiên, Nhân, Atula,Ngạ Quỷ, Súc sanh, Địa ngục, tương ứng với 6 năng lực: súc sinh, nhân gian, địa ngục, thiên đạo, ngạ quỷ,atula đạo..

Tròng mắt màu trắng cũng hoàn toàn thay đổi thành máu tím, huyền bí mà quỷ dị.

Đi đến trước gương, kết hợp với đôi mắt hần càng là soái ra. Thân cao 1m6, thân mặc quần áo đen sang trọng, tóc đen, hơi dài ra phía sau, da thịt

trắng như tuyết, kèm theo đôi mắt màu tím yêu dị làm hấn tỏ ra vô cùng thần bí quý dị.

Sau đó click vào hệ thống thông tin nhân vật xem:

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 10.000

MB: 50.000

Cảnh giới: Võ Tinh đỉnh phong

Thiên phú: 20 tinh (max)

Năng lực: Chấn Động (cấp 1) (max: 10 cấp) đánh ra sóng chấn động(tụ ra sóng chấn động đánh về đối phương). Rinnegan chung cực.

Vật Phẩm: +1 vé siêu cấp may mắn, +3 vé may mắn bình thường, + 1 siêu cấp mẫu hạm (SSS cấp).

Tổng hợp chiến lực: Yếu

Đánh giá: có thể đối chiến vừa sức với Võ Kim sơ kỳ, Võ Kim trung kỳ nguy hiểm, Võ Kim hậu kỳ gặp mau chóng chạy trốn.

-Bởi vì chủ nhân không có thực chiến kinh nghiệm, nên khi đối đầu với cao thủ có khả năng thất bại cao.

Lời khuyên: cần thực chiến nhiều hơn.

...

Ach hệ thống nâng cấp có khác, có cả bảng tổng hợp chiến lực, đánh giá cùng lời khuyên a.

Nhưng mà hệ thống đánh giá cũng đúng, cho đến nay hần toàn ăn hên, không có cái nào gọi là thực chiến cả, lúc đánh với Kim Long hần nhờ vào cái gọi là ‘không đề phòng’ con của mình đánh lén, cho nên Minh Hạo mới dễ dàng đắc thắng đánh lén thành công JJ lão cha. Nếu như thật sự Kim Long đề phòng sẵn, thì cho dù hần đánh lén tỷ lệ phần thắng cũng chỉ 0,01%.

“Phải nhanh chóng tìm đối thủ thực chiến mới được, nếu không kiểu này dù cảnh giới cao, nhưng vừa vào bị người có ăn hành thì nguy hiểm” Minh Hạo đổ mồ hôi nghĩ.

Sau đấy ý niệm chuyển động click vào túi vật phẩm, sử dụng cùng lúc +3 vé may mắn bình thường.

“Đing! Phải chăng chủ nhân sử dụng cả 3 vé may mắn bình thường?”

“Phải,Lập tức sử dụng!”

Sau đấy màn hình thay đổi thành cái bàn quay, nhưng là các vật phẩm cũng thay đổi đi. Hần quen thuộc lần trước, ý niệm click vào nút quay màu xanh lá.

- “Đing! Chúc mừng chủ nhân đạt được bộ 3 vật phẩm doraemon”
- “Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được Kẹo ước gì được nấy dùng kẹo này thì sẽ ước gì cũng được.”
- “Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được thế giới trong gương là một thế giới giống y như thật nhưng khác với thế giới chúng ta..”
- ”Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được Giếng nước thần là bảo bối giống như câu chuyện cổ tích nàng tiên đáy giếng..”

Ach..Doraemon...what the heo, sao doraemon cũng bị kéo vào đây. Sau đây click xem thông tin 3 vật phẩm:

- Kẹo ước gì được nấy (sử dụng phẩm 1 lần)

Giới thiệu: dùng kẹo này thì sẽ ước gì cũng được.

*Lưu ý: nếu ước quá cao, sẽ không có hiệu lực, vật phẩm sẽ biến mất.

....

- Thế giới trong gương (vĩnh viễn phẩm)

Giới thiệu: là một thế giới giống y như thật nhưng khác với thế giới chúng ta

.....

- Giếng nước thần (giếng nước tiều phu) (sử dụng phẩm 1 lần)

Giới thiệu: là bảo bối giống như câu chuyện cổ tích nàng tiên đáy giếng.

.....

Ach... toàn là sử dụng phẩm nhưng chỉ dùng 1 lần, duy nhất may mắn có cái bảo bối thế giới trong gương là vật phẩm loại vĩnh viễn. Nhưng mà, chúng nó cũng có công dụng hay, ví như cái giếng nước thần, chỉ cần bỏ vật phẩm cùi vào, liền trong giếng sẽ xuất hiện thần giếng, khi đấy sẽ trời lên ‘nữ thần’ hỏi thăm xem phải cái nào là đồ vật của người, nếu người trả lời ‘thành thật’ thì vị thần kia sẽ thưởng cho cái mới...

Nhớ tới đây, ánh mắt Minh Hạo sáng lên, sau đấy nước miếng không tự điều khiển tuôn ra... Ánh mắt hân nhìn về túi ba lô, vật phẩm duy nhất cấp SSS siêu cấp mẫu hạm... nếu như đổi ra được một con thuyền cấp SSSS hoặc là SSSSS thì hẳn thật lời to a!!!.

....

P/s: cảm ơn các bạn ủng hộ mình nhiều a. phát 1c ^^!!!!

*Giếng nước triều phụ: <https://www.youtube.com/watch?v=yplIC08s2EE>

*Thế giới trong gương ở (binh đoàn người sắt tập dài).

*kẹo ước gì được nấy (k nhớ, ae tìm thử):#

P/s 2: các vật phẩm doraemon chắc ai cũng biết r, nếu k nhớ thì có thể sêch gg xem lại @@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Hải Tặc (2)

“Cảnh báo! Cảnh báo! Kẻ địch tấn công, kẻ địch tấn công!”

Ở trong lúc Minh Hạo chìm trong ảo tưởng, thì tiếng còi cảnh báo đột ngột vang lên...

Biết có chuyện xảy ra, Minh Hạo lập tức thay đồ, cẩn thận lau chùi vết máu xung quanh phòng sạch sẽ, sau khi làm xong hết thấy, đem ánh mắt đóng lại trạng thái rinnegan, khi soi gương thấy con mắt khôi phục như lúc bình thường, hắn nhanh chóng mở cửa đi ra ngoài.

Đi đến buồng lái phi thuyền, Minh Hạo thấy hai người Hàm Tuyết cùng Kim Lão khuôn mặt nhìn phía trước ngưng nhú mày.

“Có chuyện gì vậy Kim Lão?” Minh Hạo thấy cảnh này cũng là tò mò hỏi.

“Người nhìn” Kim Lão không quay đầu, chỉ là nhàn nhạt chỉ tay về phía trước kính thuyền.

Theo tay Kim Lão chỉ, Minh Hạo nhìn về phía trước cửa kính.

Lúc này, ở trước tàu Titan là hơn 40 chiếc phi thuyền khác nhau, có loại lớn, có nhỏ, có trung...Mà ở điểm cuối cùng, có một chiếc màu đen lớn nhất trong đám này, chiếc thuyền loại vuông, trên thuyền hơn chục loại pháo lớn nhỏ khác nhau, trên boong phi thuyền đứng một người nam nhân, mặt sẹo hình con rết từ má trái kéo dài đến bên phải miệng, nhìn vô cùng

dữ tợn, phía sau là hơn trăm người đang đứng đẫy chấp tay, nở nụ cười thô lỗ, trên mặt mỗi người đều có vết sẹo ngắn, sẹo dài khác nhau.

Mà các phi thuyền này có điểm chung là, treo lá cờ treo hình Cá Mập màu đen.

" Từng người mặt đều có sẹo, với lại trên thuyền lá cờ treo loại hình cá mập màu đen...như vậy duy nhất là bọn hải tặc" Minh Hạo lần đầu nhìn thấy tình cảnh này thầm nghĩ, khi nhìn số lượng hơn 30 chiếc bao vây xung quanh thuyền mình, ánh mắt có chút sợ hãi, nhưng nghĩ đến tương lai bước đến đỉnh phong thế giới này, thì liền lập tức kiên định.

Chiến! Không chiến mà lui mới là thất bại!

“Người này ý chí kiên định, là một tảng đá thô, đáng giá bồi dưỡng...” Kim Lão liếc nhìn thấy Minh Hạo từ sở hãi thành kiên định, âm thầm gật đầu khen.

Sau đấy chỉ nghe Kim Lão quay sang Minh Hạo nhỏ giọng giải thích:” Đây là đoàn hải tặc Cá Mập Đen, bọn chúng đứng thứ 80 trên bảng hải tặc nguy hiểm thế giới, là một đoàn hải tặc tàn bạo khét tiếng, chuyên nhận nhiệm vụ hắc ám ủy thác. Giết người vô tội, cướp của, hiếp dâm bọn chúng đều làm, thậm chí đáng gớm hơn, bọn hắn thích nhất chơi phụ nữ có đang thai khi đang đẻ con sau đấy phun ** vào **

Làm nhiều chuyện trái lương tâm đạo đức, mặc dù đoàn hải tặc này không thuộc loại nguy hiểm nhất thế giới, nhưng là chúng ta hiện tại chỉ vài người, mà bọn chúng hơn ngàn người.

Thủ lĩnh của bọn chúng tên Sa Ngư, biệt hiệu Cá Mập Dâm Đãng, đẳng cấp Thiên Khung đỉnh phong, dị năng: hóa cá mập, khi hóa cá mập, sức mạnh hẳn tăng toàn diện đến hơn 300% trong vòng 10 phút, tạm thời đạt đến Vương Giả trung kỳ.”

Hơi dừng lại một chút, Kim Lão nói tiếp:” Hẳn được thế giới liên bang hải quân treo thưởng thủ lĩnh là 300 ruby triệu đầu lâu, bắt sống được 500 triệu ruby.”

Nghe vậy, Minh Hạo ánh mắt tỏa sáng, tiền thưởng thật nhiều a, đến hơn 500 triệu ruby...Phải biết đây là ruby, chứ không phải là tiền liên bang thông thường.

Ruby là loại đá năng lượng giúp người tu luyện nhanh hơn, như trong tiểu thuyết huyền huyền linh thạch vậy, nhưng chúng có giá rất mắc, khoảng 1 viên như vậy bằng một triệu tinh tệ.

Mà hải tặc là mục tiêu chính của thợ săn tiền thưởng cùng dong binh tinh tế, thợ săn tiền thưởng tên như ý nghĩa, bọn hắc là chuyên nhận nhiệm vụ săn giết hải tặc để kiếm sống qua ngày.

Còn dong binh thì còn gọi là lính đánh thuê, thuộc loại thế lực riêng biệt không thuộc về ai, bọn hắc thường thường ở dong binh hội phát ra nhiệm vụ, khi hoàn thành nhiệm vụ thì sẽ được phần thưởng, ở bên trong có rất nhiều nhiệm vụ: ví như hộ tống, tìm kiếm dược liệu, đánh giết, ám sát....

...

Ruby được tìm thấy ở gần tận cùng vũ trụ, nơi đấy rất nhiều mỏ ruby, nhưng là nơi đấy cũng là vô cùng nguy hiểm, bởi vì nơi đấy là địa bàn của 10 nhóm hải tặc nguy hiểm nhất thế giới tụ hợp lại canh giữ, năng lượng bọn chúng còn lớn hơn cả liên bang, có thể nói là gần ngang cấp với quân đội, cho nên không ai muốn gây chiến với bọn chúng, muốn lấy được ruby, phải trao đổi thứ đồng giá hoặc là có lợi cho chúng, mới có lấy được.

Mà chính phủ lại hào phóng treo giá như vậy là vì liên bang cùng nhóm hải tặc này ký hiệp ước giao dịch...

Còn hiệp ước bên trong có cái gì thì không ai biết được.

Quy đổi giá tiền:

Tinh tệ = tiền liên bang thông thường

Ruby = đá dành cho người tu luyện.

1 triệu tinh tệ (1.000.000) = 1 ruby mà 300 triệu ruby...Ặc con số này nếu tính ra loại này coi như là thiên văn số tự a....

...

Giải thích xong, không quan tâm tới vẻ mặt trư ca chảy nước miếng của Minh Hạo, Kim Lão quay sang Hàm Tuyết nói:” Người liên lạc với thủ lĩnh bọn hải tặc, nói cho bọn hắn biết, cần bao nhiêu đều có thể, chỉ cần nhường một con đường thì gió yên sóng lặng, hai bên đều không thương tổn hòa khí gì, còn nếu không....” Nói đến đây, Kim Lão ánh mắt hiện lên vô tận sát cơ.

Nghe vậy Hàm Tuyết liên tục gật đầu:”Vâng tiền bối, ta sẽ chuyển lời tiền bối cho thủ lĩnh bọn hắn.”

Hàm Tuyết bắt đầu công tác liên lạc với thủ lĩnh hải tặc bên kia.

“Rẹt Rẹt Rẹt”

Màn hình sáng lên, xuất hiện trong màn hình là người đàn ông trung niên mặt sẹo con rết, hăn khuôn mặt lạnh như băng nhìn về phía màn hình.

Khi bắt được liên lạc, Hàm Tuyết nhanh chóng chuyển lời Kim Lão cho bên kia.

Hàm Tuyết nhẹ giọng nói: “Alo, chúng ta có thể thương lượng, chỉ cần ngài ra giá, bao nhiêu cũng được...”

“Muốn bao nhiêu cũng được? Đùa giỡn, chúng ta không cần tiền, chúng ta là cần tính mạng bọn người! Tất nhiên, nếu người chịu giao đầu đứa bé đang đứng bên cạnh, sau đó phục thị cho 3000 anh em ta ba ngày ba đêm, chúng ta sẽ lập tức thả người ngay! ha ha ha ha!” Người trung niên mặt sẹo rất chưa để Hàm tuyết nói xong, lập tức cắt đứt, cười điên cuồng dâm dăng nói.

Sau đấy liền tắt máy liên lạc.

...

Nghe được Sa Ngư nói, Hàm Tuyết sắc mặt trắng bệch, đôi tay nắm chặt, trong mắt phun đầy lửa giận, nghĩ đến nếu mình bị bắt hơn 3000 tên ****, nghĩ đến đây cả thân thể nàng càng run rẩy mạnh hơn.

Kim Lão đứng bên cạnh nghe vậy, ánh mắt lóe lên tinh quang, mày nhíu lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Còn Minh Hạo thì càng ánh mắt lóe lên mong đợi ở trận này thì mình sẽ tích lũy kinh nghiệm thực chiến, thứ hai thì...tất nhiên giết quái tăng level.

Sau

Sau khi thảo luận xong, hai người Kim Lão cùng Hàm Tuyết quyết định đi ra ngoài, còn Minh Hạo sẽ bị ‘nhốt’ lại ở bên trong thuyền cho an toàn.

Khi nghe quyết định vậy, Minh Hạo đưa ra kháng nghị, nhưng không ai đồng ý để một người bình thường đi ra ngoài... Ai kêu hăn từ trước đến nay giấu tài a?

“Ta cùng Hàm Tuyết ra ngoài đánh nhau với bọn hăn, người ở trong đây đi, ta sẽ phân thân ra một phân thân để bảo vệ người, cùng với phân ra khí để bảo vệ phi thuyền tránh bị những thuyền hải tặc kia bắn lén.”

Kim Lão nói xong, lập tức một người giống như đúc Kim Lão hiện ra bên cạnh, nhưng là khí tức yếu hơn.

Khi đến đẳng cấp Vương Giả, có thể tự phân thân ra một người giống mình, có trí tuệ riêng, linh hồn riêng, có được 3/10 sức mạnh của mình.

Minh Hạo tò mò lần đầu tiên nhìn thấy phân thân, sau đấy ý niệm động ‘dò xét’ Kim Lão.

Kim Lão (bản tôn)

Đăng cấp: Vương Giả đỉnh phong

Chiến lược: Bán Anh Hùng.

Giới thiệu: là quản gia trong nhà Kim Gia

....

Tên: Kim Lão (Phân thân)

Đăng cấp: Vương giả sơ kỳ

Chiến lược: vương giả sơ kỳ

Giới thiệu: phân thân Kim Lão...

....

Lần đầu tiên Minh Hạo sử dụng chức năng dò xét này, công nhận thật tiện lợi, có thể đánh giá chiến lược đối thủ, tiếc là không dò xét được vật phẩm, HP, MB này nọ ...

Sau đấy quay sang nhìn về Hàm Tuyết ‘dò xét’:

Tên: Hàm Tuyết

Đăng cấp: Võ Ngự hậu kỳ

Chiến lược: Võ Ngự đỉnh phong

Giới thiệu: là con gái của Hàm Ngạo đại tá, đại tiểu thư nhà họ Hàm...

Hàm Tuyết bỗng nhiên cảm thấy có người nhìn chăm chăm mình, lập tức quay đầu lại thì bắt gặp Minh Hạo đang ‘trần trụi’ nhìn chăm chăm ngực mình, đang trong lòng tức giận không chỗ phát tiết, lập tức không chút do dự đưa tay ra, đánh một bạt tay mạnh về phía má Minh Hạo. Vì đang trong lúc dò xét cho nên Minh Hạo không đề phòng, lập tức ăn một bạt tay của Hàm Tuyết.

“BA~~!” tiếng ba~ vang dội phòng điều khiển, má phải Minh Hạo nhàn nhạt xuất hiện chường ấn màu đỏ. Minh Hạo bị đánh cũng tỉnh táo lại, cũng là choáng một trận, ta làm gì mà người dám đánh ta?, lúc này hẩn mắt nhìn về phía Hàm Tuyết nghi ngờ, sau đấy liền hiểu, hẩn nhìn thấy được trong ánh mắt Hàm Tuyết vô tận lửa giận, lập tức trong lòng hẩn vô cùng lạnh lẽo lên.

“Con đ**** ch** chờ đấy, có ngày ta phải bắt người liếm ** của ta.” Minh Hạo độc ác nghĩ, mắt nhìn về phía Hàm Tuyết càng lạnh hơn. Hẩn dù sao vẫn còn giữ kỷ ức thế kỷ 21, thử hỏi xem mình không làm gì, mà tự nhiên bị người khác đánh thì sao chịu nổi? Nếu bị cha mẹ mình đánh thì thôi đi, còn đằng này mình với con nhỏ này không có chút quan hệ gì, coi như là bèo nước gặp gỡ, mình chỉ nhìn một chút mà bị đánh, mà Hàm Tuyết càng là giận cá chém thớt đem mình làm cái bao phát tiết...

Có điều Minh Hạo biết tình hình nguy cấp cũng không tiện phát tiết, chỉ là ánh mắt lạnh lùng hơn.

Sau khi đánh xong Hàm Tuyết có chút hơi hối hận, nhưng khi thấy Minh Hạo lạnh lùng nhìn mình, không hiểu sao trong lòng tức giận càng là nhiều hơn, quay đầu kiêu ngạo hừ một tiếng.

Kim Lão đang suy tư đối sách, đột nhiên nghe tiếng vang, xoay người nhìn thấy cảnh này liền thở dài lắc đầu, con nhỏ này thật là, đến lúc nào rồi còn như vậy...Nhưng khi thấy biểu lộ của Minh Hạo thì trong mắt lão xuất hiện một tia kinh ngạc, vì hẳn lần đầu tiên thấy được biểu lộ lạnh lùng của Minh Hạo. Trong suốt đường đi, Minh Hạo luôn là tỏ ra vui vẻ hòa đồng, dù bị chọc một hai cái cũng chỉ là cười cho qua thôi, còn đằng này...

Để tránh chuyện không đáng có xảy ra, hẳn tranh thủ thời gian thúc giục nói:” Đi thôi nha đầu Tuyết, còn Minh Hạo người vào phòng đóng cửa đi, phân thân của ta sẽ ở bên ngoài phòng bảo vệ người.”

Nghe vậy Minh Hạo đành gật đầu.

...

(Còn tiếp)

-Nếu chương mới ra thì cỡ 10p sau các bạn quay lại nhé, tại mình đọc lại = ắt để dò sạn rồi sửa...:D

***Sửa chữa sai lầm: tinh thạch đối = ruby nhé... (thật sự xin lỗi...)**

+Một trận chiến nhỏ sắp nổ ra, liệu đây là 1 trận âm mưu hay chỉ là trùng hợp? Liệu Minh Hạo sẽ ứng phó làm sao đây...? Mời các bạn đón xem chương sau.

+Dị năng là gì...cái này mình sẽ gt sau.:D

+Bật mí nhỏ: chương sau Minh Hạo sẽ bày ra năng lực của mình ^_^!!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Hải Tặc Đột Kích (3)

*(Tác giả, sorry, mình quên vấn đề rinnegan ở@@... bổ sung: trước khi ra ngoài, Minh Hạo đóng lại trạng thái rinnegan, khiến mắt trở lại bình thường...)

....

“Chúng ta ra tay giúp hắn không?” Trong hắc ám tinh không xa xa, ẩn núp 6 vị lão giả theo dõi trận chiến, một vị trong đó hỏi thăm.

6 vị lão giả này là 6 vị lão tổ đi theo từ Kim gia đến đây để âm thầm bảo vệ Minh Hạo.

“Không cần! Có Kim Lão phân thân bảo vệ, chắc không gặp vấn đề, nếu như Kim Hạo thật sự nguy hiểm tính mạng, chúng ta sẽ lập tức ra tay.”

Một vị trong đó nói, nghe được vị kia nói, 5 vị kia cũng thừa nhận đồng ý.

“A! sao tộc kia lại ở đây?” Lúc này, một trong 6 vị lão giả kêu ra tiếng, trong giọng nói vô cùng ngạc nhiên.

Theo vị kia kêu lên, 5 vị khác cũng là vẻ mặt hỏi thăm, sau đấy vị kia chỉ về phía bắc ...

Một hạm đội xuất hiện, tầm hơn 50 chiếc phi thuyền, phi thuyền hạm đội này tất cả đều có màu trắng như tuyết ...

“A, coi kìa” Vị kia lại kêu ra tiếng, nhưng là lần này là hướng khác, theo ánh mắt vị kia, 5 vị còn lại nhìn về phía Nam...

Lại một hạm đội khác xuất hiện, cũng tầm hơn 50 chiếc, có điều khác hạm đội kia là, tất cả thân thuyền đều tô màu đỏ như hỏa cầu lửa

.”A!...” Không chờ vị kia kêu xong, 5 vị còn lại theo bản năng xem hai hướng khác.

Phía Tây cùng phía Đông lúc này cũng xuất hiện một hạm đội 50 chiếc, mà hạm đội phía tây phi thuyền toàn bộ là sơn đen, mà hạm đội phía đông lại sơn màu xám gỗ...

Lúc này 6 vị lão tổ đều chết lặng, đây là tụ hợp ăn liên hoan à? Sao ai cũng một phát đem 50 chiếc vậy? Mà những chiếc này đều loại lớn, thậm chí có loại siêu cấp lớn...

“Tình hình phức tạp rồi lão Ngũ, ngươi là người thông minh nhất trong chúng ta, ngươi có biện pháp gì không?” Một vị lão giả cao to nhất trong 5 người lão tổ.

“Nhìn tình hình lão nhị, nếu như Minh Hạo gặp nguy hiểm chúng ta lập tức ra tay...” Nghe được vị lão giả kia hỏi, Vị kia có chút hơi lùn sờ sờ cầm trầm tư một chút nói.

Nghe được Lão Ngũ nói, Lão Nhị gật gật đầu, những người kia cũng là đồng ý lời người tên Lão Ngũ này.

...

Sau khi trở lại gian phòng của mình, nằm trên giường Minh Hạo lập tức ý niệm tràn vào hệ thống, click vào túi vật phẩm.

Hắn nhớ mình còn ‘siêu cấp phần thưởng’ ở lần nhiệm vụ trước chưa nhận đây.

“Vù.....”

Ở hắn đang định click sử dụng thì đột nhiên chỉ cảm thấy cả người lạnh như băng, tiếp theo là nghe tiếng xé gió bên tai, theo bản năng nhanh chóng lăn người xuống đất tránh đi.

“Keng”.

Chiếc giường không biết lúc nào đã bị chém làm hai đứt đoạn, cũng may Minh Hạo kịp thời lăn, nếu không chậm một giây có thể đã bị chém thành hai như chiếc giường.

Nhanh chóng lấy lại tinh thần, lập tức từ dưới đất bò dậy, Minh Hạo mở ra trạng thái rinnegan, đôi mắt hắn lúc này hoàn toàn chuyển sang màu tím huyền bí mà yêu dị, ngược mắt cảnh giác nhìn xung quanh.

Lúc này ở rinnegan trợ giúp lấy, rất nhanh hắn thấy được một cái ‘bóng’ ẩn núp ở trên nóc phòng.

“Người nào mau ra đây! Vạn Tượng Thiên Dẫn!” Vừa thấy cái bóng, lập tức Minh Hạo hét một tiếng, đưa tay về phía cái bóng, sử dụng chiêu thức Vạn Tượng Thiên Dẫn.

Cái bóng giống như là cục sắt bị nam châm hút đồng dạng, không chút sức phản kháng nào bị Minh Hạo dễ dàng hút lấy, từ phía trên nóc phòng bay về phía Minh Hạo.

Lúc này cái bóng trong mắt cũng hiện ra vô cùng kinh ngạc, không nghĩ Minh Hạo lại ẩn dấu sâu đến thế, không được, kẻ này lớn lên càng là vô cùng nguy hiểm với chủ nhân...

Vừa nghĩ xong, lập tức phản ứng lại, chỉ thấy hắc tử trong áo móc ra hơn trăm cái phi châm giống nhau, có điều chúng rất bé, bé đến giống như một con kiến vậy, nếu như nhìn không kỹ sẽ không thấy hắc tử đang trên tay cầm phi châm, sau đấy bóng đen đem tất cả phóng tới trên người Minh Hạo.

Cũng may Minh Hạo có rinnegan chung cực cho nên thấy rất rõ động tác bóng đen, thậm chí còn có thể đếm được trên tay hắc tử cầm bao nhiêu cái phi châm.

Nhìn hơn trăm cái phi châm bắn về phía mình, Minh Hạo không chút do dự giang rộng hai tay ra hai bên, sau đó hét lớn một tiếng:” Thần! La! Thiên! Chinh!”

Minh Hạo vừa hét xong, khổng lồ sức đẩy trong nháy mắt lấy Minh Hạo làm trung tâm bắt đầu mở rộng ra. Vô hình sức đẩy trong nháy mắt mở rộng lan tràn khắp căn phòng, sau đấy tất cả vật dụng trong phòng như bị sức mạnh khổng lồ vô hình chạm vào, toàn bộ đều nát bấy thành tro bụi, cũng may trụ căn phòng này làm bằng nguyên liệu cứng cáp, cho nên nó không bị Minh Hạo làm cho sập.

Ở bóng đen thấy mình thành công thoát ra lực hút, trong ánh mắt lóe lên vui mừng, sao đó hắc tử định là: để Minh Hạo đối phó phi châm, còn hắc tử vòng qua bên hông đánh lén, một kiếm tất sát. Nhưng lúc này sắc mặt hắc tử đột biến, bỗng nhiên hắc tử cảm nhận được sức mạnh to lớn vô hình đánh về phía mình.

"A thứ quỷ gì*****" Bóng đen kêu thảm một tiếng, sau đó là “Rắc” tiếng xương gãy từ bóng đen vang lên, sau đấy lại một hồi tiếng ‘rắc rắc rắc’ vang tiếp.

“Ầm”

Sau đấy theo lực đấy, hấn ầm ầm ngã vào tường, vô lực nằm đấy đã tắt thở.

Minh Hạo nhìn lại, lúc này hấn rất cục lộ ra ánh sáng: đó là một tên nam tử gầy yếu, trên mặt có bớt xăm màu đen chiếm nửa cái mặt, nhìn lại lúc này hấn vô cùng thâm...Xương sườn, xương đùi, xương tay, xương sọ đều vỡ nát, có thể thấy ở bên trong lõi ra xương trắng... đầu của hấn lúc này quẹo qua một bên, tắt nhiên hấn đã gãy xương sọ chết...

Minh Hạo là lần đầu tiên giết người, nhịn không được mặt tái xanh, sau đấy dạ dày kêu lên, lúc này chỉ cảm thấy vô cùng buồn nôn, nhịn không được ói ra...

“Oe, Oe!”

Một hồi ói ra, hấn đã cảm thấy tốt hơn nhiều.

“Đây là lần đầu ta ói, cũng coi như là lần cuối cùng, ta tương lai đỉnh phong tắt nhiên sẽ trồng đầy xương cốt máu tươi trải đường ...” Minh Hạo ánh mắt ngày càng lộ ra kiên định hơn.

Sau đó đè nén cảm giác lại muốn ói ra, hấn chậm rãi đi đến bên người nam tử, tay chụp vào đầu hấn hét lên:”Ningendo!”

Vừa dứt lời, một loạt ký ức xa lạ từ nam tử truyền vào óc Minh Hạo...

“Tổ chức Hắc Ảnh ... Sát Thủ, chủ nhân... ám sát Minh Hạo “ Từ trong trí nhớ nam tử, Minh Hạo biết được tên này gọi là Hắc Ảnh 99, hấn là chuyên nghiệp sát thủ, chuyên đi làm nhiệm vụ ám sát, mà lần này ám sát Minh Hạo, là hấn được người chủ nhân của mình giao nhiệm vụ ám sát hấn...Hơn nửa hành động lần ám sát này không phải 1 người, mà còn 4-5 tên khác như vậy cũng đang tiến tới, nhưng mà bọn kia đang chuẩn bị âm mưu làm gì đấy, hôm nay chỉ phái 1 người đến ám sát mình chắc hấn là để thăm dò xem, bên cạnh có cao thủ không....

Minh Hạo tịch mịch thở dài nhìn lên trần nhà, thiên phú cao quá cũng là một loại nguy hiểm a, tương lai phải là giả heo ăn thịt rồng mới là vương đạo...

(phần này kết thúc)

.....

(bạo 1c, giờ đã 12h 15 rồi, mũi chích ngứa quá, có ai ngủ chưa?:D G9 nhá)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Cứu Viện ?(1)

...

Còn tại sao nam tử này lại lẻn vào phòng được, Minh Hạo đọc trong trí nhớ tên nam tử này vào thuyền này được mà không bị Kim Lão phát hiện, thậm chí không tiếng động dấu vết, ẩn núp ở trong phòng chờ đợi ám sát Minh Hạo.

Trong ký ức nam tử hắc đọc được biết đến đó gọi là huyết mạch, Minh Hạo từ trong sách biết được cái này.

Người nam tử này không phải là nhân loại, mà là chủng tộc ngoại hành tinh, tên gọi là: “bóng”... Ặc, không phải bóng kia nhé, mà là bóng thật.

Bọn hắc có dị năng như cái ‘bóng’, ẩn núp ám sát vô cùng giỏi, là một trong 10 chủng tộc ngoại tinh sở hữu ám sát thiên phú kinh khủng nhất, bọn hắc khi làm nhiệm vụ ám sát, đều ẩn núp nơi bí mật không ai biết, khi thấy con mồi không chút phòng bị mà một kích tất sát.

Dị năng bọn hắc thuộc loại sức mạnh siêu nhiên, lấy thân thể biến thành cái ‘bóng đen’ ẩn núp, chạy trốn...

Cách để nhận biết bọn hắc: nửa mặt bên có cái bớt xăm đen chiếm lấy.

...

Dị năng là khi người tu luyện đến đẳng cấp Võ Kim sẽ mở ra huyết mạch trong cơ thể, khi mở ra huyết mạch, hắc có thể nhận được dị năng nào đó,

mà huyết mạch có thể các cha mẹ kết hợp lại rồi sản sinh ra loại huyết mạch, dị năng mới, hoặc là các tiền bối tổ tiên trong gia tộc truyền lại cho con em sau này, nếu như huyết mạch thức tỉnh có 90% dị năng giống cha mẹ, hoặc là dị năng giống cha mẹ nhưng là mạnh mẽ sáng tạo hơn, thì coi như là thành công.

Còn nếu như dị năng của con cháu đó khác cha mẹ ông bà, thì còn gọi là huyết mạch dị biến, mà dị biến thành phần nhiều là xấu hơn tốt.

Ví như cha mẹ dị năng là biến thú hóa, biến thành phượng hoàng, mà con cái thì thức tỉnh huyết mạch, mở ra dị năng thành công, nhưng khác cha mẹ, biến thành con cóc ghẻ chẳng hạn, người này được gọi là huyết mạch biến dị xấu...

Nhưng cũng không phải ai thức tỉnh huyết mạch dị biến hoàn toàn xấu, cũng có người biến thành tốt, nhưng là trường hợp này rất hi hữu hiếm có.

Dị năng được chia ra nhiều loại, nhiều cấp bậc khác nhau gồm: dị năng tự nhiên, dị năng sức mạnh, dị năng động vật, dị năng hỗn hợp.

- Dị năng loại tự nhiên: nghĩa là người thức tỉnh huyết mạch có thể nhận được dị năng năm giữ nguyên tố thiên nhiên: lửa, nước, băng, hắc ám, quang minh, sấm sét...

Mà người mở ra huyết mạch nhận được nhiều nguyên tố, có thể điều khiển cùng lúc thì chứng tỏ người đó huyết mạch cao.

Ví như: năm giữ nguyên tố lửa, sét, đất...

Có thể khiến người phun ra lửa, biến cả thân thể mình ‘nguyên tố hóa’ vô hiệu hóa công kích vật lý...

Điểm mạnh: điều khiển nguyên tố xung quanh tấn công kẻ địch, sức sát thương cao, gần như bất tử (hóa công kích vật lý, xây dựng lại cơ thể bằng

nguyên tố).

Điểm yếu: khi dùng nguyên tố hoặc là gây dựng lại thân thể sẽ tốn hao rất nhiều năng lượng trong cơ thể, nếu hết năng lượng thì không thể dùng nguyên tố được nữa, trở thành thành ‘cái bao’ để người đánh, các hệ tự nhiên khắc chế lẫn nhau (ví như lửa vs nước..), nếu đánh lâu có thể bị đối thủ bắt bài.

...

- Dị năng hệ sức mạnh: nó có thể cho người mở ra dị năng có sức mạnh loại siêu nhiên, có thể cường hóa thân thể mình.

Ví dụ: biến cánh tay mình thành sắt thép, lửa súng đao kiếm bất xâm không tổn thương được, hoặc là khiến người thức tỉnh có ‘sức mạnh siêu nhiên’ ảnh hưởng đến như: không cần trái tim để sống, điều khiển được vật thể xung quanh, có thể nhìn vào mắt người khác để thôi miên...

Nhưng tất cả đều có hạn chế, có thể hạn chế đẳng cấp, hạn chế thời gian, hạn chế điều khiển...

Ví như: A được dị năng hệ sức mạnh ‘ không cần tim để sống’ thì chỉ có thể đặt tim mình ở khoảng cách gần 5m, và phải trong vòng 10 phút đưa trái tim trở về vị trí cũ, nếu hơn 10 phút trái tim chưa trở về vị trí cũ, thì tim người đẩy bạo mà chết...

Hoặc là nhiều loại phát động sức mạnh mà cơ thể chịu đựng quá sẽ dần chết mòn...

Điểm mạnh: sức tấn công cao, cách đánh phong phú đa dạng khiến khó mà bị đối thủ bắt bài.

Điểm yếu: bị hạn chế thời gian, khoảng cách, sức khỏe... (tùy loại dị năng)

....

-Dị năng hệ hóa thú: có thể thú hóa thành con vật nào đó trong thời gian ngắn tăng sức mạnh cho bản thân mình...

Như hóa: beo có tăng tốc độ, leo trèo nhanh nhẹn ...

Con voi: khiến cho cả cơ thể lập tức có vạn cân lực...

Điểm mạnh: cường hóa toàn diện thân thể, không có hạn chế về thời hạn hóa thú.

Điểm yếu: vô hiệu hóa với hệ nguyên tố dị năng (nếu gặp nguyên tố hệ bị khắc 100%).

...

Cuối cùng là dị năng hỗn hợp, hỗn hợp nghĩa là người đấy nắm giữ nhiều 'hệ dị năng' cùng lúc.

-Ví dụ: người đó vừa nắm giữ nguyên tố thiên nhiên: lửa, vừa nắm giữ hệ sức mạnh: cường hóa tay, hoặc cùng lúc có thể nắm giữ cả 3 nguyên tố thú, thiên nhiên, cùng sức mạnh.

Điểm mạnh: đa dạng sử dụng các hệ..., năng lượng hao tổn ít hơn các hệ khác(do chỉ phát huy ra 3/10 nên rất ít tổn năng lượng).

Điểm yếu là: tất cả sức mạnh sở hữu các hệ phát huy ra chỉ = 3/10 thôi..

Nghĩa là người sở hữu 1 hệ (hoàn toàn) thì 10/10 sức mạnh, nhưng nếu là sở hữu nhiều hệ khác nhau thì sẽ yếu lại, mỗi hệ chỉ = 3/10 sức mạnh các hệ chính khác.

...

Hồi trước, khi đọc tới đây Minh Hạo thậm chí cho là mình ảo giác, sao giống trong OP vậy, nhưng OP là phải ăn trái ác quỷ mới có được dị năng, mà ở đây thì mở huyết mạch... Dù hai loại khác nhau, nhưng cùng chung điểm giống nhau y chang, có điều xuất hiện thêm loại mới hỗn hợp gì đấy thôi.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đánh chết người đầu tiên, hệ thống kích hoạt chức năng [ẩn] kinh nghiệm. Bởi vì chủ nhân lần đầu tiên đánh giết ‘quái’, hệ thống bạo x10”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết thành công ‘quái’ Võ Kim sơ kỳ, thu hoạch được 100.000 điểm kinh nghiệm, do x10 = 1.000.000 điểm kinh nghiệm.”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân tu được: 100 phi châm (bé) x10= 1000, 1 vé tăng độ thành thạo (trái ác quỷ, nghề nghiệp...)x10 = 10, 1 quả trứng thần bí = 10 (???)”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đủ exp lên cấp Võ Kim sơ kỳ.”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân lên đẳng cấp Võ Kim, hệ thống xin biểu tặng một lọ thuốc âm dương song ngư...(hiệu quả cao).”

Bỗng nhiên một luồng sức mạnh từ trong cơ thể vọt vào, làm ăn cảm thấy vô cùng sáng khoái, tiếp đó liên tục nghe tiếng hệ thống. Minh Hạo hiện giờ hoàn toàn ngớ ngẩn, cứ như vậy giết quái tăng level?... ạch hình như còn được hệ thống tặng quà lên cấp a.

Sau đấy nhanh chóng kiểm tra lại vật phẩm, vào túi đồ click xem.

Phi châm: loại để sát thủ chủng tộc ‘Bóng’ thường xuyên sử dụng ám sát địch nhân (x1000).

10 vé tăng độ thành thạo: có thể tăng độ thành thạo của nghề nghiệp (Cơ sư, y sư...), hoặc là trái ác quỷ, kỹ năng...

Thuốc âm dương song ngư (hiệu quả cao): khi song giao hoan, khiến năng lượng giữa âm nữ và dương nam hòa hợp, làm thúc đẩy quá trình năng lượng tiến vào cơ thể cao hơn, còn có hiệu quả khác khiến nam cùng nữ điên cuồng lâm vào trong....

*Chú thích: nguyên âm nữ còn nguyên.

Minh Hạo có cảm xúc muốn quỳ lạy hệ thống, cho ta thuốc âm dương xuân dược này làm gì? Kiểm gái chịch để tăng level à?

...

“Cờ-rắc”

Tiếng cửa phòng mở ra, phân thân Kim Lão nhanh chóng bước vào, trong mắt vô cùng lo lắng, khi này hắn đứng canh ngoài phòng đột nhiên nghe tiếng động vỡ nát âm thanh, lập tức không do dự vào phòng xem. Khi phân thân Kim Lão vào phòng, thấy cảnh trong phòng, lúc này hoàn toàn biến dạng thì sắc mặt thay đổi, sau đấy quét một vòng quanh phòng thấy 2 người.

Khi Kim Lão phân thân thấy Minh Hạo vẫn là đứng đó an toàn bình yên vô sự, không có bị thương gì thì thở phào một hơi, sau đấy mắt nhìn về phía ‘người thứ 2’. Hắn lúc này vô cùng thảm, thân nằm dính ở trên tường, có thể thấy được tình trạng bên trong thân thể, toàn thân thể xương đều nứt ra, cổ gãy quẹo một bên, đã chết đi.

Nam tử này trên mặt cái bớt xăm đen chiếm một nửa mặt nhìn vô cùng ghê gớm.

Khi thấy được mặt nam tử, Kim Lão phân thân không kìm nén được tức giận hét lên:” Bổng! Bọn người dám ám sát thiếu chủ! Đáng chết!”

Dứt lời, chỉ thấy Kim Lão phân thân một bàn tay đánh về phía nam tử mặt có bớt xăm kia, nhưng, đây là cách không từ xa đánh, chứ không phải là chạy lại đánh.

“Ầm!” cả thân thể nam tử như là quả bom đồng dạng, bỗng nhiên nổ tung một phát, sau đấy biến thành một đoàn căn bã tro xám, chết không thể chết hơn.

Sau khi xử lý xong, Kim Lão phân thân trong lòng vẫn còn giận dữ, không nghĩ dưới mắt mình lại có con chuột lén chạy qua ẩn núp trong phòng thiếu chủ ám sát, cũng may là thiếu chủ không có chuyện gì...

Kim Lão nhìn qua Minh Hạo trong ánh mắt tràn đầy nghi ngờ, nhìn nam tử tu vi ít nhất là Võ Kim sơ kỳ, thế mà lại ‘chết’ ở đây...

Thấy Kim Lão nhìn qua, Minh Hạo sắc mặt bình tĩnh, ngữ khí lãnh đạm đáp:” Đúng! Là ta giết, người không cần nghi ngờ.” Dù gì chuyện này cũng không có giấu diếm được bao lâu, sớm muộn cũng lộ ra, không bằng mình sớm tự nhận cho xong chuyện.

Nghe được Minh Hạo thừa nhận mình giết nam tử chủng tộc bóng, Kim Lão sắc mặt phức tạp, trong mắt Kim Lão lúc này xuất hiện phong phú biểu tình, có vui mừng, có ghen tỵ, có buồn bã...

“ầm ầm ầm ầm!” Chiếc thuyền Titan rung lắc dữ dội, nó đang đón nhận từng đợt pháo xạ từ các thuyền hải tặc xung quanh bắn vào trên thân thuyền liên tiếp. Cũng may là có năng lượng của Kim Lão bảo vệ, cho nên không ảnh hưởng gì nhiều lắm, cùng lắm là rung mạnh vài cái.

Khi lên Vương Giả, không chỉ có thể phân thân ra, mà còn có thể phân ra năng lượng hộ tráo, có thể bao trùm vật khác khiến vật đó tăng sức mạnh

cùng sức phòng ngự cao.

...

Lúc này tình cảnh chiến đấu ở bên ngoài Kim Lão cùng Hàm Tuyết lâm vào khổ chiến.

(Còn Tiếp)

....

*Bảng năng lực đẳng cấp (phần này mình chưa diễn tả đầy đủ lắm...thôi thì đành để đây cho các bạn đọc tham khảo để hiểu..)

Võ Sinh: Cường hóa cơ bắp, có thể cân được 100 tấn (sơ kỳ)

Võ Khí: Sinh ra “khí”, có thể tạo ra màng hộ trảo để bảo vệ mình, cân được 1000 tấn

Võ Tinh: Khí mạnh hơn, có thể thuận di nhanh trong 5m phạm vi, cân được 10.000 tấn

Võ Kim: Mở ra huyết mạch (1), khí vô cùng mạnh, có thể bao trùm vật (dơn sơ), thuận di nhanh trong 100m, cân được 30.000 tấn

Võ Ngự: 80.000 tấn, có thể bay lên không trung, thuận di nhanh 2000m, khí siêu mạnh (có thể bao trùm 1 phi thuyền loại nhỏ).

Địa Liệt: Có thể công kích từ xa xôi, 200.000 tấn, có thể đặt ký hiệu ghi nhớ tọa độ để hàng lâm trong chốc lát (1000) năm ánh sáng phạm vi, thuận di nhanh: 10.000m, khí siêu mạnh (100 loại phi thuyền loại nhỏ, 10 loại phi thuyền cỡ trung, 1 loại cỡ lớn)

Thiên Khung: *có thể phân thân ra 1 người với 1/10 sức mạnh.!!!! *

500.000 tấn, ghi nhớ tọa độ (100.000 năm ánh sáng), thuận di nhanh 100.000m, Có thể công kích từ xa xôi, khí siêu mạnh (10000 loại phi thuyền nhỏ, 1000 loại phi thuyền trung, 100 loại lớn, 10 loại siêu lớn.

...

Vương Giả: *Phân thân ra 1 người: 3/10 sức mạnh.!!! 3.000.000 tấn, ghi nhớ tọa độ 1.000.000 năm ánh sáng, thuận di nhanh 1.000.000m, khí siêu cấp (1.000.000 loại phi thuyền nhỏ, 100.000 phi thuyền trung, 1000 phi thuyền lớn, 100 loại siêu lớn)

Anh Hùng: phân thân ra 1 người: 5/10 sức mạnh 10.000.000 tấn, ghi nhớ tọa độ 10.000.000m năm ánh sáng, thuận đi nhanh 10.000.000m, (10 triệu phi thuyền nhỏ, 1 triệu phi thuyền trung, 100.000, 10.000 loại phi thuyền siêu lớn)

...

Truyền Kỳ: phân thân ra 1 người: 10/10 sức mạnh, 1 tỷ tấn, ghi nhớ tọa độ 1 tỷ năm ánh sáng, thuận di nhanh 1 tỷ.....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Cứu Viện ?(2)

Minh Hạo sau khi xử lý xong tên ám sát, đã đóng lại trạng thái rinnegan, làm con mắt trở về trạng thái bình thường, hắn muốn lấy rinnegan làm lá bài tẩy cuối cùng, nếu gặp nguy hiểm sẽ lập tức sử dụng ra cho địch nhân một món quà, chắc hẳn lúc đó kẻ địch sẽ rất kinh hãi a.

Không để ý đến vẻ mặt cảm xúc đặc sắc của Kim Lão phân thân, Minh Hạo ý niệm lần nữa chìm vào hệ thống. Lúc này hắn quên kiểm tra cái trứng bí ẩn.

“Trứng bí ẩn

Giới thiệu: Có thể nở ra súng vật? ”

...

“Ặc đúng là bí ẩn a... nhưng là, làm sao để trứng nở ra đây?” Minh Hạo trong lòng nghi vấn.

Sau đấy trở lại túi ba lô, click vào sử dụng vé thành thạo.

“Đừng! Phải chăng chủ nhân sử dụng toàn bộ vé thành thạo? Và chủ nhân sử dụng vé thành thạo vào đâu?” Hệ thống nhân tính hóa hỏi.

“Đúng, toàn bộ sử dụng, toàn bộ vào năng lực chấn động!” Minh Hạo gật đầu đáp.

Vừa dứt lời, bỗng nhiên một luồng ký ức quen thuộc ập tràn vào óc hắn...

Sau đấy hẳn đối với năng lực chấn động càng là nắm giữ thành thạo hơn.
Click xem bảng thông tin:

Tên: Minh Hạo

HP: 30.000

MB: 100.000

Đăng cấp: Võ Kim sơ kỳ

Điểm mua sắm: 10000

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động(max độ thành thạo)

+Năng lực: chấn động, rinegan

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS),thế giới trong gương (doremon),
Kẹo ước gì được nấy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần),+10 quả trứng thần bí.

Đột nhiên thấy phần điểm mua sắm, lập tức Minh Hạo hỏi thăm:” Điểm mua sắm là sao hệ thống? “

“Điểm hệ thống dùng để mua sắm vật phẩm trong cửa hàng chủ nhân.”
Hệ thống lạnh nhạt đáp.

Nghe vậy Minh Hạo cũng là hiểu rõ, lúc đánh giết tên kia chắc chỉ được 1000 điểm, vì lần đầu giết chết quái, nên được thưởng x10.

Sau khi kiểm tra hết thấy, trừ các chức năng mới của hệ thống chưa sử dụng, hẳn trong đầu đã có một bước kế hoạch tương lai.

...

“Ầm Ầm Ầm”

Đột nhiên Minh Hạo cảm thấy dưới chân truyền đến rung rẩy dữ dội, hắn quay đầu hỏi phân thân Kim Lão:”Kim Lão, bên ngoài có chuyện gì vậy.”

Nghe Minh Hạo hỏi, Kim Lão cũng là tò mò muốn biết bên ngoài chuyện gì xảy ra, lập tức nhắm mắt.

Phân thân có thể ‘kết nối tâm linh’ với bản thể, có thể nghe, thấy bản thể đang làm gì.

Sau một phút. Kim Lão phân thân mở mắt ra nói:” Hiện giờ bản thể cùng Hàm Tuyết đang khổ chiến với bọn hải tặc, còn rung rẩy lúc này là do bọn hải tặc nã pháo vào thuyền, nhưng có hộ tráo năng lượng bảo vệ thuyền, cho nên không cần lo lắng.

Minh Hạo nghe vậy gật đầu, sau đấy bỗng nhiên nói:”Hay là chúng ta đi ra ngoài cứu viện bọn họ?”

“Cứu viện?” Kim Lão phân thân ngăn người. “Đúng, cứu viện” Lần nữa Minh Hạo gật đầu xác nhận.

Hắn còn có sức mạnh chấn động còn chưa có sử dụng đây, với lại cần rèn luyện thêm kinh nghiệm thực chiến...Còn về giấu tài gì giả heo gì đấy, cho heo ăn đi thôi, không có kinh nghiệm thực chiến dù đẳng cấp cao đến đâu, cũng bị người ta bán hành. Hiện giờ là thời điểm tốt nhất không phải sao?

Còn có khi đánh quái tăng level, rớt trang bị, đồ vật, thần khí các loại.... Nghĩ đến đây Minh Hạo nhin không được nuốt nước miếng.

"Ta đi trước ra cứu viện bọn họ đây." Minh Hạo nói xong, lập tức mở cửa phòng bước ra ngoài.

Thấy vậy Kim Lão phân thân thở dài “thôi thì theo thiếu chủ đi vậy, coi như là để hấn đánh với bọn tôm tép nhỏ để tăng năng lực thực chiến... Với lại cũng là quan sát thử hấn mạnh đến thế nào rồi, còn hấn đứng bên cạnh bảo vệ chắc đã đủ an toàn”. Nghĩ xong, Kim Lão cũng nhanh chân bước theo ra ngoài...

...

Ở bên ngoài, Kim Lão cùng Hàm Tuyết đang khổ chiến với một đám hải tặc.

Giết tên này đến tên khác, lúc này Hàm Tuyết lần đầu tiên vô cùng khổ a, cả người nàng máu tươi đều dính, trên tóc, mặt đều có. Nhưng mỗi lần nhớ đến cái tiếng cười dâm dăng bọn mặt thú này, trong lòng nàng lại hận lên, càng ra sức hai tay huy động cây roi trong tay đánh về phía bọn hải tặc.

Mà bên kia Kim Lão đang bị hơn ngàn tên hải tặc trùng trùng điệp điệp bao vây, mặt dù hấn có thuận di nhanh, nhưng mà ở đây hơn 10.000 tên hải tặc, cho dù thuận di nhanh cũng không thoát khỏi vòng vây của bọn hấn, với lại khi thuận di khá tốn năng lượng, cho nên hấn quyết định đứng giết hết toàn bộ bọn này.

Mỗi lần Kim Lão giơ quyền lên, là hơn 100~200 tên hải tặc chết cùng lúc, nhưng bọn chúng đông như kiến vậy, giết mãi không hết đồng dạng.

Lúc này, thừa cơ Kim Lão không chú ý, một tên hải tặc cầm súng thành công bắn trúng Kim Lão đầu.

“Rắc” Đầu Kim Lão vỡ nứt ra, sau đấy bắt đầu tụ hợp lại gây dựng lại như không có chuyện gì, nhưng là, nửa mặt Kim Lão lúc này như bị tô sơn đồng dạng, nửa mặt bên bị viên đạn lúc nãy bắn trúng, hiện giờ bị tô màu vàng nửa mặt.

Kim Lão trên mặt hiện ra vô cùng tức giận, hăn lúc này cả người đều tắm máu tươi, mắt liền cũng hơi không rõ lên, không nghĩ đến lúc này bị một con tôm tép bắn nát đầu, khiến cho hăn phí năng lượng để khôi phục như cũ, nhìn qua tên kia bắn mình. Lập tức nhanh chóng thuấn di về phía tên hải tặc cầm súng trung niên, tay phải động, một quyền màu vàng óng hời hợt dễ dàng đánh nát đầu lâu thành cái lỗ thủng, quyền dễ dàng xuyên qua đầu hăn.

Dị năng! đây là dị năng của Kim Lão, cũng là huyết mạch dị năng nhà họ Kim! Được nhà họ Kim lão tổ đặt tên: Vô Địch Hoàng Kim. Cái tên nghe vô cùng bá khí, nhưng cũng là xứng đáng với cái tên.

Đây là dị năng hệ sức mạnh bên trong, là một loại vô cùng mạnh, loại này dị năng vô cùng hiếm có, chỉ có nhà họ Kim gia mới có mà thôi.

Công dụng của nó khiến người sử dụng cả thân thể biến thành ‘kim’, không những tăng sức tấn công cùng phòng ngự lên cao siêu cao, một quyền đánh nát tinh không, đao kiếm bất nhập, mà còn có thể dùng thân thể như là vũ khí đồng dạng, hơn nữa còn có thể ‘đứt rồi hồi phục’ như cũ, là một loại siêu tank trâu bò vô cùng đáng sợ, ít nhất thì về cận chiến, họ gần như vô địch cùng cấp bậc.

Nhưng nhược điểm của nó rất lớn, đó là năng lượng sử dụng tiêu hao sử dụng vô cùng khủng bố, như Kim Lão cấp bậc dạng này Vương Giả đỉnh phong, chỉ có thể duy trì trạng thái ‘kim’ 30 phút là nhiều thôi...

Cho nên, khi giao đấu solo 1 vs 1 dị năng này vô cùng có lợi, hơn nữa họ phải nhanh chóng dứt điểm đối thủ của mình một cách nhanh nhất, nếu không tiêu hao hết năng lượng thì chờ đợi bọn họ chỉ có chết.

Phía xa tên trung niên thủ lĩnh đoàn hải tặc cá mập, Sa Ngư khoan thai đứng trên boong thuyền, hăn chấp tay nở nụ cười chiến thắng, như tất cả mọi việc đã nằm trong bàn tay hăn.

“A Bửu!” người trung niên lúc này mở miệng nói. Ở sau hắn, một tên lùn út ít béo phì tiến lên hơi quỳ xuống nói:” Có thuộc hạ.”

“Kêu thêm 5000 tên thủ hạ đi qua bao vây lại hai tên kia, nhất định không thể để cho bọn hăn thoát về Kim gia báo tin! Chỉ cần đại nhân làm xong nhiệm vụ, chúng ta lập tức rút lui mai danh ẩn tích. Nhớ! không được để hai tên kia thoát, nếu không người cùng gia đình người không cần tồn tại trên đời. ” Sa Ngư tàn nhẫn liếc mắt A Bửu uy hiếp nói.

“Vâng thuyền trưởng, ta nhất định sẽ làm tốt nhiệm vụ, nếu không ta lập tức mang đầu của ta về cho ngài tự tay xử lý!” A Bửu nghe vậy run rẩy nói.

Sa Ngư nghe vậy hài lòng phát tay nói:” Tốt lắm, người đi đi, làm xong việc này, người sẽ được thưởng 80 triệu ruby.”

“Vâng!” nghe nếu hoàn thành nhiệm vụ được 80 triệu ruby, A Bửu không nhìn được nước miếng chảy ra ngoài, trong mắt lóe lên tia tham lam cùng một tia biết ơn, không nghĩ đến thủ lĩnh liền là hào phóng cho hăn đến 80 triệu ruby, 80 triệu ruby dư giả hăn nuôi lão bà, sắm nhà mới, xe ô tô bay, rồi mua các vật dụng cho con cái của bọn hăn, nhớ tới lão bà xinh đẹp ở nhà chờ mình, mỗi lần mình về nàng đều tự tay lấy khăn lau cơ thể hăn, phục thị hăn...

A Bửu trong mắt lóe lên yêu thương, vui vẻ cáo lui rồi đi.

Khóe miệng Sa Ngư không tiếng động cười lạnh, nhìn thân ảnh bàn tử rời đi, người tưởng 80 triệu ruby dễ có lắm a? Cứ mơ đi... sau khi làm xong ta cũng cho người 80 triệu ruby mua vé bay về tây thiên với lão bà nhà người.

Nhớ tới cảm giác khi hăn lên vợ của A bửu, cảm giác vô cùng thoải mái sung sướng, nhất là lúc cưỡi ngựa, vợ A Bửu vô cùng ra sức a, sau đấy hăn liền ghiền quá, lỡ chơi lão bà tên A Bửu mấy tiếng đồng hồ không ngừng nghỉ, đến khi ngừng lại, lão bà A Bửu đã vì sung sướng qua độ mà chết **,

sau đó hăn vứt xác hỏa táng ấn giấu chuyện này, lệnh thuộc hạ biết chuyện lúc đó hoàn toàn giữ bí mật. Chuyện này đã lâu vài tháng trước, có điều A Bửu suốt ngày bị hăn cho ra ngoài nhiệm vụ chưa bao giờ được trở về nhà, cho nên tới nay chưa biết chuyện này mà thôi.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Cứu Viện (3)

15 phút trôi qua, Hàm Tuyết lúc này cảm thấy vô cùng mệt mỏi, sức lực cùng năng lượng trong cơ thể đều là hao tổn gần hết.

Nàng không biết mình từ trước đến giờ đã giết bao nhiêu người rồi, có thể 1000, có thể 2000, cũng có thể 3000...

Nàng quần áo đều bị phá thành to nhỏ mảnh, lộ ra một mảnh xanh xuân, hơi thở có chút hấp hối như sắp chết, sắc mặt trắng bệch nhìn trước mắt đếm không hết hải tặc, Hàm Tuyết trong lòng tràn đầy tuyệt vọng...Nếu như có vị hoàng tử nào đó cứu ta, ta thề sẽ theo người đó đến hết đời... ta muốn giống trong câu truyện cổ tích a...

Lúc này trong tuyệt vọng Hàm Tuyết không khỏi có chút mơ mộng một vị hoàng tử đến cứu mình.

Còn bên kia Kim Lão mặc dù không thảm như Hàm Tuyết, bởi vì hắn đẳng cấp Vương Giả đỉnh phong cho nên trụ lâu hơn, nhưng là lúc này trên mặt đều tràn đầy mồ hôi hột, hơi thở có hơi đứt quãng, rõ ràng cũng đã thấm mệt, nếu như 15 phút nữa không giết hết đám này, thì đón nhận lão phía trước chỉ có con đường chết.

“Ta đến cứu viện đây! Các người cố gắng lên!.” Đột nhiên giọng nói nam tính trẻ con vang lên, khiến cho những người chiến đấu ở đây bao gồm hải tặc, Hàm Tuyết cùng Kim Lão đều dừng tay nhìn qua.

Lúc này nghe được có người đến cứu, Hàm Tuyết một mảnh tuyệt vọng lập tức biến mất, thay vào đó là vô cùng vui vẻ, có người đến, được cứu rồi,

tạ ơn trời phật a, ta sẽ hứa gả cho người đó nếu ta còn sống trở ra. Hàm Tuyết thầm nghĩ

Còn Kim Lão thì thở phào một cái, cuối cùng cũng có người đến cứu, nhưng Vì tránh

bại lộ hành tung của Minh Hạo, mình nhớ đâu có gọi cho Kim gia cầu cứu đâu?

Nhưng khi cả hai người Hàm Tuyết cùng Kim Lão nhìn thấy người tới là một thân ảnh quen thuộc không thể quen thuộc hơn, trên vẻ mặt bọn hắn đều lộ ra cổ quái, người này không phải ai khác mà chính là Kim Minh Hạo a.

Trong lòng bọn hắn đều có ý nghĩ: tên (thiếu chủ) này đến đây làm gì, cùng chung vui với bọn hắn nộp mạng à?

Hàm Tuyết giống như từ thiên đình xuống địa ngục đồng dạng, trong lòng vui vẻ tan biến, thay vào đó là một mảnh tuyệt vọng, tại sao lại là tên ngu ngốc này lại chạy đến cứu mà không phải người khác a...

Kim Lão vẻ mặt cứng lại, không biết nói gì cho phải “...”

“Chào Kim Lão khỏe không? Mới vài phút không gặp mà tiền bối đỡ nhiều mồ hôi thế?.” Minh Hạo xuất hiện cách đó không xa, vẻ mặt cười hi hi thân thiết chào hỏi với Kim Lão.

Kim Lão lúc này còn chưa hợp lại phân thân của mình, nên không có biết được chuyện Minh Hạo giết Hắc Ảnh 99.

Hàm Tuyết đứng xa nhìn qua thấy cảnh này, trong lòng nổi giận bùng bùng, hiện giờ tình cảnh nào rồi mà còn vẻ mặt cười vui vẻ, tên này nào có vấn đề a?

Nhịn không được quay đầu về phía Minh Hạo chửi rủa một tiếng:” Mẹ người, người óc có vấn đề à? Không trở lại trong thuyền mà ra ngoài đây làm gì? Nộp mạng à? Đồ óc lợn ***. Tội cho cha mẹ người sinh ra một đứa con nào có vấn đề!!!!”

Minh Hạo nghe được Hàm Tuyết chửi cha mẹ mình, quay đầu lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn nàng như nhìn kẻ chết đồng dạng, lạnh lẽo nói:” Người nói đủ chưa?” Trong giọng nói lạnh như cừu u địa ngục vậy.

Ở giữa Minh Hạo không phát giát được một tia, hăn tính cách ngày càng lạnh lùng hơn, nhất là khi hăn tức giận.

Nghe được lời nói Minh Hạo, kết hợp với ánh mắt của Minh Hạo, Hàm Tuyết chỉ cảm thấy cả người lạnh lẽo như bị người đưa vào nơi cực lạnh đồng dạng. Nhưng là, tính tình của nàng vô cùng bướng bỉnh, nào vì vậy mà chịu khuất phục một đứa bé?

Nghĩ đến tên này hiện giờ chỉ là một người bình thường, mà còn dám quay lại trả treo với mình, thế là nàng cứng rắn chửi:” Người đấy, đồ con hoang, ta chửi người đấy, người làm gì được ta, phế vật ngu xuẩn!”

Nàng không biết là, hiện giờ Minh Hạo không những có thiên phú kinh khủng 20 tinh, mà còn vài ngày đã đột phá đến Võ Kim sơ kỳ, nếu nàng biết, chắc chắn sẽ không dám nói như vậy, dù sao một người chỉ trong vài ngày đã đột phá đến Võ Kim, mà một người thiên phú dù cao đến đâu, cũng phải mất 1 tháng, thậm chí 2 tháng mới có thể đột phá từ Võ Sinh lên Võ Kim. Cho nên có thể thấy được Minh Hạo kinh khủng đến dường nào.

Lại nghe Hàm Tuyết chửi mình thẳng con hoang, cho dù tính cách ‘hiền lành’ như Minh Hạo, cũng không thể nhịn được.

Không chút do dự, Minh Hạo muốn sử dụng bản lĩnh thật của mình, hăn muốn dạy Hàm Tuyết một bài học nhỏ, phải biết tôn sư trọng đạo người khác!

Hắn nắm ngón tay phải nắm lại, hơi gồng đưa tay ra sau, tiếp đó hắn dùng sức đánh về phía hư không, nơi vị trí Hàm Tuyết đang đứng.

Kim Lão thấy Minh Hạo bị Hàm Tuyết chửi, cũng có hơi tức giận, con nhỏ này sao lại ăn nói vô học vậy, sau đó tự nhiên thấy Minh Hạo làm động tác gồng tay lên tư thế, rồi đánh về phía hư không vị trí Hàm Tuyết. Hắn thất vọng thở dài, chắc Minh Hạo bị Hàm Tuyết chửi nên chắc nào thật sự có vấn đề rồi.

Còn Hàm Tuyết cũng thấy Minh Hạo làm động tác gồng lên, rồi đánh vào hư không về phía mình, còn tưởng rằng Minh Hạo bị mình chửi bị điện thật, ôm bụng nũng nịu cười:”Hì hì hì, chắc tên này không phải là bị ta chửi điê...” nàng còn chưa nói hết, đột nhiên một giây sau im bặt.

Kim Lão đứng xem, lúc này mắt tròn, miệng há hình thành chữ ô, đủ để nhét cái trứng gà vào, vẻ mặt khó có thể tin tưởng.

Không chỉ Kim Lão, mà còn bọn hải tặc xung quanh, thậm chí là đứng trên thuyền xa xa Ngư Sa đều biểu lộ khó có thể tin, bọn hắn thấy gì?

“Crắc~~~~~!!!” Tiếng vang như cái kiếng vỡ vang lên khắp không gian.

Khi này Minh Hạo gồng tay lên, sau đó đánh về phía hư không vị trí Hàm Tuyết, thì đột nhiên không gian phát ra tiếng kỳ lạ, sau đấy hắn thấy thấy được điều khó tin, không gian nơi đó bị ‘Minh Hạo’ đập, nó như cái gương đồng dạng, bị ‘tan vỡ’ nứt ra thành từng mảnh!

Sau đó, chỉ thấy Hàm Tuyết một giây sau đang đứng cười nói, đột nhiên cả thân thể nàng bỗng nhiên bay lùi ra sau, lấy vận tốc 100m/s, thân thể nàng bay lùi ra sau, đập vào hơn trăm tên hải tặc, sau cùng, nàng bay đến đập vào cái thiên thạch gần đó mới dừng lại.

Mà xung quanh nàng bọn hải tặc cũng đồng dạng bị như vậy, bọn hắn đang đứng đấy liền y như có bàn tay vô hình đẩy lùi, sau đó cả đám đều

‘bay’.

Minh Hạo đánh xong chỉ cảm thấy cả người hơi mệt, chắc đây là tác dụng của chấn động a?

Khi này đánh, Minh Hạo có khống chế đến 10% sức mạnh, không dùng hết sức, dù sao Hàm Tuyết còn có cha Hàm Ngạo nơi đó, hẳn còn là quân hàm đại tá, nếu mình giết thật thì mọi chuyện sẽ trở nên càng rắc rối phức tạp, với lại mình hiện đang mượn thuyền, chẳng lẽ vì chút chuyện nhỏ này mà đi giết con gái người ta? Minh Hạo chưa có thần kinh đến vậy, cho nên theo Minh Hạo tốt nhất dạy Hàm Tuyết một bài học nhớ đời là được.

(còn tiếp, phần sau sẽ kết thúc, tác giả sẽ không câu chữ kéo dài tình tiết lê thê dài dòng ^_^).

...

P/s: (Quan trọng – chú ý)

Nếu ae đọc xong thấy khó chịu đoạn nào, hay lỗi hành văn tác giả có điểm nào gây khó chịu, chán nản, như từ lặp lại... Thì các bạn đừng ngại ngừng bỏ 1 phút ra cmt FB báo lỗi, để mình biết mà sửa nhé:D!!! cảm ơn các bạn nhiều ... G9 (tác giả tay còn non, cần nhiều bạn đánh giá, góp ý chân thật nhất để giúp tác giả lên tay, khiến truyện hay hơn... ^_^)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Một Quyền Chi Uy !

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết 10 tên hải tặc cấp Võ Khí, nhận được 100.000 exp, 100 điểm mua sắm x 10 = 1000.” Hệ thống máy móc âm thanh vang lên.

Minh Hạo nhìn xem bên kia Hàm Tuyết đầu đập mạnh vào thiên thạch, cũng may nơi ngực còn đập lên đập xuống, chắc đầu đập vào mạnh quá đã choáng váng bất tỉnh nhân sự thôi, hăn thở phào, còn tốt, ngực còn đập, không chết là được.

Không quan tâm đến những người kia mắt trở ra, bộ dáng không thể tin, đưa ý niệm chìm vào hệ thống.

Click xem bảng thông tin nhân vật hệ thống.

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 30.000

MB: 100.000

Kinh nghiệm: 1000/ 1.500.000.000 (1 tỷ 500 triệu exp) (cấp tiếp theo Võ Kim Trung kỳ exp)

Đăng cấp: Võ Kim sơ kỳ

Điểm mua sắm: 11000

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động

+Năng lực: chấn động, rinegan

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS),thế giới trong gương (doremon), Kẹo ước gì được nấy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần),+10 quả trứng thần bí.

+Huyết mạch: chưa thể mở ra (phế)*.

Nhìn xem huyết mạch phế vật, Minh Hạo cười khỗ, không có hệ thống trợ giúp, hắc thật sự phế a, nhưng không sao, hiện tại có hệ thống, sợ gì một cái huyết mạch? Cùng lắm phế, thì hắc vẫn còn rinnegan đây!.

Lại nhìn cái cần 1 tỷ 5 exp để lên trung kỳ, hắc có chút quỳ xúc động, biết bao giờ mới lên cấp đây...

Quay đầu nhìn xem từng đám hải tặc, hơn nửa nhìn xa xa trên boong thuyền đang đứng Sa Ngư, y như trong trò chơi đồng dạng, nhìn từng đám ‘quái’ cùng con boss vàng kim.

Hai mắt hắc tỏa sáng, nuốt nước miếng một cái, nhất là khi nhìn Sa Ngư giống như rương châu báu vậy, hắc kìm không được chảy nước miếng, thầm nghĩ, nếu đánh chết con boss này, sẽ bạo gì đây?

“Đing! Hệ thống phát động nhiệm vụ chính tuyến, xin mời chủ nhân vào mục nhiệm vụ xem.”

Nghe được hệ thống phát động nhiệm vụ chính tuyến, lập tức ý niệm click vào mục nhiệm vụ.

Nhiệm vụ chính tuyến (1)

Nhiệm vụ: tiêu diệt toàn bộ đoàn hải tặc Cá Mập Đen

Giới thiệu: đoàn hải tặc Cá Mập Đen dám cản bước chân chủ nhân, bọn hăn là đã đặt chân đầu tiên để chủ nhân bước lên con đường đỉnh phong cường giả.

Nội dung:

-Giết chết 30.000 tên hải tặc.

+Tiến độ: 30.000 / 10

-Giết chết thủ lĩnh đoàn hải tặc 1 / 0 (Mục tiêu: Sa Ngư)

+Tiến độ: 1/0

-Giết chết hai tên phó đoàn trưởng hải tặc 2 / 0 (Mục tiêu: A Bửu, A Ngư)

+Tiến độ: 2/0

Phần thưởng: nếu đánh giá đạt hoàn mỹ nhiệm vụ, nhận được thần khí cấp SS loại vũ khí, loại ngẫu nhiên.

Thất bại: chết.

Đọc xong thông tin nhiệm vụ, lúc này Minh Hạo hai mắt tỏa sáng như sao, nếu hoàn mỹ thì nhận được cấp SS loại vũ khí a...Nghĩ đến cấp SS vũ khí, Minh Hạo càng là cho mình 100 cái tinh thần.

Còn thất bại...Nhìn tới đây, Minh Hạo cả người khí thế hùng hực nhìn về bọn hải tặc ánh mắt càng tỏ ra tham lam thềm thường như nhìn thần khí đồng dạng.

Mà bên kia Sa Ngư, đoàn trưởng hải tặc Cá Mập Đen nhìn thấy cảnh Minh Hạo một quyền từ xa ‘đánh bay’ Hàm Tuyết, trong lòng đột nhiên hốt hoảng, cảm giác có điềm xấu sắp xảy ra. Đại nhân đâu? Mọi việc diễn ra

không đúng theo kế hoạch a, không được, phải nhanh chóng giết chết hết tất cả tên kia, không được để vụ này lộ ra ngoài, nếu không... Nghĩ đến Kim gia đáng sợ, hăn nhin không được rùng mình một cái.

Sa Ngư trong ngực như tích tụ buồn bực, cảm thấy vô cùng ngột ngạt, ánh mắt nhìn về thân ảnh nhỏ bé xa xa kia, không hiểu sao trong lòng cảm giác nguy cơ nổi lên, không được, tên này còn nhỏ như vậy đã mạnh thế rồi, nếu để hăn còn sống thì chẳng phải quay lại báo thù mình, kết hợp với Kim gia con quái vật khổng lồ bên kia... Nghĩ tới đây, sắc mặt Sa Ngư trắng như giấy, ánh mắt sát cơ hiện lên, trong lòng quyết định bằng mọi giá, cho dù cả đoàn hải tặc chết hết, cũng phải bóp nát tên này.

Nghĩ liền làm, sau đấy hăn quay ra sau rống một tiếng:”A Ngưu đâu!, dẫn hết tất cả anh em qua bên tên nhóc lùn bên kia đánh giết hăn! Phải nhanh chóng giết chết hăn bằng mọi giá, ta qua kia kiểm chế lão già kia, người tranh thủ thời gian nhanh chóng giết chết thằng nhóc đó cho ta.”

Lúc này, một vị cao lớn đại hăn hình thể như trâu, không mặc áo để trần, nghe vậy quỳ xuống nói:”Vâng thủ lĩnh!”

Sau đấy liền rút lui, dẫn người đến vị trí Minh Hạo. Còn Sa Ngư thì tự thân thuận di đến vị trí Kim Lão.

....

Phía xa xa, Minh Hạo sau khi nhìn xong nhiệm vụ, nhin không được muốn ra tay.

Minh Hạo nhìn tầng tầng, lớp lớp hải tặc bao vây, sau đấy từng viên đạn từ nòng súng hải tặc từ bốn phương tám hướng liên tục bắn về phía hăn. Minh Hạo hét lên một tiếng, vận chuyển ‘khí’ trong cơ thể, sử dụng ra tuyệt chiêu mạnh nhất của mình:” Chết đi! Siêu Cấp Chấn Động Chân Không!” Hai tay năm ngón tay khép lại, sau đấy gồng vào trong thành hình chữ X,

duy trì 3 giây đồng hồ tư thế, sau đấy hai tay cùng lúc đánh ra hai bên chân không.

“Cờ~rắc~ Cờ~rắc~ Cờ~rắc~ Cờ~rắc~” từng tiếng kiếng vỡ vụn lại xuất hiện, nhưng lần này là xuất hiện nhiều hơn lần trước.

Chân không lập tức như mảnh kiếng đồng dạng bị bể ra, lập tức từng tia vết nứt xuất hiện, sau đấy lan tràn khắp nơi mảnh không gian đấy.

Một giây sau, hai bên trái phải mảnh chân không lập tức bị vỡ vụn.

Lập tức, chuyện kỳ lạ xảy ra, hai bên trái phải hải tặc, hơn 1000 người liền như bị sức mạnh vô hình đánh lên thân thể, lập tức cả 1000 tên hải tặc bay mạnh về phía sau.

Không những thế, hơn 1000 tên trên mặt cùng lúc có biểu lộ miệng sủi bọt mép, mắt đã trắng trợn tròn nhìn chòng chọc lên trời, hơi thở trên người đều tắt, cùng lúc giữa ngực tim ngừng đập, hiển nhiên tim đã chết!.

Sau đấy, hơn 1000 tên vẫn bay không dừng lại, bay tiếp hơn 1000m phía sau đập vào mảnh thiên thạch nhỏ gần đó mà chết tức tưởi, không những vậy, bọn hắc còn lôi kéo hơn 2000 tên hải tặc đồng bạn cùng chết theo bọn hắc, mới chịu dừng lại.

Nhắc đến 2000 tên hải tặc đó cũng là bị xui xẻo vạ lây, khi thấy đồng bạn mình bay về phía mình, bọn hắc ý định là ‘đỡ lấy’, ai ngờ mấy tên đó ‘nặng’ như vụn cân thạch vậy, không những không đỡ được đồng bạn, mà còn theo quán tính bay theo, sau cùng liên tục đập hơn ngàn người mới dừng lại, mà hơn 1000 người đại hán đều liên tục đụng nhau, cho dù là đẳng cấp Võ Kim cũng không chịu nổi, mà những tên hải tặc này đẳng cấp thấp nhất là võ khí, mạnh nhất đều chỉ là Võ Khí đỉnh phong mà thôi. Làm sao chịu nổi được liên tục va đập như vậy?

Mà 2000 tên phía sau biểu lộ còn thảm hơn 1000 phía trước, đầu của tên nào cũng đều bị đập liên tục, đến nỗi xương sọ đều lồi ra ngoài, cả khuôn mặt cũng toàn là ‘thịt’ cùng ‘xương’, không còn nguyên vẹn như trước.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết giết chết 700 tên Võ Khí Sơ kỳ, thu được 700.000 exp (1 tên Võ Khí sơ kỳ = 1000 exp)...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết giết chết 550 tên Võ Khí trung kỳ, thu được 1.100.000 exp (1 tên Võ Khí trung kỳ = 2000 exp)...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết giết chết 750 tên Võ Khí hậu kỳ, thu được 2.250.000 exp (1 tên Võ Khí hậu kỳ = 3000 exp)...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết giết chết 600 tên Võ Tinh sơ kỳ, thu được 3.000.000 exp (1 tên Võ Tinh sơ kỳ = 5000 exp)...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết giết chết 300 tên Võ Tinh trung kỳ, thu được 2.400.000 exp (1 tên Võ Tinh trung kỳ = 8000 exp)...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết giết chết 100 tên Võ Tinh hậu kỳ, thu được 1.000.000 exp (1 tên Võ Tinh hậu kỳ = 10.000 exp)...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân liên kích liên tiếp, nhận được phần thưởng hệ thống, x100 tổng điểm exp: $10450000 \times 100 = 104.500.000$ (104 triệu 500 nghìn exp)

“Đing! Chúc mừng chủ nhân thu được vật phẩm: súng hải tặc (thường), bình HP, bình mana, vũ khí, giáp....”

Liên tục nghe tiếng hệ thống chúc mừng vang trời, Minh Hạo hai tai đã sớm nổ thành một đoàn, lập tức đóng mục thông báo, nghĩ đi, giết 1 đứa là 1 cái âm thanh thông báo, mà hơn 3000 tên, phải chịu 3000 cái âm thanh khác nhau, còn có kinh nghiệm, vật phẩm rơi...

Click vào kiểm tra thông tin nhân vật:

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 30.000

MB: 100.000

Kinh nghiệm: 1.045.010.00/ 1.500.000.000

Đăng cấp: Võ Kim sơ kỳ

Điểm mua sắm: 1.211.000

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động

+Năng lực: chấn động, rinegan

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS),thế giới trong gương (doremon), Kẹo ước gì được nấy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần),+10 quả trứng thần bí, vũ khí hải tặc, bộ đồ hải tặc cá mập đen, bình hp x100, bình mana x100.....

+Huyết mạch: chưa thể mở ra (phế)*.

Nhìn xem vật phẩm toàn là rác rưởi, không xem tiếp, nhưng mà kinh nghiệm đã lên 1 tỷ rồi, chỉ cần 500 triệu exp nữa là lên cấp, lại nhìn thanh nhiệm vụ.

Nhiệm vụ kiểm tra:

Nhiệm vụ chính tuyến (1)

Nhiệm vụ: tiêu diệt toàn bộ đoàn hải tặc Cá Mập Đen

Giới thiệu: đoàn hải tặc Cá Mập Đen dám cản bước chân chủ nhân, bọn hăn là đã đặt chân đầu tiên để chủ nhân bước lên con đường đỉnh phong cường giả.

Nội dung:

-Giết chết 30.000 tên hải tặc.

+Tiến độ: 30.000 / 3010

-Giết chết thủ lĩnh đoàn hải tặc 1 / 0 (Mục tiêu: Sa Ngư)

+Tiến độ: 1/0

-Giết chết hai tên phó đoàn trưởng hải tặc 2 / 0 (Mục tiêu: A Bửu, A Ngư)

+Tiến độ: 2/0

Phần thưởng: nếu đánh giá đạt hoàn mỹ nhiệm vụ, nhận được thần khí cấp SS loại vũ khí, loại ngẫu nhiên.

Thất bại: chết.

...

Ạch, giết 30.000 tên, chắc là đủ lên cấp Võ Ngư a? Minh Hạo nhìn xong tự hỏi.

Lúc này, ở bên ngoài hơn phó thủ lĩnh A Bửu, A Ngư cùng hơn 27000 tên hải tặc thấy cảnh này thì lặng người....

Mà bên kia Sa Ngư cùng Kim Lão đang giao chiến cũng là vừa lúc thấy cảnh này, đồng thời ngừng tay lại, ánh mắt trợn tròn bộ dáng khó có thể tin lần thứ hai...

Phải biết, đó là hơn 3000 tên hải tặc a, không phải 300 người...thế mà tên kia lại chỉ dùng hai tay đánh một phát vào hư không, thế là một giây sau liền chết hơn 3000 người! Có cần khoa trương vậy không?! Mặc dù Vương Giả cũng có thể làm, nhưng là hao hết 4/10 năng lượng a.

Mà hiện nay Minh Hạo đẳng cấp gì? Chỉ là cái Võ Kim sơ kỳ nho nhỏ, còn thấp hơn cả Thiên Khung, thế mà một quyền, ạch, hai quyền, liền 3000 tên cùng lúc chết!

Tên này thật sự quá kinh khủng! Hơn 27000 tên hải tặc đồng loạt lùi ra sau 1m với Minh Hạo, giữ khoảng cách với hắn.

Minh Hạo thấy vậy cười khở, sau khi sử dụng xong chấn động năng lực, hắn cũng là cảm thấy cơ thể vô cùng mệt nhọc, như làm việc quá sức đồng dạng, chắc hắn tác dụng phụ gây ra của năng lực chấn động.

(còn tiếp)

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Sức Mạnh Thật Sự Của Chấn Động !

Click vào hệ thống, tìm mục cửa hàng.

Khi click vào cửa hàng, Minh Hạo thấy rất nhiều vật phẩm, có vũ khí, có bán súng vật, có võ công, kỹ năng, kể cả triệu hoán Lạc Long Quân cấp bậc này đều có bán.

Nhưng là giá cả vô cùng mắc.

[Triệu hoán] Lạc Long Quân

Thời hạn: vĩnh viễn

Giới thiệu: Thần Linh thủy tổ của Việt Nam.....

Đánh giá: cấp SSS

Giá: 100.000 tỷ điểm mua sắm

....

[Vũ Khí] Tứ Chiến Đồng Xa

Thời hạn: vĩnh viễn

Giới thiệu: Tứ Chiến Đồng Xa, xe ngồi huyền thoại của Lý Thất Dạ, 4 con ngựa tượng trưng có 4 con thần thú: Chân Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Kỳ Lân... thuộc loại hỗn độn vũ khí.

Đánh giá: SSSS

Giá: 500.000 tỷ điểm mua sắm

...

[Triệu hoán]Doraemon

Thời hạn: vĩnh viễn

Giới thiệu: chú mèo máy doraemon từ trong truyện tranh của của tác giả Fujiko Fujio, có được tất cả bảo bối thần kỳ ...

Đánh giá: SSS

Giá: 600.000 tỷ điểm mua sắm

...

Bây giờ Minh Hạo không có thời gian để ngắm nhìn từng cái, lập tức vào mục lục gien cấp A, loại sức khỏe tìm kiếm...

Sau một hồi tìm kiếm, hắn tìm được thứ như ý muốn: tăng cường sức khỏe gien cấp A.

Giới thiệu: tăng cường sức khỏe người sử dụng....

Giá: 500.000 điểm mua sắm

Ý niệm click mua, ngay sau đó, trên tay hắn xuất hiện ánh sáng trắng, một giây sau trên tay hiện ra bình nước thuốc loại lớn, bên trong nước màu xanh lá cây.

Nhìn điểm mua sắm từ 1.211.000 giảm đến 711.000 điểm. Nhìn số điểm tiêu hao, Minh Hạo có chút đau lòng, nhưng là hắn không hối tiếc. Không do dự mở ra nắp, ngửa họng uống hết chai gien dược tề.

Sau đó cảm thấy thân thể mệt nhọc không còn, ngược lại là cảm thấy vô cùng khỏe hơn 10 lần lúc trước.

“Không hổ là được tề cấp A, uống xong liền cảm thấy khỏe hơn trước.”
Minh Hạo phát ra cảm thán.

Khi này đánh ra chấn động năng lực, hắn chỉ sử dụng thêm 2 phần sức mạnh nữa thôi, nghĩa là sử dụng chỉ 3/10 sức mạnh, không hoàn toàn sử dụng 10/10, nhưng dù chỉ 3 phần, đã làm hắn cơ thể vô cùng mệt nhọc.

“Người tên gì?” Ở lúc này, có người lên tiếng hỏi thăm, âm thanh này phát ra từ sau lưng hắn. Minh Hạo quay đầu lại nhìn. Đứng sau lưng hắn là hai người đàn ông, một tên đại hán thân hình cao lớn, lưng hùm vai gấu, khuôn mặt bên trái có vết sẹo, còn bên cạnh là trái ngược lại, thân hình mập mạp lùn tịt,

Bấm điều tra công năng:

...

Tên: A Ngưu

Chiến lược: Thiên Khung trung kỳ

Dị năng: hóa trâu

Giới thiệu: một trong hai phó thuyền trưởng đoàn hải tặc Cá Mập Đen.

...

Tên: A Bừu.

Chiến Lược: Thiên Khung sơ kỳ

Dị năng: hóa heo.

Giới thiệu: một trong hai phó thuyền trưởng đoàn hải tặc Cá Mập Đen.

Minh Hạo: “...”

Càng nhìn càng giống a... một con trâu đen thui cùng một con heo... Đây là tổ hợp trâu heo à? Nghĩ tới đây Minh Hạo nhin không được bật cười, không nhin được nói:”Ha ha ha, hai người là con heo với con trâu thật à, giống quá đi!”

Hai người A Ngưu cùng A Bửu nghe Minh Hạo nói vậy ngẩn người, sau đó liền hiểu ra: đây là chửi mình!

A Ngưu cùng A Bửu sắc mặt lúc đỏ lúc xanh, thân thể run lên, bọn hăn hận nhất, là chửi bọn hăn con heo, con trâu. Hơn nữa, không nghĩ tới mình là đường đường một trong phó thuyền trưởng dưới một người trên vạn người, vậy mà hôm nay trước mặt nhiều thuộc bị một tên nhóc con chửi tận mặt như vậy!

Trong mắt hai người lóe lên sát cơ, A Bửu bước lên trước, vẻ mặt vằn vẹo trầm giọng nói:”Người tốt lắm, dám chửi bọn ta, ta sẽ để người hối hận vì sinh ra trên đời này” Dứt lời, cả thân thể hăn biến hóa, chỉ thấy chân, tay, thân, mình, đầu tất cả bộ vị cơ thể mọc ra da heo hồng hồng, sau đó là tay chân hăn thay đổi, xuất hiện móng heo, chân heo, khuôn mặt cũng là biến thành heo.

A Ngưu đồng dạng biến hóa, nhưng là da của hăn xuất hiện phủ kính lông đen, sau đấy cả thân thể bắt đầu biến hóa...một mảnh lớp da đen xì xuất hiện bên ngoài, sau đấy trên đầu hăn xuất hiện hai cái sừng trâu.

Sau khi biến thành heo, A Bửu khuôn mặt heo đặc ý cười nhìn Minh Hạo như nhìn kẻ chết đồng dạng, khuôn mặt vênh váo nói:” Người nếu quỳ xuống xin ta...”

Minh Hạo nhin không được cái vẻ mặt đặc ý của A Bửu, thật sự vô cùng buồn nôn, lập tức sức mạnh chấn động tích tụ ở tay phải, một đoàn giống như bong bóng đồng dạng, bao trùm ở tay Minh Hạo, sau đấy hăn giơ quyền lên đập vào hư không vị trí A Bửu.

A Bửu lời còn chưa nói hết, tiếp đấy trước mặt hăn xuất hiện một quyền của Minh Hạo đánh tới.

A Bửu dù gì cũng là cao thủ lâu năm, lập tức phản ứng lại, đưa hai tay ra cản trở lại, khoe miệng cười lạnh một tiếng. Thầm nghĩ, tên nhóc này đúng là tên ngây thơ, tưởng rằng đánh lén là có thể tổn thương được ta à? Ta sẽ cho người hối hận.

Một giây sau, quyền Minh Hạo đánh đụng vào hai tay A Bửu, cùng lúc đó, sắc mặt A Bửu thay đổi hoàn toàn, thay vào đó là vẻ mặt hoảng sợ thay thế, giống như nhìn thấy con quái vật đồng dạng, không còn đặc ý vênh váo như lúc trước.

Nhìn lại, hai cánh tay heo A Bửu lúc này không còn thẳng nữa, hai tay rũ xuống, hiển nhiên là bị phế.

Quyền của Minh Hạo chưa dừng lại đó, tiếp tục tiến tới, sau đó đập thẳng vào đầu heo A Bửu.

“Rắc!”

Không phải tiếng không gian vỡ vụn hồi nãy, mà là tiếng xương sọ từ A Bửu vỡ vụn vang lên, theo đó A Bửu cả khuôn mặt heo hiện lên thống khổ, cả mặt hăn vặn vẹo lại thành một đoàn, hết sức khó coi, sau vài giây, hai mắt hăn tối sầm, sau đó ở không gian, cả người tự do ngã xuống dưới hư không mịt mù....

Thấy đồng bạn mình bị đánh chết, bên cạnh A Ngưu nhanh chóng phản ứng lại, sau khi hóa trâu, hăn lấy vũ khí duy nhất của mình là hai cái sừng

trên đầu. Lập tức dùng tốc độ trâu điên chạy như bay, hai sừng húc về phía Minh Hạo.

Liếc nhìn A Ngưu chạy húc về phía mình, Minh Hạo bình tĩnh đứng tại chỗ, vẻ mặt lạnh lùng không có bất kì thay đổi, hẳn không làm bất cứ động tác nào, cứ để A Ngưu chạy húc về phía hẳn.

A Ngưu thấy Minh Hạo đứng yên không động đậy, trong mắt lóe ra tia nghi ngờ, nhưng trong lòng hoàn toàn yên tâm

”Chắc tên này thấy ta uy vũ run sợ đầu hàng rồi à?” A Ngưu trong lòng đắc ý.

Sau vài giây, A Ngưu lúc này đã chạy tới gần Minh Hạo, còn cách chỉ 1m nữa là hai sừng hẳn đụng vào thân thể Minh Hạo.

Lúc này Minh Hạo rốt cục động! Chỉ thấy Minh Hạo giơ tay trái còn lại lên, sau đấy tích tụ sức mạnh chấn động chuyển lên trên tay, bao quanh tay trái hẳn là bong bóng màu trắng, sau đấy hẳn hơi đưa tay về sau, sau đó khi hai sừng A Ngưu chỉ còn 30cm, hẳn gồng lên, sau đó đưa tay đánh vào nơi hai sừng A Ngưu sắp húc trúng thân thể hẳn.

A Ngưu thấy vậy cười lạnh, sau đấy càng ra sức húc mạnh hơn về phía trước.

Rốt cuộc sừng A Ngưu cùng tay trái Minh Hạo đụng vào nhau. Hai sừng A Ngưu khi chạm vào tay Minh Hạo như chạm vào bức tường đồng dạng, hai sừng không thể tiến thêm một bước nào nữa.

“C~ờ R~ắc” Tiếng kiếng vỡ âm thanh vang lên, sau đấy phía trước không gian hình thành nơi nứt ra.

A Ngưu lúc này mắt tròn, bộ dáng hoảng sợ khó có thể tin, phải biết hai sừng của hẳn vô cùng cứng rắn, đến nỗi Vương Giả hậu kỳ cũng không

dám cản lại, huống chi hiện giờ bị tên nhóc này chỉ đẳng cấp Võ Kim sơ kỳ, thế mà hời hợt một tay dễ dàng cản lại.

Minh Hạo sắc mặt bình tĩnh không đổi sắc, sau đẩy mắt hấn trợn trừng lên, trán nổi lên gân xanh, năng lượng từ trong cơ thể hấn 5/10 liên tục điên cuồng tuôn vào tay trái.

“Bạo! Bạo! Bạo cho ta!” Minh Hạo điên cuồng kêu lên, tay trái đang cản lại sừng trâu A Bửu càng ra sức gồng lên.

“Ầm!” Không gian vỡ vụn, theo đó hai sừng trâu của A Ngưu cũng là vỡ vụn theo, tiếp đẩy tay trái của Minh Hạo đập nát đầu hấn.

“A!” A Ngưu hét thảm một tiếng, bên trong óc hấn lòi ra tàn bạo, sau đẩy cả thân thể giật giật 3 giây, cuối cùng ngã xuống, hình thể âm âm ngã xuống đất, vài giây sau biến lại hình thể nhân loại, nhưng là lúc này đầu hấn đã nát bét một mảnh.

Mà giao đấu ở bên trong, Minh Hạo với hai người A Bửu A Ngưu chỉ vài giây ngắn ngủn mà thôi.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết A Bửu đẳng cấp Thiên Khung sơ kỳ, thu được 100 triệu exp”

“Đing! Chủ nhân thu được x1000 bình HP, x1000 MB, 5 triệu ruby...”

“Đing! “Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết A Ngưu đẳng cấp Thiên Khung trung kỳ, thu được 200 triệu exp”

“Đing! Chủ nhân thu được x1000 bình HP, x1000 MB, 8 triệu ruby...”

Nhìn xem thu vật phẩm toàn là rác rưởi, trừ thu được bình hp,mb cùng 13 triệu ruby, thì những vật phẩm khác không vào nổi tầm mắt Minh Hạo.

Chỉ cần 200 triệu exp nữa là lên cấp Võ Kim trung kỳ a, Minh Hạo đôi mắt nhìn xem đám hải tặc cười...nở nụ cười... không phải nụ cười vui vẻ, mà là nụ cười đầy sát cơ... bên trong lại là lạnh lùng vô tình.

...

Xung quanh bọn hải tặc đứng xem trận chiến này vẻ mặt say mê, nhưng khi thấy hai phó thủ lĩnh dễ dàng bị đánh chết như vậy, đều cùng lúc tỉnh lại, khi thấy Minh Hạo mắt nhìn qua đây, vẻ mặt bọn chúng vô cùng hoảng sợ, thậm chí có người đều là tiểu tiện trong quần, trong nhóm hải tặc không biết ai la lên:”Chạy nhanh, hắn là ác ma!” sau đấy cả bầy ừa nhau chạy vào thuyền, nhanh chóng huy động thuyền lái đi.

...

Mà bên kia Kim Lão cùng Sa Ngư đang giao đấu hết sức gay cấn.

Kim Lão mặt cùng thân thể tất cả đều phủ màu vàng,,còn bên kia Sa Ngư không biết lúc nào hóa cá mập rồi.

Thân thể Sa Ngư dài hơn 10m, cao to đến 30m, trên mặt vết sẹo dài nhìn vô cùng hung ác, ở trong miệng răng nanh xòe ra um tùm nhìn vô cùng dữ tợn.

“Sa Ngư, ngươi khôn hồn thì đầu hàng đi, ta sẽ để cho ngươi chết toàn xác không phân thân!” Kim Lão lạnh lùng nhìn Sa Ngư nói.

Sa Ngư ngửa mặt cá mập cười ha hả, dữ tợn nói:” Lão đầu, ngươi coi như đèn cạn dầu rồi, đừng cố sức nữa, ngươi chết là điều không thay đổi được, cố gắng cũng vô ích thôi.”

Nói xong hắn liếm khoe miệng của mình, nhìn vô cùng gian ác.

“Hừ!” Kim Lão không nói gì chỉ hừ một tiếng tức giận, sau đó thuận di tới bên cạnh Sa Ngư, một quyền đánh về hăn. Sa Ngư thấy vậy cười lạnh, đầu lâu cá mập của hăn chuyển qua một bên, tránh né quyền đầu của Kim Lão, sau đẩy đầu cá mập của hăn quay lại, miệng há ra, hàm răng sắc bén cắn mạnh vào tay Kim Lão.

“Keng!” y như tiếng kim loại vang lên, mặc dù hàm răng của Sa Ngư vô cùng sắc bén, nhưng là sức phòng ngự dị năng Vô Địch Hoàng Kim siêu cao, rất khó mà phá vỡ.

Thừa cơ lúc này, Kim Lão tay kia đánh về phía Sa Ngư.

“Ngao!~” Sa Ngư hét thảm một tiếng, bị Kim Lão một quyền đánh bay ra xa.

Mặc dù Kim Lão không có bị thương tích gì nhiều, nhưng mà lúc này sắc mặt đã tái xanh, mồ hôi hột từ khuôn mặt Kim Lão liên tục chảy xuống.

Lúc này trạng thái Kim Lão có thể vô cùng thảm, năng lượng trong cơ thể chỉ còn thừa 5%, chỉ có thể duy trì được trạng thái ‘kim’ nhiều nhất là một hai phút nữa, nếu không còn duy trì được trạng thái ‘kim’, Kim Lão liền biến trở về bình thường, nếu như Sa Ngư lại tới một đòn cắn, Kim Lão liền có thể là người thua.

Mà Sa Ngư hóa cá mập, không những sức mạnh tăng lên, mà còn sức hồi phục vô cùng tốt, mà Sa Ngư dị năng hiện tại chỉ thuộc loại ‘bình thường’ thôi, cho nên có thể thấy lợi hại của dị năng thú hóa như thế nào.

Mà do Kim Lão trạng thái ‘kim’ năng lượng tiêu để duy trì tiêu hao vô cùng khổng lồ, cho nên bị dị năng thú hóa khắc tinh.

Mà hai bên dù đồng cấp, đáng lẽ phải là Kim Lão chiến thắng, nhưng do liên tục bị hải tặc quấy rối nên đã sớm tiêu hao gần như không còn 5/10 năng lượng, hiện giờ đánh với Sa Ngư thì đến trạng thái đèn cạn dầu.

Nếu không có năng lượng thì tương đương chỉ là người bình thường không chút sức phản kháng.

...

Từ xa xa bốn hạm đội bốn phương khác nhau sắp tới gần nơi đây...

Cuộc đại chiến sắp nổ ra...

Phía xa xa ẩn giấu trong hư không, 6 vị lão giả chấn động mạnh nhìn xem tiểu thiếu niên ... tình thế tiếp theo khiến không ai ngờ tới là... Minh Hạo.....

(còn tiếp, chương sau phần cuối kết thúc đoạn hải tặc, sau đó Minh Hạo sẽ một đường thuận lợi tiến đến học viện...)

...

P/s 1:

Video chấn động năng lực (khiến ai chưa biết, dễ tưởng tượng...!!!)

<https://www.youtube.com/watch?v=iif8fcbnF6Q>

P/s 2: Khắc hệ bảng:

Hệ thiên nhiên khắc hệ thú, hệ thú khắc hệ sức mạnh, hệ sức mạnh khắc hệ thiên nhiên, hệ hỗn hợp trung tính có thể khắc dc tất cả..

P/s 3: dị năng hệ sức mạnh vô cùng mạnh, nhưng cũng bị hạn chế cao (như đã kể)...

Ví như Kim hệ dị năng vậy, dù công & phòng cao, hồi phục lại thân thể nhanh, nhưng điểm yếu là tiêu hao lớn gấp đôi các dị năng của hệ thiên nhiên!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Siêu Địa Bộc Thiên Tinh!

...

Minh Hạo nhìn hơn 27000 tên hải tặc hoảng sợ bỏ chạy, trong lòng một vụn cái fuck you mother. Cái quái gì vậy, ta chỉ 1 người mà bọn người hơn 27000 người, kịch bản không đúng a, nếu như giống trong tiểu thuyết hắc đạo, phải là 27000 tên cùng nhau lên đánh giết ta để trả thù cho hai phó đoàn trưởng mới đúng.

Minh Hạo không biết là, bọn hải tặc này quanh năm suốt tháng đều dựa vào “uy” như cáo mượn oai hùm để lộng hành, còn khi gặp kẻ mạnh thì cầu xin tha... Có thể nói là một đám nhãi nhép tập hợp lại mà thôi, như thùng rỗng kêu to, có số lượng nhưng không có chất lượng.

Nhìn bảng nhiệm vụ tiến trình:

Nhiệm vụ chính tuyến (1)

Nhiệm vụ: tiêu diệt toàn bộ đoàn hải tặc Cá Mập Đen

Giới thiệu: đoàn hải tặc Cá Mập Đen dám cản bước chân chủ nhân, bọn hã là đá đặt chân đầu tiên để chủ nhân bước lên con đường đỉnh phong cường giả.

Nội dung:

-Giết chết 30.000 tên hải tặc.

+Tiến độ: 30.000 / 3010

-Giết chết thủ lĩnh đoàn hải tặc 1 / 0 (Mục tiêu: Sa Ngư)

+Tiến độ: 1/0

-Giết chết hai tên phó đoàn trưởng hải tặc 2 / 0 (Mục tiêu: A Bửu, A Ngư)

+Tiến độ: 2/2

Phần thưởng: nếu đánh giá đặt hoàn mỹ nhiệm vụ, nhận được thần khí cấp SS loại vũ khí, loại ngẫu nhiên.

Thất bại: chết.

...

Ạch, còn có 27000 tên a, nhìn trước mắt từng tên chạy tán loạn, rốt cục Minh Hạo không thèm giấu diếm rinnegan nữa.

Minh Hạo cảm nhận được cơ thể trạng thái mệt nhọc, một hồi ý niệm chìm vào cửa hàng mua được tề sức khỏe uống xong sau khi, liền khỏe mạnh lại như lúc ban đầu, sau đấy liền uống vài chai mb hồi phục lại năng lượng.

Trạng thái rinnegan mở ra! Đôi mắt hắc lúc này hoàn toàn yêu dị màu tím, nhìn vô cùng huyền bí mà cao quý.

Sau đấy, chân đạp một bước, bay lên hư không, Minh Hạo lúc này mặc dù đẳng cấp chỉ là Võ Kim, đáng lẽ không thể bay lên không trung được, nhưng mà khi mở ra rinnegan thì hẳn có thể tự do bay.

Lúc này hẳn đứng ở trên cao tốc không buột chặt bay cuồng lãng, hai mắt màu tím yêu dị cao cao tại thượng nhìn xuống bọn hải tặc đang chạy tán loạn như thần linh nhìn những con giun dế giãy chết đồng dạng, ánh

mắt lạnh lùng vô tình nhìn lướt qua bọn hắn, sau đấy, chỉ thấy Minh Hạo hai tay hợp lại cùng nhau.

“Siêu ~Địa ~ Bộc ~ Thiên ~ Tinh!!!” Minh Hạo đứng trên không, cao ngạo lạnh lùng hét lớn một tiếng, hai mắt rinnegan hai bên trái phải, cùng với năng lượng trong cơ thể điên cuồng chuyển động, trong phút chốc 9/10 năng lượng tiêu hao sạch sẽ không còn.

Trên tay Minh Hạo xuất hiện một đoàn năng lượng nho nhỏ. Sau đấy lấy đoàn năng lượng này làm trung tâm, 3000m phương viên vô hình lực hút phát tán ra.

Vô hình lực hút kéo tất cả vật chất, trong đó có thiên thạch nhỏ bán kính 30m, có loại to 50m, thậm chí có loại to hơn 100m đều bị hút

Ở các hải tặc dưới ánh mắt kinh hãi muốn lái phi thuyền chạy trốn, đột nhiên phi thuyền không còn nghe theo điều khiển của bọn hắn, rốt cục, hơn 40 chiếc phi thuyền cùng lúc như bị bàn tay vô hình kéo lại, sau đấy hơn 40 chiếc phi cùng lúc bị kéo bay lên không trung hướng về đoàn năng lượng phát ra lực hút.

Mà cùng lúc đó nhiều loại thiên thạch lớn nhỏ khác nhau cũng là một hướng bay lên không trung

Sau đấy, hơn 40 phi thuyền cùng lúc đụng vào nhau, nhiều lần liên tục va chạm với các loại thiên thạch lớn nhỏ, rốt cuộc có một phi thuyền bên trong đó nổ tung, cùng lúc đó, dường như hiệu ứng do-mi-no đồng dạng, 39 chiếc còn lại liên tục bốc cháy, sau đấy liền nổ tung ở bên trong các thuyền viên hải tặc không ai chạy thoát kịp, liền ở bên trong nổ chết hết.

“Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!” Tiếng nổ vang thiên không, tiếng nổ liên tục nổ ầm ầm, giống như bắn pháo hoa chúc mừng năm mới vậy.

Nhưng là, sau khi nổ xong, chúng vẫn tiếp tục bay đến đoàn năng lượng phát ra lực hút, sau đó từng mảnh thiên thạch đóng dính lại cùng nhau, một phút sau, nơi đoàn năng lượng biến mất, mà thay vào đó là quả cầu khổng lồ như hằng tinh đồng dạng, đóng dính treo lơ lửng trên hư không.

...

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết Võ Khí sơ kỳ đạt được 1000 exp...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết Võ Khí trung kỳ đạt được 2000 exp...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết Võ Khí hậu kỳ đạt được 3000 exp...”

...

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết Võ Khí sơ kỳ đạt được 1000 exp...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết Võ Khí trung kỳ đạt được 2000 exp...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết chết Võ Khí hậu kỳ đạt được 3000 exp...”

....

Cảm giác sau khi thi triển xong vô cùng mệt mỏi như là thân thể bị thiếu nước đồng dạng, sau đấy lại mở ra ba lô uống hơn chục bình mana mới hồi lại tất cả MB.

Lúc này, hơn 27002 tiếng hệ thống vang lên làm Minh Hạo hai tai muốn nứt ra. Ý niệm chuyển động, nhanh chóng đóng lại bảng thông báo, mở ra

tiến trình nhiệm vụ.

Nhiệm vụ chính tuyến (1)

Nhiệm vụ: tiêu diệt toàn bộ đoàn hải tặc Cá Mập Đen (hoàn thành)

Giới thiệu: đoàn hải tặc Cá Mập Đen dám can bước chân chủ nhân, bọn hăn là đá đặt chân đầu tiên để chủ nhân bước lên con đường đỉnh phong cường giả.

Nội dung:

-Giết chết 30.000 tên hải tặc.

+Tiến độ: 30.000 / 35.000

-Giết chết thủ lĩnh đoàn hải tặc 1 / 0 (Mục tiêu: Sa Ngư)

+Tiến độ: 1/1

-Giết chết hai tên phó đoàn trưởng hải tặc 2 / 0 (Mục tiêu: A Bửu, A Ngư)

+Tiến độ: 2/2

Phần thưởng: nếu đánh giá đạt hoàn mỹ nhiệm vụ, nhận được thần khí cấp SS loại vũ khí, loại ngẫu nhiên.

Thất bại: chết.

Nhìn xem đã hoàn thành nhiệm vụ, Minh Hạo thở phào một hơi, sau đấy hơi nghi ngờ, mình nhớ đâu có giết tên thủ lĩnh đâu nhỉ, sao lại 1/1? Chẳng lẽ hăn xui xẻo dính vào địa bệ thiên tình luôn? Nếu vậy càng tốt a, đỡ tốn thời gian xử lý từng tên một.

Minh Hạo vui vẻ trong lòng nghĩ, sau đó bấm click nhận phần thưởng.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, thu được đánh giá cấp hoàn mỹ, thu được ngẫu nhiên vũ khí cấp SS”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được một thanh đại đao của Edward Newgate (bản hệ thống cường hóa)

Nghe vậy Minh Hạo nhú mày, thế giới OP vũ khí là cùi a, làm gì có chuyện hệ thống liệt vào cấp SS?. Click xem thông tin vũ khí

Thanh đại đao của huyền thoại (cải tiến)

Loại: vũ khí tấn công.

Đánh giá: Cấp SS siêu hủy diệt

Giới thiệu: là thứ vũ khí của Edward Newgate, được hệ thống cải tiến mạnh hơn, phù hợp với cấp SS.

+Khi sử dụng chấn động năng lực trên vũ khí đánh ra, sẽ được +3000% sức mạnh. (cải tiến)

+Sử dụng chấn động trên thân vũ khí, vũ khí sẽ không bị vỡ.(cải tiến)

+Có 40% bạo kích x2 dame khi sử dụng chấn động năng lực trên vũ khí, +10% dame phá giáp, +10% phát động một kích giết chết bất luận cấp.(cải tiến)

+Vũ khí có thể nâng cấp lên làm SSS, max là SSSS (vũ khí thu linh hồn để tăng cấp).

Nhìn xem vũ khí của Edward Newgate. Minh Hạo trong lòng vui mừng như điên, không hổ là cấp SS được hệ thống cải tiến a, không chỉ +3000% dame khi sử dụng năng lực chấn động, mà còn được 40% x2 dame! Nếu 40% x 2 dame thì vô cùng đáng sợ, duy nhất là 10% phát động giết chết bất

luyện cấp, đây mới gọi trâu! Mà vũ khí này còn có thể nâng cấp nữa, chỉ cần giết người hấp thu linh hồn là được!

Tra xem bảng thông tin nhân vật.

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 500.000

MB: 1.000.000

Kinh nghiệm:

Đăng cấp: Địa Liệt sơ kỳ

Điểm mua sắm: 258 triệu điểm mua sắm

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động

+Năng lực: chấn động, rinegan

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại,thế giới trong gương (doremon), Kẹo ước gì được nấy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần),+10 quả trứng thần bí, HP x 100000, MB X 100000.

+Huyết mạch

...

Nhìn xem bảng thông tin, gương mặt Minh Hạo tràn đầy thỏa mãn, mới chỉ vài ngày thôi đăng cấp đã lên Địa Liệt rồi a...cấp độ này, cho dù siêu cấp thiên tài đuổi tên lửa cũng không theo kịp, sau đấy đóng lại bảng thông tin, kiểm tra xung quanh.

Nhìn xung quanh trống rỗng không còn gì, ạch... nhìn lại lúc này Phi Thuyền cùng Kim Lão không thấy bóng dáng, ...chẳng lẽ...nghĩ đến dây hắt trong lòng nhột...vô cùng nhột...

Nếu Kim Lão chết rồi thì làm sao về ăn nói với ông nội đây a.... Nhưng thôi kệ, hay tới đâu làm tới đó, có gì nói với ông nội là, Kim Lão vì bảo vệ hắt khỏi hải tặc đánh lén hi sinh, bồi thường một khoảng tiền lớn là được. Minh Hạo giả hoạt nghị.

Nhưng là, không có thuyền làm sao đi đến học viện? Minh Hạo đứng ở không gian cô đơn tự hỏi...

...

Phía xa xa ẩn giấu 6 lão quái vật theo thứ tự: lão đại, lão nhị, lão tam, lão tứ, lão ngũ, cùng lão lục. 6 tên này không phải tên, mà là danh hiệu, đặt theo ai mạnh nhất thì xếp theo thứ tự đó.

6 tên này chính là 3 tên Kim gia lão tổ cùng 3 tên Phương gia lão tổ đi theo sau bảo vệ Minh Hạo.

Nhưng lúc này mặt 6 người đều biểu hiện khó tin, miệng há chữ ô, 6 đôi mắt trợn trừng lên nhìn chòng chọc đứng xa xa tiểu thân ảnh...Không ai tin tưởng được cái thân ảnh nhỏ bé kia trong cơ thể lại có sức mạnh kinh khủng như vậy.

Khiến tất cả vật thể xung quanh đều bị hút vào, kể cả vương giả cũng không có chút sức lực chống cự phản kháng đều bị hút vào.

Nhắc tới hai người Kim Lão cùng Sa Ngư là số xui xẻo, do hai người đánh nhau quá say mê cho nên không có chú ý đến Minh Hạo bên kia, đến lúc hai người cảm thấy năng lượng tiêu hao gần như không còn, đều muốn ra con bài tẩy của mình, bất ngờ đột nhiên sức hút kéo hai người lên không, sau đấy liên tục va đập vào từng cái thiên thạch, cho dù bọn chúng lấy ra

con bài tẩy chống cự, nhưng là hết thiên thạch này đến thiên thạch khác bay lên đập vào đầu bọn hắn.

Liên tục như vậy, năng lượng trong cơ thể của hai người tiêu hao hết, không còn chút sức phản kháng, liên tục bị từng mảnh thiên thạch đánh vào, sau đó liền là cùng hơn 40 chiếc phi thuyền ‘hợp lại’ thành một thể rồi nổ tung.....Thế là hai vị Vương Giả xấu số cùng đi theo với đám hải tặc đến tây thiên thỉnh kinh....

A.. 6 vị lão tổ chỉ có thể ngấm ngấm thở dài, tiếc hận cho hai tên Vương Giả ra đi thôi...Ai bảo bọn hắn xui xẻo dính ngay skill của Minh Hạo đây?

Còn Kim Lão thì đành cho người nhà bồi thường chút tiền vậy. Dù sao 6 vị đấy là nhiệm vụ bảo vệ Minh Hạo, chứ không phải làm vú em trông sóc bảo vệ cho từng người a.

Ở lúc này Minh Hạo trạng thái rinnegan chưa đóng, đột nhiên cảm nhận được một tia khí tức, a dưới chiêu mình vẫn còn người sống? Minh Hạo tò mò đi đến nơi phát ra ‘khí tức’.

Lại một chỗ thiên thạch không bị ảnh hưởng bởi địa bệ thiên tinh, trên đó nằm dính là một cô gái, nàng mái tóc đen nhánh, nhưng lúc này đầu tóc tán loạn một mảnh, khuôn mặt xinh đẹp môi hồng, lúc này đã bị bầm tím thay thế, quần áo đều bị xé hoàn toàn, không còn gì để che đậy.

Mắt nhìn chòng chọc hai vú no đủ trắng như tuyết lồi ra, hai núm hồng nhỏ nhắn xinh xinh*_*, cùng phía dưới mảnh thân bí rùng rậm, tiểu jj Minh Hạo lúc này đã sớm không chịu được ngẩng đầu lên chào cờ.

“Không được!” Minh Hạo lập tức hít một hơi sâu lại, đè ép dục vọng lại, nhìn kỹ khuôn mặt cô gái...

Àch. Đây không phải là cô nàng Hàm Tuyết cao ngạo lạnh lùng của chúng ta đây a?

Hàm Tuyết cũng là phước lớn mạng lớn, lúc này bị Minh Hạo một quyền đánh bay ra xa hơn 3000m, do đầu bị đập quá mạnh, cho nên trong thời gian ngắn nằm bất tỉnh ở đây, mới tránh được một vụ tai kiếp.

Nhìn xung quanh không thấy ai, Minh Hạo mạnh dạn hắt lên, hắt cúi người xuống, hắt cười lạnh nói:” Hàm Tuyết ơi là Hàm Tuyết, coi như người tốt số thoát khỏi cái chết nhưng cũng không thể thoát khỏi bàn tay của ta, ban đầu ta định tha cho người rồi, nhưng người lại đến 2,3 lần chửi cha mẹ ta, thậm chí còn mắng ta con hoang, ta đánh bất tỉnh người coi như là tha một cái mạng đ* c** mà thôi. Người đừng hận ta, coi ta là tiểu nhân cũng được, nhưng là, người dám chửi cha mẹ ta, tất cả đều phải trả giá đắt, kể cả là người!”

Nói xong, hắt xách thương ra trận...Cây môi đỏ Hàm Tuyết ra, sau đấy liền đưa vào...

...

10 phút sau... súng bắn liên tục hơn 1000 viên đạn, đến lúc này súng mới hết đạn, Minh Hạo mới thu lại.

Nhìn trên mặt tràn đầy bọt ** Minh Hạo thỏa mãn, không nghĩ tới con này miệng tốt a, ẩm ẩm ướt ướt...Không hổ là con của đại tá, dưỡng tốt thật.

Minh Hạo trong lòng 100+ cái khen Hàm Ngạo...Nếu Hàm Ngạo biết được con gái hắt bị như vậy, chắc chắn sẽ hối hận đến tức chết a.

Sau đó, hắt lấy tay bóp bóp ngực, vặn đến nụ hoa bầm tím mới buông tha...Còn có hắt lấy chân đá vài cái vào chỗ *_*, mặc dù Hàm Tuyết đáng vẻ rất mê người, nhưng là hắt không muốn trao zin cho một con đ** như vậy, thử hỏi một người vừa chửi cha mẹ mình, mặc dù là con gái, sau đấy người liền yêu thương nàng à?.

Minh Hạo chưa nào tàn như vậy, theo hẳn, con này không đáng làm người đầu tiên của hẳn! Nàng chỉ đáng xách giày cho hẳn mà thôi!.

...

Xa xa 4 hạm đội chỉ còn 10.000m nữa là tới vị trí Minh Hạo, vài phút sau....

4 hạm đội từ 4 hướng chậm chậm bay đến trước mặt Minh Hạo...

Là địch hay bạn đây?.

(còn tiếp..)

...

(Các bạn có thích đoạn này ko? Nhất là đoạn cuối hành con Hàm Tuyết...:v)

1c này hơn 2k7 chữ, tặng cho các bạn, chúc 1 đêm ngủ ngon a...

Lộ tí: main sẽ từ từ hướng con đường tà ác (+_+)!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Hôn Thê? Vợ Chưa Cưới?

Sau khi một hồi trả thù đầy thỏa mãn, Minh Hạo lập tức trong cửa hàng mua một lọ cấp C khôi phục được tề đứt vào cho Hàm Tuyết uống.

Lập tức đóng lại trạng thái rinnegan của mình, khiến con mắt trở lại bình thường.

Sau mười phút, dấu vết bầm tím cùng trên mặt đầy bọt ** đã rút đi, cơ thể Hàm Tuyết giật giật vài cái, mắt nàng chậm rãi mở ra.

Nhìn xung quanh, chỉ thấy một người ‘nam tử’ đứng trước mặt nàng, nhưng không thấy rõ khuôn mặt lắm, chợt lúc này nàng cảm thấy cả thân thể lạnh lẽo, liếc nhìn thì ra nàng quần áo đều ‘biến mất’, chỉ còn lại là thân thể khỏa trần chuồng lồ lộ ra bên ngoài....

“A! người cút ngay chỗ khác cho ta!” Hàm Tuyết mặt hơi đỏ lên, biết mình bị người nhìn hết, sau đó hét lên một tiếng chói tai, theo bản năng lấy hai tay che lại các bộ vị kín đáo, sau đó nàng sờ tới sờ lui thân thể, khi cảm thấy nguyên âm vẫn như cũ, nàng mới thở phào một cái, còn tốt, nguyên âm vẫn còn chưa mất a..

Sau đó nàng bình tĩnh lại, nhìn kỹ lại vị nam tử kia, đó cũng không phải là một ‘nam tử’, mà là một đứa bé mới đúng. Thân hảnh cao 1m54, mái tóc đen dài để thả ra sau, trên mặt còn có mang một chút ngây thơ ý vị, đáng chú ý nhất là ánh mắt của hắn, bên trong tròng đen, sáng như vì sao trên trời, dễ làm hút hồn người khác giới...

Nhìn khuôn mặt người này, nàng vô cùng quen thuộc, đây không phải ai khác chính là Minh Hạo à?

“Ta tại sao ở đây? Còn có, Kim Lão cùng bọn hải tặc đâu, sao ta không thấy ai hết vậy?” Hàm Tuyết trừng to mắt gấu của nàng, lên tiếng chất vấn Minh Hạo.

Nghe vậy Minh Hạo trong lòng khó chịu, ta cứu người, người không cảm ơn thì thôi đi, lại còn lên tiếng chất vấn ta?, Minh Hạo cũng không trả lời nàng ngay, từ trong cửa hàng bỏ ra vài điểm mua sắm, mua bộ quần áo giá rẻ nữ trang vứt qua cho nàng:”Chuyện rất dài dòng, ta không tiện giải thích, người mặc đi, nhớ kỹ, mặc xong thì im lặng, nếu không ta lại cho người một quyền đánh bất tỉnh, sau đó xxx người”

Minh Hạo lạnh lùng chán ghét nói, sau đó làm một bộ hung ác đậm đang đáng dấp uy hiếp Hàm Tuyết.

Nhìn Minh Hạo đáng dấp hung ác sát thần, Hàm Tuyết rốt cuộc bây giờ mới nhớ lại, hình ảnh cuối cùng nàng ngất, khi đó nàng đang cười nhạo Minh Hạo, sau đó đột nhiên thấy Minh Hạo một quyền đánh vào hư không, sau một giây, nàng chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, rồi như có lực đẩy đồng dạng, nàng bị đánh bay ra xa, sau đó liền đầu đập trúng mảnh thiên thạch này, do đầu va đập quá mạnh mà dẫn đến ngất xỉu...

Nhớ tới đây, Hàm Tuyết sắc mặt trắng bệch, ánh mắt sợ hãi nhìn về Minh Hạo như nhìn con ác quỷ đồng dạng, theo bản năng co rút lại thân thể, dường như con cún sợ lại bị Minh Hạo hiếp dâm lần nữa vậy.

Minh Hạo thấy tạo ra hiệu quả tốt như thế vô cùng hài lòng, sau đó đi lòng vòng quanh đây, để xem còn chiếc phi thuyền nào không...

Nhưng là làm hấn thất vọng, chiêu địa bạo thiên tinh quá mạnh, 3000m vật thể đều bị hút lên, tất cả vật thể trong 3000m đều biến thành một thành viên quả cầu kia...

Nhìn lên quả cầu khổng lồ treo lơ lửng trong hư không do mình tạo ra, hần cười khổ lắc đầu, lúc đấy hần chỉ muốn một lòng hoàn thành nhiệm vụ thôi, quên mất phi thuyền của mình cũng trong phạm vi 3000m...

Đột nhiên hơn 200 phi thuyền bốn phương hướng bay tới đây, hình thành trận hình bao vây lấy Minh Hạo.

Mà bên cạnh Hàm Tuyết đã sớm mặc đồ xong, nhìn thấy cảnh này là run lấy bầy, hôm nay không biết ăn gì sao đen đui thế này? Hết bị đứa bé một quyền đánh bay rồi bị hần nhìn hết thân thể của nàng, mặc dù hần chỉ là đứa bé nhưng là, ngoài trừ cha mình khi còn bé tắm rửa cho nàng, từ đó đến giờ chưa bao giờ để người khác nhìn...

Nếu trong quân đội chuyện này bị truyền ra, thanh danh của nàng mất hết, khi đó chắc hần nàng sẽ không có mặt mũi đi ra gặp người, cũng may nơi này chỉ có một người Minh Hạo là biết thôi ...

...

200 chiếc phi thuyền chia làm 4 phương hướng, 4 màu khác nhau, mỗi bên là 50 chiếc phi thuyền: phía bắc phi thuyền bên ngoài vỏ màu trắng xóa, phía nam thì tất cả thân thuyền đều tô màu đỏ như hỏa cầu lửa, còn phía tây phi thuyền toàn bộ là sơn đen, mà phía đông các phi thuyền lại sơn màu xám gỗ.

200 chiếc phi thuyền cùng lúc giữ khoảng cách 100m với Minh Hạo, sau đó chỉ thấy hơn 1000 người từ trên thuyền màu trắng bước ra.

Lúc này Minh Hạo đã thấy, có nam, có nữ, có già, có trẻ, hơn nửa bọn hần ăn mặc đều là áo bào trắng, màu tóc đều là trắng xóa như tuyết “ Đây là cả gia đình gấu bắc cực di cư mang theo cả gia đình à?” Minh Hạo nhìn đến đây, trong đầu nghĩ đến loài gấu ở thế kỷ 21 có lông trắng như tuyết đang mang theo cả gia đình đi di cư...

Sau đó, bọn hăn nhường ra một con đường, như nhường đường cho đức vua vậy, tiếp theo, bước đến là một vị mỹ nữ trẻ tuổi, trên người nàng truyền ra khí tức băng hàn vô cùng lạnh lẽo, kết hợp với khuôn mặt nàng tuyệt mỹ không chút tỳ vết, khiến nàng giống như nữ hoàng băng vậy, cao ngạo mà lạnh lùng, đôi môi mềm mại lại nhỏ nhắn, mái tóc dài trắng để ngang eo, đáng tiếc, tròng mắt nàng không phải loại màu đen như bình thường, mà là màu trắng, nhìn rất giống như người bị mù vậy.

Nàng bước đến trước mặt Minh Hạo cách 10m khoảng cách dừng lại, sau đó nàng cúi người lễ phép nói “Xin tự giới thiệu, ta tên là Tuyết Linh Nhi, là thuộc Tuyết Tộc, ở Bắc Vực Tinh là vợ chưa cưới của ngươi, ngày sau xin ngươi đối xử tốt với ta ...” giọng nói của nàng lạnh lẽo như băng, nhưng là không phải loại cảm xúc lạnh nhạt như Hàm Tuyết, mà là tự nhiên mà thành.

Sau khi nói xong, khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng nổi lên nhàn nhạt màu hồng nhạt, tựa như dưới trời chiều rặng mây đỏ, khiến nàng càng giống như cô bé ngượng ngùng hơn là thiếu nữ lạnh lùng.

Khi ở gần nàng, Minh Hạo cảm nhận được không gian như là bị âm xuống 0 độ C, vô cùng lạnh lẽo, có điều Minh Hạo không rảnh để ý tới vấn đề này, hăn tưởng là mình nghe lầm, khuôn mặt hăn co rút vài cái, khóe miệng run run, môi giật giật hỏi lại:”Ta không nghe rõ, ngươi....ngươi có thể nói lại không?”

Tuyết Linh Nhi nghe vậy không tức giận, vẻ mặt lạnh lùng nói lại như câu lúc nãy:” ta tên là Tuyết Linh Nhi, là thuộc Tuyết Tộc, ở Bắc Tinh Vực là vợ chưa cưới của ngươi, xin ngày sau ngươi đối xử tốt với ta hơn...”

Nghe Tuyết Linh Nhi nói lại một lần nữa, Minh Hạo rốt cuộc xác nhận là lỗi tai mình không nghe lầm, trong đầu trống rỗng, nhìn trước mặt Tuyết Linh Nhi khuôn mặt lạnh lùng như băng này, hăn nhớ rõ, từ lúc 1 tuổi đến giờ đều ở trong nhà, chưa bao giờ ra ngoài, cho nên có thể nói là chưa gặp

người này? Hơn nữa, từ nơi đó cha cùng ông nội, kể cả lão mù đều không có nghe nói gì về hôn nhân hay là vợ chưa cưới a, đột nhiên xuất hiện biến cố như vậy, làm Minh Hạo có chút phản ứng không kịp.

Bên cạnh Hàm Tuyết cũng là lặng người, không biết nói cái gì cho phải...

“Rầm!”

Nghe tiếng động, Minh Hạo chú ý đến đội thuyền phía nam, cửa thuyền mở ra, bước ra là một đám người mặc đồ đỏ như lửa, Không gian nhiệt độ cũng là thay đổi, lúc này không còn lạnh như băng, mà thay vào đó là vô cùng nóng rực, như là đang ở sa mạc khô nóng, nhiệt độ trên 40 độ C đồng dạng.

Minh Hạo cùng Hàm Tuyết lúc này rốt cuộc thể nghiệm được băng hỏa lưỡng trọng thiên cảm giác a...

Nhìn lại, trên quần áo bọn hắn thêu chữ: Hỏa Vương Tinh, mà những người này trên mặt đều có ký hiệu chữ “V” ở giữa trán, sau đó bọn hắn cũng như nhóm người mặc đồ trắng, nhường ra một con đường đi ở giữa.

Tiếp đó, một người con gái chân dài eo thon bước tới, nàng mặc đồ thắt lại, làm đôi bạch thủ ở trong áo nhô ra ngoài, như là muốn phá áo ra ngoài, còn to hơn cả Hàm Tuyết gấp 2 lần.

Cho dù Hàm Tuyết thấy trong lòng cũng là có chút ghen tỵ, đây là quá to a, còn to hơn cả nàng, chắc vòng đo số 1, 120 a hay là 130... to hơn này?

Nàng đôi mắt không có tròng đen, mà là con mắt màu đỏ giống như lửa, khuôn mặt lãnh diễm cao ngạo như nữ hỏa vương đồng dạng, bước tới trước mặt Minh Hạo, khoảng cách 2m mới dừng lại, chỉ còn chút xíu nữa là hai người đụng nhau, đôi mắt nàng nhìn thẳng Minh Hạo ngay thẳng nói:” Xin giới thiệu, ta là Hỏa Thiên Hương, ta chủng tộc Hỏa Vương tộc, thuộc

Hỏa Thiên Tinh, cũng là vị hôn thê của người, người có thể gọi ta là Hương nhi!” Khi nói xong, đôi mắt nàng chớp chớp, trông đỏ bên trong như là rực cháy, hỏa diễm màu đỏ trong mắt nhảy lên dữ dội, như là muốn thiêu đốt vật thể gì đó đồng dạng.

Nàng nhìn chăm chăm Minh Hạo, sau đấy còn làm vài cái động tác khiêu gợi như liếm môi, thậm chí để ngực lắc qua lắc lại ngay trước mặt Minh Hạo ...

Nhìn thấy đôi ngực to khiêu gợi lắc qua lắc lại trước mặt mình, Minh Hạo sắc mặt đỏ lên, làm một cái trạch nam chưa trải qua sự đời, nào có kiềm được cảm dỗ? Thế là tiểu jj Minh Hạo lại lần thứ hai nhô cao lên.

Hỏa Thiên Hương nhìn thấy tiểu đệ đệ Minh Hạo vươn lên, nàng cười khanh khách một tiếng, lại bước thêm vài bước, chỉ còn vài centimet nữa là đụng vào Minh Hạo.

Sau đó nàng việc mà chẳng ai ngờ tới, nàng áp sát cơ thể lại gần thân thể Minh Hạo, sau đó nàng kề môi đỏ mọng của mình sát tai Minh Hạo nói:” Khanh khách, Sao nào, người chỉ cần đồng ý làm chồng của ta, thì ta mỗi ngày sẽ đều phục vụ người nha...” Vừa nói, nàng âm thầm để tay ở giữa quần Minh Hạo, sau đó nhẹ nhàng vuốt lên vuốt xuống tiểu đệ đệ đang chào cờ của Minh Hạo.

Minh Hạo cảm nhận được đôi ngực to trắng mềm mại áp sát cơ thể mình, cùng hương khí nóng rực truyền vào tai kết hợp với ‘động tác’ ám muội của Hỏa Thiên Hương, Minh Hạo trong cơ thể như là bị giật điện, đầu óc hẳn lúc này hoàn toàn trống rỗng, khuôn mặt càng khẩn trương đỏ lên, hô hấp càng là dồn dập nhanh chóng, phía dưới ‘cậu chủ’ cũng là theo bản năng càng cương cứng lên cao thêm vài cen-ti-met...

Mọi người ngoài trừ Minh Hạo, không ai thấy động tác ‘dâm dăng’ này của Thiên Hương, kể cả đứng sát bên cạnh Minh Hạo, vị Hàm Tuyết này

cũng là không thấy động tác của Hỏa Thiên Hương, vì thân thể hai người là áp sát lẫn nhau nên phần động tác đã bị Thiên Hương che giấu kỹ lưỡng.

Có điều, khi mọi người thấy cảnh Thiên Hương lại to gan áp sát cơ thể mình với Minh Hạo gần như vậy đều ngăn người, mà Tuyết Linh Nhi thì là nhìn thấy cảnh này không nói gì, có điều bỗng nhiên nhiệt độ xung quanh giảm thấp xuống, lạnh lẽo hơn, thậm chí có người đứng bên cạnh vì lạnh quá mà cả người đều đóng thành băng tượng, các vị đứng bên cạnh thấy vậy cũng phải lùi xa xa vài bước mới thoát khỏi, không là cả đám đông cứng thành tượng băng ngay.

Hàm Tuyết trong lòng thì là thầm mắng con mụ dâm đảng**hồ ly tinh.

...

Minh Hạo biết mình bị tập kích, lập tức hăn muốn phản kích, hăn là loại người có ăn có trả a, nếu mình bị ‘tấn công’ mà không ‘đánh trả’ lại sao được?

Sau đó, tay phải động, đưa tay thấp xuống dưới, có kinh nghiệm ‘test’ với Hàm Tuyết, khi đó hăn đã ‘học’ ghi nhớ được các ‘bộ vị’ nằm đâu rồi, hăn lập tức canh chính xác ngay ‘khu vườn hoa’ của Hỏa Thiên Hương, lập tức tay đó “Thọc” mạnh một cái vào trong, sau đó, chỉ thấy nơi đó mềm mềm trơn bóng a, còn có hơi nóng **...sau đó lại nhin không được thọc càng ‘sâu’ hơn.

“*****Nha~ “ từ trong miệng Hỏa Thiên Hương phát ra âm thanh dâm đảng, sau đó cả trướng khuôn mặt nàng đỏ lên, thân thể nàng như bị điện giật run rẩy bần bật, lập tức, như chuột thấy mèo đồng dạng, không đoái hoài tới cái gì, nhanh chân chạy về phi thuyền của mình.

Sau đó liền ở các thành viên áo bào đỏ cũng là ngu ngơ, lập tức chạy theo Hỏa Thiên Hương về phi thuyền, lập tức phi thuyền chuyển động bay

đi, để lại đám người Hàm Tuyết, Minh Hạo cùng hạm đội của Tuyết Linh Nhi.

...

Người xung quanh còn lại nghe tiếng “*****Nhã“ từ miệng Thiên Hương sắc mặt đen lại, lập tức trong đầu mọi người đều nghĩ hình ảnh trẻ em không nên nhìn ***.

Bên nam tính thì ánh mắt cừu hận nhìn Minh Hạo như nhìn kẻ giết cha mẹ bọn hắn đồng dạng, còn nữ tính thì khuôn mặt ai nấy đều hồng hào, bao gồm Hàm Tuyết, Tuyết Linh Nhi.

Bọn họ không biết tại sao Thiên Hương lại chạy trốn chết như vậy, nhưng kết hợp với âm thanh***** trong lòng bọn hắn đã đoán ra một, hai...

Ánh mắt bọn họ như nhìn động vật kỳ lạ hiếm thấy, nhìn về phía Minh Hạo, không nghĩ tên này lại to gan lớn mật như thế, ở giữa chốn đông người lại làm hành động vô sỉ như vậy....

(còn tiếp)

...

Tác giả: (Ah hắc hắc, chương này thế nào, nếu thấy hài lòng ae cho +1 cảm ơn nếu thấy ok nhé)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Ác Ma Cùng Trùng Tộc Kinh Khủng

Thấy mọi người ánh mắt kỳ lạ nhìn mình, Minh Hạo lập tức ‘bình tĩnh’ lại, tiểu jj như bị giội nước lạnh đồng dạng, nhanh chóng xẹp xuống teo lại.

Minh Hạo quay đầu sang chỗ khác, hắc lần này là mất mặt thật a, quên là mình đang ở trước mặt nhiều người như vậy, vì nhất thời cảm xúc dâng trào, mà tay kia lỡ ‘thọt’ một cái vào *** mới xảy ra tình cảnh này, khiến cô nàng Thiên Hương kia cũng là một trận sợ hãi chạy đi.

Nghĩ đến Hỏa Thiên Hương, Minh Hạo tò mò nghĩ không biết khi gặp lại nàng sẽ ra sao a? Có thể đánh mặt mình không...dù sao người ta là chỉ ‘vuốt’ ở ngoài, còn mình thì chơi mạnh bạo ‘thọt’ vào trong...

Nhưng không thể không công nhận là, bên trong Hỏa Thiên Hương lại là trơn bóng mềm mại đến thế, còn có tí tí cảm giác ẩm ướt cùng một chút nóng hổi.

Nhìn xem cái tay của mình ‘thọt’ vào lúc này, Minh Hạo vẫn có thể cảm nhận được tay hắc còn có chút ẩm ướt cùng hơi nóng truyền lại...sau đấy hắc không biết tại sao theo bản năng đưa tay lên ngửi...trông hắc hình dạng hiện giờ vô cùng biến thái, chỉ thiếu là đút tay vào miệng ** cùng quay tay thăm du mà thôi...

Ah, thật thơm...nóng...lại trong đầu kết hợp nhớ tới cảm giác khi ‘thọt’ vào ‘vườn địa đàng’, tiểu jj Minh Hạo lại là phản ứng cao ngạo chống lên. Cũng may là lúc này hắc đã xoay người lại, nếu không thì tất cả mọi người có thể thấy được cảnh tiểu jj Minh Hạo cao ngạo đứng lên chào cờ rồi, tình cảnh kia có biết bao nhiêu xấu hổ, bao nhiêu mất mặt a.

Sau một

Hàm Tuyết bên cạnh nghe vậy cũng là lắng tai chú ý, nàng cũng muốn biết Minh Hạo là ai, bối cảnh ra sao, mà chỉ 6 tuổi đã có 2 vị hôn thê rồi.

Nàng theo cha nàng từ lâu, cũng có kiến thức rộng rãi, những người từ nhỏ mà có hơn 2 vị hôn thê là những người bối cảnh vô cùng trâu bò, nàng đoán Minh Hạo chắc hẳn có thể là tiểu thiếu gia của đại gia tộc nào đó, mà cũng có thể thuộc về loại siêu cấp gia tộc.

(do tin tức Minh Hạo thiên phú mới chỉ 1 ngày, mà Hàm Tuyết lúc này cũng ở trong quân doanh bên cạnh cha mình làm việc, cho nên chưa biết thân phận của Minh Hạo.)

Tuyết Linh Nhi nghe vậy cũng là khó hiểu, sao đó chỉ thấy nàng lắc đầu nói:” Ta cũng không biết, chỉ nghe mẹ ta nói là cách vài ngày trước, có vị tên Kim Long gọi điện cho mẹ ta, nói là muốn đính hôn với người, sau đó mẹ ta kêu ta lên đường đến học viện Bắc Đẩu, rồi còn nói nếu khi trên đường đi gặp được người thì tiến đến chào hỏi làm quen, thông báo việc này với người.” Sau đó nàng còn từ trong ngực mình lấy ra tấm hình, đưa cho Minh Hạo xem.

Minh Hạo tiếp tay lấy, nhìn lại, trong hình là một vị có khuôn mặt, mái tóc, ăn mặc...giống như đóc Minh Hạo, đây không phải hình hân thì là ai?.

Nhớ đến lúc sắp đi đánh nát lão cha jj, Minh Hạo hiện giờ có chút hối hận, biết vậy đánh cho lão cha bất tỉnh là được rồi, không cần phải đánh nát lão cha hân jj làm gì. Nếu không phải người ngu đều biết được lão cha hiện đang trả thù hân a.

Minh Hạo trong đầu liền có thể tưởng tượng được khuôn mặt cười đắc ý vênh váo của Kim Long đang mong chờ khi mình gặp được tình cảnh này...

Nhớ tới lão cha Minh Hạo âm thầm một vạ cái fuck you, người dù có hận đứa con mình đánh nát jj, cũng không cần đẩy nó vào hố lửa đi a.

Nhưng là, đã như vậy thì tốt, nếu người khác đưa tới cửa thì mình ngu gì không nhận, hơn nữa, người ta là một vị đại mỹ nhân xinh đẹp, trừ phi người đó sinh lý có vấn đề hay là loại thái giám mới không nhận a.

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, Minh Hạo như làm ra quyết định trọng đại, sắc mặt trịnh trọng, ánh mắt kiên định nhìn thẳng ánh mắt Tuyết Linh Nhi, ngữ khí nghiêm túc nói: "Được! Ta chấp nhận người làm vị hôn thê đầu tiên của ta, ta hứa, sẽ yêu thương người, chăm sóc người, bảo vệ người đến hết cuộc đời này!" Âm thanh vang dội toàn trường, khiến ai nghe được cũng là một trận ngơ ngác.

Nếu như lời nói này phát ra từ một người thanh niên thì chỉ là một chuyện bình thường, nhưng là lời này lại phát ra lại từ một 'đứa bé' chỉ mới 6 tuổi, cho nên lời này của Minh Hạo khiến ai cũng kinh ngạc.

"Không nghĩ một đứa bé lại có thể nói được câu này, chẳng lẽ từ nhỏ cha mẹ dạy hẳn nói vậy?" Xung quanh mọi người trong lòng thầm nghĩ.

Tuyết Linh Nhi nghe Minh Hạo thề thốt như vậy không khỏi khẽ cười, không phải nàng cười chế nhạo lời Minh Hạo, mà là nàng cười biểu hiện sự vui vẻ từ trong thâm tâm.

Nàng mỉm cười, khiến thiên địa phai một khắc này phai mờ, tuyệt mỹ dung nhan trên khuôn mặt hiện ra, càng thêm mỹ lệ động lòng người.

Các thành viên áo bào trắng xung quanh khi thấy Tuyết Linh Nhi cười cũng là ngẩn người, sau đó tất cả mọi người đều giật mình, trên mặt hiện ra không tin tưởng, phải biết, từ nhỏ đến lớn, Tuyết Linh Nhi rất hiếm khi nở nụ cười như vậy, mà nàng nở nụ cười chỉ duy nhất với người mẹ của nàng mà thôi.

Khi Minh Hạo nói xong, trong lòng âm tình bất định, hắn không biết nói lời ‘sến’ này có bị người ta chế nhạo không, nhưng khi thấy Tuyết Linh Nhi cười, trong lòng như gánh nặng được trút xuống, hắn thở phào một hơi, biết mình lần này là thành công.

Bên cạnh Hàm Tuyết im lặng này giờ thấy thế cũng là há hốc mồm...cứ như vậy xong?

“Rầm rầm rầm rầm”

Lúc này, hai hạm đội ở phía tây cùng phía đông còn lại lần lượt xuống tàu, nhưng là bọn hắn mặc đồ đen, bao trùm kín cả người, làm cho người ngoài không thể nhìn thấy hình dáng bên trong thật sự của bọn hắn.

Nhìn cũng biết, bọn hắn hơn hai hạm đội 100 chiếc đều chung một nhóm người.

“Ái nha chà chà, hôm nay tụ hợp à? Sao đông đủ thế? À không, vị kia công chúa Hỏa Thiên Hương bị người dọa cho chạy rồi à.” Một giọng nói bán nam bán nữ truyền ra, làm người sờn cả tóc gáy.

Sau đó xuất hiện trong tầm mắt mọi người là một tên nam tử cao gầy, cả người đều trùm khăn đen kín mít từ đầu đến chân, chỉ chừa lại đôi mắt của hắn.

Minh Hạo cùng Hàm Tuyết tò mò nhìn xem những người mặc đồ che kín này, còn Tuyết Tộc Tuyết Linh Nhi, khi thấy những người này, trong ánh bọn hắn lộ ra cừu hận, bất kể là nam nữ già trẻ đều có ánh mắt như thế.

Minh Hạo thấy biểu tình bọn người kia, quay đầu tò mò hỏi Tuyết Linh Nhi:” Bọn người này là ai?”.

Nghe Minh Hạo hỏi, Tuyết Linh Nhi quay đầu nhẹ giọng đáp:”Bọn hắn là chủng tộc Bóng, còn tên kia là đại công tử nhà họ Bóng.”

Minh Hạo nghe Tuyết Linh Nhi nói bọn hắn thuộc chủng tộc “bóng”, ánh mắt mãnh liệt co rút, sau đấy ánh mắt hiện lên vô tận sát cơ, nhưng là rất nhanh che dấu xuống, không để ai thấy được.

Minh Hạo trong lòng thầm nghĩ:”Tốt, các người đã muốn nộp mạng thì đừng trách ta” nhưng là khi thấy bên cạnh nhóm Tuyết Linh Nhi còn ở đây, hắn sợ mình khi tung ra tuyệt chiêu liền Tuyết Tộc bên đó cũng bị vạ lây, như Kim Lão ở lần trước.

“Bọn người đến đây làm gì?” Tuyết Linh Nhi nhìn về phía nam tử, trên khuôn mặt biểu lộ một tia chán ghét, ngữ khí lạnh lùng chất vấn.

Nghe được Tuyết Linh Nhi chất vấn. Công tử tộc bóng lắc đầu “Ta chỉ là trùng hợp đi ngang qua gặp người mà thôi” trong miệng truyền ra âm thanh the thé khiến người khác nổi da gà.

Mặc dù nói vậy, nhưng là hắn ta ánh mắt rõ ràng nhìn về phía Minh Hạo, chính là hành động này bán rẻ lời nói của hắn.

Tuyết Linh Nhi biết tên này là đang nói dối, hiển nhiên là có âm mưu, lập tức như gà mẹ che gà con trước kẻ thù, nàng đứng ở trước che chắn Minh Hạo lại, sau đó nàng ra lệnh cho Tuyết Tộc thành viên bao vây một lớp ở trước, đề phòng chủng tộc này giở chiêu trò đánh lén.

Nàng lạnh lùng nhìn công tử bóng nói:” Minh Thiên, ta không biết người hiện tại có âm mưu gì, nhưng ta cho người 5 phút đồng hồ để rời khỏi nơi này, nếu hết 5 phút, người vẫn còn chưa đi, đừng trách hai tộc chúng ta vạch mặt khai chiến, người cũng biết, nếu chuyện này truyền đến tai phụ thân người thì hậu quả như thế nào mà.” ngữ khí của nàng vô cùng kiên quyết, dường như chuyện hai tộc khai chiến là chuyện nhỏ không đáng kể vậy.

Minh Thiên nghe vậy, biết mình kế hoạch mai phục lại không thể hành động, trong lòng có chút do dự, sau một hồi cân nhắc lợi và hại, rốt cuộc

hắn căn răng buông tha hành động này, không nhìn Minh Hạo nữa, mắt chuyển qua nhìn chăm chọc Tuyết Linh Nhi một hồi, như muốn ăn tươi nuốt sống đồng dạng, sau đó hắn ngửa mặt lên trời cuồng cười.” Ha ha ha, tốt một cái công chúa Tuyết Tộc, rất tốt! Dám xía vào chuyện ta, phá hư chuyện tốt của ta, nợ này ta nhớ kỹ, đi!”

Nói xong, hắn phát tay áo ra lệnh thành viên bóng rút lui. Nhanh chóng lái phi thuyền bay đi...

Nhìn phi thuyền dần bay xa, Tuyết Linh Nhi sắc mặt lạnh nhạt không thay đổi, quay đầu nhìn sang Minh Hạo giải thích:” Bọn chúng tộc bóng là một tộc chuyên làm nhiệm vụ ám sát nhân loại trẻ tuổi thiên tài, rất có thể mục tiêu lần này của bọn hắn chính là ngươi, mà đại công tử tộc bóng tên là Minh Thiên, hắn và hai đứa em đang tranh nhau lập công, ở chủng tộc bóng, có cái truyền thống rất đặc trưng, khi người vua còn tại vị, đến lúc sắp chết hoặc muốn truyền ngôi cho đứa con, thì bọn hắn sẽ chọn đứa con có nhiều công lao cống hiến cho chủng tộc nhất để truyền ngôi, mà người cũng là một trong mục tiêu của nhiệm vụ, chắc hẳn là khi giết được người bọn hắn có rất nhiều điểm công lao.”

Nghe vậy Minh Hạo đã hiểu gật đầu không nói gì, nhưng trong lòng càng âm thầm đề phòng cảnh giác hơn, hắn biết mình từ khi bọc lộ thiên phú 20 tinh kinh khủng, thì bọn ngoại tộc sẽ cảm nhận được nguy cơ, vì khi mình lớn lên có thể là tai nạn của bọn hắn, cho nên bọn hắn có thể không từ bỏ thủ đoạn bóp nát chính mình từ trong trứng.

“Người yên tâm, chúng ta liên minh với nhân tộc các cường giả, sẽ không ngồi yên nhìn xem bọn hắn muốn làm gì làm đâu” Tuyết Linh Nhi thấy Minh Hạo không nói lời nào, tưởng rằng hắn sợ hãi, lập tức nói thêm một câu để làm hắn yên tâm.

Minh Hạo thấy vậy cười khổ, thôi thì coi một lần như giả heo ăn thịt hổ đi, coi như để bọn hắn miễn phí bảo vệ mình vậy.

Có thể nói, hiện tại vũ trụ chia làm 2 trận doanh: Liên Minh Nhân Tộc cùng Hắc Ám Liên Minh.

Mà cái gọi là Liên Minh Nhân Tộc gồm rất nhiều chủng tộc khác nhau liên kết lại với nhân tộc, ví như Tuyết Tộc, Hỏa Vương Tộc, Man Thiên Tộc... còn hơn trăm cái chủng tộc khác, mục đích chính là liên kết lại chống Hắc Ám Liên Minh.

Còn cái gọi Hắc Ám Liên Minh gồm rất nhiều tộc hắc ám cộng lại liên kết, bọn hắc có điểm chung là rất mạnh, luôn có tham vọng muốn xâm lược thôn phệ các chủng tộc khác, để cho bản thân chủng tộc của mình mạnh mẽ lên, thậm chí có chủng tộc tham vọng làm bá chủ nô dịch tất cả chủng tộc.

Liên Minh Nhân Tộc, lấy nhân tộc cùng các chủng tộc nhỏ yếu có nguy cơ bị xâm lược, cho nên kết hợp lập lên Liên Minh để chống lại bọn hắc, không để cho Hắc Ám Liên Minh xâm lược.

Nếu tương lai hiệp ước hòa bình kết thúc, các chủng tộc nhỏ yếu là mục tiêu hàng đầu của bọn Hắc Ám Liên Minh, cho nên những chủng tộc nhỏ yếu kia không thể không gia nhập liên minh nhân loại để chống lại Hắc Ám Liên Minh, tranh thủ một phần sinh cơ của mình.

Nhân tộc không những sở hữu người tu võ mạnh mẽ sáng tạo, mà còn có nhiều loại vũ khí hủy diệt khác, nếu như bức nhân tộc đến đường cùng, thì bọn hắc sẽ như nổi điên như ở 300 năm trước, liều chết quyết chiến, không lùi một bước, ở đại chiến 300 năm đó, vì kiên quyết liều chiến, lấy một kéo mười cùng chết, khiến các tộc khác cũng là tổn thương nguyên khí thảm trọng, cho nên nhân loại mới tạm thời lấy được thắng lợi, mà hiện nay trải qua hơn trăm năm sau, vũ khí cùng sức mạnh của nhân loại càng tiến thêm nhiều bước, khiến cho những chủng tộc kia có ý đồ cũng phải kiêng dè ba, bốn phần.

...

Sau một hồi nói chuyện, Minh Hạo cùng Hàm Tuyết được biết thêm nhiều kiến thức khác, trong đó có nội tình các tộc hiện nay, chỉ còn vài năm nữa hòa bình hiệp ước kết thúc, có thể là một cuộc đại chiến khắp vũ trụ bùng nổ diễn ra.

Minh Hạo từ trong miệng Tuyết Linh Nhi biết được một tin tức bí mật động trời:”Hắc Âm Liên Minh đã tìm được hai minh hữu vô cùng kinh khủng, nghe nói một cái có dị năng bất tử bất diệt, vô cùng khó có thể đối phó, không chỉ thế, ta nghe nói bọn hắc chỉ là một chi nhánh chủng tộc ở thời thượng cổ còn sống sót, bọn hắc hiện đang muốn tìm cách quay lại vũ trụ thôn tính tất cả chủng tộc, bọn hắc có cái tên là: Ác Ma.

Mà còn một cái nữa cũng là siêu khó đối phó, bọn hắc sinh sôi vô cùng nhanh, chỉ cần vài ngày, số lượng bọn chúng lên đến hàng trăm ngàn tỷ nhân số, bọn hắc được gọi là: Trùng Tộc.”

Nghe được tên hai chủng tộc này, Minh Hạo sắc mặt rất cuộc biến sắc, không còn thông dong bình tĩnh như trước.

Hắc mặc dù không biết hai chủng tộc này mạnh như thế nào, nhưng căn cứ kiếp trước các loại tri thức thì hắc có thể hiểu được, từ trong sách ở thế kỷ 21, một bản kinh văn có ghi lại.

Ác Ma là sống ở thời đại thượng cổ, lúc mà nhân loại chưa thành hình, khủng long còn chưa xuất hiện, thì bọn Ác Ma đã là những kẻ xuất hiện đầu tiên trên trái đất, bọn hắc đi đến đâu, thực vật, thức ăn, sinh vật đều tan biến, sau một thời gian, vì bọn hắc làm trái tận lương tâm, khiến cho chúa trời nổi giận, rốt cuộc một vị chúa trời tự mình xuống nhân gian, trấn áp phong ấn bọn hắc ở nơi vũ trụ khác, từ đó Ác Ma biến mất, mãi đến thế kỷ 21 không còn người nhắc đến chuyện này, xem như chỉ là câu chuyện hư ảo do người đời vẽ ra, nhưng Minh Hạo không nghĩ tới bọn hắc lại là có thật, mà hiện tại bọn hắc càng là muốn quay trở lại vũ trụ này rồi!

Còn một cái trùng tộc, hồi kiếp trước Minh Hạo có chơi starcraft bộ tộc này, biết sự kinh khủng của nó như thế nào, bọn hắc không kém ác ma, thậm chí còn kinh khủng hơn, nếu như không giết được ‘trái tim’ của trùng tộc, thì bọn nó mãi mãi sinh sản ra đến số lượng kinh khủng.

(chương này coi như 2 IN 1 đi, chủ yếu là giới thiệu tình hình hiện nay, tối nay chỉ 1c)

...

G9 ae

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Trái Ác Quỷ

Minh Hạo nghe Tuyết Linh Nhi nói, trong đầu bắt đầu suy nghĩ lại kế hoạch, khi chưa nghe đến cái gì Liên Minh Hắc Ám hai chủng tộc Ác Ma cùng Trùng tộc sắp xuất hiện, thì hẳn chỉ muốn vui vẻ những hàng ngày cùng các em mi mi thôi.

Nhưng hiện tại tình hình đã khác, hẳn cần phải nhanh chóng thành lập, tổ chức một quân đoàn mạnh mẽ riêng mình để chống lại Ác Ma cùng Trùng Tộc.

Hắn, có hệ thống, có thể một người chống vạn người hoặc trăm vạn người, nhưng không thể một mình chống lại hàng ngàn tỷ con trùng hoặc là trăm tỷ địch nhân cùng một lúc.

Hắn mạnh, nhưng hắn không có ngạo đến nỗi ảo tưởng cho rằng, mình một tay có thể giết sạch ngàn tỷ quân địch..

Tuyết Linh Nhi thấy một bên Minh Hạo trầm tư, nàng có chút buồn cười, không nghĩ tới chỉ mới một đứa bé 6 tuổi lại suy nghĩ a.

Bên cạnh Hàm Tuyết nghe Tuyết Linh Nhi kể ra một tin tức động trời như vậy, trong lòng nàng hiện giờ không thể bình tĩnh được, nàng theo cha nàng biết Hắc Ám Liên Minh đáng sợ thế nào, nhưng hiện giờ đột nhiên lại xuất hiện hai cường đại minh hữu, như là hổ thêm cánh.

“Không được, phải nhanh chóng quay lại báo tin quan trọng này cho cha biết, để cha chuẩn bị mới được!” Hàm Tuyết trong lòng nghĩ như vậy, lập tức không chút do dự quay sang Hàm Tuyết cầu xin:” Người cho ta xin

mượn một chiếc thuyền loại nhỏ, ta cần quay về trái đất báo tin cho cha ta biết việc quan trọng này, sau khi xong ta lập tức phái người trả lại thuyền ngay”.

Vẻ mặt của nàng hoàn toàn thay đổi, là vẻ mặt cầu xin, chứ không phải vẻ mặt bướng bỉnh muốn gì được đó như hồi xưa của nàng.

Linh Tuyết Nhi nghe vậy dường như đã dự liệu được từ trước, không nói gì, chỉ nhẹ nhàng gật đầu, sau đó phái người đưa cho Hàm Tuyết quay về.

Khi thấy chỉ còn lại người mình cùng Minh Hạo, nàng quay sang Minh Hạo nói:” Đi thôi.”

Minh Hạo bị Tuyết Linh Nhi cắt đứt suy nghĩ, theo bản năng hỏi:”Đi đâu?”

Tuyết Linh Nhi nghe vậy ngẩn người, nhưng nàng vẫn nhẹ nhàng đáp:”Đi học viện Bắc Đẩu”

Nghe Tuyết Linh Nhi nói, Minh Hạo cũng là từ trong suy nghĩ tỉnh lại, gật đầu một cái, sau đó khuôn mặt hơi đỏ lên, ngại ngần quay sang Tuyết Linh Nhi cười nói:” A, người có thể cho ta đi nhờ thuyền được không? Hồi vài ngày trước ta cùng quản gia gặp được nhóm hải tặc đột kích, may là quản gia ta anh hùng hi sinh, kéo theo bọn hải tặc cùng chôn vùi, trong đó tất cả phi thuyền đều nổ tung, ta may mắn giữ được một mạng...”

Minh Hạo trắng trợn nói dối, mặt không đỏ, tim không nhảy, hiển nhiên rất có thiên phú diễn kỹ chém gió a.

Tuyết Linh Nhi nghe vậy nghi ngờ, sau đó nhìn xung quanh một vòng...

Nàng đúng là không thấy xung quanh còn chiếc phi thuyền nào, trừ phi thuyền của hạm đội mình, thế là nàng gật gật đầu, coi như là đồng ý, dù sao thì nàng cùng Minh Hạo đã là vợ chồng chưa cưới rồi, chỉ còn một bước

kia nữa... Với lại mẹ nàng cũng là dặn dò nàng đến học viện Bắc Đẩu, cùng đường với Minh Hạo, hiển nhiên là có sắp xếp ở chung với Minh Hạo từ trước.

Sau đó nàng ra lệnh cho thành viên tuyệt tộc lái phi thuyền đi, nàng và Minh Hạo bước lên phi thuyền mẹ ở.

Phi thuyền mẹ hoặc còn gọi là mẫu hạm của Tuyệt Tộc vô cùng lớn, có thể bằng với 5 cái sân bay cộng lại

Phi thuyền mẹ, không những giáp cao, mà còn có chung cực vũ khí lazer hủy diệt siêu mạnh, phía ngoài được phủ một lớp năng lượng bảo vệ thuyền, có thể nói là 2 tầng phòng ngự, rất khó có thể phá vỡ.

...

Minh Hạo bước lên phi thuyền liền tò mò nhìn xung quanh, phi thuyền này còn lớn gấp đôi cái thuyền titan kia nữa, theo Tuyệt Linh Nhi dẫn đường giới thiệu, thuyền này được chia rất nhiều phòng, phòng chỉ huy, phòng bếp, phòng ngủ, phòng giải trí, phòng thực chiến ảo, phòng vệ sinh...

Mà đặc điểm đáng chú ý nhất của thuyền mẹ là phòng chỉ huy, bên trong có cái bàn, nhưng không phải loại thường, mà là loại bàn màn hình 4D, có thể mô phỏng lại hoàn cảnh, quân địch, số lượng, các nguy cơ, vấn đề khác khi trên chiến trường, sau đó người chỉ huy có thể theo đó phân tích số liệu tìm ra chiến thuật tối ưu nhất, giảm thương vong quân mình.

Trong phòng chỉ huy còn có các máy tính trí tuệ nhân tạo siêu khủng, có thể phân tích số liệu vài tỷ lần trong vài giây, hơn nữa còn tính toán các nguy cơ, tổn thất khi người chỉ huy áp dụng chiến thuật.

Khi vào đây, Minh Hạo cũng là ngạc nhiên, không biết cái thuyền mẫu hạm của mình cấp SS như thế nào đây, hỏi thăm Tuyệt Linh Nhi con thuyền

mẹ này cấp mấy, thì nàng chỉ nói nó thuộc cấp B, ở gia tộc nàng còn có một con cấp S, nhưng là để giành khi đại chinh chiến hoặc tồn vong mới lấy nó ra.

Sau một vòng giới thiệu xong, cả ngày hôm nay chiến đấu chưa được nghỉ ngơi, Minh Hạo cũng cảm thấy hơi mệt, sau đó nói với Tuyết Linh Nhi một tiếng xin lỗi, rồi vào phòng riêng nghỉ ngơi do Tuyết Linh Nhi sắp xếp.

...

Nhìn căn phòng mới, Minh Hạo vô cùng thỏa mãn, không nghĩ Tuyết Linh Nhi lại chu đáo đến thế, bên trong phòng xung quanh tường sơn màu trắng, bên phải có một cái giường một người nằm, sau đó là các dụng cụ khác như: một cái gương, tủ quần áo, bên hông còn có cái phòng tắm vệ sinh nối liền, còn có cái máy tính chơi game các thứ lặt vặt...

Có điều trong phòng nhiệt độ vô cùng lạnh lẽo a.

Chắc hẳn đây là hoàn cảnh của Tuyết Tộc rồi, chẳng lẽ muốn yêu cầu bọn hắn cho nhiệt độ phòng tăng lên, nếu vậy thì Minh Hạo thấy có chút hơi kỳ, dù sao mình cũng là ăn nhờ ở đậu miễn phí, nhưng đành mặc kệ vậy.

Nằm trên giường Minh Hạo ý niệm chìm vào trong hệ thống.

Click xem bảng thông tin nhân vật:

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 500.000

MB: 1.000.000

Kinh nghiệm: 980.145/ 3,8 tỷ exp (Địa Liệt Trung Kỳ)

Đẳng cấp: Địa Liệt sơ kỳ

Điểm mua sắm: 258 triệu điểm mua sắm

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động

+Năng lực: chấn động, rinegan

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại, thể giới trong gương (doremon), Kẹo ước gì được nấy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần), +10 quả trứng thần bí, HP x 100000, MB X 100000.

+Huyết mạch:?

Nhìn xem cần hơn 3 tỷ mấy exp để lên Địa Liệt trung kỳ, Minh Hạo nhin không được khoe miệng co giạt một cái, cái này hơn 3 tỷ a... Không biết đánh quái đến khi nào lên cấp đây.

Sau đó đóng lại bản thông tin, ý niệm tiếp tục thăm dò các chức năng khác, mấy ngày qua bận quá, hẳn không có thời gian rảnh thăm dò các chức năng mới của hệ thống, hiện nay rảnh, hẳn nhân cơ hội này thăm dò luôn một lần cho xong.

Hệ thống verison 2 có các chức năng là:

nhân vật thông tin, nhiệm vụ(nâng cấp), cửa hàng(mới), tra xét(mới), bàn quay may mắn(mới- loại 1 vs 10+1), quan hệ (mới), thành tựu (mới), danh hiệu(mới), pet(mới).

...

Sau đó click vào cửa hàng, bên trong có rất nhiều mục lục được chia theo thứ tự: triệu hoán, sủng vật, vũ khí, dược tề...

Bỏ ra vài phút xem xong, lại tiếp theo click qua bàn quay may mắn.

Lúc này khung hình 3D giao diện trước mắt thay đổi, là cái bàn quay giống như lúc trước, nhưng là thêm vào cái ô khác: 10+1 (mua 10 lần tặng 1)

Hơn nữa, còn có 3 lựa chọn, giá cả cũng khác nhau:

Quay ra trang bị cấp E-D 1000 điểm 1 lần quay, 10.000 điểm = 10 lần quay.

Quay ra vật phẩm cấp độ C-B: 100.000 điểm, 10 lần = 1 triệu.

Quay ra vật phẩm cấp độ A-S: 10 triệu điểm / lần, 10 lần = 100 triệu

Mà từ S đến SS: 200 triệu điểm / lần, 10 lần = 2 tỷ.

Mà SS – SSS = 10 tỷ điểm / lần quay - 100 tỷ điểm = 10 lần

SSS – SSSS = 1000 tỷ điểm / lần quay – 10000 tỷ điểm = 10 lần

Nhìn đến đây, Minh Hạo hai mắt tỏa sáng, nhất là từ SS – SSS cùng SSS – SSSS a, có điều số điểm vô cùng khủng bố, hơn 10 tỷ điểm...

Nhìn số điểm đáng thương 200 triệu điểm, chỉ đủ 1 lần quay cấp độ S – SS, Minh Hạo thầm than, tưởng rằng hơn 200 triệu điểm mình là phú ông, ai ngờ vẫn là cái nghèo thanh niên a.

Hắn không vội nóng đầu click quay, sau đó lại khám phá tiếp các công năng của hệ thống.

Click quan hệ:

Giới thiệu: là xem quan hệ trai gái, độ hảo cảm.

-Quan hệ: (3)

+Hàm Tuyệt: 10 (bèo nước gặp nhau).

+Tuyệt Linh Nhi: 65 (tình yêu trai gái)

+Hỏa Thiên Hương: 80 (yêu sâu đậm)

...

-Tiến trình độ hảo cảm:

1-30: bèo nước gặp nhau

30~50: bạn bè bình thường

50~60: quan hệ tốt đẹp

60~70: tình yêu trai gái

70~80: yêu sâu đậm.

90~100: vì người yêu chết.

...

Ach, khi Minh Hạo nhìn đến Hỏa Thiên Hương độ hảo cảm đến 80 cũng là ngu ngơ, mới gặp 1 lần mà nàng kia đã yêu chính mình sâu đậm rồi à? Chẳng lẽ do bản thân ta soái ca, cô nàng kia vừa thấy đã yêu? Còn gọi là nhất kiến chung tình?

Minh Hạo yy nghĩ. Kế tiếp click vào thành tựu

- thành tựu (0)

Giới thiệu: thành tựu là khi làm được việc gì đó lớn lao, ví như giết 100 triệu tên địch nhân, sẽ được hệ thống ghi nhận, khi chủ nhân có thành tựu mới, sẽ nhận được một phần thưởng khuyến khích của hệ thống...

...

Danh Hiệu (chưa có), pét (0)...

Minh Hạo sau khi xem xong tất cả chức năng, đóng lại hệ thống, định nhắm mắt ngủ một giấc, hần hiện tại cảm thấy vô cùng mệt rồi, chắc có thể do những ngày qua chiến đấu chưa được nghỉ ngơi, kết hợp với hiện tại thân thể vô cùng yếu, hiện tại chỉ mới 6 tuổi thôi.

“Đing! Chủ nhân còn phần thưởng chưa nhận, xin hỏi chủ nhân có nhận hay không?”

Ạch.. còn phần thưởng? Minh Hạo nghe vậy, trong buồn ngủ hơi tỉnh lại, sau đó suy nghĩ:” nhận!”

Khung hình 4D hiện ra trước mặt, trên khung hình có ghi: phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ đánh bại Kim Long (tân thủ), trái ác quỷ cấp S (lựa chọn), triệu hoán anh hùng cấp S (lựa chọn).

Minh Hạo liền nhớ, không phải là nhiệm vụ hồ cha tân thủ đấy sao? Click vào nhận thưởng trái ác quỷ cấp S lựa chọn

Lập tức bản danh sách trái ác quỷ hiện ra:

có rất nhiều loại khác nhau: trái ác quỷ dung nham, trái ác quỷ băng, trái ác quỷ ánh sáng, trái chấn động, trái phượng hoàng....

“A Là nó!” Minh Hạo thấy thứ mình mong muốn, lập tức không chút do dự lựa chọn.

Trong chốc lát, trên bàn tay Minh Hạo xuất hiện ánh sáng trắng...

(còn tiếp)

...

Mọi người đoán xem, là trái ác quỷ nào nè ^_^:D

-tối cỡ 9h – 11h có/ 1c

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Triệu Hoán Lý Thất Dạ

Ánh sáng dần tiêu tán, dần hiện ra trái cây hình thù kỳ quái, là một thứ trái cây lớn, tròn, màu tím nhạt, tạo bởi nhiều múi hình giọt nước có họa tiết xoắn bao quanh. Nó cũng có lá xanh mọc ra ở cuống. Về ngoài của nó nhìn chung giống 1 quả dưa hoặc một chùm nho hình dạng kì dị.

Click tra xét, xem thông tin vật phẩm:

Tên: Trái Ác Quỷ Bóng Tối (Cấp S) - (Max Level thành thạo) - (hệ thống cải tiến phẩm)

Giới thiệu: có khả năng điều khiển bóng tối và đặc tính “trọng lực” có một không hai của nó. Người sử dụng có thể hấp thụ mọi thứ vật chất cũng như mọi đòn tấn công bằng cách hút chúng vào bóng tối. Kẻ đó cũng có thể dùng khả năng này để hút đối thủ lại phía mình, bất chấp tình trạng của họ.

Skill cơ bản:

-Hố đen (Yami Ana Michi – Black Hole) nghĩa đen là con đường ngầm tối, “bóng tối” lan rộng ra khắp một vùng và hút sạch mọi thứ hản muốn, như một hố đen đích thực. Sau khi bị hút, nạn nhân sẽ bị trọng lực bên trong hố đen nghiền nát.

-Giải phóng (Liberation): Dùng sau chiêu “Hố Đen”. thải ra những gì còn lại của những thứ đã bị “Hố Đen” hút và nghiền nát.

-Hắc thủy (Kurouzu): Giơ một tay về phía đối thủ kích hoạt sức mạnh trọng lực của “bóng tối” và hút họ về phía mình. Sau đó hãn có thể trực tiếp

tấn công bằng sức mạnh cơ bắp hoặc dùng skill vô hiệu hóa các nguyên tố hoặc sức mạnh trong cơ thể.

Skill đặc biệt (do hệ thống cải tiến):

+Cướp đoạt: cướp đoạt năng lượng trong cơ thể đối thủ, thậm chí có thể cướp đoạt huyết mạch, dị năng, thiên phú, với điều kiện là chạm tay vào kẻ muốn cướp đoạt (bất luận đẳng cấp).

+Vô hiệu hóa: chạm tay vào đối thủ, kích hoạt sức mạnh vô hiệu của trái ác quỷ, khiến cho kẻ địch, trong thời dài không thể điều động được sức mạnh trong cơ thể(năng lượng, dị năng) - (bất luận đẳng cấp).

+Hắc Âm Lĩnh Vực: tạo ra bóng tối lĩnh vực, “bóng tối” lan rộng ra khắp một vùng, bên trong đó, người sử dụng có thể vô hiệu hóa vật lý công kích, ẩn núp trở thành một phần của ‘bóng tối’, khiến gần như bản thân bất tử.

+Hắc Âm Ăn Mòn: điều kiện là kích hoạt skill hắc âm lĩnh vực để kích hoạt, bên trong đó, người sử dụng có thể điều khiển “lĩnh vực” bóng tối của mình công kích địch nhân, khi địch nhân bị bóng tối sức mạnh đánh trúng thân thể, thì sẽ bị bóng tối ăn mòn từ từ (đẳng cấp càng thấp, thời gian ăn mòn càng nhanh, ngược lại, đẳng cấp cao hơn người sử dụng, ăn mòn càng chậm, chiêu này gần như bị phế với người đẳng cấp cao hơn).

...

Sau khi xem xong thông tin, Minh Hạo trong bụng là nở hoa một mảnh, không nghĩ đến trái ác quỷ bóng tối lại được hệ thống cải tiến mạnh mẽ như vậy.

Nhưng có điều, skill đặc biệt có một cái là hơi tiếc nuối, đó là Hắc Âm Ăn Mòn, không tác dụng với đẳng cấp cao hơn mình, có thể nói ngắn gọn là gần như phế với đẳng cấp cao, cái này khiến Minh Hạo có chút thất

vọng, nhưng có điều đáng mừng là, những skill đặc biệt còn lại không bị hạn chế.

Ví như: Cướp đoạt, Vô hiệu hóa, Hắc Âm Lĩnh Vực khá là thực dụng.

(định viết nửa vài câu dài dòng cảm nghĩ của Minh Hạo khi sử dụng skill, nhưng là như vậy câu chữ mất hay... cho nên ở đây mình tỉnh lược mấy trăm chữ ^_^)

...

Xem xong hết thấy, hắc không chút do dự đưa trái ác quỷ bóng tối ăn vào, mùi vị cũng không tệ lắm.

Sau 15 giây, Minh Hạo đã nuốt trái ác quỷ xuống bụng, sau đó trong thân thể, một luồng năng lực (năng lượng) mới xuất hiện. Một giây sau, cách sử dụng năng lực bóng tối ký ức truyền vào óc Minh Hạo.

Nhắm mắt lại nghĩ ngợi, sau đó hắc giơ tay ra nói:”Hắc Âm Lĩnh Vực!”

Vừa dứt lời, bỗng nhiên từ trong thân thể năng lượng tiêu hao 1/10, sau đó từ trong thân thể hắc dòng nước đen chảy ra ngoài, sau đó lan rộng cả phòng.

Lúc này Minh Hạo có thể cảm nhận được trong ‘vũng nước đen’ này muốn làm gì làm, ví như là ‘lặn’ xuống dưới, sau đó hòa cùng vũng nước một thể.

Có điều duy trì cái lĩnh vực này khá tốn kém năng lượng, một giây tốn hết 1% năng lượng của hắc.

Cũng may là, nếu tăng thêm mắt rinnegan thì năng lượng của hắc sẽ bạo biểu, dư giả để duy trì lĩnh vực, nếu không trạng thái bình thường với năng

lượng ít ỏi, chỉ có thể duy trì lĩnh vực này không tới vài phút là rất nhanh cạn kiệt.

...

Tiếp đó, là nhận phần thưởng triệu hoán cấp S...

Lại một danh sách anh hùng hơn 1000 anh hùng: Naruto, Sasuke, Lý Thất Dạ, Trần Hưng Đạo, Lạc Long Quân, Âu Cơ, Thánh Gióng, ...

Sau mười phút, Minh Hạo vẫn chưa chọn được ai, vì ai cũng ‘mạnh’ như nhau, mỗi người đều có lợi thế mạnh yếu khác nhau, có người solo được 1-1 vô địch ở thế giới khác, nhưng là ở thế giới này lại khác nhau hoàn toàn... cho nên hẳn cũng không nắm chắc là nên triệu hoán ai.

Lại nhìn từ trên xuống dưới danh sách vài lần, cuối cùng nghĩ đến kế hoạch tương lai thành lập chi quân đội riêng mình, còn có khi điều khiển quân đội tác chiến, Minh Hạo liền quyết định cắn răng nháp vào chọn.

“Phải chăng chủ nhân quyết định chọn anh hùng này triệu hoán?” Âm thanh cơ giới của hệ thống vang lên.

“Đúng, ta quyết định chọn hẳn!” Minh Hạo ánh mắt kiên định đáp.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân triệu hoán thành công huyền thoại nhân vật Lý Thất Dạ.”

Sau đó, ánh sáng màu cam đột nhiên xuất hiện trước mặt Minh Hạo, qua vài giây, ánh sáng tiêu tán, bên trong dần hiện ra một người.

Khi nhìn người này, Minh Hạo cả người run rẩy như điên, trong mắt của hắn lóe ra sự cuồng nhiệt.

Người thanh niên khuôn mặt lạnh lùng, không giận tự uy, mái tóc đen để ngắn, lông mày hình sư tử, đôi mắt vô cùng Sắc sảo, lạnh lợi. Đó là một đôi

mắt long lanh như hai tia sáng, xuyên thấu người ta tựa như hai lưỡi kiếm, ánh mắt đầy quyết đoán, uy nghi bá khí khiến người ta không dám nhìn thẳng vào mắt hắn.

Trên người hắn tràn ra khí chất uy nghiêm của một vị lãnh tụ tối cao, lại là khí tức sát phạt nặng nề của người từng nhiều lần ra chiến trường chinh chiến với địch nhân.

Từng lãnh đạo hơn trăm vạn người, chinh chiến cửu giới, đạp địa đánh thiên, khiến bát hoang đều run sợ.

Hắn khí chất như nước, thong dong bình tĩnh, yên lặng mà cao sâu.

Hắn, là huyền thoại khiến vạn người mê muội! Hắn bá đạo, một chấp trăm ngàn vạn quân địch, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, bá đạo tàn quấy nhưng mưu mô tính toán từng bước một, hắn chính là...

Lý Thất Dạ!

Nhìn xem Lý Thất Dạ xuất hiện, Minh Hạo trong lòng kích động vô cùng, đây chính là huyền thoại a, ở thế kỷ 21 Minh Hạo có đọc một quyển tiểu thuyết tên là Đế Bá, nhân vật chính là Lý Thất Dạ, trải qua vạn năm tính toán ...

Hắn hồi sinh lại, từng bước chinh chiến thập giới, đánh đâu thắng đó, gặp thần sát thần, gặp ma sát ma, không gì cản nổi bước chân của hắn, cuối cùng hắn quần lâm Tiên Đế, vạn cổ đại đế, duy ngã độc tôn, bên cạnh hắn mỹ nữ 3000, chiến tướng như mây, quân địch khi nghe tên hắn hai chân đều run sợ mềm nhũn!.

Một tay tạo ra đệ tử là tiên đế, một tay tính toán thập giới, có thể thấy được sự lợi hại của hắn như thế nào, có thể nói hắn là trí vô song toàn vạn cổ vô song!

(còn tiếp)

...

P/s: hồi đầu định cho triệu hoán ra đại tướng Võ Nguyên G... Nhưng là, web k cho phép...cái này vấn đề rất nghiêm trọng, k được "tự do" viết, cho nên đành xóa hết, viết lại 1c này, nên số chữ hơi ít.

Còn vấn đề tại sao k viết dc thì chắc ae trong lòng cũng hiểu, mình ở đây không tiện nói nhiều....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Ban Đêm Đột Kích

Nhìn thấy Lý Thất Dạ xuất hiện, Minh Hạo lập tức tiến tới nhiệt tình với hắn: "Người tốt, ta tên là Minh Hạo, có thể gọi ta là Hạo được rồi"

Người thanh niên kia trong mắt lúc này còn có tia mờ mịt, một giây sau, ánh mắt hắn từ từ sáng rõ, nghe được Minh Hạo, Lý Thất Dạ không nói gì, chỉ quay lại nhìn Minh Hạo một cái, sau đó lạnh nhạt nói một câu: "Người quá yếu!"

Ach, đúng là giống như trong truyện a, thật bá đạo, vừa gặp liền là bá đạo như vậy, miệng cũng là chiếm tiện nghi không tha người.

Nếu Minh Hạo không đọc truyện, không biết tính cách vị này từ trước, chắc hẳn có thể nổi điên hoặc là phản kháng chửi lại rồi.

Click vào hệ thống, tra xét thông tin.

Lý Thất Dạ (Cấp S)

Chiến Lực: Anh Hùng sơ kỳ (bị hạn chế, cần chủ nhân tự tăng cấp độ)

Giới thiệu: là đứa con số mệnh trong truyện đế bá, trí võ vô song đại đế, tính cách làm người không chịu thiệt, cách hành xử vô cùng bá đạo.

Độ trung thành: 50

Độ trung thành (triệu hoán): dưới 50 có thể làm phản, trên 70 trung thành, trên 90 tuyệt đối trung thành

...

Minh Hạo trong lòng vui mừng như điên, vậy là có một người ‘hộ vệ’ cấp Anh Hùng a, nhưng độ hảo cảm chỉ mới 50.

Nhìn đến dòng chiến lực bị hạn chế, Minh Hạo tò mò hỏi hệ thống:” Bị hạn chế chiến lực là sao hệ thống?”

“Lý Thất Dạ là nhân vật đặc biệt, đáng lẽ là thuộc về cấp SSSS, nhưng do chủ nhân lần đầu hoàn thành nhiệm vụ được đánh giá hoàn mỹ, cho nên hệ thống đưa Lý Thất Dạ vào danh sách cấp S, nhưng mà thực lực sẽ bị hạn chế lại, chỉ cần chủ nhân đẳng cấp tăng lên, là Lý Thất Dạ chiến lực cũng sẽ tăng theo.”

Nghe hệ thống giải thích, Minh Hạo đã hiểu rõ, hèn gì tiên đế mà đẳng cấp chỉ có Anh Hùng sơ kỳ, nhưng mà, Anh Hùng sơ kỳ đã là vô cùng ghê gớm nhất rồi, có một bảo tiêu Anh Hùng sơ kỳ theo, hẳn từ nay không cần sợ bọn chủng tộc ‘Bóng’ ám sát a.

Sau đó liền quay qua trò chuyện với vị bá đế mới triệu hoán ra này, xem như lúc này bị vị này phán một câu yếu coi như quên.

Theo trong trò chuyện, Minh Hạo biết được vị bá đế không những không mất ký ức cũ, mà khi được triệu hoán đến đây, hệ thống đã quán thấu những kỹ ức cơ bản: như là thời đại, vũ khí, võ giả, huyết mạch, dị năng...

Lý Thất Dạ với chỉ số thông minh yêu nghiệt, cho nên theo hệ thống giải thích, rất nhanh hoàn toàn có thể nắm rõ 9 phần 10 nội tình thế giới này, chỉ là không rõ phân cấp sức mạnh như thế nào thôi.

Lý Thất Dạ đột nhiên khí tràng biến đổi, khí chất trở nên vô cùng bá đạo lăng lệ, ánh mắt sắc bén như lưỡi dao đồng dạng, nhìn về phía Minh Hạo hỏi:” Ta đã hoàn toàn nắm rõ thế giới này nội tình, ta muốn biết vị này triệu

hoán ta có ước mơ gì hoặc là nói mục đích của người đến thế giới này là gì?”

Minh Hạo đột nhiên thấy Lý Thất Dạ lại nghiêm túc nhìn mình như vậy, như là có ngọn núi nặng nề hướng mình đè ép lấy, giống như có người đang bóp cổ đồng dạng, khiến hãn thở không ra hơi.

Sắc mặt Minh Hạo dần từ xanh chuyển tím như là màu gan heo vậy.

Thấy Minh Hạo sắc mặt đổi màu, biết mình quá đà, Lý Thất Dạ thu lại khí thế, khuôn mặt nghiêm túc, nhìn chăm chăm chờ đợi Minh Hạo trả lời.

Minh Hạo cảm thấy nặng nề áp lực bắt đầu rút đi, hít một hơi thật sâu, nói một tiếng cảm tạ.

Sau đó Minh Hạo bắt đầu suy nghĩ đến câu hỏi của Lý Thất Dạ:” Đúng a, ta đến thế giới này làm gì? Bảo vệ thế giới chống lại hắc ám liên minh? Làm cứu tinh thế giới? Trường Sinh Bất Tử. Không! Tất cả đều không phải, những thứ đó quá tầm thường...”

5 phút...

10 phút...

30 phút...

1 tiếng...

Qua hơn 1 tiếng, Minh Hạo vẫn rơi vào trong trầm tư, từ ánh mắt từ sáng rực như vì sao, biến thành loại mịt mù, do dự.

Lý Thất Dạ thấy vậy lắc đầu thở dài, hãn sống vạn năm lão quái vật, duyệt người vô số, làm gì không biết Minh Hạo loại này suy nghĩ cái gì, theo trò chuyện với vị triệu hoán này, hãn biết Minh Hạo chỉ là người

‘xuyên việt’, ở kiếp trước chỉ là một người học sinh bình thường, không hơn không kém, lịch duyệt còn rất thiếu thốn.

Khi xuyên đến đây, Minh Hạo vẫn là giữ cái thói ‘trẻ con’ ở kiếp trước, hẳn vẫn là trẻ con, muốn tham chơi mà không thể xác định được con đường thật sự của hẳn ở thế giới này.

Theo Lý Thất Dạ nếu một người không xác định được con đường cùng mục tiêu của mình, thì hẳn dù có hệ thống gia thân, cũng chỉ là phàm nhân trong phàm nhân mà thôi.

...

Nếu Minh Hạo biết được suy nghĩ của vị quái vật này, có thể là sợ hãi đến tột độ, mặc dù Lý Thất Dạ chỉ gặp mặt Minh Hạo vài phút đồng hồ, nhưng đã đoán ra 9 phần 10 nội tình của Minh Hạo rồi.

Một người có thể đoán ra thế giới này này nội tình, tin tức, rất đơn giản, chỉ cần đọc vài cuốn sách, hoặc là nghe người kể là có thể biết hết, nhưng nếu muốn biết nội tình của một người, điểm yếu của một người, lòng người nghĩ gì... Thì vô cùng khó! Hoặc có thể nói là không thể làm được, cho dù thần linh cũng vậy.

Người xưa có câu nói: Sông sâu biển thăm dễ dò, nào ai lấy thước mà đo lòng người.

Mà Lý Thất Dạ lại có thể biết được Minh Hạo đang nghĩ gì, lại là gợi ý, trực tiếp gợi ra điểm yếu của hẳn. Cho nên có thể thấy được Lý Thất Dạ kinh khủng như thế nào, mà chính điểm kinh khủng đấy, mà làm Lý Thất Dạ có được danh hiệu vạn cổ vô song đại đế, một vị có thể phân tích tâm lý người khác, chỉ ra điểm yếu người đó trong vài giây ngắn ngủi.

...

“Cốc cốc cốc” tiếng gõ cửa vang lên, đánh thức Minh Hạo từ trong trầm tư tỉnh lại.

Lý Thất Dạ ánh mắt nhìn cửa phòng, trong mắt hần như có thể xuyên qua đồng dạng, sau đó ánh sáng trong mắt hần bắn ra, xuyên qua cánh cửa, giống như hần có thể nhìn xuyên qua tất cả vậy, không có gì có thể giấu được dưới ánh mắt hần.

Nhìn một chút, hần cũng là biết chuyện gì, xoay người nói với Minh Hạo một câu:”Hảo hảo nghĩ đi, có người tìm người, ta không tiện ở lại đây, ta tạm thời trở về không gian triệu hoán, sau khi suy nghĩ xong có câu trả lời hoặc nếu gặp nguy hiểm cứ triệu hoán ta ra, tạm biệt “

Lý Thất Dạ nói xong, không chờ Minh Hạo trả lời, liền hóa thành khói trắng biến mất.

...

Nhìn Lý Thất Dạ biến mất, Minh Hạo thở phào, khi này Lý Thất Dạ khí thể thay đổi, nhất là nhìn về hần hỏi thăm, chỉ cảm thấy có vô tận áp lực hướng áp tới, khiến hần không thở nổi ra hơi..

“Không hổ là Lý Thất Dạ a, thật là kinh khủng, chỉ khí thể thôi, đã đủ chấn nhiếp khiến người khác không thở nổi rồi”. Minh Hạo thầm khen, mặc dù hần là người bị thiệt, nhưng là hần có thể chân chính cảm nhận được vị kia khủng bố thế nào rồi.

...

“Cốc cốc cốc” tiếng gõ cửa lại vang lên.

Minh Hạo mãi mê suy nghĩ quên còn có người ngoài cửa, nhìn lên tường đồng hồ đã là 11h45 khuya, không biết vị nào giờ này lại đến phòng của mình a.

Chẳng lẽ chúng tộc bóng? Nhưng là nghe Lý Thất Dạ khẩu khí là có người tìm mình, chắc hẳn không phải kẻ địch.

Nghĩ vậy liền yên tâm đi đến mở cửa phòng.

Đứng bên ngoài là một vị thiếu nữ tuyệt sắc, nàng làn da trắng bóc, mái tóc trắng dài để qua vai, nhìn gần nhau tinh xảo khuôn mặt, Minh Hạo tim đập gia tốc nhanh gấp đôi, nhất là cái miệng nàng, nhìn rất mềm mọng a, làm người ta muốn hun một cái.

Hơi thở của nàng truyền ra hương khí băng hà phà vào mặt Minh Hạo. Do đứng gần chỉ cách 1m, nên Minh Hạo có thể ngửi được mùi hương từ hơi thở nàng thở ra, rất thơm, nhưng cũng rất lạnh, hẳn cảm giác như là mình đang ăn kem ngọt vậy, vô cùng thoải mái, dù có chút lạnh lẽo.

Hít một hơi sâu ổn định lại tinh thần, hẳn nhìn Tuyết Linh Nhi hỏi:” Đêm khuya khoắt rồi người còn tới đây làm gì?”

Nghe Minh Hạo hỏi, Tuyết Linh Nhi nhẹ nhàng cười nói:” Đây là phòng ta, không đến ngủ thì làm gì?”

Minh Hạo lúc này vẻ mặt cứng ngắt không biết nói gì cho phải, trong lòng thầm kêu gào, đậu xanh râu muốn cái gì đây? Không giống trong kế hoạch a.

“....”

Thấy Minh Hạo im lặng không nói, Tuyết Linh Nhi nhú mày, lạnh nhạt hỏi:”Chẳng lẽ người để cho ta phải đứng bên ngoài chờ suốt đêm không ngủ à?”

“Ah, vậy người vào đi” Minh Hạo giật mình, sau đó theo bản năng nhường đường, mời Tuyết Linh Nhi vào.

Sau khi đi vào, Tuyết Linh Nhi tự nhiên mở tủ đồ, không có vì Minh Hạo trong phòng mà ngại ngùng, Minh Hạo đứng bên cạnh thầm liếc mắt nhìn.

Ah, toàn đồ con gái, lúc này hắt vào nhưng là chưa có mở ra xem bên trong có gì, giờ thì nhìn toàn quần áo con gái, còn có cả đồ lót các thứ...

“Chẳng lẽ Tuyết Linh Nhi này không sợ mình làm trò gì bẩn thiếu à, hay là nghĩ mình còn nhỏ 6 tuổi tâm hồn còn rất thuần khiết nên không sợ? Biết vậy thì mình lúc trước mở tủ đồ ra, cầm lên ngửi vài cái a, không biết mùi vị nó so với Hỏa Thiên Hương ra sao.” Minh Hạo biến thái, hèn mọn, tiếc hận suy nghĩ.

Sau khi chọn đồ xong, Tuyết Linh Nhi quay đầu nói với Minh Hạo đang đứng ngu ngơ bên cạnh:”Người ngủ trước đi, ta tắm xong liền lên giường ngủ với người” sau đó tự nhiên bước vào phòng tắm.

...

Nghe được Tuyết Linh Nhi sau khi tắm xong, liền lên giường ngủ với mình, Minh Hạo trong lòng vô cùng hồi hộp, có chút chờ mong, không biết đêm nay có chuyện gì không, sau đó là bước lên giường nhắm mắt...

Chờ thật lâu Tuyết Linh Nhi vẫn chưa tắm xong, nghe bên trong phòng tắm còn tiếng nước chảy, Minh Hạo do mệt mỏi quá độ, không biết khi nào hắt đã chìm vào giấc ngủ say...

...

Ban đêm...

Minh Hạo đang ngủ ngon đột nhiên cảm thấy cả người lạnh lẽo, như rơi vào hầm băng. Lập tức mơ mơ màng màng mở mắt, phát hiện có thứ đang đè trên người mình, đó là đôi tuyết trắng ngọc thô, nó rất là lớn, nhưng lại rất là săn chắc...

Sau đó, nhờ ánh sáng trong phòng, hắc lơ mơ thấy được một vị khuôn mặt tuyệt mỹ đang e thẹn mặt đỏ bừng nhìn mình, không phải là Tuyết Linh Nhi thì còn ai.

Mượn ánh sáng phòng, Minh Hạo con mắt lơ mơ thấy được, cả người nàng không mặc quần áo, hoàn toàn là trần truồng, làn da lạnh buốt như khối băng, vòng eo thon gọn, cặp mông nảy nở, đôi ngực nhô ra, dáng người nàng vô cùng hoàn mỹ.

“A~ Chắc đây là trong cảnh mơ xuân à nha?” Nghĩ xong, hắc đưa bàn tay nhỏ của mình bóp đôi ngọc thủ trước người, cảm giác rất mềm mại nha.

“Nha!” âm thanh rên rỉ từ Tuyết Linh Nhi trong miệng truyền ra.

“Ah âm thanh lại là chân thật như thế, cảnh xuân này thật tuyệt a, vậy ta từ hệ thống lấy ra chai Thuốc âm dương song ngư (hiệu quả cao): khi song giao hoan, khiến năng lượng giữa âm nữ và dương nam hòa hợp, làm thúc đẩy quá trình năng lượng tiến vào cơ thể cao hơn, còn có hiệu quả khác khiến nam cùng nữ điên cuồng lâm vào trong....

Chú thích: uống xong, nam nữ giao hoan có 90% có con sau vài ngày, cẩn thận sử dụng

”

Đáng tiếc, Minh Hạo lúc trước khi nhìn xong không chú ý đến dòng chú thích này, hiện giờ thì càng chết là, Minh Hạo tưởng mình đang nằm mộng xuân, nên không quan tâm đến dòng chú thích, chỉ nghĩ là mộng xuân thì phải chơi vũ lớn a.

Sau khi từ trong hệ thống lấy ra, Minh Hạo con mắt lơ mơ lung la lung lay lấy tay mở nắp ra, sau đó liền ngửa miệng uống hết.

Chưa chờ nuốt vào bụng, Minh Hạo ngậm lấy dược tề, sau đó liền mạnh bạo cậy miệng Tuyết Linh Nhi ra, đổ vào trong, sau đó hai người phân ra, mỗi người uống một nửa.

...

Một phút sau, Minh Hạo như con dã thú bị chọc giận, cầm thương đi ra chiến trường, điên cuồng chém giết địch nhân, hết tấn công cửa sau, lại tấn công cửa dưới, làm địch nhân nhất thời bị thương nặng nề mà hấp hối.

Nhưng là địch nhân sắp tới lúc hấp hối, tưởng rằng sẽ đầu hàng, đột nhiên lại điên cuồng phản kích đánh trả quân kia.

Từ trên giường, dưới đất, phòng tắm bắt đầu trở thành bãi chiến trường của hai quân đội...

Trận chiến này có thể nói là kinh thiên động địa, giết tới tận thiên địa cửu ngục đều có dấu vết bọn hắn đánh nhau.

Cả hai bên không ai chịu ai, dùng nhiều chiến thuật khác nhau: cưỡi ngựa xem hoa, trục xoay, bay giữa ngân hà, ông già đẩy xe, cưỡi lạc đà, hoa sen ... hơn 360 chiến thuật cả hai bên đều áp dụng nhuần nhuyễn, không chừa lại một móng.

...

Sau hơn 3 tiếng điên cuồng chém giết, rốt cuộc hai bên thương vong thảm trọng, lấy thế hòa mà bại lui.

...

TG:

(Kha kha, ta không dám tả chi tiết, sợ là bị ghi sách hiệp! Cho nên chỉ có thể ẩn dụ, còn bác nào trí tưởng tượng phong phú thì cứ ra sức phát huy a,

còn không biết thì nhờ bác GG+ nhé)!!!

Nói một chút:

(Phát 1c đêm khuya, nay đã hơn 30c, lên con số 31,rất cảm ơn các bạn ủng hộ mình suốt thời gian qua, mình không dám hứa là sẽ không drop giữa chừng như những vị tác giả kia, nhưng mi sẽ cố gắng lấy hết tất cả sức lực, tinh thần đầu nhập vào tác phẩm của mình, không bỏ dang dở giữa chừng cho đến khi nó kết thúc)...

PS:

(Chúc ngủ ngon)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Bước Nhảy Alpha

Ngày hôm sau, trong căn phòng của phi thuyền tuyết tộc mẫu hạm...

Minh Hạo mắt dần mở ra, ngày hôm qua mộng xuân thật đẹp a, cùng Tuyết Linh Nhi xxx, không thể không nói giấc mơ vô cùng chân thật a, cảm xúc cũng là chân thật như vậy.

Lạnh buốt đôi môi, ngọc thủ mềm mại săn chắc, cặp mông tròn trĩnh a...

Nhất là lúc đưa thương vào vườn địa đàng a, rất ấm, mềm, cùng hơi lạnh a.

Hắn còn có mệnh bạo hơn là, đưa cây ‘cuối’ vào “vườnhoacúc” nữa, cày lên xuống liên tục, mặc dù nơi đó “đất” hơi ‘khô khan’ cùng rất khó cày, nhưng hắn vẫn ‘tiến tới’ cày, sau một hồi...tinh hoa nở rộ....

Nhớ lại giấc mơ ‘vui sướng’ hồi đêm qua, Minh Hạo tiểu jj lại đứng lên chào cờ.

Ngồi dậy ngáp một cái, hai tay giang ra hai bên.

“Ah~ cái gì mềm vậy” bên tay phải đột nhiên chạm vào cái gì mềm mềm, theo bản năng quay đầu lại nhìn.

Đó là đôi bạch thủ trắng bóc mà nóng nẩy, lại là mềm mại mà săn chắc... khiến người thêm thường muốn sờ vào bóp một cái.

“Ah? Chẳng lẽ là ta vẫn còn trong mộng chưa tỉnh? ” Theo bản năng tay kia lại sờ sờ vài cái rồi bóp...

“Không đúng, cảm xúc truyền vào tay rất là chân thật nha, thật mềm mại, còn có tràn đầy co giãn tính?”.

Sau đó lại sờ sờ, bóp bóp vài cái...vẫn như cũ, cảm xúc rất chân thật, không phải là ‘ảo giác’ hay là ‘mộng’ a.

Một lúc sau, Minh Hạo tinh thần càng tỉnh hơn, hai mắt mở trừng lên, nhìn càng là rõ ràng cảnh vật xung quanh hơn: cả thân thể hằn trần truồng không một mảnh vải che thân, còn dưới sàn, trên giường...đều có dấu vết màu trắng tinh, còn có mồ hôi, thủy..., mùi khai khai bốc lên...

Bên tay phải của Minh Hạo nằm một người con gái lỏa thể, không mặc quần áo, khiến cho trên người nàng truyền ra khí tức lạnh như băng, nàng mái tóc trắng như tuyết, làn da bóng loáng hơn như được tắm sữa, không chỉ thế, khí chất của nàng từ thiếu nữ ngây ngô biến thành nữ nhân thành thục, có một phen phong vị đàn bà.

Nàng mở mắt ra, đôi mắt đẹp trắng dã bên trong lộ ra ngai ngùng, Tuyết tộc thiếu nữ trưởng thành xinh đẹp tuyệt luân giống như bạch ngọc điêu trác gương mặt, ở bốn phía hồng quang bạch mang làm nổi bật sau, mặt cười trở nên ửng đỏ một mảnh, càng thêm có vẻ quyến rũ mê người.

Tuyết Linh Nhi suy nghĩ, hôm nay nàng thật sự phá thân cùng một đứa bé 6 tuổi... Nhớ tới hồi qua mình lại là vô cùng dâm đãng, nhất là các tư thế ngồi, đứng, chống, cưỡi ngựa...khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng càng là hồng hào hơn.

Cảm giác được phía dưới “hai nơi” còn đau, mà nàng hơi nhịu lại, làm cho nàng khiến người muốn xoa đau giúp nàng...

...

Minh Hạo đột phá đến địa liệt, cùng với uống thuốc gien cường hóa bán S, cộng với hôm qua uống thuốc “kích thích”, trong vòng một đêm tiểu jj

Minh Hạo lại ‘dài’ ra hơn ‘chục cen-ti-meet’ biến thành ‘người trưởng thành’ hơn là ‘đứa bé’...

Mà Tuyết Linh Nhi hồi qua bị Minh Hạo cậy miệng cho uống ‘kích thích’ cho nên cũng là điên cuồng lên...

...

Đôi mắt hai người trong chốc lát đụng vào nhau, sau đó cả hai khuôn mặt đều nổi lên rặng mây đỏ xấu hổ, ánh mắt né tránh, không dám nhìn vào nhau.

Trong phòng bầu không khí trong phút chốc lâm vào xấu hổ.

“Người từ này về sau đến hết cuộc đời là vợ ta, tương lai vẫn vậy, dù có chuyện gì xảy ra, ta vẫn mãi mãi yêu người, không có gì có thể thay đổi được sự thật là, chúng ta là vợ chồng” Sau một lát, Minh Hạo mở miệng nói, phá vỡ bầu không khí xấu hổ.

Tuyết Linh Nhi nghe vậy tim đập ‘phốc phốc’, nàng nở nụ cười xinh đẹp tuyệt trần, đây là nụ cười của niềm hạnh phúc nhất trong cuộc đời nàng.

Minh Hạo bên cạnh thấy nàng nở nụ cười như vậy, không kìm hãm được ngu ngơ, nụ cười nghiêng nước nghiêng thành vô cùng xinh đẹp, nếu so với mẹ mình còn là xinh hơn.

Sau đó, Minh Hạo kìm không được môi kề vào môi Tuyết Linh Nhi, hôn sâu một cái, sau đó lại đánh cái nút lưỡi...

Bị tập kích, Tuyết Linh Nhi không phản kháng, mặc buông bỏ, cùng với rất phối hợp hành động, sau vài giây, hai chiếc lưỡi cuộn vào nhau như hai con rắn đang quấn lại...

Vị nó rất ngọt, mà lại cái lưỡi rất mềm mại...

Hai người tách ra, nhìn nhau, nước bọt từ miệng hai người dính với nhau, tạo thành tơ nhện...

Là tiếp đó, hai người môi lại kề môi...

Sau một hồi giao lưu, hai người trong mắt tình ý càng nồng nặc ...

Tuyết Linh Nhi dịu dàng nũng nịu nói:”Nhẹ nhàng thôi Hạo ca ...”

Một tiếng “Hạo ca” xộp giòn xộp giòn cảm giác từ bên tai truyền đến, làm Minh Hạo cả người xương sống đều tê dại mềm nhũn, ánh mắt nhìn về phía Tuyết Linh Nhi càng là yêu thương nồng đậm hơn, sau đó Minh Hạo nhẹ nhàng gật đầu nói:”Ta biết, sẽ hảo hảo nhẹ nhàng, yêu thương người Linh Nhi...”

Rốt cuộc...

Hai thân thể lại lần nữa giao thoa kết hợp với nhau...

Trong phòng truyền ra tiếng rên rỉ, cùng tiếng thở hồng hộc, còn có tiếng bạch bạch bạch như tiếng súng bắn vang lên, khiến người nghe say mê...

Lại ngọt ngào, lại là yêu mị, lại là một hồi cuồng bạo... khiến người mãi chìm đắm trong đấy, không muốn rời xa...

....

“Cảnh báo, cảnh báo, 30 giây sắp tới phi thuyền sắp thực hiện bước nhảy alpha, vì bảo đảm an toàn, mời mọi người nằm im trên giường không nhúc nhích một phút...”

“Cảnh báo, cảnh báo, 20 giây sắp tới phi thuyền sắp thực hiện bước nhảy alpha, vì bảo đảm an toàn, mời mọi người nằm im trên giường không nhúc nhích một phút...”

“Cảnh báo, cảnh báo, 10 giây sắp tới phi thuyền sắp thực hiện bước nhảy alpha, vì bảo đảm an toàn, mời mọi người nằm im trên giường không nhúc nhích một phút...”

Ba tiếng cảnh báo từ hệ thống trí tuệ nhân tạo vang lên, hiện chiếc thuyền này không có ai lái, hoặc có thể nói là do hệ thống máy tính tự lái, chỉ cần sắp đặt mục đích đến, còn lại do hệ thống điều hành quản lý.

Đáng tiếc, trong phòng của Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi lúc này đang trong ‘đại chiến’ gây cấn, nên không có chú ý đến tiếng cảnh báo...

Rốt cuộc, hệ thống nhân tạo đếm ngược bước nhảy alpha:

“10...9...8...7...6...5...4”

Bắt đầu đếm ngược 3 giây cuối cùng, cảnh báo lần cuối, xin dừng hành động gì trong một phút đồng hồ.

“Ba”

“Hai”

“Một”

“Tích tích tích”...

"Bắt đầu nhảy alpha!"

Sau đó, chỉ thấy hơn 50 phi thuyền hạm đội Tuyết Tộc xuất hiện màu xanh tráo năng lượng bao vây quanh thân thuyền, tiếp đó động lực thân sau thuyền bỗng nhiên nổ ra luồng năng lượng dữ dội...

3 giây sau, tất cả phi thuyền lấy tốc độ nhanh hơn ánh sáng bay về phía trước...

“âm ầm ầm” Phi thuyền rung lắc dữ dội, bên trong phòng Minh Hạo cũng là ảnh hưởng theo, sau đó chỉ thấy hai thân thể một trên một dưới ‘rung lắc’ mạnh mẽ.

“A!~ Ah~! Đau Quá Hạo ca, dừng lại a, nó tuột vào *** rồi!!! ” Tiếng người con gái đau đớn âm thanh từ trong phòng vang lên...

“Ahhh ta cũng muốn lắm, nhưng mà nó không nghe điều khiển của ta a ***” Tiếng người con trai nghe có vẻ vô cùng sung sướng, có chút bắc đặc dĩ đáp lại, trái ngược với người con gái.

“Đừng ...nó lại tới, ah thật là ***” âm thanh con gái lúc này vang lên, bên trong có chút thống khổ, nhưng lại dường như có chút sung sướng a?

...

....

Một phút sau...

Tất cả phi thuyền đã tiến vào nơi không gian bẻ cong, bắt đầu di chuyển với tốc độ chậm lại...

....

10 ngày sau...

Phi thuyền thoát khỏi không gian bẻ cong, hơn 50 phi thuyền cùng lúc an toàn vượt qua, không chiếc nào bị tổn hại. Bắt đầu trở lại không gian bình thường, sau đó lấy tốc độ bay chậm chậm mà tiến tới Học Viện Bắc Đẩu, rất gần...

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Chuẩn Bị Lên Làm Cha

Minh Hạo trong những ngày này vô cùng sung sướng vui vẻ, sáng luyện ‘ngoại công’ còn tối thì luyện ‘nội công’, cho nên bản thân hắn rất nhanh lên cấp.

Mở lên thông tin bản thân:

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 600.000

MB: 1.200.000

Kinh nghiệm: 5 tỷ (địa liệt hậu kỳ)

Đăng cấp: Địa Liệt trung kỳ

Điểm mua sắm: 258 triệu điểm mua sắm

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động, bóng tối

+Năng lực: chấn động, rinegan, bóng tối

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại (SS),thế giới trong gương (doremon), Kẹo ước gì được nấy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần),+10 quả trứng thần bí, HP x 100000, MB X 100000.

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ

+Huyết mạch:?

Chiến lược tổng hợp: Vương Giả sơ kỳ

...

Không nghĩ đến mình chiến lược đạt Vương Giả sơ kỳ a. Nhớ đến đêm đó điên cuồng, Minh Hạo nóc chai âm dương song ngư cùng Tuyết Linh Nhi giao hợp, nhờ tác dụng thuốc cùng thiên phú kinh khủng, rất nhanh đêm đó sau khi chịch xong, Minh Hạo đăng cấp từ Địa Liệt sơ kỳ thuận lợi tiến vào Địa Liệt trung kỳ.

Mà vài ngày sau Tuyết Linh Nhi báo tin vui là nàng mang thai, nàng cảm giác được trong bụng nàng xuất hiện một sinh mệnh mới, nó là con của nàng với Minh Hạo.

Nghe được tin mình sắp làm cha, Minh Hạo cũng là trong lòng vui mừng như điên, trong lòng càng đối với Tuyết Linh Nhi yêu thương nồng đậm nhiều hơn, thậm chí trong lòng số 1 người mẹ Phương Tuyết vị trí bị nàng thay thế.

“Ta thề, nếu tên nào dám chỉ đụng nàng hoặc sỉ nhục nàng một cái hoặc là Tuyết Linh Nhi mất một cọng tóc, hắn sẽ đồ sát hết tất cả gia đình người đó, không quan tâm đến hắn là ai, cho dù hắn địa vị cao như hoàng đế hay là đại tướng liên bang, ta cũng giết hắn! Anh em, họ hàng liên quan đều giết sạch tất cả! sau đó dùng hình phạt tàn ác nhất, hành hạ hắn từng phút, từng giây cho đến thống khổ mà chết!” Minh Hạo lạnh lùng vô tình nghĩ, trong ánh mắt sát cơ tái hiện.

...

Sau đó Minh Hạo cùng bàn bạc với Tuyết Linh Nhi về việc đặt tên, sau khi bàn bạc xong, hai người quyết định đặt họ đứa bé theo họ cha, sau đó là tên cho nó.

Nếu là con trai thì đặt là: Kim Thiên Đế, ví nó như là chúa trời, đế vương, ý chỉ tương lai sau này nó là một người trên vạn người, trở thành đế vương, dưới tay thống lĩnh vạn tướng

Nếu là con gái thì đặt là: Kim Minh Tuyết: lấy kết hợp tên đệm của Minh Hạo, và họ của Tuyết Linh Nhi đặt tên, ý nghĩa nó là một cô nàng xinh đẹp, nang tính cách Trong sạch, cao khiết, có trí tuệ thông minh.

Vài ngày trước, khi Minh Hạo nhận tin mình làm cha, cùng lúc đó nhiệm vụ hệ thống cũng vang lên theo, Minh Hạo bất ngờ mở bảng nhiệm vụ xem, giao diện thay đổi:

Nhiệm vụ: (1)

Nhiệm vụ chính tuyển: (0)

Nhiệm vụ phụ tuyển: (1).

Tên nhiệm vụ (phụ): Có con với Tuyết Linh Nhi

Nội dung: Con con với Tuyết Linh Nhi, sau khi đứa bé chào đời coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Phần thưởng: Gien được tề đặc biệt (không thể xóa, không thể bán, không thể vứt, chỉ dùng được với đứa con...)

Khi xem xong nhiệm vụ, Minh Hạo có hơi bất ngờ, chẳng lẽ hệ thống ‘tặng’ quà cho đứa con sắp ra đời của mình, nếu thật vậy Minh Hạo cảm thấy hệ thống đúng là “người tốt” a, không giống mấy hệ thống kia chuyên hố cha người khác...

...

Minh Hạo click xem công năng quan hệ, hẳn muốn tra xem sau khi chịch xong cùng có thái với Tuyết Linh Nhi độ hảo cảm tăng lên bao nhiêu:

Quan hệ: (3)

+Hàm Tuyết: 10 (bèo nước gặp nhau).

+Tuyết Linh Nhi: 100 (Chung Tình Cả Đời)

+Hỏa Thiên Hương: 95 (Chung Tình Cả Đời)

...

-Tiến trình độ hảo cảm:

1-30: bèo nước gặp nhau

30~50: bạn bè bình thường

50~60: quan hệ tốt đẹp

60~70: tình yêu trai gái

70~80: yêu sâu đậm.

90~100: chung tình cả đời(vì người yêu chết)*(sửa).

Minh Hạo nhìn xem bản quan hệ, Hàm Tuyết độ thiện cảm thì không thay đổi gì, nhưng mà Tuyết Linh Nhi cùng Hỏa Thiên Hương lại thay đổi.

Tuyết Linh Nhi chỉ số yêu đã max 100, cái này hẳn có thể hiểu, sau 10 ngày 10 đêm cày cuốc khắp mọi nẻo đường, còn có thai nữa, không 100 mới là lạ.

Nhưng mà Hỏa Thiên Hương độ hảo cảm lại tăng đến 95 chung tình cả đời, thì làm sao giải thích đây? Minh với nàng chỉ gặp cùng ‘thọt’ tay duy nhất vào mà thôi, chưa có chịch nàng a, sao lại vài bữa không gặp lại tăng lên? Hay là do số liệu hệ thống sai? Chắc có thể vậy!

Minh Hạo nghi ngờ suy nghĩ. Một hồi suy nghĩ không ra kết quả, hẳn liền không quan tâm đến việc này, coi như là hệ thống lỗi đi.

“Đình! Hệ thống phát hiện nhiệm vụ ẩn hoàn thành (độ hảo cảm quan hệ max), hệ thống xin tặng một gói quà cho chủ nhân, xin chủ nhân vào túi đồ để kiểm tra” Hệ thống tiếng cơ giới thông báo âm thanh vang lên.

Nghe hệ thống thông báo, Minh Hạo lập tức click vào túi đồ.

Bên trong một ô vuông xuất hiện gói quà màu xanh, Minh Hạo click tra xét.

Gói quà hảo cảm (1) (gói quà này nhận 1 lần duy nhất, về sau nếu có người khác lại đạt độ hảo cảm 100, sẽ không thể nhận tiếp)

Giới thiệu: x1 Huyết Mạch(dị năng) Momoshiki rinnegan(hệ siêu sức mạnh).

Nhìn thấy dòng giới thiệu, Minh Hạo như cả người bị giật điện Momoshiki rinnegan!!! Không nghĩ đến hệ thống lại tặng thứ này!!!

Momoshiki, tên đầy đủ là Momoshiki Ōtsutsuki, hẳn ta cũng là thành viên gia tộc Ōtsutsuki, là boss cuối xuất hiện trong tập phim Boruto: Naruto the Movie, mà rinnegan của hẳn vô cùng bá đạo, đáng tiếc là cơ thể yếu đuối, cuối phim phải ‘ăn’ thuộc hạ mình mới có sức mạnh, nhưng cuối cùng vẫn bị hai đứa con số phần Naruto cùng Sasuke cho ăn hành liên tục, à, còn tên nhóc boruto nữa chứ.

“Đình! Phải chăng mở ra gói quà?” Âm thanh hệ thống vang lên.

Lập tức, Minh Hạo không chút do dự xác nhận mở ra.

Vừa dứt lời, chỉ cảm thấy cơ thể mình lại có thêm nguồn năng lượng sức mạnh mới, nó bắt đầu tràn ra khắp cơ thể, thẩm thấu từng tế bào...

“Hitzzzz hà...” Minh Hạo chỉ cảm thấy vô cùng sướng a, không kém gì lúc ‘giao hoan’ với Linh Nhi...

Đột nhiên, Minh Hạo cảm thấy hai lòng bàn tay đau đớn dữ dội, y như có người lấy dao xé mở ra trúng, Minh Hạo đẩy đầu mồ hôi, cắn răng nhẫn nhịn lấy, có lần trước đau đớn cấy ghép rinnegan kinh nghiệm, cho nên Minh Hạo cũng đã vô cùng quen thuộc với đau đớn.

Sau mười phút, đau đớn biến mất, Minh Hạo chỉ cảm thấy hai lòng bàn tay mình xuất hiện thêm thứ gì, trong lòng tò mò giơ tay lên xem, xuất hiện trong tầm mắt là hai con mắt màu đỏ tươi như máu, bên trong con mắt là có viền màu trắng xung quanh.

Mà hai cái bàn tay cũng là đổi màu, bên tay trái màu trắng, còn bên tay phải màu đen.

Minh Hạo không chút do dự sử dụng chức năng kiểm tra.

Momoshiki Rinnegan (không thể nâng cấp)

Thuộc: Huyết mạch (tự động trạng thái luôn kích hoạt, không thể đóng lại trạng thái được)

Giới thiệu: là loại rinnegan thuộc loại huyền thoại, chỉ có một không hai của Momoshiki, biến thành huyết mạch, có được tất cả tuyệt chiêu của Momoshiki rinnegan.

Skill cơ bản:

Hấp Thu Nguyên Tố: tay phải hấp thu tất cả nguyên tố (mộc,hỏa,thổ,kim,thủy,lôi,băng) vào lòng bàn tay (rinnegan) của mình.

+2(Skill đặc biệt kết hợp) = Lấy Đạo Trả Đạo: hấp thu tất cả skill kẻ địch, kể cả vật thể, sau đó phóng ra tấn công kẻ địch, (vũ khí, nguyên tố...)

phóng ra mạnh gấp đôi so với kẻ địch. (do hệ thống cải tiến)

(ví dụ kẻ địch phóng kiếm về phía mình, sau đấy sử dụng chiêu này, sẽ hấp thu kiếm này vào bàn tay phải, sau đó tay phải thả ra thanh kiếm y vậy, nhưng mà mạnh hơn gấp đôi!!!)

Thả ra nguyên tố: tay trái thả ra những nguyên tố mà kẻ địch đã đánh ra, sau khi sử dụng skill “Hấp Thu Nguyên Tố”. Sẽ thả ra lại tất cả nguyên tố của kẻ địch trở lại, hơn nữa mạnh gấp đôi.

Điều khiển nguyên tố (bị động): có thể tự nhiên điều khiển được tất cả nguyên tố, có thể chế tạo ra sinh vật mang nguyên tố đó (thời gian tồn tại vĩnh viễn, sinh vật được tạo ra bất tử, nếu người sử dụng chết hoặc thu hồi mới biến mất)...

Viên thuốc sức mạnh: với điều kiện là thân nhân (cùng dòng máu, họ hàng..) và không phản kháng, trong thi triển skill này. Hút người đó vào lòng bàn tay, sau đó biến người đó thành viên thuốc, người sử dụng nuốt viên thuốc vào, cơ thể sức mạnh tăng 10000% trong thời gian ngắn, nhưng tốc độ sẽ chậm lại 50%.

[Còn tiếp]

...

P/s 1: ai chưa xem phần naruto này thì gg xem nhé, xã đến khúc "1 giờ" ấy mới đánh:D

P/s 2: Một số hình ảnh rinnegan Momoshiki:

<http://static.comicvine.com/uploads/original/11120/111206783/4783839-8935678229-47600.png>

...

<http://static.comicvine.com/uploads/original/11120/111206783/4871932-1003281581-borut.jpg>

...

http://vignette3.wikia.nocookie.net/naruto/images/d/d1/Momoshiki_Manipulating_Nature.png/revision/latest?cb=20151228190820

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Tiến Vào Học Viện Báo Danh

Nhìn xem bảng skill Momoshiki Rinnegan, Minh Hạo lúc này không biết nói gì cho phải, hạnh phúc đến quá đột ngột a...

Xem xong cái bảng, Minh Hạo đóng lại bảng thông tin Momoshiki Rinnegan, hần nhìn lại hai lòng bàn tay của mình, có cảm giác muốn khóc, một bên trắng, một bên đen, hơn nửa giữa lòng bàn tay lại xuất hiện con mắt màu đỏ nửa chứ, nhìn vô cùng kỳ dị a.

Minh Hạo từ hệ thống cửa hàng mua hai cái bao tay màu trắng che lại nơi lòng bàn tay, lại ý niệm mở ra thông tin bản thân.

Tên: Kim Minh Hạo (phần này mình có thiếu sót vài cái ở chương trước, chương này bổ sung vào)

HP: 600.000

MB: 3.00.000

Kinh nghiệm: 5 tỷ (địa liệt hậu kỳ)

Đăng cấp hiện tại: Địa Liệt trung kỳ

Điểm mua sắm: 258 triệu điểm mua sắm

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại (SS),thế giới trong gương (doremon), Kẹo ước gì được nấy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần),+10 quả trứng thần bí, HP x 100000, MB X 100000.

- +Siêu cấp thiên phú: 20 tinh
- +Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động, bóng tối.
- +Năng lực: chấn động, rinnegan, Momoshiki Rinnegan
- +Huyết mạch: Momoshiki (tăng thêm 20% dame khi sử dụng rinnegan momoshiki).
- +Dị năng: Momoshiki Rinnegan (hệ siêu sức mạnh).
- +Triệu hoán: Lý Thất Dạ (50).
- +Chiến lực tổng hợp: Vương Giả hậu kỳ.
- +Đánh giá: Chủ nhân quá mạnh, không còn lời gì đánh giá, có thể đánh vượt giới một cấp độ (Vương Giả Hậu Kỳ chiến lực có thể đánh thắng bán Anh Hùng).!

ạch..

Mới vài ngày chiến lực đã tăng lên đến Vương Giả hậu kỳ, phải biết nửa tháng trước hẳn chỉ là newbie tay trái gà không chặt tận thủ, mà hiện giờ mới chỉ qua nửa tháng chiến lực lại tăng lên kinh khủng như vậy.

“Ah, không muốn mạnh nhưng mà sức mạnh vẫn tăng lên, không có tu luyện lại có sức mạnh tăng lên, nếu như mình một hít giết kẻ địch vậy còn gì là niềm vui...?”

Nhàm chán suy nghĩ, Minh Hạo quyết định mình từ nay về sau sẽ làm ít nhiệm vụ lại, hạn chế tăng sức mạnh, quá bá mà một hít vô địch, cảm thấy có chút nhàm chán, hẳn muốn là tận hưởng chiến đấu, chứ không phải là một hít xong chuyện a.

“Tích tích tích, Phi thuyền bắt đầu đi vào địa phận cập bến, 5 phút nữa mọi người chuẩn bị rời thuyền...”

Hệ thống trí nhân tạo phi thuyền vang lên âm thanh thông báo.

Nghe được âm thanh thông báo, Minh Hạo nhanh chóng thay đồ, mặc bộ đồ vô cùng sang trọng.

Mà hơn nửa tháng trôi qua so với lúc ở Kim gia, Minh Hạo chiều cao lại tăng thêm vài centimet, bây giờ đã là 1m6 rồi, bằng với một người học trung học ở kiếp trước, kết hợp với khuôn mặt tuấn tú, làn da trắng, đôi mắt có thần sáng ngời, khí chất có hơi lạnh lùng, nhìn hẳn giống như là một vị tiểu hoàng tử vậy. Hiện tại Minh Hạo có thể được đánh giá xếp vào thành một đại soái ca rồi.

Sau khi thay đồ xong xuôi, Minh Hạo bước ra cửa phòng, đến khu buồng điều khiển, thấy Tuyết Linh Nhi đang trên bàn điều khiển tàu màn hình 4D bấm gì đó rất nhanh, Minh Hạo lẳng lặng chờ đợi, không quấy rầy Linh Nhi.

5 phút sau, Tuyết Linh Nhi làm xong, nàng quay đầu lại mỉm cười ôn nhu với Minh Hạo:”Hạo ca, người không ngủ tiếp đi, chắc hẳn mấy ngày nay người mệt mỏi lắm?”

Nghe được Tuyết Linh Nhi nói, Minh Hạo cười xấu hổ:”Nào có, Linh Nhi người mới mệt a, ngày đêm phải ‘cày cuốc’ với ta..”

Tuyết Linh Nhi nghe vậy khuôn mặt hồng lên, nũng nịu đi đến bên cạnh nhéo Minh Hạo eo:”Hừ!, còn dám nói chuyện này” sau đó hai tay để hai bên Minh Hạo vịn một cái.

“Ah, đau, đừng nhéo nữa Tuyết Linh, ta thề không nhắc nữa” Minh Hạo kêu đau xin tha thứ, nhưng thực ra hẳn đang làm bộ, dù sao hiện tại đẳng cấp hẳn đạt đến Địa Liệt trung kỳ, da ngoài đã được cường hóa vô cùng

cứng rắn, đao kiếm bình thường khó mà làm tổn thương được, nói chi chỉ là cái nhỏ nhỏ nhéo?

Nghe được Minh Hạo cầu xin tha, Phương Tuyết Linh khóe miệng hiện lên mỉm cười hài lòng, lại vặn thêm vài cái nửa nòng mới chịu buông ra.

Đúng lúc này, nàng mở miệng nói:”Đúng rồi, 5 phút nữa thuyền sẽ cập bến Bắc Đẩu Tinh, Hạo ca người chuẩn bị giấy báo danh nhập học hết chưa?”

Bắc Đẩu Tinh, là một hành tinh đa phương chủng tộc, thuộc về quyền sở hữu của Liên Minh Nhân Tộc, trên đây Bắc Đẩu Tinh không những có nhân tộc sinh sống làm việc, mà còn có nhiều chủng tộc khác nhau, nhưng là, những chủng tộc thuộc về Hắc Ám Liên Minh cấm bước vào đây, nếu phát hiện là người của Hắc Ám Liên Minh, lập tức có đội bảo vệ đến đây bắt lại ngay, sau đó giam hãm lại hoặc tống về quê hương của hắn.

Với hơn 30 tỷ nhân số sinh sống, Bắc Đẩu Tinh coi như thuộc về loại hành tinh phát triển phi thường tốt, được coi là trung tâm thương mại, giao dịch cầu nối lớn nhất giữa các chủng tộc khác nhau.

Bởi vì những người muốn đi qua dải ngân hà này,, đều phải đi ngang qua nơi đây, họ dừng chân mua sắm, tiếp nguyên liệu cho tàu hoặc là giao dịch thứ gì đó.

Mà Bắc Đẩu Tinh coi như là một hành tinh (còn gọi là thành thị) thuộc thành thị cấp 7, mà ở văn minh vũ trụ các thành thị phân 9 đẳng cấp khác nhau:.

Cấp 1: dân số 10 triệu người: có 3 người cấp bậc Vương Giả tọa trấn, 10 thiên khung, có bệnh viện, học viện.

Cấp 2: 1 tỷ người dân số: có 10 người cấp bậc Vương Giả tọa trấn, 100 thiên khung, có bệnh viện, học viện, internet đầy đủ...

Cấp 3: 3 tỷ người dân số: có 20 người cấp bậc vương giả tọa trấn, có bệnh viện, học viện, internet, quân đội.

Cấp 4: 5 tỷ người dân số: có 30 người cấp bậc vương giả tọa trấn, có bệnh viện, học viện, internet, quân đội.

Cấp 5: 10 tỷ người dân số: có 40 người cấp bậc vương giả tọa trấn, có bệnh viện, học viện, internet, quân đội.

Cấp 6: 20 tỷ người dân số: 3 người cấp bậc Anh Hùng, 50 người cấp bậc vương giả tọa trấn, có bệnh viện, học viện, internet, quân đội, có đại gia tộc sinh sống.

Cấp 7: 30 tỷ người dân số: 5 người cấp bậc Anh Hùng, có 100 người cấp bậc vương giả tọa trấn, có bệnh viện, học viện, internet, quân đội loại lớn, là nơi trung tâm thương mại giao dịch, có 10 Siêu Cấp Gia Tộc sinh sống....

Cấp 8: 40 tỷ người dân số: 5 người truyền kỳ, 7 người cấp bậc Anh Hùng, có 200 người cấp bậc vương giả tọa trấn, có bệnh viện, học viện, internet, quân đội, là nơi trung tâm thương mại giao dịch, có 5 Cổ Lão Gia Tộc sinh sống.....

Cấp 9: 50 tỷ người dân số: 10 Truyền Kỳ, 10 người cấp bậc Anh Hùng, có 300 người cấp bậc vương giả tọa trấn, có bệnh viện, học viện, internet, quân đội, là nơi trung tâm thương mại giao dịch, có 3 Siêu Cấp Cổ Lão Gia Tộc sinh sống

....

Minh Hạo nghe Tuyết Linh Nhi hỏi, hẩn gật gật đầu:”Ta chuẩn bị toàn bộ rồi, lúc trước khi đi ông nội có đưa ta giấy báo danh nhập học”

Tiếp theo dặn dò Tuyết Linh Nhi:” còn có, ta cũng là đổi toàn bộ họ tên, để tránh kẻ thù tìm tới cửa, mặc dù Kim gia chúng ta không sợ kẻ địch,

nhưng cũng không muốn rước phiền phức vào thân mỗi ngày.

Tên mới của ta là: Hoàng Minh Nhai, ngày sau nếu chúng ta hai người ở riêng thì có thể gọi ta là Hạo ca hoặc Minh Hạo, còn nếu trước mặt người khác cứ gọi ta Nhai ca.”

Tuyết Linh Nhi nghe vậy hiểu rõ, nhu thuận gật đầu:”Vâng Hạo ca”

Nàng gia tộc mặc dù không bằng Kim gia loại kia siêu cấp gia tộc cổ lão, nhưng cũng thuộc về loại siêu cấp gia tộc, nên biết cây to đón gió lớn là không tốt.

Nghĩ đi, ngày nào cũng có người lại ám sát mình, đi ngủ, nghỉ, ăn, ỉa, xxx đều có người đến ám sát, người sẽ liên diên đầu với bọn hắc, mà dù có giết hết, cũng tới bọn khác, như là giòi trong xương vậy, rất khó lấy bọn chúng ra. Cho nên đa số đệ tử gia tộc lớn có thiên phú tốt đều trang bị cho mình cái thân phận điệu thấp, Tuyết Linh Nhi thì khỏi nói, nàng có ở sau cao thủ bảo vệ, nên không cần lo lắng về tính mạng, với lại nàng mặc dù thiên phú tốt, nhưng cũng không đến nỗi để những người kia ghé mắt đến.

“Tíc Tíc Tíc, thông báo phi thuyền đã đến bến, có thể rời đi...”

Nghe được thuyền đã cập bến, Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi sóng vai mà bước ra khỏi tàu.

Ánh sáng mặt trời chiếu vào mắt, làm mắt hắc nheo lại thành một đoàn. Ở 10 ngày này trong thuyền không tiếp xúc với ánh mặt trời, còn chưa thích ứng với ánh sáng hiện tại.

Nhìn hoàn cảnh xung quanh, nơi này là bến cảng rất lớn, cứ mỗi phút là 60-100 chiếc phi thuyền từ các nơi, các chủng tộc khác nhau đổ về nơi này, cho nên khu này rất sầm uất, có thể nói là rồng rắn lẫn lộn, tốt xấu đều có.

“Đi thôi Tuyết Nhi” Một cụ già mái tóc trắng áo bào tiến lên nói, hắn tên là Tuyết Phu coi như là trưởng lão của Tuyết Tộc, hắn nhiệm vụ là hộ tống con em gia tộc đến đây đăng ký báo danh nhập học.

Tuyết Linh Nhi nghe vậy gật đầu lạnh nhạt đáp:”Vâng trưởng lão”, sau đó tự nhiên nắm tay Minh Hạo dẫn đi.

Tuyết Phu thấy vậy thì hừ lạnh, một đứa bé miệng còn hôi sữa, không biết gia chủ nghĩ gì, lại hứa hôn với tên nhóc 6 tuổi nít ranh này, mà tên nhóc lại không biết cho nhà hắn tiểu thư ăn thuốc gì, làm ngày nào nàng cũng mê muội đi bên cạnh hắn một bước không rời, nếu có cơ hội, phải dạy dỗ lại hắn, cho hắn biết thân biết phận mình mới được, để hắn biết điều mà tránh xa ra tiểu thư nhà hắn.

Tuyết Phu không biết chuyện Minh Hạo là thiếu chủ Kim gia siêu cấp cổ lão gia tộc, nếu hắn biết, cho dù cho hắn 1000 cái lá gan cũng không dám nghĩ thế.

Chuyện Minh Hạo thân phận, lần thiên phú được Liên Minh Nhân Loại liệt vào cấp SSSS, loại cơ mật phong tỏa cao cấp nhất. Cho nên hiện giờ rất ít người biết, chỉ có những người thế gia lớn như cổ lão gia tộc hoặc siêu cấp cổ lão gia tộc cùng với những người thân phận cao trong gia tộc, gia chủ hoặc lão tổ mới có quyền biết được, có thể nói là người biết chuyện này chỉ đếm trên đầu ngón tay, còn lại thân phận thấp như trưởng lão trong gia tộc thì chưa có quyền biết chuyện cơ mật này.

Một đường Tuyết Phu dẫn đi, Minh Hạo vừa đi vừa nhìn đông tây, hắn mấy năm nay rất ít ra ngoài, trừ lúc ở trái đất đi đến quân doanh mượn thuyền, nhưng chỉ là ngồi xe nên rất ngán ngủ, chưa cảm nhận được gì.

Hiện tại có cơ hội vừa đi vừa ngắm, sao không nhìn? Còn bị người nhìn vào khác cho là nhà quê thì hắn mặc kệ, hắn làm như coi như không thấy, hết nhìn sang trái lại nhìn sang phải.

Tuyết Phu đi ở phía trước liếc nhìn ở sau thấy cảnh này, trong mắt lộ ra nồng đậm khinh thường, trong lòng càng là khẳng định Minh Hạo chỉ là đứa nhà quê loại tiểu thế gia mới đi lên thành thị cấp 7 mà thôi.

Mà đi bên cạnh Tuyết Linh Nhi không quan tâm những thứ đó, nàng chỉ muốn nắm tay, sóng vai đi với Minh Hạo là thỏa mãn rồi.

Những người kia đi qua khi thấy Tuyết Linh Nhi không những khí chất lạnh lùng, lại là da hồng răng trắng, mái tóc dài, eo thon, còn có tản ra mùi vị quyến rũ thành thực, mọi người đều bị nàng hấp dẫn đến.

Bọn người qua đường khi nhìn thấy nàng khuynh thành khuynh mỹ cười, bọn hăn cả người đều ngớ ngẩn đứng tại chỗ nhìn nàng chăm chăm.

Thậm chí những người đang tập trung làm việc, khi thấy nàng đi qua đều riêng phần mình buông tay công việc ra, mà tập trung nhìn nàng.

Còn nhóm công tử ca thì trong mắt hiện lên tia tham lam, đôi mắt nóng rực mà chăm chăm Tuyết Linh Nhi, nhất là đôi song phong cùng cặp lông mày rủ qua lại, làm bọn hăn chảy nước miếng không ngừng, trong lòng tham muốn cướp nàng về, sau đó lại là ***. Nhưng khi thấy đoàn người Tuyết Tộc khí tràng, nhất là Tuyết Phu có đẳng cấp tu vi ít nhất là Vương Giả sơ kỳ, liền biết nàng thuộc đại gia tộc hoặc là siêu cấp gia tộc con em, những loại vậy đều rất khó nhai, cho nên bọn hăn chỉ đành thờ dài, buông bỏ ý định theo đuổi nàng.

Mà bên cạnh Minh Hạo nắm tay với Tuyết Linh Nhi bị bọn hăn là bỏ qua, vì tưởng rằng Minh Hạo là ‘em trai’ cho nên nắm tay dắt theo là chuyện bình thường.

Minh Hạo hiện tại chỉ cao có 1m62, mà Tuyết Linh Nhi lại là cao hơn 1m85, nhìn rõ ràng chiều cao chênh lệch giữa hai người rất lớn, cho nên bọn hăn hiểu làm cũng là bình thường.

Minh Hạo thấy từng người ánh mắt đăm đăm nhìn vợ mình, trong lòng cũng rất bức bối, nhưng là không thể ra tay a, dù sao hắn cũng không rãnh háng vì nhìn một cái là giết một người, mà ở đây hơn 1000 người nhìn chẳng lẽ hắn hãnh háng đến nỗi đi giết từng cái một sao? Cho dù giết hết bọn hắn nhưng là lại kéo phía sau một đồng phiền phức...

Cho nên đành lựa chọn không nhìn thấy gì. Chỉ cần không có người xúc phạm, hoặc sỉ nhục tới Linh Nhi là được.

Sau 30 phút, cả đoàn đi đến cảnh cổng khổng lồ, phía trên có tấm bảng phía trên có nét chữ rồng bay phượng múa: Học Viện Bắc Đẩu.

Trên bảng từng chữ tản ra năng lượng mạnh mẽ mà thần bí vô cùng.

Làm Minh Hạo nhìn vào trong lòng hắn vô cùng chấn động, đây không phải là chữ viết thông thường, mà là chữ viết của một vị cường giả truyền kỳ trong truyền thuyết tự mình viết lên bảng.

Hắn ở nhà thường đọc thư tịch, sách cổ, trên đó có ghi lại chữ viết của các bậc lão tổ tông cấp bậc Truyền Kỳ, nên Minh Hạo rất dễ nhận ra được chúng.

Trước cổng có hai người đứng canh gác, bọn hắn khi tràng rất mạnh, Minh Hạo tò mò click tra xét:

Tên: Canh Gác Cổng (A)

Chiến lược: Vương giả sơ kỳ

Tên: Canh Gác Cổng (B)

Chiến lược: Vương giả sơ kỳ

Nhìn hai người chiến lược đều cấp Vương Giả sơ kỳ, Minh Hạo trong lòng chấn động, không nghĩ đến chỉ canh cổng mà đã phái Vương Giả sơ

kỳ rồi, trong lòng tò mò, không biết canh cổng ở gia tộc mình thế nào nhỉ.

Đáng tiếc lúc đó hệ thống chưa có chức năng tra xét, nên hẳn không biết được chiến lược bọn họ.

Hai người canh cổng thấy đoàn người Tuyết Phu đi vào lập tức chặn lại, một người trong đó hỏi:”Có giấy thông hành không?”

Tuyết Phu vẻ mặt bình tĩnh gật đầu đáp:”Có” sau đó từ trong ngực móc ra tờ giấy màu vàng đưa cho hai tên cổng vệ xem.

“Được, các người có thể đi vào, chú ý, không được tranh đấu ở nơi này, kẻ nào không tuân thủ quy định lập tức bị đuổi ra ngoài, vĩnh viễn không cho bước vào nơi đây.” Một vị thủ vệ sau khi vài lần kiểm tra, không thấy có vấn đề gì, lập tức nhường đường, cho đám người đi vào, cuối cùng còn kèm theo lời dặn dò các quy định học viện.

Tuyết Phu gật đầu, nhàn nhạt đáp:”Đã hiểu, chúng ta sẽ tuân thủ theo quy định học viện.”

Sau đó dẫn đầu đoàn người bước vào trong ...

(còn tiếp)

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Chạm Đã Thăng! Sờn! Tùng!

Minh Hạo một đường đi phía sau theo Tuyết Phu vào trong, sau khi bước vào, chỉ thấy phía trước là cái quảng trường vô cùng rộng lớn, con đường được lát gạch màu lam xanh, phía trước cách 500m chính là từng dãy nhà lầu, chắc là học viện, mà phía bên trái có cái bảng ghi: nơi báo danh nhập học.

Ở đó có để cái bàn, có ba người ngồi làm việc, hai người trung niên, một người mỹ phụ, chắc hẳn là giám khảo a?, mà bên cạnh, có một cái đài màu đen cao lớn, có điều nó nhỏ hơn cái ở Kim gia mà Minh Hạo từng thấy, mà trên đài, có gắn từng cái bảo thạch màu khác nhau, từ trên xuống dưới: Cam, Đỏ, Tím, Đen, Xanh, Vàng, Xám.

Mà phía trước cái bàn là một đội ngũ xếp hàng dài, đếm sơ cũng hơn 100~200 người.

Lúc này, chỉ nghe một người trung niên ngồi trên ghế kiểm tra báo danh, đột nhiên đứng lên, trầm giọng nói: “Hôm nay là ngày Học Viện Bắc Đẩu tuyển học viên, các trước khi đến đây chắc các người cũng biết, Học Viện Bắc Đẩu là một trong 10 học viện vũ trụ thuộc về Liên Minh Nhân Loại dạy học tốt nhất, mà học viện chúng ta, càng là an ninh vô cùng tốt.

Ta ở đây có thể bật mí cho bọn người biết xung quanh học viện được bố trí kết giới vô cùng chặt chẽ, có hơn 10000 cái máy quay xung quanh học viện, hơn nữa, có hơn 30 tên đẳng cấp Vương Giả tuần tra xung quanh học viện.

Mà chúng ta còn có cái đặc biệt khác, nếu như các học viên nào muốn ra ngoài học viện để mua sắm hay làm gì đó, thì sẽ được một vị hoặc nhiều vị đẳng cấp Vương Giả, thậm chí là Anh Hùng đẳng cấp đi theo bảo vệ các người, với các trường hợp là các người có thiên phú cao, thuộc về tinh anh của học viện, Huyết Mạch thuộc loại hiếm có, cống hiến lớn lao cho học viện.”

Nghe được người trung niên giới thiệu, những người muốn báo danh vào học viện đều cảm thấy toàn thân nhiệt huyết sôi trào, học viện lại có ưu đãi đến thế, khi đi ra ngoài thậm chí có một hoặc nhiều Vương Giả đẳng cấp đi theo, thậm chí là Anh Hùng cấp bậc!

Phải biết 100.000 người từ người bình thường bên trong tu luyện lên, chỉ có 1 người đột phá đến Vương Giả, mà 1000 tên vương giả, chỉ có 1 người đột phá cấp Anh Hùng, cho nên có thể thấy Anh Hùng hiếm như thế nào, còn truyền kỳ thì bọn hắn được coi là truyền thuyết rồi, nghe nói người cuối cùng đột phá cấp Truyền Kỳ là 100 năm trước, mà đạt đến Truyền Kỳ có thể hồi xuân phản chiếu, trường sinh bất lão, trẻ mãi không già, hơn nửa tuổi thọ lại tăng cao gấp 5 lần người thường, nghĩa là một người thường chỉ sống tối đa là 100 tuổi, nhưng có thể tăng đến 5 lần là 500 tuổi!.....

“Quá tốt rồi, ta nhất định phải báo danh thành công vào Học Viện Bắc Đẩu mới được” Một thanh niên đến báo danh nghe vậy, không nhịn được nhiệt huyết cả người nói ra.

“Đúng vậy, chúng ta cũng phải là cố gắng a...nhưng không biết học viện có kiểm tra gì không” Một người phụ họa nói, nhưng là sau đó là nghi ngờ.

Người bên cạnh nghe thế khinh thường: ”Người đến đây mà không biết kiểm tra gì? Nhà quê mới lên thành phố à? Nghe đây, người thấy cái đài màu đen cao lớn bên cạnh không?” người kia chỉ tay hỏi.

Vị kia bị khinh thường sắc mặt hiện lên phần nộ, nhưng không nói gì, dù sao hẳn cũng là lần đầu tiên đến nơi đây, hi vọng may mắn mình vớt được một vé vào được học viện, trong lòng hẳn cũng là tò mò, gật đầu nói: "Thấy".

Những tân nhân bên cạnh lần đầu tiên đến nơi này cũng là chú ý vểnh tai lắng nghe.

Người bên cạnh thấy mọi người chú ý mình, vẻ mặt đặc ý hưởng thụ làm người trung tâm, không vội giải thích.

Rốt cuộc, có người không kiên nhẫn được, thúc giục hẳn: "Người chánh chóng giải thích đi a!"

"Đúng Mau giải thích nhanh lên, chúng ta không đợi được!"

Nghe được mọi người thúc giục, hẳn cũng không lãnh đạm, nhanh chóng giải thích: "Đó là đài kiểm tra tu vi, tuổi tác, huyết mạch, thiên phú của người tu luyện, mà theo quy định của học viện, để nhập học là phải người dưới 18 tuổi tối thiểu đạt tu vi đến Võ Tinh, nếu qua 18 tuổi chưa đạt đến Võ Tinh sơ kỳ thì không được phép đi vào học viện, còn kiểm tra huyết mạch cùng thiên phú rất đơn giản, chỉ cần đưa năng lượng vào đài kiểm tra đó nó sẽ dựa theo phân tích số liệu, nhóm máu, gien, tổng hợp lại....sau đó cho ra kết quả.

Mà dựa theo đó thì chỉ cần đạt 2 phần là báo danh nhập học thành công, ví dụ như người đạt được 2/3 yêu cầu là chưa 18 tuổi đạt tới Võ Tinh sơ kỳ, cùng với Thiên Phú đạt đánh giá 5 Tinh trở lên là được."

Nghe người kia giải thích, mọi người trong lòng đều hiểu rõ cách thức kiểm tra lần này, có những người mới đến đây chưa biết quy định, nghe vậy sắc mặt tái nhợt, bởi vì bọn hắn là qua 18 tuổi rồi a.

Một số người nghe xong tự động tách khỏi đội ngũ, khuôn mặt xám xịt buồn bã rời đi, hiển nhiên bọn hắn biết mình thiên phú có hạn, nếu đi lên kiểm tra không phải là tự mình làm mất mặt à?

Đứng xa xa Minh Hạo tu vi đạt đến Địa Liệt sơ kỳ, cho nên hắn tai rất thính, hắn có thể nghe rõ những người này nói chuyện, cái quy định nhập học, kiểm tra gì đó hắn không quan tâm, ở Kim gia trước khi đi, ông nội có đưa hắn giấy báo danh, nói là không cần phải kiểm tra gì cả, chỉ cần đưa giấy báo danh cho người giám khảo kiểm tra là được, sẽ có người sắp xếp hắn vào học viện.

Sau đó, người trung niên nói tiếp lời y như vị giải thích lúc nãy, sau khi giải thích xong, cuối cùng nói: ” Bắt đầu đi, xếp hàng trật tự, không chen lẫn, tranh đấu, nếu không sẽ bị đoạt tư cách báo danh, sau khi kiểm tra thiên phú xong, người có thiên phú từ 5~8 Tinh đứng bên trái, người có thiên phú 9~12 đứng bên phải. ” nói xong hắn liền ngồi xuống.

Lúc này Tuyết Phu quay lại đối với đội ngũ nói: “Các người đứng vào xếp hàng đi, nhớ, không được chen lẫn, xô đẩy, tranh đấu, kẻ nào mà vi phạm nội quy liền biết hậu quả. ta qua bên đây đợi, sau khi kiểm tra xong đưa bọn người vào học viện, ta liền trở về bẩm báo kết quả với gia chủ.”

“Vâng!” Các thành viên Tuyết Tộc nghe vậy rung mình, lập tức đồng thời kêu lên.

Minh Hạo đứng phía sau nhàm chán móc lỗ tai, đang định tiến lên nói với ban giám khảo ‘ta có vé báo danh’ thì bên cạnh Tuyết Linh Nhi dụi dằm gạt cánh tay hắn, nhẹ giọng nói: ”Đi thôi Hạo” nói đến giữa chừng, nàng bịt miệng lại, sau đó sửa lại lời nói, nhỏ giọng kêu: ”Đi thôi Nhai ca”.

Minh Hạo nghe vậy gạt đầu, thôi thì lát nữa đi lên đưa bọn hắn giấy báo danh vậy.

Sau đó hân cũng đi theo đại đội ngũ tuyết tộc, bước vào ngay ngắn xếp hàng...

15 phút sau tới lượt Tuyết Linh Nhi kiểm tra, sau đó nàng theo chỉ dẫn đem năng lượng trong cơ thể truyền vào đài kiểm tra.

Năm phút sau, đài kiểm tra ra kết quả: 16 tuổi, tu vi đạt đến Địa Liệt sơ kỳ, thiên phú 9 Tinh, huyết mạch loại băng, thượng đẳng cao cấp.

Thấy kết quả này, 3 tên giám khảo trắc thí trên mặt đều hiện ra vui vẻ, trong lòng nghĩ đây là một cái mầm vô cùng tốt a, như vậy đợt này mình có một số điểm cống hiến khá khá.

Mà chính bản thân Tuyết Linh Nhi với kết quả này, nhớ nửa tháng trước nàng mới đột phá đến Võ Ngự hậu kỳ thôi, mới qua nửa tháng lại là đột phá thăng đến Địa Liệt sơ kỳ? Tốc độ này coi như là siêu cấp thiên tài cũng nhận thua.

Nàng không biết là, lần điên cuồng đó, dưới hiệu quả song ngư thuốc, hai người đêm đó lâm vào cuồng hoan, mà lúc đó nàng cùng Minh Hạo ‘cày cuốc’ điên cuồng, cho nên năng lượng càng chảy tốc độ càng nhanh, cộng với thiên phú của nàng không tệ, cho nên ở đêm điên cuồng đó, nàng thuận lợi đột phá đến Địa Liệt sơ kỳ, mà chính nàng lúc đó đang ‘cày cuốc’ điên cuồng với Minh Hạo, cho nên không nhận ra bản thân tu vi đột phá mà thôi.

Trong đội ngũ xếp hàng, các thanh niên tuổi trẻ tài tuấn, khi thấy sắc đẹp cùng thiên phú, huyết mạch của nàng, bọn hân đều ánh mắt nóng rực lên, nếu cưới được nàng thì cả gia tộc vị trí gia tộc đều nằm trong tay ta! Nghĩ tới đó trong mắt bọn hân đều hiện ra hiện lên dâm tà quang mang.

Minh Hạo thấy vậy trong lòng càng bức bối hân lên, thầm nghĩ nếu ở đây không phải có nhiều người, ta đã móc mắt bọn người từ lâu rồi!

Sau đó lại đến lượt vài người, nhưng thiên phú cùng huyết mạch chỉ là loại bình thường, thậm chí kém hơn bị loại. Ở lúc Minh Hạo nhàm chán muốn ngủ, đúng lúc này trong đội ngũ xếp hàng đột nhiên có người kêu lên: "Xem kìa, hãn thế mà mới 16 tuổi tu vi lại đạt đến Địa Liệt hậu kỳ, còn có thiên phú đạt đến 10 Tinh, thuộc về loại tuyệt thế thiên tài!"

"Đúng vậy! Nếu chúng ta vào được học viện ta phải nịnh nọt treo lên hãn a, nếu tương lai sau này hãn trở thành tinh anh của học viện, thì chúng ta làm đàn em coi như húp được một chén canh rồi"

"Đúng vậy, đúng vậy, phải tốt nịnh nọt chiếm một vị trí mới được!" một số người có tâm nịnh nọt phụ họa.

Nghe vậy, trong lòng Minh Hạo khinh thường những người đó, loại ăn chén canh người khác thì mãi mãi là con chó thôi, hãn tò mò liếc nhìn người kia, đó là một tên thanh niên mái tóc vàng để kiểu như hàn quốc, tóc vểnh lên thật cao, làn da trắng như phấn, khuôn mặt hơi vuông, hãn nghe được người xung quanh nói vậy trên mặt hiện ra kiêu ngạo, hất cái cổ lên cao, như con gà trống chiến thắng kiêu ngạo.

Minh Hạo nhin không được thăm xì một tiếng nhỏ, trong lòng đối với tên thanh niên này vô cùng khinh thường, người mới thiên phú 10 tinh, ta gấp 2 lần người a, 20 tinh!~

Hãn muốn trang bức một cái, sau đó làm ra tiếng hót kinh người như trong các tiểu thuyết, vẽ mặt mấy tên công tử ca vậy, rất vui sướng a, nhưng mà hãn không muốn làm như vậy, có thể dẫn đến phiền phức không cần thiết.

...

Ba người giám khảo ngồi trên bàn, một người trung niên mặc áo trắng, làn da đen như cục cứt trâu, lưỡi biếng dựa trên ghế, khuôn mặt vui vẻ nói với hai vị giám khảo bên cạnh: "Năm nay học viện ta cũng nhiều mầm tốt

a, trong đây có hai người, một người tên là Tuyết Linh Nhi, thiên phú siêu cấp thiên tài (9 tinh), người còn lại tên là Thăng Tùng Sơn, thiên phú đạt tuyệt thể thiên tài(10 tinh).”

Người trung niên giám khảo da đen tên là Phân Ngưu, từ khi sinh ra họ Phân, mà do cha mẹ hắn không biết chữ, cùng với khi hắn sinh ra đen thui như cục cứt, cho nên cha mẹ hắn quyết định lấy tên cho hắn làm chữ Ngưu, ý chỉ là hắn mạnh khỏe như trâu, ai ngờ, họ và tên kết hợp lại... biến thành Phân Trâu....

Sau khi lớn lên, không những thiên phú không tệ, cho nên hắn được vào Học Viện Bắc Đẩu học tập, rốt cuộc sau nhiều năm học tập, tranh đấu bên trong học viện, hắn thành công đột phá đến Vương Giả sơ kỳ, hiện nay hắn đang đăng cấp Vương Giả trung kỳ, hiện đang trưởng lão ngoại viện.

Hai người giám khảo nghe vậy cũng gật đầu đồng ý Phân Ngưu lời nói: ”Đúng vậy, thật sự may mắn cho học viện chúng ta, không biết hai người này được trưởng lão nào nhận làm đệ tử.” người trung niên ngồi bên cạnh, màu da lúa mạch phát ra cảm thán.

Minh Hạo đang đứng xếp hàng ở sau, nghe mấy vị giám khảo nói tên người thanh niên thiên phú 10 tinh tên là Hằng Tùng Sơn, hắn muốn bật cười, Thăng Tùng Sơn? Cái tên này nếu đọc đảo ngược lại thành Thăng Sơn Tùng a. Cái tên Sơn Tùng không thể không quen thuộc hơn, ở thế kỷ 21 Minh Hạo thường lướt nét nên biết người này, Ở thế kỷ 21 Sơn Tùng có danh hiệu là M-TP, là một ngôi sao nhạc trẻ vô cùng hot, 1 bài cũng hơn 1 triệu lượt nghe!

Ban đầu Minh Hạo cũng thấy người gọi là Sơn Tùng này hát cũng hay, như mấy bài đầu cơn mưa ngang qua...Nhưng càng về sau, tên này càng chơi kiểu ‘đạo’ lại bài hát của người khác, như là bài: hai chúng ta là gay không thuộc về nhau...

Mặc dù tên Sơn Tùng này đạo này, nghe có hơi khác với bài nước ngoài là We don't talk, nhưng Minh Hạo vẫn nghe được bài của tên này có mùi y chang We don't talk.

Cho nên hẳn từ đó từ bỏ nghe nhạc người này, thậm chí không thèm nghe bất cứ một bài nhạc nào của Sơn Tùng. Một tên đạo nhạc người khác, dù có hát hay đi nữa, cũng chỉ là ‘đạo nhép’ mà thôi.

Mà hiện tại lại gặp tên này ở thời đại tương lai, nhìn người thanh niên khuôn mặt đặc ý, Minh Hạo thầm nghĩ "Chẳng lẽ tên này là kiếp trước Sơn Tùng đầu thai thành? "

...

Sau đó, tên thanh niên được gọi là Thăng Tùng Sơn đi qua phía bên phải, liếc bên người mình Tuyết Linh Nhi, ánh mắt nóng rực tràn đầy dâm tà quang mang, nhìn chăm chăm đôi ngực thỏ trắng của nàng.

Đột nhiên, hắn quỳ xuống trước người Tuyết Linh Nhi, ánh mắt nhìn lên, vẻ mặt cầu xin nói: "Người làm vị hôn thê của ta được không? Cha ta là Thị Trưởng của thành phố này, gia tộc của ta thuộc loại Siêu Cấp Gia Tộc! Hơn nửa thiên phú của ta người cũng thấy, là một Tuyệt Thế Thiên Tài! Mà người, không những xinh đẹp, mà thiên phú còn cao nữa, cho nên có thể thấy được ta và người như là kim đồng ngọc nữ, có thể nói vô cùng xứng đôi!"

Một bên hắn nói đề cao thân phận, thiên phú của mình, một bên lại khen ngợi hết lời Tuyết Linh Nhi.

Hành động này làm bất ngờ tất cả mọi người xung quanh, bao gồm Tuyết Linh Nhi, Minh Hạo...

Nếu như là cô gái bình thường, chắc chắn đã lập tức cảm động đến rơi nước mắt rồi. Nhưng Tuyết Linh Nhi thì không, nàng đã bị Minh Hạo

‘cày’, hơn nửa còn mang thai đứa bé, nào để ý tới người khác?

Tuyết Linh Nhi vẫn biểu hiện lễ phép, nàng lắc đầu, sau đó lạnh lùng nói: ”Xin lỗi người, ta đã có người trong lòng rồi...cho nên không thể”

Nghe Tuyết Linh Nhi từ chối, Thăng Tùng Sơn ánh mắt co rút, sau đó trong mắt hiện ra nhàn nhạt sát cơ nhưng rất nhanh ẩn giấu xuống, hắn vẫn phong độ nhân sĩ quý tại chỗ, không vì Tuyết Linh Nhi từ chối mà tức giận:” Ta thật sự yêu người ngay tại cái nhìn đầu tiên, người biết không ta ... &@*\$&*”

Một đám sến ngữ tình ca từ miệng hắn nói ra, khiến mọi người ở đây đều sắp phải ngủ gà ngủ gật.

Thăng Tùng Sơn đang nói một đám sến ca, hắn trong lòng tin tưởng rằng sau khi nói xong, vị này ‘lạnh như băng’ cũng phải ngoan ngoãn quỳ dưới hán mình ***.

Tuyết Linh Nhi cũng là nghe muốn ngủ, không đợi hắn nói xong, lập tức cắt đứt lời hắn, khuôn mặt nàng như có sương đọng trên mặt, trầm giọng nói:”Tà nhắc lại lần nữa, ta đã có người trong lòng, người lập tức rút ngay cho ta!” trong âm thanh lạnh như hàn băng vạn năm, kết hợp với khí chất lạnh lẽo, thành thực, tinh khiết, khiến nàng giống như một vị nữ hoàng băng cao cao tại thượng không thể khinh nhờn.

Thăng Tùng Sơn bị cắt đứt giữa chừng, không còn phong độ nhân sĩ như lúc nãy, hắn sắc mặt âm trầm đứng lên, chỉ tay vào mặt Tuyết Linh Nhi:” Con Kỹ Nữ*** người biết cha ta là ai không? Là thị trưởng của thành phố đấy! Người biết gia tộc ta không!? Là siêu cấp gia tộc đấy! Khôn hồn thì quỳ xuống ***, coi như người là siêu cấp thiên tài thì thế nào, con ***”

Một đám chửi tục lời nói, khiến mọi người ở đây đều thay đổi sắc mặt, kể cả 3 vị giám khảo ánh mắt nhìn về Thăng Tùng Sơn đều thay đổi, trong

mắt bọn hăn đều lóe ra khinh thường, nhưng không ai nhúng tay vào, dù gì bọn hăn là làm giám khảo chứ không phải xen vào chuyện người khác.

“Rầm!”

Vị mỹ phụ giám khảo lúc này sắc mặt âm trầm như muốn chảy nước, đập bàn một cái, làm người xung quanh hết hồn, kể cả Thăng Tùng Sơn cũng là giật mình quay lại nhìn, sau đó chỉ thấy nàng đứng dậy nói: “Người im lặng cho ta, người tưởng đây là cái chợ bán cá à ở đây la lối, nếu còn nói nữa, ta không ngại đoạt người tư cách vào học viện, cho dù người có là 10 tinh thiên tài đi nữa.”

Mỹ phụ này tên là Ngọc An Nhiên, thuộc chủng tộc Nguyệt Luân Thỏ, ở chủng tộc nàng có cái luật rừng: mạnh thắng yếu thua, mà ở khi còn trẻ, có một lần đi chơi, nàng bị hơn 10 tên đàn ông bắt cóc luân hiếp, cho nên nàng vô cùng phẫn hận những tên đàn ông bẩn thiếu như vậy.

Sau chuyện đó, trong lòng nàng tràn đầy hắc ám, không còn thuần khiết ngây thơ như trước, nàng rút cuộc hiểu ra vấn đề: không có sức mạnh thì kẻ yếu mãi mãi luôn bị người khác đè lên bắt nạt, sau đó nàng tìm mọi cách thoát khỏi hành tinh chủng tộc nàng sinh sống, không ngại đường xa đi đến Học Viện Bắc Đẩu thử vận may, rút cuộc nàng may mắn được nhận vào học viện, không những thiên phú nàng không tệ, mà còn chăm chỉ tu luyện học tập, từ đó tu luyện một đường tiến nhanh, tu vi hiện tại đã đạt đến Vương Giả hậu kỳ, chỉ kém một bước là lên Vương Giả đỉnh phong.

Hiện tại nghe Thăng Tùng Sơn càng là làm nàng nhớ tới chuyện hắc ám trước kia, lập tức nhin không được tức giận lên.

...

Nghe được vị mỹ phụ kia cảnh cáo, Thăng Tùng Sơn không dám hó hé thêm lời nào, dù gia tộc hăn thuộc loại Siêu Cấp Gia Tộc, thậm chí cha của hăn làm hiệu trưởng quản lý một thành phố cấp 7. Nhưng mà so với Học

Viện Bắc Đẩu năng lượng còn kém xa, cả lão tổ hân không dám đắc tội nói chi hân.

Học Viện Bắc Đẩu, nơi đào tạo ra nhiều tuyệt thế thiên tài, mà sau khi ra trường kém lắm cũng là phú thương, thậm chí trong quân đội ngành, y tế ngành những lão đại đó cũng là học sinh năm xưa của trường tốt nghiệp ra, nếu như hân đắc tội với học viện, khiến tất cả học viên cũ nổi giận thì...coi như là Thăng gia của hân cũng đỡ không nổi.

Hân trừng mắt phẫn hận nhìn về Tuyết Linh Nhi, hôm nay hân thật sự đủ mất mặt trước đám đông a, nếu chuyện này truyền ra thì cả thành phố sẽ đều cười nhạo hân, hân nhìn hăm hăm Tuyết Linh Nhi y như đang nói ‘người coi chừng đó con *’, sau đó quay về vị trí cũ của mình.

...

“Chậm đã Thăng! Sơn! Tùng!...!”

Đột nhiên, trong xếp hàng đội ngũ kêu, nghe được có người kêu mình, còn có gọi ngược tên hân, Thăng Tùng Sơn sắc mặt âm trầm, quay đầu lại nhìn về phía nơi phát ra âm thanh.

Mọi người cũng bị tiếng kêu này làm cho giật mình, cũng là tò mò quay đầu lại nhìn.

[(còn tiếp)]

...

1c này hơn 3k5 chữ, tặng mọi người, chúc mừng đột phá 200 lượt xem!!!^^

*p/s còn về MTP (ST) ta chỉ là nhắc vui thôi (ý chỉ troll vui), chứ k có ý xúc phạm, vs lại ta chỉ nói thật là MTP đạo nhạc, ở đây phân minh nói

rõ!!!.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Cướp Đoạt Thiên Phú, Huyết Mạch Của Người!

Từ trong đội ngũ bước ra là một vị thiếu niên, hăn ăn mặc quần áo trắng tinh nhìn vô cùng sạch sẽ, khuôn mặt thông thấu như thủy tinh, phảng phất là từ đẹp nhất ngọc thạch được điêu khắc ra, đầu tóc đen dài được chải lại gọn gàng, đôi mắt sáng như sao trời, đáng tiếc là chiều cao hăn chỉ có 1m62, thuộc về loại chiều cao khiêm tốn, nếu không thì chắc hăn ở nơi đây hăn là duy nhất soái ca rồi.

Tuyệt Linh Nhi thấy Minh Hạo bước ra, trong mắt xuất hiện thần sắc lo lắng, nàng không biết Minh Hạo tu vi như thế nào rồi, nhưng sau những đêm ‘cày cuốc’ với Minh Hạo, nàng biết trên giường Minh Hạo vô cùng dũng mãnh, một lần cày là phải từ đêm khuya đến sáng sớm mới xong... Nên nàng phán đoán Minh Hạo hiện giờ tu vi có thể là Vô Tinh hoặc là Vô Kim, nhưng dù vậy cũng không phải đối thủ của Thăng Tùng Sơn a.

Mà Tuyệt Phu thấy cảnh như vậy trong lòng âm thầm cười hả hê, tên này đúng là thăng nhà quê ngu không có óc a, chắc là kiểu nhiệt huyết xông lên đầu muốn làm kiểu anh hùng cứu mỹ nhân đây mà.

Người xung quanh ồ lên, muốn xem diễn biến lúc này, mà ba vị giám khảo cũng là tò mò, không nói gì, hiển nhiên bọn hăn muốn xem vị thiếu niên này làm gì tiếp theo.

...

Thấy chỉ là một đứa ‘con nít’ bước ra, khuôn mặt Thăng Tùng Sơn âm trầm như muốn chảy ra nước, không nghĩ đến ngày hôm nay hăn lại trước

mặt nhiều người như vậy mất mặt, đầu tiên là cầu hôn thất bại, mà lần này lại là bị một đứa trẻ nhỏ tuổi hơn đọc ngược tên hân!

Trong lòng phần nộ khó nhịn tức giận chỉ tay vào Minh Hạo quát:” Tên ranh con, người biết ta là ai không!? Người dám đắc tội với ta người ***.”

Minh Hạo mặc dù bị Thăng Tùng Sơn chửi rủa uy hiếp, nhưng hân vẫn làm một bộ sắc mặt kích động, tiến đến trước người Thăng Tùng Sơn, sau đó hân giọng kích động hưng phấn nói:” Xin lỗi đại ca, là do ta quá kích động a, người là tuyệt thế thiên tài, một vị hiếm có trong lịch sử nhân loại, do trong lòng quá kích động cho nên ta đọc ngược tên người, ta cúi đầu xin lỗi, xin nhận thẳng em ngu muội này một lạy, mong khi vào học viện đại ca có thể chiếu cố đàn em một hai.” Sau đó hân thật sự cúi người lạy một cái.

Nghe vậy mọi người xung quanh trong lòng hiện đều hiểu ra vị thiếu niên này là fan của Thăng Tùng Sơn do qua kích động mà đọc ngược, bọn hân tưởng rằng sắp tới có tuồng hay để xem chứ, ai dè....

Những người có tâm nịnh nọt Thăng Tùng Sơn nghe vậy, trong lòng cả đám khen ngợi”Tên này đúng cao thủ a, chọn đúng thời điểm ra tay, nịnh nọt bản lĩnh còn hơn cả chúng ta!”

Tuyết Phu trong mắt hiện ra thất vọng, cũng là tưởng rằng có cuồn kịch hay. Mà Tuyết Linh Nhi trên mặt không biểu hiện gì, nhưng trong lòng thì có chút buồn bã, không nghĩ đến Hạo ca trên giường dưỡng mệnh thể mà... Mắt nhìn vị thiếu niên kia cúi thấp đầu, một bộ nhận sai tạ lỗi, trong lòng càng buồn hơn, nàng sờ sờ bụng mình hơi nhô lên, lại nhìn thân ảnh gầy gò cúi thấp đầu cầu xin kia, trong ánh mắt nàng càng phát ra kiên định, nếu vậy thì để ta tới bảo vệ người đi Hạo ca! Nếu tương lai ai bắt nạt người, thì ta sẽ cho người đó trả giá thâm...

Thăng Tùng Sơn nghe Minh Hạo giải thích vì kích động mà đọc ngược tên hân, còn tự mình đi tới trước mặt lạy xin lỗi, lại nhờ vả khi mình tiến

vào học viện chiếu cố một hai, lập tức hiểu ra, thấy mọi người chăm chú nhìn, còn có vị lạnh như băng nữ nhân kia cũng nhìn, nghĩ thông xong, hần lập tức thay đổi sắc mặt âm trầm lúc nãy, làm một cái bộ mặt vui vẻ rộng lượng tha thứ, nói: "Được, ta tha thứ cho người, sau khi vào học viện người liền làm đàn em của ta! Người nào bắt nạt người cứ báo danh ta ta là được"

Sau đó Thăng Tùng Sơn còn làm một bộ đại ca bảo vệ đàn em đáng vẻ. Nghe vậy Minh Hạo càng là vẻ mặt kích động hơn, lại gần nắm tay Thăng Tùng Sơn nói: "Cám ơn đại ca, cám ơn đại ca nhiều."

Thấy Minh Hạo đột nhiên lại 'nắm tay' hần, trong lòng Thăng Tùng Sơn thầm nghĩ "chẳng lẽ tên này có sở thích đặc biệt?" lại nhìn vẻ mặt tràn đầy kích động kia, cúc hoa không tự chủ co rút lại, muốn 'buông tay' Minh Hạo ra.

Đột nhiên nghe âm thanh lạnh như băng truyền đến tai hần: "Người có thể đi chết được rồi."

Nhìn lại, lúc này hần ngây ngẩn, sắc mặt Minh Hạo hiện tại nào còn vẻ kích động cười vui vẻ? thay vào đó là vẻ mặt lạnh lùng như băng, trong mắt tràn đầy sát ý nghiêm nghị, nhìn về hần như nhìn kẻ sắp chết đồng dạng.

Minh Hạo ánh mắt sát cơ nhìn mặt hần, mở miệng nói: "Người tưởng ta muốn thật sự làm đàn em người? Nhận hối lỗi à?"

Nghe Minh Hạo hỏi vậy Thăng Tùng Sơn ngây ngẩn cả người, tiếp theo sắc mặt âm trầm gào thét: "Người là đang nói lừa ta?"

Minh Hạo híp mắt lại cười vui vẻ, như là đứa trẻ tìm thấy món đồ chơi mới, sau đó nói: "Chính xác, đây là phần thưởng của người! Cướp Đoạt!" hai chữ 'cướp đoạt' vừa dứt lời, trong thân thể hần sức mạnh bí ẩn truyền vào người Thăng Tùng Sơn.

Thằng Tùng Sơn nghe Minh Hạo nói vậy ngớ ngẩn cả người, cướp đoạt là sao? Chẳng lẽ tên trước mắt này bị thần kinh?

Người xung quanh thấy cảnh này cũng là ngẩn người, chẳng lẽ đầu óc vị thiếu niên này bị nước vào bệnh rồi? Hay thần kinh có vấn đề?

Tuyết Linh Nhi sắc mặt vô cùng lo lắng, đôi mắt trắng dã nhìn chăm chăm thân ảnh kia.

Sau một giây, đột nhiên Thằng Tùng Sơn sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy toàn thân thể hăn co rút, cơ bắp, màu da...tất cả co rút. Sau đó, hăn từ một nam tử đầy thịt, bỗng nhiên biến thành một tên gầy ốm da đen, cơ thịt teo rút lại, giống như người châu phi ở thế kỷ 21 kiếp trước vậy.

Thằng Tùng Sơn sắc mặt hoảng sợ, ánh mắt hung dữ nhìn chăm chăm Minh Hạo gấp gáp hỏi: “Người, người làm gì ta, sức mạnh của ta đâu? Người lập tức trả lại cho ta ngay, nếu người không trả, cha ta sẽ không buông tha cho người!”

Mọi người thấy cảnh này cũng là ngơ ngác, chuyện gì xảy ra? Bọn họ chỉ thấy Thằng Tùng Sơn đột nhiên cơ thịt teo rút, màu da từ trắng như ngọc biến thành đen như thân.

Biến đổi quá nhanh chóng, làm cho mọi người đại não lâm vào trì trệ trong phút chốc, bao gồm Tuyết Linh Nhi, Tuyết Phu cùng ba người giám khảo.

Minh Hạo nghe vậy cười khẽ, tiếng cười bên trong giấu diếm đầy sát cơ, hăn mỉm cười nhìn Thằng Tùng Sơn nói:” Ta? Ta chỉ là cướp hết tất cả của người thôi, bao gồm sức mạnh, huyết mạch, cùng với dị năng kể cả thiên phú của người, ta muốn xem một chút, từ một tên Tuyết Thế Thiên Tài rớt xuống vạn trượng vực sâu cảm giác mùi vị như thế nào mà thôi.”

“Không! Không có khả năng, người nói dối! Đúng! Là người nói dối! Chắc là vậy!”

Minh Hạo vẻ mặt thờ dài, sau đó làm động tác giang tay ra kiểu như hết thuốc chữa đáng vẻ, trầm giọng hỏi: “Người không tin ta? ”

Nghe Minh Hạo nói vậy, Thăng Tùng Sơn vẻ mặt vắn vẹo, như con chó điên gào thét:” Đúng, người là tên nói dối! Chắc là thế!”

Minh Hạo cười lạnh nói: ”Ta cần gì phải lừa người? Nếu không tin, người lại đòi kiểm tra thử xem” sau đó hất chỉ tay vào đài màu đen kiểm tra như là nếu không tin cứ việc...

Thăng Tùng Sơn nghe vậy lập tức liền quay sang 3 vị giám khảo vẻ mặt cầu xin nói: “ các vị giám khảo, cho ta xin một cơ hội thử nghiệm lại, ta muốn chứng minh tên này hiện tại đang nói dối!”

Ba vị giám khảo nhìn ta, ta nhìn người, trong ánh mắt bọn hắn hiện ra nghi ngờ lời Minh Hạo, chỉ mới bắt tay mà có thể lấy hết tất cả thiên phú, huyết mạch, di năng người khác? Lừa người à?

Sau một vài giây hội ý, ba vị giám khảo đều đồng ý cho Thăng Tùng Sơn lên kiểm tra lại, vị Phân Ngưu trung niên giám khảo gật đầu nói: “Người đi lên kiểm tra đi, chúng ta cũng muốn xem thử đúng như tên thiếu niên kia nói thật không.”

Nghe được ba vị giám khảo đồng ý, Thăng Tùng Sơn không để ý đến bộ dáng của mình, lập tức cước bộ chạy như điên về phía đài kiểm tra, sau đó hất đặt tay vào đài kiểm tra.

Mọi người xung quanh thấy vậy, hô hấp đều chậm lại một giây, ánh mắt tò mò nhìn xem đài kiểm tra phía trước.

Một phút...hai phút...ba phút...mười phút...hai mươi phút. Đài kiểm tra giống như bị hư vậy, không chút phản ứng nào.

Thằng Tùng Sơn vẻ mặt càng điên cuồng vắn vẹo, tròng mắt đỏ tươi như máu, miệng liên tục thì thầm như tên điên: “Không thể nào, không thể nào, là nói dối! đúng, là hắn nói dối!” nội tâm của hắn hiện tại đã hoàn toàn tuyệt vọng rồi, hoàn toàn bị Minh Hạo phá nát.

Thử nghĩ đi, một người thiên phú Tuyệt Thế Thiên Tài, mới tận hưởng được vui vẻ vài giây tung hương, đột nhiên lại rớt xuống vạn trượng làm phế vật, nội tâm hắn làm sao chịu nổi đả kích này.

Như là một người tỷ phú giàu có, tài sản có hơn 100 tỷ đều giấu trong thẻ ATM, đột nhiên ngày mai cái atm không cánh mà bay, từ tỷ phú biến thành tên nghèo rớt mòng tơi, nội tâm người đó dù có kiên định như sắt đá, nhưng bị đả kích thâm trọng như vậy, thì làm sao chịu nổi kết quả này?

Người xung quanh càng là trên mặt cảm xúc vô cùng phong phú, có ngạc nhiên, có ngây người, có há hốc mồm, có sợ hãi, có khủng hoảng, mà ở chung trên mọi người đều hiện viết lên hai chữ: là thật?

Ba vị giám khảo từ vẻ mặt ngây người biến thành sợ hãi, ánh mắt mọi người nhìn về Minh Hạo không phải người, mà là như nhìn thấy quỷ đồng dạng.

“Không nghĩ đến vị thiếu niên này lại kinh khủng như vậy, chỉ mới bắt tay thôi đã cướp đoạt hết tất cả thiên phú của người khác...” một người nhỏ giọng bàn tán.

“Tên này thật kinh khủng, ta thề, từ chào đời tới giờ mới gặp được kẻ kinh khủng như vậy!!!” Một tên vẻ mặt hoảng sợ nói, thân thể hắn không tự chủ được run rẩy, đũng quần cũng hơi có chút ẩm ướt.

“Ah, người này thật sự quá khủng khiếp, cho dù đánh chết ta, ta cũng không muốn đắc tội với người này, mà công nhận tên Thăng Tùng Sơn xui xẻo thật, vừa mới tận hưởng được vài phút thì trong phút chốc biến thành phế vật...” Có một người vẻ mặt sợ hãi, lắc đầu tiếc hận Thăng Tùng Sơn xui xẻo.

Nghe bên tai mọi người bàn ra tán vào, Thăng Tùng Sơn ánh mắt đỏ càng nồng đậm, kết hợp với vẻ mặt điên cuồng vằn vẹo, bây giờ nhìn lại hắn giống như con ác ma từ địa ngục chui ra vậy.

“Người đi chết cho ta!” Đột nhiên Thăng Tùng Sơn như tên bị điên chạy về phía Minh Hạo gào thét.

Thấy không ổn, Tuyết Linh Nhi lập tức muốn lao ra cứu Minh Hạo, đáng tiếc Thăng Tùng Sơn tốc độ hắn còn nhanh hơn nàng, nhanh đến nỗi, chỉ trong chớp mắt vài giây, hắn đã chạy tới trước mặt Minh Hạo.

Minh Hạo nhìn Thăng Tùng Sơn vẻ mặt vằn vẹo điên cuồng chạy về phía mình, chỉ còn cách 1m nữa là đụng vào, hắn tiếc hận nói: “Ta muốn tha người một cái mạng, để người hảo hảo cảm nhận dư vị từ tuyệt thế thiên tài xuống làm phế vật, đáng tiếc, nếu người muốn chết sớm thì ta đành tiễn người xuống địa ngục vậy.” Nói xong, đột nhiên chân phải của hắn nổi lên một đoàn bong bóng màu trắng bao vây lấy bàn chân, Thăng Tùng Sơn chạy tới trước mặt hắn, chỉ còn vài centimet là chạm vào người Minh Hạo.

Minh Hạo lạnh nhạt nói: “Chấn Động Hư Không!” phát động năng lực của trái ác quỷ chấn động! Chân phải phát lực, làm một cú đá thẳng lên trên, canh đúng ngay giữa lỗ quần Thăng Tùng Sơn, đá vào ngay jj hắn.

“Cờ-Rắc!” từng mảnh kính xuất hiện ngay đũng quần Thăng Tùng Sơn nứt ra, sau đó phát ra âm thanh vỡ kiếng.

“Rắc!”

“Rắc Rắc Rắc...”

Ba âm thanh cùng lúc vang lên, một âm thanh là từ chấn động hư không do trái ác động hiệu quả làm ra, còn âm thanh thứ hai tất nhiên là âm thanh trứng bị bể...

Còn một âm thanh ‘rắc rắc rắc’ liên tục, là từ xương ngực, xương vai, xương mặt, xương não từ cơ thể Thăng Tùng Sơn phát ra.

Người xung quanh nghe tiếng này sắc mặt đều thay đổi, hiển nhiên họ đều biết tiếng rắc này: đó là tiếng gãy xương!

“Ầm!” Thăng Tùng Sơn cả thân thể vô lực ngã xuống đất, cuối cùng còn giữ hai tay ôm lấy jj mình, mà đũng quần của hắn xuất hiện cái lỗ rất lớn, có thể thấy bên trong jj. Lúc này nhìn vào bên trong tình trạng vô cùng thâm thẳm, jj hắn hoàn toàn nát bấy thành vũng nước máu.

Chuyện diễn biến quá nhanh, từ lúc Thăng Tùng Sơn chạy đến trước mặt Minh Hạo, đến Minh Hạo đột nhiên đá chân từ dưới lên trên đánh nát jj Thăng Tùng Sơn chỉ trong chớp mắt, mọi người lúc này lại lần nữa lâm vào ngây người, đại não chưa phản ứng kịp...

(còn tiếp).

...

P/s: khuya nay mình nghỉ ngơi 1 ngày, nên sẽ không có chương, anh em khỏi cần chờ, ngủ ngon.

p/s 2: hình minh họa skill khi Minh Hạo chân nổi bong bóng đá vào...jj (bong bóng màu trắng bao vây)

<http://photoservice.gamesao.vn/Resources/Upload/Images/Editor/26/Lan%20Game/one%20piece%20ch%C3%ADnh%20ngh%C4%A9a/chinh%2>

0nghia%20trong%20one%20piece%20(3).jpg

...

Chân từ dưới đá lên (động tác): [http://www.qqgfw.com/Upload/2010-05/image038\(2\).jpg](http://www.qqgfw.com/Upload/2010-05/image038(2).jpg)

.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Diệt Thăng Gia (1)

Tác giả: (Ở chương trước, nhiều ng nói không nên lôi kéo showbiz vào, mình lần này rút kinh nghiệm, tại vì mình nghĩ, dù sao cũng là truyện, đọc giải trí, lôi vào thôi (chứ k có chửi hay xúc phạm) nên chắc không ảnh hưởng nhiều, mà để cho truyện phong phú (vui hơn)... mình sẽ rút exp. Tks)

...

Nhìn xem lỗ quần của Thăng Tùng Sơn mở ra cái lỗ lớn, jj bên trong nát bấy hóa thành vũng máu, ở đây nam nhân jj không khỏi co rút teo nhỏ lại, còn nữ nhân thì che mặt lại, hoảng sợ không dám nhìn.

Tất cả mọi người không dám thở mạnh, thậm chí có người nín thở mặt đỏ đến tía tai, ánh mắt hoảng sợ nhìn thân ảnh gầy yếu kia, như là không muốn làm kinh động con quái vật thức tỉnh đồng dạng.

...

“Đing! Chúc mừng giết chết quái Địa Liệt...nhận được kinh nghiệm xx, điểm mua sắm xx. Đồ vật +200.000 ruby, 200+bình máu...”

Nhìn xem kinh nghiệm cùng điểm mua sắm không đủ nhét kẻ răng, mà vật phẩm toàn rác rưởi, hấn đóng hệ thống, chậm rãi từng bước đi tới Thăng Tùng Sơn cơ thể, sao đó hấn tay phải đặt lên đầu Thăng Tùng Sơn nhỏ giọng nói:” Ningendo!”

Đây là chiêu thức của pain lực đạo một trong, nhân gian đạo, tay đưa vào đầu người khác để đọc ký ức!

Một luồng ký ức xa lạ truyền vào óc Minh Hạo, bỏ ra một phút sắp xếp lại ký ức, hần mở mắt ra nhìn về ba vị giám khảo.

Đột nhiên thấy Minh Hạo nhìn về phía mình, cả ba người theo bản năng trên ghế đứng dậy, lùi ra sau vài bước. Minh Hạo thấy vậy cười khố, mình giống như là quái vật à? Cần gì phải sợ hãi tránh a?

Sau đó hần đi tới vị trí ba vị giám khảo, ba người giám khảo kia thấy thế sắc mặt hiện lên hoảng sợ, lại lui vài bước phía sau, trong lòng nghĩ “Tên quái vật này định làm gì đây? Chẳng lẽ hần muốn ở đây giết người diệt khẩu? Mà ba người chúng ta ở đây mạnh nhất, cho nên hần muốn động thủ trước?”

Minh Hạo đi đến trước bàn, sau đó đưa tay vào trong ngực móc ra...

“Người không được động, nếu người động chúng ta lập tức kéo còi cảnh báo ngay, nếu người không muốn trở thành kẻ thù của học viện!” Người trung niên làn da lúa mạch la lớn cảnh cáo. Hần tên là Óc Chó, a, không phải óc chó động vật kia, mà là óc chó loại thực vật, do cha mẹ hần mê uống óc chó, cho nên khi sinh ra liền đặt tên hần là Óc Chó, còn có ý nghĩa khác là khỏe mạnh, sống lâu...

Minh Hạo lắc đầu nói:”Ta chỉ là muốn đưa cho bọn người thứ này thôi, rồi ta lập tức đi ngay.”

Nghe Minh Hạo nói chỉ là muốn đưa đồ vật, ba vị giám khảo lập tức đè ép trong lòng hoảng sợ, bọn hần thật sự trong đời lần đầu tiên cảm nhận được sợ hãi là gì rồi, Thăng Tùng Sơn cùng tên ‘ác ma’ này chỉ mới bắt tay vài giây, trong chớp mắt, tất cả thiên phú, huyết mạch đều biến mất, từ Tuyệt Thế Thiên Tài mà ai cũng ước mơ, chỉ vài giây sau liền trở thành phế vật không đáng giá một đồng.

Đây không phải người, mà là con ác ma chân thật!

Bọn hăn tu tu, khổ khổ từ một đường vượt khó khăn đến Vương Giả đẳng cấp, cũng là 30 năm – 40 năm, bọn hăn không muốn chỉ vì một người không quen biết mà đắc tội với tên ác ma này, mà biến bản thân mình biến thành phế, đó là ngu dốt!

Nếu thật sự như thế, thà bọn hăn tự sát chết đi cho rồi, chứ sống mà biến thành phế vật để bị người khác ức hiếp chà đạp à, đấy mới gọi là sống không bằng chết!

Còn Thăng Tùng Sơn, đó là gây gió gặt bão đi thôi, chỉ có thể trách hăn quá kiêu ngạo, đắc tội phải tên ác ma này.

...

Chỉ thấy Minh Hạo từ trong ngực lấy ra tờ giấy màu vàng, phía trên có ghi 4 chữ: “báo danh nhập học”, phía dưới có ghi tên học viện: Bắc Đẩu.

Giấy báo danh nhập học nghĩa là chỉ cần đưa giấy này vào, thì không cần kiểm tra gì cả, sẽ có người sắp xếp an bài người cầm giấy này vào học viện.

Đặt tờ giấy lên bàn, Minh Hạo xoay người đi về phía Tuyết Linh Nhi, hăn đến bên cạnh nói nàng, nói: “Linh Nhi, người vào học viện trước đi, ta đi giải quyết một việc xong rồi về ngay.”

Tuyết Linh Nhi nghe vậy gật đầu, ngữ khí lo lắng nói: “Vậy người cẩn thận, đừng để bọn hăn phát hiện, Bắc Đẩu Tinh là địa bàn của Thăng gia, bọn hăn năng lượng rất lớn, thừa dịp này bọn chúng chưa phát giác, người trốn nhanh đi.”

Nàng tưởng rằng Minh Hạo là đi trốn tránh, dù sao thì Thăng gia rất mạnh, cho dù là đẳng cấp Vương Giả khi đắc tội bọn hăn cũng khó mà sống yên ổn được.

Minh Hạo nghe vậy liền ngẩn người, trốn tránh? Hơi suy nghĩ tí, Minh Hạo liền hiểu ra, trong lòng cảm thấy ấm áp, chắc là nàng hiểu lầm a...

Hai mắt Nhìn nhau, khoảng cách rất gần, hẳn có thể thấy được khuôn mặt tuyệt mỹ không tỳ vết, đôi môi mềm mỏng, làn da trắng như bạch ngọc, sắc mặt nàng hiện lên lo lắng không che giấu, hẳn không nhịn được hơi chồm người lên, sau đó môi dán vào môi nàng, môi nàng lạnh lẽo ẩm ướt, nhưng bên trong mùi vị không tệ lắm, như là đang ngậm kẹo bạc hà.

Sau đó, theo bản năng tay phải ‘thọc’ vào nàng quần nàng, tay trái đưa ra sau hông xoa xoa bóp bóp vài cái.

Mọi người xung quanh thấy cảnh này, vẻ mặt lần nữa ngây dại, trong mắt quang mang tỏa sáng, trong lòng thầm nghĩ:”Chẳng lẽ tên ác ma này định ‘ăn’ Tuyết Linh Nhi ở giữa ban ngày ban mặt, nhiều người xem vậy sao?

“Ah~Hạo ca~~~” Âm thanh xấu hổ nhỏ giọng truyền đến tai, làm Minh Hạo giật mình tỉnh lại, lúc này mặt Tuyết Linh Nhi xấu hổ đến đỏ bừng, tại trước mặt nhiều người vậy mà Hạo ca định...nghĩ vậy, trong lòng hận không thể tìm cái lỗ chui vào đó trốn.

“A,ha ha ha, ta quên a, tại người quá xinh đẹp nên ta không kìm nén được, thôi ta đi đây.” Minh Hạo giật mình rút tay về, giải thích với Tuyết Linh Nhi, lúc này quay lại nhìn thấy đám người kia, kể cả ba vị giám khảo ánh mắt nhìn hẳn như nhìn con thú hình hài kỳ lạ.

Hắn cười xấu hổ một tiếng, liền không nhanh, không chậm đi ra khỏi đây...

Đám người nhìn thấy để lại bóng lưng thiếu niên tiêu sái rời đi, không khỏi thở phào một cái, như đã trút được gánh nặng vậy....

Phân Ngưu lập tức nói với hai người giám khảo còn lại: “Ta đi bẩm báo với viện trưởng việc này, mấy trăm năm chưa xảy ra ở học viện chúng ta,

tên thiếu niên kia quá kinh khủng, mà về Thăng gia rất khó giải quyết, chúng ta chỉ là ngoại viện trưởng lão, không làm chủ được việc này, hai người ở lại tiếp tục tiến hành kiểm tra đi.”

Nghe được Phân Ngưu, hai người kia nghe vậy gật đầu, đúng là việc này liên lụy quá lớn, một người có giấy báo danh, lại là có sức mạnh vô cùng kinh khủng, một người kia thì gia thế lớn, bọn hắn không biết xử vụ này ra sao.

Nói xong, lập tức Phân Ngưu chạy vào trong học viện, cầu kiến viện trưởng.

...

Theo trí nhớ, sau một đường Minh Hạo đã tìm đến Thăng gia nơi sinh sống, đó là một nơi ngoại ô, nó nằm bên ngoài thành thị, nơi đây rất vắng vẻ, mà ở đây hơn 10km bên trong đều là địa bàn Thăng gia, cho nên không ai dám xây dựng nhà cửa sống ở đây, mà xung quanh có hơn chục tên cảnh vệ đẳng cấp thấp Võ Ngự bị Minh Hạo dễ dàng một quyền đánh chết, nhìn lên trên cái cổng to đùng, phía trên có chiếc bảng ghi hai chữ màu vàng sáng lạn, làm bằng vàng: Thăng Gia.

Nhìn hai tên canh cổng bảo vệ, Minh Hạo mở lên bảng tra xét.

Cảnh vệ Thăng gia

Chiến lược: Địa Liệt sơ kỳ

Thấy vậy khoe miệng cười lạnh, đi tới lớn lối nói:” Các người muốn sống thì khôn hồn rút cho ta!, còn không thì đừng trách ta ác độc.”

Hai tên cảnh vệ nghe vậy, nhìn về phía Minh Hạo, chỉ thấy hắn chỉ là vị thiếu niên liền không để ý tới lời Minh Hạo, chỉ nghĩ là một thằng nhóc

chạy tới quật phá mà thôi, cảnh cáo nói: “Cút ngay, người còn dám lên phén ở đây nữa đừng trách chúng ta...”

Không chờ người cảnh vệ kia nói xong, Minh Hạo một tay có đoàn bong bóng bao trùm đánh về phía ngực hăn.

“Cờ-Rắc!” tiếng vỡ kiếng vang lên. Không kịp đề phòng, tên kia cảnh vệ liền bị đánh bay, sau đó bay ra đến chiếc cổng phía sau lưng hăn.

“Rầm!” Va mạnh vào chiếc cổng, cả người gục xuống dưới, đỏ tươi máu từ tên miệng tên cảnh vệ phun ra.

“Phốc Phốc Phốc Phốc Phốc Phốc....” liên tục phun ra 6 ngụm máu, nhưng là không có dừng lại, sau mười hơi thở, hăn liên tục phun ra hơn 10 ngụm máu, lúc này cả khuôn mặt hăn không còn chút máu, hoàn toàn trắng bệch, đôi mắt vô thần nhìn lên trời, trong miệng vẫn tiếp tục phun máu ra.

Vài giây sau hăn tắt thở, cả làn da hăn trắng như trang giấy...hiển nhiên vì mất máu quá nhiều mà chết...

Nếu có người nhìn thấy bên trong tình huống

Nhìn xem đồng bạn mình chết, tên cảnh trên mặt vệ hiện lên hoảng sợ, biết gặp trúng cao thủ, lập tức muốn chạy vào trong báo gia chủ.

Thấy tên cảnh vệ muốn chạy đi, Minh Hạo cười lạnh như là tự nói: “Người tưởng rằng người có thể thoát được ta?” sau đó tay phải đưa về hướng tên cảnh vệ đang chạy đi.

“Hắc Thủy!” Minh Hạo nhàn nhạt nói, dứt lời, tay phải hăn bị một tầng lớp bóng tối bao phủ, sau đó liền một tầng bóng tốc trên cơ thể Minh Hạo bay thẳng đến tên cảnh vệ kia.

Ở tên cảnh vệ muốn chạy, đột nhiên cảm thấy trên người như có trăm vạn tấn đá đè lên, khiến hắn chạy không nổi, sau đó, hắn không làm chủ được bản thân, như cái năm châm bị hút đồng dạng, bay ngược về phía sau.

Đây là một trong những kỹ năng của trái ác quỷ bóng tối, Hắc Thủy!

-Hắc thủy (Kurouzu): Giơ một tay về phía đối thủ kích hoạt sức mạnh trọng lực của “bóng tối” và hút họ về phía mình. Sau đó hắn có thể trực tiếp tấn công bằng sức mạnh cơ bắp hoặc dùng skill vô hiệu hóa các nguyên tố hoặc sức mạnh trong cơ thể!

Trong chớp mắt, tên cảnh vệ bay tới trước mặt Minh Hạo, vẻ mặt hoảng sợ run run nói: “Người muốn làm gì, người muốn đối địch với Thăng gia đúng không? Ta nói cho người biết, Thăng gia là một siêu cấp gia tộc, chỉ cần búng ngón tay một cái, cả nhà người ngày mai liền lập tức không còn thấy cảnh mặt trời!” Hắn nghĩ, Minh Hạo chắc chỉ là thuộc loại tiểu tộc, chỉ cần nói ra Thăng gia hù dọa một hồi, có thể suy nghĩ một hai cho gia tộc mình, mà tha cho hắn một mạng, sau đó hắn liền bấm báo với gia chủ việc này, để phái người xử lý hắn.

Minh Hạo nghe hắn uy hiếp, hơn nữa còn đem nhà mình ra để uy hiếp, khóe mắt hiện lên sát cơ, trong tay chấn động sức mạnh tích tụ lại thành cái bong bóng, sau đó không chút do dự đánh một quyền về đầu tên cảnh vệ kia.

“Rắc!” Tiếng xương sọ gãy vang lên, sau đó ngũ quan máu tươi điên cuồng chảy ra, như là hồng lũ đồng dạng.

“Không!” Một giây sau, tên cảnh vệ kêu lên trong tuyệt vọng, cả mặt hắn đầy máu tươi, sau đó liền cả người mềm nhũn ngã xuống đất, tắt thở chết.

Minh Hạo cười lạnh, nhìn vào bên trong biệt thự lớn, tự nói: “Đây chỉ là món khai vị thôi, tiếp theo mới là món chính...”

Tiếp theo, hắc thủ bạo đánh sập cửa chính, sau đó liền dễ dàng đi vào bên trong...

(còn tiếp)

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Diệt Thằng Gia (2)

Từ cổng chính đi vào, Minh Hạo ngược nhìn về phía trước, đó là biệt thự rộng lớn khang trang, xung quanh là trồng cây cỏ, con đường được lát gạch nền xanh, mọi thứ xung quanh được trang trí rất gọn gàng ngay ngắn, nhìn rất xanh sạch đẹp, hân hoan tiếc, qua ngày hôm nay nửa thôi, ngày mai căn biệt thự trở thành phế tích rồi.

“Đáng tiếc, các người dám nhục mạ Linh Nhi của ta, tất cả phải trả giá đặt việc này, bao gồm cả tộc dòng họ tổ tiên người, tất cả đều phải chết!” Ánh mắt Minh Hạo lạnh như băng, khi nói ra, ánh mắt hân không có một tia thay đổi, không có thương hại hay đồng tình, chỉ có lạnh giá, sát cơ, cùng vô tình, như là mạng người như cỏ rác, không đáng giá trước mặt hân một đồng vậ.

Hai mắt Minh Hạo đột nhiên thay đổi, chỉ thấy hai mắt hân biến thành màu tím, Đôi mắt gồm 6 vòng tròn đồng tâm xung quanh, nhìn kỳ dị mà lại cao quý, sau đó Minh Hạo hai tay trái phải làm cái ấn quyết liên tục, vài giây sau, hân hét lên:” Súc sanh đạo”

Sau đó, hân cúi người, hai tay ấn xuống dưới đất.

“Bồng!” Dưới đất đột nhiên xuất hiện nhiều phù chú đen như mực, sau 0,5 giây, biến thành khói trắng, làn khói bắt đầu lan tỏa xung quanh nơi hân ấn xuống.

Một giây sau, khói trắng tan đi, để lại 6 con quái vật khổng lồ cùng lúc xuất hiện: một con Chó lông xám, một con chim mỏ dài, một con tê giác, một con tắc kè, một con bò rừng và cuối cùng là một con gấu trúc.

Bọn chúng đều có 3 điểm chung giống nhau: thứ nhất, bọn chúng hình thể đều khổng lồ, thứ hai, bọn chúng trên người bị cắm đầy cây sắt, thứ ba, bọn chúng ánh mắt như Minh Hạo, đều màu tím kỳ dị, xung quanh có 6 vòng tròn đồng tâm.

Minh Hạo nhìn thấy từng con quái thú xuất hiện trước mặt mình, trong nội tâm vui vẻ, rốt cuộc có thể thử nghiệm chiêu này thoải mái rồi.

“Đi đi, giết hết tất cả những người trong biệt thự cho ta, già trẻ gái trai giết sạch!” Minh Hạo ý niệm truyền vào 6 con quái thú khổng lồ.

Y như nghe hiểu ý niệm Minh Hạo, 6 con quái thú cùng lúc phân tán ra bốn phương sáu hướng tấn công.

...

Bên trong biệt thự Thăng gia... trong phòng khách đều tụ tập tất cả sức mạnh của Thăng gia, có 6 người đang ngồi, bốn vị lão giả, là bốn vị lão tổ hiện tại còn sống của Kim gia một người nam tử trung niên tên là Thăng Mạc Hỉ là gia chủ hiện tại của Thăng gia, cuối cùng còn một vị còn lại là một mỹ phụ khuôn mặt tinh xảo, ngực to mà trắng như tuyết, cái hông nóng nảy nhô ra, thả mái tóc đen dài sau lưng không bị trói buộc, vị mỹ phụ này chính là mẹ của Thăng Tùng Sơn, tên là Khuyết Hiên Ngọc.

Mà vị mỹ phụ Khuyết Hiên Ngọc thì hiện không mặc quần áo, nàng hoàn toànỏa thể, phía dưới mảnh thần bí rừng rậm như ẩn, như hiện ra, hai chân quỳ góidưới đất, miệng đang ngậm thứ ** mà đàn ông nào cũng có **. Người trung niên nhắm mắt ngồi trên ghế, hưởng thụ Khuyết Hiên ngọc thối sáo cho mình.

Mà bốn vị lão giả kia làm như không thấy cảnh này, vẫn cười nói bình thường, hiển nhiên đã quá quen thuộc rồi.

Lúc này một vị lão giả bên trong quay đầu nhìn người trung niên hỏi: “Hôm nay là ngày Tùng Sơn báo danh học viện đúng không con?”

Thằng Mạc Hi đang ngồi hưởng thụ, nghe cha hỏi lập tức gật đầu đáp: “Vâng, hôm nay là ngày Tùng Sơn vào trường báo danh, chắc chắn hôm nay nó sẽ làm chấn động toàn trường cho coi.” Trong giọng nói hăn vô cùng tự hào, vì khi nhỏ, Thằng Tùng Sơn đã được trải nghiệm, hiện ra được thiên phú 10 tinh, thuộc về loại 1.000.000 có một Tuyệt Thế Thiên Tài.

Lão già nghe vậy, hăn cũng là tự hào đứa cháu trong gia tộc, gia tộc bọn hăn đời hơn 50 năm rồi mới xuất hiện loại thiên phú như vậy, hăn hài lòng nói: “Ừ, vậy vài ngày nữa tổ chức tiệc mừng mới được, à người qua nhà họ Ngọc cầu hôn chưa?”

Thằng Mạc Hi gật đầu cười nói: ”Đã, bọn hăn đáp ứng yêu cầu gả vị Ngọc Dung Nhân cho Tùng Sơn rồi” trong giọng nói vô cùng đắc ý, phải biết, Ngọc gia chủ khi thấy hăn như chó vẫy đuôi mừng chủ đồng dạng, hơn nữa, hăn vừa nói muốn Ngọc Dung Nhân gả cho con trai hăn, liền tên Ngọc gia chủ không chút do dự đồng ý, rất nhanh hai bên định ra ngày hôn lễ...

“Kẹt” Thằng Mạc Hi đang nói chuyện, bất ngờ cửa phòng mở ra, nhìn thấy chạy vào là một vị trung niên nam tử, đột nhiên bị một tên người hầu làm ngã giữa chừng, còn có nhìn thấy vợ hăn trần truồng, hăn cảm thấy trong nội tâm vô cùng ghen tức, như là bị người cầm sừng đồng dạng, sắc mặt hăn tức giận, trong mắt hiện lên sát cơ nồng nặc, hừ lạnh một tiếng nói: “Chết!”

Sau đó, hăn tay tụ một đoàn năng lượng nhỏ màu trắng trên tay, sau đó bắn về phía tên trung niên.

“Phốc Phốc” Tên trung niên bị Thằng Mạc Hi bắn trúng, ho ra máu hai cái, cả người mềm nhũn ngã xuống đất.

“Hi tử, người đừng kích động, nghe xem hấn nói gì?” Lão già kia thấy cảnh vậy, hơi nhú mày nói.

“vâng cha!” Thăng Mạc Hỉ nghe vậy cũng là nhin xuống loại cảm xúc giết người, sau đó hấn quay lại nói với người trung niên: “Có chuyện gì quan trọng thì nói. Nếu không...người có thể đi chết!.”

Nghe vậy người trung niên cắn răng nhần nhin chịu đau, đầu đầy mồ hôi, la lớn nói ra: ” Nguy rồi gia chủ, biệt thự có kẻ địch tấn công!”

“Kẻ địch tấn công?” nghe người trung niên nói, tất cả mọi người trong phòng đều đại ra, kể cả vị mỹ phụ đang thối sáo kia cũng là ngừng lại, ngẩn đầu lên, quay đầu nhìn vị trung niên kia, trong ánh mắt toát ra nghi ngờ.

100 năm nay, Thăng gia chưa bao giờ có kẻ địch tấn công, mà hôm nay lại toát ra kẻ địch tấn công vào thăng hang ổ của Thăng gia, chuyện này vô cùng khó tin.

Sở dĩ 100 năm nay không ai dám tấn công Thăng gia, bởi vì bên trong gia tộc có ba vị đẳng cấp Anh Hùng lão tổ, 40 danh đẳng cấp Vương Giả tọa trấn, đội ngũ kinh khủng như thế, thì rất ít người dám tấn công, mà bởi vậy trong tộc nhiều cường giả tọa chấn, cho nên bọn hấn mới được liên bang nhân loại bầu chọn làm quản lý, bảo vệ khu cấp 7.

Muốn làm quản lý hành tinh nào đó, rất dễ, chỉ cần bên trong hành tinh đó tất cả gia tộc đấu nhau, gia tộc nào mạnh nhất thăng hết các gia tộc khác còn lại, là được bầu tròn làm quản lý hành tinh.

Mà làm quản lý hành tinh, trách nhiệm thứ nhất là bảo vệ khu vực, thứ hai là quản lý khai thác mỏ ruby hàng năm dâng lên số lượng nhất định cho liên bang nhân loại.

Hiện tại nghe được kẻ địch đột kích cũng là đều nghi ngờ, Thăng Mạc Hỉ tức giận đứng dậy sát cơ hiện, hùng hổ nói: “ Kẻ nào ăn mật gấu dám tấn

công Thằng gia, ta muốn diệt cứu tộc bọn hản!”

Mà 4 vị lão già khác cũng là trên mặt hiện lên tức giận không kém, không nghĩ lại có kẻ to gan lớn mật dám tấn công Thằng gia a.

“Ầm ầm ầm” bức tường đổ sập xuống, sau đó chỉ thấy vị trung niên đang nằm trên mặt đất, đột nhiên bị một cái chân khổng lồ đạp tới, không kịp né tránh liền cả thân thể hản bị bàn chân khổng lồ dậm xuống, nát bấy thành bánh thịt.

Xuất hiện trong tầm mắt là một con tê giác khổng lồ, cắm đầy mình cây sắt, mà con tê giác này rất lạ, nó sở hữu hai con mắt màu tím nhìn rất kỳ dị.

Bốn vị lão giả thấy vậy sắc mặt đột biến, theo bản năng hoảng sợ kêu lên: “Hung thú không gian!”

Hung thú không gian, là những con quái vật chu du ngoài vũ trụ, bọn chúng có hình thể khổng lồ, lấy mọi thứ làm thức ăn khi đói bụng, kể cả lấy hành tinh làm thức ăn, những con quái vật này vô cùng khủng khiếp, một con tuổi ấu thơ phải là có mười người tu vi Vương Giả đỉnh phong mới đánh chết nổi, mà một con cỡ trưởng thành thì phải mười vị Anh Hùng hoặc một vị Truyền Kỳ mới đánh lại hản.

Cũng may, mỗi lần ngủ say rất lâu từ 100- 200 năm mới tỉnh lại đi tìm thức ăn, mà hung thú không gian lại là rất hiếm gặp, không ai biết bọn chúng từ đâu xuất hiện, mà mọi người nghiên cứu phán đoán, có thể bọn chúng sinh ở một nơi vũ trụ tận cùng...

...

Con tê giác chạy như điên về phía bọn người Thằng Mạc Hỉ, cái sừng nhọn của nó đâm về phía trước.

Trong phút chốc, đã chạy tới trước người Thằng Mạc Hỉ, chỉ còn vài cách mét là đụng vào.

Lập tức bốn vị lão giả cũng là động, bốn người Anh Hùng đẳng cấp cùng nhau ra tay, đánh về phía thân thể của con tê giác.

“Keng keng keng keng!” như tiếng kim loại vang lên, lớp ngoài da tê giác bị bốn vị Anh Hùng cấp đánh trúng không một chút thương tổn, có thể thấy được lớp da con tê giác vô cùng cứng rắn khó mà bị phá vỡ.

Rốt cuộc, con tê giác đã ủi tới trước người Thằng Mạc Hỉ, Thằng Mạc Hỉ thấy bốn vị lão tổ cùng lúc đánh vào thân thể con tê giác, vậy mà không si nhê gì, lập tức vẻ mặt hoảng sợ, hẳn biết bốn vị lão tổ mạnh đến thế nào, vậy mà cùng lúc đánh vào con tê giác không gây chút vết thương, thậm chí vết thương nhỏ.

Nếu mà hẳn bị con tê giác cái sừng đâm trúng, dù không chết cũng muốn ném nửa cái mạng, lập tức hẳn muốn co chân căng dõ chạy trốn.

Lúc này đột nhiên...

[còn tiếp]

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Diệt Thằng Gia (3)

Thấy cảnh này, Khuyết Hiên Ngọc trong mắt lóe lên tia quang mang kỳ lạ, cho dù là bốn vị lão tổ hay Thằng Mạc Hi đứng bên cạnh cũng không thấy được.

Ở lúc Thằng Mạc Hi đang muốn chạy trốn, đột nhiên cảm thấy phía dưới tiểu jj bị kẹt cứng lại, đưa mắt nhìn xuống, chỉ thấy Khuyết Hiên Ngọc miệng ngậm chặt jj hăn không chịu buông ra.

Hắn mặt tái xanh, hăn mở miệng chửi rủa: “Con D* C** người điên à?, muốn đi chết thì đừng kéo ta vào, liền cút ngay cho ta!” sau đó không để ý tới cái gì vợ chồng lâu năm hay thương hoa tiếc ngọc, một chân dùng hết sức đá vào bụng nàng, nếu so tình với mạng, hăn thà chọn mạng hơn, còn tình là cái *** gì, lấy hăn gia thế, chỉ cần quắc tay một cái, có hàng ngàn em gái bu lại quỳ dưới *** hăn.

“Ah!” bị đá vào bụng, Khuyết Hiên Ngọc thét thảm một tiếng, trên mặt hiện lên thống khổ, nhưng ánh mắt lại kiên định chưa từng thấy, trong miệng vẫn ngậm chặt lấy tiểu jj của Thằng Mạc Hi không chịu buông tha.

Thằng Mạc Hi thấy Khuyết Hiên Ngọc vẫn không chịu buông tha jj của mình, lập tức khuôn mặt tái xanh vặn vẹo thành một đoàn, ánh mắt âm độc nhìn về cái khuôn mặt tuyệt mỹ kia, sau đó không chút do dự, lần nữa giơ chân lên, đá vào nơi rùng rợn của nàng.

“Ahh~~~~” Khuyết Hiên Ngọc bị đá trúng chỗ ấy, nàng rên rỉ một tiếng, bên trong âm thanh lại có phần như hưởng thụ à? Nhưng nàng vẫn ngậm,

nhất quyết không nhả ra jj ra.

Nhìn về phía trước con tê giác chạy như điên về phía mình, càng lúc càng gần, trong nội tâm Thăng Mạc Hi lúc này vô cùng sợ hãi, nhìn về phía dưới Khuyết Hiên Ngọc như con chó dại cắn chặt không nhả, trên mặt hần hiện lên vằn vẹo, ánh mắt đỏ tươi như máu, trong miệng điên cuồng chửi rủa: “Con điên, cắt ngay cho ta! Nhanh lên! Cút!!! ” chân hần lại liên tục đá hơn chục cái vào khu vườn thần bí của Khuyết Hiên Ngọc.

Hần rất muốn thuận di rời đi, nhưng là bị ngậm như vậy, thì hẳn không thuận di được, tại vì, khi thuận di, cơ thể dịch chuyển ở giữa không gian trong lúc đó, không được có bất cứ thứ gì cản trở hay chặn lại, nếu không, thuận di không có hiệu lực.

“Ah~ Ah~ Ah~” nơi thần bí của Khuyết Hiên Ngọc liên tục bị Thăng Mạc Hi đá vào, nhưng mà phải biết, Thăng Mạc Hi đẳng cấp đạt Vương Giả hậu kỳ, một cú đá cũng hơn ngàn cân, nhưng nàng lại có thể chịu đựng, vì phía dưới của nàng đã được cường hóa phòng thủ cùng sức chịu đựng cao, cho nên đối với những cú đá của Thăng Mạc Hi là cảm thấy hơi đau cùng có chút sung sướng thôi.

Lại nhin không được lại ngân nga âm thanh thống khổ lại như rên rỉ vui sướng từ miệng nàng phát ra, nơi đó của nàng lúc này hoàn toàn sưng vù tím ngắt, máu chảy từ đó ra lênh láng khắp nơi, điên cuồng như nước lũ đồng dạng, nhưng ánh mắt của nàng không thay đổi, chỉ là càng kiên định hơn mà thôi.

Vài giây sau, con tê giác lúc này đã chạy đến trước mặt Thăng Mạc Hi, sừng nhọn đâm về phía hẳn.

Theo bản năng, Thăng Mạc Hi đưa hai tay ra ngăn trở phía trước, rồi cuộc con tê giác cùng Thăng Mạc Hi đụng nhau.

“Xệt!” một tiếng như xé giấy vang lên, chỉ thấy đang quỳ phía trước Khuyết Hiên Ngọc bị tê giác sừng đâm xuyên qua cơ thể, sau đó bị xé thành hai phần, liền Thăng Mạc Hi ở sau nàng cũng là bị giống tình cảnh vậy, cơ thể bị xé thành một nửa, ngã xuống đất tắt thở chết, đến cuối cùng, hân vẫn nghĩ không thông, tại sao người yêu của mình nhiều năm ngoan ngoãn phục tùng, lại đột nhiên đúng lúc này kéo hân chết theo? Hân không hiểu, hoàn toàn nghĩ không thông.

Mà Khuyết Hiên Ngọc trước khi chết vẻ mặt vô cùng thanh thản, không có như đau đớn khi bị tê giác xé làm đôi, trên khuôn mặt tuyệt mỹ nàng hé miệng cười, cười rất vui vẻ, lại khiến người cảm thấy bị thương lại thêm lương mà cô tịch...

...

Đó là một câu chuyện bi thảm ...

Nàng từ nhỏ sở hữu vẻ đẹp khuynh thành tuyệt thế, nàng lớn lên, càng là xinh đẹp tuyệt trần, không biết bao nhiêu người bị vẻ đẹp của nàng say mê, nhiều người hỏi cầu cưới nàng, nhưng nàng không chịu, cha mẹ rất thương nàng, không bắt ép nàng phải gả cho ai.

Có một ngày...

Nàng yêu một người, thích một người nam nhân, người đó đối xử rất tốt với nàng, hai người thật sự yêu nhau, sau đó là thề non hẹn biển, sẽ yêu nhau tới đầu bạc răng long, thời gian đó có thể nói là vô cùng hạnh phúc.

Một năm sau, nàng có đứa con cùng người đó, ở lúc nàng sau khi đi chợ về, đột nhiên thấy nhà cửa máu me chảy khắp nơi, khi thấy cảnh vậy, nàng vẻ mặt lo sợ chạy vào nhà.

Nhưng, nàng đối mặt là cảnh tượng tàn khốc nhất trong cuộc đời, đứa con của nàng, vừa tròn 1 năm tuổi, chân tay của đứa trẻ bị mổ xẻ làm bốn,

đặt bốn góc nhà khác nhau, còn người chồng nàng, cơ thể bị cắt thành thịt bằm, tay, chân, gan, ruột, tim, não... từng cái bộ phận bị chặt thành từng khúc, đặt trên bàn bên cạnh đĩa cơm thiêu, như là chuẩn bị thức ăn vậy.

Mà cha mẹ nàng, thì bị viên đạn bắn thủng óc, nằm dưới đất...

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nàng rớt cuống chỉ là một người con gái, tâm linh vô cùng yếu ớt, sau đó liền chịu không nổi, lập tức ngã xỉu...

Sau khi tỉnh dậy, nàng lập tức báo cảnh sát, nhưng là, bọn họ nói rằng kẻ phạm tội đã trốn thoát...không còn tin tức gì, bất vô âm tín

....

Mấy năm sau... Nàng truy tìm tội phạm sát hại thân nhân của nàng, rốt cuộc có kim mài sắt có ngày thành công, nàng tìm được manh mối, mà manh mối đó là Thăng Mạc Hi...

...

Rốt cuộc, nàng tìm tới Thăng Mạc Hi, sau đó nhờ vẻ đẹp của nàng, mà thành công câu dẫn Thăng Mạc Hi, biến thành chồng nàng...

Sau nhiều năm ẩn núp...tìm hiểu...nàng đã hiểu ra nguyên nhân tại sao người này lại giết hết thân nhân nàng: thì ra người này cũng là một trong người theo đuổi nàng, nhưng bị nàng từ chối, sau đó liền khi hắn nghe tin được nàng có con cùng với người đàn ông khác, hèn quá thành giận lập tức thuê sát thủ giết toàn bộ nhà nàng...Cũng may, thời điểm lúc đó là nàng đang đi chợ mới tránh được một kiếp, nếu không hiện giờ chắc hẳn là một bộ tro cốt rồi.

Ở mấy năm Thăng gia, nàng âm thầm tích góp được gia sản kha khá, đều mua gien được tề, toàn bộ cường hóa đến ***...

Hiện tại, thấy ông trời ban cho thời cơ, lập tức không tiếc lấy thân mình hi sinh, kéo theo Thăng Mạc Hi chết chung, gần khi chết, nàng trong nội tâm vô cùng vui vẻ, như cô bé ngày xưa”Cha mẹ, chồng, con... ta cùng đi với người đây”

...

Chuyện xảy ra quá nhanh, làm bốn vị lão giả không kịp cứu viện Mạc Hi, lúc này thấy Mạc Hi bị xé làm đôi chết, bốn vị lão giả liền lấy lại tinh thần, trong mắt đều đỏ lên, một vị bên trong lão già, cha của Thăng Mạc Hi thấy con trai của mình bị xé làm đôi, ánh mắt đục ngầu đỏ như máu, khuôn mặt hoàn toàn vắn vẹo, điên cuồng la hét: “Hi nhi, con tiện nhân Khuyết Hiên Ngọc đáng chết, con súc sinh đáng chết, bọn người cũng phải cùng nhau nộp mạng, cùng đi theo con ta xuống địa ngục đi!”

Hắn hoàn toàn điên cuồng, một chân thuận di, đi đến bên cạnh Mạc Hi ôm lấy thân thể bị xé làm hai, để một bên, một chân kia đạp về phía đầu lâu của Khuyết Hiên Ngọc.

“Rắc!” đầu lâu Khuyết Hiên Ngọc bị lão già đạp nát bấy, chết lại không thể chết hơn, có thể nói tình cảnh của nàng vô cùng thê thảm, cơ thể bị xé ra làm hai, đầu lâu bị nát....

Không dừng lại ở đó, lão giả tiếp tục điên cuồng vận chuyển năng lượng trong cơ thể, sau đó tập trung tất cả ở lòng bàn tay, sau một hơi thở, hắn tích tụ ra quả cầu có đường kính có hơn 5m, sau đó không tiếc tiêu hao hết năng lượng, lại tiếp tục sử dụng thuận di, đi đến bên cạnh con tê giác, đem trên tay quả cầu đánh trúng thân thể tê giác.

“Oc Oc Oc” Tê giác kêu thảm thiết, da ngoài bị quả cầu tàn phá đánh nát vào trong thân thể nó, sau đó quả cầu liền trực tiếp đánh vào thịt nó, làm nó cảm thấy vô cùng đau đớn, sau vài giây, cơ thể không chịu nổi nữa, thân thể khổng lồ ngã âm xuống dưới.

Nhìn thấy cảnh này, lão giả cũng là hả mỗi hận trong lòng, sau vài phút, đột nhiên trên đầu hắc đồ đầy mồ hôi, sau đó, làn da hắc bắt đầu nhăn nheo, xấu xí hơn...

3 vị lão giả lão tổ kia thấy sự điên cuồng của hắc cũng không khỏi mắt nheo lại, nếu sử dụng năng lượng của cơ thể quá, sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến sức sống.

Một vị bên trong thở dài: “Người cần gì chứ Thăng Huyền Tử”

Vị điên cuồng lão giả kia, cũng là cha của Thăng Mạc Hi, Thăng Huyền Tử nghe vậy cười điên cuồng nói: “Nếu trả thù cho con ta thì đáng giá là gì? Nhưng là sao quái thú không gian lại xuất hiện ở đây? Nếu như nó bên ngoài tấn công vào Bắc Đẩu Tinh, phải có thông báo cảnh cáo rồi chứ?” Nghe được Thăng Huyền Tử nghi vấn, ba vị kia cũng là nghi vấn

Lúc này cả biệt thự đột nhiên xuất hiện âm thanh nổ vang dội...

(còn tiếp)

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Diệt Thằng Gia (Hết)

“Ầm ầm ầm”

Cả căn biệt thự trong chốc lát đổ sập xuống, bốn vị lão giả lập tức thuận di ra ngoài biệt thự.

Sau khi thuận di thoát ra căn biệt thự, bốn vị lão giả lập tức liền nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài, bên ngoài biệt thự hiện tại có thể nói là vô cùng thê thảm, hoa cỏ, nền đất, cánh cửa, xung vật đều thành bãi phế tích, héo lụi, mất đi sinh cơ...

Trên mặt đất thi thể khắp nơi, máu chảy thành sông, tàn chi cụt tay, cụt chân, mất đầu, jj nát, cúc hoa rơi rớt...

Cứ đi một mét là gặp hơn 10 bộ tàn thi khác nhau, không đủ trọn vẹn.

Bốn vị lão giả khuôn mặt nhẵn lại thành vằn vẹo, đôi mắt đục ngầu già nua biến thành đỏ đậm như trâu điên, nhìn thấy con cháu, gia nô của mình đều chết, trong lòng bọn hấn hiện tại vô cùng phần nộ, sát cơ trong lòng điên cuồng tăng trưởng đến cực hạn, mới đảo mắt qua nửa ngày, con em gia tộc chết gần hết, hôm qua biệt thự còn đông vui tràn đầy sức sống, mà hôm nay lại giống như biến thành địa ngục, đầy đất xác chết, vô cùng tịch mịch.

...

“Phanh!” Từ đằng xa tiếng đánh nhau vang lên, bốn vị lão giả nghe vậy, trong lòng dâng lên hi vọng, còn có con em đệ tử còn sống, chỉ cần còn

sống, là Thằng gia không bị đứt đoạn truyền thừa, sau đó bốn người nhanh chóng thuận di về nơi phát ra âm thanh.

Chỉ thấy hơn 20 vị đẳng cấp Vương Giả đang chống chọi lại với 10 con quái thú khác nhau, còn 10 vị khác cũng đẳng cấp Vương Giả thì đang nằm dưới đất, có người trọng thương, có người hết sức, có người chết....

Mà trên thân thể của bọn họ đầy dấu vết thương, có cắn, có xé, có lỗ thủng, hơn 5 loại vết thương khác nhau tạo thành.

Một con chim khổng lồ bay trên trời liên tục bắn ra những chiếc lông của mình, lông của nó như là viên đạn đồng dạng, khi bị chiếc lông bắn trúng, lập tức để lại một cái lỗ thủng to đùng.

Một con Tôm khổng lồ dùng hai càng của mình tấn công kẻ địch, chiếc càng của nó sắc bén như con dao việt nam, kẹp đến đâu, thì nơi đó đều biến thành nát vụn.

Một con bò rừng, dùng hai sừng của mình húc về trước, mọi vật cản trở nó đều bị nó đâm thủng dễ dàng.

Một con gấu trúc dùng hai tay mãnh lực quật ngã, lớp phòng ngự vô cùng khủng khiếp, hơn 5 vị Vương Giả quây công vẫn không phá được lớp da nó ...

Và cuối cùng là sáu con chó màu xám, chúng không mạnh nhất, nhưng là bọn chúng dường như bất tử, giết con này thì lại phân ra hai con khác y chang, càng lúc càng nhiều...

“Gâu gâu!”

“A tay a...”

“Con súc sinh đáng chết, nộp mạng đi!”

“A chân ta bị cắn nát rồi, cứu ta!!~~”

“Gừ Gừ”

“Ụm Bòoo”

“Ngao...”

Trên chiến trường hoàn toàn hỗn loạn, có người kêu thảm, có tiếng thú gào thét.

...

“Lên!”

Nhìn hơn 10 con quái vật đánh với con cháu mình, bốn lão giả lập tức hét lên một tiếng, sau đó, cả người bốn vị lão giả trên thân xuất hiện từng tia sét năng lượng dữ dội, đây là dị năng của gia tộc Thăng gia, dị năng hệ nguyên tố: Sét.

Một trong những dị năng nguyên tố tính phá hủy cực mạnh, sát thương vô cùng cao.

Sau đó, bốn vị lão giả lập tức gia nhập bãi chiến trường...

...

Hai mươi vị Vương Giả trong lòng hiện tại tràn ngập tuyệt vọng, đột nhiên từ đâu xuất hiện hơn 6 con quái thú tấn công biệt thự, mà một con có sức mạnh thể dễ dàng đánh chết một người đẳng cấp Vương Giả.

Bọn họ lúc này phải bỏ hơn hơn 10 vị Vương Giả hi sinh đại giá, mới có thể giữ chân bọn chúng, không để bọn chúng tàn sát con em gia tộc, mà những con em kia còn sót lại cũng là nhanh chóng rời đi nơi khác.

Nhìn thấy bốn vị lão tổ gia nhập trận doanh, lập tức hơn 20 vị Vương Giả tinh thần phấn chấn, một vị trong đó hét to một tiếng: “Mọi người lên cho ta, giết hết tất cả súc sinh này, trả thù cho anh em, con cháu của chúng ta!”.

Những người khác cũng là lên tinh thần, phấn chấn hét lên một tiếng: “Giết!”

...

Hơn mười lăm phút sau, trong chém giết, từ hơn hai mươi người đẳng cấp Vương Giả đã chết hết 7 người, hiện tại chỉ còn sót lại 13 người, mà bốn vị lão tổ đẳng cấp Anh Hùng có một người mất hết sức phản kháng, đó chính là Thăng Huyền Tử, do lúc này dùng hết năng lượng vào một đòn đánh kia.

Mà những người còn sống cũng là gần như cạn dầu, trên đầu đầy mồ hôi, đôi mắt xuất hiện từng tia máu, khuôn mặt tái nhợt, hô hấp đứt quãng, trên thân thể bọn hắn chằng chịt vết thương cần xé, còn bên trận doanh quái thú chim, cua, bò... toàn bộ chết hết, chỉ còn lại con chó, nhưng mà là hơn 30 con chó khác nhau.

Nhìn tình hình ngày càng không xong, bốn vị lão tổ trong mắt hiện ra buồn bã, lo âu, trong lòng thở dài: “Chẳng lẽ trời muốn diệt Thăng gia rồi sao?”

“Bồng” Hơn 30 con chó biến thành khói trắng, biến mất.

Nhìn thấy đột nhiên 30 con chó đột nhiên biến mất, tất cả mọi người ở đây vẻ mặt hơi ngây ra, sau đó chuyển thành vui mừng như điên, một người trong đó nhin không được vui mừng phát khóc “Thăng, cuối cùng chúng ta thắng rồi!”

Những người khác cũng là nhin không được, nhảy lên ôm lẫn nhau, trên mặt bọn hăn mặt đều ướt đầm lệt, ai cũng tưởng rằng mọi người không sống qua ngày hôm nay, nhất là khi giết mấy con chó kia, giết con này lại phân ra con khác, như là mãi mãi giết không hết chúng vậy.

...

“Bộp bộp bộp! Chiến đấu rất đặc sắc...” tiếng vỗ tay vang lên, kèm theo đó là giọng nói trẻ tuổi, trong âm thanh có vô tận tráo phụng.

“Đáng tiếc, hiện tại các người có thể đi được rồi.” Âm thanh người trẻ tuổi lại lần nữa vang lên.

Tất cả mọi người theo bản năng quay đầu nhìn về phía âm thanh, đó là một vị thiếu niên đoán chừng tầm 13, 14 tuổi.

Làn da trắng như bạch ngọc, mái tóc đen dài, cao 1m62, ăn mặc trang trọng lịch sự, đôi mắt hăn vô cùng kỳ dị, đó là màu tím có sáu vòng đồng tâm xung quanh.

Khi nhìn thấy con mắt này, bốn vị lão tổ Thăng gia đều không khỏi suy nghĩ: “Con mắt của người thiếu niên này không phải mắt của nhân loại, nhìn vào cảm thấy đôi mắt này rất tà ác, chẳng lẽ là người Hắc Ám Liên Minh?”

Mà nghe khẩu khí của hăn, hình như đã ở đây lâu xem trận chiến, vậy mà cả bốn người Anh Hùng đẳng cấp cùng với hơn 20 vị Vương Giả ở đây đều không phát hiện sự tồn tại của hăn! Chẳng lẽ hăn chính là người sau màn, sai sử những con quái thú đó?”

Nghĩ vậy, lập tức bốn vị lão tổ lập tức đề cao cảnh giác, một vị trong đó lão tổ không nói gì, tiện tay ngưng tụ quả lô cầu, sau đó bắn về phía người thanh niên kia, hiển nhiên hăn là đang thăm dò thực lực người thanh niên.

Người thanh niên này không ai khác chính là Minh Hạo, hắn ngồi xem chiến đấu này giờ vô cùng nhàm chán rồi, hắn hiện tại muốn tự mình động thủ, cũng xem như thử năng lực khác công dụng.

Quả lôi cầu tốc độ rất nhanh, trong chớp mắt đã bay tới trước người Minh Hạo, nhưng sắc mặt hắn vẫn bình tĩnh không đổi sắc, sau đó, chỉ thấy hắn giơ tay phải lên, bàn tay hắn rất kỳ dị, hoàn toàn đen, mà ở giữa lòng bàn tay hắn lại có con mắt, nhìn vô cùng ghê rợn.

Bốn vị lão tổ nhìn thấy tay hắn, ánh mắt co rút lại, trong lòng hoảng sợ: “Hắn là người? Hay quái vật? chúng tộc mới?” bọn hắn lịch duyệt hơn 100 năm, chưa bao giờ nhìn thấy loại cánh tay này, vậy mà lại có con mắt màu đỏ tươi nằm ở giữa lòng bàn tay, nhìn vô cùng quái dị.

Quả cầu lôi đã đánh tới trước người Minh Hạo, đột nhiên như có lực hút đồng dạng, nó bay vào bàn tay phải của hắn.

Sau đó, liền không có chuyện gì xảy ra.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người xung quanh đều ngây người, đây là chuyện gì? Quả cầu bay vào tay vị thiếu niên kia sau đó liền biến mất, như không có chuyện gì.

Minh Hạo lại động, hắn giơ lên tay trái, tay bên kia cũng là kỳ dị không kém, lòng bàn tay trắng như tuyết, ở giữa lòng bàn tay có một con mắt giống như bàn tay phải.

Minh Hạo nhìn về phía Thăng gia người, khuôn mặt lạnh lùng cười nói: “Người đã tặng lễ, thì ta phải trả lại gấp đôi, nếu không thật sự là mất lịch sử.”

Dứt lời, trên tay trái của hắn xuất hiện quả lôi cầu, giống như vị lão già kia bắn ra, sau đó, quả lôi cầu điên cuồng lớn lên, 1m, 2m, 5m, vài giây sau, nó to đến hơn 50m mới dừng tăng trưởng lại.

Tất cả mọi người Thằng gia ngược nhìn lên trên, nhìn quả lồi cầu khổng lồ hơn có hơn 50m đường kính, hình thể nó hoàn toàn che thiên cái địa.

Trên mặt mọi người lúc này hiện lên hoảng sợ, kể cả bốn vị lão tổ cũng là trên mặt hoảng sợ, thậm chí có người dưới quần đã ẩm ướt một mảnh.

“Người, người là người hay quái vật?” Có người run sợ hỏi, cả thân thể của hắn không tự chủ được run rẩy.

Nghe hỏi, Minh Hạo trên mặt hiện lên biểu tình khinh thường, không thèm trả lời hắn.

Minh Hạo nở nụ cười lạnh lẽo nói: “Tốt rồi, hiện tại các người có thể đi chết hết.”

Sau đó, tay trái hắn hơi phóng quả lồi cầu đường kính hơn 50m về phía bọn người Thằng gia.

“Không!” Bốn vị lão tổ của Thằng gia bị thương kêu lên, ở lúc hắn muốn thuận di chạy đi, đột nhiên cảm thấy cả thân thể nặng nề, bàn chân như có vật gì đó giữ lại, khiến hắn không thể thuận di được.

Ngược mắt nhìn xuống phía dưới, chân hắn không biết lúc nào xuất hiện một đoàn màu đen chất lỏng bao quanh lấy.

Mà những người khác cũng là đồng dạng muốn thuận di, đều bị định trụ lại tại chỗ...

Rốt cuộc, quả cầu lồi khổng lồ bay về phía đám người Thằng gia.

Nhìn quả cầu bay tới chỗ mình, Thằng gia tất cả mọi người, bao gồm bốn người lão tổ cũng là khuôn mặt đầy hoảng sợ, bị thương tuyệt vọng gào khóc: “Không! Ta không muốn chết ở đây aaaa!!!”

“Ầm ầm ầm ầm!” Tiếng nổ rung trời chấn tai, tại Thăng gia biệt thự vang lên, sau đó âm thanh lan tràn đến toàn bộ Bắc Đẩu Tinh, cho dù phía xa 1000km người thường vẫn có thể nghe rõ tiếng nổ như bên tai, run run màng nhĩ.

(còn tiếp).

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Liên Bang Nhân Loại Cao Tầng Chấn Động

Ở một người đi đường, đột nhiên nghe tiếng nổ mạnh, nhìn về phương hướng biệt thự Thăng gia, chỉ thấy khu vực đó bốc khói ngùn ngụt, như là cháy nhà đồng dạng.

...

Trong quán bar nào đó ...

“Người nghe được gì không?” Vị béo hói đầu đang ra sức thúc ngựa, đột nhiên nghe tiếng nổ mạnh, làm hắn giật mình giật co rút lại, hắn nhìn vị đồng bạn bên cạnh hỏi.

.

Vị đồng bạn bên cạnh nghe tên béo hói gật đầu nói: “Nghe, tiếng nổ rất mạnh, chúng ta đi ra ngoài xem...”

Sau đó, không những hai người, mà tất cả người ở quán bar đều chen lấn nhau đi ra xem...

....

Khắp nơi Bắc Tinh Đầu đều diễn ra sự việc tương tự, người người tò mò đi ra xem thử cái gì phát nổ lớn đến thế.

...

10 phút sau...

Trên tất cả kênh truyền hình ti-vi Bắc Đẩu đều đổi sang đài tin tức.

Một vị phóng viên xinh đẹp mỹ nữ tóc vàng, bên tai gắn micro, giọng điệu ngọt ngào nói.

“Xin chào quý vị, ta tên là Hà Nộn, hôm nay là người dẫn tin tức đài truyền hình bắc đẩu số 1... ngày hôm nay tháng xx,năm xx,... Xảy ra một vụ việc kinh khủng nhất mà Bắc Đẩu Tinh từ trước đến nay hơn 100 năm chưa từng xuất hiện.

Thăng gia khu biệt thự cùng với hơn 100km bình địa xung quanh bị sàn bồng, gia tộc con cháu hoàn toàn chết sạch không còn một người, kể cả gia chủ, các vị lão tổ Thăng Gia đều chết trong vụ nổ kinh thiên này....”

Sau đó là nhóm phóng viên đưa máy quay quanh một vòng xung quanh.

Nơi này biệt thự Thăng gia ngày trước sang trọng hoàn toàn biến thành phế tích, dưới đất khắp nơi tàn cụt, thi thể, trên người bọn hắn có chẳng chút vết thương cần xé lớn nhỏ, còn có khói đen từ trong cơ thể bay lên...

Những người đang xem ti-vi tâm lý yếu ớt hoặc lần đầu nhìn thấy tình cảnh máu me này nhin không được một hồi nôn khan.

“Theo đó, có người chứng kiến vụ việc nói rằng, họ trông thấy một quả cầu điện khổng lồ có hơn 50m, sau đó liền tại nơi Thăng gia biệt thự phát nổ...

Hiện tại cảnh sát liên bang đã bắt đầu phong tỏa xung quanh điều tra nguyên nhân vụ việc, cho nên chúng tôi không thể vào sâu hơn để tìm hiểu...”

Nhìn thấy tin này, trên mặt mọi người đều hiện chấn động, có người vui, có người buồn, bọn họ đều biết, thời thế thay đổi, Thăng gia biến mất, nghĩa là sẽ có gia tộc khác lên thay Thăng gia quản lý tinh vực cấp 7 này....

Sau chuyện này, Thăng gia một trong những siêu cấp gia tộc, con quái vật khổng lồ tồn tại dài đằng đẳng hơn 100 năm, chỉ vì một tên trẻ trâu trong gia tộc, đắc tội một người thiếu niên năng lực kinh khủng, chỉ trong nửa ngày hoàn toàn biến mất khỏi thế gian...

...

Cảnh sát cục liên bang(*hải quân liên bang) *fix.

Cảnh sát liên bang là bộ ngành chuyên quản lý, tìm kiếm, bắt giữ các thủ phạm ở các hành tinh nơi nhân loại sinh sống.

Năng lượng của nó vô cùng lớn, là một trong những trụ cột không thể thiếu của liên bang nhân loại.

Là cây thương của liên bang nhân loại, chuyên phán xét tất cả tội ác.

Trong phòng chi nhánh cảnh sát liên bang Bắc Đẩu Tinh.

Bắc Đẩu Tinh hiện tại xảy ra vụ việc lớn, làm bọn hắc vô cùng đau đầu, cấp trên ra lệnh cho bọn hắc phải trong thời gian ngắn nhất bắt được thủ phạm, đưa hắc ra trước công lý phán xét.

Bọn hắc không tìm được bất cứ manh mối nào, theo khám nghiệm tử thi nơi đó, cơ thể ở nơi đó đều có vết cắn xé của thú vật, hơn nửa dấu răng rất to, còn có dấu cắt, dấu bị hai sừng trâu đâm thủng...

Nhưng là, ở Bắc Đẩu Tinh làm gì có thú vật chứ? Nếu có chỉ là gà, vịt, heo mà thôi.

Càng làm bọn hắc đau đầu hơn là, theo khám nghiệm nơi đó nói mùi khét từ cơ thể nạn nhân bay ra, có thể do lò cầu, mà lò cầu, có thể do dị năng của Thăng gia gây ra.

Bọn hãn có hai kết luận: một, có quái thú cùng Hắc Âm Liên Minh phối hợp tấn công, âm thầm lén vào năng lượng cảnh vệ, trốn tránh qua bộ môn bảo vệ.

Nhưng sau đó bọn hãn bác bỏ ngay chuyện hoang đường này.

Năng lượng bảo vệ hành tinh vô cùng mạnh, chúng dùng để bảo vệ hành tinh khỏi tấn công từ các chủng tộc khác, không phải là chuyện dễ vậy một hai ngày là liền mở ra, nếu muốn mở ra phải hơn 30 người Vương Giả, 5 vị truyền kỳ phối hợp mới có thể mở ra, mà muốn mở phải xin phép phía trên liên bang hội động, nếu tự tiện mở ra thì bộ môn chi nhánh hành tinh đó ngày mai đều đi tông, cho nên về cái hồi lộ thì là chuyện không thể nào.

Mà vấn kết luận thứ hai chính là: Thăng gia người tự giết lẫn nhau.

Theo nơi đó bộ môn kiểm tra, bọn họ tìm được nguồn năng lượng quá cầu phá hủy Thăng gia biệt thự cùng giết hết những người đó, bắt nguồn từ dị năng của Thăng gia gây ra.

Nhưng sau đó bọn hãn lập tức bác bỏ kết luận thứ hai này, Thăng gia giết lẫn nhau? Chuyện cười à? Thăng gia là một đại tộc, siêu cấp gia tộc, tồn tại hơn 100 năm, trải qua nhiều thời thế khó khăn, tích lũy được một đồng kinh nghiệm quản lý gia tộc, còn trong đó có bốn vị lão tổ quản lý, cho dù con cháu có muốn lên ngôi soán vị, cũng phải qua mặt bốn người bọn họ. Một cái nữa, bọn hãn chưa đến nổi nước vào óc mà làm việc này, vì nó không có lợi gì cho mình và cả gia tộc....

“Vân Kiệt, người có ý kiến gì không?” người đàn ông trung niên, mặc quần áo màu xanh nước biển, đôi mắt hổ, mặt hình vuông, lông mày rộng, nét mặt nhìn vô cùng cương chính. Trước ngực hãn có huy hiệu màu vàng sáng chói, tượng trưng cho cấp cao cảnh sát, hãn ngồi trên ghế nghiêm túc hỏi người thanh niên bên cạnh.

“Theo ta, tìm kiếm tất cả manh mối ngày hôm nay, liên quan đến Thăng gia sự việc” người thanh niên ngồi kế bên tên là Vân Kiệt, nghe vậy nghiêm túc đáp.

Người trung niên hài lòng gật đầu nói: “Người đi tra hết tất cả sự việc có liên quan đến Thăng gia đi, nếu có manh mối hoặc đối tượng nghi ngờ liền bắt trở về đây thẩm tra.”

“Yes sir!” Vân Kiệt nghe vậy lập tức đứng lên chào, sau đó lập tức chạy đi tìm manh mối.

...

Tổng bộ liên bang nhân loại ...

Một gian phòng vô cùng lớn, nó có thể chứa đựng hơn 10.000 người, ở đây, tất cả thủ lĩnh các thế lực khác nhau, có y dược trưởng, cơ giới hội trưởng, cổ lão thế lực, quân đội đại soái, siêu cấp thế lực cổ lão... Thậm chí là truyền kỳ cấp bậc, cùng Anh Hùng cấp đỉnh phong đều có mặt ở đây.

Mà ở đây, có ba chỗ ngồi cao nhất, phân biệt làm ba người nguyên lão hội đồng, bọn họ quyền cao chức trọng quản lý, điều khiển Liên Bang Nhân Loại, bọn hắn có quyền xét xử bất kỳ gia tộc nào, kể cả cổ lão gia tộc cũng khó thoát khỏi bọn hắn phán xét, khi phán xét đưa ra, cả gia tộc đó ngày mai cũng không cần tồn tại.

Mà ba chỗ ngồi, có hai vị trí trống, chỉ có một vị lão giả là ngồi trên cao.

Phán xét, là dành cho những gia tộc âm thầm cấu kết với Hắc Ám Liên Minh, phản bội Liên Minh Nhân Tộc, bán đi những tin tức hoặc âm thầm phá hủy nhân loại thiên tài...

...

Ở trong phòng những người đang tụ tập tại đây, từng cái không thể không nói là, bọn hăn là một tồn tại kinh khủng, khiến người thường không thể đắc tội nổi, chỉ cần nhẹ nhàng dậm chân một cái, cả liên bang, thậm chí thế giới đều rung chuyển.

Liên Bang Nhân Loại rất ít khi tập hợp đông đủ thế này, chỉ có xảy ra đại chiến, hoặc là đe dọa đến nhân loại nguy hiểm, mới triệu tập đến.

Mà hôm nay, khiến tất cả bọn hăn tập hợp ở đây, chỉ là vì một vụ việc.

Ngày hôm nay, Bắc Đấu Tinh xảy ra một vụ phá hủy vô cùng nghiêm trọng, chỉ trong nửa ngày, Thăng gia hoàn toàn biến mất khỏi thế gian, tất cả con em, con cháu, lão tổ Thăng gia, kể cả gia chủ đều chết thảm ở tại nơi hang ổ của mình, không ai thoát khỏi vụ nổ kinh khủng đó, có thể nói ngắn gọn Thăng gia một siêu cấp gia tộc thế lực hoàn toàn biến mất khỏi thế gian.

Liên Bang Nhân Loại cảm nhận được một loại nguy cơ, mặc dù Thăng gia chỉ là một siêu cấp gia tộc, thực lực còn kém gấp trăm lần cổ lão gia tộc, nhưng là bọn hăn cũng không thể khinh thường, ít nhất trong đó có hơn 3 vị anh hùng, 30 tên đẳng cấp Vương Giả, vậy mà chỉ trong ngắn ngủi nửa ngày hoàn toàn chết thảm.

“Các vị, chắc các người đã biết hôm nay xảy ra vụ việc vô cùng nghiêm trọng, cho nên ta cũng không cần giải thích nhiều, hiện tại, các người có thể nói ý kiến của mình.” Lão giả ngồi trên cao nhất nói.

“Theo ta, nếu là chủng tộc Hắc Ám Liên Minh gây ra, thì nên nhanh tra ra, sau đó bóp nát nó từ trong trứng đến khi chưa trưởng thành.” Một vị lão giả nói, sắc mặt hăn vô cùng khó coi, như là ai thiếu nợ hăn chưa trả đồng dạng.

Lão giả nghe vậy gật đầu không nói, nhìn quét mắt một vòng, giọng nói đậm mạc hỏi: “Còn ai có ý kiến gì khác không?”

Một người trung niên ánh mắt sắc bén như chim ưng, hần hành lễ với lão giả, đứng dậy nói: “Theo tình báo cục liên bang tra xét, hôm nay ở Bắc Đẩu Học Viện xảy ra một vụ việc có liên quan đến Thằng gia, đó là một người Thằng gia tộc con cháu có thiên phú 10 tinh tuyệt thể thiên tài....” Hần nói ngắn gọn vụ việc, chính là Thằng Tùng Sơn sỉ nhục Tuyết Linh Nhi, sau đó có một vị thiếu niên xuất hiện cướp đoạt hết tất cả thiên phú...rồi đánh chết Thằng Tùng Sơn, rồi vị thiếu niên đó đi ra khỏi học viện... nửa ngày sau Thằng gia bị hủy diệt.

Những người ở đây khi nghe người trung niên nói đến vị thiếu niên kia bắt tay với Thằng Tùng Sơn liền trong chốc lát, tất cả thiên phú của Thằng Tùng Sơn biến mất, khiến mọi người ánh mắt không khỏi tự chủ co rút lại, sắc mặt hiện ra hoảng sợ, sau đó là một trận nòng nặc đầy sát ý từ trên người bọn hắn bay ra, còn có vị lão giả ngồi trên cao nhất cũng là ánh mắt hiện ra kim quang nhàn nhạt.

“Mọi thứ chi tiết rất là trùng hợp ăn khớp với thời gian, sự việc xảy ra, theo đó ta phán đoán có thể do vị thiếu niên kia một tay gây nên.” Người trung niên nói đến đây liền nói phán đoán của mình.

Trong phòng không ai lên tiếng nói chuyện, chờ vị lão giả ngồi trên cao nhất quyết định.

5 phút, 10 phút, 15 phút...

Sau một hồi trầm mặc, vị lão giả ngồi trên cao nhất rốt cuộc mở miệng nói: “Người có tra ra vị kia thiếu niên lai lịch chưa?”

Người trung niên nghe vậy, vẻ mặt cổ quái lắc đầu nói: “Chưa tra được, ta chỉ biết trên hồ sơ lý lịch hắn tên là Hoàng Minh Nhai, tròn 6 tuổi, quê quán Mộc Tinh, tu vi: Võ Sinh hôm nay hắn là lần đầu tiên báo danh vào học viện.”

Nghe người trung niên nói, tất cả mọi người ở đây đều không để ý hình tượng mà ngã ngửa ra sau, trên cao vị lão giả kia nghe vậy sắc mặt đều đỏ bừng, khóe miệng co rút lại, hiển nhiên là đang nín cười.

Trong lòng bọn hắn đều trăm cái fuck your mother, người nói giỡn à?

6 tuổi hủy diệt Thăng gia, một siêu cấp gia tộc trong nửa ngày...

Đừng nói là 6 tuổi, coi như 10 tuổi, 20 tuổi cũng chưa chắc có thể làm được vậy.

Mà những người khác là kiềm chế không được ngửa mặt lên cười ha hả:” Ha ha ha người đang kể chuyện cười cho chúng ta nghe à? 6 tuổi hủy diệt siêu cấp thế gia, người chém gió trình còn non lắm!”

“Ha ha ha đúng đó, nếu như nói hắn là 30 tuổi hoặc là 40 tuổi, chúng ta còn có thể tin, nhưng người lại nói là 6 tuổi, tuổi bú sữa mẹ a, đừng nói là giết con chó được, mà lại có thể hủy diệt một siêu cấp gia tộc tồn tại hơn 100 năm đứng vĩnh không ngã trong nửa ngày, người cho rằng bọn ta là thằng ngốc à?”

Căn phòng liền bắt đầu như cái chợ, có tiếng cười, có tiếng tráo phúng vang lên, vô cùng nhộn nhịp, không còn tĩnh lặng như trước.

...

“Khắc khắc, các vị xin giữ trật tự!” Vị lão giả trên cao thấy tình hình vượt qua khống chế, không khỏi làm bộ ho một tiếng nói.

Nghe lão giả nói, tất cả mọi người đều ngoan ngoãn lại, căn phòng lại rơi vào im lặng như trước.

Vị lão giả kia quay đầu nhìn người trung niên hỏi: “Hắn là thuộc chủng tộc nào?”

Những người khác nghe vậy cũng là vô cùng quan tâm đến vấn đề này, vểnh tai lên nghe.

“Có thể hẳn thuộc chủng tộc nhân loại, nhưng mà, ta khi nhìn hồ sơ lý lịch của hắn, có thể đoán chắc rằng 100% đã bị người động tay chân, mà người này có thể thuộc loại siêu cấp thể lực cổ lão chủng tộc, mới có thể lại dễ dàng động tay chân trên hồ sơ thuộc Nhân Loại Liên Bang.” Người trung niên kia nói, giọng điệu không chắc chắn lắm thuộc chủng tộc nào, còn bổ sung thêm vào một vấn đề quan trọng khác.

Làm hồ sơ, nhân loại liên bang đều rất chú trọng việc này, cho nên có thể nói vô cùng nghiêm mật, đề phòng tránh ngoại tộc hoặc liên minh hắc ám chủng tộc trà trộn vào.

Trừ phi thuộc cổ lão gia tộc hoặc siêu cấp cổ lão thể lực, mới có thể dễ dàng động tay chân trên hồ sơ như vậy.

Nghe người trung niên nói vậy tất cả mọi người trong lòng đều có cùng ý nghĩ “Chẳng lẽ hắc ám chủng tộc muốn gài người vào phá hư liên bang, một trận kinh thiên âm mưu?”

Vị lão giả trên kia nghe vậy trầm mặc không nói chuyện, trong phòng lại rơi vào yên tĩnh...

...

Một lúc sau, vị lão giả kia mở miệng nói: “Được rồi, ta xin đưa ra phán xét, cao cấp nhất điều lệnh liên bang, bằng mọi giá phải bắt người thiếu niên kia lại, sau đó là tra hỏi hắn, khai ra hắn thuộc chủng tộc nào, có âm mưu gì, nếu là thuộc hắc ám liên minh chủng tộc, lập tức giết tại chỗ.” Giọng nói vô cùng bình thản, nhưng có thể nghe ra bên trong hiện ra nhàn nhạt sát ý.

Hiển nhiên hẳn đã động sát tâm, nếu 6 tuổi đã kinh khủng như vậy, còn thuộc về Hắc Ám Liên Minh thì...

Chuyện này vô cùng kinh khủng, là một hồi tai nạn Liên Minh Nhân Tộc, không chỉ nhân loại, còn nhiều chủng tộc khác thuộc Liên Minh Nhân Tộc tương lai cũng là một trận tai nạn, có thể nói là vạn kiếp bất phục.

...

(hồi qua cúp điện tới chiều tối, nên không viết dc, chỉ có thể viết 1c đăng lên, nay chương này bù lại, 2k8 chữ:3)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Vị Thiếu Niên Đó Là Cháu Của Ta!

Nghe vị lão giả trên cao ra đưa ra điều lệnh, tất cả mọi người cung kính hành lễ: “Vâng!”

“Chậm đã các vị, chắc có hiểu lầm ở đây?”

Mọi người muốn đứng dậy rời đi thi hành điều lệnh, đột nhiên có âm thanh vang lên kêu lại, khiến mọi người cùng lúc dừng chân, nhìn về phía âm thanh.

Đó là một lão già râu tóc bạc phơ, trên thân mặc kim bào có thêu chữ K màu vàng, tượng trưng cho Kim tộc, một trong mười siêu cấp cổ lão thế lực, có chút sức ảnh hưởng cùng quyền nói chuyện trong liên bang.

Người này không ai khác, cũng chính là Kim gia lão tổ, ông nội của Minh Hạo, Kim Hải.

Sáng hôm nay đột nhiên liên bang tổng bộ gửi thư mời, bên trong ghi là có việc quan trọng xảy ra, triệu tập tại xxx...

...

Đến khi nghe đến đoạn người trung niên giới thiệu tên “Hoàng Minh Nhai”, trong ánh mắt hắn co rút lại, trong lòng thầm nghĩ “Đây không phải là tên giả do mình sắp xếp cho đứa cháu Kim Minh Hạo à? Hay chỉ là trùng hợp trùng tên? Dù gì Kim Minh Hạo mới 6 tuổi không có khả năng hủy diệt một siêu cấp gia tộc a.”

Lại nghe tiếp đến khi trung niên giới thiệu cùng giống Minh Hạo đều là 6 tuổi, lại là hôm nay lần đầu báo danh đến Học Viện Bắc Đẩu, khuôn mặt hắc hoàn toàn co rút lại, trong mắt hiện lên hoảng sợ, nhưng trong lòng vui mừng như điên, như ngày hôm nay trúng vé số đồng dạng

”Không hổ là cháu ta a, a không, không hổ là siêu cấp quái vật thiên phú a 20 tinh, trong thời gian nửa tháng không gặp lại thằng nhỏ kia lại bạo biểu vậy rồi...” Kim Hải trong lòng hết lời khen ngợi Minh Hạo.

Đột nhiên nghe vị lão già kia ra lệnh phán xét, lập tức Kim Hải trong lòng vô cùng lo lắng gấp gáp, không được a, đây là cháu ta chứ không phải cái Hắc Ám Liên Minh gì hết, mặc dù nửa tháng chưa gặp lại Minh Hạo, nhưng nghe người trung niên nói trùng hợp như vậy, thì không phải Minh Hạo thì còn ai vào đây?

Hoàng Minh Nhai, 6 tuổi, vừa lúc báo danh học viện Bắc Đẩu...

Trùng hợp tất cả, cho nên Kim Hải lập tức không chút do dự đứng lên nói.

Không nói thì không được a, nếu người cháu của mình thật sự bị liên bang cục điều tra bắt đi, không chết thì cũng đi nửa cái mạng, Kim Hải biết về cái gọi là thẩm tra lại là kinh khủng thế nào, đó là nơi dành cho Hắc Ám Liên Minh chủng tộc bị bắt giữ, sau đó được liên bang cục điều tra bắt vào đó thẩm tra...

Nghe được Kim Hải nói, tất cả mọi người trên mặt hiện lên nghi ngờ, hiểu lầm?

Vị lão giả ngồi trên cao định rời đi cũng là dừng bước nhìn lại, hắc quay đầu nghi ngờ hỏi thăm Kim Hải: “Kim lão người còn có chuyện gì muốn nói?”

Lão giả kia hỏi, Kim Hải khuôn mặt hiện lên xấu hổ, sau đó ho khan một cái nói: “Vị thiếu niên kia mà các người đang nói, chính là cháu trai của ta.”

Nghe được Kim Hải nói, tất cả mọi người đều ngẩn người, kể cả vị nguyên lão ngồi trên cao kia cũng ngẩn người theo.

Nhìn thấy mọi người chăm chú ngẩn người nhìn mình, Kim Hải bắt đầu giải thích sự việc về Kim Minh Hạo, kể cả hãn thiên phú đạt đến 20 tinh, dù gì việc này sớm muộn cũng là không giấu được, nhân cơ hội nhiều người ở đây, còn có một vị nguyên lão kể ra, nếu như Kim Minh Hạo được vị nguyên lão ưu ái thì tương lai một đường bằng phẳng, thậm chí càng là có cơ hội lên làm nguyên lão trẻ tuổi nhất lịch sử nhân loại.

Theo Kim Hải kể, từ Minh Hạo đạt được 20 tinh thiên phú, sau đó sắp xếp đến học viện Bắc Đẩu nửa tháng trước, rồi đến việc hãn một mình tiêu diệt đoàn đội Cá Mập Đen giữa đường(do một trong 5 vị lão tổ khác bẩm báo nên Kim Hải biết việc này), đến học viện Bắc Đẩu sau đó...

Nghe Kim Hải kể, mọi người ở đây vẻ mặt biểu tình vô cùng đặc sắc, có vui mừng, có âm trầm, có kinh ngạc, có buồn bã... còn có khóe mắt nổi lên kim tinh, như là phú thương nhìn thấy đồng vàng bạc vậy.

Vị nguyên lão ngồi phía trên vẻ mặt không thay đổi gì, giống như 20 tinh thiên phú không có gì đặc biệt đối với hãn, nhưng nếu chú ý kỹ đến mắt lão, thì có thể thấy bên trong đôi mắt đục ngầu nổi lên nhàn nhạt niềm hi vọng.

“A phải nhanh chóng gả cho con gái cho đứa cháu người mới được Kim Hải a, chúng ta kết làm thông gia đi” Đúng lúc này, một giọng nói của vị mỹ phụ vang lên, nàng đang nói giữa chừng lại không nói nữa, biết mình ‘lỡ lời’ lập tức bịt miệng lại.

Những người ở đây nghe vậy trong chốc lát khuôn mặt co rút, sau đó ánh mắt chuyển động vòng vòng, như là đang suy nghĩ gì.

Trong phòng lại là rơi vào im lặng.

1 giây, 2 giây, 3 giây...10 giây.

Có vài người trên mặt lại là nở nụ cười rất đê tiện, đê tiện đến cực điểm, trong đó có trung niên, có mỹ phụ, thậm chí bên trong có mấy lão già cũng trên mặt nở nụ cười.

Vị mỹ phụ lơ lửng lúc này quét mắt một vòng, nhìn nụ cười những người đó vô cùng hèn mọn, trong lòng rất là hận miệng mình, muốn tát vào miệng mình mấy cái a.

Những người khác sau khi nghĩ xong, đều ánh mắt nhìn về vị mỹ phụ lơ lửng kia, như là khen ngợi nói “Cám ơn người a, người thật là thánh nhân cứu rỗi của bọn ta, người không nói thì bọn ta thật sự không nghĩ đến việc này”

Nhìn thấy cái kia từng ánh mắt mang theo tia cảm ơn về phía mình, vị mỹ phụ sắc mặt đen lại, lùi ra sau vài bước.

Còn Kim Hải khi nghe vị mỹ phụ kia nói, thì sắc mặt co rút lại, sau đó nhìn thấy mọi người nở nụ cười đê tiện đến cực điểm, trong lòng âm thầm lao mồ hôi cho đứa cháu mình, lại là một phen vui mừng, trong đầu bắt đầu suy nghĩ đến kế hoạch có lợi cho Kim gia, vẻ mặt của lão hiện tại nhìn vô cùng hèn mọn không kém những người khác”Minh Hạo a, người hi sinh bản thân người đi, gia tộc rất biết ơn người, dù sao nhiều em mimi vậy đủ để người chơi đến già a...”

Vị nguyên lão kia cũng là khuôn mặt có chút đê tiện, hiển nhiên cũng là đang suy nghĩ một số việc hèn mọn nào đó.

...

Trong chốc lát, cả gian phòng lâm vào im lặng, chỉ còn tiếng cười ghê rợn mà lại dễ tiện ‘hè hè, hí hí, khi khi, cạc cạc...’

Nếu có người thường ở đây, sẽ chấn động mạnh, không thể tin vào mắt mình được, không nghĩ đến những người này đều là thủ lĩnh một phương, một chân dặm liền rung chuyển thế giới, vậy mà trên mặt bọn hắn đều nở nụ cười hèn mọn dễ tiện đến cực điểm...

.....

Sau khi Minh Hạo hủy diệt Thăng gia, giết toàn bộ người Thăng Gia, hắn cũng là lại lần nữa lên đẳng cấp, cùng với được +1 vé siêu cấp may mắn.

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 3.000.000

MB: 10.000.000

Kinh nghiệm: Vương giả trung kỳ(50 tỷ exp)

Đẳng cấp hiện tại: Vương Giả sơ kỳ

Điểm mua sắm: 431 triệu điểm mua sắm

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại (SS),thế giới trong gương (doremon), Kẹo ước gì được vậy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần),+10 quả trứng thần bí, HP vs MBx999999, +1 vé siêu cấp may mắn.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động, bóng tối.

+Năng lực: chấn động, rinnegan, Momoshiki Rinnegan

+Huyết mạch: Momoshiki (tăng thêm 20% dame khi sử dụng rinnegan momoshiki).

+Dị năng: Momoshiki Rinnegan (hệ siêu sức mạnh).

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (50).

+Chiến lực tổng hợp: Anh hùng sơ kỳ.

(còn tiếp)

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Ta Cày Nát Người ***

Nhìn sắc trời gần tối, Minh Hạo cũng lười trở về học viện, hắn hiện tại vô cùng tò mò, không biết khi đêm về, ở thế giới này nó có giống thế kỷ 21 không?

Nhìn xung quanh, đường phố lúc này đã người đông tấp nập, hắn hiện tại muốn đi vào một khu quán bar.

Hắn vào quán bar, chủ yếu có hai mục đích, một là nghe ngóng tin tức, hiểu rõ tình hình thế giới này nhiều hơn, thứ hai? Tất nhiên là để ngắm gái các chủng tộc khác như thế nào...

...

Sau một hồi tìm kiếm, hắn đã tìm được một quán bar vô cùng lớn.

Trước cửa, hai tên canh cửa bảo vệ thấy một người tuổi chỉ là thiếu niên đi vào thì hơi bất ngờ, nhưng cũng không cản, vì nhìn hắn trang phục rất là sang trọng, giống như một công tử ca từ đại gia tộc nào đó đi ra ngoài chơi đồng dạng, bọn hắn chỉ là người bảo vệ canh gác nho nhỏ, không thể đắc tội những thế gia này.

Sau khi đi vào, Minh Hạo thấy quán bar này cũng như giống kiếp trước không có gì khác, nhưng là có nhiều chủng tộc khác nhau.

Có thỏ, có rắn, có trâu, có bò...

Thân mình đầu sói, mặt người thân rắn, còn có cả người đều hóa thú đầu trâu mặt ngựa...

Hắn tò mò nhìn xung quanh, nhất là những em gái chủng tộc khác, tho thộc thì có hình dáng giống người, nhưng là trên đầu mọc ra hai tai thỏ, cùng cái đuôi.

Có mấy người ăn mặc vô cùng thiếu vải, thậm chí có người con gái ăn mặc chỉ có cái quần lót, còn phía trên nhũ hoa thì để lộ ra.

Nụ hoa tròn trĩnh, cặp mông đầy đặn...

...

Minh Hạo lại tiếp tục nhìn xung quanh, như là tìm kiếm vật gì đó...

“Này, vị thiếu niên, người muốn một đêm vui sướng không, 100 ruby một đêm?” Âm thanh ngọt ngào phía sau vang lên.

Hắn quay đầu lại nhìn, trước mặt là một vị mỹ phụ ăn mặc vô cùng hở hang, chỉ mặc cái quần lót cùng áo ngực, mỹ phụ tóc vàng hoe, làn da trắng như tuyết, khuôn mặt ngũ quan vô cùng tinh xảo, môi đỏ mọng như trái táo chín, cặp mắt mi liễu dài sâu, trên cơ thể vị mỹ phụ phát ra khí chất thành thực của nữ nhân, mùi hương từ cơ thể nàng bay ra, làm thắm lòng người, lại phối hợp với đôi ngực tuyết trắng sâu rãnh, lại như ẩn hiện đôi nụ hoa phía dưới, làm người nam nhân nào khi tiếp xúc với nàng trong lòng đều ham muốn phát tiết trên người nàng một hồi...

Đôi chân thon dài, dưới chân bắp đùi nàng gần nơi ấy ** có xăm hình con nhện đen nhìn vô cùng mỹ lực, khiến dáng vẻ của nàng càng thêm nong bóng, quyến rũ.

Nhìn dáng vẻ nàng, Minh Hạo âm thầm chắc lưỡi, vừa đến quán bar vài giây là có người mời chào rồi, lại nhìn túi đồ bên trong, ruby hơn vài tỷ có

hơn, không chỉ giết bọn hải tặc tích góp, mà còn giết Thăng gia toàn tộc, mà Thăng gia là một siêu cấp gia tộc, cho nên có thể nói tích lũy trong người tài sản vô cùng khủng bố.

...

Minh Hạo về mặt ngu ngơ suy nghĩ vài giây, sau đó liền lấy lại tinh thần, chỉ cần 100 ruby thôi là có thể lên thân với vị mỹ phụ sắc đẹp này rồi, làm một người nam nhân, nếu có nữ nhân mời chào, thì miễn không phải là loại thái giám hay sinh lý có vấn đề mới không đáp ứng, sau đó hắn gật đầu.

Theo mỹ nữ dẫn đường, không phải vào quán bar một gian phòng nào đó, mà là đi ra quán bar, ở đi ra, hắn hai tai nghe được người khác bàn luận.

“Đáng tiếc, lại một vị thiếu niên bị ngộ hại a, nhìn dáng vẻ của hắn, chắc lại là con em tiểu gia tộc nào đó lần đầu ra ngoài chơi.” Một người than thở tiếc hận.

...

Ach, mình lúc này hình như biến thành ‘dê béo’ rồi à?

Nhìn phía trước dẫn đường chiếc mô tô lắc lư qua lại mỹ phụ, Minh Hạo trong lòng thầm nuốt nước miếng, không thể không công nhận chiếc mô tô của vị này vô cùng nóng nảy a...

Nhớ lại cảnh "song tu" với Tuyết Linh Nhi, trong cơ thể hắn dục hỏa lại nổi lên.

Còn về cái dê béo gì đó thì đi thôi, hắn chiến lược là Anh Hùng sơ kỳ thậm chí còn mạnh hơn, cho dù cạm bẫy, hắn cũng tò mò muốn xem vị mỹ phụ này sẽ làm gì được hắn.

Một đường đi không nói chuyện, trải qua nhiều con hẻm ngoằn ngoèo đen tối không chút đèn đuốc chiếu sáng, rốt cuộc Minh Hạo được vị mỹ phụ dẫn đến vị trí nằm khá xa thành phố.

Đây là một căn nhà hoang rách nát, xung quanh là một vùng trống trải không có cây cỏ, con người hay động vật sinh sống.

Sau đó, vị mỹ phụ kia bước vào, Minh Hạo cũng là bước theo.

Trong căn nhà hoang, bên trong chỉ có một chiếc giường tồi tàn, một cái bàn gỗ cũ, không còn vật gì cả.

Mỹ phụ đi đến chiếc giường, sau đó nàng nằm xuống, tay kia cởi lấy chiếc áo lót bên ngoài, dùng âm thanh câu dẫn người dục vọng vang lên: “Lại đây nào thiếu niên, ta tên là Mị Tình, nhớ nhẹ nhàng thương tiếc ta nhé.”

Sau đó, ánh mắt nàng như tản ra mị lực quang mang, khiến Minh Hạo không tự chủ được dục vọng trong lòng càng đại thịnh.

Minh Hạo như bị thôi miên đồng dạng, cũng là bắt đầu cởi quần áo của mình ra, ánh mắt biến thành đờ đẫn như con rối, đi đến giường, sau đó liền thân thể nhỏ dè lên vị mỹ phụ thân thể.

Hai môi hôn nhau, sau đó hai chiếc lưỡi như con rắn đồng dạng, quấn quanh nhau.

Vị mỹ phụ kia cũng là một tay cởi chiếc quần lót màu đen quyền rũ của mình ra, lộ ra khu vườn rậm rạp chẳng chịt cây cỏ màu hồng phấn.

Nơi đó nhô cao lên, sau đó tiểu jj Minh Hạo ra trận, đưa vào khu vườn thần bí của nàng.

Hai bên giao nhau, vô cùng mãnh liệt, hết vị mỹ phụ cười ngửa, lại tới Minh Hạo ra sức thúc roi.

Trên trên xuống xuống, ngang dọc thẳng tuyến, dựng đứng, từ giường đến đất, từ đất đến tường, từ tường lại xuống... mà làm...

Chiến đấu hai bên càng mãnh liệt thảm thiết hơn, không ai chịu thua ai...

“Ah ~AH~ AH~ AH~~~~!”

“Hộc hộc...”

Trong phòng vang dội tiếng thở dốc cùng tiếng rên rỉ sung sướng mê mê

....

Ở lúc giao thoa, Minh Hạo ánh mắt thay đổi, không còn thờ dãn như trước, hãn ánh mắt lúc này hoàn toàn thay đổi thành màu tím, bên trong có sáu vòng tròn đồng tâm, kỳ dị mà lại cao quý.

Trong lòng thầm nghĩ: “Họ Mị, chỉ có chủng tộc này là họ Mị, chủng tộc này có tên khác Mị Mộng Tộc,, còn gọi là succubus, chuyên quyến rũ đàn ông cùng hút tinh lực của bọn họ đến chết...”

Nhìn thân thể đầy đặn trơn bóng vị mỹ phụ dưới thân mình, lại cảm nhận thân thể mình sinh lực như bị gì đó hút lấy trôi ra ngoài, ánh mắt Minh Hạo lạnh lẽo “Con ** dám hút tinh lực của ta, ta muốn cày rách người chỗ đó con đ** cho người ăn no luôn.”

Sau đó, hãn càng ra sức hơn, cuồng bạo gấp 100 lần, hơn khác hãn khi với Tuyệt Linh Nhi.

“Ah~ tiểu ca mạnh quá, mạnh hơn nửa nào, húc mạnh vào **, tiểu ca thật giỏi A!!! ” Vị mỹ phụ tên là Mị Tình đột nhiên cảm thấy ** đau đớn

mãnh liệt, sau đó là một hồi sung sướng đê mê, rốt cuộc vị mỹ phụ kia càng là ra sức rên rỉ.

Sau đó, cả hai thân thể tiếp tục giao nhau, mà Minh Hạo càng là dựa theo trí nhớ kiếp trước tri thức xxx, càng là làm hơn 9999 loại tư thế, hơn nữa, mỗi lần càng ra sức húc vào, cường độ ngày càng mạnh, càng nhanh...

“A~h!” Mị Tình bắt đầu thở hồng hộc, thân thể cái mông càng là vặn vẹo điên cuồng hưởng ứng lấy....

.....

Lần này là Minh Hạo chơi thật lớn, không ăn không nghỉ không ngủ, bật sức chiến đấu lên tới 1000%, cày hơn 10 ngày 10 đêm, ngày đêm không nghỉ 24/24 với vị mỹ phụ này mới xong.

.....

10 ngày sau.

Ánh sáng ban mai xuyên qua cửa sổ nhỏ trong căn nhà tồi tàn rách nát, bên trong, thân thể hai người trần truồng nằm đè lên nhau...

Minh Hạo mở mắt, 10 ngày qua, đối với lần này điên cuồng âm thầm cho hẳn một cái khen.

Không nghĩ khi hẳn lên đẳng cấp Anh Hùng sơ kỳ, tiểu jj lại tăng thêm vài cen-ti-met, hơn nữa, bật chế độ rinnegan lên, tinh lực của hẳn như vô biên vô hạn, dù có bị vị Mị Tình này ở 10 ngày đêm này hút rất nhiều, nhưng là đối với hẳn như chín trâu mất một sợi lông.

Hắn còn muốn cày vị này đến 100 ngày, không, phải 365 ngày hẳn mới hả giận, nhưng chợt nhớ Tuyết Linh Nhi còn ở học viện chờ mình, không thể chỉ vì 1 con ** bỏ phí ra nhiều thời gian như thế.

Nhìn xem mỹ phụ cả thân thể đều bị hằn cày nát, trên miệng còn dính lấy đoàn sữa béo, quai hàm bị xéo lệch, khu thần bí cùng vườn cúc hoa sưng tím lên còn dính một đồng màu trắng tinh, thậm chí bên trong máu như suối liên tục chảy ra ngoài, cả thân thể của nàng cứ vài giây là giật giật lên một hai cái.

Trên người nàng còn có mùi khai khai của nước đá do Minh Hạo ‘vừa lúc vừa làm’ tiện ‘đái’ vào bên trong * cùng trên thân thể Mị Tình...

Đối với cái này vị mỹ phụ bị mình cày thảm, trong lòng Minh Hạo lạnh lùng như băng, ánh mắt không có chút gì thay đổi, coi như là một cuộc giao dịch với người này thôi, ta cày nát người thì người hút tinh lực của ta. Cho nên Minh Hạo cũng là không cần thương hoa tiếc ngọc cái gì....

Khấp căn phòng tràn đầy khí tức ô dâm t h~ủy.

Hắn từ trong cửa hàng bỏ ra vài điểm mua sắm, mua một bộ đồ mới tinh, một bình nước rửa lại sạch sẽ thân thể, sau đó liền đặt 100 ruby trên bàn, liền đi ra ngoài.

.....

Một tiếng sau, vị mỹ phụ kia ánh mắt mở ra, ánh mắt nàng không còn quẫn rũ sáng ngời mị hoặc như trước, mà là một loại đờ đẫn vô hồn, nhìn chòng chọc trần nhà.

Nàng biết, mình đã trúng con quái vật rồi, bị chơi hơn 10 ngày đêm có thể nói vô cùng thảm, hiện tại mọi nơi đều đau, cả thân thể chết lặng, quai hàm bị trật do **, hai nơi phía dưới đau đớn vô cùng, chỉ hơi nhúc nhích một tí là đau như nơi đó bị người dùng tay xé rách làm đôi, khiến nàng không khỏi hít hà một khí lạnh, hiện tại cơ thể không còn chút sức lực nào đứng dậy, lại ngửi thấy mùi ô uế ***** sắc mặt nàng hoàn toàn trắng bệch không còn chút máu.

Ở 7 ngày trước, nàng có cầu xin vị thiếu niên tha cho mình, nhưng là hăn như con rối đồng dạng, cứ húc mạnh như trâu đực, mà càng cầu xin tha thì hăn càng ra sức húc...

Mị Tình bỗng nhiên nhớ đến ánh mắt đó, nó màu tím vô cùng kỳ dị, bên trong là vô tình, thờ ơ, lạnh lùng, như không phải con người vậy.

Bên tai như còn vang lên giọng nói của hăn khi đó: “Người đã dám chơi thì phải dám chịu, đây chỉ là hình phạt nho nhỏ đối với người.”

Thân thể nàng không chịu được run rẩy hoảng sợ.....

(...)

...

Ảnh minh họa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/originals/9f/ac/66/9fac66a71a8c455900342e02b722c009.jpg>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Trở Về Học Viện Bắc Đẩu

Nhìn cổng học viện quen thuộc của Bắc Đẩu học viện, Minh Hạo muốn bước vào bên trong.

“Đứng lại! Người có thể vào học viện không?” một người trung niên đẳng cấp Vương Giả đang canh cổng, thấy Minh Hạo muốn đi vào, liền chặn lại.

Minh Hạo nhìn vị kia trung niên lắc đầu, giải thích: “

Nghe vậy, người trung niên kia nghi ngờ, sau đó lại nhìn mặt Minh Hạo một lần, đúng a, người thiếu niên kia là 10 ngày trước mình mới gặp mặt đây, khi đó hắn theo đoàn người vào trong, sau đó không biết xảy ra chuyện gì rồi đi ra học viện.

“Nhờ người đi vào thông báo với viện trưởng giúp ta, ta tên Hoàng Minh Nhai...” Minh Hạo nói tiếp, sau đó từ trong túi vật phẩm lấy ra 1000 ruby, âm thầm nhét vào tay cho vị trung niên kia.

Người trung niên sắc mặt vui vẻ, nhìn trong tay 1000 ruby, hắn nhanh chóng cất vào túi áo, sau đó nhìn Minh Hạo nói: “Được, người chờ ở đây, ta lập tức đi vào tìm viện trưởng nói chuyện...”

Minh Hạo gật đầu, sau đó đứng chờ...

...

Mười phút sau, một vị lão giả đi đến, phía sau hắn là vị trung niên canh cổng lúc này.

Thấy Minh Hạo, vị lão giả trên mặt lộ ra kích động, mở miệng cười nói: “Người có phải là Kim gia đại thiếu gia Kim Minh Hạo?”

Minh Hạo nghe vậy ánh mắt co rút, nhưng là vẫn gật đầu đáp: “Đúng, chính là ta, người là?”

“Ta là viện trưởng Học Viện Bắc Đẩu, tên là Bắc Nhị Hà” Viện trưởng nghe Minh Hạo nói, hắn trên mặt càng càng kích động hơn, nói ra tên mình, hắn biết Kim Minh Hạo thiếu gia Kim gia siêu cấp gia tộc cổ lão ý vị như thế nào.

Hồi nửa tháng trước, từ Kim gia siêu cấp cổ lão gia tộc gọi điện cho hắn, nói là thiếu gia của kim gia muốn nhập học Học Viện Bắc Đẩu, sau đó nói vị này sở hữu 20 Tinh thiên phú...

Một người thiên phú kinh khủng hơn 20 lại tự mình nhập học, đây là hắn nằm mơ cũng không nghĩ đến, sau đó rốt cuộc không chút do dự đồng ý, dù kia chỉ mới 6 tuổi trái với quy định học viện...

Vài ngày trước, có vị trưởng lão ngoại viện đến phòng hắn nói là có người cầm giấy báo danh vào, sau đó kể lại sự việc Thăng Tùng Sơn bị Minh Hạo cướp đoạt tất cả thiên phú rồi giết chết.

Khi hắn nghe tin này không những tức giận mà còn lấy mừng, không nghĩ loại này kinh khủng đến vậy, vậy mà mới 6 tuổi đã đánh chết một người đẳng cấp Địa Liệt, sau đó hắn không chút do dự ra lệnh phong tỏa cao cấp nhất, giữ kín chuyện này, không cho lan ra ngoài...

...

Một đường vừa đi, vừa nghe Bắc Nhị Hà giới thiệu, Minh Hạo hoàn toàn nắm rõ tình hình học viện cùng phân chia.

Học viện phân chia làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp cùng tinh anh và đặc biệt lớp.

Sơ cấp lớp dành cho Võ Tinh

Trung cấp lớp dành cho: Võ Kim – Võ Ngự

Cao cấp lớp dành cho: Địa Liệt

Tinh anh lớp: Thiên Khung

Đặc biệt lớp: Vương Giả

Mà hẳn được hiệu trưởng trực tiếp sắp xếp vào đặc biệt lớp.

Hơn nữa, trong học viện còn có dạy nhiều nghề nghiệp khác nhau: như sửa chữa cơ khí, phi thuyền (cơ giới sư), dược sư, sinh học....

Học viên xung quanh khi thấy hiệu trưởng lại tự mình dẫn đường cho một người thiếu niên, thấy vậy ai cũng há hốc mồm, kinh ngạc đến ngây người, vị thiếu niên kia có địa vị gì mà lại khiến hiệu trưởng tự mình dẫn đường a?

Chuyện hot, chuyện hot, lập tức có nhiều vị học viên lấy ra máy ảnh, thậm chí máy quay phim ra chụp lại vài tấm ảnh.

Sau đó, cả học viện sôi nổi hẳn, từ sơ cấp lớp thấp nhất đến cả đặc biệt lớp cao cấp nhất, cũng đều chú trọng chuyện này, người người bàn tán về thân phận người thiếu niên kia, thậm chí có người to gan lớn mật phỏng đoán chắc hẳn người thiếu niên kia thuộc về cổ lão gia tộc hoặc thậm chí hẳn thuộc về... siêu cấp cổ lão gia tộc.

Khi phỏng đoán này lan truyền ra học viện, ai cũng sợ mất mặt, nhất là các đệ tử con em thuộc tiểu gia tộc, đại gia tộc, siêu cấp gia tộc, thậm chí bên trong có một vài người thuộc Cổ Lão Gia Tộc cũng là phát run.

Nói đùa, Siêu Cấp Cổ Lão gia tộc, đó còn mạnh hơn cả cổ lão gia tộc gấp 100 cái cộng lại, siêu cấp cổ lão truyền thừa hơn 2000 năm, thậm chí càng lâu hơn, tích góp vô cùng khủng bố. Mà phía dưới Siêu Cấp Cổ Lão gia tộc là cổ lão gia tộc.

Cổ lão gia tộc bình thường chỉ thuộc loại tồn tại ít nhất 500 năm, mà nhiều nhất chỉ có 1000 năm là cùng, có thể thấy được sự chênh lệch lớn như thế nào giữa hai cái đẳng cấp, như là người giàu với người nghèo đồng dạng.

Nhiều người không tin vào cái phỏng đoán này, có người kiêu ngạo nói: “Cái mẹ gì siêu cấp gia tộc cổ lão? Lão tử cũng là thuộc siêu cấp cổ lão gia tộc được không? Các người tưởng siêu cấp cổ lão gia tộc là rau cải trắng à? Nếu vậy chắc ta cũng thuộc về siêu cấp gia tộc cổ lão nhỉ? Buồn cười!”

Sau đó, ở học viện chia làm 2 phe, một phe tin tưởng Minh Hạo thuộc về cổ lão siêu cấp gia tộc, phe còn lại thì không tin, cho rằng Minh Hạo chỉ là trường hợp đặc biệt như là con nuôi ngoài giá của hiệu trưởng...

...

Khi nghe được những lời đồn này, Minh Hạo cùng vị viện trưởng trong lòng vô cùng buồn cười, bọn người này đúng là trí tưởng tượng phong phú a.

Sau một hồi, Minh Hạo được dẫn đến căn phòng nghỉ ngơi riêng biệt thuộc về mình do hiệu trưởng tự mình sắp xếp.

Căn phòng này vô cùng rộng rãi, có hơn 1000m², trong phòng có đầy đủ: máy chơi game, phòng tắm, gương, bàn, giường, đèn điện, bảng thông

tin, máy liên lạc...

Hơn nữa, căn phòng này cửa ngoài làm bằng cửa lazer bảo vệ, tự động nhận dạng mặt người, giọng nói, cùng vân tay.

Nếu không phải chủ nhân căn phòng, hệ thống sẽ không cho người đó vào trong, cho dù người ấy có là viện trưởng của học viện, trừ phi phá hủy hệ thốn mới có thể đi vào được.

Mà hơn thế nữa, bên ngoài có hai vị Vương Giả đỉnh phong canh giữ ngoài cửa.

Hai vị trung niên nhìn thấy viện trưởng tự mình dẫn vị thiếu niên kia đến phòng trong ánh mắt lộ ra kinh ngạc, nghĩ một tí, bọn hắn liền biết chuyện gì, ánh mắt nhìn về Minh Hạo có chút cung kính.

...

Xung quanh đây được trang bị nhiều camera giám sát xung quanh 24/24 cùng lúc...

Đây là ưu đãi dành cho những học viên thuộc cấp bậc tinh anh, đặc biệt mới có. Có thể nói hệ thống phòng thủ trong học viện được trang bị đến tận răng.

Dẫn đến căn phòng dành cho Minh Hạo riêng biệt, Bắc Nhị Hà cười nói: “Người nghỉ ngơi ngày hôm nay đi, ngày mai sáng ta phái người dẫn người đến lớp học.”

Minh Hạo gật đầu cười nói: “Cám ơn nhiều viện trưởng, khổ cực người.”

Bắc Nhị Hà lắc đầu nói: “Nào có nào có, là hân hạnh của ta a.”

...

Đi vào phòng, Minh Hạo nhìn xung quanh căn phòng, vô cùng hài lòng, phòng này có đầy đủ hần mà hần cần, với lại không gian rộng rãi, tĩnh lặng, trang trí đơn giản, rất thích hợp với hần, đi đến chiếc giường mềm mại nằm lên, sau đó nhắm mắt ngủ thiếp đi, cày hơn 10 ngày 10 đêm không ăn không ngủ, mặc dù hiện tại hần đẳng cấp là Vương Giả sơ kỳ, nhưng tinh thần hần cũng không chịu nổi loại kia cày 24/24 a.

...

Một trận ngủ say sưa đến sáng sớm.

Trong giấc mộng, Minh Hạo nhìn thấy mình đứng trên đỉnh phong thế giới này, dưới chân hần, là trăm triệu chiến hạm đang tiến về phía trước chinh chiến với kẻ địch...

Ngày hôm sau...

“Reng Reng Reng...Reng Reng Reng”

Tiếng chuông trong phòng vang lên, Minh Hạo cũng là giật mình tỉnh dậy, nghe tiếng chuông trong đầu nhớ tới hôm nay là mình ngày đầu tiên vào lớp.

Lập tức đánh răng, súc miệng, tắm rửa, thay đồ...

Sau khi xong hết, Minh Hạo mở cửa ra, bên ngoài đang đứng là một người thanh niên trẻ tuổi, tóc đỏ rực như lửa, ăn mặc quần áo sang trọng, khuôn mặt tuấn tú, trên mặt có 6 phần bá đạo, 3 phần lạnh như băng.

“Chào người, ta tên là Hận Thiên Tử, là hội trưởng học viện.” Hận Thiên Tử mỉm cười giới thiệu ngắn gọn tích xúc, không dài dòng, nhưng khi nói đến hội trưởng học viện thì hần nhấn mạnh một cái, sau đó hần đưa tay ra, ngỏ ý bắt tay.

Minh Hạo nhìn hẩn hồi lâu, chỉ nhẹ nhàng gật đầu không nói gì, còn việc bắt tay? Hẩn không rảnh hán, người là hội trưởng thì sao, chẳng lẽ ta phải bắt tay với người? Lại dám đem cái gọi là hội trưởng ra uy hiếp với ta, vậy ta liền là làm cho người mất mặt.

Hẩn ghét nhất là loại người thích đem địa vị ra trước mặt người khác khoe khoang, cho nên không cần cho mặt mũi những người này, vì càng cho, bọn hẩn càng lộng hành hơn, dần dần coi mình là cấp dưới sai khiến.

Thấy Minh Hạo không nói gì, còn không thềm đưa tay ra bắt, Hận Thiên Tử trên mặt không còn giữ mím cười hòa nhã, mà là lạnh như băng, ánh mắt âm độc nhìn về Minh Hạo, chỉ vì một đứa con nít mà viện trưởng lại kêu mình đến đây đón tiếp, hơn nữa, thằng nhãi ranh này còn không thềm nói chuyện cùng bắt tay với mình, đây là khinh thường mình sao?

Hẩn đem Minh Hạo ghi vào danh sách đen, chờ có cơ hội ra tay liền phải giáo huấn tên này.

“Đi! Người được viện trưởng ‘gọi tới’ để ‘dẫn đường’ cho ta đúng không?” Minh Hạo kiêu ngạo cười nói.

Hận Thiên Tử nghe Minh Hạo nói, ánh mắt co rút, sắc mặt âm trầm như nước, nhưng không nói gì, ánh mắt âm độc nhìn chăm chăm Minh Hạo trong chốc lát, sau đó đi phía trước dẫn đường cho Minh Hạo đến học viện.

Sau khi dẫn Minh Hạo đến lớp học, Hận Thiên Tử sắc mặt lạnh như băng không nói gì, sau đó rời đi.

“Người cẩn thận cái đầu của mình đó, thằng nhãi ranh” ở khi đi ngang qua Minh Hạo, Hận Thiên Tử dừng lại một giây sát người Minh Hạo, không quên một câu uy hiếp lạnh lùng truyền vào tai Minh Hạo.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Bị Bắt Bài?

“Người cẩn thận cái đầu của mình đó, thằng nhãi ranh” ở khi đi ngang qua Minh Hạo, Hận Thiên Tử dừng lại một giây sát người Minh Hạo, không quên một câu uy hiếp lạnh lùng truyền vào tai Minh Hạo.

Nghe được Hận Thiên Tử uy hiếp, Minh Hạo ánh mắt lần như băng, không chút do dự xoay người, đánh ra năng lực chấn động.

Trên tay nổi lên một đoàn màu trắng nhàn nhạt, sau đó tay hơi co lại, đưa tay đánh về phía sau lưng Hận thiên Tử.

Hận Thiên Tử dường như biết trước việc này, không chút do dự thuận di né ra, nhưng là, cho dù thuận di như thế nào? Phải biết chấn động là đánh vào chân không, không gian, gây ra lực chấn động.

“Cờ- Rắc!” Không khí xuất hiện từng đạo vết nứt như tấm gương mặt kính bị bể, sau đó bắt đầu từng đạo vết nứt tinh tế lan ra.

Hận Thiên Tử dù có thuận di, nhưng vẫn bị lực chấn động nặng nề đánh trúng thân thể.

“Phốc” Hận Thiên Tử bị lực chấn động đánh trúng, bay ra xa vài mét mới dừng lại, không khỏi ho ra một ngụm máu, sắc mặt tái xanh, khuôn mặt hoàn toàn vặn vẹo thành một đoàn, đôi mắt sát cơ như ẩn hiện nhìn về Minh Hạo.

Cũng may là lúc đấy Hận Thiên Tử kịp thuận di ra xa, nên lực chấn động bị yếu bớt, với lại lúc này Minh Hạo nhanh chóng tích tụ sức mạnh chấn

động cho nên hiệu quả chấn động yếu rất nhiều.

Hắn đứng lên ôm ngực mình, khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt sát cơ âm độc nhìn về Minh Hạo nói: “Tốt tốt tốt, dám ra tay với ta, ta sẽ để người hối hận khi dám đắc tội với ta”

Không để ý tới nơi này là hành lang hay học viện, hắn cả người hóa thành con hổ, cao to hơn 2m, móng vuốt vô cùng dài, sắc bén như dao, lông đỏ như máu, xung quanh con hổ hình thành một vòng lửa cháy xung quanh.

Hận Thiên Tử sau khi hóa hổ, mắt hổ nhìn về phía Minh Hạo lạnh lùng kiêu ngạo nói: “Nói cho người biết, đây là dị năng của ta, Hỏa Ngục Hổ, không những giúp ta sức mạnh, tốc độ, phòng thủ đề cao gấp 1000 lần, còn có ta sức hồi phục gấp 500 lần, có thể phun ra lửa khiến người chết cháy!”

Minh Hạo từ trong sách cổ Kim gia đọc biết loại dị năng này.

Hỏa Ngục Hổ, là một dị năng vô cùng hiếm, thuộc hệ động vật, không những tăng cường người sử dụng dị năng toàn diện sức mạnh lên 1000%, mà còn sức hồi phục vô cùng mạnh mẽ, trọng yếu nhất còn có thể phun ra lửa vậy, nhưng không phải lửa thường, mà là loại lửa có thể thiêu cháy vạn vật ví như lửa ‘địa ngục’, thậm chí làm bằng sắt thép khi bị lửa này dính vào, liền trong giây lát cháy rụi không còn một mảnh, có thể thấy được lửa này vô cùng đáng sợ.

Nhưng Minh Hạo sợ sao? Câu trả lời là không, hắn móc móc lỗ tai, hài hước nhìn Hận Thiên Tử cười nói: “Sủa gì đó? Nói tiếng người đi chó con, ta nghe không hiểu người nói gì.”

Hận Thiên Tử ánh mắt sát cơ đại thịnh, không nói lời gì, hắn há miệng ra thật to, sau đó từ miệng hắn bắn ra từng quả cầu lửa màu đen, có đường kính to 1m về phía Minh Hạo.

Ở quả cầu lửa bay qua, mọi thứ trên đường đều bị thiêu đốt toàn bộ, bao gồm cửa lớp học, tường....

Minh Hạo sắc mặt lạnh lùng nhìn quả cầu lửa bay về phía mình, hần cười lạnh nhìn về Hận Thiên Tử khiêu khích nói: “Người chỉ có nhiều đây thôi à? Đúng là cái hồ giấy a, ta còn tưởng gì thì ra không hơn cái này.”

Hận Thiên Tử thấy Minh Hạo lại tiếp tục khiêu khích, nghe đến gọi mình là hồ giấy không gì hơn cái này, ánh mắt hồ đồ bừng lên, sau đó liền tiếp tục há mồm, một hơi phun ra hơn chục cái hỏa cầu lửa lớn nhỏ bắn về Minh Hạo.

“Vù Vù Vù Vù” từng cái quả cầu đen như mực bay đến Minh Hạo với tốc độ xé gió, Minh Hạo nhìn từng quả cầu bay tới mình, sắc mặt bình tĩnh không đổi sắc, lấy hai cái bao tay màu trắng trên tay ra, để lộ hai lòng bàn tay một trắng một đen, giữa lòng bàn tay có con mắt đỏ kỳ dị.

Hắn chậm rãi giơ tay phải lên, nhẹ nhàng nói: “Hấp Thu Nguyên Tố”.

Các quả cầu lửa màu đen khi bay tới Minh Hạo lập tức như bị cái gì đó hút, sau đó liền tất cả quả cầu lửa khi tới gần Minh Hạo đều bay vào lòng bàn tay của hắn.

Hận Thiên Tử nhìn từng quả cầu lửa bắn trúng Minh Hạo, trên mặt nở nụ cười vui vẻ thầm nghĩ “Đây là kết cục đặc tội ta...” đột nhiên trên mặt hắn động lại.

Hắn nhìn thấy gì? Khi quả cầu sắp bắn trúng người Minh Hạo, chỉ còn một, hai cen-ti-mét nữa là trúng, đột nhiên nó lại tự động bay vào lòng bàn tay phải của Minh Hạo.

Sau đó liền không có chuyện gì xảy ra, kể cả hỏa cầu bắn trúng Minh Hạo sau đó liền đốt cháy hắn thành người lửa như trong tưởng tượng của Hận Thiên Tử.

Hận Thiên Tử mắt hồ ngơ ngác nhìn Minh Hạo, thật không thể tin vào mắt mình được, hai mắt nghi ngờ nhìn chăm chăm cái bàn tay đó, đột nhiên ánh mắt co rút lại.

Lòng bàn tay đen thui, ở giữa bàn tay đó có con mắt màu đỏ như máu, nhìn trông vô cùng kinh dị.

Khi nhìn thấy được cái bàn tay có con mắt màu đỏ lờ kỳ dị như vậy, Hận Thiên Tử ánh mắt thay đổi, sợ hãi nhìn Minh Hạo thét lên: “Người người người, là hắc ám chủng tộc!?”

Hận Thiên Tử nói mình là hắc ám chủng tộc, Minh Hạo hơi ngây người, sau đó lấy lại tinh thần, không giải thích gì, mỉm cười nhìn hắn nói: “Người đoán”

Nghe được Minh Hạo nói, trong lòng Hận Thiên Tử càng chắc chắn hơn, Minh Hạo là người của liên minh hắc ám cài vào đây, lập tức sắc mặt hắn vô cùng vui vẻ, trong lòng nghĩ, nếu hắn giết được Minh Hạo, sau đó báo cho viện trưởng, viện trưởng lại báo lên liên bang nhân loại, thế là hắn được trọng thưởng, thậm chí có thể được điểm cống hiến vô cùng lớn.

Nghĩ tới đây, Hận Thiên Tử trong lòng càng đối với Minh Hạo sát cơ tăng lên, mắt nhìn về Minh Hạo như nhìn thấy con dê béo bở thơm ngon đồng dạng.

Nhìn ánh mắt của Hận Thiên Tử, Minh Hạo biết hắn nghĩ cái gì, khẽ lắc đầu nói: “Người đúng là hồ giấy, ngoài trừ được cái túi da đẹp, lại là thứ ngu ngốc...”

Lại tiếp tục bị Minh Hạo chửi là hồ giấy, còn là ngu ngốc, Hận Thiên Tử không tiếp tục phóng ra cầu lửa nữa, vì hắn biết chiêu này bị Minh Hạo vô hiệu hóa, không chút do dự thuận đi đến bên cạnh Minh Hạo, giơ vuốt hồ lên đánh về hắn.

Minh Hạo đột nhiên cảm nhận được nguy hiểm, nghe luồng gió xé bên cạnh, mặc dù hãn đẳng cấp Vương Giả sơ kỳ, còn nhiều năng lực khác, nhưng cơ thể hãn là điểm yếu duy nhất, hãn cũng không muốn đem tính mạng mình ra thử nghiệm a.

Còn có năng lực là lục đạo, Thần La Thiên Chinh, nhưng hãn không muốn sử dụng ở đây, thứ nhất, hãn muốn ẩn giấu năng lực của mình, thứ hai, hãn cần tăng kinh nghiệm chiến đấu, chứ không phải loại một hit xong chuyện.

Không chút do dự thuận di né ra, sau đó tay phải lại vận chấn động năng lực, từ xa đánh về nơi mình đứng.

“Cờ -Rắc” Không khí hình thành mặt gương bể, trong chốc lát khe hở lan tràn xung quanh không khí.

Như đã biết trước chuyện này, Hận Thiên Tử sau khi đánh xong một đòn, liền không chút do dự thuận di nơi khác, tránh được đòn chấn động đánh tới.

“rầm!” chấn động đánh nát vị trí Minh Hạo đánh lúc này, thành cái hố to.

Nhìn thấy mình lần đầu đánh hụt, Minh Hạo nhú mày, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ bị bắt bài? Người này chỉ trúng một đòn của mình đã rút kinh nghiệm rồi, không hổ là người được đề bạt lên làm hội trưởng học viện a, có chút lợi hại.”

Minh Hạo không biết là, muốn lên làm hội trưởng của Học Viện Bắc Đẩu, vô cùng khó, các học viên phải tranh đấu sứt đầu mẻ trán để giành lấy chức vị này, không những yêu cầu là thiên phú vô cùng cao, dị năng mạnh mẽ, mà còn là tâm kế cao cùng có thể lực sau lưng chống đỡ, mà cái gọi thể lực sau lưng không phải do thể gia, mà là phải đi thu thập tất cả phe thể lực ở học viện này, sau đó thành lập nên thể lực riêng của mình ở học viện, sau đó được 7/10 học viên đồng ý đề cử, mới được đề lên chức vị hội trưởng.

(còn tiếp)

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Đánh Bại Hận Thiên Tử

Hận Thiên Tử nhanh chóng thuận di sang nơi khác, nhìn thấy vị trí lúc này Minh Hạo đánh thành cái hố, trong lòng âm thầm hô may mắn hăn kịp thời thuận di nhanh.

Sau đó, tiếp tục thuận di với tốc độ nhanh, trong chớp mắt, Hận Thiên Tử đã thuận di đến bên người Minh Hạo.

Hận Thiên Tử lần nửa giờ lên móng vuốt mình, đánh về phía Minh Hạo.

Minh Hạo cảm nhận được bên trái truyền đến tiếng xé gió, hăn đứng yên đó, không né, không tránh.

Không chút do dự vận chuyển chấn động trong cơ thể truyền đến bàn tay, năm ngón tay khép lại làm hình quả đấm, hơi gồng ra sau, sau đó bàn tay phát ra một cú đánh ngang vừa lúc chặn lại móng vuốt hổ của Hận Thiên Tử đánh tới.

“Cờ-Rắc” Tiếng như gương bể lại vang lên, không khí xuất hiện từng đạo khe hở tinh tế nứt ra.

Vuốt hổ của Hận Thiên Tử cùng năm đấm chấn động Minh Hạo chạm vào nhau.

Hai bên bắt đầu bắt đầu giằng co, không phân thắng bại.

Minh Hạo càng truyền lực chấn động vào tay trái của hăn, càng ra sức gồng lên nổi gân xanh, chấn động lực quá mạnh.

Do truyền quá nhiều lực chấn động, tay trái của hắn gần như chịu đến giới hạn chịu đựng, chỉ cảm thấy xương cốt, bắp thịt bên tay trái đau đến muốn tan vỡ, nhưng hắn vẫn cắn răng nhịn xuống.

Mà Hận Thiên Tử khi đánh về Minh Hạo, vậy mà vẫn đứng im không nhúc nhích, thậm chí còn lấy tay ra đón đỡ móng vuốt của mình.

Trong lòng vô cùng vui mừng, không nghĩ tên này lại ngu ngốc như vậy, phải biết móng vuốt của hắn rất sắc bén, có thể một trảo dễ dàng xé nát một tiểu hành tinh loại trung, thế mà tên kia lại đứng im còn đánh trả lại.

Nhưng lúc này thì khác, khi trảo của hắn cùng tay Minh Hạo đụng nhau.

Không như trong tưởng tượng tay hắn dễ dàng đánh gãy tay Minh Hạo, mà là dường như móng vuốt của hắn đụng vào bức tường sắt cứng rắn, không thể tiến thêm một tấc nào nữa, bị tay Minh Hạo cản lại.

Hơn nữa còn là ngang tài ngang sức với mình, nhưng dần dần, hắn cảm thấy tay Minh Hạo giống như lực đột nhiên tăng mạnh hơn móng vuốt của hắn một bậc.

Càng ngày, móng vuốt của hắn càng chịu không nổi lực chấn động từ tay Minh Hạo truyền đến.

Rốt cuộc...

“Rắc” Móng vuốt hắn vỡ ra, sau đó tay Minh Hạo lực chấn động tiếp tục đánh tới bên trong

“Ngao!~” Hận Thiên Tử hét thảm ngao lên một tiếng, tay hồ rũ xuống, hoàn toàn bị Minh Hạo phế đi.

Minh Hạo thừa cơ hội này lấy tay phải bắt lấy đầu lâu của Hận Thiên Tử, sau đó, nhấn mạnh xuống đất.

Hận Thiên Tử hiện tại vô cùng đau đớn, hân tạm thời mất đi sức phản kháng, bị Minh Hạo dễ dàng đem đầu hân ấn xuống đất.

Sau đó tay phải Minh Hạo lại lần nữa truyền đến lực chấn động, nắm lấy đầu lâu Hận Thiên Tử đè dưới đất ấn mạnh vào trong.

“Cờ-rắc” đầu lâu hân Hận Thiên Tử phía trên xuất hiện từng đạo khe hở, sau đó lan rộng ra.

“Ngao~~~!” Hận Thiên Tử lại lần nữa hét thảm, máu đỏ tươi từ thất khiếu chảy ra, cả thân thể hân đột nhiên thu nhỏ lại, biến thành hình dạng người, nhưng là bên ngoài quần áo do lúc hóa thú bị xé hết, chỉ còn lại thân thể trần truồng.

Minh Hạo hiện tại có thể cảm nhận được chiến đấu thực sự lợi ích thế nào, nhìn Hận Thiên Tử thê thảm tình cảnh, cả thân thể trần truồng **

Lại hoạt động một chút cánh tay trái, lúc này hân cảm thấy vô cùng đau đớn, nhất là bắp thịt bên tay trái như muốn nổ tung vỡ ra.

Khuôn mặt Minh Hạo nhăn lại, không khỏi hít hà khí lạnh một hơi, không nghĩ tác dụng phụ của năng lực chấn động lại mạnh như vậy, khiến tay trái của hân gần như đạt đến giới hạn tan vỡ.

Ôm lấy tay trái của mình, Minh Hạo liếc nhìn Hận Thiên Tử chán ghét đứng lên, sau đó từ cửa hàng mua bình hồi phục lại, uống vào một hơi, cảm thấy tay trái đỡ đau hơn, cũng mặc kệ Hận Thiên Tử sống chết trần truồng nằm đó, bước vào lớp học của mình.

Mà tiếng kêu thảm của Hận Thiên Tử vô cùng to, vang vọng khắp hành lang, truyền đến các phòng học bên cạnh đó.

Sau đó, có nhiều học viên trong lớp nghe được tiếng động bên ngoài, tò mò nhìn qua cửa, thấy được một thân ảnh nam tử trần truồng nằm dưới đất,

hắn mái tóc đỏ rực như lửa...

Các học viên kia cảm thấy thân ảnh nam tử kia có chút quen thuộc, lại nhìn về khuôn mặt kia.

“A không phải hội trưởng của chúng ta, Bắc Đẩu Hồ Vương đây sao!!!!?”

Có vài người khi thấy người nằm dưới đất liền nhận ra được chính là Hận Thiên Tử không khỏi gào to một tiếng kinh ngạc.

Mà Bắc Đẩu Hồ Vương chính là danh hiệu của Hận Thiên Tử hiện giờ được mọi người trong học viện đặt cho.

Một đám hét lên, như là thấy chuyện kinh khủng đồng dạng, bọn hắn về mặt hoàn toàn hiện lên không thể tin tưởng được chuyện này.

Không nghĩ đến vị hội trưởng được tất cả học viên cùng trường lão tôn trọng, đồng thời là tấm gương sáng cho các học viên khác hướng tới, vậy mà hiện tại lại trần truồng nằm dưới đất thế này.

“A, xem kìa, hắn thế mà lại thất khiếu chảy máu!” có một người nhìn kỹ Hận Thiên Tử, nhận ra được màu đỏ tươi trên mặt hắn, cùng cõi tai, mắt, mũi, họng, miệng tràn ra máu tươi, không khỏi kinh ngạc kêu lên.

Nghe được tiếng kêu, nhiều người từ trong lớp học rút cuộc tìm chế không được, mặc kệ giáo viên ở đó, bắt đầu như ông võ tổ tràn ra ngoài,

Mà các giáo viên khác trong lớp đang dạy học, khi nghe có thanh âm truyền đến nói là hội trưởng của trường, Hận Thiên Tử hiện tại đang nằm trần truồng trên hành lang, thì không bất kì giáo viên nào tin tưởng, phải biết, Hận Thiên Tử hiện tại đẳng cấp là Anh Hùng sơ kỳ, khi kích hoạt dị năng hóa thú, chiến lực có thể so với Anh Hùng trung kỳ thậm chí là Anh

Hùng đỉnh phong, trừ phó hiệu trưởng cùng hiệu trưởng của trường, ai có thể đánh bại hắn?

Vài giây sau, tiếp tục nghe vài tiếng thét kinh ngạc vang lên từ các phòng học, rốt cuộc không chịu tò mò nổi, bọn hắn ngó ra ngoài, khi thấy nam tử đang nằm trên hành lang chính xác là...Hận Thiên Tử, bọn hắn thực sự cũng là không thể tin vào mắt mình.

Lại nhìn đến Hận Thiên Tử thất khiếu chảy máu cả đám đều kinh ngạc đến ngây người, không nghĩ người mạnh nhất trong tất cả học viên lại là ... thua!

Bọn hắn làm giáo viên lịch duyệt lâu năm, có thể đoán ra tình huống hiện tại, mà lúc này khi nghe được tiếng vang lớn bên ngoài, nhưng bọn hắn cũng không để ý cho lắm, chỉ cho rằng các học viên bình thường tranh đấu mà thôi, dù sao ở học viện không cấm các học viên tranh đấu, cho nên chuyện tranh đấu tại chỗ mọi nơi là chuyện bình thường, chỉ cần không làm chết người là được.

Lại kết hợp với tình trạng bên ngoài của Hận Thiên Tử không mặc quần áo, thất khiếu chảy máu, cùng với vài chỗ hành lang bị đánh thành cái hố to nhỏ, bọn hắn có thể phỏng đoán ba, bốn phần chiến đấu lúc này.

Mà bọn hắn phỏng đoán chính là: Hận Thiên Tử ra tay toàn lực, kể cả mở ra dị năng thú hóa của mình, nhưng vẫn bị ‘người kia’ đánh bại.

“Nhanh đưa hắn đến phòng bệnh, nếu không thật sự hắn chảy máu đến chết!” Có người lo lắng nhìn Hận Thiên Tử trên mặt tràn đầy máu, nhin không được kêu lên.

“A đúng, nhanh đưa hắn đến phòng bệnh” rốt cuộc có vài người lấy lại tinh thần, bắt đầu tiến tới đưa Hận Thiên Tử đi...

....

Vài người khi thấy Hận Thiên Tử bị đánh bại, bắt đầu loan tin với nhau, ngăn ngủ vài phút liền truyền đến khắp cả học viện, kể cả viện trưởng cũng là chú trọng việc này.

Nhưng không chỉ riêng viện trưởng, mà còn nhiều người khác...

(còn tiếp)

...

Chương này không tinh thần như 2c kia lắm ^_^ mai tiếp, G9

P/s 2: có vài người nói là muốn cho A7 ra sân sớm, việc này mình xin ghi nhận lại, và sẽ sắp xếp hợp lý tình huống cho A7 ra sân sớm nhất, cảm ơn các bạn đã và đang theo dõi truyện....nhiều ^_^

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Dâm Đăng Lớp Học

*

**(Cảnh báo chương không thuần khiết 18+...)*

*

Minh Hạo không biết là, hắn vừa một chuyện kinh khủng nhất mà học viện từ trước tới nay chưa từng xảy ra, hội trưởng Hận Thiên Tử, có danh hiệu: Hồ Vương Bắc Đẩu bị người đánh năm trần chuồng dưới đất.

Hơn nữa, là ở ban ngày ban mặt...vậy mà trần chuồng năm...bị rất nhiều học viên thấy, còn có chụp hình lại loan truyền.

Chỉ trong vài phút chuyện này lan rộng ra toàn học viện, ai ai cũng biết, cho dù là lớp học cấp thấp nhất sơ cấp cũng là biết chuyện này.

....

Minh Hạo sau khi xử lý xong Hận Thiên Tử mở cửa, bước vào phòng học.

“Keo~kẹt”

Khi Minh Hạo bước vào, tất cả học viên cùng giáo viên đang trong lớp học nghe tiếng cửa mở, đều dừng lại hoạt động, quay đầu nhìn về phía cửa, trông thấy một người thiếu niên trẻ tuổi bước vào, sắc mặt ai cũng là kỳ lạ.

Vị giáo viên kia là một vị mỹ phụ tuổi 30 có hơn, mái tóc đen để dài đến ngang hông, khuôn mặt ngũ quan tinh xảo, môi hồng răng trắng, mày dài mắt phượng, môi dưới có một cái nốt ruồi đen, nhìn vô cùng khiêu gợi quyến rũ nam tính đàn ông.

Mặc một chiếc áo khoác màu trắng dài đến đầu gối tương tự như một chiếc áo khoác phòng thí nghiệm, một chiếc áo vest màu đen và quần màu đen với một vành đai nâu. Bên dưới áo của vị mỹ phụ là một chiếc áo sơ mi và màu hạt dẻ ngắn cà vạt.

“Người chính là học sinh mới chuyển đến lớp, Hoàng Minh Nhai?” Vị mỹ phụ kia nhìn Minh Hạo hỏi thăm.

Minh Hạo gật đầu cười đáp: “Đúng, ta là học sinh mới đến, tên là Hoàng Minh Nhai.”

Nghe Minh Hạo xác nhận mình là học sinh mới đến, mỹ phụ trên mặt nở nụ cười quyến rũ, cười nói: “Tốt Minh Nhai, ta chính là chủ nhiệm lớp đặc biệt 12BA, tên là Cơ Ngọc Nhiên, lớp 12A chào đón người.”

“Bộp bộp bộp bộp bộp”

Sau khi Cơ Ngọc Nhiên nói xong, phía dưới là một tràng vỗ tay nồng nhiệt, như là chào đón vị minh tinh nào vậy.

Minh Hạo mỉm cười nói cảm ơn, sau đó xoay người lại nhìn các bạn học của mình.

A...khi nhìn xong, vẻ mặt Minh Hạo đầu tiên là vui vẻ, rồi đột nhiên khuôn mặt cứng lại, sau đó cả người dờ ra...

Hắn trong thấy Tuyết Linh Nhi ngồi bàn cuối đang vẫy tay chào a, hắn rất vui vẻ, thầm nghĩ chắc do viện trưởng sắp xếp...Nhưng là khi thấy cả phòng học...

A mắt hăn là nhìn lằm? Minh Hạo xoa xoa mắt nhìn lại một lần nữa.

Toàn nữ! Hăn đếm hết tổng cộng là 59 người, phân ra 30 cái bàn, mỗi cái bàn là 2 người ngồi.

Mà hiện tại có một chỗ trống, chắc là sắp xếp cho hăn, nhưng còn lại 59 chỗ đây? Đều là nữ ...

Nhìn lại một vòng, toàn phòng học đều là nữ và nữ, nữ và nữ, nữ và nữ, nữ và nữ.....

Trong đầu Minh Hạo trống rỗng nhìn lấy...ánh mắt chờ dẫn nhìn. Rốt cuộc hăn cho ra kết luận: lớp học hoàn toàn là nữ, như vậy chỗ trống duy nhất là của hăn, mà hăn thì chính là một nam duy nhất.

Và số lượng là: 59 nữ, 1 nam...

A sao thượng đế không công bằng a, nếu chỉ có 2 nam 55 nữ còn được, đằng này trong lớp toàn thể 59 người đều là nữ, chỉ có duy nhất hăn là nam ở đây.

Sắc mặt Minh Hạo lúc này hoàn toàn đen lại, nhìn tiếp: có ngực tỷ, có loli, có ngực bự, có ngực phẳng....

Có hông to, có hông nhỏ, có eo thon, có da trắng, có da đen, có da màu lúa mạch, có tóc trắng, có tóc đen, có tóc đỏ, có tóc tím....

Lại nhìn tiếp, có môi mỏng, có môi thâm, có môi dài...

Lại tiếp tục, có chân dài, chân ngắn, chân mang vớ đen, chân mang vớ trắng...

Có ... và có ...

Nhìn chung, mỗi người đều là một phương giai nhân tuyệt sắc, có thể nói một trong 100.000 mới có 1.

“Chẳng lẽ đây mới gọi là lớp ‘đặc biệt’ ...” Minh Hạo sắc mặt đen lại, lúc xanh, lúc đỏ, lúc đen.

....

...

“Bạn Hoàng Minh Nhai người có bệnh trong người?” Nhìn thấy Minh Hạo sắc mặt liên tục đổi màu xanh đỏ đen, Cơ Ngọc Nhiên vẻ mặt lo lắng hỏi.

Nghe Cơ Ngọc Nhiên hỏi, Minh Hạo lấy lại tinh thần, quay đầu lại, khuôn mặt cứng ngắt như robot lắc đầu nói: “Ta không sao, ta chỉ là lần đầu đến lớp học có chút lo lắng thôi.”

“A thì ra là vậy, nếu người thấy chỗ nào không khỏe thì nói với ta.” Cơ Ngọc Nhiên vẻ mặt hiểu ra nói.

Nàng hồi qua nhận được hiệu trưởng nhắn tin đến máy truyền tin, nói là ngày mai có người học sinh nam tên Hoàng Minh Nhai đến nhập học...sau đó hiệu trưởng nhắn email qua, trong đó có hồ sơ học sinh này cho nàng.

Lật ra, đó là một người gia thế bình thường, tên: Hoàng Minh Nhai, chủng tộc: nhân loại, quê hán: Mộc Tinh, tuổi tác: 6....

Khi nhìn đến tuổi tác chỉ 6, nàng vô cùng kinh ngạc, không nghĩ người học sinh mới này chỉ mới 6 tuổi ‘đứa bé’ được viện trưởng lại sắp xếp đến lớp đặc biệt.

Nhưng nàng biết mình thân phận, cho nên không theo đuổi chuyện này.

Minh Hạo đứng phía trên quay đầu nhìn tất cả bạn học trong lớp, khuôn mặt cứng ngắt cười nói:” Chào, ta tên là Hoàng Minh Nhai, hiện tại mới 6 tuổi” Khi nói đến 6 tuổi, Minh Hạo sắc mặt đỏ lên, hắc hơi xấu hổ về việc mình ‘còn nhỏ’ như vậy.

Nghe được Minh Hạo giới thiệu hắc chỉ mới 6 tuổi, 58 người trừ Tuyết Linh Nhi ra, vẻ mặt ai cũng hiện lên kinh ngạc, một trận đều há hốc mồm, sau đó 29 cặp mắt mỹ nữ đều hiện lên quái lạ, tất cả đều cùng lúc nhìn đến nơi đũng quần, bao gồm Tuyết Linh Nhi theo phòng trào đám đông nhìn về nơi jj Minh Hạo.

“Àch, các người muốn làm gì!” Minh Hạo phát hiện phía dưới từng cặp mắt nhìn chăm chăm vào nơi tiểu jj, từng con mắt như muốn ăn tươi nuốt sống tiểu jj của mình đồng dạng, theo bản năng hai tay che quần lại hỏi.

Nhất thời, cả phòng học không khí tràn đầy ám muội.

“Họ khan, được rồi, Minh Nhai bạn học xuống chỗ ngồi kia đi, nếu có gì không hiểu hỏi bên cạnh Tuyết Linh Nhi bạn học.” Cơ Ngọc Nhiên trên mặt hơi hồng, nói một tiếng, nàng đánh vỡ không khí ám muội này.

Các bạn nữ nghe giáo viên nói, lập tức liền lấy lại tinh thần, các nàng cúi đầu xuống thấp, không dám nhìn tiếp, hiện tại có thể thấy được hai má các nàng đều hồng hồng, hiển nhiên là vô cùng xấu hổ vì hành động của mình lúc trước.

Minh Hạo nói một tiếng cảm ơn với Cơ Ngọc Nhiên, sau đó đi đến bàn của mình.

Trong lúc Minh Hạo đi ngang qua, không biết là cố ý hay vô tình, mà các mỹ nữ lại lấy tay ‘khiêu’ hoặc ‘đụng’ trúng tiểu jj của hắc.

Nếu không phải ở đây nhiều người cùng lớp học, Minh Hạo đã cho mấy con ‘gợi tình’ này một bài học rồi.

...

Sau một lúc, Sắc mặt Minh Hạo hiện tại có thể nói là vô cùng đen, đen như muốn chảy ra nước, trên đầu bắt đầu chảy ra mồ hôi hột....

Cứ đi qua một, hai bàn, là bị ‘bàn tay’ nào đó đụng trúng tiểu jj của hắn, khiến dục hỏa trong lòng lại nổi lên, nhưng Minh Hạo vẫn là ráng kiềm chế lại không phát tát ra.

Sau đó, hắn chân đi nhanh hơn, như là bị ma đuổi đồng dạng.

“Lạc lạc lạc, hi hi hi, khanh khách...”

Mà các mỹ nữ kia khi ‘sờ’, lại nhìn sắc mặt Minh Hạo hoàn toàn đen, cảm thấy rất buồn cười, các nàng không khỏi duyên dáng khẽ cười một tiếng.

Rốt cuộc, trải qua trùng trùng điệp điệp ‘khảo nghiệm’ trên đường đi, Minh Hạo đã đến bàn mình.

Nhìn Tuyết Linh Nhi cái kia cặp mắt trắng dã, khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết, làn da trắng như tuyết, Minh Hạo tim không khỏi đập nhanh mấy lần, hắn ngồi xuống ghế, mỉm cười hỏi thăm Tuyết Linh Nhi: “Người đạo này thấy khỏe không, nếu thấy không ổn thì xin nghỉ, ta lo lắng...” ánh mắt thâm tình nhìn về bụng Tuyết Linh Nhi.

Tuyết Linh Nhi nghe Minh Hạo hỏi thăm, trong lòng cảm thấy vô cùng hạnh phúc, nàng mặt hồng hồng, tay xoa nơi bụng mình hơi nhô lên, lắc đầu dịu dàng nói: “Ta không sao chỉ là đạo này cảm thấy hơi buồn nôn mà thôi.”

Minh Hạo nghe vậy cũng không nói gì, chỉ là gật gật đầu, hiện tượng buồn nôn bình thường ở phụ nữ có thai.

Sau đó là thời gian giảng bài lý luận của Cơ Ngọc Nhiên, ở lúc Cơ Ngọc Nhiên giảng bài, Minh Hạo phát hiện một cái chức năng hệ thống mới: học tập.

Khi nghe giảng, hệ thống trong đầu vang lên âm thanh: có cần hay không học tập, chỉ cần Minh Hạo gật đầu và bỏ ra số điểm mua sắm nhất định, liền có thể hoàn toàn trong giây lát liền học xong tất cả.

Cái này như là học skill trong game, chỉ cần bỏ ra một số điểm nhất định là một giây sau liền có thể học hết toàn bộ.

Phát hiện được chứng năng này, Minh Hạo trong lòng vô cùng vui vẻ, không chút nghĩ ngợi ý niệm “đồng ý”

Hệ thống: “Đình! Chủ nhân học tập thành công tất cả bài giảng tri thức sách vở của Bắc Đẩu Học Viện, khấu trừ 100.000 điểm”

Sau đó một luồng tri thức truyền vào trong óc, mà tất cả bài vở tri thức của Bắc Đẩu Học Viện từ lớp sơ cấp đến lớp đặc biệt đều truyền vào óc hẳn.

Sau đó là một hồi nhàm chán... hần nhắm mắt nằm ngủ, không thèm nghe Cơ Ngọc Nhiên giảng bài, vì hiện tại hẳn đã hoàn toàn nằm giữ rồi, không cần thiết phải lãng phí thời gian nghe tiếp.

Cơ Ngọc Nhiên đứng trên bục giảng thấy cảnh này mày hơi nhíu lại, nhưng là nghĩ Minh Hạo chỉ mới 6 tuổi chỉ là tuổi ăn chơi, với lại người này được hiệu trưởng đưa vào lớp học, chắc có cái gì đó đặc biệt, nên nàng cũng không tìm Minh Hạo gây sự.

...

“Reng!!!” “Reng!!!” “Reng!!!”

Tiếng chuông báo tan học vang lên.

Nghe thấy tiếng chuông, tất cả mỹ nữ vui cười như hoa, sau đó tất cả ánh mắt đều tập trung nhìn về vị trí Minh Hạo đang nằm ngủ.

Trong mắt các nàng sáng lên những tia quang mang kỳ lạ, nếu Minh Hạo nhìn thấy những tia sáng này, chắc hẳn sẽ sợ tè quần chạy trốn chết...vì ánh mắt đó là như nhìn con dê béo, giống như lúc Mị Tình nhìn về hắn.

Cơ Ngọc Nhiên đứng dậy đi ra khỏi lớp, trước khi đi ra lớp, nàng quay lại nói với một bạn nữ gần đó: “Khi nào Minh Hạo tỉnh dậy, người đưa cho hắn tờ giấy này, nói với hắn đây là môn học tự chọn, nếu thích môn nào cứ điền vào, không bắt buộc.” sau đó liền đi ra ngoài để lại trong lớp là một đám nữ sinh.

Thấy giáo viên đi ra ngoài, các bạn học nữ lập tức khóa cửa phòng học lại.

Sau đó quay đầu nhìn về phía Minh Hạo, trong ánh mắt càng là không chút che dấu tham lam của chính mình.

Tuyệt Linh Nhi ngồi bên cạnh Minh Hạo thấy vậy, trong lòng thầm kêu không ổn, lập tức lấy tay lay dậy bên cạnh Minh Hạo đang ngủ.

Bị Tuyệt Linh Nhi lay dậy, Minh Hạo mơ mơ, màng màng mở mắt ra nhìn Tuyệt Linh Nhi vẻ mặt khó hiểu hỏi: “Có chuyện gì vậy Linh Nhi?”

Tuyệt Linh Nhi vẻ mặt trắng bệch, nhỏ giọng nói: “Người nhìn xung quanh đi liền hiểu...”

Nghe Tuyệt Linh Nhi nói, Minh Hạo tinh thần càng tỉnh hơn, hắn mở mắt nhìn xung quanh...

Nhìn xung quanh không cảm thấy có nguy hiểm gì, trong đầu hẫ hẫ 100 cái dấu hỏi????

“Có gì đâu Linh Nhi?” Minh Hạo quay đầu khó hiểu quay đầu nhìn Tuyết Linh Nhi nói.

“Ồng ngóc, người nhìn kỹ lại!” Tuyết Linh Nhi vẻ mặt càng thêm gấp, nhìn không được néo bên hông Minh Hạo một cái.

“Ah!” bị néo đau, Minh Hạo tỉnh tỉnh hơn, ánh mắt từ mông lung càng thêm rõ ràng, khi nhìn thấy trong phòng Cơ Ngọc Nhiên không còn, lại nhìn xung quanh các bạn học nữ...

Đến khi... ánh mắt các mỹ nữ đang nhìn về Minh Hạo như nhìn thấy miếng thịt ngon béo bở đồng dạng.

Minh Hạo đến lúc này mới tỉnh ngộ lại, trong lòng rối cuộc cảm giác không ổn, nhìn những ánh mắt đó, hẫ hẫ không khỏi cảm thấy dưới thân đũng quần tiểu j lạnh đi, những ánh mắt này, đó không phải là ánh mắt lúc trước khi Mị Tình trong quán bar nhìn về hẫ à?

“Các người muốn làm gì, không được càn rỡ, đây là lớp học!!!” Minh Hạo đứng dậy, hét to một tiếng, uy hiếp các nàng.

Một mỹ nữ tóc vàng nghe vậy, không những sợ, mà còn lấy làm mừng, nàng cười khanh khách nói: “Người yên tâm, cửa đã được chúng ta cài mã hóa bảo vệ lại, cho dù là viện trưởng cũng không vào được, trừ phi là cậ mạnh đi vào, nhưng là chuyện này sẽ không bao giờ xảy ra ở lớp học, nhất là ban cấp đặc biệt, với lại hiện giờ là giờ nghỉ ngơi cho nên không ai vào đâu.”

Minh Hạo sắc mặt đen lại, cửa cài mã hóa? giờ nghỉ ngơi? Nhìn không được, sắc mặt âm trầm hỏi: “Các người có âm mưu gì?”

Một mỹ nữ khác thấy vậy, sắc mặt nghi ngờ hỏi Minh Hạo: “Người không biết à?”

“Biết cái gì?” Minh Hạo khuôn mặt mờ mịt hỏi.

Hôm nay hẳn vừa đến lớp học a, nào biết cái gì?.

Nhìn Minh Hạo vẻ mặt mờ mịt, một mỹ nữ trong đó lòng tốt ‘giải thích’: “Là vậy, ông nội người, cũng chính là Kim Hải đã đem người hứa hôn với chúng ta, mà ông nội(ngoại) cha mẹ của chúng ta hoàn toàn gạt đầu đồng ý việc này, sau đó liền bọn hắn giải thích cho chúng ta là: Người sở hữu thiên phú 20 tinh, một khi lấy người về, không những chúng ta địa vị trong gia tộc càng lên cao.

Khi chúng ta có ‘mầm’ với người, sẽ sinh ra những đứa bé thiên phú không kém gì người, thậm chí có khả năng càng kinh khủng hơn, sau khi chúng ta nghe xong bậc trên giải thích, liền không chút do dự gạt đầu đồng ý.

Chúng ta đều biết, hiện tại người còn nhỏ chỉ mới 6 tuổi, nhưng không sao, theo tình báo nơi đó thì Tuyết Linh Nhi đã mang thai với người...

Mà người thuộc về Kim gia, một trong 10 siêu cấp cổ lão gia tộc, cũng là cổ lão siêu cấp gia tộc bên trong mạnh nhất, cho nên đối với chúng ta là vô cùng vinh hạnh, chúng ta không ngại làm thiếp của người...

Người yên tâm, chúng ta sẽ yêu người mãi mãi, hảo hảo nắm lên đó ngoan đi, để chúng ta phục vụ người.” Sau khi nói xong, ánh mắt vị mỹ nữ kia lập tức biến thành tham lam, như lão sói già tham lam nhìn lấy con cừu nhỏ đồng dạng.

Nghe vậy, sắc mặt Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi hoàn toàn trắng bệch, trong lòng Minh Hạo 100 cái fuck your mother ông nội... a, đây là người bán đi cháu mình rồi.

“Các người không được lại đây, nếu không ta liều mạng với các người” Minh Hạo lùi lại mấy bước, chân hằn h oàn toàn run rẩy, sắc mặt sợ hãi nhìn hơn 58 nữ đang tiến đến gần, như con cừu non nhìn 58 lão sói đang tiến đến hăm hiếp hấn vậy...

Mặc dù các nữ này đều xinh đẹp, ai cũng khuynh quốc khuynh thành, mỗi dáng vẻ đều có nét đặc trưng riêng, nhưng là, hấn hiện tại mới 6 tuổi, còn chưa lập nghiệp kiến quốc a, hơi đâu mà xây dựng hậu cung 3000 này?

“Đừng lo, các tỷ tỷ sẽ ôn nhu với người.” Một đám mỹ nữ tiến lên, cười khanh khách lặc lặc, dâm đãng nói. Sau đó không lo cái gì hình tượng tiểu thư cổ tộc hay gia tộc siêu cấp, tất cả mỹ nữ sắc mặt hồng hào một mảnh, nghĩ đến nhiệm vụ phía trên trưởng bối giao, liền các nàng ánh mắt kiên định, tất cả mỹ nữ đều cởi ra hết quần áo của mình.

Sau đó liền như đàn sói già lâu ngày đói bụng, nhào vào ăn thịt cừu non...

.....

.....

1 phút sau, Minh Hạo đánh trống bại trận, mặc cho người căn xé...

Tuyệt Linh Nhi dù cố gắng phản kháng, nhưng là vô dụng, bị bọn mỹ nữ bắt lấy treo lại đằng xa trên ghế, lấy dây cột vào, chỉ có thể nhìn chòng mình bị đàn sói ‘ăn thịt’.

“Ah~~ Mạnh lên nào ” Một mỹ nữ tóc vàng đang cười ngựa rên rỉ ...

10 phút sau ...

“Xong chưa tới ta, người chơi cười ngựa đủ rồi” Mỹ nữ khác mắt phượng tóc đen dài nhịn không được, mặc kệ mỹ nữ kia, trèo lên người

Minh Hạo...

...

15 phút sau...các mỹ nữ khác cũng là tò mò, khát khao, khó nhịn, không biết khi cưỡi ngựa trên người Minh Hạo như thế nào, nhìn 2 mỹ nữ kia lần đầu cưỡi ngựa chỗ kia xuất huyết, lại là rên rỉ đau đớn các nàng nhìn vô cùng sợ, nhưng 5 phút sau, 2 nàng đều là vẻ mặt vui sướng, như là tận hưởng đồng dạng...

hơn 30 mỹ nữ cùng lúc trèo lên cưỡi ngựa...

.....

...

* *
—

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Trận Chiến Kinh Điển Nhất Của Minh Hạo

Cảnh Báo: 19+++++

(*_*)

Chú ý khi đọc, gần như đạt đến sắc hiệp (bán sắc)

(_)_)19++++*** Cảnh báo:...

.....

Minh Hạo ánh mắt dời dẫn nhìn lên trần nhà, hăn lúc này cảm giác được bị người khác cày rồi, hồi trước cày người, hiện giờ bị người cày lại, quả báo a.

Nhìn trên thân thể mình điên cuồng lắc lư mỹ nữ, lại nhìn phía sau như đi mua hàng đồng dạng, từng mỹ nữ xếp hàng hàng dài chờ...

Trong lòng giận dữ gào thét: “Ta không phải là hàng hóa hay dụng cụ được không?!!!”

Minh Hạo ánh mắt đỏ lên, từng tia máu trong mắt xuất hiện, hăn thật sự không nghĩ đến mình bị biến hành ‘dụng cụ’ sinh con rồi.

Hăn dù gì cũng là một người nam nhân, có lòng tự trọng của một người nam nhân, chứ không phải tiểu bạch kiểm để ai lên thì lên a.

Nhìn từng khuôn mặt mỹ nữ, có loli, có ngự tỷ, có phong hoa tuyết nguyệt, có khuynh thành vô song.....

“Phụt...” Một luồng sữa trắng bắn vào vườn hoa.

“A~H~” Mỹ nữ rên rỉ sung sướng một cái, sau đó đứng dậy đi ra, mỹ nữ khác đang xếp hàng thấy vậy, lập tức nhào vào cười ngửa...

...

Minh Hạo dù gì cũng là nam nhân, làm sao có thể chịu được bị nữ nhân đè lên người như thú cưỡi đây?

Hắn điên cuồng nghĩ: “Nếu các người muốn vậy, đừng trách ta vô tình!”

Sau đó, không để ý mỹ nữ đang trên người, tay đẩy mạnh nàng một phát, khiến nàng ngã ra sau.

Mặc kệ các mỹ nữ sững sờ, Minh Hạo đứng lên, sau đó nhìn tất cả mỹ nữ, khuôn mặt tuần tú của hắn hoàn toàn vắng vẻ, lạnh lùng nói: “Các người dám chơi dám chịu a, chuẩn bị đón nhận hình phạt của ta đi.”

Thấy Minh Hạo đột nhiên ‘điên cuồng’, tất cả mỹ nữ đại ra, sau đó ánh mắt bắt đầu đổi thành tinh tinh vì sao, có người mỹ nữ tóc vàng ỏng ẹo nói: “Ah, Hạo ca, hảo hảo phạt em đi, phạt mạnh vào ** em này” còn làm động tác xòe hai chân ra, sau đó là liếm môi khiêu khích các loại.

Nghe được vị mỹ nữ kia bừa hãn, Minh Hạo sắc mặt đen lại, không nói nhảm nhiều, trực tiếp từ cửa hàng mua được tề.

“Đừng! Phải chăng chủ nhân lựa chọn mua loại được tề: Siêu Cấp Cuồng Dâm Được Tề cấp S không?”

Minh Hạo không chút do dự ý niệm: “Phải”

“Đừng! Chủ nhân thành công nhận được một chai siêu cấp cuồng dâm được tề, khấu trừ 100 triệu điểm mua sắm.”

Minh Hạo lúc này rơi vào trạng thái điên cuồng, không để ý tới cái gì 100 triệu, sau đó tiếp tục mua nhiều thứ lặt vặt trong cửa hàng.

“Đing! Chủ nhân quyết định mua roi da cuồng dân? +10% khi làm chuyện đó”

“Đúng”

“Đing! Khấu trừ thành công 1000 điểm...”

“Đing! Chủ nhân quyết định mua nến dân dăng? +30% khi làm chuyện đó”

“Đúng”

“Đing! Khấu trừ thành công 3000 điểm...”

...

“Đing! Đing! Đing!”

“Đúng Đúng Đúng!!!”

Minh Hạo điên cuồng, mắt đỏ lên hét một tiếng, làm các mỹ nữ không khỏi sợ hãi lùi lại vài bước.

Sau đó, từ trên tay Minh Hạo xuất hiện bình được thủy, hắn không chút do dự uống hết chai.

Sau khi uống xong, chỉ cảm thấy cơ thể dục hỏa cháy lên, đôi mắt hắn hoàn toàn đỏ ngầu như máu, toàn thân cơ bắp đột nhiên nhô ra.

“Rắc!” Minh Hạo chiều cao đột nhiên cao 2m hơn, không chỉ vậy, jj càng là dài 1m có hơn...

Hình thể của hắn, nhất là cơ bắp vô cùng to, hoàn toàn có thể so với các ông tập GYM lâu năm...

Hắn điên cuồng nhìn tất cả mỹ nữ phòng học, giọng khàn khàn nói: “Tốt rồi các mỹ nữ, ta sẽ để các người hảo hảo hưởng thức ‘cây sủng dãi’ của ta a khặc khặc khặc.”

Nhìn thấy Minh Hạo bộ dáng điên cuồng này, tất cả mỹ nữ trên mặt đều thay đổi thành hoảng sợ, không còn thêm khát hưng phấn như trước, có mỹ nữ run run hỏi: “Người muốn làm gì, ta cho người biết cha ta là gia chủ gia tộc Cổ Lão a, nếu người dám đụng ta..”

Lời này là sao, rõ ràng ngược lại lúc này a. Nhưng Minh Hạo hoàn toàn rơi vào trạng thái cuồng dâm, nào để ý đến lời nàng.

Sau đó, liền thuận di tới bên người, một tay bắt lấy, một thân thương dâm mạnh vào ** không để ý cái gì thương hoa tiếc ngọc hay lần đầu.

“A~H~ Hạo Ca mạnh bạo quá, ta chịu không nổi, xin tha cho ta...”

“A Hạo~o c~a, đừng đưa thứ đó vào, nó ‘to’ quá ‘lỗ thông gió’ của ta chịu không nổi a~~~.”

“Ah~~ hạo~o ~~ca, đừng~g đem thứ đó đ~ánh vào ** đau quá ah...”

Một đám mỹ nữ gào k~hóc, kêu thảm thiết, rên trời hận đất, tuổi tươi điên cuồng từ trong ‘lò~ng đ~ất’ phư~n ra.

“Khặc Khặc Khặc, kêu đi các mỹ nữ, kêu lớn lên, lớn hơn nữa ta thích a~~...” Tiếng cười dâm đ~ã~n~g, tà ác của nam nhân truyền đến...

Một ngày này, trong phòng 12BA truyền ra từng tiếng mỹ nữ hét thảm, sau đó là một hồi dục lạc sung sướng ngao du ...

....

....

....

Trận chiến này có thể nói là trận chiến kinh điển nhất trong cuộc đời Minh Hạo. 1 vs 59, không những hấn bại lui, mà càng đánh càng mạnh, càng đánh càng sung, hết một lúc đánh đến tận cùng khu vườn thần bí, khiến khu vườn máu chảy ra như suối, mà còn dùng nển thiêu cháy đến khu vườn, khiến tất cả cỏ đều cháy rụi, lại là dùng ‘máy khoan’ run lắc dữ dội cấy vào khu vườn, khiến khu vườn chịu không nổi, nước suối từ trong lòng đất điên cuồng phun ra...

Trận chiến này kéo dài 3 ngày 3 đêm...

3 ngày sau.

Trong phòng học, một bãi chiến trường bừa bãi, ô uế thủy D*â*M, nhợt nhạt màu trắng... các loại truyền ra.

Trong lớp, hơn 59 mỹ nữ, bao gồm Tuyết Linh Nhi như con chó cái khát nước mệt mỏi, nằm dưới đất, cả thân thể xụi lơ, le lười ra, hai mắt các nàng hoàn toàn trắng dã, trợn tròn lên.

Trên thân thể các nàng đều có dấu vết cắn, nhất là nhị hoa của các nàng, hoàn toàn bị bóp méo, quai hàm xụi lơ lệch ra, cái bụng nhô lên thật cao, phía dưới mảnh vườn thần bí cùng vườn cúc hoa có nhiều dấu vết khác nhau: roi đánh, nển đỏ, hơn nửa, phía dưới còn đang ‘hô hấp’ và ‘co rút’ lại, thậm chí còn có dấu hiệu ‘phun nước’ không ngừng, và phía trên, còn cảm nhiều thứ giống như dụng cụ thử nghiệm...

Như: ‘ống thủy tinh’, ‘con chuột tròn’, ‘bình chất lỏng’, ‘cây tre trăm đốt...’

...

...

...

Minh Hạo mở mắt ra, nhìn mình điên cuồng 3 ngày 3 đêm trong phòng học vs 59 người không khỏi cười khổ lắc đầu.

Không nghĩ bình được tề kia lại khủng như vậy, khiến hấn tâm trí hoàn toàn nhập ma, điên cuồng như vậy, nhớ đến tình cảnh điên cuồng, các mỹ nữ khóc như hoa rơi, không khỏi thở dài, chỉ có thể trách các nàng a, ai bảo các nàng ép hấn đây?

Không những thế, hấn còn kéo Tuyết Linh Nhi vào trong cuộc, may là, lúc đấy dù hoàn toàn nhập ma, nhưng khi cảm nhận được khí tức của người thân yêu, thì hấn kiềm chế bớt ‘thô bạo’ lại...

Hiện giờ hấn không biết 3 ngày 3 đêm qua, hấn phun ‘sữa’ ra bao nhiêu lần vào trong các nàng nữa, so với Mị Tình càng thêm điên cuồng, cứ mỗi 3-5 phút lại là một đợt ‘phun’ ra, mà mỗi người mỹ nữ như thế thì hấn cho 15 - 30 phút một người uống ‘sữa’...

Mà 3 ngày 3 đêm qua, bọn mỹ nữ được Minh Hạo cho ‘uống sữa’ nên cái bụng đều no, tràn đầy ‘sữa’ nên khỏi cần ăn.

Mà 59 mỹ nữ đều bị hấn ‘chinh chiến’ qua hai lần.

Nhìn các mỹ nữ xụi lơ, không còn chút sức lực, lại lo lắng bên ngoài có người cậy mạnh xông vào nhìn thấy tình cảnh này, hấn cũng là không biết nói sao.

Nhìn điểm mua sắm chỉ còn lại 90 triệu, không nhiều không thiếu, click cửa hàng mua 59 chai được tề loại B chòn lại 79 triệu điểm mua sắm.

Sau đó đưa 59 chai từng ống được tẽ ‘đút’ trực tiếp vào ‘miệng’ các nàng.

Mười phút sau, tất cả mỹ nữ mở mắt, lúc đầu, các nàng cả thân thể đau choáng váng, sau đó lại là cảm nhận được cái bụng ‘phình’ lên, sau đó lại nhớ tới 3 ngày đêm điên cuồng trước, nhìn về Minh Hạo ánh mắt càng tỏ ra ‘yêu thương’.

Không nghĩ Minh Hạo mới 6 tuổi lại là mãnh nam vậy a, cùng lúc ngủ 59 mỹ nữ, hơn nửa mỗi người 15-30 phút, 3 ngày 3 đêm không ngừng nghỉ, chinh chiến đến 2 lần...

Nếu đổi người đàn ông khác, đừng nói 1 ngày, coi như nửa ngày cũng là vô cùng khó.

Minh Hạo nhìn thấy mấy mỹ nữ nhìn mình, hắc xấu hổ ho một tiếng, sau đó trầm giọng nói: “Nhanh dọn dẹp! 3 ngày rồi...”

Nghe được chinh chiến với Minh Hạo 3 ngày, các mỹ nữ đều đỏ mặt, sau đó liền sắc mặt khủng hoảng, hiển nhiên là sợ có người cậy mạnh xông vào nhìn thấy tình cảnh ô uế này của các nàng.

Lập tức, các nàng đứng dậy, nhưng nhìn quần áo của mình hoàn toàn bẩn một mảnh, không khỏi sắc mặt trắng bệch, như vậy sao mặc ra đường a, áo hoàn toàn dính một đám thủy cùng trắng...

Minh Hạo nhìn mặt các nàng trắng bệch, lại nhìn quần áo các nàng phía dưới, biết các nàng lo lắng cái gì, không chút do dự vào cửa hàng mua 59 bộ quần áo nữ, sau đó đem cho các nàng.

“mặc nhanh, rồi dọn dẹp đi.” Minh Hạo gấp gáp thúc dục nói.

“Vâng, Hạo ca” Một đám mỹ nữ ngọt ngào vâng dạ một tiếng, thấy Minh Hạo có chuẩn bị vì các nàng, trong lòng không khỏi thầm nghĩ: “Người đàn

ông này không tệ lắm, không những thiên phú cao, mà lại cuồng bạo, chu đáo như thế, với lại, hẳn cũng là soái ca... trên thế gian hiếm có người nào hoàn mỹ như vậy....”

Liền nhìn Minh Hạo, trong mắt các nàng càng nồng đậm yêu thương hơn.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đạt được thành tựu duy nhất, thu được danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống, thu được thuộc tính vĩnh cửu: +100% mị lực với người khác giới, hệ thống nâng cấp phiên bản mới, trong vòng 24h đóng lại tất cả chức năng của hệ thống.” Âm thanh cơ giới hệ thống vang lên...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Phút Một Lần

Nghe được tiếng hệ thống âm thanh, Minh Hạo ngậy ra, +100% mị lực với người khác giới? Vương Tử Ngựa Giống?

Danh hiệu cùng cái mị lực làm được cái quý gì a...

Lại nghe hệ thống nâng cấp phiên bản mới, trong lòng hẳn vô cùng vui mừng, có chút chờ mong, tò mò phiên bản mới có những chức năng mới gì nữa đây.

Bỏ ra hơn một tiếng đồng hồ dọn dẹp, căn phòng đã vô cùng sạch sẽ, không còn bất cứ dấu vết nào, nhưng Minh Hạo vẫn nghe mùi, ở trước đó hệ thống đóng lại các chức năng, hẳn đã bỏ hơn 100.000 điểm mua sắm, mua bình xịt khử mùi để phòng trường hợp này.

Lấy bình xịt lại xịt vào lần quanh phòng Minh Hạo mới yên tâm.

Sau đó là mở cửa ra phòng học ra.

Khi mở cửa, một đám người đứng phía trước, dẫn đầu là Bắc Nhị Hà, hẳn sắc mặt lo lắng nhìn vào bên trong.

Bắc Nhị Hà không nghĩ đến, Minh Hạo vừa vào lớp nửa ngày thời gian, liền cửa phòng bị khóa lại, sau đó Cơ Ngọc Nhiên đến báo là không vào lớp dạy học được, bọn hắn liền đứng đây chờ 3 ngày, ở lúc bọn muốn cậy mạnh xông vào liền cửa mở ra.

Khi nhìn thấy Minh Hạo cùng đám người ra ngoài Bắc Nhị Hà không khỏi thở phào một hơi, đứng phía sau hẳn là Cơ Ngọc Nhiên, cùng các lớp giáo viên khác.

Nhưng là, khi nhìn đám mỹ nữ sau lưng Minh Hạo, sắc mặt bọn hắn thay đổi, ánh mắt quái lạ nhìn Minh Hạo, lại nhìn phía sau đám mỹ nữ.

Nhất là tướng đi của nàng, không còn ‘thẳng’ như trước, hơn nữa, quần áo cũ hoàn toàn thay đổi...

Bị đám người nhìn Minh Hạo cùng các mỹ nữ sắc mặt đỏ lên, biết không thể qua mặt được những người kinh nghiệm lâu năm này.

Minh Hạo ho khan một cái, nhìn Bắc Nhị Hà, nói: “Ta cùng các mỹ nữ 3 ngày qua chỉ là ‘học hỏi’ cùng ‘giao lưu’ thôi, không có gì đáng lo.”

Bắc Nhị Hà nghe vậy gật đầu không nói gì, sau đó ra hiệu cho đám giáo viên phía sau giải tán.

Nhưng là, các giáo viên nữ phía sau, bao gồm Cơ Ngọc Nhiên đứng im không nhúc nhích, trong hai mắt các nàng lóe ra hình trái tim, nhìn chăm chăm Minh Hạo, như muốn ăn tươi róc thịt hẳn đồng dạng.

Bắc Nhị Hà thấy thế không khỏi nhú mào, nhìn về phía Minh Hạo, cảm thấy hẳn không có gì khác với 3 ngày trước a, nếu có thì thân thể lại cao thêm vài centimet thôi.

Lại nhìn phía sau ánh mắt đám giáo viên nữ, trong mắt ai cũng hiện lên hình trái tim, nhìn về phía Minh Hạo, như bị hắn cho bùa mê thuốc lú đồng dạng.

Bắc Nhị Hà không khỏi ho một cái, quay đầu lớn tiếng với phía sau đám giáo viên nữ: “Giải tán!”

Nghe Bắc Nhị Hà âm thanh, lập tức phía sau các giáo viên nữ tỉnh ngộ lại, sau đó sắc mặt một mảnh hồng lên, không dám tiếp tục nhìn Minh Hạo nữa.

Khi này khi các nàng nhìn về Minh Hạo đột nhiên cảm thấy Minh Hạo vô cùng đẹp trai, khí chất vô cùng đặc biệt, sau đó trong lòng đột nhiên sinh ra cảm giác khác thường, làm tim của các nàng không khỏi đập nhanh hơn, sau đó, từ trên người Minh Hạo giống như có lực hút vậy, không tự chủ được, làm các nàng lâm vào vòng xoáy bên trong, bắt đầu chìm đắm mê muội, không thể tự kìm chế dời mắt ra chỗ khác được.

Cũng may, Bắc Nhị Hà kịp lúc đánh thức các nàng, nếu không thật sự nhìn lâu, bị Minh Hạo câu dẫn đi luôn trái tim các nàng.

“Chào viên trưởng” Các nàng làm lễ chào, sau đó nhanh chóng rời đi.

Thấy tất cả mọi người rời đi, Bắc Nhị Hà nhìn Minh Hạo hỏi thăm: “Người 3 ngày 3 đêm nay ‘vẫn khỏe’ chứ.”

Minh Hạo nghe vậy, khoe miệng giật giật, gật đầu nói: “Ta không sao.”

Lại thấy Minh Hạo lần nữa xác nhận, nhìn sắc mặt Minh Hạo như thường ngày không đổi sắc hay là kiệt sức, trong lòng lão viện trưởng thầm khen ngợi: “Không hổ 20 tinh thiên phú, việc ấy cũng khủng bố không kém gì thiên phú, 1 với 59, 3 ngày 3 đêm sắc mặt không đổi, khí lực không kiệt a...”

Thấy ánh mắt viện trưởng đầy khen ngợi nhìn mình, là nam nhân sao không hiểu gì, hắn xấu hổ cười nói: “Được rồi, ta cũng là cảm thấy mệt mỏi, cần về phòng nghỉ ngơi.”

Bắc Nhị Hà gật đầu nói: “Được người về đi”

Sau đó quay nhìn đám mỹ nữ sau lưng Minh Hạo, ánh mắt hỏi thăm, định mở miệng thì bị một người mỹ nữ đánh gãy: “A chúng ta đều khỏe, trong người cũng là cảm thấy có chút hơi mệt, muốn về phòng nghỉ ngơi, a đúng rồi, chúng ta muốn xin nghỉ dài hạn, trở về gia tộc của mình.” Không chờ hẳn trả lời, cả đám mỹ nữ ồ ạt chạy ra ngoài, trở về phòng riêng của mình.

Minh Hạo cũng là làm cái lễ, rồi đi theo đám mỹ nữ trở về phòng mình.

Bắc Nhị Hà thấy vậy thì ngẩn người cười khố, nhìn xem từng cái làm cái lễ với hẳn rồi chạy mất như sợ ma đồng dạng, đành phải lắc đầu ngao ngán trở lại phòng của mình, phê duyệt từng cái giấy nghỉ học cho các nàng.

...

Sau khi trở về phòng thì Minh Hạo nằm trên giường, sau đó liền không quan tâm gì nữa, nhắm mắt lại ngủ say như chết, chơi 3 ngày 3 đêm với 59 mỹ nữ khiến cơ thể cùng tinh thần của hắn vô cùng tiêu hao, mệt mỏi.

Mà 58 mỹ nữ kia, trừ Tuyết Linh Nhi, sau khi trở về phòng liền gọi điện thoại cho thân nhân của các nàng.

“Alo”

“Vâng, con(cháu) đã hoàn thành nhiệm vụ”

Sau đó các nàng đều kể lại sự việc điên cuồng 3 ngày 3 đêm trước, mặc dù có chút xấu hổ nhưng vẫn phải nói a.

...

“Cái gì, hẳn một lúc chơi hơn 59 người, còn vô cùng trâu bò, càng đánh càng thắng, còn chinh chiến hơn 2 lần?, ôi mai gót, hẳn là thần à!!!.” Giọng

nói từ đầu điện thoại kia vang lên tiếng kinh ngạc, sau đó là một trận nói năng lộn xộn...

Mà 58 nơi khác mỹ nữ gian phòng, đầu bên kia điện thoại cũng là một trận vang lên kinh ngạc, có thán phục, có sợ hãi, có ngây dại...

.....

Sáng sớm hôm sau, Minh Hạo mở mắt tỉnh dậy, sau đó như thường ngày tắm rửa súc miệng thay đồ, rồi đến lớp học, nhìn trong phòng học trống vắng chỗ ngồi, chỉ có Tuyết Linh Nhi là còn, còn có một vị mỹ phụ Cơ Ngọc Nhiên nữa, vậy là tổng cộng ba người, một nam hai nữ...

Ach, sau đó liền là nghe Cơ Ngọc Nhiên giảng bài nhàm chán.

“Này Minh Hạo, người nhận được giấy đăng ký tùy chọn môn học chưa?” Cơ Ngọc Nhiên đột nhiên hỏi, nhưng kỳ lạ là, nàng mắt không dám nhìn thẳng Minh Hạo, giống như sợ hãi khi nhìn vào Minh Hạo, sợ bị hắt hủi vậy.

“Chưa nhận” Minh Hạo lắc đầu nói.

Cơ Ngọc Nhiên nhú mày, sau đó từ trong túi móc ra tờ giấy đưa cho Minh Hạo, nàng không dám nhìn thẳng, quay đầu đi.

Tiếp nhận tờ giấy, Minh Hạo tò mò nhìn vào bên trong, có mấy ô vuông trống, bên cạnh có đề tên: máy tính, nấu ăn, y dược, cơ giới sư, quân sự....

“Đây, nhận đi, người muốn học môn nào thì gạch dấu vào, còn không thì bỏ trống ô đó, cứ thoải mái tùy chọn, môn học này không bắt buộc.” Cơ Ngọc Nhiên đưa cho Minh Hạo tờ giấy, sau đó giải thích.

Nghe Cơ Ngọc Nhiên giải thích, Minh Hạo gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, sau đó liền không chút do dự gạch hết tất cả môn học rồi đưa tờ giấy cho Cơ Ngọc

Nhiên.

Nhận lại tờ giấy, Cơ Ngọc Nhiên nhìn vào, bên trong, hoàn toàn là gạch, không có ô nào bỏ trống, theo bản năng ngẩng đầu lên, nhìn về phía Minh Hạo, ánh mắt như nhìn con quái vật.

Đột nhiên, trong lòng cảm giác khác thường lại tới, ánh mắt của nàng dần biến thành mê ly nhìn chăm chăm Minh Hạo.

“Này, người có sao không?” Minh Hạo nhìn thấy Cơ Ngọc Nhiên đột nhiên nhìn chăm chăm mình, buồn bực kêu lên một tiếng.

Nghe Minh Hạo kêu, Cơ Ngọc Nhiên tỉnh lại, sau đó quay đầu sang chỗ khác, không dám nhìn tiếp Minh Hạo, nàng lắc đầu nói:” Ta không sao.”

Minh Hạo khó hiểu nhìn nàng không nói gì, nhưng trong lòng thầm nghĩ: “Chắc hẳn đây là tác dụng mị lực +100% a...”

“Reng Reng Reng...”

Vài tiếng sau, chuông báo tan học vang lên, nghe tiếng chuông, Cơ Ngọc Nhiên nói với Minh Hạo:” đi thôi, ta dẫn người đi lớp học các môn phụ khác”

Minh Hạo gật gật đầu, quay lại nói với Tuyết Linh Nhi một tiếng: “Linh Nhi, người về phòng trước đi, ta đi trước nha.”

Tuyết Linh Nhi nghe vậy gật đầu, mỉm cười dịu dàng nói: “Nhai ca đi trước đi.”

...

Ở lúc đang đi, đột nhiên trong đầu Minh Hạo hệ thống vang lên: “Đing! Nâng cấp phiên bản mới hoàn tất, tạm thời mở ra các chức năng cũ, nhưng các chức năng mới phải chờ thêm 12 giờ để truyền tải dữ liệu...”

Nghe vậy Minh Hạo hơi thất vọng, nhưng chỉ cần nửa ngày nữa là chức năng mới mở ra, nên hẳn không cần gấp.

Một đường đi, các thiếu nữ xung quanh khi thấy Minh Hạo thì đều đứng lại, sau đó ánh mắt hiện lên hình trái tim nhìn chăm chăm Minh Hạo, hai má các nàng đỏ lên như sốt cà chua vậy

Thậm chí có người mỹ nữ càng can đảm kêu lên: “Ta yêu người!”

Đang đi trên đường, nghe vậy Minh Hạo cùng Cơ Ngọc Nhiên đầu đầy hắc tuyến, bước chân càng nhanh hơn.

Rốt cuộc, đến cái gian phòng, phía trên để bảng: Y Dược Gien.

Cơ Ngọc Nhiên quay đầu sang chỗ khác không nhìn Minh Hạo, nàng đưa đồ nhét vào tay Minh Hạo, sau đó nói: “Đã đến nơi, đây là y dược phòng, người cầm cái thẻ này vào đưa cho chủ nhiệm phòng là được, còn đây là tấm bản đồ học viện.”

Sau đó liền nhanh chân rời khỏi.

Minh Hạo nhìn trong tay hai cái, một cái thẻ màu xanh, phía trên có hình cùng tên Minh Hạo, lại nhìn tấm bản đồ một lần, sau đó đem tấm bản đồ cất vào túi đồ hệ thống.

Mở cửa ra, bước vào phòng y dược gien, bên trong có một nam tử tuổi trẻ 27 28 đang đứng trên bàn làm thí nghiệm gì đó, trên bàn là một đồng ống thủy tinh, lọ chai các thứ.

Thấy Minh Hạo vào, người nam tử lập tức đi tới hỏi thăm Minh Hạo có thẻ không, Minh Hạo lập tức đưa thẻ cho hắn.

Sau khi xác nhận có thẻ, nam tử bắt đầu về lại chỗ bàn thí nghiệm, tiếp tục vừa thử nghiệm, vừa giảng giải cho các học sinh của mình.

“Đình! Phát hiện nghề nghiệp y dược sư, phải chăng toàn bộ học tập?, từ cấp E đến cấp S tất cả tri thức tổng cộng là 10 triệu điểm mua sắm.”

“Phải” Minh Hạo lập tức nói, vừa dứt lời, sau đó là một luồng tri thức, truyền vào trong óc hắn.

Sau khi học xong tất cả tri thức về môn dược tề, hắn nói với nam tử kia một tiếng xin lỗi, sau đó liền rời phòng học, đi đến các môn học khác.

Mà nam tử kia cũng là ngu ngơ, sau đó sắc mặt xanh mét, tên tiểu tử kia chỉ vào 5 phút đồng hồ, sau đó liền xin nghỉ không học tiếp? Đây là khinh thường vui đùa với chính mình? Lập tức hắn có ý định đưa lên việc này cho viện trưởng, phải đuổi học tên tiểu tử này mới được.

Minh Hạo sau khi đi ra y dược phòng học, liền đến các lớp khác: máy tính, nấu ăn, cơ giới sư... toàn bộ môn học đều bị Minh Hạo ghé qua một lần, sau đó tốn một số điểm mua sắm toàn bộ học tập, sau khi làm xong hết thấy, hắn quay về phòng mình nằm ngủ tiếp...

Chuyện Minh Hạo ghé 5 phút một phòng học nhanh chóng liền lan truyền ra ngoài, trở thành chủ đề bàn tán sôi nổi của các bạn học cùng giáo viên khác, mà những chủ nhiệm lớp học bị Minh Hạo ghé qua, đều sắc mặt xanh một mảnh, sau đó liền không để ý giờ dạy của mình, tất cả tập trung đi vào phòng viện trưởng để kiện cáo việc này, trong lòng đều có ý: phải đuổi học tên tiểu tử này!

....

Do khuya + buồn ngủ, nên mình giảng sơ lược (không tả sâu vào lắm), mai tiếp, G9

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Khinh Thường Quần Hùng

Tác giả: [(Số chương đã đột phá đến 50, cũng là số chương dài nhất trong khoảng tác giả viết truyện. Cám ơn các bạn đang và đã đồng hành cùng với mình cùng bộ truyện trong suốt thời gian qua, các bạn mỗi cmt, mỗi cái thank chính là động lực của mình. 1c này tặng các bạn!!!(Thanks All)]

...

...

Trong phòng viện trưởng.

Tất cả giáo viên ở các môn học phụ đều tụ hợp về đây, có già, có trẻ, có trai, có gái, trên mặt những người này đều hiện lên vẻ giận dữ nhìn về phía viện trưởng Bắc Nhị Hà, một người trung niên trong đó nói: “Tên này là đang khinh thường chúng ta, hắt vào xong 5 phút rồi đi ra, hơn nữa còn là vẻ mặt kiêu ngạo chán chường nói là: bài học các người quá tệ, quá chậm, không phù hợp với ta...”

Càng nói, người trung niên khuôn mặt càng hiện lên tức giận, không nghĩ dạy học hơn chục năm, vậy mà bị một tiểu tử chỉ vài tuổi bú sữa mẹ chê bai cách dạy học của mình, mà lại trước mặt nhiều học sinh khác nữa chứ.

Những giáo viên khác nghe vậy cũng là công phần gật đầu, đồng thanh nói: “Đúng, phải đuổi hắt ra khỏi học viện Bắc Đẩu, không thể để một tên

nhóc trong trường quậy phá, nếu cứ để lâu dài sẽ mất uy tín của học viện...”

“Đúng đấy, đuổi hẳn, ta giáo viên môn dạy nấu ăn đồng ý một phiếu”
Một mỹ phụ mái tóc vàng nói.

“Y được gien môn học chúng ta đồng ý +1 phiếu đuổi hẳn...”

“Mấy tính môn học chúng ta đồng ý +1 phiếu đuổi hẳn...”

Những giáo viên khác cũng là nhao nhao nói lên, +1 phiếu đuổi Minh Hạo đi.

....

Bắc Nhị Hà ngồi trên ghế, đau đầu nhìn những giáo viên này, không biết nên xử lý như thế nào, nếu không đồng ý cũng không được, sẽ làm các giáo viên này bất mãn với mình, nếu vậy bọn hắn liền không chút do dự mà rời khỏi học viện, đi tới học viện khác giảng dạy, dù gì bọn hắn cũng là giáo viên dạy lâu năm, nổi tiếng khắp học viện, không thiếu học viện mời chào.

Mà nếu đồng ý cũng không xong, phải biết Minh Hạo là thiếu chủ của Kim Gia a, đó là siêu cấp cổ lão gia tộc, nếu đuổi hẳn đi, chỉ cần vài phút thôi, Bắc Đẩu Học Viện liền là chuẩn bị đóng cửa đi là vừa.

Hắn suy nghĩ một tí, đã tìm ra cách giải quyết êm đẹp chuyện này, hăng giọng một tiếng, nhìn các giáo viên nói: “Các vị, Minh Nhai hiện tại chỉ mới 6 tuổi, nên còn chưa biết cái gọi là lễ phép lắm, ở đây ta xin thay mặt hắn nói một tiếng xin lỗi với mọi người, cùng với kêu hắn lên đây để nói một tiếng xin lỗi với mọi người.”

Nghe vậy, các giáo viên rất cuống sắc mặt biến sắc, những người này không nghĩ nhìn Minh Hạo như 14, 15 tuổi thiếu niên, lại hiện tại nghe được hắn chỉ mới 6 tuổi.

Nếu viện trưởng không nói, bọn hăn còn thật không biết, mà không nghĩ đến là, viện trưởng lại tự mình thay mặt tên nhóc kia xin lỗi, đây là chuyện khiến bọn hăn khó tin nhất, không nghĩ chỉ vì một đứa nhóc lại làm viện trưởng tự mình ra mặt xin lỗi.

Rốt cuộc, sắc mặt các giáo viên hòa hoãn lại, không còn tức giận như trước, có một người giáo viên trong đó đứng ra nói: “Được rồi, chúng ta sẽ bỏ qua chuyện này, coi như tên kia chỉ mới 6 tuổi, nhất thời đùa nghịch mà thôi.”

Các giáo viên khác gật đầu đồng ý, coi như bỏ qua chuyện này.

Nghe vậy Bắc Nhị Hà thở phào một hơi, sau đó kêu người gọi Minh Hạo tới.

Chỉ cần Minh Hạo tới đây cúi đầu xin lỗi một tiếng với những người giáo viên này, là giải quyết xong xuôi êm đẹp chuyện này, mặc dù hơi có ủy khuất với hăn.

Hơn nữa, đúng là Minh Hạo là người có lỗi trước a.

10 phút sau, Minh Hạo vẻ mặt khó chịu vào phòng viện trưởng, hăn đang nằm ngủ ngon, đột nhiên có người bấm chuông cửa, khiến hăn giật mình tỉnh dậy, sau đó liền dẫn hăn đến đây.

Khi bước vào phòng thấy thấy nhiều giáo viên các môn học khác đều tập trung ở đây, kết hợp với hồi qua tình cảnh mình kiêu ngạo, cho nên hăn liền biết chuyện gì xảy ra.

Nhưng là vẫn giả bộ, nhìn Bắc Nhị Hà hỏi: “Viện trưởng kêu ta đến đây có chuyện gì?”

Bắc Nhị Hà nhìn Minh Hạo nói: “Là vậy, hồi qua người đến phòng học của các vị giáo viên này, sau đó liền 5 phút đi ra, khiến các vị này rất tức

giận, bây giờ muốn người nói một tiếng xin lỗi tất cả giáo viên ở đây, liền là xong chuyện...”

Nghe vậy Minh Hạo gật đầu, sau đó nhìn tất cả các vị giáo viên nói: “Các vị, ta thú thật...”

Hơi dừng lại, sau đó nhìn tất cả giáo viên, khuôn mặt hằn kiêu ngạo nói tiếp: “Các người a, dạy ngu như cục sh!t, ta vào nghe mà muốn ngủ a, ta nghĩ các người nên xem lại cách dạy của mình đi...” trong giọng nói vô cùng tráo phụng,

Nghe Minh Hạo nhục mạ cách dạy của mình, tất cả giáo viên vẻ mặt vừa hòa hoãn liền như cái núi lửa bùng nổ đồng dạng.

Sắc mặt bọn hăn đỏ lên, một người thanh niên nhịn không được nộ hỏa, tay chỉ về phía Minh Hạo gào thét nói: “Người nói cái gì thẳng nhãi con, người có tư cách gì mà nhục mạ cách dạy của chúng ta?”

Minh Hạo nghe người thanh niên, quay đầu nhìn hăn, cười lạnh nói: “Tư cách? Chính là ta giỏi hơn các người gấp 100 lần nhiều!”

Các giáo viên khác nghe Minh Hạo không những tới đây xin lỗi, lại còn nhục mạ bọn hăn, nhìn khuôn mặt kiêu ngạo muốn ăn đòn kia, quả thực hận không thể lập tức xé hăn ra làm đôi, một người giáo viên trong đó, ánh mắt âm hiểm nhìn Minh Hạo nói: “Nếu vậy, chúng ta so tài các môn học khác nhau, nếu như người thắng được hết chúng ta, thì chúng ta sẽ thừa nhận cách dạy của chúng ta yếu kém, xin lỗi người trước mặt toàn thể học viên. Còn nếu người thua, thì phải...cuốn gói ra khỏi học viện!”

“Được!” Minh Hạo nghe vậy, không chút do dự đồng ý, còn việc hăn cuốn gói ra học viện? buồn cười, hăn có hệ thống, sợ gì phải xoắn?

Bắc Nhị Hà miệng há hốc mồm, diễn biến quá nhanh, khiến hăn chưa kịp phản ứng, nhìn bên kia bọn giáo viên vẻ mặt âm hiểm mỉm cười, lại nhìn về

Minh Hạo vẽ mặt dương dương đắc ý, cuối cùng đành chỉ có thể lắc đầu thở dài, trầm giọng nói: “Được rồi, nửa giờ nữa là tập trung bên ngoài sân thể dục, đầu tiên là so tài y dược gien, nếu ai làm ra phẩm chất cao hơn thì người đó thắng.”

“Được!” tất cả mọi người gật đầu, sau đó cả đoàn nối đuôi theo ra khỏi phòng, đi đến sân thể dục.

...

Sân thể dục rất rộng lớn, đó là một bãi đất trống, xung quanh còn có để các dụng cụ tập thể dục, dành cho dạy bộ môn thể dục, môn này chỉ dành cho sơ cấp học viên để rèn luyện thân thể, nó có thể chứa được khoảng ba ngàn người có hơn.

5 phút sau, tất cả mọi người tập hợp đầy đủ tại sân thể dục.

Sau đó, từng người trung niên mang ra các dụng cụ phòng thí nghiệm, ống thủy tinh, lọ nấu, chiếc bàn, một đồng dược liệu...

...

“Các người nghe gì không, có một tiểu tử mới 6 tuổi lại thách thức tất cả môn học phụ, thi so tài a!” có một học viên vừa nhận được tin tức này, vẻ mặt khó tin nói.

Người bên cạnh nghe vậy vẻ mặt khó tin: “Cái gì, một tên nhóc mới 6 tuổi đòi thi thố với các giáo viên dạy môn học phụ, hẳn là bị não tàn vô nước? Ở đâu, chúng ta lập tức liền đi qua xem.” Một người học viên nghe vậy lập tức hỏi thăm.

“Ở sân thể dục, nhanh chóng đi qua đó xem...” Người học viên kia nói, sau đó cả đám học viên đều lần lượt nối đuôi đi tới sân thể dục.

....

Trong gian phòng màu hồng phấn, một người thiếu nữ mấy tóc đuôi ngựa đang nhìn máy truyền tin trên bàn.

Nàng nhìn vào tin nhắn, vẻ mặt nang khó tin thì thào tự nói: “Cái gì, hắc chính là người đã đánh bại Hận Thiên Tử, còn có, hiện giờ hắc muốn khiêu chiến tất cả giáo viên? Hắc cho là mình đánh bại Hận Thiên Tử là vô địch thế gian sao? Phải biết Hận Thiên Tử mặc dù mạnh nhất trong đám học viên, hắc rất kiêu ngạo và bá đạo, nhưng chưa đến nỗi tự cho là mình vô địch đi khiêu khích tất cả giáo viên bộ môn khác.”

Sau khi nhìn hết tin nhắn, nàng liền thay đồ liền đi ra ngoài, đến sân thể dục xem, thử lần so tài này.

....

Các cựu học viên cũng là giống như thiếu nữ kia, sau khi xem hết tin nhắn sắc mặt mọi người đều thay đổi, có tráo phụng, có khó tin, có trầm mặc...

Nhưng tất cả mọi người đều không hện mà tập trung về sân thể dục để xem cuộc so tài này, dù gì, chuyện này là vô cùng hiếm xảy ra ở Học Viện Bắc Đẩu, có thể xem là 1000 năm có 1.

....

10 phút sau, trên sân thể dục lúc này đã đứng chật ních người, có học viên mới, có học viên cũ, thậm chí cựu học viên thuộc tinh anh lớp, đặc biệt lớp đều đến đây xem cuộc so tài này.

Nhìn thấy người đã đến đông đủ, Bắc Nhị Hà vẻ mặt bình tĩnh, nói quy tắc cuộc thi: “Được! quy tắc của cuộc thi thứ nhất: Y được ghen, chủ đề:

Thuốc cường hóa sức mạnh cấp A, nếu ai làm ra phẩm chất cao hơn thì người đó chiến thắng, thời hạn 30 phút.”

Nghe quy tắc, Minh Hạo cùng giáo viên y dược gien đều hiểu, sau đó liền đến riêng bàn của mình.

Thấy hai người đã vào chỗ của mình, Bắc Nhị Hà hô to một tiếng: “Bắt đầu!”

Lập tức, hai người Minh Hạo cùng giáo viên y dược gien bắt đầu chế biến...

10 phút sau Minh Hạo chế biến xong, đặt ống dược tề màu đỏ lên bàn, khuôn mặt đầy kiêu ngạo, quay đầu nhìn Bắc Nhị Hà nói: “Ta đã xong!”

Nghe Minh Hạo nói, tất cả mọi người đều ngây ra, cái gì, mới 10 phút đã xong? Đây là đùa giỡn chứ cuộc thi cái gì!?”

Bên cạnh giáo viên y dược gien nghe vậy không khỏi quay đầu nhìn qua Minh Hạo, từ kinh ngạc biến thành tráo phụng, hắc cười ha hả nói: “Ha ha, thấy chưa, hắc chỉ là đứa con nít, miệng còn hôi sữa đùa nghịch thôi, mới trận đầu tiên đã nhận thua rồi à?”

Những người khác nghe vậy đều là phá lên cười.

“Đúng là con nghé mới ra đời không sợ cọp a, vừa mới bắt đầu vài phút đã đầu hàng rồi”

“Đúng vậy, đúng vậy, nhìn khuôn mặt kiêu ngạo của hắc kia, thật buồn cười, hắc tưởng rằng mình là vô địch hay supermen à? Mới vài phút đã xong, cho dù đánh chết ta cũng không xong.”

“Chắc hắc là chế ra thất bại, phẩm chất kém a”

Vô tận tiếng tráo phụng từ xung quanh vang lên, bên trong không những có giáo viên, còn có học viên âm thanh.

Minh Hà nghe xung quanh tráo phụng mình, mày hơi nhú lại, hẳn đặc ý cười, sau đó lớn tiếng nói: “Ha ha ha, cái bọn mắt chó khinh người, ta đâu nói là ta thất bại? Không tin thì kiểm nghiệm đi!” còn tay chỉ người xung quanh khiêu khích ngoắc lấy, như đưa tay ra ngoắc mấy con chó đồng dạng, còn thiếu nói “ki ki ki” mà thôi.

Những người xung quanh thấy Minh Hạo càng lớn lối kiêu ngạo, nhìn không được sắc mặt đỏ lên, hận không thể đánh chết vẻ mặt kiêu ngạo đáng ghét kia, có người nói: “Viện trưởng, nhanh chóng kiểm tra hẳn được tề!”

“Đúng, nhanh chóng kiểm nghiệm hẳn, phải cho hẳn nhục nhã mới được.”

“Đúng đấy! Phải cho hẳn mất mặt xấu hổ!”

“Nhìn hẳn vẻ mặt kiêu ngạo y như mình là người chiến thắng, ta không nhìn được a, cầu xin viện trưởng nhanh chóng bóc lột vẻ mặt kia của hẳn!”

Bắc Nhị Hà thấy Minh Hạo lại đột nhiên nổi điên khiêu khích đám người, trong lòng có chút bức mình, ánh mắt nhìn về Minh Hạo có chút tức giận, đây là người đang làm gì à?

Đùa giỡn cũng phải vừa vừa thôi chứ, phải biết nếu làm vậy hẳn không được lợi ích nào, nếu hẳn thua thì chẳng phải là mất mặt với tất cả mọi người, bao gồm Kim gia cũng là mất mặt,

Thậm chí có thể gia thù địch với Kim gia, dựa vào chuyện này nói là: Kim Gia sinh ra một đứa con thiên phú cao nhưng là đầu óc có vấn đề a, cái này là vô cùng mất mặt, có thể nói là vô cùng đả kích Kim gia.

“Được rồi, xin mời mọi người giữ yên lặng, ta sẽ tự thân làm kiểm tra.”
Bắc Nhị Hà không khỏi trầm giọng nói.

Nghe viện trưởng nói, tất cả mọi người giữ im lặng, chờ đợi viện trưởng kiểm tra chất lượng dược tề Minh Hạo.

Bắc Hà Nhị đi đến bàn Minh Hạo, nơi đặt ống dược tề, sau đó cầm lên gỡ nút ra, sau đó không chút do dự uống vào, dù gì hãn cũng là Anh Hùng đỉnh phong cấp bậc, chẳng lẽ hãn lại sợ một cái nho nhỏ dược tề? Dù thất bại thì thế nào, hãn vẫn không chết được.

Phải biết cấp Anh Hùng gien cơ thể cùng sức hồi phục rất cường đại, khó mà làm bọn hãn chết được, trừ phi là đánh nát đầu bọn hãn, hoặc có skill sức sát thương mạnh đến nỗi cơ thể đều tan vỡ, mới có thể giết chết được bọn hãn.

Hãn uống xong dược tề của Minh Hạo, sau đó nhắm mắt lại tinh tế cảm nhận.

5 phút sau, hãn mắt mở ra, nhìn về phía Minh Hạo như là nhìn con quái vật đồng dạng.

Giọng nói run rẩy hỏi hãn: “Cái này ống dược tề, là do chính người chế tạo?”

Minh Hạo nghe Bắc Nhị Hà hỏi, hãn khuôn mặt càng kiêu ngạo lên như con khổng tước vương nói: “Đúng vậy, không phải do người giám sát ta điều chế dược tề này giờ à?”

Bắc Nhị Hà nghe vậy hồi lâu trong nội tâm mới bình tĩnh trở lại được, sau đó nhìn về phía chủ nhiệm lớp học y dược gien hỏi thăm: “Người đã điều chế xong chưa?”

Nghe Bắc Nhị Hà hỏi, y dược gien chủ nhiệm lắc đầu nói:” Chưa...”

Bắc Nhị Hà nghe vậy gật đầu, sau đó đột nhiên lớn tiếng, tuyên bố nói: “Vòng này, Minh Nhai là người chiến thắng, chủ nhiệm lớp học y được gien thua cuộc!”

“Cái gì!?” Xung quanh mọi người đồng thanh hô to, trên mặt hiện ra vẻ khó tin.

Mà bên cạnh chủ nhiệm lớp y được gien đột nhiên nghe Bắc Nhị Hà tuyên bố, sắc mặt hiện lên khó tin, không tiếp tục đến điều chế được tề, hần quay đầu nhìn Bắc Nhị Hà trầm giọng chất vấn: “Viện trưởng, ngài đây là có ý gì? Ngài là thiên vị hần?” Sau đó tay chỉ về Minh Hạo, một bộ không công bằng.

Bắc Nhị Hà bình tĩnh lắc đầu: “Ta không phải thiên vị, người uống thử được tề do hần điều chế xem.” Sau đó đưa ống được tề còn lại một chút do Minh Hạo chế biến, đưa qua cho vị chủ nhiệm lớp y được.

Chủ nhiệm lớp y được nghe vậy hơi khó hiểu, nhưn vẫn tiếp lấy ống được tề, sau đó mở nút ra, ngửa miệng lên uống hết.

Sau đó hần nhắm mắt lại...

Một, hai, ba, bốn, năm phút sau.

Trên trán hần lúc này chảy đầy mồ hôi lạnh, sau đó hần mở mắt ra, biểu lộ khó tin y như Bắc Nhị Hà, cũng là đồng dạng nhìn về Minh Hạo như nhìn về con quái vật.

Một giây sau, hần thở dài, ủ rũ cúi đầu xuống như con gà trống bị đánh bại, yếu ớt nói: “Ta chấp nhận thua cuộc, công nhận mình cách thức dạy học yếu kém hơn...”

“Cái gì!? Chủ nhiệm lớp y được gien vậy mà nhận thua!? Chuyện đùa à?” Một đám âm thanh lại lần nữa kinh ngạc vang lên, trên mặt tất cả giáo

viên cùng học viên đều hiện lên vẻ không tin, tất cả mọi người vậy mà cùng lúc há hốc mồm, ngơ ngác nhìn về phía y được gien chủ nhiệm, cùng Minh Hạo.

Chủ nhiệm lớp y được gien khuôn mặt buồn bã giải thích: “Hắn là chế ra cấp A phẩm sức mạnh, phẩm chất đạt hoàn mỹ...” sau đó liền cúi người chạy đi, hiển nhiên là thua một đứa con nít 6 tuổi không còn mặt để ở lại đây.

“Chắc là hắn(Minh Hạo) ăn may?” nghe vậy, một người bạn học không thể chấp nhận được kết quả nói ra.

“Chắc có thể vậy, chắc hắn là ăn hên!”

“Đúng vậy, chắc có thể vậy...!”

Một đám âm thanh lần nữa vang lên, mà những âm thanh này đều đại biểu Minh Hạo chỉ là ‘ăn may’ mà thôi.

...

Sau đó là cuộc thi nấu ăn, sau đó các bàn cùng hơn ngàn vạn vật liệu món ăn dâng lên.

Bắc Nhị Hà nói: “Đến là cuộc thi nấu ăn, ai món ăn ngon hơn người kia thì chiến thắng, đề tài tự do, thời hạn trong vòng 30 phút đồng hồ.”

Sau đó, chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn cùng Minh Hạo thi thố, chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn là một mỹ phụ da trắng như tuyết, thân thể đầy đặn quyến rũ, nàng mái tóc vàng dài óng ánh rủ xuống, khuôn mặt xinh đẹp không tỳ vết, hôm nay nàng ăn mặc một bộ tạp dề trong lúc nấu ăn.

“Ok!” Minh Hạo cùng chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn bỏ ra 5 phút, sau khi hoàn tất chọn vật liệu nấu ăn, đều ra hiệu ok

“Bắt đầu!” Bắc Nhị Hà hét lên.

Sau đó cả hai người bắt đầu trổ tài nấu ăn của mình.

15 phút sau, cả hai người cùng lúc nấu xong.

Hai mùi vị thức ăn thơm ngon bay lên, khiến tất cả mọi người ở đây, bao gồm Bắc Nhị Hà đều thèm thuồng, bụng không chịu được kêu rên một tiếng.

...

Minh Hạo bên đĩa thức ăn là ...một tô... Bún bò Huế, một món cổ truyền xa xưa, đã thất truyền từ hơn ngàn năm trước của Việt Nam.

Cũng được liệt vào món cấp S loại trong danh sách tuyệt chủng món ăn.

Ở ngàn năm trước, khi nhắc đến ẩm thực miền Trung của Việt Nam thì không thể không nhắc món Bún Bò Huế truyền thuyết này. Hương vị đặc trưng của vùng đất cố đô bún bò Huế không những chinh phục thực khách khắp cả nước mà còn làm bao khách Tây ngẩn ngơ, thương nhớ.

Sự kết hợp giữa nước hầm xương ngọt tự nhiên, thịt móng giò dai mềm, chả Huế với rau thơm đủ loại, món hủ tiếu hoàn toàn đủ sức chinh phục những thực khách trong nước cũng như nước ngoài.

...

Nhìn đến món bún bò Huế đặt trên bàn của Minh Hạo, bên trong có phở, có thịt bò bị cắt thành từng lát nhỏ cuộn lại, mùi vị khiến người thèm thuồng không tả nổi, nhất là nhìn nước lèo, được hầm xương ngon ngọt, lại có thịt móng giò dài mềm như ẩn như hiện trôi lên mặt nước.

Tất cả mọi người không khỏi lâm vào ngây dại, bao gồm vị viện trưởng Bắc Nhị Hà, đây không phải là món ăn được liệt vào danh sách truyền

thuyết tuyệt chủng từ lâu hơn ngàn năm đây ư!?

Lại nhìn bên kia, vị chủ nhiệm lớp, món ăn trên bàn là món cơm chiên tôm, bên trên cơm được chiên hoàn toàn thành màu vàng, nhưng vẫn giữ được nguyên chất lúa mạch, từ những hạt cơm nhỏ li ti bay ra mùi lúa mạch thuần khiết, bên trên còn có bỏ vài lát rau cùng vài hạt bắp nhỏ nhỏ, khiến mùi vị của chúng càng mê người hơn, bên trong có ẩn như hiện tôm tươi hiện ra bên ngoài, làm đĩa cơm chiên tôm càng thêm bắt mắt, khiến người nhìn thôi là đã muốn ăn vào ngay rồi.

Đây không phải là món ăn truyền thuyết của Việt Nam đã thất truyền ngàn năm trước ư?! Tên gọi của nó là: Cơm Chiên Tôm

Mọi người lại lần nữa ngây dại, lần đầu tiên ở học viện lại xuất hiện tình huống như vậy, hai món thuộc về truyền thuyết đã thất truyền ở ngàn năm trước đều dễ dàng như vậy xuất hiện, với lại bọn hắc cũng là lần đầu chứng kiến món ăn cấp S ở hiện thực này, dù sao ở trên mạng bọn hắc thường thấy, nhưng là ở ngoài đời chưa bao giờ thấy được loại món ăn hiếm có này.

Nhìn mọi người kinh ngạc, vị chủ nhiệm lớp nấu ăn trên mặt hiện ra kiêu ngạo, đôi ngực trắng như tuyết càng là đưa ra, Cơm Chiên Tôm, đây là tác phẩm đặc ý nhất trong cuộc đời của nàng.

“Ta sẽ bắt đầu kiểm tra xem ai nấu món ăn ngon hơn thì người đó chiến thắng.”

Sau đó, hắc đi lại bàn của vị mỹ phụ ném thử thức ăn, sau đó nhắm mắt lại cảm nhận.

...

5 phút sau, hắc mở mắt ra, khóe miệng vẫn dính vài giọt nước miếng, sau đó lại không kiềm chế tay mình, lấy đũa gấp lên ăn tiếp.

“Rất ngon, rất tuyệt!” Đây là Bắc Nhị Hà mở miệng, đánh giá món ăn của vị mỹ phụ chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn.

Nghe được đánh giá từ viện trưởng, vị mỹ phụ chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn càng thêm kiêu ngạo, gật đầu lễ phép nói: “Cám ơn ngài viện trưởng”

Nàng ánh mắt khiêu khích nhìn qua Minh Hạo, nhưng là, khi thấy Minh Hạo hình dáng, đột nhiên trong lòng khác thường nảy ra, sau đó chỉ cảm thấy Minh Hạo vô cùng đẹp trai, tim nàng không khỏi đập nhanh hơn.

Đột nhiên nghe tiếng nói của người xung quanh, nàng giật mình tỉnh lại, má không khỏi hồng lên một mảnh, không dám nhìn Minh Hạo tiếp.

Sau khi nếm xong thức ăn của vị mỹ phụ chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn, Bắc Nhị Hà đi qua bàn thức ăn của Minh Hạo, sau đó bắt đầu cầm đũa lên gấp bún cùng thịt bò lên ăn.

Đưa vào miệng, hẩn tinh tế chậm rãi nhai ngấu nghiến, hưởng thức thức ăn do Minh Hạo làm.

Sau khi nhai xong, hẩn nuốt vào.

“Ầm!” Cả cơ thể hẩn chấn động, chỉ cảm thấy, như đang ở trong hồng lâu xxx với các kỹ nữ, cả cơ thể hẩn, từng vị mỹ nữ đang ngồi trên thân thể vuốt ve lấy, tiểu jj được ngâm trong nơi mát mẻ lành lạnh, sau đó, tiểu jj hẩn như là được đưa vào nơi mát lạnh, lại ẩm ướt, nhơ nhớt, khiến hẩn như muốn hóa thành phượng hoàng, bay lên hét một tiếng.

“Hự!” Một giây sau, Bắc Nhị Hà thét lên một tiếng, sắc mặt đỏ bừng như máu, tiểu jj hẩn căng cứng lên, khiến cho quần lót bên trong như muốn bị tiểu jj phá thùng mà ra.

Nhìn thấy vị viện trưởng đáng kính đột nhiên ‘hự’ một tiếng, khiến cho tất cả mọi người đều sửng sốt, sau đó, lại nhìn thấy nơi đũng quần của vị

viện trưởng có thứ gì đó “nhô” ra, khiến tất cả mọi người ở đây muốn bật cười, mà các nữ nhân khi nhìn thấy ‘nhô ra’ giữa quần của viện trưởng, không khỏi sắc mặt đỏ lên, không dám nhìn nhiều.

Minh Hạo thấy như vậy, trong lòng biết hiệu quả của mình tạo ra, hân hân lòng cười một tiếng.

Thấy mọi người ánh mắt kỳ lạ nhìn mình, Bắc Nhị Hà hên quá giận nói: “Tốt rồi, nếu các người dám nhìn nửa ta đuổi tất cả các người ra học viện!”

Nghe viện trưởng nổi giận, không ai dám nhìn nửa, chỉ là khóe miệng co rút lại, hiển nhiên là bọn hắn đang kiềm chế cười ra ngoài.

Sau đó, Bắc Nhị Hà quay đầu nhìn chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn nói: “Người qua ăn thử món ăn của hắn đi.” Nói xong, liền nhắm mắt lại không có tuyên bố kết quả gì.

Vị mỹ phụ chủ nhiệm nghe vậy khó hiểu, nhưng vẫn gật đầu đáp ứng, sau đó đi qua bàn thức ăn Minh hạo, lấy đôi đũa gấp lên, sau đó bỏ vào miệng nhai.

Ánh mắt nhắm lại tinh tế cảm nhận thức ăn.

Mùi vị bình thường, không có gì cả? Vị mỹ phụ khó hiểu, nhưng sau khi nhai xong vẫn đem thức ăn nuốt xuống bụng.

Đột nhiên, cả thân thể vị mỹ phụ không tự chủ được run rẩy dữ dội.

Nàng lúc này, chỉ cảm thấy cả thân thể mình được vị nam nhân nào đó vuốt ve liếm láp lấy, sau đó, chỉ cảm thấy phía dưới có người nam nhân “thọc” vào trong.

Sau đó, từng vòi bạch tuộc cuốn lấy, bám vào khắp cơ thể nàng, từng voi chui vào từng lỗ, mồm, vườn thần bí, cúc hoa.... ah... tất cả "lỗ" đã bị vòi

bạch tuộc công phá vào!~!~!

Cảm giác, cả thân thể như bị chọc điện, cảm giác lâu năm ở nàng chưa từng có xảy ra... Suối nước từ lòng đất phun trào~~~~

Ah~ AH~ Ah~ thật thoải mái, nơi ấy như là hàn hán được cơn mưa tắm bồ, thật thoải mái a~~~~

Quá thoải mái, quá sung sướng.....

“A~H~H~” Nàng không khỏi trong miệng rên rỉ nhỏ một tiếng, phía dưới hạ thân không nhận được thủy d~â*m phun ra, ướt đầm cả hạ thân nàng, sau đó, từng giọt thủy chảy xuống quần, sau đó chảy xuống dưới chân mình, may là, giọt nước rất nhỏ, li ti như hạt bụi, nên người xung quanh không ai thấy, kể cả Bắc Nhị Hà đứng bên cạnh.

Hai chân nàng không khỏi khép kín lại, quần bên trong đã ẩm ướt một mảnh, thấm màu đen phía trong, cũng may nàng mặc tạp dề đầu bếp, nên che dấu tình hình phía trong quần của nàng.

Sau đó, mỹ phụ mở mắt ra, nhìn về phía Minh Hạo ánh mắt quang mang kỳ lạ nói: “Ta nhận thua!” trong giọng nói không vui không buồn, giống như là cuộc so tài này chẳng có ý nghĩa vậy.

Nghe chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn nhận thua, một lần nữa khiến tất cả mọi người sững sờ đến ngây người.

“không thể nào! Vậy mà chủ nhiệm lớp dạy nấu ăn nhận thua, tên kia đây là...cũng quá...biến thái đi chứ “ Có người khó tin vào kết quả cuộc so tài lần này nói.

Còn những người xung quanh nghe vậy trầm mặc, nếu một lần, thì có thể ăn may, nhưng là 2 lần, cả 2 vị chủ nhiệm lớp hai môn học đều nhận thua, đây là ý nghĩa khác: Công nhận thực lực của Minh Hạo!

Bắc Nhị Hà nghe vậy hài lòng gật đầu nói:” Cuộc so tài nấu ăn Minh Hạo thắng, kế tiếp là máy tính...”

Sau đó, cả đoàn đi vào phòng học dạy máy tính.

...

10 phút sau, Bắc Nhị Hà tuyên bố:” Cuộc so tài máy tính, Minh Hạo chiến thắng...”

Tất cả mọi người trên mặt hiện lên chết lặng...

Kế tiếp cơ giới sự...

10 phút sau, Bắc Nhị Hà trên mặt không bình tĩnh tuyên bố: “Cuộc so tài cơ giới sự, Minh Hạo chiến thắng!...”

Kế tiếp quân sự..

Bắc Nhị Hà cùng mọi người xung quanh, hiện tại trên mặt đã chết lặng hơn không thể chết lặng rồi, ánh mắt tròn tròn nhìn về Minh Hạo như nhìn tên yêu nghiệt đồng dạng.

Mà Minh Hạo là khuôn mặt càng phát ra tự đắc, khoe miệng mỉm cười kiêu ngạo.

Ánh mắt nhìn về mọi người, bao gồm các vị giáo viên liền hiện lên khinh thường.

Nhưng là, dù vậy, không ai dám hó hé lời nào, vì Minh Hạo có thực lực này, đủ năng lực để khinh thường quần hùng.

...

Kế tiếp quân sự...

Kế tiếp lịch sử

Kế tiếp....

Hơn 50 môn học tùy chọn, Minh Hạo hoàn toàn chiến thắng tất cả.

Điểm số: 500(50x10)!

Con số hoàn mỹ không tỳ vết, lúc này, khuôn mặt tất cả mọi người hoàn toàn chết lặng...

Nhìn về Minh Hạo... không biết diễn tả gì cho phải... vì hắn không phải nhân loại rồi, cũng không phải quái vật hay yêu nghiệt ...mà là ... Thần!

Chiến thắng tất cả, thần! Không gì không làm được, thần! Không ai địch nổi, thần!

Duy Ngã Độc Tôn, Thần!

...

(còn tiếp)

...

*Ta chém ra, giải trí, không cần phải "ngghiêm túc"

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Đại Hôn

Nhìn kết quả...chết lặng này, tất cả giáo viên dạy học các bộ môn kia trên mặt không còn kiêu ngạo nữa, mà nhìn về Minh Hạo hai mắt hiện lên ngôi sao, bọn hắn hiện tại hoàn toàn tin phục Minh Hạo.

Không, phải nói là tất cả giáo viên, cùng học viên đều nhìn về Minh Hạo như nhìn về vị anh hùng của nhân loại vậy.

“Hoàng Đế Bắc Đẩu!” Không biết là ai la lên, đặt cho Minh Hạo danh hiệu này.

“Hoàng Đế Bắc Đẩu vô địch!”

“Hoàng Đế Bắc Đẩu vô địch!”

“Hoàng Đế Bắc Đẩu vô địch!”

Đám học viên nghe vậy theo bản năng kêu lên, như một đám fan hâm mộ ca sĩ vậy

Thậm chí, có người lấy điện thoại ra chụp hình Minh Hạo, đặt làm ảnh nền chính trên điện thoại mình.

Sau khi bị Minh Hạo đánh bại, các giáo viên dạy phụ đều thừa nhận mình dạy học yếu kém, còn non dạn trước mặt đám học viên, nhưng trên mặt các giáo viên này không ai nổi giận hay xấu hổ, vì bọn hắn biết, chính bọn hắn xui xẻo đá trúng phải ‘thần’ rồi, mà bọn hắn chỉ là người phàm, làm sao có thể đấu thắng với thần?

Mọi chuyện tới đây kết thúc êm đẹp, uy danh Minh Hạo đấu thắng 50 vị giáo viên các môn học khác nhau đều lan khắp học viện, thậm chí còn đè chuyện Hận Thiên Tử chuyện bị đánh bại sang một bên.

Các học viên cùng giáo viên khác từ tráo phụng biến thành cuồng nhiệt, sau khi Minh Hạo đánh bại 50 vị giáo viên, bọn hắn đều lập tức biến thành fan trung thành của Minh Hạo, thậm chí cái fan này còn lớn hơn Hận Thiên Tử vị kia xui xẻo hội trường gấp 10 lần.

...

Không những uy danh của Minh Hạo lan ra toàn học viện Bắc Đấu, mà còn lan ra xa xa, các học viện khác cũng là nghe được tin tức này.

Đầu tiên, bọn hắn vẻ mặt cũng là không tin vào chuyện này, nhưng lúc đó có camera quay chụp lại tại hiện trường, cảnh Minh Hạo đấu với 50 vị giáo viên, cho nên khi bọn hắn xem hết video dài hơn 1 tiếng, bọn hắn không thể không tin vào việc này.

...

Kim gia, trong thư phòng có ba người, theo thứ tự: Kim Hải, Kim Long, cuối cùng là Phương Tuyết.

Bọn hắn đang đọc từng cái tình báo gửi về từ Minh Hạo nơi đó...

Ngày xx tháng xx năm xx... Minh Hạo một mình diệt cả hạm đội Cá Mập Đen, Kim lão quân gia xui xẻo bị cuốn vào chết theo, sau đó gặp được Tuyết Tộc công chúa, Tuyết Linh Nhi...

Ngày xx tháng xx năm xx... Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi chung một chiếc giường...sau đó liền điên cuồng chịch Tuyết Linh Nhi công chúa tuyết tộc, khiến nàng có thai.

Ngày xx tháng xx năm xx... Minh Hạo đến học viện bắc đầu, sau đó cướp đoạt, đánh giết Thăng gia thiên tài 10 tinh, Địa Cấp sơ kỳ dễ dàng, vài tiếng sau, một thân một mình tiêu diệt Thăng gia, siêu cấp gia tộc trong nửa ngày bằng quả cầu lôi khổng lồ cao hơn 50m... (không xác định được thực lực??)

Ngày xx tháng xx năm xx... Minh Hạo chịch 10 ngày 10 đêm với Mị Tộc, khiến cho vị mị tộc kia hơn 1 tháng không rời giường, từ đó không còn dám câu dẫn nam nhân, từ đó về sau mai danh ẩn tích, không biết đi đâu...

Ngày xx tháng xx năm xx... Minh Hạo cùng lúc chịch 3 ngày 3 đêm với hơn 59 mỹ nữ trong lớp học...

Ngày xx tháng xx năm xx... Minh Hạo mới tới học viện Bắc Đầu, sáng hôm sau đánh bại hội trưởng trường Hận Thiên Tử (đăng cấp Anh Hùng sơ kỳ) trong vòng ba nốt nhạc...

Ngày xx tháng xx năm xx... Minh Hạo ngày hôm sau tại học viện Bắc Đầu cùng lúc thách thức 50 vị giáo viên, sau đó đánh bại tất cả 50 vị giáo viên các môn học khác nhau...

Khi ba người nhìn thấy tin tức truyền về, không nghĩ đến Minh Hạo lại có thiên phú kinh khủng như thế, mới 6 tuổi đã đánh bại đoàn đội Cá Mập Đen thì bọn hắn rất vui vẻ, nhưng là, càng coi càng đen.. nhất là từ tin tức: Minh Hạo khiến công chúa tuyết tộc có thai, đến tin tức 3 ngày 3 đêm chơi với 59 mỹ nữ ngay tại lớp học, hơn nữa ... sau khi trở về, bọn họ trừ Tuyết Linh Nhi ra, toàn bộ 58 người đều mang thai với Minh Hạo.

Những tin tức này, làm bọn hắn vô cùng chấn động, 3 ngày 3 đêm với hơn 59 mỹ nữ, sau vài ngày, cùng một lúc 58 mỹ nữ đều có thai với Minh Hạo!!!

Còn tin tức đánh bại hơn 50 người thì bọn hăn cảm thấy bình thường, thiên phú yêu nghiệt như vậy, nếu không thắng được thì phá thiên phú của mình cho rồi.

Cả 3 người ánh mắt trợn tròn lên, bộ dáng khó có thể tin, sau một hồi, 3 người mới lấy lại bình tĩnh, chấp nhận sự thật phũ phàng này.

Hèn gì, ở ngày trước đột nhiên hơn 50 cú điện thoại từ các gia tộc lớn nhỏ: có siêu cấp gia tộc, có cổ lão gia tộc, thậm chí là có siêu cấp cổ lão gia tộc gọi cho bọn hăn, nói là: chuẩn bị tổ chức đại hôn lễ tại tổng bộ nhân loại liên bang, con gái(cháu) chúng ta có thai với con trai người!

Sau khi nghe được tin tức này, toàn bộ người Kim gia, không chỉ riêng Kim gia, mà còn là toàn bộ vũ trụ các chủng tộc khác cũng là ngẩn người...

Trong phút chốc, cả vũ trụ tất cả chủng tộc đều không khỏi ngây đại cái tin tức này, đây là tiết tấu tên kia(Minh Hạo) muốn cho cả liên bang đều có con với hăn à?

Kể cả hắc ám liên minh khi nhận được tin tức này cũng là trên mặt ngây đại...

Mới 6 tuổi, làm hơn 58 người mỹ nữ cùng lúc có thai với hăn, hơn nữa, còn trong phòng bị hăn cày nát cùng một lúc 3 ngày 3 đêm...

Sức chiến đấu cũng quá bừa hăn a? Phải biết, hăn hiện tại mới mấy 6 tuổi mà thôi!

Hiện giờ đã có hơn 50 đứa con rồi...

Nếu phát triển lên đây? 10 tuổi ...20 tuổi...30 tuổi.

Bọn hắn không dám tưởng tượng tiếp nữa, nếu đến 30 tuổi, dựa theo thiên phú cùng sức chiến đấu siêu cường của hắn, chắc hắn tên kia lúc đó đã gây tai họa hoàn toàn nữ giới, làm toàn bộ vũ trụ nữ giới đều có thai của hắn...

Không thể nghi ngờ, ở 40 hoặc 50 tuổi lúc đó, hắn có thể hoàn toàn trở thành duy nhất thống trị vũ trụ Hoàng Đế Ngựa Giống a.

Vì nếu tất cả mỹ nữ chủng tộc trên toàn thể vũ trụ đều có thai, tương lai đi tới đâu đều cũng có con của hắn, siêu cấp gia tộc, cổ lão gia tộc, thế lực lớn, cự đại ngạc, quái vật khổng lồ...thế lực, thế gia toàn bộ đều có con hắn, thì ai dám ra tay đánh giết hắn?

Nếu như lúc đó ai dám ra tay với hắn, đó chính là đối đầu với toàn thể tất cả chủng tộc, trở thành kẻ địch của tất cả chủng tộc trong vũ trụ a.

...

Càng nghĩ, bọn hắn càng cảm thấy thân thể lạnh đi, sau đó cũng mặc kệ người khác phản đối, đều nhất trí phát ra điều lệnh cho toàn thể con em trong gia tộc: những mỹ nữ dưới 30 trong vòng 5 năm không được phép bước ra ngoài gia tộc, nếu muốn đi ra, phải có 2 vị Vương Giả đỉnh phong đến bên cạnh bảo vệ.

...

Mà Kim Hải cùng Kim Long, kể cả Phương Tuyết sau khi đọc xong tin tức đều cảm thấy đau đầu cho đứa con(cháu) này, bọn hắn mặc dù hi vọng Minh Hạo thiên phú kinh khủng, sức chiến đấu cường đại a, nhưng cũng không hi vọng hắn biến thái đến nỗi như vậy, cùng lúc làm hơn 58 người, a không, nếu tính thêm Tuyết Linh Nhi là 59 có thai, khiến bọn hắn vô cùng đau đầu.

Thủ phạm duy nhất, cũng chính là Kim Hải sau khi nhận được tin này liền rụt cổ lại, không dám hó hé một tiếng, hiển nhiên hẳn chính là thủ phạm sắp xếp cho 58 mỹ nữ khác cùng lớp với Minh Hạo...

Khiến hẳn không nghĩ đến Minh Hạo lại cường đến vậy, hẳn lúc trước chỉ nghĩ đơn giản: cho Minh Hạo chịch vài người, có vài đứa con là được, đến lúc đó thế lực Kim gia sẽ nâng lên một bước.

Nhưng hiện tại, chịch một lúc làm hơn 58 người có thai...đây là khiến Kim gia một bước lên trời a.

Sau đó, bọn hẳn đổ lỗi cho nhau:

Phương Tuyết: tại gien của Long ca, mà làm thằng bé biến thái như vậy...

Kim Long: Cái gì tại gien của ta, rõ ràng là của người mới đúng, nếu không phải người thích ngắt jj của Minh Hạo lúc còn nhỏ, thì làm sao khiến hẳn cường đến biến thái như vậy? Cùng lúc có thể ngự hơn 59 người...

Phương Tuyết sắc mặt đỏ lên, trả đũa lại: “ A, không phải gien của người thì của ai? Chẳng lẽ của người khác?”

Kim Long nghe Phương Tuyết nói vậy, trong lòng tức đến ói máu, hẳn khuôn mặt giận dữ trả lời: “Nếu không phải người hồi nhỏ thích bóp jj của Minh Hạo, cho nên làm hẳn hiện giờ mới biến thái như vậy à?”

Kim Hải: “...”

....

Minh Hạo sau khi chiến thắng hơn 50 vị giáo viên, sau đó trở về phòng của mình.

“Reng Reng Reng!” tiếng chuông cửa vang lên.

Vừa mới ngồi xuống giường, nghe tiếng chuông cửa hân hoi nhú mào, sau đó đứng dậy mở cửa.

Phía ngoài là một người trung niên ăn mặc áo vest quần dài lịch sự, hân tỏ ra thái độ vô cùng khiêm tốn làm Minh Hạo đối với hân độ hảo cảm tăng lên.

Hân mỉm cười thân thiện nhìn Minh Hạo, sau đó nói: “Thiếu chủ, ngày mai ngài chuẩn bị khởi hành đến tổng bộ nhân loại, tổ chức đại hôn với 59 người...”

Minh Hạo nghe vậy vẻ mặt cứng lại, sao nhanh thế, mới chỉ 1 ngày cày cuốc mà qua ngày hôm sau đã phải cưới rồi.

Còn việc tại sao người trung niên gọi hân là thiếu chủ thì hân không quan tâm lắm.

Thấy vẻ mặt Minh Hạo cứng lại, biết hân nghĩ gì, người trung niên liếc nhìn xung quanh nhỏ giọng nói: “Vì đề phòng hắc ám chủng tộc phá huỷ, cho nên nguyên lão đã thúc dục làm hôn lễ càng nhanh càng tốt, đề phòng có chuyện bất trắc xảy ra.”

Minh Hạo gật đầu tỏ vẻ hiểu, người trung niên từ trong ngực móc ra cái thẻ vàng, đưa cho Minh Hạo nói: “Được rồi, ngày mai thiếu chủ tại học viện chờ, sau đó liền có một đoàn phi thuyền hộ tống thiếu chủ đến tổng bộ liên bang nhân loại.”

Hoàn thành xong nhiệm vụ, người trung niên liền chào tạm biệt Minh Hạo rời đi.

Trở lại gian phòng, Minh Hạo nằm trên giường nhắm mắt lại, sau đó tựa như nói với không khí: “Diễn biến đều theo kế hoạch, tất cả thuận lợi.”

“Ừ.” Trong phòng chỉ vang lên một tiếng ừ, sau đó cả căn phòng rơi vào trầm mặc...

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Tối Nơi

Sáng ngày hôm sau, Minh Hạo đã dậy sớm chuẩn bị, hiện tại đang đứng soi gương sửa soạn, ngoài thân mặc chiếc áo vest đen, ở giữa ngực có thắt cái nơ con bướm, bên trong mặc cái áo trắng tinh, cái quần cũng là đen để dài đến chân, nhìn vô cùng bánh bao, lịch sự, kết hợp với khuôn mặt tuấn tú, đôi mắt sáng như sao, chiều cao cũng là tăng trưởng hơn 1m7, coi như là một cái không tệ đại soái ca.

“Reng Reng Reng!” tiếng chuông cửa vang lên.

Minh Hạo đi tới, không nhanh không chậm mở cửa ra, ở ngoài cửa đang đứng chờ, vẫn là người trung niên ngày hôm qua đến.

Nhưng khác là, hôm qua người trung niên chỉ ăn mặc bộ vest bình thường, hôm nay lại đổi thành một bộ quân nhân trang phục, phía bên phải có thêu 4 sao vàng, tượng trưng cho người trung niên này quân hàm đại tướng.

Người trung niên thấy Minh Hạo đi ra, không khỏi hai mắt tỏa sáng, hân mĩm cười nói: “Đã chuẩn bị xong?”

Minh Hạo gật đầu nói: “Đã chuẩn bị toàn bộ xong, à mà còn Tuyết Linh Nhi?” hân nhớ đến Tuyết Linh Nhi vẫn còn ở học viện, nếu mình bỏ nàng lại thì có chút không yên tâm.

“Yên tâm, việc này chúng ta đã tính toán, hôm qua đã liên hệ nữ hoàng tuyết tộc, nàng gật đầu đồng ý cho con gái mình cùng nhiều người hôm nay kết hôn với người, cho nên nàng cũng là theo người đến tổng bộ liên bang,

hiện tại đang ngồi ở trên phi thuyền chờ người.” Người trung niên bộ dáng người yên tâm.

Minh Hạo nghe vậy liền yên tâm, sau đó theo vị trung niên dẫn đường đến bến cảng.

...

15 phút sau, đến bến cảng Bắc Đầu, hôm nay không còn người đông tấp nập như hồi trước, mà thay vào đó rất tĩnh lặng, khắp nơi đều có quân nhân đứng canh gác, phong tỏa chặn lại tất cả các thông lộ, ngõ ngách hướng về bến cảng.

Ngược nhìn hơn trăm chiếc phi thuyền khổng lồ, nó kích cỡ bự gấp đôi chiếc titan mà hồi trước hấn đi.

Nhìn hình thể của chúng, Minh Hạo có thể đoán được, mỗi chiếc này đều cấp bậc S cấp phi thuyền, không hổ là liên bang, xuất thủ đều khủng bố như thế.

Mà những chiếc này được sơn mang màu trắng, phía bên hông có viết chữ: Liên Bang Quân Đội, hiển nhiên các phi thuyền này đều thuộc về liên bang quân đội.

“Đi thôi” Người trung niên dẫn đường phái trước thúc giục.

“Ừ” Minh Hạo không nhìn nữa, đi vào bên trong chiếc phi thuyền to nhất trong đám phi thuyền, Minh Hạo đoán là, chiếc này thuộc loại cấp SS.

Sau đó, theo hiệu lệnh của người trung niên, mang theo tất cả quân đội rút lui khỏi bến cảng.

Tất cả phi thuyền cấp S bao bọc làm hình vòng tròn quanh phi thuyền cấp SS, sau đó khởi động bay đi...

...

Nhìn từng đám phi thuyền bay đi, phong tỏa liền giải trừ, người thường thấy cảnh này đều sợ hãi, không biết là vị quan quân nào đến Bắc Đẩu Tinh lại làm thanh thế to như vậy.

...

Học Viện Bắc Đẩu, Bắc Nhi Hà đứng trong phòng nhìn ra ngoài cửa sổ, khi thấy Minh Hạo cái này kinh khủng rồi cuộc rồi đi, hắn không khỏi thở phào một hơi, tên nhóc này mới ở vài ngày học viện đã gây nhiều chuyện kinh khủng rồi, nếu hắn còn ở lại đây thêm, thì sẽ gây ra chuyện gì kinh khủng nữa đây?

...

Sau khi vào thuyền, Minh Hạo được người dẫn đến căn phòng riêng của hắn.

Căn phòng này không khác gì căn phòng trên thuyền Tuyết Tộc, đầy đủ mọi thứ sinh hoạt trong phòng, có điều nhiệt độ ấm áp hơn, không có lạnh lẽo như phòng của tuyết tộc.

Mà trong phòng hiện tại có một người mỹ nữ, đang nằm trên giường là một mỹ nữ tóc trắng như tuyết, da hình trắng trẻo mềm mại, môi hồng răng trắng, cặp mắt trắng dã, đây không phải là Tuyết Linh Nhi à?

Minh Hạo thấy Tuyết Linh Nhi nằm trong phòng mình, liền vẻ mặt vui vẻ, tiến đến giường, ngồi xuống nói: “Linh Nhi, người khỏe không? Có thấy chỗ nào không ổn không?” tay phải nắm chặt tay nàng, lo lắng hỏi thăm

Nghe Minh Hạo nói, Tuyết Linh Nhi trong lòng vô cùng cảm động, nàng lắc đầu nói: “Ta không sao”

“Ừm, nếu người thấy có gì không ổn thì nói với ta, ta xin lỗi ngày ấy, vì không kiềm chế được mình...” Minh Hạo vẻ mặt thành thật, nói xin lỗi chuyện mấy ngày trước với Tuyết Linh Nhi.

“Không sao, ta hiểu...” Tuyết Linh Nhi mỉm cười dịu dàng nói.

Mặc dù nàng chỉ nói 4 chữ: không sao, ta hiểu;

Nhưng làm Minh Hạo vô cùng cảm động, càng yêu nàng hơn.

Người con gái này, không những xinh đẹp, mà còn dịu dàng hiền lương, biết thông cảm cho chồng mình, biết mình cùng lúc ngự 58 người khác, nàng vẫn không tỏ ra bất mãn với hắn.

Sau đó, Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi bắt đầu tâm sự, chỉ là nói đến vài chuyện vụn vặt, sau đó liền mới là tâm sự chính...

“Nhẹ thôi Hạo ca, người ta đang có thai...” Tuyết Linh Nhi cả thân thể trắng lóa, vẻ mặt ửng đỏ, ngượng ngùng nói nhỏ.

“Ừm, ta sẽ nhẹ...” Minh Hạo gật đầu sau đó liền đưa ‘máy khoan’ ‘đút’ vào trong ‘lòng đất’...

“Ah~” trong phòng vang bắt đầu vang lên từng tiếng âm thanh rên rỉ sung sướng của mỹ nữ cùng tiếng thở dốc nam nhân.

...

“ Đing! Đing! Đing!, mời mọi người vì an toàn, nằm im trên giường 5 phút, phi thuyền chuẩn bị bước nhảy alpha!” âm thanh hệ thống trí nhân tạo vang lên cảnh báo.

“ Đing! Đing! Đing!, mời mọi người vì an toàn, nằm im trên giường 5 phút, phi thuyền chuẩn bị bước nhảy alpha!” âm thanh hệ thống trí nhân tạo vang lên cảnh báo.

“ Đing! Đing! Đing!, mời mọi người vì an toàn, nằm im trên giường 5 phút, phi thuyền chuẩn bị bước nhảy alpha!” âm thanh hệ thống trí nhân tạo vang lên cảnh báo.

Có kinh nghiệm lần trước, cho nên Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi đang chiến đấu đều ngừng lại, ngoan ngoãn mỗi người nằm im trên giường, hẳn cùng Tuyết Linh Nhi cũng không muốn cảm giác bị ‘tuột bánh xe’ đâu a...

Ai biết lỡ đang chơi giật mạnh quá jj bị kẹt trong * không lấy ra được thì sao? Mà hồi trước cũng may Minh Hạo jj còn nhỏ, nhưng mà hiện tại mấy ngày qua level tăng lên cùng sử dụng gien cường bạo, jj đã dài hơn gấp đôi lần trước, nếu như đang ‘chịch’ mà bị ‘sóc’ một lần nữa, có thể jj bị ‘tuột’ sâu vào ‘trong’, nếu thật như vậy, Minh Hạo tiểu jj có nguy cơ kẹt cứng luôn trong đó a...

“Bùm!”

Tất cả phi thuyền thân sau bắt đầu nhả ra khói xanh, sau đó cả thân thuyền được năng lượng bảo vệ bọc lại, dùng tốc độ siêu việt ánh sáng bay về phía trước, không gian xung quanh bắt đầu vụn vụn nhiễu loạn thành một đoàn.

...

5 ngày sau, cuối cùng đến Liên Bang Tổng Bộ, một đường an toàn không có gì nguy hiểm.

Tất cả phi thuyền hạ xuống nơi hạ cánh.

Vài phút sau, cửa khoang thuyền mở ra, Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi sóng vai nhau mà ra ngoài.

Đập vào mắt bọn hắn là một quảng trường rộng lớn, nhưng chỉ có một con đường đi vào bên trong tổng bộ liên bang.

Xung quanh ở đây đều được bức tường thành cao lớn hơn trăm mét bao bọc, mà trên tường thành đứng mấy trăm ngàn quân nhân canh gác, bên cạnh bọn hắn là từng khẩu pháo khổng lồ cao hơn 100m có hơn.

“Đi thôi, chúng ta sắp tới nơi rồi” Người trung niên đi trước dẫn đường nói.

Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi gật đầu, sau đó nhanh chân bước theo vị trung niên.

...

Trải qua hơn 30 trạm kiểm tra trùng trùng điệp điệp, mỗi trạm kiểm tra đều có hơn 10 người canh gác, mà mỗi trạm kiểm tra rất khắt khe, đưa nhóm máu vào kiểm tra, tóc, vân tay, khuôn mặt, giọng nói...

Trung niên giải thích là, những trạm này thành lập để kiểm tra, loại bỏ những tên chủng tộc Hắc Ám Liên Minh lẫn vào đây.

Cuối cùng, vượt qua nhiều đợt kiểm tra khác nhau, Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi đã tới nơi.

...

Ngủ, mai tiếp

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Hắc Âm Liên Minh Tổng Tiến Công

[Truyện của mình, mình viết như vậy, đều có cái ý của nó, mặc dù yy quá đáng (nhiều ý kiến cho vậy).

Nhưng từ khi bắt đầu viết cuốn truyện này, thì cuốn truyện này đã đi trên 1 con đường “KHÔNG LỐI VỀ” rồi, y như đi giết người vậy, giết xong, chẳng lẽ khi ra tù, thư hữu chẳng lẽ cho rằng khi hắc ra tù, ‘trả hết nợ’ rồi, thì người xung quanh sẽ quên hắc là 1 kẻ giết người à?

Cho nên...thư hữu nào đọc thấy được, thì cứ ủng hộ mình, còn thư hữu nào không thể ‘nuốt’ nổi cứ tự nhiên next, dù sao không có cái gì là hoàn mỹ cả. Tks all.]

...

...

...

Theo người trung niên dẫn tới, trước mắt Minh Hạo là khu biệt thự khang trang rộng lớn, nó còn lớn gấp 10 lần biệt thự Thăng gia có hơn, biệt thự được sơn màu trắng, phía trên nóc treo lá cờ màu xanh nhạt, hình lá cờ là con chim ưng màu vàng, tượng trưng cho cờ liên bang nhân loại.

Sau đó, Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi được người trung niên dẫn vào bên trong biệt thự.

Bên trong biệt thự, đã đứng đầy người.

Có nam, có nữ, có già, có trẻ.

Khi thấy Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi bước vào, mọi người không khỏi hai mắt sáng lên.

“Vị này chính là con rể Kim Minh Hạo đây à?” Một người trung niên khi thấy Minh Hạo, bước lên trước mặt hắn, thân thiết hỏi.

Còn bên cạnh Tuyết Linh Nhi đã bị hắn bỏ qua.

“Vâng, chính là ta, người là?” Minh Hạo tò mò hỏi lại.

“A, con rể, ta là Giang Thiên Hành, con gái của ta là Giang Diệu Hương, cũng là vợ người.” Giang Thiên Hành mỉm cười hiền lành, nhìn Minh Hạo càng là như nhìn con rể đồng dạng, trên mặt biểu lộ vô cùng hài lòng với người con rể này.

Họ Giang, là một siêu cấp cổ lão gia tộc, đứng thứ 8 bên trong 10 siêu cấp cổ lão gia tộc, bọn họ nghề chính là y dược, chiếm 6/10 tất cả tinh cầu nhân loại.

Các bệnh viện, dược sư người, đều thuộc về Giang gia.

Minh Hạo mỉm cười, lễ phép cúi đầu: “Rất hân hạnh gặp cha vợ.”

“Tốt tốt tốt, không hổ là con rể của ta a, không những thiên phú cao siêu, mà còn trên gượng ngự nữ cũng là không kém, không những thế, còn rất biết lễ phép nữa...” Một đám nhìn nọt lời từ miệng Giang Thiên Hành bay ra, khiến Minh Hạo dù da mặt dày cũng có chút xấu hổ đỏ lên.

Những người xung quanh thấy thế đều thầm mừng Giang Thiên Hành lão hồ ly, đây là giữa ban ngày ban mặt, trước mặt nhiều người lôi kéo a.

Không được, phải nhanh đến trước mặt con rể cho hắn ấn tượng tốt, nếu như hắn sau này trở thành tổng chỉ huy liên bang nhân loại, đến lúc đó

không phải là cả gia tộc cùng địa vị của mình một bước lên trời?

Vừa nghĩ thế, những người khác nối đuôi theo, bao quanh Minh Hạo xung quanh.

“Con rể, người khỏe, ta chính là Lương Ôn Bá, cha của Lương Diễm Phượng a, gia tộc ta chính là thuộc về cổ lão gia tộc...”

“Con rể, người khỏe, ta chính là Mạc Bạch Liên, mẹ của Mạc Hân Nhi a, gia tộc ta chính là thuộc về siêu cấp cổ lão gia tộc...”

....

Một đám nam nữ già trẻ gái trai, bao vây lại xung quanh Minh Hạo, nhao nhao giới thiệu mình.

Bị một đám người bao vây, có hơn 50 người, hết người này đến người khác giới thiệu, Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi sắp nhanh chóng mất, suy nghĩ đã cuồng loạn, không còn biết phân biệt ai với ai.

“Các người mau tránh ra!” Người trung niên thấy vậy nhào vào phá vòng vây, kêu lên.

“Cái gì, người chỉ là đại tướng nho nhỏ, có quyền gì ra lệnh cho chúng ta.” Một người đàn ông lớn tuổi nghe vậy gào lên.

“Đúng, chỉ là nho nhỏ tiểu tướng cũng dám ra lệnh cho chúng ta, người chán sống à?” Một mỹ phụ thân hình đầy đặn ngạo kiều, đã man nói.

...

Nghe những người kia nói thế, người trung niên sắc mặt đen lại, không khỏi khiên nguyên lão ra, găng giọng uy hiếp bọn hắn: “Các người dám làm trễ giờ hôn lễ, thì chờ nguyên lão hình phạt đi!”

Nghe được hai chữ ‘nguyên lão’, bọn hăn cả người run lên, nhanh chóng tách ra chữa một con đường đi cho Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi.

Thấy vậy ba người Minh Hạo, Tuyết Linh Nhi, người trung niên không khỏi thở phào.

Sau đó, người trung niên tiếp tục dẫn hai người Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi vào sâu bên trong biệt thự.

Dẫn tới 2 căn phòng riêng, căn phòng được đặt đặt hai bên trái phải, người trung niên nói: “Bên trái là phòng chú rể, bên phải là phòng cô dâu, hai người vào đi, bên trong sẽ có người chuẩn bị, trang điểm lại cho các người, cùng với dạy các người nghi thức...”

“Vâng~”~Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi đồng thanh trả lời, tỏ ra rất lễ phép, dù sao người trung niên cũng là trên đường đi đối với bọn hăn rất tốt.

Sau đó hai người bước vào phòng.

...

Mà bên ngoài biệt thự, hiện tại đã đứng đầy người, có quân nhân, có y sĩ, có phú thương....

Người người trò chuyện bàn tán rất vui vẻ, lúc này, từ trên lầu, có một lão già râu trắng để dài đến chân, hăn mặc áo bào trắng, nhìn rất có phong cốt đạo sĩ, hăn bước xuống.

Hăn chính là nguyên lão, cũng là một trong ba người nguyên lão duy nhất ở liên bang nhân loại, nắm giữ quyền tối cao nhất, có thể sửa đổi luật pháp liên bang, tiến hành phán xét bất kì gia tộc, ra lệnh toàn quân đội liên bang, có thể tự do đề bạt người lên làm tổng chỉ huy quân đội hay tổng tư lệnh... ..

Không chỉ thế, nghe đồn, hắc là một người duy nhất trong hai vị nguyên lão kia đã đột phá Truyền Kỳ, bước vào đẳng cấp cao hơn, cấp độ Truyền Thuyết.

Nghe đồn phía trên Truyền Kỳ là cấp độ Truyền Thuyết, bước vào Truyền Thuyết, võ giả có sức mạnh vô cùng kinh khủng, có thể diệt thiên phá địa dễ dàng, một quyền dễ dàng đánh nát hành tinh khổng lồ, sức sống vô cùng cường đại, còn có, có thể sống đến hơn 1000 tuổi.

Chỉ là nghe đồn, chứ chưa ai chứng được sự thật này.

...

Thấy lão giả xuống, tất cả mọi người ở đây đều tự mình im miệng lại, không dám hó hé một lời, kể cả thối mạnh cũng không dám.

“Được rồi, các người cứ tự nhiên như ở nhà của mình đi.” Lão giả nở nụ cười hiền hòa nói, như ông cụ nhà bên cạnh vậy, không bởi vì là nguyên lão mà lên mặt với người khác.

“Vâng Cửu Lão” Mọi người nghe lão giả nói, trên mặt nở nụ cười khiêm tốn, cung kính đáp.

Không ai biết vị nguyên lão này tên gì, chỉ biết gọi hắc là Cửu Lão.

Cửu Lão hiền hòa mỉm cười gật đầu, sau đó quay sang nhìn người lão giả đứng đằng xa, mà cả thân ảnh hắc như là co rút lại, như trốn tránh ai đồng dạng.

Hắc ăn mặc áo bào vàng, trên áo có thêu chữ K, mặt mày hồng hào, ánh mắt sáng như sao.

Như là cảm nhận được có ánh mắt nhìn tới, hắc chân bước nhanh hơn.

Cửu Lão thấy hần muốn chạy, lập tức bước chân đi tới, tay bắt lấy bả vai hần, mỉm cười, hải hước nói: “Tổng Tư Lệnh, người vội vàng đi đâu vậy?”

“Ha hả, ta muốn đi vệ sinh mà thôi.” Kim Hải biết mình bị Cửu Lão bắt, hần lập tức nói dối, mặt không đổi sắc, hiển nhiên đã thành thói quen.

“Người vẫn tính như ngày nào...” Cửu Lão lắc đầu mỉm cười, nhìn Kim Hải nói.

“Người đã chuẩn bị hết kỹ càng chưa!?” Đột nhiên, cả người Cửu Lão khí tức thay đổi, cặp mắt sắc bén như con dao đồng dạng, nhìn về phía Kim Hải hỏi.

Kim Hải cũng là thay đổi, trên mặt không còn vui cười, mà thay vào đó nghiêm túc, bình tĩnh, lạnh nhạt, giống như ở trước mặt hần có hàng ngàn vạn tỷ quân địch tiến tới, hần mặt cũng không đổi sắc.

Kim Hải gật đầu, hai mắt hần hiện lên từng tia sắc bén, trầm giọng nói: “Đã hoàn toàn chuẩn bị thừa nguyên lão, nếu bọn Hắc Ám Liên Minh dám tấn công tới đây, ta sẽ cho bọn hần có đi mà không về.” trong giọng nói dày đặc sát khí màu đỏ, như muốn ngưng thành thực chất mà thành.

Cửu Lão gật đầu, nhàn nhạt nói: “Rất tốt, ta yên tâm giao toàn bộ việc này cho người.”

...

Mọi người xung quanh nghe hai người nói chuyện, chỉ cảm thấy cả người lạnh run lên, bọn hần đây là đang bàn chuyện cơ mật, nhưng lại là nói ở nơi đông người, người ở đây đều là thế lực lớn, IQ đều đạt chỉ số thông minh cao, cho nên có thể đoán ra hai ý của bọn hần trong cuộc trò chuyện.

1: Là cảnh cáo, tất cả các chủng tộc Hắc Âm Liên Minh đến đây phá đám, hơn nữa, là cảnh cáo hoàn toàn, nếu như trong đây có người nào ở trong đây âm thầm cấu kết với Hắc Âm Liên Minh, phá hoại hôn lễ của Minh Hạo, liền chuẩn bị mua quan tài chôn cùng với gia tộc mình đi.

2: Ý là đã hoàn toàn chuẩn bị, nếu các người muốn đánh, cứ nhào vào, chúng ta đã hoàn toàn sẵn sàng triển khai toàn bộ hỏa lực để chiến đấu! Đủ để các người một khi tới đây thì không cần quay về.

Cả đám người nhanh chóng suy nghĩ ra hai ý nghĩa trong cuộc trò chuyện, trong lòng âm thầm hô: “Nhân Loại Liên Bang cao tầng chuẩn bị chơi lớn rồi, không, phải nói chơi siêu lớn!”

Cửu Lão trò chuyện chốc lát với người xung quanh, sau đó nhìn trên tay đồng hồ, lập tức quay sang người trung niên quân nhân nói: “Bắt đầu, đi kêu bọn họ đi, tới giờ lành cử hành hôn lễ.”

“Vâng!” Người trung niên làm cái lễ chào quân nhân, sau đó nhanh chân chạy đi.

Cửu Lão lớn tiếng nói với người xung quanh: “Đi ra lễ đường thôi mọi người, đã tới giờ cử hành hôn lễ!”

“Vâng Cửu Lão” Mọi người cung kính nói, theo Cửu Lão dẫn đầu đi ra ngoài, sau đó từng người nối đuôi theo đi ra biệt thự, đi đến lễ đường.

...

10 phút sau, Minh Hạo ăn mặc quần áo chú rể màu đen, cả người được trang điểm lại, thân cao 1m76, da trắng, môi hồng, mắt sáng như sao, tóc cắt ngắn lại, các loại lông đều được tẩy sạch.

Hắn lúc này nhìn siêu đẹp trai, nếu đặt ở thế kỷ 21 có thể được loại siêu người mẫu nam.

“Đi thôi thiếu chủ.” Người trung niên quân nhân đến đón.

Minh Hạo mỉm cười gật đầu, nói: “Đi”

Sau đó, người trung niên kia đến căn phòng bên cạnh gõ cửa.

“Kèo~Kẹt” Cửa mở ra, sau đó, từng mỹ nữ vẻ đẹp tuyệt sắc khuynh thành bước ra ngoài, có ngự tử, có loli, có da trắng, da đen, da màu lúa mạch, có môi hồng, môi tím, môi đỏ, môi đen, có ngực lép, có ngực bự, có ngực phẳng, có ngực khổng lồ...

Có kiều diễm, có dịu dàng, có lãnh đạm, có nóng bỏng, có ngoan hiền, có quyến rũ...

Nhưng, các nàng đều có điểm chung: khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết, vòng 3 của mỗi người đều có thể so với thế kỷ 21 tuyệt thế mỹ nữ, thậm chí càng hơn...

Minh Hạo nhìn các nàng mỗi người mỗi vẻ, không khỏi nuốt nước miếng cái.

“Đi thôi, Cửu Lão đợi chúng ta” Người trung niên thúc giục.

“Cửu Lão?” Minh Hạo lần đầu tiên nghe đến tên này theo bản năng hỏi.

Những mỹ nữ khác có người biết, có người không, cũng là lắng tai nghe người trung niên giải thích.

“Cửu Lão là nguyên lão, người nắm giữ tối cao nhất quyền lực trong liên bang nhân loại.” Người trung niên nói.

Minh Hạo cùng các mỹ nữ nghe vậy gật đầu, sau đó theo trung niên dẫn đến lễ đường.

Lễ Đường nằm kế biệt thự cách vài trăm mét, cho nên chỉ mất vài phút là tới nơi.

Khi vào đây, Minh Hạo nhìn xung quanh, phong cách bài trí khán phòng khiến khách mời cảm giác như đang bước vào câu chuyện ngôn tình với tòa lâu đài tình ái, ánh sáng lãng mạn. Bàn tiệc lộng lẫy với những món ăn sang trọng và hấp dẫn.

Hai bên người ngồi đã chật đầy.

Khi nhìn Minh Hạo cùng chúng mỹ nữ bước vào, mọi người vẻ mặt vui cười, đứng lên chúc mừng.

Sau đó, Minh Hạo cùng chúng nữ làm lễ, dưới sự chứng kiến của nhiều quan khách cùng Cửu Lão, Minh Hạo đưa từng chiếc nhẫn cưới xỏ vào từng vị mỹ nữ của mình.

“Cảnh Báo: kẻ địch tấn công, kẻ địch tấn công, quy mô lớn, phán đoán: tổng tiến công mức độ...!”

“Cảnh Báo: kẻ địch tấn công, kẻ địch tấn công, quy mô lớn, phán đoán: tổng tiến công mức độ...!”

“Cảnh Báo: kẻ địch tấn công, kẻ địch tấn công, quy mô lớn, phán đoán: tổng tiến công mức độ...!”

Vừa đúng lúc làm lễ xong, tiếng cảnh báo hệ thống đầy nhân tính hóa vang lên.

...

Bên ngoài toàn bộ liên bang tổng bộ khu, đã được từng màn màu xanh năng lượng bao trùm, từng cái súng, pháo, tên lửa ẩn dấu dưới mặt đất bắt đầu trời lên phòng vệ.

Hơn trăm triệu chiếc phi thuyền bay xung quanh bầu trời, tạo thành trận thế to lớn.

Cửu Lão nhìn Kim Hải nói: “Bắt đầu đi! Ta ở đây trấn thủ.”

Kim Hải gật gật đầu, sau đó bước đi ra ngoài lễ đường.

Các mỹ nữ cùng quan khách ngồi trong lễ đường, xung quanh lễ đường lại được bọc hơn trăm cái màn năng lượng khác nhau, hơn nữa có hơn trăm ngàn binh lính canh gác xung quanh.

Mà Minh Hạo đứng im đó, ánh mắt bình tĩnh nhìn lên bầu trời, không biết đang suy nghĩ gì, lại tựa như đang chờ đợi gì đó tới.

...

Lễ đường (hình minh họa):

<http://media.tinmoi.vn/2015/10/08/huynh-hieu-minh-angela-baby-64.jpg>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Hi Sinh

Bên ngoài khu tổng bộ liên bang nhân loại.

Hơn trăm triệu chiến hạm bay xung quanh bảo vệ, lúc này, đột nhiên một trận không gian vụn vẹo.

Sau đó, không gian bỗng nhiên xuất hiện từng cái hình thể khổng lồ đen như than, trên thân có từng cái xúc tu giống như con mực vậy, trên thân từng xúc tu bay ra, sau đó đánh về phía chiến hạm.

“Đing!” xúc tu đánh về phía chiến hạm vang lên tiếng ‘đing’ như kim loại.

Bên ngoài chiến hạm đã được năng lượng bảo vệ lấy, sau đó, tất cả chiến hạm cũng là bắt đầu trả đũa.

Trên thân của bọn chúng trôi lên từng cái khổng lồ súng, tháp súng, laser, tên lửa... bắn về phía những con quái vật ‘khổng lồ’ này.

“Ầm ầm ầm ầm”

Bị hơn trăm chiến hạm bắn trúng, nhưng con quái vật chỉ chốc ra miếng da, chỉ tổn thương nho nhỏ.

Mà, những con quái vật này trên thân nó dường như ẩn giấu laser, nó mở ra cái miệng khổng lồ, sau đó, từng đoàn laser màu đỏ tràn đầy hủy diệt tính bắn tới chiến hạm.

“Ầm!” Ba chiếc chiến hạm bị con quái vật bắn trúng, cùng lúc đó, màn năng lượng xanh bị vỡ, sau đó cả 3 phi thuyền đều bị đoàn laser hủy diệt bản nổ thân thuyền, biến thành cái lỗ thủng.

“Ầm Ầm Ầm!”

Sau một giây, cả 3 chiến hạm nổ tung..

Lúc này, con quái vật vừa mở miệng laser ra, có thể nhìn thấy bên trong có con mắt màu đen nằm lẳng lẳng ở bên trong, đó chính là điểm yếu duy nhất của con quái vật này.

Hơn 10 chiếc chiến hạm cùng lúc nhân cơ hội con quái vật mở miệng ra, từng chiếc phóng ra laser, đạn đạo bắn về phía con mắt nằm bên trong thân thể con quái vật.

“Bùm” ‘Con mắt’ bị bắn trúng, cả thân hình quái vật đột nhiên nổ tung, hóa thành từng đoàn máu thịt.

Từng con quái vật khác trong thân thể mở ra, không phải là laser như con lúc này, mà là từng con lít nha lít nhít như bọ đồng dạng, hơn trăm ngàn chỉ ‘bọ’ bay ra ngoài, sau đó bắt đầu bám vào màn năng lượng của các phi thuyền gặm nhấm lấy.

Bên kia nhân loại cũng bắt đầu thả hơn trăm ngàn máy bay không người lái loại nhỏ ra, bắn về phía trước, nhiệm vụ của những chiếc máy bay này là tiêu diệt những con bọ cùng bay vào thân thể của con quái vật phá hủy ‘trái tim’ nó.

Trên bầu trời tiếp tục xuất hiện những con quái vật đen, thậm chí còn có con quái vật to gấp 10 lần phi thuyền, thậm chí 100 lần dần dần xuất hiện.

“Ầm ầm ầm ầm”

“Ầm ầm ầm ầm”

“Ầm ầm ầm ầm”

Đầy trời đạn đạo, tên lửa, bom, quái vật, biến thành điểm đen như mực, không khí bắt đầu bốc lên mùi vị máu tươi nồng nặc...

...

Bộ chỉ huy, tổng bộ liên bang nhân loại bên trong âm thanh rối loạn từng bừng, hệ thống vang lên tiếng cảnh báo, cấp độ màu đỏ cao nhất.

Trong phòng, Kim Hải mặc quân phục đeo hàm tổng tư lệnh tối cao, đứng phía trên lan can nhìn vào bản đồ khu vực tổng bộ liên bang.

Bảng đồ đó hình thể 6D, nhìn rất sống động chân thật, trên bản đồ có nhiều màu sắc cùng ký hiệu khác nhau, màu đen, màu xanh, màu đỏ...

Bên cạnh hắn là một người trung niên ăn mặc quân phục, sắc mặt lạnh nhạt bình tĩnh, đôi mắt quang mang hiện lên, như là trí tuệ ánh sáng đồng dạng, trán cao, mũi nhọn, nhìn rất soái trai.

Hắn tên là Hàn Diệp, chính là tổng tham mưu trưởng của liên bang quân đội, có chức trách tổ chức lực lượng, chỉ huy và điều hành các hoạt động quân sự quân đội.

Còn phía dưới nhiều người khác đều mặc quân phục, bọn hắn đang chăm chú nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính.

Hơn trăm ngàn cái tình báo mỗi giây từ bốn phương tám hướng gửi về vào máy tính, các nhân viên hiện tại hoàn toàn rơi vào trạng thái điên cuồng, liên tục hai tay gõ phím liên tục.

“Đại Thống Soái, phía tây và phía đông xuất hiện nhiều Hắc Ám Liên Minh dồn dập tấn công.”

“Đại Thống Soái, phía nam đã được thủ vững vị trí, không có nguy hiểm gì”

“Đại Thống Soái, phía đông tất cả chiến hạm đã vào vị trí, sẵn sàng chiến đấu...”

“Đại Thống Soái, phía bắc xuất hiện nhiều thuyền thuộc về Hắc Âm Liên Minh, hình thể khổng lồ, phán đoán là thuộc cấp S, thậm chí có cả cấp SS xuất hiện...”

Từng đợt báo cáo trong phòng vang lên liên tục.

Kim Hải nghe vậy không nói gì, hẩn sắc mặt bình tĩnh, quay về Hàn Diệp hỏi: “Kế hoạch 1 có thể bắt đầu chưa?”

Hàn Diệp không quay đầu nhìn hẩn, nhưng Kim Hải không giận, hẩn đã quen với tính cách Hàn Diệp, chỉ lẳng lặng chờ hẩn trả lời.

Hàn Diệp ánh mắt nhìn chăm chăm bản đồ, sau vài phút, hẩn nhắm mắt lại, lắc đầu nói: “Chưa được, cần một chút nữa...” âm thanh vô cùng trầm ổn, tràn đầy từ tính.

Kim Hải nghe vậy gật đầu, nhìn về đám nhân viên ra lệnh nói: “Tiếp tục điều thêm 100.000 hộ vệ hạm cấp A đến, 5000 chiếc cấp S, 10 chiếc cấp SS hỗ trợ phía bắc.

Điều thêm 1.000.000 chiếc cấp B, phân ra hỗ trợ hai phía tây, đông cho ta!

Còn nữa, liên lạc các chủng tộc thuộc Nhân Loại Liên Minh, nói cho bọn hẩn chuẩn bị...”

Sau đó nhìn về phía bản đồ, bình tĩnh chờ đợi.

“Vâng, Đại Thống Soái!” nghe lệnh, lập tức, các nhân viên cầm lên máy truyền tin liên lạc...

...

Một con quái vật đen hình thể con mực khổng lồ, to gấp 10000 lần những con quái vật tấn công liên bang, nó di chuyển về phía trước vô cùng chậm chạp.

Xung quanh nó có hơn mấy trăm ngàn con quái vật to lớn không kém.

Bên trong con quái vật, khó ai có thể tưởng tượng được, bên trong cũng không phải là máu hay thịt gì, mà là một căn phòng vô cùng sang trọng.

Ngồi trên ghế sofa, một tên sắc mặt cùng thân thể giống như người chết, toàn bộ đều là xương sống, không có chút máu thịt, hai hốc mắt trống rỗng, hẩn nhìn chăm chăm màn hình khổng lồ treo trên tường.

Hắn tên là Zenlony, chủng tộc ZenSkull, một trong chủng tộc sức chiến đấu cùng trí thông minh đỉnh cấp Hắc Ám Chủng Tộc, hắn cũng là tổng chỉ huy Hắc Ám Liên Minh.

ZenSkull là chủng tộc rất đặc biệt, bọn hắn thân hình hoàn toàn là xương, không biết bọn hắn nguồn gốc hoặc là nói ở đâu xuất hiện, điều này làm bọn hắn phủ toàn thân đều là thần bí, chỉ có những gia chủ, hoặc lão tổ tông trong tộc bọn hắn mới biết được bí mật này.

Chủng tộc này vô cùng mạnh, vừa sinh ra một tay dễ dàng đánh nát hành tinh loại lớn, trưởng thành cùng thanh niên thì ...vô cùng khủng bố.

Không chỉ thế, bọn hắn gần như bất tử, dù có bị laser bắn nát bấy vẫn hồi phục lại thân thể được.

Nhưng bọn hắc không phải loại có sức mạnh mà không có não, ngược lại, bọn hắc trí tuệ vô cùng thông minh là đằng khác.

Điểm yếu duy nhất của bọn hắc là: tuổi thọ ngắn, chỉ sống nhiều nhất là 30 năm, cùng với sinh đẻ rất ít ỏi, chỉ là, không ai biết được điểm yếu này của chủng tộc bọn hắc.

Điểm đáng sợ nhất của bọn hắc, là cho người khác ‘bất tử’, bất kể chủng tộc nào, chỉ cần ăn ‘thịt’ của bọn hắc, liền tức khắc giống như bọn hắc vậy, bất tử, không giết được, nhưng là tuổi thọ rất ngắn ngủi, chỉ sống thêm 1-2 năm thôi, phải liên tục ăn ‘thịt’ do bọn hắc cung cấp, mới có thể kéo dài tuổi thọ.

Việc này y như trong truyền thuyết dracula vậy.

Một tên khác, nhưng là hình dáng không giống hắc, mà giống robot hơn, cả ‘làn da’ đều trắng bệch, đôi mắt nhỏ màu xanh dương híp lại, trong mắt lóe lên hàng ngàn vạn tỷ số liệu luân chuyển.

Tên này tên là Lucifer, chính là robot nhân tạo, trí thông minh số 1 người máy nhân tạo, có trí thông minh, tình cảm riêng.

Cũng chính là vị quân sư duy nhất của Hắc Ám Chủng Tộc.

Nói về hắc rất dài dòng, ở 1000 năm trước, nhân loại chế ra rất nhiều người máy trí thông minh nhân tạo, nhưng là bọn người máy bắt đầu sinh ra ý nghĩ phản loạn, chúng lên kế hoạch bắt con người làm nô lệ phục vụ cho mình.

Đáng tiếc, nhân loại khi chế tạo ra chúng đã sớm tính tới tình huống robot phản loạn lại nhân loại, cho nên đã âm thầm gài vào từng con robot boom kích hoạt nổ.

Nhưng là, trăm ngàn tính cũng không bằng trời tính, khi đó, có một con robot trong quá trình chế tạo ra bị trục trặc, boom nổ bị vô hiệu, cho nên mới may mắn thoát khỏi cái chết cùng đồng loại.

Con robot may mắn này chính là Lucifer.

Lucifer nhìn thấy tình cảnh anh em của mình bị nhân loại hủy diệt, hăn âm thầm ghi hận nhân loại, sau đó hăn tìm mọi cách liên lạc với chủ Hắc Âm Liên Minh, cũng chính là tổ tiên của ZenSkull cầu viện cứu trợ, khi đó, tổ tiên của ZenSkull nhận ra rằng Lucifer là một tên có tài có thể sử dụng, Lucifer không những sở hữu trí thông minh tuyệt đỉnh, mà còn là vì anh em mình bị nhân loại hủy diệt, cho nên hăn căm hận nhân loại vô cùng.

Biết được tình thế của Lucifer, tổ tiên ZenSkull liền không chút do dự thu nhận hăn, trở thành nô bộc nhà họ ZenSkull.

Lucifer được vị tổ tiên ZenSkull thu nhận, liền là thề thốt trung thành với tộc ZenSkull suốt đời, từ đó về sau, hăn trở thành quân sư thân cận nhất ở các tộc trưởng tiền nhiệm chủng tộc ZenSkull.

Lucifer nhìn bản đồ, quay sang Zenlony nói: “Chủ nhân, tổng tấn công đã bắt đầu, theo ta tính toán, bây giờ chúng ta có 66% chiến thắng, 24% thất bại, 10% xảy ra việc ngoài ý muốn”

Zenlony khuôn mặt như người chết đồng dạng, không thể hiện cảm xúc gì, hăn lạnh lẽo nói: “Toàn quyền chỉ huy do người quyết định, không cần để ý đến ta.”

Lucifer người máy cúi đầu, âm thanh cơ giới từ tính nói: “Ta lấy danh nghĩa Lucifer xin thề, sẽ luôn luôn trung thành với ngài cùng gia tộc ZenSkull, là thanh đao sắc bén trên tay các ngài, chém giết tất cả kẻ thù cản trở ngài cùng chủng tộc, đôi chân bước lên vinh quang...”

“Được rồi, câu này ta đã nghe phát ngán, người không cần lập lại.” Zenlony phất tay lạnh lùng nói, nhưng trong giọng nói có thể nghe được hẳn rất hài lòng với thái độ Lucifer.

Lucifer gật đầu, sau đó cầm lên máy truyền tin, truyền lệnh: “Tất cả tổ ong chuẩn bị tổng tấn công, tung ra thứ đó cho ta, sau đó liên lạc với tất cả phản nhân loại nói cho bọn chúng, đây là cơ hội lập công của bọn hã.”

Phản nhân loại, chính là những người thuộc chủng tộc nhân loại, nhưng là âm thầm cấu kết với Hắc Ám Liên Minh, phản bội lại nhân loại.

Sau khi truyền lệnh xong, Lucifer nhắm mắt lại, hã tay gõ trên bàn theo nhịp điệu kỳ lạ...

‘cốc cốc cốc’...

...

Liên bang nhân loại tổng bộ, nó được cất giấu rất xa xôi tại không gian dãy ngân hà galaxy, nằm trên một hành tinh có diện tích 510 triệu km²., tương đương diện tích cổ lão trái đất.

Hành Tinh tên đó là: Federal Humanity, ý nghĩa là liên bang nhân loại. Đây là nơi vùng cấm của nhân loại cùng chủng tộc khác bước chân tới, trừ phi thuộc cao tầng liên bang nhân viên hoặc được cao tầng liên bang cho phép, mới được bước vào đây.

Phía ngoài không gian là một tầng đen khổng lồ, bọn chúng như châu chấu không thấy được điểm cuối, dùng tốc độ chậm chạp mà bay về phía hành tinh Federal Humanity, bọn nó là quái vật, hoặc có thể nói là ‘phi thuyền’ của Hắc Ám Liên Minh.

Phía sau đám màu đen quái vật, là một hình thể giống con quái vật, nhưng khổng lồ gấp 1000 lần...

...

Đột nhiên...

Con quái vật khổng lồ bự nhất kia thả ra cái ‘miệng’ của mình, sau đó, chỉ thấy hơn trăm ngàn triệu tỷ tỷ con bọ không đếm hết được số lượng từ trong thân thể con quái vật bay ra, sau đó bọn chúng bay về phía hành tinh Federal Humanity, cũng chính là nơi tổng bộ liên bang nhân loại.

Ở khi đi qua đâu, những con bọ này như là châu chấu tàn phá mùa màng đồng dạng, tất cả hành tinh hay vật chất chạm vào chúng đều trong giây lát biến mất.

Thậm chí là những con quái vật màu đen ở phía trước, bị bọn chúng đi qua liền trong chớp mắt biến thành cát bụi.

Những con bọ kia sau khi ăn xong, liền bỗng nhiên lại là ‘để’ thêm một số lượng khủng khiếp nữa, hơn trăm triệu chỉ ‘bọ’ trong vòng vài phút lại ra đời.

Mà những con bọ này, không phải những con bọ đang ở tấn công liên bang nhân loại kia, mà là bọn chúng có tên là: Trùng Tộc.

Đi đến đâu, tàn phá đến đó, sinh đẻ là số lượng vô cùng kinh khủng, lấy tất cả mọi thứ làm thức ăn!

Những con trùng tộc này chỉ có một điểm yếu duy nhất: Chính là nữ hoàng của trùng tộc.

Chỉ cần trùng tộc nữ hoàng chết, thì bọn chúng sẽ toàn bộ chết theo, chỉ còn lại 1/10 trùng tộc là sống sót.

....

Bộ chỉ huy, tổng bộ liên bang nhân loại.

Trong phòng, đột nhiên vang lên tiếng cảnh báo hệ thống:

“Cảnh báo, phát hiện số lượng sinh vật chủng tộc hơn trăm ngàn vạn tỷ tỷ chỉ đang tiến về nơi đây...”

“Cảnh báo, phát hiện số lượng sinh vật chủng tộc hơn trăm ngàn vạn tỷ tỷ chỉ đang tiến về nơi đây...”

“Cảnh báo, phát hiện số lượng sinh vật chủng tộc hơn trăm ngàn vạn tỷ tỷ đang tiến về nơi đây...”

Nghe được tiếng cảnh báo, cho dù là Kim Hải hay Hàn Diệp sắc mặt không khỏi biến đổi, nhưng chỉ là vẩn vẩn hơi đổi mà thôi.

Những nhân viên còn lại nghe tiếng cảnh báo chỉ cảm thấy toàn thân khí lực bị hút đi, sắc mặt tái xanh.

“Mẹ ơi, trăm vạn tỷ tỷ con..., đây là, đây không phải là thứ kia trong truyền thuyết kia chứ... Không ngờ bọn Hắc Ám Liên Minh lại điên cuồng như vậy. Phải biết hiện giờ nữ hoàng trùng tộc đang còn trong quá trình lột xác ngủ say, nàng chưa thức tỉnh để điều khiển bọn chúng.” Một người nữ nhân sắc mặt tái xanh, trong mắt đầy sợ hãi nói, dưới đũng quần không biết đã ẩm ướt một mảnh, hiển nhiên là sợ tè quần.

“Nữ hoàng trùng tộc nếu còn đang ngủ say, chưa tỉnh ngủ, thì bọn trùng tộc như con chó điên chạy khắp nơi cắn loạn, không ai có thể điều khiển chúng, kể cả bọn Hắc Ám Liên Minh cũng thế, trừ phi nữ hoàng trùng tộc thức giấc...” Khi nghe đến cái tên này, người trong phòng sắc mặt của ai cũng thay đổi, biến thành sợ hãi, ngoài trừ Kim Hải cùng Hàn Diệp là sắc mặt bình tĩnh như nước, giống như không nghe thấy các nhân viên trong phòng nói.

Nữ hoàng chủng tộc, là người chỉ huy toàn bộ trùng tộc, nàng, chính là con người, nhưng được các thế hệ trước của các đời nữ hoàng lựa chọn, sau

đó thuế biến hoàn toàn thành nhân loại.

Để trở thành nữ hoàng trùng tộc phải đạt được 3 yếu tố sau:

-Phải sở hữu trí thông minh tuyệt đỉnh.

-Vẻ đẹp bên ngoài phải vô cùng xinh đẹp.

-Tâm linh khi còn là con người thuần khiết, sau đó bị nặng nề đả kích, biến thành thù hận nhân loại.

Khi từ nhân loại biến thành trùng tộc nữ hoàng, đó là một quá trình lột xác vô cùng lâu dài, ngắn nhất lột xác thời gian là 300 năm hoặc 500 năm, dài nhất là 1000 năm.

Càng lột xác lâu, thì vị nữ hoàng kia sức mạnh càng khủng bố.

300 năm trở lên: Truyền Thuyết Sơ kỳ

500 năm trở lên: Truyền Thuyết Trung Kỳ

1000 năm trở lên: Truyền Thuyết Hậu Kỳ.

Mà nữ hoàng trùng tộc hiện tại, theo người ta đo đếm là, đã ngủ say hơn 950 năm đến 990 năm khoảng chừng, chỉ cần thêm vài năm hoặc chục năm nữa là hoàn thành lột xác 1000 năm, chính thức từ ngủ say thức tỉnh, từ nhân loại lột xác trở thành vị trùng tộc nữ hoàng.

...

Hàn Diệp quay đầu nhìn Kim Hải gật đầu nói: “Được rồi, kế hoạch 1 cùng số 2 bắt đầu!”

Kim Hải gật đầu, quay nhìn về các nhân viên, trầm giọng ra lệnh: “Tất cả mọi người nghe cho ta, lập tức bắt đầu kế hoạch số 1 cùng số 2!”

Tất cả nhân viên trong phòng vừa nghe ‘kế hoạch số 1 cùng số 2’ lập tức tỉnh lại, sau đó trên mặt hiện lên vui mừng như điên, không còn bộ dáng như cha mẹ sắp chết lúc này.

Bọn hăn nhanh chóng cầm lên máy truyền tin điên cuồng nói: “Nhanh, Đại Thống Soái ra lệnh lập tức thực hiện kế hoạch số 1 cùng số 2! Nhắc lại, Đại Thống Soái ra lệnh lập tức thực hiện kế hoạch số 1 cùng số 2!”

“Rõ!” Đài bên kia hồi âm lại....

...

Cổ lão trái đất.

Trong phòng hắc ám không ánh sáng.

“Rẹc, rẹc, rẹc... Số 88775611014SSBB1 nghe lệnh, chuẩn bị đếm tới 10 phóng ra, toàn bộ môn năng lượng bảo vệ mở, chuẩn bị, kế hoạch số 1 cùng số 2 bắt đầu!” Âm thanh từ máy truyền tin vang lên...

“10...”

“9...”

“8...”

“7...”

“6...”

“5...”

“4...”

“3...”

“2...”

“1...”

“0...Bắt đầu phóng!”

“Rez~ Rez ~ nghe rõ~ Phóng!”

Thái Bình Dương ... sóng biển nổi dậy ầm ầm, từng đợt nước biển dâng cao hơn 1000m có hơn, cũng may xung quanh đây không có người sinh sống, nếu không chỉ cần vài giây thôi, liền bị mực nước biển hơn 1000m này nhấn chìm trong tức tặc...

Đột nhiên

Một con thuyền màu cam, khí tức cổ lão từ dưới mặt nướctrời lên trên, sau đó bay lên không trung, tiến ra ngoài tầng khí quyển ...

...

Sau khi phi thuyền thoát ra tầng khí quyển trái đất, phía sau thân thuyền phóng ra từng luồng màu xanh năng lượng, không gian xung quanh vặn vẹo, biến thành cái hố đen, sau đó, chiếc phi thuyền bay vào bên trong.

...

Tổng Bộ Liên Bang Nhân Loại, phòng chỉ huy.

.

“Đại Thống Soái, chúng ta vừa nhận được tin tức, các phi thuyền cấp A khu phía bắc đột nhiên nổ banh xác...hơn nửa, còn có hơn hai mươi tên cường giả cấp độ Truyền Kỳ cùng hơn 1000 tên cấp độ Anh Hùng đánh lên các trụ bảo vệ của chúng ta, theo tin tức nhận được, trong đó là ba nhóm

người siêu cấp cổ lão gia tộc, theo thứ tự họ Hàn, Nguyễn, cùng Ngô gia, cùng với nhiều cổ tộc, siêu cấp gia tộc khác tham gia.

Hiện tại người chúng ta tổn thất nặng nề, nhưng vẫn đang cố hết sức bảo vệ trụ năng lượng...” Một người trung niên vừa nhận được tin tức, sắc mặt trắng bệch báo cáo.

Những người trong phòng nghe vậy ánh mắt vô thần, cả thân thể như bị trút đi sức lực, cả người vô lực ngã vào ghế, không còn làm bất cứ hoạt động gì nữa.

Bọn hãn, hoàn toàn đầu hàng, trong lòng hoàn toàn tuyệt vọng...

Bởi vì, trụ năng lượng, là thứ phát ra nguồn năng lượng màn bảo vệ cho toàn bộ hành tinh nơi có nhân loại sinh sống.

Nếu trụ nổ, liên tựa như trong game LOL vậy, cả đội đấy liên lose, các màn bảo vệ của tất cả hành tinh nhân loại liên bị ‘cúp’, nếu không có màn bảo vệ, liên các hành tinh vô cùng yếu ớt giống như tờ giấy, chỉ cần một trùm laser hủy diệt chiếu vào, toàn bộ hành tinh đó liên trong vài giây sau nổ tung.

...

“Âm!” Người trung niên vừa dứt lời, Kim Hải đột nhiên chân dậm xuống dưới, phía dưới nền đất biến thành cái hố to.

Mà Hàn Diệp đứng bên cạnh sắc mặt không thay đổi gì, như là chuyện này không liên quan đến hãn đồng dạng.

Kim Hải quay đầu, khuôn mặt giận dữ nhìn Hàn Diệp, chỉ tay vào hãn gào thét nói: “Đây là sao? Lý do gì? Trả lời ta Hàn Diệp! Các người họ Hàn muốn gì, chúng ta liên bang nhân loại đều cho, đất đai, phú quý, an bình,

chúng ta đều cho! Các người còn muốn gì!? Tại sao lại phản bội nhân loại liên bang, phản bội chúng ta”

Hàn Diệp không tức giận, hần nhẹ nhàng cười, quay đầu nhìn Kim Hải, sau đó lắc đầu nói: “Không, người sai rồi, chúng ta không phải phản bội, mà là lựa chọn của mình.”

Kim Hải nghe vậy khuôn mặt càng đỏ lên, từng tia máu trong mắt xuất hiện, hần điên cuồng gào thét nói: “Lựa chọn? Các người lựa chọn cái gì, bọn hần cho các người thứ gì mà chúng ta liên bang nhân loại không có!?”

Hàn Diệp như phong độ thư sinh, hần bị Kim Hải gào thét bên tai, không những không tức giận, còn khẽ cười, nụ cười rất vui vẻ, lại rất giả tạo: “Nói cho người cũng không sao, dù gì, xong trận này, người, liên bang nhân loại toàn bộ cao tăng, thậm chí là ba vị nguyên lão đều xong đời.”

Dừng lại một chút, hai mắt hần nheo lại, từng tia sáng từ trong mắt chiếu ra, sau đó vẻ mặt hoàn toàn vạn vạo, hần điên cuồng cười nói: “Chỉ cần Hắc Ám Liên Minh chiến thắng, bọn hần liền hứa hẹn chúng ta sẽ là được nắm quyền nguyên lão, chỉ huy toàn bộ nhân loại...”

Kim Hải nghe vậy ánh mắt co rút, hần tức giận, nghi ngờ hỏi: “Người đầu óc vào nước? Nắm quyền nguyên lão vị trí? Chỉ vì vậy mà người cùng gia tộc người phản nhân loại?”

“Không, còn nữa, đó là bất tử, chủ tộc ZenSkull đã hứa hẹn cho chúng ta, sau khi lập công, liền hần sẽ ban cho chúng ta sự bất tử vĩnh cửu...” Hàn Diệp khuôn mặt hoàn toàn vạn vạo, trong âm thanh vô cùng điên cuồng.

Hàn Diệp vừa dứt lời, chưa chờ hần phản ứng, Kim Hải một quyền đánh vào đầu hần.

“Rắc” Đầu lâu của Hàn Diệp bị Kim Hải một quyền dễ dàng đâm xuyên qua, có thể thấy bên trong bộ phận xương sọ não.

Nhưng là, cảnh tượng khó tin lại xảy ra, Hàn Diệp bị đánh xuyên sọ, đáng lẽ phải ngã xuống chết, còn đằng này, cái miệng của hắn vẫn cười được, cười vô cùng vui vẻ, sau đó hắn điên cuồng cười nói: “Cạc cạc cạc, người dù có đánh xuyên tim ta, ta vẫn sống, đây là thứ mà ZenSkull chủ tộc trưởng cho ta, sự bất tử! Nhưng là, thời hạn sống của chúng ta rất ngắn, chỉ có thể kéo dài 5 năm, nếu chúng ta không được ban tiếp sức sống, sau 5 năm chúng ta sẽ ...!”

Lời hắn còn chưa nói hết, bị Kim Hải một chân kia đá ngang vào đầu hắn.

“Rắc!” đầu lâu Hàn Diệp bay ra ngoài, nhưng là, cái thân hình của hắn vẫn đứng im, đầu lâu bay ra phía xa vẫn phát ra âm thanh cười nói của hắn: “Ha ha ha, cho dù người có đánh giết ta 1000 lần đi nữa ...”

Còn chưa nói hết, lại bị Kim Hải dùng tay đánh xuyên qua thân thể hắn.

“Ta nói với người rồi, ta là bất tử, người chắc đã đánh đủ rồi? Vậy thì tới ta!” Cái đầu lâu lặn ra xa cười lạnh nói.

Đầu lâu Hàn Diệp vừa dứt lời, bộ kia thân thể không đầu đột nhiên động, tay phải của hắn đánh vào ngực Kim Hải.

“Rắc!” Kim Hải bị thi thể không đầu đánh vào ngực, ngực hắn xương sống vang tiếng ‘rắc’, hiển nhiên xương ngực đã bị gãy.

“Phốc!” Kim Hải bay ra xa, đụng trúng nơi tường gần đó, sau đó sắc mặt tái xanh, từ cổ họng phun ra một ngụm máu đỏ tươi.

Các nhân viên thấy vậy sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, nhưng là khi thấy Đại Thống Soái bị đánh bay, cả thân thể run lên.

“Mau giúp Đại Thống Soái, đánh giết tên phản bội kia! Nếu không chúng ta đều chết ở đây!”

Một người nhân viên la lên, sau đó cầm đầu bay về phía Hàn Diệp đánh lên.

Những người khác nghe vậy, lập tức cũng là gật đầu nói: “Nhanh, đánh giết tên phản đồ này...” sau đó cả đám nhân viên chạy lên, bao vây lại đầu lâu cùng thi thể không đầu của Hàn Diệp.

Cả đám nhào vào, đâm đá lung tung thân thể cùng đầu lâu của hắn.

10 phút sau....

Tất cả nhân viên liên lạc ngã xuống đất chết sạch, những người này trên bụng, trước ngực đều có lỗ thủng to nhỏ, do nắm tay tạo thành.

Đầu lâu Hàn Diệp phát ra tiếng cười quái dị, hài hước nói: “Cạc Cạc Cạc, đúng là lũ ngu xuẩn, ta nói rồi, ta là bất tử bất diệt, cho dù các người có giết ta 100 lần cũng vậy, hiện tại là tới người Kim Hải, ‘ông bạn già’ ạ ” khi nói ‘ông bạn già’ hắn nhấn mạnh ba chữ này.

Kim Hải nhìn từng nhân viên tâm huyết trung thành với mình suốt nhiều năm qua bị giết, hai mắt đỏ lên, giọng nói khàn khàn dày đặc sát khí nhìn về đầu lâu Hàn Diệp nói: “Được, người tốt lắm, tên phản bội, lần này cho dù ta có chết, cũng muốn kéo người theo.”

Nói xong, hắn từ trong ngực lấy ra một cái hình giống đồ chơi điều khiển từ xa, bên trên có cái nút đỏ duy nhất.

Kim Hải nhìn Diệp Hàn khàn khàn nói: “Nếu ta chết, cũng phải kéo người theo, ta biết, người bất tử, nhưng nếu như toàn bộ căn phòng này đều nổ nát, kể cả thi thể cùng đầu lâu của người đều nổ nát thành tro bụi, thì làm sao ‘bất tử’ đây?”

Diệp Hàn nhìn trên tay Kim Hải cầm đồ vật, đột nhiên ánh mắt co rút, giọng điệu hoảng sợ nói: “Người, người, tại sao lại có thứ ấy? Ta đã điều tra kỹ, nơi này không có boom hay hệ thống tự hủy?” Vừa nói đến đây, đột nhiên, hần cười lạnh, âm hiểm nói: “Chắc là, người hù ta chứ gì? Ha ha ha ta, ta biết hết rồi, người đây chỉ là cầm ra thứ đồ chơi này hù dọa ta.”

Hần cùng Kim Hải đã ở đây hơn chục năm, trong khoảng thời gian đó, hần đã điều tra sâu về tất cả thiết kế của căn phòng này, bởi vì tránh cho kích hoạt nhầm, nổ chết toàn bộ người ở đây khi đang làm việc, cho nên căn phòng này không được thiết kế boom hay tự nổ hệ thống.

Mà phòng này có tổng tư lệnh tọa trấn, bên ngoài hơn ngàn vạn người canh gác, nên ai dám tấn công hoặc lấy cấp hồ sơ mật của liên bang?

Kim Hải cười, nụ cười vô cùng bi thảm nói: “Tốt rồi, không cần nhiều lời, ta biết, cho dù co đánh nát người ngàn lần, người vẫn bất tử, nhưng ta biết điểm yếu của chủng tộc ZenSkull, đó là... Nếu cả thân thể tế bào đều bị nổ nát, thì sẽ không bao giờ ‘bất tử’ trở lại được.”

Nói xong, tay phải Kim Hải nhấn vào nút màu đỏ...

Hàn Diệp nghe vậy, ánh mắt co rút, trong lòng hoảng sợ, chẳng lẽ trong căn phòng này cài boom hay kích hoạt tự nổ? Không thể nào, ta rõ ràng đã điều tra cặn kẽ rồi mà.

1 giây...

2 giây...

3 giây...

Chưa có gì xảy ra.

Hàn Diệp đầu lâu cười cạc cạc, hài hước nhìn Kim Hải nói: “Người đang hù trẻ con sao?”

Kim Hải lắc đầu cười nói: “Ta là không nói dối người, chỉ là 3 giây sau, nó mới nổ, quên nói cho người biết, nổ đây không phải do hệ thống nổ hay boom nổ, mà do...hạt nhân nguyên tử dấu sâu trong lòng đất nơi này phát nổ, đây là cơ mật cấp SSSS, chỉ có Đại Thống Soái cùng các vị nguyên lão mới biết được việc cơ mật này...”

Kim Hải vừa dứt lời.

“Bùm!”

Cả căn phòng đột nhiên nổ tung, sau đó từng tia sáng rực lửa bay thẳng lên tận trời, chiếu thẳng lên thương khung....

“Không!!!! Người, tên súc sinh Kim Hải!!! Ta cho dù có chết cũng nguyện rửa người chết không được siêu sinh” Hàn Diệp khuôn mặt điên cuồng, thê thảm thét lên trong tuyệt vọng...giấc mộng bất tử của hắn hoàn toàn tan vỡ, vì tên Kim Hải đáng chết này...

...

Ở trước khi chết, Kim Hải hai mắt rơi huyết lệ, thì thào nói: “Kim Long, người phải là trụ cột của Kim gia, không được ngã xuống...khụ khụ...Còn có tiểu tử Minh Hạo...người phải hảo hảo cố gắng sống sót, dẫn dắt nhân tộc hướng đi huy hoàng...”

.....

Khu vực phòng chỉ huy tổng liên bang, cả khu vực hơn 1000m đột nhiên nổ tung, sau đó từng tia lửa bụi phóng lên trời, tạo thành làn khói đen như mực...

Xung quanh 1000m vật thể hoàn toàn bị đốt cháy, hóa thành tro bụi, căn bã cũng không để lại.

...

“Rec~Rec~ Alo alo, liên lạc Đại Thống Soái, phía tây bắc gặp nguy hiểm, cấp báo...”

“Rec~Rec~ Alo alo, liên lạc Đại Thống Soái, phía đông nam gặp nguy hiểm, cấp báo...”

“Rec~Rec~ Alo alo, liên lạc Đại Thống Soái, phía ngoài tuyến thứ 1 cùng 2, 3, 4, 5 tất cả phi thuyền, chiến hạm, hộ vệ hạm ... cấp B cùng cấp A đột nhiên phát nổ, tình hình nguy cấp...cấp báo...”

“Rec~Rec~ Alo alo, liên lạc Đại Thống Soái, hàng tuyến thứ nhất sụp đổ, hàng tuyến thứ 2 và 3 đang bị hơn trăm tỷ trùng tộc tấn công...alo cần ngài chỉ huy ra lệnh ...”

“Rec~Rec~ Alo alo, liên lạc Đại Thống Soái, hàng tuyến thứ bốn, hàng tuyến thứ 5 cùng 6 đang bị trùng đàn tấn công, sắp thất thủ ...alo cần ngài chỉ huy ra lệnh, tình hình vô cùng nguy cấp ...”

...

“Thưa phó thống soái, bên kia Đại Thống Soái đột nhiên mất liên lạc...”

Một vị trung niên mặc quân phục, đứng trong phòng chỉ huy của phi thuyền mẹ, sắc mặt bình tĩnh nhìn về bản đồ.

Mà đứng bên cạnh là một vị quân hàm đại tướng trung niên, khuôn mặt đầy sẹo, ăn mặc quân phục đang báo cáo lấy.

Dưới đại thống soái, chính là phó thống soái, cũng là nắm toàn quyền chỉ huy quân đội.

Người trung niên kia thở dài một tiếng, nhìn qua cửa sổ phi thuyền, buồn bã nói: “Ta đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút bất an...” âm thanh hẳn vô cùng nhỏ, nhỏ đến chỉ có hẳn có thể nghe được.

Trầm mặc 10 phút, liên tiếp nghe từng tin xấu từ chiến tuyến truyền về, rốt cuộc, hẳn ánh mắt kiên định, sau đó hẳn quay đầu lại, nhìn người đại tướng kia nói: “Ta thay đại thống soái ra lệnh, lập tức sử dụng ra laser chung cực cấp hủy diệt, toàn bộ tuyến phòng thủ rút lui lại, tập trung về tuyến thứ 10 cuối cùng!”

Tuyến phòng thủ tổng bộ liên bang có tất cả 10 tuyến.

Tuyến thứ 1+2+3+4+5: bảo vệ phía ngoài tầng khí quyển.

Tuyến thứ 6+7+8+9: bảo vệ bầu trời, không cho các chủng tộc khác đánh về màn năng lượng.

Còn tuyến 10, là tuyến cuối cùng: màn năng lượng, sát gần màn năng lượng...

Đây là tuyến cuối cùng phòng thủ, nếu tuyến 10 thất thủ thì toàn bộ tổng bộ xong đời.

...

Nghe được vị phó thống soái ra lệnh, sắc mặt tên đại tướng xanh mét, hẳn trong mắt tuyệt vọng, mở miệng nói: “Nhưng là, nếu vậy...”

“Làm theo lời ta nói! Ta lấy danh nghĩa phó thống soái toàn quyền quyết định!” Vị đại tướng còn chưa nói xong, liền phó thống soái cắt đứt, hẳn quay đầu nhìn vị đại tướng kia, ánh mắt hiện lên tia máu, khàn khàn giọng nói.

“Vâng!” Người đại tướng kia thấy ánh mắt vị phó thống soái đỏ lên như muốn ăn thịt người, hấn cả thân thể run lên, lập tức không chút do dự thi hành mệnh lệnh.

Cầm lên máy truyền tin nói: “Tất cả phòng tuyến rút lui, dồn lại về phòng tuyến thứ 10 cho ta, sau đó lập tức sử dụng ra laser chung cực cấp hủy diệt, đây là lệnh của phó thống soái.”

....

Bên ngoài, các phòng tuyến khác đang chống chọi lại Hắc Âm Liên Minh cùng Trùng Tộc, các trưởng hạm khi nhận được tin tức này, sắc mặt bọn hấn đều trắng bệch, sau đó, ánh mắt tuyệt vọng nhìn về phía trước, những con quái vật khổng lồ cùng đông như châu chấu bày trùng như giã thiên cái địa che đầy bầu trời.

Bọn hấn khi nhận được tin này, liền biết, tổng bộ liên bang hiện tại xong đời...

Không chút do dự thi hành mệnh lệnh của phó thống soái, quay đầu phi thuyền, bay về phía phòng tuyến thứ 10, cũng là phòng tuyến cuối cùng của tổng liên bang nhân loại.

...

Tổng bộ liên bang nhân loại.

“Bùm!”

Cửu Lão đứng bên ngoài lễ đường, trong lòng hấn đột nhiên xuất hiện dự cảm vô cùng xấu, sau đó chỉ nhìn thấy cả khu vực tổng chỉ huy cách lễ đường 3000m bên kia nổ tung, từng tia lửa phóng lên tận trời xanh, hóa thành mây đen.

Nhìn khu vực chỉ huy nổ tung, Cửu Lão ánh mắt co rút, sau đó liền cầm lên máy truyền tin hỏi thăm: “Bên kia đại thống soái có chuyện gì xảy ra!!!!”

“Rec~ Rec~ Rec~ ; Vật kia đã được phóng Nguy cấp ~ Hàn Diệp phản bội,; Rec~ Rec~ Rec~ Nguyễn gia, Hàn gia, Ngô gia phản bội... Rec~ Rec~ Rec~ đám người tấn công trụ năng lượng...~ Rec~ Rec~ Rec~ tí tí tí~ ... bùng!” Giọng nói từ trong máy truyền ra, vô cùng yếu ớt đứt quãng, sau đó, một hồi tí tí tí rồi một hồi bùng...mất liên lạc

Bên trong máy truyền tin, là nhả lại một đoạn ghi âm truyền qua, thời gian ghi lại là trước vụ nổ, do một nhân viên nào đó bật đoạn truyền âm, sau khi bị Hàn Diệp đánh nát ngực, còn sót lại hơi tàn lấy máy truyền tin ghi âm lại, sau đó gửi qua máy truyền tin của vị nguyên lão này.

Nguyên Lão nghe được máy truyền tin lời nói, hai tròng mắt hấn đầy tơ máu, nhìn lên bầu trời kia, xa xa đen như mực bao trùm bầu trời quái vật trôi nổi.

Càng nhiều chiến hạm bị đánh rơi nổ nát giữa không trung...

Lập tức, hấn không chút do dự từ trong ngực lấy ra máy truyền tin khác, đây là máy truyền tin đặc biệt chỉ dành liên lạc với hai vị nguyên lão còn lại kia.

“Tíc Tíc Tíc”

“Tíc Tíc Tíc”

Cửu Lão nhíu mày lại, chẳng lẽ hai vị kia nguyên lão xảy ra chuyện bất trắc?

“Tíc, Cửu Lão, hai chúng ta đột nhiên gặp nhiều tên hắc ám chủng tộc đẳng cấp Anh Hùng vây công, hiện đang đánh trả bọn hấn, có chuyện gì

không, Tíc, Tíc Tíc,”

Bên kia máy truyền tin hồi âm lại, sau đó đột nhiên lại mất đi liên lạc...

Cửu Lão sắc mặt tái xanh, hẳn biết, mình bị trúng kế, không, toàn bộ cao tầng nhân loại tổng bộ, toàn bộ rơi vào cạm bẫy do hắc ám liên minh giăng ra ...

Hơn nữa, cạm bẫy này là chuẩn bị rất lâu rồi, chỉ chờ thời cơ chín mùi, liền bọn hắn bước vào giăng lưới lên thôi.

A, còn các chủng tộc Liên Minh Nhân Loại? Lập tức, lại lấy ra cái khác máy truyền tin.

“Tic tic tic, Cửu Lão? Chúng ta đang trên đường tới cứu viện thì bọn hắc ám chủng tộc vây công, hiện chúng ta đang cố gắng phá vòng vây tic tic tic...”

Bên kia còn chưa nói hết, Cửu Lão liền tắt máy, hẳn đem cả 3 máy truyền tin bóp nát nổ đi.

Cửu Lão sắc mặt biến hung dữ, sát ý nói: “Các người Hắc Ám Liên Minh dám dồn đường chế chúng ta nhân tộc? Ta sẽ cho các người biết hối hận là thế nào.”

Hắn không bỏ cuộc, lại cầm cái máy truyền tin thứ 4 khác, đó là liên lạc phó thống soái:” tic tic...Phó thống soái, tình hình các phòng tuyến như thế nào...”

Rốt cuộc, máy truyền tin hồi âm: “Tíc tíc tíc, tình hình có thể nói vô cùng tệ hại, tất cả phi thuyền cấp A cùng B đột nhiên nổ tung, các phòng tuyến 1-2-3-4 đã thất thủ, phòng tuyến 5-6-7 đang chống lại...Hiện tại chúng ta đã cho kích hoạt siêu cấp hủy diệt laser...tíc tíc tíc” Cửu Lão nghe vậy, trong mắt lóe ra một tia hi vọng.

Sau đó hắn nói: “Tốt lắm, tất cả các người đều có công lao lớn nhất với toàn bộ nhân loại, ta thay mặt nhân loại, liên bang, xin ghi nhớ công lao của các người, sau khi các người chết, gia đình của các người sẽ được hỗ trợ miễn phí thuế, miễn phí tiền nhập học toàn bộ, thời hạn 1000 năm...”

“Tíc tíc tíc, có lời này của Cửu Lão, chúng ta hoàn toàn yên tâm...lên đường!” bên kia trong giọng nói lộ ra bình thản... nói xong liền cúp máy truyền tin.

Cửu Lão cúp máy truyền tin, hắn thở dài nhìn lên bầu trời, trong lòng âm thầm cầu nguyện cho bọn họ...

Sau đó hắn đi vào lễ đường.

“Hiện tại tổng bộ sắp thất thủ, mọi người chuẩn bị tinh thần...”

Âm thanh Cửu Lão vang lên, truyền khắp khán phòng.

Sắc mặt mọi người trong lễ đường trong chốc lát chuyển màu, hoàn toàn trắng bệch, bọn hắn cả người run rẩy, hai mắt như cá chết vẻ mặt không tin nhìn Cửu Lão.

“Cửu Lão, ngài đây là đang nói giỡn?” Một người trung niên không tin nói, tưởng rằng là Cửu Lão nói giỡn, hù dọa mọi người mà thôi.

Cửu Lão ánh mắt sắc bén như dao, nhìn về người trung niên kia nói: “Ta khi nào nói giỡn?”

Nghe được Cửu Lão nói, người trung niên cả thân thể run rẩy, tất cả mọi người như bị hút hết khí lực, ngã xuống đất, hai mắt nhìn chòng chọc lên trời mà vô thần.

Xong...hoàn toàn xong...

...

Minh Hạo thờ ơ nhắm mắt lại, sắc mặt không thay đổi, vẫn bình tĩnh, như là không nghe được Cửu Lão nói chuyện gì.

“Còn có tin xấu nữa...Kim Hải đại thống soái(tổng tư lệnh) đã hi sinh....Ngô gia, Hàn gia, Nguyễn gia ba đại siêu cấp cổ lão gia tộc phản bội chúng ta.”

Nghe vậy, tất cả mọi người trong lễ đường hoàn toàn tuyệt vọng.

Các nữ sĩ cho dù là già trẻ, thì nghe tin này, trên mặt khóc như mưa...kể cả là Tuyết Linh Nhi cũng là khóc.

Các nàng khóc, vì gia đình, vì thân nhân, vì cha mẹ, anh em của mình... biết rằng sau trận này, là không còn gặp lại bọn họ nữa.

Còn nam tử, bọn hãn không khóc, chỉ là căn môi đến chảy máu, hai mắt nhìn vô lực lên trần nhà.

“Có một tin vui, đó là...tàu mẹ... sẽ phóng ra chung cực laser hủy diệt....” Cửu Lão hơi dừng lại, sau đó nói tiếp.

Nghe được Cửu Lão nói, trong ánh mắt mọi người lóe ra tia hi vọng, có người không biết là gì hỏi: “Cửu Lão, chung cực laser hủy diệt là gì?.”

“Chung cực laser hủy diệt, đó là do phi thuyền mẹ, hoặc là nói tàu mẹ vũ khí cuối cùng, chung cực laser hủy diệt rất khủng khiếp, nó có thể dễ dàng hủy diệt 10 cái siêu cấp hành tinh khổng lồ, nó một khi kích hoạt, thì khoảng cách bên trong 10.000m toàn bộ sẽ biến thành tro bụi, cũng may, chúng ta nơi đây có màn năng lượng tấm chắn bảo vệ siêu mạnh, có thể chống lại một lần từ tia laser này.” Người khác tâm tình vui vẻ nói.

Nhưng là hãn không biết, hiện tại trụ năng lượng đang bị tấn công, nếu như trong lúc đó trụ sập, liền là bọn hãn chôn vùi theo tất cả...

...

Minh Hạo ánh mắt mở ra, không phải ánh mắt tròng đen bình thường của nhân loại, mà đó là màu tím 6 vòng tròn tâm xung quanh mắt.

Hắn đứng lên nhìn về Cửu Lão hỏi: “Người nói là...ông nội ta, Kim Hải hi sinh?” trong giọng nói vô cùng lạnh lẽo.

Cửu Lão đột nhiên thấy ánh mắt Minh Hạo màu tím, sắc mặt thay đổi, tay chỉ vào hắn: “Người, người không phải Minh Hạo, người là ai?”

“Ta hỏi lại lần cuối, ông nội ta chết?” Minh Hạo trong mắt hiện lên sát cơ, nhìn về phía Cửu Lão, lạnh giọng hỏi lại lần nữa.

Cửu Lão sắc mặt hiện lên hung dữ, hắn nhìn Minh Hạo, trong mắt hiện lên sát ý nói: “Người là hắc ám chủng tộc?”

Không nói nhiều lời, Minh Hạo từ túi đồ lấy ra thanh đại đao của Edward Newgate.

Thanh đại đao Edward Newgate cao hơn 3m khoảng chừng, khi Minh Hạo lấy ra, nó nặng nề mà rơi xuống đất, làm phía dưới đất không chịu nổi, mà sụp thành cái hố nhỏ.

Sau khi lấy ra thanh đại đao, Minh Hạo thuận di đến bên cạnh Cửu Lão, tay phải vận chuyển chấn động lực truyền vào thanh đại đao, sau đó làm cái chém ngang về phía bên hông Cửu Lão.

Cái mũi đao xuất hiện nhàn nhạt đoàn bong bóng trắng bao trùm lên đó, sau đó dùng tốc độ vô cùng nhanh đánh về thân thể Cửu Lão

“Đing! Phát động may mắn 10% đánh giết bất luận cấp.” Hệ thống vang lên âm thanh cơ giới hóa.

Cửu Lão hiện tại đã bước vào cấp độ truyền thuyết sơ kỳ, làm sao lại sợ một đứa nhóc 6 tuổi chứ? Dù người đoạt xác thì sao? Cũng chỉ là một đứa con nít 6 tuổi thiên phú kinh khủng mà thôi, còn chưa trưởng thành lên... Cho nên hẳn khinh thường thuận đi, đứng nơi đó, sắc mặt bình tĩnh, lấy tay giờ ra đón đỡ, nhưng mà khi hẳn đỡ thì...

“Cờ-Rắc!” Tiếng cờ rắc vang lên, không khí như cái gương bị bể, sau đó từng tia khe hở lớn xuất hiện, bắt đầu lan tràn ra ra ngoài.

Sau đó, thân thể của Cửu Lão đột nhiên giống như từng mảnh vỡ của chiếc gương, cả thân thể bị cắt đứt ra từng khối.

“Không!” Cửu Lão khàn giọng thét thảm, sau đó, cả thân thể bị chia thành nhiều khối, rơi rớt xuống đất.

Minh Hạo đánh giết xong Cửu Lão, không nóng không lạnh đi tới đầu lâu của hắn, sau đó đặt tay lên đầu lâu của hắn nói: “Ningendo”

Một luồng ký ức xa lạ truyền vào óc Minh Hạo.

Mà những người ở đây liên đại não không kịp phản ứng, chuyện diễn biến quá nhanh, chỉ trong vòng 2-3 giây thôi, Cửu Lão một vị đẳng cấp Truyền Thuyết bị Minh Hạo đánh xé thành từng mảnh.

(còn tiếp. thật mệt)

...

Video clip chiến tranh: (các bạn bỏ ra 3 phút để xem nhé, dễ tưởng tượng hơn, nhớ xem + bật loa lớn nhé, nhạc rất hay!!!!~~....!!! tks):

https://www.youtube.com/watch?v=JN25hbDMWUA&list=PL8wGrFkOObgJ_-B0TzqzWn0GtYEqKawd&index=69

Ý nghĩa video: nhân loại cùng ngoài hành tinh chiến đấu, nhưng cuối cùng, toàn bộ nhân loại thua, phải kích hoạt "nỗ", khiến cả ng ngoài hành tinh cùng nhân loại đều chết hết (cuối video..)~

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Lý Thất Dạ Dạy Đồ

[Chú thích: mở nhạc này lên nghe, mấy bạn đọc truyện mới thấy hay nhé, với lại, mấy bạn phải đọc từng chữ, nếu lướt qua sơ sẽ không hiểu!...]

<https://www.youtube.com/watch?v=cXwAzwniA9E>]

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đánh giết một Truyền Thuyết sơ kỳ người, thu được 9780 tỷ exp, đẳng cấp tăng lên Anh Hùng đỉnh phong, thu được điểm mua sắm: 500 triệu điểm mua sắm...”

“Đing! Hệ thống nâng cấp lên verison 3.0 toàn bộ hoàn thành....”

Minh Hạo sau khi đánh giết xong Cửu Lão, trong đầu tiếng hệ thống vang lên âm thanh.

Nhưng hắn không có tâm để nghe, chú tâm nhắm mắt lại, sửa sang ký ức của Cửu Lão, sắp xếp lại trong đầu mình.

....

Trong lễ đường, ai cũng ngây người, kinh ngạc nhìn về Minh Hạo như nhìn về quái vật, lại nhìn thân thể Cửu Lão bị đánh thành từng miếng thịt rơi rớt dưới đất.

Có người dụi mắt vài lần, không tin tưởng vào chuyện này.

“Hắn, vậy mà...đánh giết Cửu Lão chỉ với một đòn...hắn là người hay quái vật...?” Một người thanh niên sắc mặt hoảng sợ, giọng nói run run hỏi.

“Ta không biết, nhưng nhìn ánh mắt hắn...đây là không phải con mắt của nhân loại..” Người khác khi thấy con mắt Minh Hạo sắc mặt trắng bệch, sợ hãi nói.

Mà những vợ của Minh Hạo nhìn về hắn như nhìn về người xa lạ, như Minh Hạo không phải là chồng của các nàng vậy...Nhưng có một người khác với các nàng, đó là Tuyết Linh Nhi.

Tuyết Linh Nhi sắc mặt vô cùng bình tĩnh, không thay đổi gì, kể cả cho dù nhìn thấy Minh Hạo đánh giết Cửu Lão hay đôi mắt hắn khác nhân loại, nhưng nàng sắc mặt không thay đổi gì.

Đứng im từ xa, nàng chỉ lẳng lặng nhìn hắn, không nói gì, hai bàn tay trắng nõn đan xen vào nhau, tạo thành hình chữ thập.

Nàng ôm hai tay, để trước ngực, như là đang đứng trong nhà thờ cầu nguyện.

Đôi mắt thâm tình, nhìn bóng lưng gầy yếu kia, tình cảm trong tim của nàng dành cho Minh Hạo mãi mãi không bao giờ thay đổi, cho dù Minh Hạo có là người chủng tộc khác hay hắc ám chủng tộc đi nữa...

Nàng nguyện theo hắn suốt cuộc đời.

....

10 phút sau, Minh Hạo mở mắt ra, trong đôi mắt tím không chút tâm tình ba động, khuôn mặt hắn bình tĩnh nhìn xung quanh, sau đó trầm giọng nói: “Tất cả mọi người ở yên đây, ta đi ra ngoài giết bọn quái vật kia.”

Hắn nói xong, cũng mặc kệ mọi người phản ứng, nhanh chóng thuận di ra ngoài lễ đường.

“Đưa ta theo với.” Giọng nói lạnh như băng từ phía sau truyền đến.

Nghe giọng nói quen thuộc này, Minh Hạo theo bản năng dừng chân lại, quay đầu nhìn về phía sau, đó là một người con gái khuôn mặt cùng mái tóc trắng như tuyết, đôi mắt trắng dã, ánh mắt thâm tình nhìn hắn, mặc dù ánh mắt nàng màu trắng, không thể hiện cảm xúc như nhân loại, nhưng là, con mắt, dù gì cũng là cửa sổ tâm hồn của mỗi người, cho nên Minh Hạo có thể đọc được suy nghĩ, cảm xúc từ trong mắt nàng truyền ra.

Đó là tình yêu vĩnh cửu không thay đổi, cho dù tương lai có nhiều biến cố xảy ra, nàng mãi mãi không thay đổi tình yêu dành cho hắn.

Tình yêu này không những là vô cùng kiên định, mà còn là phần chấp nhất, còn có gọi là niềm tin, trong nội tâm sâu thẳm, nơi sâu xa nhất linh hồn của nàng, niềm tin chấp nhất tình yêu với hắn, mãi mãi bất diệt, không gì thay đổi được.

Từ trong mắt nàng, hắn nhìn ra được những thứ này, kiên định, chấp nhất, niềm tin, cùng với tình yêu vĩnh cửu, không có gì thay đổi được.

Lại nhìn về phía bụng nàng, hơi nhô cao lên, hắn trong lòng càng đối với Tuyết Linh Nhi yêu thương hơn, ánh mắt lo lắng, nhìn nàng nói: “Người ở lại đi, người còn đang mang thai con của chúng ta.” giọng nói rất dịu dàng, hiền hòa, không có lạnh băng như trước.

Tuyết Linh Nhi định nói thêm rằng không sao, nhưng nghĩ đến mình trong bụng còn mang thai đứa con, nếu lỡ có chuyện gì xảy ra...

Cho nên nàng đành phải gạt đầu, ánh mắt quan tâm, lo lắng nhìn Minh Hạo, nàng dịu dàng nói: “Người cẩn thận, ta và đứa con chờ người về...”

Minh Hạo gật đầu, ánh mắt kiên định nói: “Sẽ, người chờ ở đây, không cần lo lắng cho ta.”

Sau khi nói xong, hắn quay đầu thuận di đi ra ngoài...

Để lại đám người ngơ ngác, các mỹ nữ khi nghe thấy Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi đối thoại, đột nhiên có cảm xúc rơi lệ, có vài người nhịn không được hai mắt đỏ lên, nước mắt từ từ mi các nàng rơi xuống, nhìn hai người, giống như câu chuyện tình giữa lan và điệp, Tuyết Linh Nhi như một người vợ ngoan hiền, trong bụng mang thai, ngồi ở nhà lẳng lẳng chờ người chồng từ chiến trường trở về.

Dù không biết ...Là Minh Hạo có về được hay không, nhưng nàng vẫn chờ, chờ...

...

Thuận di tới một góc không người, Minh Hạo nhìn xung quanh, sau đó tự như nói với không khí: “Người đi ra đi Lý Thất Dạ.”

Minh Hạo vừa dứt lời, đột nhiên ánh sáng màu trắng hiện ra sau lưng hắn.

Ánh sáng dần tiêu tán, xuất hiện bên trong là một người thanh niên, khuôn mặt thuộc loại bình thường, không có gì để gây cho người khác ấn tượng lâu dài, nếu đem hắn ném vào đám người liền rất nhanh quên đi, nhưng khí chất hắn rất đặc biệt, tựa như trên cao tại thượng thần linh khiến người thuần phục.

Trên mặt 3 phần kiêu ngạo, 6 phần bá đạo, cùng 1 phần sâu thẳm.

Tròng mắt đen bên trong yên tĩnh như giếng nước, tựa như không có bất kì thứ gì trước mặt hắn lay động hắn, lại là sâu không thấy đáy, khiến người nhìn vào liền bị hút hồn.

“Lý Thất Dạ, người nói cái gọi là kế hoạch, hi sinh ông nội ta đây ư?” Minh Hạo sắc mặt bình tĩnh, xoay người nhìn về Lý Thất Dạ trầm giọng hỏi.

Lý Thất Dạ mỉm cười, bình thản nói: “Đúng, lấy hi sinh đánh đổi, đó là kế hoạch của ta.”

...

Hồi lúc trước, sau khi ngự 59 nữ xong ở trong lớp học, liền hắn trở về phòng, triệu hoán ra Lý Thất Dạ, hắn lo lắng nói về chuyện Hắc Ám Chúng Tộc..., mà Lý Thất Dạ chỉ nói với hắn làm 1 việc duy nhất: người đi khiêu chiến hết tất cả bộ môn giáo viên phụ là được

Sau đó liền biến mất.

Hắn không biết cái này có ý nghĩa hay thâm ý gì. Nhưng hắn biết Lý Thất Dạ nói như vậy là có thâm ý, liền làm theo lời Lý Thất Dạ...

...

.....

Minh Hạo sắc mặt thay đổi, lạnh lùng nhìn Lý Thất Dạ.

Sau đó, hắn đột nhiên tay phải tung ra một quyền, vận chuyển năng lực chấn động, dồn về tay phải.

“Cờ-rắc” Tiếng gương nứt ra, sau đó, bề mặt không gian xuất hiện từng khe nứt lan tràn ra, hình thành cái mạng nhện, lực chấn động bay về phía Lý Thất Dạ.

Lý Thất Dạ mắt không đổi sắc, bình tĩnh thong dong nhìn Minh Hạo, nhàn nhạt cười, lắc đầu nói: “người còn non lắm.”

Sau đó, chỉ thấy Lý Thất Dạ nhẹ nhàng đưa một ngón tay đưa ra ngoài, búng tay một cái về phía trước, tia sáng từ ngón tay bắn ra, đột nhiên, cả không gian bị tia sáng bắn tới, co rút lại hình thành cái hố đen.

Lúc này chấn động lực bay tới cái hố, liền tất cả lực chấn động Minh Hạo đánh ra bị cái hố đen không tiếng động hút vào.

Lý Thất Dạ nhìn Minh Hạo một chút, cười nhàn nhạt, bình thản nói: “Ta biết người trong lòng vô hiện tại vô cùng thống hận ta, nhưng là, ta phải giúp người tỉnh ngộ ra, thế giới này mãi mãi không có cái gọi là hòa bình, người tưởng rằng chính mình xuyên việt được kỳ ngộ thì thân nhân người không chết à? Nhìn đi, mở mắt to ra, tỉnh lại, đừng chìm đắm vào mơ mộng nữa.”

Hắn nói đến đây dừng lại, sau đó tay chỉ lên bầu trời, nhìn Minh Hạo nói: “Người nhìn thấy gì không? Từng chiếc chiến hạm, từng chiếc phi thuyền đang rơi xuống như mưa, người nhìn thấy chưa, mạng người như cỏ rác, mỗi giây mỗi phút, đều có từ người chết...”

Mà những người đó, bọn hắn đều có người thân của mình, có cha mẹ già còn chờ ở nhà, người vợ ở nhà nấu cơm chờ người chồng quay về, con cái chờ bọn hắn quay lại để được ôm ấp vào vòng tay ấm áp của bọn hắn....”

Nói đến đây, Lý Thất Dạ ánh mắt buồn rười rượi nhìn về bầu trời xa xăm.

Minh Hạo bị một phen diễn thuyết Lý Thất Dạ, sắc mặt hắn thay đổi, sau đó trầm mặc không nói lời gì.

Hắn nhớ tới khi còn nhỏ, từ khi sinh ra, ông nội luôn bên cạnh chơi đùa với hắn, đút cho hắn ăn từng muỗng cơm chén cháo...

Lại nhớ tới khi nãy cảnh Tuyết Linh Nhi nhìn mình, ánh mắt đó, chấp nhất, chờ mong, tín nhiệm hắn...

Trong đầu hắn suy nghĩ, nếu mình chết rồi, thì Tuyết Linh Nhi cùng đứa con trong bụng nàng ra sao đây? Và khi con nàng ra đời, thì ai dạy dỗ nó? Hoặc là nếu nàng xảy ra chuyện gì đó, chỉ để lại đứa con mồ côi cha mẹ...

Hắn không dám suy nghĩ nữa.

Hai tay không tự chủ nắm lại trắng bệch, móng tay đâm sâu vào thịt máu chảy ra, nhưng hắn không để ý, đôi mắt hốt hoảng lảng lảng nhìn xuống đất.

...

Lý Thất Dạ quay đầu nhìn thấy tình cảnh này, hắn lắc đầu cười nói: “Người chắc có thể cảm nhận được đau khổ việc mất người thân của những người kia, người có thể nghe thấy tim mình đập, như vậy chứng tỏ, người vẫn là một người có tình có nghĩa, không vì một chút sức mạnh mà vứt bỏ đi tình thân của mình, rất đáng quý.

Ở thế giới kia, ta tung hoành hơn vạn năm, thi cốt chất đầy đất, trong đó, có một cuộc chiến khiến gần như chiến tướng của ta, từng người một hi sinh, lấy xương máu đắp lên con đường tiên đế của ta... Nhưng là, bọn hắn không hối tiếc hi sinh tính mạng của chính mình, người biết tại sao không?”

Nghe Lý Thất Dạ hỏi, Minh Hạo ngược lên nhìn hắn, lảng lảng chờ hắn nói tiếp.

Lý Thất Dạ buồn bã nói: “Bởi vì, đó là lựa chọn của bọn hắn, từ khi đi theo ta, thì bọn hắn đã biết kết cục của mình, một con đường không lối về, dù có sống hay chết cũng vậy.” hắn đưa tay lên trời, chỉ về phía những chiến hạm đó nói tiếp: “Như những người lính này, từ khi bọn hắn lựa chọn nhập ngũ, đã chuẩn bị tinh thần cho tình huống này rồi.”

Sau đó, hắn quay lại ánh mắt đen thẫm như giếng nước không gợn sóng nói: “Người có nhớ lần đầu ta gặp người hỏi gì không?”

Minh Hạo bình tĩnh lại, gật đầu nói: “Nhớ, người hỏi ta là: người có ước mơ gì hoặc là nói mục đích của người đến thế giới này là gì”

Lý Thất Dạ nhìn Minh Hạo hỏi: “Vậy người đã có câu trả lời?”

Minh Hạo nhắm mắt lại, không nói gì.

10 phút sau...

Hắn mở mắt ra, gật đầu nói: “Phải, cảm ơn người, trong lòng ta hiện tại đã biết mình phải làm gì rồi!” giọng nói vô cùng bình thản, không có lạnh lùng như lúc này.

Sau đó, cả khí chất hắn thay đổi, từ khí chất ngây ngô của thế kỷ 21 thiếu niên, bắt đầu lột xác, khí chất hắn như thanh kiếm sắc bén, hơn nữa, trong mắt càng là như ẩn như hiện lạnh lùng, hiện tại nhìn hắn càng trưởng thành, thành thực hơn.

Lý Thất Dạ mỉm cười hài lòng nhìn Minh Hạo, gật đầu nói: “Người không tệ, đi thôi.”

Hắn không hỏi câu trả lời của Minh Hạo là gì, chỉ cần biết nhiều đó là được rồi.

Minh Hạo mỉm cười, nhìn Lý Thất Dạ bóng lưng, hắn cúi đầu bái tạ một cái.

Sau đó nhanh chân đi theo Lý Thất Dạ.

...

Thông báo: chiều tối nay không có chương nhé, ae khỏi chờ, tại vì mình mắc đi chơi cùng với gia đình, cỡ trưa hoặc chiều tối mai mới về, nên phòng là tối 8h hoặc 9h mới có chương!!!

P/s: chương này nói một chút, mình muốn diễn tả cái gọi là tình cảm, cái gọi là chiến tranh, mất mát là gì..chương này chủ yếu là vậy...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Cục Cứt Mũi Thần Thánh

Thuyền mẹ...

“Thưa phó thống soái, tất cả phi thuyền đã dồn về phòng tuyến 10 rồi.”
Trung niên đại tướng mặt sẹo đứng trong phòng chỉ huy báo cáo.

“Ừ, ta biết rồi, chuẩn bị kích hoạt chung cực hủy diệt laser.” Phó Thống Soái trầm giọng nói.

“Vâng!” đại tướng lập tức chuẩn bị thi hành mệnh lệnh.

“Tíc tíc tíc...”

Đột nhiên máy truyền tin kêu lên.

Phó thống soái nhú mày, bây giờ còn ai truyền tin nữa?

Liếc nhìn đại tướng, ra hiệu nhắc lên máy truyền tin xem thử.

Vị kia đại tướng thấy ánh mắt phó thống soái, lập tức biết cái gì, liền nhắc lên máy truyền tin xem.

...

5 phút sau, vị kia đại tướng xem xong, thần sắc lộ ra khó tin.

Phó thống soái nhìn sắc mặt đại tướng lộ ra khó tin, hần tò mò hỏi: “Bên trong truyền tin gì?”

“Bên trong truyền tin tức, ở phòng tuyến thứ 5, 6 đột nhiên xuất hiện hai vị thanh niên đang tàn sát quái vật, hơn nửa... bọn hắn cứ mỗi giây là giết 10 đến 20 con.”

Nghe được tin tức này, vị phó thống soái lộ sắc mặt khó tin, hần tức giận nhìn người đại tướng kia hỏi lại lần nữa: “Người nói cái gì, hai tên thanh niên tàn sát quái vật? Người nói đùa với ta?”

Đại tướng nhìn thấy ánh mắt như mún ăn thịt người của phó thống soái, chỉ cảm thấy lạnh run người, nhanh chóng mở miệng nói: “Ta nào dám nói giỡn với phó thống soái, bên trong tin tức truyền về là thật, các trưởng hạm nhìn thấy hai người thiếu niên đơn thương độc mã tiến vào bầy quái vật đó, đánh giết bọn quái vật dễ như trở bàn tay!”

Phó thống soái nghe vậy, không chút do dự cướp máy truyền tin, sau đó nhìn vào trong.

Bên trong tin tức đúng thật là có hai vị thiếu niên xông vào với đám quái vật, sau đó đánh giết bọn quái vật như ăn cơm uống nước đồng dạng.

Phó thống soái thấy vậy, trên mặt hiện lên vui mừng như điên, không biết từ đâu xuất hiện hai thần thánh phương nào a, nhìn tu vi, chắc hẳn là thuộc cấp Truyền Kỳ, chắc hẳn là chủng tộc cường giả khác tới giúp.

Sau đó, phó thống soái quay lại nhìn người đại tướng kia nói: “hủy bỏ laser, không cần kích hoạt, lập tức truyền tin tức này cho các hạm trưởng, kêu bọn hắn quay lại phòng tuyến 5-6 trợ giúp hai vị cường giả kia.”

Đại tướng nghe vậy trong lòng mừng như điên, lập tức cầm lên máy truyền nói: “Alo alo, là phó thống soái ra lệnh, hủy laser, nhanh chóng tập trung phòng tuyến 5-6 trợ giúp.....”

...

Lý Thất Dạ nhìn xung quanh điểm đen quái vật bao vây, hắn khịt mũi coi thường, sau đó tay móc lỗ mũi, lấy ra cục cứt mũi màu xanh, sau đó, lấy tay búng cục cứt bắn về phía quái vật.

“Vèo!~” cục cứt bay với tốc độ ánh sáng về phía con quái vật.

“Bùm!” Cục cứt dùng sức mạnh thần thánh, dễ dàng bắn xuyên qua lớp vỏ con quái vật, trong chớp mắt, con quái vật kia lập tức nổ thành đoàn máu thịt.

Chưa dừng lại đó, cục cứt tiếp tục phát huy sức mạnh thần thánh, lại bay xuyên qua hơn 10 con quái vật mới dừng lại.

Trong vài giây, hơn 10 con quái vật bị cục cứt của Lý Thất Dạ nhất kích tất sát.

Nhìn thấy cục cứt mũi của mình một kích chỉ giết 10 con quái vật, Lý Thất Dạ trên mặt hiện ra không hài lòng lắm.

Minh Hạo nhìn thấy ‘tuyệt chiêu’ của Lý Thất Dạ liền ngây người, sau đó sắc mặt đen lại, nhìn về phía Lý Thất Dạ càng là như nhìn con quái vật.

Lý Thất Dạ thấy Minh Hạo nhìn mình, hắn cười đắc ý, nói: “Khi ta lên làm tiên đế liền vô địch thủ, liền ở thời gian rảnh rỗi tạo ra vài chiêu, chiêu lúc này ta đặt tên là ‘Cục Cứt Mũi Thần Thánh’ “

Minh Hạo nghe vậy cạn lời, sắc mặt càng thêm đen, Lý Thất Dạ có khác, cục cứt mũi cũng là bá đạo a...

Không quan tâm nữa, hắn xoay người nhìn từng đám quái vật, sau đó tay trái giơ lên.

Từ tay trái xuất hiện hơn 10 quả cầu lửa khổng lồ, sau đó bắt đầu lớn lên, vài giây sau, nó có đường kính 300m, hỏa cầu lửa đại khổng lồ che đầy cả

bầu trời.

Sau đó, Minh Hạo tay trái quăng những chiếc hỏa cầu lửa này vào bọn quái vật.

“Bùm Bùm Bùm”

“Bùm Bùm Bùm”

“Bùm Bùm Bùm”

“Bùm Bùm Bùm”

....

Trong nhất thời, hơn 1000 chỉ quái vật bị hỏa cầu thiêu cháy rụi, biến thành từng mảnh tro cặn.

Nhìn từng đám quái vật bị thiêu rụi, Minh Hạo sắc mặt bình tĩnh, không thay đổi gì, vì hắn biết chiến tích này không có đáng gì để khoe mẽ.

Lý Thất Dạ nhìn qua Minh Hạo một chiêu giết hơn 1000 chỉ quái vật, hắn nào chịu thua kém, lập tức, tay phải động, chỉ thấy hắn đưa một ngón về phía bầu trời, hét lên: “Nhất Chỉ Định Nhân Quả!”

“Rắc!~” Tiếng ‘rắc’ to lớn vang lên.

Cả mảnh trời, không, toàn bộ vũ trụ dường như bị xé làm đôi, tạo thành tiếng ‘rắc’ vô cùng khổng lồ.

Cho dù phía xa xôi ở vô tận vũ trụ các chủng tộc cũng là nghe được tiếng rắc này.

Chỉ thấy, nguyên chùm quái vật đông như châu chấu che đi thiên khung đột nhiên biến mất.

Bầu trời xuất hiện từng vết nứt từ dưới kéo lên trên, như mặt gương bị bể vậy.

Sau đó, từng mảnh thịt máu tươi rơi rớt xuống đất như mưa.

Minh Hạo ngây người, đây cũng quả khủng khiếp a? Một chỉ liên giết không biết bao nhiêu quái vật, nhìn lên bầu trời mây xanh trắng nào còn có già thiên cái địa quái vật?

Minh Hạo nhìn về Lý Thất Dạ lộ ra cuồng nhiệt, không hổ là Lý Thất Dạ a...

Lý Thất Dạ thấy Minh Hạo ánh mắt nhìn mình cuồng nhiệt thì rất hưởng thụ, sau đó quay lại nói với Minh Hạo: “Người xem chiêu kế tiếp, à, người tránh xa ta 5000m”

Nghe vậy Minh Hạo lập tức biết Lý Thất Dạ muốn tung đại chiêu, liền thuận di ra xa hơn 5000m mới dừng lại, ngược nhìn về Lý Thất Dạ xem thử hắn muốn tung ra chiêu gì.

Sau khi dặn Minh Hạo rời xa xong, Lý Thất Dạ quay lưng lại bọn quái vật, đột nhiên sắc mặt Lý Thất Dạ đỏ lên...

Đột nhiên.

“Bùm” Tiếng đánh rầm từ Lý Thất Dạ nổ cục hoa nổ ra.

...

Minh Hạo: “...”

Các con quái vật xung quanh: “...”

Đây gọi là đại chiêu của Lý Thất Dạ à? Minh Hạo sắc mặt hoàn toàn hắc.

...

Đột nhiên, trong 4000m phạm vi, tất cả con quái vật bị tan rã ra, như là cục nước đá đồng dạng, vài giây sau, toàn bộ quái vật ở 4000m phạm vi đều tan ra hóa thành màu nước đỏ lừ.

Minh Hạo nhìn thấy vậy sắc mặt hoảng sợ, không nghĩ Lý Thất Dạ cái rắm lại kinh khủng đến thế, 1 cái rắm liền là 4000m phạm vi tất cả vật thể đều bị tan thành nước a.

Lý Thất Dạ nhìn thấy Minh Hạo sắc mặt, khẽ mỉm cười, giải thích cho hắn: “Đây gọi là “Cái Rắm Bá Đạo, hoặc có nhiều tên gọi khác như: Cái Rắm Thần Thánh, Cái Rắm Vô Địch, Cái Rắm Vô Song.... Người thích gọi cái nào cũng được, còn ta thì thích gọi nó làm Cái Rắm Bá Đạo.”

Minh Hạo:”...”

Hắn cạn lời rồi, không biết nói gì cho phải, không nghĩ đến tuyệt chiêu của Lý Thất Dạ búng cục cứt mũi, đánh cái rắm cũng là chết người rồi.

“Không hổ là tiên đế Lý Thất Dạ a, chỉ có hắn là cái gì cũng bá đạo” Minh Hạo âm thầm khen ngợi.

....

Con quái vật màu đen trôi nổi ngoài vũ trụ không lồ có hơn 10000m khoảng chừng.

Bên trong căn phòng, Lucifer khuôn mặt hiện lên tia kinh ngạc, sau đó bình tĩnh trở lại, cầm lên máy truyền tin nói: “Liên hệ cho phản nhân tộc bao vây, đánh chết 2 tên thanh niên kia cho ta, ai giết được hắn thì ban trọng thưởng, vĩnh cửu bất tử!”

“Vâng!” Đài truyền tin phát ra hồi âm.

Zenlony nhìn về Lucifer hỏi thăm: “Có chuyện gì khó giải quyết à Lucifer?”

Lucifer lắc đầu cười nói: “Không chủ nhân, chỉ là việc nhỏ thôi, không cần ngài bận tâm.”

Zenlony nghe vậy gật đầu, sau đó nhắm mắt im lặng, không nói gì nữa.

Mà Lucifer trong mắt lóe lên ngàn vạn số liệu, tựa như đang tính toán gì đó.

...

Lát đi rồi, xe đến đón, nên tranh thủ một tí thời gian gõ máy.....(mai trưa chiều mới về. G9)

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Hắc Âm Liên Minh Rút Lui (1)

Sau một hồi chiến đấu, Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ đã đánh tan tất cả quái vật ở phòng tuyến 5-6, và đang đánh lên tuyến 1+2+3+4.

Phía ngoài tầng khí quyển hành tinh Federal Humanity, hai người Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ đang chiến đấu cùng bọn quái vật...

Mà xa xa đó, hơn trăm ngàn chiến hạm, hộ vệ hạm đang bắn nhau với bọn quái vật.

Phía sau đám chiến hạm là một con thuyền vô cùng to lớn, bên trong thuyền liên tục bay ra chục chiếc thuyền không người lái mỗi giây. Phía ngoài lớp vỏ thuyền có ghi: Mẫu Hạm Liên Bang Nhân Loại.

...

Nhìn ngày càng nhiều quái vật như là đánh không chết hết đồng dạng, Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ nhú mày.

Lý Thất Dạ nhìn một vòng xung quanh, hắc nhìn Minh Hạo cười nói: “Kết thúc nhanh thôi, chơi đùa đủ rồi Minh Hạo.”

Minh Hạo gật đầu, nhìn từng đám quái vật đông như châu chấu, không đếm hết được, lại là phía xa xa có điểm đen như mực không thấy cuối cùng, bọn chúng đang dùng tốc độ vô cùng nhanh tiến đến vị trí bọn hắn.

Lý Thất Dạ nhìn Minh Hạo cười nói: “Người dùng tuyệt chiêu mạnh nhất cho ta xem thử, ta muốn biết người hiện tại mạnh đến mức nào rồi.”

Minh Hạo gật đầu, vẻ mặt nóng lòng muốn thử, vui vẻ nói: “Vậy được, người cùng bọn hắc tránh xa cách 100.000m, ta muốn sử dụng đại chiêu.”

Lý Thất Dạ gật đầu, sau đó truyền âm cho phó thống soái: “lệnh cho tất cả phi thuyền rút lui, cách xa Minh Hạo 100.000m, hắc muốn tung ra đại chiêu.”

...

Bên trong phi thuyền mẹ, phòng chỉ huy.

Phó thống soái đang nhìn bản đồ ra lệnh cho các chiến hạm tấn công, hỗ trợ Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ.

Bỗng nhiên, trong đầu vang lên giọng nói của nam tử trẻ tuổi xa lạ: “Ra lệnh cho tất cả phi thuyền rút lui, cách xa Minh Hạo 100.000m, hắc muốn tung ra đại chiêu.”

Phó thống soái đột nhiên trong đầu vang lên âm thanh xa lạ, khiến hắc sợ hết hồn, nhanh chóng làm cái thủ thế, quét mắt nhìn xung quanh căn phòng, bên trong phòng không còn ai khác ngoài trừ hắc cùng vị trợ thủ đại tướng.

“Ta là hai người cường giả hiện đang giúp các người, ta đang dùng truyền âm...” Trong đầu âm thanh lại vang lên, tựa hồ biết được vị phó thống soái này đang tìm kiếm âm thanh của hắc.

Nghe âm thanh kia giải thích, phó thống soái ánh mắt co rút lại, sắc mặt hiện lên hoảng sợ, nếu hắc đoán không lầm, phía trên Truyền Thuyết đẳng cấp còn có nhiều đẳng cấp cao hơn thế nữa, mà âm thanh này hiển nhiên đã đột phá Truyền Thuyết cấp, bước vào đẳng cấp cao hơn, có thể truyền âm từ xa được, như là trong tiểu thuyết những người tu tiên đồng dạng ...

Phó thống soái như là nghĩ thông suốt việc này, lập tức không chút do dự cầm lên máy truyền tin, nói: “Tất cả hạm trưởng nghe lệnh, cách xa hai vị

thiếu niên kia khoảng cách 100.000m trở lên!, nhắc lại, cách xa hai vị thiếu niên kia khoảng cách 100.000m trở lên! ”

“Rồ!” bên kia máy truyền tin hồi âm lại.

....

5 phút sau, tất cả phi thuyền đã hoàn tất lui ra 100.000m khoảng cách với Minh Hạo.

Lý Thất Dạ quay đầu nhìn Minh Hạo nói: “Có thể, bắt đầu đi.”

Hắn đứng tại đó, không lui ra ngoài, dù sao hắn cũng là vạn cổ tiên để có một không hai Bá Đế, chẳng lẽ lại sợ hãi một cái nho nhỏ Minh Hạo phàm nhân đây?”

Minh Hạo gật đầu, hai cặp mắt màu tím thần bí của hắn điên cuồng vận chuyển, sau đó, hai tay hợp lại thành chữ thập.

Sau đó hai tay thả ra, một luồng màu đen năng lượng bay lên cao không trung, nhìn đến độ cao vừa phải, Minh Hạo ngửa mặt lên trời, hét lên một tiếng: “ Siêu ~Địa ~Bộc ~Thiên~ Tinh~!!!!”

Lực hút từ năng lượng đen truyền đến, trong phạm vi 100.000m tất cả vật thể đều bị lực hút từ năng lượng đen này kéo lại.

“Rầm!” “Rầm!” “Rầm!” “Rầm!” “Rầm!”

Trong chốc lát, tất cả thiên thạch to nhỏ trong phạm vi 100.000m không chút sức phản kháng, bị lực hút từ năng lượng đen kéo vào, các thiên thạch chồng chất bám vào nhau, tạo thành cái ‘hành tinh’ khổng lồ.

Mà những con quái vật nằm trong phạm vi này cũng là bị hút dính vào nhau, trở thành một thành phần của hành tinh.

Ngoài trừ Lý Thất Dạ, hẳn đứng tại chỗ, thông dong bình tĩnh, ngược mắt nhìn lên hành tinh khổng lồ do Minh Hạo tạo ra, giống như lực hút của năng lượng đen không có chút sức ảnh hưởng nào đến hẳn

Minh Hạo sau khi biến tất cả mọi thứ trong phạm vi 100.000m biến thành hành tinh khổng lồ, hẳn không dừng lại đó, tiếp tục động, chỉ thấy tay phải nắm tay nắm chặt lại. Nhìn giống như trong anime naruto nhân vật garra dùng chiêu ‘Quan Tài Cát---Sa Mạc Đưa Tang, dùng cát tóm lấy nạn nhân rồi quấn chặt quanh người rồi khi Gaara nắm tay lại, cát cũng sẽ bóp nạn nhân chết nát bét.

“Ầm!” Theo Minh Hạo tay phải nắm chặt lại, chỉ nghe âm thanh nổ lớn, tựa như tiếng pháo nổ đồng dạng.

Nhìn lên, chỉ thấy hành tinh khổng lồ treo lơ lửng trên không trung đột nhiên nổ tung, tất cả vật thể tạo thành hành tinh bên trong đều nổ nát bãy, sau đó biến thành đồng cát vàng rồi rơi rớt xuống dưới.

Minh Hạo nhìn xem chiến tích do mình tạo ra, trên mặt hiện lên vô cùng hài lòng, phải biết 100.000m bên trong có hằng trăm triệu-tỷ con quái vật, đây có thể nói là chiến tích cao nhất của Minh Hạo hiện tại.

...

Lý Thất Dạ nhìn xem Minh Hạo đại chiêu, hẳn cảm thấy vô cùng mới lạ, nhìn không được bình phẩm, nói: “Chiêu này thật mới lạ, lần đầu tiên ta nhìn thấy, chiêu này sử dụng là năng lượng ‘lực hút’, sau đó hút tất cả mọi vật lên không trung ở điểm cố định, biến chúng thành một ‘quả cầu’, có thể nói là chiêu này như là phong ấn quá trình giống như vậy, khiến mọi vật dính xếp chồng vào nhau, khiến chúng trở thành một phần vật chất không thể rời nhau, sau đó chúng định hình ra, tạo thành một ‘quả cầu’.

Mà người tạo ra cái quả cầu này, có thể tùy ý sử dụng, điều khiển chúng như một món đồ chơi điều khiển từ xa...”

Minh Hạo cười khố, gật đầu nói: “Đúng là không có gì có thể qua mắt được người, quả cầu này tạo ra từ ‘lực hút’, cũng là một trong những năng lực của ta.”

Lý Thất Dạ gật đầu cười nói: “Được rồi, người đây đứng xem, giờ tới ta ra sân.”

Dứt lời, không chờ Minh Hạo phản ứng, Lý Thất Dạ hai tay làm ấn quyết, 10 giây sau, hắc thét lên: “Thiên~ Tướng~ Giáng~ Lâm!”

“Ầm Ầm Ầm Ầm”

Đột nhiên, cả không gian vũ trụ rung chuyển, xuất hiện cánh cửa đồng khổng lồ, khí tức từ cánh cửa vô cùng nặng nề, cấp bách, tuyên cổ từ cánh cửa truyền ra, làm người khác cảm thấy nơi ngực nặng nề, như có vạn ngọn núi đè lên ngực, làm người muốn ngạt thở.

Trên cánh ở giữa cửa có in hình con quạ đen nhìn rất sống động.

“Yết —— yết —— yết ——” Nặng nề cánh cửa đồng mở ra...

Một đám người ăn mặc khôi giáp cười ngửa xuất hiện ở giữa không trung.

Bọn hắc trên người truyền đến cực năng sát phạt khí tức, cho dù Minh Hạo giết nhiều quái vật như vậy, khi hắc cảm nhận được loại khủng bố sát ý này, hai chân đều không tự chủ được run rẩy.

“Loại này, quá kinh khủng, đây là chiến tướng dưới tay Lý Thất Dạ ư? Bọn hắc phải giết bao nhiêu người mới ngưng tụ được loại sát khí này à?” Minh Hạo sợ hãi thầm nghĩ.

Lý Thất Dạ nhìn từng chiến tướng của mình xuất hiện, hắc hài lòng gật đầu, nhóm này chiến tướng chỉ là một chi nhỏ trong vô địch quân đoàn của

hắn, trực thuộc Hồ Bí Đồng Quân, là một chi nhỏ quân đoàn gồm 100 người.

Đừng xem số lượng 100 người, những người ở đây đều trải qua nhiều trận thảm thiết chiến, từ Cửu Giới lên đến Thập Tam Giới mới có thể đào tạo ra một chi vô địch quân đoàn như vậy, phải biết, ở cửu giới hắn tạo ra 1 chi quân đoàn hơn 100 vạn nhân, nhưng đi theo hắn chinh chiến đến thập tam giới chỉ còn 1000 người còn sống sót mà thôi.

Lý Thất Dạ nhìn đám quái vật, sau đó hắn hét lên: “Chiến tướng nghe lệnh, giết hết tất cả những con quái vật này cho trẫm! Giết!”

“Giết!” chi kia gồm 100 người thiết kỵ hét lên, tiếng hét như sấm sét, vang dội thiên khung, lay thiên rung địa, cho dù cách xa 100.000m bên trong khoang thuyền người vẫn có thể nghe thấy.

Minh Hạo đứng bên cạnh Lý Thất Dạ chỉ cảm thấy hai tai run lên, tiếng hét của bọn hắn như sấm sét bên tai đồng dạng.

Sau đó chi 100 người thiết kỵ nhanh như lốc xoáy, từng con ngựa đạp tinh không lao về phía đám quái vật, bọn hắn giống như những dũng sĩ cảm tử không sợ chết đồng dạng.

“Bùm”

“Bùm”

“Bùm”

“Bùm”

Trong lúc nhất thời, tiếng kêu đập trùng không ngừng, chi này thiết kỵ tựa như là tại thu gặt lấy lúa mì, thu gặt lấy từng con quái vật, khi thiết kỵ trùng kích mà qua thời điểm, từng con quái vật nổ banh thành máu thịt,

từng cái quái vật ngã xuống, máu tươi phun như suối mà lên, tinh không tựa như là rơi ra huyết vũ bức tranh đồng dạng.

10 phút sau, toàn bộ quái vật toàn bộ bị đoàn này thiết kỵ thanh lý sạch sẽ.

Lý Thất Dạ hài lòng gật đầu nói: “Các người có thể hồi cho trầm!”

“Vâng!” Tiếng hồi âm trầm thấp từ chi thiết kỵ vang lên, sau đó, cánh cửa đồng lại mở ra, các khôi giáp thiết kỵ bước vào trong, thanh đồng môn đóng cửa lại, xung quanh quái vật hoàn toàn biến mất sạch sẽ, tựa như chưa có gì xảy ra.

(còn tiếp)

...

Mệt quá, mới di du lịch vs gd về, cả khuya + ngày hôm nay trên xe chưa ngủ dc 1 giấc nào đủ, rất mệt, hôm nay chỉ 1c, ae thông cảm @@!

*về chi thiết kỵ lý thất dạ ta chém, ae đừng để ý soi mói làm gì:v

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Hắc Âm Liên Minh Rút Lui (Hết)

Nhìn thanh lý tất cả quái vật ở phòng tuyến 1+2+3+4 sạch sẽ, đám người bên trong phi thuyền, kể cả phó thống soái đều ngây dại, cái này, tốc độ này quá nhanh chứ? Y như ăn tô mì gói vậy, chưa tới 5 phút đã thanh lý xong.

Phía ngoài chỉ còn lại đám đen kịt đang tiến về nơi đây, còn lại xung quanh tất cả quái vật hình mực đều bị hai người Lý Thất Dạ cùng Minh Hạo xử sạch.

Tất cả chiến sĩ, quân nhân trên thuyền mặt không kiềm được cảm xúc đều rơi lệ, bọn hắn tưởng rằng sau trận này sẽ không còn gặp lại người thân, gia đình của bọn hắn nữa.

“A ha ha, chính là hai thằng con ranh này, dám phá hư kế hoạch của ta!” Âm thanh cười nói, ngông cuồng, thô bạo trong không gian vang lên.

Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ quay đầu qua, đưa mắt nhìn lại.

Bên kia đứng tại nơi không gian một đám người ăn mặc quần áo khác nhau đứng nơi đó.

Dẫn đầu là một người đàn ông trung niên sắc mặt đầy sẹo, hắc mỉm cười ngạo nghễ, chắp hai tay với nhau, nhìn Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ như nhìn con cừu chờ làm thịt đồng dạng.

Minh Hạo nhìn đám người này quần áo trên người liền nhận ra là ai, dựa vào trí nhớ của Cửu Lão, đám người này không phải là người của Hàn gia,

Nguyễn gia cùng Ngô gia sao? Hơn nữa còn nhiều người từ các gia tộc khác, như siêu cấp gia tộc, cổ lão gia tộc....

Bọn người này có điểm chung là, bọn hăn đều là phản nhân loại, bị Hắc Âm Liên Minh mua chuộc, âm thầm cấu kết với Hắc Âm Liên Minh, bán tin tức quan trọng hoặc là làm theo lệnh của Hắc Âm Liên Minh, phản lại nhân loại liên bang.

Bọn hăn bên trong có tầm 30 người cấp cấp độ Truyền Kỳ hơn 1000 tên cấp độ Anh Hùng, lúc này bọn hăn đang muốn đánh sập trụ năng lượng, đột nhiên phía trên truyền lệnh kế hoạch thay đổi, đến phòng tuyến 1+2+3+4 đánh giết hai người thanh niên....

“Các người Ngô gia, Hàn gia, Nguyễn gia...đám phản đồ dám xuất hiện ở đây, tốt lắm, nếu các người muốn lên đường sớm thì ta tiễn các người một đoạn.” Minh Hạo mỉm cười nhìn bọn hăn, không chờ bọn người phản ứng, từ trong túi đồ lấy ra thanh đại đao, tay phải năng lực chấn động vận chuyển, truyền vào thanh đại đao, mũi đao bị một đoàn như bong bóng nước bao quanh lại. Minh Hạo tay làm cái thế chém ngang về bọn hăn.

“Cờ-Rắccc!” Không gian vang lên tiếng gương bể, sau đó không gian tựa như mặt kính bị nứt, từng khe hở từ không gian bắt đầu lan truyền ra xung quanh.

Ở bọn người kia còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên chỉ cảm một luồng sức mạnh vô hình đánh về cơ thể bọn hăn, năng lượng bảo vệ phía ngoài như tờ giấy trắng, dễ dàng bị luồng sức mạnh này đánh nát bấy toàn bộ, luồng sức mạnh này không những yếu đi, mà còn dùng tốc độ khủng khiếp đánh vào trong cơ thể bọn hăn.

“Rắc!” “Rắc!” “Rắc!” “Rắc!”

Xương đầu, ngực, tay, chân...Toàn bộ khung xương cơ thể bị lực chấn động mạnh mẽ nghiền nát tất cả.

“A!!!!” tiếng kêu thảm thiết từng người một truyền ra, cho dù là cấp độ Truyền Kỳ hậu kỳ hay Truyền Kỳ đỉnh phong, sau một giây, bọn hắc giống như con chim đang bay đột nhiên bị mũi tên bắn trúng cánh đồng dạng, toàn bộ mất đi sức lực, rơi rớt xuống nơi tinh không sâu thẳm...

Lý Thất Dạ nhìn thấy cảnh này, chỉ là lạnh nhạt lắc đầu, cười nói: “Đúng là lũ ngu xuẩn hết mức nói nổi, không điều tra trước địch nhân, mà lại vội vàng chạy đến đây tìm cái chết ...”

...

Nhìn thấy cảnh này, bọn người liên bang quân nhân lại lần nữa lâm vào sợ hãi người, hơn 30 vị truyền kỳ cùng 1000 tên Anh Hùng lại dễ dàng bị Minh Hạo một nhát chém chết toàn bộ.

“Người Thiếu Niên Đây Quá Kinh Khủng! Cho dù có đánh chết bọn hắc, cũng không thể cùng người thiếu niên là địch!” Trong lòng mọi người đều gào thét một câu như vậy.

...

Phi thuyền mẹ.

Phó thống soái sắc mặt hiện lên hoảng sợ, quay lại nói với đại tướng bên cạnh: “Nhanh, đi điều tra hai người thiếu niên kia tư liệu, bối cảnh ra sao.”

“Vâng!” Đại tướng làm lễ, sau đó bước ra cửa phòng, nhanh chóng thi hành nhiệm vụ của mình.

5 phút sau, vị đại tướng trở lại, trên tay hắc đang cầm thêm là một tờ giấy trắng đứng trước mặt phó thống soái báo cáo.

“Phó thống soái, đây là tư liệu vị thiếu niên kia vừa dùng một chiêu diệt đám người phản nhân loại. Còn người thiếu niên đứng bên cạnh vị này

không có tư liệu, dường như hần bỗng nhiên xuất hiện trên thế gian, không có bất kì dấu vết hay manh mối nào.”

Phó thống soái gật đầu, nhìn người đại tướng, tò mò hỏi: “Được rồi, người thiếu niên này bối cảnh ra sao?”

Đại tướng nghe phó thống soái hỏi, hần nhìn trang giấy cầm trên tay nói: “Người thiếu niên này tên là Kim Minh Hạo, thuộc về Kim gia siêu cấp gia tộc cổ lão, hần năm nay tròn 6 tuổi, hiện tại là Bắc Đẩu học viên lớp đặc biệt.”

Nói đến đây, không những đại tướng sắc mặt quái lạ, mà còn có phó thống soái nghe vậy cũng là sắc mặt quái lạ...

“Khoang đã! 6 tuổi... người đọc nhầm à?” Phó thống soái giống như không tin được lỗ tai mình, hần lập tức lớn tiếng hỏi lại.

Vị kia bị phó thống soái hỏi, cũng là mộng, sau đó tỉnh lại, nhìn kỹ trên giấy.

“Vâng, không sai tí nào, trong giấy ghi là đúng 6 tuổi.” Đại tướng kia nhìn lại hơn chục lần, mới nuốt nước miếng, khó khăn lắm mở miệng, xác nhận sự thật phũ phàng này.

Hần thật sự cũng là không tin việc này, nhìn trên màn hình 4D bên trong thân ảnh người thiếu niên trẻ tuổi kia 15 16 tuổi, nào giống như 6 tuổi con nít?

Phó thống soái sắc mặt hiện ra hoảng sợ, 6 tuổi đã có năng lực này rồi, khi lớn lên 10 tuổi, 20 tuổi đây? Chẳng phải là ...vô địch toàn bộ vũ trụ!?

Sau đó, vị đại tướng kia nhìn vào tờ giấy đọc tiếp: “Hần sở hữu 20 tinh thiên phú, hơn nửa, vài ngày trước đánh giết toàn bộ Thăng gia, kể cả lão tổ đều chết sạch, sau đó đánh bại hội trưởng Bắc Đẩu Học Viện Hận Thiên

Tử, kế tiếp là... ngự hơn 59 nữ trong lớp học 3 ngày 3 đêm, sau đó... 59 nữ đều mang thai của hãn...”

Khi đọc tới đây, sắc mặt hai người đại tướng cùng phó thống soái khi nghe đến 20 tinh thì sắc mặt thay đổi bình thường trở đây, 20 tinh khủng bố như vậy, thì tuổi này có sức mạnh như thế thì là điều bình thường, nhưng khi đọc(nghe) tới 59 nữ đều hắc, tên này sức chiến đấu trên giường cũng là kinh khủng quá rồi! Cày 1 ngày với 59 nữ không kiệt sức, phải cày thêm 2 ngày nữa mới dừng lại, hơn nửa 59 nữ toàn bộ mang thai đứa con của hãn...

Phục, hai người bọn hãn hoàn toàn phục! Làm nam nhân, bọn hãn biết cùng lúc ngự 59 nữ là như thế nào, đừng nói 1 giờ, coi như 1 ngày bọn hãn cũng là cày không nổi đến, trừ phi được dâm thần trên cao phụ thân, nếu không thì chỉ là lực bất đồng tâm...

...

Trong con quái vật khổng lồ, Lucifer nhìn xem máy truyền tin bên trong.

Hãn quay lại nhìn Zenlony đang nhắm mắt nằm trên ghế, nói: “Chủ nhân, kế hoạch thất bại, xuất hiện hai tên cường giả đẳng cấp Truyền Thuyết trở lên...”

Zenlony đang nhắm mắt nằm, nghe Lucifer nói, hãn mở ra cặp mắt trống rỗng, nhìn Lucifer, trên mặt không biểu hiện chút cảm xúc nào, dường như kế hoạch thất bại không liên quan gì đến hãn.

Zenlony nhìn chăm chăm Lucifer, âm thanh lạnh như băng nói: “Tại sao?”

Trong miệng hãn chỉ thốt ra hai chữ ngắn gọn.

Lucifer cúi đầu, đè thấp âm thanh lại, nói: “Thuộc hạ phỏng đoán, hai tên kia đã đột phá đẳng cấp Truyền Thuyết trở lên, bọn hãn chỉ trong vòng 30

phút đã xử lý sạch sẽ tất cả ‘phi thuyền’ của chúng ta, bao gồm tất cả phản nhân loại. Thứ đó chúng ta tung ra không chiến thắng được hai người bọn hăn.”

Zenlony nghe Lucifer nói, sắc mặt như người chết đồng dạng, không có tình cảm ba động, hăn nhìn Lucifer hỏi: “Người có biết tội?”

Lucifer gật đầu, âm thanh cơ giới nói: “Biết tội thừa chủ nhân, ta sau khi trở về liền nhận lấy hết tất cả trách nhiệm.”

Zenlony gật đầu, sau đó nhắm mắt lại, hăn nói: “Toàn bộ rút lui, lần này chúng ta thua, nhưng ít nhất không tổn thất lớn lắm, với lại còn kéo được một tên Đại Thống Soái cùng gần như làm trọng thương nhân loại liên bang, ít nhất khiến bọn hăn thực lực yếu đi 6 phần, coi như chúng ta cũng không lỗ.”

“Vâng!” Lucifer gật đầu nói, sau đó cầm lên máy truyền tin: “Tất cả rút lui!”

....

Ở lúc phó thống soái cùng đại tướng thân phục sức chiến đấu siêu cường của Minh Hạo trên giường thì phía ngoài không gian, bọn ‘bọ’, còn có tên gọi là trùng tộc đã bay gần đến vị trí hai người Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ.

Đám bọ này, không phải là toàn bộ sức mạnh của trùng tộc, mà chỉ là một chi nhỏ yếu bên trong mà thôi.

Dù sao Hắc Âm Liên Minh cũng là không muốn thả ra đám ‘chó điên’ kia làm hủy diệt tất cả mọi thứ.

Mà bọn hăn chỉ muốn dùng bọn trùng tộc chi nhánh nhỏ này đánh thắng trận này, đáng tiếc, kế hoạch vô cùng hoàn hảo lại bị hai người Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ ngang trời xuất thế phá hư hết.

Nhìn đám trùng tộc tiến đến, số lượng vô cùng khủng khiếp, hiện tại đã lên hơn trăm ngàn tỷ tỷ con trùng.

Lý Thất Dạ chờ đợi không được, nhìn đến bên cạnh Minh Hạo nói: “Đến ta tới!”

Minh Hạo nhìn trùng tộc đi đến đâu, nơi đó tàn phá đến đó, hấn gặt đầu nói: “Người cẩn thận.”

Sau đó lui ra cách 100m đứng xa xa nhìn lại Lý Thất Dạ.

Lý Thất Dạ khu vực đang đứng đột nhiên hiện lên hào quang hơn 1000m, sau đó, hấn như người điên lao vào đám hơn trăm tỷ con trùng tộc.

“Hấn đây là không muốn sống!? Phải biết bọn trùng tộc dù sức phòng ngự rất yếu, nhưng là số lượng đông đến kinh người, đừng nói là Truyền Kỳ, cho dù Truyền Thuyết cấp bậc như Cửu Lão cũng không dám xông vào đánh với bọn chúng!” Phía xa xa đám hạm trưởng, kể cả phó thống soái, đại tướng...

Nhìn thấy hành động điên cuồng của Lý Thất Dạ, ai cũng nhin không được kêu lên một tiếng, đây gọi là hành động tự sát hơn là chiến đấu!

Lý Thất Dạ sau khi nhào vào đám trùng tộc, đột nhiên, trong 1000m phạm vi hào quang bao bọc, tất cả trùng tộc tốc độ bay đều chậm gấp 10000 lần, thậm chí từ xa các hạm trưởng, Minh Hạo đều nhìn thấy động tác chậm rì của bọn trùng tộc, tốc độ bay của chúng còn chậm hơn rùa chạy nữa.

Trong chớp mắt, tất cả trùng tộc đột nhiên đều nổ nát bấy thành bãi thịt máu.

Hơn trăm ngàn tỷ trùng tộc trong chớp mắt này hoàn toàn biến thành bãi thịt máu, không còn sót lại một con.

Minh Hạo khi còn ở thế kỷ 21 có đọc Đế Bá nên biết cái này gọi là trọng mạn lĩnh vực, đây là lĩnh vực mười phần đáng sợ, cái này không chỉ là uy lực của Phi Tiên thể cùng Trấn Ngục Thần Thể trùng điệp đơn giản như vậy. Đây là sau khi hai loại Tiên thể đối xứng, hình thành một lĩnh vực tuyệt đối.

Ở bên trong một lĩnh vực tuyệt đối dạng này, là vô hạn phóng đại lực lượng của Phi Tiên thể cùng Trấn Ngục Thần Thể, kể từ đó, vậy liền mang ý nghĩa, ở trong Trọng mạn lĩnh vực, để lực lượng bản chất của Phi Tiên thể cùng Trấn Ngục Thần Thể phóng đại gấp mấy chục lần, thậm chí là hơn trăm lần.

Hai loại Tiên thể đều xuất hiện, cái kia đã đủ đáng sợ, thời điểm hai loại Tiên thể đối xứng, đem lực lượng bản chất phóng đại gấp mấy chục lần, thậm chí hơn trăm lần, từ đó tạo thành lĩnh vực tuyệt đối, đó là sự tình đáng sợ dường nào.

Nhìn thấy một màn dạng này, mọi người cũng không khỏi run rẩy một chút, kể cả vị phó thống soái kia khi nhìn màn này, cũng là hai chân run rẩy, có chút đứng không vững. Có thể nói, từ đầu đến cuối, Lý Thất Dạ một chiêu một thức cũng không có ra.

...

Trong chốc lát, ở tinh không toàn bộ trùng tộc hay quái vật cùng phản nhân loại đều chết sạch, chỉ để lại hai người Minh Hạo, Lý Thất Dạ cùng đám hạm trưởng, nhân viên cao tầng liên bang, phó thống soái, đại tướng mà thôi...

Có thể nói, toàn bộ kế hoạch Hắc Âm Liên Minh đều thất bại.

...

3 ngày sau.

Tổng bộ liên bang nhân loại, biệt thự, đại sảnh bên trong.

Bên trong trang trí giảng hoa chúc mừng, từng tiếng cười nói, bàn tán vui vẻ, khuôn mặt mọi người đều hiện ra rạo rức vui mừng, nào giống 3 ngày trước bộ dáng sắp phải chết đồng dạng.

Đám người gọi là ‘cha vợ, mẹ vợ, ông nội vợ’ tất cả bọn họ vui mừng như điên, nghe tin Minh Hạo một mình chém giết bọn phản đồ, 30 vị truyền kỳ, 1000 anh hùng, còn có toàn bộ Hắc Ám Liên Minh lấy thất bại mà rút lui. Càng nhìn Minh Hạo trong mắt càng mừng rỡ hơn, càng là thấy hài lòng thậm chí càng là lấy làm vinh dự.

Còn 59 mỹ nữ vừa đám cưới trở thành vợ của Minh Hạo, trừ Tuyết Linh Nhi ra, trong lòng ai cũng thầm hô to may mắn: “Tổ tiên a, nhờ phước ba đời của bọn người mà chúng ta có được một người chồng hoàn mỹ như vậy, không những soái ca, thiên phú khủng khiếp, gia thế khủng bố, còn sức chiến đấu lại là gần như vô địch!” Các nàng chỉ cảm thấy mình thật sự may mắn mới cưới được một người chồng thế này, Minh Hạo tất cả các mặt đều 10 điểm, gia thế, thiên phú, sức mạnh... đều đạt hoàn mỹ, có thể nói là Minh Hạo trở thành bạch mã hoàng tử hoàn mỹ không tỳ vết trong trí tưởng tượng của các nàng.

Tình yêu của các nàng đối với Minh Hạo càng là đạt đến mức chung tình, nếu nói lúc trước thì tình cảm của các nàng đối với Minh Hạo thuộc loại mờ mờ, không xác định được, nhưng hiện tại thì hoàn toàn khác hẳn. Minh Hạo hoàn toàn chứng minh được mình không những có thiên phú khủng, mà còn có sức chiến đấu khủng của mình.

...

“Đing! Độ hảm cảm 58 nữ(vợ) hoàn toàn đạt 100, chúc mừng chủ nhân đạt được thành tựu mới, danh hiệu: Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường ...”

Minh Hạo đang đứng trò chuyện vui vẻ, đột nhiên nghe âm thanh hệ thống, sắc mặt hắn hoàn toàn đen.

Danh hiệu cùng cái công dụng nó làm cái quỷ gì a.

“Thôi được rồi mọi người, tất có thể giải tán, trở về nhà của mình, để lại Minh Hạo cùng vợ hắn không gian riêng.” Một vị trung niên la lớn, hắn chính là phó thống soái liên bang, trừ phía trên hai vị nguyên lão, thì hắn ở liên bang nhân loại có quyền lực cao nhất.

“Vâng!” Nghe được phó thống soái ra lệnh, lập tức mọi người tán đi, ở trước khi đi, hỏi thăm Minh Hạo, dặn dò nếu có rảnh thì đến gia tộc của bọn hắn đến chơi...

Minh Hạo tạm thời ứng phó cười nói vâng dạ cho qua.

Trong phút chốc, trong đại sảnh tất cả mọi người ra về, trong đại sảnh chỉ còn lại 59 nữ, Minh Hạo cùng phó thống soái ra.

Còn về Lý Thất Dạ thì sau khi giải quyết sạch đám trùng tộc liền trở về thế giới của mình, dù sao bên thế giới kia hắn lên làm tiên đế, còn nhiều việc chưa giải quyết xong a.

...

Phó thống soái nhìn Minh Hạo cười nói: “1 tuần sau, ta cùng các vị đại tướng, trung tướng khác sẽ đề cử người lên làm Đại Thống Soái, dẫn dắt quân đội liên bang chinh chiến với hắc ám chủng tộc.” trong giọng nói còn có chút nịnh nọt, cung kính, dù sao Minh Hạo đang này mới 6 tuổi đã kinh khủng như vậy, qua vài năm nữa liền đủ năng lực lên làm nguyên lão, khi đó có thể hắn được Minh Hạo nhớ lại ân tình này, đề bạt hắn lên làm đại thống soái.

Minh Hạo biết việc này trong kế hoạch của Lý Thất Dạ, hi sinh Kim Hải, hiện tại liên bang nhân loại cần một người có năng lực dẫn dắt, hoặc có thể nói cần một người tọa trấn liên bang nhân loại.

Hắn gật đầu cười nói: “Cám ơn người phó thống soái, người cực khổ, ân tình của người ta sẽ nhớ, à tên người là gì, ta chưa biết?”

Phó thống soái nghe vậy trên mặt hiện lên vui mừng, hắn nói: “Ta tên Cát Lộc, người có thể gọi ta trực tiếp là Lộc ca.”

Minh Hạo gật đầu, cười nói: “Được rồi Lộc ca, người đi đi...”

Cát Lộc mỉm cười đáp: “Được, người ở lại ‘chơi vui vẻ’ “ khi hắn nói đến ba chữ chơi vui vẻ, vô cùng nhấn mạnh, sau đó liền bước ra ngoài biệt thự, mệnh lệnh người canh gác, không cho bất kì ai làm phiền, hay quấy rối Minh Hạo.

Minh Hạo nhìn Cát Lộc đi ra ngoài, hắn cười xấu hổ không nói gì.

Sau đó quay lại nhìn hơn 59 mỹ nữ phía sau, mỗi người mỗi dáng vẻ đều có thể xưng là tuyệt thế mỹ nữ, bỗng nhiên trong lòng dục hỏa nổi lên, phía dưới tiểu jj nhô cao, hắn sắc mặt tà tà cười nói: “Đi thôi các mỹ nữ, đã tới lúc cô dâu, chú rể động phòng!”

“Vâng! Hạo ca” 59 mỹ nữ nghe Minh Hạo nói, cùng lúc đồng thanh đáp, trên mặt hiện lên màu đỏ hồng nhạt xấu hổ khi nghe đến hai chữ động phòng...

Sau đó...Minh Hạo cùng tất cả mỹ nữ bước bước vào trong phòng.

Một hồi, căn phòng truyền đến tiếng mỹ nữ kêu rên hưởng thụ, tiếng thở hồng hộc cùng tiếng súng vang lên:Bạch bạch bạch

Trận chiến này có thể nói vô cùng kinh thiên động địa, hơn 6 ngày sau mới kết thúc viên mãn.

(hết phần này, tối 8h hoặc 9h có chương)

...

P/s: bật mí tí, sắp tới khúc hấp dẫn rồi nhé, (cỡ 5c -10c gì đó:v)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Đại Thống Soái Liên Bang Nhân Loại, Minh Hạo

Ngày thứ 7.

Trong biệt thự nguy nga khang trang, Minh Hạo cả người trần truồng nằm trên giường nhắm mắt lại, ý niệm chìm vào hệ thống.

Mà bên cạnh hắn là 59 mỹ nữ, có lo li, có ngự tử, da trắng, da lúa mạch, da đen, ngực to, ngực nhỏ, hông to, hông nhỏ...

Mỗi người đều có nét khuynh thành riêng mình.

Hiện tại, tất cả mỹ nữ đều đang nằm trong trạng thái lơ đãng, trên mặt ai cũng hiện lên vẻ thỏa mãn.

Hiển nhiên 6 ngày trước Minh Hạo ‘cày’ liên tục, khiến các nàng sướng đến cảm giác như được lên thiên đường vậy.

Tinh bột màu trắng dính trên người các nàng, miệng, vườn hoa, bụng, mặt mũi, cúc hoa... đều có tinh hoa của Minh Hạo.

Hiện nay trong cơ thể của các nàng không biết đã ‘uống’ bao nhiêu ‘sữa’ của Minh Hạo hay là do các nàng mang thai của Minh Hạo đây? Mà chỉ thấy nơi bụng hơi phình lên...

...

Hiện tại thời gian rảnh rồi, Minh Hạo đem ý thức chìm vào hệ thống.

“Đing! Hệ thống phát hiện chức năng mới: trận doanh! Phải chăng chủ nhân muốn lựa chọn trận doanh?”

“Trận doanh?” Nghe vậy, Minh Hạo hơi có chút bất ngờ, sau đó trên mặt hiện lên vui mừng như điên, không chút do dự nói: “Phải!”

Vừa dứt lời, màn hình 6D hiện ra trước mắt Minh Hạo, bên trong có hai hình khác nhau, phân biệt bên trái cùng bên phải.

Bên trong, có hai cái hình, tượng trưng cho hai trận doanh, một cái đề tên là: Hắc Ám Trận Doanh, cái hình là một con ác ma mở miệng máu của mình ra, nhìn vô cùng hung dữ. Một cái còn lại là Thiện Lương Trận Doanh, cái hình là một người thiên sứ đang cứu khổ, cứu nạn người khác, tựa như nàng là quan âm bồ tát đồng dạng.

Phía dưới có nội dung.

Bên trái, Hắc Ám Trận Doanh:

-Hắc ám trận doanh, khi vào đây, chủ nhân sẽ được giao cho những nhiệm vụ tà ác như: giết người, ám sát, hiếp dâm gái nhà lành, cướp vợ người khác...

Ưu: khi vào hắc ám trận doanh, phần thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ vô cùng phong phú, đối với tà ác (các chủng tộc) độ hảo cảm tăng lên 100% như: trùng tộc, hắc ám chủng tộc, tự do(không trói buộc, muốn làm gì làm)....

Khuyết: độ khó ngày một tăng lên, vạn người ghét.

Bên phải, Thiện Lương Trận doanh:

-Thiện Lương Trận Doanh, khi vào đây, chủ nhân sẽ được giao cho những nhiệm vụ lương thiện như: giúp bà già qua đường, đánh giết chủng

tộc hắc ám, giúp em gái mang thai...

Ưu: Nhiệm vụ dễ dàng hoàn thành, độ hảo cảm với các chủng tộc lương thiện như: Tuyệt Tộc, Nhân Loại ...+100% hảo cảm.

Khuyết: khi hoàn thành nhiệm vụ, phần thưởng rất ít, không được làm đều xấu xa (bị hệ thống ràng buộc, không được tự do hoạt động).

Minh Hạo sắc mặt đen lại, giúp em gái mang thai? Cũng gọi là thiện lương à? Hắn rất muốn chọn trận doanh này, nhưng khi nhìn vào “Khuyết: không được làm đều xấu xa (bị hệ thống ràng buộc, không được tự do hoạt động).”

Thì lập tức bác bỏ quyết định của mình, hắn ghét nhất là bị ràng buộc, lại nhìn trận doanh hắc ám, hắn càng cảm thấy cái này lựa chọn càng tốt hơn, ít nhất thì không bị ràng buộc, còn nhiệm vụ gì đó hắn mặc kệ.

Quyết định xong, không chút do dự ý niệm click vào hình con ác ma xấu xí.

“Đình! Chủ nhân phải chẳng chọn lựa trận doanh tà ác?” Âm thanh cơ giới của hệ thống vang lên.

“Phải!” Minh Hạo không chút do dự đáp.

“Đình! Lựa chọn thành công, chủ nhân được thưởng: 10.000 điểm tà ác.”

“Điểm tà ác là gì hệ thống?” Nghe được thưởng 10.000 điểm tà ác, Minh Hạo không khỏi tò mò hỏi.

“Đình! Điểm tà ác là điểm đặc biệt dùng để mua sắm. Để có điểm tà ác, chỉ có làm các nhiệm vụ do trận doanh tà ác phát ra, hoặc là làm những điều xấu sẽ được cộng điểm tà ác” Hệ thống giải thích.

Minh Hạo nghe vậy gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Sau đó, hấn vào cửa hàng xem thử. Trong cửa hàng, có thêm cái chuyên mục mới: trận doanh.

Không chút do dự click vào xem.

Nó cũng giống như bên kia cửa hàng, chia làm nhiều mục khác nhau như: y dược, pet, triệu hoán, skill... Nhưng khác một điểm là, có bán món hàng ‘nóng’ mà bên kia không có.

Ví như y dược: gien cường hóa jj dài lên (vĩnh cửu), thuốc mang thai gái(traí) doraemon, thuốc khiến con gái hứng tình, thuốc khiến cúc hoa cùng khu vườn nở rộ.....

Kỹ năng: Thuật ninja jetsu xxx huyền thoại(hokage naruto hentai+)

Giới thiệu: có thể khiến jj cong, đứng, thẳng, trái, phải tự do, hơn nửa, có thể khiến jj tự do biến hình: như hình tròn, tam giác, vuông, chữ nhật cái sừng, ô tô, máy bay, còn có thể kéo dài jj ra tận 10m có hơn.....

Thể chất: Cái Bớt Dâm Đãng.

Giới thiệu: khi người khác phái nhìn thấy cái bớt sau hông, sẽ lập tức yêu ngay! Lập Tức người con gái đó sẽ không chút do dự hiến thân... (chỉ tác dụng với phạm vi 10m bên trong, khi đi ra khoảng cách 10m người con gái đó sẽ trở lại bình thường).

Dụng cụ: bộ dụng cụ sm huyền thoại.

Giới thiệu: bên trong có 3 cái kẹp, 1 cái roi, 1 cái ống bơm (bơm vào), 1 ống được tẽ màu vàng

....

Minh Hạo mặt hoàn toàn hắc, đây là gì? Tà ác đâu? Sao hấn lại thấy toàn ‘sex toy’ cùng ‘sex skill’ thế này.

Hắn không muốn xem nữa, càng xem càng thấy bẩn bựa...hắn cho dù là hắn có tham mê đặc biệt, nhưng là cũng không chịu nổi loại bẩn bựa siêu cấp độ này a.

Bấm ra trang chính hệ thống, bên ngoài có thêm cái chức năng mới: phó bản.

Minh Hạo tò mò click vào xem.

Bên trong là trống rỗng, không có gì, y như lúc ban đầu verison 2.0 danh sách thành tựu vậy.

“Chuyện này là sao hệ thống? Sao bên trong phó bản lại trống rỗng thế này?” Minh Hạo nhìn thấy cảnh này không khỏi nhú mày, hỏi thăm hệ thống.

“Đừng! Chỉ khi chủ nhân gặp phó bản, hệ thống mới tự động kích hoạt.” Hệ thống âm thanh vang lên giai thích.

Minh Hạo nghe vậy hiểu gật đầu, nếu như không có phát hiện phó bản, thì hệ thống sẽ không tự động kích hoạt được. Nhưng là phó bản ở đâu đây? Minh Hạo lập tức hỏi thăm vấn đề này.

“Đừng! Chủ nhân chơi game(du hí) loại game nào đó, thì hệ thống sẽ tự động kích hoạt.” Hệ thống âm thanh vang lên, trả lời Minh Hạo vấn đề này.

Tiếp theo, hắn muốn xem thực lực của mình hiện tại như thế nào, liền bấm thông tin nhân vật.

Tên: Kim Minh Hạo

Danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống (+100% mị lực), Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường

HP: 130.000.000

MB: 520.000.000

Kinh nghiệm: Truyền kỳ hậu kỳ (1000000 tỷ exp)

Đăng cấp hiện tại: Truyền Kỳ trung kỳ.

Điểm mua sắm: 1 tỷ 2 triệu điểm mua sắm

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại (SS),thế giới trong gương (doremon), Kẹo ước gì được nấy (1 lần), Giếng nước thần (1 lần),+10 quả trứng thần bí, HP vs MBx999999, +2 vé siêu cấp may mắn.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động, bóng tối.

+Năng lực: chấn động, rinegan, Momoshiki Rinne

+Huyết mạch: Momoshiki (tăng thêm 20% dame khi sử dụng rinne momoshiki).

+Dị năng: Momoshiki Rinne (hệ siêu sức mạnh).

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (70).

+Chiến lược tổng hợp: Truyền Thuyết sơ kỳ.

...

Sau khi xem xong, Minh Hạo hài lòng đóng lại hệ thống.

“Cộc cộc cộc!” lúc này tiếng gõ cửa vang lên.

Nghe tiếng gõ cửa, Minh Hạo chợt nhớ, hôm nay là ngày ‘bầu cử’ lên chức đại thống soái a, lập tức kêu gọi tất cả mỹ nữ đang ngủ thức dậy, sau

đó liền tắm rửa, súc miệng, rồi mặc quần áo lại.

Làm xong tất cả chỉ mất 5 phút, Minh Hạo nhanh chóng mở cửa ra, sau đó khép cửa lại, dù gì bên trong còn vợ mình chưa mặc đồ a, không thể để người khác thấy.

Bên ngoài đang đứng một người trung niên, hăn ăn mặc quân phục, để tóc ngắn. Khi thấy Minh Hạo đi ra lập tức sắc mặt cung kính nói: “Thưa ngài, đã tới giờ ‘bầu cử’ xin mời ngài đến phòng họp liên bang nhân loại để tham gia.”

Minh Hạo gật đầu, nói: “Đi thôi”

...

Tổng bộ liên bang nhân loại.

Hôm nay tất cả nhân viên cao cấp của liên bang nhân loại đều tập trung ở đây, vì một chuyện quan trọng, bình chọn người lên làm đại thống soái liên bang.

Cách bình chọn rất đơn giản, có đại tướng, hoặc phó thống soái đề cử lên.

Người nào nhiều phiếu hơn thì người đó thắng, nhưng chia theo phiếu do người đề cử: ví dụ một trung tướng đề cử 1 phiếu x 10 lên: 20

Đại tướng: 1 phiếu x 30: 30 phiếu

Phó thống soái: 1 x 50: 50 phiếu...

...

Trong phòng có hơn 1000 người. Những người này đều quyền cao chức trọng trong liên bang nhân loại.

Đặc biệt, hôm nay có tới hai người nguyên lão còn lại đến tham dự, còn vị Cửu Lão chuyện bị Minh Hạo giết, mọi người ở lễ đường giấu diếm, dù sao Minh Hạo cũng là con rể của bọn họ.

Với lại khi Minh Hạo tương lai lên làm thống soái, nguyên lão, chẳng phải bọn hắn một bước lên thuyền? Còn chuyện tố cáo Minh Hạo giết Cửu Lão thì mặc kệ, chỉ có thể trách Cửu Lão ‘xui xẻo’ đụng trúng Minh Hạo mà thôi, dù sao nói chuyện này ra bọn hắn không có lợi ích gì, mà còn có thể bị Minh Hạo ghét bỏ, cho nên bọn hắn đều hiểu ngầm với nhau, giấu chuyện này trong lòng mình sâu nhất.

Ngồi trong phòng họp, ba vị trí cao nhất bên trên, có hai lão già tóc bạc phơ ngồi đó, một vị trí trống.

Trong phòng rất tĩnh lặng, không ai lên tiếng, người nhìn ta, ta nhìn người, chờ đợi hai vị nguyên lão quyền uy nhất quyết định.

“khắc khắc, chắc các vị đã biết, đại thống soái Kim Hải vinh quang hi sinh vì nhân dân, hiện tại chỗ này còn trống, xin mời các vị ghi tên vào tờ giấy người muốn đề cử, chú ý, người này phải có chiến công lớn đối với nhân loại liên bang mới được đề cử, tốt rồi, bắt đầu đi!”

“Vâng!” Mọi người cung kính trả lời, sau đó nhìn vào tờ giấy, viết tên người muốn đề cử vào.

Minh Hạo đứng phía ngoài xem những người ở đây, dù gì hắn hiện tại chưa phải là thuộc liên bang cao tầng để có thể ngồi ghế.

10 phút sau...

Mọi người viết xong, đưa tờ giấy vào cái thùng màu trắng để trên bàn.

Một trong hai vị nguyên lão nhìn thấy vậy, hắn đứng lên hăng hái nói: “Được rồi, người đâu, bắt đầu đếm phiếu đi!” trong giọng nói có chút chờ

mong.

“Vâng!” Một nữ sĩ đứng gần đó cung kính nói, sau đó bắt đầu đếm phiếu.

“Cát Lộc tổng cộng 200 phiếu, Minh Hạo 600 phiếu, Trần Hình 100 phiếu, Ngư Hải 100 phiếu.....”

Hai vị nguyên lão trên cao nghe kết quả chỉ là gật đầu, sau đó kiểm tra bối cảnh, tư liệu người tên Minh Hạo một hồi.

Chỉ thấy hai vị đầu tiên sắc mặt hiên lên kinh ngạc, sau đó sắc mặt đen, kế tiếp là vui mừng như điên.

Xem xong, một vị nguyên lão đứng dậy mở miệng, nói: “Từ hôm nay trở đi, theo quy định của liên bang nhân loại, bất kể tuổi tác, thiên phú, sức chiến đấu, chỉ cần người đó có công lớn với nhân loại liền sẽ được đưa vào danh sách bầu cử, dựa theo số phiếu bầu cử, người có số phiếu nhiều nhất sẽ được lên chức vị đại thống soái.”

“Ta tuyên bố, từ hôm nay trở đi, Kim Minh Hạo sẽ trở thành đại thống soái liên bang nhân loại trẻ tuổi nhất trong lịch sử! toàn quyền huy động quân đội, toàn quyền quyết định, như khai chiến với các chủng tộc khác...”

“Vâng!”, sau đó tất cả mọi người đứng lên, cúi đầu hành lễ với hai vị nguyên lão, cuối cùng quay sang hành lễ với Minh Hạo.

Minh Hạo mỉm cười gật đầu, làm lễ với hai vị nguyên lão, sau đó là hẳn nói: “Ta lấy danh nghĩa đại thống soái hứa hẹn, sẽ dẫn dắt nhân loại tương lai hướng đi huy hoàng nhất trong tương lai chính mình!”

“Bốp bốp bốp bốp bốp bốp bốp bốp!” hai vị nguyên lão cùng tất cả mọi người trong phòng đứng dậy, vỗ tay chúc mừng.

Sau đó là một hồi làm lễ diễn theo truyền thống của liên bang, Minh Hạo chính thức lên nhận chức vị đại thống soái.

Từ hôm nay trở đi, Minh Hạo sẽ trở thành đại thống soái trẻ tuổi nhất trong lịch sử toàn liên bang, thông cáo này lập tức liền sẽ phát ra trên tất cả truyền thông, báo chí, ti-vi, không những nhân loại giờ phút này các đài truyền thông phát sóng, còn có tất cả chủng tộc khác dù là thuộc liên minh nhân loại hay hắc ám liên minh các chủng tộc đều biết tin tức lớn này....

.

...

tối nay không có chương nhé, hôm qua đi chơi về mệt quá, tối h chưa hồi phúc ^^

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Minh Hạo Super Saiyan(Bản Đẹp)

.....

[Chương không nhuận, thuộc 18+, cân nhắc trước khi xem:V)

.....

Ngày hôm sau, tin tức Minh Hạo 6 tuổi lên làm đại thống soái liên bang nhân loại, lập tức tuyên truyền rậm rạp khắp ngõ ngách, cho dù khu ổ chuột một em bé ăn xin cũng là biết tin tức này!

Có thể nói, không đâu không biết, vì tin tức này vô cùng...khó tin

6 tuổi, lên làm đại thống soái, toàn quyền chỉ huy nhân loại, thậm chí có quyền sửa chữa hiến pháp, luật của liên bang nhân loại, với điều kiện không ảnh hưởng đến lợi ích của toàn thể liên bang.

Trong lịch sử lần đầu tiên lại có đại thống soái trẻ tuổi nhất.

Lúc đó, toàn thể chủng tộc đều cười nhạo liên bang nhân loại yếu kém đến trình độ này, đẩy một thằng con nít ranh miệng còn hôi sữa, jì còn chưa lớn lên làm đại thống soái.

Mà nhân loại những người kia chưa biết về chiến tích thì lên tiếng ồn ào phản đối, đòi Minh Hạo lập tức thoái vị về nhà bú sữa mẹ ngay!

Nhưng, nửa ngày sau, liên bang nhân loại cao tầng quyết định tung ra tư liệu, bối cảnh của Minh Hạo.

6 tuổi, Kim Minh Hạo, Kim gia siêu cấp cổ lão gia tộc, thiên phú 20 tinh...sau đó là một trận ‘chiến tích’ kinh điển của Minh Hạo.

Ví như: lần đầu rời nhà, đi đến học viện Bắc Đẩu thì gặp nhóm hải tặc Cá Mập Đen, sau đó chỉ trong nửa ngày tiêu diệt toàn bộ đoàn hải tặc Cá Mập Đen.

Rồi còn: sau khi đến học viện liền giết một tên Địa Liệt trung kỳ, rồi nửa ngày sau diệt sạch Thăng Gia ...đến cùng lúc ngự 59 mỹ nữ trong lớp học 3 ngày, 3 đêm....

Sau cùng, là coi như chiến tích mà được liên bang công nhận, coi như là cống hiến lớn nhất của Minh Hạo cho Liên Bang: cứu viện toàn bộ liên bang nhân loại.

Một mình một thân tiêu diệt toàn bộ hắc ám liên minh quân địch, trong đó có hàng trăm triệu phi thuyền, gồm trùng tộc, cùng phản nhân tộc...

Khi tất cả mọi người nghe tin thế đều sắc mặt hoảng sợ, không tự chủ được từ phía dưới hạ thân ẩm ướt một mảnh.

“Tên này là quái vật hay là thần linh đầu thai à, sao mới 6 tuổi khủng khiếp vậy, có để cho người khác sống không!!!” Toàn bộ trong lòng mọi người hoảng sợ gào thét.

Sau đó, là một hồi tin tức khác cũng là đặc biệt không kém: như tổng bộ nhân loại rơi vào âm mưu của hắc ám liên bang, bị bọn hắc mai phục, đại thống soái cùng một vị nguyên lão lấy thân hi sinh, còn có nhiều hạm trưởng, thuyền viên, quân nhân khác cũng là bị nổ chết trong thuyền hoặc chiến đấu với hắc ám liên minh mà hi sinh...

10 ngày sau sẽ tổ chức lễ tang tập thể, vinh dự tất cả mọi người...Những chiến sĩ vì nhân loại hi sinh nếu có người thân sẽ được trợ cấp, miễn thuế trong 1000 năm...

...

Ngày hôm sau, Minh Hạo cùng tất cả vợ của hắn được tổng bộ liên bang hộ tống đến một hành tinh tư nhân, nó được đặt tên là: Hành Tinh Cuối Cùng 4, ý nghĩa nó là cái mốc biên giới của nhân loại, hành tinh này diện tích rất nhỏ, chỉ bằng gần nửa cái trái đất mà thôi. Hành tinh này được hai vị nguyên lão đồng ý hiến tặng cho Minh Hạo.

Nó nằm rất gần biên giới của dãy ngân hà galaxy, cũng là rất gần với tổng bộ liên bang nhân loại, chỉ cách chục năm ánh sáng là tới nơi.

Mà hai vị nguyên lão đồng ý hiến tặng, còn kéo theo tất cả mỹ nữ của hắn đều có dụng ý riêng.

1: Ở đó có mỹ nữ, khiến hắn không thể ‘đi’ được

2: Khiến hắn phải tọa trấn gần biên giới, nếu như có chủng tộc khác xâm lấn nhân loại, như là hắc ám chủng tộc thì có thể kéo dài thời gian, khiến quân đội nhân loại có thời gian chuẩn bị, đến trợ giúp hắn, không còn để xảy ra tình trạng như lần trước, nhân loại bị chủng tộc hắc ám tấn công rơi vào bị động.

Minh Hạo khi nghe được hai vị nguyên lão ‘bỗng nhiên’ tốt với mình hơi kỳ lạ, sau đó tìm kiếm vị trí, tư liệu hành tinh, sau khi biết được hắn liền đoán được dụng ý của hai người, nhưng hắn không quan tâm

...

Dãy ngân hà galaxy có 4 khu:.

Một vị nguyên lão tọa trấn phía nam

Một người nguyên lão tọa trấn phía bắc

Một phó thống soái phía tây

Một Đại thống soái tọa trấn phía đông

Tùy theo sức mạnh mỗi người mà được điều binh lính với số lượng khác nhau, ví như phó thống soái yếu nhất thì được điều nhiều lính nhất đến hỗ trợ.

...

Phi thuyền tổng bộ liên bang đang hộ tống Minh Hạo cùng 59 mỹ nữ của hắn đến Hành Tinh Cuối Cùng 4.

Nằm trong phòng phi thuyền, Minh Hạo lại lần nữa ý thức chìm vào hệ thống.

Kế bên hắn là hơn bốn mươi mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành, nhưng không có trần chuồng như hôm qua, các nàng bên ngoài đều ăn mặc quần áo che đậy rất bình thường.

Bởi vì các nàng hiện tại đã đến ‘thai kỳ’, cho nên Minh Hạo nhẫn nhịn, không tiếp tục ‘làm bậy’, dù sao hiện tại thời điểm rất nhạy cảm, hắn không muốn bởi vì mình ích kỷ mà dẫn đến sự việc không đáng tiếc xảy ra.

Còn vài mỹ nữ khác thì đang trong phòng bếp nấu ăn, giặt ủi quần áo, quét dọn. Dù sao trên thuyền này chỉ có bọn hắn, còn hạm trưởng cùng các nhân viên khác thì không cần lắm, dù sao bọn hắn muốn là ‘riêng tư’ a.

Chiếc thuyền này thuộc loại cao cấp nhất của nhân loại liên bang, có trí thông minh nhân tạo vô cùng cao, có thể tự điều hành được mà không cần nhờ hạm trưởng.

...

Chìm vào hệ thống, Minh Hạo nhìn bên trong túi đồ còn +2 vé siêu cấp may mắn, cảm thấy vô cùng ngứa mắt.

Lập tức ý niệm động, click vào 2 vé, nhấp sử dụng.

“Đing! Chủ nhân phải chẳng sử dụng cả +2 vé may mắn?” Hệ thống vang lên tiếng cơ giới hỏi thăm.

“Phải!” Minh Hạo không chút do dự đồng ý. Dứt lời, trước mặt giao diện thay đổi, biến thành cái vòng quay như lần trước.

Có kinh nghiệm lần trước, Miinh Hạo ý niệm click vào nút màu xanh quay, sau đó nhắm mắt lại.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đạt được super Saiyan huyết mạch(Loại cấp SSSS Broly).”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đạt được một tấm vé vĩnh cửu phó bản.”

Minh Hạo nghe vậy mở mắt ra, trong lòng vui mừng như điên, không nghĩ đến lại trúng super Saiyan huyết mạch của Broly. Phải biết, Broly vừa sinh ra đã có chỉ số sức mạnh 10.000, trong khi đó goku đưa con số phận chỉ có 2.

Đáng tiếc Broly xui xẻo, đụng trúng ‘đưa con số phận’, nếu cho hắn trưởng thành thời gian, cho dù là kẻ vũ trụ mạnh nhất vũ trụ trong Dragon Ball Zeno-Sama cũng là đánh không lại hắn.

Phải biết, từ khi sinh ra Broly không giống Goku phải luyện tập, trải qua nhiều trận chiến khắc nghiệt, mới khó khăn lắm trở thành Super Saiyan.

Broly vừa sinh ra đã sở hữu 10.000 điểm sức mạnh, không những thế, còn trở thành SS (Super Saiyan).

Đáng tiếc là hắn gặp đưa con số phận Goku a, nếu hắn phát triển thì ai biết hắn mạnh đến cỡ nào?

...

Một hồi lâu, Minh Hạo tâm tình mới hồi phục bình tĩnh, hắn nghe quay trúng 1 tấm vé vĩnh cửu phó bản thì tò mò hỏi:” Vé vĩnh cửu phó bản là như thế nào hệ thống?”

“Đừng! Bình thường vào phó bản chủ nhân chỉ có thể ở bên trong đó vài ngày, sau khi hoàn thành tất cả nhiệm vụ phó bản thì thế giới (phó bản) đó sẽ biến mất, nhưng nếu có tấm vé vĩnh cửu thì khác, có thể tự do trong đó bao lâu tùy thích, sau khi hoàn thành nhiệm vụ phó bản thì cái phó bản(thế giới) đó sẽ không biến mất.” Hệ thống giải thích nói.

Minh Hạo nghe vậy gật đầu hiểu.

Sau đó click vào túi đồ, nhìn bên trong xuất hiện thêm 2 thứ, một cái lọ bên trong có màu đỏ tươi chất lỏng trong đấy, còn một cái khác là một tấm vé màu trắng, nhìn rất bình thường, phía trên có ghi: Vé Vĩnh Cửu Phó Bản.

Nhìn trong túi xuất hiện cái lọ, liền biết thứ gì, lập tức không chút do dự lấy ra, sau đó mở nắp lọ ra, há miệng uống hết tất cả chất lỏng bên trong lọ.

“Ừc Ừc Ừc Ừc” Ngửa miệng uống hết một hơi, sau đó vứt chai lọ sang một bên, Minh Hạo nhắm mắt lại cảm nhận cơ thể.

Một giây sau. Chỉ cảm thấy toàn thân thể đau đớn, đau giống như bị người xé nát đồng dạng, xương cốt, lục phủ ngũ tạng bên trong, nóng rùng rục.

30 phút sau...

Minh Hạo nằm trên giường nhắm mắt lại, cả người mồ hôi thấm ướt giường, lúc này trong cơ thể cơn đau đã rút đi, thay vào đó là một luồng sức mạnh khủng khiếp lan tràn khắp mọi ngõ ngách trong cơ thể hắn, mạch máu, da, xương cốt, lục phủ ngũ tạng...toàn bộ đều thấm vào.

10 phút sau.

Minh Hạo mở mắt ra, đứng dậy đi tới trước gương soi, nhìn trong gương hắn không có gì thay đổi, trừ cơ thể bắp thịt hơi nhô ra, chiều cao lại tăng thêm vài centimet, đã cao tới 1m82, cùng với màu tóc có chút hơi vàng nhạt, còn lại không thay đổi gì nhiều.

Nhìn hắn càng là ngày càng đẹp trai hắn ra, kết hợp với khí chất trưởng thành, có chút lạnh lùng cùng bá đạo, mà phần nhiều hơn là kiêu ngạo, hắn tựa như là hoàng tử từ trong bức tranh bước ra vậy.

...

Thấy Minh Hạo đột nhiên đi tới soi gương, tất cả mỹ nữ trong phòng đều quay sang nhìn hắn, khi thấy Minh Hạo hình dáng thì...

Tất cả mỹ nữ, bao gồm Tuyết Linh Nhi khi nhìn thấy như vậy, tim đều không khỏi đập nhanh hơn gấp đôi bình thường, sắc mặt hồng hào một mảnh, càng nhìn Minh Hạo, các nàng càng thấy ‘yêu’ hắn hơn, không thể vứt bỏ được.

Sau đó trong đầu đột nhiên nhớ tới vài ngày trước cảm giác khi hắn đưa cây ‘súng’ vào nơi đó ‘nện’ các nàng...

Trong cơ thể lại nhịn không được mọi hồi rạo rực.

Nhìn vô cùng soái trai, khiến các nàng hai chân nhịn không được run run, rất muốn lên tiếng cầu xin Minh Hạo tiếp tục ‘nện’ ‘thật mạnh’ vào nơi ấy của các nàng, nhưng nghĩ đến mình còn mang thai nên nhẫn nhịn.

Có vài người kiềm chế không được, kéo quần xuống, sau đó móc vào quần con của các nàng, từng ngón tay thọc sâu vào bên trong khu vườn thần bí nào đó.

“Ah~” Đã quá Hạo ca ơi, mạnh lên...

Các nàng vừa tưởng tượng Minh Hạo nện *, vừa ‘thăm du’.

“Hự Hự, Hạo ca giỏi nhất, bọn con trai kia so với Hạo ca như cục củt so đòi so với ánh trăng a” Một mỹ nữ vừa nhắm mắt, vừa lấy tay thọc vào bên trong quần, vẻ mặt hưởng thụ, rên rỉ nói.

...

Minh Hạo thấy vậy, sắc mặt hoàn toàn hắc, nhìn từng mỹ nữ dấn dấp dâm dăng, kể cả Tuyết Linh Nhi đều bị rơi vào mê muội như vậy, nhất là khi thấy các nàng đưa ngón tay vào bên trong.

Tiểu jj không nhịn được cao ngạo đứng lên chào cờ, nhưng là hắn không muốn "nện" các nàng a, dù sao các nàng hiện tại mang thai, nhưng nếu cho các nàng "uống sữa" chắc không có vấn đề gì.

Vừa nghĩ vậy, Minh Hạo đi đến giường ngồi, hắn cười đắc ý, nhìn tất cả mỹ nữ hỏi: “Các người muốn uống sữa "tiệt trùng không đường" không?”

Nghe Minh Hạo nói, tất cả mỹ nữ trong phòng như nghe được mình trúng vé số giải đặc biệt đồng dạng, khuôn mặt ai cũng hiện lên vui mừng như điên, sau đó tất cả mỹ nữ lại tranh giành ‘hợp sữa’.

Một người trong đó nhanh tay nhanh chân đến trước, không chút do dự ‘há miệng’ miệng ngậm lấy ‘ống’ hút’ sau đó từng tiếng ‘rột rột’ uống sữa’ lạc hoang trong phòng vang lên.

Hết mỹ nữ này đến mỹ nữ khác ‘tranh nhau’ uống ‘sữa’. Vừa uống, một tay kia vừa ‘thọc’ vào khu vườn thần bí bên trong, trong miệng càng phát ra rên rỉ sung sướng dữ dội.

Minh Hạo ngồi trên giường nhắm mắt lại hưởng thụ các mỹ nữ thay phiên nhau phục vụ cho mình, khóe miệng hân vênh lên tia cười hài lòng đắc ý.

....

*Có một số người nó tác giải quên hóa thiên hương, nhưng thật sự k phải vậy, phải chờ đúng thời điểm kì mới ra được @@! Nên các bác yên tâm k phải kiểu quen 1 lần rồi quên đâu:v (Tác giả có sắp xếp rồi)~.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Minh Hạo Tuyên Bố

3 ngày sau, rốt cuộc Minh Hạo cùng tất cả mỹ nữ tới Hành Tinh Cuối Cùng 4.

Ở những ngày qua, Minh Hạo rất là sung sướng, mặc dù không được ‘nện’, nhưng cũng được các mỹ nữ thay phiên chiêu trò khác nhau phục vụ, như là ‘bánh bao kẹp thịt’, ‘vắt vú sữa bò’ các loại...

Sau khi xuống phi thuyền, Minh Hạo cùng các mỹ nữ nhìn xung quanh. Nơi này không phồn hoa hay nào nhiệt như ở Bắc Đẩu Tinh, mà ngược lại, vô cùng vắng vẻ ít người, có thể vì nơi này là nằm sát biên giới, nơi cuối cùng của nhân loại, cho nên thường bị các chủng tộc khác đánh lén, âm thầm phá hoại.

Minh Hạo trong sách biết được, Hành Tinh Cuối Cùng 4 thuộc về loại hành tinh đẳng cấp 3, chỉ có 3~4 tỷ người sinh sống, có đầy đủ mọi thứ như: bệnh viện, học viện, internet, quân đội....

Nhưng bởi vì nơi đây đặc biệt, nên phòng thủ vô cùng cao, cho nên có hơn 100 người cấp bậc vương giả, 30 tên Anh Hùng và 3 tên Truyền Kỳ tọa trấn.

Mà bởi vì Minh Hạo còn nhỏ, lo lắng cho sự an toàn của hắn, sợ bị hắc ám chủng tộc phái người ám sát cùng với 59 người vợ của hắn an toàn, cho nên hai vị nguyên lão quyết định tăng cường thêm 500 người cấp bậc Vương Giả, 70 tên Anh Hùng, 5 tên Truyền Kỳ đi theo Minh Hạo bảo vệ hắn.

Tổng cộng thực lực của Hành Tinh Cuối Cùng 4 tăng lên nhiều: 600 Vương Giả, 100 Anh Hùng, 8 người Truyền Kỳ, cộng thêm Minh Hạo là 9

Như vậy thực lực, có thể so với cấp 10 hành tinh cũng chính là duy nhất cấp 10 hành tinh nhân loại liên bang, Cổ Lão Trái Đất, thực lực vô cùng kinh khủng.

...

Sau một hồi Minh Hạo cùng tất cả mỹ nữ đã thăm quan toàn bộ hành tinh này xong, khu vực này vô cùng nhỏ, dân cư thưa thớt, trường học, chợ, quân đội đều được xếp cạnh gần nhau, không có như ở Bắc Đẩu Tinh mỗi nơi mỗi khu riêng, nhìn vô cùng đoàn kết.

...

Đến nơi, Minh Hạo cùng các mỹ nữ được sắp xếp vào ở một khu biệt thự tư nhân riêng biệt, nơi này vô cùng rộng lớn, có thể bằng với 10 cái sân bay.

Bên trong có trường học, hồ bơi, nhà kho chứa thức ăn, khu vui chơi, cửa hàng đồ chơi riêng biệt, có thể để cho Minh Hạo cùng người thân sử dụng miễn phí, không cần lo lắng về tiền bạc.

Hơn nữa, hai vị nguyên lão còn chu đáo sắp xếp nhiều thứ khác, có cả bác sĩ, y, còn có giáo viên, nhân viên, vệ sĩ, xe đưa đón riêng biệt, được lựa chọn vô cùng kỹ càng...

Đứng ngoài cánh cổng làm bằng hợp kim titan màu bạc, cánh cổng rộng khoảng 10m có hơn, hai bên có hơn 10 người Anh Hùng canh gác, bên trên cái cổng có cái bảng tên: Đại Thống Soái Minh Hạo.

Nhìn vào bên trong biệt thự vô cùng rộng rãi, có đầy đủ mọi thứ như một khu mini thành phố thu nhỏ, Minh Hạo vô cùng hài lòng, cảm thấy đại

thống soái đúng là đái ngộ hoàn toàn khác biệt với dân thường a.

Lúc Minh Hạo đang nhìn xung quanh đánh giá, chỉ thấy một lão già từ trong biệt thự đi ra, sắc mặt hồng hào, ăn mặc một bộ đồ màu trắng giản dị, mái tóc bạc trắng, đôi mắt đục ngầu hơi khép lại, nhưng từ khí chất lão già này truyền ra, Minh Hạo có thể nhìn ra được người lão già này là một cao thủ, ít nhất là Vương Giả trở lên.

Minh Hạo tò mò click vào hệ thống bấm tra xét, lâu rồi hẳn cũng là quên sử dụng chức năng này.

Tên: Khư Mộ Hàn

Tuổi: 75

Cảnh Giới: Truyền Kỳ đỉnh phong

Giới thiệu: Là quản gia riêng do hai vị nguyên lão điều đến, có nhiệm vụ bảo vệ, giám sát Minh Hạo cùng thân nhân.

Nhìn xem bảng thông tin, Minh Hạo giật mình một cái, không nghĩ đến mình được hai vị nguyên lão ‘chăm nom’ tận tình như vậy.

Lão già đi đến trước người Minh Hạo, sau đó làm cái khom người, cúi đầu chào, cung kính nói: “Chào lão gia, bà chủ, ta tên là Khư Mộ Hàn, là quản gia của biệt thự này, nếu các người cần gì cứ gọi ta đi là được.”

Nghe được Khư Mộ Hàn kêu mình là bà chủ, tất cả mỹ nữ sắc mặt không khỏi đỏ lên, kể cả Minh Hạo khi nhìn về Khư Mộ Hàn độ hảo cảm tăng lên, càng hài lòng với thái độ vị quản gia này.

Minh Hạo gật đầu, thân thiết mỉm cười đi đến Khư Mộ Hàn, tay để trên vai vỗ vỗ, nói: “Sau này xin nhờ quản gia chăm sóc chúng ta nhiều hơn.”

Khư Mộ Hàn trong mắt hiện lên tia kinh ngạc, nhìn chăm chăm đánh giá Minh Hạo một lát, dường như người thiếu niên này không có kiểu làm bộ làm tịch, thấy vậy, hắn cũng là mỉm cười ra vẻ thân thiết, cung kính cúi đầu, nói: “Cám ơn lão gia quan tâm, ta sẽ cố gắng hết khả năng của mình.” Hắn không nghĩ đến vị này nhìn cao lớn như ‘thanh niên’ hiện tại chỉ mới 6 tuổi, đã lên làm đại thống soái, hơn nữa còn là đại thống soái trẻ tuổi nhất lịch sử liên bang.

Hơn nữa, tâm tính rất tốt, lễ phép, không kiêu như kiêu ngạo ta đây như mấy đại thiếu gia nhà cao chức trọng mà hắn thường gặp kia.

Có điều, hắn là không biết, Minh Hạo hiện tại hoàn toàn ‘làm bộ’ trước mặt hắn đều có mục đích cả.

Sau đó, theo Khư Mộ Hàn dẫn vào bên trong biệt thự, giới thiệu từng nơi, ví như bệnh viện, trường học, nhà kho riêng. 30 phút sau, Minh Hạo cùng tất cả mỹ nữ đã hiểu rõ nơi này, tiếp theo Khư Mộ Hàn dẫn bọn hắn vào bên trong biệt thự.

Bên trong không có gì khác với tất cả biệt thự khác, nếu có thì là rộng hơn cùng thiết kế đẹp mắt hơn.

Trong đây có hơn 1000 cái phòng ngủ khác nhau, có đầy đủ mọi thứ như ti-vi, tủ lạnh, máy lạnh...

Đại sảnh, Minh Hạo cùng tất cả mỹ nữ ngồi xuống ghế nghỉ mệt, một đám oanh oanh yến yến cười nói khiến căn phòng vô cùng sinh động, bên cạnh lão quản gia Khư Mộ Hàn đứng bên cạnh Minh Hàn chờ đợi.

Đột nhiên, Minh Hạo nghĩ tới một vấn đề, mình lên làm đại thống soái, cũng nên làm chút hành động gì đó...Tỉ như: sửa đổi luật liên bang!? Nhưng hắn không biết bắt đầu từ nơi nào? Hay là hỏi thử Khư Mộ Hàn xem, chắc hắn biết.

Nghĩ vậy, lập tức quay qua bên cạnh Khư Mộ Hàn hỏi: “Ta lên làm đại thống soái, muốn sửa đổi luật liên bang thì làm sao?”

Khư Mộ Hàn nghe vậy trên trong mắt hiện ra hơi kinh ngạc, nhưng vẫn cung kính trả lời: “Thưa lão gia, muốn sửa đổi luật liên bang rất đơn giản, chỉ cần ngài đánh ra các luật cần thay đổi trong tờ fax, sau đó gọi cho hai vị nguyên lão xem xét kiểm duyệt, nếu hai vị nguyên lão kia chấp nhận thì ngài có thể tổ chức buổi họp báo, ra tuyên bố sửa luật...”

Minh Hạo liền hiểu, thì ra chỉ đơn giản như vậy, sau đó gật đầu nói: “Người đi chuẩn bị giấy fax cho ta.”

Khư Mộ Hàn nghe vậy gật đầu, sau đó nhanh chân đi lấy tờ fax.

Mà chúng mỹ nữ ở đang trò chuyện, bàn tán, cười nói vui vẻ nghe được Minh Hạo trò chuyện, lập tức ngoan ngoãn im miệng lại, nhìn về phía Minh Hạo, trong lòng các nàng vô cùng tò mò, không biết Hạo ca định sửa đổi luật liên bang nào đây?

Một lát sau, Khư Mộ Hàn quay lại, trên tay cầm giấy fax đưa cho Minh Hạo.

Minh Hạo lễ phép cảm ơn với Khư Mộ Hàn, sau đó nói: “Làm phiền Hàn lão gia, người cực khổ.” Trong giọng nói càng là thân thiết hơn, càng gọi Khư Mộ Hàn tên riêng.

Khư Mộ Hàn nghe Minh Hạo lại là lễ phép như vậy, trong mắt hiện ra tia tán thưởng, hắn cung kính cười nói: “Ha ha, đây chỉ là chuyện nhỏ, không có gì cực khổ, nếu lão gia cần gì nữa thì cứ gọi ta là được”

Minh Hạo gật đầu, sau đó nhìn vào tờ giấy, bắt đầu trong đầu vận chuyển suy nghĩ rồi đặt bút viết vào giấy.

10 phút sau viết xong, đặt bút xuống, hần đưa tờ giấy cho Khư Mộ Hàn, mỉm cười nói: “Đã xong, nhờ Hàn lão gia gởi cho hai vị nguyên lão dùm ta.” Sau đó liền trực tiếp nhắm mắt lại.

Nghe Minh Hạo nói đã xong, trong phòng tất cả mọi người trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới chỉ 10 phút liền viết xong luật? Tất cả mọi người vô cùng tò mò, muốn viết bên trong Minh Hạo viết gì, nhưng không ai có gan làm thế, đây là nhìn luật cơ mật, phạm vào quy định liên bang tội chém đầu a, cho dù các nàng là vợ mới cưới của Minh Hạo.

Khư Mộ Hàn thấy vậy cũng hơi kinh ngạc, sau đó tiếp tay nhận lấy tờ giấy, trực tiếp đưa vào ngực mình rồi cúi đầu làm lễ đi ra khỏi phòng.

...

15 phút sau, hần trở lại phòng, đến bên cạnh Minh Hạo nói: “Hai vị nguyên lão đã chấp nhận, có thể tổ chức tuyên bố được rồi lão gia.”

Minh Hạo đang nhắm mắt, nghe vậy mở mắt ra, hần gật đầu nhìn Hàn Khư Mộ, nói: “Cám ơn Hàn lão gia, ngài tiện thể tổ chức dùm ta một buổi họp báo đi, cần thời gian bao lâu?”

Khư Mộ Hàn cúi đầu xuống, tính toán một chút, sau đó cung kính nói ra: “Thưa lão gia, chỉ cần 2 đến 3 tiếng đồng hồ là được.”

Minh Hạo gật đầu, bình thản nói: “Vậy người đi chuẩn bị đi.”

“Vâng lão gia!” Khư Mộ Hàn nghe vậy lui xuống, đi chuẩn bị buổi tuyên bố của Minh Hạo.

Minh Hạo nhìn Khư Mộ Hàn rời đi, trong lòng không khỏi cảm thán, có quản gia đúng là sướng thật, đúng là một cái chạy chân cho mình tuyệt hảo a.

...

3 tiếng sau, Khư Mộ Hàn trở lại phòng, hắc cung kính nói: “Đã xong, mời ngài chuẩn bị thay đồ, 15 phút sau tuyên bố.”

Minh Hạo gật đầu, lễ phép cười nhìn Khư Mộ Hàn, nói: “Cám ơn Hàn lão gia nhiều a” Sau đó hắc đứng dậy nhìn tất cả mỹ nữ nói: “Các người ở đây chơi đi, ta đi một chút rồi về.”

“Vâng Hạo ca, người đi đường cẩn thận~!” Một đám tuyệt thế mỹ nữ diễm dáng cười nói, giọng của các nàng vô cùng ngọt ngào, có thể khiến bất kì người đàn ông bị các nàng vẻ đẹp cùng giọng nói hút hồn.

Minh Hạo nhìn các mỹ nữ, hắc hài lòng gật đầu, sau đó theo lão quản gia dẫn đường, đi thay đồ, sau đó đi đến nơi tổ chức tuyên bố buổi họp báo.

...

Buổi họp báo.

Minh Hạo đứng trên bục cao phía trên, phía dưới đầy phóng viên, điện thoại, máy đưa tin ...

Có rất nhiều chủng tộc khác nhau tập trung tại đây, có nhân tộc, thảo tộc, rắn tộc, Tuyết Tộc, Hỏa Tộc...gần như 9/10 liên minh nhân loại tất cả chủng tộc đều tập trung ở đây.

Khi nhìn thấy Minh Hạo xuất hiện, tất cả phóng viên, bao gồm người đang xem tin tức này không khỏi ánh mắt tò mò đánh giá hắc.

Hiện tại, Minh Hạo đã thay đồ, không còn mặc quần áo như thường ngày, mà là ăn mặc loại quân trang, kết hợp khí chất lạnh lùng, hai mắt sắc bén, nhìn hắc vô cùng uy nghiêm, như một tên đại thống soái thực thụ.

Đứng trên đài cao, Minh Hạo sắc mặt bình tĩnh nhìn xuống đám người, tự nhiên cười nói: “Chào mọi người, các người chắc hẳn đã biết ta là ai, cho nên không cần ta giới thiệu dài dòng, ta xin vào chủ đề chính, hôm nay luật sửa đổi liên bang gồm có...” Nói tới đây, Minh Hạo hơi dừng lại, sau đó hắng cả người khí chất thay đổi, càng là bá đạo hơn, nói:

- 1: Phản nhân loại, liên bang, bán tin tức hay âm thầm cấu kết với hắc ám chủng tộc, xếp vào tử tội, giết toàn bộ thân nhân gia đình, bao gồm tất cả người thân, hộ hàng của bọn hắn.

-2: Những người lính hi sinh vì chiến đấu với hắc ám chủng tộc, sẽ được miễn toàn bộ thuế cùng với được liên bang chính phủ trợ cấp trong vòng 1000 năm.

-3: Khi đăng ký nhập ngũ, tất cả quân nhân đều được hỗ trợ miễn thuế cho toàn bộ gia đình 3 năm, +100 ruby 1 tháng, tùy theo cấp bậc mà tăng lên x2.

-4: Thành lập đội điều tra đặc biệt, có quyền điều tra, khám xét bất kì gia tộc nào, thuộc về đại thống soái riêng biệt toàn quyền chỉ huy.

-5: Thành lập trường đặc biệt, dành cho những thiên tài có thiên phú từ 6-12 tinh, đặc biệt bồi dưỡng bọn hắn...

-6: Thành lập xưởng sản xuất riêng, bao gồm vũ khí, phi thuyền, cơ giới...

-7: Thành lập phòng thí nghiệm đặc biệt, có quyền thí nghiệm con người, nhân tạo, trí thông minh người máy, cơ giáp....

-8: Tất cả người nghèo nhà không đủ điều kiện, có thu nhập dưới 5-10 ruby/năm khi nhập ngũ quân đội, sẽ được hưởng chính sách ưu đãi từ chính phủ liên bang: miễn thuế 5 năm, +300 ruby hàng tháng, thiên phú từ 9-12

tinh gấp đôi, +500 ruby tháng, miễn thuế 10 năm, được cấp phép giấy vào trường bồi dưỡng đặc biệt...

Tất cả điều luật bắt đầu có hiệu luật vào ngày mai.”

.....

Minh Hạo vừa tuyên bố xong, không chờ mọi người phía dưới phản ứng, lập chuồn đi, hẳn cũng không rảnh đến nỗi đứng đây trả lời từng câu hỏi của đám phóng viên phía dưới.

Ai biết bọn hắn muốn hỏi bao nhiêu câu đây này?

Nghe Minh Hạo tuyên bố, không những đám phóng viên ngây dại, mà còn là tất cả mọi người, các chủng tộc khác khi đang xem ti-vi đều không khỏi dại ra.

10 giây sau, tất cả đám phóng viên tỉnh lại, muốn quay lên phỏng vấn Minh Hạo vài câu, nhưng nhìn lại phía trên đã không thấy bóng dáng hắn.

Tất cả bọn hắn bỏ cuộc truy tìm Minh Hạo, nhanh chân rời đi nơi này, hôm nay tin tức về Minh Hạo tuyên bố ra 8 điều luật, có thể nói vô cùng nóng a.

Nửa ngày sau, tin tức Minh Hạo tuyên bố 8 điều luật mới khiến mọi người xôn xao, đặc biệt là những người có thu nhập khó khăn, khi nghe thấy điều luật thứ 8 của này thì không chút do dự lựa chọn gia nhập quân đội.

Trong đó, có nhiều chủng tộc từ các liên minh đang suy nghĩ về hành động mới của Minh Hạo...

...

Sau khi tuyên bố xong, Minh Hạo trở lại biệt thự, trực tiếp đi vào gian phòng của mình, mở ra hệ thống, nhìn trong túi đồ các vật phẩm, khi nhìn thấy thứ kia, hắn không khỏi nở nụ cười vui vẻ: “Rốt cuộc, thứ này hiện tại mới có đất dụng võ đây...”

(Còn tiếp..)

...

G9

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Super Saiyan Momoshiki Super God

Ngày hôm sau, ba đại siêu cấp cổ lão gia tộc như Nguyễn gia, Hàn gia, Ngô gia cùng hơn 300 đại gia tộc khác bị quân đội liên bang tập kích, trong nửa ngày, tất cả gia tộc có dính líu đến hắc ám chủng tộc đều bị xóa sạch, tất cả gia chủ, lão tổ, những người có thực lực trụ cột trong gia tộc toàn bộ xử chết tại chỗ.

Mặc dù trước đó bọn hắn âm thầm cấu kết với hắc ám chủng tộc, chuẩn bị đến tình huống này cùng đường thoát, nhưng là liên bang nhân loại đã bao vây toàn bộ con đường.

Huy động sức mạnh thật sự của liên bang, sử dụng vũ khí, phi thuyền tinh tiến nhất.

Nửa ngày sau, toàn bộ xử tử, già trẻ gái trai, họ ngoại nội có quan hệ với bọn hắn đều chết sạch.

Có thể nói, ngày hôm qua vô cùng đẫm máu, khắp nơi kêu rên, nhưng tất cả quân nhân sắc mặt lạnh lùng không thay đổi, bọn hắn trực tiếp thi hành nhiệm vụ của mình!

Em bé, giết, gái, giết, trai, giết, già trẻ, giết sạch!

Tính toán có hơn 1.479.941 người chết ngày hôm qua, nhưng đối với nhân loại số lượng nhân số, đối với cái này thì như muối bỏ biển mà thôi.

...

Minh Hạo nằm trên giường, nhìn doraemon bảo bối, hần mím cười nhìn lấy, liếc mắt qua bên cạnh, nhìn thấy 10 quả trứng màu vàng, mấy ngày qua bận quá hần không nhớ tới, giờ nhìn lại mới chợt nhớ tới thứ này.

Minh Hạo hỏi thăm hệ thống: “Cái này 10 quả trứng làm sao đây hệ thống?”

“Đing! Chủ nhân, cái này không phải để đập” Hệ thống âm thanh cơ giới vang lên trả lời.

Minh Hạo nghe vậy sửng sờ, không phải đập rồi random ra trang bị à?

“Vậy nó dùng để làm gì?” Minh Hạo tò mò hỏi.

“Đing! Dùng để dung hợp ...”

Nghe hệ thống trả lời, Minh Hạo sắc mặt đen, dung hợp cái gì vậy?

Như là hiểu được suy nghĩ trong đầu Minh Hạo, hệ thống trả lời: “10 quả trứng này thực ra không phải nở ra sủng vật, mà là để dung hợp huyết mạch sủng vật, tạo ra giống loài mới.”

Minh Hạo nghe vậy hiểu, chợt nhớ, trong cơ thể mình có hai huyết mạch, một cái là Super Saiyan Broly, một cái còn lại Momoshiki, có thể hay không dung hợp cả 2, tạo ra huyết mạch mới đây?

Nghĩ vậy Minh Hạo lập tức hỏi hệ thống: “Như vậy, ta có thể dung hợp được hai huyết mạch của mình không hệ thống?”

“Đing! Cái này thì hệ thống không xác định được, nếu chủ nhân sử dụng thì hệ thống sẽ không chịu trách nhiệm trước các rủi ro nhân tố như: Huyết mạch phế, bạo thể chết....” Hệ thống lạnh nhạt trả lời.

Minh Hạo nghe vậy lạnh người, đây cũng quá nguy hiểm? Nhưng phải thử mới biết được chứ, lỡ như thành công thì...

Tròng mắt lóe lên tia ánh sáng, sau một hồi lâu suy nghĩ, cuối cùng hắn quyết định cắn răng liều, cùng lắm là tổn điểm mua sắm khôi phục lại huyết mạch hoặc cho nó trở về như cũ, lại nhìn xung quanh căn phòng, nếu như trong lúc đó trong quá trình dung hợp có người đến quấy rối thì thật không may.

Sau đó, hắn nhanh chóng thuận di ra khỏi biệt thự, tìm tới nơi rừng rậm vắng vẻ, ít người qua lại.

Ở hành tinh này, do dân số ít cùng với tiềm năng không cao lắm, cho nên khai thác, đầu tư tỷ lệ rất thấp, đa số nhà cửa, quân đội, trường học, bệnh viện đều tập trung vào một khu vực, còn lại đa số là rừng rậm cùng sông núi chưa được nhân loại khai thác...

Sau 10 phút liên tục thuận di, rốt cuộc Minh Hạo tìm được một nơi vắng vẻ ít người, đó là một ngọn núi, phía trên đỉnh núi vô cùng lạnh lẽo, có gió tuyết từ phía tây bắc đổ về.

Nhìn nơi này Minh Hạo cảm thấy rất hài lòng, sau đó bắt đầu lấy sức một người đào cái 'hang động' cho riêng mình, rồi cả người chui vào trong đó.

Ngồi trong hang động, Minh Hạo lấy ra 10 quả trứng, cầm trên tay, hắn nhìn kỹ lại: nó giống như trứng gà, nhưng là lớp vỏ ngoài màu vàng đậm, lại là rất mềm không cứng, như nước đông lại trạng thái rắn vậy.

Không chút do dự bỏ hết cùng lúc 10 quả trứng vào miệng, khi 10 quả trứng vào miệng như là nước đá tan chảy, biến thành 'nước' trạng thái lỏng, sau đó bọn chúng chảy về bao tử Minh Hạo.

Một phút sau, bỗng nhiên Minh Hạo cảm thấy cơ thể đau rát dữ dội, toàn cơ thể mạch máu nổi phồng lên, có thể thấy được từng làn gân xanh, mạch máu nổi lên khắp cơ thể hắn, tựa như chúng muốn nổ tung phá thể mà ra.

“Không được, nếu tiếp tục như vậy bạo thể mà chết a, phải tìm cách khác thôi.” Minh Hạo chỉ cảm thấy cơ thể đau đớn kinh khủng, từng mạch máu, gân, xương cốt... gần như muốn nổ tung.

Khuôn mặt hắc hoàn toàn tái xanh, cả người như bị bệnh động kinh, co giật liên tục.

Hắn biết, nếu tiếp tục như vậy liền thật không xong, hắn cũng không muốn chết oan a, bây giờ trong lòng vô cùng hối hận, vì tham muốn sức mạnh nhất thời mà chơi ngu rồi.

Nhấn nhẹn đau đớn, ý thức chìm vào trong túi đồ, nhìn thấy ‘kẹo ước gì được nấy’ như thấy được cứu tinh đồng dạng, trên mặt hắc hiện lên vui mừng như điên.

Sau đó, nhanh chóng từ túi đồ lấy ra cục kẹo, không có thời gian để hắn quan sát, trực tiếp đưa cục kẹo vào miệng, sau đó trong đầu hắn suy nghĩ: “Huyết mạch dung hợp thành công, đạt đến độ hoàn mỹ không tỳ vết, khiến huyết mạch nâng lên 1 cấp.” mặc dù có hơi tham lam, hắn không biết điều ước có thực hiện không, nhưng là có cơ hội sử dụng, ngu sao không ước?.

Vừa dứt lời, toàn thân hắn không còn đau đớn, hơn nữa, thậm chí có thể cảm nhận được hai loại sức mạnh trong cơ thể bắt đầu hòa tan, dung hợp với nhau.

“Ah~ Sướng thật quá....” Minh Hạo nhin không được rên rỉ, lúc này chỉ cảm thấy toàn thân thư sướng không tả nổi, như là jj của hắn đang ở trong nơi ẩm ướt nhờn nhớt vậy, rất là thoải mái, sung sướng a...

...

5 phút sau, rốt cuộc hai huyết mạch dung hợp xong, Minh Hạo sắc mặt hồng hào, càng nhìn trẻ ra, cơ thể bắp thịt lại tăng trưởng lớn lên...

“Đing! Chúc mừng chủ nhân dung hợp thành công hai huyết mạch Super Saiyan cùng Momoshiki, tạo ra một huyết mạch mới, hệ thống ban thưởng đặc biệt: +3 đẳng cấp huyết mạch (vĩnh cửu)!”

“Đing! Dung hợp thành công, tạo ra huyết mạch: Super Saiyan Momoshiki Super God (SSMSG) đẳng cấp SSSSSSSS” Âm thanh hệ thống vang lên liên tục khiến Minh Hạo rơi vào tình trạng ngây dại, cái gì, 8 con S...Đây là nhịp điệu muốn phá thiên?

“Đing! Bởi vì chủ nhân huyết mạch quá kinh khủng, vượt qua thần linh huyết mạch, trở thành cấm kỵ huyết mạch. Cho nên cần exp gấp 1.000.000 lần để lên cấp!” Tiếng hệ thống còn chưa hết, tiếp tục vang lên.

Minh Hạo nghe vậy, lật đật mở ra xem thông tin nhân vật.

Tên: Kim Minh Hạo

Danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống (+100% mị lực), Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường

HP: 1.999.999.999

MB: 9.999.999.999

Kinh nghiệm: Truyền Kỳ hậu kỳ (1000000000000 tỷ exp)

Đẳng cấp hiện tại: Truyền Kỳ trung kỳ.

Điểm mua sắm: 1 tỷ 2 triệu điểm mua sắm

+Vật phẩm: Siêu cấp mẫu hạm (SSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại (SS),thế giới trong gương (doremon), Giếng nước thần (1 lần, HP vs MBx999999.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động, bóng tối.

+Năng lực: chấn động, Rinnegan, SSMSG

+Huyết mạch: (SSMSG) - (SSSSSSSS)

+Dị năng: Super Saiyan Momoshiki Super God (Cấm Kỵ sức mạnh), Rinnegan (hệ siêu sức mạnh).

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (70).

+Chiến lược tổng hợp:???? (không thể đoán)

...

Minh Hạo nhìn bảng exp... 13 con số... sắc mặt hắc hoàn toàn tái xanh, đây là muốn đến mấy đời mới lên level a!

Lại nhìn về huyết mạch mới dung hợp, kìm nén không được lòng hiếu kỳ, click kiểm tra xem thử.

Huyết Mạch: Super Saiyan Momoshiki Super God (SSMSG)

Chủng loại: cấm kỵ huyết mạch

Đẳng cấp: SSSSSSSS

Giới thiệu: từ Super Saiyan cùng Momoshiki huyết mạch dung hợp mà thành, tạo ra loại huyết mạch mới, huyết mạch này còn phía trên cả thần linh, thuộc về cấm kỵ

Kỹ năng:

No.1: Biến hình Super Saiyan:

Giới thiệu: Super Saiyan Legen lực lượng.

-Đẳng cấp 1: Tăng lên gấp 1000 lần sức mạnh toàn diện (tốc độ, công kích, phòng ngự...)

-Đẳng cấp 2: tăng lên 100.000 lần sức mạnh toàn diện.

-Đẳng cấp 3: tăng lên 1.000.000 lần sức mạnh toàn diện.

++Kỹ năng sau khi biến hình:

+Tự do điều khiển tất cả nguyên tố xung quanh, chế tạo quái vật từ nguyên tố, sức mạnh quái vật gấp 10 lần người sử dụng.

....

No.2: Biến hình dạng hai Super Saiyan Momoshiki

Giới thiệu: thần linh lực lượng, sức mạnh ngang với thần linh.

-Đẳng cấp 4: tăng lên 10.000.000 lần sức mạnh toàn diện.

-Đẳng cấp 5: tăng lên 100.000.000 lần sức mạnh toàn diện.

-Đẳng cấp 6: tăng lên 10.000.000.000 lần sức mạnh toàn diện.

++Kỹ năng sau khi biến hình dạng Super Saiyan Momoshiki:

+Tạo ra vòng bảo vệ bất tử, có thể hấp thu tất cả đòn đánh xung quanh sau đó chuyển hóa thành năng lượng cùng sức mạnh cho cơ thể, trong phạm vi 1000m.

+Năng lượng cấm kỵ: có thể tạo ra năng lượng hủy diệt mọi thứ kể cả thời gian, không gian, nhân quả. Khi người hoặc vật chất, linh hồn...chạm vào đều nhận phải hủy diệt.

...

No.3: Super Saiyan Momoshiki Super God (cuối cùng biến thân)

Giới thiệu: cấm kỵ lực lượng, thần linh gặp còn phải sợ hãi tránh né, là một dạng lực lượng khủng khiếp nhất vũ trụ.

-Đẳng cấp 7: tăng lên 1.000.000.000.000 lần sức mạnh toàn diện.

-Đẳng cấp 8 (max): tăng lên 10.000.000.000.000 lần sức mạnh toàn diện.

++Kỹ năng sau khi biến hình Super Saiyan Momoshiki Super God:

+Tự do điều khiển toàn bộ sức mạnh vũ trụ: thời gian, không gian, nhân quả, sinh tử, nguyên tố, bất luận vật chất, nhân loại, cơ thể.... Đều nằm trong điều khiển.

+ siêu cấm kỵ đại cầu: xóa sạch mọi thứ, kể cả thời gian, không gian, nguyên tố, nhân quả, sinh tử trong vũ trụ.

+Bất diệt thân thể: cơ thể biến thành ảo tưởng, nghĩa là không có thật, nó được giấu sâu trong ảo mộng. Cho dù cả thân thể bị diệt thành tro bụi cũng có thể nhanh chóng tái sinh.

+Ý Niệm: một ý niệm có thể chế tạo ra mọi thứ, sinh vật, nhân thể, sinh mạng, thời gian, không gian.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Thế Giới Trong Gương!

Minh Hạo nhìn thấy huyết mạch kinh khủng như vậy trong lòng...không biết biểu hiện cảm xúc gì nữa.

Có thể là vì hắn quá vui mừng dẫn đến chết lặng rồi.

Cơ thể hô hấp cùng nhịp tim không khỏi đập nhanh gấp 10 lần, cả khuôn mặt đỏ lên như đốt khi.

Dần dần, hắn không tự chủ nhắm mắt lại, điều hòa lấy hơi thở, cảm xúc của mình.

1 tiếng sau...

“Hô~~~~!” Minh Hạo mở mắt ra, hô hấp cùng nhịp tim đã đập trở lại bình thường, thở ra một hơi dài.

Hắn đóng lại bản thông tin, cái sức mạnh cấm kỵ quá khủng, còn mạnh gấp 100 lần thần linh, có thể nói là vô địch vũ trụ...

Minh Hạo thú thật, hắn rất thích sử dụng sức mạnh này, nhưng nghĩ lại, nếu 1 hít chém chết địch nhân, liền đây là chơi nhanh quá chán a?

Cuối cùng, hắn quyết định hạn chế sử dụng sức mạnh này, chỉ khi nào bản thân hoặc người thân gặp nguy hiểm, mới lấy ra sử dụng, cho địch nhân một cái ‘món quà to’ a.

Nghĩ đến lúc kẻ địch vẻ mặt hoảng sợ, quỳ xuống cầu xin tha thứ dưới chân hắn, còn có nếu mỹ nữ là kẻ địch thì hắn lúc đó chẳng phải là muốn

chà đạp làm sao à...

Nghĩ vậy, chỉ cảm thấy tương lai tràn ngập ‘sung sướng’ a...

Sau đó, hắn không kìm nén được muốn biến hình xem thử sức mạnh như thế nào.

“Ha!” Minh Hạo đứng dậy, sau đó như là vận công lực như trong tiểu thuyết động tác, hét lên một tiếng lớn, chỉ thấy một nguồn năng lượng khổng lồ từ nơi nào đó truyền vào cơ thể.

Xung quanh cơ thể có một luồng hào quang màu vàng cùng sấm sét bao quanh thân thể. Tiếp đó là mái tóc thay đổi, từ màu đen đột nhiên dài ra đến chân, sau đó chuyển thành màu vàng óng.

Cơ thể, bắp thịt phát triển cao, lớn hơn. Chiều cao Minh Hạo trong chốc lát cao hơn 1m9.

Quần áo dường như chịu không nổi sức mạnh từ cơ thể Minh Hạo phát ra, toàn bộ bị xé rách, lộ ra thân hình, cơ bắp vô cùng cường tráng.

Thay đổi nhiều nhất là khí chất hắn, làm người nhìn thấy tưởng rằng hắn là một tên kiêu ngạo, khuôn mặt lạnh lùng, đôi mắt hoàn toàn nhỏ hẹp ngang lại, nhìn rất là bá đạo, ngang ngược, lạnh lùng, kiêu ngạo.

...

Minh Hạo ngó mắt nhìn lại, khoe miệng hơi cong lên mỉm cười một tia ngạo nghễ.

Hắn nhắm mắt lại đánh giá cơ thể mình.

Bây giờ Minh Hạo có thể cảm nhận được, một nguồn năng lượng khủng bố trong cơ thể mình đang lưu chuyển khắp toàn thân, tế bào, tay chân, bắp thịt...

Không những vậy, hắn có thể cảm thấy được xung quanh nguyên tố, chỉ cần một ý niệm là có thể điều khiển tất cả chúng: thủy, hỏa, kim, mộc, thổ, ánh sáng, bóng tối, sấm sét, gió...

Lập tức, niệm động!

Bỗng nhiên xung quanh toàn bộ mặt đất hút xuống thành cái hố, hoặc đột nhiên mọc lên những cành cây cổ thụ cao lớn...Lại bỗng nhiên xuất hiện một đồng lửa hoặc nước đốt cháy, tưới mát xung quanh, lại là xung quanh đột nhiên xuất hiện gió xoáy....

Mà ở giữa Minh Hạo tựa như chúa tể nguyên tố, hắn đứng ở giữa khu vực, các nguyên tố như lửa, nước, gió... không tổn thương được hắn.

Minh Hạo mở mắt ra, sau khi thử nghiệm, hắn dần quen với sức mạnh, muốn tiếp tục biến thân lên cấp 2 biến thân.

“A!” Minh Hạo thét lên, luồng hào quang màu vàng xung quanh hắn tăng nhiều hơn vài tia.

Dị tượng hiện lên, từ trong thân thể một luồng ánh sáng màu vàng óng chiếu hắt lên đến phía chân trời, tựa như ánh sáng thiên thần giáng lâm trần gian đồng dạng, xung quanh gió lốc cuộn cuộn xuất hiện, bụi mịn mù nổi lên bốn phía.

“Rầm!” Cả mặt đất nơi Minh Hạo đang đứng đột nhiên sụp xuống dưới, biến thành cái hố to hơn 10m.

Người dân phía xa thành phố cũng là thấy cảnh tượng này, ánh mắt nhìn về phương hướng nơi Minh Hạo đang ở, trong mắt ai cũng là hiện lên kinh ngạc, đây là gì? Dị tượng? bảo vật xuất thế????

Sau đó, đột nhiên tất cả người dân trong thành phố, kể cả võ giả đột nhiên cảm thấy một luồng sức mạnh như là núi lớn đè tới, khiến cơ thể

không tự chủ được run rẩy, cơ thể không thể nhúc nhích được dù là một ngón tay.

Mà các cường giả đang trấn thủ ở đây thì khác, bọn hắc không giống người thường.

Khi ánh sáng chiếu lên thẳng đến chân trời, bọn hắc chỉ cảm thấy bất chợt một luồng sức mạnh khủng bố ập đến cơ thể, khiến bọn hắc cảm thấy nghẹt thở, như bị ai bóp lấy cổ họng đồng dạng.

Mặc dù bọn hắc có thể nhúc nhích, nhưng là chuyển động vô cùng khó khăn, tựa như con robot vậy, nhìn vô cùng cứng ngắt không linh hoạt.

Thậm chí có người yếu hơn nhện không được phun ra một ngụm máu, ngã lăn xuống đất nằm bất tỉnh.

..

Biệt thự Đại Thống Soái Minh Hạo.

“Nguồn sức mạnh khủng khiếp này? Đây là thứ gì tồn tại!?” Một lão già sắc mặt trắng bệch cả thân thể run rẩy nói.

“Mặc kệ nó, nhanh chóng bày trận, chống lại luồng sức mạnh này, không cho các phu nhân của đại thống soái bị tổn thương, nên nhớ các nàng đang mang thai đứa con của Minh Hạo, nếu các nàng xảy ra chuyện gì thì ngày mai đầu chúng ta không giữ được!!!” Một lão già khác gấp gáp nói.

“Được! nhanh lên bày trận!”

Sau đó, hơn 500 vị Vương Giả, 100 Anh Hùng, 8 Truyền Kỳ hợp sức lại, làm thế trận hình chữ nhật, bao quanh toàn bộ khu biệt thự, hình thành cái màn năng lượng siêu lớn.

...

Minh Hạo sau khi biến thân đến Super Saiyan Legend đẳng cấp 2.

Toàn thân không có gì thay đổi, ngoài trừ màu tóc vàng đậm, luồng hào quang xung quanh càng nhiều hơn.

“A, ta sắp chết rồi ...” Một người đàn ông trẻ tuổi tuyệt vọng kêu rên...

“Ah đau quá, thượng đế cứu con...thần linh đang phạt ta?...” Một người mỹ nữ đang ngoại tình với người khác, quỳ xuống bên giường nước nỡ

“Mẹ ơi, mẹ tỉnh dậy đi, hu hu hu” Một đứa bé thấy mẹ mình đột nhiên bất tỉnh, liền chạy đến ôm vào khóc lóc...

...

Một đám âm thanh từ xa xa truyền vào tai Minh Hạo, nghe vậy hần nhú, mày chẳng lẽ do ‘khí’ của mình ảnh hưởng tới bọn hần? Lại nhớ tới còn có vợ mình tại biệt thự, lơ như....

Nghĩ vậy, Minh Hạo trong lòng hơi hoảng hốt, nhanh chóng thu hồi trạng thái biến thân Super Saiya Legend, trở lại hình dáng bình thường, nhanh chóng thuận di trở về biệt thự.

Trở lại biệt thự, thấy cả khu vực đều được màn năng lượng dày đặc bao bọc xung quanh, không khỏi thở phào một hơi.

Minh Hạo trực tiếp thuận di tiến vào biệt thự, nhìn trong sân mấy người Truyền Kỳ, Anh Hùng cấp lão giả đang ngồi một chỗ truyền năng lượng vào màn hộ tráo bảo vệ, hần trong lòng cảm động, hài lòng nhìn mọi người, mỉm cười vui vẻ, thân thiết nói: “Cám ơn tất cả mọi người, hiện tại không cần duy trì hộ tráo năng lượng nữa, ta đã giải quyết xong ‘tên kia’, nhân tình của tất cả mọi người ta xin nhận.” Nếu không nhờ bọn hần, chắc hẳn các người vợ hần xảy ra chuyện rồi.

Nghe Minh Hạo nói, tất cả mọi người không khỏi ngẩn người, giải quyết xong tên kia? Bọn họ là nghe lầm? Nhưng lại nghĩ đến Minh Hạo chiến tích của hắn cùng khi Minh Hạo tiến đến đây, sau đó chỉ trong giây lát luồng áp lực liên lập tức biến mất, khiến tất cả mọi người không khỏi tin tưởng lời Minh Hạo không nghi ngờ chút nào.

Lập tức, tất cả mọi người ánh mắt nhìn về phía Minh Hạo thay đổi, nếu lúc trước vô cùng kính nể, không nghĩ vị thiếu niên(thanh niên) này khủng bố đến tình trạng kia.

Minh Hạo nhìn thấy ánh mắt mọi người nhìn mình bằng ánh mắt này, không khỏi cảm thấy hơi xấu hổ, nhanh chóng chạy vào bên trong biệt thự xem tình huống.

Khi thấy tất cả mỹ nữ trong phòng đều an toàn, không có xuất hiện tình huống đáng tiếc gì, Minh Hạo không khỏi thở phào ra một hơi, thầm trách mình hành động lúc trước mà không suy nghĩ đến các nàng.

Cũng may là không ai ảnh hưởng...

Sau đó, hắn triệu tập Khư Mộ Hàn đến, nói: “Ngươi đi kêu người trong vòng nửa tiếng làm một cái hồ bơi, chiều rộng và dài phải tối thiểu đạt 100m.”

Khư Mộ Hàn nghe vậy hơi nghi ngờ, nhưng vẫn thi hành theo mệnh lệnh.

20 phút sau.

Khư Mộ Hàn quay lại, báo tin xây dựng hồ bơi đã hoàn thành, sau đó dẫn Minh Hạo tới cái hồ bơi mới làm...

Minh Hạo nhìn xuống kiểm tra hồ bơi, đúng là đạt kích cỡ dài rộng cỡ 100m, trong lòng vô cùng vui vẻ, kế hoạch có thể bắt đầu rồi.

Hắn quay sang nhìn Khư Mộ Hàn ánh mắt sắc bén nhìn hắn, sắc mặt nghiêm túc, âm thanh lạnh lẽo, nói: “Hàn quản gia, ta lập tức lấy danh nghĩa đại thống soái, cấm tất cả mọi người tới gần hồ bơi này gần 100m, kể cả hai vị nguyên lão, thuộc về cơ mật cấp cao nhất, không nghe lời lập tức xử bắn tại chỗ, người lập tức đi thông báo với tất cả nhân viên liên bang tin tức này cho ta!”

Đột nhiên nghe Minh Hạo nói, cả thân thể Khư Mộ Hàn không khỏi lạnh run, khi Minh Hạo nghiêm túc nhìn hắn chỉ cảm thấy cả cơ thể áp lực nặng nề vô cùng, như có ngọn núi đè trên ngực hắn vậy.

“Vâng lão gia, lão nô sẽ lập tức đi thông báo ngay.” Lập tức, lão quản gia rút lui đi, chỉ để lại một mình Minh Hạo.

Nhìn xung quanh không còn ai, lập tức từ túi đồ lấy ra vật phẩm ‘thế giới trong gương’, đó là một cái bình hình trụ khá lớn, sau đó hắn mở nắp ra, đổ tất cả dầu từ trong bình vào hồ bơi.

5 phút sau.

Mặt nước hồ bơi hoàn toàn thay đổi, màu xanh dương nước biển mất, thay vào đó là nó trắng, như tấm gương vậy, phản chiếu lại vật chất ngược xung quanh.

Minh Hạo thấy hồ bơi mặt nước hoàn toàn thay đổi, liền biết đã xong, lập tức hắn muốn thử nghiệm, nhảy vào hồ bơi.

“Bùm” Minh Hạo nhảy vào hồ bơi sau đó liền thần kỳ biến mất, nếu có người thấy cảnh này sẽ sợ đến há hốc mồm.

...

Bên kia thế giới song song...

Minh Hạo thở hồng hộc ngும் đầu trời lên mặt nước, quét mắt nhìn xung quanh, nơi này vẫn như cũ là hồ bơi không có gì thay đổi, sau đó hắn không chờ đợi kịp, trực tiếp thuận di ra ngoài.

30 phút sau Minh Hạo trở về, cái thế giới này y hệt thế giới bên kia, nhưng mà có 2 cái hoàn toàn khác biệt: Thứ nhất, nơi này không có bất kì sinh vật nào sinh sống, nghĩa là hiện tại thế giới này chỉ có Minh Hạo là một người duy nhất.

Cái thứ hai, là bản đồ của thế giới này chỉ giới hạn ở Hành Tinh Cuối Cùng 4.

Lúc này hắn thử nghiệm thuận di đi ra ngoài Hành Tinh Cuối Cùng 4, nhưng là như đụng vào bức tường đồng dạng không thể tiến thêm một bước nữa.

Nhưng là như vậy là đủ rồi, kế hoạch thứ 2 bắt đầu: tổ kiến thế lực của riêng mình!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Một Năm Sau

Thời gian trôi qua vô cùng nhanh, chớp mắt mới đây đã hơn một năm...

Biệt thự đại thống soái bên trong, trong căn phòng rộng lớn sang trọng.

Trên giường có một bé gái bò tới bò lui.

“Ba ba, ôm!” Bé gái khuôn mặt tròn mập mạp, làn da cùng mái tóc trắng như tuyết, nàng bò tới trước người thanh niên, nhìn hắn với hai mắt đen tròn long lanh ươn ướt, nũng nịu kêu lên.

“Ah, ba ba ôm ngay” Người thanh niên đang nhắm mắt ngủ, tư thế nằm vô cùng lười biếng, chợt nghe bé gái kêu lên, bắt đắc dĩ mở mắt ra, khuôn mặt khổ sáp nhìn trước mặt bé gái.

Hai mắt bé gái tràn đầy mong đợi nhìn hắn, người thanh niên dường như trong lòng bị ánh mắt bé gái xúc động, nhịn không được hai tay ôm bé gái lên lưng mình.

“Khanh khách khanh khách, ba ba là số một” Bé gái được người thanh niên bế lên, hai mắt híp lại thành nguyệt nha, nàng cười rất vui vẻ, nhìn vô cùng thiên chân vô tà.

Ngồi bên cạnh thanh niên, người mỹ phụ mỉm cười hạnh phúc nhìn tình cảnh này.

Nàng mái tóc dài trắng để ngang hông, khuôn mặt ngũ quan tinh xảo xinh đẹp không tỳ vết, làn da trắng như bạch tuyết, đôi tròng trắng lại kết

hợp trên người truyền đến khí tức thành thực, khiến nàng có ý vị quyến rũ đặc biệt mà người khác không có.

Hai người này chính là Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi, còn bé gái mà Minh Hạo đang ôm trên lưng là con của bọn họ.

Nàng được đặt tên là Kim Minh Tuyết, ở hai tháng trước, Tuyết Linh Nhi đột nhiên đau bụng dữ dội, liền Minh Hạo biết là nàng sắp sinh, lập tức không chút do dự kêu bác sĩ, y tá đến đỡ đẻ cho nàng tại phòng, còn hân đi ra ngoài....

...

Hai tháng trước.

“A sao bụng em bỗng nhiên đau quá Hạo ca, chắc là em sắp sinh” Đang nằm trên giường trò chuyện với Minh Hạo, đột nhiên Tuyết Linh Nhi cảm thấy đau bụng dữ dội, trên mặt tái xanh, mồ hôi trên trán ra như suối.

Minh Hạo nghe vậy hơi ngây ra, nhưng lập tức kịp phản ứng, vội vàng thuấn di ra khỏi phòng, kêu người đến đỡ đẻ.

10 giây sau, Minh Hạo thuấn di trở lại phòng, trên lưng ôm hai người ăn mặc quần áo trắng mỹ phụ, hiển nhiên là y tá đỡ đẻ.

Sau đó lập tức rời khỏi phòng, đứng ngoài cửa đợi

...

Minh Hạo biết vợ mình sắp đẻ, lập tức gọi điện cho cha mẹ, ông ngoại, bà ngoại, bà nội mình, báo là vợ mình sắp sinh.

30 phút sau, toàn bộ người Kim gia, Phương gia đến đông đủ.

Minh Hạo nhìn từng người, cảm xúc rất kích động, nhất là nhìn cha mẹ mình, hẳn giờ mới biết cảm giác khi lên làm cha, làm mẹ thế nào...

Kim Long, Phương Tuyết, Ngọc Tuyết, Phương Thế Ngọc, Phương Linh từng người nhìn Minh Hạo, ánh mắt bọn họ vô cùng kỳ lạ... coi như nay là Minh Hạo 7 tuổi đi, nhưng mà 7 tuổi có con...chuyện này là đầu tiên trong lịch sử liên bang nhân loại a.

Thấy mọi người nhìn mình với ánh mắt kỳ lạ, Minh Hạo cả khuôn mặt đỏ lên, hăn ho khặc khặc đánh trống lảng nói: “Cha, mẹ, ông ngoại, bà ngoại, bà nội, hôm nay Linh Nhi sinh đẻ, cho nên ta gọi các người đến...”

Kim Long ánh mắt nhìn Minh Hạo tựa như muốn ăn thịt hăn, thẳng nhãi ranh này vô cùng mất dạy, mấy tháng trước khi lễ tang ông nội, vậy mà hăn sau khi làm lễ, cúng bái rồi chuồn mất, không đến hỏi thăm vợ chồng hăn một câu nào, hơn nữa, hăn còn nhớ như in cảm giác thẳng con ranh này đánh lén, chà đạp bềjj của mình. Lần đó có thể nói vô cùng mất mặt, may là chuyện này chỉ có Phương Tuyết, cha mẹ bên ngoại nội biết thôi. Hiện tại vợ tên nhãi ranh này sinh ra thì lại kêu bọn hăn đến đây.

Phương Tuyết nhìn thấy chồng mình lấy ánh mắt đó nhìn về đứa con của nàng, nhịn không được tay kia vòng bên hông hăn, sau đó dùng sức nhéo thật mạnh.

“A~ đau, tha ta Phương Tuyết” Bị nhéo đau, Kim Long không khỏi vé mặt thống khổ, quay qua Phương Tuyết cầu xin.

“Hừ hừ, người sắp lên làm ông nội rồi mà còn tính cách như vậy, không thấy xấu hổ à?” Phương Tuyết trên mặt tuyệt mỹ dung nhan hiện lên tia tức giận, hai mắt nhìn chăm chăm Kim Long như con hổ cái bị giẫm đuôi đồng dạng.

Nửa năm không gặp lại dung nhan của nàng vẫn như cũ không thay đổi, mà nàng càng ngày xinh đẹp, quyến rũ hơn.

Nhất là đôi bạch thỏ màu trắng rãnh sâu như tuyết của nàng, như là muốn phá thể mà ra, so với Tuyết Linh Nhi càng là lớn hơn gấp đôi.

Phương Tuyết nhéo thêm mấy cái đến nỗi Kim Long khuôn mặt giống như muốn khóc mới chịu buông tha hắn, sau đó quay đầu nhìn Minh Hạo, nàng nở nụ cười xinh đẹp tuyệt trần, đi tới bên người Minh Hạo đột nhiên hôn một cái vào má hắn, sau đó dịu dàng sờ đầu hắn nói: “Người đã lớn rồi Minh Hạo” câu nói rất dịu dàng, lại tràn đầy mẫu tính, tình yêu thương của mẹ dành cho con, không bao giờ thay đổi.

Minh Hạo rốt cuộc không được, ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ không tỳ vết gần trong gang tấc kia, cảm nhận được trên trán môi nàng vừa hôn, chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng ấm áp, trong đầu nhớ tới khi hắn còn nhỏ.

Vừa mới sinh, Phương Tuyết dù ở trạng thái rất yếu, nhưng vẫn cố mở đôi mắt ra ngắm nhìn hắn...

Đến lúc sau... nàng cẩn thận từng li, từng tí chăm sóc hắn, đút cho hắn từng muỗng cháo, nàng luôn luôn dịu dàng, cẩn thận, chu đáo, nhẹ nhàng, nhìn xem hắn đã nuốt chưa, nếu chưa thì nàng chờ đợi, kiên trì chờ hắn nuốt, sau đó lại từng muỗng, từng muỗng đút vào cho đến hết.

Ở lúc khi nằm ngủ, nàng cẩn thận đắp mền cẩn thận cho hắn, sau đó nàng nằm bên cạnh hát ru hắn ngủ...

Từng câu hát vang lên tai... Từng lời ru dịu dàng khiến hắn đi vào giấc ngủ, mãi không quên được...

Từng ký ức trong đầu trôi qua.

Rốt cuộc, Minh Hạo nhận không được hai mắt rơi lệ, chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, từ cổ họng kêu một tiếng: “Mẹ!” sau đó hắn vòng tay, ôm lấy mẹ mình, lúc này hắn thật sự nhận nàng làm mẹ của kiếp này...

Phương Tuyết thấy Minh Hạo chột ôm mình, sau đó gọi tiếng mẹ, hai mắt nhịn không được đầm lệ, vòng tay ôm hăn, nhỏ nhẹ an ủi hăn: “Con ngoan, lớn rồi đừng khóc, con sắp lên làm cha rồi, đứa bé mà thấy con khóc nó cười đấy.”

Bốn người Kim Long, Phương Thế Ngọc, Phương Linh, Ngọc Tuyết đứng phía sau thấy cảnh hai mẹ con ôm nhau khóc, trong lòng không khỏi xúc động, chột nhớ tới cha mẹ của mình... Dần dần mắt bọn hăn cũng hơi đỏ lên, nhưng là vẫn nhịn khóc được.

“Được rồi, đừng khóc, hôm nay ngày vui mà khóc cái gì.” Phương Thế Ngọc ông ngoại nhìn thấy cảnh này không khỏi cười lắc đầu nói.

“Đúng đó, hôm nay ngày vui khóc lóc cái gì?” Phương Linh bà ngoại bên cạnh nghe chồng mình nói vậy, phụ họa lên tiếng.

Ngọc Tuyết bà nội cười khẽ một tiếng, nhìn Minh Hạo trêu ghẹo nói: “Minh Hạo người lớn rồi mà còn thích ôm ngực mẹ nữa à?”

Kim Long ở sau thì không nói gì, chỉ là trong mắt hiện lên một tia ghen tuông mà thôi, không nghĩ đến Minh Hạo kỹ thuật làm nũng lại cao siêu đến thế, khi ở nhà hăn muốn làm nũng ‘ôm ngực’ Phương Tuyết liền bị nàng nhéo hông đau đến muốn khóc...

Minh Hạo cùng Phương Tuyết đang ôm nhau, nghe mọi người trêu chọc liền nín lại, rồi buông ra.

Sau đó hăn nhìn Phương Tuyết cúi đầu như đứa trẻ có lỗi, nói: “Mẹ, con xin lỗi trong thời gian qua không thể hiếu thảo.”

Phương Tuyết nở nụ cười tuyệt mỹ, nàng lắc đầu nói: “Không sao”

Sau đó, hăn đi tới ông ngoại, bà ngoại hỏi thăm, sau đó đi đến trước người Kim Long hỏi thăm: “Cha, lâu rồi không gặp, cha khỏe không?”

“Hừ, ta khỏe chứ, cũng may lúc đó ta đẳng cấp Vương Giả, jj ta còn chưa nát được, cho nên không cần người lo lắng” Kim Long hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên còn hận vụ Minh Hạo đánh nát jj mình lúc trước.

Minh Hạo mặt hắc, đây là sao, chẳng lẽ lão già này nhớ vụ đánh nát jj lão? Nửa năm trôi qua rồi, không nghĩ đến vẫn còn vì chuyện này mà hận mình.

“Người lớn rồi Minh Hạo, người có thể gánh vác được một phương rồi, nhưng người là đàn ông, có thể tam thê tứ thiếp, có thể tự do phong lưu, nhưng là, không được bội bạc những người yêu mình nghe chưa?” Bỗng nhiên Kim Long hai tay đặt lên vai vỗ vỗ, ngữ khí nghiêm túc dặn dò hẳn.

Minh Hạo lần đầu tiên nghe được ngữ khí nghiêm túc của Kim Long, hẳn trịnh trọng gật đầu nói: “Ta sẽ không bao giờ bội bạc bọn họ.”

Kim Long nghe vậy gật đầu, hài lòng nói: “Tốt lắm, như vậy mới đúng là con trai của ta.”

“Ui a!~” Phương Tuyết không biết lúc nào đã đến sau lưng Kim Long, bàn tay nàng đặt trên hông hẳn vận một cái thật mạnh.

Nàng hai mắt phun lửa nhìn chăm chăm Kim Long, găng giọng hỏi: “Thế nó không phải con trai người thì con trai của thằng nào hả?”

“A đau quá, ta biết sai rồi, tha cho ta đi Phương Tuyết~” Kim Long đau đớn rên rỉ, trên lưng đầy mồ hôi đổ xuống, khuôn mặt nhăn nhó như khi.

“Hừ, vận thêm vài cái cho nhớ.” Phương Tuyết ánh mắt giáo hoạt, vui vẻ nói, sau đó lại tiếp tục dùng sức vận thêm vài cái.

...

Minh Hạo thấy cảnh này hoàn toàn hắc, không quan tâm hai người ‘cực phẩm’ này nữa, hắn đi tới bà nội, Ngọc Tuyết hỏi thăm: “Bà nội ngài nửa năm nay có khỏe không?”

“Ta khỏe.” Ngọc Tuyết gật đầu, hiền từ cười nói.

Minh Hạo nhìn khuôn mặt nàng, so với nửa năm trước, nàng trông có vẻ già hơn, có thể do Kim Hải chết...

Nhớ tới đây, hắn ánh mắt buồn bã, nhìn Ngọc Tuyết, giọng yếu ớt nói: “Con xin lỗi vì không bảo vệ tốt cho ông nội...”

Ngọc Tuyết nghe vậy đôi mắt hơi đỏ lên, sau đó nàng lắc đầu nói: “Không phải tại người, chỉ là không nghĩ đến hắn quyết liệt đến thế, cuối cùng lấy thân mình bảo vệ liên bang nhân loại, đó là lựa chọn của hắn, không liên quan đến người.”

Nàng hơi dừng lại, sau đó khuôn mặt hiền từ nhìn hắn: “Nhưng, hắn dưới tuổi vàng khi thấy người trưởng thành dạng này, có cả đứa con nữa, chắc chắn hắn sẽ rất vui vẻ mà nhắm mắt yên nghỉ.”

Minh Hạo gật đầu, im lặng không nói gì, nghe hai người nói chuyện, những người khác kể cả Kim Long cùng Phương Tuyết không đùa giỡn nữa.

Trong phút chốc nơi này rơi vào không khí u buồn tĩnh lặng.

“Rầm!” Cửa phòng đẩy ra, mỹ phụ y tá vẻ mặt vui mừng chạy ra nói: “Đã sinh, mẹ tròn con vuông, phu nhân sinh ra là một bé gái rất khỏe mạnh, mập mạp, trắng trẻo!”

Nghe vậy, tất cả mọi người trên mặt hiện ra mừng rỡ.

Khi Minh Hạo nghe Tuyết Linh Nhi sinh được bé gái, thở phào nhẹ một cái, cả hai là an toàn rồi, nhưng nghe đến sinh bé gái thì cả người hơi sững sốt, sau đó vẻ mặt vui mừng như điên, trực tiếp chạy vào trong phòng.

Phương Tuyết, Kim Long, Ngọc Tuyết, Phương Thế Ngọc, Phương Linh thấy Minh Hạo vội vàng như vậy chỉ là lắc đầu cười, sau đó chậm rãi đi vào trong.

...

“Oa oa” tiếng khóc bé sơ sinh vang lên khắp phòng.

Minh Hạo vừa bước vào phòng, nghe tiếng khóc của trẻ sơ sinh, chỉ cảm thấy một loại nào đó thân thiết, huyết mạch tương liên, trong lòng chợt sinh ra một loại cảm xúc kỳ diệu khó tả, đột nhiên hẳn vừa cười và vừa khóc trong niềm hạnh phúc, nhanh chân đi đến bà mẹ còn lại đang ôm đứa bé.

“Đưa ta xem đứa bé.” Minh Hạo không chờ đợi được nữa, gấp gáp nói.

“Vâng lão gia” Sau đó bà mẹ nhẹ nhàng đưa đứa bé đang được choàng trong khăn ấm qua tay Minh Hạo.

Minh Hạo hai tay lúng túng chậm rãi tiếp lấy đứa bé, sau đó hẳn đưa mặt lại gần hơn, nhìn vào đứa bé.

Đó là bé gái mập mạp, làn da trắng trẻo, trên đầu có vài cọng tóc trắng thừa, nhìn rất xinh xắn dễ thương.

Minh Hạo nhìn không được, hôn một cái ở má phải của nó.

“Oa Oa” Dường như đứa bé gái cảm nhận được gì, nằng khóc oaoa lớn hơn, giống như nằng bị Minh Hạo bắt nạt chịu ức hiếp vậy.

Minh Hạo hoàn toàn hắc, đây là sao, ta chỉ hôn một cái thôi mà, sao khóc dữ vậy?

“Hạo ca, đưa đứa bé cho em xem.” Giọng nói suy yếu từ trên giường truyền đến.

Nghe Tuyết Linh Nhi muốn đứa bé, Minh Hạo vội vàng ẵm đứa bé đến giường, để nó nằm bên cạnh Tuyết Linh Nhi.

Tuyết Linh Nhi lúc này cả khuôn mặt hơi xanh xao, nàng hô hấp yếu ớt, nàng chậm rãi mở mắt ra, nhìn đứa bé bên cạnh, trong mắt hiện lên tia yêu thương chiều mến của người mẹ, sau đó nàng đưa tay phải bạch ngọc vuốt mặt đứa bé, nói: “Con ngoan chắc là đói bụng, lại đây...” sau đó nàng dở áo lên, lộ ra màu trắng ngọc thô, sau đó đút vào miệng cho đứa bé bú.

Đứa bé như cảm nhận được nơi miệng thức ăn ngon ngọt, liền không khóc nữa, theo bản năng há miệng ra, ngậm lấy ngực sữa bú....

Minh Hạo thấy vậy hơi lo lắng cho sức khỏe nàng, quay qua hỏi bà mẹ bên cạnh: “Tuyết Linh Nhi tình trạng suy yếu như vậy, cho con bú nữa có ảnh hưởng gì không?”

Bà mẹ lắc đầu nói: “Lão gia yên tâm, phu nhân chỉ là hơi suy yếu mà thôi, không có gì đáng ngại.”

Minh Hạo nghe vậy gật đầu nói: “Vậy ta yên tâm”.

Phương Tuyết, Kim Long, Ngọc Tuyết, Phương Thế Ngọc, Phương Linh đi vào trong phòng, thấy mọi sự đều bình an thì mỉm cười, nhìn Minh Hạo nói: “Đi thôi, để cho nàng cùng đứa bé nghỉ ngơi đi.”

“Vâng” Minh Hạo gật đầu một cái, sau đó cùng tất mọi người đi ra khỏi phòng.

...

Tác giả:

Chương này dc ko mấy bác, mấy bác xem rồi cảm nhận nha, mình k biết tả được ko@@ Vs lại mình là F.A chưa có vợ gì cả, cho nên chuyện cảm xúc lên làm cha k biết tả đúng không @@!

G9 nhé, nhớ để lại cmt fb để mình biết chương này ra sao:3

Hình ảnh (minh họa) con gái Minh Hạo:

<http://taiavatardep.com/hinhanh/hinhfck/14124hinh-anh-avatar-be-gai-toc-trang-de-thuong.jpg>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Phu Nhân Sắp Sinh

Minh Hạo một mặt khổ sáp ôm bé gái lên lưng, khiến hạo không nghĩ là cái phần thưởng của hệ thống khủng bố đến thế.

Tên nhiệm vụ (phụ): Có con với Tuyết Linh Nhi

Nội dung: Con con với Tuyết Linh Nhi, sau khi đứa bé chào đời coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Phần thưởng: Gien được tề đặc biệt (không thể xóa, không thể bán, không thể rút, chỉ dùng được với đứa con...)

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ...”

Sau đó, Minh Hạo được thưởng một bình thuốc, click kiểm tra xem thử:

Tên: IQ Gien 200+%

Giới thiệu: dành cho vừa mới sinh đứa bé, khiến não vực mở rộng gấp 4 lần người thường...

Thấy vậy, Minh Hạo vui mừng như điên, sau đó ở Kim Minh Tuyết vừa sinh ra vài ngày, Minh Hạo đã âm thầm cho nàng uống thuốc gien.

Nhưng là, hạo hiện tại hối hận rồi... a

...

Kim Minh Tuyết vô cùng biến thái, một tháng mở mắt, chỉ cần nghe nói chuyện liền có thể nhanh chóng hiểu cùng ghi nhớ...

2 tháng (tuổi hiện tại): biết nói chuyên đơn giản, như ba ba, ma ma, ông nội, ngoại, ôm, bế, đói bụng...

Biết bò...

Hơn nửa năm ngày càng tiếp thu kiến thức nhanh, ví như lúc này, nàng còn biết ‘nịnh hót’ cùng làm nũng ba ba nàng nửa a.

Nào là ‘ba ba vô địch’ ‘ba ba giỏi nhất...’ các loại.

...

Sau lần huyết mạch dung hợp thành cấp SSSSSSSS, Minh Hạo bỗng nhiên cảm thấy vô cùng buồn ngủ, không biết có phải do huyết mạch tác dụng không, nhưng mỗi lần cách 5-10p là Minh Hạo chợt cảm thấy vô cùng buồn ngủ, như là được uống thuốc mê đồng dạng.

Theo ở hệ thống hỏi thăm, thì hệ thống xác nhận đúng là do huyết mạch tác dụng, mỗi huyết mạch saian đều có tác dụng phụ riêng, như trong truyện Goku, thường hay cảm thấy đói bụng cùng tham ăn.

Hoặc giống như Beerus vị thần hủy diệt trong dragonball.

Có thể huyết mạch của Beerus quá cao, cho nên thường xuyên lâm vào buồn ngủ, mỗi lần ngủ là rất lâu mới thức tỉnh.

Cũng may, Minh Hạo dù tác dụng phụ có giống Beerus nhưng chỉ ngủ 4-6 tiếng là thức tỉnh.

Nhưng là ngủ cũng không phải đơn giản vậy, khi Minh Hạo ngủ, huyết mạch giống như phụ trợ tu luyện vậy, mỗi lần ngủ, Minh Hạo sau khi thức dậy đều có thể cảm nhận được trong cơ thể lại tăng thêm vài tia.

Điều này làm hấn không biết nên khóc hay cười, ngủ cũng có thể tu luyện, hèn gì các vị thần hủy diệt trong dragonball ngủ say mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm sức mạnh không những yếu đi mà càng ngày càng mạnh lên.

...

“Cốc cốc cốc” Tiếng gõ cửa vang lên.

“Vào đi” Minh Hạo nằm trên giường, một tay ôm Minh Tuyết, nhàn nhạt nói.

Hơn nửa năm này, Minh Hạo không những hình thể thay đổi cao lên, soái ra, mà còn có khí chất trầm ổn, thành thực, không còn kiểu gọi là nóng tính hay nhiệt huyết sôi trào của tuổi trẻ.

Chắc có thể nửa năm qua hấn lên làm đại thống soái, phải bận rộn xử lý các việc lớn nhỏ ở liên bang, hoặc có thể là lên làm cha làm hấn càng trầm ổn, thành thực hơn chẳng?

“Kíezz” Cửa mở ra, đi vào là lão già lưng hơi cong xuống, đôi mắt đục ngầu nhưng có thần, cũng chính là Khư Mộ Hàn, quản gia hiện tại của biệt thự.

Hấn đi vào phòng, đứng một bên cúi đầu làm lễ, sau đó nói: “Thưa lão gia, phu nhân, tiểu thư(Minh Tuyết), 58 vị phu nhân kia sắp sinh rồi, mời ngài đến để củng cố tinh thần cho các nàng trước khi sinh...”

Minh Hạo nghe vậy sắc mặt bình tĩnh không thay đổi, hấn bình thân gật đầu, mỉm cười nhìn Khư Mộ Hàn nói: “Cám ơn Hàn quản gia cực khổ”

Sau đó quay sang Tuyết Linh Nhi, ánh mắt nhìn nàng, hỏi thăm.

Tuyết Linh Nhi dịu dàng gật đầu, sau đó ánh mắt thâm tình nhìn Minh Hạo nói: “Ta cùng các chị em dù gì cũng là gần bó lâu năm, khi các chị em sinh đẻ, làm sao không đến thăm các nàng được chứ?”

Minh Hạo gật đầu, quang sang Khư Mộ Hàn nhàn nhạt nói: “Hàn quân gia dẫn đường đi”

“Vâng lão gia” Khư Mộ Hàn lần nữa cúi người, sau đó dẫn đường phía trước.

Minh Hạo ôm Minh Tuyết trên lưng, còn Tuyết Linh Nhi sóng vai với Minh Hạo mà đi, nàng vừa nắm tay với Minh Hạo vừa giỡn với con mình.

“Ma ma ôm” Kim Minh Tuyết quay sang Tuyết Linh Nhi, đôi mắt long lanh nhìn nàng, nói.

“Thôi để ba ba ôm được rồi, để ma ma nghỉ ngơi đi” Minh Hạo vỗ vỗ lưng nàng, cười nói.

“Nhưng mà, Minh Tuyết muốn ma ma ôm.” Nghe Minh Hạo nói vậy, Minh Tuyết khuôn mặt hơi nheo lại ra vẻ khó chịu, đôi mắt ươn ướt, giống như là muốn khóc vậy, nhìn nàng vô cùng đáng yêu.

Tuyết Linh Nhi đi bên cạnh thấy Minh Tuyết đôi mắt ươn ướt muốn khóc, trong lòng tình mẹ không khỏi bay lên, nàng mỉm cười, dịu dàng nói: “Linh Nhi hiện tại tình trạng sức khỏe đã bình thường, không có gì đáng ngại, để em ôm con.”

Minh Hạo nghe vậy, khuôn mặt tràn đầy bất đắc dĩ, Minh Tuyết quá thông minh a, nhìn cái kia nước mắt cá sấu như muốn rơi lệ, không thể không đưa nàng qua cho Linh Nhi ôm, nếu không đưa, liền nàng sẽ thật sự khóc nhè lên cho mà coi, mỗi lần khóc phải để Tuyết Linh Nhi dỗ thật lâu mới chịu nín.

Nhẹ nhàng đưa Minh Tuyết chuyển qua cho Tuyết Linh Nhi ôm.

Tuyết Linh Nhi hai tay chậm rãi, dịu dàng tiếp lấy Minh Tuyết, sau đó ôm nàng đến trên lưng.

“Ah~” Đang đi, đột nhiên Tuyết Linh Nhi kêu một tiếng, hai chân giống như giảm phải vỏ chuối bị trượt đồng dạng, cả thân hình nàng ngã ra sau.

Sự việc diễn ra quá nhanh, Minh Hạo cũng kịp phản ứng lại, theo bản năng vội vàng thuấn di ra sau lưng Tuyết Linh Nhi tay ôm nàng, nhưng hăn quên Minh Tuyết còn ở trên lưng theo quán tính từ trên cao ngã xuống dưới.

Minh Hạo tay phải ôm Tuyết Linh Nhi, tay trái kia duỗi ra, định chụp lấy cơ thể nhỏ bé của Minh Tuyết.

Nhưng đáng tiếc, do cơ thể Minh Tuyết quá nhỏ, khiến cho hăn tay trái kia chụp hụt.

Minh Hạo: “...”

Tuyết Linh Nhi: “...”

Hàn quân gia: “...”

Một giây sau, cả 3 người ngã ra, trơ mắt nhìn Minh Tuyết từ độ cao hơn 1m7 rơi xuống đất...

“Không!~” Minh Hạo, Tuyết Linh Nhi, Hàn quân gia đôi mắt muốn lồi ra, bi thảm kêu lên một tiếng.

...

Minh Tuyết đột nhiên cảm nhận được ma ma buông mình ra, sau đó chợt dùng tốc độ ‘bay’ nhanh về ‘phía trước’.

Trong lòng đột nhiên cảm thấy hoảng sợ, nhất là nhìn từ độ cao hơn 1m7 bay xuống dưới đất, thân thể nhỏ của nàng không tự chủ co lại, đôi đồng tử phóng đại, bên trong đồng tử hiện lên hoảng sợ cùng cực, lúc này, chỉ còn cách vài centimet nữa là nàng chạm đất, đột nhiên ánh mắt của nàng thay đổi, trông mắt hoàn toàn chuyển thành màu tím, bên trong xuất hiện 6 vòng tròn đồng tâm.

“Ầm” Trọng lực từ trong cơ thể nàng đột nhiên đánh bật ra, khiến cả thân thể nàng chậm rãi bay xuống khi sắp phải chạm đất,, giống như là nhảy dù đồng dạng, chậm rãi an toàn ngã xuống đất.

Minh Hạo, Tuyết Linh Nhi, Khư Mộ Hàn thấy cảnh này giật mình, cả người ngây ra, ánh mắt khó tin nhìn về Kim Minh Tuyết.

Lúc này bọn họ thấy gì? Ở Kim Minh Tuyết chỉ còn vài centimet nữa là ngã xuống đất, thì đột nhiên có một luồng khí lãng từ cơ thể nàng bắn ra bốn phía, khiến cơ thể nàng lúc sắp chạm đất liền ‘chậm lại’, an toàn ngã xuống, không bị chút thương tổn gì.

“Oa Oa Oa, con sợ mama,baba!” Kim Minh Tuyết nhin không được một hồi khóc rống lên, nước mắt tuôn ra như nước lũ trong chốc lát ướt cả khuôn mặt.

Nghe tiếng khóc của con gái, Minh Hạo lấy lại tinh thần, nhanh chóng thuân đi bế nàng lên vỗ vỗ lưng nàng, nói: “Con ngoan, an toàn rồi, đừng khóc, có ba ba ở đây.”

Nhìn về cái kia khuôn mặt mập mạp trắng trẻo đáng yêu, Minh Hạo có chút đau lòng, sau một hồi công phu vỗ nàng thật lâu mới chịu nín khóc, có thể là khóc mệt mỏi, nàng nằm trên lưng Minh Hạo ngáp vài cái, ngủ thiếp đi.

Nhưng mà...

Đôi mắt nàng hoàn toàn thay đổi, không còn có tròng đen như trước, đôi mắt của nàng hoàn toàn màu tím, bên trong xuất hiện 6 đường tròn màu đen đồng tâm.

Minh Hạo biết trạng thái con mắt của nàng, đây là thức tỉnh trạng thái rinnegan!

Rinnegan thức tỉnh, có thể do di truyền, cùng một điều kiện là ‘sợ hãi’ hay là ‘kích thích’ để thức tỉnh, một khi thức tỉnh thì vĩnh viễn không thay đổi, mà Minh Hạo là trường hợp đặc biệt, có hệ thống trợ giúp, có thể tùy ý thay đổi trạng thái rinnegan, ẩn giấu chúng.

Nhưng Kim Minh Tuyết thì không, nàng hiện tại đã thức tỉnh rinnegan, cho nên không thể ẩn giấu, che lấp được.

Tuyết Linh Nhi cùng Khư Mộ Hàn khi thấy đôi mắt của Kim Minh Tuyết, hoàn toàn không biết việc này, tưởng rằng Minh Tuyết bị bệnh gì nên đôi mắt thay đổi.

Tuyết Linh Nhi vẻ mặt tự trách, đôi mắt trắng đã quay sang nhìn Minh Hạo, sau đó lo lắng nhìn về Minh Tuyết, nhỏ giọng hỏi thăm: “Là Linh Nhi bất cẩn, đưa con đôi mắt của nó...” còn chưa nói hết bị Minh Hạo khoát tay, cắt đứt giữa chừng: “Không có việc gì, nàng hiện tại bình thường.”

Tuyết Linh Nhi đang nói bị cắt đứt, tưởng rằng Minh Hạo giận nàng chuyện lúc nãy, nàng đôi mắt trắng nước mắt tuôn ra, nàng giống như quyết định chuyện gì đó, cắn răng, kề bên tai Minh Hạo thỏ thẻ, nhỏ giọng nói: “Ta thật sự xin lỗi người, là do ta cả, nhưng là đưa con gái không có tội gì a, nếu muốn, thì tối nay người cứ ‘trách phạt’ ta đi, mặc dù ta hiện tại cơ thể ta còn yếu, nhưng ‘nơi đó’ có thể chịu được vài hiệp.” càng nói, giọng nàng càng nhỏ xuống, nhỏ đến như muỗi kêu, khuôn mặt trắng như tuyết hồng lên một mảnh.

Minh Hạo ngẩn người, nhìn khuôn mặt gần như gang tấc tuyệt mỹ kia, trên mặt không biết lúc nào nước mắt đã ướt đầm một mảnh, đôi môi mềm mại hồng hào khiến người muốn cắn một cái.

Lại nghe Tuyết Linh Nhi nói tối này có thể ‘trách phạt’ ‘nơi đó’ của nàng, tiểu jj nhện không được ‘chào cờ’...

Nửa năm nay, vì tương lai con em, nên Minh Hạo chỉ có thể hi sinh nhẫn nhịn, để ‘cậu bé’ cô đơn, không được gần gũi đi chơi với các ‘cô bé’...

Khư Mộ Hàn nhìn cảnh như vậy không khỏi không lên tiếng, ho khan một cái, nói: “Khắc khắc, lão gia, phu nhân, 58 vị phu nhân kia còn nằm trên giường chờ ạ.”

Nghe Khư Mộ Hàn nói, Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi giật mình, nhớ tới còn có lão quản gia ở đây, sắc mặt hai người không khỏi hơi xấu hổ.

Minh Hạo gật đầu, sau đó quay sang Tuyết Linh Nhi nhỏ giọng bên tai nàng, nói: “Khi trở về phòng ta sẽ nói, còn hiện tại có người ngoài không thể nói được.”

Tuyết Linh Nhi nghe vậy gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu, không tiếp tục tìm hiểu nữa, nàng là người thông minh nên biết chuyện gì.

Sau đó Minh Hạo quay sang Khư Mộ Hàn, nói: “Hàn quản gia, việc Minh Tuyết đôi mắt màu tím là bí mật, ta không cho phép, người không được nói với người khác nghe chưa?” trong giọng nói vô cùng lạnh lẽo, đôi mắt nhìn thẳng hăn, giống như là đang cảnh cáo hăn vậy.

Khư Mộ Hàn cả thân thể hơi run rẩy, khi mắt Minh Hạo nhìn vào hăn, giống như con quái vật nhìn vậy, khiến hăn không tự chủ được run rẩy, hăn nhanh chóng gật đầu, cung kính nói: “Vâng thưa lão gia, lão nô đến chết cũng sẽ kín miệng, không nói với ai việc này.”

“Còn nữa, một chút người đi kêu người làm một cái kính tốt nhất cho con gái ta, hơn nữa, phải che được toàn bộ đôi mắt màu tím của nó, hơn nữa việc này được xếp vào cơ mật cấp cao nhất.” Minh Hạo hài lòng gật đầu, nói tiếp.

“Vâng! Lão nô lập tức đi kêu người đặt làm ngay chiếc kính tốt nhất cho tiểu thư.” Khư Mộ Hàn liên tục cung kính gật đầu, sợ hãi nói.

“Ừ, người tiếp tục dẫn đường đi, xem như chưa có chuyện gì xảy ra” Minh Hạo mỉm cười nói.

“Vâng!” Khư Mộ Hàn đi phía trước dẫn đường, Minh Hạo, Tuyết Linh Nhi đi theo sau...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Chuẩn Bị Khởi Hành Tiến Vào Vũ Trụ

Minh Hạo đi qua đi lại trước cửa phòng, Tuyết Linh Nhi đang ngồi ghế chờ đợi, nàng nhìn hắn lo lắng đi qua đi lại thì mỉm cười, nói: “Người không cần lo lắng cho bọn họ đâu, bọn họ sẽ vượt qua ngay thôi.”

Minh Hạo gật đầu, trong lòng hơi bình tĩnh lại, nhắm mắt ngồi xuống ghế.

“Rầm” Cửa phòng mở ra, một vị y tá kia bước ra, nàng nở nụ cười vui vẻ, nói: “Lão gia, phu nhân, 58 vị phu nhân trong phòng đều an toàn vượt qua, mẹ tròn con vuông!!! Tổng cộng sinh ra 35 bé trai, 23 bé gái. “

Minh Hạo gật đầu nhìn vị y tá nói: "Mỗi người các người đi lĩnh 1000 ruby đi".

Sau đó nhanh chân đi vào phòng, Tuyết Linh Nhi thấy vậy chậm rãi đứng lên, ôm Kim Minh Tuyết đi vào theo.

Nghe được lĩnh 1000 ruby, y tá kia vui mừng đến muốn phát khóc, đây là lần đầu tiên mình nhận được nhiều ruby vậy a, trong lòng đối với Minh Hạo +100 điểm hảo cảm

“Oe, oe, oe,oe...!” hơn chục tiếng oe oe trẻ sơ sinh vang dội căn phòng

Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi nghe mà muốn đau tai nhức óc, tiếng oe oe truyền khắp phòng khiến bọn hắn vô cùng khó chịu.

Đang nằm trên lưng Tuyết Linh Nhi, bé gái Minh Tuyết bị tiếng oe oe làm giật mình, từ đang ngủ say thức dậy.

Nàng mở mắt ra, nhìn xung quanh căn phòng, đột nhiên nghe ‘oe oe’ liên tục...trong lòng nàng đột nhiên cảm thấy những tiếng oe oe này vô cùng thân thiết.

“Gì vậy mama” Minh Tuyết quay qua Tuyết Linh Nhi hỏi.

Nghe Minh Tuyết hỏi, Tuyết Linh Nhi dịu dàng mỉm cười, nói: “Đó là các em của con đó”

“Em?” Minh Tuyết tự nói lại một lần nữa, nàng nhắm mắt lại, sau vài giây mở mắt ra, nàng ánh mắt màu tím bên trong lóe lên trí tuệ ánh sáng, nàng vỗ vỗ hai tay, sắc mặt vui vẻ cười nói: “A Minh Tuyết cuối cùng có em rồi! Sau này sẽ có người chơi cùng Minh Tuyết hi hi”

Minh Hạo nhìn Minh Tuyết trong giây lát hiểu ra vấn đề, trong lòng không khỏi cảm thán: “Không biết IQ bình thường của Minh Tuyết bao nhiêu mà lại yêu nghiệt vậy a, nếu IQ bình thường của nàng là 120% + thêm 200% = 320% thì trí thông minh này nếu đặt kiếp trước thì bằng gấp 2 - 3 lần Albert Einstein cộng lại a.

Sau đó, Minh Hạo quét mắt tất cả mỹ nữ đang nằm trên giường, hân thân thiết nói:” Tất cả các người chắc đã mệt rồi, nằm nghỉ ngơi đi, chúng ta ngoài trước.”

Nói xong, hân đến giường từng người, hôn lên môi các nàng, lại hôn lên đứa con mới sinh ra, coi như là bày tỏ sự yêu thương của hân với các nàng cùng con nàng đi.

Hôn 58 người xong, Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi đi ra ngoài, để lại các nàng sắc mặt tái nhợt nhưng hai bên máu các nàng hiện lên một chút hồng hào.

....

6 tháng sau.

Minh Hạo nhàn nhã ngồi trong phòng, một tay bóp ngực Tuyết Linh Nhi, một tay lấy luồng quần túi quần Tuyết Linh Nhi, gọi Khư Mộ Hàn tới.

“Đừng mà Hạo ca, có người ngoài nhìn đây” Tuyết Linh Nhi sắc mặt trắng hồng hào, hơi thở có chút gấp gáp nói.

Minh Hạo mỉm cười tà ý, hắn nói: “Hàn lão gia là người chúng ta rồi, người ngoài cái gì?”

Nghe Minh Hạo vô sỉ nói, Tuyết Linh Nhi đành phải từ bỏ chống cự, để mặc hắn **.

”

Thấy Khư Mộ Hàn tiến vào phòng, nhìn hắn, Minh Hạo hỏi: “Chuẩn bị chưa? Còn có gia đình ta Kim gia cùng Phương gia đã chuyển vào thế giới song song chưa?”

Khư Mộ Hàn tiến vào phòng thấy cảnh Minh Hạo đang **, không dám nhìn thẳng Minh Hạo cùng Tuyết Linh Nhi, hắn cúi đầu nhìn xuống đất, cung kính trả lời: “Vâng, tất cả chuẩn bị hết thừa lão gia, đã chuyển toàn bộ người, không sót một ai”

Minh Hạo gật đầu, nhìn nằm trên giường đang ngủ ngon bé gái, nàng làn da trắng trẻo mập mập, mặc dù hiện giờ nàng còn nhỏ, nhưng khuôn mặt ngũ quan lúc này đã vô cùng xinh xắn, lớn lên liền là một mỹ nữ khuynh quốc, khuynh thành.

“Dậy đi Minh Tuyết, dậy” Minh Hạo lay lay nàng, nhưng nàng vẫn nằm ngủ khò khè bất động, giống như không nghe thấy Minh Hạo kêu dậy vậy.

Kêu một hồi, hần nhịn không được, tay kia bóp đít nàng một cái.

“Ah~Ba ba, để người ta ngủ đi mà...” Bé gái bị bóp, dường như biết Minh Hạo đang bóp nàng, lăn qua một bên nhõng nhẽo rên một tiếng, lại nằm ngủ tiếp.

Minh Hạo sắc mặt hắc, nhìn con của mình đang nằm ì ra như con lợn nái kêu hoài không dậy.

Kim Minh Tuyết hiện nay 8 tháng tuổi vô cùng lanh lợi, IQ của nó vô cùng kinh khủng, hiện tại có thể bằng với đứa bé lớp 7 rồi...

Biết đi, ăn nói như người lớn, tháng thứ 3 có thể tự đi lại như bình thường, tháng thứ 4 nói chuyện bình thường, tháng 5 tự ăn một mình...

...

Tuyết Linh Nhi thấy vậy thì hơi xấu hổ, tròng bên cạnh Minh Hạo, nhỏ giọng nói: “Người thật kỳ cục, kêu đứa con lại đi bóp đít nó, người chẳng lẽ biến thái đến trình độ kia?”

Nghe Tuyết Linh Nhi nói, Minh Hạo sắc mặt già đỏ lên, biện giải: “Ta lúc trước kêu nó hoài nhưng nó cứ nằm ì ra đó, chẳng lẽ ra tay đánh nó? Cho nên đành bóp đít cho nó nhột tỉnh dậy.”

Tuyết Linh Nhi hừ lạnh, hiển nhiên không tin lời nào, ánh mắt nhìn Minh Hạo như con cọp cái nhìn hằn, nàng hầm hừ cảnh cáo: “Nếu người mà dám làm hành động sai trái gì với con bé, ta sẽ không tha cho người.”

Minh Hạo liên tục gật đầu, bảo đảm nói: “Người xem ta là người như vậy ư? Dù gì nàng cũng là con gái ruột của ta a, ta không phải loại cầm thú kia...”

Nàng không thềm tranh cãi với Minh Hạo nữa, Tuyết Linh Nhi quay qua Minh Tuyết, miệng kề bên tai nàng, nói: “Tuyết, dậy đi con, sắp đi ra ngoài chơi rồi.”

“Đi ra ngoài chơi?” Minh Tuyết đang nhắm mắt ngủ, nàng nghe vậy, mơ mơ, màng màng mở mắt ra, hỏi lại.

“Đúng vậy, đi ra ngoài chơi, bên ngoài có nhiều thứ mới lạ lắm, nếu người không tỉnh dậy là ta cùng cha bỏ người lại một mình trong phòng đó!” Tuyết Linh Nhi nhỏ giọng dụ dỗ vừa uy hiếp nói.

Kim Minh Tuyết đột nhiên trợn tròn mắt, sau đó đứng lên nhún nhảy, khuôn mặt vui vẻ cười nói: “Oh Yeah! Cuối cùng mình được ra ngoài chơi hi hi.”

Minh Hạo nhìn nàng tinh thần sáng lạng, nào giống bộ dáng lợn lười lúc này? Hắn không khỏi hai tay che mặt lại, thầm than: “So người với người sao lại khác biệt như vậy...”

Sau đó quay sang Khư Mộ Hàn nhàn nhạt nói: “Đi thôi Hàn quản gia”

“Vâng” Khư Mộ Hàn vẫn cúi đầu cung kính đáp.

Sau đó dẫn 3 người đến cái hồ bơi mà một năm trước Minh Hạo xây.

Một đường đi, hôm nay biệt thự rất kì lạ không giống những ngày qua, trên đường đi trống vắng không còn ai, ngoài trừ bốn người Minh Hạo, Kim Minh Tuyết, Tuyết Linh Nhi, Khư Mộ Hàn.

Kim Minh Tuyết lần đầu đến hồ bơi này, không khỏi tò mò nhìn qua Minh Hạo hỏi: “Ba ba dẫn đến hồ bơi này làm gì? Chẳng lẽ là muốn bơi?”

Minh Hạo không giải thích gì, trực tiếp đi tới bên mẹ con ôm bọn họ vào người, sau đó nhảy xuống nước.

Khư Mộ Hàn thấy vậy, nhanh chóng nhảy theo sau vào hồ.

“Bùm ~”

Cả 4 người thân ảnh đã không thấy đâu.

...

Thế giới trong gương.

4 người cùng lúc đầu trời lên mặt nước.

Kim Minh Tuyết thì kinh ngạc nhìn xung quanh. Trong đầu đầy dấu chấm hỏi, hiển nhiên dù lấy IQ thông minh 300% chưa lý giải được thế giới song song này..

Mà Khư Mộ Hàn, Tuyết Linh Nhi không chút kinh ngạc, giống như đã biết việc này từ lâu, trên mặt không biểu hiện cảm xúc gì.

Minh Hạo trực tiếp ôm Tuyết Linh Nhi, Minh Tuyết thuận rời biệt thự, đi ra ngoài.

...

Bên phía ngoài biệt thự, có hơn hàng trăm ngàn người đang đứng xếp hàng, có già, có trẻ, có gái, có trai, có điểm chung là trên người bọn hắn đều ăn mặc quân trang.

Thấy Minh Hạo đến, tất cả mọi người làm lễ chào quân đội, sau đó rống to một tiếng: “Xin chào đại soái!”

Minh Hạo hài lòng gật đầu, sau đó dẫn theo vợ cùng con hắn, đi tiếp.

Nửa năm qua, hắn bắt đầu kế hoạch thứ 2, đó là xây dựng thế lực riêng của mình.

Đầu tiên, Hành Tinh Cuối Cùng 4 hoàn toàn bị hắc cải tạo, nhà cửa người dân dẹp bỏ, thay vào đó chia làm bốn khu lớn: Khu trường học, khu huấn luyện, phòng thí nghiệm, xưởng sản xuất.

Sau đó, hắc từ cửa hàng tiêu hao 500 triệu điểm mua sắm, mua bánh thuần chủng của doraemon.

“Bánh thuần chủng

Công dụng của nó là thuần hóa bất kì loài động vật nào ăn phải nó. Loại bánh này rất có lợi trong những cuộc phiêu lưu trong rừng hay về thời có khủng long. Tuy nhiên, nó có hình dạng rất giống thuốc xổ nên cần kiểm tra kĩ lưỡng khi sử dụng nó.

Trong một số tập truyện, Doraemon đã sử dụng loại bánh này để thuần dưỡng nhiều loài sinh vật để thoát hiểm hoặc di chuyển như một phương tiện.

“

Tiếp theo, hắc đem tất cả người ở trong biệt thự hắc, trừ tất cả vợ hắc, rồi lại kéo thêm một đám thiếu niên, thanh niên thiên phú không kém, lại kéo thêm tất cả thân nhân của các nàng, gồm hơn hai, ba trăm ngàn người, rồi dụ dỗ, bức hiếp bọn hắc cho ăn bánh này.

Dù sao Minh Hạo hiện tại là đại thống soái liên bang, ai dám không nghe lời?

Cho nên, bọn hắc chỉ có thể ngoan ngoãn ăn bánh do Minh Hạo đưa thôi.

Sau khi ăn hết bánh thuần chủng, liền lập tức độ trung thành của bọn hắc kéo lên 100%, Minh Hạo nói gì nghe đó, như là chó cưng vậy, tuyệt đối không phản bội.

Bước đầu tiên kế hoạch hoàn thành, đến bước thứ hai, cũng là giai đoạn quan trọng nhất. Minh Hạo hao tổn nhiều sức lực, nhờ vào quyền đại thống soái, nhiều lần đưa phi thuyền chuyên chở bọn hắn về Hành Tinh Cuối Cùng 4, sau đó đưa từng chút một vào ‘thế giới trong gương’.

Hai vị nguyên lão cũng là phát hiện chuyện này, hỏi thăm hắn đang làm gì, Minh Hạo chỉ là diện lý do thiếu nhân thủ, cần nhiều người đến đây.

Hai vị nguyên lão nghe vậy hơi nghi hoặc, nhưng cũng là tin tưởng hắn, dù gì hồi trước hắn tuyên bố thành lập xưởng hay trường đặc biệt gì đó, cho nên bây giờ cần nhiều người cũng không có gì không hợp lý.

....

Hiện tại, đến bước cuối cùng, đó là...đi ra ngoài vũ trụ, thu phục tất cả chủng tộc, thành lập nên đế quốc của riêng hắn!

Đây cũng là nhiệm vụ mà hồi nửa năm trước vừa nhận được, trong đó còn có 1 cái nhiệm vụ hắc ám trận doanh.

...

Nhiệm vụ chính tuyến (1)

Tên: tạo ra một đại đế quốc riêng mình.

Giới thiệu: tạo ra một đại đế quốc riêng mình.

Độ khó: SSSSSSSSSSSS (12 S)

Nội dung: trong vòng 20 năm tạo ra một đại đế quốc, yêu cầu: đế quốc có hơn 100 tỷ binh lực, 10 triệu chiến thuyền cấp SSS, 100 triệu chiến thuyền cấp SS, 1 tỷ chiến thuyền cấp S, 10 tỷ chiến thuyền cấp A...

Có một vùng đất (khu vực) riêng, có thể chứa được hơn 100 tỷ người sinh sống....

Thời hạn: trong 20 năm

Phần Thưởng: Tùy chọn 10 món đồ vật bất kỳ (Triệu hoán, gien, trang bị...), có 12 cấp S (SSSSSSSSSSSS)

Thất bại: trong vòng hai mươi năm không hoàn thành nhiệm vụ, đồng nghĩa với thất bại, chết.

...

Nhiệm vụ trận doanh hắc ám (1)

Chính tuyến (1)

Tên: Trở thành đại đế hắc ám nhất vũ trụ

Nội dung: thu phục tất cả chủng tộc toàn vũ trụ, mỗi chủng tộc phải chịch một em có baby với em đó mới coi là nhiệm vụ hoàn thành.

Tiến độ: 0,1%.

Phần thưởng: Phong ấn vũ trụ (kỹ năng), Hắc Ám Hủy Diệt (kỹ năng), Hắc Ám Chôn Vùi(Kỹ Năng) hắc ám đại đế vũ trụ (danh hiệu), Chịch Gái Đại Đế(danh hiệu), Vũ Trụ Dâm Thân(danh hiệu)...

Thất bại: không thời hạn...

...

Khi đó Minh Hạo nhìn hai nhiệm vụ này, sắc mặt hoàn toàn đen, đen hơn không thể đen lại, đây là nhíp điệu chịch gái tất cả chủng tộc trong vũ trụ a,

à không, phải nói ‘chính đáng’ là thu phục tất cả chủng tộc trong vũ trụ mới đúng!

Con đường trở thành dân thần vũ trụ của Minh Hạo sắp bắt đầu từ đây....

.....

Tối này không có chương nhé, k biết tại sao hôm nay buồn ngủ quá @@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Tiến Ra Ngoài Vũ Trụ

[Tác giả đôi lời: Mấy chương này quá dài dòng, sẽ sửa lại chương tiết(nội dung)...đi luôn vào vấn đề chính, không loay hoay mấy vấn đề nhảm nhí nữa!

Cám ơn các bạn kia đã góp ý cho mình, để nhận ra lỗi lầm@@!

Mình xin lỗi các bạn, cũng như cám ơn các bạn đang và đã theo dõi, ủng hộ mình...!]

[Cảnh báo: chương không thuần 18+, không chịu trách nhiệm...)]...

...

...

Minh Hạo nhìn mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng tiến vào vũ trụ, sau đó thuận di tới một nơi trống trải, lại từ trong túi đồ lấy ra món vật phẩm khác.

“Vật phẩm: Giếng nước tiên phu”

Giới thiệu: Tạo ra một bản sao hoàn hảo của vật bị rơi xuống suối, và nữ thần robot trong giếng sẽ tặng nó cho người trung thực, tuy nhiên lại không trả lại vật bị rơi xuống đó.

Cách sử dụng:Bỏ những thứ cần thiết xuống giếng, nữ thần Robot sẽ xuất hiện. Nếu bạn nói chuyện một cách trung thực những gì đã bị bỏ xuống cho nữ thần, từ những thứ đã được thả xuống, để cung cấp cho bạn những vật phẩm tốt hơn.

Đó là một cái vòng khá tròn cỡ 5m khá nhỏ, nhưng Minh Hạo có xem trong doraemon là nó có thể sao chép mọi thứ, cho dù lớn nhỏ cũng có thể sao chép.

Sau khi lấy ra cái vòng, Minh Hạo đặt nó xuống đất, sau đó từ trong ba lô lấy ra phi thuyền cấp SSS mà hồi trước mình quay trúng.

Siêu cấp hư không mẫu hạm (cấp SSS)

HP: 100.000.000.000 (100 tỷ HP)

Là sức chịu đựng của tàu

Defense:: 100.000.000.000.000 (1000 tỷ)

MB (năng lượng tàu): 100.000.000.000.000 (1000 tỷ MB)

Giới thiệu: Là một siêu cấp mẫu hạm hư không, có chiều dài bằng 20000m, chiều rộng 30000m, tổng khối lượng: 800000...(X) tấn..., loại tàu chung cực: có giáp vô cùng mạnh mẽ, phía ngoài có một tầng năng lượng bảo hộ năng lượng cực mạnh, có thể chống lại 10 lần siêu cấp vũ khí hủy diệt loại (S), trên thân trang bị tháp pháo, pháo lazer, tự pháo, tên lửa hư không hơn 3000 loại súng khác nhau trang bị trên tàu.... Là một ngôi nhà khổng lồ di chuyển trong hư không.

...

Nhìn phi thuyền cao to gấp 1000000 lần mình, Minh Hạo không khỏi run lên, cái này to quá liệu có bỏ vào vừa không?

Hắn nhìn cái giếng tiều phu, lại nghĩ đến tương lai chinh chiến ngoài tinh không không thể thiếu chiếc thuyền này được.

Liều! Cầu phú quý trong nguy hiểm! Minh Hạo cắn răng nghĩ, lập tức, hắn dùng sức di chuyển con thuyền, khiến cái đầu nó chống ngược thẳng

lên trời, canh ngay cái miệng giếng vong tròn, sau đó liền hai tay thả ra.

Khi phi thuyền rớt vào miệng giếng đột nhiên thu nhỏ lại gấp 10000... lần hình thể, khiến nó hình thể vừa phải với cái miệng giếng, sau đó dễ dàng không trở ngại rớt vào bên trong giếng.

Minh Hạo đứng đó chờ đợi, cầu nguyện cho ‘nữ thần giếng’ ngời lên, nếu không là mất luôn cái thuyền cấp SSS a.

5 phút...giếng tiêu phu chưa có động tĩnh

10 phút...

30 phút

1 tiếng...

3 tiếng....

6 tiếng...

Đứng chờ ròng rã 6 tiếng, Minh Hạo hiện tại có chút mất kiên nhẫn.

Trong lòng có chút hơi thất vọng, chẳng lẽ là thất bại? Hắn không cam lòng a, phải biết đó là cấp SSS.

Ở lúc Minh Hạo muốn bỏ đi, miệng giếng bỗng nhiên sôi lên từng bọt nước, sau đó, chỉ thấy một người con gái mặc áo trắng trời lên miệng giếng, nàng hai mắt nhắm nghiền, trên tay đang cầm cái phi thuyền hình dáng ‘đồ chơi’ vô cùng mới mẻ, nhìn Minh Hạo nói: “Người có phải làm rơi chiếc thuyền này?”

Nhìn về người nữ cùng cái đồ chơi ‘bé tí teo’, Minh Hạo thấy vậy biết mình thành công, trong lòng mừng như điên, nhưng mặt ngoài vẫn là bình tĩnh, hắn mỉm cười lắc đầu nói: “Không, thứ này không phải của ta.”

Cô gái nghe vậy gật đầu khen ngợi nói: “Người đúng là người thật thà, đây là món quà khen thưởng cho người sự thật thà này, hãy nhận lấy.”

Sau đó, nàng ném chiếc phi thuyền ra ngoài rồi nhanh chóng lặn xuống giếng cùng với chiếc giếng biến mất.

Nhìn thấy phi thuyền bay lại mình, Minh Hạo nào dám đón đỡ? Nhanh chóng thuấn đi ra ngoài cách 100m.

“Ầm!” Quả nhiên, Chiếc phi thuyền ‘mini’ bay tới nơi khi này Minh Hạo đứng đột nhiên nó phóng đại to lên.

10m...100m...1000m...10000m...100000m...

To đến nỗi Minh Hạo cũng không thể đếm nổi, hắn nhìn về chiếc thuyền, hình dáng bên ngoài không khác gì phi thuyền cấp SSS cũ của hắn, nhưng có điều nhìn to hơn, uy phong hơn mà thôi.

Tò mò không biết đẳng cấp của chiếc phi thuyền này ra sao, hắn click kiểm tra.

Truyền Thuyết Hư Không Mẫu Hạm (cấp SSSSS)

HP: 500.000 tỷ HP

Defense:: 1.000.000 tỷ

MB (năng lượng tàu): 1000000 tỷ MB???

Giới thiệu: thuộc loại truyền thuyết hư không mẫu hạm, loại này vô cùng khủng bố, có thể chống đỡ 10 loại laser hủy diệt chung cực cấp SSSSS từ các phi thuyền bắn tới, có màn bảo vệ siêu khủng, có thể hóa người máy cơ giới.

Trên thuyền gồm có: chục triệu pháo hạm, trăm triệu tên lửa đạn đạo, hệ thống radar mạnh mẽ, chục triệu súng laser...

Tác dụng: dùng để dùng để vận chuyển tàu con, tiếp nguyên liệu, hóa robot trạng thái đánh nhau. Là một huyền thoại mẫu hạm. Sức chứa trên tàu: 1000 tỷ người, 100 tỷ triệu loại tàu con, 10 tỷ triệu loại tàu trung, 5 tỷ triệu loại tàu siêu lớn.

-Hệ thống trí AI thông minh huyền thoại(Max): tự động nhận biết địch ta, tự động triển khai tàu lái thông minh, tự động phán đoán tình thế, tự động tính toán số liệu bày ra chiến thuật đối phó....

-Siêu cấp radar: quét hình siêu cực mạnh, có thể quét ra các nơi như: hỗn loạn thời không, hư không quái vật, những nơi 'thời tiết' bất ổn. Phạm vi: toàn bộ vũ trụ

-Huyền thoại giáp mẫu hạm: chống lại 10 lần siêu cấp vũ khí hủy diệt loại cấp (SSSS), có thể chống lại công kích của truyền thuyết (100 lần).

-Tầng năng lượng bảo vệ phía ngoài: khi bị bắn trúng, phần bảo vệ màn năng lượng sẽ đỡ lấy, có thể chịu đựng 30 lần siêu cấp vũ khí hủy diệt (cấp SSSS), chịu đựng công kích của Truyền Thuyết 500 lần.

-Tự động hấp thu năng lượng(max): tự động hấp thu năng lượng xung quanh, vĩnh cửu không cần năng lượng

-Tự động chuyển hóa năng lượng thành nguyên liệu: tự động chuyển biến thành năng lượng khi cần.

-Có 100 tỷ robot tự động lái(phi thuyền), ...

-Bước nhảy không gian huyền thoại...

-Biến thành robot huyền thoại (trạng thái): chuyển trạng thái phi thuyền sang robot, sẽ dùng năng lượng chung cực hủy diệt trở thành vũ khí laser, một nhát laser có thể hủy diệt???? năm ánh sáng phạm vi, sau khi hóa robot: (giáp tăng 30%) (tốc độ tăng 150%) (tấn công tăng 100%).

-Chung cực huyền thoại laser hủy diệt: bắn được 3/3 lần, có thể hủy diệt một ngân hà dễ dàng.

...

Minh Hạo kinh ngạc há hốc mồm nhìn bảng thông tin, đây cũng quá khủng a, một lần tăng lên 2 con S!

Sau đó khuôn mặt chuyển biến vô cùng vui mừng, trong lòng hơi yy “Nếu có thêm hai, ba cái giếng nước tiểu phu thì hay biết mấy, sau đó bỏ đại thanh đao vào, rồi lại bỏ rinnegan vào...”

Vài phút sau, Minh Hạo bình tĩnh trở lại, có lúc trước 8 con S, nên cũng là nhanh chóng lấy lại tinh thần, không chìm đắm vào ‘vui sướng’, thu hồi chiếc thuyền vào túi đồ

.

Hiện tại kế hoạch cuối cùng, bắt đầu!

Trở lại không gian chân thật.

Minh Hạo biến hình super saiyan legend 1, sau đó dùng năng lực nguyên tố, biến tất cả hồ bơi thành nước đá đông đặc đem thu nhỏ lại.

Sau đó trực tiếp lấy phi thuyền cấp SSSSS ra.

“Ầm!” Trên Hành Tinh Cuối Cùng 4 đột nhiên nhô ra chiếc phi thuyền khổng lồ, khiến toàn bộ mặt đất chấn động dữ dội, các tòa nhà giống như chịu không được loại này chấn động liên tục đổ sập xuống không ngừng.

Minh Hạo không quan tâm có bao nhiêu người chết trong vụ này, dù gì hẳn cũng không phải thánh thiện hay anh hùng cứu thế.

Sau đó, trực tiếp leo lên phi thuyền.

Bên trong phi thuyền vô cùng rộng lớn, có hơn 10 triệu cái sân bay cộng lại, lại ngó phía trên, ở trên là hơn trăm ngàn cái tầng lầu khác nhau, Minh Hạo nhìn thấy rộng khủng bố như vậy không khỏi sắc mặt tái đi...

Đây là muốn đi tới khi nào a? Lại làm quen một chút, phát hiện phi thuyền này có thiết kế riêng biệt để di chuyển qua lại các nơi trong thuyền vô cùng đặc biệt.

Đó là dạng giống thang máy, nó có thể liên thông tất cả phòng: chỉ huy, vui chơi, nấu ăn...

Chỉ cần người đi vào thang máy, sau đó chờ 5-10s, liền là tới nơi cần tới, không cần phải cực khổ đi bộ hoặc thuận di.

Sau đó, Minh Hạo tìm một nơi không gian rộng rãi cỡ chừng 1000m, trực tiếp đem hồ bơi đông đặc thả ra, trở lại dạng chất lỏng thường.

Tiếp đó, hẳn di chuyển một nửa người ở thế giới trong gương sang đây.

Làm xong hết thủ, hẳn cầm lên máy truyền tin cho bộ môn bảo vệ năng lượng phía ngoài, trầm giọng nói: “Ta lấy đại thống soái chức danh, lập tức yêu cầu mở ra năng lượng phía ngoài.”

“Nhưng đại thống soái, đột nhiên trên hành tinh 4... “ Bên kia hồi âm lại nhưng chưa kịp nói hết, bị Minh Hạo cắt ngang: “Người đây là cố tình làm trái quân lệnh của đại thống soái? Người cùng cả nhà người muốn chết?” Minh Hạo âm thanh nghiêm nghị, uy hiếp nói.

Đầu bên kia nghe được đại thống soái nêu tội danh cùng cả nhà xử tử, cả người hăn không nhịn được run rẩy, sau đó mặc kệ cái gì phi thuyền khổng lồ, lập tức kêu tất cả nhân viên mở ra cổng năng lượng.

“Đã mở thừa đại thống soái!” Bên đầu bên kia vẫn còn run rẩy hồi âm.

“Tốt lắm” Minh Hạo trả lời ngắn gọn, sau đó trực tiếp tắt máy truyền tin.

Đi đến buồng lái, Minh Hạo làm kiểm tra sơ lược: xác nhận vân tay, nhóm máu, khuôn mặt mới có thể kích hoạt phi thuyền được...

Làm xong hết thủ, phi thuyền đột nhiên sáng lên, buồng lái đột nhiên từng cái nút màu đỏ, màu xanh, màu vàng, màu đen nhấp nháy.

“Xin chào, ta là trí thông minh nhân tạo của phi thuyền này, xin mời ngài đặt tên?” Âm thanh tính cơ giới trong thuyền vang lên.

Minh Hạo sắc mặt bình tĩnh không thay đổi, hăn hơi nghĩ tí, lấy cái tên đơn giản, lạnh nhạt nói: “Zero I”

“Đã xác nhận tên, Zero I”

“Đang kích hoạt...”

“Radar đang quét toàn diện...”

“Truyền tải dữ liệu...”

“Hoàn tất, xin mời ngài đưa ra chỉ dẫn.” âm thanh trí thông minh nhân tạo liên tục vang lên.

...

“Đình! Chủ nhân nhận được nhiệm vụ hắc ám trận doanh, xin mời chủ nhân nhanh chóng kiểm tra” Hệ thống trong đầu đột nhiên vang lên âm

thanh.

Nghe vậy, Minh Hạo ý niệm chìm vào trong đầu, mở ra bảng nhiệm vụ xem xét.

Hắc Ám Trận Doanh nhiệm vụ (2).

Chính tuyến

Tên: Trở thành đại đế hắc ám nhất vũ trụ (chi nhánh)

Nội dung: Đi đến Hỏa Thiên Tinh cứu Hỏa Vương Tộc cùng đến đón Hỏa Thiên Hương.

Hoàn thành: +1 phần quà bí mật.

Thời gian: 30 ngày.

Thất bại: jj bị chống lên mãi mãi, không bao giờ bị tuột xuống được.

...

Nhìn nhiệm vụ, Minh Hạo hơi có chút bất ngờ, lại nhìn thất bại, sắc mặt có chút đen.

Hỏa Thiên Hương, cái tên này Minh Hạo vẫn nhớ như in, nhất là cái ấn tượng lúc trước, khi hắn ‘chọt’ vào bên trong của nàng...

Bên trong nóng hầm hập như lửa, lại nhờn nhớt như ...khiến người muốn lại vài phát vào đó...

Minh Hạo nghĩ tới cảnh *** jj không nhịn được chống đầu lên, cao ngạo chào cờ.

“Xin mời ngài đưa ra chỉ dẫn.” hệ thống trí thông minh nhân tạo phi thuyền vang lên âm thanh nhắc nhở.

Nghe được cái này, Minh Hạo mới từ cảnh *** tỉnh lại, sau đó trực tiếp chỉ huy: “Lập tức trong vòng 10 ngày tiến đến Hỏa Thiên Tinh!”

“Đã rõ.” Âm thanh kia đáp lại, sau đó, phi thuyền bắt đầu chậm chậm bay lên không trung, tiếp đó bay ra ngoài tầng khí quyển của Hành Tinh Thứ 4, tiến vào vũ trụ...

Minh Hạo dục hỏa không chịu nổi, đi thang máy, truyền đến phòng của vợ hắn.

Căn phòng này dành cho 59 người vợ hắn, cho nên vô cùng rộng rãi, có hơn 1000m khoảng chừng, trong đây có đầy đủ mọi thứ: phòng vệ sinh, phòng bếp, phòng vui chơi dành cho con nít, phòng cách âm...

Từng chiếc giường phân ra 1m-2m, nhìn hơn 58 mỹ nữ đang nằm trên giường đang cho con bú, còn Tuyết Linh Nhi thì đang ngồi chơi với Kim Minh Tuyết.

Nhìn hơn 58 mỹ nữ lộ ra từng ‘bầu vú mẹ’ sữa trắng nõn, Minh Hạo có chút nhẫn nhẹn không được đi tới cũng là ‘tham lam’ tranh cùng mấy đứa con ‘uống sữa’....

“A không được, Hạo ca hư quá a, đây là sữa dành cho đứa bé không phải dành cho Hạo ca...”

“Không sao, có gì ta cho các người ăn ‘sữa’ bù lại là được chứ gì?” Minh Hạo vô sỉ trả lời.

“Đừng, có Kim Minh Tuyết đang nhìn...”

“Nó còn con nít hiểu gì? Nếu có chỉ coi như ta uống sữa bình thường thôi.” Minh Hạo lần thứ hai da mặt dày, sắc mặt không đỏ, thuần thực vô sỉ đáp.

Sau đó, thừa cơ hội các mỹ nữ đang cho con bú không thể phản kháng được, hần chọn góc mù khiến Kim Minh Tuyết không thấy, đi ra sau lưng các nàng, sau đó giở cái mông các nàng lên, xé rách một lỗ quần nhỏ để vừa cây súng, sau đó, nhét cây súng vào.....

Thấy Minh Hạo dâm dê vô sỉ vậy, các nàng liền lập tức biết Minh Hạo muốn làm gì, nhưng đã không kịp, chỉ có thể bắc đẩu dĩ tiếp nhận...

“Phốc” Cây thương thuận lợi đâm sâu vào trong LỒNg đất, khiến nước từ trong “LỒNg” đất phun ra như suối

“AH~ Đang cho con bú...không được a Hạo ca~~~”

“Nha Nha~~~~”

Trong phòng truyền ra từng tiếng rên rỉ khoái lạc, sung sướng... cùng tiếng súng nổ vàng rên: bạch bạch bạch bạch...

Mà Kim Minh Tuyết không biết tiếng này là gì, tưởng rằng ai đó đánh rầm, nàng quay lại tò mò hỏi Tuyết Linh Nhi: “Mẹ, cha cùng các dì kia đang chơi trò đánh rầm à? Sao con thấy cha ngồi sau lưng các dì ấy là tiếng ‘bạch bạch bạch’ phát ra thế?”

Câu hỏi này vô cùng ngây thơ, khiến cho người xung quanh ai cũng nghe được, sắc mặt tất cả mọi người hiện lên hồng hào xấu hổ.

Mà Minh Hạo đây? Hần dù trong lòng có chút xấu hổ, nhưng là vẫn tiếp tục ‘cày cuốc’ đất như bình thường.

Tuyết Linh Nhi nghe con gái hỏi, sắc mặt có chút hồng hào, ánh mắt né tránh không dám nhìn thẳng nàng, trả lời: “Ừ, cha con đang chơi ‘đánh rầm’ với các dì đó con.”

Kim Minh Tuyết nghe vậy, sắc mặt vui vẻ, cười hỏi:” Vậy con qua đó chơi ‘đánh rằm’ với cha được không?”

“Không được!” Tuyết Linh Nhi cùng các mỹ nữ khác nghe vậy khuôn mặt xấu hổ, từ mặt đỏ đến tai, nhanh chóng nói.

Minh Hạo nghe vậy, ‘cây súng’ không tự chủ được giật lên phía trên, đâm thật sâu vào trong "lòng đất".

“PHỐC”

“Hự, Hạo ca, *** rách a” Một mỹ nữ đang ngồi ‘chống khu’ mông lên, không khỏi từ trong miệng phát ra hừ đau một tiếng nói

....

Kim Minh Tuyết mặt nhăn lại, ra vẻ khó chịu, quay đầu đi chỗ khác, trong lòng thầm nghĩ: “Sao cha cùng các dì ấy chơi đánh ‘rằm’ được, còn mình thì không? Chẳng lẽ do mình còn nhỏ?.” nhìn xuống ngực mình...*_*

....

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Liên Bang Chặn Đánh (1)

Tổng bộ liên bang

Trong phòng hơn trăm người ngồi, ngồi ở trên cao là hai vị nguyên lão trong liên bang.

Một người nguyên lão đứng lên, ánh mắt nhìn xuống dưới một vòng, nói: “Hiện tại đại thống soái có biểu hiện phản nhân loại, dẫn theo tất cả người thân gia đình, thân nhân các vợ hãnh đi ra ngoài vũ trụ...”

“Theo điều tra, ở một năm gần đây hãnh có nhiều biểu hiện kỳ lạ như đem tất cả thân nhân của hãnh dời đến Hành Tinh Cuối Cùng 4...”

“Hiện tại người tra xét biệt thự hãnh hoàn toàn trống rỗng, toàn bộ người, quản gia, hơn 30 vị truyền kỳ toàn bộ mất tích...”

“Hơn nữa, không biết hãnh lấy từ đâu ra chiếc mẫu hạm lớn đến thế, nếu ta đoán không lầm thì nó thuộc cấp SSSS hoặc có thể...thậm chí là SSSSS.”

Nói đến đây, hãnh sắc mặt ngưng trọng, trong mắt hiện lên sát cơ vô tận không chút giấu diếm.

Vị khác nguyên lão bên cạnh đứng lên, hãnh trầm giọng nói: “Ta không biết tại sao hãnh lại làm vậy, nhưng theo tình báo, hiện tại Minh Hạo có 90% khả năng là phản chúng ta, theo nhiều dấu hiệu cùng chuyên gia đoán, mang hết bằng hữu, thân nhân theo để đề phòng chúng ta lấy bọn hãnh ra làm uy hiếp.

Mà ở trong quá trình điều tra, hắn đã mang theo hết gần 300~400 ngàn người!

Bây giờ, Ta lấy chức vị nguyên lão ra phán xét cao cấp nhất, truy nã Minh Hạo! Tập trung hết tất cả hỏa lực ngăn chặn hắn lại, bằng mọi giá phải bắt hắn về đây cho ta lập tức, nếu hắn dám phản kháng, giết!” trong giọng nói sát khí vô tận, giống như Minh Hạo là kẻ giết cha mẹ hắn đồng dạng.

“Vâng” Người ở dưới nghe vậy rùng mình, lập tức chạy đi thi hành nhiệm vụ.

...

Trên tàu Zero I, trong phòng bếp.

Hôm nay Minh Hạo tự mình nấu thức ăn, biểu diễn một phen công phu tài nấu nướng của mình, hiện tại hắn đang đứng nấu món ăn, phía sau hắn là chục mỹ phụ đang giúp phụ hắn.

Hôm nay, Minh Hạo quyết định làm mấy món sữa như:

Món khai vị dành cho trẻ em:

+ Sữa chua trộn hoa quả: chọn các loại quả để trộn với sữa chua trắng tạo nên các hương vị khác nhau. Có thể là múi mít xé nhỏ vàng ươm, chút cùi vải trắng mọng, miếng dưa hấu đỏ tươi hay kiwi xanh biếc cắt hạt lựu...

+Sữa chua cà phê: chỉ cần thêm vào cốc sữa chua trắng vài giọt cà phê, cái ngọt mát của sữa chua sẽ kết hợp với hương vị đặc trưng của cà phê tạo thành một “biến tấu” thơm phức rất khó cưỡng.

...

Món chính dành cho người lớn:

+ Gà nấu sữa: Thịt gà khi “sánh đôi” với sữa bông có hương vị thơm ngon đến bất ngờ.

+Tôm hấp sữa

+Bò nấu sữa

+ Trứng hấp sữa

+Chim hấp sữa.

Những món ăn này đều thuộc loại đẳng cấp truyền thuyết đã tuyệt chủng từ 1000 năm trước.

Mà nguyên liệu đây? Minh Hạo có hệ thống, cho nên chỉ mất vài trăm điểm mua sắm là tất cả nguyên liệu đều có.

Nhưng, đặc biệt là nguyên liệu chính: sữa

Đây không phải sữa mua từ hệ thống, mà là...

Sữa từ loại ‘các bầu ngực’ tuyệt vời ông mặt zời kia làm nguyên liệu.

Hôm nay vừa tranh sữa với mấy đứa con, đột nhiên hần mới nhớ lại ‘ước mơ’ ở thế kỷ 21 này!

Minh Hạo lợi dụng năng lực điều khiển nguyên tố của mình, khiến 59 mỹ nữ của hần ‘nặn’ ra sữa, sao đó hần đem bọn chúng đông lại, bỏ vào ‘bình’, hần ở thế kỷ 21 có niềm biến thái rất tuyệt vời, đây là cái ước mơ mà hần không dám nghĩ: Lấy sữa ‘người’ làm nguyên liệu thức ăn.

Nhưng là, nếu chỉ có một người sữa, sẽ không đủ để làm thức ăn, nhưng mà hiện nay 59 người mỹ nữ sữa đây!?

Minh Hạo đã chứng minh được câu tục ngữ: Một cây làm chẳng lên non, ba cây chụm lại lên hòn núi cao.

Một người sữa, sẽ không đủ làm nguyên liệu cho các thức ăn, nhưng 59 bầu sữa liền là đủ, thậm chí còn là dư dả nữa!

Cho nên Minh Hạo lợi dụng cơ hội hiếm có lần này hóa thân thành trở thành người vắt sữa, đi tới từng bầu vú khác nhau, hai tay hoạt động, vắt ra, sau đó điều khiển nguyên tố đông đặc, rồi bỏ vào bình...

Nhìn từng bình sữa màu trắng tuyết vời kia, Minh Hạo trong lòng càng phấn khích, làm nhanh hơn hơn...

...

1 tiếng sau.

Phòng ăn, trên bàn đầy món thơm ngon, mùi vị thơm nức nở.

Tất cả mỹ nữ đều dẫn theo con của mình tới đây, tổng cộng 119 người, bao gồm Minh Hạo.

Cái bàn dài cỡ 100m, chia dài làm hai bên người ngồi,

Ngồi trên ghế, nhìn từng món ăn mùi vị thơm ngon đậm đà, chỉ mới hít một cái, tất cả mỹ nữ không nhịn được cả người run.

Đây là... các nàng không nghĩ trên đời lần đầu tiên cảm thấy có loại mùi vị như thế này!!!

Cho dù các nàng ở gia tộc thường ăn các món sơn hào hải vị, những món này không một món nào là dành cho người cao sang, quý phái...

Nhưng, các nàng tưởng rằng không còn có món ăn nào khiến khiến khẩu vị các nàng nhập tâm.

Nhưng, hiện tại mới biết mình hoàn toàn sai, trước món ăn trên bàn này, tất cả món ăn mà các nàng từng ăn, cao sơn mỹ vị đều là kém xa gấp 1000 lần.

Chỉ cần hít một hơi nhỏ, ngửi mùi thức ăn bay vào mũi, lại liên tưởng đến Hạo ca lúc này vừa nặn sữa vừa cày cuốc...

Bỗng nhiên các nàng cảm thấy cả thân thể nóng hừng hực, phía dưới không tự chủ kẹp lại, như được Hạo ca đút ‘thương’ vào người các nàng, khiến các nàng kìm không được phía dưới rục rịch, dâm thủy không khống chế được, bắt đầu ở dưới tràn ra, kể cả Tuyết Linh Nhi cũng vậy.....

Mà những đứa bé đang ngồi bên cạnh mẹ chúng kia thì hoàn toàn khác, chỉ cảm thấy món ăn này vô cùng ngon, lại khiến bọn hắn nghe mùi, nghĩ những thức ăn trên bàn là ‘sữa’ của mẹ mình, khiến bọn chúng muốn ‘bú’ nửa thôi...

Còn Kim Minh Tuyết nghe mùi chỉ càng đơn giản, chỉ thấy mấy món ăn này vô cùng ngon, nàng rất muốn ăn một cái, bụng nàng không tự chủ kêu rột rột lên, quay sang ánh mắt tội nghiệp nhìn Tuyết Linh Nhi nói: “Mẹ, ta đói.”

Tuyết Linh Nhi ngồi trên ghế sắc mặt hồng hào, hơi thở gấp gáp, không tự chủ dợc hai chân khép lại, sau đó một tay đưa vào trong, nhắm mắt hưởng thụ. Nghe Kim Minh Tuyết nói thế, nàng mở cặp mắt trắng dã ra, nhìn nàng dịu dàng nói: “Chờ một lát nữa nhé” sau đó nhìn về vị trí chủ bàn, chờ Minh Hạo ra lệnh, dù gì ở đây tất cả mỹ nữ đã 100% thuần phục Minh Hạo, lấy Minh Hạo làm chủ, nếu Minh Hạo không nói thì các nàng không dám tự tiện cầm lên ăn.

Nghe mẹ nói chờ một lát nữa, Kim Minh Tuyết sắc mặt xụ xuống, nhưng nhìn xung quanh, thấy mọi người chưa ăn động đũa nên không nói gì, chỉ

có thể mặt xỉ lại, ráng nhin đói bụng.

5 phút sau...

Các mỹ nữ hiện tại sắc mặt đỏ lừ lên, hơi thở không ổn định, từng người trong miệng nhin không được rên rĩ “A~H...”, một tay ôm con, một tay đưa vào quần của mình, nhắm mắt lại...

Trong phòng chột có mùi vị kỳ lạ...mùi thức ăn, mùi sữa... và mùi nước gì đó...trộn lẫn với nhau, tạo thành mùi vị lạ lùng, vừa kích thích, vừa thơm ngon, vừa kỳ lạ....

Minh Hạo ngồi bàn chính giữa cũng là thấy đói bụng, nhìn từng mỹ nữ *** sắc mặt đen lại, mình nhớ đâu bỏ dâm được đâu? Không khỏi giả bộ ho khan một cái, sau đó nói: “Khặc, mọi người có thể bắt đầu ăn.”

“Vâng!” Nghe được Minh Hạo lời nói, lập tức tất cả mỹ nữ như là sói đói lâu ngày chưa được ăn, tất cả các nàng mặc kệ mặc kệ hành vi thô lỗ không thực nữ của mình, thậm chí có người không lấy đũa, tay trực tiếp cầm lên ăn điên cuồng, miệng dính đầy ‘sữa’.

Minh Hạo cũng là bắt đầu ăn, hắn nhai nhả chậm rãi gắp từng cái, tôm hấp sữa, ah~ thật ngon, mùi vị như là được bú sữa mẹ vậy, ngọt ngào nhột nhạt, lại là kết hợp nhiều loại mùi vị sữa từ những mỹ nữ khác nhau tạo thành loại sữa đặc biệt có một không hai trên thế gian, Minh Hạo là người chế tạo ra loại sữa này, cho nên có thể nói là sữa đặc quyền, chỉ có hắn, vợ, con hắn được "uống" mà thôi.

Hắn đặt tên cho sữa này là: Sữa Mỹ Nữ.

Sữa Mỹ Nữ không như các sữa bò hay sữa dê hoặc sữa ông thọ ở thế kỷ 21 khiến người ăn uống nhiều ngán, ngược lại, mùi rất thơm, ngọt, lại nhiều mùi vị khác nhau tạo thành, khiến người ăn hoài không ngán.

Lại kết hợp với tôm, beo béo ngon ngọt, khiến người càng muốn ăn thêm.

Nhưng các mỹ nữ thì khác biệt hoàn toàn, sau khi ăn vào, các nàng chỉ cảm thấy cả người như bị Minh Hạo đưa thương vào cày vạy!~

Các nàng chỉ cảm thấy, thân thể mình, Miệng, khu vườn thần bí cùng khu cúc hoa, tràn ngập ‘cậu bé’ của Minh Hạo, sau đó liên tục bị hấn "nhấp", mùi vị của ‘sữa’ tươi từ "cậu bé" bắn vào trong...

“Ah~~!”

“H~ừ”

“A~!”

“Nha~~”

Toàn thể 59 mỹ nữ kìm không được rên rỉ một tiếng, sắc mặt đỏ như trái táo chín, thân thể không kìm được run rẩy mạnh mẽ...

Nước từ phía dưới các nàng liên tục chảy ra, làm ướt cả chiếc ghế ngồi, không những thế, hai bầu sữa các nàng sữa liên tục chảy ra không ngừng ...

(còn tiếp)

.....

Tôm Hấp Sữa (hình):
<http://www.crispywaffle.com/images/cocoshrimp2.jpg>

Còn cái khác ae GG xem nhé:v

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Liên Bang Chặn Đánh (Hết)

Minh Hạo cùng các mỹ nữ ăn xong đều trở về phòng của mình nghỉ ngơi. Nằm trên giường, Minh Hạo click xem bảng thông tin.

Tên: Kim Minh Hạo

Danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống (+100% mị lực), Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường

HP: 2.000.000.000

MB: 9.999.999.999.999

Kinh nghiệm: Truyền Kỳ hậu kỳ (1000000000000 tỷ exp)

Đăng cấp hiện tại: Truyền Kỳ trung kỳ.

Điểm mua sắm: 613 triệu điểm mua sắm

+Vật phẩm: Truyền Thuyết Mẫu Hạm (SSSSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại (SS) HP vs MBx999999.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất: chấn động, bóng tối, Super Saiyan Momoshiki Super Legend.

+Năng lực: chấn động, Rinegan, Super Saiyan Momoshiki Super Legend

+Huyết mạch: Super Saiyan Momoshiki Super Legend (SSMSL) - (SSSSSSSS)

+Dị năng: Rinnegan (hệ siêu sức mạnh), Super Saiyan Momoshiki Super Legend (cấm kỵ).

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (70).

+Chiến lược tổng hợp:???? (không thể phỏng đoán)

...

Minh Hạo xem xong thông tin đóng lại, đang chuẩn bị nằm xuống ngủ thì tiếng cảnh báo từ hệ thống phi thuyền vang lên.

“Cảnh báo, bị địch bao vây, cảnh báo...”

Nghe tiếng hệ thống sắc mặt Minh Hạo trong chốc lát âm trầm một mảnh, bọn liên bang cao tầng muốn gì đây? Ta không giết các người là may rồi, còn dám tìm tới cửa gây sự, hừ, không dạy các người một bài học thì ta không phải Minh Hạo!

Minh Hạo tới phòng 59 vị mỹ nữ trấn an, sau đó đến buồng lái, ngồi trên ghế buồng lái, nói: “Zero I, mở ra liên lạc đối phương cho ta”

“Vâng thưa ngài” Hệ thống máy tính trả lời, sau đó trong chốc lát, đầu bên kia nổi lên.

Xuất hiện trên màn hình 4D là một người trung niên, nhìn thấy người này, Minh Hạo đã quen không thể quen hơn, đây không phải phó thống soái Cát Lộ sao?

Minh Hạo nhìn thấy hắc, khóe miệng lộ ra tia mỉm cười, nói: “Chào Lộ ca, một năm rồi không gặp, người khỏe không?”

Bên kia Cát Lộ nhìn thấy Minh Hạo thì thở dài, sau đó sắc mặt nghiêm túc nói: “Ta khỏe không có việc gì, Minh Hạo sao người lại phản liên bang?”

Minh Hạo nghe vậy lắc đầu, cười nói: “Ta không phải phản, các người đã hiểu lầm, chỉ là ta muốn dẫn toàn bộ gia đình cùng thân nhân các nàng đi ra ngoài vũ trụ du lịch chơi thôi, liệu người có thể nể tình xưa mở cho ta một con đường?..”

Cát Lộc đầu bên kia nghe vậy sắc mặt cổ quái, sau đó trầm mặc một chút, vài giây sau hắn lắc đầu, mở miệng nói: “Xin lỗi, đây là lệnh của hai vị nguyên lão, ta mặc dù rất muốn thả người, nhưng ta thân là quân nhân không thể trái lệnh được. Người chỉ cần quay về Hành Tinh Cuối Cùng 4, sau đó đi đến tổng bộ liên bang xin lỗi, giải thích việc này, ta tin tưởng lấy tài năng thiên phú của người, hai vị nguyên lão sẽ tha thứ ngay thôi.”

Minh Hạo nghe vậy hắn biết việc đàm phán thất bại, không còn lời gì nói, trực tiếp tắt liên lạc với Cát Lộc.

Cát Lộc thấy Minh Hạo tắt liên lạc liền biết đàm phán thất bại, lập tức cầm lên máy truyền tin ra lệnh, nói: “Ta lấy danh nghĩa phó thống soái ra lệnh, toàn bộ triển khai tấn công chiếc phi thuyền kia cho ta!” nói xong, hắn thở dài, đi tới cửa kính nhìn lên bầu trời...

“Vâng!” đầu bên kia nghiêm nghị đáp lại.

...

Trò chuyện thất bại, Minh Hạo quay sang Zero I trí thông minh nhân tạo, sắc mặt lạnh lẽo nói: “Chuẩn bị khai triển tấn công, diệt sạch bọn hắn cho ta!” trong giọng nói vô tận sát khí.

Cho dù người là Cát Lộc thì sao, người cản đường ta trở thành Dâm Thần Vũ Trụ? À không, Đại Đế Hắc Ám Vũ Trụ, Giết!

“Vâng thưa ngài, ZERO I triển khai mode tấn công, lập tức thả ra 100 tỷ phi thuyền không người lái...”

Hệ thống ZERO I vừa dứt lời, trên cửa kính buồng lái xuất hiện màn hình 12D.

Màn hình này vô cùng chân thật sống động, có thể thấy mọi góc nhìn khác nhau từ xa mà không bị che khuất, đây cũng là radar công năng một trong, có thể thấy toàn bộ vật chất trong khoảng 100.000m.

Bốn phía có hơn trăm triệu phi thuyền hình dáng liên bang bao vây, có cấp B, cấp A, cấp S, thậm chí cấp SS xuất hiện.

Bên trong có một chiếc phi thuyền to nhất trong đám đó, Minh Hạo đoán chắc đây là phi thuyền của Cát Lộc, đẳng cấp SSS mẫu hạm.

Minh Hạo nhìn thấy bọn hắc ngày càng tiến đến, không khỏi cười lạnh, một đám tôm tép mà đòi đấu với con voi à?

Lúc này, ZERO I bên trong thân thả ra hơn trăm tỷ phi thuyền không người lái bay ra, sau đó bọn chúng tự động tìm đến mục tiêu, tấn công tất cả phi thuyền của liên bang phía ngoài.

ZERO I trên thân hơn chục triệu pháo hạm, trăm triệu tên lửa đạn đạo, chục triệu súng laser triển khai lửa đạn bắn bốn phương tám hướng điên cuồng.

Mà quân liên bang cũng là bắt đầu triển khai tấn công, từng chiếc phi thuyền đạn đạo, tên lửa phóng ra.

“Ầm ầm ầm ầm” “Ầm ầm ầm ầm” “Ầm ầm ầm ầm” “Ầm ầm ầm ầm” tiếng súng cùng đạn đạo rền vang...

“Chíuuuu” Tiếng laser bắn tới....

Trong không gian trong chốc lát đầy trời mịt mù đạn đạo, tên lửa cùng laser.

Từng đợt đạn đạo như đàn châu chấu bắn vào thuyền ZERO I nhưng là vô ích, phía ngoài có một tầng màu xanh đậm bảo vệ xung quanh thuyền, không chút nào bị những đạn đạo, laser này ảnh hưởng.

Còn bên liên bang thì có thể nói vô cùng thảm, mấy trăm triệu phi thuyền bị hơn 100 tỷ phi thuyền người lái tấn công, kết hợp với tàu ZERO I trên thân hơn chục triệu pháo hạm, trăm triệu tên lửa đạn đạo, chục triệu súng laser triển khai lửa đạn bắn bốn phương tám hướng điên cuồng bọ hấn, khiến bọ hấn khổ không thể tả.

Rốt cuộc, chỉ trong vài giây ngắn ngủi, hơn mấy ngàn chiến hạm liên bang nổ nát bấy, có cấp B, có cấp A, cũng có một, hai chiếc cấp S.

Phó thống soái Cát Lặc nhìn cái kia tình hình khủng bố thế thì xong đời, sắc mặt tái xanh, đây là mình chọc con quái vật gì a, nhìn cái thuyền khổng lồ kia, trên thân ít nhất hơn mấy trăm triệu vũ khí, pháo hạm, laser, đạn đạo...lại nhìn từ trong thuyền kia thả ra hơn 100 tỷ phi thuyền không người lái, trong lòng vô tận tuyệt vọng, đây là lấy trứng chọi đá a, mình chỉ có mấy trăm triệu phi thuyền, cùng với vài con cấp S, người ta hơn 100 tỷ phi thuyền...hơn nửa vũ khí trên tàu kia cũng là bằng mấy trăm triệu chiếc phi thuyền liên bang bọ hấn cộng lại.

Cát Lặc hiện tại trong lòng vô cùng hận hai người nguyên lão kia, bọ hấn đây là điều nhiệm vụ cho bọ hấn đi tự sát a.

Nhìn ra ngoài, từng giây, từng giây một, hơn trăm- ngàn phi thuyền bên mình bị nổ nát bấy, trong đó không biết có bao nhiêu người trung thành từng đi theo mình chinh chiến a, trong lòng không khỏi đau đến rỉ máu...

Cát Lặc Vẻ mặt hung dữ, cầm lên máy truyền tin, liên lạc với hai nguyên lão, nói: “Hai vị nguyên lão, lần này ta rút lui không nhận nhiệm vụ này nữa! Sau đó các người muốn làm gì làm, ta không quan tâm đến, ta còn tính mạng” Nói xong, không chờ hai người phản hồi, lập tức tắt máy.

Cầm lên máy liên lạc với Minh Hạo lúc này, kết nối với hắn.

...

Minh Hạo lần đầu tiên xem chiến tranh vũ trụ chân thật vô cùng sáng khoái, không những âm thanh rõ ràng chân thật, mà còn hình ảnh sống động sắc nét. Lập tức đi kêu mấy người vợ, đưa con đến xem cùng cho vui.

Khi các nàng đến thấy màn hình 12D rộng lớn chiếu cảnh các tàu vũ trụ bắn nhau hai mắt không khỏi tỏa sáng.

Bên trong màn hình chiếu cảnh hơn trăm triệu phi thuyền vũ trụ cùng với phi thuyền loại cỡ lớn không người lái bắn nhau.

Từng chiếc không người lái phi thuyền bay khắp nơi bắn loạn xạ, chính xác vào phi thuyền liên bang.

“Bùm bùm bùm”

“Bùm bùm bùm”

“Bùm bùm bùm”

Cứ một giây đến hai giây, từng chiếc phi thuyền liên bang cùng phi thuyền không người lái rơi nát.

Theo số liệu hệ thống ZERO I thống kê, bên Minh Hạo (phi thuyền không người lái) từ 1~5 giây tổn 20~50 chiếc, còn bên liên bang tổn đến 100 ngàn -200 ngàn chiếc.

Minh Hạo hỏi thăm số liệu tại sao ‘ảo’ như vậy, phải biết bên mình hơn 100 tỷ còn bên liên bang chỉ mấy trăm triệu phi thuyền, đáng lẽ bên mình nổ chết nhiều hơn mới đúng.

Hệ thống ZERO I trí thông minh nhân tạo nghe Minh Hạo hỏi thì trả lời: “Thưa ngài, tính toán của hệ thống ngàn vạn trăm tỷ mỗi giây, cho nên chỉ vài phút là lập ra chiến thuật tối ưu hóa chiến trận, giảm bớt thương vong bên ta...”

Nghe vậy Minh Hạo gật đầu im lặng không nói gì, nhưng trong lòng vui mừng như điên, tàu này không hổ cấp SSSSS a, siêu khủng, nếu tăng thêm vài con S nữa thì sẽ ra sao đây?

...

Các mỹ nữ ngồi trong phòng lần đầu tiên xem tràng cảnh rộng lớn chiến tranh loại vũ trụ này không khỏi rung động tâm can.

Đây cũng là quá lớn, phải biết đây là chiến tranh chân thật, không phải là trò chơi hay thế giới giả lập a.

Còn mấy đứa con còn Minh Hạo thấy cảnh này thì rất thích thú cười tươi hẳn lên, kêu “Đẹp, hay...” liên tục, mắt nhìn về màn hình không chớp mắt, nhất là mấy bé trai hai tay liên tục vỗ vỗ.

Mấy bé gái thì vẻ mặt hiện lên kinh ngạc, thích thú nhìn cảnh này, đối với các nàng thứ này vô cùng mới mẻ, khiến các nàng tò mò muốn tìm hiểu thôi.

Kim Minh Tuyết nhưng là IQ cao hơn bọn hăn nhiều, cho nên nàng càng bày tỏ cảm xúc ra chân thật hơn, nhìn Tuyết Linh Nhi bên cạnh chỉ tay nói: “Xem kìa mama chiếc kia thật lớn, nhưng sau vài giây liền nổ nát a...”

Tuyết Linh Nhi nghe vậy chỉ mỉm cười gật đầu không nói gì.

...

“Thưa ngài, Cát Lộc muốn liên lạc, phải chăng kết nối?” âm thanh trí nhân tạo Zero I vang lên.

Minh Hạo ngồi trên ghế xem trận chiến nghe Zero I thông báo, trầm tư suy nghĩ một chút, liền biết chuyện gì xảy ra, hắn cười lạnh một tiếng, nói: “Kết nối đi.”

“Rõ”...

Đầu bên kia Cát Lộc thấy Minh Hạo chịu kết nối, sắc mặt ngượng ngùng, nói: “Minh Hạo, ta nghĩ cuộc chiến này là hi sinh vô ích, cho nên ta xin tuyên bố đầu hàng rút lui, người có thể nể mặt ta mà rút về phi thuyền không người lái được không?”

Minh Hạo sắc mặt bình tĩnh không thay đổi, giống như đã biết trước Cát Lộc sẽ nói vậy, hắn gật đầu, nhìn hình ảnh đầu bên kia Cát Lộc, thân thiết cười nói: “Tốt, ta rút bọn chúng về.”

Nghe Minh Hạo đồng ý, Cát Lộc thần sắc vui mừng, ánh mắt nhìn về Minh Hạo kính nể, hắn cười nói: “Cám ơn người nhiều Minh Hạo, lần này nhân tình, ta sẽ nhớ!”

“Nhưng, với một điều kiện, tất cả phi thuyền phải tập trung cùng một chỗ, cùng một hướng.”

Cát Lộc nghe vậy sắc mặt âm tình bất định, nhắm mắt lại suy nghĩ “Chẳng lẽ là hắn có kế hoạch khác? Hay là hắn nuốt lời thì sao? Hoặc là hắn sợ mình bắn lén hắn? Chắc có thể vậy!”

Trầm tư suy nghĩ vài phút, hắn gật đầu, nói: “Tốt, điều kiện này ta đáp ứng, nhưng mà người phải rút tất cả phi thuyền không người lái về.”

Nói xong Cát Lộc cúp máy, chờ đợi Minh Hạo rút về, nếu Minh Hạo thật sự rút về không đánh nửa, thì hắn mới chắc chắn được Minh Hạo không nói

dối hay có âm mưu nào đó.

Minh Hạo khoe miệng cong lên một vòng cười tà, hắn quay đầu nhìn tất cả mỹ nữ ngồi phía sau, chậm rãi nói: “Các người mang con về nghỉ ngơi trước đi, lát nữa ta sẽ đến phòng ngủ cùng các người.”

“Vâng, Hạo ca.” Tất cả mỹ nữ nghe vậy liền biết Minh Hạo ý gì, lại nghe đến ‘lát nữa ta sẽ đến phòng ngủ cùng các người’ sắc mặt mỗi người không tự chủ hồng lên.

...

Thấy tất cả mỹ nữ về phòng, Minh Hạo lập tức ra lệnh cho hệ thống Zero I rút tất cả phi thuyền không người lái về, sau đó 1 phút nữa cho con thuyền bay xa cách 10000km bên ngoài chờ hắn.

Sau đó mở cửa thuyền bay ra ngoài không gian.

Cát Lộc thấy Minh Hạo hoàn toàn thực hiện lời hứa của mình, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, lập tức ra lệnh toàn bộ phi thuyền tập trung tại một chỗ.

“Phó thống soái, Minh Hạo đột nhiên chạy ra phi thuyền, đứng bên ngoài không gian.”

Một người quân nhân mở cửa phòng đi vào, báo cáo hắn.

Cát Lộc nghe vậy trên mặt hiện lên nghi hoặc, tên nhóc Minh Hạo kia muốn làm gì? Hay là muốn một vs trăm triệu phi thuyền? Vừa nghĩ đến đây, sắc mặt hắn tái nhợt, hiện tại hắn nghĩ đến một chuyện kinh khủng khác, đó là chiến tích một năm trước của Minh Hạo, đẩy lùi tiến công của hắc ám chủng tộc! Giết sạch trăm tỷ trùng tộc! Cứu toàn bộ liên bang khỏi trận tai nạn đấy.

Nhớ tới đây, nghĩ đến điều kiện lúc này của Minh Hạo, sắc mặt không tự chủ từ trắng chuyển thành tái, khuôn mặt vắn vẹo, cả người có chút run rẩy, không chút do dự quay đầu, nhìn tên quân nhân kia, điên cuồng rống lên một tiếng: “Nhanh! Lập tức kêu mọi người dùng tốc độ nhanh nhất chạy!”

Người quân nhân thấy phó thống soái đội nhiên sắc mặt trắng chuyển thành tái nhợt, sau đó một hồi vắn vẹo điên cuồng, hẳn không khỏi lo lắng, nhìn chằm chằm Cát Lộc hỏi thăm: “Phó thống soái, ngài bị bệnh sao!?”

Cát Lộc nghe tên kia không những đi thi hành mệnh lệnh, còn đứng dậy hỏi lại, hẳn nhin không được đứng lên, chạy tới trước mặt tên quân nhân, một chân nhanh như điện đá chính xác vào nơi dừng quần của hắn.

Người quân nhân kia còn đứng ngơ ngác không kịp phản ứng, liền bị Cát Lộc đá trúng jj.

“R~ã~c~!”

“Ngao~!”

Tiếng trứng bể huyền thoại từ dừng quần người quân nhân phát ra, tiếng thứ hai là từ cổ họng người quân nhân phát ra.

Bị đá bể trứng, người quân nhân kia dù có được tôi luyện ý chí kiên định như sắt thép, cũng không đỡ được đòn hiểm này, lập tức hai chân quỳ xuống đất, hai tay ôm lại tiểu jj, cả khuôn mặt đỏ mồ hôi lạnh.

Cát Lộc đá bể trứng người quân nhân xong trên mặt không thương tiếc gì, càng là nổi nóng, hắn tay kia chỉ vào người quân nhân đang quỳ dưới đất, thô tục chửi thề: “Đậu má râu xanh nhà người, lỗ tai chó à? Có nghe ta nói gì không! ta cho ngươi 5 giây đồng hồ! còn chưa đi thông báo liền ta đến đập bể cái đầu chó người!”

“Vâng thưa thống soái, ta lập tức đi thông báo ngay.” Người quân nhân kia nghe vậy sắc mặt càng tái, nhin jđau, lấy ý chí kiên cường như sắt kia cố đứng lên, sau đó đi từng bước ra ngoài thông báo.

Sau khi người quân nhân kia đi ra ngoài, Cát Lộc cả người như mất khí lực ngã xuống ghế, trong miệng lẩm bẩm: “hi vọng còn kịp...”

...

Minh Hạo đứng phía ngoài không gian, nhìn phương hướng hơn trăm triệu phi thuyền đột nhiên di chuyển nhanh, hần cười lạnh, tự nói: “Các người đã muốn tới thì đừng hòng mà về, còn tên Cát Lộc, khuôn mặt của người đáng là thứ gì mà ta phải nể? Nhân tình là gì khi người lúc trước không chút do dự thả ta một con đường đi? Hiện tại hối hận? Muộn!..”

Nói xong, đột nhiên có một người giống y chang xuất hiện ngay bên cạnh hắn, đây cũng là một trong năng lực của Truyền Kỳ, phân thân.

Truyền Kỳ: phân thân ra 1 người: 10/10 sức mạnh.

Đây cũng là lần đầu tiên Minh Hạo sử dụng năng lực này, cho nên cảm thấy rất mới lạ, hơn nữa, hai người giống như tâm ý tương thông, có cùng một linh hồn, một ý nghĩ vậy, rất kỳ lạ, có thể nói là giống y chang thuật phân thân trong naruto vậy, nhưng khác cái này là giống như ‘robot’ thì hành nhiệm vụ còn trong naruto thuật phân thân thì linh hoạt, biết nói chuyện, suy nghĩ riêng.

Hơi thử nghiệm làm quen một chút, Minh Hạo cùng phân thân nhìn về đám phi thuyền liên bang, sau đó cả hai biến thân thành Super Saiyan Legend cấp 1.

Hai người bỗng nhiên tìm một cái thiên thạch gần đó bay tới, hai người đứng vững trên thiên thạch, sau đó đột nhiên làm cái động tác khiêu vũ ba

lê, cuối cùng, chỉ thấy hai người hai ngón tay cái hai bên đụng trúng nhau, sau đó thét lên: “Hợp Thế, Hah!”.

“Ầm!!!!!!!!!!”

Một luồng ánh sáng bao phủ cả hai người, sau đó phóng tới vô tận hư không.

Dưới chân mặt đất thiên thạch chợt xuất hiện cái hố lớn, bụi mù điên cuồng phát tán xung quanh.

Một vài giây sau, ánh sáng cùng bụi mù xung quanh bắt đầu tiêu tán, lộ ra một bóng người.

Phân thân kia biến mất, mà một cái khác Minh Hạo xuất hiện!

Nhưng hăn càng là đẹp trai hơn! Cao hơn 1m9, sắc mặt bá đạo tuần tú, đồng nhãn mắt lạnh lùng không chút tình cảm ba động, nhưng lòng trắng của mắt hoàn toàn thay đổi, nó chuyển thành màu đen tối.

Mái tóc vàng dài ra sau đến chân, phía ngoài thân hình từng luồng ánh sáng màu vàng đậm bao phủ, xung quanh ánh sáng là từng luồng sét chớp nhoáng dữ dội.

Không những thế, cơ thể cũng là thay đổi, từng cơ bắp nhô ra, nhất là nơi ngực, tay, chân, cơ thịt hoàn toàn nhô bự ra, khiến hình thể hăn rất cân đối, như người tập GYM.

Phía ngoài da phủ một lớp lông vàng, cái đít xuất hiện một cái đuôi màu vàng dài cỡ 5m.

...

Minh Hạo nhắm mắt lại, cảm nhận sức mạnh của mình...

Trong cơ thể, chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh như vô biên vô tận khổng lồ đang sôi trào khắp cơ thể.

Mở mắt ra, Minh Hạo sắc mặt bá đạo, ánh mắt lạnh lùng, khoe miệng cười ta nhìn về phía từng chiếc chiến hạm nhanh chóng rút lui, hắc cười lạnh nói: “Tốt lắm, để tới ta thử một chút sức mạnh mới này đi.”

...

Vài phút trước...

Minh Hạo cùng Cát Lộc trò chuyện bàn về điều kiện, hắc trong đầu vừa nghĩ ra một cái vấn đề mới lạ, đó là hợp thể giống trong dragon ball, goku vs vegeta.

Đó là dùng thử năng lực của truyền kỳ phân thân ra một người giống mình, sau đó biến thân thành Super Saiyan Legend cấp 1.

Theo Minh Hạo xem anime ở thế kỷ 21 trạch nam suy đoán cùng nghiên cứu, chỉ cần có 2 người giống nhau bề tâm đầu hợp ý, cùng với sức mạnh bằng nhau, liền có thể hợp thể ra biến thành một người có sức mạnh khủng bố!

Vừa nghĩ đến đây, Minh Hạo vẻ mặt mừng như điên, không chút do dự tiêu hao mất 500 triệu điểm mua sắm, mua kỹ năng hợp thể trong dragon ball của Goku vs Vegeta.

...

Hiện tại hợp thể thành công, chứng minh suy đoán của Minh Hạo là đúng!!!!

(Mai tiếp)

(hết phần này)

....

._- Trận chiến mở màn tỏa sáng của Minh Hạo hợp thể thành công sắp bắt đầu, hãy chờ đón xem Minh Hạo tung ra tuyệt chiêu gì để đối phó với hàng trăm triệu quân liên bang!...

G9 nhé ae

Hình ảnh tưởng tượng Minh Hạo hợp thể (Click vào link thảo luận xem hình hoặc AVT treo ở ngoài trang chủ truyện này)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Chó Cẩn Chó

Hợp thể thành công, Minh Hạo tay chân hơi hoạt động một chút, bàn tay phải khép lại thành hình quả đấm, sau đó đánh nhẹ nhàng một cái vào thiên thạch.

“Ầm” thiên thạch bị Minh Hạo dễ dàng đánh nát thành cái lỗ thủng vô cùng lớn, thậm chí có thể thấy lỗ thủng xuyên qua đến bề mặt bên kia.

Sau vài giây, mảnh thiên thạch biến thành một đám bột phấn.

“Àch, quá mạnh..., một cú đấm của ta có thể dễ dàng đánh nát loại nhỏ thiên thạch.”

Minh Hạo nhìn đám phi thuyền liên bang chạy trốn, hắc hắc cười tà ý, bàn tay trái hắc vận chuyển điều khiển nguyên tố, tập trung lên bàn tay.

Từng luồng nóng rực, khô han, lạnh lẽo, sinh cơ, ánh sáng, bóng tối, gió nhẹ phát phối... tập trung trên lòng bàn tay trái hắc.

Hỏa, thủy, lôi, kim, thổ, mộc, phong, bóng tối, ánh sáng, tất cả chín nguyên tố tập trung trên lòng bàn tay, sau đó chúng xác nhập, hợp lại nhau biến thành một quả cầu đen có đường kính nhỏ cỡ 1m.

Tay phải lòng bàn tay mở ra, từng đoàn bột màu trắng hiện lên, đây là chấn động năng lực ngưng tụ mà thành.

Minh Hạo hai bàn tay đem hai nguồn sức mạnh hợp lại mà thành.

“Chezzzz~~!”

Từng tiếng vang rè rè như âm thanh mài dao vang lên.

Chỉ thấy hai nguồn sức mạnh hợp lại, biến thành loại quả cầu hình thái hoàn toàn khác hồi nãy, bên trong là màu đen giống như màu chín nguyên tố hợp lại lúc trước, còn bên ngoài thì là màu trắng bong bóng chấn động bao bọc lại bên trong.

Minh Hạo nhìn quả cầu trên tay, ngoài trắng trong đen, không nghĩ đến chiêu này lại thành công.

Sau khi hợp thể thành công, hắn liền thử nghiệm sử dụng huyết mạch Super Saiyan Legend năng lực điều khiển tất cả nguyên tố hợp lại, sau đó sử dụng năng lực chấn động, đem hai thứ hợp lại cùng nhau.

Minh Hạo đặt tên cho nó là: Bản Nguyên Chấn Động

Bản nguyên: chính là 9 nguyên tố hợp lại, biến thành bản nguyên, mà bản nguyên là gì? Thứ tạo ra một hành tinh(vật chất, vật thể) nào đó.

Minh Hạo đem quả cầu giữ lại lòng bàn tay trái, ý niệm chìm vào hệ thống, từ túi đồ lấy ra đại thanh đao huyền thoại của râu trắng

Tay phải cầm đại thanh đao, tay trái phải cầm đại thanh đao, nhìn vô cùng uy phong lẫm liệt. Tay phải vận chuyển, truyền năng lực chấn động về đại đao, trên đại đao xuất hiện từng đoàn bong bóng trắng nhàn nhạt.

Minh Hạo làm xong, hắn hít một hơi vào, tiếp tục làm thử nghiệm khác, nhưng thử nghiệm lần này vô cùng nguy hiểm, nếu hai loại năng lượng dung hợp không thể hợp nhau thì liền nổ banh xác như chơi.

Hắn hiện tại không biết trong lòng tay trái quả cầu màu đen trắng này mạnh bao nhiêu, nhưng có thể cảm nhận được một nguồn sức mạnh kinh khủng từ quả cầu phát ra, cho dù hắn hợp lại thành một dạng Super Saiyan

Legend mới, nhưng cũng là không dám mạo hiểm a, nếu quả cầu này nổ, đừng nói hăn, cả không gian 1000km này thậm chí nổ nát toàn bộ.

Cũng may lúc trước hăn dự phòng trường hợp này, cho nên kêu Zero I hệ thống để tàu bay ra xa hăn.

Vận chuyển màn năng lượng bảo vệ xung quanh cơ thể những vị trí hiểm yếu, chậm rãi đem bàn tay trái quả cầu đem dán vào mũi đại thanh đao.

Sau lưng cùng trên mặt Minh Hạo mồ hôi lạnh liên tục đổ xuống.

Rốt cuộc, quả cầu trắng đen cùng mũi đao chạm vào nhau.

Một giây sau, không có chuyện gì xảy ra, Minh Hạo liếc mắt nhìn lại, mũi đao lúc này phần trên dính một đoàn quả cầu trắng đen đường kính lớn đến hơn 5m, bên ngoài quả cầu bao bọc một đoàn dày đặc bong bóng, bên trong đoàn bong bóng là một đoàn màu đen nằm bên trong.

Thành công!

Thử nghiệm cả 3 lần đều thành công!

Minh Hạo thần sắc vui mừng như điên.

Lần thứ 1: phân thân ra một người, sau đó cùng biến thành Super Saiyan Legend hợp thể!

Lần thứ 2:Điều khiển 9 nguyên tố hợp lại, tiếp đó dùng năng lực chấn động biến thành đoàn bong bóng hợp lại.

Lần thứ 3: đem năng lượng Bản Nguyên Chấn Động dính lên thanh đại đao, khiến cho tăng phúc khi đánh ra!

Ánh mắt nhìn về đám thuyền liên bang chạy trốn như nhìn thấy con mồi, hăn cười tàn ác, nói: “Lấy các người ra làm thử nghiệm vậy các các các.”

Dứt lời, hân bay lên không trung, sau đó tay phải đang cầm thanh đại đao, đánh về không gian trống rỗng, phương hướng đám phi thuyền liên bang đang chạy trốn.

“Vèo.”

Quả cầu đen từ đại thanh đao rời đi, bắn về phương hướng phi thuyền liên bang kia.

Sau một giây.

“Cờ~Rắc!”

Âm thanh như băng nứt lại tựa như gương bể văng lên, nhưng chưa hết

“Rắc~~~!”

“Rắc~~~!”

“Rắc~~~!”

“Rắc~~~!”

“Rắc~~~!”

“Rắc~~~!”

Không gian như mặt khe băng nứt, phát ra từng tiếng rắc vang dội.

Khe nứt không gian bắt đầu lan truyền ra xung quanh, 10m, 50m, 100m, 1000m...10.000m...100.000m, 1.000.000.000m 10.000.000.000m mới dừng lại.

Minh Hạo nhìn thấy cảnh này sắc mặt không khỏi hiện lên kinh hãi, đây là quá khủng, nhìn từng khe nứt lan truyền toàn bộ không gian hơn 10.000.000.000m, hầu như xung quanh toàn bộ là mặt gương bị bể.

Trong lòng thầm hoảng sợ nghĩ: “Không được, phải nhanh thuấn di, nếu không mình cũng là tự tạo ra chiêu này chôn vùi a”

Vừa nghĩ đến, lập tức không chút do dự dùng tốc độ nhanh chóng thuấn di đến nơi xa xa.

...

“Cờ Rắc!” một tiếng, không phải giống như những tiếng cờ rắc lúc này, mà là tiếng toàn bộ không gian hiện tại mặt kính bị vỡ vụn.

Sau đó....

“Ầm!”

Âm thanh nổ lớn điên cuồng như quả bom hạt nhân nổ ra, thậm chí còn mạnh gấp 10.000 lần như vậy.

Sau đó, một luồng sức mạnh kinh thiên diệt địa lan truyền khắp xung quanh, nó dùng tốc độ siêu việt ánh sáng bắn về phương hướng phía đám phi thuyền liên bang.

Nơi nó đi qua đầu toàn bộ vật chất, thiên thạch, ngôi sao, biến thành phần, không chút cặn bã dư lại.

....

Phi thuyền liên bang

“Phó thống soái, đằng xa xa kia đột nhiên có tiếng nổ lớn, sau đó đột nhiên không gian bị bể vụn....” vị quân nhân bị bể jj lúc trước bước vào phòng, hai tay bùm jj mình, sắc mặt khổ sở phòng báo cáo.

“Cái gì!? Đậu má râu xanh nhà người, óc chó à, nhanh lên, lập tức sử dụng bước nhảy alpha, dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi chỗ này!!!”

Vị kia quân nhân còn chưa nói hết, lại bị Cát Lộc một chân đá vào trứng.

“Bẹp...” tiếng bẹp kỳ lạ từ đũng quần người quân nhân vang lên.

Người quân nhân hai chân quỳ xuống, tay bụm lại jj, sắc mặt hoàn toàn vắn vẹo, hẩn nhìn về phía Cát Lộc, trong ánh mắt hiện lên vô cùng thống hận như Cát Lộc là người giết cha mẹ hẩn đồng dạng, tròng mắt hoàn toàn đỏ tươi như máu.

Bị Cát Lộc đá trúng jj, vị quân nhân đã thảm nay còn thảm hơn, không những 100% trứng bể nát toàn bộ, hoàn toàn biến thành ‘lòng đỏ ộp la’.

Từ trong quần liên tục chảy ra màu đỏ tươi...

....

“Không nghe ta à? Nhanh chóng thông báo toàn bộ hạm trưởng thực hiện bước nhảy alpha cho ta!” Cát Lộc khuôn mặt vắn vẹo, chỉ tay vào vị quân nhân đang quỳ dưới đất kia, điên cuồng chửi bới, nào giống lúc trước bình tĩnh đáng vẻ phó thông soái đây?

“Đủ rồi!” Vị quân nhân kia hai tay bụm chim đứng lên, sắc mặt cũng là hoàn toàn vắn vẹo, hai mắt đỏ như bò điên nhìn về Cát Lộc, khàn khàn giọng gầm thét một tiếng.

Cát Lộc nhìn thấy như vậy ngẩn người, càng là nộ hỏa trong lòng tăng thêm, hẩn một tay kia tán vào mặt người quân nhân gầm lên: “*** con cẩu, không nghe ta nói gì à, nhanh chóng, ta cho người ba giây, nếu ngươi..”

Còn chưa nói hết, đột nhiên người quân nhân kia nhào lên đánh vào bụng hẩn.

Cú đấm này hoàn toàn dùng 200% sức mạnh.

“Phốc” Cát Lộc đang nói chưa kịp phản ứng, liền bụng bị người quân nhân một cú đấm đánh trúng, không khỏi ho khan, nôn ra một ngụm máu tươi, cả người cong thành con tôm, bay ngã xuống đất.

Sắc mặt Cát Lộc hoảng sợ, chỉ tay vào người quân nhân gầm thét: “Người dám...”

Còn chưa nói hết, người quân nhân kia như chó điên không tha, bay vào người hắn đánh đấm điên cuồng, sau đó, hai tay tuột lấy quần ngoài cùng quần trong hắn ra.

Cát Lộc bị người trung niên tuột quần, lộ ra jj màu đen già nua, sắc mặt hắn xanh trắng, âm thanh hoảng sợ kêu lên: “Người muốn làm gì, ta, ta không chơi Gay.”

“Làm gì? Người dám hai lần đá bể trứng jj, tất nhiên là trả lại cho người cạc cạc cạc”

Người trung niên kia cười cạc cạc quái dị nói, nếu có người nhìn thấy khuôn mặt của hắn thì sẽ hoàn toàn hoảng sợ, khuôn mặt hoàn toàn vắn vẹo, đôi mắt đỏ như trâu điên, trong mắt hiện lên điên cuồng chưa từng thấy.

Nói xong, hắn đột nhiên há miệng, đem hàm răng trắng bóng không ô uế kia đem jj màu đen già nua của Cát Lộc cắn lấy.

“Nặc...” tiếng jj đứt ra...sau đó...điên cuồng máu bắn ra ngoài như suối...

“A!!!!!!” Cát Lộc bị người trung niên cắn nát jj, cổ họng phát ra thảm thiết tiếng gào thét, đôi mắt vô thần nhìn lên trời, đây là tiếng gào như thế nào mà sao khiến người ta đau đớn tê tâm phế liệt thế này?

Khuôn mặt hằn vằn vẹo điên cuồng, cười điên dại, sau đó nhìn Cát Lộ nói: “Phó thống soái, người đã bế jj ta, ta ăn hết jj người, coi như chúng ta huề nhau, không ai nợ ai, ha ha ha ha ha!!!!”

....

Bên ngoài không gian

Rốt cuộc nguồn sức mạnh hủy diệt kinh khủng kia chỉ tốn 10s đồng hồ liền bay đến đám phi thuyền liên bang.

Chớp mắt...

...

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Hơn mấy trăm triệu phi thuyền liên bang, kể cả cấp S, SS,SSS toàn bộ đột nhiên nổ nát thành bột phấn, không một ai trong phi thuyền thoát khỏi cái chết...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Đùa Giỡn Hai Vị Nguyên Lão

Minh Hạo trong lòng rung động nhìn xa xa sức phá hoại của Chân Nguyên Chấn Động để lại.

Không nghĩ một chiêu này khủng bố đến vậy, cũng may mình lúc này kịp thời thuận di chạy đi, nếu không chắc đem mình ném vào trong đó.

Nhìn không gian đằng xa xa bị Chân Nguyên Chấn Động nổ nát, có thể lấy mắt thường thấy không gian lộ ra từng khe hở lớn nhỏ.

Nếu người hoặc phi thuyền chạy vướng vào những khe hở này liên 0,1 giây sau, người hoặc vật chất đó lập tức bị xé nát thành cặn bã.

Đây gọi là không gian loạn lưu, bên trong không có thời gian, bên trong chỉ có cuồng bạo lực lượng, thậm chí là thuyền cấp SSSSS hoặc Super Saiyan Legend hợp thể cũng chỉ có thể chống đỡ lấy vài giây liền bị xé rách.

Không gian loạn lưu là do sức mạnh phá hoại khiến việc không gian khôi phục bị cắt đứt tạo ra mà thành.

“Súc sinh, nộp mạng đi!”

“Súc sinh nhận lấy cái chết!”

Hai âm thanh già nua từ phía sau lưng Minh Hạo vang lên, trong âm thanh ẩn chứa vô cùng nặng nề sát khí.

Sau đó, Minh Hạo chỉ cảm thấy sau đầu và hông như dính thứ gì đó vô cùng cứng, hẫch chậm rãi xoay người, tò mò nhìn lại.

Quay lại, nhìn trước mặt đang đứng là hai vị lão giả tóc bạc phơ, làn da nhăn nheo đồi mồi, đôi mắt đục ngầu bên trong tràn đầy lửa giận cùng sát khí nhìn về hắh, Minh Hạo đã từng gặp hai người này rồi, đây chẳng phải hai vị tối cao nhất trong liên bang nhân loại Nguyên Lão đây sao?

Nhấn tra xét thử:

Tên: Cu Vẹo Vẹo

Chiến lược: Truyền Thuyết đỉnh phong

Giới thiệu: một trong hai vị còn lại trong liên bang, tối cao nguyên lão

Tên: Chim Cong Cong

Chiến lược: Truyền thuyết đỉnh phong

Giới thiệu: một trong hai vị còn lại trong liên bang, tối cao nguyên lão

...

Minh Hạo nhìn tên hai người muốn cười ra, Cu Vẹo cùng Chim Cong đi chung với nhau, đúng là bộ đôi hoàn hảo a, cái tên quái gì, hèn gì trong liên bang mọi người chỉ gọi bọn hắh là nguyên lão, không ai biết tên thật của bọn hắh là gì.

Lại nhìn hai người đẳng cấp, trong lòng hoàn toàn khinh thường, loại sâu kiến này cũng dám tìm đến đây?

Nhìn thấy hai người để chân trên người mình, Minh Hạo sắc mặt không những tức giận, mà còn hiện ra thân thiết như nhìn thấy người bạn cũ lâu năm chưa gặp, hắh nhìn hai người cười nói như bình thường: “Chào hai vị

nguyên lão, để chân lên đầu người khác như vậy là rất vô lễ nha, các người già rồi chẳng lẽ không biết như vậy là vô lễ ư? Hay là tại hai vị già rồi nên trí nhớ kém? Hoặc là hai vị từ nhỏ cha mẹ chết không được dạy dỗ?.” trong giọng nói như là đang đồng tình thương hại hai người, lại là đang cảm thông bọn hắn.

Nghe Minh Hạo lời nói vô sỉ như vậy, hai lão giả sắc mặt không khỏi đỏ lên như mông khỉ, sắc mặt bọn hắn đỏ không phải vì xấu hổ, mà là giận dữ, ở mấy trăm năm nay bọn hắn cao cao tại thượng, đi đâu cũng được người nịnh nọt khen ngợi, nào giống như thằng súc sinh trước mặt này, tên này rõ ràng là trực tiếp bôi nhọ, nhục mạ bọn hắn a.

Nhưng khiến bọn hắn hoảng sợ là, rõ ràng lúc này bọn hắn dùng hết sức lực đánh về phía Minh Hạo, rõ ràng là đánh trúng, hơn nửa 100% là đánh vào da thịt, chứ không phải đánh vào màn năng lượng, vậy mà Minh Hạo không nhận một một chút tổn thương gì.

Chẳng lẽ cơ thể hắn làm bằng titan kim loại rắn chắc nhất!? Nhưng dù là vậy, hai người lão giả cũng có thể dễ dàng đánh nát trứng, nói chi chi là một mắt thịt người thường như Minh Hạo đây?

Phải biết hai người đều đạt cấp Truyền Thuyết đỉnh phong, chỉ cách một bước nữa là...

Vậy mà hai người dùng toàn bộ 100% sức mạnh, khi này đánh lên thành công Minh Hạo, tưởng rằng một kích tất sát...ai ngờ hắn không hề hấn gì sau cú đánh lên của bọn hắn.

Khi thấy Minh Hạo xoay người, bọn hắn mới nhìn kỹ lại, phát hiện Minh Hạo không giống một năm trước, thân thể cao hơn 1m9, phía ngoài lớp da, không, phải nói lớp lông mới đúng, phủ một đám lông màu vàng.

Cơ bắp giữa ngực, tay, chân nhô ra phía trước.

Khuôn mặt vuông nhọn, trong mắt đen, hai con mắt màu vàng lạnh lùng, mái tóc vàng đậm chia dài đến chân, nhìn vô cùng bá đạo đẹp trai.

Xung quanh cơ thể từng luồng hào quang màu vàng cùng sấm sét bao vây lấy.

“Người, người là ai? Dáng vẻ của người không phải Minh Hạo! Chẳng lẽ người đoạt xá hắc ám chủng tộc!!!?” Cu Vẹo Vẹo vẻ mặt khó tin, trong mắt tràn đầy sát ý, nhìn không được tay chỉ vào Minh Hạo chất vấn.

Chim Cong Cong đồng dạng giống Cu Vẹo Vẹo, vẻ mặt khó tin, hắc nhìn về Minh Hạo như nhìn con quái vật, hiển nhiên có cùng suy nghĩ với Cu Vẹo Vẹo.

Minh Hạo nghe vậy lắc đầu, trong mắt hiện lên hài hước nhìn về hai người cười nói: “Ha ha, hai vị nguyên lão, mới một năm không gặp nhanh quên ta rồi sao? Đúng là hai người thật sự bị mất trí nặng rồi a, đã già còn mất trí, lại không có con cháu chăm sóc, điên điên khùng khùng chạy tới đây đánh người khác, thật là tội nghiệp...” vừa nói vừa lắc đầu, một bộ dáng than thở.

Nhưng trong âm thanh có thể nghe được trong đó vô tận trào phúng, có chế giễu, có đồng tình.

Lại nghe Minh Hạo tiếp tục chế nhạo mình, hai người trong mắt sát ý càng nồng nặc hơn vài phần, không tiếp tục cùng hắc nói nhảm, hai người động.

Chỉ thấy, một người phải, một người trái, chia ra hai bên, cùng lúc vận chuyển năng lượng tập trung trên tay, tung ra cú đấm đánh về phía đầu Minh Hạo.

“Đang!”

“Đang!”

Hai người đánh trúng đầu Minh Hạo phát ra tiếng động giống như âm thanh kim loại vang lên.

Minh Hạo đầu bị hai người đánh trúng, thần sắc hắc không thay đổi, vẫn như cũ cười nói: “Hai vị nguyên lão đang làm gì thế? Gãi ngứa cho ta à?”

Trong lòng thầm nghĩ: “Không nghĩ đến Super Saiyan Legend hợp thể khiến cho sức phòng ngự ngoài da của ta tăng lên kinh khủng như vậy.”

“Chúng ta không tin ngươi là bất tử!” Một vị nguyên lão hét lên, sau đó hai người bay tới đánh túi bụi khắp nơi trên người Minh Hạo, thậm chí còn vận dụng tất cả năng lượng tụ thành quả cầu bắn vào thân thể hắc.

“Đang!”

“Đang!”

“Đang!”

Từng tiếng kim loại va chạm vang lên...

10 phút sau.

Minh Hạo giống như thật sự là bất tử, ở hai người tiến công, đầu, tay, chân, mặt... toàn bộ cơ thể đều bị hai người nguyên lão ‘sờ qua’ đều không chút tổn thương, dù là một miếng da

Hắc nhàm chán nhìn hai người bay tới bay lui ‘sờ’ khắp người mình, rốt cuộc trên mặt lộ ra khó chịu, hắc chán ghét hỏi: “Các người đã sờ đủ chưa?”

Hai người nghe vậy dừng tay lại, sắc mặt hiện lên khó có thể tin, ánh mắt nhìn về Minh Hạo như nhìn thứ khủng khiếp không nên tồn tại ở thế gian

này, Cu Vẹo Vẹo âm thanh hần run rẩy nhìn Minh Hạo, cuối cùng hỏi: “Người là ai?” trong lòng bọn hần thật sự vô cùng sợ hãi, phải biết bọn hần dùng hết tất cả sức mạnh nhưng cũng không tổn thương được Minh Hạo một sợi lông.

Không quan tâm tới vẻ mặt hai người, Minh Hạo sắc mặt đột nhiên thay đổi, trở thành một loại cuồng ngạo không coi ai ra gì, hần nhìn về hai nguyên lão như nhìn hai con chó sắp bị mần thịt trên bàn nhậu đồng dạng, nói: “Bây giờ tới ta, các người muốn kiểu chết nào? Toàn thân, hay không toàn thân? Rồi các người muốn chết loại nào: bị ta giết, hay hai người tự thông nhau đến chết?”

Nghe Minh Hạo nói, hai người sắc mặt càng tái xanh, tiếp tục bay tới đánh đấm túi bụi vào hần.

Minh Hạo thấy vậy thở dài, sau đó cười nói: “Nếu các người không chọn vậy thì ta chọn.”

Dứt lời, hần thuận di đến sau lưng một nguyên lão, sau đó tay phải đánh vào bụng hần.

Cu Vẹo Vẹo nghe Minh Hạo nói, sắc mặt hiện lên tia hài hước khinh thường, đã sớm chuẩn bị đề phòng, năng lượng trong cơ thể động, chỉ thấy xung quanh thân thể hần bao bọc một lớp màn màu xanh dày đặc bảo vệ.

Chỉ một tên nhóc 7 tuổi cũng dám nói lời này, thật sự không biết sống chết

Một giây sau, sắc mặt Cu Vẹo Vẹo thay đổi thành hoảng sợ, chỉ thấy tay của Minh Hạo dễ dàng đâm thủng vòng bảo vệ bên ngoài của hần, giống như đâm thủng tờ giấy trắng, dễ dàng xuyên qua, cú đâm đã đánh tới bụng hần.

“Phốc” Cu Vẹo Vẹo bị Minh Hạo đánh trúng bụng, có cảm giác như ruột bị cào xé, sau đó cả thân thể bay ra phía xa xa đập trúng vào một mảnh thiên thạch gần đó, nhện không được từ cổ họng phun ra một ngụm máu tươi.

Cu Vẹo Vẹo khuôn mặt tái nhợt, cả thân thể hoàn toàn vô lực nằm dính trên mảnh thiên thạch, hắn rất muốn đứng lên, nhưng cả thân thể không nghe hắn điều khiển, toàn cơ thể bị tê liệt không thể động đậy được, dù chỉ một ngón tay.

Minh Hạo không nghĩ đến chỉ một quyền đơn giản liền dễ dàng đánh bại Truyền Thuyết sơ kỳ.

Chim Cong Cong nhìn thấy đồng bạn mình dễ dàng bị Minh Hạo một quyền đánh bại, trên mặt không khỏi hiện lên hoảng sợ, không dám đối cứng với Minh Hạo, muốn thuận di chạy đi.

Minh Hạo nhìn thấy Chim Cong Cong thuận di chạy trốn, trong mắt hiện ra tia hài hước, nhìn hắn nói: “Người tưởng rằng có thể chạy trốn khỏi bàn tay ta?”

Sau đó, lập tức thuận tới bên cạnh Chim Cong Cong, một chân đá vào bụng hắn.

“Phốc”

Chim Cong Cong không kịp chạy trốn, liền ăn một cú đá của Minh Hạo, cả người hắn bay ra xa cũng như Cu Vẹo Vẹo, cả thân thể dính vào mảnh thiên thạch gần đó mà Cu Vẹo Vẹo đang nằm, vô lực ngã xuống bên cạnh hắn, sau đó từ trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Cu Vẹo Vẹo thấy đồng bạn cũng thoát không khỏi vận mệnh, đành tuyệt vọng, vô lực nhắm mắt chờ chết...

Minh Hạo liếm liếm môi, ánh mắt tràn đầy tà ác nhìn bọn hắn cười nói:
“Ta sẽ không giết các ngươi đâu, yên tâm đi...”

Nghe Minh Hạo nói, trong lòng hai người đột nhiên có dự cảm không lành lạnh.

Chỉ thấy Minh Hạo từng bước, từng bước đến gần hai người, trên mặt nở nụ cười tà ác....

(G9)

....

(Bật mí, mai chương sẽ khá hấp dẫn>_

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Triệu Hoán Ra Bulma!

“Đing! Chúc mừng chủ nhân đánh giết hai người Truyền Thuyết đỉnh phong, thu được 800 triệu exp, 1 tỷ 2 điểm mua sắm (x2), thu được +1 dụng cụ con chuột run*X* cấp S, +1 vé triệu hoán cấp SS anh hùng

”

...

Xử lý xong hai người Cu Vẹo Vẹo cùng Chim Cong Cong nguyên lão, Minh Hạo nhận được thông báo hệ thống, sắc mặt vui mừng như điên, nhanh chóng mở lên bản thông tin nhân vật xem thử.

Tên: Kim Minh Hạo

Danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống (+100% mị lực), Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường

HP: 1.999.999.999

MB: 9.999.999.999

Kinh nghiệm: Truyền Kỳ hậu kỳ (1000000000000 tỷ exp)

Đăng cấp hiện tại: Truyền Kỳ trung kỳ.

Điểm mua sắm: 1 tỷ 2 điểm mua sắm

Điểm hắc ám trận doanh: 10.000 điểm

+Vật phẩm: Truyền Thuyết Mẫu Hạm (SSSSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại (SS) HP vs MBx999999, +1 dụng cụ con chuột run*X* cấp S, +1 vé triệu hoán anh hùng cấp SS.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất(Trái ác quỷ): chấn động, bóng tối, Super Saiyan Momoshiki Super Legend.

+Năng lực: chấn động, Rinegan, Super Saiyan Momoshiki Super Legend, Hợp Thể (Goku vs Vegeta)

+Huyết mạch: Super Saiyan Momoshiki Super Legend (SSMSL) - (SSSSSSSS)

+Dị năng: Rinnegan (hệ siêu sức mạnh), Super Saiyan Momoshiki Super Legend (cấm kỵ).

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (70).

+Chiến lược tổng hợp:???? (không thể phỏng đoán)

Nhìn xem từ đánh giết hai người Truyền Thuyết đỉnh phong rút ra +1 dụng cụ con chuột run*X* cấp S, Minh Hạo không khỏi tò mò click xem thử.

Tên: dụng cụ con chuột run*X* (cấp S)

Giới thiệu: là loại run đa năng, run nhẹ, run nhanh, run mạnh...

Có thể xoay, đâm, chọt, khi các chị em có thể mang theo bên người sẽ không gây khó chịu, tiện dụng mọi nơi, tạo ra khoái lạc +99% (.*.).

Xem xong sắc mặt Minh Hạo hoàn toàn đen, không dám nhìn tiếp, đây là loại dụng cụ dâm tình a...

Kế tiếp là vé triệu hoán anh hùng cấp SS

Tên: Vé Triệu Hoán Anh Hùng (Cấp SS)

Giới thiệu: ngẫu nhiên tùy cơ triệu hoán anh hùng cấp SS.

Minh Hạo xem xong giới thiệu, hai mắt tỏa sáng, không chút do dự click vào sử dụng.

“Đing! Chủ nhân phải chẳng sử dụng thẻ triệu hoán anh hùng?” âm thanh hệ thống vang lên.

“Phải!” Minh Hạo không chút do dự đồng ý.

Sau đó, chỉ thấy phía trước người 1m xuất hiện ánh sáng bao phủ, sau một giây, ánh sáng dần dần tiêu tán, xuất hiện trong tầm mắt Minh Hạo là...một người ‘mỹ phụ’.

Nàng thân thể làn da trắng muốt, tóc mà xanh lá đậm để ngắn, ăn mặc thời trang kiểu thời thượng.

Nhìn thấy người mỹ phụ này, đây không phải là Bulma, nhà khoa học thiên tài đây sao?

Bulma là đại tiểu thư của tập đoàn tài phiệt Capsule, Cô thừa hưởng bộ não thiên tài từ bố (Kĩ sư Brief), ngoại hình xinh đẹp từ mẹ (Bà Brief). Bulma không chỉ có một cái đầu thông minh mà còn sở hữu một khuôn mặt xinh đẹp.

Bulma trong nguyên tác Dragon Ball vai trò như một nhà phát minh trở nên quan trọng tại một số điểm trong chuỗi. Bulma có rất nhiều phát minh có ích. Ví dụ như đồng hồ teo nhỏ, cỗ máy thời gian mà Trunks dùng để về quá khứ. Đặc biệt là chiếc máy phát sóng Mặt Trăng cho chồng là Vegeta hóa thành Siêu Saiyan Cấp 4 trong Dragon Ball GT.

...

Bulma ngơ ngác nhìn xung quanh một vòng, nhìn thấy phía trước đang đứng Minh Hạo không khỏi ngẩn người, mặc dù nàng có một đứa con cùng Vegeta, nhưng là khi nhìn thấy Minh Hạo như là bị ‘vẻ đẹp’ của hắn hút lấy, khiến nàng không thể tự chủ được tim đập nhanh hơn vài lần, sắc mặt xinh đẹp của nàng không khỏi hiện lên một mảnh mây hồng.

Đột nhiên cơ thể nàng không nghe theo lý trí điều khiển, chân bước đi tới trước người Minh Hạo, sau đó môi nhắm ngay môi Minh Hạo hôn tới.

y

Bị Bulma bất ngờ tập kích, Minh Hạo theo bản năng muốn nói gì đó, vừa hà miệng ra, chợt cảm nhận một cái lưỡi thơm tho ngọt liếm như con rắn nước luồn vào miệng hắn.

Hương rất ngọt, lưỡi rất mềm, lưỡi của hắn đáp trả lại lưỡi nàng, sau đó hai cái lưỡi như hai con rắn động dục cuộn ôm lấy nhau.

Đột nhiên Minh Hạo nhìn thấy sắc mặt Bulma thay đổi, làn da tái xanh sừng lên, hơi thở gấp gáp yếu ớt.

Trong lòng gấp gáp nhìn Bulma hỏi: “Chuyện gì xảy ra vậy Bulma?”

Bulma nghe vậy, yếu ớt mở miệng: “là không gian....”

Không gian? Chợt, Minh Hạo nghĩ đến một vấn đề, đó là Bulma chỉ là một người thường, không phải là người tu luyện như hắn, cho nên không thể hít thở không khí được.

Lập tức không chút do dự ôm hôn Bulma chặt hơn, từ miệng truyền vào từng luồng khí oxi vào miệng nàng, sau đó hắn phân ra một luồng năng lượng bao bọc lại xung quanh nàng.

Sau vài giây, Bulma rút cuộc bình thường trở lại, đôi mắt đẹp nhìn Minh Hạo ẩn chứa cảm ơn, nếu không phải nhờ hãn thi nàng đã chết từ lâu.

“Cảm ơn người Minh Hạo.” Bulma từ hệ thống triệu hoán ra cho nên được hệ thống trông ký ức hiện tại vào đầu như Lý Thất Dạ hồi trước, biết tên của Minh Hạo.

“Không có gì, do tại ta quá nôn nóng, bất cần.” Minh Hạo lắc đầu nhìn nàng cười khổ, nói.

Bulma nghe vậy nhìn khuôn mặt soái trai của Minh Hạo tim càng đập nhanh hơn, sau đó nàng cờ bở hết quần áo ra....

“A người làm gì bulma...” Minh Hạo thấy vậy theo bản năng hỏi, nhưng lại tiếp tục bị chiếc lưới kia thơm tho chặn lại miệng, sau đó...đột nhiên cảm giác đũng quần có gì đó mềm mại sờ tới sờ lui.

Sau một giây, chiếc quần cở ra, tiếp theo là áo, lộ ra thân hình cường tráng cơ bắp nam tính

Bulma ngẩng đầu, nhìn cơ thể trần truồng Minh Hạo sắc mặt đỏ lên, nàng ngượng ngùng nói: “Coi như ta trả ơn cứu mạng người đi...” nói xong, nàng thuần thục cở hết quần áo, sau đó nàng quay ra sau, chống hông lên ...

Dưới tác dụng của danh hiệu Vương Tử Ngựa Giống +100% mị lực, Bulma lần đầu tiên nhìn thấy Minh Hạo cường không lại cảm giác mê muội liền sa vào lưới tính, vừa lúc Minh Hạo cứu nàng một mạng làm nàng càng đối với Minh Hạo ‘yêu’ hơn. Cho nên nàng liền tình nguyện hiến thân cho hãn ...

...

Trở lại phi thuyền, cùng ‘cày’ một đêm với các mỹ nữ, sau đó trở về gian phòng của mình, hôm nay tinh lực tiêu hao quá nhiều, hẳn cần một giấc ngủ để hồi phục lại.

Nằm trên giường, nhớ tới hồi này điên cuồng với Bulma, vừa bay về phi thuyền, vừa chịch với Bulma, đây là lần đầu tiên Minh Hạo làm tình ở ngoài không gian vũ trụ, cảm giác vô cùng mới lạ cùng kích thích...

Sau khi chịch xong Bulma, Minh Hạo từ hệ thống nơi đó nhận được 500.000 điểm hắc ám mua sắm, theo hệ thống giải thích là: “Bulma thuộc cấp SS anh hùng, mặc dù lực chiến đấu yếu, nhưng là một nhà khoa học tài ba hiếm có nên được xếp vào cấp SS, hơn nửa triệu hoán ra là lúc nàng là mỹ phụ (có chồng là Vegeta và đã sinh), sau đó chủ nhân chịch nàng, coi như làm điểm tà ác: cướp vợ người khác. Cho nên hệ thống ghi nhận lại thành quả của chủ nhân...”

...

Ngày hôm sau, Minh Hạo ngáp một cái, từ trong cơn buồn ngủ tỉnh dậy, sau đó như thường ngày súc miệng, tắm rửa, thay đồ...

Làm xong, hẳn đi đến thế giới trong gương xem thử phát triển ra sao.

Hơn 300 ngàn người được vận chuyển vào trong thế giới trong gương lần đầu có chút ngơ ngác, nhưng dần dần làm quen, sinh hoạt như bình thường.

Minh Hạo đi dạo quanh học viên cùng khu sản xuất, sau đó là phòng thí nghiệm cùng khu huấn luyện.

Học viện được xây vô cùng rộng lớn, có thể chứa hơn 500.000 người cùng lúc.

Ở lần trước sau khi lên làm đại thống soái tuyên bố 8 điều luật, Minh Hạo đã bắt cóc 50.000 người học viên, được cho là có mầm mống tốt, hơn nữa còn bắt đi luôn các giáo viên dạy học lâu năm kinh nghiệm.

Ở học viện, Minh Hạo thiết lập cơ cấu dạy học toàn bộ, bao gồm lý thuyết cùng thực chiến.

Minh Hạo hồi trước từ hệ thống đem một đồng trang thiết bị, lý thuyết cao cấp đầu tư học viện: Nấu ăn, lý thuyết vận dụng năng lượng, dạy học quân sự, điều khiển phi thuyền, cơ giới sư, y dược gien...

Hiện tại bên trong học viện đã bắt đầu đi vào hoạt động không có gì đáng lo ngại, chỉ cần một-ba năm nữa, sẽ có một nhóm lớn mầm mống trưởng thành cây cao, lúc đó Minh Hạo có thể sử dụng bọn hắn được rồi.

...

Kế tiếp là xưởng sản xuất.

Hiện tại bên trong phân chia làm 6 nhóm:

Nhóm sản xuất các thiết bị, đồ vật gia dùng hàng ngày.

Nhóm sản xuất phi thuyền, nhóm này chiếm 2/2 xưởng.

Nhóm sản xuất y dược gien.

Nhóm sản xuất người máy cơ giới, có trí thông minh cao (IQ)

Nhóm sản xuất cơ giáp, hiện tại nhóm này chưa đi vào hoạt động vì hiện tại chưa có người có thể sản xuất cùng lái được, mà nhóm này hiện tại ở bên học viện bồi dưỡng đặc biệt một nhóm, cỡ một đến ba năm nữa mới có thể đi vào hoạt động.

...

Tiếp đó là tới phòng thí nghiệm.

Đi vào phòng thí nghiệm, căn phòng này làm rất sạch sẽ khang trang, hơn nữa bên trong có hơn trăm loại dụng cụ thí nghiệm cao cấp khác nhau.

Bên trong đứng hơn 500 người, từng người một đều có nhiệm vụ riêng mình vô cùng bận rộn, đứng đầu người quản lý phòng thí nghiệm ở đây tên là Cuồng Nghiễm.

“Sao rồi Cuồng Nghiễm.” Minh Hạo đi tới bên cạnh lão già râu để dài đến chân, hăn như là không nghe Minh Hạo nói, chỉ là ngồi ở đó chăm chú nhìn chăm chăm vào xấp tài liệu để trên bàn.

Nhóm này 500 người cũng là Minh Hạo một tay bắt cóc về, bọn hăn đều là bên trong nhân loại tinh anh trong tinh anh.

Ở Minh Hạo dâm uy cùng bánh thuần phục, cho dù là không muốn cũng phải ngoan ngoãn như con cún thuần phục dưới chân Minh Hạo.

...

Minh Hạo thấy hăn không phản ứng, trong lòng cảm thấy buồn cười, thầm nghĩ: “Tên Cuồng Nghiễm này đúng là tên cuồng thí nghiệm a, khi lần đầu gặp tên này thì cũng đang chăm chú nhìn xấp tài liệu, sau đó ở không hay biết mình đi vào phòng, bị mình bắt cóc.”

Minh Hạo Đến gần tai tai hăn, la lớn một tiếng: “Cuồng Nghiễm!!!!!!!!!!”

Cuồng Nghiễm đang chăm chú suy nghĩ, bị Minh Hạo la to một tiếng, làm hăn giật mình một cái, định lại tinh thần, hăn ngẩng đầu lên định chửi bới người khiến hăn giật mình vài câu.

Nhưng khi thấy người đến là Minh Hạo, Cuồng Nghiễm không khỏi nuốt câu chửi vào bụng lại.

Hắn đứng lên hướng về Minh Hạo làm lễ cúi chào, thần sắc cung kính nhìn Minh Hạo, cười nói:” Thừa chủ nhân, hồi một năm trước ngài đưa cho ta tài liệu thí nghiệm kia, hiện tại nghiên cứu đã đạt 5% rồi, theo dự đoán của ta, chỉ cần 20-25 năm nữa là hoàn thành.”

“Tại sao lâu thế, phải cần 20-25 năm mới hoàn thành?” Minh Hạo nghe vậy nhíu mày hỏi, phải tốn 20-25 năm, đối với hắn cái thời gian này là quá chậm, hắn không có thời gian chờ đợi dài dòng như vậy a.

Cuồng Nghiễm nghe vậy không khỏi lau mồ hôi trên trán, hắn nhìn Minh Hạo nói: “Thừa chủ nhân, đây là thời gian nhanh nhất, chúng ta là hết sức có thể rồi.”

Ở một năm trước, Minh Hạo sau khi ở thế giới trong gương thành lập phòng thí nghiệm, liền từ cửa hàng mua các loại thí nghiệm cấp S cho mấy tên này nghiên cứu, trong đó hắn cần đẩy nhanh tiến độ nhất là: nhân bản.

Nhân bản ở đây không phải loại bình thường nhân bản như thế kỷ 21 mà là nhân bản ra huyết mạch, nhân bản dị năng, nhân bản nhóm máu....

Thậm chí bản sao của con người đó, từ tính cách, tâm trí, suy nghĩ, năng lực, sức mạnh, toàn bộ giống y chang bản gốc!

Nếu nhân bản ra thành công, hắn có thể dùng cái đó thử nghiệm một số thứ.

...

Minh Hạo nhíu mày, hồi lâu, mày giãn ra, hắn như nghĩ thông suốt cái gì, nhìn về Cuồng Nghiễm hỏi: “Hiện giờ thí nghiệm vấp phải khó khăn gì?”

“Có ba vấn đề khó khăn, thứ nhất là số người không đủ, thứ hai các thiết bị quá ít, thứ ba là...” Cuồng Nghiễm nói các vấn đề khó khăn, nhưng khi hắn nói tới vấn đề thứ ba sắc mặt hơi ngại ngùng, không dám nói nữa.

“Vấn đề thứ ba là gì?” Minh Hạo nghe vậy, nhú mày nhìn Cuồng Nghiễm trầm giọng hỏi.

“Vấn đề thứ ba là cần một vật thí nghiệm.” Cuồng Nghiễm né tránh ánh mắt Minh Hạo, quay đầu sang chỗ khác nói.

Minh Hạo nghe vậy trên mặt lộ ra khó hiểu, dò hỏi Cuồng Nghiễm: “Vật thí nghiệm thì người có thể lấy dê, bò, người gì đó tự do thí nghiệm, ta cho người toàn quyền.”

Cuồng Nghiễm nghe vậy nhanh chóng nói: “Là vậy, ở một năm qua ta dùng rất nhiều mẫu vật thí nghiệm, trong đó có dê, chuột, bò, khỉ, người, nhưng là đều thất bại. Bởi vì chúng (gien) không chịu nổi tần suất thí nghiệm của chúng ta...”

Nghe vậy Minh Hạo liền hiểu, đọc nhiều anime xem các cuộc thí nghiệm thường thất bại ở chỗ mẫu vật thí nghiệm không có thích hợp hoặc không chịu nổi các cuộc thí nghiệm vượt qua giới hạn của chúng, ví như trong Hokage Orochimaru, thí nghiệm kết hợp với các huyết kế gì đó thì 99% đều thất bại.

Không chút do dự cắt đứt một miếng thịt nhỏ cỡ 0,1 cm, đưa miếng thịt cho Cuồng Nghiễm nói: “Đây mẫu thí nghiệm, lấy của ta, còn nhân số cùng thiết bị vài giờ sau ta sẽ đưa đến.”

“Vâng cảm ơn ngài rất nhiều chủ nhân!!!” Cuồng Nghiễm nghe vậy trong mắt hiện lên vui mừng như điên, liên tục cúi đầu cảm ơn.

Phải biết Minh Hạo là vô cùng mạnh, mặc dù hẳn không biết Minh Hạo mạnh cỡ nào, nhưng khi lần đầu tiếp xúc với Minh Hạo thì hẳn biết Minh Hạo có thể đẳng cấp Vương giả, thậm chí là đẳng cấp Anh Hùng...

Nhanh chóng lấy cái ống được đem miếng thịt Minh Hạo bỏ vào, đem ống được cất kỹ.

Còn việc nhân thủ cùng thiết bị thì hẵn dư dả, nhân thủ liên hẵn lấy Bulma vào là ok, phải biết là nàng ở trong Dragon Ball chỉ cần một mình liên chế tạo ra cỗ máy thời gian, huống chi ở đây có 500 người trợ giúp?

Thiết bị chỉ cần vào cửa hàng mua bỏ ra một số tiền nhỏ mua là được.

...

Giải quyết xong các vấn đề ở phòng thí nghiệm, Minh Hạo tiếp tục đi tới trại huấn luyện.

trại huấn luyện chuyên môn dạy thực hành, chiến đấu, điều khiển cơ giới...

Mặc dù ở học viện có dạy mấy bộ môn này, nhưng chỉ là sơ cấp, trại huấn luyện là dạy nâng cao lên.

Bên trong trại huấn luyện chia làm 4 nơi.

Nơi thứ nhất dạy lý thuyết như: cách sử dụng máy móc, kinh nghiệm thực chiến, cách điều khiển cơ giáp...

Nơi thứ hai dạy thực chiến, điều khiển cơ giáp.

Nơi thứ ba dạy thực chiến, điều khiển phi thuyền

Nơi thứ bốn dạy chỉ huy, điều khiển, nơi đây là nơi đặc biệt, chỉ có những người óc thông minh, tài giỏi về đánh trận Minh Hạo mới cho vào đây.

Mà ba nơi: nơi hai, nơi ba, nơi bốn đều được trang bị máy mô phỏng cao cấp nhất thế giới hiện nay.

Minh Hạo đi một vòng thăm dò trại huấn luyện thấy không có vấn đề gì liên trở lại thế giới thật của mình.

...

Trở lại phòng, Minh Hạo nằm chán nằm trên giường, nhìn lên trần nhà trầm nghĩ: “giờ làm gì đây? Chán quá, nếu ở thế kỷ 21 mình còn sống thì hiện tại đang chơi game.”

“Khoang, game?” Vừa nghĩ đến chữ game, Minh Hạo từ trên giường nhảy xuống, quét mắt nhìn xung quanh phòng.

“A kia rồi!” Quét một vòng, Minh Hạo vừa nhìn thấy cái ghế nằm liền nhanh chóng nhận ra.

Nó không như ở thế kỷ 21 máy tính bàn hay laptop cỡ lớn, mà là cái ghế nằm, phía trên ghế có đặt cái nón màu đen, xung quanh cái ghế lắp đặt nhiều túi nước khác nhau.

Đây là máy chơi game tương lai, còn cái nón đen là đầu khô, khiến cho con người thần kinh có thể kết nối với máy tính, hoặc có thể nói là khiến cho con người đi đến thế giới thứ 3: thực tế thế giới ảo, ở thế giới game như đời thật như trong mấy quyển tiểu thuyết mạng du hí mà Minh Hạo ở thế kỷ 21.

Còn cái túi đặt xung quanh là túi dinh dưỡng, khiến cho người chơi có thể chơi game nằm trên ghế dài lâu mà không cần hoạt động.

...

Nhìn thấy cái ghế, Minh Hạo đi tới, sau đó nằm lên trên, đội cái mũ trò chơi lên đầu.

“Tíc tíc tíc...xin mời ngài chọn trò chơi.”

Vừa đội lên đầu, âm thanh nữ tính trong não hân vang lên.

Sau đó, hắn cảm giác giống như xuyên không vào một thế giới khác, sau đó chỉ thấy hắn xuyên đến một cái không gian trắng xóa, nhìn xuất hiện trước mặt cái màn hình giả lập, bên trong có hơn 10000 loại game khác nhau, có hành động, lịch sử, anime, sexy, hentai....

Nhìn một đồng game, Minh Hạo có chút chóng mặt.

Ở Kim gia Minh Hạo nhanh chóng đọc cách sử dụng loại máy thực tế ảo này, cho nên có chút hiểu biết, hắn nhanh chóng nói ra: “Ta chọn game Hokage do tác giả viết Masashi Kishimoto...”

"Xác nhận Hokage thế kỷ 21"

“Đang tải dữ liệu xin vui lòng chờ giây lát...”

“Game loại miễn phí ...”

“Xác nhận người chơi...”

“Ok!” Màn hình hiện lên một đồng thông tin, cuối cùng là hiện lên chữ ‘ok’. Sau đó một khung avatar hình hiện lên, avatar đó chính nhân vật chính trong hokage, Naruto.

Một giây sau, bỗng nhiên Minh Hạo hai mắt tối sầm lại.

...

Tác giả:

Chương này coi như bù lại hôm qua (2c) đi.

Nói một chút: ta chỉ rành thế giới Hokage thôi, còn mấy tg khác dù muốn cho main xuyên lắm nhưng mà k biết gì hết @@!

Với lại ta trí nhớ kém, cho nên dù biết cũng là không nhớ nhiều, duy nhất chỉ nhớ cốt truyện là Hokage mà thôi, cho nên một hồi suy nghĩ, cuối cùng ta vẫn là chọn thế giới Hokage.

Dù sao viết thế giới khác mà không biết gì hết thì cuối cùng truyện sẽ đi vào ngõ chết! Cho nên ta đành bất đắc dĩ chọn hokage để viết tiếp...

Ae thông cảm ta:D!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Giáng Lâm Thế Giới Hokage

Minh Hạo hai mắt tối sầm lại, sau vài giây, ánh sáng dần xuất hiện, rốt cuộc Minh Hạo có thể thấy rõ hoàn cảnh nơi này.

Chỗ hắn đang đứng là trong rừng cây rậm rạp, xung quanh ngoài trừ những cành cây loại cổ xưa không còn gì khác.

“Đing! Phát hiện phó bản Hokage, phải chăng sử dụng +1 vé vĩnh cửu phó bản?” đúng lúc này, âm thanh hệ thống từ trong đầu vang lên.

Nghe tiếng hệ thống, Minh Hạo sắc mặt hơi có chút do dự, nhưng sau đó liền nói: “Phải.”

“Đing! Sử dụng thành công, trói chặt vĩnh cửu Hokage.”

“Đing! Bởi vì chủ nhân sử dụng vé vĩnh cửu phó bản, cho nên nhiệm vụ trong thế giới(phó bản) này không bắt buộc, chủ nhân có thể tự do làm gì cũng được, kể cả giết nhân vật chính trong đây.”

“Đing! Vĩnh cửu phó bản lợi ích: Vĩnh cửu không thay đổi phó bản, không biến mất, bên trong phó bản chạy chậm hơn gấp 1000:1 thế giới thật (1000 ngày ở thế giới phó bản = 1 ngày ở ngoài), hơn nữa khi chủ nhân thoát ra phó bản, trở về thế giới thật thì thời gian phó bản sẽ chảy ngược lại (1000 ngày ở giới thật = 1 ngày thế giới phó bản).

“Đing! Theo thế giới quy tắc Hokage, chủ nhân chỉ có thể sử dụng các sức mạnh mà thế giới này có thôi, ví như Rinne, bình hp, Mana, còn lại các sức mạnh, dị năng hay triệu hoán anh hùng không thuộc thế giới này

liền sẽ không thể sử dụng (Thanh đại đao, huyết mạch Supersaiyan, chấn động năng lực, Lý Thất Dạ...).

Rest lại toàn bộ sức mạnh trong cơ thể (nó không thuộc thế giới này, cho nên sức mạnh hiện tại của chủ nhân không được thừa nhận), nhưng có thể sử dụng các dụng cụ loại bình thường không có sức mạnh, ví như nồi cơm, thức ăn nguyên liệu, hp, mb...”

Liên tiếp âm thanh từ hệ thống vang lên, Minh Hạo hai tai muốn nổ tung, nhanh chóng đóng lại âm thanh thông báo, mở ra bảng thông tin nhân vật xem xét:

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 100/100

MB: 10/10

Cấp độ: 0 (chưa phải là ninja) (hệ thống tu luyện chưa mở ra, cần kích hoạt điều kiện đặc biệt...)

Huyết độ: Rinnegan.

Vật phẩm: 9999999 mb vs hp, con chuột run X.

Minh Hạo nhìn xong đóng bảng thông tin lại, vẻ mặt bình tĩnh không thay đổi gì, chỉ cần hắn có rinnegan cùng hệ thống là được, đây là bug lớn nhất rồi, còn lại như là chơi game thế kỷ 21 rest nhân vật về số 0 đối với hắn không ảnh hưởng gì cả.

Nhưng là hiện tại hắn ở đâu mới được?

Đây là thời đại nào? Đại chiến thứ nhất thế giới ninja, hay là lần 2 hoặc lần 3?

Nhìn xung quanh một vòng, toàn rừng rậm cây cối, một bóng người thậm chí một con thú cũng không thấy, trong lòng có chút muốn chửi hề má nó hệ thống.

Hơn nửa nhìn bảng thông tin phân cấp độ “hệ thống tu luyện chưa mở ra, cần kích hoạt điều kiện đặc biệt...” là cái quái gì?

“Hệ thống, đây là thời đại hoặc là chỗ này là nơi nào?” Minh Hạo hỏi thăm hệ thống.

“Đừng! Không xác định? Chủ nhân tự tìm hiểu.”

Nghe vậy, Minh Hạo đành bất đắc dĩ từ bỏ hỏi thăm hệ thống, đi lung tung trong rừng rậm.

Sau nửa ngày đi đường, ánh mắt trời dần lặn xuống núi, màn đêm sắp bao phủ thế giới này, rốt cuộc không uống công sức một thời gian tìm kiếm, Minh Hạo tìm được nơi có người sinh sống.

Đứng trên cao rừng núi Minh Hạo nhìn xuống dưới, phía dưới là năm lẳng lẳng là ngôi làng, ngôi làng với lối kiến trúc cổ xưa phong cách nhật bản, bên trong ngôi làng có một căn nhà khác với các kiến trúc trong làng, nó hình dáng như mạc phủ nhật bản thời xưa, xung quanh ngôi nhà được làm cái hàng rào gỗ bao bọc lại, chỉ chừa một cây cầu gỗ đi vào bên trong.

Phía bên ngoài hàng rào là những bậc ruộng lúa, được bao quanh bởi các khu rừng nhỏ. Ở đây có một cái hồ lớn, đóng vai trò như nguồn nước cung cấp cho nông nghiệp, nguồn sinh cơ chính cho người dân trong khu làng.

Bên trái phải con đường đi vào là một đám người đứng canh gác, bọn hăn trên thân ăn mặc cổ phục thời kỳ Edo nhật bản, mái tóc được cột để hai bên thái dương, trên trán có cột thứ như khăn trắng xung quanh đầu, trên tay mỗi người đều cầm vũ khí như thương, kiếm, cung.

Phát hiện ra nơi có người sống, Minh Hạo trong lòng vui vẻ, nhanh chóng tìm đường đi xuống, hiện tại Minh Hạo bởi vì không có sức mạnh như thuận di, nên phải tốn mất 2,3 tiếng mới xuống phía dưới được.

...

3 tiếng sau.

Minh Hạo sắc mặt có chút đỏ lên, thở hồng hộc như trâu, hẳn thật không nghĩ khi biến thành ‘phàm nhân’ lại cực khổ thế này, nếu là như ở thế giới kia hẳn chỉ cần tốn một đến hai giây thuận di là tới nơi.

Đi vào bên trong ngôi làng, lúc này có một đám người đi tới, dẫn đầu là người trung niên mập mạp, trên mặt để râu dê để bên cạnh mép miệng, hẳn trên tay cầm thương chạy tới, sắc mặt hung dữ nhìn Minh Hạo gào lên: “*****” (Cầu Chí Bà Hà Ku Ku Ku Tá Ku Zú Zọ Chim Câu Cạ Cu..)

Đây là tiếng nhật? Minh Hạo nghe không hiểu người trung niên râu dê này nói, nhưng là nhận ra hẳn đang nói tiếng nhật, nhanh chóng từ cửa hàng tiêu tốn một số điểm mua toàn bộ tiếng nhật.

Một giây, luồng ký ức bay vào, sau đó Minh Hạo liền hiểu người trung niên râu dê này nói gì: “Ta chưa bao giờ gặp mặt ngươi, ngươi là người phương nào? Hay là gián điệp từ xứ Ka phái tới?”

Minh Hạo lắc đầu, nhìn người trung niên râu dê, hẳn quyết định lấy tên giả kiểu nhật bản, diện lý do, cười nói: “Ta tên là Ebisu Hoshi, do mãi mê đi chơi nên đi lạc đường...”

“Hừ! Thật sự dám nói dối trắng trợn? Lạc đường? Tưởng rằng chúng ta là người ngu tin lời người nói à?, người đâu! Bắt lấy hẳn cho ta!” Còn chưa nói hết, bị người trung niên thét vào mặt, nước miếng của hắn bắn tung tóe lên mặt Minh Hạo.

“Vâng!” đám người đứng phía sau nghe lệnh người trung niên cầm thương, cầm kiếm xông lên trước bao vây lại xung quanh, ý định bắt lấy Minh Hạo.

Minh Hạo tay sờ mặt mình, một đám nước miếng hôi hám màu trắng bọt dính trên mặt, sắc mặt từ cười nói chuyển biến thành âm trầm như muốn chảy nước, ánh mắt tức giận nhìn xung quanh đám người bao vây mình, hắn nhìn bọn người, âm thanh lạnh lẽo nói: “Đã các người muốn chết thì đừng trách ta.”

Nghe Minh Hạo nói, đám người ngẩn ra, sau đó ánh mắt nhìn về Minh Hạo như nhìn thẳng ngu đồng dạng, hắn đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ tay không đánh nhau với bọn hắn?

Minh Hạo nói xong, mặc kệ đám người nghĩ ngợi, hai tay hắn giang rộng ra hai bên trái phải, sau đó thét lên một tiếng: “Thần La Thiên Chinh”

Vừa dứt lời, một luồng lực đẩy khổng lồ từ Minh Hạo phát trường ra hai bên, hướng về đám người phát tán đi.

Đám người đứng rất gần Minh Hạo, chỉ cách hắn 1m, đột nhiên cảm nhận cơ thể giống như bị một cây búa đập trúng thân thể, sau đó có thể lấy mắt thường thấy cả thân thể bọn hắn bay ra xa 3m - 5m, sau đó làm tư thế nằm dưới đất, từ miệng phun ra một ngụm máu rồi tắt thở chết.

Bụi mù, cát đá từ dưới đất tung bay cuồn cuộn bốn phía.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết được 1 người bình thường, thu được 0,1 exp...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết được 1 người bình thường, thu được 0,1 exp...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân giết được 1 người bình thường, thu được 0,1 exp...”

....

Minh Hạo giết xong đám người, hệ thống âm thanh vang lên, nhìn chỉ giết được mấy người có 0,1 exp, sắc mặt hắc đen lại, trong lòng nghĩ “Lẽ nào là do hệ thống tu luyện chưa kích hoạt?”

Quay đầu nhìn lại tên trung niên râu dê đứng đằng xa kia.

Nhìn thấy Minh Hạo nhìn lại, người trung niên chỉ cảm thấy thân thể lạnh lẽo, khi này, hắc chợt cảm nhận được một luồng ‘gió’ mạnh thổi tới, một giây sau, bước chân của hắn như không tự chủ được tự động lùi lại mười bước mới về phía sau mới dừng lại.

Người trung niên râu dê dừng bước lại, lấy lại tinh thần, khi nhìn thấy cảnh đám người của mình tất cả tự nhiên bay ra xa 3-5m, sau đó ngã dưới đất phun ra một ngụm máu rồi chết, tình cảnh vô cùng quái dị.

Ánh mắt người trung niên bên trong đầy phẫn nộ, sắc mặt giận dữ nhìn về Minh Hạo, chỉ tay vào hắn thét lớn: “Người có biết ở đây lãnh chúa là ai không? Là ngài Tenji đấy! Đây là trọng tội! Người dám giết người của ngài ấy chuẩn bị đem đầu tạ tội của mình đi!!!”

Nói xong, hắn từ bên hông rút kiếm ra, chạy như điên về phía Minh Hạo.

Minh Hạo nhàm chán nhìn hắn chạy lại, chậm rãi từ trong túi đồ, lấy ra bình màu xanh, đây là bình bm, ngửa họng đem được thủy trong bình uống vào.

Khi này sử dụng Thần La Thiên Chinh tốn hết sạch 10/10 mb của hắn, phải biết đây là sử dụng loại nhỏ à, mà đã hết mb rồi.

Uống xong bình mb, chờ người trung niên râu dê chạy tới khoảng cách bên trong 1m, Minh Hạo tiếp tục giang hai tay rộng ra, sử dụng chiêu cũ: “Thần La Thiên Chinh”

Khi người trung niên chạy tới trước Minh Hạo, chỉ còn 1m đột nhiên cũng giống như đám người kia, cả thân thể bay ra xa vài mét, sau đó phun một ngụm máu tươi, ngã xuống đất tắt thở rồi chết.

Trước khi chết, ánh mắt hẩn nhìn về phía Minh Hạo bên trong hiện lên hoảng sợ, không dám tin tưởng sự thật này...

“Đây là quái vật sao?” Đây là ý nghĩ cuối cùng của hẩn trước khi chết....

...

Nhìn người trung niên râu dê cùng đám người nằm dưới đất bị mình giết, sắc mặt Minh Hạo bình tĩnh lạnh lùng như không có chuyện gì xảy ra, đối với hẩn giết người đã trở thành thói quen, dù là thế giới kia hoặc thế giới này.

Bước chân chậm rãi đi đến bên cạnh thi thể của người trung niên râu dê, hơi cúi người xuống, tay sờ lên đầu hẩn thì thầm: “Ningendo!”

Một luồng ký ức xa lạ bay vào đầu, Minh Hạo nhắm mắt lại sắp xếp chúng.

10 phút sau, Minh Hạo mở mắt ra, sắc mặt hiện lên một tia quái lạ, cuối cùng có thể xác định được mình đang ở thời đại nào rồi!

Đó là...

...

P/s: trong LINK THẢO LUẬN có hình nhé, anh em bấm vào xem cho dễ tưởng tượng, mình tả không hay lắm @@! :D

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Giết Chết Chồng Tương Lai Ōtsutsuki Kaguya

Minh Hạo mở cặp mắt ra, trong lòng rung động một cái, hắn hiện tại đã biết mình ở thời đại nào rồi, từ trong ký ức của người trung niên râu dê, thì thời đại này chưa có ninja hay nhẫn giả gì cả, chỉ có kiếm, samurai, lãnh chúa.

Cái thời đại này gọi là ‘cổ xưa’ nhất hokage, thời đại Ōtsutsuki Kaguya!.

Thời đại này hiện tại chưa có chakra cho nên mọi người chỉ cần dùng vũ khí rồi chạy vào phang nhau như người trung niên lúc này thôi, bên nào đông người hơn thì bên đó thắng.

Mà hiện tại trong ký ức trung niên râu dê này cho thấy, Ōtsutsuki Kaguya cùng thần thụ chưa giáng lâm xuống thế giới này, nghĩa là cốt truyện còn chưa mở ra.

Hiện tại, Ōtsutsuki Kaguya cùng thần thụ còn chưa xuất hiện, đây là việc tốt, ít nhất hắn có thời gian chuẩn bị...

Theo nhớ không sai tên trung niên kia nói nơi đây là lãnh địa Sou, lãnh chúa ở đây tên Tenji.

Nếu hắn nhớ không làm thì, trong cốt truyện hokage thì khoảng một thời gian sau, Ōtsutsuki Kaguya cùng thần thụ từ trên trời giáng lâm đến thế giới này, gần nơi lãnh địa Sou, bị quân Sou ‘bắt về’, sau đó Ōtsutsuki Kaguya ở tạm nhà của lãnh chúa tên Tenji này một thời gian, sau đó Ōtsutsuki Kaguya phải lòng tên này rồi mang thai của hắn.

Sau một thời gian, sứ giả xứ Ka đến đây, bàn về việc tranh chấp lãnh thổ với lãnh chúa Tenji, rằng cái hồ là từ xưa tổ tiên bọn hãn từ xa xưa để lại...

Xứ Ka là nước láng giềng với xứ Sou, có quân lực mạnh hơn gấp 3 lần bọn hãn.

Một lần tình cờ bọn hãn thấy vẻ đẹp của Ōtsutsuki Kaguya liền bị vẻ đẹp của nàng hút hồn đi.

Sau đó Ōtsutsuki Kaguya cùng Tenji đi đến gần biên giới hai nước để bàn bạc, thương lượng việc cái hồ.

Trong đêm, chỗ ở Ōtsutsuki Kaguya bị người xứ Ka tập kích, nàng và người hầu là Aino chạy trốn, nhưng đáng tiếc bị đám người Ka chặn lại, Ōtsutsuki Kaguya bất đắc dĩ phải sử dụng byakugan đánh giết tất cả đám người Ka, trong đó có cả tướng quân của Ka cùng hộ vệ hãn Sugaku và Genbu.

Giết hết đám người xứ Ka, Ōtsutsuki Kaguya cùng người hầu một đường chạy trốn đến thần thụ.

Sau khi nhận được tin người xứ Ka do(bị) Ōtsutsuki Kaguya giết, lãnh chúa Tenji xứ Sou lúc bấy giờ tính cách rất nhút nhát, sợ hãi chiến tranh, rốt cuộc hãn quyết định đem đầu Ōtsutsuki Kaguya về để chấm dứt chiến tranh thế giới(hai nước).

Một đường chạy trốn, do mang thai nên trong lúc chạy Ōtsutsuki Kaguya bị đau bụng phải dừng lại, nhưng lúc này quân truy đuổi của xứ Sou đã tới.

Thấy tình hình không xong, người hầu của Ōtsutsuki Kaguya là Aino chạy ra sau chặn lại để Ōtsutsuki Kaguya tiếp tục chạy đến phía trước.

Cuối cùng nàng lấy thân hi sinh, bị hơn chục mũi tên bắn xuyên người ngã xuống chết.

Ōtsutsuki Kaguya rút cuộc chạy đến thần thụ, nhìn thấy người hầu của mình hi sinh, nàng quyết tâm khiến thế giới hòa bình theo cách mình: ăn trái thần thụ, mở ra rinnegan trên trán của nàng, nó có màu đỏ và nhiều vòng tròn đồng tâm.

Sau đó Ōtsutsuki Kaguya kết hợp với thần thụ, thi triển Vô hạn nguyệt độc trên thế giới, bắt hết một nửa người ở thế giới trở thành dinh dưỡng cho thần thụ, còn một nửa để lại xóa đi ký ức toàn bộ về chuyện này...

Một thời gian sau Kaguya đã hạ sinh hai người con trai và đặt tên là Hagoromo và Hamura. Cả hai đều thừa hưởng đồng thuật của Kaguya cùng với loại chakra vô cùng mạnh. Tức giận khi con mình phản bội lại, Kagura đã hợp lực với Shinju để tạo ra một thực thể mà sau này được gọi là Thập Vĩ với ý định lấy lại chakra mà Kaguya cho là của nàng.

Thập Vĩ càn quét khắp mọi nơi cho đến khi hai người con trai của Kagura đánh bại và phong ấn nó vào người Kaguya. Cho dù Hagoromo và Hamura đã phong ấn Kaguya nhưng ý chí của nàng vẫn còn tồn tại trong dạng Hắc Zetsu, người được tạo ra không lâu sau khi Kaguya bị phong ấn. Hagoromo sau đó đã dạy loài người về khái niệm chakra với ý định giúp họ dùng chakra để gắn kết với nhau thay vì dùng nó như vũ khí mà Kaguya đã từng làm, từ đó, Hagoromo được người đời nhớ đến như là Lục Đạo Chân Nhân.... (đây là bản tóm tắt, không có đầy đủ chi tiết...)

...

Nhớ tới nội dung cốt truyện, Minh Hạo cười thâm tà, nhìn vào phía trong mặt phủ lãnh chúa Tenji đang ở.

...

3 tiếng sau.

Bên trong phủ lãnh chúa Tenji

“Người, người là người hay quái vật?!” một người thanh niên tuổi trẻ nằm trên mặt đất, giọng run rẩy hỏi, sắc mặt hoảng sợ nhìn về đứng phía trước người thanh niên khác đang đứng trước mặt.

Người thanh niên đang nằm dưới đất chính là lãnh chúa xứ Sou, tên là Tenji

Còn người đang đứng chính là Minh Hạo, hẳn lúc này sắc mặt cười tà ác nhìn về người thanh niên nằm trên mặt đất.

...

Không biết từ đâu 3 tiếng trước, không biết từ đâu ngang trời xuất thế người thanh niên, một mình hắn xông vào trong phủ.

Hắn như con ác ma, cứ có người bao vây 1m xung quanh con ác ma này là đột nhiên đều bay ra xa phun ra một ngụm máu, rồi tắt thở ngã xuống đất chết.

Tenji hiện tại sợ hãi thật rồi, toàn bộ hơn 300 hộ vệ tinh anh trong vòng ba tiếng chết toàn bộ, còn 200 người khi thấy đồng bạn của mình ‘đột nhiên’ chết thì hoảng sợ bỏ chạy tứ tán, nào dám đứng ra bảo vệ lãnh chúa Tenji?.

Nhìn xem trên sàn toàn bộ thi thể máu thịt khắp nơi, Tenji thân thể càng run dữ dội hơn, chịu không được, hắn nôn bửa một cái: “Ọe”

...

Nôn xong, hắn yếu ớt đi đến trước Minh Hạo, quỳ xuống nói: “Hãy tha cho ta, người muốn bắt ta làm trâu, làm ngựa ta cũng chịu, chỉ cần ngài tha cho ta một mạng là được!”

Minh Hạo nghe vậy tay sờ sờ cảm, trông mắt chuyển động liên tục, hiện tại cần một người quản lý vùng đất này, hẳn cũng không rảnh chạy tới mọi nơi lo này lo nọ...

Còn hẳn chỉ cần ở sau màn điều khiển là được, còn về phản bội? Minh Hạo nghĩ nhìn lại Tenji quỳ xuống như con chó đáng thương cầu xin, ánh mắt lóe lên tia tàn nhẫn rồi nhanh chóng ẩn đi không để Tenji thấy.

Minh Hạo gật đầu nói: “Tốt, ta tha cho ngươi....”

Nghe Minh Hạo nói, Tenji khuôn mặt vui mừng như chó quắc đuôi, điên cuồng đập đầu trong miệng luôn nói: “Cám ơn ngài! Cám ơn ngài!”

“Ta chưa nói hết mà? Ta tha cho ngươi thì ta không phải là Minh Hạo” Minh Hạo nhìn xem điên cuồng đập đầu dưới đất Tenji, không khỏi cười lạnh, sau đó tiện tay lấy thanh kiếm gần đó chém về đầu lâu hẳn.

“Phốc xích ---!” đầu lâu cùng thân thể Tenji chia ra làm hai.

Tenji khuôn mặt không thể tin, mắt tròn tròn nhìn chăm chăm Minh Hạo, đến chết cũng không biết tại sao Minh Hạo đột nhiên xông vào phủ giết chết hẳn.

“Các ngươi ra đi, ta biết các ngươi đang trốn.” Minh Hạo giết xong Tenji quay đầu nhìn về góc tối trong phủ.

Vài người từ trong các góc tối đi ra, bọn hẳn quỳ xuống dưới rồi làm lễ như thấy lãnh chúa thời xưa nhật bản, nói: “Ngài là đấng tối cao thần linh từ trên trời giáng xuống, ngài lời nói là đại biểu thần linh, Tenji tên kia tội chết dám xúc phạm ngài, cho dù có phân thân hẳn ra cũng không thể tha thứ...”

“Được rồi không cần nhiều lời, hiện tại ta giao cho các ngươi nhiệm vụ, trong vòng 30 phút đồng hồ lập tức dọn sạch sẽ nơi này cho ta, nếu ta quay

lại còn người thấy mùi máu ở đây, ta lập tức giết tất cả các người” Minh Hạo phát tay, lạnh nhạt nói.

“Vâng thưa thần linh ngài, chúng ta sẽ lập tức dọn dẹp đồng thi thể chỗ này ngay.” Bọn người nghe vậy nhanh chóng gật đầu cung kính đáp.

Minh Hạo hài lòng gật đầu, sau đó đi ra ngoài phủ lãnh chúa hóng mát.

Hiện tại trời tối khuya, mặc dù không có đèn nhưng phía trên bầu trời vô cùng sáng, nhất là những ngôi sao, nó không nhỏ như ở trái đất, ngược lại, nhìn màu vô cùng xinh đẹp, từng ngôi sao chiếu lấp lánh trên bầu trời chiếu xuống dưới...

Ở lúc này, đột nhiên phía trên bầu trời xuất hiện xuất hiện ‘sao chổi’ rơi xuống, tốc độ rơi rất nhanh, trong chớp lát đã giáng lâm xuống thế giới này.

“Ầm!!!” sao chổi rơi xuống, tạo thành vụ nổ chấn động mạnh.

Nhìn sao chổi rơi xuống, Minh Hạo trong miệng thì thầm: “Rốt cuộc đến rồi sao? Kaguya!”

Sau đó nhanh chóng chạy tới nơi vị trí sao chổi hạ cánh.

...

P/s: đã cập nhật thêm hình ảnh nhân vật của story ở trong froum, anh em vào xem nhé, rất dễ hiểu!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Ōtsutsuki Kaguya Tội Nghiệp Bị Lừa

Minh Hạo đến nơi sao chổi hạ xuống, rất gần lãnh địa Sou, chỉ cách 700~800m là tới, vị trí ngôi sao hạ xuống là một nơi rừng tre.

Ōtsutsuki Kaguya như nàng tiên từ trong ống tre bước ra, cả thân thể bao trùm ánh sáng màu xanh dương đậm.

Vài giây sau, ánh sáng tiêu tán, lộ ra chân dung của nàng.

Ōtsutsuki Kaguya sở hữu khuôn mặt thanh nhã với mái tóc màu nhạt, mượt và dài tận đến đất.

Đặc điểm dễ nhận thấy nhất của nàng là hai cái sừng nhô ra từ trên đầu.

Khuôn mặt trắng như tuyết, trên môi thoa một lớp son màu tối đỏ và đồng thời cũng sơn bộ móng tay dài màu sậm. Kaguya mặc bộ hime-kimono cổ cao nổi liền có họa tiết là các đường phức tạp và tomoe chạy dọc ở thân áo cũng như viền cổ tay áo.

Đôi mắt trắng dã giống như Tuyết Linh Nhi, nhưng khí chất của nàng lại khác hẳn Tuyết Linh Nhi, khi đến gần nàng sẽ cảm thấy nàng yên tĩnh như nước.

Minh Hạo đóng lại tất cả mạch suy nghĩ, biết Ōtsutsuki Kaguya nàng có khả năng đọc suy nghĩ nên Minh Hạo không dám mạo hiểm để nàng biết mình suy nghĩ gì.

Sau đó đi tới trước người Kaguya làm một cái lễ kiểu cổ phong cách nhật bản, sau đó hần nhìn nàng, mỉm cười thân thiết nói: “Đây là định mệnh của chúng ta “

Ōtsutsuki Kaguya bỗng nhiên thấy một người thanh niên tuấn tú đến gần thì hơi bất ngờ, nhưng không nói gì, lại nghe người thanh niên nói định mệnh, từ này vô cùng xa lạ, khiến nàng không khỏi tò mò hỏi lại: “Định mệnh?”

“Đúng, là định mệnh, ví như, ta biết người sớm muộn sẽ hạ xuống đây, cho nên ta đứng chờ người, định mệnh cho chúng ta, hai người gặp nhau, không phải sao?” Minh Hạo gật đầu mỉm cười.

Ōtsutsuki Kaguya nghe vậy hơi bất ngờ, hỏi: “Người đã biết ta sẽ sớm hạ xuống đây?”

“Đúng vậy, thậm chí ta biết người tên gọi là Kaguya, còn có biết tất cả mọi thứ về người, kể cả mong ước của người.” Minh Hạo không nhanh, không chậm mỉm cười nói.

Giờ khắc này, Ōtsutsuki Kaguya nghe Minh Hạo nói, trên mặt không biểu hiện thay đổi gì, nhưng trong lòng sóng gió động trời, nhất là khi nghe Minh Hạo nói đúng tên mình, thậm chí còn biết về tất cả.

Ōtsutsuki Kaguya lẳng lặng nhìn người thanh niên, suy nghĩ trong phút chốc, rốt cuộc như quyết định trọng đại, nàng ngử khí bình tĩnh hỏi: “Vậy ta họ là gì? Mong ước của ta là gì? Nếu người thật sự trả lời đúng, thiếp thân tình nguyện suốt đời suốt kiếp theo người đến chết.” Nói tới đây, trong âm thanh của nàng bên trong lộ ra một tia ngại ngùng, sắc mặt có chút hơi nhợt hồng lên.

“Ái chà, Kaguya a, đây là người tự đem mình đẩy vào hố lửa a, ta ở thế kỷ 21 là điều tra, nghiên cứu, biết tất tần tật tất cả về người rồi, đây là do

người nói chứ không phải ta a, cạc cạc cạc” Trong lòng Minh Hạo dê tiện cười gằn.

Minh Hạo giả bộ trang một bộ cao thâm nhìn lên trời, sau đó nhìn nàng cười hỏi: “Hay là thêm một điều kiện nữa thế nào?”

“Điều kiện?” Ōtsutsuki Kaguya nghi ngờ nhìn Minh Hạo.

“Đúng, một điều kiện, nếu như ta nói không đúng, người có thể tùy tiện giết ta, sai bảo ta. Còn nếu ta thắng, người phải nhận lấy quà tặng của ta, và phải mang nó theo trên người mỗi lúc mỗi nơi, trừ lúc tắm.” Minh Hạo gật đầu, hai mắt híp lại thành đường cong, cười nói.

Khuôn mặt của hắn lúc này nhìn vô cùng dê tiện.

Ōtsutsuki Kaguya nghe điều kiện có chút nghi hoặc, suy nghĩ một chút thấy không có vấn đề gì cũng là gật đầu, đơn giản nói một câu: “Ta đáp ứng”

Minh Hạo thấy Ōtsutsuki Kaguya gật đầu khóe miệng càng kéo ra, cười vui vẻ hơn, nói: “Tốt, nhưng là nếu người không thực hiện điều kiện của ta thì sao?”

“Ta lấy danh nghĩa Ōtsutsuki Kaguya thề, nếu ta thua sẽ thực hiện theo điều kiện!” Ōtsutsuki Kaguya trên mặt hiện lên băng lãnh như sương nói.

Không nghĩ đến người thanh niên này lại cho rằng mình là loại kẻ bội bạc à?

“Tốt, người nhớ lấy, người họ là Ōtsutsuki, ước mơ: muốn thế giới này hòa bình!” Minh Hạo trong mắt lóe lên tia giao hoạt, cười nói.

Trong lòng vui mừng như điên, cười cạc cạc cạc một tiếng, tưởng tượng đến cảnh lúc Ōtsutsuki Kaguya mang thứ ấy mọi lúc mọi nơi, hàng giờ

hàng ngày Minh Hạo thật muốn cười ra nước mắt...

Ōtsutsuki Kaguya nghe câu trả lời, sắc mặt rốt cuộc hoàn toàn thay đổi, hiện lên bối rối, không còn bình tĩnh như trước, bởi vì câu trả lời Minh Hạo hoàn toàn đúng.

“Chàng trả lời đúng, thiếp thân sẽ thực hiện theo lời hứa của mình, mong ngày sau chàng quan tâm chăm sóc tới thiếp. ” Ōtsutsuki Kaguya sắc mặt hơi đỏ lên, cúi người làm lễ một cái, nhìn Minh Hạo dịu dàng nói.

Khi đối thoại với Minh Hạo, nàng không dùng ta với người, mà dùng chàng cùng thiếp để thể hiện lời hứa của mình, xưng hô này chứng tỏ Ōtsutsuki Kaguya chấp nhận Minh Hạo làm người chồng của nàng.

Minh Hạo đi tới trước mặt Kaguya, sau đó đem ôm nàng vào lòng, nhìn nàng nói: “Ừm, phu quân hứa mãi mãi yêu thương người suốt đời suốt kiếp”

Nghe Minh Hạo nói, Ōtsutsuki Kaguya khuôn mặt của nàng đỏ lên như trái táo, tim không khỏi đập nhanh hơn bình thường, đây là lần đầu trong cuộc đời nàng tiên tiếp xúc với nam nhân gần gũi đến vậy, lại nghe được câu nói đường mật ngọt ngào của Minh Hạo, trong lòng nàng như bị thứ gì đó đụng chạm, run mạnh một cái.

Ōtsutsuki Kaguya còn chưa chưa phản ứng, Minh Hạo cả gan lớn mật đưa môi hôn nàng một cái, đưa đầu lưỡi vào miệng nàng.

Ōtsutsuki Kaguya bất ngờ bị tập kích, có chút xấu hổ muốn phản kháng, nhưng nghĩ đến mình lời hứa hẹn liền buông bỏ.

dần dần, Ōtsutsuki Kaguya sắc mặt đỏ lên, hơi thở gấp gáp, mới ban đầu không quen với cách nết lưỡi, nhưng sau một thời gian bị Minh Hạo ‘tấn công’ đã quen thuộc, hơn nữa còn đáp trả lại.

Hai chiếc lưỡi bắt đầu cuộn vào nhau như con rắn, chiếc lưỡi Minh Hạo như con rắn nước lướt qua từng chiếc răng của nàng, sau đó còn tham lam liếm láp lấy nước bọt trong miệng của Ōtsutsuki Kaguya.

“Ah~” Nàng nơi ngực cảm thấy bị bàn tay nào đó bóp lấy, nhin không được rên rỉ một tiếng.

“Không được lang quân.” Ōtsutsuki Kaguya sắc mặt đỏ lên nói, thân thể nàng không tự chủ được run rẩy nhẹ.

Nghe Ōtsutsuki Kaguya nói Minh Hạo dừng lại, ánh mắt nghi hoặc nhìn nàng.

“Nơi đây không được.” Ōtsutsuki Kaguya xấu hổ nói.

Minh Hạo nhìn xung quanh gật đầu, nói: “Tốt, chúng ta về nhà ‘làm tiếp’”

Ōtsutsuki Kaguya nghe Minh Hạo nói, sắc mặt càng đỏ dữ hơn.

....

Minh Hạo cùng Ōtsutsuki Kaguya sóng vai trở về phủ lãnh chúa Tenji, không, hiện tại đã đổi tên, phải là phủ lãnh chúa Kim Minh Hạo

Đám người thủ vệ phủ nhìn thấy Minh Hạo trở về lập tức làm lễ chào đón, một đám người quỳ xuống hai bên đường, cung kính nói: “Chào thần linh trở về!”

“Tốt rồi, mọi người có thể nghỉ ngơi.” Minh Hạo tâm tình vui vẻ phát tay như là miễn lễ, cười nói.

“Vâng, đội ơn thần linh đặc xá!!!” Đám người hô to một tiếng, đáp lại lời Minh Hạo, trong lòng thật sự bởi vì việc Minh Hạo giết đến tận phủ lãnh

chúa Tenji, bởi vì việc đó, bọn hắn đem Minh Hạo làm thần linh thật sự luôn rồi.

Minh Hạo gật đầu hài lòng cùng Ōtsutsuki Kaguya đi vào phủ.

...

Một đêm không an tĩnh, âm thanh la hét rên rỉ từ trong phủ Minh Hạo vang lên.

Còn có tiếng thở dốc, tiếng bạch bạch bạch, làm cả khu làng người dân không tài nào chớp mắt được

.....

Một tháng sau

Như trong cốt truyện diễn ra, sứ giả Ka được phái tới, bàn về việc lãnh thổ, nhưng Minh Hạo đâu rảnh hán mà diện kiến hắn? Cho nên để hắn đứng phía ngoài phủ một ngày một đêm trước phủ.

Sứ giả xứ Ka chờ đợi lâu không thấy Tenji lãnh chúa, liền tức giận bỏ về, trước khi trở về, tên kia sứ giả bỏ lại câu ngoan thoại: “Tốt lắm, người to gan lắm lãnh chúa Tenji, một tuần sau người chuẩn bị dâng đầu mình cho lãnh chúa Ka đi, ha ha ha ha”

Tiếng cười nói cuồng ngạo vang khắp lãnh địa Sou.

....

P/s: cạc cạc cạc, mới xem xong vài cuốn hentai, ta lại nảy ra ý tưởng mới ahahahah!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Kaguya Mang Thai

Một tháng sau, trong phủ lãnh chúa

Minh Hạo nhận được tin vui là Kaguya mang thai, trong lòng không khỏi khen mình một cái “Không uống công cày cuốc 30 ngày, rốt cuộc có thành quả rồi a, Việt Nam Thế Kỷ 21 có câu ca dao: có công chịch gái có ngày mang thai, quả nhiên ông cha ta nói đúng mà không sai...”

Sau khi Kaguya có thai, Minh Hạo nhận được hệ thống phần thưởng.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân chịch Kaguya thành công, còn mang thai, phần thưởng dành cho chịch phản diện trùm boss cuối: +1 con mắt trái 12 câu ngọc Mangekyou Sharingan vĩnh cửu, +1 con mắt phải Rinnegan 12 câu ngọc chung cực, phải chắt cấy ghép ngay bây giờ (nếu bỏ qua sẽ không nhận lại được nữa?).”

“Lập tức cấy ghép!” Minh Hạo nghe vậy trong lòng mừng như điên, không chút do dự nói, dù rinnegan của pain mạnh, nhưng còn kém xa loại 12 Mangekyou Sharingan cùng Rinnegan 12.

Sau một trải nghiệm cảm giác con mắt bị móc ra đau đớn, Minh Hạo cắn răng nhin nhau.

24 tiếng đồng hồ sau, cuối cùng cấy ghép xong, cảm giác đau đớn tan biến, thay vào đó là một nguồn sức mạnh mới truyền vào mắt cùng cơ thể hắn.

Mở mắt ra, Minh Hạo đôi mắt càng thấy rõ ràng hơn trước, mọi thứ xung quanh rõ rệt, từng góc tro bụi li ti xa xa vài trăm mét trong phủ Minh Hạo cũng là thấy rõ, thậm chí còn có thể đếm được bao nhiêu nửa kia.

Mở ra hệ thống, kiểm tra xem xét.

Tên: 12 Câu Ngọc Mangekyou Sharingan Vĩnh Cửu(12 câu ngọc Mangekyou Sharingan Vĩnh Cửu)

Giới thiệu: chung cực tiến hóa Mangekyou Sharingan, vô thượng sức mạnh, không thể thay đổi hay che dấu trạng thái được.

Skill:

-Susannoo chung cực: bao bọc lại thân thể, có sức phòng ngự cùng tấn công vô cùng khủng bố, trừ phi là chiêu thức thuộc cấp Lục Đạo Tiên Nhân trở lên mới tác dụng đến Susannoo (duy trì hình thái 12 tiếng, làm lạnh 24 tiếng).

+Hình dáng: có hình dạng như một vị tướng với áo giáp đầy đủ cao lớn, bên hông có mang một thanh kiếm katana khổng lồ.

+Katana Amaterasu: một kiếm mang theo ngọn lửa hủy diệt Amaterasu, cho dù là không gian cũng nhận lấy ảnh hưởng.

Một kiếm chém đứt mọi thứ: Thời gian, không gian, khoảng cách.(không có nhân quả hay luân hồi)

+Thời gian: năng lực phát động làm chậm lại thời gian từ 0,5 giây đến 0,15s.

....

- Mangekyou Sharingan.

+ Izanagi: Khiến mọi thứ lùi lại 30s giây trước, nếu bị giết, (sử dụng 15 lần, làm lạnh 24h).

(Khi Izanagi được kích hoạt, nó có thể biến những vết thương bình thường thậm chí cả những vết thương chí mạng thành ảo giác. Khi người dùng bị dính tử thương, cơ thể họ phai mờ dần đi, đây chính là ảo thuật. Sau đó cơ thể người dùng trở về thực tại, không bị xây xát gì.)

+Vô Hạn Nguyệt Độc: khiến nạn nhân bị hút vào Shinju(thần thụ) để rồi bị chuyển đổi thành Bạch Zetsu (3/3 lần, làm lạnh 3 ngày, hokage thế giới).

+ Katana Amaterasu: sử dụng thanh kiếm của susannoo mà không cần triệu hồi ra susannoo hình thái.

-Nội tại:

+1.000.000.000.000 tỷ MB

+Miễn Dịch Ảo Thuật: vĩnh cửu miễn dịch tất cả ảo thuật.

+Thôi Miên: nhìn vào mắt người khác, tự do thôi miên người khác bằng ảo thuật.

+Tất cả nhẫn thuật của Uchiha +1000% tăng phúc (bao gồm ảo thuật).

+ Amaterasu: khi đánh ra nhẫn thuật sẽ bao gồm Amaterasu. (Ví như đánh ra Lôi nhẫn thuật thì không những mang sức hủy diệt của lôi, mà còn có sức mạnh thiêu rụi vạn vật của Amaterasu, có thể nói là x2 skill).

...

Tên: Rinnegan 12 câu ngọc

Giới thiệu: Rinnegan 12 câu ngọc mang sức mạnh của chúa trời, vĩnh cửu không thay đổi hay che giấu được.

Skill:

+Siêu Dịch Chuyển: dịch chuyển mọi thứ (con người, vật thể) trong tức tắc. (không làm lạnh)

- Thất Đạo: Thiên Chúa, Thiên Đạo, Atula Đạo, Súc Sinh Đạo, Địa Ngục Đạo, Nhân Gian Đạo, Nga Quỷ Đạo, mạnh hơn của pain gấp 10 lần.

-Thiên Đạo:

++Siêu Địa Bộc Thiên Tinh: có thể kéo hoặc tạo hơn 20 quả thiên thạch cùng lúc.

++Thần La Thiên Chinh Amaterasu (điều kiện: sở hữu 12 Câu Ngọc Mangekyou Sharingan Vĩnh Cửu)

Có khả năng điều khiển trọng lực đẩy lùi mọi đòn tấn công của kẻ thù, hơn nửa bên trong trọng lực kèm theo Amaterasu, thiêu đốt mọi thứ.

++ Vạn Tượng Thiên Dẫn: dựa vào năng lực điều khiển trọng lực, kéo một hoặc nhiều người về phía mình, cho dù núp trong không gian khác cũng chịu ảnh hưởng.

...

+Atula Đạo: Triệu hoán hoặc biến thành Atula đạo, tăng sức mạnh +1000%, bắn ra một đám hủy diệt vũ khí hiện đại lan rộng, có thể triệu hoán ra 3 đầu 6 tay trợ giúp trong khi chiến đấu.

+ Súc Sinh Đạo: triệu hoán ra chó địa ngục bất tử

++Chó địa ngục triệu hoán ra chó từ địa ngục, phun ra lửa Amaterasu, bọn chúng bất tử, giết một con phân ra thành hai con.

...

(tóm tắt)

-Thiên Chúa: nằm phía trên Thiên Đạo (trong sách khai huyền truyền thuyết cho rằng, Chúa tạo ra mọi thứ, trong đó có lục đạo).

++Hồi sinh: hồi sinh người chết sống lại với điều kiện mới chết trong vòng 24 giờ, người sau khi được chúa hồi sinh sẽ biến thành bề tôi của ngài, tin theo lời chúa, cho dù bắt hãm đi chết 100% cũng sẽ nghe theo chúa.

++Đấng ban ơn: ban ơn những người tin chúa, tác dụng: +100% bất tử, thân thể bất diệt (thời gian 3 tiếng, không hạn chế, không tốn năng lượng).

....

+Chúa Quyền Năng (nội tại):

++ Ngũ đạo diệt: Âm Diệt, Dương Diệt, Thời Diệt, Gian Diệt, Luân Diệt. Chúa phát tay, khiến mọi thứ đều tan biến trong phạm vi 100.000m.

+Chúa Bất Tử: chúa bất tử thọ vĩnh cửu, không bao giờ chết được, cho dù tim bị xuyên, đầu nát, vẫn còn có thể sống.

++Chúa Bề Tôi: tạo dấu ấn cho kẻ khác, dấu ấn vĩnh cửu nhập vào linh hồn, trừ phi chết mới biến mất, dấu ấn này khiến người bị dính trở thành bề tôi của chúa.

++Chúa Bề Tôi bất tử: cùng tồn tại với chúa bất tử tới khi chúa chết

+Dâng Hiến Linh Hồn Cho Chúa: khiến tất cả bề tôi dâng hiến trở thành sức mạnh của chúa.

....

- Lục Đạo Tiên Nhân (duy trì vĩnh cửu):

++Hóa thân thành lục đạo tiên nhân, tự do dịch chuyển không gian (phạm vi thế giới hokage).

++Hắc Cầu Phản chấn (sau khi hóa thân lục đạo tiên nhân kích hoạt): triệu hồi ra hắc cầu phản chấn tất cả công kích vật lý tới gần thân thể.

++Hắc Cầu Tấn Công (sau khi hóa thân lục đạo tiên nhân kích hoạt): triệu hồi ra hắc cầu, tấn công từ xa, sức sát thương không kém nhẫn thuật cấp S.

++Dịch chuyển mọi thứ (sau khi hóa thân lục đạo tiên nhân kích hoạt): có thể dịch chuyển nhiều người tới nơi không gian khác trong chớp mắt. (phạm vi hokage)

....

-Nội tại:

+Âm Dương Độn: mang theo âm dương độn chakra bất diệt (năng lượng)

+100.000.000.000.000 tỷ MB

+Hóa Thân Chúa (thời gian vĩnh cửu)

+Hóa Thân Lục Đạo Tiên Nhân (thời gian vĩnh cửu)

+Chúa Hợp Thể: có thể tự do hợp thể với bất kỳ? quyền năng vô thượng???

.....

Minh Hạo nhìn xong đám thông tin, trái tim hạnh phúc đến nỗi muốn ngừng đập...đây là quá khủng a, còn khủng hơn cả huyết mạch Super Saiyan Momoshiki Super Legend gấp 2 a.

Nếu Minh Hạo đoán không lầm, hai cặp mắt này cộng lại có thể bằng với 12 con S thậm chí là 20 con S!!!

Mà Mangekyou Sharingan skill Minh Hạo chỉ mê mấy chiêu như: Izanagi cùng Amaterasu.

Còn Rinnegan thì hẳn mê nhất là Chúa Đạo, đây là một chiêu kinh khủng tồn tại, có thể khiến người chết sống lại, bất tử, khiến kẻ khác trở thành bề tôi của mình, còn có chiêu Ngũ Đạo Diệt cuối cùng là nội tại hợp thể, cái này khiến hẳn mê nhất.

Càng suy nghĩ, Minh Hạo càng cảm thấy hạnh phúc muốn chết.

Bỏ ra hơn 3 tiếng mới bình tĩnh lại, Minh Hạo đi trước gương soi, hai con mắt trạng thái bình thường đã thay đổi, mắt trái là đỏ như máu, nhưng là bên trong rất ngẫu, có hơn 12 dấu phẩy (12 câu ngọc), bên phải là màu tím toàn bộ, như rinnegan của pain, nhưng bên trong có hơn 12 cái vòng tròn đồng tâm.

Nhìn trong gương Minh Hạo càng cảm thấy mình tà dị đẹp trai hẳn ra, nhất là hai con mắt trái phải của hẳn.

Đứng soi chút yy vài phút, trở lại giường nằm mở ra bảng thông tin.

Tên: Kim Minh Hạo

HP: 100.000.000.000/100.000.000.000

MB: 100.000.000.000.000 tỷ/100.000.000.000.000 tỷ

Cấp độ: Lục Đạo Tiên Nhân Đỉnh Phong (bán chúa).

Huyết động: Rinnegan 12 câu ngọc, Mangekyou Sharingan vĩnh cửu 12 câu ngọc.

Đánh giá: năng lực chúa trời.

(còn tiếp)

...

Bài nhạc chúa quyền năng, nghe rất hay, ai thích thì click nghe:v:

<https://www.youtube.com/watch?v=JN-RuP6ye1c>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Kaguya Sinh Con

“Cốc cốc cốc” tiếng gõ cửa vang lên.

“Vào đi Kaguya” Minh Hạo nằm trên giường lười biếng nói.

Vào phòng chỉ có hắc cùng Kaguya là được phép vào, còn lại những người khác thì hắc ra lệnh cấm tiến vào, trừ phi có chuyện quan trọng cần bẩm báo.

Kaguya thân hình lả lướt ẻo ẹo đi vào, khi đang đi, hai chân nàng chụm run rẩy lại, từ trong váy dài của nàng rơi rớt vài giọt thủy...

Nàng sắc mặt hồng hào đi đến giường ngồi lên, quay đầu nhìn về Minh Hạo, tay kia sờ lên mặt hắc, dịu dàng nói: “Chiến tranh sắp xảy ra rồi ta thật lo lắng.”

Minh Hạo nghe Kaguya nói lắc đầu, nhìn nàng cười nói: “Là bọn Ka kia? Dám đến đây, liền chuẩn bị tinh thần có đi mà không về đi, nàng đang mang thai yên tâm ở đây nghỉ dưỡng.”

Trong giọng nói lạnh lùng như băng, sát khí dày đặc, cùng với tràn đầy khinh thường, giống như đại quân của Ka không có ý nghĩa gì đối với hắc.

Ōtsutsuki Kaguya nghe vậy gật đầu không nói gì, trong lòng dù có chút không muốn, nhưng Minh Hạo là chồng nàng, nàng tôn trọng quyết định của hắc, dù là hắc muốn giết hết người của thế giới này cũng được...

Hiển nhiên Ōtsutsuki Kaguya thuộc dạng người vợ lấy chồng làm chủ “gả gà theo gà, gả chó theo chó, gả quý thì..theo quý”

Ở lúc này Ōtsutsuki Kaguya đối mặt với Minh Hạo nhìn thấy đôi mắt phu quân mình 12 câu ngọc sharingan cùng 12 câu ngọc rinnegan sắc mặt thay đổi, không còn lãnh tĩnh như trước, thay vào đó là hiện lên kinh hoảng, nàng nhìn về Minh Hạo trong mắt hiện lên kinh sợ, lắp bắp nói: “Đôi mắt kia...đôi mắt kia ...đôi mắt kia...”

“Ta đi ra ngoài xử lý chút việc, nàng nằm trong phòng nghỉ dưỡng đi, nếu cần gì cứ gọi Aino tiểu nha đầu kia tới.” Minh Hạo đứng dậy cắt đứt lời nàng, hôn Ōtsutsuki Kaguya một cái, sau đó rời khỏi phòng.

Ōtsutsuki Kaguya bị Minh Hạo hôn khuôn mặt đỏ tới mang tai trong lòng tràn ngập ngọt ngào cùng hạnh phúc, nàng gật đầu làm một cái yên tâm, dặn dò Minh Hạo, nói: “Chàng đi đi, có Aino chăm sóc thiếp thân được rồi, người cẩn thận”

Mặc dù trong lòng của nàng vô cùng nghi hoặc, rất muốn hỏi Minh Hạo về cái kia, nhưng nàng là người thông minh, biết phu quân không muốn nói về chuyện này, không thể không đem nghi hoặc dấu sâu trong lòng.

Minh Hạo đứng dậy, mở cửa đi ra ngoài.

...

Ngoài phủ lãnh chúa, Minh Hạo nhìn người trung niên quỳ dưới đất, hân cười hỏi: “Kyouko Hensai ta ban cho người sức mạnh của thần linh, người có muốn tiếp nhận hay không?”

Nghe Minh Hạo ban cho mình sức mạnh thần linh, tên trung niên gọi là Kyouko Hensai liên tục đập đầu, nói: “Cám ơn ngài thần linh, cám ơn ngài thần linh, ta thề sẽ trung thành với thần linh.”

“Tốt lắm, ta lập tức ban cho người sức mạnh ‘thần linh’, nhắm mắt lại đi
“ Minh Hạo gật đầu cười nhạt, trên mặt hiện lên tia âm hiểm nói.

“Vâng thưa thần linh.” Kyouko Hensai nghe răm rắp Minh Hạo, liền nhắm mắt lại, trong lòng hồi hộp chờ mong, nghĩ đến sức mạnh thần linh trên mặt nước miếng không khỏi chảy ra.

“A!~ Thần Linh, người làm gì...” Kyouko Hensai đang nhắm mắt chờ đợi, bỗng nhiên cảm thấy khắp cơ thể bị vật thể cứng đâm vào vô cùng đau đớn, nhin không được gào lên một tiếng, mở mắt ra nhìn lại.

Đập vào mắt là một con mắt màu đỏ nhìn chăm chăm hẳn, chỉ cảm thấy tinh thần mệt mỏi, ánh mắt dần dần biến thành đờ đẫn, sau đó chỉ nghe bên tai nói: “Nhắm mắt lại, dù cho người có chết cũng đừng kêu gào...”

“Vâng!” Kyouko Hensai ánh mắt đờ đẫn, vô ý thức trả lời, hẳn như con cừu ngoan, nhắm lại đôi mắt của mình.

Minh Hạo hài lòng, sau đó hai tay tiếp tục ngưng ra từng thanh màu đen dài cắm vào người trung niên.

20 phút sau, trên thân thể người trung niên cắm đầy thanh sắt dài màu đen, từ chân đến đầu đều cắm đầy thanh sắt.

Nhìn xong tác phẩm của mình tạo ra, Minh Hạo hài lòng gật đầu.

Đây là lần thứ nhất hẳn chế tạo ra thân phân lục đạo, dùng người trung niên này làm phân thân một trong, Súc Sinh Đạo.

Minh Hạo nhanh chóng làm vài cái ấn, sắc mặt nghiêm túc nhìn thi thể người trung niên nói: “Súc sinh đạo!”

“Cót~~Ket” tiếng xương hoạt động vang lên, sau đó, chỉ thấy ‘thi thể’ người trung niên đứng lên, mắt mở ra, hiện tại đôi mắt của người trung niên

hoàn toàn thay đổi, không còn màu đen nữa, mà là màu tím có 12 vòng đồng tâm xung quanh.

Minh Hạo đưa ý niệm vào súc sinh đạo: “Tiêu diệt toàn bộ đại quân Ka tiến về đây cho ta.”

Giống như nghe hiểu Minh Hạo, tên kia trung niên gật đầu, sau đó chậm rãi bước ra ngoài.

Minh Hạo trở lại căn phòng, thấy Kaguya đang nhắm mắt ngủ, hẳn không làm phiền nàng, nhẹ nhàng đi đến giường nằm bên cạnh nàng, nhắm mắt lại, cảm nhận phân thân súc sinh đạo hành trình.

Chỉ thấy hình ảnh lóe lên, Minh Hạo như là bám thân vào người trung niên, sở hữu tầm nhìn thứ 1.

Hiện tại người trung niên, không, phải gọi là súc sinh đạo mới đúng.

Súc sinh đạo đang nhảy qua từng nóc nhà nhanh nhẹn linh hoạt như con khỉ vậy, dưới chân hẳn như là keo dán dính, dùng tốc độ bay vô cùng nhanh.

Người trong khu lang thấy thế đều hốt lên một tiếng kinh ngạc, sau đó trợn mắt nhìn súc sinh đạo bay đi ra xa.

...

Một tiếng sau, súc sinh đạo đứng trên cây cổ thụ cao chót vót, theo ánh mắt súc sinh đạo, Minh Hạo có thể thấy được phía xa xa một đám người mặc quần áo đen, hình dạng chiến binh samurai nhật bản, bọn chúng hung hăng cưỡi ngựa chạy đến, sau lưng cầm đầy kiếm, cung, thương các loại vũ khí.

Đại đội như vậy tổng cộng có khoảng 9000~10.000 người.

Nhìn ký hiệu trên áo bọn chúng, Minh Hạo có thể xác định được bọn chúng thuộc về Ka lãnh địa.

Điều khiển Súc Sinh Đạo chạy tới gần đám người cách vài mét, hắn đứng cản lại bọn hăn.

....

Tướng quân Ka, Sugaku đang dẫn đầu ngựa chạy đi, bỗng nhiên thấy phía trước có người cản đường lập tức ra hiệu toàn quân dừng lại.

“Chẳng lẽ là tên Tenji lãnh chúa sứ Sou muốn đầu hàng? Cho nên dẫn sứ giả tới để thương lượng? Hừ, hăn đây cũng quá khinh thường chúng ta, không tự thân đến đây mà chỉ phải một người đến.”

Sugaku suy nghĩ một lát sắc mặt âm hăn lên, hăn quay ra sau, ra lệnh cho quân lính ở sau: “Giết chết tên cản đường phía trước cho ta.”

“Vâng, thưa tướng quân” quân lính phía sau nghe lệnh, cưỡi ngựa phi thân lên trước tới gần người kia, tay cầm kiếm giơ lên bên hông.

Súc sinh đạo thấy đám người chạy tới thì cười lạnh, trong mắt lóe lên khinh thường, hai tay nhanh chóng làm thủ ấn liên tục, cuối cùng hai tay ấn xuống dưới đất.

Trên mặt đất xuất hiện một vòng màu đen vòng tròn phù chú huyền bí, sau 0,1s, khói trắng từ vòng tròn tản ra.

Một giây sau, khói trắng tan đi, xuất hiện một thân ảnh không lồ bốn chân bên trong.

Nhìn thấy cảnh này, bọn người lính Ka đều ngẩn người, đây là ma thuật gì? Khi này bọn hăn thấy người trung niên kia hai tay làm kết ấn, sau đó để hai tay lên mặt đất, đột nhiên khói trắng xuất hiện, tản ra khắp nơi.

Một chén chà sau, khói trắng dần tản đi, rốt cuộc bọn hắc thấy rõ bên trong tình hình.

Đó là... một con chó hình thù quái dị khổng lồ! Cao hơn 50m, trên đầu có hai sừng, cặp mắt màu tím 12 đồng tâm, cả người cơ thể, lông, chân, đầu lâu, đỏ rực như lửa.

Súc Sinh Đạo nhìn bọn hắc ngẩn người, cười lạnh một tiếng, cũng mặc kệ đám người kia hiểu hay không, hắc nói: “Chỉ cần một con đủ xử tất cả các người rồi, đi đi địa ngục khuyển, giết hết tất cả bọn hắc cho ta!”

Nghe người trung niên kia nói, lại nhìn con chó khổng lồ như tòa nhà tất cả đều ngẩn người, không hiểu súc sinh đạo nói gì, kể cả tên tướng quân Sugaku cũng là không hiểu súc sinh đạo nói gì?

“Húuuuu” Con chó khổng lồ kia như hiểu súc sinh đạo nói, nó hú một tiếng quái dị như sói, bốn chân chuyển động, trong chớp mắt đi tới đám người.

Khi con chó chạy qua đầu nơi đó dính một đám đen như bùn, sau một giây toàn bộ cháy rụi, cây, cỏ đều bị thiêu thành tro bụi.

Chó địa ngục kia giơ lên móng chân khổng lồ, sau đó dậm xuống đám người.

“Ầm!” một tiếng, mặt đất rung chuyển, nơi chó địa ngục vừa dậm biến thành cái hố to có đường kính hơn 10m.

Đám quân Ka như lũ kiến hôi bị con vôi dậm, trong chốc lát trở thành bánh thịt máu nằm bẹp xẹp dưới mặt đất, trong đó còn có tướng quân Ka xấu số Sugaku.

Chưa dừng lại đó, con chó kia tiếp tục hướng đám người quật tới.

“Mẹ ơi, quái vật, chạy!!!” Một người trong đám quân Ka lấy lại tinh thần thấy Sugaku nằm bẹp sí trong hố, trong mắt hiện lên sợ hãi, như thấy thứ gì kinh khủng, hấn hét lên chói tai một tiếng, sau đó ra sức bỏ chạy, cũng mặc kệ tinh thần chiến binh samurai võ sĩ danh dự cái gì, hấn hiện tại hận mình không thể mọc thêm nhiều chân để chạy cho nhanh để thoát khỏi con quái vật này.

“Nhanh nhanh, chạy trốn!!!”

“Mẹ ơi, cứu con, cho dù con đánh chết cũng thề không bao giờ đến lãnh địa xứ Sou đâu!!!”

“Tại tên lãnh chúa Ka, hấn đây là muốn toàn quân diệt a...”

Nghe người lính kia hét, đám người lập tức lấy lại tinh thần quay người chạy tán loạn, có người hoảng sợ la hét, có người hai mắt giàn dụa nước mắt, có người ôm hận trong lòng với lãnh chúa Ka.

Súc sinh đạo thấy đám người chạy trốn thì nhú mào, truyền lệnh cho địa ngục khuyến để nó nhanh chóng xử lý, nói: “Phun lửa Amaterasu thiêu chết bọn hấn nhanh đi địa ngục khuyến.”

“Gâu Gâu” địa ngục khuyến kia như nghe lệnh súc sinh đạo, lập tức cái miệng khổng lồ như chậu máu há to ra, sau đó một đám màu đen như mực từ trong miệng phun một vòng phạm vi 100.000m đám quân Ka đang chạy trốn.

“A A A!~ nóng quá, lửa gì đây.”

“Nóng quá chết ta, cứu ta...”

“Cứu với, cứu...”

“Cha, con xin lỗi...”

“Vợ con ơi...ta xin lỗi...không thể quay về được...”

“Đây chắc là kế hoạch của tên lãnh chúa Ka kia, muốn diệt chúng ta!”

“Lãnh chúa Ka khốn nạn!!! Có chết ta cũng không tha cho người!!!”

...

Đám người la hét, sợ hãi trong tuyệt vọng, bọn hắc hiệp tại vô cùng hối hận khi đặt chân đến lãnh thổ Sou rồi, nếu biết trong lãnh địa Sou có con quái vật như thế, dù có đánh chết bọn hắc hiệp cũng không muốn bước vào đây, đáng tiếc, trên đời không có thuốc hối hận.

Trong chốc lát 100.000m bên trong phạm vi, toàn bộ cháy thành rụi, tro tàn cũng không để lại, toàn quân Ka toàn diệt, không một ai sống sót trở về.

Súc sinh đạo nhìn đám quân Ka toàn bộ cháy thành tàn, sắc mặt lạnh như băng không thay đổi, hắc hiệp tay triệu hồi khuyến khích địa ngục trở về, chậm rãi xoay người trở lại lãnh địa Sou.

....

8 tháng sau

Sau vụ toàn quân Ka diệt, lãnh chúa Ka hình như là sợ hãi, không dám bén mảng phái binh tới lãnh địa Sou nữa.

Có thể nói 8 tháng này sóng yên gió lặng, không có chuyện gì xảy ra.

Mà hôm nay là ngày trọng đại nhất, phu nhân lãnh chúa Sou sinh đẻ!

...

Sou mặc phủ.

Trên giường bệnh, Kaguya trên mặt đầy mồ hôi lạnh, hai bên trái phải
mụn đỏ đẫm cũng là mồ hôi rơi như mưa.

“Cố lên phu nhân, còn một chút nữa thôi!!!” Bà mụn bên cạnh tay kia vừa
đẩy trên bụng, vừa la lên, còn bà bên cạnh thì ngồi xuống ngay chỗ *** tay
móc ra....

“Ah!~ Ah~Ah~~~” Kaguya nghe vậy lên tinh thần, cả người run bần bật,
càng ra sức rặn mạnh lên.

“Oe Oe Oe”

“Oe Oe Oe”

“Oe Oe Oe”

Ba âm thanh từ bé sơ sinh khóc lên

(mai tiếp)

...

Video sinh đẻ tự nhiên (bằng đường Âm Đ) ai tò mò thì xem, video =
hình ảnh 3D:

https://www.youtube.com/watch?v=v2_zb94oM4A

Trên đây là video cách sinh đẻ tự nhiên được kết hợp với phương pháp
rạch để việc sinh con dễ dàng hơn.

Thường thì khi người mẹ đẻ theo phương pháp tự nhiên có rất nhiều
trường hợp đẻ bình thường mà không cần đến phương pháp hỗ trợ (rạch)
nếu phần âm đ của người phụ nữ đó vừa đủ để cho em bé chui ra.

...

P/s 2. Bật mí:

Sắp tới 1 hồi vui a, ae nhớ đón xem, cạc cạc cạc

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Chơi Game Pokemon

“Kett”

Bà mẹ bế ba đứa bé nằm trên giường, nằm bên cạnh Kaguya cuộn lại khăn ấm để tránh rét lạnh, định bước ra ngoài thông báo thì lúc này cánh cửa mở ra.

Minh Hạo đứng bên ngoài dùng sharingan có thể thấy được tình huống trong phòng. Khi nhìn đến từ Âm Đ chui ra ba đứa bé thì trong lòng có chút kỳ lạ, đây không phải là nơi mà hắn thường xuyên thọc vào *** ấy sao? Nhìn xem lỗ kia ban rộng ra, sau đó là ba cái đầu nho nhỏ chui ra...

Theo mắt sharingan nhìn thấy, Kaguya sinh ra là hai trai một gái.

Minh Hạo trong lòng vui mừng khi thấy Kaguya sinh xong, hắn nhanh chân bước vào trong phòng, trực tiếp đến giường bệnh, quay đầu nhìn hai ba mẹ nói: “các người làm tốt lắm, đi ra ngoài đi” Sau đó từ trong túi đồ bỏ ra vài điểm mua vài đồng vàng rồi vứt dưới đất.

“Cảm tạ lãnh chúa hào phòng!!!” hai bà mẹ thấy đồng vàng rơi dưới đất nhanh chóng nhặt lên, miệng cười không khép được, liên tục quỳ xuống cúi đầu cảm tạ, rồi thối lui ra ngoài.

...

Minh Hạo nhìn xem Kaguya đang nằm nhắm mắt nghỉ ngơi, sắc mặt trắng như tờ giấy, hơi thở suy yếu đứt quãng, trên đầu đầy mồ hôi lạnh chảy

xuống, trong lòng không khỏi cảm thấy thương tiếc cho nàng, hắn đặt tay lên bụng của Kaguya, truyền âm dương độn lực lượng vào cơ thể nàng.

5 phút sau sắc mặt Kaguya có chút hồng hào lên, hơi thở cũng dần ổn định.

Minh Hạo không làm phiền nàng, để nàng nằm nghỉ ngơi, quay qua nhìn ba đứa con của mình.

Nhìn ba đứa trẻ, trong mắt Minh Hạo lóe ra tia yêu thương, thông qua mắt 12 câu ngọc sharingan, hắn có thể thấy được bên trong cơ thể ba đứa đều mang năng lực khác nhau, chúng hiện đang ngủ say chưa thức tỉnh, một sharingan, một rinnegan, hai huyết kế giới hạn kia đều là bé trai, còn lại cuối cùng là một byakugan của con gái.

Ba đứa bé hiện tại mắt nhắm nghiền, liên tục khóc oe oe oe kêu lên.

Minh Hạo tay đặt lên cả ba đứa bé, sau đó truyền năng lượng âm dương độn vào chúng.

Âm dương độn năng lượng rất an toàn không lo lắng về mức độ nguy hiểm, không những giúp cơ thể bọn chúng phát triển tốt hơn, mà còn có thức tỉnh huyết kế giới hạn nhanh hơn.

Năng lượng truyền vào cơ thể ba đứa, cả ba đứa trẻ như cảm nhận được cơ thể ấm áp bọn chúng bớt khóc hơn, tiếng khóc nhỏ dần, trong phút chốc căn phòng im lặng, ba đứa trẻ nhanh chóng rơi vào ngủ say ...

Minh Hạo nhìn thấy ba đứa ngủ thản sắc hiện lên yêu thương, cúi đầu hôn trên trán ba đứa một cái rồi nhẹ nhàng đẩy cửa bước ra.

...

Ngày hôm sau

Minh Hạo tiến vào phòng, nhìn về Ōtsutsuki Kaguya, bây giờ tình trạng thân thể của nàng đã khỏe hơn, chắc là do năng lượng âm dương của Minh Hạo hồi hôm qua đưa vào người nàng.

Hiện tại nàng đang vạch áo lên cho con bú, nàng đưa bầu vú sữa màu trắng kia của mình ra cho ba đứa con nằm bên cạnh bú.

Nhìn thấy Minh Hạo bước vào phòng, nàng mỉm cười nhìn hắn, hạnh phúc nói: “Chàng muốn lại uống sữa chung với ba đứa con không?” khi nói, Ōtsutsuki Kaguya trên mặt hai má hơi hồng hồng, hiển nhiên là ngại ngùng, không nghĩ đến mình lại nói câu như vậy.

“A!” Minh Hạo vừa bước vào nghe vậy, sắc mặt không khỏi cứng lại, khó khăn lắm mới lấy lại tinh thần, hắn lắc đầu cười nói: “Không, nàng vừa sinh, giữ sức cho ba đứa con của mình bú đi.”

Minh Hạo dù có chút sở thích biến thái, nhưng hắn không phải loại ích kỷ tham lam kia, mặc dù lời ‘mời chào’ của Kaguya rất mê người, nhưng hắn lựa chọn từ bỏ, dù sao hiện tại nàng mới sinh, thân thể còn yếu ớt.

Ōtsutsuki Kaguya nghe vậy trong lòng vô cùng cảm động, nhìn Minh Hạo trong mắt càng hiện lên dịu dàng, yêu thương hơn, nàng nhìn phía dưới đang nằm bú ba đứa con, quay đầu nhìn về Minh Hạo hỏi: “hiện tại chàng đặt tên cho chúng nó đi.”

Minh Hạo nghe vậy gật đầu, sau đó đi tới ngồi bên giường nhìn ba đứa bé, hơi trầm ngâm suy nghĩ một tí, hắn nói: “Lấy tên theo họ của nàng đi, đứa đầu tiên tên Ōtsutsuki Hatsu. Ý nghĩa: là đứa con đầu lòng của chúng ta.

Đứa thứ hai có mái tóc hơi xanh nhạt như hải dương thì đặt là Ōtsutsuki Kosho

Còn đứa thứ ba là gái, ta đặt là Ōtsutsuki Shizu. Ý nghĩa nàng tương lai thanh bình, an toàn.”

“Tốt, thiếp thân nghe theo lời phu quân.” Ōtsutsuki Kaguya dịu dàng gật đầu, hoàn toàn chiều theo ý của Minh Hạo.

.....

1 năm sau

Phủ lãnh chúa Minh Hạo.

Một đứa bé tóc màu đen, ăn mặc áo bào trắng, đang làm mặt quỷ, trêu chọc bé gái đứng gần đó.

“Đừng chọc em gái nữa Hatsu, còn chọc em gái con nữa, không nghe lời là mẹ đánh đít con.” Kaguya ra vẻ giận dữ, nhìn đứa con trai của mình, bất đắc dĩ nói.

Ōtsutsuki Hatsu là con của Minh Hạo cùng Kaguya sinh ra ở một năm trước, hiện tại đã qua một năm, hắn đã biết chạy, nói rành mạch như người lớn, trí thông minh rất cao, tính tình lại có chút mê chơi, thích chọc phá em gái mình.

Còn đứa bé gái đôi mắt màu trắng thuần khiết, hai bên mắt bao quanh nước, nhìn như muốn rơi lệ vậy, khiến người cảm thấy nàng vô cùng đáng thương.

Nàng chính là con gái thứ ba của Minh Hạo cùng Kaguya, Ōtsutsuki Shizu.

Nàng có mái tóc trắng giống như mẹ mình, ngũ quan, mặt, mũi, miệng, tóc bé gái nhìn y chang Kaguya, không khác chút nào, có thể nói nàng là phiên bản khác của Kaguya thì không sai.

Nếu nàng lớn lên chút nữa thì khi người nhìn vào, người ta tưởng rằng hai người bọn họ là hai chị em, chứ không phải là hai mẹ con.

Có điều, nàng không biết có phải là tính cách di truyền từ mẹ nàng hay không, từ nhỏ rất ít nói, luôn luôn thích yên tĩnh cùng ngắm sao?

Cho nên Hatsu cảm thấy nàng là ‘bé gái’ trêu chọc rất vui, nhất là nàng ít nói, trêu chọc cho nó khóc...(theo hần là vậy).

Nghe mẹ mình Kaguya nói, Hatsu không dám chọc Shizu nữa, hần chạy vào phòng chơi với cha cùng em trai mình.

Kaguya đi đến Shizu ôm nàng vào lòng, dỗ dành nàng: “Ngoan đừng khóc, Shizu của chúng ta rất ngoan nha cho nên sẽ không khóc đúng không?.”

Shizu được Kaguya dỗ dành rất nhanh thu hồi nước mắt, nàng trong mắt hiện lên vui vẻ, hôn ở má Kaguya một cái, nói: “mama cùng baba là tốt nhất, anh Hatsu cùng Kosho là xấu nhất”

Kaguya mỉm cười hạnh phúc, ôm nàng càng chặt hơn.

Nàng ước gì hiện tại thời gian luôn dừng lại giây phút này, mãi mãi không thay đổi/

...

Qua một năm Minh Hạo hoàn toàn đem phủ lãnh chúa Sou cải tạo, trở thành ‘biệt thự hiện đại’, từ cửa hàng mua sắm các thứ như: bàn vẽ thiết kế (nhà bếp, phòng tắm, căn phòng thế kỷ 21...), sau đó một hàng loạt đồ chơi như: máy tính game (thế kỷ 21), điện thoại liên lạc, các đồ thế kỷ 21..., do mấy món này đều thuộc loại ‘cũ’ nên hệ thống tính rất rẻ, tổng cộng tất cả là 50k điểm mua sắm thôi.

Trong phòng, Minh Hạo đang cùng đứa con trai thứ hai mình Kosho chơi game.

Bên trong màn hình, Minh Hạo cùng Kosho đang chơi loại game thế kỷ 21 cấp truyền thuyết, game này lúc ở thế kỷ 21 mà ai cũng chơi, từ bé nhất 8 tuổi, tới lớn nhất hơn 60 tuổi vẫn có người chơi, một thời nóng nhất thời đại thế kỷ 21 game.

Tên game là: Pokemon!

Kosho nhìn trong màn hình, quay qua cười nói vui vẻ với Minh Hạo: “Cha, ta mới bắt được con Drowzee nè.”

Minh Hạo nghe vậy, quay qua cười tráo phụng đứa con mình: “Vậy cũng đáng khoe? Ta mới bắt được Mewtwo này!” trong giọng nói vô cùng tự hào, phải biết hẳn chỉ bỏ ra vài giờ để bắt được con Mewtwo mà thôi.

“Cái gì, cha người bắt được Pokemon quý hiếm huyền thoại nhất!!? Cha nói thật?” Kosho nghe vậy giật mình la thất thanh, nhìn Minh Hạo sắc mặt không thể tin.

“Không tin, người có thể nhìn.” Minh Hạo kiêu ngạo nói.

“Ah, đúng thật, là Mewtwo, lần này con thua nửa rồi.” Kosho nghe vậy nhìn qua bên màn hình máy tính Minh Hạo, khi thấy đúng thật là Mewtwo sắc mặt ủ rũ xuống, buồn bực nói.

Hatsu chạy vào phòng, thấy cha cùng Kosho đang chơi game pokemon thì xị mặt lại, nhìn hai người mãi mê chơi không nhìn đến mình, rồi cuộc nhện không được ngồi lên máy tính bên cạnh, thuần thục thao tác mở máy lên chơi.

Trong phòng này Minh Hạo để 5 máy tính khác nhau dành cho 5 người: hẳn, Kaguya, Hatsu, Kosho, cuối cùng là Shizu.

Minh Hạo cùng Kosho thích chơi Pokemon, còn Hatsu thích chơi game Võ Lâm Truyền Kỳ 1, tên nhóc Hatsu thường hay chơi phái Thiên Nhân cùng phái Thiên Vương, mặc dù hiện tại ở thế giới Hokage này chỉ có hắn một mình là nghiện chơi Võ Lâm Truyền Kỳ nhưng hắn vẫn không thấy chán, ít nhất đối với hắn đi luyện cấp, đánh quái, kiếm đồ một mình vẫn là lạc thú.

Còn hai người kia Kaguya cùng Shizu thì chơi trò nữ tính hơn, từ hệ thống Minh Hạo download vào máy tính hai người mấy trò như: thay đồ cho búp bê baby, xếp hình(xếp hình trẻ em), nông trại vui vẻ....

Khi mới bắt đầu, Kaguya cùng Shizu có chút lạ lẫm, nhưng dần dần nửa năm qua được Minh Hạo tẩy não cùng huấn luyện, cùng làm quen với máy tính, hai nàng hiện tại hoàn toàn có thể thao tác thành thục như các em gái tuổi teen ở thế kỷ 21 rồi.

Có thể nói hiện tại nguyên nhà bốn mẹ con toàn bộ bị Minh Hạo tẩy não, đều bị nghiện game rồi, cứ 2-3 tiếng là nhin không được vào máy chơi một lần.

Thế giới hokage hiện đại hóa bắt đầu từ đây...

....

P/s: mới cập nhật thêm một số ảnh 18+ của Kaguya trong forum (link thảo luận), bấm vào xem ^_^!!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Hiện Đại Hóa Thế Kỳ 21 Lãnh Địa Sou

Thời gian trôi nhanh như chó chạy ngoài đồng, nửa năm nửa lại trôi qua.

Ở trong khoảng thời gian này, Minh Hạo rất vui vẻ hạnh phúc, nhất là được sáng chơi game với mấy đứa con, tối thì chơi ‘xếp hình’ với Kaguya.

Nhưng hiện tại có Minh Hạo ở đây, cốt truyện hokage hoàn toàn đi theo ‘chiều khác’, ví như nếu không lầm thì lúc này Kaguya đã ăn trái thần thụ, sau đó mở ra nguyệt nhãn vô hạn, bắt một nửa người thế giới thành thức ăn cho thần thụ, một nửa còn lại không chế, xóa đi trí nhớ.

Mà lúc này thế giới hokage xuất hiện Minh Hạo, cho nên việc đó không diễn ra, ngược lại các lãnh chúa trên khắp hokage thế giới bắt đầu lại dụng binh, chiến tranh lần nữa muốn xảy ra, lãnh địa Sou cũng là không thoát khỏi vận mệnh chiến tranh.

Lý do rất đơn giản, một năm rưỡi đây Minh Hạo hoàn toàn cải biến lãnh địa Sou phong cổ nhật bản, trở thành Hiện Đại Thành Phố thế kỷ 21, mở rộng lãnh địa Sou ra gấp 10 lần ở nửa một năm rưỡi trước.

Mặt đường tráng nhựa, các ngôi nhà phong cách nhật bản cổ xưa hoàn toàn dỡ bỏ, hoàn toàn xây mới loại nhà ở thế kỷ 21 thành phố.

Mà phủ lãnh chúa Minh Hạo biến thành tòa cao ốc lộng lẫy, sang trọng, cao đến hơn 250m

...

Người trong lãnh địa Sou cũng là hoàn bị Minh Hạo tẩy não, qua một năm nay huấn luyện, 99% người đều ăn mặc sử dụng thiết bị như thế kỷ 21 như: con gái loại quý tộc(nhà giàu) đi giày cao gót, ăn mặc thời trang sang trọng, sử dụng điện thoại, xe hơi đắt tiền.

Mà ở thời gian này, Minh Hạo không tiếc bỏ ra hơn 100 triệu điểm mua sắm, mua các loại tri thức hiện đại hóa như: trí thức rèn, trí thức sản xuất vũ khí, sản xuất quần áo vải lụa, sản xuất xe hơi, máy vi tính, hút lá, âm nhạc, game...vv

Còn có phổ cập cho người dân ở đây các ‘pháp luật’ thế kỷ 21 như: không giết người bừa bãi, không dựa vào quyền thế ức hiếp người, không trộm cướp, không đua xe...

-Phổ cập các tri thức hiện đại hóa thế kỷ 21: tổ chức các ngày lễ mừng lớn trong năm, thành lập công ty, nhà máy, tổ chức giao lưu bạn tình, chợ đêm, tổ chức buổi âm nhạc, xây quán bar, vũ trường...

-Dùng các kỹ thuật hiện đại hóa thế kỷ 21: máy cày ruộng lúa, kỹ thuật gieo rắc lúa theo mùa vụ, sản xuất và nuôi dưỡng thú vật, cách sử dụng máy tính...

-Tạo ra sân chơi thân thiện: đá banh, viết tiểu thuyết kiếm tiền, hát, anime, vẽ truyện...

-Chế tạo: chế tạo xe hơi, máy tính, đồng hồ, vải lụa, vũ khí súng đạn, dụng cụ xây dựng, chế tạo như: đinh, thép, giấy, kem làm đẹp...

-Xây dựng trường học, phổ cập tri thức cho các em nhỏ, phân các cấp bậc, áp dụng các loại tri thức học như thế kỷ 21: Mầm Non, Tiểu học, Trung Học, Đại Học...

-Xây dựng một nhóm người riêng biệt như: ‘ninja cảnh sát’, ninja quân đội, ninja dò thám, ninja điều tra, Ninja bảo vệ...

Trách nhiệm cũng như tên bọn hăn.

Những người này được Minh Hạo tự tay bồi dưỡng riêng, mỗi người đều được Minh Hạo cho ăn bánh thuẫn phục doraemon, cho nên không cần lo lắng về việc phản lại hăn, còn được hăn ‘chăm sóc tấy nảo’ kỹ lưỡng, trở thành một tổ chức như Âm Bộ tương lai của làng lá.

-Phổ cập tình dục thế kỷ 21: trong một năm này, Minh Hạo phổ cập các loại tư thế hoặc tình dục như: cưỡi ngựa, dogg, ông già đẩy xe lăn...

Về việc mang thai dinh dưỡng hay những điều cần thiết, cách chăm sóc cho con trong bụng đến lớn, hay là đem bao cao su khi đang làm chuyện đó tránh mang thai.

Ví như:

Sự phát triển của thai kỳ tháng thứ 1

Tuần 1

Ở thời điểm này, bé yêu của bạn là một búi nhỏ các tế bào, được gọi là túi phôi, chứa một khối tế bào bên trong sẽ phát triển thành phôi thai, một khoang chứa chất lỏng trở thành túi nước ối. Khối tế bào bên ngoài sẽ hình thành nhau thai, mang oxy duy trì sự sống, chất dinh dưỡng cho bé và lấy đi các chất thải.

Tuần 2

Lúc này, bé chỉ là một quả cầu tí hon gồm vài trăm tế bào đang nhân lên nhanh chóng. Khi khối tế bào này (gọi là túi phôi) đã cư trú trong: 🍷 của bạn, phần sẽ phát triển thành nhau thai bắt đầu sản xuất các hormone thai kỳ HCG (human chorionic gonadotropin), báo hiệu cho buồng trứng ngừng sản sinh trứng và tăng sự tiết hormone estrogen và progesterone, giữ: 🍷

(Tử C) của bạn không loại bỏ lớp nội mạc và cư dân nhỏ bé của mình đồng thời kích thích tăng trưởng nhau thai.

Tuần 3

Tuần này đánh dấu sự bắt đầu của thai kỳ. Từ nay cho đến 10 tuần tuổi, tất cả các cơ quan trong cơ thể bé bắt đầu phát triển và một số bắt đầu hoạt động. Vì vậy, bé dễ bị tổn thương với bất cứ sự can thiệp vào quá trình phát triển của bé trong giai đoạn này. Ngay bây giờ bé là một phôi thai nhỏ bé, bao gồm hai lớp: nội bì và biểu bì, từ đó tất cả các cơ quan và bộ phận cơ thể của bé sẽ phát triển.

Tuần 4

Sâu trong: phôi thai đang tăng trưởng mãnh liệt. Tại thời điểm này, bé có kích thước của một hạt mè và trông giống như một con nòng nọc nhỏ hơn một con người, gồm có ba lớp: ngoại bì, trung bì và nội bì, để hình thành tất cả các cơ quan và mô cho cơ thể bé sau này.

....

-Sử dụng đồng tiền riêng để mua sắm: để mua được các thứ thời thượng, Minh Hạo bắt đầu chế ra quy luật đổi tiền như: Đồng Kaguya

Minh Hạo quyết định lấy Kaguya làm biểu tượng của đồng tiền, cách phân chia tiền bạc rất đơn giản, hẵn dựa vào thế kỷ 21 phân chia của VNĐ

Ví như: 1000. đồng Kaguya, 2000 đồng kaguya...100k = 100.000 ngàn Kaguya...500k = 500.000 Kaguya, 1 triệu...

- Tạo ra các loại nghề nghiệp khác nhau như thế kỷ 21: Thợ, công nhân, thầy giáo, nhân viên bán hàng, thư ký, hướng dẫn viên du lịch, viết tiểu thuyết tác giả, kỹ sư máy tính, kỹ sư phần mềm, kỹ sư xây dựng, ca sĩ, lồng tiếng, người mẫu, chụp hình....

Có thể nói là toàn bộ nghề nghiệp được đưa vào lãnh địa Sou

...

Mới đầu mọi người có chút ngỡ ngàng sửng sốt hoang mang, nhưng theo Minh Hạo một năm bên trong tẩy não huấn luyện, hiện tại một năm trôi qua mọi thứ đã bắt đầu đi vào hoạt động ổn định, không còn như một năm trước thấy kỳ lạ hoang mang nữa, có thể thuần thục xử lý các công việc như người ở thế kỷ 21.

Hơn nửa bọn hắc tôn Minh Hạo làm ‘thần linh’ giáng thế, lập đền thờ, bức tượng để thờ cúng(mặc dù hắc chưa chết).

Một năm qua, bên trong lãnh địa Sou, Minh Hạo đã cải tên thành Làng Tiên Nhân.

....

Bọn người lãnh chúa ở các lãnh địa khác thấy lãnh địa Sou thay đổi chóng mặt như vậy.

Bọn hắc hai mắt đều sáng lên, miệng không ngừng chảy nước miếng, nhất là bọn hắc thấy chiếc ‘quái vật sắt’ biết chạy đưa đón, các loại thời trang kỳ lạ, các tòa nhà hình thù quái dị.

Lập tức bọn hắc hội hợp gặp nhau bàn về tiến công lãnh địa Sou, trong đó có 30 lãnh chúa lãnh địa lớn, hơn 50 lãnh địa nhỏ hợp lại.

Sau đó mỗi người từng cái đưa ra điều kiện, Lãnh chúa có quân số, vũ khí mạnh hơn ăn miếng thịt to, còn người yếu nhất trong tất cả lãnh chúa thì ăn chén canh.

...

Phủ lãnh chúa Sou

21h đêm khuya.

Minh Hạo sau khi ‘xếp hình’ với Kaguya xong đứng dậy mặc quần áo vào, hắt hôn nàng một cái, nói: “Ta đi xử lý bọn tôm tép không biết điều một tí, lát nữa ta quay về ngủ với nàng.”

Kaguya thân thể trắng như bạch ngọc, khuôn mặt hiện lên mờ hời, ẩm ướt chất nhầy dính trên người.

Lại nửa năm qua, nàng bên ngoài không thay đổi gì, mà còn xinh tươi trẻ ra hơn trước, đôi ngực trắng như sữa tươi lên men, trái bóng đào hai bên nhô ra, tròn to nhưng lại săn chắc không vì Minh Hạo hàng đêm cày cuốc mà xệ xuống.

Ở nửa năm này, Minh Hạo không tiếc hao 100k điểm mua sắm, từ cửa hàng mua kỹ thuật massage ngực cấp SSS cùng Kỹ Thuật Đỉnh Phong Dành Cho Đàn Ông.

Hàng đêm, Minh Hạo không vội ‘xếp hình’ cùng Kaguya ngay, mà dùng kỹ thuật massage ngực cho nàng.

Minh Hạo để nàng nằm ngửa trên giường thoải mái, 2 bàn tay đỡ phía dưới bầu ngực. Sử dụng bàn tay của hắn để từ từ nhẹ nhàng xoa bóp từ chân núi đôi đến núm*. Sau đó, sử dụng cả lòng bàn tay đưa đẩy ngực sang 2 bên.

Những động tác massage nhẹ nhàng dạt mỏng và làm bẹt núi đôi đều đặn từ trái qua phải liên tục sẽ giúp núi lưu thông máu tốt hơn....

...

Nghe Minh Hạo nói, Kaguya sắc mặt hồng hào, gật đầu mỉm cười nhìn hắn nói: “Thiếp chờ chàng, chàng đi cẩn thận.”

Minh Hạo gật đầu cười, sau đó nhanh chóng thuận di rời khỏi phòng...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Xem Phim Chiến Tranh

Nơi tập hợp của tất cả lãnh chúa từ các nơi lãnh địa thế giới hokage trừ lãnh địa Sou.

Trong căn phòng hắc ám.

“Lãnh chúa Ka, người nói là lãnh địa Sou có thần linh giáng thế? Người là đang nói đùa?” Một tên ăn mặc hình dáng samurai dáng người cao lớn nói.

Tên gọi là lãnh chúa Ka là một tên đầu hói, chiều cao thấp lùn, hăn gật đầu, sắc mặt nghiêm túc nói: “Đúng vậy, ở một năm rưỡi trước ta phái toàn bộ đội quân của ta tiến đến lãnh địa Sou toàn bộ biến mất, khi có người dò thám báo tin tức cho biết, toàn bộ đội quân bị ‘lửa thần’ thiêu đốt, toàn bộ cháy thành cặn, không ai sống sót trở về, ta khuyên các người không nên tiến đến lãnh địa Sou, không là thần linh sẽ nổi giận.”

“Ha ha, ngài lãnh chúa Ka, ta nghe nói cái hồ ở chính giữa lãnh địa Sou thuộc về tổ tiên xa xưa của ngài để lại đúng chứ?” Một người đàn ông khuôn mặt vuông nhọn, nhìn có chút nham hiểm, hăn nhìn lãnh chúa Ka cười lạnh hỏi.

Nghe lãnh chúa Oka hỏi, hăn có chút bất ngờ, nhưng vẫn gật đầu, nói: “Đúng vậy, cái hồ giữa lãnh địa Sou thuộc về tổ tiên ta, trên bản đồ từ tổ tiên ta truyền đến, có ghi chép lại sự thật như vậy.”

“Ha ha, vậy quá rõ ràng rồi, ngài nói là ‘thần linh’ ở một năm trước tiêu diệt toàn quân ngài, đây là cũng quá xạo đi chứ!? Thật ra chắc ngài tròng

lòng muốn độc chiếm Sou nên bịa chuyện như thế!” Tên lãnh chúa Oka nham hiểm cười nói.

“Đúng vậy, cái gì là thần linh nổi giận? Hừ rõ ràng là người bịa chuyện muốn độc chiếm Sou lãnh địa một mình mới đúng..”

“Ha ha ha ha, ta nghe hẳn nói mà muốn cười đến đau ruột chết...”

Tất cả mọi người hiển nhiên không tin lời của lãnh chúa Ka, đùa nhau phát ra âm thanh cười nhạo, tráo phụng hẳn.

“Tốt lắm, đã các người muốn chết thì cứ đi đi, ta không tham gia vào vụ này!” Lãnh chúa Ka ngồi trên ghế thấy mình khuyên bảo không thành, còn nghe đám người cười nói chế nhạo tráo phụng, sắc mặt không khỏi đỏ lên, giận dữ phát tay rời đi.

Các lãnh chúa khác thấy vậy đều cười lạnh, để lãnh chúa Ka rời đi. Đối với bọn hắn đây là việc tốt, ít nhất bớt một tên ăn chén canh chung.

“Tốt rồi, bây giờ chúng ta bàn về phân chia binh lính, nhóm Ewa phía tây, Nhóm Oka phía đông, nhóm Saka phía nam, nhóm Suku phía bắc...”

Đám người bắt đầu tiến vào thảo luận, phân chia nhau.

Thảo luận cỡ 30 phút xong, tất cả mọi người ra trở về lãnh địa của mình, chuẩn bị phát binh tiến công lãnh địa Sou.

...

3 ngày sau, toàn bộ binh lực từ tất cả lãnh địa khác nhau trên thế giới tiến công lãnh địa Sou.

Tổng cộng binh lực lên đến 20.000.000 người, mỗi hướng chia ra 5 triệu binh tấn công.

...

“Thưa thần linh, ngài tiên đoán thật là thần kỳ, các lãnh chúa hiện tại đang phát binh về chúng ta, tổng cộng có hơn 10.000.000 người.” trong căn phòng sang trọng, một người áo đen quỳ xuống, cung kính bẩm báo.

“Tốt, người chuẩn bị phái ra 1000 người canh phòng mỗi hướng đi, tổng cộng bốn hướng bắc, nam, tây, đông là 4000 người, ta cho bọn hắc toàn quyền sử dụng súng, lựu đạn, xe tăng cùng máy bay. Nhưng với điều kiện phải thắng một cách đẹp cho ta. Còn nửa lập tức liên hệ với đài truyền hình, phóng viên, bình luận viên thu lại video cuộc chiến tranh này, thông báo với tất cả mọi người, ta cho phép mọi người nghỉ công việc hôm nay, về nhà liền mở ti-vi lên xem, nói đây là lệnh của ta.” Minh Hạo ngồi trên ghế sofa, châm một điếu thuốc, lười biếng nói.

Kết hợp với hình dáng lười biếng, hút thuốc, nhìn hắc như là đại ca hắc bang thế kỷ 21 đồng dạng.

“Vâng thưa thần linh!” người áo đen nghe vậy trong mắt hiện lên vui mừng như điên, cung kính đáp, sau đó nhanh chóng rời khỏi phòng.

Minh Hạo đi kêu Kaguya, Hatsu, Kosho, Shizu bốn người tới đây ngồi coi ti-vi.

5 phút sau, cả 4 bốn người đều có mặt, ngoài trừ Kaguya thì ba đứa trẻ đều có thay đổi, chiều cao lớn lên hơn trước, tính cách bớt ham chơi lại, đôi sừng trên đầu mọc dài ra. Nhất là Shizu càng lớn lên, nàng càng xinh đẹp, nhìn càng dễ thương, giống như mẹ của mình Kaguya hồi nhỏ.

Qua nửa năm, Minh Hạo bắt đầu cho ba người bọn hắc luyện tập tinh luyện chakra, ba đứa con của hắc có thiên phú siêu mạnh, nhanh chóng đạt đến đẳng cấp Hạ Nhãn tinh anh cấp đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là đột phá Hạ Nhãn, tiến vào Trung Nhãn.

Trong nửa năm, Minh Hạo lần lượt thử nghiệm bọn hắc, tìm xem bọn hắc thiên phú là gì.

Hatsu có thiên phú về ảo thuật,.

Kosho thiên phú về nhãn thuật.

Shizu lại về y thuật cùng phong ấn thuật.

Sau đó, Minh Hạo bắt đầu chọn lọc các nhãn thuật, thể thuật, ảo thuật riêng dành cho bọn hắc.

Nhưng Minh Hạo chỉ đưa bọn hắc nhất loại căn bản cơ sở tri thức không phải loại cao cấp.

Theo Minh Hạo, mỗi người đều có con đường riêng của mình, nếu sử dụng cái của người khác rồi cho là của mình thì không bao giờ khá lên nổi (mặc dù hắc luôn sử dụng của người khác).

“Chào ba ba” cả ba đứa trẻ ăn mặc phong cách teen con nít thế kỷ 21, bọn chúng đi vào phòng, nhìn thấy Minh Hạo ngồi trên ghế, cùng lúc cúi chào đồng thanh nói.

Ở nửa năm nay, bọn hắc đã biết ba ba mình lợi hại thế nào rồi, không những chế tạo ra mấy đồ vật ‘kỳ hoặc’, mà còn có sức mạnh như thần linh, được người người trong làng tôn thờ.

“Chào phu quân.” Nàng đi vào nhìn Minh Hạo làm lễ chào, sau đó đi đến bên ghế sofa ngồi kế bên cùng hắc.

Hiện tại mặc dù xuất hiện nhiều kiểu áo thời trang thế kỷ 21 đẹp hơn, nhưng Kaguya tóm lại vẫn là một người thích đơn giản, nàng vẫn mặc bộ hime-kimono như mọi ngày.

Nửa năm qua, nàng không có thay đổi gì khác ngoài khí chất cùng thân hình đầy đặn của nàng, khiến nàng trông càng thành thực quyến rũ hơn.

Đôi ngực cùng bờ mông của nàng được Minh Hạo hàng đêm ‘chăm sóc’ ‘massage’ nhô to ra hơn trước.

...

Minh Hạo nhìn bốn mẹ con gật đầu, cười nói: “Không cần khách khí, ngồi đi, hôm nay ta kêu các người đến đây để xem phim chiến tranh.”

“Woa, là phim chiến tranh, thật hả baba?” nghe Minh Hạo nói, hai mắt Hatsu sáng lên hỏi lại, hẳn thích nhất là phim chiến tranh a, từ khi Minh Hạo cải biến lại toàn bộ lãnh địa Sou, xuất hiện những thứ mới lạ như xe hơi, máy vi tính, game, âm nhạc, phim Thì hẳn đã mê tột rồi, có điều bị baba hạn chế nên rất ít được coi phim.

Minh Hạo gật đầu cười, bình thản nói: “Chờ đi, sắp có rồi.”

“Phu quân, chàng kêu ba đưa con cùng tiếp đến đây chỉ để xem phim thôi sao?” Kaguya là người thông minh, nhanh chóng nhận ra vấn đề trong này.

Nghe Kaguya hỏi, ba đứa trẻ Hatsu, Kosho, Shizu tò mò nhìn qua Minh Hạo, chờ câu trả lời của hắn.

“Đúng, nhưng không phải là phim ảo tưởng, mà là chiến tranh ngoài đời.” Minh Hạo gật đầu, ánh mắt tán thưởng nhìn qua Kaguya, cười nói.

“Cái gì! Chiến tranh thật?!” Lần này cả bốn mẹ con trên mặt hiện lên kinh ngạc, cho dù lúc này luôn lắng nghe im lặng không nói Shizu, cũng không khỏi bật hốt lên tiếng.

...

Ảnh minh họa Shizu (Kaguya) hồi còn nhỏ:

http://img08.deviantart.net/f697/i/2016/121/c/8/kaguya_otsutsuki__child__by_indiandwarf-da0uybf.png

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Cái Bẫy (1)

Ti-vi lúc này hiện lên, trong màn hình xuất hiện một vị mỹ nữ tóc dài trẻ tuổi, nàng mặc áo thể kỷ 21 loại áo làm việc dành cho phóng viên.

“Thưa quý vị, ta tên là Airi, phóng viên đài truyền hình số 01, hiện đang có mặt tại chiến trường...”

“Các bạn có thể thấy, quân đội của chúng ta chỉ có 4000 người, mà bên quân địch là 20 triệu người, nhìn rất không công bằng....Nhưng hôm nay thần linh cho phép chúng ta sử dụng vũ khí hủy diệt do thần ban cho!!!” Nói tới đây, nàng nhin không được hưng phấn hét lên, vì quá hưng phấn mà cả khuôn mặt của nàng đỏ như trái táo.

Những người xem ở đây đều? không biết con hàng này đang nói gì? Chẳng lẽ tới giờ động tình?.

Lúc này máy quay trực tiếp chiếu đến chiến trường, hiện tại xung quanh lãnh địa Sou dựng một bức tường thành cao có hơn 5m, đứng trên tường là đám ăn mặc bộ đồ ninja, trên tay mỗi người cầm cây súng trường khác nhau.

Có người cầm hỏa tiễn, có người cầm súng nhắm.

Phía xa xa bốn phương hướng đông,tây,nam,bắc xuất hiện đám màu đen như châu chấu, máy quay phóng to tới gần hơn.

Rốt cuộc mọi người nhìn rõ, phía xa xa là từng người ăn mặc giáp binh sĩ samurai cưỡi ngựa, bọn chúng đang dùng tốc độ thần tốc tiến về lãnh địa

Sou.

Khi máy quay chiếu tới đây, vị kia mỹ nữ phóng viên giới thiệu: “Đây là quân địch của chúng ta, bọn hăn là tất cả đội quân từ các lãnh chúa khác nhau tụ tập về đây để đoạt lãnh địa Sou.”

Người xem ti-vi nghe vậy sắc mặt hiện lên hoảng sợ, sắc mặt tái xanh, cả người bọn hăn run rẩy, nhìn quân mình chỉ có 4000, mà quân địch đến hơn 20.000.000 người, đây là nhíp điệu lấy trứng chọi đá a!

Hiển nhiên lúc này bọn hăn chưa biết cái gọi vũ khí hủy diệt mà vị mỹ nữ phóng viên nói.

...

Trên tường thành phía tây, một vị trung niên thân hình lưng hùm vai gấu, sắc mặt đầy sẹo, hăn cầm lên ống nhòm nhìn đám màu đen đằng xa kia, khi thấy đám đen đã đến khoảng cách còn 1000m bên trong, hăn lập tức quya ra phía sau, phất tay ra lệnh: “Máy bay B52 thả bom chết bọn hăn cho ta!”

“Vâng!” nghe tướng lĩnh ra lệnh, đám người phía sau gật đầu.

Một phút sau, khu căn cứ quân sự hiện đại hóa bên trong lãnh địa Sou, Minh Hạo không những xây đường băng, còn có mua vai chiếc máy bay để đây, trong đó là máy bay thuộc loại B52 tân tiến nhất loại thế kỷ 21.

“Nhanh! Tướng quân ra lệnh khởi động B52 thả bom! Mục tiêu là phía tây!” Một người trung niên ra lệnh.

“Vâng!” Nghe lệnh người trung niên, hai vị khác trung niên đáp lại, sau đó leo lên máy bay.

“Ầm ầm ầm ầm!” Tiếng máy bay B52 bắt đầu khởi động, sau đó bắt đầu chạy đi.

Vài giây sau, B52 bắt đầu cất cánh bay lên bầu trời, hướng phía tây bay đi.

...

“Ầm ầm ầm ầm”

“Thưa quý vị, đây là vũ khí hủy diệt do thần linh ban tặng, tên là B52 máy bay!!!

Vị kia phóng viên đột nhiên nghe phía trên bầu trời âm thanh ầm ầm như có gì đó nổ tung, ngược nhìn lên, thấy một vật thể khổng lồ bay trên đầu mình, nòng trên mặt đại hĩ, chỉ tay vào cái máy bay kia.

Máy quay hướng lên trời theo tay mỹ nữ chỉ.

Các người xem theo đó cũng là thấy: đó là một thứ có cánh vô cùng khổng lồ đang bay phía trên.

“Đây là gì người biết không?” Một người trong quán bar nhìn lên màn hình ti-vi thấy vậy nhìn bên cạnh đồng bạn hỏi.

“Ồngóc, là do vũ khí của thần linh ban tặng, người không nghe vị kia mỹ nữ phóng viên giới thiệu này giờ à?” Người đồng bạn bên cạnh nghe vậy, nhìn qua hãnh khinh thường nói.

“Cái gì thần linh vũ khí...ha ha ha, đám kia chết chắc, chỉ là đám giun kiến mà dám đối kháng thần linh!” Người kia nghe vậy trên mặt hiện lên đại hĩ, trên mặt hiện lên tự hào cùng khinh thường nói.

...

B52 máy bay bên trong.

“Đã xác định mục tiêu, thả boom!” Phi công kia nhìn vào bản đồ, nhìn qua bên cạnh đồng bạn, nói.

Người phi công ngồi bên cạnh nghe vậy gật đầu, sau đó tay ấn cái nút màu đỏ bên cạnh.

.....

Đại quân dưới trướng lãnh chúa Oka lãnh đạo tiến về lãnh địa Sou, đội này có 5 triệu nhân số, được phân ra nhiệm vụ tấn công phía tây lãnh địa Sou.

Lúc này, đột nhiên bọn người nghe thấy âm thanh ầm ầm ầm chấn tai, phía âm thanh chính là từ bầu trời vang lên, bọn hăn theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên.

Đó là một con ‘chim’ hình dáng khổng lồ, cả thân thể nó che khuất cả bầu trời, khiến cho ánh sáng mặt trời không lọt vào được bên trong.

Bỗng nhiên, ‘thân thể’ con quái vật thả xuống đầy rẫy phi tiêu bắn thẳng xuống dưới đất.

Ở bọn người chưa phản ứng kịp, từng cái phi tiêu đâm dùng tốc độ sét đánh không kịp trở tay, bay xuống tới đầu bọn hăn.

“Phốc phốc phốc phốc” Có hơn 10 triệu cái phi tiêu rơi vào đầu, mặt bọn hăn

“A! mặt ta...”

“Con mắt của ta!...”

“Đau quá!”

“A A A A!”

Từng tiếng kêu thảm vang lên, sau đó từng người một ngã xuống đất tắt thở, trên đầu, mặt, dính đầy phi tiêu

Trong nháy mắt, 99% quân số chết.

Một phần nhỏ còn lại may mắn còn sống, trốn thoát khỏi một kiếp.

....

Phía đông.

“Cho xe tăng lưỡi dao ra đi”

Vị tướng quân thấy đám quân chỉ còn 100m nữa tới gần tường thành, hăn đứng trên tường thành ra lệnh.

“Vâng, tướng quân” nghe vị tướng quân ra lệnh, tên phía sau lập tức đi thông báo.

5 phút sau, cổng thành phía đông mở ra, một chiếc xe tăng màu xanh lá từ cổng thành chạy ra, hướng đám quân như châu chấu phía trước dũng mãnh tiến tới.

Lúc này, chiếc xe tăng chỉ còn khoảng cách cỡ 20m nữa là chạm trán với đám người samurai cưỡi ngựa.

Lúc này, đột nhiên cái nòng súng tròn kia bên trong lõi ra một thanh kiếm sắc bén, thanh kiếm này chiều dài 10m có hơn, sau đó, chiếc xe tăng tháp pháo đột nhiên xoay tròn 360 độ cực nhanh.

Tiếp đó chỉ thấy lưỡi kiếm kia cũng là xoay tròn 360 độ theo, rồi cuộc hai bên trạm mặt.

Chiếc xe tăng như máy xoay thịt, đám người samurai cưỡi ngựa nhào vào liền bị lưỡi kiếm sắc bén chém đứt, thân thể chia ra làm hai.

“Ạch!”

“Ah~~!!!”

“AAAA!”

Lại tiếng kêu thảm thiết vang lên, trong chốc lát máu như hồng thủy từ trong thân thể đám người samurai phun ra, trong chốc lát mặt đất biến thành hồ máu...

Bánh xích xe tăng vẫn vô tình lướt về trước, chiếc xe tăng đi tới đâu, 10m bên trong phạm vi, tất cả samurai liền trong chớp mắt biến thành thi thể bị lưỡi kiếm chém làm hai.

....

Phía Nam, Phía Bắc trên thành.

“Bạch bạch bạch bạch”

Từng tiếng súng nổ vang lên, sau đó chỉ thấy từng cái phi tiêu từ họng súng bắn ra với tốc độ âm thanh.

“Phốc phốc phốc phốc” Đám phi tiêu từ họng súng bay ra, bắn chính xác đám quân samurai đang cưỡi ngựa về phía trước, nhưng vẫn là không ăn thua gì với 5 triệu nhân số.

Tướng quân đứng trên tường thành thấy vậy nhú mày, hắn quay sang phía sau ra lệnh: “Pháo bắn!”

“Vâng, tướng quân!” đám lính ở sau nghe vậy nhanh chóng chạy đi.

...

5 phút sau.

Trên trường thành xuất hiện loại pháo khổng lồ cao lớn có hơn 30m, phải hơn 1000 người mới kéo nổi nó tới đây.

Một người hướng nòng pháo đến đám quân samurai đang phi ngựa không sợ chết kia, sau đó một người canh đúng vị trí bọn hắn, một người đốt dây pháo.

“Bắn!” Tướng quân thấy vậy, nhanh chóng ra lệnh cho pháo binh.

Sau một giây, nòng pháo bên trong bắn ra thanh phi tiêu hình ngôi sao kim loại 4-6 cạnh được mài sắc bén, hình thể của nó lớn cỡ hơn 30m.

“Rẹtttttt” tiếng chói tai kim loại vang lên, phi tiêu dùng tốc độ nhanh bay về phía đám người.

“Phốc, phốc, phốc, phốc” phi tiêu nhẹ nhàng bay qua đám quân samurai, sau đó đám người thân thể bị thanh phi tiêu sắc bén chém đứt.

Máu tươi nhanh chóng nhuộm đỏ mặt đất, lộ ra từng miếng thịt, nội tạng bên trong...

...

Xem truyền hình người nhìn thấy cảnh này cho dù có trải qua giết chóc cũng là không nhìn được một hồi buồn nôn, ói ra.

Cảnh tượng quá máu me, quá ghê rợn...

Mà ba đứa trẻ Hatsu, Kosho, Shizu xem ti-vi lần đầu tiên thấy cảnh máu me này nhìn không được một hồi ói ra, sắc mặt xanh xao.

Hai người Hatsu, Kosho là con trai còn đỡ, nhưng Shizu là con gái, cho nên sau khi ói ra, nhìn không được khóc òa lên: “Oa oa oa, thật đáng sợ quá, đáng sợ quá, Shizu không muốn nhìn nữa.” nước mắt của nàng rơi trên mặt như mưa, nhìn vô cùng tội nghiệp.

Kaguya ngồi bên cạnh thấy vậy đau lòng, ôm Shizu vào trong lòng, bàn tay đỡ lưng nàng, nói: “Shizu ngoan nhau, đừng khóc nè...”

“Kệ Shizu đi nàng, để nó khóc, lớn rồi, sớm muộn phải thấy việc này.” Minh Hạo thấy vậy nhin không được lắc đầu, nhìn Kaguya nói.

Kaguya nghe Minh Hạo nói dù trong lòng có chút không muốn nhưng nàng vẫn nghe theo, buông Shizu ra.

“Oa oa oa”

Shizu nghe lời nói cha vô tình cùng mẹ buông mình ra, không còn đỡ dằn như lúc trước, liền khóc càng dữ dội hơn.

Minh Hạo sau đó quay qua nhìn Shizu đang khóc, hăn răn dạy nàng: “Ta cùng mama không thể lúc nào cũng bên người được, hơn nữa, chiến tranh là vậy, nếu người không giết bọn hăn, thì sớm muộn cũng bị người khác giết. Cho nên, người phải mạnh mẽ lên, đối mặt với hiện tại.”

Hatsu cùng Kosho ngồi bên cạnh nghe vậy cúi đầu xuống, không biết suy nghĩ gì.

Còn Shizu thì lập tức tin khóc, có điều thần sắc buồn bã, nàng cúi đầu xuống dưới.

Minh Hạo nhìn lên tường, đồng hồ đã chạy tới 9h đêm, nhìn qua Kaguya nói: “Tốt, giờ đã tối rồi, nàng dẫn ba đứa đi ngủ đi.”

“Ừm” Kaguya nghe vậy gật đầu, sau đó dẫn ba người về phòng ngủ.

Minh Hạo cô đơn ngồi trên ghế sofa, hút một điếu thuốc, ánh mắt chớp động nhìn vào ti-vi.

Không biết khi nào hăn đã nghiện thuốc rồi, nửa năm trước lần đầu thử hút thuốc thì thấy rất ngon ngọt, dần dần như là bị nghiện ma túy đồng

dạng, không bỏ được, cứ 15- 30 phút là một liều.

Cũng may hiện tại hấn coi như là ‘thần’, bất tử rồi, cho nên không cần lo sợ vì hút thuốc nhiều mà ung thư phổi chết.

...

Sáng sớm hôm sau.

“Cái gì, 97% người bỏ mạng!? Người là..nói giỡn sao? Phải biết đây hơn 10 triệu người a.”

Tất cả lãnh chúa đang ngồi trong phòng, nghe người báo cáo trong lòng đều giật nảy mình, không khỏi sắc mặt nghi hoặc hỏi lại.

“Ta dù lấy 100 lá gan cũng không không dám nói giỡn, thưa các lãnh chúa, tình bạo là thật, từ trong miệng của những người sống sót trở về, không biết từ đâu xuất hiện ‘một đám’ quái thú, sau đó...” người kia quỳ xuống, run rẩy, bẩm báo toàn bộ tình huống.

...

30 phút sau, nghe được toàn bộ tướng lĩnh nghe xong sắc mặt trắng bệch, cả người bọn hấn vô lực ngã xuống, hiện tại trong lòng bọn hấn hồi hận muốn chết, biết vậy từ đầu nghe lời lãnh chúa Ka là được rồi....

Mà bên kia lãnh chúa Ka thì trái ngược bọn hấn, khi nghe tình báo truyền về, hấn cũng là sợ mất mặt, thầm hô mình may mắn một tiếng, sau đó ghi lại việc này, truyền cho con cháu sau này, cấm bọn hấn đến gần lãnh địa Sou một bước, nếu là giao thương (kết liên minh) thì tốt nhất có thể, còn không thì không được gây chiến với lãnh địa Ka...

...

20 năm sau.

Sau vụ tất cả lãnh địa tiến công thất bại, thế giới hokage rơi vào gió yên sóng lặng, lúc này thế giới rơi vào cảnh hòa bình hiếm có.

Mà Minh Hạo cùng Kaguya và Shizu ở hai mươi trước đã đi du lịch toàn bộ thế giới.

Còn hai người Hatsu cùng Kosho rất muốn được đi chơi, nhưng bị Minh Hạo bắt ở nhà để quản lý làng.

Có Aino cùng đám ninja huấn luyện riêng trông chừng bọn hăn, cho nên Minh Hạo yên tâm giao cho nàng.

...

Làng Tiên Nhân

20 năm trôi qua, hiện tại nơi này như thế kỷ 21, phồn hoa náo nhiệt, con đường đầy ô tô, xe gắn máy. Hai bên đường đầy người rao bán.

Xung quanh đường phố hôm nay đã mọc đầy tòa nhà cao chọc trời, làm người ngược mắt nhìn ngưỡng mộ.

Từng nam thanh, nữ tú dắt tay nhau, ăn mặc thời thượng, môi phấn, tóc tai son đậm, trên mặt hiện lên kiêu ngạo, tự tin đi trên đường phố.

So với 20 năm trước, thì hiện tại khác biệt hoàn toàn, từ từng ngôi nhà cho đến cách ăn mặc đi lại của đám người, thay đổi 360 độ.

Hơn nữa, sau khi chiến tranh 20 năm trước kết thúc, các lãnh địa khác cũng dần phái người sang đây để học tập tri thức, dần dần, bọn hăn cũng bắt đầu dẹp bỏ chế độ phong kiến, bước sang chế độ mới.

20 năm sau, toàn bộ lãnh chúa hiện tại óc đều được các tri thức của Minh Hạo làm mở mang, không còn ngu tham như 20 năm trước, đi xâm chiếm lãnh địa khác.

Bọn hắn hiện tại lo lắng giao thương, phát triển kinh tế, quân sự, xây dựng, đời sống cho người dân trong lãnh địa mình nhiều hơn.

...

“Kosho, người có nghĩ rằng cha mẹ cùng đưa em gái ‘mất tích’ không, ta nghe dân chúng đồn, sau khi bọn hắn rời đi liền trên thế giới không còn ai thấy bóng dáng bọn hắn xuất hiện nữa.” Hatsu vẽ mặt buồn chán, ngồi trên bàn nhìn qua đứa em mình nói.

Kosho nghe vậy sợ xanh mặt, nhanh chóng nói: “Đừng nói nữa anh trai, cha mẹ cùng em gái chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện, nhất là có baba ở bên cạnh mẹ cùng em gái, bọn họ chắc chắn sẽ an toàn.”

Hatsu nghe vậy, hắn lắc đầu, trầm ổn nhìn Kosho nói: “Ta không biết cha mạnh thế nào, nhưng cha hiện tại già rồi, nếu ta tính toán không lầm thì cha năm nay đã hơn 50, trong 10 năm nay nghiên cứu về chakra cùng nhân thể, dù có học chakra nhãn thuật đi nữa, con người vẫn tiếp tục già đi, mà khi già, sức mạnh sẽ giảm dần...”

Kosho nghe vậy cả thân thể run rẩy, rất muốn phản bác một hai câu với anh trai, nhưng biết sự thật là vậy, không thể không ủ rũ buồn bã cúi đầu xuống.

...

20 năm qua, hai anh em hiện tại đã 21, 22 tuổi, Hatsu người anh thì tính cách ngày càng trầm ổn, còn người em tính cách dù không có trầm ổn như anh trai mình nhưng tùy cơ ứng biến linh hoạt trong mọi tình huống.

Ở 20 năm trước, Minh Hạo trước khi đi du lịch, hắn đã giao cho 2 anh em nhiệm vụ ám sát giết người, trong đó có trẻ em, phụ nữ mang thai đang cho con bú, ông già các loại...

Mới đầu hai người bọn họ chưa quen, nhưng càng giết nhiều, bọn họ đã quen với việc giết người, khi giết không chút do dự hay sợ hãi như lần đầu.

Hơn 5 năm trước bọn hắn đều thức tỉnh huyết kế giới hạn của mình.

Hatsu thức tỉnh sharingan, Kosho thức tỉnh rinnegan, khiến cấp độ đều dễ dàng đột phá đến Ảnh Cấp đỉnh phong (bán lục đạo), chỉ cần một bước nữa là đột phá đến lục đạo tiên nhân, nhưng một bước nhìn vô cùng nhỏ, lại khiến 5 năm nay bọn hắn dù cố gắng, tìm mọi cách để đột phá nhưng cũng là vô ích.

...

“Cốc cốc cốc” tiếng cửa gỗ vang lên.

“Vào đi” Hatsu âm thanh trầm ổn vang lên.

Bước vào, là một người trung niên ăn mặc áo quần áo đen, bịt trùm kín mít toàn bộ thân thể.

Mà lúc này quần áo của hắn toàn bộ bị rách vài chỗ, lộ ra bên trong dính đầy máu tươi, hắn yếu ớt đến trước hai người Hatsu cùng Kosho bẩm báo: “Thưa hai vị đại nhân, phu nhân(Aino) bị người bắt đi, chúng ta bốn thượng nhần đỉnh phong hoàn toàn chết dưới tay bọn hắn, ta may mắn sống sót trở về...”

Còn chưa nói hết, cả thân thể trung niên bỗng nhiên phồng lên như bong bóng cao su.

Hatsu thấy vậy nhanh chóng đứng lên, hắn bình tĩnh mở ra đôi sharingan, sharingan xoay tròn nhìn về người trung niên.

Vừa nhìn xong, hai mắt Hatsu co rút lại, sau đó nhanh chóng ôm lấy Kosho thuận di, thoát ra ngoài căn phòng trong cao ốc.

“Ầm!” hân vừa bay ra, cả căn phòng vang lên âm thanh, sau đó lập tức nổ nát bấy.

...

“Kế hoạch ám sát thất bại?” Trong góc tối, âm thanh the thé lạnh lẽo vang lên.

“Đúng vậy thưa đại nhân.” Âm thanh khác vang lên, âm thanh có chút cứng ngắt như người máy đáp lại.

“Hừm không có chuyện gì, mọi việc giống như trong dự liệu của ta, dù sao hai anh em bọn hân đều đạt Ảnh Cấp đỉnh phong không dễ dàng như vậy chết được, nhanh chóng thực hiện kế hoạch đi, hôm nay làng tiên nhân toàn bộ người phải chết!” Âm thanh the thé lạnh lẽo kia lại vang lên.

“Vâng thưa đại nhân...”

....

“Xem kìa, tòa cao ốc thần linh muốn sập xuống, nhanh chạy mau!” Một người đi đường nghe tiếng động nổ tung gần đó, nhìn lên, thấy tòa cao ốc muốn sập xuống lập tức hét to lên một tiếng, thông báo cho mọi người xung quanh biết.

“Nhanh nhanh chạy trốn!!!”

“A ta không muốn chết....”

Khi thấy tòa cao ốc sập xuống, từng người không khỏi kinh hoàng hét lên, nhanh chân chạy trốn.

...

Quay đầu nhìn lại cả tòa nhà cao ốc bởi vì nổ tung mà sập xuống, Hatsu cùng Kosho sắc mặt âm trầm như nước, Kosho quay đầu nhìn anh trai, nói: “Để em.”

Hatsu bình tĩnh gạt đầu, để Kosho tiến đến.

“Nhấn thuật ---- Thủy Lao Lung!” Kosho hai tay trong nháy mắt làm cái nhấn thuật, chỉ thấy cái bụng hấn phình to ra, từ trong miệng hấn phun ra dòng hồng thủy, hướng về tòa cao ốc đang đổ sập, bắn tới.

Dòng nước bắn tới tòa cao ốc, nó giống như hình thành tấm lưới bắt cá, bao quanh toàn bộ tòa cao ốc, sau đó cả tòa cao ốc đang ngã sập xuống vậy mà bị dòng nước cầm giữ lại, đứng khựng trên không trung.

“Để anh, Kosho” Hatsu lâu rồi không hoạt động tay chân, có chút ngứa ngáy, nhin không được quay qua nhìn Kosho nói.

“Tốt” Kosho gạt đầu, hai tay vẫn giữ cái ấn, không cho dòng nước tan chảy.

“Nhấn thuật ---- Lôi Độn, Lôi Ấn Diệt!” Hatsu bước tới trước một bước, hai tay trong giây lát làm hơn chục cái ấn thuật, từ năm tay phải hấn xuất hiện từng tia sét dần dần hình thành một quả cầu sét tròn lớn cỡ bằng bàn tay, sau đó hấn trực tiếp đưa tay phải quả cầu sét đánh về phía tòa cao ốc đang được màn nước bao bọc lại trên không trung.

Chỉ thấy quả cầu sét từ năm đấm từ tay Hatsu rời đi, bắn thẳng về màn nước.

“Rẹt rẹt rẹt” Nước gặp lôi, nước dẫn điện!

Bên trong màn nước, toàn bộ tòa cao ốc cũng là chịu ảnh hưởng, sau một giây, các vật chất bị luồng điện hủy diệt toàn bộ, phân thành từng mảnh nhỏ li-ti.

Làm xong, Kosho tay phải búng một cái, ẩn thuật kết thúc, cùng lúc đó tất cả màn nước trên không trung biến mất.

Người xung quanh thấy cảnh này nhảy lên hoan hô: “A là con trai của thần linh cứu chúng ta!!!”

“Hai vị con trai của thần linh a, thật là tài giỏi!” một người nhìn thấy cảnh này không nhịn được phát ra cảm thán.

“Đúng vậy, không hổ là con trai của thần linh ...”

“Con của thần linh thật sự tài giỏi, đúng là hổ phụ sinh hổ tử a...”

Đám người phụ họa, đua nhau nịnh nọt, khen ngợi hai người Hatsu cùng Kosho.

...

Hatsu cùng Kosho như không nghe thấy đám người khen mình, sắc mặt bọn hắn vô cùng bình tĩnh, những lời khen nịnh này trong 20 năm nay bọn hắn đã nghe muốn chuỗi tai rồi.

Hatsu thần sắc bình tĩnh nhìn qua Kosho, nghiêm túc nói: “Kosho, ta cảm thấy có một luồng hắc ám đang tiến đến đây, ta cần nhanh chóng đi điều tra, tìm kiếm Aino, người ở lại làng bảo vệ, nếu có gì xảy ra lập gọi điện thoại cho ta.”

Kosho nghe vậy gật đầu, nghiêm túc nhìn anh trai mình, nói: “Ta biết, ta sẽ dùng cả tính mạng để bảo vệ ngôi làng này.”

Hatsu mỉm cười, tay vỗ vai hắn vài cái, nói: “Ta đi” liền biến mất.

Kosho thở dài nhìn lên bầu trời, sau đó cũng là nhanh chóng thuận di đến khu ninja bảo vệ, phái 300 tên hạ nhẫn, 100 tên trung nhẫn cùng 30 tên thượng nhẫn canh gác bảo vệ toàn bộ làng tiên nhân.

...

Một tháng sau, Làng Tiên Nhân không có gì bất thường xảy ra.

Kosho đứng trên sân thượng tòa nhà cao tầng không khỏi cao ngạo ngán thở dài, miệng ngậm điếu thuốc hít một hơi, trên mặt có chút tiều tụy, 30 ngày đêm không chợp mắt ngủ, hẳn dù đẳng cấp Ảnh Cấp đỉnh phong cũng có chút cảm thấy tinh thần mệt mỏi.

“Không biết Hatsu hiện tại thế nào, một tháng này như là bấc hơi khỏi trần gian, không thể liên lạc được...”

Kosho sắc mặt lo lắng nghĩ ngợi về anh trai mình.

“Ầm!” Tiếng nổ từ trong Làng Tiên Nhân nổ ra, âm thanh bắt nguồn từ tòa cao ốc mà Kosho ngồi gần đó.

“Ầm ầm ầm ầm...!”

Sau đó hàng loạt tiếng âm thanh nổ tung khắp các làng tiên nhân vang lên

Nghe tiếng nổ Kosho sắc mặt thay đổi, lập tức thuận di tới nơi âm thanh.

...

Tới nơi âm thanh vụ nổ gần nhất. Kosho sắc mặt âm trầm đen tối muốn chảy ra nước, ánh mắt đỏ lên nhìn xung quanh.

Chỉ thấy khắp nơi đường phố bị tàn phá, trên mặt đất đầy thi thể, cảnh vật hoang tàn, các tầng lầu cao ốc đổ nát hư hỏng rơi rớt xuống.

“Mẹ ơi, mẹ tỉnh dậy đi.” Kosho lúc này nghe âm thanh nhỏ yếu vang lên còn sống ở gần đó, hẳn quay đầu nhìn lại

Gần đó có một cô bé lớn cỡ 13,14 tuổi đang nằm phía dưới cơ thể của một vị mỹ phụ, phía trên lưng của vị mỹ phụ kia là đang đỡ lấy đồng sắt vụn từ cao ốc từ trên cao rơi xuống, bởi vì che chắn con nàng cho nên phần lưng của nàng bị một miếng sắt dài nhọn đâm sâu vào lưng, có thể thấy được bên trong lộ ra xương sống của nàng.

Kosho thấy vậy ngay lập tức thuận di tới bên cạnh vị mỹ phụ, tay kia lấy ra miếng sắt trên lưng nàng, sau đó dùng nhãn thuật chữa trị nàng còn có thể sống...nhưng

“Phần sắt đã đâm tới sâu cột sống, hơn nửa có một phần tủy sống bị thương tổn...nửa cuộc đời của nàng trở thành người thực vật, nằm trên giường đến hết đời...” Kosho mặc dù không biết nhiều về y thuật nhưng là biết cơ bản kiến thức, nhìn vết thương của vị mỹ phụ không khỏi thở dài một hơi.

“Mẹ tỉnh dậy đi, mẹ, mẹ...!” Cô bé nhìn mẹ mình vẫn nằm bất động chưa tỉnh dậy, càng khóc bi thảm hơn.

Kosho quay đầu nhìn cô bé, an ủi nàng, nói: “Mẹ người đã được ta sơ bộ cứu chữa, người yên tâm, một chút nữa có người đến đưa hai mẹ con các người đi bệnh viện...”

Nghe Kosho nói, cô bé nín khóc, nàng ngược đôi mắt vừa khóc lên nhìn về Kosho, nhỏ giọng nói: “Cám ơn đại nhân cứu mạng mẹ ta.” nàng là người thông minh nên hiểu chuyện, mặc dù không biết người trước mặt này là ai, nhưng biết người thanh niên này là người vừa cứu mạng mẹ mình, nàng từ sâu trong thâm tâm vô cùng biết ơn người này.

Thấy cô bé hiểu chuyện, lễ phép, Kosho ánh mắt hiền hòa hơn, nhìn cô bé, chậm rãi hỏi: “Người tên là gì? Có chuyện gì xảy ra ở đây người biết không? Lúc này ta nghe tiếng nổ lớn nên nhanh chóng chạy lại đây...”

“Ta tên là Hochi Michio, khi này ta và mẹ ta đang đi trên đường, đột nhiên tòa kia cao ốc gần đó phát ra âm thanh nổ rất lớn, theo đó là cả tòa nhà sập xuống, may là có mẹ ta che chắn lấy, nếu không...” Cô bé nhớ lại lúc này, nhớ đến lúc mẹ mình che chắn mình ở phía trước, nước mắt không tự chủ lại rơi xuống.

Kosho gật đầu, an ủi nàng: “Được rồi đừng khóc, mẹ người sẽ rất nhanh tỉnh lại...” Hẳn chưa nói một câu là, mẹ nàng suốt đời trở thành người thực vật nằm trên giường, hẳn không muốn để nàng đối mặt với sự tàn khốc hiện tại.

Nghe Kosho an ủi, Hochi Michio ngừng khóc lại, nàng ngẩng đầu nhìn lên Kosho, khoe miệng mỉm cười, nụ cười khiến Kosho cảm thấy vô cùng thuần khiết, ngây thơ, như đứa em gái của mình hồi nhỏ.

“Đại nhân, là lỗi của chúng ta tới trễ.” Lúc này, một đám người mặc áo đen, khăn trùm kín mít than thê xuất hiện sau lưng Kosho, âm thanh khàn khàn quỳ xuống nói.

“Đây là sao!?” Kosho quay đầu lại, sắc mặt bình tĩnh nhìn bọn hắn, chất vấn một câu.

“Cái này...theo chúng ta điều tra thì có người vượt qua giám thị chúng ta, âm thầm cài boom từ xa dẫn nổ.” Đám người nhìn nhau, một người trong đó bước ra nói.

“Tốt rồi, đừng nói nữa, các người đem tất cả người dân thường bị thương, nhanh chóng đưa bọn họ đến bệnh viện cho ta, còn về việc điều tra để ta tự mình đi.”

Kosho sắc mặt âm u nói, đối với chuyện này hẳn tự mình đi điều tra, có thể qua mặt hơn 30 thượng nhân thì thực lực đối phương có thể là Ảnh Cấp, thậm chí Ảnh Cấp đỉnh phong....

“Vâng thưa đại nhân!” đám người nghe lệnh, lập tức biến mất.

....

Dạo này nhiều người phàn nàn truyện nhạt nhẽo nên hơi tốn thời gian làm 1c dài, chỉnh sửa lại chút nội dung

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Cái Bấy (2)

“Hiện tại mới chỉ là bắt đầu thôi, chờ ta thích ứng quen thuộc với đôi mắt này, sau đó liền cùng chơi đùa với các anh trai yêu quý của ta... ahi hi hi hi...” âm thanh the thé cười điệu đà khiến người sờn tóc gáy trong góc tối nào đó lại vang lên.

...

“Thưa các vị, Làng Tiên Nhân lần đầu tiên trong 20 năm bị ‘khủng bố’ nổ boom. Tổng cộng hư hại lên đến 152 tỷ Kaguya đồng. Hơn 2380 người chết, 1691 người bị thương.

Cảnh Sát Ninja, Quân Đội Ninja toàn diện vào cuộc điều tra, theo nguồn tin, hiện tại cảnh sát ninja cùng quân đội ninja chưa tìm được manh mối nào trong vụ khủng bố như thế này...

Cùng ngày hôm qua, đại nhân Ōtsutsuki Kosho đã ra lệnh: những người chết sẽ được tổ chức an táng miễn phí, còn người thân của bọn hắn thì sẽ được giảm 50% thuế trong 10 năm, hơn nữa sẽ được tặng tiền bồi thường 50 triệu Kaguya đồng một người...

Người bị thương trong vụ khủng bố này sẽ được bồi 10 triệu đồng một người, người bị tàn tật 30 triệu đồng người, hàng tháng được hỗ trợ 1 triệu đồng người, miễn phí 100% thuế trong vòng 30 năm..

”

Trên đài ti-vi phóng viên truyền hình đưa tin vụ việc làng tiên nhân bị khủng bố ngày hôm qua.

Nhìn ti-vi Ōtsutsuki Kosho sắc mặt âm trầm, liên tục bấm số điện thoại: 099877911112 liên lạc với anh trai mình Hatsu, nhưng chỉ nghe ‘tíc tíc tíc’, hiển nhiên đầu bên kia không bật máy.

“Đậu xanh râu má, chuyện gì đang xảy ra thế này, chẳng lẽ Làng Tiên Nhân bị ma ám?!” Kosho bức bối đi qua đi lại, nhin không được chửi tục một cái.

Hôm qua hắn phân thân ra 10 cái phân thân khác nhau, tự thân đi điều tra, nhưng không có một chút manh mối nào, dù là manh mối nhỏ nhất cũng không có.

Cứ như mấy tòa nhà cao ốc đột nhiên nổ tung vậy, không có bất cứ thiết bị boom nổ hay vật nổ khác đồng dạng...

“Haiz, thật sự đau đầu mà, lần đầu tiên mình vướng vào chuyện này, phải chi có cha ở bên cạnh thì hay biết mấy, không biết cha, mẹ, em gái hiện giờ thế nào...” Kosho chán nản ngồi xuống ghế sofa gần đó, trong lòng nhớ nhung.

Nhớ tới cha mình, Kosho trong mắt hiện lên tưởng niệm, nhớ lại hồi nhỏ cha thường hay chơi games với mình, dù là hắn thường xuyên là người thua, nhưng thời gian lúc đó vô cùng vui vẻ.

Lúc này, hai bóng đen xuất hiện trong phòng cung kính quỳ xuống sàn.

Kosho quay đầu nhìn bọn hắn, sắc mặt nghiêm túc hỏi: “Điều tra kết quả thế nào?”

“Thưa Kosho đại nhân, hiện tại Ninja cảnh sát cùng Ninja quân đội toàn lực truy tìm, nhưng tới hiện tại vẫn chưa tìm thấy bất cứ manh mối hay

điểm đáng ngờ nào.” Hai bóng đen lắc đầu, giọng điệu chán nản nói.

“Được rồi lui ra đi, tiếp tục điều tra, bất cứ manh mối hay điểm nghi ngờ nào đều bắt hết lại hết cho ta, thà giết lầm còn hơn là bỏ sót!” Kosho nhìn bọn hăn, giọng nói âm trầm phân phó nói.

“Vâng Kosho đại nhân!” Hai bóng đen cung kính gật đầu, sau đó cùng lúc biến mất.

....

10 ngày sau.

Sau vụ nổ boom ở Làng Tiên Nhân, cảnh sát Ninja cùng quân đội Ninja từ đó tới nay tăng cường toàn giới diện, đã bắt hơn 300 đối tượng nằm trong nhóm tình nghi, nhưng tới nay chưa ai trong số đó là có khả năng khủng bố được Làng Tiên Nhân.

Thứ nhất, bọn hăn là dân thường.

Thứ hai, bọn hăn không có bất kì manh mối nào cho thấy là tiếp nhận boom hay có thể lực khác hỗ trợ.

Thứ ba, cho dù có 1000 lá gan gấu, bọn hăn cũng không dám làm điều như vậy.

....

Kosho ngồi trong phòng sắc mặt nghiêm túc lật xem từng bản báo cáo, càng xem, sắc mặt hăn càng đen lại.

Nhịn không được châm một điếu thuốc, hít một hơi dài mới cảm thấy tinh thần bớt căng thẳng đi.

“Đại nhân Kosho có chuyện gấp! Đại nhân Kosho có chuyện gấp xảy ra!” âm thanh ngoài cửa phòng vang lên, sau đó cửa mở ra.

Nhìn không thèm gõ cửa đi vào bốn người trung niên đang khiêng cái cán cứu thương, Kosho trên mặt hiện lên có chút khó chịu, quay qua bọn hăn hỏi: “Có chuyện gì?”

Nhưng sau đó ánh mắt co rút lại, vì hăn thấy trên cái cán mà bốn người trung niên đang khiêng, người nằm trên cán không ai khác quen thuộc hơn, là... anh trai hăn, Ōtsutsuki Hatsu.

Khấp người quần áo bên ngoài của Hatsu rách đầy lỗ thủng, có thể thấy bên trong cơ thể tình huống.

Lúc này Hatsu sắc mặt tái nhợt, hơi thở yếu ớt vô cùng, phía ngoài thân thể lộ ra bên trong từng cây xương sống, hơn nửa xương sống hoàn toàn đứt gãy, nhìn vô cùng thê thảm.

“Anh trai, anh trai, dậy đi anh trai, đừng nằm nữa, tỉnh dậy đi!” Kosho thấy anh trai mình thảm trạng hai mắt đỏ lên, trong lòng hoảng hốt, nhanh chóng chạy đến bên cạnh Hatsu điên cuồng lấy tay lay động, kêu gọi hăn, nhưng Hatsu như là chết thật, hăn vẫn như cũ nằm đó nhắm mắt, không phản ứng Kosho.

“Đại nhân Kosho xin bình tĩnh, đại nhân Hatsu chưa chết, chúng ta đã sơ cứu, đại nhân Hatsu chỉ bị trọng thương nặng thôi.” Một người trung niên bước lên trước nói.

“A, là tại ta quá nóng vội.” Nghe người trung niên nói, Kosho mới lấy lại bình tĩnh, đứng lên nói.

Sau đó Kosho sắc mặt nghi hoặc, quay qua hỏi thăm hăn: “Anh trai ta tại sao lại như thế này?”

“Chúng ta tuần tra ngoài thành, ở thời điểm có một tiểu đội thông báo thấy đại nhân Hatsu thương tích đầy mình nằm cách đó không xa, khoảng cách chừng 300m gần đây, sau đó chúng ta vội vàng chạy đến, sau đó đem ngài ấy khiêng tới đây để thông báo với đại nhân Kosho...” người trung niên kia thật thà đáp.

“Các người, còn có tiểu đội kia phát hiện anh trai ta mỗi người được nhận 10 triệu Kaguya đồng đi, coi như ta ban thưởng, anh trai ta các người để tại đây, còn lại do ta xử lý.” Kosho gật đầu hài lòng nói.

“Vâng, cảm tạ đại nhân” Bọn người nghe được 10 triệu Kaguya đồng trên mặt không khỏi hiện lên vui vẻ, cúi đầu cung kính chào một cái, sau đó cùng lúc thối lui ra ngoài.

...

Kosho nhìn bọn người rời đi, quay lại ôm Hatsu thân thể, sau đó trực tiếp thuận di biến mất.

...

Bệnh viện ninja 01

Bệnh viện lớn nhất dành cho chữa thương, bên trong có thiết bị tiên tiến hiện đại thế kỷ 21, với đội ngũ y thuật ninja(những người được Minh Hạo huấn luyện có thể sử dụng chakra) chữa trị tốt nhất. Có thể nói vừa áp dụng hiện đại trang bị, vừa kết hợp với chữa trị thuật bằng chakra, việc này vô cùng hoàn mỹ trong trị bệnh, phẫu thuật cho bệnh nhân.

“Bác sĩ, anh trai ta tình huống, thương thế sao rồi?” Kosho nhìn cửa phòng bệnh từ bên trong đi ra người phụ nữ mặc áo trắng, hẩn gấp gáp hỏi thăm, sắc mặt hiện lên lo lắng.

“Tình huống của đại nhân Hatsu đã ổn định, không còn nguy hiểm, nhưng mà...” Vị kia mỹ nữ bác sĩ nói, khi nói tới đây trên mặt hiện ra do dự, không dám nói tiếp.

“Người nhanh nói!” Kosho nghe vậy càng gấp hơn, nhanh chóng thúc giục vị mỹ nữ kia nói tiếp.

“Đại nhân xin tha thứ cho ta nói thẳng, Hatsu đại nhân tình huống hiện tại đã ổn định không còn nguy hiểm, nhưng mà hiện tại chỉ là kéo dài tính mạng trong một thời gian ngắn, hơn nửa đôi mắt của đại nhân Hatsu bị người khác cướp đi, có khả năng vĩnh viễn bị mù lòa.” Mỹ nữ bác sĩ âm thanh run rẩy, trong lòng có chút hồi hộp, sợ rằng khi nói trực tiếp ra, Kosho nổi điên giết nàng tại chỗ, cho dù Kosho có vô lý giết nàng thì cũng không ai đứng lên bênh vực, phải biết Kosho là con trai của thần linh a.

...

P/s: Tác giả bị bệnh rồi, lưỡi nổi đẹn, cả người phát nóng mệt mỏi, cho nên hơi ít chữ, từ chiều tới giờ ráng kiên trì viết tới đây @@!

Khuya không có, ae ngủ ngon khỏi cần hóng

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 83: An Táng Hatsu (1)

[Đề cử: <https://www.youtube.com/watch?v=wB9CVHSuW7s>

anh em vừa bực nhạc này lên vừa nghe, vừa đọc truyện nhé ^_^ TKS]

....

“Người nói cái gì, anh trai của ta đôi mắt bị người móc? Còn có chỉ có thể ‘kéo dài tính mạng’ là như thế nào!?” Kosho nghe nói tình trạng anh trai mình, khuôn mặt hoàn toàn vắn vẹo thành một đoàn.

“Kosho đại nhân xin người bình tĩnh, hiện tại tình hình của ngài ấy đã được chúng ta ổn định, chúng ta trong lúc điều trị phán đoán rằng, ngài ấy sử dụng thi triển cấm thuật mạnh mẽ nào đó, dẫn đến ngài ấy phải đổi lại sức sống của chính mình để trả giá lấy cấm thuật. Còn về việc đôi mắt ngài ấy là có dấu hiệu móc ra thật sự...” Vị kia mỹ nữ bác sĩ thấy khuôn mặt Kosho hoàn toàn vắn vẹo, trong âm thanh càng run rẩy hơn.

Kosho nghe vậy hít vài hơi sâu mới lấy lại bình tĩnh, hắc nhiên vị bác sĩ kia hỏi: “Hiện tại ta có thể vào phòng thăm anh trai ta?”

“Vâng, hiện tại tình hình đại nhân Hatsu đã hoàn toàn được ổn định, cho nên...” Vị kia bác sĩ mỹ nữ còn chưa nói xong, Kosho đã một mạch chạy vào phòng bệnh.

...

Kosho bước vào phòng bệnh, nhìn trên giường bệnh đang nằm ngủ Hatsu, trong phòng bệnh gồm bốn người bác sĩ hai người y tá, hần quay lại nói với tất cả mọi người: “Các người đi ra đi, để ta cùng anh trai ở lại đây.”

Tất cả mọi người nghe vậy gật đầu, cung kính thối lui.

...

Kosho đi đến giường bệnh Hatsu, ngồi lên giường, hần buồn bã thở dài một hơi, ngược mắt nhìn lên trần nhà, ước gì trở lại như lúc trước, có cha, có mẹ, có em gái, anh trai bên cạnh vui đùa, ngày ngày thoải mái chơi game vô tư, nào như hiện giờ phải chăm lo mọi thứ cho làng, từ việc này đến việc khác, thật sự mệt mỏi....

Ở không hay biết, Kosho ngủ thiếp đi ở trên giường, có thể do công việc xử lý mấy ngày qua chưa được nhắm mắt nghỉ ngơi, dẫn đến tinh thần quá độ mệt mỏi...

....

Nửa ngày sau, mặt trời lặn lẽ rút lui, ban đêm âm u tiến đến.

Kosho mơ mơ màng màng mở mắt ra, nhìn xung quanh căn phòng, chợt giật mình tỉnh lại, nhớ tới mình đến đây thăm anh trai mà ngủ quên mất.

“Chết, hiện tại còn có khối công việc trong làng chưa xử lý, nhanh đi thôi.” Kosho nhớ tới khối công việc chưa xử lý xong, trên mặt hiện lên một tia chán nản, nhìn qua bên cạnh anh trai Hatsu còn nhắm mắt ngủ say, hần không dám làm phiền anh trai nghỉ ngơi, vội vàng đứng dậy muốn rời đi.

“Khoang đã Kosho...” Ở khi hần muốn rời đi, âm thanh nhỏ yếu từ phía sau truyền đến.

Kosho quay người lại, nhanh chóng chạy đến bên cạnh giường anh trai mình, trên mặt hiện lên lo lắng hỏi thăm: “Anh trai, người như thế nào rồi.”

Hatsu không trả lời hẳn ngay lập tức.

Một phút sau, Hatsu mới mở, suy yếu, ho khan nói: “Khắc khặc, Kosho mau chạy đi, đi kiếm cha cùng mẹ, nhanh lên, chúng ta đâu không lại người kia ...”

Hatsu nằm trên giường bệnh, mắt nhắm nghiền, nhưng đầu Hatsu quay về phía Kosho như đang nhìn hẳn, nói.

Nghe Hatsu nói Kosho có chút giật mình, không nghĩ anh trai lại kêu mình bỏ chạy, nhưng là Kosho quyết chấp nhất kiên định ở lại bảo vệ làng cùng anh trai, sắc mặt nghiêm túc, âm thanh của hẳn vô cùng kiên định nói: “Chuyện này là không thể nào, em không thể bỏ anh cùng người trong làng được.”

Hatsu nằm trên giường nghe em trai mình nói, thần sắc không thay đổi, trên mặt hiện lên vô cùng bình tĩnh như biết trước Kosho sẽ nói như vậy, hẳn im lặng thở dài một hơi, không nói gì.

Năm phút sau, bỗng nhiên Hatsu sắc mặt hiện lên buồn bã, hốc mắt trống rỗng mở ra, chăm chú nhìn về Kosho, giọng nghiêm túc lại, hỏi: “Người quyết định chọn ở lại làng? Nếu như vậy có thể nguy hiểm đến tính mạng, người nhìn thương thế của ta đi, là do người ấy gây ra, nếu bây giờ người chọn chạy trốn tìm cha, mẹ để cứu viện, chắc hẳn hiện giờ người ấy hiện giờ chưa đến đây, người hiện tại còn có thể chạy kịp.”

“Ta đã quyết định chọn con đường này, ở lại đây để bảo vệ dân làng cùng anh trai, cho dù có hi sinh mạng sống của mình, ta cũng sẽ chiến đấu đến hơi thở cuối cùng, Vì đây chính là ngôi làng do cha dày công sức dựng lên!.”

Kosho nghe vậy kiên định lắc đầu trước sau như một, hắn trầm giọng, âm thanh tràn đầy từ tính, cho dù không tiếc hi sinh tính mạng mình, hắn vẫn là kiên định chọn con đường này.

Hatsu nghe em trai mình nói vậy, thần sắc hiện lên hài lòng, hắn mỉm cười gật đầu, nói: “Tốt, không hổ em trai ta, dù người chọn con đường nào đi nữa, người anh trai này sẽ luôn ủng hộ người. Bây giờ chúng ta bàn về kế hoạch trước...”

“Vâng!” Kosho gật đầu mỉm cười, trên mặt thần sắc buồn bã giảm đi, hiện lên vui vẻ hơn trước.

Sau đó hai người bỏ ra một khoảng thời gian ngắn bàn về kế hoạch ứng phó chuẩn bị. Theo đó trong kế hoạch là: ưu tiên tất cả người dân thường rời đi, tìm nơi tránh nạn, dưới 10 ninja Thượng nhĩ, 30 danh trung nhĩ, 100 tên hạ nhĩ hộ tống mọi người chạy trốn.

Hơn nữa, để đề phòng Kosho cùng người anh hi sinh, không còn ai truyền lưu lại thể gian nhĩ thuật hay chakra, cho nên hai người quyết định đưa cho tất cả người dân bản cơ sở tinh luyện chakra, đẳng cấp ninja, nhĩ thuật cơ sở... đưa toàn bộ cho mọi người.

Tiếp lấy, đem tất cả ninja tập hợp lại (trừ ninja hộ tống người dân), tạo ra tấm lưới bảo vệ toàn bộ Làng Tiên Nhân, ít nhất khi địch nhĩ tập kích chuẩn bị từ trước, để sẵn sàng ứng phó.

...

Hai anh em bàn xong cũng đã 3 giờ 30 khuya.

Kosho nhìn đồng hồ trên tường, hắn quay lại, cười nói với anh trai mình: “Chắc hiện giờ anh cũng mệt rồi, nằm nghỉ đi, còn lại mọi chuyện do em đến xử lý.”

“Khoang, nếu em chọn con đường ở lại bảo vệ dân làng thì anh ở đây có một món quà tặng cho em.” Hatsu kêu Kosho dừng lại.

Ở Kosho đang kinh ngạc, Hatsu từ trong ngực móc ra cái hộp vuông màu đen, Hatsu tay mở cái hộp ra, hiện ra bên trong là một trái cây màu trắng tròn, nhỏ bằng lòng bàn tay.

“Ăn nhanh đi, ăn xong rồi ta sẽ giải thích.” Hatsu đưa lên trái cây lên trước, thúc giục Kosho.

Kosho lần đầu thấy trái cây này, hình dáng vô cùng kỳ lạ, nhưng nghĩ đến chắc là anh trai không hại mình liền không chút do dự tiếp lấy, sau đó đem toàn bộ trái cây bỏ vào họng, đem trái cây nhai một hồi, sau đó nuốt vào bụng.

...

Đột nhiên cả thân thể Kosho sáng lên.

Sau 5 phút, Kosho bao quanh ánh sáng dần tắt, hiện ra hai bên trái phải đôi mắt rinnegan, nhưng đôi mắt rinnegan này đã thay đổi, biến thành chín vòng tròn đồng tâm bao quanh con mắt hắc.

Thay đổi chưa dừng lại đó, giữa trán hắc đột nhiên xuất hiện con mắt màu đỏ lờm như máu, bên trong có chín dấu phẩy khác nhau.

Con mắt này khác với hai con mắt rinnegan hai bên mắt hắc, giữa trán là màu đỏ lờ, còn ở hai bên mắt là màu tím.

Mà thay đổi lớn nhất, chính là khí chất của Kosho, phiêu dạt, tự nhiên, như là tiên nhân, không có thứ gì có thể gò bó được hắc.

Mặc dù không nhìn thấy Kosho thay đổi, nhưng Hatsu vẫn có thể cảm nhận được khí chất từ người hắc.

Hatsu hóc mắt trống rỗng nhìn Kosho, hần khóe miệng vênh lên, mỉm cười vui vẻ, nói: “Hồi nhỏ, mẹ ta có kể rằng, thế giới này xuất hiện một cây thần thụ, mà thần thụ đó chính là nguồn gốc ‘chakra’ phát ra ở thế giới này, nếu ai ăn được trái cây từ thần thụ sẽ nắm giữ quyền năng vô hạn.

Ở hai mươi năm trước, trước khi mẹ đi cùng cha du lịch, mẹ có đưa cho ta trái này để ta cất giữ, mẹ nói rằng, lúc cần thiết hay nguy hiểm tồn vong của làng thì lấy ra sử dụng, hiện tại trách nhiệm bảo vệ làng thuộc về người, cho nên ta giao sức mạnh trái.”

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 84: An Táng Hatsu (2)

Nghe Hatsu nói, Kosho trên mặt hiện lên kinh ngạc, không nghĩ trên thế giới lại còn thứ này.

Hiện tại hắn cảm thấy cả người mình thay đổi, trong cơ thể một luồng sức mạnh kinh khủng đang trào lưu, hơn nữa hắn còn có cảm giác mình thật sự biến thành ‘tiên nhân’, nhưng sức mạnh này hình như chưa được giải phóng ra.

Phải nói là sức mạnh này như bị thiếu gì đó, cần thêm thứ gì đó mới có thể mở sức mạnh này ra.

“Người phải chăng cảm thấy trong người mình có một nguồn sức mạnh khổng lồ vô tận nhưng giống như thiếu gì đó, chưa được mở ra?” Hatsu cảm nhận Kosho cơ thể biến đổi, hóc mắt trống rỗng nhìn về hắn cười hỏi.

Nghe Hatsu nói, Kosho gật đầu, cảm nhận trong cơ thể nguồn sức mạnh kia một hồi như thiếu gì đó bị giam cầm lại, gật đầu nói: “Đúng vậy.”

“Người đưa cho ta một con mắt rinnegan đi.” Hatsu gật đầu, sau đó đột nhiên nói một câu khiến Kosho ngây người trong giây lát.

Nhưng sau một giây, Kosho nhanh chóng phản ứng lại, hắn không chút do dự đem hai tay móc ra một con mắt rinnegan của mình, sau đó gắn đem nó vào hóc mắt trống rỗng của Hatsu.

...

Mặc dù tạm thời bị mù khi đang cấy ghép đôi mắt cho Hatsu, nhưng Kosho dường như cảm ứng được mọi thứ xung quanh mình, bắt đầu chậm rãi thuần thục đem cấy con mắt rinnegan của mình vào trong hốc mắt của người anh trai Hatsu.

30 phút sau.

Cấy ghép hoàn thành.

Hatsu dần dần mở con mắt ra, làm quen với ánh sáng bên ngoài một chút.

Bên mắt phải của hắn là con mắt màu tím rinnegan tà dị cứu cậu ngọc của Kosho khi này được cấy ghép.

Hatsu ánh mắt tràn đầy nhu hòa, cứng chiều nhìn về đứa em trai mình, tay phải sờ đầu hắn, mỉm cười, trong miệng lẩm bẩm vài câu, sau đó nói: “Hiện tại mọi chuyện tốt rồi, ta sẽ giúp người giảm đi gánh nặng này.”

Hatsu vừa dứt lời, đột nhiên trong lòng bàn tay phải Hatsu xuất hiện một luồng sét đầy tính hủy diệt cỡ nhỏ, sau đó hắn bàn tay phải đang nắm luồng sét kia đánh về phía ngực Kosho.

“Phốc” Bàn tay phải của Hatsu dễ dàng đâm xuyên qua ngực phải của Kosho.

Kosho hai tay ôm ngực, trên mặt hiện lên hoảng sợ, hắn ánh mắt không tin nhìn chăm chăm Hatsu, âm thanh run rẩy, không tin tưởng việc này, hỏi: “Tại sao? Anh trai tại sao phải làm như vậy? Cho ta biết lý do”

“Tại sao? Lý do? Tà đã nói với người rồi mà, ta giúp người giảm gánh nặng mà người đang gánh lấy.” Hatsu không vì vậy mà sắc mặt thay đổi, trên môi vẫn nở nụ cười, ánh mắt cứng chiều nhìn hắn nói.

Nghe lời này của anh trai mình, sắc mặt Kosho trắng bệch, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng, tan nát cõi lòng, không nghĩ đến...anh trai mình lại ‘phản bội’, giết chính mình.

Nhớ đến hồi nhỏ những cảnh tượng Hatsu chơi đùa với mình...Lại nhìn đến trên ngực phải của mình, trái tim bị tay Hatsu đâm thành lỗ thủng, máu tươi điên cuồng chảy ra...

Con mắt trái rinnegan của hắn nhìn không được lại thay đổi, từ cửu câu ngọc biến thành thập nhị câu ngọc(12 câu ngọc).

Nhưng cho dù con mắt biến thành 12 câu ngọc thì thế nào? Trái tim bị đâm thủng, cho dù là tiên nhân cũng không thể sống lại, nói chi hiện tại Kosho.

Dần dần, Kosho tầm mắt ngày càng mờ đi, cảnh vật xung quanh nhạt dần, sau đó liền con mắt nặng nề nhắm lại, hắc ám bao trùm ý thức hắn...

Còn sót lại hình ảnh cuối cùng, đó là tấm khuôn mặt mỉm cười cưng chiều đó của anh trai hắn, Hatsu...

(Grrrrr Đậ Má Râu XANH!!!! Đang Viết Gặp mấy con muỗi chít ngứa vãi, phải dừng tay lại gãi, cứ vài giây gãi một lần, đậ má râu xanh bọn nó, con em nó, fuck you mother Muỗi!!!)~~~~~ GRRRRRR

[PHÁT TIẾT MỘT HỒI SORRY A+E^_^]

...

“Đây là đâu, ta không phải bị Hatsu đâm chết rồi sao? Chẳng lẽ là trong truyền thuyết địa ngục?”

Kosho nhìn xung quanh không gian đen tối, không có một chút ánh sáng lọt vào, thầm nghĩ.

Lúc này, trong không gian đột nhiên sáng lên, sau đó một màn hình khổng lồ xuất hiện trước tầm mắt.

Sau đó, hắn nhìn thấy ‘mình’ hồi nhỏ đang cười đùa, nhìn về ai đó.

Kosho nhìn một chút, cảm thấy hình ảnh này vô cùng quen thuộc.

Hình ảnh khi này lại thay đổi. Hai đứa bé ngồi bên cạnh máy vi tính chơi game với một người thanh niên...

Nhìn thấy hình ảnh này, Kosho giật mình một cái, chợt nhớ lại, đây không phải là hình ảnh lúc nhỏ của mình sao? Còn có thể nghe được âm thanh bên trong, như là xem video vậy, với lại hình như đây là góc nhìn của Hatsu?...

Kosho trong lòng hiện lên tò mò, nhìn lên màn hình xem tiếp...

Sau đó từng cái hình ảnh chậm rãi trôi qua, từ lúc 1, 2 tuổi cho đến tới khi 20 năm sau...

...

Hatsu thần sắc bình tĩnh nhìn qua Kosho, nghiêm túc nói: “Kosho, ta cảm thấy có một luồng hắc ám đang tiến đến đây, ta cần nhanh chóng đi điều tra, tìm kiếm Aino, người ở lại làng bảo vệ, nếu có gì xảy ra lập gọi điện thoại cho ta.”

Kosho nghe vậy gật đầu, nghiêm túc nhìn anh trai mình, nói: “Ta biết, ta sẽ dùng cả tính mạng để bảo vệ ngôi làng này.”

Hatsu mỉm cười, tay vỗ vai hắn vài cái, nói: “Ta đi” liền biến mất.

....

“A không nghĩ đến nơi này lại có căn cứ giấu sâu trong lòng đất như vậy, hình như đây là khu thí nghiệm?” Hatsu mở ra cặp mắt sharingan quan sát mặt đất, thầm nghĩ.

Nhìn dưới mặt đất có thang máy ngầm được che giấu kỹ gần đó, Hatsu nhanh chóng tìm tới thang máy, sau đó bấm nút di chuyển xuống dưới.

...

Phòng thí nghiệm vô cùng rộng lớn, chia nhiều tầng hầm nối thông các nơi khác nhau, nhưng nơi thí nghiệm này như bị người bỏ hoang, không có một bóng người sinh sống, làm việc ở đây.

Tốn một chút thời gian tìm kiếm, Hatsu tìm tới nơi căn hầm sâu nhất dưới lòng đất.

Nhìn cánh cửa sắt khổng lồ đóng chặt, đôi mắt sharingan nhìn xuyên qua, thấy bên trong phòng đang nằm là một vị mỹ nữ, làn da trắng mịn, thân hình đầy đặn yếu điệu, đây không phải Aino thì là ai?

Thấy vợ mình đang nằm trên giường, dáng vẻ ngủ say, Hatsu cho dù trầm ổn bình tĩnh sắc mặt cũng là thay đổi, nhanh chóng lấy cạy mạnh cửa đi vào.

...

“Rầm!” Sau một phút, cánh cửa sắt nặng nề sập xuống

Hatsu nhanh chóng chạy vào trong phòng, đi đến bên cạnh Aino, kiểm tra một hồi Aino không có thương tích gì, trong lòng không khỏi thở phào một hơi.

“Bộp bộp bộp”

“Wow, không hổ là anh trai, anh làm tốt lắm, không nghĩ anh lại tìm được đến nơi này nha, ahi hi hi.”

Một hồi tiếng vỗ tay như chúc mừng người chiến thắng, sau đó một hồi âm thanh the thé tiếng cười vui vẻ từ phía sau lưng Hatsu vang lên.

Hatsu nghe âm thanh phát ra từ sau lưng, hắn không khỏi giật mình một cái, theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một người từ trong bóng tối bước ra.

Đó là....

(còn tiếp)

...

Là ai? Mời các bạn đón xem phần tiếp theo vào NGÀY MAI nhé!!!

P/s: mai tiếp, bị bệnh rồi, thật mệt mỏi, ôi định mệnh @@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 85: An Táng Hatsu (3)

Nghe âm thanh đằng sau vang lên, Hatsu giật mình một cái, quay đầu nhìn lại phía sau.

Chỉ thấy, từ trong bóng tối bước ra một thiếu nữ, nàng mái tóc trắng dài dài tới chân.

Thiếu nữ làn da trắng như tuyết, sắc mặt lạnh lùng như hàn băng vạn năm, ngũ quan xinh xắn, trên đầu mọc hai chiếc sừng cong lại như sừng hươu, khóe miệng của nàng như có, như không, mỉm cười nhìn Hatsu.

Hatsu nhìn dáng vẻ nàng, trong mắt hiện lên kinh ngạc, theo bản năng thốt lên: “Ōtsutsuki Shizu!?”

Nhưng nghĩ đến dáng vẻ của Shizu, lại so sánh với người trước mắt này, 20 năm trôi, qua chẳng lẽ nàng mãi mãi là ‘thiếu nữ’ ư?, với lại cặp mắt kia, Shizu rõ ràng là byakugan...

Hatsu nghĩ đến đây, sắc mặt từ kinh ngạc đổi thành hoảng sợ, hẩn nhìn nàng, run giọng hỏi: “Người, người là ai, người không phải Shizu!?”

“Ahi hi hi, ta biết là người sẽ hỏi như vậy mà, ta tên là Ōtsutsuki Nareda, có thể coi ta là em gái của người” Thiếu nữ tay vuốt mái tóc trắng dài kia, nàng miệng cười the thé khiến người lạnh run, ngắn gọn giới thiệu về mình.

“Dòng họ Ōtsutsuki?!” Nghe thiếu nữ giới thiệu, ánh mắt Hatsu không tự chủ co rút lại.

“Chẳng lẽ con của baba vs mama vừa đi du lịch ở 20 năm trước rồi giữa đường chịch nhau sinh ra?

Không đúng, mặc dù ngoại hình nàng có chút giống với đặc trưng dòng họ Ōtsutsuki, nhưng tại sao nàng lại ở trong phòng thí nghiệm này?

Với lại baba với mama đâu? Nếu nàng ở đây thì chắc hẳn hai người phải bên cạnh nàng chứ!? Hơn nữa tại sao Aino nằm tại đây? Còn có hồi trước vụ ám sát mình cùng Kosho bất thành, chẳng lẽ tất cả là do nàng, một tay gây ra!?”

Trong một giây ngẩn ngui, Hatsu đại não vận chuyển liên tục, trong đầu liên tục đặt ra câu hỏi cho mình.

Hắn quyết định thăm dò hư thực chuyện này ra sao, thần sắc nhanh chóng bình tĩnh lại, trầm ổn nhìn nàng, dò hỏi: “Vậy Aino bị bắt cóc, còn có việc ám sát ta cùng Kosho hồi trước là do người làm?”

“Ahi hi hi, anh trai người đoán đúng rồi, không hổ là anh trai của ta Hatsu, tất cả việc này là do ta làm, đáng tiếc ở đây ta không có phần thưởng.”

Ōtsutsuki Nareda trực tiếp gật đầu, thừa nhận tất cả chuyện này do nàng làm, không có một chút nào giấu giếm, ánh mắt nhìn Hatsu, thần sắc tự nhiên, nàng nói tiếp: “Đây là cái bẫy, ta không biết người cùng người anh trai còn lại Kosho mạnh như thế nào, cho nên ta quyết định bắt cóc Aino dẫn người tới đây, xử lý người trước, sau đó tới anh trai Kosho, ahi hi hi.”

Hatsu nghe nàng thừa nhận cùng việc bắt cóc Aino để dẫn dụ mình tới đây, sắc mặt không khỏi thay đổi, âm thanh khàn khàn, trầm giọng hỏi: “Tại sao người lại phải làm như vậy!?”

“Bởi vì, mục đích thật sự của ta chính là, hủy diệt Làng Tiên Nhân!” Ōtsutsuki Nareda lúc này đột nhiên thần sắc thái độ thay đổi 360 độ, cả

khuôn mặt lạnh lùng, âm thanh như hàn băng nói, không còn cười đùa hí hửng như lúc trước.

Hatsu nghe vậy, thần sắc bình tĩnh không thay đổi, mắt hơi liếc mắt nhìn qua bên giường đang nằm Aino, nhìn Nareda nói: “Chúng ta lên trên mặt đất nói chuyện...”

“Tốt, ahi hi hi!” Nareda không chút do dự đồng ý, ánh mắt hơi liếc xéo theo ánh mắt Hatsu nhìn về phía Aino, che miệng cười ‘dịu dàng’ một tiếng.

...

Trên mặt đất, Hatsu dẫn Nareda cách xa phòng thí nghiệm 1000m bên ngoài mới dừng lại.

“Khoảng cách này đủ an toàn chưa anh trai?” Nareda nhìn thấy Hatsu dừng lại không đi tiếp, nàng mỉm cười hỏi.

“Được rồi” Hatsu gật đầu, nhìn nàng, sắc mặt nghiêm túc, nói: “Ta cảm ơn người vì đã theo ta đến đây, ta không biết tại sao người muốn hủy diệt Làng Tiên Nhân, ta cũng không muốn biết lý do tại sao, nhưng ta không vì thế mà tha cho người, nếu người chịu đầu hàng theo ta đến Làng Tiên Nhân thì ...”

“Đủ rồi thẳng đàn bà!” Nareda lạnh giọng cắt đứt Hatsu dài dòng, nàng sắc mặt lạnh như băng, nhìn hắn nói: “Cho dù người có nói như thế nào thì ta đã quyết tâm phải hủy diệt cho bằng được, hiện tại bắt đầu được rồi.”

“Thẳng đàn bà....”

“Thẳng đàn bà...”

“Thẳng đàn bà...”

Hatsu lần đầu bị người nói vậy, trong chốc lát không khỏi ngáy người ba giây, trong đầu hấn quanh quẩn chỉ có ba chữ này ...

Rốt cuộc một giây sau, dù tính cách trầm ổn như hấn cũng không nhịn nổi người khác nói vậy.

Hatsu sắc mặt đen lại, hấn nhin không được chỉ tay vào Nareda hiếm có chửi thề một tiếng: “Cái thối con đ*** bán âm bán dương, ta nhìn thấy người không có ngực liền biết đồ con âm dương***”

“Thối con đ****? Bán âm bán duong? Không ngực?...”

Lần này đến lượt Nareda sắc mặt đen, nàng nhìn lại ngực mình...đúng là ngực có chút nhỏ. Lại nhớ đến câu chửi lúc nãy, sắc mặt từ màu đen chuyển thành lạnh như băng, nàng đôi mắt tìm kia nhìn Hatsu chăm chăm, chậm rãi nói ra: “Người sẽ hối hận vì nói ra lời này.”

Dứt lời, ở Hatsu bất ngờ như chưa còn kịp phản ứng, nàng đưa tay trái hướng về Hatsu, sau đó nói: “Vạn Tượng Thiên Dẫn.”

“Năng lực lục đạo một trong Thiên Đạo!?” Hatsu cả người không tự chủ được bay đến Nareda, suy nghĩ.

Khi gặp Nareda ở phòng thí nghiệm, không biết có phải do di truyền của cha cùng mẹ hay không mà hấn đã sớm mở ra cặp mắt sharingan của mình, hơn nữa là loại mạnh nhất bên trong sharingan, vĩnh cửu Mangekyou Sharingan.

Ở lần đầu hấn thấy Nareda thì trong lòng đã chấn động dữ dội, bởi vì trong cơ thể của Nareda ẩn chứa khổng lồ sức mạnh, thậm chí còn viễn siêu mình cùng đứa em trai cộng lại.

...

Nareda thấy Hatsu bay tới gần mình, chỉ còn cách 5-6m, khóe miệng nàng vểnh lên mỉm cười, tay phải của nàng động.

Chỉ thấy nàng tay phải nắm lại hình quả đấm, sau đó đánh về không gian phía trước, hướng Hatsu đang bay tới.

“Cờ-crắc~~~!” tiếng như gương bể vang lên.

Sau đó chỉ thấy vùng không gian nơi Nareda đấm như mặt băng mỏng bị bể ra, từng vết nứt lan rộng ra, xung quanh không khí hình thành tơ nhện vết nứt, sau đó một nguồn lực lượng vô hình từ nắm đấm của Nareda phát ra, bắn về phía Hatsu.

“Phốc!” Hatsu đang bay trên không trung, đột nhiên cảm thấy một nguồn ‘trọng lực’ khổng lồ, nặng nề, đập vào người hắn, khiến cho cơ thể lục phủ ngũ tạng chao đảo, vị trí thay đổi, nhện không được từ cổ họng phun ra một ngụm máu.

Thân thể như điều đứt dây, bay ra xa hơn chục mét mới nặng nề ngã xuống gốc cây gần đó dừng lại.

Cũng may từ nhỏ hắn được Minh Hạo huấn luyện về thể thuật nhiều, ít nhất có thể chịu đựng nổi đòn tấn công này.

Hatsu tay ôm ngực mình, cả người chật vật đứng lên, đôi mắt sharingan điên cuồng chuyển động nhìn về Nareda đứng đằng kia, nàng đứng khoanh tay mỉm cười ngạo nghễ nhìn mình.

“Ahi hi hi, không nghĩ đến anh trai dưới một đòn ‘chấn động’ cũng có thể đứng dậy nha?” Nareda nhìn thấy Hatsu dưới một đòn của mình, vậy mà còn có thể đứng dậy, trên mặt không khỏi hiện lên ngạc nhiên.

Nàng nhìn hắn cười nói: “Vậy tới thử một đòn nữa xem nào?”

Dứt lời, nàng tay phải lại đánh về phía không gian trống rỗng về phía trước một cái, hướng vị trí Hatsu đang đứng.

“Cờ-Cr~ắc!” Âm thanh như gương bể vang lên, sau đó từng vết rách như mạng nhện lan tràn xung quanh không khí.

Một luồng chấn động sức mạnh vô hình đánh tới Hatsu, khiến cây cối xung quanh bỗng nhiên ngã đổ xuống liên tục.

Lại một lần nữa nhìn thấy chiêu này của Nareda, ánh mắt Hatsu co rút, lập tức hai tay nhanh chóng kết xuất thủ ấn, thét lên: “Nhẫn Thuật---- Thế Thân Thuật!”

“Bồng!” kết ấn xong, Hatsu biến mất, hóa thành một đạo khói trắng, thay vào đó là khúc gỗ mục, còn Hatsu đứng ở xa đằng kia.

“Ầm!” Một giây sau, cái khối gỗ, đột nhiên nổ tung một cái, hóa thành đám bột phấn rơi lã chã trên không trung.

Hatsu nhìn khối gỗ mục vị trí lúc nãy mình đứng bị phá tan nát, trong lòng âm thầm hô may mắn, vừa kịp thời kết ấn thuật.

Nhẫn thuật này là do hắc cùng người em khai phát, lúc bọn hắc còn nhỏ chiến đấu với nhau để giành thức ăn(một trò vui nào đó).

Hatsu sắc mặt càng nghiêm túc hơn, thận trọng nhìn về Nareda, hắc trầm giọng nói: “Nếu người khả năng chỉ có như vậy, thì liền để ta đến ngăn cản người đi!”

(còn tiếp...)

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 86: An Táng Hatsu (Hết)

Hatsu hai tay nhanh chóng kết ấn thuật, sau một giây hấn kết ấn xong.

“Bồng!” Đột nhiên xung quanh xuất hiện làn khói trắng, khói trắng dần tan đi, để lại bốn người giống y chang Hatsu đột nhiên xuất hiện, đứng bên cạnh hấn.

Đây chính là cơ bản nhất nhẫn thuật một trong, Phân Thân Thuật. Sau đó, cả bốn Hatsu phân thân cùng lúc chia nhiều hướng khác nhau chạy về Nareda.

Nareda nhìn Hatsu sử dụng thuật phân thân thì trên mặt hiện lên hoàn toàn khinh thường, nàng không nhanh, không chậm kết thuật ấn theo.

Ba giây sau, ‘bồng’ một tiếng, bốn người giống y chang Nareda xuất hiện.

Sau đó bốn người phân thân Nareda cũng phân ra bốn phương tám hướng chạy về phía Hatsu phân thân.

“Có thể sử dụng nhẫn thuật? Vậy năng lực đánh vào không khí tạo ra ‘trọng lực’ là như thế nào? Mình nhớ trong rinnegan năng lực đâu có năng lực như vậy, chẳng lẽ nàng là Shizu biến dạng mà thành? Nhưng nhìn cách nói chuyện cùng âm thanh kia rõ ràng hai người khác một trời một vực.”

Hatsu nhíu mày nhìn Nareda sử dụng nhẫn thuật trong lòng âm thầm suy nghĩ.

(SKIP)

...

“Người rớt cuộc là ai, tại sao người có cặp mắt đó?” Hatsu không biết sử dụng bao nhiêu ảo thuật, nhẫn thuật đều vô dụng trước người thiếu nữ này, lúc này hẳn lại tiếp tục bị đánh bay ra xa vài chục mét mới dừng lại.

“Ahi hi hi, không phải ta nói rồi à, ta là em gái của người.” Nareda che miệng lại mỉm cười một cái, âm thanh the thé nói.

“Người nói dối! Cha và mẹ từ đó tới giờ chỉ nhắc đến ba đứa con mà thôi, làm sao lại sinh ra đứa thứ 4?” Hatsu vẻ mặt không tin lời nàng, nói.

Nghe Hatsu nói, sắc mặt Nareda trong nháy mắt biến đổi, trở nên băng lãnh hơn, nàng âm thanh the thé khiến người lạnh cả gai ốc kia vang lên: “Vậy ý người ta là con hoang? Tốt lắm, ta hôm nay chỉ định dạy cho người một bài học, nhưng người dám nói câu đó liền chuẩn bị tinh thần đi, ta không để người chết từ từ, mà ta sẽ để người giằng vật trong đau đớn.” nói xong, Nareda kia đột nhiên cả thân hình biến hóa....

Cả hình dáng nàng thay đổi, chỉ thấy nàng cả người cao hơn, đôi ngực nhỏ của nàng nhô to ra, như muốn phá áo. Hơn nửa mái tóc trắng chuyển thành bạch kim.

“Tốt rồi, việc này có thể nhanh kết thúc” Nareda biến đổi xong, cảm nhận luồng sức mạnh trong cơ thể, nàng tự tin, kiêu ngạo nhìn hẳn.

Hatsu sắc mặt hoàn toàn vặn vẹo, trong ánh mắt hoàn toàn điên cuồng, hẳn nhìn Nareda trầm giọng nói: “Tốt lắm, người đã sử dụng hết toàn lực, thì ta cũng vậy.”

“Susanno!” Sau đó Hatsu hoàn toàn điên cuồng hét lên, hai tay liên tục kết ấn, đôi mắt sharingan của hẳn chảy ra từng dòng huyết lệ.

Sau đó, chỉ thấy cả thân thể hằn một khung xương khổng lồ màu đen bao phủ, tiếp đó là máu, thịt, giáp, vũ khí hiện ra.

“Hahaha! Hiện tại tới lượt người!” Hatsu cười điên cuồng nhìn Nareda nói.

Dứt lời, vũ khí của Susanoo chính là cây ‘búa’ khổng lồ, Susanoo huy động tay, đem cây búa khổng lồ đập tới Nareda vị trí, cây búa bên trong ẩn chứa đầy sấm sét lực hủy diệt, điên cuồng tàn phá bờ bãi xung quanh.

“Ầm ầm!” Tiếng sấm sét vang rền khắp không gian.

Cả vùng đất bị cây búa đập thành hố to sập xuống dưới hơn 100m, mặt đất rung chuyển dữ dội.

“Quá yếu!” Bên trong hố, Nareda nhẹ nhàng giơ ra một ngón tay đỡ lấy cây búa, khinh thường nói.

Sau đó Nareda đột nhiên biến mất, xuất hiện phía sau Susanoo, một tay nhẹ nhàng đánh vào cơ thể Susanoo.

“Cờ-Cr~ắc!” Tiếng như gương bể vang lên, từng vết rách ở sau lưng Susanoo bắt đầu lan ra xung quanh.

....

“Phốc”

“Không thể nào, Susanoo vậy mà không thể đỡ được...”

Hatsu cả người vô lực ngã xuống, đôi mắt chảy đầy máu tươi, nhuộm đỏ toàn bộ khuôn mặt hằn.

“Ta không cam lòng! Ta còn trẻ, còn có Aino, em trai ta Kosho, Cha, Mẹ, Em gái Ta đang chờ ta, ta không thể chết” Hatsu dần cảm thấy đôi mắt

nặng nề, cơn buồn ngủ ập tới, con mắt muốn đóng lại, trong lòng hấn gào thét điên cuồng, rốt cuộc...

“Cấm thuật---- Đảo~Ngược~Thời~Không!” Hấn quyết định sử dụng cấm kỵ thuật một trong, hi sinh nặng nề thị lực hai con mắt cùng sinh lực cơ thể!

...

Đôi mắt mangekyou sharingan điên cuồng chuyển động, mắt hai bên trái chảy ra dòng huyết lệ.

Sau đó chỉ thấy Hatsu đang đứng nơi đó biến mất, trở lại vị trí cũ đứng khi này.

Nareda cũng là thân thể biến đổi lại bình thường, cùng với trở về vị trí cũ lúc trước.

Hai người khi này đứng rất gần nhau, chỉ cách 1m là đụng tới.

Hai mắt Hatsu hiện tại thị lực đã giảm cực mạnh, có thể nói tầm nhìn hấn giống như người già tuổi 70 vậy, mờ mờ ảo ảo không thấy rõ phía trước, nhưng hấn vẫn có thể cảm nhận được Nareda đang đứng trước người, không chút do dự sử dụng còn lại khí lực đánh về phía Nareda.

“Xẹt” Âm thanh cái áo bị xé rách vang lên.

Chỉ thấy Nareda lộ ra phía trên hai gò ‘núi’ nhỏ.

Hatsu giống như đã dồn hết tất cả sức lực vào cái đánh lúc này, cả người hấn co quắp lại, sau đó vô lực ngã vào đôi bé thỏ của Nareda....

Hatsu cảm nhận được cái gì đó...mềm mại...Ánh mắt mờ nhạt của hấn đã ở gần 0,1mm Rốt cuộc.....hấn đã thấy đôi ngọc thỏ...mềm mại...

Máu từ lỗ mũi không tự chủ tràn ra ngoài...

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

....

Hơn 100 ngụm máu mũi từ mũi hăn phun ra....

Cả cơ thể hăn tấp ngã xuống đất như một vị anh hùng hi sinh anh dũng trên chiến trường ...

....

Nareda hiện tại lâm vào ngây người, cảm nhận đôi ngực bị Hatsu ‘sờ ‘ khi này sắc mặt đỏ bừng lên lên.

Nàng trên mặt hiện lên giận dữ đi tới gần Hatsu, ngồi xuống móc hai mắt hăn ra bỏ vào lọ thủy tinh.

"Ta móc hai mắt người cho ớn anh trai ạ, ai kêu đôi mắt của người dám làm bẩn, chạm vào đôi ngực xinh của ta!?" Trong lòng nàng âm thầm nghĩ, lại nhớ đến Hatsu chửi mình mấy câu trước cùng với bị sờ ngực, nàng nhịn không được ôm hận, lại lấy chân đá vào cơ thể hắn vài cái, đến khi cơ thể lộ ra xương sống bên trong nàng mới hài lòng dừng lại.

Làm xong, Nareda vô tình bỏ đi, để lại Hatsu cô đơn một mình nằm ở đó...

Vài ngày sau...hắn dùng ý trí cuối cùng, bò lết đến ngoài Làng Tiên Nhân cách 100m mới vô lực ngã xuống nằm tại chỗ....

....

Tới đây màn hình tắt, không gian trở về hắc ám như cũ.

Sắc mặt Kosho sau khi xem xong bộ phim này, có thể nói biểu tình vô cùng đặc sắc phong phú...

Trong đầu hắn đột nhiên nhớ tới câu nói của vị mỹ nữ bác sĩ kia.

“Đại nhân xin tha thứ cho ta nói thẳng, Hatsu đại nhân tình huống hiện tại đã ổn định không còn nguy hiểm, nhưng mà hiện tại chỉ là kéo dài tính mạng trong một thời gian ngắn, hơn nữa đôi mắt của đại nhân Hatsu bị người khác cướp đi, có khả năng vĩnh viễn bị mù lòa.”

Chẳng lẽ việc tính mạng không sống được bao lâu do chảy máu mũi nhiều quá là như vậy?...Cái này cũng là quá ảo đi.

Nếu như hi sinh sinh lực cùng hai mắt thị lực thì ít nhất còn có thể sống được thêm 30 năm, nhưng nghe bác sĩ nói chỉ có thể sống "ngắn ngủi"...

Lại thật sự không nghĩ đến anh trai mình sử dụng toàn lực vẫn là thua trước người thiếu nữ thần bí kia.

Thời khắc này, Kosho bỗng nhiên cảm thấy vô cùng buồn ngủ, sau đó đôi mắt không tự chủ nặng nề nhắm lại

...

...

...

Kosho lần nữa mở mắt ra, đập vào mắt là cảnh tượng phòng bệnh, đang nằm trên giường anh trai của mình, quay qua, Hatsu đang mỉm cười nhìn mình.

“Kosho, chắc người đã thấy? Đây là trí nhớ của ta đấy...!”

Nói tới đây, Hatsu sắc mặt có chút đỏ lên, hiển nhiên là xấu hổ việc mình xé rách áo người ta...

“Tốt rồi anh trai, vậy việc anh đâm em khi nãy là ảo thuật do anh tạo ra? Kosho ho khan một cái lái sang chuyện khác, hăn tò mò hỏi lại chuyện lúc trước.

“Đúng vậy, anh làm vậy để rinnegan em tiến hóa lên, không nghĩ đến là thành công, hiện tại đến lúc anh tặng em món quà cuối cùng.” Hatsu gật đầu nói, sau đó con mắt rinnegan thay đổi, từ chữ câu ngọc biến thành thập nhị câu ngọc.

Hatsu ánh mắt cứng chiều nhìn hăn, sau đó đột nhiên mắt hăn nhắm lại, khỏe miệng cong lên tia mỉm cười tự hào...

“Anh trai ngủ à?” Kosho thấy anh trai chột nhắm mắt lại không nói tiếp hăn hỏi thăm.

5 phút sau...

“Anh trai...!!!” Hân sắc mặt thay đổi, trong lòng hoảng sợ, nhin không được kêu lớn hơn.

“Anh trai!!!”

30 phút sau...

“Anh trai!!!”

“Anh trai!!!”

“Oa!”

Liên tục kêu hai tiếng ‘anh trai’ Kosho con mắt đỏ lên, từ hóc mắt rơi ra những giọt nước mắt...sau đó đột nhiên hân ào khóc lớn như một đứa trẻ.

....

Sáng sớm ngày hôm sau.

Làng Tiên Nhân

Tin tức: Ngày hôm qua, đại nhân Hatsu, con trai đầu lòng của thần linh, vì chiến đấu với ác ma mà hi sinh anh dũng ngã xuống...

Tất cả mọi người dân thường tâm khóc thương tiếc vì ngài ấy, hoạt động Làng Tiên Nhân, từ buôn bán đến quân đội đều dừng lại, mọi người đều tập trung đến làm lễ cúng đốt, đi chôn cất người anh hùng hi sinh vĩ đại vì ngôi làng....

Ngày đó Kosho quỳ sáng đêm trước ngôi mộ anh trai mình...

....

P/s:Tác giả xin gửi lời chúc sức khỏe tới tất cả ae.....Cám ơn mọi người ủng hộ mìnhsuốt thời gian qua ^_^ G9 nhá

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Kosho Vs Nareda Chung Cực Chiến

Ngày thứ hai.

Kosho quyết định chuyển toàn bộ người Làng Tiên Nhân đi nơi khác sinh sống.

Thậm chí toàn bộ ninja từ hạ nhẫn thấp nhất đến cao nhất thượng nhẫn đều chuyển đi.

Coi như để bọn người kia ở lại đây chỉ tốn công ích sinh mạng thôi, trong trí nhớ của Hatsu, phải biết, anh trai hẳn sử dụng cả dạng chung cực thể susanoo đều dễ dàng thua.

Mặc dù hẳn không biết hiện tại mình mạnh thế nào, nhưng cảm nhận được luồng âm dương, sức mạnh, hai con mắt hoàn toàn thay đổi.

Hơn nữa Hatsu trước khi chết, lưu lại âm độn, kết hợp với dương độn trong cơ thể Kosho cho nên hiện tại Kosho đã bước vào Lục Đạo Tiên Nhân cấp độ, còn là Lục Đạo Tiên Nhân đỉnh phong!

Thay đổi:

-Đôi mắt rinnegan 12 câu ngọc.

-Âm Dương Độn (Lục Đạo Tiên Nhân)

-Sức mạnh hoàn toàn thay đổi, mạnh nhất tiên nhân một trong!

Trải qua biến cố hồi hôm trước, thay đổi lớn nhất chính là tính cách hãn, hiện tại hãn trầm mặc ít nói, không còn vui vẻ hay tự do nói cười như trước.

...

Làng Tiên Nhân hôm nay im lặng lạ thường, như thành phố hoang bị người bỏ...

Chỉ còn lại xe, các tòa nhà, một số vật dụng là còn sót lại ở đây.

...

“Thưa đại nhân, tất cả mọi người đã an toàn rút lui.”

Kosho đứng trên cao sân thượng tòa nhà cao tầng nhìn lên trời, nghe sau lưng âm thanh, hãn không quay đầu lại nhìn, chỉ nhàn nhạt nói: “Tốt, người cũng rút lui đi.”

“Vâng” Người mặc áo đen cung kính đáp, sau đó liền biến mất, chỉ chừa lại Kosho một người cô đơn đứng đây.

Mặt trời bắt đầu lặn xuống...

Ban đêm Làng Tiên Nhân yên tĩnh lạ thường.

“Đi ra đi Narede, ta biết người đang núp ở đó, âm thầm quan sát ta.” Kosho chậm rãi mở mắt ra, nhìn phía sau trống không bóng đêm, lạnh nhạt nói.

Từ phía sau, một bóng dáng lả lướt chậm rãi đi ra, nàng tóc trắng để dài tới chân, khuôn mặt ngũ quan xinh xắn...

Đặc biệt nhất là đôi mắt nàng, một bên đỏ một bên tím, nhìn vô cùng tà dị khiến nàng càng tăng thêm nét yêu dị mỹ nhân.

“Ôi, anh trai, không nghĩ đến anh lại biết em núp ở đây nha, ahi hi hi.” Narede trên mặt hiện ra kinh ngạc, mỉm cười the thé nói.

Kosho sắc mặt lạnh lùng không thay đổi, hắt quay người lại, ánh mắt âm lãnh nhìn Narede, lạnh nhạt nói: “Đừng dài dòng, hiện tại bắt đầu đi, ta sẽ để người phải trả giá đắt vì người dám giết anh trai yêu quý của ta.”

“Nổ!” Không chờ Narede trả lời, Kosho lạnh nhạt phun ra một chữ, hai tay không tiếng động trong 0,3 giây kết ấn xong.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Trong chốc lát, cả tòa cao ốc nổ tung mãnh liệt.

...

Bụi mù tán đi, lộ ra hai bóng người đứng trên không trung.

Kosho cả người thay đổi, cả người hiện ra vô cùng uy nghiêm khí chất, trên thân quần áo thường biến mất, thay vào đó người mặc trường bào, tay cầm tích trượng, trên thân trường bào có 6 cái màu đỏ câu ngọc.

Quanh thân hắn có chín cái đen sì viên cầu trôi nổi sau lưng, đây chính là trong truyền thuyết Cầu Đạo Ngọc.

Hình dáng này chính là trạng thái Lục Đạo Tiên nhân!

Mà một bóng người còn lại là Narede, cả người nàng được bao bọc một khung xương màu xanh đậm khổng lồ, ăn mặc chiến phục ninja, hai tay cầm cái lưỡi liềm, nhìn vô cùng bá khí.

“Ồ ô, anh trai vội như thế này à? Muốn ‘chơi’ với em ngay lập tức à? Ahihi.” Narede bên trong cự nhân màu xanh, nàng che miệng cười nũng nịu một tiếng, vui vẻ đùa giỡn.

Kosho sắc mặt lạnh nhạt không thay đổi gì, tay cầm quyền trượng chỉ về phía Narede.

Lập tức chín cầu đạo ngọc ở sau lưng Kosho, bay lên phía trước, tấn công Narede.

Narede nhìn thấy chín cầu bay đến tận công mình, nàng thu hồi đùa giỡn, sắc mặt nghiêm nghị lại.

Susanoo hình dáng ninja nữ động, chỉ thấy hai tay nàng giơ lên lưỡi liềm đao, sau đó cầm về phía trước không gian, rách một đường xéo hình chữ X đan nhau.

“Cờ-Cr~ắc!” Không khí vang lên tiếng gương bể, không khí như bị đông lại, từng mặt rách chẳng chịt trong không gian bắt đầu lan ra xung quanh, tạo thành loại mạng nhện rắc rối.

Lúc này, chín cầu đạo ngọc đang bay tới trước đột nhiên đứng khựng lại giữa không trung, sau đó lại bay ngược trở về vị trí Kosho.

Kosho sắc mặt có hơi thay đổi, nhanh chóng hồi lại chín cầu đạo ngọc, ánh mắt nhìn Narede ánh mắt càng nghiêm nghị, thận trọng hơn.

Narede mỉm cười, nói: “Tốt, hiện tại đến lượt em.”

Narede vừa dứt lời, đột nhiên susanoo biến mất, sau 0,1 giây, lập tức xuất hiện ngay sau lưng Kosho, lưỡi liềm đao kề cận ngay cổ hần.

“Kết thúc” Narede cười nói.

Dứt lời, lưỡi liềm đạo xẹt một tiếng, máu tươi từ cổ họng Kosho trào ra như suối, sau đó cả thân hình hẫng ngã xuống mặt đất.

“Đáng tiếc, ai kêu hai người là con của người ấy làm gì đâu?” Narede nhìn thấy Kosho ngã vào vũng máu, nàng lắc đầu, thương tiếc nói.

“Ta còn chưa chết mà?” Kosho âm thanh từ sau lưng Narede vang lên.

“Cái gì? Rõ ràng là ta giết người rồi!? Tại sao? Lại biến thành vũng nước? Chẳng lẽ ảo thuật?” nghe âm thanh này, Narede giật mình nhìn lại dưới chân, chỉ thấy thi thể của Kosho nằm dưới đất không biết khi nào đã hóa thành vũng nước, sắc mặt kịch biến, lập tức muốn chạy trốn.

“Đã muộn.” Kosho âm thanh lạnh nhạt nói.

“Thủy Thuật, Thủy Vực Lĩnh Vực!”

Chỉ thấy dưới chân susanoo bị màn nước bao bọc lại, sau đó hai bên trái phải, phía trên đầu susanoo xuất hiện.

Màn nước như có linh tính, nó tự động nhào vào susanoo bao vây lấy, hình thành hình chữ nhật, bao bọc toàn bộ susanoo ở bên trong.

....

“Người đã ở trong lĩnh vực của ta thì chịu chói đi.” Kosho nhìn xem cả thân thể susanoo bị nhấn chìm trong nước, hẫng sắc mặt không thay đổi, lạnh lùng nói.

Đây là chiêu nhấn chìm đối thủ bên trong lĩnh vực thủy của mình, đối thủ ở bên trọng sẽ bị 100 tỷ tấn trọng lực do lĩnh vực phát ra nghiền ép, hơn nữa khi đối thủ ở bên trong, chakra sẽ bị lĩnh vực giam cầm lại.

Đây là một lĩnh vực chủ yếu là giam cầm đối thủ.

Narede nhìn susanoo bị bao vây bên trong nước biển không khỏi nhúu mày, hiện tại chỉ cảm thấy điều khiến susanoo vô cùng khó khăn.

5 phút...

10 phút...

30 phút...

Susanoo như người máy chết, không hoạt động nổi.

Narede có chút mất kiên nhẫn, con mắt bên trái sharingan điên cuồng xoay tròn chuyển động.

Đồng thời khung xương của susanoo nữ ninja ngày càng hoàn thiện hơn, da thịt đắp vào, hai lưỡi liềm đao trên tay dài ra.

Đôi mắt của susanoo thay đổi, một bên tím một bên đỏ.

Susanoo thả hai lưỡi liềm đao trên tay ra, sau đó giang hai cánh tay ra hai bên.

Susanoo cùng Narede cùng lúc hét lớn: “Siêu Thần La Thiên Chinh!”

“Ầm!” Một luồng đẩy siêu mạnh, khiến cho bề mặt nước xung quanh như muốn kéo căng ra ngoài.

Kosho thấy vậy lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, nói: “Thần La Thiên Chinh? Hừ! Vô dụng!” Hai tay hắn liên tục kết ấn, sau đó hai tay hợp lại thành hình chữ thập, trong miệng lầm bầm: “Phong!”

Đột nhiên, chín cầu đạo ngọc sau lưng hắn bay tới lĩnh vực nước phía bên ngoài, sau đó chín cầu đạo ngọc tạo thành hình chữ nhật, bao vây lại lĩnh vực nước, chín cầu ngọc bao trùm toàn bộ lĩnh vực, bao gồm susanoo cùng Narede vào bên trong.

...

Kosho tay phải hắt hướng phía lên trời.

Theo đó, hình chữ nhật hộp đen do chín cầu đạo ngọc tạo thành, bay lên không khung, theo hướng chỉ tay của Kosho.

Từng màn nước xuất hiện trên không trung, sau đó bắt đầu tầng tầng, lớp lớp bao bọc lại hình hộp chữ nhật.

Kosho hai tay tiếp tục kết ấn, phun ra một chữ “Hợp!”

Sau đó, tất cả màn nước hợp lại thành một, biến thành hình hộp chữ nhật khổng lồ, sau đó nó đem hình hộp chữ nhật lại bao trùm tiếp.

Kosho tay phải giơ lên trên cao, nhìn phía trên màn nước khổng lồ lơ lửng trên không trung, bên trong màn nước là hình hộp chữ nhật đen, tay phải bóp lại một cái, lạnh lùng nói “Diệt!”

Chỉ thấy từng màn nước đột nhiên co rút thu nhỏ lại, đến khi thu nhỏ đến 0,1mm thì...

....

“Ầm!”

Ầm thanh nổ tung kinh thiên động địa vang lên, sau đó một luồng sáng chói lọi bao trùm toàn bộ làng tiên nhân.

Trong chốc lát, toàn bộ làng tiên nhân tất cả vật thể nát bấy thành cặn bã,...

...

Xử lý xong Narede, Kosho trên trán có chút mồ hôi đổ xuống, hẳn khi này sử dụng chiêu kia tổn gần ¼ chakra rồi, phải biết chakra của Lục Đạo Tiên Nhân là gần như vô hạn, phải hơn 9 vĩ thú cộng lại mới bằng với chakra lục đạo tiên nhân.

“ Anh trai, anh làm rách hết quần áo em rồi đó....”

Kosho đang định quay đi thì lúc này âm thanh lạnh lẽo the thé, ở bên trong âm thanh ẩn chứa tức giận từ phía sau vang lên, khiến hắn dừng bước lại.

...

Hình ảnh susanoo của Narede (minh họa):

<https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/d0/82/dd/d082ddd70b31555ed4767dc8ddd9728a.jpg>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Minh Hạo Xuất Hiện

Nghe âm thanh phía sau Kosho dừng bước, quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một thiếu nữ lồa thể trần chuồng đứng trên không...

Đôi ngực nhỏ trắng như tuyết, lồ lộ ra làn da mịn màng, nhụy hoa màu đỏ tươi xinh đẹp...

Phía dưới là khu rừng cây thần bí một số lá cây non chìa ra ngoài....

....

Kosho hai mắt tròn tròn nhìn chăm chăm nhụy hoa cùng khu rừng kia, không khỏi khiến hân ngậy người trong 10 giây: "..."

"Phốc"

"Phốc"

"Phốc"

"Phốc"

"Phốc"

"Phốc"

Kosho sắc mặt đỏ bừng như khi dứt đỏ, sau đó nhịn không được máu tươi từ trong lỗ mũi cuồn phun ra ngoài.

Đây là hấn trong đời đầu tiên trông thấy con gái lỏa thể a...

Tiếp theo, chỉ thấy jj hấn theo phản ứng ‘tự nhiên’, nhìn không được dựng đứng lên chào cờ.

Narede: “...”

...

Bỗng nhiên trong mắt Narede lóe lên giao hoạt, sau đó nàng làm động tác đâm đặng, nàng lấy tay đưa vào khu rừng thần bí như đang thăm du đồng dạng.

Sau đó ‘nước’ từ bên ‘trong’ chảy ra.

Nàng sắc mặt đỏ lên, hơi thở có chút gấp gáp, nhìn Kosho rên rỉ nói: “Ah ah, anh trai...anh muốn không...”

Khuôn mặt sắc mị, kết hợp với thân thể lỏa lồ, bên dưới là nước chảy....Thật sự tình cảnh vô cùng khiến người phạm tội.

Vừa nói, tay nàng vừa ‘thọc’ vào trong...Một tay kia khiêu gợi ngoắc ngoắc Kosho như đang chào hàng đồng dạng.

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

“Phốc phốc phốc”

Kosho thấy vậy, lần này máu mũi lại tiếp tục cuồn phun ra...Ở đũng quần hấn như có thứ gì đó nhô ra, vô cùng to**...

Đúng lúc này, Narede đột nhiên biến mất, sau 0,1 giây đã xuất hiện trước người Kosho, sau đó nàng chân nhanh như sét, dùng tốc độ siêu việt ánh

sáng đá vào nơi đang nhô to nhất ở đũng quần Kosho...

Ở còn Kosho chưa kịp phản ứng, jj anh ấy hi sinh anh dũng, ăn một skill 1000% sức mạnh của Narede.

skill trong truyền thuyết: đoạn tử tuyệt tôn cước

...

“UmmmmBòoooooooo!” Kosho hét thảm một tiếng, như con bò sữa bị người cắt đi vú của mình.

Kosho sắc mặt trắng bệch, cả người ngã quỵ xuống dưới đất, hai tay ôm lấy tiểu jj của mình.

Cho dù hắc là lục đạo tiên nhân, nhưng là, hắc vẫn còn là nam nhân a...

“Nghịch đủ rồi Narede!”

Narede mặc xong quần áo, định thừa cơ hội hiếm có này đá thêm một phát cho bể luôn jj Kosho, nhưng lúc này, ở sau âm thanh nam tính trẻ tuổi vang lên, khiến nàng dừng lại động tác.

Quay đầu nhìn lại, trước mắt một người thanh niên đang đi tới đây.

Dáng vẻ vô cùng soái trai, ngũ quan tinh xảo, mắt sáng như sao trời, khí chất của người thanh niên vô cùng phóng dãng, tà dị, không bị bất cứ thứ gì trói buộc.

Narede nhìn thấy người thanh niên này, cả thân thể run rẩy, môi run run như muốn nói gì đó, nhưng không nói được.

Nhưng ngay sau đó lặng người đi.

Người thanh niên đi đến trước mặt Narede, sờ đầu nàng, nói: “Tất cả là lỗi tại ta, mọi chuyện ta đã biết...”

Nói xong, người thanh niên thở dài, sắc mặt hối lỗi, trong mắt hiện ra chân thành, thâm tình nhìn Narede.

Narede có chút ngây người, nhất là khi cảm nhận được trên đầu ấm áp bàn tay sờ đầu.

Cảm giác này...

Nàng không biết diễn tả nó ra sao, cái cảm giác nó vô cùng ấm áp, ấm áp đến sưởi ấm trái tim băng giá của nàng.

Mắt nàng nhìn thẳng đôi mắt hấn, bên trong là mảnh chân thành, xin lỗi ý vị nhìn nàng.

Nàng hơi cúi đầu xuống, sau đó ngược đầu lên nhìn hấn, thần sắc bình tĩnh hỏi: “Vậy, mọi chuyện người đã biết? Kể cả từ lúc ta xuất hiện, người cũng đã biết, nhưng người âm thầm theo dõi ta?”

“Đúng vậy, ta đã sớm biết tất cả, kể cả từ khi người vừa ra đời.” Người thanh niên nghe vậy, thần sắc bình thản gật đầu, thừa nhận câu hỏi của Narede.

Nghe người thanh niên thừa nhận, Narede sắc mặt tái nhợt một mảnh.

Nàng trầm mặc vài giây sau, nhìn hấn nói: “Ta có thể tha thứ người, nhưng với hai điều kiện.”

“Điều kiện gì?” Nghe vậy, người thanh niên kia hơi nhíu mày, hỏi

Người thanh niên nghe vậy có chút hơi bất ngờ, nhưng vẫn gật đầu đáp ứng “Tốt!”

...

Người thanh niên này không ai khác chính là nhân vật chính của chúng ta, Minh Hạo.

Còn hắc ở thế giới này 20 năm làm gì thì rất đơn giản: Chịch cùng đi chơi, đi chơi rồi chịch khắp thế giới Hokage cùng trên cung trăng do hắc tự tạo ra.

Ở 20 năm trước, hắc phát hiện có thể chuyển đổi người qua lại giữa hai thế giới, cho nên hắc dẫn đám kia 59 mỹ nữ cùng đám con sang đây chơi đùa, sau đó giải thích vs Kaguya tất cả mọi thứ (trừ hệ thống) ra.

Giải thích hắc là ‘thần linh’ ở thế giới này, có thể chuyển đổi, qua lại giữa các thế giới.

Kaguya nghe Minh Hạo giải thích thì tin hoàn toàn vô điều kiện.

Còn việc chuyển đổi qua lại giữa phó bản cùng thế giới thật thì dựa theo hệ thống giải thích là: “Định! Chủ nhân có quyền chuyển đổi người qua lại tự do, nhưng thời gian sẽ theo chủ nhân.

Ví dụ như chủ nhân ở thế giới này thì dòng thời gian ở thế giới thật chạy chậm gấp 1000 lần, còn nếu chủ nhân để người ở phó bản, còn chủ nhân ở thế giới thật thì thế giới phó bản sẽ chạy nhanh gấp 1000 lần...

Hơn nữa sức khỏe hay tuổi thọ mỗi người, đều phát triển theo dòng thời gian như bình thường, cho dù người là ở thế giới thật hay phó bản.”

...

Sau đó là một hồi phiêu lưu ký sự chịch gái của Minh Hạo. Cứ đi vài chục đến trăm mét là dừng lại chịch, hơn nửa khi chịch gái, Minh Hạo phát hiện sức mạnh trong cơ thể tăng lên 0,01%.

Mặc dù chịch một người chỉ tăng 0,01%, nhưng đây cũng là rất đáng quý, phải biết hiện tại bảng exp của hần là hơn trăm ngàn số tỷ exp a, ai biết tới khi nào lên level.

Phát hiện mới này khiến Minh Hạo vô cùng phấn khích, cho nên hần liên tục ở 20 năm nay chịch 60 mỹ nữ ngày đêm, cứ ba tiếng là chịch, hoặc khi nào mệt quá thì 6 tiếng mới chịch.

Mà các mỹ nữ bị Minh Hạo chịch cũng là nhận lợi ích không nhỏ, các nàng mặc dù không giống Minh Hạo chịch xong tăng 0,1% nhưng sau khi chịch xong, các nàng ngày càng ‘trẻ hóa’ ra, hơn nữa còn khỏe mạnh hơn lúc trước.

Hơn nữa, dường như các nàng thật sự giống như bất tử, theo thời gian ở 20 năm thế giới này nhan sắc không chút nào thay đổi, vẫn cứ như tuổi 19, 20 vậy.

Còn Minh Hạo

Thiên Chúa, bất tử bất diệt, tuổi thọ vô hạn, quyền năng kinh khủng, một chỉ tay liền có thể dễ dàng xé đôi thế giới ra làm hai!

(Mai tiếp)

....

G9 ae, hôm nay chương hơi trễ, Tác Giả Bị cảm sốt rồi... hơi viết chậm T_T! sorry

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Câu Chuyện Về Narede

Minh Hạo cùng Narede cùng thuận di đến mặt trăng để quyết đấu.

Minh Hạo đến nơi, nhìn nàng, sắc mặt nghiêm túc nói: “Người chắc hẳn cũng biết ta sức mạnh ta như thế nào, người nên từ bỏ đi, sau đó ta sẽ giải thích tất cả cho người.”

Narede lắc đầu, trên mặt hiện lên kiên quyết phải làm, nàng nói: “Không, người phải đánh bại ta.”

“Tốt” Minh Hạo thấy nàng không từ bỏ, chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

“Người ra tay trước đi, ta nhường người.” Minh Hạo nhìn nàng, cười nói.

Narede nghe vậy gật đầu, tiến đến phía trước, nàng cả người xung quanh trong phạm vi 3m sáng lên, sau đó thân hình thay đổi, chỉ thấy nàng cao hơn, mái tóc màu trắng đổi thành bạch kim, đôi ngực nhô lên.

Nhưng chưa dừng lại đó, nàng tiếp tục biến đổi, đôi mắt nhỏ, hẹp lại, tóc bạch kim biến thành màu vàng óng, lần này thân hình nàng không thay đổi, chỉ là xuất hiện một đám lông màu vàng óng, xung quanh hào quang xuất hiện từng tia sét bao phủ.

Tới đây, Narede mới dừng lại thay đổi, nàng kiêu ngạo cười một tiếng, nhìn Minh Hạo, nói: “Ahi hi hi, Đây là dạng thứ hai biến đổi, Super Saiyan Momoshiki, đẳng cấp thứ 6, người chuẩn bị tinh thần đi.”

Minh Hạo sắc mặt như thường, bình tĩnh không thay đổi, hắn chỉ lạnh nhạt gật đầu, nói: “Người cứ sử dụng tất cả năng lực của mình đi, ta đón đỡ hết.”

Narede nghe vậy không tiếp tục nói nhảm, chỉ thấy nàng giơ tay lên, xung quanh không gian xuất hiện ba động.

Từng đoàn vàng, xanh, đỏ, đen, tím...

Xuất hiện xung quanh Narede, sau đó những đoàn này biến thành hình dạng cây kiếm sắt dài, nhìn vô cùng sắc bén, không thua gì một cây kiếm thật.

Chưa dừng lại đó, 10 cái, 100 cái, 1000 cái, 100.000 cái... 1.000.000.000.000, cho đến hơn ngàn tỷ thanh kiếm gồm nhiều màu khác nhau mới dừng lại.

“Hợp!” Narede lạnh nhạt nói.

Những thanh kiếm này như có linh tính, khi nghe Narede ra lệnh, lập tức bọn chúng dung hợp lại nhau, tạo thành một cây kiếm khổng lồ, trên thân kiếm tàng ra 9 màu khác nhau ước tính chiều dài của nó có hơn ngàn vạn kí-lô-mét.

.

Đây chính là chín màu nguyên tố, tượng trưng cho: Hỏa, Thổ, Thủy, Kim, Mộc, Băng, Sét, Hắc Ám, Quang Minh.

Một trong những năng lực của huyết mạch Super Saiyan Momoshiki Super God: tự do điều khiển nguyên tố xung quanh.

“Giết!” Narede không chút do dự, tiếp tục ra lệnh một tiếng, chỉ tay về phía Minh Hạo, trong miệng phun ra một chữ, thần sắc vô cùng lạnh lùng.

Cây kiếm khổng lồ phát ra âm thanh ầm ầm rung tai nhức óc, lấy thế nghiền nát vạn vật đánh về phía Minh Hạo.

Minh Hạo thấy cây kiếm đánh về mình, thần sắc bình tĩnh như thường, một tay hãn hướng về cây kiếm, âm thầm nói: “Siêu Thần La Thiên Chinh Amaterasu”

Con mắt bên phải 12 câu ngọc rinnegan điên cuồng chuyển động.

“Ầm!” một tiếng, lấy Minh Hạo làm trung tâm, trọng lực nặng nề điên cuồng khuếch tán ra xung quanh.

Hơn nửa, ẩn chứa bên trong trọng lực vô hình là ngọn lửa amaterasu màu đen, người mắt thường sẽ không thấy được nó.

Chỉ thấy, trọng lực đi qua đâu, nơi đó nhanh chóng bị nghiền ép, sau đó cháy rụi thành tro bụi.

Rốt cuộc, thanh kiếm khổng lồ cùng trọng lực đụng vào nhau

“Ầm ầm ầm ầm”

Tiếng nổ rung trời, rung đất, không gian như bị sức mạnh khổng lồ bẻ gãy, từng khe hở màu đen hiện ra.

Một tiếng ‘phốc’ nhỏ vang lên.

Minh Hạo sắc mặt chết lặng, trong mắt hiện lên không thể tin, cả người thẳng tắp ngã xuống đất, tắt thở.

Chỉ thấy thanh kiếm đâm thủng cơ thể hãn, từ chân đến đầu, bị thanh kiếm khổng lồ xuyên qua cả cơ thể.

Narede thấy Minh Hạo cả người bị thanh kiếm đâm chết, nàng không khỏi thở dài một tiếng, sắc mặt có chút trắng đi.

Tự tay giết đi thân nhân của mình, trong lòng nàng đột nhiên cảm thấy có chút ngọt ngào.

Narede chậm rãi đi đến trước thi thể Minh Hạo, thu hồi lại thanh kiếm khổng lồ, nàng cúi người xuống, nhìn xem cả thân thể hằn đều nát bấy, óc, cứt, jj, ass nội tạng bên trong đều lòi ra ngoài, tình trạng hiện giờ của Minh Hạo hiện tại nói thể nói nhìn vô cùng thảm.

Nàng ngồi lên người hằn, sờ lên khuôn mặt nát bấy không nhận ra hình dáng Minh Hạo, thương tiếc nói: “Ai kêu người lại tạo ra ta đâu này?”

“Xetttttt” Tiếng quần bị xé rách vang lên, ở Narede còn chưa kịp phản ứng, bỗng nhiên chỉ cảm thấy như có vật cứng gì đó đâm vào thân dưới...

“A!!!!” Tiếng hét thảm đầy nữ tính ở trên mặt trắng vang lên...

Sau đó là một hồi tiếng súng âm thanh vang dội: bạch bạch bạch cùng tiếng rên rỉ thê lương....

...

20 năm trước.

Thế giới trong gương...

Quay lại phòng thí nghiệm, nhìn thấy bấy lâu nay chỉ tăng lên đến 6%, với tiến độ thí nghiệm như vậy là quá chậm.

Minh Hạo không hài lòng lắm, hằn bèn hỏi hệ thống: “Hệ thống, có thể chuyển người từ thế giới thật qua đây không?”

“Đừng! Có thể thừa chủ nhân, chỉ cần không tồn tại sức mạnh hoặc sức mạnh không ảnh hưởng với thế giới Hokage là có thể (ví như Lý Thất Dạ, Chiến hạm, Huyết Mạch)....”

Minh Hạo vui mừng vô cùng, như vậy mình có thể tốn một ít thời gian a, phải biết trong thế giới Hokage là 1000:1 với thế giới bên ngoài a.

Sau đó hắn quyết định chuyển toàn bộ sở nghiên cứu sang thế giới Hokage...

....

10 năm sau...

Hokage thế giới.

Thí nghiệm dưới lòng đất bí mật...

“Cái gì, hiện tại thí nghiệm tiến độ đạt 40% hoàn thành? Nhưng gặp phải một vấn đề!?” Minh Hạo vui mừng hỏi, không nghĩ đến chỉ tốn 10 năm đã sắp hoàn thành

“Đúng vậy, người nghĩ ta là ai chứ? Có ta ở đây là thành công” Bulma kiêu ngạo nói.

“Nhưng gặp phải vấn đề, người nhân bản cần đủ âm cùng dương mới có thể chế tạo ra được, mà người mẫu vật hồi trước đưa cho lão Cuồng Nghiễm là mẫu vật thuộc dương, muốn thành công thì phải cấy ghép một mẫu vật từ người phụ nữ, như tóc, lông(lông gì tự hiểu), nước...”

Minh Hạo nghe vậy gật đầu, sau đó hắn đưa một trùm trắng*** cho Bulma, nói: “Đây”

Sau đó liền rời đi...còn lông gì, của ai thì hắn không nói..

Bulma có chút nghi hoặc nhưng nàng lấy bao tay, đem trùm lông trắng bỏ vào túi nilong, sau đó đưa cho lão Cuồng Nghiễm.

Hai người tiếp tục thí nghiệm...

...

9 năm rưỡi sau...

Minh Hạo trở lại thăm phòng thí nghiệm

“Tiến độ hiện tại đạt 99%?” Minh Hạo nghe Bulma nói trên mặt hiện lên vui mừng như điên.

“Đúng vậy, ta ở đây vài năm rồi có chút nhàm chán, người dẫn ta đi thế giới này đi?” Bulma cười nói

“Tốt, chúng ta đi, nhưng mà không có người ở đây liệu thí nghiệm có vấn đề gì xảy ra không?” Minh Hạo đột nhiên trong lòng cảm thấy bất an, hỏi Bulma.

“Không sao, có lão Cuồng Nghiễm ở đây, với lại trong thời gian này lão già kia ta cũng dạy dỗ hẳn một ít kiến thức, chỉ cần bỏ thêm một thời gian ngắn là hoàn thành.” Bulma cười nói.

Nghe Bulma lời này, Minh Hạo vô cùng yên tâm hơn, dù sao chỉ 1% thôi là hoàn thành, chắc hẳn không có chuyện gì xảy ra.

Sau đó hẳn dẫn Bulma cùng các mỹ nữ đi du lịch ở thế giới này.

...

Nửa năm sau.

Phòng thí nghiệm gặp sự cố.

“Rắc” Tiếng kính bể vang lên.

...

Thưa giáo sư Cuồng Nghiễm, cái kính kia nó đang bị bể ra...

“Cái gì? Nhanh chóng bật lên hệ thống an toàn, đóng cửa toàn bộ lại!”
Cuồng Nghiễm nghe vậy, nhanh chóng hét lên

“Không được rồi giáo sư, cái tên ‘nhân bàn 1’ đã đánh đến đây, sức mạnh của nó quá kinh khủng, máy móc bình thường ngăn cản không được.” Một nhân viên sắc mặt sợ hãi nói

“Ầm!!!”

Một thiếu nữ làn da trắng như ngọc thạch, môi đỏ mắt tím, tóc trắng để dài tới chân từ trong phòng kính bước ra.

“Ahihi các người thật là quá đáng, dám bắt ta ở trong đây suốt mấy chục năm trời này, được lắm.”

Âm thanh thiếu nữ điệu đà, the thé vang lên khiến mọi người sửng sò.

“Nhưng mà các người lại có công tạo ra ta, cho nên ta quyết định lần này tha cho tất cả các người một mạng, nhưng tất cả trí nhớ thuộc về ta đều bị xóa đi, sau đó giam tất cả các người một chỗ, yên tâm, ta sẽ cho các người ăn uống đầy đủ, chỉ là để bảo đảm cha và mẹ không biết ta tồn tại mà thôi, ahi hi hi.” Thiếu nữ âm thanh the thé khiến người sờn gai ốc lần nữa vang lên.

“Từ hôm nay ta tên gọi là Ōtsutsuki Narede!” Thiếu nữ xử lý xong đám khoa học, trở về căn phòng, trầm tư một chút, quyết định lấy cho mình cái tên.

.....

Ōtsutsuki Narede ánh mắt nhìn về màn hình vi tính, bên trong là hình ảnh của hai người anh em Hatsu cùng Kosho.

Nàng liếm môi đỏ mọng của mình một cái, nói: “Hai anh trai chờ ta quen thuộc với sức mạnh cơ thể, sau đó đến ngay với các người, hì hì hì.”

...

“Phốc”

"Người là ai, tại sao người có cặp mắt đó?" Hatsu bị đánh bay ra xa vài chục mét mới dừng lại, hoảng sợ hỏi lại lần nữa.

“Ahi hi hi, không phải ta nói rồi à, ta là em gái của người.” Thiếu nữ kia che miệng lại mỉm cười một cái, nói.

.....

Cùng lúc đó

Trên cung trăng do Minh Hạo tạo ra(khác với mặt trăng).

Nhìn vào trong màn hình rộng lớn thấy toàn khung cảnh, bên cạnh là các mỹ nữ, Kaguya, Tuyết Linh Nhi thấy cảnh này có chút sợ hãi, nhất là Kaguya thấy con trai mình bị đánh thành vậy, nàng nhìn qua Minh Hạo, trong mắt hiện ra lo lắng, nói: “Đứa con trai của chúng ta bị đánh thành như vậy, thiếp van xin chàng, cứu nó đi...”

Minh Hạo lần này không đáp ứng nàng, chỉ lắc đầu, bình thản nói: “Không sao, kệ nó đi, có ta ở đây, nó không chết đâu, với lại ta cũng muốn xem sức mạnh của nàng tới đâu...”

Kaguya nghe vậy chỉ đành ngoan ngoãn gật đầu.

Sau đó hần quay lại nhìn về phía Bulma hỏi: “Cái con bé Ōtsutsuki Narede này là sao Bulma...”

Bulma nhìn vào màn hình, thấy thiếu nữ kia thì mồ hôi trên trán rơi ra như mưa.

Thoáng lấy tay lau mồ hôi trên trán, nàng sắc mặt hồi lỗi, nhìn Minh Hạo nói: “Cái này là do ta sơ suất, quên dặn lão Cuồng Nghiễm khâu cuối cùng là lấy bột lông (*) ra. ...

Nguyên nhân là do tinh trùng Y(cái) yếu hơn tinh trùng X(đực) nhưng lại chỉ sống được khoảng 1-2 ngày còn tinh trùng X sống được lên tới 5 ngày, nhưng mà nếu Y nhiều hơn X thì Y sẽ chiếm lợi thế, thay thế X -> trở thành cái.

Khiến cho X ban đầu (nhân bản giống như Minh Hạo là đực) bị thay đổi, nhưng không hoàn toàn biến mất.

Y -> xác định giới tính -> nữ

X-> Hòa hợp với Y, nhưng lấy Y là chủ thể.

YX => Narede => Tính cách khác hẳn với X (vì Y chiếm tính cách cùng giới tính), (X chiếm trí nhớ cùng sức mạnh) => hợp lại.

Vậy => YX = Tổng hợp:

trí nhớ của hai người(Minh Hạo, Kaguya) dung hợp ra => Hiện tại

Tính cách suy nghĩ dung hợp lại =>? (Ngẫu nhiên)

Sức mạnh của X => Minh Hạo

Mà phương pháp nhân bản thì giống như thụ tinh(nhưng cao cấp gấp 1000 lần), ở bên trong lò(kính), do hai cái YX tự phát triển thành phôi thai mà không cần trong bụng mẹ, nó vẫn có thể mở mắt, nghe được người khác nói chuyện, ưu điểm là: mang trí nhớ của cả 2 người X và Y, Mang sức

mạnh (một trong hoặc cả hai), vừa sinh ra liền có trí thông minh(bởi vì có trí nhớ sẵn)...

Thế là người nhân bản 1 (Narede) từ đó tạo thành.

Hiện tại, có thể nói Narede chính xác là ‘Bán con ruột’ của Minh Hạo cùng Kaguya, nghĩa là không hoàn toàn là con ruột, mà chỉ là một người nhân bản tạo thành, nhưng do quá trình tạo thành bị sai lệch, cho nên...

Narede không phải là người nhân bản (như gốc ban đầu của Minh Hạo), mà trở thành một con người khác thật sự, tính cách, suy nghĩ khác nhau....

Còn việc tại sao Narede lại sử dụng được các năng lực khác như chấn động, huyết mạch thì Minh Hạo có hỏi hệ thống.

Lý do hệ thống nói là: Narede do sinh ra tại đây, cho nên nàng được thế giới quy tắc công nhận, giống như một người công dân ở đây vậy, cho nên nàng có thể sử dụng các sức mạnh trong cơ thể...

(còn tiếp)

...

Hình Narede (minh họa):

<http://www.monsterstrikedatabase.com/monsters/big/482.png>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Đến Hỏa Thiên Tinh

Minh Hạo thân thể xếp lếp của hắn nhanh chóng cải tạo sinh sôi, chỉ trong tíc tắc trở lại hình dáng bình thường, nhân cơ hội này hắn ‘đột kích’ phía sau Narede.

Khi này Minh Hạo làm như vậy là thử năng lực thiên chúa, hồi sinh,, không khỏi công nhận, cảm giác ‘chết’ cùng ăn hành lần đầu phê thật... cảm giác cả người đau đớn như tử, khiến Minh Hạo mãi mãi không quên được, thế lần sau sẽ không tiếp tục chơi đại như vậy.

“Ah!~ người không phải bị kiếm đâm chết rồi sao, tại sao còn...?” Narede sắc mặt đỏ lên, hơi thở hỗn hển nói, nàng còn chưa nói hết, lại bị Minh Hạo “thúc”....

“Ha ha ha, ta nói cho người biết, ta vừa mới nhận năng lực mới, chắc người không biết, nhưng dám làm ta biến thành xấu trai vậy phải trả giá đắt...Narede đáng yêu ạ.”

“Người biết không, ta ở bên trong phòng thí nghiệm 15 năm rất buồn chán...” Narede sắc mặt đỏ lên vừa cười ngượng, vừa buồn rầu nói...

“Ta biết, ta xin lỗi người....tại vì...” Minh Hạo đem thương “cày” sau đó giải thích ...

...

Bỏ ra thời gian nửa ngày ‘dẫn vật’ cùng giải thích cho Narede, nàng mới chịu tha thứ cho hắn.

Ở nửa ngày này, Minh Hạo vừa cưỡi ngựa vừa giải thích cho nàng hiểu, hơn nửa khi nói thì càng vuốt ve, khiến Narede lên đỉnh hơn chục lần, hết chịu nổi, nhanh chóng đầu hàng bại trận.

Sau đó hắn dẫn nàng đến Cung Trăng nơi hắn tạo ra, gặp 60 mỹ nữ, cùng với Hatsu đưa con trai này nữa.

Hatsu sau khi được chôn cất nửa ngày Minh Hạo đã âm thầm lên chôn thi thể hắn tới, sau đó dùng năng lực chúa đạo, hồi sinh hắn.

++Hồi sinh: hồi sinh người chết sống lại với điều kiện mới chết trong vòng 24 giờ, người sau khi được chúa hồi sinh sẽ biến thành bề tôi của ngài, tin theo lời chúa, cho dù bắt hắn đi chết 100% cũng sẽ nghe theo chúa.

Minh Hạo dẫn hắn đến Cung Trăng, sau đó nói chuyện giải thích một phen, rồi căn dặn hắn cho dù thế gian(thế giới Hokage) có xảy ra gì,cũng không được nhúng tay vào.

Hatsu nghe lời cha dặn,chỉ có thể đành im lặng, nhìn xem em trai mình bị Narede cho ăn hành...

Còn Kosho thì Minh Hạo mặc kệ hắn, vì muốn cốt truyệnn Hokage không thay đổi, cho nên chỉ có thể đành để hắn ở thế giới này trông nom sống tiếp.

...

Thấy không còn gì để ở lại, dù sao cốt truyện đại chiến thứ 1 lúc Madara sinh ra còn 60~80 năm gì đấy, thời gian này rất lâu dài, cho nên ở lại thêm cũng vô dụng.

Sau đó Minh Hạo dẫn toàn bộ mọi người trở về thế giới thật, trừ hai anh em Hatsu cùng Kosho, còn đưa con thứ ba: Shizu

Hắn ở 20 năm trước dẫn nàng về thế giới thật rồi.

...

Trên phi thuyền Zero I.

Ở 20 năm trong thế giới Hokage chỉ bằng với 1 tuần (7 ngày rưỡi) ở thế giới thật mà thôi.

Tên: Kim Minh Hạo

Danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống (+100% mị lực), Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường

HP: 3.000.000.000

MB: 20.000.000.000

Đăng cấp hiện tại: Truyền Kỳ hậu kỳ.

Điểm mua sắm: 6 triệu điểm mua sắm

Điểm hắc ám trận doanh: 550.000 điểm

+Vật phẩm: Truyền Thuyết Mẫu Hạm (SSSSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại (SS) HP vs MBx999999, +1 dụng cụ con chuột run*X* cấp S, +1 vé triệu hoán anh hùng cấp SS.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất: chấn động, bóng tối, Super Saiyan Momoshiki Super Legend, sharingan(12 câu ngọc), rinnegan (12 câu ngọc).

+Năng lực: chấn động, Rinegan, Super Saiyan Momoshiki Super Legend, Hợp Thể, rinnegan, sharingan.

+Huyết mạch: Super Saiyan Momoshiki Super Legend (SSMSL) - (SSSSSSSS)

+Dị năng: Rinnegan (hệ siêu sức mạnh), Super Saiyan Momoshiki Super Legend (cấm kỵ).

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (70), Bulma (mỹ phụ)- (100)

Vợ: Tuyết Linh Nhi, Kaguya, Narede, Bulma, 58 mỹ nữ khác...

Con:

-Kim Minh Tuyết (gái).

-Ōtsutsuki Hatsu (con trai đầu lòng, đang ở cung trăng sinh hoạt...) Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Kosho (con trai thứ hai của hắn, ở dưới nhân gian ...) Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Narede (nhân bản con gái, nhưng không phải con ruột)

-58 đứa con khác (35 bé trai, 23 bé gái)

+Chiến lược tổng hợp:???? (không thể phỏng đoán)

....

Minh Hạo nằm trên giường buồn chán nghỉ ngơi, click xem thông tin nhân vật, thời khắc này âm thanh hệ thống Zero I thông báo vang lên, nghe âm thanh này, trong lòng hắn có chút hơi vui vẻ, lại chờ mong gặp lại Hỏa Thiên Hương.

Nhớ đến cái chỗ kia ẩm ướt nóng hổi kia....Minh Hạo nhin không được jj cứng lên(không cứng không phải đàn ông)

“Thưa ngài, hiện tại phi thuyền đã đến quỹ đạo hành tinh Hỏa Thiên Tinh, theo hệ thống tính toán tốn 10,45 phút nữa là tiến vào bên trong tầng khí quyển.....”

...

11 phút sau, phi thuyền đến bến cảng, tự động tìm chỗ đậu.

Người xung quanh trên hành tinh Hỏa Thiên Tinh thấy khổng lồ phi thuyền đến hành tinh mình trong lòng không khỏi run lên, đây là người nào chơi lớn như vậy, lần đầu bọn hắn một cái phi thuyền khổng lồ to đến như thế!.

...

Xuống thuyền, Minh Hạo dẫn đám mỹ nữ cùng đám con đi xuống.

Ở trên thuyền đám mỹ nữ chán đến ngấy ngấy rồi.

Khi xuống đây, Minh Hạo cảm nhận được nhiệt độ hành tinh này vô cùng nóng, nóng đến hắn cũng muốn chảy mồ hôi.

Nhìn đám mỹ nữ bên cạnh sắc mặt có chút đỏ, mồ hôi từ trán các nàng liên tục chảy xuống, trừ Kaguya cùng Narede là sắc mặt như thường không thay đổi, còn lại đều chảy mồ hôi hột.

Minh Hạo trong lòng thầm nói mình thất trách, nhanh chóng từ cửa hàng mua Trang phục điều hoà trong doraemon.

- Trang phục điều hoà: Rất ấm và có thể biến thành bất cứ trang phục gì mình muốn.

Món này chỉ tốn 100 điểm 1 cái, cho nên Minh Hạo mua hơn 122 cái cho đám mỹ nữ cùng đám con cùng hắn, tốn khoảng 12200 điểm mua sắm.

...

Ở đoạn người lạ lẫm đi xuống, lúc này một đám người bu lại hỏi thăm.

“Xin chào ngài, thưa ngài, ngài cần người dẫn đường? Tôi tên là Kim Jon Ủn, dịch vụ dẫn đường chất lượng cao...” Một tên béo mập mập đầu hơi hói đi lại đám người hỏi thăm nhiệt tình

“Quý ngài cần dịch vụ dẫn đường an toàn? Giá rẻ? Phục vụ nhiệt tình 24/24 mỹ nữ...” Một mỹ phụ làn da có chút vàng, tóc đỏ như lửa đi lại nói...

“Ngài đây cần người dẫn đường hài lòng!?! Tôi tên là Ô Bắc, Ô Ba Má xin hân hạnh dẫn đường cho ngài...” Một người da đen gầy ốm, vẻ mặt chân thân tiến đến nói.

...

Ở lúc này, bên trong đám đông có một bé gái làn da trắng như tuyết rắng chen ngang vào, mặt mũi lấm lem như than, khiến cô bé vô cùng xấu xí.

Minh Hạo thấy cô bé này, lập tức chỉ tay về hướng nàng, nói: “Cám ơn mọi người nhiệt tình, nhưng ta quyết định chọn bé gái này làm người dẫn đường.”

Theo tay Minh Hạo chỉ, đám người ánh mắt tò mò nhìn về cô bé, khi nhìn thấy cô bé, tất cả mọi người đều ngẩn người.

Một người trong đó nói: “Quý ngài chắc chọn lầm người? Cô bé kia từ nhỏ bị mù bẩm sinh, làm sao có thể biết đường!?”

“A, ta biết cô bé này, cô bé hoàn cảnh rất đáng thương, từ nhỏ bị cha mẹ bỏ rơi trên đường, một cụ già gần đó thấy nàng bị bỏ rơi, hân động lòng trắc ẩn nên nhận nuôi nàng, nhưng khi nàng đến 6 tuổi thì cụ già bị bệnh

qua đời, tới nay cũng đã 3 năm rồi, hiện tại nàng mới 9 tuổi phải ra đường ăn sinh để kiếm sống qua ngày....” Có người biết, kể bối cảnh của nàng.

Minh Hạo nghe vậy có chút nhú mày, nhìn lại, đúng là hai mắt cô bé bị mù, nhưng không biết tại sao trong lòng của hắn lại thúc giục lựa chọn cô bé này.

“Chẳng lẽ nàng có gì đặc biệt?”

Minh Hạo nhú mày nghĩ, lại nhìn qua vài lần, lập tức mở ra chức năng kiểm tra thử cô bé.

Tên: Nicole

Tuổi: 9

Năng lực: đôi mắt thời gian

Giới thiệu: là con của thần linh bị bỏ rơi (?) Hiện tại sức mạnh bị phong ấn.

“Cái gì, đôi mắt thời gian? Con của thần linh?” Minh Hạo nhìn thấy hai dòng này kinh hãi vô cùng, trong lòng chấn động như sóng dữ cuộn trào.

“Đình! Chúc mừng chủ nhân tìm ra con của thần linh, kích hoạt chức năng...”

...

Ngủ ngon, G9

Có chút nhức đầu T_T

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Dâm Đồ Chức Năng Kích Hoạt

[Tác giả: ta đánh chính lại, ta không có bị SM hay khổ dâm nha@@, ta có giải thích ở chương trước là Nv9 thử skill thôi mà @@, tại sao ai cũng gọi ta SM vậy T_T

Buồn thiệt chứ =.=.]

....

“Đing! Chúc mừng chủ nhân tìm ra con của thần linh, kích hoạt chức năng ẩn Dâm Đồ, hệ thống ban tặng một gói quà dâm đồ.”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân thu được nghệ thuật rút kiếm tuyệt đỉnh của Kiếm Sầu Đại Đế”

Minh Hạo nghe âm thanh hệ thống sắc mặt vui mừng như điên, nhanh trong kiểm tra nghệ thuật rút kiếm tuyệt đỉnh của Kiếm Sầu Đại Đế, còn chức năng Dâm Đồ gì đó kiểm tra sau.

Tên: Kiếm Sầu Thần Đế (bản tiến hóa)

Loại: kỹ thuật kiếm tốc độ

Cấp: SSSS

Giới thiệu:

Kiếm Sầu Thần Đế tên thật là Lưu Minh, là một tên ở vị diện Thần Giới nông dân nghèo khổ, trong truyền thuyết hẳn là một người f.a quanh năm

suốt tháng, nghe đồn hắc ở hơn 10.000 năm chưa được dặt tay con gái hay chịch gái ..., bởi vì chúng sợ gái cho nên chỉ dám đứng từ xa nhìn gái mà không dám đi tới nói chuyện.

Cho nên bởi vì thế mà hắc quá sầu đau buồn, nhất là khi thấy người ta 20 tuổi có vợ, 25 có con, còn hắc hơn 10.000 năm chưa có.

Nghĩ đến mình nghèo khổ cùng f.a 10.000 năm cảm thấy tủi thân, thế là hắc lựa chọn tự sát.

Nhưng biến cố xảy ra, hắc tự sát hơn 1000 lần (treo cổ, cắt cổ, bị người đâm vào tim...) nhưng không biết có phải do số mệnh hay không, mỗi lần tự sát đều bất thành.

Không phải là bị người ngăn cản thì đang tự sát bỗng nhiên cảm thấy sợ chết cho nên từ bỏ tự sát.

Vì lẽ đó, hắc đã quyết chí truy tìm con đường U Sầu, dẫn đến sáng chế ra kỹ thuật rút kiếm siêu việt thần thánh.

Mỗi kiếm của hắc đều mang nét u sầu, cho đến khi hắc leo lên Đại Đế Vương Tọa người ta đặt cho hắc danh hiệu: Kiếm Sầu Đại Đế

Một kiếm ra của Sầu Đại Đế khiến vô cùng kinh hồn, khiến kẻ địch khi nghe chưa đánh đã sợ run người.

Một kiếm của hắc chỉ rút trong thời gian: 0,00001 giây bên trong, khiến kẻ địch chưa kịp phản ứng mà chết trong ngỡ ngàng.

Loại kiếm này từng là một thời huy hoàng của Kiếm Sầu Đại Đế, do Đại Đế Kiếm Sầu tự tay chế tạo mà thành, nhờ có loại kiếm thuật này mà Kiếm Sầu Đại Đế một đường đi tới vương tọa đại đế.

Căn bản của Kiếm Sầu Đại Đế kiếm thuật này dựa trên việc sử dụng tốc độ thần thành và sự chính xác khi ra đòn để hạ đối thủ chỉ với 1 chiêu. Kiếm sĩ phải đọc được kĩ thuật và cảm xúc của đối thủ với tốc độ ánh sáng để có thể dự đoán được chính xác đối thủ sẽ ra đòn gì. Kết hợp 2 yếu tố cùng với tốc độ và sự chính xác có thể đánh bại kẻ thù trước khi họ kịp phản ứng. Đó là sức mạnh của Kiếm Sầu Đại Đế.

Quan trọng nhất, người kiếm sĩ phải mang chữ ‘sầu’ trên mình, cảm xúc sầu, linh hồn sầu, không được thấy vui vẻ, nếu người sử dụng kiếm thuật này phạm phải ‘sai lầm’ là cảm xúc hay linh hồn cảm thấy thăng hoa(vui vẻ) trong khi chiến đấu thì Kiếm Sầu Đại Đế kiếm thuật vô dụng.

Kiếm thuật này là bản dành cho nam, nhưng đã được hệ thống cải tạo tiến hóa, cho nên dành cho nữ.

Điều kiện học tập: người con gái trái tim cùng linh hồn, kể cả thể xác bị ‘buồn khổ’ thay thế, vĩnh viễn không thay đổi.

Skill:

1. Rút Kiếm

Yêu cầu:Tốc độ tay, rút kiếm trong tốc độ siêu việt ánh sáng.

-Rút Kiếm bậc 1: một kiếm rút ngắn trong thời gian ngắn nhất 0,01 giây

-Rút kiếm bậc 2: một kiếm rút trong thời gian ngắn nhất 0,001 giây

-Rút kiếm bậc 3: một kiếm rút trong thời gian ngắn siêu việt ánh sáng 0.0001 giây.

2. Chính xác nhất kiếm

- Chính xác nhất kiếm bậc 1: một kiếm đâm chính xác 0,1 mm

- Chính xác nhất kiếm bậc 2: một kiếm đâm chính xác 0,001mm
- Chính xác nhất kiếm bậc 3: một kiếm đâm chính xác 0,0001mm

3. Đọc cảm xúc đối thủ

Yêu cầu (học xong Rút Kiếm bậc 3).

-Đọc cảm xúc bậc 1: phán đoán động tác, kỹ thuật của đối phương trong 0,1 giây.

-Đọc cảm xúc bậc 2: phán đoán động tác, kỹ thuật của đối phương trong 0,01 giây.

-Đọc cảm xúc bậc 3: phán đoán động tác, kỹ thuật của đối phương trong 0,001 giây.

4. Xuất Kiếm.

Yêu cầu: học xong rút kiếm (bậc 3), học xong chính xác nhất kiếm (bậc 3), học xong đọc cảm xúc (bậc 3).

-U Độc Kiếm: chém ngang hoặc thẳng hàng chính xác về phía trước, lấy tốc độ siêu việt ánh sáng, trong vòng 0,0001 giây, khiến nạn nhân trong thời gian này chưa kịp phản ứng, bị một kiếm trí mạng. *(Nội tại: càng cảm giác u sâu, tốc độ càng nhanh)

-U Phá Kiếm: chém ngang hoặc thẳng, đây là một đòn chặn lại tất cả đòn tấn công ở phía trước, khiến cho tất cả vũ khí hay skill của địch thủ bị phá, kiếm chiêu này chủ yếu phòng thủ.

-U Sâu Kiếm: tụ tập tất cả năng lượng cảm xúc ‘u sâu’ vào kiếm, lấy ‘nhANH’ ‘chính xác’ mà chém, một kiếm này siêu việt thần thánh, tốc độ 0,00001 giây ~ 0,0000001~? (Nội tại: Cảm xúc u sâu càng nhiều, tốc độ càng nhanh, không giới hạn tốc độ)

....

“Phốc” Minh Hạo đọc xong đám dài dòng giới thiệu, nhin không được phun một ngụm máu, cái này cũng quá bá a.

Nhất là tốc độ rút cùng xuất kiếm 0,1 giây đến 0,0001 giây.

Còn có chính xác nhất kiếm cùng đọc cảm xúc.

Nếu kết hợp lại tất cả thì tạo nên một kiếm kinh khủng vô cùng, cái tốc độ này siêu việt con mẹ nó thần thánh rồi, dù là thần linh cũng không đỡ nổi a.

Cái gọi là Độc Cô Cửu Kiếm bên Thần Thoại Tung Cầu cũng chỉ là tôm tép nhãi nhép mà thôi.

...

Trong lòng nghĩ ngợi một lát, Minh Hạo ánh mắt lại nhìn cô bé kia chưa từng có tới nay kiên định, phải biết đây là ‘bảo vàng’ chưa được đúc luyện a, nhất là năng lực của cô bé: đôi mắt thời gian, mặc dù không biết cái gọi là đôi mắt thời gian là gì, nhưng chắc hẳn là một trong năng lực khủng bố liên quan đến thời gian.

Cô bé này mình nhất định phải thu, tên nào cản ta, ta giết mẹ thằng đó!

Sau đó là một hồi suy nghĩ lên kế hoạch...

Trầm tư hồi lâu, như là quyết định xong chuyện gì đó quan trọng, hẳn nhìn xung quanh mọi người, lắc đầu nói: “Cám ơn mọi người, nhưng ta đã quyết định chọn cô bé này làm đồ, a, làm hướng dẫn viên, cho nên mời mọi người tránh ra một bên...”

Nghe Minh Hạo quyết định chọn cô bé kia, mọi người sắc mặt không khỏi thay đổi, rất muốn lại níu kéo thêm vài câu, nhưng nghĩ đến đối

phương là ‘đại nhân vật’, cho nên bọn hăn chỉ có thể bất đắc dĩ bỏ, đi tìm người khác.

Mọi người bắt đầu tản ra, chỉ để lại cô bé mặt mũi lấm lem, làn da trắng, tóc đen nhánh, đôi mắt nhắm lại đứng đó.

Nàng mặc dù mắt ‘bị mù’ nhưng hai tai vẫn có thể nghe được người xung quanh nói chuyện.

Khi nghe đến tiếng người thanh niên trẻ tuổi kia chọn mình, trong lòng có chút vui vẻ.

Nàng mặc dù mắt mù, nhưng thính giác rất nhạy cảm, nàng đi đến gần vị trí Minh Hạo phát ra âm thanh, từ cổ họng phát ra âm thanh nhỏ yếu, nhưng lại có chút tự hào, nói: “Ta tên là Nicole, mặc dù hai mắt bị mù, nhưng nói ra có thể người không tin, trong đầu ta hình thành bản đồ, có thể nhận ra xung quanh vật thể trong vòng khoảng cách 3m....”

“Ta tin người!” Minh Hạo không chút do dự, chân thành nói

Nicole nghe Minh Hạo không chút do dự nói ba chữ ‘Ta tin người’ trong lòng có chút rung động, người này không chút do dự nói, hơn nữa trong giọng nói vô cùng chân thành, không có biểu hiện giả dối.

Không nghĩ đến hiện tại có người tin mình, phải biết ba chữ ‘ta tin người’ chỉ có người cha già kia là nói với nàng.

Ở ba năm nay, nàng thỉnh thoảng đến đây để thử vận may, phải biết những người du lịch từ các vũ trụ(hành tinh) khác rất giàu có.

Khi được dẫn xong ít nhất được 1000~ 5000 ruby, số tiền này đủ để sinh sống từ 1 năm đến 5 năm, không lo chết đói.

Lúc nàng nói năng lực này với những người kia thì không ai tin tưởng nàng, bọn họ đều chán ghét phất tay rời đi, vì tưởng nàng là tên lừa gạt...

Bởi vì khi họ nhìn vào, mắt nàng nhắm lại(bị mù) thì làm sao dẫn đường? Còn năng lực gì đó chỉ có quỷ mới tin a.

Cho nên có thể nói Minh Hạo là người thứ hai

...

“Tốt! ta lấy rẻ 500 ruby thôi!” Nicole khuôn mặt lăm lem, nàng nở nụ cười vô cùng vui vẻ.

Với giá 500 ruby là vô cùng rẻ, với số tiền 500 ruby này chỉ đủ sống trong vòng nửa năm mà thôi.

Minh Hạo gật đầu, cười nói: “Người dẫn đường đi.”

“Ta đây bắt đầu vừa đi vừa giới thiệu, Hỏa Thiên Tinh có dân số là hơn 6 tỷ người thuộc về loại hành tinh....”

“Gồm có những khu đặc biệt vui chơi như ...”

“Đặc sản của Hỏa Thiên Tinh là....”

Nicole dẫn đường đi phía trước, tốc độ vô cùng chậm, nhưng Minh Hạo cùng đám mỹ nữ không nói gì, chỉ là lẳng lặng chậm rãi đi theo sau, lẳng nghe nàng.

“Hệ thống Dâm Đồ là chức năng gì?”

Vừa đi, vừa lắng nghe Nicole nói, Minh Hạo một bên hỏi hệ thống.

“Đing!....”

(còn tiếp)

...

-Kiếm sầu (ta tên cũ là Kiếm Sầu, nếu ai đọc truyện do ta cv để ý thì có thể biết..)

-Các kỹ thuật rút kiếm THAM KHẢO trong anime Himura Kenshin:

Nghệ thuật rút kiếm (Battōjutsu)

https://vi.wikipedia.org/wiki/Himura_Kenshin

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Trong Truyền Thuyết Con Ông Cháu Cha?

“Đing! Thừa chủ nhân, chức năng Dâm Đồ như là chức năng thu đồ đệ với sư phụ, khi trong phạm vi 1000m bên trong phát hiện người có tư chất phù hợp, hệ thống sẽ tự động vang lên tiếng nhắc nhở. Nhưng chức năng này khác với chức năng đồ đệ một điểm.”

“Khác điểm nào hệ thống?” Minh Hạo nghe vậy tò mò hỏi.

“Đing! Khác ở chỗ hệ thống sẽ cho chủ nhân nhiệm vụ huấn luyện mỗi người đồ đệ phương thức khác nhau, trong đó có 6 nhân tố, phân biệt làm:

- Sầu Dâm: Thỏa mãn tình dục đối với người khác hành hạ, giống với khổ dâm nhưng khác với khổ dâm, khi bị người mình thích hành hạ đến chết lặng, khiến cho người đó trái tim vỡ vụn đau khổ.

- Bạo Dâm: Thỏa mãn tình dục khi gây đau đớn về thể xác hay tinh thần cho người cùng hoạt động tình dục. Cách thức rất đa dạng có thể là cắn, cào hay chửi bới.

-Khổ Dâm: Ngược với ác dâm, đối tượng chỉ thỏa mãn thực sự khi người khác hành hạ mình. Trong quan hệ thì một đối tượng ác dâm có thể dễ dàng chuyển qua khổ dâm và ngược lại.

-Loạn Dâm Cọ Xát: Thỏa mãn tình dục bằng cách cọ xát bộ phận sinh dục của họ vào những người khác giới không quen biết hoặc sờ mó vào bộ phận sinh dục của những người ấy. Địa điểm xảy ra thường là chỗ đông người chật hẹp, chẳng hạn trên xe buýt hoặc tàu điện ngầm vào giờ cao điểm.

-Mộng Dâm: là một trạng thái trong đó một người thực hiện hành vi tình dục trong khi vẫn đang ngủ bằng các hoạt động như thủ dâm, sờ trớn mình hoặc tấn công(dâm dục) người khác trong khi ngủ.

-Loạn Dâm Cải trang: Thỏa mãn tình dục bằng cách mặc quần áo của người khác giới. Nó giống với ái vật ở chỗ cả hai đều tìm kiếm sự thỏa mãn thông qua vật vô tri, nhưng khác là ở người ái vật họ thường không có ham muốn mặc quần áo người khác giới.. “

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được nhiệm vụ từ Dâm Đồ chúc năng: Đệ tử thứ nhất Sầu Dâm (Bắt buộc)”

Tên nhiệm vụ: Dạy dỗ đệ tử thứ nhất

Chi nhánh 1: Khiến Nicole thích chủ nhân, sau đó thu nàng làm đệ tử, thời gian 10 ngày.

Chú ý: đối phương phải tự nguyện mới coi như hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ.

Tiến độ 1%

Phần thưởng: bí ẩn

Thất bại: jj bị cong, mãi mãi không dựng đứng lên được

...

Mình Hạo nghe xong hệ thống giải thích cùng xem nhiệm vụ, sắc mặt có chút xanh mét, trong lòng giữ lại hi vọng cuối cùng lần nữa hỏi thăm:“ Hệ thống, có thể hay không thay đổi cách thức huấn luyện.”

“Đing! Không thể chủ nhân, bởi vì ngài hôm trước lựa chọn Trần Doanh Tà Ác, cho nên hệ thống con đường huấn luyện cùng phương thức phải theo kiểu Tà Ác.”

Hi vọng nát tan... Minh Hạo từ sắc mặt xanh chuyển thành trắng, nhất là khi nghĩ đến tương lai các nhiệm vụ tà ác từ Dâm Đồ....

Tuyệt Linh Nhi đi sau lưng, thấy Minh Hạo đột nhiên dừng lại, sắc mặt trắng bệch, nàng lo lắng hỏi: “Hạo ca không sao chứ?”

“A! Hạo ca tại sao mặt trắng không còn chút máu thể này, chẳng lẽ do mấy ngày qua cày cuốc nhiều quá?”

“Hạo ca nếu thấy mệt mỏi thì nghỉ ngơi đi, một lát nữa đi tiếp cũng được”

Đám mỹ nữ ở sau nghe Tuyệt Linh Nhi nói, tập trung nhìn lại Minh Hạo, thấy sắc mặt hắc đúng là trắng bệch, trên mặt các nàng đều hiện ra lo lắng lo lắng, các nàng liên tục ân cần hỏi thăm.

Nicole đi ở trước nghe đám người nói liền dừng chân lại, chờ mọi người quyết định.

Nghe đám mỹ nữ hỏi thăm, Minh Hạo lấy lại tinh thần, hắc nhìn mọi người lắc đầu cười khổ, nói: “Ta không sao, hiện tại có thể đi tiếp.”

“Vâng Hạo ca...”

“Nếu Hạo ca thấy mệt thì cứ nói...”

...

Đoàn người tiếp tục ở Nicole dẫn đường đi vòng vòng Hỏa Thiên Tinh, đám người xung quanh thấy nguyên đoàn lớn như vậy đều há hốc mồm, nhất là mấy tên con trai thấy một đoàn mỹ nữ xinh đẹp không khỏi chảy nước miếng.

Đây là một đoàn tuyệt sắc a, đáng vẻ ai cũng khuynh quốc khuynh thành, chủng loại nào cũng có, từ kiểu như khuôn mặt baby loli phấn nộn ngực to,

cho đến đại tỷ chân dài eo thon ngực khủng cũng có...

Từ lan da đen, trắng, vàng...

Mỗi người muôn màu muôn vẻ, khiến cho đoàn người nổi bật nhất ở đây, đi qua đâu ai ai cũng ghé mắt nhìn.

Đám người nhìn người thanh niên kia đi trước kia, ánh mắt như muốn phun lửa, trong lòng không khỏi phẫn nộ mắng một câu: “Đúng là cút trâu cắm bãi hoa tươi a.”

...

Theo Nicole giới thiệu, Minh Hạo hoàn toàn nắm tất cả tình hình phân bố thế lực ở hành tinh này.

Hỏa Thiên Tinh là thế lực lớn nhất ở đây cũng chính là Hỏa Vương Tộc.

Hỏa Vương Tinh là một Cổ Lão Gia Tộc, bọn hãn có lịch sử hơn 1000 năm, bọn hãn có huyết mạch Hỏa Vương, một trong những chủng tộc điều khiển hệ tự nhiên lửa cực mạnh.

Nhưng những năm gần đây gia tộc Hỏa Vương Tộc ngày càng đồi bại suy yếu, con cháu nhờ cậy quyền thế gia tộc, ra đường khi nam ức nữ.

Hơn nửa trong gia tộc mấy trăm năm nay chưa có người nào đột phá đẳng cấp Vương Giả.

Tình hình càng tệ hại hơn là, vài năm trước có ba vị Vương Giả lão tổ tuổi thọ suy kiệt ngã xuống chết, để lại hai người Vương Giả cuối cùng trong tộc tọa trấn, nhưng bọn hãn tình hình cũng là sắp không xong rồi.

Bởi vậy thực lực của bọn hãn giảm xuống mạnh, lúc này thực lực chỉ có thể so với một nửa Siêu Cấp Gia tộc mà thôi.

Hiện tại các gia tộc khác thừa cơ hội này mà cháy nhà hôi của, lần lượt chèn ép Hỏa Vương Tộc, chiếm đoạt địa bàn, mỗi làm ăn...

Nhất là hai cái siêu cấp gia tộc cùng một Cổ Lão gia tộc khác: Hỏa Ngục Tộc, Thiên Hỏa Tộc, cuối cùng là cổ lão gia tộc Phượng Hỏa Tộc.

“Chắc đi này giờ mọi người bụng đã đói rồi, ta sẽ dẫn mọi người đến một tiệm ăn vô cùng ngon miệng khiến mọi người hài lòng” Nicole dẫn đường phía trước, cười nói.

Các mỹ nữ đi này giờ cũng có chút hơi đói, các nàng ánh mắt mong đợi nhìn về phía Minh Hạo.

Thấy mọi người nhìn mình, Minh Hạo gật đầu, cười nói: “Ta cũng thấy đói, người dẫn đường đi, phải là tiệm ăn ngon nhất cho ta.”

“Tốt, ta sẽ dẫn mọi người đến tiệm ăn ngon nhất Hỏa Thiên Tinh.” Nicole đi phía trước, cười nói.

...

Vài phút sau, Nicole dẫn đoàn người đến một nhà ăn vô cùng rộng lớn, hai bên cửa đứng đầy bảo vệ.

Nàng chỉ tay vào nhà ăn giới thiệu, nói: “đây là nhà ăn nổi tiếng nhất hành tinh này, tên là Hỏa Vương Thực, bên trong có rất nhiều món ăn ngon, đặc sản đặc biệt, thuộc quản lý Hỏa Vương Tộc.”

Sau đó cả đoàn người đi vào trong.

“Oa, đại sảnh này rộng lớn ghê nha.” Kim Minh Tuyết vừa vào phòng ăn, nhìn xem đại sảnh rộng lớn, không khỏi kinh ngạc thốt một tiếng.

“Nhìn xem, món gì kia, lạ thật...”

“A, mấy món này nhìn ngon quá, chắc hẳn là đặc sản ở Hỏa Thiên Tinh...”

Kế tiếp là đám mỹ nữ cũng là nhìn xem các món ăn trên bàn, không khỏi người nói, ta chỉ.

Bên trong nhà ăn không gian vô cùng rộng rãi, có thể chứa được hơn 10.000 người cùng lúc.

Lúc này người phục vụ thấy đoàn người Minh Hạo tới, lập tức một người thanh niên nhanh chân đến trước, vẻ mặt hiện lên tươi cười chuyên nghiệp, cung kính hỏi thăm: “Chào mừng khách quan đến Hỏa Vương Thực, ngài cần ăn ở đại sảnh hay là phòng khách quý?”

Mọi người trong phòng nghe đám mỹ nữ kia líu rít nói chuyện, tò mò quay đầu nhìn lại.

Thời khắc này, tất cả người trong phòng biểu tình trợn mắt há hốc mồm chết đứng, nhìn xem từng mỹ nữ quốc sắc thiên hương, trong chốc lát cả đám đều ngẩn người, sau đó trong phòng từng tiếng nuốt nước bọt âm thanh liên tục vang lên.

Trong mắt mỗi người đều không che dấu tham lam, dâm dục, nóng bỏng....

Thấy đám người trong phòng tập trung lấy ánh mắt kia nhìn vợ mình, Minh Hạo sắc mặt hiện lên khó chịu, nhìn nhân viên phục vụ, nói: “Ta muốn phòng khách quý, cho ta 130 bàn ăn, tiền bạc không thành vấn đề.” Nói xong, hắn giả bộ móc từ trong túi ra, tiện tay đưa 1000 ruby cho nam nhân viên kia.

“Vâng vâng, mời ngài đi theo ta.” Nhân viên nam nhận được 1000 ruby nhanh tay bỏ vào túi áo, khuôn mặt tươi cười vui vẻ nói, định dẫn mọi người đến phòng đặc biệt.

“Chậm đã! Ta tên là Hỏa Thiên Ngạo, con của gia chủ Hỏa Vương Tộc, hiện tại ta muốn bao tất cả mỹ nữ sau lưng người, người nếu muốn sống thì khôn hồn cút cho ta!”

Ở lúc này, 30 người xông ra, một người thanh niên sắc mặt tái nhợt, ăn mặc hỏa bào, tóc đỏ như lửa chặn phía trước đoàn người Minh Hạo.

Người thanh niên giới thiệu tên mình xong, vẻ mặt vô cùng kiêu ngạo, hăm he nhìn Minh Hạo nói, sau đó ánh mắt hắn không tự chủ nhìn về phía sau lưng Minh Hạo đám mỹ nữ, thần sắc tham lam không chút che dấu.

Phía sau là hơn 20 người mặc áo bào đỏ trung niên nhân, trông giống hộ vệ, bọn hắn tùy tùng ở phía sau lưng, chỉ cần người thanh niên phía trước ra lệnh, lập tức bọn hắn không chút do dự xông lên ngay.

“Chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết Con Ông Cháu Cha?”

Nhìn thấy người thanh niên chặn phía trước ra lệnh hăm he mình, Minh Hạo không khỏi cảm thấy buồn cười, suy nghĩ.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Vô Tình Gây Thù Chuốc Oán

Thấy Minh Hạo không phản ứng, tưởng rằng hấn sợ hãi bối cảnh của mình không dám nhúc nhích, người thanh niên tóc đỏ càng phát ra đắc ý tươi cười, ánh mắt vênh váo, khinh thường nói: “Ha ha, nếu người biết thì tốt, còn không mau biến!?”

“Ha ha ha ha!”

“Hi hi hi hi.”

“Ahi hihihih”

...

Minh Hạo phát ra tiếng cười hài hước nhìn hấn, sau đó là tới lượt đám mỹ nữ ở sau phát ra tiếng cười vui vẻ, tráo phụng, ánh mắt các nàng đều nhìn về phía người thanh niên như nhìn con hề đang múa máy đồng dạng.

“Các người cười bốn thiếu gia cái gì” Hỏa Thiên Ngạo thấy đám người Minh Hạo nhìn mình cười, hơn nửa trong mắt bọn hấn mang theo tia hài hước, tráo phụng, nhin không được lớn tiếng la lớn.

Lần này, Minh Hạo cùng đám mỹ nữ càng cười vui vẻ hơn.

“Ha ha ha ha! Nhìn xem hấn bộ dáng kìa, như thằng hề đúng đó la lỗi vậy.”

“Đúng đó đúng đó, hình dáng của hấn ẻo lả như bê dê, thật buồn cười”

“Mắc cười chết ta hihhi”

Minh Hạo cùng đám mỹ nữ không chút do dự bình luận về thiếu niên tóc đỏ.

Đúng thật, nhìn lại người thiếu niên tóc đỏ kia sắc mặt tái xanh, thân hình ốm yếu ẻo lả, kết hợp với bộ dáng lón lõi lúc này cảm thấy vô cùng buồn cười.

Âm thanh bọn hắc vang dội toàn đại sảnh, khiến cho mọi người ở đây đều nghe thấy, đám khách đang ngồi ăn nghe vậy khóe miệng không tự chủ co rút, bọn hắc cũng rất muốn cười, nhưng không dám đắc tội với người thiếu niên kia, chỉ ráng nhin cười thôi.

“Người, các người, bây đâu, nam giết, nữ bắt về cho ta!” Hỏa Thiên Ngạo nghe đám người cười nói, sắc mặt xanh mét một mảnh, tức giận chỉ tay vào đám Minh Hạo, ra lệnh cho hộ vệ phía sau.

“Vâng!” Đám hộ vệ nghe lệnh của Hỏa Thiên Ngạo, như chó săn đồng dạng, không chút do dự chạy đến Minh Hạo, ý định bắt hắc.

“Hừ, không biết tự lượng sức mình.” Minh Hạo hừ lạnh một tiếng, đem tất cả mỹ nữ cùng Nicole bảo vệ ở sau lưng mình, sau đó tay phải đánh một phát về không gian phía trước Hỏa Thiên Ngạo đám người.

“Cờ-Crắc ” Âm thanh gương bể vang lên, từng vết rạn nứt lan tràn trong không khí.

“Phốc phốc phốc”

Sau đó chỉ thấy đám hộ vệ đang chạy đến Minh Hạo đột nhiên bay ngược lại phía sau, va vào bức tường gần đó mới dừng lại, trong miệng bọn hắc liên tục phun ra vài ngụm máu tươi.

“Ầm!”

Không biết có phải do lực va chạm quá mạnh hay không, bức tường từ trên cao rơi sụp xuống ngay đám hộ vệ đang nằm phía dưới.

“Không!”

“A!”

Đám hộ vệ hét thảm một tiếng, tuyệt vọng nhìn từ trên cao bức tường rơi xuống, đè nát bọn hãn thành bánh thịt...

“Oe, oe”

Hỏa Thiên Ngạo ngẩn người, nhìn đám hộ vệ của mình trong chớp mắt biến thành bánh thịt, sắc mặt hiện lên sợ hãi tái xanh, phải biết đây là lần đầu tiên hãn gặp tình cảnh máu me giết người này, nhịn không được nôn ra tại chỗ.

...

Mọi người bên trong đại sảnh nhìn thấy cảnh này đều ngây người, không khí như bị đông cứng lại, ánh mắt nhìn về Minh Hạo bên trong ẩn chứa sợ hãi, thương cảm, tiếc hận.

“A!”

“Tốt, rất tốt, như vậy mới không hổ thiếu niên!!!”

“Ai, không nghĩ người thiếu niên kia lại tuổi trẻ nóng tính như vậy, lần này hãn xông đại họa rồi.”

“Người thanh niên này thực lực vô cùng mạnh, phải biết đám hộ vệ kia đều đẳng cấp đều là Địa Liệt đỉnh phong. ...”

“Một chiêu kia thật kỳ lạ, ta là lần đầu mới thấy, có thể ở từ xa đánh kẻ địch được. Nhưng không nghĩ tới hãn cả gan giết hộ vệ của công tử Thiên Ngạo, lần này hãn gặp tai họa rồi, chỉ là tội nghiệp đám mỹ nữ ở sau lưng hãn....”

...

Đám người đại sảnh phần lớn trong lòng lớn tiếng khen to, số ít người trên mặt thể hiện thương tiếc tài hoa Minh Hạo, có người lắc đầu thở dài hãn trẻ trâu nóng tính, có người tiếc cho đám mỹ nữ ở sau...

Minh Hạo cùng đám mỹ nữ sắc mặt bình tĩnh không thay đổi gì, chỉ có Nicole đứng phía sau sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy mà thôi.

“Yên tâm đi, thực lực của phu quân vô cùng mạnh, cho dù tất cả người của hạnh tinh này cộng lại cũng không bằng 1 phần trăm sức mạnh phu quân đâu.” Kaguya thấy Nicole tình huống, liền biết lo sợ cái gì, nàng dịu dàng nói.

“Chị Kaguya nói đúng đấy, cho dù cộng lại tất cả bọn đang ăn uống ở đây cũng chỉ là tôm tép mà thôi, Hạo ca chỉ cần đơn giản phun nước miếng một cái liền dìm chết bọn hãn.”

“Hi hi, đừng sợ, có Hạo ca ở đây, liền em sẽ an toàn.”

Đám mỹ nữ thấy bé gái Nicole tình huống cũng là kiêu ngạo, tự hào, khinh thường cười nói, trải qua chuyện Minh Hạo có thể dẫn mọi người xuyên không qua Hokage, tất cả các nàng hoàn toàn tin phục sức mạnh của Minh Hạo rồi, thậm chí có người cho là Minh Hạo là thần linh chuyển thế...

Nicole nghe các nàng nói chậm rãi bình tĩnh trở lại, thân thể không run nữa, chỉ là trầm mặc không nói gì.

Bởi vì âm thanh của các nàng vô cùng lớn, cho nên toàn bộ người ở đại sảnh đang ngồi ăn đều nghe được.

“Cái gì, dám gọi chúng ta tôm tép?!” Một trung niên sắc mặt đầy sẹo, thần sắc âm trầm, đứng lên nói

“Các người dám tiện nhân, nếu hôm nay lão phu không chơi chết các người lão phu thề không làm đàn ông!” Một ông già mặt mũi dâm dăng nhìn đám mỹ nữ, sắc mặt có vẻ tức giận, đứng lên nói

“Đậu má râu xanh, dám nói ta như vậy, ta thề hôm nay phải chơi @ss thanh niên kia đến chết...” Một trung niên má phấn môi son, ăn mặc áo ngực, có dáng vẻ gay lố đứng lên, ánh mắt nóng bỏng nhìn Minh Hạo nói.

“Tất cả mọi người đi lên giết hắn, sau đó đem tất cả mỹ nữ phân chia cho nhau, hơn nữa nếu ai giết được tên kia ta sẽ ban thưởng người đó 1 triệu ruby!!!” Lời này chính là từ Hỏa Thiên Ngạo nói ra, hắn hiện tại thật sự hận Minh Hạo đến điên rồi, không nghĩ đến tên trước mắt này dám giết tất cả hộ vệ trung thành của mình.

Phải biết hiện tại tình hình của Hỏa Vương Tộc càng ngày kém cỏi, bồi dưỡng một nhóm tinh anh vô cùng khó khăn, mà đám hộ vệ kia chính là đám tinh anh được bồi dưỡng ra a.

“9000 anh em lên, giết tên kia xong, sau đó chúng ta cùng nhau phân chia nhau mỹ nữ!”

“Đúng, giết hắn, thiếu chủ Hỏa Vương Tộc sẽ ban thưởng cho chúng ta!!!”

“1 triệu ruby a, đủ sống 3 đời....”

Nghe Hỏa Thiên Ngạo nói, hơn 9000 người trong đại sảnh nhanh chóng đứng lên, có nam, có nữ, có già, có trẻ.

Sắc mặt bọn hắc phần khích giống như chó điên sắp được gặm xương ngon đồng dạng, ai cũng nhanh chân chạy đến vị trí Minh Hạo, mỗi người đều cầm vũ khí khác nhau, có kiếm, có thương, có roi, có tay không....

Minh Hạo nghe đám vợ mình cười nói, lại nhìn tràng cảnh hơn 9000 người cùng tiến lên, sắc mặt hắc có chút đen...

Đây chính là vô duyên vô cớ gây thù chuốc oán a.

Hắc quay lại nhìn đám mỹ nữ, trầm giọng nói: “Các người thấy việc tốt mà các người gây ra chưa, tối nay ta sẽ đích thân ‘trừng phạt’ các người, Narede cùng Kaguya bảo vệ các nàng!”

“Được” Narede nghe Minh Hạo kêu tên mình, trong mắt hiện lên sợ hãi, nàng liên tục gật đầu, cùng Kaguya gật đầu nhu thuận đáp.

Kể từ khi Minh Hạo ‘cưỡi ngựa chinh phục’, Narede đã hoàn toàn đầu hàng, khi nàng muốn ‘quậy’ lên là bị Minh Hạo ‘đè’ lại.

Cho nên nàng có thể nói vô cùng sợ hãi Minh Hạo.

Đám mỹ nữ sắc mặt có chút hồng hào cúi đầu không dám nói một lời, biết mình lúc này mình phạm lỗi....

Nói xong với đám mỹ nữ, Minh Hạo quay lại nhìn đám người kia có chút nhú mày, chẳng lẽ giết hết bọn hắc?

“Đing! Chủ nhân nhận được nhiệm vụ Hắc Âm Trận Doanh (phụ) (bắt buộc) mới: giết toàn bộ người ở đây (bao gồm nhân viên)

Thời gian: 10 phút

Phần thưởng: +1 vé siêu cấp may mắn

Thất bại: tiểu jj biến thành ‘bướm’ ”

Đúng lúc này, âm thanh hệ thống vang lên trong đầu, Minh Hạo trong lòng do dự lập tức cắt nát, nhìn đám người kia, trong lòng thầm nói “đây là hệ thống bắt buộc ta a, chứ không phải là ta không muốn tha cho các người”

Tiếp đó Minh Hạo phân thân ra một người y chang, lại sử dụng thuật phân thân, triệu hoán ra ra 4 người nữa, ra lệnh bọn hắc toàn lực bảo vệ đám mỹ nữ sau lưng.

Chỉ thấy năm phân thân hắc làm thành 5 hướng khác nhau, tạo ra kết giới vòng quanh đám mỹ nữ

...

Chuẩn bị chu đáo an toàn cho đám mỹ nữ xong, Minh Hạo quay lại nhìn đám người, lạnh lùng nói: “Nếu tất cả các người muốn chết thì không thể trách ta.”

Dứt lời, Minh Hạo mắt phải rinnegan 12 câu ngọc điên cuồng xoay tròn, chỉ thấy cả người hắc xuất hiện một khung xương khổng lồ bao bọc lại, máu, thịt, giáp, bắt đầu đập vào khung xương, biến khung xương trở thành một samurai thực thụ.

Ở bên hông samurai chính là đeo một thanh kiếm khổng lồ hình dáng katana cổ xưa nhật bản.

Đám người xung quanh nhìn thấy Minh Hạo đột nhiên biến thành người khổng lồ samurai, thần sắc không khỏi ngây đại ra, ánh mắt nhìn chòng chọc vào hắc, trên mặt hiện lên biểu tình sợ hãi, không tin tưởng....

“Tốt, hiện tại đã đến giờ lành, huyết yển có thể bắt đầu.” Minh Hạo sau khi triệu hoán ra susanoo xong, hắc mỉm cười tà ác, nhìn đám người nói.

....

Ở đây giải thích một chút về việc đâm đờ, Main từ đầu chọn trận doanh tà ác, cho nên phải huấn luyện theo kiểu tà ác.

Chứ chẳng lẽ cho mấy việc huấn luyện thông thường? Đây là treo đầu dê bán thịt chó a@@

Cho nên ta tham khảo một chút về tà ác hai chữ này trên google, sau đó ra 1 trang này:

https://vi.wikipedia.org/wiki/L%E1%BB%87ch_l%E1%BA%A1c_t%C3%ACnh_d%E1%BB%A5c

Tham khảo tại đây nhé anh em:v hahahaha

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Tà Ác Siêu Cấp Quay Thưởng

Minh Hạo nhìn bọn hắn nhe hàm răng trắng tinh ra, mỉm cười tà ác, cười nói..

Cùng lúc đó susanoo samurai động, chỉ thấy hắn tay phải rút ra thanh kiếm bên hông.

Khi thấy susanoo khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện, có người cảm giác nguy cơ từ người khổng lồ phát ra, trong lòng lạnh run lên, không màng đến một triệu ruby hấp dẫn, nhanh chân chạy ra ngoài, nhưng đã muộn.

Ở lúc này, âm thanh như chuông cổ lại huyền diệu sâu xa, từ cổ họng susanoo vang lên, dội khắp đại sảnh: “Thời~ gian ~chậm ~lại! ”

Trong chớp mắt, toàn bộ đại sảnh người như bị đóng băng, toàn bộ động tác mọi người chậm như rùa chạy.

Trừ đám mỹ nữ sau lưng Minh Hạo, còn lại toàn bộ mọi người trong đại sảnh đều ảnh hưởng.

Đám mỹ nữ trong kết giới thấy cảnh này, mỗi người không khỏi miệng thành chữ O há hốc mồm.

“Oa! Cha quá mạnh nha!” Kim Minh Tuyết oa một tiếng, ánh mắt nhìn Minh Hạo tỏ ra cuồng nhiệt.

“Đúng đó, Hạo ca giỏi quá ...”

“Yêu Hạo Ca nhất...”

“Hừ, bình thường thôi, đám này chỉ là tép riu, chưa đủ để hấn dùng hết sức” Narede nhìn thấy đám mỹ nữ ánh mắt, nhin không được, miệng lầm bầm nói

Đám mỹ nữ ánh mắt lại lần nữa nổi lên ngọn lửa nóng bỏng, tinh tinh ngôi sao, nhìn chăm chăm Minh Hạo không chớp mắt.

...

Phát động xong năng lực của rinnegan một trong, thời gian chậm lại. Susanoo tay phải cầm thanh kiếm khổng lồ katana, chém ngang về phía đám người một phát.

“Xíchh!”

Toàn bộ đại sảnh phát ra âm thanh trầm thấp, một giây sau, tất cả người trong đại sảnh, bao gồm tất cả vật thể đột nhiên chia làm đôi.

“Phốc....”

“Phốc....”

“Phốc....”

“Phốc....”

“Phốc....”

“Phốc....”

“Ầm ầm ầm ầm!”

“Ầm ầm ầm ầm!”

“Ầm ầm ầm ầm!”

“Ầm ầm ầm ầm!”

Trong chớp mắt mọi thứ hoạt động trở lại bình thường, lúc này, từng dòng suối máu tuôn ra, tràn ngập khắp đại sảnh, kế tiếp từng tiếng ầm ầm vang dội, tất cả đồ vật, bức tường theo đó đổ sụp xuống...

Khi này nhìn lại, khắp nhà ăn trở thành địa ngục, từng thân xác nam, nữ, già, trẻ tình cảnh vô cùng thê thảm.

Bọn hăn nằm trong biển máu, nội tạng, tim, phổi, bừa bọn lòi ra ngoài, hơn nửa có người bị tường đè sập, khiến óc bên trong văng ra ngoài, trông vô cùng ghê tởm.

....

Đem tất cả mỹ nữ thuần di an toàn vào thuyền Zero I, không quên đem tất cả thức ăn cho các mỹ nữ.

Minh Hạo xử lý xong Hỏa Thiên Ngạo trong đầu hệ thống vang lên âm thanh thông báo nhiệm vụ hoàn thành.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, thu được +1 vé siêu cấp may mắn, phải chăng hiện tại sử dụng?”

“Hiện tại lập tức sử dụng!” Minh Hạo nghe vậy vui vẻ, không chút do dự nói.

Màn hình 4D bàn quay hiện lên trước mắt, có 10 ô quay, tượng trưng 10 món khác nhau.

Minh Hạo nhìn bàn quay, phát hiện đồ vật bên trong khác với những đồ vật mà hồi trước hăn quay.

“

Số 1: Bộ dụng cụ SM huyền thoại của Uchiha Itachi.

Giới thiệu: Hàng đêm, mỗi khi Itachi nhớ đến em trai mình Sasuke, nhịn không được lấy kéo ra cắt.....

Số 2: Tủ Điện Thoại Yêu Cầu Thế Giới Tà Ác

Giới thiệu: Dụng cụ của doraemon, dùng để yêu cầu thế giới thay đổi vĩnh viễn, nhưng với điều kiện ‘ngược lại’:

Ví như Yêu Cầu thế giới tất cả con gái không mặc quần áo, ví như yêu cầu tất cả giống cái hiến thân cho mình, ví như khiến tất cả nữ tính ‘khu rừng’ ‘rộng’ hơn...

Số 3: Tinh Trùng Tuyệt Hảo 001

Giới thiệu: đến từ nền văn minh tiên tiến nào đó, vì giúp cho giống loài càng khỏe hơn, cho nên đã phát minh ra Tinh Trùng Tuyệt Hảo (thực chất là ống được tẽ), sau khi tiêm vào người, tinh trùng của người nam tính đó khỏe hơn, phát triển nhanh hơn, bơi lội nhanh hơn bên trong **, khiến phụ nữ mang thai trong vòng 3 tháng sẽ sinh ngay, không lo phản ứng phụ, đứa bé sinh ra có IQ +150~200%.

Số 4: Thanh Kiếm Của Dâm Thần.

Giới thiệu: Cây thánh kiếm của Dâm Thần, từng xông pha nhiều trận chiến nhiệt huyết với tiên nữ, thánh nữ, thần nữ, khiến cho nữ giới lâm than rên rĩ...

Skill 1: Dâm ...

Skill 2: Thông

Skill 3: Cuồng Bạo....

Skill 4: Lên Đỉnh....

Skill 5: Phá Toái

....

Số 5: Triệu Hoán Thần Thoại Âu Cơ

Giới thiệu: trong truyện thần thoại cổ tích Việt Nam, Âu Cơ là tiên nữ giáng trần nhân gian, từng sinh 100 đứa con cho Lạc Long Quân, đám con sinh ra trong thời gian ngắn lớn lên khỏe mạnh...

(cạc cạc cạc)

...

Số 6: Song Tu Long Quân

Giới thiệu: Bộ công pháp song tu vô song do Lạc Long Quân sáng chế, nghe đồn sau khi song tu với Âu Cơ xong Lạc Long Quân mang sức mạnh bán tiên bán rồng.

...

Số 7: Hệ Thống Starcraft 2 Super Bug (Terran)

Giới thiệu: Hệ thống starcraft 2 có chức năng mua lính, mua nhà..., có thể triệu hoán độc lập ra một căn cứ như quân sự, đặc biệt +9999999999999 money + Operation Cwal (tốc độ bug).

...

Số 8: Cấm Kỵ Năng Lực.

Giới thiệu: đạt được một ngẫu nhiên cấm kỵ năng lực như: phá hủy thời gian, phá hủy không gian, điều khiển thời gian, điều khiển không gian, thay

đổi nhân quả...

....

Số 9: Phong Cấm Năng Lực

Giới thiệu: Trên Cấm Kỵ năng lực một cấp độ, cho dù là thần linh khi thấy cũng phải sợ hãi 6 phần, chỉ có thể né tránh, không dám đối đầu.

Năng lực:?

...

Số 10: Tuyệt Vọng Năng Lực

Giới thiệu: Trên Phong Cấm năng lực một cấp độ, cho dù là thần linh khi thấy cũng phải sợ hãi 9 phần, chỉ có thể tuyệt vọng đầu hàng, không dám chạy trốn

Đây là năng lực mạnh nhất bên trong, siêu việt vũ trụ, nắm giữ sức mạnh, quyền năng vô hạn kinh khủng.

Năng lực:?

.....

“Cái này bàn quay là sao hệ thống? Sao ta thấy nó khác với các bàn quay lúc trước vậy?” Nhìn từ số 1-6 Minh Hạo sắc mặt có chút đen, nhưng khi thấy từ 7-10 thì trên mặt hiện lên vui mừng.

“Đừng! Bởi vì ngài hoàn thành nhiệm vụ trận doanh tà ác, cho nên vé quay cũng là thuộc dạng tà ác...!”

Minh Hạo nghe hệ thống giải thích, có chút bó tay rồi, vậy cũng được?

Nhưng nhìn đồ vật từ số 7-10...Ánh mắt hần nổi lên ngọn lửa nóng bỏng, phải biết tệ nhất cũng là hệ thống starcraft, hơn nữa là Super Bug, có thể + 999999 money + tốc độ a...

Cho đến số 10 Tuyệt Vọng Năng Lực, mặc dù không biết sức mạnh hay năng lực thế nào, nhưng thấy giới thiệu còn kinh khủng gấp 100 lần cấm kỵ năng lực hiện tại.

Đây là năng lực siêu việt gấp 100 lần thần linh, siêu việt vũ trụ, kinh khủng nhất năng lực!

Minh Hạo vứt bỏ suy nghĩ vớ vẩn trong đầu, hần nhắm mắt lại click vào nút xanh 'QUAY'.

Trong lòng âm thầm cầu nguyện Đức Chúa, 10 phương cực lạc, Phật tổ bồ đề phù hộ con quay trúng thứ 10, không thì thứ 7 cũng được a....

30 giây sau.

‘Đing! Chúc mừng chủ nhân quay trúng...’ Âm thanh hệ thống vang lên.

...

(Main quay trúng cái gì, các bạn thử đoán xem:v)

Hồi qua một quá viết không nổi nữa (đang viết giữa chừng), hôm nay mới xong:D

-Sorry mấy bác đang chờ lúc đêm khuya nhé @@! Không thông báo trước.:3

-

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Quay Trúng Hệ Thống Starcraft 2 Super Bug (Terran)

Tác giả đôi lời: Mình sẽ chuyển eng toàn bộ tên build sang tiếng việt cho dễ nhớ

Ví như COMMAND CENTER = trung tâm chỉ huy.

BARRACKS = nhà lính,

FACTORY = nhà máy.

STARPORT = xưởng máy bay...

--Có một số vẫn để tên eng như: BUNKER (công trình phòng thủ dưới đất), MISSILE TURRET (công trình phòng thủ trên không)...

Chú ý: có một số build mình sẽ không đưa vào (hay nhắc đến), bởi vì mình không có chơi Starcraft 2, chỉ là tìm tư liệu trên mạng rồi viết thôi, viết nhiều quá mắc công...

-Về phần unit, mình sẽ để nguyên tên Eng + Hình cho ae xem

Còn ae muốn sao, ý kiến gì thì cmt fb nhé (viết terran thôi, không viết 2 tộc Zerg vs Protoss, tương lai thì tính sau)....

P/s: bác nào chưa chơi starcraft 2 thì vào tham khảo, sơ đồ build cùng unit terran tại đây.

<http://us.battle.net/sc2/en/game/race/terran/techtree/lotv>

P/s 2: Bác nào rành (hay pro) kiến thức về sc2 xin add FB nha @@, vs lại thường hay onl buổi tối từ 7h~10h để mình pm hỏi thăm:D!.

(Chủ yếu nhớ các tên + công dụng của từng loại unit hay build là dc)

Fb của mình: facebook.com/kiemsau9x

Tks all.

“Đing! Chúc mừng ngài trúng Hệ Thống Starcraft 2 Super Bug (Terran)

Giới thiệu: Hệ thống starcraft 2 có chức năng mua lính, mua nhà..., có thể triệu hoán độc lập ra một căn cứ như quân sự, đặc biệt +999999999999999 money + Operation Cwal (tốc độ bug).”

Nghe âm thanh trong đầu vang lên, Minh Hạo trong lòng mừng như điên, mặc dù không trúng Tuyệt Vọng Năng Lực, nhưng trúng Hệ Thống Starcraft 2 Super Bug cũng là tốt rồi.

Vài giây sau, trong đầu hằn hình như có một nguồn sức mạnh vô hình nào đó thêm vào.

Hắn nhắm mắt lại cảm nhận, sau đó một màn hình 4D hiện trong đầu hắn.

Bên trong có hai mục, một mục unit, một mục build, phía trên biểu đồ là +999999999999999 Gas, cùng kim cương.

Hắn quan sát một lát, tò mò click vào xem mục unit thử, bên trong hình ảnh hiện ra các hình binh lính khác nhau, ví như Marine Marauder, Reaper,

Ghost.... Nhưng làm hẫng thất vọng chính là, hình ảnh một mảnh đen, không click mua được.

Bấm quay trở lại, bấm vào mục Build, bên trong có một cái nhà sáng lên, đó là trung tâm chỉ huy (COMMAND CENTER).

“Đừng! Bởi vì Hệ Thống Starcraft 2 Super Bug (Terran) quá bug, cho nên hệ thống khuyến mãi +1 (+All Build, Skill Max). Từ nay chủ nhân về sau không cần xây các nhà để đủ điều kiện mua unit, hiện tại tất cả các nhà đều max hết, cho nên có thể mua unit, xây nhà phòng thủ thoải mái.”

Ở lúc này âm thanh hệ thống đột nhiên vang lên trong đầu Minh Hạo.

“Phốc!” Một ngụm máu tươi từ cổ họng Minh Hạo phun ra, trong lòng hoàn toàn bó tay với hệ thống.

“Vậy cũng được?, còn vụ khuyến mãi +1 bug nửa chứ?” Minh Hạo toàn tập bó tay rồi, hẫng thật sự hẫng hán con mẹ nó lời...

Lập tức click trở lại bảng unit, lúc này bên trong tất cả binh lính hoàn toàn sáng rực, không một mảnh tối như trước.

Ý niệm thử bấm vào hình người mặc giáp cầm súng trên tay, dưới có đề tên: Marine.

“Đừng! Bởi vì không có nhà lính, cho nên không thể sản xuất được marine!” Âm thanh hệ thống cơ giới vang lên trong đầu.

“Àch, cần nhà lính? A, đúng rồi, mình ngốc thật, nếu không có nhà lính làm sao sản xuất marine?” Minh Hạo tựa như nghĩ thông, ý niệm bấm quay trở lại giao diện, click vào build.

Bên trong không chỉ build Trung Tâm Chỉ Hủy sáng lên, mà là tất cả build toàn bộ đều sáng lên, Minh Hạo thử nghiệm, ý niệm động, trực tiếp

click vào nhà lính(BARRACKS).

Vừa click vào, một tòa nhà hình ảnh mờ ảo lơ lửng trên không trung xuất hiện trước mắt hẳn, ở dưới đất là có mấy hình ô vuông xanh cùng đỏ xen nhau.

Nhìn cái tòa nhà lớn hình ảnh mờ ảo lơ lửng, mấy ô vuông xanh đỏ dưới đất, lại nhìn xung quanh đồng đồ nát, Minh Hạo lập tức liền hiểu, cái này như trong game xây nhà đồng dạng, nếu không đủ ô đất trống thì sẽ không xây được, và ô vuông sẽ hiện lên màu đỏ.

Minh Hạo thuận di tới một nơi rộng rãi, sau đó click đúp lại nhà lính.

Lúc này các ô vuông đỏ biến mất, thay vào đó là một mảnh màu xanh vuông.

“Tới đây rồi làm sao nữa hệ thống.” Minh Hạo có chút bối rối hỏi hệ thống.

“Đừng! Chỉ cần chủ nhân tập trung ý niệm, truyền lệnh ‘hạ xuống’ là được, nếu muốn tòa nhà bay lên thì chỉ cần chủ nhân truyền vào ý niệm ‘bay lên’...”

Minh Hạo hiểu, lập tức truyền ý niệm ‘hạ xuống’.

“Ầm!”

Ngay thời khắc này, tòa nhà mờ ảo lơ lửng trên không bay xuống dưới đất, bốn chân trụ nặng nề hạ xuống, tạo ra tiếng ‘ầm’ rung chuyển mặt đất.

Khi này, bên trong màn hình nơi hệ thống starcraft xuất hiện nhà lính, phía dưới ghi là: Nhà Lính 01

Sau đó là từng hình ảnh của unit hiện bên dưới: Marine, Marauder, Reaper, Ghost.

Minh Hạo thấy vậy, hai mắt tỏa sáng, điều khiển ý niệm click đúp vào unit Marine.

“Bíp Bíp Bíp”

Âm thanh từ tòa nhà phát ra, theo đó ánh sáng từ tòa nhà chiếu lên, sau ba giây, một người trung niên mặc áo giáp nặng nề, dáng vẻ cao lớn, trên tay cầm khẩu súng lớn màu xanh, từ nhà lính bước ra ngoài.

Hắn đi đến trước mặt Minh Hạo, một tay làm lễ chào quân đội, sắc mặt cứng ngắt, nghiêm trang, cung kính hỏi: “Thưa trưởng quan, ngài có mệnh lệnh gì?”

Minh Hạo nghe người trung niên mặc áo giáp hỏi, sắc mặt bình tĩnh, ra lệnh cho hắn:” người quỳ dưới đất, sửa gâu gâu vài cái đi.”

“Vâng thưa sếp! Gâu gâu gâu gâu...” Người trung niên gật đầu đáp, sau đó không chút do dự thi hành theo mệnh lệnh của Minh Hạo, hắn quỳ xuống đất, sau đó mồm chu lên, sửa gâu gâu như một con chó thực thụ.

Lại tiếp tục thử nghiệm vài lần, ra lệnh cho người trung niên làm đủ trò sm biến thái, ví như tự lấy tay bóp nát jj mình, tự đánh mình...

Nhưng người trung niên như robot phục tùng, không chút do dự làm, sau thi hành xong các mệnh lệnh sm chính mình, người trung niên thái độ hoặc thần sắc vẫn như cũ cung kính với Minh Hạo, có điều lúc này sắc mặt có chút tái nhợt mà thôi.

Phía trên đầu người trung niên hiện lên hai cột, một cột màu đỏ, một cột màu xanh dương, tương trưng cho máu + mana.

Cột máu của người trung niên sau khi bị Minh Hạo lấy làm thí nghiệm xong giảm xuống, chỉ còn 6/10 cột máu.

...

Sau khi thử nghiệm xong, Minh Hạo không gấp gáp mua lính nữa để nhà lính tại đây sử dụng sau, bởi vì hắn hiện tại muốn sớm hoàn thành nhiệm vụ.

Dùng nhẫn thuật biến mình thành Hỏa Thiên Ngạo, sau đó phân thân ra vài cái, biến thành hộ vệ của hắn.

Hồi nãy trước khi rời đi, Minh Hạo có dùng năng lực lục đạo cướp lấy trí nhớ của Hỏa Thiên Ngạo.

Dựa treo trí nhớ, Minh Hạo đi đến trụ sở chính của Hỏa Thiên Tộc, một mặt tái xanh, sắc mặt khinh thường kiêu ngạo đi vào trong.

Hai bên lính canh cổng thấy hắn lập tức cung kính cúi đầu, có điều trong mắt xuất hiện tia nhỏ nhỏ khinh thường.

Hỏa Thiên Ngạo tên trời sinh thiên phú chỉ có 1 tinh phế vật, cho nên lớn lên chỉ có thể làm ăn chơi trác tán đại thiếu gia, suốt ngày chỉ biết khi nam hiệp nữ mà thôi.

Nếu không phải cha hắn là gia chủ Hỏa Vương Tộc, chắc hắn đã bị người giết 1000 lần rồi.

Minh Hạo mặc kệ bọn hắn một đường tiến vào phủ, trong trí nhớ, Hỏa Thiên Hương bị nhốt lại trong mật lao, còn tại sao thì một tên phế vật như hắn(Hỏa Thiên Ngạo) không biết.

Chỉ biết chuyện này liệt vào cơ mật, chỉ có gia chủ cùng các trưởng lão là biết chuyện này ra sao mà thôi.

Hơn nửa dựa theo trí nhớ của tên kia, vài ngày trước thiếu gia của Hỏa Phương Tộc, cũng chính là Phượng Hà Tái đến nhà cầu hôn Hỏa Thiên

Hương, việc này chỉ nghe nói gia chủ, cũng chính là cha của Hỏa Thiên Hương, em gái của Hỏa Thiên Ngạo, hai người là cùng cha khác mẹ.

Mẹ của Hỏa Thiên Hương vì khó sinh nàng mà chết, sau đó gia chủ Hỏa Vương Tộc tái giá với người khác, sinh ra Hỏa Thiên Ngạo.

...

G9 ae

P/s: nhiệm vụ là cứu hỏa vương tộc, chứ không phải hủy diệt, cho nên mình k cho trực tiếp main mua lính dẫn quân đến nhà đánh nhé, dù sao cũng là nhà gái:v

P

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Minh Hạo Nhập Vai Hành Động

(Cảnh 18+ Chú ý chú ý.....Dưới 18+ xin Next qua chương mới để xem, không chịu trách nhiệm...)

(Cảnh 18+ Chú ý chú ý.....Dưới 18+ xin Next qua chương mới để xem, không chịu trách nhiệm...)

(Cảnh 18+ Chú ý chú ý.....Dưới 18+ xin Next qua chương mới để xem, không chịu trách nhiệm...)

....

Minh Hạo giả trang Hỏa Thiên Ngạo, thuận lợi tiến vào phòng Hỏa Thiên Hà, cũng chính là gia chủ hiện tại của Hỏa Vương Tộc.

Bên trong phòng trang trí rất xa hoa rộng rãi, một cái kệ sách dài, một cái bàn, hai bên là ghế salon ngồi hàng dọc, cùng một số dụng cụ thường ngày khác.

Trong phòng đang ngồi trên ghế gồm có bảy người, một người trung niên, năm người lão giả, người còn là một mỹ phụ tóc đỏ.

Người trung niên đang ngồi trên bàn làm việc chính là Hỏa Thiên Hà, năm người còn lại là trưởng lão hiện tại của Hỏa Vương Tộc, còn vị mỹ phụ kia tên là Hỏa Thiên Linh cũng chính là mẹ ruột của Hỏa Thiên Ngạo.

Thấy Hỏa Thiên Ngạo tự ý đi vào mà không gõ cửa phòng, Hỏa Thiên Hà cùng năm vị trưởng lão khác mày hơi nhíu lại, trong mắt hiện lên tức

giận cùng khó chịu, nhưng bọn hắn không nói gì, chỉ có vị mỹ phụ tóc đỏ ngồi kia là ánh mắt cương chiều yêu thương nhìn hắn.

Mỹ phụ chậm rãi đứng lên, nàng đi tới trước người Minh Hạo, khi này, hắn đánh giá mỹ phụ ở khoảng cách gần nhất, rõ nhất.

Nàng ăn mặc quần áo bó sát người, lộ ra bên trong nơi lồi nơi lõm, đường cong duyên dáng, làn da trắng mịn, mắt phượng mũi cao, làn môi mềm mại được tô đỏ như trái táo chín khiến người ta muốn cắn, bên cạnh môi dưới có một cái nốt ruồi làm vị mỹ phụ tăng thêm nét gợi cảm, quyến rũ.

Hỏa Thiên Linh đi đến trước Minh Hạo, đột nhiên ôm hắn vào trong lòng, trên mặt hiện lên cương chiều nhìn hắn, dịu dàng nói: “Thiên Ngạo, người có chuyện gì lại đây? Có việc gấp à?”

Minh Hạo cùng Hỏa Thiên Linh hai thân thể dính sát nhau, hắn có thể cảm nhận được luồng ‘mềm mại nóng bỏng’ ở trước ngực, hơn nữa còn ngửi được hương thơm nóng bỏng từ miệng Hỏa Thiên Linh truyền vào mũi hắn, khiến theo bản năng giật cao ngạo dựng đứng lên.

Như cảm nhận được tiểu cậu bé của Minh Hạo dựng đứng lên, Hỏa Thiên Linh có chút xấu hổ hai má hơi hồng lên, mắt liếc nhìn về phía dưới giật cao lớn của Minh Hạo, tròn mắt chuyển động, lòng thầm nghĩ: “Ah, đứa con này hiện tại cũng lớn rồi, phải mau chóng cưới cho nó một con vợ mới được.”

Minh Hạo trên mặt hiện lên một chút xấu hổ, mặc dù hắn thực lực mạnh, nhưng vấn đề sinh lý không thể điều khiển được, chỉ có thể đành giả bộ ho khan, nhìn Hỏa Thiên Linh, nói sang chuyện khác: “Mẹ à, có biết Hỏa Thiên Hương ở đâu không?”

Nghe Minh Hạo hỏi, Hỏa Thiên Linh mặt vui cười đứng khựng lại, những người khác trong phòng, bao gồm năm vị lão giả cùng Hỏa Thiên

Hà cũng là khựng lại động tác.

Bọn hấn ánh mắt sắc bén nhìn qua Minh Hạo, nghi ngờ, đánh giá vài lần, hồi lâu sau, Hỏa Thiên Hà trầm giọng hỏi: “Người hỏi Thiên Hương làm gì?”

Thấy đám người nhìn mình với ánh mắt nghi ngờ, Minh Hạo làm Hỏa Thiên Ngạo bộ dáng thường ngày, trong mắt hiện lên sợ hãi, sắc mặt trắng bệch, thân hình run rẩy, giọng nói yếu ớt, giải thích nói: “À, là vậy, hồi lúc này Phượng Hà Tái đến nói với ta là hỏi tình hình Thiên Hương sao rồi, khỏe không, đang ở đâu....Cuối cùng dặn dò kêu ta đến hỏi a.”

Nghe Hỏa Thiên Ngạo giải thích, nghi ngờ trong lòng đám người liền tan biến, Hỏa Thiên Hà nhìn hấn, trầm giọng nói: “Việc này không cần người quan tâm, nếu tên Phượng Hà Tái còn đến hỏi, người cứ đem ta ra, nói với hấn là, muốn biết Hỏa Thiên Hương ở đâu cứ tìm ta.”

“Vâng cha” Minh Hạo giả bộ yếu ớt đáp, sau đó tự nhiên lăn ra một chỗ ngất xỉu.

Mọi người nhìn thấy Hỏa Thiên Ngạo đột nhiên lăn ra xỉu, đám người sắc mặt có chút thay đổi.

Hỏa Thiên Linh sắc mặt lo lắng, nhìn qua Hỏa Thiên Hà, nói: “Thiên Hà người mau mau đến xem đứa con mình có chuyện gì?”

Hỏa Thiên Hà nghe vậy gật đầu, thuận di đến Minh Hạo bên cạnh, tay để lên ngực, năng lượng truyền vào người, dò xét hấn.

“Hỏa Thiên Ngạo chỉ là do ăn chơi quá đà mà dẫn đến ngất xỉu thôi, không có gì nguy hiểm, Thiên Linh, người đem hấn ôm vào phòng đi, đừng để hấn nằm tại chỗ này làm mất mặt ta.” Vài giây sau, Hỏa Thiên Hà thả tay ra, sắc mặt âm trầm nhìn Hỏa Thiên Linh nói.

Hỏa Thiên Linh nghe vậy sắc mặt bình tĩnh lại, không nói lời gì chỉ là nhu thuận gật đầu, đi đến ôm Hỏa Thiên Ngạo đi ra khỏi phòng.

Hỏa Thiên Hà đi đến ghề ngồi xuống, sắc mặt buồn bã, chán nản thở dài, nhìn mấy vị lão giả, nói: “Gia tộc tình hình ngày càng tồi tệ, con em thì ngày càng...”

Mấy vị lão giả khác nghe vậy cũng là mặt buồn rầu, một người trong đó nói: “Phải chi có Cố Tổ ở đây thì hay biết mấy, đáng tiếc, Cố Tổ mấy trăm năm trước đã đi sang vũ trụ cao cấp hơn...”

...

Nửa ngày sau.

Minh Hạo nằm trên giường yếu ớt mở mắt ra, nhìn xung quanh căn phòng của ‘mình’, chỉ có Hỏa Thiên Linh vị này mỹ phụ đang ngồi trên ghế, trong mắt lóe lên tia giả hoạt, giả bộ kêu lên một tiếng: “A...”

Nghe thấy Hỏa Thiên Ngạo kêu, Hỏa Thiên Linh thần sắc sốt ruột, nhanh chân đi đến giường ngồi bên cạnh hắn, sờ lên đầu, lo lắng hỏi thăm: “Người thế nào rồi?”

Minh Hạo giả vờ yếu ớt, nói: “Ta thấy trong người nóng, người giúp ta cởi ra được không...”

Hỏa Thiên Linh nghe Hỏa Thiên Ngạo nói có chút sửng sốt, bởi vì lúc này Minh Hạo lại xưng “ta” mà không phải là “con”, nhưng khi thấy sắc mặt hắn tái xanh, nàng rất nhanh bỏ chuyện này ra sau đầu, không tiếp tục suy nghĩ tiếp, hai tay vội vàng cởi áo của hắn ra.

Sau khi nàng cởi xong, lại nghe Hỏa Thiên Ngạo nói tiếp: “Bên dưới nóng quá...”

Lần này, sắc mặt Hỏa Thiên Linh hoàn toàn hồng lên, nhưng nhìn thấy sắc mặt tái nhợt Hỏa Thiên Ngạo, nàng chỉ có thể đành nhịn xấu hổ trong lòng, cắn răng tay cởi quần hắt ra.

Lúc này, trên thân thể của Minh Hạo chỉ còn sót lại cái jj màu trắng ‘khổng lồ’ lộ ra.

Nhìn thấy jj của Minh Hạo, Hỏa Thiên Linh sắc mặt đỏ lên tới tận hai tai, miệng há hốc ra nhìn lấy, đây là lần thứ hai nàng thấy jj của Thiên Ngạo(lần thứ nhất khi còn nhỏ).

“A, nếu mình nhớ không lầm hồi nhỏ tiểu jj của Thiên Ngạo là màu đen mà ta? Tại sao hiện tại màu trắng? Hơn nữa còn ‘to’ đến thế...”

Thời khắc này, ‘Hỏa Thiên Ngạo’ đột nhiên như con sư tử hung mãnh bật dậy trên giường, một tay đè lại vai Hỏa Thiên Linh ép vào tường, một tay kia bịt miệng nàng.

“AAAooooo” (Con đang làm gì thế, thả ta ra) Hỏa Thiên Linh bị Minh Hạo bịt miệng lại, hai mắt phượng nghi hoặc nhìn hắt ô ô ô nói.

“Xettttt”

“Xettttt”

Hai âm thanh quần áo bị xé vang lên.

Minh Hạo như không nghe thấy lời nàng, một tay kia bịt miệng, một tay kia thả đầu vai ra, sau đó một tay kia mạnh bạo xé rách áo của nàng, tiếp đó, nhanh tay mò tới quần nàng xé luôn phần còn lại...

Khi này, quần áo bên ngoài của Hỏa Thiên Linh bị Minh Hạo mạnh bạo xé một mảnh, lộ ra bên trong đồ lót màu đen quấy rũ vô cùng...

Minh Hạo tay thả miệng Hỏa Thiên Linh ra, ánh mắt sáng ngời như sao, nhìn nàng chậm rãi nói: “Người tự cởi hay ta đi tới cởi?” Nói xong, hắn còn liếm môi một cái, trông đáng vẻ của hắn vô cùng đậm tà.

Hỏa Thiên Linh hai tay ôm lấy ngực, thân thể run rẩy chui vào góc giường, ánh mắt như nhìn người xa lạ nhìn hắn, nước mắt không tự chủ tuôn ra, nàng nhìn hắn hỏi: “Người tại sao như vậy?”

Minh Hạo nghe vậy mỉm cười tà ác, nói: “Bởi vì hệ thống nhiệm vụ bắt ta làm vậy”

Nói xong, không màng đến Hỏa Thiên Linh phản kháng, một tay cuồn cuộn xé rách hết quần áo lót của nàng.

Bị xé ra toàn bộ, lộ ra đôi ngực trắng như tuyết nóng bỏng, cùng khu rừng rậm menh mông màu đỏ...

Minh Hạo một tay kia thọt vào “khu rừng thần bí”.

“Nhiệm vụ?”

“A~h người, không thể làm vậy, như vậy là loạn l...” Hỏa Thiên Linh còn chưa nói hết, đột nhiên cảm thấy phía dưới bị tập kích, cả người như bị giật điện, thân thể run lên, thở dốc run rẩy nói...

Minh Hạo nghe vậy trong lòng khinh thường cười một tiếng.

Tay kia nắm ngón tay càng là quấy mạnh chot sâu hơn,

“Học học... Ah...Người không đư~ợc là~m nh~ư vậ~y, nếu không ta l~a l~ên...” Hỏa Thiên Linh thở hồng hộc, cả người càng run mạnh dữ dội, đôi song phong cao ngạo phía trước liên tục lắc lư lên xuống, âm thanh đứt quãng yếu ớt nói.

“La lên? Hừ ta chính là thách người la lên” Minh Hạo cười lạnh một tiếng, lạnh lùng nhìn nàng nói.

Dứt lời, môi kia bá đạo ép miệng Hỏa Thiên Linh, ở khi này, phía dưới ‘bờ hồ’ đã bị Minh Hạo ‘quấy mạnh’, nước từ bờ hồ tràn ra ngoài liên tục.

Thấy thời cơ chín mùi, Minh Hạo không chút do dự đem thương nhảy vào trong hồ!

Vừa đẩy xe bò, Minh Hạo vừa cười nói bên tai Hỏa Thiên Linh: "Không phải người thương ta nhất à? Cưng ta nhất à? Vậy hãy để cho ta yêu thương lại đi, cạc cạc cạc"

"Không!~~~" Âm thanh đau đớn, khốn khổ vang lên...

“Bùm!” Một tiếng, hấn thuận lợi vào trong hồ, sau đó Minh Hạo như con cá tung tăng bơi lung tung bên trong.

Mặc kệ tiếng la hét của từng con ếch bị phản phản kháng, ‘con cá’ vẫn cứng đầu ‘bơi’ ở bên trong...

Con cá vô cùng hưng phấn, bày ra nhiều kỹ thuật bơi cao cấp như: bơi ếch, bơi trườn, bơi bướm, bơi ngửa, bơi chó...

Mặc hồ liên tục mấy tiếng bị con cá giày vò, mặt nước liên tục dâng cao hơn chục mét tràn ra ngoài...

...

Hồi sau, trong phòng vang lên âm thanh tiếng súng bịch bịch bịch cùng tiếng la hét đau đớn, sau đó là từ đau hét chuyển thành hưng phấn...

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Thẻ Hội Viên Giao Dịch?

Làm mưa làm gió nửa ngày, rốt cuộc, ở trời tờ mờ sáng, Minh Hạo mới buông tha cho Hỏa Thiên Linh.

Nhìn xem cả thân hình đầy đặn Hỏa Thiên Linh bị mình cả đêm giày vò, trên miệng dưới bụng hai chân dính đầy màu trắng cùng chất lỏng...

“Con Bướm” bị hành nửa ngày, hiện tại nhìn dáng vẻ của nó vô cùng yếu ớt, chỉ thấy nó thở ra, hít vào chậm chậm, khi này, hai bên cánh của nó hiện lên màu tím, giống như bị người đánh bầm dập đồng dạng.

Hơn nữa, có một điều kỳ lạ là ‘Con Bướm’ hình như hai cánh của nó càng là nở rộng hơn lúc trước.

Minh Hạo còn chưa trở về biến thân, vẫn còn dáng vẻ của Hỏa Thiên Ngạo, sắc mặt bình tĩnh không thay đổi gì, hắn đứng lên mặc quần áo vào, đi tới trước người Hỏa Thiên Linh, kề sát bên tai nàng, thì thầm nói: “Đừng giả bộ, ta biết ngươi đã tỉnh.”

Đôi mắt phượng đẹp của Hỏa Thiên Linh chậm rãi mở ra, bên trong vẫn còn ẩn chứa xuân tình còn chưa hết.

Nàng nhìn Minh Hạo, sắc mặt tức giận nói: “Người bắn vào bên trong cơ thể ta, ngươi có biết hậu quả việc này nếu bị Hỏa Thiên Hà biết?”

“Ta biết, nhưng ta yêu thương ngươi từ lâu, ngươi biết không, ta hàng đêm mê về ngươi, khi này đôi ngực của ngươi rất mềm mại, khiến ta ‘chơi’

đến quên lối về, hơn nửa người biết không, bên trong của người rất sung sướng, vừa ấm nóng, vừa rộng rãi...”

Minh Hạo bắt đầu phát huy tài năng chém gió của mình, một bản tính cao dài dòng được hãn phát huy vô cùng tinh túy...

Hỏa Thiên Linh nằm ở trên giường, càng nghe sắc mặt càng đỏ, hồi lâu sau, khi nghe Minh Hạo nói xong, nàng ánh mắt nhìn về hãn hoàn toàn thay đổi, nếu lúc trước là xa lạ cùng tức giận, thì hiện tại bên trong là một mảnh yêu thương quan tâm nhìn hãn, như ánh mắt người vợ nhìn người chồng đồng dạng.

Nàng ánh mắt nhìn vào đôi mắt hãn, như muốn xem thấu tất cả lời hãn hư thực, hỏi: “Người tất cả là nói thật?”

“Đúng, tất cả những gì ta nói là thật.” Minh Hạo ánh mắt đối diện với mắt nàng, giọng nói vô cùng chân thành, chậm rãi nói.

“Vậy người biết hậu quả chuyện này?” Hỏa Thiên Linh nhắm mắt lại trầm tư một lát, như quyết định gì trọng đại, nàng mở mắt ra, ánh mắt chăm chú nhìn hãn, hỏi lại lần nữa.

“Ta biết hậu quả chuyện này, sau hôm nay ta sẽ rời đi.” Minh Hạo chắc chắn nói.

“Người rời đi...?” Hỏa Thiên Linh nghe vậy, mắt hai bên giọt lệ không tự chủ trào ra...

“Đúng” Minh Hạo gật đầu, sắc mặt nghiêm túc đáp.

Hỏa Thiên Linh không nói gì, chỉ là nàng bò tới trước người Minh Hạo, cở từng nút áo của hãn ra, đôi mắt phượng xinh đẹp nhìn hãn, cười nói: “Vậy lần này để ta đi...”

Nói xong, nàng thuần thực cở hết đồ hăn ra...

....

Một hồi sau, Minh Hạo tất cả quần áo đều thoát, tiếp đó, chỉ thấy Hỏa Thiên Linh cúi người xuống ngậm lấy cây kem sữa tươi...

Trong phòng tiếp tục vang lên khúc giao hoan sung sướng đê mê...

....

“Ta đi, người ở lại bảo trọng.” Minh Hạo hôn nàng một cái, nhìn Hỏa Thiên Linh ôn nhu nói.

“Người cũng vậy.” Hỏa Thiên Linh gật đầu.

Minh Hạo gật đầu, sau đó rời khỏi phòng.

Đi ra bên ngoài, hăn nhìn vào nhiệm vụ phần thưởng mà nhiệm vụ đưa.

...

Quay lại một ngày trước

Khi này hăn bước vào phòng của Hỏa Thiên Hà, thì âm thanh hệ thống vang lên: “Đing! Chủ nhân nhận được nhiệm vụ từ hắc ám trận doanh.”

*Tên nhiệm vụ: NTR(Cắm Sừng) Hỏa Thiên Hà (bắt buộc).

Nội dung: Trong vòng 2 ngày, làm mọi cách chịch vợ của Hỏa Thiên Hà, cúng chính là Hỏa Thiên Linh, khiến nàng đạt hảo cảm đến 90, sau đó khiến nàng mang thai của chủ nhân.

Phần Thưởng: +1 thẻ hội viên giao cấp tân thủ giao dịch vĩnh cửu.

Thất bại: JJ teo nhỏ còn 0,1mm.

...

Minh Hạo đưa ý niệm vào túi đồ, bên trong nằm lẳng lẳng mấy đồ vật cũ, còn có một cái thẻ màu đen, bên trên có ký hiệu hình lá cờ 5 sao vàng màu đỏ, ở dưới lá cờ 5 sao vàng ghi là “Hội Viên Giao Dịch Tân Thủ”.

Hắn click vào chiếc thẻ, xem thông tin thử

.

“Tên vật phẩm: thẻ hội viên giao dịch tân thủ.

Giới thiệu: Người sở hữu thẻ này trở thành nhân viên giao dịch do thương hội lớn nhất trong vũ trụ, chuyên buôn bán xuyên toa toàn vị diện, tổ chức tên là Lạc Việt Thương Hội.”

“Đây, đây...chính là tấm thẻ để giao dịch các vị diện với nhau? Chuyện này cũng được!?”

Minh Hạo nhìn xem giới thiệu, hắn hoàn toàn lâm vào trạng thái ngây dại, cái này cũng được? Vậy chẳng phải mình giống như mấy tên tiểu thuyết nhân vật chính có thể buôn bán giữa các vị diện rồi?

Trên mặt hắn hiện ra vui mừng như điên, lập tức hỏi hệ thống: “Cái thẻ này sử dụng như thế nào hệ thống?”

“Đừng! Chủ nhân chỉ cần click đúp sử dụng là được, sau đó hệ thống sẽ chỉ dẫn sau...”

Minh Hạo nghe vậy gật đầu, nhanh chóng click vào tấm thẻ, nhấn ‘sử dụng’.

“Đừng! Chủ nhân Sử dụng thành công thẻ hội viên giao dịch, chúc mừng ngài, từ nay chủ nhân là thành viên giao dịch của Lạc Việt Thương Hội, xin mời ngài đọc kỹ các quy định của thương hội trong khi giao dịch...”

- 1: Không được tự ý dùng sức mạnh đánh người mua.
- 2: Không được chạm vào người mua(hoặc người bán) khi chưa được cho phép.
- 3: Không được tự ý tự do giao dịch khi chưa đạt đến cấp 3 giao dịch hội viên...
- 4: Bởi vì ngài là hội viên tân thủ, cho nên nhiệm vụ rất dễ, chỉ cần trong vòng 1 tháng làm giao dịch 1 lần là được...
- 5: Không được xúc phạm đến khách hàng... ”
- 6: Ngài là người bán, khách hàng là người mua, cho nên xin chú trọng lời nói, cử chỉ, nếu khách hàng gởi báo cáo hoặc đánh giá thấp, hiệp hội có thể hạ ngài đăng cấp hoặc tước mất thẻ tư cách hội viên...

...

Minh Hạo sau một hồi hệ thống giảng giải cách sử dụng, các quy định... hẳn hiện tại hoàn toàn hiểu cách sử dụng, làm giao dịch.

Tân thủ hội viên mới vào sẽ được cho 100 điểm G, điểm G cũng chính là điểm giao dịch thông dụng ở đây.

Ở trong một tháng, người hội viên tân thủ phải giao dịch thành công một lần với khách hàng, nếu không sẽ bị tước mất tư cách hội viên.

Hơn nữa, mỗi lần giao dịch thất bại, sẽ bị trừ mất 50 điểm G, nếu như Minh Hạo trong tháng đó giao dịch hai lần thất bại, sẽ bị tước đi tư cách hội viên.

Trừ điểm G tùy theo đăng cấp hội viên, đăng cấp hội viên càng cao, thì điểm trừ cũng là càng cao lên.

Còn điểm G sau khi giao dịch thành công với khách hàng thì tùy thuộc vào vật phẩm, nhiệm vụ cấp độ.

Nhiệm vụ chia đẳng cấp làm: SSS, SSS,SS,S, A, B, C, D, E, F.

Nhiệm vụ F là dành cho tân thủ, E là dành cho cấp 2, còn D C B A dành cho thuộc loại tự do (ngẫu nhiên), người hội viên có thể tự do nhận nhiệm vụ, hoặc là ngẫu nhiên do hệ thống thương hội phát ra.

Hội viên đẳng cấp được phân chia làm: 1 (tân thủ), 2, 3,4 ...10.

Càng lên, điều kiện yêu cầu lên cấp càng khó, các nhiệm vụ cũng là càng khó hơn, thậm chí là nguy hiểm đến tính mạng.

Ví như đẳng cấp 1 đến 2 chỉ cần kiếm đủ 500 điểm G là lên cấp 2.

Còn từ đẳng cấp 2 đến 3 không những điểm yêu cầu giao dịch cao, mà nhiệm vụ khó hơn, mà còn phải đạt được 10 cuộc giao dịch thành công trong tháng mới đủ điều kiện lên cấp.

Nếu như người hội viên trong tháng đó không đủ điều kiện sẽ bị hạ cấp, nếu hạ đến 1 mà chưa đạt đủ điều kiện sẽ bị tước mất tư cách hội viên

Giao dịch thì có rất nhiều loại. Ví như giao dịch đồ vật, có thể trao đổi các vật phẩm, với điều kiện là bọn chúng có giá trị bằng, ngang nhau.

Còn nhiều loại khác như: hộ tống, ám sát, tìm kiếm bảo vật...

Tùy theo nhiệm vụ của từng khách hàng yêu cầu.

Các loại nhiệm vụ như hộ tống, ám sát, tìm kiếm bảo vật...

Những nhiệm vụ này hồi báo rất phong phú, nhưng cũng kèm theo đó bọn chúng rất nguy hiểm, người giao dịch thậm chí có thể mất mạng trong lúc thi hành nhiệm vụ.

...

Điểm G có thể dùng để mua sắm các loại vật phẩm từ thương hội, mà các vật phẩm có rất nhiều, đa dạng từ các vị diện, vũ trụ khác.

Mà người hội viên có thể tiến thành mua hoặc bán các vật phẩm cho những người hội viên khác, hoặc mở phòng bán đấu giá các vật phẩm, nhưng chỉ có đẳng cấp 5 mới có thể mở được....

Còn có nhiều chức năng khác, có thể nói là vô cùng phong phú...

...

“Đình! Phải chăng lúc này tiến hành giao dịch?” Âm thanh hệ thống vang lên hỏi thăm.

“Tạm thời không.” Minh Hạo lắc đầu nói.

Hiện tại còn nhiệm vụ phụ còn trên thân, nào rảnh hán giao dịch? Hơn nửa thời hạn là một tháng, hẳn còn rất nhiều thời gian để giao dịch a.

...

Trong phòng một vị trưởng lão nào đó của Hỏa Vương Tộc.

“Phốc...”

Trên giường, lão giả đang ngủ say ngon lành bỗng nhiên nơi ngực bị một bàn tay xuyên qua.

Chỉ có thể ở lúc cuối cùng hai mắt trợn tròn lên rồi gục xuống...

“Ningendo” Âm thanh trầm thấp đầy nam tính vang lên trong phòng...

(tôi có chương)

...

P/s: viết hồi qua 1k5 chữ rồi, nhưng vì hoàn thành cái hệ thống giao dịch hội viên mới này, nên mình bỏ ra vài tiếng viết cái hệ thống khác, chương để đó chưa đăng.

Sau đó sáng nay hoàn thành phần hệ thống giao dịch, vào chương hôm qua chỉnh sửa lại một số chỗ cho phù hợp...

P/s 2: truyện từ nay bắt đầu chú trọng chất lượng, văn phong, nội dung mạch truyện, không chú trọng tốc độ ra chương (nhớ hồi trc bạo mấy chương, nhưng vì k chú trọng nội dung, dẫn đến mạch truyện lạc...văn yếu kém, rất nhiều đọc giả phản nản lúc đó, hiện tại ta vẫn còn nhớ như in ^_^)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Con Gái Ta?

Theo trí nhớ của trưởng lão Hỏa Vương Tộc, bởi vì Hỏa Thiên Hương phạm vào trọng tội nào đó nên bị bắt giam bên dưới lòng đất sâu nhất bên trong Hỏa Vương Tộc.

Trải qua tầng tầng lớp lớp cảnh vệ, Minh Hạo giả mạo bộ dáng trưởng lão, thuận lợi tiến vào nơi mà Hỏa Thiên Hương bị giam giữ.

Trong đây vô cùng tối tăm, chỉ có một tòa ngục sắt khổng lồ che đầy bên trong, xung quanh chỉ có hai người trung niên là canh gác.

Thấy Minh Hạo tiến vào, hai người tiến đến chặn lại, lễ phép cúi đầu, cung kính hỏi: “Ngài đến đây là?”

Minh Hạo thần sắc lạnh nhạt nhìn hai người, nhàn nhạt nói: “Hỏa Hỏa Vương Hỏa Hỏa *****7”

Hai người nhìn nhau gật đầu, đưa cho Minh Hạo một cái chìa khóa, bọn hắn cúi người cung kính nói: “Đây là chìa khóa, xin mời trưởng lão vào trong.”

Minh Hạo gật đầu thần sắc lạnh nhạt tiếp chìa khóa, mở khóa cửa sắt ra, đi vào.

“Kẹt kẹt kẹt...” Âm thanh nặng nề cửa sắt mở ra

Minh Hạo đi vào trong, ngẩng nhìn xung quanh căn phòng tù, bên trong được bao bọc bức tường sắt cao lớn, chỉ chứa một cửa sổ hình chữ nhật

rộng bằng bàn tay em bé mà thôi.

Nhưng nơi này được giữ rất sạch sẽ, không một con chuột hay con gián như các nhà tù ở thế kỷ 21.

Ở đây để đơn giản là một chiếc giường đủ một người nằm.

Hai mắt nhìn qua giường, nằm trên giường là một cô gái tóc đỏ đang nhắm mắt ngủ, nàng ăn mặc quần áo màu đỏ bó sát người, lộ ra đường cong duyên dáng.

Đôi ngực ‘khổng lồ’ của nàng vươn ra ngoài như muốn phá áo, làn da trắng như tuyết, đôi mắt phượng mi dài...

Hiện nàng tư thế nằm nhìn vô cùng lười biếng, phóng dăng, khiến người muốn phạm tội.

Hai chân giang rộng ra hai bên, đôi ngực hít thở chập trùng lên xuống liên tục, nhất là nhìn đôi môi nàng, mọng đỏ như trái táo, khiến người ta nhìn mà muốn cắn ngay.

...

“Kẹt kẹt kẹt...” Âm thanh nặng nề cửa sắt mở ra

Nghe thấy âm thanh cửa sắt mở ra, Hỏa Thiên Hương nằm trên giường mở mắt ra nhìn về phía cửa.

Chỉ thấy một lão già tóc bạc bước đến, thấy người này, Hỏa Thiên Hương nhanh chóng ngồi dậy, vẻ mặt lạnh lùng nhìn lão già, nói: “Người đến đây làm gì? Vương lão.” Âm thanh của nàng vô cùng lạnh lẽo, hai mắt nhìn hằn như nhìn kẻ thù đồng dạng.

Nghe Hỏa Thiên Hương kêu mình là Vương lão, Minh Hạo hơi sững sờ, sau đó chợt nhớ tới người đang biến thân tên là Vương lão, lập tức hấn lấy

lại tinh thần, hấn cần thận đóng cửa sắt lại.

Hấn bắt đầu biến mình về dáng vẻ ban đầu.

Hỏa Thiên Hương nhìn ‘Vương lão’ đột nhiên dung mạo thay đổi, biến thành người thiên niên trẻ tuổi, sắc mặt nàng thay đổi, dung mạo, khuôn mặt kia...

Hàng đêm nàng vẫn nằm mơ thấy khuôn mặt hấn, có điều dáng vẻ lùn tịt kia kia hình như cao hơn một năm trước...

“Người chính là... Minh Hạo?” Hỏa Thiên Hương Âm đôi nhãn hỏa cầu nhìn chăm chăm người thanh niên, âm thanh run rẩy, không xác định hỏi.

“Đúng, là ta.” Minh Hạo gật đầu mỉm cười nhìn nàng.

“Người có bằng chứng gì để chứng minh mình là Minh Hạo?”

Nghe thấy Minh Hạo xác nhận, nhưng Hỏa Thiên Hương không nóng vội, chậm rãi đứng lên, hai mắt nhìn thẳng vào hấn hỏi.

“Người có nhớ lúc đầu chúng ta gặp nhau? Khi đó người ‘bóp’ của ta, còn ta ‘thọt của người...”

Minh Hạo kể ra lúc đầu khi mình cùng Hỏa Thiên Hương gặp nhau tình huống...Sau khi kể xong, hấn kiên nhẫn chờ đợi nàng trả lời.

Hỏa Thiên Hương lúc này sắc mặt từ lạnh lùng chuyển thành kích động,, nàng đợi không được chạy đến ôm Minh Hạo vào.

Nước mắt không tự chủ trào ra ngoài, nàng hai mắt phượng ngẩng đầu lên nhìn hấn, giọng miếu máo nói: “Người biết không, từ ngày ta bị người thọt ‘nơi ấy’, ta đã mang thai của người, sau đó...”

“Khoang, người nói là ta thọc người chỗ đó, khiến người mang thai?” Minh Hạo đang nghe đến đây có chút ngây ngời, không khỏi cắt ngang Hỏa Thiên Hương nói.

“Đúng vậy.” Hỏa Thiên Hương hai mắt đầm lệ gật đầu xác nhận chuyện này.

Minh Hạo nghe Hỏa Thiên Hương xác nhận, mồ hôi từ trên trán không tự chủ rơi xuống, sắc mặt có chút đen, cái này, chuyện này cũng quá ảo a? Lỡ thọc vào một cái thôi mà đã mang thai rồi?

Cúi đầu nhìn về 5 ngón tay trắng tinh của mình...chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết bàn tay vàng? Thọc một phát mang thai?

“Hèn gì hồi trước quan hệ độ hảo cảm Hỏa Thiên Hương lại đột nhiên tăng đến hơn 90...”

Minh Hạo hiện tại đã nghĩ thông suốt việc này.

Hỏa Thiên Hương thấy Minh Hạo không phản ứng, nàng âm thanh lạnh lạnh như phượng hoàng nói tiếp: “Sau khi trở về gia tộc, vài tháng sau bụng ta phình to ra, đến lúc đó đi kiểm tra thử, ta mới biết mình đang mang thai, sau chuyện đó, cả gia tộc ta cũng biết chuyện này, tất cả mọi người lúc đó đều chấn động...”

Nàng nói tới đây, giọng bỗng nhiên trở nên ghen ngạo, nói tiếp: “Sau đó mọi người hỏi ta đứa con của ai, ta không dám nói người là cha đứa bé, vì ta nghĩ người chỉ mới 6 tuổi, hơn nửa sợ bọn hắc tặc tìm đến người phiền phức... Ta chỉ có thể nói là không biết...Lúc đó bọn hắc tặc tưởng rằng đứa con của ta là với tên tạp chủng thấp hèn nào đó, cho nên bọn hắc tặc tưởng ta vì vậy mà không dám nói, chỉ có thể bức tức đem chuyện này ẩn giấu cơ mật, đem nhốt ta lại trong phòng, nhưng bọn hắc tặc vẫn chăm sóc, cho ta ăn đầy đủ”

“Nửa năm sau, ta sinh đứa bé ra, cuối cùng gia tộc chịu thả ta ra, để ta tự do chăm sóc đứa bé...”

Cũng chính vào lúc đó, đột nhiên Phượng Hà Tái, cũng chính là công tử Phượng cổ lão gia tộc đến cầu hôn, nhưng cha ta không chịu, hẳn chỉ có thể hậm hực bỏ về...”

“Mọi chuyện tới đây chưa kết thúc, hẳn như đĩa dai bám lấy không chịu nhả ra, ngày nào cũng tới làm phiền ta... cho tới khi.”

...

Vài năm trước...

“Ta đã nói rồi, ta không thích người, với lại trong lòng ta đã có người khác, xin người đừng làm phiền ta.” Hỏa Thiên Hương ánh mắt lạnh lẽo nhìn người thanh niên ăn mặc quần áo công tử ca phú quý, trên tay cầm cây quạt, miệng nhe răng cười mủm mỉm nhìn nàng.

Hôm nay do quá buồn chán, cho nên nàng âm thầm trốn ra gia tộc dẫn con gái đi chơi, nhưng lúc này con gái mắc tề, nàng đành phải dẫn con gái đi wc, còn nàng đứng ở ngoài canh gác...

Lúc này, đột nhiên Phượng Hà Tái từ đâu dẫn đám hộ vệ ngăn cản đường đi của nàng, khiến nàng vô cùng buồn bực đến phát điên, nếu không phải tên này là con của gia chủ cổ tộc Phượng gia,, chắc nàng đã giết tên khốn kiếp này từ lâu rồi.

Phượng Hà Tái sắc mặt âm đặng, ánh mắt rực lửa nhìn đôi ngực Hỏa Thiên Hương, hẳn cười âm tà nói: “Nếu người chịu đồng ý kết hôn, thì gia tộc của ta sẽ giúp đỡ gia tộc người trong hoàn cảnh khó khăn này, người biết tình hình gia tộc mình mà...”

“Đủ rồi!” Hỏa Thiên Hương sắc mặt giận dữ hét lên một tiếng, tay chỉ vào mặt hắn, âm thanh lạnh lẽo nói: “Người nói đủ chưa? Ta nghe câu này của người hơn một ngàn lần muốn chai tai rồi, hiện tại người có thể dứt.”

“Người cái con tiện nhân, chờ đó, có ngày người phải tự mình quỳ gối dưới hán ta van xin, đến khi đó, ta sẽ cho người biết hối hận vì sống trên đời là thế nào.”

Phượng Hà Tái nghe vậy sắc mặt lúc đỏ, lúc đen, ánh mắt thâm tà nhìn chằm chằm khuôn mặt tuyệt mỹ kia, lạnh giọng nói

Ở lúc này, có một bé gái da thịt béo trắng, mái tóc đỏ dài được cột ngắn gọn chùm lại hai bên đầu, nàng đi đến bên người Hỏa Thiên Hương, tay kéo quần, âm thanh trong trẻo, nhẹ giọng nói: “Mẹ me mẹ, con đi vệ sinh xong rồi.”

Thời khắc này, toàn bộ người ở đây sắc mặt đều cứng lại, kể cả Hỏa Thiên Hương từ sắc mặt cứng lại, sau đó chuyển thành trắng bệch

“ Thôi xong rồi...chuyện này nếu đồn ra Hỏa Vương Tộc danh dự toàn bộ mất hết...”

“Tốt tốt tốt, con tiện nhân, không nghĩ người hiện tại có đứa con với thằng súc sinh nào rồi? Sao ta không biết nhỉ? Nếu ta đoán không lầm hay là đứa con của người là...”

Phượng Hà Tái trong mắt vui vẻ hiện lên, hắn nói giữa chừng, không nói tiếp, câu sau chỉ cần là người thông minh thì ai cũng có thể đoán được.

“Im ngay! Người không được đem chuyện này ra ngoài, nếu không...” Hỏa Thiên Hương sắc mặt lạnh lại, có chút âm trầm nhìn hắn nói.

“Nếu không thì sao?” Khi này Phượng Hà Tái mỉm cười thâm tà càng là rực rỡ, giống như có món đồ chơi mới đồng dạng, vô cùng hứng thú hỏi lại.

“Nếu không ta cùng người không đội trời chung!” Hỏa Thiên Hương sắc mặt càng lạnh, nhưng là giọng nói có chút yếu ớt, hiển nhiên câu này nàng nói ra là vô nghĩa.

“Ha ha ha, tốt, nếu thế chúng ta không đội trời chung, người đợi món quà lớn của ta tặng cho người vào ngày mai đi, hahahaha.” Phượng Hà Tái cười càng vui vẻ nói, hai mắt híp lại, nhìn khuôn mặt hiện giờ của hắn vô cùng đắc, tiện, tay lay động cây quạt càng nhanh hơn, sau đó cười điên cuồng phất tay bỏ đi.

Hỏa Thiên Hương sắc mặt trắng bệch, cả người vô lực ngồi xuống đất.

Cô bé tóc đỏ kia thấy mẹ mình bỗng nhiên ngồi xuống, nàng không hiểu, khờ khạo hỏi: “Có chuyện gì vậy mẹ?”

Hỏa Thiên Hương quay qua nhìn con mình, nàng lắc đầu, cười nói: “Không có gì, chúng ta hôm nay không đi chơi nữa, về thôi...”

Nghe không được đi chơi nữa, cô bé hiện lên vẻ mặt hơi buồn, nàng chỉ có thể nhu thuận gật đầu.

...

“Ngày hôm sau, chuyện ta có đưa con truyền khắp Hỏa Thiên Tinh, hơn nửa có nhiều lời đồn xấu khác nhau do Hà Phượng Tái một tay tạo thành...”

Chuyện này khiến cho tất cả gia tộc mất hết mặt mũi, cuối cùng chỉ có thể đem ta bắt giam tại đây, còn đưa con gái thì đưa cho người khác nuôi...

Hiện tại nửa năm rồi chưa gặp con bé, không biết nó hiện tại ra sao...”

Hỏa Thiên Hương kể tới đây, sắc mặt hiện lên buồn bã, nhớ nhung...

“Yên tâm, có ta ở đây, ta sẽ đưa đứa con của mình trở về an toàn, gia đình chúng ta sẽ đoàn tụ, nếu ai cản đường, tất cả người đó đều phải xuống

địa ngục!

Hơn nữa, kẻ nào đã xúc phạm nhục mạ đến người, ta sẽ tự tay giết tất cả bọn hăn, trả thù cho người!”

Minh Hạo nghe Hỏa Thiên Hương kể xong, sắc mặt lạnh lùng như băng, hăn nhìn Hỏa Thiên Hương bá đạo nói.

Dù sao con bé cũng là con của hăn với Hỏa Thiên Hương, hăn không muốn người thân mình bị tổn thương.

Trong lòng thề, nếu con bé bị mất một sợi tóc nào, hăn lập tức không chút do dự diệt cả nhà tên đó, thậm chí những tên gia tộc họ phải giết hết!

Các người cầu mong đi...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Người Không Tin Tưởng Ta?

Nghe Minh Hạo bá đạo lời nói, trong lòng Hỏa Thiên Hương run lên, có cảm động, có sợ hãi, nàng hai tay càng ôm chặt ghì lấy hắn, mắt phượng nhìn hắn, ôn nhu nhỏ nhẹ nói: “Người đừng rời xa ta, đứa con đã rời xa ta rồi, người đừng bỏ ta lại cô đơn một mình”

“Vậy người không tin chồng mình à?” Minh Hạo nghe nàng nói, trên mặt thần sắc hiện lên lạnh lùng, trầm giọng hỏi

“A”

Hỏa Thiên Hương nghe vậy a một cái, hai tay tự chủ buông ra, đứng ngơ ngác nhìn về khuôn mặt tuấn tú Minh Hạo, quen thuộc lại lạnh lùng hàn băng nhìn nàng, không còn giống như trước.

“Người tại sao không nghĩ đến ta lại thuận lợi tiến vào đây!? Người tại sao không nghĩ đến ta vì sao có thể biến ảo Vương trưởng lão?”

Minh Hạo âm thanh lạnh lùng vô cùng, ánh mắt sắc bén nhìn nàng hỏi liên tục.

“Ta ta ta ta...” Hỏa Thiên Hương nghe Minh Hạo hỏi, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, nói năng không nên lời.

“Ta thật sự quá thất vọng về người Hỏa Thiên Hương, không nghĩ người lại không tin chồng của mình.” Minh Hạo lắc đầu thở dài nói.

Hỏa Thiên Hương nghe Minh Hạo lời nói, sắc mặt càng trắng hơn, nước mắt không tự chủ chảy ra, răng cắn chặt môi, hai bàn tay run rẩy, móng tay cắm sâu vào thịt lòng bàn tay, máu tươi từng giọt tí tách rơi xuống đất.

Mà lúc này nàng vẫn hồn nhiên không thấy đau, bởi vì lời nói Minh Hạo càng làm tim nàng đau hơn...

Đúng vậy, nàng từ đầu khi nhìn thấy hắn vào đây, trong lòng thật sự không tin tưởng hắn có sức mạnh, năng lực này...

Kể cả khi lúc này nghe hắn nói lời bá đạo, nàng không tin tưởng tất cả lời của hắn, khi đó chỉ tưởng rằng hắn là tuổi trẻ, máu nóng bốc lên đầu, ý định xung phong liều chết...

Nhưng hiện tại nghe hắn hỏi từng câu, nàng như được hồi chương đánh thức tỉnh lại.

Đúng vậy, tại sao hắn lại thuận lợi vào đây được mà trên người không có một chút thương thế? Hơn nữa còn là dung mạo của Vương trưởng lão? Mà cho dù giả mạo Vương trưởng lão nhưng nếu không có mật mã thì không thể tiến vào.

Nghĩ đến đây, nàng như đứa bé hối lỗi, cúi đầu xuống, nàng âm thanh yếu yếu, nói: “Ta biết lỗi rồi...”

Minh Hạo gật đầu cười nói: “Tốt! Ta cũng không phải người nhỏ mọn, nếu người đã biết lỗi thì ta cũng không làm khó người, nhưng người phải...”

Nói tới đây, hắn không tiếp tục nói nữa, nhưng thần sắc trên mặt hiện lên có chút tà ác...

Hỏa Thiên Hương nghe vậy cùng nhìn thấy sắc mặt Minh Hạo, nàng rất nhanh đoán được ý đồ hắn. Đôi mắt phượng hiện lên diễm lệ e thẹn, hai má

xinh xắn hồng hào một mảnh, đôi tay mảnh khảnh tự chủ cở ra từng cúc áo...

Kế tiếp là áo lót màu đỏ bên trong...

Vài giây sau, đôi ngực trần thỏ ngọc to lớn của Hỏa Thiên Hương lồ lộ ra, đôi ngực tròn trịa trắng như tuyết, hai nhụy hoa màu đỏ nóng nảy như lửa...

Bàn tay trắng nõn tiếp tục cở xuống chiếc quần dài màu đỏ...

....

Một hồi sau, toàn thân thể lỏa lồ lộ ra.

Đôi song phong lớn trắng như tuyết, phía dưới là vòng eo thắt tha, đường cong hình chữ S...

Phía dưới là khu rừng màu đỏ rậm rạp mà thần bí, khiến người tò mò, muốn khai phá nó...

“Tốt, tới lượt ta...” Minh Hạo mỉm cười tà ác nói, sau đó cở hết quần áo, chậm rãi đi đến trước người Hỏa Thiên Hương, hấn không nhanh không chậm môi hôn môi nàng...

Hai chiếc lưỡi như con rắn nước đồng dạng ẩm ướt giao nhau.

Sau một hồi nút lưỡi, ánh mắt hai người tình ý mê ly ngày càng nồng đậm.

Tiếp đó Minh Hạo hai tay bế Hỏa Thiên Hương đi đến chiếc giường, để nàng nằm lên trên

Hắn bắt đầu dùng kỹ thuật đỉnh phong đàn ông mà hồi trước từ cửa hàng mua, đầu tiên là nhẹ nhàng môi ngậm tai Hỏa Thiên Hương, sau đó lưỡi

nhẹ nhàng liếm láp lấy...

“Ah~ Hạo ca...” Hỏa Thiên Hương cả người như bị giật điện, cả thân thể đỏ lên, run rẩy dữ dội, nơi ngực nhụy hoa như bị kích thích căng cứng ra...

“Thấy thế nào? Sướng không Hương nhi?” Minh Hạo nhẹ nhàng đưa lưỡi liếm láp lấy xung quanh tai nàng, nhẹ giọng thì thầm nói.

“Sướng Hạo ca...” Hỏa Thiên Hương sắc mặt hồng hào, hơi thở đứt quãng, âm thanh run run nói...

Minh Hạo tiếp tục liếm từ tai nàng, đến cổ nàng, sau đó là nơi ngực khổng lồ, hắn một bên miệng tham lam liếm láp nhụy hoa, một tay bóp nơi ngực bên kia, một tay còn lại thọc vào trong khu rùng thần bí...

...

10 phút sau...

Một lâu hồi sau, Hỏa Thiên Hương bị Minh Hạo bàn tay, cùng cái lưỡi trêu chọc cả người, khiến cả người nàng cảm thấy vô cùng nóng rực, nhất là khu rùng thần bí liên tục ‘nước thánh’ chảy ra ngoài...ánh mắt nàng biến thành mê ly...

Nàng nhìn Minh Hạo, ánh mắt cầu xin, nói: “Hạo ca đưa cái đó vào người Hương nhi đi, hãy đem cái đó lấp trống Hương nhi.... Hương nhi chịu không được nữa...”

Nói xong, nàng giang hai chân ra thành hình chữ V, một điểm đỏ từ khu rùng thần bí lộ ra trước mắt Minh Hạo...

Minh Hạo nhìn nàng mỉm cười tà ác, nói: “Chẳng lẽ ta làm cho người sướng, người không làm lại cho ta?”

Hỏa Thiên Hương sắc mặt đỏ lên, nàng gật đầu, sau đó nàng ngoan ngoãn như chú cún con, bò lại tới trước người Minh Hạo đưa chiếc lưỡi của mình ra, liếm láp lấy ‘cây kem’ của Minh Hạo.

“Ộp ộp ộp...” Nàng mặc đầu lần đầu ‘liếm’ ‘kem’, nhưng lộ ra vô cùng thuần thực, chiếc lưỡi lên xuống liếm cây kếm...

Từ đầu đến cuối kem... không chứa chỗ nào.

...

5 phút sau.

Cây kếm không những không tan chảy, mà còn ‘to ra’, Minh Hạo hài lòng nói: “Tốt, hiện tại ta sẽ làm người sung sướng...”

“Hạo ca, đây là lần đầu của Hương nhi, xin người nhẹ nhàng...” Hỏa Thiên Hương nói, âm thanh bên trong vô cùng lộ ra chờ mong, sắc mặt nàng hồng hào, nhu thuận gật đầu, sau đó làm thế con doggy chống hông ra sau...

“Ừm...” Minh Hạo gật đầu ôn nhu nói, sau đó chậm rãi đưa súng tiến vào trong lỗ...

...

Lúc này, đột nhiên trong ngực tối vang lên âm thanh bạch bạch bạch tiếng súng vang cùng tiếng thở dốc hồng hộc, hưng phấn của nữ tính....

Hai tên trung niên canh cửa phía trước đột nhiên nghe âm thanh này, lập tức trog đầu nghĩ đến tình cảnh *****

Sau một hồi sắc mặt hai người biến đổi, nhanh chóng mở cửa sắt ra, nhưng đáng tiếc cánh cửa sắt giống như bị khóa chặt.

“Chìa khóa, chìa khóa... mau phá cửa vào trong, nghe âm thanh giống như tiểu thư bị trưởng lão *** cưỡng gian”

“Àch, bây giờ làm sao?”

“Đồ ngu, mau đi thông báo các trưởng lão, gia chủ tới đây nhanh, phải biết cánh cửa này làm bằng chất liệu vô cùng cứng rắn, thực lực chúng ta chỉ Thiên Khung đỉnh phong, làm sao phá được cánh cửa này?!”

“A a đúng, ta đi đây, người trông chừng bọn hăn.”

Hai người sau một hồi bàn bạc, quyết định để một người canh giữ, một người đi báo tin.

...

5 phút sau, tất cả trưởng lão cùng gia chủ đến ngục tối đông đủ, khi tất cả mọi người đến đây sắc mặt không khỏi đen lại.

Vì âm thanh bạch bạch bạch cùng tiếng rên rỉ thở dốc kia vẫn còn vang dội tràn trề trong phòng.

“Người trong kia thật là Vương trưởng lão?” Lúc này, Hỏa Thiên Hà nhú mày nhìn người trung niên A đang canh cổng hỏi.

“Đúng vậy thưa gia chủ, khi nãy đúng thật là dung mạo của Vương trưởng lão, hơn nữa khi nãy nói ra mật khẩu hoàn toàn chính xác.” Người trung niên kia nghe Hỏa Thiên Hà hỏi, hăn cung kính đáp.

Hỏa Thiên Hà mày càng nhú chặt hơn, lại nghe âm thanh bạch bạch bạch kia trong lòng càng gấp, hăn hiện tại không có thời gian suy diễn các vấn đề, nhìn tất cả trưởng lão ở đây, nói: “Chúng ta nhanh chóng phá cửa vào, cứu ra Hỏa Thiên Hương con bé kia.”

Đám trưởng lão nhìn nhau gật đầu, sau đó mỗi người vận năng lượng hồi tụ nơi tay, cùng lúc đánh vào cánh cửa sắt.

“Ầm!”

Ầm thanh rung chấn dữ dội, vài giây sau, cánh cửa sắt khổng lồ lung lay, sau đó đổ nát ầm ầm thành phần, bụi mù bay lên...vài giây sau lộ ra hai thân ảnh nam nữ trẻ tuổi khỏa thân....

...

P/s: hôm nay cúp điện tới 5H chiều mới có, ngồi viết này h @@ sorry ae:D, để mai ráng viết thêm bù

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Đội Quân Terran Chuẩn Bị Sẵn Sàng

Hai bóng người dần hiện ra, một nam tử trẻ tuổi ở trên còn một nữ nằm ở dưới...

Khi nhìn thấy Minh Hạo cùng Hỏa Thiên Hương ***, cả đám người nhìn ngây dại ra.

Minh Hạo đang *** bị phá, vẻ mặt khó chịu, nhìn đám người nói: “Các người nhìn đủ chưa?”

Nói xong, không để ý đám người phản ứng, một mắt Mangekyou Sharingan xoay tròn, nhìn chăm chăm đám người.

Trong chốc lát, toàn bộ người ở đây ánh mắt trở nên đờ đẫn, hai mắt trống rỗng như không có con mắt đồng dạng.

“Các người đi ra ngoài canh cửa cho ta, không được cho phép bất cứ ai vào.” Minh Hạo nhìn chăm chăm đám người, ra lệnh nói.

“Vâng!” Đám người ánh mắt đờ đẫn gật đầu, sau đó tất đi ra ngoài, chừa lại hai người Minh Hạo cùng Hỏa Thiên Hương bên trong.

“Đây là...?” Hỏa Thiên Hương thấy đám người nhìn, trong đó có cha mình, cảm thấy vô cùng xấu hổ, cúi đầu không dám nhìn, nhưng khi thấy đám người đột nhiên ánh mắt trở nên đờ đẫn, nghe lời Minh Hạo có chút khó hiểu, lo lắng nhìn qua hăn hỏi.

Dù gì bọn hăn cũng là thân nhân, gia đình của nàng, mặc dù bọn hăn giam nàng tại đây hơn nửa năm, nhưng vẫn cho ăn uống đầy đủ...

“Bọn hăn chỉ là trúng ta ảo thuật, không có gì đâu, chúng ta tiếp tục công việc của mình thôi...” Minh Hạo chỉ nhàn nhạt qua loa giải thích, sau đó tiếp tục cày cuốc...

“A vâng, Ah hự hự...” Nàng nghe vậy yên tâm, tiếp tục hưởng khoái lạc do Minh Hạo mang đến.

Thân thể nàng như con tàu nhỏ trên hải dương bao la, từng lớp sóng mạnh mẽ va vào, khiến con thuyền run rẩy, giống như con thuyền bất cứ lúc nào cũng có thể tan vỡ lật xuống.

...

Một tiếng sau.

Minh Hạo cùng Hỏa Thiên Hương sau khi hoạt động hơn vài tiếng đồng hồ, hiện tại mới làm xong việc.

Nhìn trên giường thân hình nóng bỏng của Hỏa Thiên Hương, Minh Hạo không khỏi cảm khái cảm giác đó thật sự vô cùng tuyệt vời, nếu như ở bên trong Tuyết Linh Nhi là ẩm ướt lạnh lẽo, thì bên trong của Hỏa Thiên Hương là ẩm ướt nóng rực lửa ...

Nơi miệng cùng phía dưới khu rừng vẫn còn thủy cùng bọt trắng làn ra phía ngoài...

Hai con bướm chậm rãi hít ra thở vào chậm chạp...

...

“Đi thôi, đi tìm con gái của chúng ta, sau đó giết tất cả tên nhà họ Phương kia.”

Đế Hỏa Thiên Hương nghỉ ngơi một lát, Minh Hạo mặc quần áo xong, quay qua Hỏa Thiên Hương cười nói, sau đó đi trước nàng.

“Ừm” Hỏa Thiên Hương một hồi nghỉ ngơi đã bình phục, có điều sắc mặt hồng hào, đôi mắt phượng e thẹn nhu thuận gật đầu đi theo sau hắn.

Dáng người nàng tha thướt uyển chuyển, nơi lời thì lời nơi lỡm thì lỡm, bông phồng thủ, ngực tấn công. Ngũ quan xinh xắn, sống mũi cao dài, hai mắt to, tròn, sâu và dài dạng mắt phượng, tóc đỏ để dài tới lưng, làn da trắng như ngọc thạch, môi đỏ như trái táo chín mừi...

Kết hợp với quần áo bó sát, khiến nàng vô hình phát ra khí chất quyến rũ nóng bỏng, dễ hấp dẫn ánh mắt người khác.

Đặc biệt là sau khi phá thân, cả người nàng khí chất thay đổi, nếu lúc trước khí chất nàng là thiếu nữ ngây thơ bông bột, thì lúc này nàng tản ra khí chất mỹ phụ thành thực...

Hai người một trước, một sau đi ra ngoài.

Ở bên ngoài là đám người đứng trường lão, gia chủ đứng canh gác, hai mắt bọn hắn chờ dẫn như người không có linh hồn.

Khi này bọn hắn bị Minh Hạo sử dụng sharingan khiến bọn hắn tạm thời lâm vào ảo thuật.

Minh Hạo nhìn đám người, lạnh nhạt nói: ““Hỏa Thiên Hà, người ra đây cho ta.”

Một người trung niên khuôn mặt bình thường bước ra, trên mặt thần sắc cung kính bước đến Minh Hạo, cúi người xuống, nói: “Ta là Hỏa Thiên Hà, ngài cần có chuyện gì cản dận ta?”

Hỏa Thiên Hương thấy cha mình cung kính với Minh Hạo, trong mắt hiện lên ngơ ngác, không thể tin chuyện này, miệng há thành chữ O đủ để nhét quả trứng gà vào miệng, nàng không nghĩ cha mình tính tình thà chết không chịu bị người nhục lại ‘nghe lời’ ‘cung kính’ với Minh Hạo như vậy.

“Ta hỏi người, con gái của Hỏa Thiên Hương hiện giờ ở đâu?” Minh Hạo nhìn hẳn, nhàn nhạt hỏi, nhưng càng giống như là đang chủ tớ tra hỏi đồng dạng.

“Hỏa Thiên Hương con gái ta đã cho người chăm sóc riêng biệt, nàng hiện tại rất an toàn...”

“Tốt. Ta hiện tại ra lệnh cho người, đem con gái của ta lại đây, tốc độ nhanh nhất cho ta...”

“Vâng thưa ngài, ta lập tức đi đem nàng tới đây ngay với tốc độ nhanh nhất...” Hỏa Thiên Hà như con cún con, liên tục cúi người vâng dạ, sau đó hẳn cung kính lui xuống.

10 phút sau, Hỏa Thiên Hà trên tay dẫn theo một bé gái lớn tầm cỡ 2-3 tuổi, ngũ quan xinh xắn, làn da trắng như tuyết, đôi mắt tròn đen tròn trịa, sống mũi cao dài, mái tóc đỏ rực giống như lửa.

Nét mặt của nàng có 7 phần giống Hỏa Thiên Hương, 3 phần còn lại có chút giống Minh Hạo.

Nàng đôi mắt có chút khác với Hỏa Thiên Hương là cô bé đôi tròng mắt đen giống Minh Hạo, mà không phải tròng đỏ rực cháy như Hỏa Thiên Hương

Nhìn thấy bé gái, Minh Hạo cảm nhận được một luồng quen thuộc thân thiết huyết mạch từ người bé gái truyền tới.

“Me...”

“Con....”

Lúc này, Hỏa Thiên Hương cùng bé gái thấy nhau, cả hai trên mặt hiện lên thần sắc kích động rơi nước mắt, vội vàng chạy lại ôm nhau, cùng kêu lên một tiếng thân thiết.

Sau đó, hai người không coi mọi người ở đây ra gì, chỉ là ôm nhau khóc một trận...

“Con thế nào rồi? Dạo này ra sao? Ăn ngon không? Ngủ ngon không?” Hỏa Thiên Hương ôm con mình, hỏi thăm liên tục.

“Mẹ mẹ mẹ, con nhớ mẹ nhiều lắm, con nhớ mẹ, con không muốn xa mẹ...” Còn bé gái chỉ là nũng nịu khóc lóc liên tục nói hai câu giống nhau, nước mắt rơi như mưa, hai tay xiết chặt hong Hỏa Thiên Hương, giống như keo dính lấy, không muốn rời xa nàng.

“Khắc khắc” Minh Hạo thấy cảnh tình cảm ‘mẹ và con’ giống như trong mấy bộ phim hàn quốc thế kỷ 21, hẳn không khỏi ho khan cắt đứt bọn họ ‘tâm sự’.

“A” Hỏa Thiên Hương nghe tiếng ho khan giật mình, nàng quay qua thấy Minh Hạo nhìn chăm chăm mình, trên mặt nàng có chút xấu hổ, nàng dịu dàng dắt tay bé gái đi tới trước người Minh Hạo, nàng nhìn bé gái, chỉ tay vào Minh Hạo, ôn nhu nhìn nàng nói: “Đây là cha người Minh Hạo.”

Bé gái nghe mẹ mình nói, nàng cả người không biết làm sao, chỉ là ngơ ngác đứng đó nhìn về Minh Hạo.

Sau đó Hỏa Thiên Hương quay lại nhìn Minh Hạo, chỉ vào bé gái, nói: “Đây là con của chúng ta, ta đặt tên cho nàng là Hỏa Thiên Ngọc, người thấy sao?...”

Bên trong âm thanh nàng có một chút áy náy, dù sao đặt tên là lấy theo họ nàng, với lại là nàng tự ý lấy tên mà không hỏi ý kiến Minh Hạo.

Minh Hạo trên mặt bình tĩnh không thay đổi, hắc cười khẽ nhìn nàng, nói: “Con của chúng ta, người đặt tên sao cũng được tùy người, vì người là mẹ của nó mà.”

Nói xong, nhìn qua, thấy bé gái ngơ ngác, Minh Hạo nhẹ nhàng hai tay ôm bé gái lên lưng mình, ánh mắt cưng chiều nhìn nàng, như người cha hiền lành đối với đứa con, chậm rãi nói: “Gọi ta là cha xem nào.”

Bé gái vẫn còn trong trạng thái ngơ ngác, đôi mắt tròn trịa tròn đen của nàng nhìn chăm chăm không chớp mắt khuôn mặt tuấn tú của Minh Hạo.

Nàng có thể cảm nhận được một luồng thân thiết, giống như cảm giác đối với mẹ nàng...

“Cha”

Một hồi lâu sau, khó khăn lắm, từ cổ họng nàng mới nghẹn ngào ra một tiếng cha.

“Oa...!”

Sau đó, nước mắt nàng không tự chủ rơi xuống như mưa, khóc lớn một tiếng.

“Ngoan, Thiên Ngọc ngoan của chúng ta không được khóc, ta tặng người cây kem nè ...”

Minh Hạo thấy nàng khóc, có chút bó tay, bộ mình đáng sợ thế sao? Lập tức từ cửa hàng mua cây kem ly hình dáng thế kỷ 21 mà hắc hay ăn.

Hỏa Thiên Ngọc nghe ‘cha’ nói, tò mò quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái hình cong cong lưỡi liềm? Được tô màu trắng xung quanh, hơn nửa bên

trong có màu xám giống hạt đậu phong.

“Đây chính là Kem Chuối Sữa thế kỷ 21, con ăn thử đi Thiên Ngọc, nó ngon lắm.” Minh Hạo ôm nàng xuống dưới đất, trên tay như là biến ra ảo thuật, cây kem màu trắng xuất hiện, hắn đưa nàng cây kem, âm thanh dục dỗ nói.

Thấy Minh Hạo lấy ra cây kem, Hỏa Thiên Hương thần sắc hiện lên kinh ngạc, đây không phải là trong truyền thuyết thất truyền, cây kem chuối sữa sao? Không nghĩ tới Minh Hạo lại có thứ quý giá này, hơn nữa còn không chút do dự đưa cho Hỏa Thiên Ngọc.

Trong lòng đối với Minh Hạo càng yêu thương hơn...

Hỏa Thiên Ngọc cảm thấy thứ này vô cùng ngon, không tự chủ nuốt nước miếng một cái, đôi mắt tròn của nàng xoay qua nhìn Hỏa Thiên Hương, ánh mắt chờ mong, có chút cầu xin, nói: “Mẹ mẹ mẹ, con ăn cây kem này được không?”

Hỏa Thiên Hương dịu dàng gật đầu, nói: “Được, con ăn kem đi.”

Hỏa Thiên Ngọc nghe mẹ cho phép, lập tức tay tiếp lấy cây kem, tính đem vào miệng ăn thử.

“Sai rồi, con phải là dùng lưỡi liếm từ dưới lên trên, chứ không phải ăn trực tiếp, ăn trực tiếp như vậy nó mất ngon.” Minh Hạo mỉm cười, chỉ nàng cách ăn kem.

Hỏa Thiên Ngọc hiểu, sau đó lấy cái lưỡi như con chuột nhỏ của nàng liếm cây kem từ dưới lên trên.

“Cha! Cây kem này ngon quá, thật ngon quá...” Lần đầu tiên liếm kem, Hỏa Thiên Ngọc không khỏi cười vui vẻ, hai mắt híp lại thành nguyệt nha, nàng tự nhiên quay qua Minh Hạo kêu hắn một tiếng cha....

Minh Hạo cùng Hỏa Thiên Hương thấy con bé vui vẻ, cả hai không khỏi nhìn nhau một lúc, mỉm cười hạnh phúc.

....

Dụ dỗ xong Hỏa Thiên Ngọc, Minh Hạo sắc mặt lúc này đột nhiên thay đổi, hắn quay qua nhìn Hỏa Thiên Hương, âm thanh âm lãnh nói: “Kế tiếp là Phượng tộc... Ta sẽ trả thù cho người, những gì người nhận được sỉ nhục từ bọn hắn, ta sẽ bắt bọn hắn trả gấp 1000000 lần! ”

Đằng xa kia căn cứ terran mà Minh Hạo mới vừa thành lập Nhà Lính lúc này đã đứng đầy người, bọn hắn ăn mặc quân nhân vô cùng trang nghiêm...

...

P/s: Phần này có chút hơi dài dòng chán, nhưng qua mấy chương sau sẽ hấp dẫn

tối có chuồng, h nghỉ một tí, đau tay + mắt quá @@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Terran Quân Đội Xuất Kích

Nơi trại lính được Minh Hạo ngẫu nhiên tạo ra...

Cứ mỗi một đến ba giây là có một người ăn mặc khác nhau từ trại lính đi ra.

Tới nay đã hơn 10.000 người rồi, hơn nửa mỗi giây còn tiếp tục tăng lên...

Bọn hăn có điểm chung là đứng nghiêm trang, sắc mặt cứng ngắt, không xuất hiện một tia cảm xúc, giống như bọn hăn đã được trải qua huấn luyện nghiêm ngặt, bọn hăn ăn mặc trang bị tối tân hiện đại, trên tay cầm súng loại cỡ lớn màu xanh.

Cả đám người lúc này như nhận được mệnh lệnh, tất cả hành quân chậm chạp tiến đến vị trí Phượng tộc.

...

12 giờ đêm trời có chút âm u lạnh buốt, vài cơn gió lạnh lẽo thổi qua người đi đường Hỏa Thiên Tinh.

.

Bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại như đến ngày tận thế, từng đám mây đen dày đặc ầm ầm tiếng sét kéo tới.

Phượng tộc dòng chính chỗ ở.

Biệt thự xa hoa quý phái rộng lớn, trước cổng hơn 1000 người canh gác các nơi ngõ ngách từ bốn phương tám hướng khác nhau.

Hôm nay gia chủ Phượng tộc, Phượng Hàn Thông hai bên mí mắt liên tục nháy nháy, hẳn lúc này trong lòng tại thời khắc này cảm nhận được có điềm cực xấu muốn xảy ra với gia tộc, đây chính là điềm báo của cường giả lâu năm khi sắp có tai họa hoặc tai kiếp sắp đến.

Ngay lập tức, hẳn không chút do dự triệu tập tất cả con em trở về gia tộc, sau đó mang hết 9/10 cao thủ trở về, canh gác ở bên ngoài gia tộc.

Chỉ cần có động tĩnh hay gió nổi, lập tức bọn hắn sẽ kịp phản công.

Sắp xếp xong tất cả, hẳn ngồi trên ghế gia chủ thở phào một cái, trong lòng có chút nhẹ nhõm, yên tâm hơn.

“Gia chủ, hôm nay người lại đột nhiên triệu tập tất cả chúng ta trở về là sao?” Một người đầu tóc bạc phơ, ăn mặc áo bào trắng lão già khó hiểu, nhìn Phượng Hàn Long hỏi.

Những người khác lão già trong phòng cũng là tò mò, tập trung nhìn về Phượng Hàn Thông trả lời.

“Là vậy các trưởng lão, hôm nay hai bên mí mắt ta liên tục nháy, nên ta cảm nhận được có điềm vô cùng xấu sắp xảy ra với gia tộc, cho nên...”

Phượng Hàn Thông nhìn mọi người, sắc mặt bình tĩnh giải thích.

“A ra là vậy, chúng ta tin tưởng người Hàn Thông.”

“Chúng ta hoàn toàn tin tưởng người nói!”

“Hừ! Không biết tên nào dám tấn công gia tộc chúng ta, phải bắt cả gia tộc hắn trả giá!”

Đám trưởng lão ngồi trong phòng nghe vậy liên tục gật đầu nói.

Gia tộc họ phượng có bắt nguồn từ sâu xa nhất vũ trụ truyền thuyết thần thú Phượng Hoàng.

Ở vũ trụ này, có bốn đại thần thú được mọi người toàn thể vũ trụ lập nên tín ngưỡng.

-Phượng Hoàng (hỏa): Con chim đỏ màu của phương Nam, hay được biết tới là Chim Lửa, Chim Phượng Hoàng.

Đầu đội công lý và đức hạnh, mắt tượng trưng cho mặt trời, Mặt Trăng, lưng cõng bầu trời, cánh là gió, đuôi là tinh tú, lông là cây cỏ, chân là đất.

Có khả năng phun ra lửa hủy diệt vạn vật, cho dù không gian khi dính lửa của phượng hoàng liền lập tức bị đốt cháy.

Phượng hoàng có năng lực chữa thương, niết bàn.

...

-Thanh Long (lôi): con rồng Xanh ở phương Đông.

Có khả năng phun ra tia điện hủy diệt kinh khủng vô cùng.

Hơn nữa nghe đồn có năng lực điều khiển thời gian...

...

-Bạch Hổ (phong): nhanh như ánh sáng, thậm chí còn nhanh gấp 1000 lần.

Bạch hổ tốc độ rất nhanh, sức mạnh đủ để một trảo dễ dàng xé nát không gian, quan trọng nhất tốc độ nó vô cùng khủng bố, cho dù là Phượng Hoàng cũng không sánh bằng.

...

-Huyền Vũ (thủy): Đầu (cua), Ngưu (trâu), Nữ (dơi), Hư (chuột), Ngưu (én), Thất (heo) và Bích (nhím)

- Có năng lực phòng thủ vô cùng kinh khủng, cho dù là phượng hoàng hay thanh long cũng không thể làm gì được giáp rùa của nó

-Có khả năng điều khiển nước rất mạnh.

....

Nghe đồn Phượng gia khi xưa tổ tiên chỉ là một người thường, sau đó gặp được cô nương (do Phượng Hoàng) hóa thành, hai người ở chung yêu nhau, sau một thời gian hai người có đứa con.

Phượng Tổ, cũng chính là mẹ của cô nương lúc ấy phát hiện chuyện này, lập tức nổi giận đùng đùng, một cao quý phượng hoàng huyết mạch thế mà yêu một tên phạm nhân yếu đuối rác rưởi, chuyện này quả thực không thể tha thứ.

Sau đó Phượng Tổ giết người nam nhân kia, nữ hài bị nàng nhốt lại, còn đứa con hai người Phượng Tổ cũng định giết, dù sao đứa con này mang huyết mạch phượng hoàng pha tạp nham nhân loại, việc này là không thể tha thứ.

Nhưng nữ hài, cũng chính là người mẹ của đứa bé, nàng quỳ trước người Phượng Tổ khóc lóc cầu xin, thấy đứa con mình khóc lóc cầu xin, Phượng Tổ mềm lòng, quyết định tha cho đứa bé kia, nhưng với điều kiện mặc sinh mặc tử, cho dù nó sắp chết cũng không được nhúng tay vào.

Nữ hài kia nghe Phượng Tổ tha thứ, lập tức gật đầu chấp nhận...

Mặc dù không có mẹ chăm sóc bên cạnh, nhưng nhờ năng lực Phượng tộc trong huyết mạch, đứa bé kia dần dần lớn lên, sau đó nhờ năng lực phượng hoàng, hấn đánh bại mọi kẻ địch, trở thành chúa tể một phương trong vũ trụ.

Xây dựng cho riêng mình một siêu cấp quái vật gia tộc riêng ở vũ trụ đó.

...

Thời gian trôi qua, đứa bé mặc dù có huyết mạch phượng tộc, nhưng dù sao hấn vẫn là con người, cho nên già đi rồi chết, để lại đám con cháu sinh sống.

Cả gia tộc họ phượng trải qua hơn mấy ngàn năm, huyết mạch phượng hoàng ngày càng ít đi, không còn thuần chủng như trước, cho nên sức mạnh, năng lực ngày càng yếu đi.

Cuối cùng, Phượng tộc từ đó truyền tới bây giờ.

Mà Phượng Hàn Thông từ nhỏ có năng lực gọi là linh cảm, có thể cảm nhận được xấu, tốt các việc xảy ra ở tương lai, hơn nửa thiên phú đạt đến 10 tinh, năng lực hóa thú cực mạnh. Cho nên rất được nhiều người trong tộc tin tưởng, bầu chọn hấn lên làm gia chủ cho Phượng Tộc

...

“Gia chủ không hay rồi, địch tập kích! Hơn nửa số lượng rất đông, cỡ chừng hơn 10.000 người! Bọn chúng hình dáng giống như là người liên bang nhân loại.”

Lúc này, một người trung niên đẩy cửa phòng vào, sắc mặt gấp gáp báo tin tình hình bên ngoài.

“Cái gì? Liên Bang Nhân Loại? Bọn hăn nào vào nước bị điên à? Ta nhớ hồi tuần trước có tin, liên bang nhân loại chết mất hơn 9/10 binh lính, 3 vị nguyên lão, một phó thống soái, toàn bộ hạm đội bị thống soái Minh Hạo trẻ tuổi giết hết, làm gì có chuyện đem quân tấn công!?”

Mấy người lão già trong phòng nghe vậy lập tức đứng lên, vẻ mặt không tin chuyện này, có một người trong đó nhíu mày nói.

“Các vị trưởng lão, tất cả chúng ta cùng ra xem kẻ địch hư thực thế nào?” Lúc này ngồi trên ghế Phượng Hàn Thông sắc mặt bình tĩnh, nhìn đám người trưởng lão hỏi ý kiến.

“Tốt!” Đám người nghe vậy gật đầu, sau đó tất cả mọi người đi ra ngoài.

...

“Bạch bạch bạch bạch...”

“Ầm ầm ầm ầm”

Bên ngoài phượng tộc biệt thự, một đám người ăn mặc như cơ giáp bao vây tứ phía biệt thự, trên tay nặng nề tiếng súng liên tục vang lên trong đêm, sau đó là từng quả tên lửa bắn vào biệt thự, khắp nơi đầy thi thể, máu tươi chảy lây lán, lửa bùng cháy đốt xung quanh...

“A A A! Đây là đạn gì? Tại sao ta hóa thành phượng hoàng vẫn xuyên thủng!?”

“Ah quá kinh khủng, bọn hăn chính là ma quỷ a!!!”

“Lên cho ta, bảo vệ bằng được phượng gia!!!”

“Tiến lên!”

Âm thanh la hét từ phượng tộc người liên tục vang lên.

Cứ vài giây có vài người bên Phượng tộc bị viên đạn bắn xuyên thủng, mặc dù bên trong bọn hắn có Địa Liệt, thậm chí là Thương Khung, cũng không trốn thoát khỏi vận mệnh.

Mà bên kia binh đoàn hiện đại cũng là tổn thất vô cùng thảm trọng, vài giây là có mấy chục người ngã xuống dưới.

...

Đi ra ngoài, Phượng Hàn Thông cùng đám trưởng lão thấy đám con cháu, thân nhân của mình ngã xuống đầy đất, đôi tròng mắt hai bên đỏ lên như máu, sắc mặt xanh mét, lập tức không chút do dự thú hóa, biến thành phượng hoàng nhào vào trận chiến.

Một bên dị năng phượng hoàng tộc, một bên trang bị vũ khí hiện đại súng đạn, âm ầm đánh nhau.

Trong chốc lát, khắp cả chiến trường máu chảy thành sông, thi thể chất đầy như núi...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Sức Mạnh Của Terran

Không chỉ phượng tộc bị nhóm người lạ mặt tấn công, còn có tất cả chủng tộc lớn nhỏ khác trên Hỏa Thiên Tinh đều bị nhóm người bí ẩn tấn công dồn dập.

Đêm nay, Hỏa Thiên Tinh khắp nơi âm thanh la hét, chém giết, tiếng súng bắn vang dội...

Đêm đẫm máu bi thương.

...

Phượng tộc địa bàn.

Đầy trời máy bay, tia laser chiếu sáng xuyên màn đêm.

Từng con robot cơ giáp khổng lồ xuất hiện, phía sau từ xa chính là hơn trăm chiếc xe tăng 6 bánh chống ngược dựng đứng lên, hướng nòng súng đến vị trí Phượng tộc nã pháo liên tục.

Pháo sáng đầy trời, tiếng nổ rung trời chấn đất...

“Ầm ầm ầm ầm ầm ầm”

“Ầm ầm ầm ầm ầm ầm”

“Ầm ầm ầm ầm ầm ầm”

Từng đợt pháo rền vang lên, theo đó là chùm 5, chùm 10 người chết...

Bọn robot khổng lồ khẩu pháo liên tục nhả đạn tàn phá giết chóc bừa bãi đám người phượng tộc.

...

“Gia chủ! Phòng vệ phía nam toàn đội diệt, phòng vệ phía bắc cùng tây và đông sắp chịu không nổi, tất cả trưởng lão toàn bộ hi sinh rồi gia chủ!”

Phượng Hàn Thông thân hình nặng nề đứng vững, nghe vậy sắc mặt tái xanh, trong hòng nhin không được phun ra một ngụm máu tươi, ngẩng đầu nhìn lên đám kia đen như mực đếm không hết binh lính trên tay v4 khí, còn có từng chiếc cơ giáp robot bắn ra hơn chục đường laser một giây giết hơn chục người...

Còn có đám pháo từ trên không trung dội xuống như mưa, mỗi pháo sức hủy diệt cùng phạm vi không kém một vị Vương Giả đỉnh phong toàn lực ra đòn...

Cho dù hãn cố gắng dùng năng lượng bao bọc toàn thân, nhưng cũng là sắp chịu không nổi loại liên tục bị đạn tàn phá rồi.

...

“Tại sao? Tại sao? Đây là tại sao? Đội quân này rốt cuộc là của ai! Tại sao lại mạnh như vậy!? Phượng gia tộc từ nay hủy trong tay ta ư? Tại sao lại thành ra như vậy?”

Phượng Hàn Thông ngã quỳ xuống dưới đất, hai tay chống đỡ, hãn ngửa mặt lên trời gầm thét, bên mắt rơi lệ đầy mặt, hãn, đây là lần thứ hai khóc, lần thứ nhất là cha mẹ hãn qua đời, hãn khóc. Nhưng hôm nay, gần như con em gia tộc trọng thương, tất cả trưởng lão bỏ mạng.

“Ha ha, hỏi rất hay, đáp án chính là con trai người, tất cả việc này là do con trai người tạo thành.”

Âm thanh cuồng ngạo trẻ tuổi dâng sau vang lên, cùng lúc đó, toàn bộ chiến trường đột nhiên tĩnh lặng lại, không còn tiếng la hét, tiếng chém giết, tiếng súng, tiếng pháo...

Phượng Hàn Thông giật mình, theo bản năng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người trẻ tuổi bước đến, xung quanh binh lính, robot khổng lồ thần sắc cung kính, nhường đường cho người trẻ tuổi này đi qua.

Mà đám phượng tộc người khi thấy người trẻ tuổi này tất cả tự động dừng lại chiến đấu, tò mò nhìn qua bên đây, không biết người trẻ tuổi này là ai mà lại có thể khiến toàn bộ đám người kia cung kính nhường đường.

“Người là ai?” Theo bản năng, Phượng Hàn Thông nhìn về người trẻ tuổi hỏi một câu.

“Ta? Ta tên là Minh Hạo” Người trẻ tuổi khuôn mặt tuấn tú cười nói.

“Cái gì? Hẳn chính là Minh Hạo trong lời đồn? Thống soái tuổi trẻ nhất liên bang nhân loại!”

“Tại sao hẳn lại xuất hiện ở đây? Với lại tất cả binh lính, robot, máy bay kia là thuộc về hẳn?”

“Cái lặc, các người điên à? Hẳn là phản nhân loại, không còn là thống soái gì nữa, quan trọng nhất là, quân đội kia là từ đâu ra? Cho dù quân liên bang cũng không mạnh khủng đến vậy!”

“Hả? Vậy hẳn chính là chủ mưu sau tất cả chuyện này!? Ta muốn giết chết hẳn! Lọc da cắt thịt hẳn ra từng mảnh để tế bái anh em trên trời!”

“Giết giết giết!”

Nghe Minh Hạo nói, toàn bộ người phượng tộc một hồi ngẩn người bàn tán, sau đó là nghĩ đến Minh Hạo là kẻ chủ mưu, nhin không được từng đôi

mắt đỏ lên nhìn chăm chăm hẳn, hận không thể lập tức bay tới róc da ăn thịt hẳn.

“Im lặng!” Phượng Hàn Thông nghe tên Minh Hạo ánh mắt co rút lại, không khỏi nhìn xung quanh trầm giọng ra lệnh đám tộc nhân một tiếng, nghe gia chủ ra lệnh, đám người phượng tộc lập tức im lại, chỉ là đôi mắt bọn hắn chứa đầy thù hận nhìn chăm chăm Minh Hạo.

“Người chính là kẻ chủ mưu sau việc này?” Phượng Hàn Thông sắc mặt có chút âm trầm nhìn Minh Hạo, trầm giọng hỏi.

“Đúng!” Minh Hạo thần sắc bình tĩnh cười nói, tự nhiên nhận mình là thủ phạm của tất cả việc này.

“Tại sao?” Phượng Hàn Thông nghe vậy, sắc mặt càng thêm âm trầm như muốn chảy ra nước, trong mắt đầy sát cơ nhìn Minh Hạo, khàn khàn giọng hỏi.

“Lão già, ta không phải nói với ông rồi sao? Là do con trai ông gây ra việc này.” Minh Hạo thần sắc thông dong bình tĩnh nói.

“Vô lễ, sao người dám gọi gia chủ là lão già! Thăng Cầu...*”

“Thăng nhóc ***”

“Đúng là thăng con *** hoang”

...

“Lúc ta cùng gia chủ của nhà các người nói chuyện, thì cút sang một bên!” Minh Hạo nghe đám người phun ra ô uế từ ngữ, sắc mặt hẳn lạnh như băng, nhìn đám người phất tay một cái.

Thời khắc này, những người đang chửi Minh Hạo không biết từ lúc nào xuất hiện thanh kiếm màu đen bị đâm vào nơi ngực.

Đám người ngơ ngác cúi xuống nhìn ngực mình, máu tươi từ ngực phun ra như suối.

Sau không thấy một giây, đám người còn chưa kịp phản ứng liền toàn bộ bị ngọn lửa thiêu cháy, sau đó từ quần áo đến thân thể toàn bộ cháy rụi, không còn một mảnh tro cặn xương cốt để lại.

“Người dám!” Phượng Hàn Thông sắc mặt không thể tin, giận dữ, tay chỉ vào Minh Hạo thét lên. Minh Hạo giết xong đám người miệng ô uế, hãnh diện quay đầu nhìn Phượng Hàn Thông cười lạnh, trên mặt hiện lên khinh thường, nói: “Thì sao? Ta hiện tại muốn giết hết luôn đó? Người làm gì được ta? Cẩn ta à Hàn Thông @ss /* */?”

“Hàn Thông Ass Gay?”

“Hàn Thông Ass Gay?”

“Hàn Thông Ass Gay?”

Phượng Hàn Thông đại não trống rỗng, bốn từ khi này Minh Hạo nói vẫn còn quân quanh trong trí óc hắn.

Đám người xung quanh cũng là một hồi ngây dại...

Hàn Thông Ass Gay?...

“Cái gì, người con *** dám chửi gia chủ chúng ta là Ass Gay!”

“Giết chết hắn!”

“Đúng, dám xúc phạm sỉ nhục gia chủ, phải lột da lột thịt hắn ra ăn mới hả hận!!!”

Đám người lại tiếp tục bắt đầu ôm xồm chỉ vào mặt Minh Hạo chửi ***.

Minh Hạo cười lạnh không nói gì, nhẹ nhàng phất tay một cái.

“Vèo”

Tiếng gió xé vang lên.

Một giây sau, tất cả người chửi Minh Hạo đột nhiên nơi ngực xuất hiện thanh kiếm màu đen như đám người lúc nãy, sau đó toàn bộ người thiêu cháy rụi thành cặn bã như chưa có gì xảy ra....

Những kia may mắn còn sống thấy cảnh này không khỏi sợ run người, lập tức ngoan ngoãn không dám hó hé nói thêm câu nào, chỉ là trong lòng thù hận với Minh Hạo càng sâu lớn hơn.

Phượng Hàn Thông nhìn lại một đám tộc nhân bị Minh Hạo chém giết, sắc mặt tái xanh, hẳn hiện tại rất muốn ngay lập tức giết chết Minh Hạo để giải tỏa mối hận trong lòng, nhưng đột nhiên hắn nghĩ đến một chuyện quan trọng, đó là Minh Hạo giết ba vị nguyên lão, hơn nửa một mình còn phá hủy cả hạm đội liên bang, hơn nữa khi này gia tộc tổn thương thảm trọng, nếu như hiện tại chộc giận tên sát tinh này chẳng phải mình trở thành tội nhân, đem cả gia tộc đẩy xuống vực sâu?

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi cảm thấy phần gáy lạnh, nhanh chóng hít sâu vài hơi vào người, đè ép sát cơ cùng thù hận sâu nhất trong lòng, chờ đến thời cơ thì....

Vài giây sau, Phượng Hàn Thông sắc mặt bình tĩnh trở lại, nhìn Minh Hạo trầm giọng hỏi:”Con ta làm gì đắc tội người?”

“Không phải là đắc tội ta, mà là đắc tội vợ ta!” Minh Hạo thấy Phượng Hàn Thông nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, trong lòng không khỏi âm thầm tán thưởng một cái, nếu đối là người khác chắc hẳn đã mất khống chế nổi điên chạy lên trước đòi chém giết rồi.

“Vợ người?” Lần này Phượng Hàn Thông lặng người. Chẳng lẽ thằng oắt con Phượng Hà Tái đi trêu chọc trúng vợ tên sát tinh này?

“Bây giờ ta cho người hai lựa chọn, một, kêu tất cả con cháu trong nhà người đang núp ra đây, 2 trong vòng 10 giây sau cả gia tộc người phải biến mất ngay lập tức.” Minh Hạo lười giải thích, trực tiếp bá đạo ra điều kiện với Phượng Hàn Thông.

Phượng Hàn Thông sắc mặt nửa tái nửa trắng, tay chỉ vào Minh Hạo nửa ngày không nói gì.

“10....”

“9....”

“8....”

Minh Hạo âm thanh như tiếng gõ chuông tử thần vang lên, khiến đám người Phượng tộc nhịp tim một hồi run rẩy đập nhanh hơn, hướng ánh mắt tập trung nhìn lại Phượng Hàn Thông, chờ đợi hăn quyết định.

...

Phượng Hàn Thông mồ hôi lạnh từ sau lưng liên tục chảy ra, trong lòng có chút do dự, nên chọn cái nào đây? Cái 1 cũng không xong, mà cái 2 cũng không thể...

“6...”

“5...”

“Chọn được chưa? Quyết định sinh tử gia tộc nằm trong tay của người, còn 5 giây cuối cùng suy nghĩ kỹ đi...” Qua 5 giây, thấy Phượng Hàn Thông còn do dự chưa chọn lựa, Minh Hạo ‘hảo tâm’ nhắc nhở hăn.

“Không cần! Ta ngay lập tức kêu đám con cháu ra đây!”

Cuối cùng, Phượng Hàn Thông căn răn quyết định làm ra lựa chọn, trong lòng âm thầm xin lỗi con cháu, vì gia tộc sống còn, chỉ có thể hi sinh bọn người.

“Tốt lắm, đây là quyết định anh minh sáng suốt anh minh nhất của người đó GIA CHỦ.”

Minh Hạo nghe quyết định của Phượng Hàn Thông, trên mặt hiện lên hài lòng cười nói, chữ cuối cùng Gia Chủ âm điệu rất mạnh.

...

Hình ảnh minh họa: Robot cùng xe tăng:

<http://i220.photobucket.com/albums/dd102/NamCungHuy/Starcraft%202/Thor03.jpg>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Minh Hạo Tàn Ác

“Hừ” Phượng Hàn Thông trùng trùng điệp điệp hừ lạnh một tiếng, quay ra đám tộc nhân nói: “Người đâu, kêu tất cả bọn hản ra đây cho ta!”

“Vâng gia chủ.” Một người trung niên nghe lệnh cung kính rời đi.

...

Sau 10 phút, một đám người già trẻ nam nữ từ trong biệt thự bước ra, khi bọn hản thấy tràng cảnh bên ngoài giống như địa ngục không khỏi một hồi sắc mặt tái xanh, không khỏi nôn ói một hồi.

Theo trung niên dẫn đường, bọn hản đi đến trước mặt Phượng Hàn Thông cung kính nói: “Thưa gia chủ”

“Ừ” đứng đó xếp một hàng đi.” Phượng Hàn Thông sắc mặt bình tĩnh không thay đổi gì.

“Vâng gia chủ” Đám người lập tức cung kính tuân lệnh xếp thành một hàng ngang dài.

Khi này, Minh Hạo tiến đến quan sát đám người một lát, sau đó quay đầu hỏi Phượng Hàn Thông: “Tên nào là con trai ngươi? Người nào là vợ ngươi? Kêu hai người đó ra đây cho ta xem.”

Phượng Hàn Thông nghe vậy có chút sửng sốt, nếu Minh Hạo kêu con trai hản Phượng Hà Tái thì hản không có bất ngờ gì, nhưng là lại kêu thêm vợ hản nữa là sao? Chẳng lẽ hản định giết hai người đó?

Không được, hay là đổi người khác thay thế? Sao đó ánh mắt hẩn nhìn vào người thanh niên cùng một vị dáng vẻ già nua mỹ phụ.

“À, ta quên nữa, nhắc nhở người một câu, nếu người dám kêu người già để thay thế ý định lừa dối qua mắt ta thì cả gia tộc người xác con mẹ nó định ngày này năm sau đám tang lớn đi.”

Trong nháy mắt, suy nghĩ lướt qua nhanh chóng, hẩn đang định nói thì đột nhiên âm thanh Minh Hạo vang lên bên tai.

Thời khắc này, Phượng Hàn Thông cả người như người biến thành đá, khuôn mặt, đôi môi, mắt, miệng cứng ngắt lại, sau đó hẩn thể thở dài một cái, cuối cùng chỉ có thể hi sinh hai người, cầu mong tên Minh Hạo kia không giết hai mẹ con a...

“Phượng Hà Tái, Phượng Mị Nương hai người bước ra đây.”

“Vâng cha(phu quân) “ Một âm thanh nhu nhược trẻ tuổi, âm thanh còn lại vô cùng mềm mại nữ tử khiến người xương cốt đều xốt giòn vang lên.

Lúc này từ trong hàng hai người bước ra, một người thanh niên ăn mặc đồ lòe loẹt như công tử ca, sắc mặt trắng bệch như người thiếu máu.

Người còn lại chính là một vị mỹ phụ ăn mặc quần áo bó chặt, mái tóc dài đỏ rực như lửa, làn da trắng, ánh mắt tràn ngập kiêu mị, môi mọng đỏ ẩm ướt, dáng người lồi lõm đầy đặn, vì quần áo bó sát khiến cái rãnh sâu giữa hai vú thẳng vào mà xuống, ẩn giấu ở ngạo nghễ mà đứng trong hai vú vươn ra phía trước, khiến hai cái nhụy hoa màu đỏ bắt mắt lồi lên trong tầm mắt Minh Hạo.

“Tuyệt Thế Vưu Vật!”

Đây là bốn chữ Minh Hạo đánh giá vị mỹ phụ này, nếu như Hỏa Thiên Hương là vưu vật khiến người trong lòng nổi lên dâm dục, thì vị mỹ phụ

này chính là khiến người cho dù có chết cũng phải đè nàng ra chịch cho bằng được.

“Người làm rất tốt” Sau đó, đột nhiên Minh Hạo sắc mặt có chút đen, hăn quay qua nhìn Phượng Hàn Thông tán thưởng một tiếng, trong lòng âm thầm ra lệnh cho unit: “Marine, các người bắt tất cả người phượng gia trói lại, Marine, Thor cùng Siege Tank và Banshee tuần tra, bảo vệ xung quanh biệt thự 1000m, nếu có kẻ nào bước vào phạm vi 1000m lập tức giết không tha...”

Lập tức, tất cả Marine, Thor, Siege tank cùng bansee thi hành nhiệm vụ của mình, Marine thì đem tất cả người phượng tộc bắt trói lại.

Còn các unit khác thì tản ra xung quanh bốn phương tám hướng đứng canh gác.

“ Người muốn làm gì? Thả ta ra cùng tộc nhân ra, chẳng phải ta đã làm theo lời người rồi ư?!” Phượng Hàn Thông thấy đám Marine bỗng nhiên đi tới trước người trói lại, không khỏi la hét chỉ Minh Hạo.

“Hừ, người lúc này không có quyền để ra điều kiện với ta, ta hiện tại cho người có 3s lựa chọn, chết cùng không phản kháng bị trói lại, người hiện tại muốn chọn cái nào?”

Minh Hạo thần sắc khinh miệt nhìn Phượng Hàn Thông cười hỏi.

“Người người người...” Phượng Hàn Thông sắc mặt tái nhợt nói ba chữ người không nên lời, hàm răng cắn chặt môi đến nỗi máu chảy ra cũng không hề hay biết.

Trong mắt hiện lên sát cơ nồng nặc kinh khủng vô cùng.

Minh Hạo không thèm đếm xỉa đến hăn, bắt đầu mở miệng đếm ngược:

“3...”

“2...”

“1...”

“Tốt, ta đồng ý” Phượng Hàn Thông cuối cùng căn rằng đồng ý, sau khi hắn nói xong, cả người như mất hết khí lực mềm nhũn ngã xuống đất, mặc cho đám Marine trối lại, sau đó ngẩng đầu nhìn tộc nhân, trầm giọng ra lệnh: “tất cả mọi người không được phản kháng, kẻ nào phản kháng lập tức giết chết không luận tội!”

“Gia chủ...”

“Không thể gia chủ!!!”

“Gia chủ, việc này không thể, chúng ta thà chết cũng không thể như vậy...”

Đám người nghe Phượng Hàn Thông ra lệnh, sắc mặt tái nhợt, một hồi sau bị phản gào thét.

“Im ngay cho ta! Ta là gia chủ hay là các người làm gia chủ? Các người muốn gia tộc chôn vùi trong tay các người à? Các người muốn thành tội nhân chỉ vì thà chết cũng không chịu hàng khiến cả gia tộc chôn theo các người à?! Các người cho rằng ta muốn làm vậy lắm à Nếu như các người còn xem ta là gia chủ thì hiện tại làm theo lệnh của ta ngay lập tức.”

Phượng Hàn Thông nhìn đám người sắc mặt tức giận, bất đắc dĩ, thở dài nói.

“Ai.....”

Đám người nghe vậy nói không nên lời, cuối cùng chỉ có thể trầm mặc không phản kháng, để mặc cho Marine trối lại.

...

15 phút sau, toàn bộ người hoàn toàn bị trói.

Duy chỉ có một người là không bị trói đang đứng ngơ ngác nhìn xung quanh, đó chính là mỹ phụ tuyệt thế vuơ vật, Phượng Mị Nương.

Minh Hạo nở nụ cười tà ác đi đến trước mặt nàng, ánh mắt liếc từ trên xuống dưới như là đánh giá, nói: “Người cởi quần áo ra hay để ta đến cởi?”

Phượng Mị Nương từ đầu đến cuối là sững sờ, trong mắt hạnh xinh đẹp của nàng hiện lên kinh ngạc, sợ hãi, bối rối khi nghe Minh Hạo nói cùng dáng vẻ soái ca của hắn.

Nhất là khi thấy người thanh niên trẻ tuổi tuổi này lại là bá đạo có thể khiến cho gia chủ Phượng Hàn Thông bó tay chịu trói, hơn nữa nhìn hắn hình như còn là người có quyền có thế trong quân đội, có thể ra lệnh cho đám người cầm súng kia...

Kết hợp với dáng vẻ tuấn tú soái ca, khí chất bá đạo tà ác, mà nàng từ trước đến nay chưa bao giờ thấy ở người khác, trong lòng đột nhiên sinh ra cảm giác khác thường.

Cái cảm giác này...không khỏi khiến tim nàng không khỏi đập nhanh hơn vài nhịp.

Hai má nổi lên hồng hào như trái đào tươi xinh xắn, trong mắt làn thu thủy chớp động, e thẹn nhìn Minh Hạo, hai tay nắm chặt lấy nhau, nhìn nàng hình dáng cứ như mấy cô bé 16, 17 tuổi mới biết yêu vậy, khiến người muốn ôm nàng vào lòng, nhẹ nhàng yêu thương.

“Ta tự cởi” Sau vài giây nàng không chút do dự gật đầu, âm thanh mềm mại đến nỗi khiến người mềm nhũn xương cốt, nói.

Nói xong, nàng hai tay bắt đầu thành thực cởi quần áo ra...

Phượng Hàn Thông nhìn đáng vẻ ‘xuân tình’ cùng lời nói, không khỏi ngây dại ra...

Đại não trống rỗng, trong lòng không khỏi tự hỏi: “Đây là người Phượng Mị Nương sao? Người luôn luôn mẫu mực, ăn mặc kín đáo, luôn luôn giữ nề nếp gia đình là trên hết lại không chút do dự cởi quần áo trước người nam nhân khác chồng mình...”

Mà đám người xung quanh cũng là ngây dại nhìn cảnh này...bọn hẳn hiện tại càng không biết nói gì hơn.

Sau một phút, toàn bộ quần áo Phượng Mị Nương hoàn toàn thoát.

Lồ lộ ra phía trước hai song phong khổng lồ, phía dưới là khu rừng thần bí màu đỏ...

Minh Hạo thấy vậy khóe miệng cười lạnh, tà ác nhìn Phượng Mị Nương nói: “Người chồng của người quá vô dụng, không thể thỏa mãn được người thì để ta.”

Dứt lời, hắn quay lại ra lệnh cho đám Marine: “Bịt mắt cùng bịt miệng toàn bộ đám người kia lại, chỉ cần chừa hai tai để nghe là được rồi”

Đám marine lập tức thi hành mệnh lệnh của Minh Hạo...

...

Nói xong, tay nhanh chóng cởi quần áo ra. Sau một giây, thân hình cường tráng, cơ bụng 6 múi, jj màu trắng ‘thanh niên’ hoàn toàn hiện ra trước mắt Phượng Mị Nương...

...

Phần giới thiệu các unit:

Marine:

Marine là binh chủng được sử dụng để phòng thủ chính cho hầu hết các khu vực thuộc lãnh địa Koprulu của Terran. Trong thời gian tồn tại của Confederacy trước đây, Marine hầu hết là những tên phản loạn nhưng đã được trải qua giai đoạn tẩy não. Bằng lòng trung thành tuyệt đối, những người lính can đảm này sẵn sàng hy sinh mạng sống để bảo vệ lãnh thổ của mình. Tuy nhiên, sau khi liên minh này sụp đổ, sự tuyển chọn có phần khắt khe hơn trước và do đó khiến cho nhiều lúc Terran không đủ người tình nguyện tham gia huấn luyện để trở thành lính Marine

Trang bị áo giáp hạng nặng giúp đảm bảo tính mạng cho Marine tốt hơn và giúp họ chống lại những hỏa lực nhẹ, kèm theo đó là một lớp vỏ bọc NBC (có khả năng vũ khí hạt nhân, hóa học, sinh học) giúp cho Marine có thể chiến đấu với mọi kẻ thù trong nhiều điều kiện môi trường khác nhau. Thay đổi chất liệu bằng cách sử dụng một loại hợp kim mới trong việc chế tạo áo giáp giúp gia tăng khả năng sống sót cho Marine trong những cuộc chiến quan trọng mang tính chất sống còn.

Lính Marine được trang bị súng 8mm C-14 Impaler Gauss Rifle có khả năng "nhả đạn" với tốc độ hypersonic (nhanh gấp 5 lần so với tốc độ âm thanh). Thiết kế cơ bản của súng là nhằm công phá mọi loại áo giáp.

Hình

ảnh:

http://fc09.deviantart.net/fs70/f/2010/131/c/b/Marine_Poses_by_SgtHK.jpg

.....

Thor:

- Với chế độ Siege và tầm sát thương rộng

Thor dư sức phá vỡ mọi hệ thống phòng thủ của đối phương

Những tấm ảnh mà các con chip đã chụp lại được cho thấy Thor là một cỗ máy chiến tranh to lớn với vũ khí trang bị dày đặc, kèm theo đó là bộ nguồn năng lượng sau lưng cho thấy nó không thua kém gì so với Battlecruiser.

Mỗi lần Thor hành quân gần như nó làm náo động cả một khu vực, bởi hình dáng của nó vừa to lớn vừa đáng sợ.

Hình: <http://static.comicvine.com/uploads/original/14/142946/3921845-1863741712-Starc.jpg>

.....

Terran CRUCIO SIEGE TANK:

Crucio Siege Tank chính là bản nâng cấp mới hoàn chỉnh hơn để thay thế cho Arclite Siege Tank già cỗi xưa kia. Arclite trước đây nổi tiếng nhờ sức công phá tàn bạo của nó và tầm hoạt động rộng giúp nó thích ứng với nhiều chiến thuật tấn công của Terran. Trước đây, thật ra Arclite được chế tạo nhằm trở thành chốt phòng thủ cuối cùng của Terran, Siege Tank có 2 cơ chế hoạt động: có thể ở cơ chế tấn công di động hoặc vào chế độ "Siege Mode" trụ vững tấn công kẻ thù từ xa bằng những quả đạn pháo Cannon rung chuyển mặt đất. Tính linh hoạt của Siege Tank nằm ở chỗ nó có thể di chuyển và triển khai qua lại 2 chế độ trên một cách nhanh chóng, thiết kế tiện lợi này luôn được giữ nguyên trong các phiên bản về sau của Siege Tank.

Giờ đây cơ động hơn, vững chắc hơn, uy lực hơn

Siege Tank không chỉ là những chiếc xe tăng bị động như trước kia

Hình: <https://i.ytimg.com/vi/jQtEBe5D7V0/maxresdefault.jpg>

.....

Banshee:

Được xem như sự bổ sung to lớn cho Terran, Banshee tạo ra một sắc thái khác lạ với một vai trò mới trong quân đội Terran - "vua đánh úp". Quân du kích của Terran có thể công kích đối phương rồi trốn chạy chúng, và ngay lập tức Banshee như là sự đáp trả lại nhằm vào kẻ thù. Trong những năm gần đây, Banshee đã được danh tiếng khá khó chịu và đáng ghét, vì nó ngày càng được sử dụng nhiều hơn trong những trận xung đột nhỏ, cái cách tấn công thiếu suy nghĩ của nó đã tiêu diệt hằng hà vô số quân lính...kẻ thù lẫn phe nhà, kể cả những người không tham chiến cũng bị oan mạng....

Hình:

http://vignette1.wikia.nocookie.net/starcraft/images/c/c8/Banshee_SC2_CineCardToPlay1.jpg/revision/latest?cb=20100727215755

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Kể Chuyện

.....

Chương không thuần, 20+++++! Đề nghị đọc kỹ trước khi sử dụng....

+_+ 30+

Chương không thuần, 20+++++! Đề nghị đọc kỹ trước khi sử dụng....

+30 +

Chương không thuần, 20+++++! Đề nghị đọc kỹ trước khi sử dụng....

.....

Đã dâm nay còn dâm hơn!!!!!!

Hãy phát huy trí tưởng tượng và thăm du chúng trong giấc mơ của bạn

Một giấc mơ tuyệt vời. được chịch và chịch...

Ố ye ye

Sinh ra là đàn ông có jj thì phải được chịch...

(một bài hát bất hủ từ F.A)

.....

....

Minh Hạo thân thể trần truồng, mỉm cười tà ác đi đến trước người Phượng Mị Nương, nhìn nàng cười nói: “Người cảm thấy phấn khích không khi mình đang sắp bị chịch bởi người khác ngoài chồng mình? Ta nghĩ chắc là không, bởi vì người là hàng đã qua tay với nhiều người đàn ông khác rồi nhì.” Vừa nói, một tay vừa xoa xoa nơi ngực đầy đặn của nàng.

“A~h Ng..ười... ngu..oi. biết?” Phượng Mị Nương nơi ngực bị Minh Hạo kích thích rên rỉ, nhụy hoa màu đỏ hai bên bị kích thích căng cứng ra.

“Ta còn biết cả đứa con của người Phượng Hà Tái không phải là con ruột của Phượng Hàn Thông và người, ta nói đúng không?” Minh Hạo mỉm cười tà ác, môi kề tai Phượng Mị Nương thì thầm, nhỏ giọng nói.

“Đừng mà...xin người đừng nói chuyện đó với Phượng Hà Tái và phụ quân ta, người bắt ta làm gì cũng được hết...”

Phượng Mị Nương nghe Minh Hạo nói, cả thân thể run lên nhè nhẹ, tròn mắt co rút lại, ánh mắt nhìn lên gương mặt tuấn tú của Minh Hạo, đôi mắt thu thủy mọng nước, môi mọng đỏ mềm mại hé mở, lộ ra hàm răng trắng nõn, âm thanh mềm yếu kêu mị vang lên, bên trong giọng nói chứa một tia cầu xin.

Cho dù Minh Hạo là lịch duyệt chịch gái lâu năm, nhưng khi thấy ánh mắt cùng nghe âm thanh kêu mị này của Phượng Mị Nương không khỏi cảm thấy thân thể xương cốt có chút mềm nhũn, cố gắng khiến tinh thần vẫn duy trì tỉnh táo, trên mặt không lộ ra tia khác thường nào, hân nhìn nàng cười nói: “Ha ha, người nói là làm gì cũng được hết? Kể cả...ta khiến người mang thai?” tay phải bên kia vẫn là xoa xoa ngực của nàng.

“Đú..ng vậy...làm gì cũng được, bất kể là việc đó... nhưng ta cầu xin người đừng nói chuyện này cho ai khác...” Âm thanh cầu xin, nhỏ yếu,

kiêu mị của Phượng Mị Nương lại vang lên, khiến Minh Hạo dực niệm trong lòng càng lớn hơn.

Nhưng sắc mặt hắn vẫn bất động như núi không thay đổi, mỉm cười tà ác, nhỏ giọng nói bên tai nàng: “Tốt, nhưng người phải phối hợp làm theo lời ta, nếu không...người tự biết hậu quả.”

Phượng Mị Nương nghe vậy như được đại xá, nàng liên tục nhu thuận gật đầu.

“Kem của người này, dùng sức liếm nó đi...” nói xong hắn đưa màu trắng cây ‘kem’ sửa ra.

Phượng Mị Nương làm theo lời hắn, không ngại mặt đất dơ bẩn, hai chân quỳ xuống đất, miệng đặt ngay cây kem màu trắng tươi tốt, hé môi mọng đỏ của nàng ra ngậm lấy cây kem, nàng ra sức liếm từ dưới lên trên, từ trên xuống dưới rồi nuốt lấy toàn bộ cây kem vào...

..

Nghe âm thanh ‘bẹp bẹp’, Phượng Hàn Thông liền biết âm thanh này là gì, hắn sắc mặt tái nhợt, thân hình run rẩy dữ dội, trên trán từng đường gân xanh nổi lên, rất muốn xông ra cứu vợ mình, nhưng hắn hiện tại tay chân toàn bộ bị trói lại, chỉ có thể vô lực nằm dưới đất chịu đựng...

...

(truyện cắt bớt 1 số khúc...)

Nhưng Minh Hạo thần sắc vẫn thay đổi, sắc mặt vẫn bình tĩnh như nước, giống như hắn không thấy Mị Nương khóc đồng dạng.

....

10 phút sau, cảm thấy có chút nhàm chán Minh Hạo tay đẩy nàng ra, nhìn nàng nói: “Tốt được rồi, giờ qua trò khác.”

Bị đẩy ra, Phượng Mị Nương cơ miệng có chút cứng ngắt, nàng gật đầu không nói gì.

Không biết Minh Hạo từ nơi nào lấy ra một cái ghế salon, hần thoải mái ngồi xuống, sau đó lại lấy ra một chiếc giường mềm mại đặt dưới đất, hần chỉ tay vào chiếc giường, ra lệnh Phượng Mị Nương: “Đến đó ngồi xuống đi.”

Phượng Mị Nương không biết Minh Hạo từ đâu lấy ra một cái ghế cùng một cái giường không khỏi ngẩn người, phải biết nơi này là bãi chiến trường, khắp nơi máu, thi thể, xung quanh làm gì có cái giường cùng cái ghế?

Nàng rất muốn hỏi Minh Hạo là lấy bọn chúng từ đâu ra, nhưng nàng tự biết thân phận mình, chỉ có thể ngoan ngoãn làm theo lời Minh Hạo.

Nàng bước lên giường, sau đó là nàng nằm lên chứ không phải kiểu ngồi, kế tiếp nàng banh hai chân ra thành hình chữ V ra hai bên trái phải, lộ ra cái khe hở khu rũng thần bí màu đỏ ở giữa, bên trong còn có ‘tí tách’ suối chảy...

Minh Hạo thấy nàng nằm banh chân mà không phải ngồi theo lời, hần sầm mặt lại, ánh mắt như ẩn chứa kim quang nhàn nhạt lóe, âm trầm nói: “Người không hiểu lời ta nói sao? Ta kêu người là ngồi, chứ không phải là nằm banh chân ra như một con đĩ thềm bị người khác chịch như vậy!”

Phượng Mị Nương rơi vào ngây người, ánh mắt ngơ ngác nhìn Minh Hạo, không biết Minh Hạo kế tiếp muốn làm gì nàng “Chẳng lẽ hần muốn chịch dạng ngồi sao? Nhưng như vậy dù có chút khó khăn khi giao hoan trong tư thế đó nhưng cũng là có chút mới lạ”

Trong lòng có chút chờ mong, có chút hồi hộp, sau đó nhanh chóng ngồi thay đổi tư thế, ngồi banh chân ra rai bên.

Minh Hạo không nói gì, thông dong bình tĩnh đứng lên, đi đến giường, ngồi xuống bên cạnh Phượng Mị Nương.

Đột nhiên vào lúc này ánh mắt, khuôn mặt, khí chất hẳn hoàn toàn thay đổi, từ bá đạo lạnh lùng chuyển biến thành buồn bã, u sầu.

Hắn nhìn qua bên cạnh Phượng Mị Nương thở dài một cái, nói: “Ta sắp tới sẽ kể cho người một câu chuyện về một chàng thiếu niên bình thường.”

Phượng Mị Nương nghe vậy suy nghĩ: “chẳng lẽ người thanh niên kia kêu mình ngồi lên đây chỉ để nghe kể chuyện?” trong lòng nàng có chút vui vẻ lại có chút thất vọng.

“Ngày xưa, có một thiếu niên nghèo rất thích cô gái xinh đẹp kia, hẳn hẹn hò hỏi nàng đồng ý hay không làm bạn gái hẳn, cô nàng kia cũng là thích hẳn cho nên gật đầu, hai người có một khoảng thời gian vô cùng vui vẻ với nhau.

Trai thì trung thực, thật thà. gái thì xinh đẹp, đoan trang, thùy mị. hai người cảm thấy mỗi người cảm thấy người kia hợp ý.

Sau một thời gian ngắn, hai người tình cảm trong lòng ngày càng sâu đậm, cả hai quyết định kết hôn, khi làm lễ, cả hai cùng thề non hẹn biển yêu nhau đến lông dài tóc bạc.

Dần dà, hai người cuối cùng có một đứa con. Mặc dù lúc đó gia cảnh rất nghèo khó, nhưng người thanh niên kia không nản trí, hẳn ngày ngày cố gắng làm việc, còn người vợ ở nhà chăm sóc đứa con.

Có thể nói lúc đó cả gia đình nhỏ của hai người vô cùng hạnh phúc.

Ngày qua ngày, mọi thứ vẫn bình yên, không có gì xảy ra, cho đến một hôm....

Người chồng ngày hôm ấy đi làm về sớm, bởi vì nhà rất nghèo, nên nhà cửa rất nhỏ, bên trong chỉ có hai căn phòng, một căn dùng để ăn, ngủ, rửa chén bát chung..., một căn còn lại là phòng tắm, nhà vệ sinh.

Hắn mở cửa phòng thứ nhất ra, bởi vì bụng hiện tại đói meo, không biết hiện tại vợ nấu cơm chưa, cho nên hắn kêu một tiếng “Vợ ơi vợ, nhà có cơm chưa?”

“Loảng xoảng.” đáp lại người chồng là âm thanh rơi bể của vật thủy tinh nào đó.

Người chồng quay đầu nhìn theo âm thanh, vừa nhìn qua, trên tay đang cầm chiếc cặp tự chủ rơi xuống đất.

Chỉ thấy một người mỹ nữ trẻ tuổi đang vịnh bồn rửa chén, vẻ mặt kinh hãi nhìn lại hắn, nàng hình dáng đưa ra sau, đang chống hông *** lên.

Phía sau nàng là một người thanh niên thân thể trần truồng đang ra sức thúc ngựa dữ dội.

“Ah~Không phải như anh nghĩ đâu, đây chỉ là hiểu lầm.a.h~.” Người mỹ nữ thấy chồng mình về, sắc mặt chuyển màu trắng bệch, nàng vội vàng giải thích, nhưng càng giống như rên rỉ vì sung sướng.

“Người...phản bội...ta.” Người chồng sắc mặt tái xanh, trong mắt hiện lên không tin nhìn chăm chăm vào người mỹ nữ, tay chỉ vào người mỹ nữ khàn khàn giọng, nói một câu.

“Thì sao, ta phang vợ người trước mặt người đó, làm gì nhau?.” Người thanh niên kia vừa đẩy hông về phía trước thật mạnh, vừa quay đầu nhìn về người trung niên khinh thường cười ha ha nói.

“Người dám, thằng súc sinh, ta phải giết người!” Người trung niên hai mắt đỏ lên như trâu, hai chân chạy như điên về phía người thanh niên, dáng vẻ như muốn liều mạng với hắn.

“Người đâu, đánh tàn phế hai chân hắn cho ta. Sau đó bắt chối nhốt lại trên ghế, cho hắn xem ta phang vợ hắn như thế nào.” Người thanh niên kia thần sắc khinh miệt nhìn hắn nói.

Mỹ nữ kia nghe người thanh niên nói, lập tức nàng cầu xin, rên rỉ nói: “Ah~Không được, xin công tử tha cho hắn, hắn vô tội.”

Người thanh niên đang ** kia nghe vậy càng hiện lên tức giận, ánh mắt hiện lên sát cơ, từ trong miệng phun ra một chữ vô tình: “Không”

...

Lúc này, không biết trong phòng từ đâu xuất hiện hơn chục người ăn mặc áo đen chạy đến, trên tay cầm từng khẩu súng lục đen ngòm, trông bọn hắn giống như mấy tên mafia, vô cùng nguy hiểm.

“Bùm bùm”

Hai phát súng vang lên, bắn chính xác vào hai chân trái phải của người trung niên, tạo thành hai lỗ máu lớn.

“Ầm!” Người trung niên đang chạy tới hai chân bị súng bắn thủng, cả thân hình không khỏi nặng nề ngã xuống sàn.

Sau đó những người ăn mặc áo đen đem người trung niên trói trên ghế lại, để hắn bất lực nhìn xem vợ mình bị người khác chịch.

“A~h A~h~~~...”

“Ha ha ha, thế nào? Người xem đã không, thấy Vợ người chính là một con b!ch bị ta chịch, không hơn không kém, xem đi, hiện tại người vợ yêu

quý của người lại đem cái *** đưa cho người khác phang, thấy vợ người về mặt hưởng thụ này? Ha ha ha.”

.....

Cuối cùng, người mỹ nữ kia cùng thanh niên rời đi, để lại người trung niên hai chân tàn phế cùng đứa con gái ...

Nhưng một thời gian sau, bé gái chết trong lúc chạy trốn do hai bên quân phản loạn cùng chính phủ đánh nhau...

Còn người mỹ nữ phản bội gã chồng trở về dinh thự xa hoa biệt thự chung sống với người thanh niên kia.

Lần đầu, nàng sống tại đây không quen thuộc với cách sống xa hoa, hơn nữa nghĩ đến chuyện mình phản bội người chồng, trong lòng có chút sợ hãi, buồn bã.

Nhưng dần dần nàng quen dần với cách sống xa hoa giàu sang, tính cách cũng dần thay đổi hẳn.

Nếu lúc trước ăn mặc quê mùa thì lúc này nàng ăn mặc xa hoa sành điệu, hơn nữa tính cách kiêu ngạo, vũ mị, phóng đãng....

Rất nhanh nàng xa vào ăn chơi đua đòi của giới nhà giàu.

Thường xuyên đi quán bar nhậu nhẹt, âm thầm dâm loạn với người khác

....”

Ngồi một bên nghe câu chuyện Minh Hạo kể, Phượng Mị Nương càng nghe, thân hình càng run rẩy, sắc mặt trở nên tái nhợt, hai mắt hiện lên vô thần trống rỗng, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm đầy sao mỹ lệ.

Không biết từ lúc nào từng giọt nước mắt màu xanh chảy xuống...

Những giọt nước mắt ẩn chứa cay đắng, hối hận muộn màng rơi xuống.

...

Một lát sau, Phượng Mị Nương phục hồi lại tinh thần, nàng nhìn xung quanh bãi chiến trường.

Thấy đám người Phượng gia bị bắt trói nằm dưới đất...tình cảnh này hồi xưa.... có điểm càng giống y chang giống như trong câu chuyện....

“Người là ai, tại sao biết chuyện này...” Phượng Mị Nương quay đầu lại, nhìn khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc kia, trong lòng không khỏi cảm thấy hoảng hốt, hỏi một câu.

Minh Hạo nghe nàng nói, khí tức lần nữa đột nhiên thay đổi trở về như cũ, hần mím cười tà ác nói: “Ta? Ta chính là Kim Minh Hạo.”

(còn tiếp)

....

P/s: sorry mấy bạn, hôm nay nhà có khách tới, ngồi bên cạnh này h, nên ngại quá k dám viết =))

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Hoàn Thành Nhiệm Vụ, Tới Lúc Vào Vấn Đề Chính...

(À, chương trước chỉ là cảnh báo, cho nên các bạn xem hơi chán, chương này mới là thật.

Cộng với nhiều ae than phiền sắc quá gây chán, ok, sau con này (Phượng Mị Nương) mình sẽ cho nội dung vào chính truyện

Cho nên, cầu xin ae cho mình chơi 1 lần cuối cùng cho thỏa thích nhé hahahaha:v:v

Hứa 1c sau sẽ hay ngay ---)

.....

“Kim Minh Hạo? Kim Minh Hạo... Đây chẳng phải là...”

Phượng Mị Nương môi máp máy nhắc lại cái tên vài lần, chợt, nàng ánh mắt thay đổi, hiện lên kinh sợ, chỉ tay vào Minh Hạo, nói:”Người người chính là phản liên bang thống soái trẻ tuổi nhất liên bang, từng có nhiều chiến tích kinh khủng như: đánh lui đại quân hắc ám liên minh chủng tộc, một mình giết hai nguyên lão liên bang, tiêu diệt cả hạm đội.....”

“Đúng, tất cả do ta làm.” Minh Hạo sắc mặt có chút đen, gật đầu thừa nhận, tại sao khi giới thiệu, ai cũng nói hắn là ‘phản liên bang’ thế này, chẳng lẽ hắn danh xấu lan xa đến vậy sao?.

Minh Hạo mỉm cười, nói vấn đề khác: “Chắc người hiện tại đang rất buồn đúng chứ? Người uống bia không?”

“Bia?” Phượng Mị Nương theo bản năng hỏi lại.

“Đúng” Minh Hạo gật đầu, sau đó không biết từ đâu biến ra bốn chai thủy tinh màu cam đặt trên giường.

Ở giữa chai bia có cái nhãn màu xanh dương, đề hình con cọp cùng chữ Tiger thật lớn ở giữa.

Thấy nhãn hiệu chai bia này, Phượng Mị Nương trên mặt không khỏi hiện lên thần sắc kinh ngạc, thốt lên một tiếng: “Đây không phải là loại bia trong truyền thuyết tồn tại 1000 năm trước à!”

Sau thời kỳ nhân loại chiến tranh với toàn vũ trụ, còn gọi là đại chiến vũ trụ thứ nhất tất cả các cách phương thức, chế biến ở thế kỷ 21 hoàn toàn biến mất, ví như loại bia tiger này...

Cho nên những thứ ‘tuyệt chủng’ được liên bang nhân loại xếp vào loại truyền thuyết thực phẩm, vật phẩm/ hiếm có.

Phượng Mị Nương ở trong cổ tộc lâu năm, cho nên cũng là kiến thức đầy đủ, nhận biết xuất xứ chai bia này.

Bia Tiger có xuất xứ từ Singapore từ năm 1932. Từ đó đến nay, Tiger không ngừng phát triển để trở thành một trong số những loại bia cao cấp, được yêu thích, được nhập khẩu trên toàn thế giới và Tiger được biết đến trên toàn cầu nhờ vào hương vị và công thức đáng tin cậy của Châu Á.

Tiger tự hào về tài sản đặc biệt của mình và sự yêu thích mà công ty đã đạt được trong suốt thời gian qua thông qua việc Anthony Burgess sử dụng câu slogan quảng cáo của Tiger: “Tine for a Tiger” như là tựa đề cho quyển sách viết về cuộc sống ở phương đông vào năm 1946 và logo nổi bật với hình ảnh con cọp dưới cây cọ đã tạo cảm hứng cho huy hiệu của đội ngũ 230 ở RAF.

Hương vị đặc trưng của Tiger là do các nguyên liệu chất lượng và quy trình lên men tỉ mỉ, cẩn thận mà phải trải qua 250 cuộc kiểm tra về chất lượng. Suốt những năm qua, Tiger đã nhận hàng loạt phần thưởng gồm có 30 huy chương vàng quốc tế, nhất là huy chương vàng thế giới vào năm 2004 (loại Style Pilsner) do hiệp hội rượu bia trao tặng.

...

“Người uống không?” Minh Hạo mỉm cười, ôn nhu hỏi, tay chậm rãi đưa chai bia đến phía trước người Phượng Mị Nương. Tình cảnh như là người chồng hỏi người vợ, hoàn toàn khác với hình tượng cuồng bạo, lạnh lùng khi nãy.

Thấy Minh Hạo đột nhiên ôn nhu với mình, Phượng Mị Nương có chút không phản ứng kịp, cái này thay đổi 360 độ quá nhanh a, lại kết hợp khuôn mặt tuấn tú soái ca của hắn, đúng là có thể sát thương hàng ngàn vạn mỹ nữ, thiếu phụ...

Nhịp tim không tự chủ tăng tốc lên, sắc mặt hồng hào e thẹn gập đầu, tay tiếp lấy chai bia tiger, sau đó mở nắp chai ra, ngửa miệng uống vào hết một lúc.

“Ừc Ừc Ừc.”

Một hồi sau uống xong, nàng vứt bia xuống đất, lại tiếp đến chai khác, một chai khác, đến khi uống hết bốn chai bia mới xong.

Lúc này, mặt mũi Phượng Mị Nương hoàn đỏ rực, từ miệng đến mang tai đều đỏ lây, cả cơ thể hiện lên đom đóm đỏ.

“A, người biết không, ở khi xưa ta rất hối hận...., sau chuyện đó, ta lên lút mang thai của....”

Lúc này, hương khí Phượng Mị Nương hà hơi ra hoàn toàn mùi bia, ánh mắt mê mang, đầu ngã gục vào ngực Minh Hạo, dáng vẻ như say rượu nói.

“Hiện tại, sau khi nghe câu chuyện người xong, ta biết là mình làm lỗi, ta vô cùng hối hận, hối hận vì mình phản bội.....”

“Ta hận tên Phượng Hàn Thông...tất cả là do hắn ép buộc ta...nếu không phải vậy thì ta lúc này đã có gia đình hạnh phúc rồi...”

“Oa....”

Nàng sắc mặt đỏ như máu, liên tục lải nhải vài câu, sau đó đột nhiên bật khóc như đứa trẻ lên ba, nằm trong lòng Minh Hạo khóc lóc kể lể.

“Mị Nương, tốt rồi, đừng khóc nữa, hiện tại có ta bên cạnh, ta sẽ làm người...hạnh phúc” Minh Hạo ôn nhu ôm nàng vào lòng, tay kia vuốt lưng, tay kia ôm đầu, nhẹ nhàng nói...

"Nhưng ta là hàng đã sài...người thật sự yêu thích ta ư?" Phượng Mị Nương chớp đôi mắt lên nhìn Minh Hạo, âm thanh mềm yếu hỏi hắn

"Không sao, cho dù vậy, tình yêu ta đối với người sẽ không hay đổi...." Minh Hạo âm thanh ôn nhu nói.

“Thật sao...người thật tốt quá, không giống tên kia Hàn Thông suốt ngày chỉ biết ***”

Đây là lời nói từ tận đáy lòng Phượng Mị Nương.

Giải thích một cách đơn giản, hành vi của đại đa số con người bị điều khiển bởi 2 yếu tố chính là lý trí và tình cảm. Khi ở trạng thái bình thường (không bị say rượu) thì lý trí của con người hoạt động mạnh hơn, vì lúc đó bộ não có thể suy nghĩ thấu đáo hơn, lường trước được hậu quả của lời nói của mình..) nên mỗi lời nói ra đều được suy nghĩ trước khi phát ngôn.

Nhưng khi bị say, thì lý trí của con người bị suy giảm, cơ thể ở trạng thái hưng phấn, dũng cảm, mạnh mẽ, cảm giác sợ hãi mất đi. Thay vào đó là cảm xúc, người say sẽ tự hình dung lại những chuyện vui buồn, trong quá khứ...và lúc này lý trí cũng không thể kiểm soát được hành vi, khiến người say rượu nghĩ gì sẽ nói đó, hoặc sẽ nói ra những điều mà họ nghĩ đến nhiều nhất, hay những ấp ủ mà luôn mong muốn nói ra nhưng chưa đủ dũng cảm.

Khi say mới biết mình yêu ai, điều này chính là những diễn biến xảy ra trong đầu những người say rượu bia. Vì lúc này não bộ bắt đầu nhớ về những điều mà bản thân thường không dám đối mặt, nhưng điều mà trong tiềm thức luôn mong muốn.

Hiện tại, Phương Mỹ Nương chính rơi vào trạng thái say rượu bia này, bị bia cồn làm lý trí mờ đi, khiến nàng bộc phát tất cả những tình cảm chân thật, ấp ủ tiêu cực ở trong lòng.

“Đình! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ cửa sổ Phương Mỹ Nương, độ hảo cảm của nàng đạt đến 100, chủ nhân đạt được một thẻ triệu hoán anh hùng ngẫu nhiên.”

Âm thanh trong đầu Minh Hạo vang lên. Nghe âm thanh, Minh Hạo thở phào một cái, nhiệm vụ này nói khó không khó, nói dễ không dễ, nó bắt buộc phải chinh phục trái tim của Phương Mỹ Nương, nhưng không được dùng các sức mạnh, hay khống chế... Hoặc là nếu độ hảo cảm của Phương Mỹ Nương tuột xuống dưới 60 coi như thất bại. May là nhờ danh hiệu vương tử ngựa giống khiến phái nữ độ hảo cảm tăng lên rất nhiều.

Nhìn qua bên cạnh Phương Mỹ Nương thân hình lả lổ, Minh Hạo mỉm cười tà ác nói: “Tới lúc vào vấn đề chính...” theo đó, tay hắn bóp ngực kiều kiều độn mềm mại của Phương Mỹ Nương.

“Ah” Âm thanh kiều mị điệu đà từ cổ họng Mỹ Nương vang lên, nước suối từ khu rừng thần bí chảy ra, ướt giường....

Từng giọt màu trắng nước suối ‘thuần khiết’ chảy tí tách ra hai bên chân nàng...

Minh Hạo nhỏ giọng bên tai Phượng Mị Nương: “Ta ‘đưa’ nó vào nhé Mị Nương...”

“Ah” Hơi nóng truyền vào tai, khiến Mị Nương cả người như bị điện giật, thân thể run lên, đôi song phong liên tục lắc lư lên xuống...

“Nhưng trước đó, chúng ta phải giải trí một chút...phải để cho cả thân thể uống bia nữa...” Minh Hạo nghe vậy, mỉm cười tà ác nói.

Sau đó, từ hệ thống mua hai chai bia tiger hình dáng giống như lúc này, sau đó hần lắc mạnh lên, rồi gỡ nắp ra.

Nhân ngay lúc này, lấy thế bưng tai không kịp sét đánh, tay trái một chai, tay phải một chai, đem đóng vào khu rừng thần bí cùng vườn hoa cúc...

Bởi vì lực đẩy vào rất mạnh, cho nên cả hai chai đều lọt 2 phần 10 vào trong...

“Xì xì xì....” Bọt bia liên tục tràn vào trong....

“A...”

Tiếng hét thảm yếu kiều thấu tận trời xanh vang lên...

.....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Đại Chiến (1)

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ cùng làm việc ‘cầm thú’ đó với Phượng Mị Nương. Minh Hạo đem toàn bộ người Phượng gia ngoài trừ Mị Nương ra, còn lại người giết hết, kê cả già trẻ gái trai không chừa một ai.

Còn các lão tổ của Phượng gia ở trước khi cho quân đội terran tấn công, hẳn đã âm thầm chạy tới đây giết sạch bọn hắn rồi.

Lúc này...

“Người nào, dám giết toàn bộ Phượng gia tộc nhân!!!”

Âm thanh gào thét giận dữ vang lên, không gian một trận rung động dữ dội, chỉ thấy một vùng không gian rộng lớn phía trên bầu trời nứt vỡ, từng mảnh như gương không gian rơi rớt xuống, tạo thành một hố đen xoáy khổng lồ.

“Lệ...”

Từ trong không gian bên trong hố đen truyền ra tiếng phượng hét dài, tiếng phượng hét hàm chứa uy áp kinh khủng lan rộng xung quanh, tạo thành từng đợt sóng xung kích vô hình.

Cảm nhận uy áp kinh khủng từ trên trời truyền đến, khiến Minh Hạo hô hấp có chút khó khăn, giống như có vạn tấn núi lớn đè trước ngực hắn, làm hắn hít thở có chút không thông.

Phải biết, cho dù hăn đối mặt hai người nguyên lão liên bang cấp Truyền Thuyết, cũng có thể dễ dàng thông dong giết chết.

Nhanh chóng phân thân ra một người, ra lệnh cho phân thân đem Phượng Mị Nương cùng Hỏa Thiên Hương, Hỏa Thiên Ngọc, Hỏa Thiên Linh bỏ vào phi thuyền Zero I, cho các nàng rời đi trước.

Còn Minh Hạo chân thân thì ở lại đây, ngẩng đầu lên nhìn hố đen khổng lồ trên bầu trời.

Hăn hiện tại rất tò mò muốn biết đối phương là ai, thực lực thế nào mà có thể thả ra uy áp kinh khủng như vậy.

Nếu hăn nguy hiểm đến tính mạng, cùng lắm là biến dạng cuối cùng Super Saiyan God.

Khi này, hố đen ngày càng mở rộng ra hơn, có thể nói cả vùng trời đều biến thành màu đen lố xoáy khổng lồ, nhìn vô cùng kinh khủng như ngày tận thế đến.

“Tên nhân loại thấp hèn, ngươi phải trả giá cho việc này!”

Âm thanh lạnh lùng lại chứa uy áp kinh khủng từ thiên khung vang vọng khắp Hỏa Thiên Tinh. Thậm chí vang vọng đến toàn bộ vũ trụ.

.....

Hành tinh xa lạ nào đó trong vũ trụ...

Một người đàn ông nằm úp dưới đất, run rẩy bầy như con chó chết vậy.

Không chỉ hăn, tất cả người đi đường ở đây đều nằm úp xuống, cả thân thể run rẩy.

...

Hơn trăm ngàn tỷ hành tinh, ngàn tỷ ngân hà, trăm tỷ thiên hà bên trong, chỉ cần sinh vật có sự sống đều cảm nhận được luồng uy áp kinh khủng này truyền đến.

Toàn bộ vũ trụ, ngoài trừ ít ỏi đếm được số lượng trên mười ngón tay, mấy lão quái vật đẳng cấp Truyền Thuyết đỉnh phong còn có thể chống đỡ được uy áp này, còn lại những người khác đều không thể phản kháng lại uy áp này, bọn hắn thân thể nằm úp run rẩy dưới mặt đất.

.....

Hỏa Thiên Tinh.

Minh Hạo đứng mũi chịu sào, cả thân thể như bị luồng khổng lồ thần sắc bình tĩnh nhìn lên hố đen khổng lồ trên bầu trời.

“Lệệệệệ.....”

Khi này. Tiếng phượng hét tràn đầy uy áp lại vang lên, nhưng tiếng hét này có chút khác biệt với lúc trước, tiếng kêu càng kéo dài hơn lần trước.

Cả vùng trời bầu trời đột nhiên tối sầm lại, sau đó chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện từng quả cầu lửa khổng lồ, che chắn toàn bộ thiên khung.

Sau đó từng đám hỏa cầu như cung tên rời khỏi dây, dùng tốc độ vô cùng nhanh lao thẳng xuống dưới mặt đất.

Nhìn thấy đám cầu lửa bay xuống, Minh Hạo thần sắc hiện lên hoảng sợ, ánh mắt co rút lại, khi hắn nhìn thấy đám cầu lửa, trong lòng hắn nổi lên hồi chuông báo động đỏ cấp độ nguy hiểm cao nhất, đây là lần đầu tiên ở thế giới này hắn cảm nhận được cái gọi là ‘nguy hiểm’ như vậy.

Hơn nữa, hắn mặc dù chưa tiếp xúc với ngọn lửa kia, nhưng biết ngọn lửa này còn bá đạo gấp 1000 lần ngọn lửa Amaterasu.

Minh Hạo không dám khinh thường, nhanh chóng biến thân dạng 3 Super Saiyan Momoshiki Super God.

.....

“Ầm ầm ầm ầm!”

Sau vài giây, đám lửa ngập trời tiếp đất. Trong chớp mắt, toàn bộ Hỏa Thiên Tinh tràn ngập trong biển lửa, khắp nơi như địa ngục lửa, vang lên từng tiếng kêu thê lương thảm thiết.

...

10 phút sau.

Hỏa Thiên Tinh toàn bộ cháy rụi thành tro bụi thành căn bã, không còn gì sống sót, ngoài trừ một người thanh niên duy nhất còn sống sót.

Hắn mái tóc vàng óng để dài tới chân, thân hình cao lớn, từng bắp ngực nhô lên trước, đôi mắt trắng dã, trong mắt không chứa một chút tình cảm, khí chất cao ngạo, lạnh lùng, vô tình.

Loại này cao ngạo, lạnh lùng, vô tình giống như là đối với thiên địa vạn vật coi thường, là một loại không thèm để ý chút nào, hắn không quan tâm coi thường, phảng phất tại trong mắt hắn, mọi thứ vạn vật đều là không tồn tại đồng dạng, loại này vô tình, là nhìn không ra nửa điểm tình cảm, một loại triệt triệt để để vô tình, phảng phất như thần linh cao cao tại thượng đứng trên chín tầng trời, cao ngạo ngó xuống nhân gian, xem thường vạn vật.

Đây chính là Minh Hạo hình dáng sau khi biến thân Super Saiyan Momoshiki Super God cấp 8 mà thành, theo đó, khí chất, tâm tính, hình dáng, sức mạnh cũng là thay đổi, chuyển biến theo.

So với lần thứ nhất biến thân Super Saiyan Legend, Minh Hạo càng đẹp trai, lạnh lùng hơn, chỉ khác là cái màu lông, mái tóc vàng đậm, cơ bắp càng lớn hơn so với trước, hơn nữa, không có vòng hào quang ở ngoài cùng cái đuôi giống lần trước.

Nhưng dù là vậy, càng cảm giác hấn càng nguy hiểm kinh khủng hơn lúc trước, giống như nguồn sức mạnh kinh thiên đang ngủ say trong người hấn chưa được thức giấc vậy.

No.3: Super Saiyan Momoshiki Super God (cuối cùng biến thân)

Giới thiệu: cấm kỵ lực lượng, thần linh gặp còn phải sợ hãi tránh né, là một dạng lực lượng khủng khiếp nhất vũ trụ.

-Đẳng cấp 7: tăng lên 1.000.000.000.000 lần sức mạnh toàn diện.

-Đẳng cấp 8 (max): tăng lên 10.000.000.000.000 lần sức mạnh toàn diện.

++Kỹ năng sau khi biến hình Super Saiyan Momoshiki Super God:

+Tự do điều khiển toàn bộ sức mạnh vũ trụ: thời gian, không gian, nhân quả, sinh tử, nguyên tố, bất luận vật chất, nhân loại, cơ thể.... Đều nằm trong điều khiển.

+ siêu cấm kỵ đại cầu: xóa sạch mọi thứ, kể cả thời gian, không gian, nguyên tố, nhân quả, sinh tử trong vũ trụ.

+Bất diệt thân thể: cơ thể biến thành ảo tưởng, nghĩa là không có thật, nó được giấu sâu tron giấc mộng tiềm ẩn con người. Cho dù cả thân thể bị diệt thành tro bụi cũng có thể nhanh chóng tái sinh.

+Ý Niệm: một ý niệm có thể chế tạo ra mọi thứ, sinh vật, nhân thể, sinh mạng, thời gian, không gian.

...

“Hử? Ở dưới lửa của ta thiêu đốt thế mà còn sống? Người thật khiến ta kinh ngạc, nhưng đáng tiếc, người cuối cùng chỉ là một con giun dế đang giãy chết trong tay ta.” Giọng nói lạnh lùng vang lên toàn vũ trụ, bên trong âm thanh có chút bất ngờ ý vị, tiếp đó là khinh thường chỉ ý.

Dứt lời, từ trong hố đen vờn ra một bàn tay ngọc trắng nõn, thon dài, trên móng tay còn thoa đỏ tươi sơn móng tay, nhìn qua vô cùng xinh đẹp.

Tay ngọc khổng lồ năm ngón tay xòe ra, hướng về phương hướng Minh Hạo chậm rãi tiến đến, giống như muốn bóp chết hắn như bóp chết con kiến đồng dạng.

...

Minh Hạo lần đầu tiên biến thân Super Saiyan Momoshiki Super God có chút hơi xa lạ, còn chưa quen thuộc với sức mạnh mới này. Hắn không đối hoài đến tay ngọc kia, thần sắc phi thường trấn định, bình tĩnh, thông dong, giống như bàn tay ngọc khổng lồ trên không trung kia không đáng kể gì đối với hắn.

Hắn nhắm mắt lại, cảm nhận sức mạnh mới này. Ở thời khắc này, bàn tay ngọc khổng lồ kia đã tiến đến gần hắn.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Đại Chiến (2)

Năm ngón tay ngọc tiến đến, dễ dàng bao trùm cả thân thể Minh Hạo vào lòng bàn tay, sau đó bàn tay ngọc năm ngón ra sức bóp lại một cái thật mạnh.

5 phút...

10 phút...

30 trôi qua, nhưng không có gì xảy ra, chỉ thấy Minh Hạo lẳng lẳng đứng đó nhắm mắt lại, không nhận một chút tổn thương nào, vẫn bình yên vô sự, giống như chưa có gì xảy ra.

Hắn chậm chậm giơ lên một ngón tay phải, dễ dàng ngăn cản bàn tay ngọc khổng lồ bóp vào trong.

“Cái gì đây? Tại sao? Đây là? Không thể nào? sức mạnh này, một người phàm nhân như người làm sao lại nắm giữ sức mạnh cấm kỵ này, người rốt cuộc là ai?...” Giọng nói lạnh lùng vang lên, nhưng khác với lần trước, bên trong âm thanh ẩn chứa run rẩy, kinh sợ, không tin tưởng, giống như đang gặp thứ gì đó vô cùng kinh khủng, nó vượt qua thế giới quan của hắn.

Minh Hạo lẳng lẳng nhắm mắt không nói gì, chỉ là khí thế quanh thân ngày càng mạnh hơn, từng đoàn không khí lâng lâng nổi lên xung quanh, tạo thành từng đợt sóng mạnh đẩy mọi thứ tại hắn xung quanh ra xa.

“Rắc”

Trên bầu trời, hố đen tiếp tục mở rộng ra thêm, trong vòng vài giây, toàn bộ bầu trời Hỏa Thiên Tinh màu xanh chuyển thành màu đen, sâu thẳm mà quý dị.

“Ta không tin người nắm giữ sức mạnh đó, người mãi mãi chỉ là con kiến hôi dưới chân ta!”

Lúc này, âm thanh ầm chứa giận dữ, lạnh lùng, khinh thường, tiếng nói lạnh lạnh gào thét toàn bộ vũ trụ, giống như bị người vũ nhục đồng dạng.

Từ bên trong hố đen trên không trung lại nhô ra thêm một cái ngọc thủ khác, đưa năm ngón tay thon dài ra ngoài, năm ngón tay nhanh chóng tiến đến Minh Hạo bao vây lấy, bóp chặt lại hẳn.

“Cút”

Minh Hạo lúc này mở hai mắt ra, trong mắt lạnh lùng, vô tình, không có một chút cảm xúc của nhân loại.

Hắn nhìn lên tay ngọc kia, sau đó một ngón tay khác giơ lên chỉ vào không gian.

“Thời- Không – Đình - Chỉ!”

Từ trong miệng lạnh nhạt phun ra bốn chữ chân ngôn như vàng như ngọc.

Một giây sau, toàn bộ không gian, thời gian đình chỉ, vạn vật vũ trụ bất động, mọi thứ bất động không nhúc nhích.

...

Chân ngôn, chính là miệng là vàng, lời là ngọc, ngôn xuất ra pháp tắc theo, mỗi chữ là vàng, là ngọc, pháp tắc vâng theo (làm theo).

Đây là một cái Chân Ngôn, cấp bậc càng cao hơn cả pháp tắc, bởi vì nó là ra lệnh cho pháp tắc thực thi nhiệm vụ.

Giống như chân ngôn là chủ, pháp tắc làm nô, chủ nói gì, nô vâng theo.

Có thể ra lệnh cho các pháp tắc thời, không, sinh, tử...

Ví như thời gian lùi bước, lập tức thời gian sẽ lùi lại, có thể tác động đến toàn bộ quy luật của mọi thứ, mà chỉ cần một câu nói.

Chân ngôn chỉ có phía trên thần linh mới có thể sử dụng loại kinh khủng cấm kỵ tồn tại này.

Có thể nói, một câu nói, chính là một pháp tắc, một chữ chính là pháp, các chữ hợp lại nhau trở thành tắc: pháp tắc.

...

Theo đó, hai bàn tay ngọc không lồ sức mạnh không sánh nổi kia cùng lúc ngừng lại.

Minh Hạo sau khi biến thân thành Super Saiyan Momoshiki Super Legend có thể cảm nhận được xung quanh pháp tắc.

Không khí, tự nhiên, sông, hồ, nước, thời gian, không gian, sinh tử, vạn vật trong tự nhiên đều do pháp tắc tạo thành.

Sau một hồi nhắm mắt cảm ngộ, Minh Hạo hiện tại có thể làm được sơ cấp chân ngôn: thời không, có thể khiến thời không đình chỉ như khi này hẳn là.

Bởi vì thời gian không cho phép, cho nên sinh tử hay cao hơn các bậc chân ngôn thì hẳn chưa ngộ được.

Chân ngôn chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ.

-Sơ kỳ: là bước ban đầu ngộ pháp tắc thời không, có thể sơ lệnh cho thời không đình chỉ, lui lại.

-Trung kỳ: là bước ở giữa, cảm ngộ bậc trung pháp tắc, có thể lệnh cho thời không quay ngược trở lại như lúc ban đầu, thậm chí có thể dễ dàng khiến thời gian lui lại hơn 1000 năm trước.

-Hậu kỳ: là bước cuối cùng, cảm ngộ rất sâu về pháp tắc, thông hiểu thiên địa vạn vật trong tự nhiên như thời không, sinh tử.

Có thể tự do ra lệnh, điều khiển thời không cùng với sinh tử vạn vật.

Nhưng, nó không phải hoàn toàn vô địch, cũng có điểm yếu:

Thứ nhất: phải hiểu thật sâu về pháp tắc vạn vật, càng hiểu sâu, điều khiển càng mạnh, nhưng là muốn ngộ bỏ phải ra thời gian rất lâu dài, trong lúc ngộ, phải kiếm một chỗ an toàn.

Nếu như trong lúc ngộ bị địch tập kích thì toàn bộ những pháp tắc đang ngộ đều bỏ sông đổ biển, kiếm củi ba năm, thiêu một giờ.

.

Thứ hai: đối với người cùng cấp độ hoặc cao hơn là vô tác dụng, chân ngôn có thể dễ dàng bị phá giải.

Thứ ba: pháp tắc chỉ là tạm thời, giống như cho thời gian đình chỉ, nhưng chỉ có thể duy trì vài phút ngắn ngủi mà thôi. Nhưng người nói ra chân ngôn càng ngộ sâu, hiểu biết về thời không, thiên địa càng sâu, thì duy trì thời gian càng lâu(mạnh) hơn.

Ở lúc ngộ về thiên địa trong thời gian ngắn ngủi, Minh Hạo trong lúc vô tình phát hiện ra một cái khác, phía trên chân ngôn còn có một đẳng cấp!

Minh Hạo đặt tên cho nó là Quy Tắc Chân Ngôn.

Khi đạt đến cái cấp độ gọi là Quy Tắc Chân Ngôn, người đó có thể đặt ra quy tắc.

Quy tắc nằm phía trên pháp tắc, mà quy tắc ý nghĩa chính là bắt buộc.

Pháp tắc là luật lệ, có thể bị phá, nhưng quy tắc là vĩnh hằng, bất biến.

Ví như:

Người ra lệnh cho pháp tắc khiến thời gian đình chỉ.

Nhưng bây giờ được đặt ra quy tắc: thời gian không được đình chỉ.

Thì cho dù cố gắng nói ra chân ngôn đến mấy cũng không có tác dụng với quy tắc, bởi vì quy tắc đã đặt ra, là không bao giờ có thể thay đổi được, trừ phi người có cùng đẳng cấp với quy tắc mới có thể phá được pháp tắc.

...

Minh Hạo đôi mắt không chút tình cảm nhìn lên hai bàn tay ngọc khổng lồ lơ lửng trên không trung, nói: “Đây chính là do người chuốc lấy, nếu người muốn chết thì ta tiễn người một đoạn.”

Dứt lời, Minh Hạo tay chỉ về phía lỗ đen một cái, miệng phun ra câu chân ngôn vàng ngọc: “Không – Gian - Chuyển - Đổi.”

Trong chớp mắt, Minh Hạo cả thân thể biến mất, xuất hiện ở một thế giới khác.

...

Trong căn phòng quý phái sang trọng, trên tường treo lấy bức đồ đằng ẩn hình con phượng hoàng khuôn mặt kiêu ngạo sải hai cánh ra hai bên, xung quanh ngoài trừ một cái giường, kệ sách cùng một cái bàn, các vật dụng thường ngày thì không còn gì khác.

Trong phòng có hai người, một nam một nữ.

Nữ ăn mặc quần áo màu đỏ quý phái trang nghiêm, trên ngực có thêu hình con phượng hoàng lửa màu đỏ vô cùng bắt mắt.

Nàng tên là Phượng Tuyết Trần, hình dáng giống như tên nàng, xinh đẹp đến tuyệt trần.

Khuôn mặt xinh đẹp không tì vết, ngũ quan xinh xắn, tóc đỏ dài đến chân, đôi mắt phượng hẹp dài, sống mũi cao ngất, đôi môi dài đỏ vô cùng gợi cảm, đôi ngực tuyết trắng khổng lồ vươn ra phía trước, thân hình chữ S nơi lồi thì lồi, nơi lõm thì lõm, dáng vẻ của nàng có thể tuyệt đối được xếp vào hàng tuyệt thế mỹ nữ.

Khí chất Phượng Tuyết Trần trái ngược với dáng vẻ nóng bỏng là lạnh lẽo như băng, không những không khiến người rời xa, mà còn làm người gây nên ham muốn phải chinh phục nàng cho bằng được.

Dáng vẻ xinh đẹp lại kết hợp với khí chất của nàng khiến nàng vô cùng hoàn mỹ, hơn nữa có thể vì nàng, ngàn vạn nam nhân trái tim rơi rớt, nguyện hi sinh, chịu chết vì nàng.

Phượng Tuyết Trần ngồi dưới đất sắc mặt trắng bệch nhìn đứng bên cạnh người thanh niên khuôn mặt tuần tú, làn da trắng như mỹ nữ, tóc vàng dài đến chân.

Đôi mắt trắng dã không có tròng đen, khí chất lạnh lẽo vô cùng.

Trên mặt không hiện ra cảm xúc, thần sắc, giống như người chết đồng dạng.

Minh Hạo nhìn xung quanh một lát, sau đó quay lại nhìn Phượng Tuyết Trần, lạnh lùng nói: “Người hiện tại có thể đi chết được rồi”

Nói xong, không thèm thương hoa tiếc ngọc hay vì dáng vẻ xinh đẹp của Phượng Tuyết Trần mà nường tay, một quyền tụ lại tất cả sức mạnh chấn động, nắm tay tàn nhẫn mà đánh xuống đầu nàng thật nhanh.

“Cờ - Crắc...” Âm thanh giống như tiếng gương bể vang lên khắp phòng...

...

(G9, 1 giờ khuya rồi, ai thức cmt nào ^_^)

(bản quyền thuộc về TIME)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Thế Giới Mới

- Bổ sung: main khi biến thân cấp cuối God Saiyan thì không thể sử dụng hai mắt rinnegan cùng sharingan, nếu như chỉ biến thân Saiyan No.1 cùng No.2 thì có thể.

- Hiện tại main qua thế giới huyền huyền nhé, coi như thành cmn đồng nhân đi...

.....

“Cờ - Crắc...” Âm thanh giống như tiếng gương bể vang lên khắp phòng, từng khe nứt tinh tế trên đầu lâu của Phượng Tuyết Trần hiện ra.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Phượng Tuyết Trần hiện lên thần sắc không thể tin, đôi mắt phượng xinh đẹp nhìn về người thanh niên khuôn mặt tuấn tú mà lạnh lùng.

Nàng thật sự không nghĩ trên đời có một nam nhân tâm tính lạnh lùng và tàn nhẫn như vậy, không thèm nhìn vẻ đẹp nàng hay thương hoa tiếc ngọc dù chỉ một chút, không chút do dự lập tức ra tay giết nàng.

Nhìn đôi mắt trắng dã, bên trong không có một chút gọi là tình cảm hay cảm xúc, "hắn" không chút do dự ra tay đánh giết nàng.

Hắn là hạng người nhẫn tâm, vô tình đạt trình độ thế nào lại có thể như vậy? Chẳng lẽ vẻ đẹp của nàng không khiến hắn do dự dù chỉ một chút?

...

Phượng Tuyết Trần tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, trước khi chết, trong đầu nàng luân chuyển muôn vàn suy nghĩ về Minh Hạo, nàng cuối cùng vẫn không hiểu, một người vô tình như vậy vẫn là con người ư?.

“Rắc” Khuôn mặt từng mạch máu xuất hiện, lan tràn khắp khuôn mặt, tai, mũi, họng, miệng tràn ngập máu, sau cùng, đầu của nàng nổ nát bầy thành phần, tiếp đó cả thân thể tiếp theo đó xuất hiện từng vết rách nát ra.

Vài giây sau, toàn bộ thân thể nổ nát, hóa thành một bãi máu tươi tuyệt mỹ, diễm lệ.

Một người thuộc Phượng Tộc dòng chính cứ thế vẫn lạc dưới tay Minh Hạo.

Nhìn bãi máu tươi mỹ lệ dưới đất, Minh Hạo mặt không đổi sắc, bình tĩnh như nước, trên mặt không biểu hiện cảm xúc khác thường nào, giống như vừa mới giết chết con gà đồng dạng. Hắn quay người lại, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng đi ra ngoài...

Một tiếng sau, bãi máu tươi dưới sàn đột nhiên co rút thu nhỏ lại, hóa thành cục máu nhỏ, kích cỡ của nó chỉ bằng nắm tay trẻ sơ sinh, nó bay lên, lơ lửng giữa không trung, sau đó dùng tốc độ vô cùng nhanh thoát ra căn phòng, bay về phương hướng nào đó không ai biết.

...

Căn phòng rộng lớn, bên trong tràn ngập khí tức xa hoa, quý phái.

Ngồi trên ghế salon, mỹ phụ màu da trắng như tuyết, mái tóc đỏ rực để dài tới chân, thân hình đầy đặn quyến rũ, môi đỏ thắm nhuận, xinh đẹp đến tuyệt mỹ.

Người mỹ phụ quanh thân tỏa ra khí chất quý phái, khoe miệng ti tí mỉm cười vui vẻ, nhìn về người trung niên bên cạnh, cười nói: “Một tháng sau là

toàn thể Đại Thiên Thế Giới lần thứ 10 đại chiến sắp bắt đầu, không biết hiện giờ con gái chúng ta ra sao rồi, thiếp thân thật lo lắng cho nàng ...”

Người mỹ phụ khi nói, tay phải khoan thai chậm rãi cầm lên chén trà trên bàn, môi hớp một hơi nhỏ rồi để xuống bàn.

Từng cử chỉ nhỏ nhặt nhất, từ lời nói cho đến cử chỉ bưng trà uống, làm nàng vô hình tạo ra khí tức tự nhiên cao sang mà quý phái.

Ngồi bên cạnh là một người tuyệt mỹ trung niên, đầu tóc đỏ để ngắn, mặt mũi khôi ngô tuấn tú, thần sắc nghiêm trang, người mặc áo bào vàng, đầu đội mũ phượng, làn da vô cùng trắng mịn như trẻ con.

Thần sắc lạnh nhạt, bình tĩnh, cho dù chỉ là ngồi không, cũng khiến hắc toát ra không giận mà uy khí thế.

Tổng hợp lại, có thể thấy, người trung niên này hồi lúc còn trẻ là một thanh niên tuyệt thế phong hoa mỹ nam tử.

Người trung niên nghe vậy chỉ cười nói: “Người yên tâm, nếu ta đoán không sai, dựa theo thiên phú của nàng thì lúc này đã đạt đến cảnh giới Khai Đạo đỉnh phong, bên trong thi đấu có thể dễ dàng tiến vào top 50, thậm chí là top 30, nếu may mắn thì có thể lọt top 10 vòng trong.”

Trọng giọng nói có chút kiêu ngạo, còn có một chút tự hào khi nói về đứa con gái của hắn.

Phải biết Phượng Tuyệt Trần bên trong Phượng Tộc nàng là người trẻ tuổi thiên phú tốt nhất, phải biết nàng chỉ mới 362 tuổi đã đột phá năm đột phá đến Diễn Đạo Cảnh, Phượng Tuyệt Trần bởi vì chuẩn bị thi đấu Đại Thiên Thế Giới cho nên nàng rời xa nhà, nàng hiện tại đã bế quan hơn 100 năm này.

Lúc này hai người đang trò chuyện vui vẻ, khi này hai người như cảm nhận gì đó, cùng lúc đứng dậy, ngẩng đầu nhìn lên trần nhà.

Tại lúc này, một giọt máu nhỏ xíu tí-tẹo dùng tốc độ vô cùng nhanh từ phía trên bay xuống dưới.

Nhìn thấy giọt máu, hai người sắc mặt đột nhiên chuyển thành trắng bệch, giống như bị trĩ nặng mất quá nhiều máu đồng dạng.

“Thu!” Người trung niên không biết từ đâu lấy ra cái lọ thủy tinh hình trụ loại nhỏ, hẩn nhìn giọt máu trên trần nhà, vội vàng quát lên một tiếng.

Theo tiếng ‘thu’ vừa dứt, giọt máu như có linh tính tự động bay vào lọ thủy tinh.

Người trung niên thấy giọt máu bay vào lọ, tay nhanh chóng đập nắp lại, sau khi đập xong nắp, hẩn không khỏi thở phào một cái.

Ngồi bên cạnh người mỹ phụ thấy giọt máu bay vào trong lọ, cũng không khỏi thở phào một hơi.

Sau đó, cả hai trong mắt bắn ra sát cơ kinh khủng cực độ, trên mặt thần sắc âm trầm như muốn chảy nước.

Người trung niên quay đầu lại, nói với người mỹ phụ đứng bên cạnh: “Nguyệt Nhi, ta đi điều tra xem tên súc sinh nào can đảm dám giết con gái ta, người ở đây chờ đợi tin tức.”

Người mỹ phụ được gọi là Nguyệt Nhi gật đầu, nàng lo lắng nhìn trung niên, nói: “Chấn ca đi cẩn thận.”

“Ta biết, ta hoài nghi việc này có thể do các thế lực thù địch gây ra, ta sẽ đi điều tra làm rõ chuyện này, người ở đây cẩn thận, hiện tại trước khi ta

làm rõ chuyện này người đừng đi ra ngoài.” Người trung niên gật đầu, thái độ nghiêm túc, dặn dò kỹ càng.

Nói xong, hần nhanh chân bước ra khỏi cửa, để lại cô đơn một người mỹ phụ đứng ngơ ngác trong phòng.

“Ầm!”

“Con của ta, súc sinh nào giết con ta, ta muốn đồ cứu tộc hần, bắt hần phải trả giá đắt cho việc này!!!!”

Sau khi người trung niên rời đi, người mỹ phụ tên Nguyệt Nhi bỗng nhiên điên cuồng la hét, không còn giữ dáng vẻ bình tĩnh quý phái, cử chỉ cao nhả như trước.

Hai mắt nàng đỏ lên, từng giọt lệ trào ra, nàng như không có chỗ phát tiết, đập phá lung tung đồ đạc trong phòng...

...

“C-o-ó-t – k-e-é-t”

“A, Phượng Tuyết Trần nàng bế quan đi ra kìa, nhanh chân tới.”

“Nữ thần Tuyết Trần của chúng ta rốt cuộc bế quan ra rồi sao? Làm ta không uống công sức mỗi mòn chờ đợi ở đây...”

“Chỉ cần nhìn nàng thôi thì cho dù có chết ta cũng hạnh phúc rồi...”

Đám người thanh niên tài tuấn đứng ngoài cửa chờ đợi, lúc này nghe tiếng cửa mở ra, bọn hần giống như những tên ăn xin đói bụng, nhanh chóng cướp giật chỗ đứng, nhào vào làm thành một hàng dài ở hai bên, nhường một lối đi cho ‘nữ thần’ của bọn hần.

Nhưng, cửa mở ra, đập vào mắt bọn hắn không phải nữ thần Phương Tuyệt Trần, mà là một người thanh niên ăn mặc quái dị, khuôn mặt tuần tú, làn da trắng như tuyết, tóc vàng để dài tới chân, trên mặt không biểu hiện một chút cảm xúc ba động.

Minh Hạo mở cửa ra, nhìn thấy đám người xếp thành một hàng dài hai bên, trên mặt không xuất hiện bất kì cảm xúc kinh ngạc hay bất ngờ gì, giống như đã biết trước đồng dạng.

Minh Hạo cước bộ tiếp tục đi tới trước, thong dong bình tĩnh, lạnh nhạt, như không có gì có thể khiến hắn dao động được, cho dù đứng trước mặt hắn là thần linh đi chăng nữa.

.....

Tác giả:

[Ngồi từ trưa giờ, làm cái đăng cấp, bối cảnh mới, cho nên hơi lâu, sorry mn].

P/s 2: Hôm nay mệt quá (làm bối cảnh, đăng cấp mới, suy nghĩ nát óc...) cho nên sẽ không có CHƯƠNG nhé! Cám Ơn Lão Cháo đã giúp đỡ...

- Mai 2c - 3c bình thường như mọi ngày, buổi trưa cỡ 1h đến 2h trưa có

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Ai Giết Con Ta?

Minh Hạo lúc này vẫn còn duy trì hình dạng Super Saiyan Momoshiki Super God như cũ, hấn lạnh lùng bước lên phía trước.

“Đứng lại, người là ai?”

“Tại sao người lại từ trong căn phòng Phượng Tuyệt Trần đi ra? “

“Tên súc sinh kia! người làm gì Phượng Tuyệt Trần của chúng ta.”

“Người đâu bắt hấn lại, phải nhanh chóng tra hỏi hấn ngay lập tức!”

“Đúng đấy, bắt hấn lại, đừng cho hấn chạy thoát!”

...

Đám thanh niên hơi sửng sốt sau lập tức lấy lại tinh thần, mỗi người tay chỉ vào Minh Hạo, giọng gào thét lên, tình cảnh này y như bắt tên ăn trộm tặc vậy, nhìn vô cùng hài hước.

Một đám hộ vệ sau lưng những công tử ca này nghe vậy, nhanh chóng chạy đến Minh Hạo, bao vây hấn lại.

Minh Hạo khuôn mặt lạnh lùng không đổi sắc, nhìn đám người xung quanh một vòng, lạnh lẽo nói: “Giun dế, không muốn chết thì cút ngay lập tức, ta cho các người 3 giây.”

Âm thanh hấn lạnh như cửu u địa ngục, khiến đám người ở đây cảm thấy cả thân hình như rơi vào hầm băng, toàn thân đều lạnh theo, đám người run

lạnh một cái.

Đám công tử ca này là người nào? Không phải con trai của cự bá một phương thì cũng là đại tướng, phú thương, thánh tử, cao quý đại thế gia vọng tộc.

Hơn nửa mỗi người đều thiên phú siêu cấp thiên tài trở lên, là phượng, rồng trong loài người, trong xương cốt bọn hắn đều thấm nhuần kiêu ngạo, bướng bỉnh vô cùng.

Lúc này đám công tử ca nghe Minh Hạo nói đám người không những không sợ hãi, mà còn hiện lên giận dữ.

Một công tử ca nghe vậy nhin không được nhiệt huyết sôi lên đầu, một chân bước ra đứng trước mặt Minh Hạo, tay cầm quạt, tay kia chỉ vào mặt hắn, thần sắc kiêu ngạo, trong mắt hiện lên mặt giận dữ, nói: “Người là thằng con hoang nào dám ở đây phách lô...”

Tên công tử ca còn chưa nói hết lời, bị Minh Hạo giơ nắm đấm, đánh ngang thật nhanh về phía trước một phát, trên nắm đấm ẩn chứa năng lực đoàn bong bóng, cũng chính là năng lực chấn động đánh vào mặt hắn.

Bởi vì khoảng cách quá gần, với lại tên công tử ca kia không nghĩ đến Minh Hạo lại to gan lớn mật như thế, ở dưới tình huống cùng ý nghĩ khinh thường này, khiến hắn không kịp phản ứng né tránh hay đón đỡ, rốt cuộc, cả khuôn mặt hắn ‘ăn’ toàn bộ nắm đấm của Minh Hạo.

“Cờ-Crắc” Âm thanh như mặt kính bể vang lên. Trong phút chốc, khuôn mặt tên công tử ca bị Minh Hạo đánh trúng xuất hiện lan tràn từng vết nứt, giống như từng khe rãnh của tảng băng bị nứt ra vậy.

“Ầm” Theo đó, đầu lâu hắn đột nhiên nổ tung thành huyết vụ, cả thân thể thẳng tắp ngã xuống đất, trái tim ngừng đập, chết.

Tình cảnh này diễn ra quá nhanh, khiến đám công tử hoa hoa không khỏi ngây người một hồi.

Một hồi sau bọn hắc mới lấy lại tinh thần, cả đám công tử ca sắc mặt xanh mét, nhanh chóng dưới hộ vệ yểm trợ phía trước rút lui, cách xa Minh Hạo hơn mười mấy mét mới dừng lại.

“Hừ! Giun dế ngu xuẩn, vô tri” Minh Hạo nhìn thi thể không đầu dưới đất, hắc hừ lạnh một tiếng, bên trong giọng nói ẩn chứa vô cùng khinh thường, tựa như vừa rồi giết con giun dế không đáng nhắc đến đồng dạng.

“Hắc, hắc, tên này là tên điên, vậy mà dám giết Lục Ngạn Hoa, phải biết hắc là con của tông chủ Kim Nguyệt Tông lần này cho dù hắc có thực lực mạnh thế nào đi nữa cũng không chạy thoát khỏi cái chết, Kim Nguyệt Tông càng là đại tông môn đứng thứ bảy trong mười tông môn mạnh nhất ở Đại Thiên Thế Giới.

Tông chủ Kim Nguyệt Tông là người vô cùng âm hiểm, tàn nhẫn, có thù tất báo, lần này tên điên kia dám giết con hắc, chắc chắn lần này tên tông chủ sẽ nổi khùng lên, sẽ bằng mọi giá sẽ giết tên điên kia cho bằng được....”

Một người công tử ca nhìn thấy Minh Hạo giết không nhẹn được run rẩy nói.

Tên Lục Ngạn Hoa chính là người công tử ca xui xẻo mà Minh Hạo khi này mới vừa giết chết.

Còn Kim Nguyệt Tông chính là một trong mười tông môn mạnh nhất Đại Thiên Thế Giới, hơn nữa còn xếp hạng thứ bảy trong mười đại tông môn.

Bên trong tông môn cao thủ như mây, quan hệ cùng năng lượng vô cùng rộng lớn, là một trong những con quái vật khổng lồ, trải qua nhiều mưa gió

vẫn có thể đứng sừng sững ở Đại Thiên Thế Giới hơn vạn năm không ngã.

Phải biết Đại Thiên Thế Giới có hơn trăm ngàn vạn thế gia, danh môn, các thế lực tồn tại, mọc lên san sát nhau, hơn nửa mỗi tông môn, thế gia quan hệ vô cùng rắc rối, nếu lợi ích bị đụng chạm, thì bọn hắc không tiếc bất cứ giá nào để liên thủ với người khác để giết kẻ địch của mình.

Cho nên ở vạn năm, hơn trăm ngàn vạn cái thế lực lớn nhỏ từ phồn vinh đi đến tàn lụi.

Mà Kim Nguyệt Tông có thể duy trì, đứng vững vạn năm trên Đại Thiên Thế Giới, trải qua nhiều sóng gió lớn nhỏ không suy sụp, hơn nửa còn là đại tông môn đứng thứ bảy ở Đại Thiên Thế Giới, mới có thể thấy Kim Nguyệt Tông thực lực kinh khủng như thế nào.

Tông môn phân chia đẳng cấp làm bốn cái đẳng cấp: tông môn bình thường(gọi tắt là: tông môn), tiểu tông môn, đại tông môn, siêu cấp môn phái, thánh địa.

Gia tộc cũng như tông môn, chia làm 5 phẩm cấp: gia tộc bình thường, tiểu gia tộc, đại gia tộc, siêu cấp gia tộc, Cổ Tộc.

...

Nơi đây tên là Đại Thiên Thế Giới, là một thế giới vô cùng đậm máu, tàn nhẫn, hắc ám, mưu mô.

Nơi đây, chính là tụ tập ngàn vạn anh tài từ các vị diện cấp thấp tiến đến.

Nơi này là thiên đường của cường giả, và địa ngục của người yếu.

Nơi đây tôn trọng cường giả, khinh thường người yếu.

Giống như chỉ cần một người thường không có thực lực, không có bối cảnh, xui xẻo đặc tội với con em danh môn thế gia, liền qua ngày mai, cả

tộc đó đều chôn vùi bồi tội theo hần.

...

“Nếu như bắt được hần ta, chúng ta có thể được Kim Nguyệt Tông tông chủ ban thưởng a...”

Lúc này, có một người thanh niên khuôn mặt như chuột, bên trong ánh mắt lóe ra tia tham lam, âm hiểm nói.

“Hạc ca nói rất đúng, nếu như lấy được đầu hần thì có thể được tông chủ Kim Nguyệt Tông trọng thưởng a, đan dược, pháp bảo, vũ khí...ta vừa nghĩ đã thêm...”

“Suyễn Thiên Hạc đại ca đúng là anh minh thần võ a, cơ trí hơn người, không hổ là tuyệt thế thiên tài hiếm có ở Đại Thiên Thế Giới....”

“Đúng là cha nào con nấy, cha Suyễn Côn Bằng, con Suyễn Thiên Hạc hai người họ đều là rồng trong loài người...”

Đám thanh niên ăn mặc cấm bào nghe người thanh niên khuôn mặt chuột kia nói, liên tục gật đầu phụ họa, nịnh nọt, khen ngợi hần.

Suyễn Thiên Hạc được mọi người khen ngợi, nịnh nọt, trong lòng cực kỳ đắc ý, khuôn mặt vênh lên tận trời xanh, y như trên thế giới này chỉ có mình hần là thiên chi kiêu tử vậy.

Suyễn Côn Bằng chính là một Dược Đế chính tông, hàng thật giá thật, hần bởi vì là Dược Đế, có thể khiến người đột phá cảnh giới bằng đan dược, cho nên có thể lệnh cho 10 đại tông môn, thậm chí bốn thánh địa, cổ tộc làm việc, phục vụ, bảo vệ cho hần.

Thử nghĩ, một viên đan dược chỉ cần nuốt vào, sau đó chờ đợi 1 giờ sau liền đột phá cảnh giới, so với miệt mài bế quan tu luyện chục năm hoặc hơn

trăm năm để đột phá, là người, người sẽ chọn cái nào? Câu trả lời này không nói cũng biết.

Cho nên có thể thấy được lợi hại, trịnh trọng, nặng nề, mạnh mẽ của hai chữ Được Để là như thế nào.

...

“Là ai, là ai, người nào giết con trai ta!!!!.”

Lúc này, một tôn bóng mờ khổng lồ, thân thể hắc sừng sững nguy nga như ngọn núi, hắc đứng giữa thiên khung gào thét, âm thanh trầm thấp vang dội khắp trời đất.

Tôn khổng lồ bóng mờ cự nhân vừa xuất hiện, lập tức cả thế giới như bị chao đảo, liên tục ngả nghiêng lên xuống.

Bầu trời như bị âm thanh này chấn nát, tạo thành từng mảnh vỡ thiên không rơi rớt xuống dưới.

Mà đám người thanh niên công tử nghe âm thanh này hai tai chịu không nổi, máu tươi từ hai tai chảy ra.

Nhìn thấy tôn bóng mờ này, đám thanh niên lập tức sắc mặt trắng bệch, không màng đến hai tai đau đớn chảy ra máu, bọn hắc nhanh chóng chạy ra xa hơn chục ngàn mét mới dừng lại.

“Không ngờ tông chủ Kim Nguyệt Tông lại yêu thương Lục Ngạn Hoa đến mức không tiếc hi sinh một phần linh hồn bốn nguyên của mình, đưa hình chiếu in ấn vào linh hồn hắc, đáng tiếc hiện tại đã quá chậm, người đã chết thì không thể cứu vãn được nữa.”

Một người công tử ca nhìn cự đại tôn bóng mờ đứng giữa không trung, lại nhìn thi thể không đầu nằm dưới đất của Lục Ngạn Hoa không khỏi thở

dài, trong giọng nói tràn đầy tiếc nuối.

Hình chiếu, chính là bản thể phân thân ra, thông qua bảo vật hoặc là thứ gì đó để làm môi giới.

Một hình chiếu rất yếu, chỉ bằng 1/10 sức mạnh, hơn nửa thời gian rất ngắn, còn tùy theo bảo vật (vật môi giới).

Để chịu tải sức mạnh của phân thân thì phải có thứ gì đó ví như bảo vật để làm môi giới, bảo vật càng mạnh thì hình chiếu phân thân càng mạnh, thời gian tồn tại càng lâu.

Nếu hình chiếu chết mất thì bản thể phân thân chỉ là tổn thương một chút, chỉ cần tịnh dưỡng vài ngày là khỏi hẳn.

Nhưng linh hồn bốn nguyên thì khác, bốn nguyên chính là gốc của linh hồn, nếu như dùng bốn nguyên thay thế làm môi giới cho hình chiếu thì việc này rất hiếm có, chỉ có những người quan trọng đối với bọn hắn, thì bọn hắn mới nguyện lấy bốn nguyên làm môi giới.

Bốn nguyên y như hình chiếu vô cùng yếu, có điều nếu như bốn nguyên bị thương thì rất khó khôi phục lại, phải cần thiên tài địa bảo, linh hồn mới có thể chữa trị hồi phục lại...

Mà một người không đầu vừa chết giống như Lục Ngạn Hoa, muốn làm cải tử hồi sinh rất khó, đây chính là hành động nghịch thiên, muốn cứu sống người đã chết không những phải bỏ ra rất nhiều đại giới, được liệu quý giá, mà còn phải cần nhiều điều kiện khác, cùng với chỉ có những lão quái vật sống hơn trăm vạn năm đẳng cấp được sư, như Được Tôn hoặc Được Thần mới có thể còn cứu kịp.

Nhưng bọn hắn hiếm như lá mùa thu, hơn nửa những lão quái vật này tính khí thất thường, thường xuyên đóng cửa bế quan luyện được, cho dù là thánh địa mấy lão tổ bên trong cũng không dám đắc tội với bọn hắn.

Đăng cấp được sử:

Tiểu được sử, đại được sử, Được Vương (tiểu, đại), Được Đế, Được Tôn, Được Thần.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Minh Hạo Âm Hiểm (1)

Tôn bóng mờ khổng lồ ánh mắt chuyển động, hắc thần niệm tản ra xung quanh, xem xét một vòng.

Tôn bóng mờ này như phát hiện cái gì, chợt quay người lại, hai mắt nhìn về đám thanh niên tuần tú đứng ở góc đằng kia.

Ánh mắt của hắc như mang theo một phiến thiên địa, nặng nề mà vô hình đem đám người hô hấp khó khăn, hít thở không thông.

Tôn bóng mờ đứng tại thiên khung sừng sững như tòa núi lớn, nhìn chăm chăm đám người, hai mắt hắc nheo nhỏ lại thành một đường thẳng, như có điều suy nghĩ gì đó, hắc trầm mặc một hồi, không nói lời gì.

Đám người trẻ tuổi thấy tôn bóng mờ khổng lồ nhìn chăm chăm không nói gì, áp lực trong lòng bọn hắc càng lớn hơn, sau lưng mồ hôi lạnh đổ như mưa, thân thể, tay chân run rẩy liên tục.

Mặc dù bọn hắc là thiên chi kiêu tử, rồng trong loài người, mỗi người đều có bối cảnh lớn khiến người không dám đắc tội. Nhưng đối với một tên ‘điên’ có thù tất báo, hơn nữa là một người có thực lực vô cùng kinh khủng, ai biết hắc sẽ làm ra chuyện gì điên cuồng?

Vài phút sau, như đã nghĩ xong, Tôn bóng mờ khổng lồ hai mắt lạnh lùng nhìn đám người, âm thanh như kinh lôi rền vang lên bên tai, khiến đám người một trận đau tai nhức óc: “Trong các người, ai là người giết con trai ta?”

Câu hỏi đơn giản, nhưng cũng khiến cho đám người cả thân thể lung la lung lay như say rượu, từng người một thân hình bắt đầu đứng không vững ngã xuống đất.

Đám thanh niên nghe cự tôn bóng mờ hỏi, ánh mắt nhìn ta, ta nhìn người, âm thầm nháy mắt ra hiệu cho nhau.

Dưới tinh thần niệm lan tỏa xung quanh, các động tác ám chỉ của bọn người không chạy khỏi mắt hắc, dù chỉ là một cái nháy mắt trong trong tức tấc.

Nhưng hắc không nói gì, chỉ là lẳng lặng chờ đợi câu trả lời từ đám người.

Vài phút sau, cự tôn bóng mờ thấy đám người ‘liếc mắt đưa tình’ liên tục, tới giờ còn chưa có người đi ra, làm hắc có chút mất hết kiên nhẫn muốn bạo phát.

Ở ngay tại lúc này, một người thanh niên ăn mặc hoa bào từ trong đám bước ra, sắc mặt trắng bệch như bị bệnh, mồ hôi từ trên mặt rơi xuống như mưa, hắc hai chân run rẩy liên tục, nước dãi từ đũng quần tràn ra, tình cảnh này giống như con chó sắp bị người cắt chim đem đi ăn đồng dạng.

Đứng phía sau hắc, đám người trong lòng cầu nguyện:

- Người cố gắng lên, nếu người chết thì có bọn ta ở tại đây, xây cho người một cái mộ bia hoành tráng nhất Đại Thiên Thế Giới, sau đó ở ngày này năm sau luôn luôn đến thắp hương cho người vài nén nhang, cúng vài con gà quay, heo quay thượng hạng...

Người thanh niên như là cảm nhận được động viên từ đám bạn gay ở phía sau, hắc hai mắt hiện lên ‘cảm động’, nước mắt không tự chủ trào ra từng giọt lệ nóng, hắc cả người run như cây sậy dứng cảm bước ra vài bước phía trước.

Hắn ánh mắt yếu ớt ngược nhìn lên bóng người khổng lồ, lắc đầu liên tục, run run nhỏ giọng, yếu ớt nói: “Thưa đại nhân, không phải là chúng ta giết Lục Ngạn Hoa công tử ...”

“Hử?” Không lồ bóng người nghe vậy có chút sửng sốt, hắn ánh mắt hoài nghi nhìn đám người, thần sắc trên mặt hiện lên âm trầm, hỏi: “Không phải bọn người thì là ai? Chẳng lẽ là con ta tự nhiên chết!?”

“Là...là...chính là hắn giết thừa đại nhân.”

Thanh niên ăn mặc lục bào âm thanh run run sợ hãi, nói.

Sau đó tay chỉ về phía Minh Hạo vị trí đứng lúc nãy.

Nhìn qua, lúc này thân ảnh của Minh Hạo hoàn toàn biến mất.

“A, tên kia mới khi nãy ta thấy còn đứng đó, hắn lúc này đâu mất tiêu rồi?”

Người thanh niên kia nhìn khoảng trống không mảnh đất, ngoài trừ căn nhà của Phượng Tuyệt Trần cùng bãi cỏ, dưới mặt đất nằm lẳng lẳng thi thể không đầu của Lục Ngạn Hoa thì không còn gì khác.

Hắn tưởng rằng mình bị ảo giác, lập tức lấy tay liên tục dụi dụi mắt vài lần, nhìn kỹ lại vài lần, vẫn là...không thấy một bóng người nào.

Đám thanh niên ở sau theo đó cũng là một mặt mộng bức nhìn chăm chăm khoảng trống không...

“Đây là chuyện gì, ta nhớ tên kia vừa mới ở đây tức thì tại sao biến mất rồi?”

Đám người kinh ngạc đến ngây người, ánh mắt lẳng lẳng, vẻ mặt mộng bức nhìn xung quanh như đang tìm kiếm vật gì đó quan trọng...

Tôn cự đại bóng mờ liếc nhìn theo ngón tay người thanh niên chỉ, thấy ngoài trừ ‘thi thể’ không đầu của con trai hắc thì không có gì khác.

“Người là đang trêu chọc ta?” Tôn cự đại bóng mờ âm thanh như lời như sấm, sắc mặt một hồi vận vẹo đến đáng sợ, ánh mắt âm hàn nhìn người thanh niên ‘dũng cảm’ kia hỏi.

“Ta ta ta...” Nghe hỏi, thanh niên ‘dũng cảm’ sắc mặt trắng bệch, lắp bắp ba chữ ‘ta’ mà không biết nói cái gì cho phải, hắc theo bản năng hai chân lùi lại phía sau.

“Kẻ giỡn mặt ta phải chết!”

Âm thanh như sấm vang lên khắp đại địa, chỉ thấy tôn bóng mờ một tay thò ra chụp, trong tức tắc, bàn tay hắc như không có khoảng cách, trong giây lát đã chụp tới đầu người thanh niên, sau đó hắc không chút do dự bóp nhẹ một cái.

“Xì....”

Âm thanh ‘xì’ vang lên, nghe thấy âm thanh, đám công tử đứng ở sau giật mình, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái đầu của người thanh niên ‘dũng cảm’ bị bàn tay bóp nát, máu tươi từ thân thể hắc phun ra như suối.

“A a a, chúng ta vô tội...”

“Không phải là chúng ta, là ‘tên kia’ giết...”

“Người không được giết ta, nói cho người biết, cha ta là tông chủ”

“Người dám giết chúng ta liền cha ta sẽ không tha cho người!!!”

Đám thanh niên tài俊 thấy cảnh tượng này, khuôn mặt đã trắng càng trắng hơn, giống như khuôn mặt được bôi kem vaseline đồng dạng.

Trong lòng bọn hăn kinh sợ vô cùng, một bên nhanh chân lui về phía sau, một bên la hét ồn ào, thậm chí là uy hiếp.

....

“Ta hỏi lại lần cuối cùng, là người nào giết con trai ngoan của ta? Ta hiện tại nhân nại có giới hạn.”

Cự đại bóng người thần sắc âm trầm, dáng vẻ có chút không kiên nhẫn, lạnh lùng nhìn đám người, trầm giọng nói.

“Này, người các người đang tìm đang đứng ở đây...!”

Khi này, một âm thanh trẻ tuổi vang lên, khiến đám người bất ngờ nhìn lại.

Đó là một người thanh niên khuôn mặt tuần tú, mái tóc đen nhánh, đôi mắt nhìn vô cùng tà dị, một đỏ một tím, làn da trắng như tuyết.

Trên mặt hăn treo lấy nhàn nhạt mỉm cười, thần sắc bình tĩnh ung dung tự tại đứng đó.

Người này không ai khác, chính là Minh Hạo.

...

“Hăn, chính là hăn giết Lục Ngạn Hoa thừa đại nhân!!!!”

“Đúng đúng đúng, chính là hăn, hăn là thủ phạm giết con trai của đại nhân! Chúng ta không liên quan đến hăn!”

“Ha ha, lần này hăn chết chắc, không nghĩ hăn ngu như vậy, đây không phải là muốn tìm đường chết không phải chết trong truyền thuyết sao?”

Đám thanh niên tài tuấn thấy Minh Hạo đứng đó, trong lòng không khỏi thở phào một hơi, lập tức trên mặt hiện ra vui mừng như điên, tay chỉ vào hắn, nhanh chóng nói.

“Hử chính là hắn?” Tôn bóng lưng không hề nghi ngờ nhìn Minh Hạo, quay qua đám người hỏi.

“Vâng vâng vâng, chính là hắn thừa đại nhân, chúng ta có thể lấy danh nghĩa thề chính là hắn giết con trai đại nhân.”

Đám người nghe hỏi, liên tục gật đầu nói, vội vàng thề thốt.

Thề, đây chính là việc trọng đại kiêng kỵ vô cùng, bởi vì khi thề, thiên địa thế giới sẽ chính giám lời nói, nếu như lời thề sai, trái với lời thề, trong lòng đạo tâm sẽ lưu lại bóng mờ, khi độ kiếp hoặc tu luyện có thể gặp phải tâm ma quấy phá, nhẹ thì tàn phế, thần trí điên điên khùng khùng, nặng thì chết.

...

Tác giả Vừa mới lên chức BTV (Biên Tập Viên), cho nên hôm nay vô cùng bận, chỉ có thể 2c @@ Sorry mn

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Minh Hạo Âm Hiểm (2)

Xin lỗi mọi người, viết nhanh quá thiếu, bổ sung tông môn đẳng cấp: siêu cấp tông môn (dưới thánh địa)

+Tông môn, tiểu tông môn, đại tông môn, siêu cấp tông môn, thánh địa.!!!

Hình chiếu người khổng lồ nghe đám người thề thốt, không tiếp tục lại hoài nghi bọn hắn.

Hắn quay đầu lại, chậm rãi đánh giá người thanh niên trước mắt này.

Mặt mũi tuấn tú, tóc đen, làn da trắng như tuyết....

Tinh thần niệm ba động, bắt đầu tản ra xung quanh dò xét trước mắt người thanh niên này.

Dù sao, hắn là tông chủ một phương đại môn phái, ít nhất có trí thông minh nhất định, hắn cũng không phải loại giận lên làm mất lý trí ngu xuẩn kia.

Tinh thần lực bắt đầu xâm nhập, dò xét người thanh niên cơ thể tình huống.

Vài giây sau, hắn mày nhăn lại, vẻ mặt khó hiểu nhìn chằm chằm người thanh niên như có như không treo vẻ mỉm cười trước mắt.

“Hả? lạ vậy, sao tinh thần lực của ta không dò xét được hẳn?, tinh thần lực giống tràn vào cơ thể giống như đá chìm vào biển sâu không thấy đáy.”

Trong trường hợp này chỉ có hai khả năng, một là do người thanh niên trước mặt này là người phạm, còn khả năng thứ hai chính là, người thanh niên này là cường giả chân chính, giả heo ăn thịt hổ các loại, khiến tinh thần lực hẳn không dò xét được.

Nhưng hẳn không tin một người phạm có thể giết được con trai hẳn, phải biết hiện tại Lục Ngạn Hoa tu vi đạt đến Diễn Đạo Cảnh a trung kỳ a.

Hơn nữa tên thanh niên kia đối diện với hẳn, bộ dáng thông dong tự tại, nào có áp lực run cầm cập như đám thanh niên đứng ở đằng kia?

Như vậy lớn nhất chỉ có khả năng thứ hai, tiền bối giả heo ăn thịt hổ, còn đáng về trẻ trẻ tuổi kia thì có thể đạt đến đẳng cấp cao, cải lão hoàn đồng.

“Không được, không thể mạo hiểm đối đầu với người thanh niên này...”

Trong phút chốc, đại não hẳn vận chuyển liên tục ngàn vạn suy nghĩ.

Càng nghĩ, hẳn càng cảm thấy Minh Hạo có khả năng là ‘tiền bối’ vừa xuất quan, giả heo ăn thịt hổ...

Dù sao Đại Thiên Thế Giới vô cùng rộng lớn, cường giả đông như kiến.

3000 thế giới chỉ là hạ giới thôi, mà Đại Thiên Thế Giới chính là nơi tập hợp từ 3000 thế giới(vị diện) khác nhau đột phá, phi thăng đến đây.

3000 thế giới, cũng chính là lấy 3000 đại thế giới lớn nhất làm chủ thí điểm để phi thăng lên đây.

Bên ngoài còn có hàng ngàn vạn thế giới, trung thế giới, tiểu thế giới khác không đếm hết.

Giải thích đơn giản là:

-Người từ tiểu thế giới đột phá, phi thăng lên trung thế giới, sau đó từ trung thế giới lên đến đại thế giới, mà đại thế giới chính là nằm trong số 3000 thế giới đó, sau đó từ 3000 thế giới lại tiếp tục phi thăng đến Đại Thiên Thế Giới, cũng chính là điểm cuối cùng.

Mà mỗi người đều là thiên tài trong thiên tài mới có thể đột phá, phi thăng lên tới tận đây.

Hơn nữa mỗi người đều có sở trường, hay nói cách khác kỹ năng, cách đánh riêng, đến từ ngàn vạn thế giới không đếm hết, cùng nhau tụ tập, phi thăng đến đây.

Cho nên có thể nói, hệ thống chiến đấu ở thế giới này vô cùng phong phú đặc sắc.

Ví như có người điều khiển khôi lỗi đánh nhau.

Có người là thuần thú hóa, đem chúng nó điều khiển đánh nhau.

Có người đánh thẻ bài, bên trong thẻ bài có thể là các kỹ năng, sinh vật từ thẻ bài bay ra tấn công.

Có người là triệu hoán thế giới sinh vật từ các vị diện khác đến đây tham chiến...

Chủng tộc càng là đông kinh khủng: có ma tộc, có u linh tộc, có Minh Tộc, có chiến tộc, hỏa tộc, thủy tộc, long tộc, huyết tộc, thiên sứ tộc, cự nhân tộc, bú cu tộc...

Các tộc cùng những người đến từ thế giới khác phân bố rải rác trên khắp Đại Thiên Thế Giới, hơn nữa mỗi tộc, thế giới khác nhau người đều thành lập nên quốc gia, khu vực riêng biệt dành cho tộc đàn của mình sinh sống.

...

Còn tại sao lại chọn Đại Thiên Thế Giới làm điểm phi thăng cuối cùng thì không ai biết được, nghe đồn đây là việc vô cùng cấm kỵ, bí mật lớn nhất của thế giới này, không ai được phép biết.

Đại Thiên Thế Giới, không ai biết nó hình thành như thế nào, bao lâu, ai tạo ra hay cai quản, chỉ biết nó đã tồn tại vô cùng xa xưa, xưa đến không ai có thể đi ngược dòng tìm hiểu nó, cho dù là thần linh.

Còn việc ba ngàn đại đạo, ba ngàn thế giới, nhưng điểm chung trăm sông đổ về biển.

Phải chăng là trùng hợp?

Có người lớn mật phỏng đoán thế giới này chính là cội nguồn của tất cả của vạn vật, cái gốc của toàn bộ sự vật...

Một câu hỏi khác bên lề được đặt ra là: tại sao lại ví nó như ‘sông’ đổ về biển mà không đổ về nơi khác?

Tại sao không ví như: trăm trai chịch một gái, tình binh đổ về 1 điểm...

Hay ví như trăm tình binh đổ về chung một điểm, sau đó hình thành phôi thai, vẫn là không tốt hơn sao?

Không ai biết hay giải được tất cả câu trả lời này.

...

“Này, người nhìn vào mắt ta.”

Lúc này, âm thanh tràn đầy từ tính vang lên bên tai, cắt đứt suy nghĩ của hắn, lấy lại tính thần, theo bản năng nhìn lại hướng Minh Hạo.

Chỉ thấy Minh Hạo vô cùng đẹp trai...

Àch...tất nhiên hẳn không phải Gay, chỉ là...không hiểu sao khi nhìn Minh Hạo hẳn không dời mắt ra được.

Hình chiếu người khổng lồ cứ như rơi vào trạng thái đại gái, thần sắc đại ra, cả người đờ nhìn chăm chăm Minh Hạo không chớp mắt.

Dần dần, hai mắt của tôn cự nhân bóng mờ trở nên đờ đẫn, vô thần như con rối.

Minh Hạo thấy hình chiếu người khổng lồ khuôn mặt đại ra nhìn chăm chăm hẳn, cúc hoa phía sau có chút căng thẳng, mặc dù biết là do sharingan 12 câu ngọc ảo thuật làm ra, nhưng bị một nam nhân nhìn như vậy Minh Hạo vẫn cảm thấy có chút kỳ quái.

“Giết hết tất cả bọn hẳn!” Minh Hạo nhanh chóng ra lệnh một tiếng, tay chỉ về phía đám thanh niên đứng đằng kia.

“Vâng chủ nhân” Tôn cự nhân bóng mờ đờ đẫn gật đầu, quay người nhìn về phía đám thanh niên.

“A? Cái gì đang diễn ra? Tông chủ Kim Nguyệt Tông bị điên à? Tại sao lại gọi tên thanh niên kia là ‘chủ nhân’?”

“Mau nhìn xem, hai mắt của tông chủ Kim Nguyệt Tông hình như mất đi linh tính..giống như bị thôi miên...”

Có người ánh mắt sắc bén, nhìn ra được tông chủ Kim Nguyệt Tông có chút khác thường, nhất là khi thấy hai mắt hẳn, nhanh chóng tay chỉ vào mắt, nói.

“Cái gì, không nghĩ đến cảnh giới Cổ Tiên cường giả cũng bị thôi miên, người thanh niên này rốt cuộc là ai mà có năng lực đáng sợ đến thế, sao

chúng ta ở Đại Thiên Thế Giới lâu vậy không biết hần? Chẳng lẽ hần là từ các ẩn thế gia, hay ẩn môn phái, thánh địa nào đó chạy ra đệ tử con em?.”

Nghe người kia nói vậy, đám người mới chú ý, khi thấy hình chiếu người khổng lồ hai mắt rơi vào trạng thái vô hồn đờ đẫn như người chết, trên mặt bọn hần không khỏi kinh ngạc, sau đó quay lại nhìn Minh Hạo hoảng sợ nói.

Ẩn môn phái, ẩn thế gia... là những con siêu cấp quái vật khổng lồ vô cùng đáng sợ, cho dù thánh địa hay cổ tộc cũng không dám đắc tội với bọn hần.

Bên trong là ẩn tàng đa số những lão quái vật sống trên chục vạn năm, thậm chí trăm vạn năm.

Đặc biệt, bọn hần rất hiếm khi xuất hiện trước mặt người khác, chỉ khi có việc trọng đại, hệ lụy gia tộc, hoặc là việc đặc biệt nào đó, bọn hần mới bắt đầu lộ mặt đi ra.

“A, không tốt, tông chủ Kim Nguyệt Tông muốn giết chúng ta, nhanh chóng trốn mau!”

Đám thanh niên tài tuấn trong lòng sóng gió bão táp điên cuồng luân chuyển.

Lúc này, khi thấy hình chiếu người khổng lồ xoay người lại, hai mắt đờ đẫn người khổng lồ nhìn về phía bọn hần, trái tim nhện không được đập liên tục, trong lòng hiện lên kinh sợ.

Từng người sắc mặt trắng bệch, thân hình run rẩy, dưới sự yểm trợ của hộ vệ, bọn hần bắt đầu chạy tán loạn tứ phía.

“Chết!” Hình chiếu người khổng lồ âm thanh như lôi sấm vang lên, khiến đám người đang chạy không khỏi đứng khựng lại trong vài giây, uy

thể hiện lên, một tay bổ vào không gian, tay hấn như có thể xuyên thấu qua tất cả tầng không gian trở ngại, một chưởng đập thẳng vào đám người thanh niên đang chạy tán loạn.

“Ầm!” bàn tay nặng nề đập vào, cả vùng đất rộng lớn bị đánh sập thành cái hố to có hơn 30m.

Đám thanh niên như những con giun dế bị con voi đập trúng, từng thân thể xếp lếp như con tép nằm trong hố.

Thân thể bọn hấn từng cái nứt ra, hiện ra bên trong cơ thể nội tạng xương máu.

Ở trong khoảnh khắc này, Minh Hạo tay làm thành chữ thập, ấn một cái thật nhẹ, từ tay hấn bay ra cái dấu ấn hình chúa dê-xu khóa thân, bắn vào hình chiếu người khổng lồ.

Làm xong tất cả, Minh Hạo nở nụ cười hài lòng, con mắt sharingan xoay chuyển điên cuồng.

Chỉ thấy, bỗng nhiên hơn mười thanh kiếm màu đen hiện ra sau lưng hấn, sau đó theo một tiếng ‘giết’ từ miệng Minh Hạo hốt ra.

“Vèo~~!”

10 cây thanh kiếm sau lưng bay đến, đâm chính xác vào 10 nơi trên thân thể hình chiếu người khổng lồ.

“A!~” Hình chiếu người khổng lồ như cảm nhận được đau đớn, hấn hét thảm một tiếng, từ trạng thái đỡ đỡ vô hồn nhanh chóng khôi phục lại.

Từng luồng lửa đen bốc cháy, hình chiếu ngày càng mờ nhạt đi.

“Ta nhớ kỹ hình dáng người rồi, người chờ đó cho ta, ta sẽ bắt người trả hết nợ ngày hôm nay!!!.”

Ở phút cuối cùng, tên hình chiếu khổng lồ nhìn chăm chăm Minh Hạo, cặp mắt như muốn ăn tươi nuốt sống đông đặc lạnh lùng thét lên một câu.

Nói xong, hình chiếu khổng lồ biến mất, xuất hiện vệt sáng nhỏ phương hướng nào đó bay đi, tốc độ của nó rất nhanh, trong chớp mắt đã bay về phương xa...

...

“Cạc cạc cạc...”

Minh Hạo nhìn thấy vệt sáng bay đi, khoe miệng nhếch lên, lộ ra từng chiếc răng trắng như ngà voi, hẳn rõ ràng là đang cười, hơn nữa còn cười rất vui vẻ.

Nếu có người quen bắt gặp được điệu cười này, chắc hẳn sẽ cảm thấy lạnh gáy, bởi vì nụ cười này của Minh Hạo chính là tượng trưng cho việc có người sắp xui xẻo....

...

Trò đoán vui bên lề: đồ các bác, avatar của mình là bộ phận gì của cơ thể:v

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Nhiệm Vụ Hắc Âm Đê Tiễn

Trong căn phòng không ánh sáng chiếu vào, bên trong chỉ rộng vài mét vuông, cho nên chỉ có vừa chứa đựng đủ một cái bàn, một kệ sách, cùng một cái giường, không gian phòng vô cùng chật hẹp.

Một người đàn ông trung niên mặc áo trắng ngồi trên giường xếp bằng, hai mắt khép hờ, mũi nhỏ hẹp, môi có chút nhợt nhạt như thiếu nước.

Người trung niên này chính là tông chủ của Kim Nguyệt Tông, đại tông môn đứng thứ 7 ở Đại Thiên Thế Giới, tên Kim Thiên Phong.

Lúc này, một tia sáng xuyên từ trên tường bay ra, sau đó tia sáng bay về hướng người đàn ông trung niên đang xếp bằng, nhập vào cơ thể hắn.

“Phốc”

Kim Thiên Phong miệng phun ra một ngụm máu tươi dày đặc, sắc mặt chuyển màu tái nhợt, một chân quỳ gối xuống đất, hai tay kia đặt dưới đất chống đỡ lấy thân hình.

“Con ta...con trai ta...Lục Ngạn Hoa...vậy mà...chết?”

Người trung niên rơi vào ngất đại, trong miệng lầm bầm lấy, dáng vẻ không tin tưởng vào chuyện này.

Hồi lâu sau, hắn mới lấy lại tinh thần, hai mắt xuất hiện từng tia máu, thân thể run rẩy liên tục.

“A! Người dám giết con ta, *** ta mà bắt được người ta sẽ khiến người chết không có chỗ chôn!!!”

Sắc mặt Lục Thiên Phong lúc đỏ lúc xanh, sau một hồi lại điên cuồng vặn vẹo, trong mắt bắn ra quang mang sát cơ đại thịnh.

Nhưng một giây sau, ánh mắt hắn thay đổi, từ trạng thái lâm vào điên cuồng chuyển thành ngơ ngác, hắn trong miệng liên tục lẩm bẩm những thứ kiến người ta không hiểu: “Thiên chúa Minh Hạo...thiên chúa Minh Hạo....tôn kính thiên chúa Minh Hạo”

...

Đại Thiên Thế Giới chia làm nhiều khu vực khác nhau, nhưng cơ bản chia ra làm bốn khu: tây, nam, bắc, đông.

Chiến tranh giữa các tộc liên miên diễn ra quanh năm suốt tháng, nhưng chỉ là nho nhỏ xung đột không đáng nhắc tới.

Ở thế giới này, các thế lực, chủng tộc mọc lên như kiến, nằm san sát nhau, không ai hơn ai, mà cũng không ai dám xây quốc xưng vua.

Chỉ có thể thành lập nên một chỗ dành riêng cho chủng tộc hoặc thế lực của mình.

Bởi vì ở đây tồn tại hơn trăm triệu chủng tộc, thế lực, tông môn đại phái, siêu cấp thế lực, cổ tộc, thánh địa...

Mỗi cái quan hệ vô cùng rắc rối phức tạp, bởi vì người trước chống lưng cho người sau, người sau lại được người khác lại chống lưng...

Ví như A chống lưng cho B, B chống C, C chống D, D chống cho E...

Mà quan hệ này chính là tồn tại tượng trưng cho hai chữ lợi ích, dùng lợi ích làm cây cầu để nối các quan hệ này với nhau.

Ví dụ rõ ràng hơn, E bên trong có 1 đệ tử thiên tài siêu cấp của môn phái D, thì môn phái D sẽ bảo kê cho E đó, mà D chính là một chi nhánh của thế lực của C, thì C sẽ bảo kê D đó....

...

Đại thiên thế giới đầy rẫy tông môn, chủng tộc, các thế lực khác nhau.

Ở phía nam nhân loại chiếm 5/10 mảnh đất. Cạnh đó là các chủng tộc quốc gia, lãnh thổ khác nhau.

Coi như phía nam là nơi sinh sống đa số của nhân loại.

Tại đây, có ba siêu cấp thành trì lớn nhất do nhân loại sáng lập, ngự trị, theo thứ tự: Tiên Nhân Thành, Trấn Ma Thành, Phong Vĩnh Thành.

Ba loại thành trì này lưu truyền rất nhiều truyền thuyết, bởi vì ba tòa thành tượng trưng cho ba pháo đài phòng thủ bất khả chiến bại của nhân tộc.

Trong truyền thuyết, ba tòa thành trì này từng chống đỡ ngàn vạn đại quân từ các chủng tộc khác xâm lấn, nó đứng vững hơn trăm ngàn vạn năm mà không ngã.

Bọn chúng được dựng làm hình tam giác làm ba góc tam giác nhọn khác nhau.

...

Tiên Nhân Thành

Một trong ba siêu cấp thành trì của nhân loại, bên trong thành vô cùng náo nhiệt phần hoa, nhiều chủng tộc khác nhau đến đây giao dịch, mua bán, sinh sống...

Minh Hạo sau khi giải quyết chuyện Lục Thiên Phong liền rời đi, ngẫu nhiên đi lung tung đến tòa siêu cấp thành thị này.

Hắn quyết định đầu tiên đến quán rượu để thăm dò thế giới này tin tức.

Bước vào cửa quán rượu, một người ăn mặc tiểu nhi quần áo trông thấy Minh Hạo, hắn nhanh chóng tiến đến, cung kính cười hỏi chuyên nghiệp: “Chào mừng khách quan, khách quan muốn ở trọ hay là uống rượu?”

“Uống rượu đi.” Minh Hạo mỉm cười, nhàn nhạt nói.

“Mời khách quan đến bên đây.” Tiểu nhi khom lưng một cái, cung kính dẫn đường phía trước.

Đi vào quán rượu, bên trong vô cùng đông người ngồi, có ngồi tốp 5, có tốp 3, cũng có người ngồi riêng lẻ.

“Người biết tin gì chưa?”

“Có tin gì mới à lão nhì?”

“Đúng, tin tức động trời! Hồi đêm qua Kim Nguyệt Tông đứng thứ 7 ở Đại Thiên Thế Giới diệt tông, nghe đồn tông chủ Lục Thiên Phong nổi điên lên, đánh giết con em của các gia tộc, thế lực khác, thậm chí trong đó có một dòng chính siêu cấp thiên tài, Phượng Tuyết Trần, con gái của Phượng tộc gia chủ.”

“Cái gì!? Hắn bị điên à? Không những giết đám con em gia tộc, mà còn giết luôn Phượng Tuyết Trần? phải biết Đại Thiên Thế Giới Chiến lần thứ 10 vạn tộc sắp diễn ra, vậy mà hắn dám...”

“Ha ha! Ta còn nghe nói lý do mà hắn nổi điên là: Phượng Tuyết Trần bị Lục Ngạn Hoa tên công tử hoa hoa kia dùng thủ đoạn đê tiện hại, nàng bị hắn cho uống xuân dược, Lục Ngạn Hoa nhân cơ hội ** hiếp dâm, Phượng

Tuyệt Trần then quá hóa giận giết chết Lục Ngạn Hoa rồi tự sát, khiến cho Lục Thiên Phong nổi điên...”

“Sau khi giết đám người xong, Lục Thiên Phong lập tức bỏ trốn...”

Còn tông môn hắc nửa ngày sau toàn diệt, kể cả các lão tổ bên trong cũng không thoát khỏi vận mệnh...

Những thế lực sau lưng Kim Nguyệt Tông không dám vì chuyện này mà đứng ra.”

....

Khi đi ngang qua, Minh Hạo nghe được một số tin tức thú vị, ví như về chuyện Lục Thiên Phong giết chết đám người ngày hôm qua.

Hắn hoàn toàn hiểu rõ đẳng cấp thế giới này, đẳng cấp chia làm 8 đại cấp lớn, 4 cấp nhỏ, theo thứ tự:

-Vạn Đạo cảnh, Diễn Đạo cảnh, Khai Đạo cảnh, Tạo Hóa Cảnh, Diệt Thế Cảnh, Cổ Tiên cảnh, Tiên Vương cảnh, cuối cùng là Tiên Đế.

Bốn cấp nhỏ là: sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong.

-Thế giới này có nhiều chủng tộc, tầng lớp nghề nghiệp khác nhau...

Còn có một tin tức khiến hắn thích thú, tò mò hơn, đó là đại thiên thế giới đại chiến thứ 10 sắp diễn ra.

Cái gọi đại thiên giới đại chiến chính là một võ đài, sân khấu lớn dành cho thanh niên tài俊 vạn tộc, cứ mỗi trăm ngàn vạn năm tổ chức một lần, mà người tổ chức chính là các vương tổ tất cả chủng tộc đỉnh phong thực lực người đứng đầu, cảnh giới Tiên Vương.

Vương Tổ, chính là cách xưng hô cung kính dành cho những người thực lực gần như đạt đến đỉnh phong của thế giới.

Chỉ những thiên phú siêu cấp thiên tài, tuyệt thế thiên tài, vạn cổ thiên tài mới có tư cách tham gia lần đại chiến này, còn những cấp bậc bình thường thiên tài, đừng nói là tư cách, vòng gởi xe cũng không có chỗ.

Điều kiện tham gia: dưới 1000 tuổi, đẳng cấp thấp nhất là Diễn Đạo Cảnh.

Hơn nửa đại chiến này chỉ dành cho người đẳng cấp Cổ Tiên Cảnh trở xuống, Cổ Tiên Cảnh hoặc trở lên không được tham gia.

...

Như vậy liên mỗi cái thành thị sẽ là điểm trắc thí dành cho mỗi chủng tộc khác nhau, sau đó là so tài, lấy 100.000.000 vạn người đấu nhau, cuối cùng chọn ra bên trong 100 người mạnh nhất, 100 người vượt qua phần trắc thí, mới có thể đại diện chủng tộc của mình tham gia đại chiến bên trong.

Cứ tính 1000 người 1 chủng tộc, vậy có hơn trăm ngàn vạn cái chủng tộc tham gia thi đấu:

-Nhân tộc, vu sư, hỏa tộc, cự nhân tộc (hoàng kim cự nhân), phượng tộc, hổ tộc, lân tộc, long tộc, quy tộc, ngư tộc, lang tộc, thiên sứ tộc, ma tộc, minh tộc, chiến thần tộc, hồn tộc, nhân tộc.....

-Có hơn trăm ngàn cái chức nghiệp khác nhau:

-Nghề nghiệp:Khôi lỗi sư, thẻ bài sư, thuần thú sư, triệu hoán sư...

-kiếm khách, đạo, cung, viết, đàn...

Mà bên trong mỗi chủng tộc lại có hơn ngàn vạn cái tông môn, thế gia con em đệ tử tham gia...

Trong thi đấu, có thể bị đánh cho tàn phế, thậm chí là mất mạng như ăn cơm bữa.

Có thể thấy cái gọi là vạn tộc tranh phong thảm khốc như thế nào.

Phần thưởng dành cho đội (chủng tộc) chiến thắng cũng là vô cùng phong phú: 1000 thần khí, 500 viên dược đột phá tiên vương, mà phần thưởng khiến người thêm thường nhất, còn quý báu hơn gấp 1000 lần thần khí cùng đan dược, đó chính là số mệnh.

Số mệnh chính là thứ quý hiếm nhất của thiên địa, giúp cho chủng tộc đó tu luyện dễ dàng hơn, khiến tộc đó hưng thịnh hơn.

Ví như nhân tộc nắm giữ số mệnh mạnh mẽ, có thể trong vòng 10 năm có 1000 người Cổ Tiên Cảnh, trong khi đó các tộc khác phải mất tới hơn 100 năm, thậm chí 1000 năm mới có số lượng 1000 người như vậy đột phá Cổ Tiên Cảnh.

...

“Vạn tộc tranh phong? Thú vị...Ta sẽ tham gia!”

Minh Hạo âm thầm suy nghĩ, khóe miệng mỉm cười tỏ ra thích thú.

“Đã tới nơi, khách quan ngài cần rượu gì?”

Âm thanh tiểu nhị vang lên, cắt đứt suy nghĩ Minh Hạo, hắn không tức giận, nhìn tiểu nhị cười nói: “Cho ta rượu ngon nhất lên đây”

Nói xong, giả bộ từ túi áo lấy hơn chục viên linh thạch nhét vào tay tiểu nhị.

Những viên linh thạch này là từ nơi đó đánh giết Phượng Tuyệt Trần cùng đám con em thế gia.

Minh Hạo lúc đó thật không nghĩ tới kế ‘mượn đao giết người’ dùng sharingan điều khiển Lục Thiên Phong vậy mà cũng nhận được exp cùng đồ vật a, biết vậy điều khiển hắn đem giết một đám người được rồi...

Tiểu nhị ngậy người há hốc mồm, nhìn trong tay cầm hơn chục viên linh thạch, hai tay run run liên, một hồi lâu sau mới lấy lại tinh thần, tục cúi đầu nói: “Cám tạ khách quan, xin ngài chờ một lát, lập tức có rượu mang lên...”

Nói xong, tiểu nhị dùng tốc độ vô cùng nhanh chạy đi.

Minh Hạo thấy vậy mỉm cười, mắt nhìn xung quanh, hai tai chăm chú lắng nghe từ đám người.

“Đing! Chủ nhân phát động nhiệm vụ chính tuyến: tham gia Đại Thiên Thế Giới đại chiến lần thứ 10, lấy giải 1, dành chiến thắng cho nhân tộc....”

“Đing! Chủ nhân phát động nhiệm vụ chính tuyến (hắc ám trận doanh): giết toàn bộ nam thiên tài trong Đại Thiên Thế Giới đại chiến lần thứ 10, gặp nữ thiên tài hiếp hết, bắt các nàng trở thành nô lệ, mang bầu cho chủ nhân!...”

Lúc này, âm thanh hệ thống luôn luôn im hơi lặng tiếng đột nhiên vang lên.

Nghe xong hệ thống nhiệm vụ miêu tả, Minh Hạo sắc mặt đen lại, sau đó là nở nụ cười tà ác khiến người lạnh gáy...

Trong lòng nói trong lòng một tiếng: Nhiệm vụ tà ác, vô sỉ, đê tiện...

Nhưng ta thích!

....

P/s: cái phần lãnh thổ quốc gia chính là mỗi chủng tộc thì sẽ 1 nơi riêng nhé. Ví dụ Nước Mỹ 1 nơi, Nước Pháp 1 nơi (y như vậy)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Class Viết Tiểu Thuyết

Phi thuyền ZERO I tự do chu du ngoài vũ trụ...

Căn phòng được trang trí màu hồng xinh xắn, nằm trên giường, Nicole nhắm mắt ngủ ngáy khò khè.

Mấy ngày qua, từ khi Minh Hạo dẫn nàng về, có thể nói là ‘ăn sung mặc sướng’, hơn nữa nàng được các đại tỷ quan tâm, chăm sóc, giúp đỡ, cho nên có thể nói nàng trải qua thời gian vô cùng hạnh phúc, vui vẻ kể từ khi ông nuôi nàng mất.

“Nicole, dậy đi, ta có quà cho người đây.”

Trong phòng chợt xuất hiện một người thanh niên, hần nhẹ nhàng lay nàng dậy.

Người thanh niên này chính là không ai khác Minh Hạo.

Sau khi thăm dò một vòng hiểu rõ thế giới xong, hắn quyết định trở về thế giới của mình, hoàn thành các nhiệm vụ còn lại.

“Nicole, dậy đi, có quà này.”

Đang ngủ ngon giấc, bị Minh Hạo lay dậy, Nicole mơ mơ màng màng tỉnh dậy, ngáp buồn ngủ một cái, lại nghe thấy âm thanh người gọi mình là Minh Hạo, tinh thần nàng lập tức tỉnh táo hơn.

“Hạo ca ca? Là Hạo ca ca à?” Nicole mắt nhắm lại, nàng liên tục kêu lên, giọng nói yếu ớt như mèo con, lại kết hợp với khuôn mặt xinh xắn của

nàng, nhìn nàng hiện tại vô cùng đáng yêu.

Minh Hạo mỉm cười, ôn nhu sờ đầu nàng, hỏi: “Nicole, người muốn ăn kem không?”

“Kem?”

Nicole nghi ngờ hỏi một câu.

“Đúng, là KEM!” Minh Hạo hai mắt nheo lại, ‘ôn nhu’ mỉm cười nói.

Sau đó, từ trong cửa hàng mua cây kem, biết nàng bị ‘mù’ không thấy đường, cho nên Minh Hạo tay nắm lấy tay nàng, đem tay nàng cầm lên ‘kem’.

“Nicole, chắc người có thể cảm nhận được hơi lạnh từ nó, đó là...., đúng vậy.... để lên miệng...đúng rồi... bắt đầu liếm đi, từ trên xuống dưới hay từ dưới lên trên đều được.”

Theo chỉ dẫn của Minh Hạo, Nicole lần đầu liếm kem còn chưa quen thuộc, nhưng dần dần kỹ thuật liếm của nàng đã thuần thục hẳn, nàng hiện tại có thể liếm ngang, liếm dọc, liếm từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên mà không làm chảy một giọt kem ra ngoài

5 phút sau, nàng hoàn toàn liếm hết cây kem không thừa giọt nào.

Minh Hạo mỉm cười hỏi:”Kem ngon không?”

“Ngon lắm Hạo ca ca, Nicole kem ngon lắm.”

Nicole mỉm cười vui vẻ nói, lộ ra hàm răng nhỏ trắng xinh xinh của nàng.

Mặc dù hai mắt nàng luôn nhắm, không thể nhìn thấy được hình dáng Minh Hạo, nhưng từ lời nói cùng hành động của hắn, nàng có thể cảm nhận

được hẳn là người rất tốt bụng...

“Người có đồng ý làm đệ tử ta không? Khi làm đệ tử của ta, người sẽ được một đồng ‘kem ngon’...”

Minh Hạo hỏi nàng, giọng nói tràn đầy dụ hoặc.

“Đệ tử? Có kem ngon?” Lần đầu nghe hai chữ đệ tử Nicole có chút xa lạ, nhưng khi nghe đến kem ngon nàng không nhịn được nuốt nước miếng một cái, suy nghĩ một chút cuối cùng gật gật đầu, ngây thơ nói: ”Tốt, Nicole sẽ làm ‘đệ tử’ của Hạo ca ca, mặc dù Nicole không biết là gì nhưng sau khi trở thành đệ tử, ca ca hứa cho ta ăn kem nhé?”

“Ừm” Minh Hạo mỉm cười tà ác gật đầu.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, Chi nhánh 1: Khiến Nicole thích chủ nhân, sau đó thu nàng làm đệ tử, thu được +1 class viết tiểu thuyết.”

Âm thanh hệ thống vang lên, tiếp đó là hiện lên thông tin giới thiệu:

“ Class: viết tiểu thuyết

Cấp: SSSS

Giới thiệu: Class tiểu thuyết, chính là dùng tinh thần lực viết vào cuốn truyện, có thể tạo ra những nhân vật – đồ vật – pháp bảo (?) từ trong quyển truyện xuất hiện ngoài đời thật, còn tùy theo tinh thần lực người viết mà phân chia sức mạnh của nhân vật – pháp bảo ... đó. “

Minh Hạo nghe giới thiệu, lập tức trong lòng hiện lên vui mừng, miệng cười không khép lại được, cái này quá bá a, còn chưa để hẳn vui vẻ tiếp, lúc này âm thanh tiếp tục vang lên:

“Đình! Phát động nhiệm vụ (Dâm Đồ) – (bắt buột) trong vòng nửa giờ đem nicole vào ảo thuật: ngàn năm bị thông.

Nội dung nhiệm vụ: đưa Nicole vào ảo thuật, khiến nàng ở 1000 năm bên trong bị chơi 24/24 đến chết lặng”

Minh Hạo nghe vậy thu hồi vui vẻ, khuôn mặt biến sắc, nhiệm vụ này cũng quá là độc ác, phải biết Nicole hiện mới 9 – 10 tuổi a...nếu để cho nàng rơi vào ảo thuật còn có bị chơi đến 1000 năm, hơn nữa còn phải 24/24 ...365 ngày (1 năm) x 1000 năm = 365000 * 24 giờ = 8760000 giờ!

Vừa nghĩ đến, sắc mặt Minh Hạo âm trầm đến đáng sợ, hắn âm thầm nói với hệ thống: “Cho dù ta có chết cũng...”

“Đình! Nếu chủ nhân không hoàn thành nhiệm vụ trong nửa giờ, JJ của chủ nhân sẽ phát nổ, mãi mãi không khôi phục trở lại được.”

Chưa nói hết, như biết suy nghĩ của Minh Hạo, âm thanh hệ thống lại vang lên tiếp.

Minh Hạo: “...”

Minh Hạo chợt nhớ ra gì đó, hỏi hệ thống: “A, hình như còn nhiệm vụ giải cứu Hỏa Thiên Hương hồi mấy ngày trước hình như chưa báo à hệ thống!?”

“Đình! Bởi vì chủ nhân chỉ đón Hỏa Thiên Hương nhưng không cứu hỏa tộc, cho nên nhiệm vụ tính là không thất bại, nhưng cũng không hoàn thành.”

Minh Hạo nghe vậy gật gật đầu không nói gì.

...

Minh Hạo đột nhiên xoay người, ôm Nicole vào lòng, hân nhè nhàng vuốt tóc nàng, giọng nghiêm túc nói: “Người ở Hỏa Thiên Tinh chắc chắn chịu đựng nhiều đau khổ...chắc người cũng hiểu được đạo lý kẻ yếu làm cầu kẻ mạnh làm vua, người muốn trở thành người tu luyện mạnh mẽ không? Không để người khác chà đạp lên.”

“Nicole có thể tu luyện được!?” Nicole nghe vậy, nàng kích động hỏi.

Cũng không trách nàng kích động như vậy, bởi vì khi nàng tu luyện, nàng sẽ có cơ hội để thoát khỏi bị mù, có thể mở ra hai mắt nhìn cảnh vật xung quanh mình ...(theo Nicole nghĩ vậy).

“Được!” Nicole gật đầu, hai mắt chảy ra từng giọt nước mắt, nàng nức nở nói: “Nicole cảm ơn Hạo ca ca, Nicole suốt đời sẽ không quên ơn của Hạo ca ca!”

Nói xong, nàng cúi đầu lạy một cái.

Minh Hạo thấy nàng muốn lạy, nhanh chóng đỡ lấy, hân mỉm cười, từ tốn nói: “Tốt rồi, người không cần như vậy, muốn tu luyện có thể nhưng mà...phải trải qua ta huấn luyện mới có thể tu luyện được, cái huấn luyện này rất đau, người chịu nổi không?”

“Được cho dù ta có đau cũng phải tu luyện!” Nàng gật đầu, thần sắc trên mặt vô cùng kiên định.

“Tốt...” Minh Hạo nói một tiếng, sau đó tay nắm lấy đầu nàng, âm thầm nói: “Ảo Thuật Luân Hồi!”

.....

5 phút, 10 phút, không thấy Minh Hạo trả lời, Nicole cảm thấy có chút sợ hãi, kêu lên: “Hạo ca ca...”

“Hạo ca ca?”

“A gì vậy, Hạo ca ca tại sao ca lại xé áo quần ta?”

“Ah, Hạo ca ca làm gì vậy? Phía dưới có gì đó đưa vào đau qua....”

“Ahhh~”

“Bạch bạch bạch....!”

Một lát sau, chỉ còn âm thanh rên rỉ vui sướng đau đớn cùng tiếng súng bắn súng....

24/24 - 1000 năm không gian đen tối liên tục phát ra tiếng kêu rên liên tục cùng bạch bạch... cuối cùng chỉ còn chết lặng.

...

Minh Hạo nhìn nằm trên giường Nicole sắc mặt đau đớn từ màu xanh dần chuyển thành chết lặng màu trắng, hắn không khỏi thương tiếc vuốt ve mặt nàng, mặc dù biết dạng này chỉ là tra tấn tinh thần, nhưng...nàng hiện tại mới 9 tuổi còn nhỏ thôi.

..

10 phút sau.

Nicole thân thể run rẩy một trận dữ dội, Minh Hạo ngồi bên giường thấy vậy liền biết nàng tỉnh lại nhưng còn phản ứng phụ, lập tức không chút do dự ôm nàng vào lòng, hắn trầm mặc không nói gì.

Dần dần, thân hình Nicole không còn run rẩy nữa, im lặng trở lại, chỉ là hai hàng nước mắt nàng rơi xuống.

Nếu nói lúc trước nước mắt nicole rơi là vì kích động, vui mừng khi sắp được tu luyện, sắp được mở mắt ra thì nước mắt này là đau khổ, buồn bã, chết lặng.

Minh Hạo thấy vậy không khỏi thở dài một hơi, hẳn cũng có chút bị lây nhiễm bởi cảm xúc của Nicole.

Nhiệm vụ quá độc ác, chỉ mới 1 đứa con nít 9 tuổi lại chịu đựng như vậy...Đừng nói Nicole, nếu thay thế là hẳn, hẳn cũng không chịu nổi loại tra tấn *** kinh khủng này.

Trong căn phòng không khí đột nhiên có chút u buồn, trầm tĩnh lạ thường

5 phút sau.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, ban thưởng cho +1 cấp SSSSSSSSSS...(10 cấp) được tề giải phóng sức mạnh bị phong ấn trong cơ thể.”

.....

P/s: Là đưa vào Ảo Thuật nhé, chứ k phải là CHƠI luôn, ae đừng hiểu Nhầm!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Điều Kiện

Minh Hạo không nói gì, hồi lâu sau, hần nhìn Nicole, quan tâm nói: “Người đã hoàn thành huấn luyện của ta, hiện tại người đã có thể mở mắt, ngồi dậy, há miệng ra đi.”

“Ừm” Nicole chỉ ừ một tiếng yếu ớt, trong âm thanh Minh Hạo có thể nghe được nàng vô cùng buồn bã, trái tim đã chết lặng, sắc mặt nàng trắng bệch, hơi thở suy yếu đến cực độ.

Vài phút sau, dường như nàng khỏe hơn, mặt mày có chút hồng hào, nàng chậm rãi ngồi dậy, ngoan ngoãn nghe theo lời Minh Hạo, há miệng nhỏ xinh của mình ra.

Minh Hạo nhanh chóng lấy ra chai dược tề vừa hoàn thành nhiệm vụ, đem nắp gỡ ra, chai dược tề chỉ nhỏ bằng một ngón tay cái em bé, cho nên Minh Hạo đem tất cả dược lực dược tề đổ vào miệng nàng, sau đó đứng bên cạnh hai mắt theo dõi, chờ đợi.

Theo đó, thủy lực tràn vào cơ thể, đập thẳng đến nguồn sức mạnh Nicole bị phong ấn, cũng chính là nơi hai mắt của nàng.

“Ầm!”

Nguồn phong ấn như mạng nhện màu trắng, lại như màn trướng bị chích rách, dược lực nhìn nhỏ yếu lại mạnh mẽ thúc một cái, khiến màn trắng bị đục thành một lỗ nhỏ.

Lúc này nguồn sức mạnh bị phong ấn bên trong, ở thời khắc này nó giống như con dã thú xổng chuồng, nó mạnh mẽ thông qua lỗ hổng nhỏ tràn ra ngoài, dần dần, giống như hồng thủy lũ lụt, nguồn sức mạnh tràn ra ngày càng một to lớn, mạnh mẽ hơn, dẫn đến lỗ hổng ngày càng bị xé to ra.

Bỗng nhiên ở khoảnh khắc này, toàn thể vũ trụ thiên địa dị tượng xuất hiện, luồng sáng như ánh sáng thái dương, chiếu rọi hoàn toàn bầu trời đêm, khiến cho toàn bộ vũ trụ mọi góc khuất bị ánh sáng này chiếu lên.

Cho dù sâu xa nhất trong vũ trụ cũng không thoát khỏi vận mệnh bị thứ ánh sáng này chiếu vào.

Nhìn theo ánh sáng này, người trong vũ trụ ngược lên, nhìn bầu trời.

Chỉ thấy một đôi mắt khổng lồ màu vàng trên bầu trời xuất hiện, cao ngạo mà lạnh lùng, bên trong hiện lên trạng thái hiếu kỳ, tò mò, nó ngó xuống, nhìn về chiếc phi thuyền khổng lồ Zero I của Minh Hạo đang tự do chu du ngoài vũ trụ không mục đích.

Phi thuyền ZERO I so với con mắt khổng lồ kia, giống như con kiến so với ngôi sao trên trời, chiếc phi thuyền nhỏ bé không một chút đáng kể nào so với ánh mắt trên kia.

...

Minh Hạo dường như cảm nhận được có ánh mắt nhìn xuống đây, hần lập tức ra lệnh cho trí thông minh nhân tạo ZERO I: “hệ thống, nhanh chóng mở ra phòng ngự cấp cao nhất!”

“Vâng thưa ngài” Âm thanh hệ thống trí nhân tạo ZERO I vang lên.

Lập tức, bên ngoài bao trùm tầng tầng, lớp lớp màn xanh tia sáng, bao trùm toàn bộ phi thuyền.

Minh Hạo quay qua ôm Nicole, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng một cái, hân mỉm cười, ôn nhu nói: “Người đợi ở đây, ta đi xử lý một chút công việc rồi về.”

Nicole hai mắt nhắm lại, ngồi trên giường không nói gì, chỉ nhẹ ‘ừ’ một tiếng, coi như đáp lại.

Minh Hạo thấy vậy không khỏi thở dài một hơi, để từ từ sửa lại nàng đi, việc quan trọng hiện tại là con mắt bên ngoài kia...

Nghĩ xong, hân quay người đi, rời khỏi phòng.

...

Ở vũ trụ hắc ám, lấp lánh huyền diệu ánh sáng, lại tia sáng như ánh mặt trời bao trùm cả bầu trời đen vũ trụ.

Phía trên cao cao là hai con mắt khổng lồ cao ngạo nhìn xuống, nó cao cao tại thượng quan sát cái vũ trụ này, nhưng ánh mắt lại thủy chung gắt gao dòm ngó lấy phi thuyền ZERO I của Minh Hạo.

Giống như đang theo dõi vật gì rất quan trọng với nó vậy.

.

Minh Hạo đứng ở không gian, hân đã sớm biến thân Super Saiyan Momoshiki Super Legend.

Một đầu tóc vàng xù để dài đến chân, bắp thịt cơ thể săn chắc mà mạnh mẽ hiện lên, cơ bắp 8 múi nơi bụng, khuôn mặt lạnh lùng, đôi mắt trắng dã vô tình không chút cảm xúc ngược nhìn về đôi mắt khổng lồ trên không trung.

Đôi mắt khổng lồ màu vàng như cảm nhận được có người can đảm nhìn về mình, đôi mắt chuyển động, nhìn về phía Minh Hạo, đánh giá hân.

Cả hai nhìn nhau hồi lâu không chớp mắt, không nói chuyện, bầu không khí đột nhiên im lặng lạ thường...

...

“Người là ai? Tại sao có sức mạnh đó trong người? Ta có thể cảm nhận được sức mạnh cấm kỵ, vượt hơn cả thần linh chúng ta.”

Đột nhiên, bầu trời vang vọng âm thanh tính xuyên thấu mãnh liệt, cho dù màn không gian cũng không thể cách trở được âm thanh này.

Âm thanh không có lạnh lùng, chỉ có tò mò, hiếu kỳ, hơn nửa nghe có chút phiêu hốt, lại trong trẻo như tiếng chim hót.

Minh Hạo nghe vậy có chút ngẩn người, hẩn ngẩn không phải vì câu hỏi, mà là vì âm thanh.

Hắn sau khi trải qua lịch duyệt giường chiếu với hơn 60 nữ phái, từ loli cho đến ngự tỷ, từ thiếu nữ cho đến mỹ phụ, từ màu đen đến màu trắng, từ ngực nhỏ đến ngực bự, từ nông cho đến sâu, lại kết hợp 30 năm kinh nghiệm phong phú (20 năm của kiếp trước, 10 năm kiếp này.)

Hắn hiện tại có thể xác định 100% âm thanh này là một người con gái, hơn nửa người con gái này là một tuyệt thế mỹ nữ.

Minh Hạo nhin không được, nhìn ánh mắt khổng lồ trên bầu trời kia, hỏi: “Người là con gái?”

Ánh mắt khổng lồ xuất hiện cảm xúc ngẩn ra, trong mắt lộ ra khó có thể tin nhìn chăm chăm Minh Hạo.

“...”

Âm thanh trầm mặc, không nói gì, hiển nhiên đối với câu trả lời của Minh Hạo hoàn toàn bó tay.

Minh Hạo nhìn ‘hắn’ không nói gì, suy nghĩ một chút, dò hỏi: “Nicole chắc nàg là con gái của người, và người cảm nhận được sức mạnh của con gái người tại đây, cho nên người muốn đem con bé về, ta nói đúng chứ?”

“Đúng” Âm thanh trong trẻo kia đáp lại, coi như chứng thực lời nói của Minh Hạo.

“Hừm...Ta vừa giải phóng phong ấn sức mạnh của con gái người, phải mất rất nhiều công sức....”

Minh Hạo hơi suy nghĩ một chút, sau đó kể một đồng cái gọi là công sức ra: 1000 cái cấp SSSSS, 100 cái SSSSS, 10 cái SSSSSSSSSSS nguyên liệu, sau đó lại kể đến khi hắn ‘luyện được’ thất bại hơn 100000 lần, thế là nhân con số lên ***.

Kiên nhẫn chờ đợi Minh Hạo kể xong một đồng chi tiết dài dòng, con mắt màu vàng khổng lồ kia bên trong xuất hiện vẻ giận dữ, lạnh lùng hỏi hắn: “Tóm lại, người hiện tại muốn gì mới chịu giao con bé cho ta?”

Mặc dù rất muốn giết chết tên này, nhưng tên này kinh khủng hơn cả hắn, cho nên dù tức giận cũng không dám vọng động.

Minh Hạo nghe hỏi, hắn cúi đầu trầm tư một chút, hồi sau, hắn đột nhiên nở nụ cười dễ tiện vô cùng, nhìn lên con mắt, nói: “Người chỉ cần đáp ứng ta hai điều kiện là được.”

Nghe vậy, con mắt hơi chuyển động một chút nói: “ Hai Điều kiện? Tốt, nói ta nghe, nếu được ta sẽ đáp ứng người.”

Minh Hạo cười càng vui vẻ hơn, hai mắt híp lại, trong mắt xuất hiện tia giáo hoạt, hắn nói: “Điều kiện thứ nhất, chính là người phải thành thật trả lời ta câu hỏi, người là gái hay trai?”

“Con gái...Tốt rồi, còn một cái nữa, nói nhanh rồi đưa đứa con cho ta” Âm thanh kia run run nói, thúc giục hẳn.

Minh Hạo trong mắt hiện lên vui mừng, giống như thực hiện được ý đồ, khoe miệng vênh lên, cười thâm tà, nhìn con mắt không lồ, nói: “Điều kiện thứ hai của ta rất đơn giản, đó là người phải xuống đây, cho ta chịch người một lần, rồi chịch con gái người, sau khi chịch xong hai người cảm thấy thỏa mãn ta sẽ lập tức thả con gái người, để hai mẹ con đoàn tụ.”

Minh Hạo vừa nói xong, tên kia như con cọp cái bị dẫm đuôi, gào thét giận dữ một tiếng, âm thanh trong trẻo vang dội toàn bộ vụ trụ.

“Người người người, không được quá đáng, ta đã nhường người, đừng tưởng ta nhường người một bước muốn tiến tới một bước!!!”

Minh Hạo nhú mày, vẻ mặt khó chịu, phát phát tay, như xua đuổi con ruồi, lười biếng nói: “Nếu người không chịu thì thôi, rút về đi, đừng làm tổn thời gian của ta, con gái của người ta nhận ...”

“Hừ, ta mặc kệ người mạnh như thế nào, hôm nay ta nhất quyết phải đón con gái của ta trở về.” Âm thanh lạnh lùng trong trẻo nói.

Dứt lời, bỗng nhiên con mắt trên bầu trời đêm tan biến, tiếp đó, trước mặt Minh Hạo, khoảng cách 10m xuất hiện tia sáng hội tụ, dần dần, tia sáng ngày càng lớn, bắt đầu nặn hình một cô gái xinh đẹp.

Minh Hạo nhìn nàng trên mặt không hiện bất kì kinh ngạc nào, giống như biết trước việc này đồng dạng, chỉ là khoe miệng mỉm cười càng ngày tà ác hơn.

Cô gái ăn mặc váy dài màu trắng để dài đến chân, mái tóc đen để dài đến bên hông không trói buộc, trương khuôn mặt tuyệt mỹ xinh đẹp không tỳ vết, đôi ngực không lớn nhưng lại rất trắng, hai chân, hai tay đeo vòng tay

lúc lắ màu vàng, khiến nàng tặng thêm vẻ gợi cảm, như trong phim mấy con đĩ dragcula hay đeo để dụ trai.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Món Quà

Nhìn mỹ nữ, Minh Hạo thông qua pháp tắc trời đất, lập tức liên tưởng, trước mắt mỹ nữ này chính là một dạng hình chiếu, nhưng là cao cấp hơn gấp 100 lần, không những không cần vật môi giới, mà thực lực đạt đến 5/10 sức mạnh bản thể.

Hình chiếu này, chỉ có người ngộ ra pháp tắc trời đất, mở ra thế giới, rồi lập nên quốc độ của mình, lấy tín ngưỡng cùng quy tắc dung hợp lại, chế tạo mà thành.

Hơn nữa cái dạng này hình chiếu nếu bị tổn thất thì sẽ không ảnh hưởng gì lớn đến bản thể, cùng lắm chỉ suy yếu một thời gian ngắn.

Minh Hạo đặt tên cho nó là Hình Chiếu Tín Ngưỡng, bởi vì trong mắt hắn, mỹ nữ kia 60% là tín ngưỡng thành hình, 40% còn lại là pháp tắc tụ tập, hai cái hợp lại mà thành.

Lúc này, mỹ nữ bước đến trước vài bước, đôi mắt như chiếu sáng màn đêm, nàng ánh nhìn Minh Hạo, môi đỏ xinh đẹp hé mở, nói: “Nếu người thắng, ta sẽ để đứa con ở lại với người, còn nếu thua...người sẽ phải...”

Âm thanh lạnh lạnh trong trẻo của nàng như tiếng suối, nhưng còn chưa đợi nàng nói hết lời, lúc này Minh Hạo đã xuất hiện trước mặt nàng, chỉ còn cách vài centimet nữa là hai người chạm mặt.

Minh Hạo không nói gì, hai ngón tay hơi cong lại hình con tôm, sau đó thọc một phát chính xác!

YOMOST!~!!!

“A~”

Mỹ nữ đang nói còn chưa kịp phản ứng, bị Minh Hạo đánh lén bất ngờ, hai ngón tay đâm chuẩn xác vào nơi ấy, nhin không được cả thân hình như bị điện giật run rẩy một hồi, hai tay ôm hạ thân.

Hình chiếu mỹ nữ đột nhiên lúc sáng, lúc tối như muốn tan biến.

“Người – người vô sỉ” Mỹ nữ ngẩng đầu lên, sắc mặt đỏ bừng, ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống nhìn Minh Hạo, nói một tiếng.

Minh Hạo nghe vậy, trong mắt hiện lên khinh thường nhìn nàng, răn dạy nói: “Hừ, không nghĩ người là loại có vú mà không có não a, trong khi đánh nhau mà còn nói chuyện, vậy mà cũng có thể lên đến tầng cấp như vậy hay thật, nếu là người khác đã giết người từ lâu ...cũng may ta là một người nhân từ cho nên không giết người...”

Miêu Huyễn Nguyệt không ngờ Minh Hạo lại vô sỉ đến vậy, nàng hai mắt giận dữ nhìn hắn mà không nói gì, bởi vì lời của Minh Hạo hoàn toàn chính xác, trong lúc đánh nhau mà nói chuyện, đây chính là phạm sai lầm lớn nhất của cường giả.

Nàng hai mắt lạnh lùng nhìn Minh Hạo không nói gì, đột nhiên trong mắt nàng màu đen tròng biến thành hình đồng hồ loại nhỏ.

“Tốt nhất sử dụng hết toàn lực đi mỹ nữ ...” Minh Hạo nhìn thấy thay đổi có chút bất ngờ, nhưng không làm gì, hắn khước miệng vênh lên, lẳng lặng chờ đợi nàng, trong lòng có chút chờ mong...

“Tíc tắc, tíc tắc, tíc tắc...”

Bỗng nhiên, cả thiên địa vang lên âm thanh ‘tíc tắc’ của tiếng kim đồng hồ, mỗi tiếng tíc tắc chính là một nhịp tim đập.

Một giây trôi qua như bình hường, nhưng một giây này vô cùng nhanh, mà cũng vô cùng ngắn.

Theo đó, Miêu Nguyệt Huyền biến mất, thân hình nàng lúc này xuất hiện ở sau lưng Minh Hạo, một tay nắm đấm phần nhỏ, đánh về phía trước.

“Thời Gian Trôi Nhanh” Nàng lạnh lùng nói một tiếng, đột nhiên, nắm đấm trong tíc tắc đã đánh trúng Minh Hạo.

“Phốc!!!~”

Minh Hạo bay ra xa đâm trúng vào mảnh thiên thạch gần đó, phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch, thần sắc không thể tin nhìn về mặt tuyệt mỹ lạnh lùng mà kiêu ngạo kia.

Nhìn lại, trên lưng Minh Hạo hơn áo Minh Hạo bị xé nát, lộ ra bên trong hơn 100 chỗ dấu vết bầm tím hình cú đâm.

Thấy Minh Hạo phun ra ngụm máu cùng thần sắc không thể tin nhìn mình, Miêu Nguyệt Huyền khóe miệng vểnh lên, trong lòng cảm thấy vô cùng hả giận, khuôn mặt kiêu ngạo, mỉm cười dương dương đắc ý nói: “Đây chính là năng lực của ta, đôi mắt thời gian, có thể tự do thôi động thời gian!

Thế nào sợ hãi? Nếu người ngoan ngoãn đưa con gái cho ta, ta sẽ không giết người, bởi vì ta hiền làm hi hi hi.”

Nàng đắc ý cười, lập lại câu khi nãy nói, nhìn Minh Hạo chờ đợi câu trả lời của hắn.

“Ha ha ha ha thú vị, thú vị.” Minh Hạo lau khước máu bên miệng, đứng lên điên cuồng cười một tiếng, hai mắt trắng dã nhìn Miêu Huyền Nguyệt, lạnh lùng nói: “Người là người đầu tiên làm ta tổn thương phun máu, tốt lắm, hôm nay ta sẽ chiêu đãi người toàn lực, cẩn thận.”

“Hừ” Miêu Huyền Nguyệt hừ lạnh một tiếng, tỏ vẻ vô cùng khinh thường, nhưng trong lòng thì đề phòng cẩn thận.

Phải biết mỗi quyền của nàng có thể dễ dàng đánh phá một cái bầu trời, thậm chí một quyền có thể nhẹ nhàng đánh nát một quả núi.

Vậy mà Minh Hạo ăn hơn 100 quyền của nàng không chết, mà chỉ bị thương nhẹ không hề hấn gì.

Minh Hạo tay phải phủ bụi trên quần áo vài cái, đột nhiên, thân hình nghiêm trang, toàn thân tản ra khí chất cao quý, mà thần thánh, tay chỉ về Miêu Huyền Nguyệt, miệng phun ra câu chân ngôn: “Không—Gian—Đông—Cứng!”

Bốn chữ như vàng như ngọc, mỗi chữ đều tượng trưng cho thần thánh, vượt hơn cả thần linh, bốn chữ bất khả xâm phạm.

Âm thanh Minh Hạo vừa dứt, không gian xung quanh Miêu Huyền Nguyệt bỗng nhiên đông cứng lại, Miêu Huyền Nguyệt giống như bức tượng bị đóng băng, các động tác theo đó dừng lại, nàng không nhúc nhích dù chỉ một ngón tay.

Minh Hạo đạp bước hư không, trong vòng chớp mắt đi tới bên cạnh nàng, bởi vì hắn là người nói chân ngôn cho nên không bị ảnh hưởng.

Minh Hạo nhìn trước mặt gần trong gang tấc trường tuyệt mỹ khuôn mặt Miêu Huyền Nguyệt, hắn có thể ngửi được mùi thơm như u lan thâm cốc tỏa ra từ người nàng.

Hắn nhin không được đưa mũi lại gần, hít một hơi, vừa hít vào, cảm giác người lâng lâng như hút thuốc lá...không nghĩ đến mùi này thật thơm a...

Tiếp đó nhìn môi đỏ mọng nhỏ nhắn quyến rũ như trái táo nhỏ của nàng, nhin không được đưa môi vào ngậm lấy môi nàng, sau đó bá đạo cạy ra môi nàng hút lưỡi lấy...

Mặc dù Miêu Huyền Nguyệt toàn bộ hành động bị đông cứng, nhưng Minh Hạo vẫn có thể cảm nhận được vị ngọt từ trong miệng nàng.

Hai tay kia không buồn chán, bắt đầu thuần thực cỡ đồ Miêu Huyền Nguyệt ra, chỉ vài giây sau, toàn bộ quần áo hoàn toàn thoát, lồ lộ ra thân hình hoàn mỹ hình chữ S của nàng.

Đôi bầu vú mềm mại săn chắc mà co giãn, đôi nhụy hoa ửng đỏ như nụ hồng chớm nở...khu rũng thần bí màu đen...

Minh Hạo không khỏi miệng khô lưỡi nóng, tay kia chạm vào bầu ngực trắng mềm mại, mặc dù là nàng là hình chiếu, nhưng là loại cao cấp hơn, có thể coi như gần bằng 99% thực thể thật, có xương máu, cho nên cảm xúc vô cùng chân thật...

“cạc cạc cạc... là người đưa đến cửa cho ta...cho nên đừng trách ta.” Minh Hạo mỉm cười lạnh lùng quái dị, sau đó cởi hết đồ ra, đem thương nhắm ngay khu rũng thần bí...thúc vào một cái thật mạnh.....

.....

Không có âm thanh, chỉ có nhọt nhọt trơn trượt, nước từ trong lòng đất liên tục bị Minh Hạo cày cuốc chảy ra...

30 phút sau, thỏa mãn xong thú tính, Minh Hạo nhìn xem cả thân hình đông cứng khôa thân của Miêu Huyền Nguyệt dính đầy ‘sữa tươi’ của mình.

Sau đó bấm vào hệ thống, nhìn xem thông tin của mình, lâu rồi hẳn cũng chưa xem.

Tên: Kim Minh Hạo

Danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống (+100% mị lực), Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường

Class: viết tiểu thuyết.

Hội viên đăng cấp: E

HP: 5.000.000.000

MB: 30.000.000.000

Đăng cấp hiện tại: Truyền Thuyết Sơ kỳ

Điểm mua sắm: 193 tỷ điểm mua sắm

Điểm hắc ám trận doanh: 36 tỷ điểm

+Vật phẩm: Truyền Thuyết Mẫu Hạm (SSSSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại Râu Trắng (SS) HP vs MBx999999, +1 dụng cụ con chuột run*X* cấp S, +1 vé triệu hoán anh hùng cấp SS.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Thể chất: chấn động, bóng tối, Super Saiyan Momoshiki Super Legend, sharingan(12 câu ngọc), rinnegan (12 câu ngọc).

+Năng lực: chấn động, Rinegan, Super Saiyan Momoshiki Super Legend, Hợp Thể, rinnegan, sharingan.

+Huyết mạch: Super Saiyan Momoshiki Super Legend (SSMSL) - (SSSSSSSS)

+Dị năng: Rinnegan (hệ siêu sức mạnh), Super Saiyan Momoshiki Super Legend (cấm kỵ).

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (70), Bulma (mỹ phụ)- (100)

Vợ: Hỏa Thiên Hương, Tuyết Linh Nhi, Kaguya, Narede, Bulma, 58 mỹ nữ khác...

Con:

-Kim Minh Tuyết (gái).

-Hỏa Thiên Ngọc (gái)

-Ōtsutsuki Hatsu (con trai đầu lòng, đang ở cung trăng sinh hoạt...) Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Kosho (con trai thứ hai của hắn, ở dưới nhân gian ...) Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Narede (nhân bản con gái, nhưng không phải con ruột)

-58 đứa con khác (35 bé trai, 23 bé gái)

+Chiến lược tổng hợp:???? (không thể phỏng đoán)

....

Một đồng dài dòng thông tin khiến Minh Hạo có chút chóng mặt...nhìn số điểm mua sắm có hơn 10 tỷ, hai mắt sáng lên.

Nhanh chóng từ cửa hàng mua vài thứ...rồi đóng hệ thống lại, một hồi sau, hắn đột nhiên quay qua nhìn về Miêu Huyền Nguyệt, nở nụ cười vô cùng tà ác mà âm lãnh.

Đi tới trước người Miêu Huyền Nguyệt, khom người xuống, từ hệ thống lấy ra...một con chuột nhỏ màu hồng phấn, chỉ nhỏ bằng một ngón tay bé sơ sinh (*)

“Tên: Siêu Cấp Chuột Help Me

Cấp: S

Giới thiệu: Siêu Cấp Chuột Help Me, có thể thâm nhập vùng ‘đầm lầy’ dù dạng hẹp nhỏ, trang bị kính 4D quan sát chất lượng 1080HD, có thể điều khiển từ xa, nghe âm thanh chất lượng tuyệt mỹ...

Thứ này thường được trong tương lai để các bác sĩ điều trị mổ sê, hay theo dõi diễn biến của bệnh trong***...

Nhưng được hệ thống nâng cấp phiên bản, có thể khiến con chuột thu to- nhỏ, run run quay 360 độ, nhanh – chậm...”

Tiếp đó, hẩn từ túi đồ lấy ra một cái hình dáng như keo, bìa ngoài hình chữ B màu vàng, nhỏ cỡ ngón tay cái...

“ Tên: Keo AB

Đẳng cấp: S

Giới thiệu: keo AB là một trong những dòng sản phẩm phổ biến nhất, thường được dùng trong ngành sản xuất nội thất gỗ, ứng dụng trên các bề mặt gỗ cứng như lim, gỗ đỏ, căm xe...ở thế kỷ 21. Keo được hệ thống nâng cấp, có thể dán dính bất kì đồ vật chỉ trong một giây, dính vào vĩnh viễn không thể gỡ ra.”

“Cạc cạc cạc” Minh Hạo cười quái dị một tiếng, đem keo dán dính bôi trơn xung quanh con chuột...

“Chắc người sẽ vui mừng lắm đây mỹ nữ, món quà của ta tặng cho người a...Phải biết mỗi món tốn hơn 50 triệu điểm mua sắm, người chắc vui lắm a ...cạc cạc cạc”

.....

Keo AB

http://www.glue.com.vn/upload/products/DSC03265_opt.jpg

Con chuột:

<https://ae01.alicdn.com/kf/HTB1eHwNKVXXXXXcXVXXq6xXFXXXo/computer-font-b-mice-b-font-font-b-mouse-b-font-font-b-Pink-b-font.jpg>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Triệu Hoán Nhân Vật

Làm xong, hần mỉm cười dâm dăng, búng tay một cái, lập tức không gian xung quanh trở lại bình thường, trong đó có Miêu Huyễn Nguyệt.

Miêu Huyễn Nguyệt trở lại bình thường, hai mắt ngơ ngác nhìn xung quanh, bỗng nhiên cảm thấy thân thể mình lạnh run lên, một giây sau lập tức phản ứng lại, nhìn xuống thấy mình không còn quần áo, ngực, miệng, bên dưới...dính đầy màu trắng.

“A A A A A!!!”

Lại nhìn trước mặt Minh Hạo mỉm cười tà ác nhìn mình, theo bản năng la lên một tiếng.

Hai tay ôm lại ngực cùng phía dưới, Miêu Huyễn Nguyệt sắc mặt trắng bệch, hai mắt hiện ra lửa giận nhìn Minh Hạo, nói: “Người người làm gì ta?”

“Tất nhiên là chịch người chứ còn gì? Hởi ngây thơ.” Minh Hạo khinh thường nhìn nàng nói

“Chịch..chịch chịch...người dám..., A!!! ta muốn giết người!!!” Miêu Huyễn Nguyệt điên cuồng la lên, hai mắt từ giận dữ biến thành căm hận, không nghĩ cao quý như mình hôm nay lại bị một người thanh niên xa lạ chịch...

Đây là vết nhơ, xấu hổ, nhục nhã đối với nàng cùng cả gia tộc, nàng thề, không giết người này nàng không làm người.

Miêu Huyền Nguyệt nhanh chóng biến ảo ra quần áo, nàng tay nắm lại, ý định đánh với Minh Hạo, đáng tiếc Minh Hạo như đoán được ý đồ của nàng, hăn nhanh hơn nàng một bước.

Chỉ thấy Minh Hạo chọt trong tay lấy ra một cái điều khiển màu đen, bên trên có hai nút, 1 nút xoay, 1 nút chỉnh tốc độ. hăn bấm một cái.

Chỉ thấy trước người Minh Hạo hiện lên màn hình 4D, bên trong màn hình chiếu màu đỏ thịt màu hồng hồng, hơn nữa còn có ‘dịch nhầy’ nhờn nhớt xung quanh.

Không thể nghi ngờ nữa, đây chính là trong truyền thuyết, bên trong rừng Nguyên THủy!

“Xè xè xè...” Âm thanh như kim loại bị cắt vang lên, chỉ thấy hình ảnh xoay tròn vòng vòng, hơn nữa tốc độ rất nhanh.

“A~H~~ ----!”

Lúc này, bỗng nhiên Miêu Huyền Nguyệt rên rỉ một tiếng, tiếng rên rỉ cao vút chói tai vô cùng.

Thân hình nàng run rẩy liên tục, sắc mặt một mảnh đỏ bừng.

“Người... làm gì ta?” Miêu Huyền Nguyệt ánh mắt đỏ lên, giận dữ hỏi Minh Hạo.

Minh Hạo cười, cười rất tươi, hăn cười đùa hí hửng nhìn nàng hỏi: “Sao lại nói thế mỹ nữ? Mà người tên gì? Ta còn chưa biết tên người nha..”

“Người tên cầu tặc, ta hỏi người, người làm gì ta!!!.”

Miêu Huyền Nguyệt hai mắt đỏ lên, dày đặc sát ý lan tỏa ra, nhìn chăm chăm Minh Hạo. Nàng gắt gao cắn môi đến chảy máu, gào lớn một tiếng, trong âm thanh dày đặc phản hận, lạnh lùng...

“Hừ, ta hỏi ngươi, còn dám trả treo với ta? Ta cho ngươi lên thiên đường!” Minh Hạo thấy nàng không trả lời, còn dám trả treo lại, hãnh lạnh lùng nói, tay phải đang cầm điều khiển bấm một cái, điều khiển cần quay lên chỉ số tốc độ max.

“Ah~Ah~Ah~....”

Âm thanh rên rỉ như tiếng khóc nức nở vang lên, thân hình Miêu Huyền Nguyệt càng run rẩy dữ dội, toàn thân thể dùng tốc độ tên lửa nhanh chóng đổ lên.

Theo đó, nước mắt, nước mũi, nước miếng, và thủy bên trong khu rừng thần bí lan tràn ra ngoài...

Màn hình 4D lúc này bên trong, những ‘miếng thịt hồng’ liên tục ‘nhô nhấp’ ‘hít thở’ ra vào, hơn nửa đầy ‘nước sôi’ từ bên trong liên tục như hồng thủy lũ lụt chảy ra...

Nhìn màn hình kết hợp với đôi ngực lắc lư lên xuống, làm Minh Hạo có chút miệng khô lưỡi đắng, hãnh cười tà ác nói: “Ngươi bây giờ nói không? Không nói ta liền để như vậy 24/24 cho ngươi *** lên thiên vì sướng”

“T~a~...T~a Ah~! Nó~I, xi~nn Ahh! “

“Tốt” Minh Hạo gật đầu, sau đó bấm nút cho ngừng run lại, nhìn nàng cười nói: “Ngươi hiện tại có thể nói.”

Miêu Huyền Nguyệt cúi người thở dốc vài cái, dùng hết sức lực lên ngẩng đầu lên nhìn Minh Hạo, ánh mắt hiện lên kinh sợ, giọng run rẩy nói: “Ta tên là Miêu Huyền Nguyệt, cầu xin ngươi, ngươi lấy thứ ấy ở bên trong ta ra được không?”

“Miêu Huyền Nguyệt cái tên rất đẹp...nhưng mà thứ ấy? Thứ ấy là cái gì?” Minh Hạo giả ngu nhìn nàng cười hỏi.

“Người người” Miêu Huyền Nguyệt rất muốn chửi Minh Hạo một hai câu, nhưng nàng đột nhiên nghĩ đến cảm giác vừa nãy, nhin không được rùng mình một cái, không nói tiếp.

“À, ta không phải tên người, người gọi ta là Minh Hạo được rồi, hoặc Hạo ca ca cũng có thể...” Minh Hạo hai mắt híp lại thành đường cong, nhìn nàng cười nói.

“Minh Hạo, người có thể lấy thứ đó ra được không?” Miêu Huyền Nguyệt run run hỏi.

“A, ta lỡ đem keo dán vào rồi, làm sao lấy đây? Hơn nữa còn là keo AB a...” Minh Hạo bộ dáng vô cùng tiếc nuối, nhìn nàng lắc đầu nói.

“Keo AB?” Miêu Huyền Nguyệt ngẩn người...

Minh Hạo đã đề phòng tới trường hợp này, hắn lấy ra một cây sắt, sau đó dùng keo AB bôi lên, rồi lại lấy cây sắt khác chồng lên.

Lập tức, hai cây sắt chỉ trong một giây nơi bị keo AB bôi trơn dính lại ngay, ghép thành hai thanh sắt.

Nhìn thấy cảnh này, Miêu Huyền Nguyệt nàng lập tức liền đã đoán ra được cái gì...

Trong chốc lát, sắc mặt nàng trắng bệch không còn chút máu.

“Người dám làm vậy với ta, chờ ta lấy bản thể tới đây, người liền biết tay ta!” Nàng hai mắt hận hận trừng nhìn Minh Hạo, sau đó khàn giọng hăm dọa hắn một tiếng.

Minh Hạo nghe nàng hăm dọa, không những không sợ, mà càng cười vui vẻ hơn, hắn hai mắt hí ngược nàng, như cười như không, nói: “À há, vậy à? Ghê thật, người cứ việc trở về bản thể, ta chờ ở người tại đây.”

Miêu Huyền Nguyệt Không biết tại sao, khi nghe câu này của Minh Hạo, trong lòng nàng đột nhiên xuất hiện điềm báo xấu vô cùng ...

Nhưng nàng không tin cái điềm xấu này, phải biết nếu hình chiếu chỉ là phân thân, không ảnh hưởng gì nhiều đến bản thể, cho dù hình chiếu đó có chết đi chẳng nữa, thì bản thể vẫn có thể sống sờ sờ như bình thường.

Miêu Huyền Nguyệt không nói gì, nhìn chăm chăm Minh Hạo vài giây, ghi nhớ hình dáng, đem khuôn mặt hằn in sâu vào trong đầu.

Sau một giây, nàng trực tiếp rời đi...

....

Nhìn xem Miêu Huyền Nguyệt phương hướng biến mất, Minh Hạo sờ sờ cằm một cái, thì thầm tự nói: “Cho dù người trở về bản thể thì thế nào? Ta đã làm pháp tắc, khiến cho ‘keo dính chim’ cùng ‘chuột thâm du’ khóa chặt vào bản thể người rồi, cạc cạc cạc...”

Tiếng cười quái dị tà ác tràn ngập không gian...

Minh Hạo Trở lại phi thuyền, nhẹ nhàng mở cửa đi vào phòng Nicole.

Nhìn Nicole thần sắc mệt mỏi nằm trên giường ngủ say hằn không phá rối nàng, lập tức bước đi ra, trở về gian phòng mình.

Nhìn trong túi đồ còn thẻ triệu hoán nhân vật, không chút do dự click sử dụng.

“Đing! Phải chăng chủ nhân muốn muốn sử dụng tấm thẻ triệu hoán cấp ngẫu nhiên?” (chương trước nhầm, nhưng thôi kệ)

“Phải!”

.....

“Đình! Chúc mừng chủ nhân thu được...”

Qua 10 giây, âm thanh cơ giới hệ thống vang lên

...

Ah,, khúc sau sẽ hấp dẫn:V Mu hahahah

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Minh Hạo Cùng Lý Tôn Dạ

“Đình!, chúc mừng chủ nhân nhận siêu cấp may mắn, triệu hoán được Lý Tôn Dạ, con gái trưởng của Lý Thất Dạ.”

Minh Hạo nghe âm thanh hệ thống, hăn nhin không được ngả ngửa té ra sau, cũng may có giường đỡ lấy, nếu không cái mông nở hoa rồi.

Lý Tôn Dạ? Lý Thất Dạ có con gái? À quên, hăn kiếp trước chỉ mới đọc nửa cuốn Đế Bá liền teo rồi, còn phần sau nửa chưa đọc...

Âm thanh hệ thống vừa dứt, ánh sáng trắng hội tụ phía trước người Minh Hạo, ánh sáng lộng lẫy như dạ hội, dần hiện ra một người thanh niên khôi ngô tuấn tú.

Hăn tóc đen dài thả đến hông, thân hình nhìn vô cùng ốm yếu, nhưng đặc biệt nhất trong mắt hăn hiện lên 1 phần kiêu ngạo, 3 phần bá đạo, mặt mũi 6 phần giống y chang Lý Thất Dạ...

Khí chất hăn không thâm sâu như Lý Thất Dạ, mà bình thản, nhưng bên trong bình thản là cuồng bạo, như cái núi lửa ngủ đông chờ ngày bùng nổ.

Đáng chú ý nhất là hai mắt hăn, hai mắt sắc bén như chim ưng, ánh mắt hăn tựa như có thể xuyên thủng vạn vật, không chỗ nào ánh mắt hăn không chiếu tới được.

Hăn sau lưng công một cái bao rất lớn, bên trong gói thứ gì đấy.

Minh Hạo tay dụi dụi hai mắt, nhìn trước mắt người thanh niên này, rõ ràng là hình tượng ‘con trai’, ngực đâu, tại sao hắn không thấy? tại sao hệ thống lại báo con gái? Chẳng lẽ lộn hàng?

Minh Hạo ý niệm động, thử bấm click xem thông tin ‘hắn’.

“Tên: Lý Tôn Dạ

Tuổi: 20

Đăng cấp: SSSS

Class: Cung

Độ hào cảm: 60

Cấp Độ: Tiên Đế - Cửu Giới Tiên Đế – Thập Giới Cung Đế.

Giới Thiệu: là con gái của Lý Thất Dạ và Tiễn Vô Song, nàng sinh ra thiên phú bẩm sinh về cung, có thể nói trên tài nghệ bắn cung vạn cổ tài năng có một không hai, cho dù là mẹ nàng Tiễn Vô Song cũng so ra kém.

Từ nhỏ nàng được Lý Thất Dạ huấn luyện khổ luyện....10 tuổi ra chiến trường chinh chiến cửu châu với cha, 15 tuổi vô địch cửu giới, 18 tuổi đạp lên thập giới...20 tuổi đạt đến Tiên Đế.

Có một lần Lý Tôn Dạ do quá tức giận, nàng bắn ra một tiễn, một tiễn khiến thiên địa thần ma kinh sợ. Khi đó, một tiễn của nàng bắn toàn lực, một tiễn phá nát cửu giới thông đạo, xuyên qua thập giới lấy đầu kẻ địch.

Ở 20 tuổi nàng đăng phong Cung Đế. Nàng được cửu giới vạn tử sinh linh cúi đầu triều bái. Lý Tôn Dạ được đặt mệnh danh là Kiêu Hoàn Cung Đế.

Có người từng nói rằng:

“Chỉ cần nàng có một cung nơi tay, vô địch thiên hạ. “

“Lý Thất Dạ con gái, tiền ra như thần, sắc tài toàn năng, lấy đầu từ xa như cơm bữa, nếu chọc, thà chọc diêm vương, cũng đừng chọc cha con nhà họ Lý.”

“Lấy tiền vi Tôn, lấy để vi Dạ, một cung một đầu, tiền ra như thần, một cung nơi tay, vô địch thiên hạ.”

.....”

“Người chính là người triệu hoán ta?” Thanh niên dáng vẻ tuấn tú bước tới, hắt hai mắt sắc bén nhìn Minh Hạo, bá đạo hỏi.

Âm thanh của người thanh niên cứng ngắt như cơ giới vậy.

“Đúng.” Minh Hạo không né, không tránh, đối đầu nhìn thẳng vào mắt người thanh niên trực diện.

“Hừm?” Lý Tôn Dạ trầm tư nhìn Minh Hạo, ánh mắt nhìn từ đầu đến chân như đang đánh giá hắn, sau đó trong hai mắt nàng hiện lên vẻ mê ly, đại gái ...

Đột nhiên ‘nàng’ bừa hãn tiến đến gần Minh Hạo, hai mắt trực diện, nhìn trực tiếp vào mắt hắn.

Khoảng cách của hai người lúc này đã rất gần nhau, chỉ còn vài cen-ti-mét nữa là hai người chạm vào nhau.

Minh Hạo có thể ngửi được mùi thơm như hoa, như lan từ trên người thanh niên truyền vào mũi.

Đột nhiên, Lý Tôn Dạ một tay đâm thật nhanh vào bụng Minh Hạo, cái tốc độ cùng khoảng cách này, cho dù là tiên đế cũng không thể kịp phản ứng, nói chi Minh Hạo?.

“Phốc”

Tiếng phốc nhỏ vang lên, Minh Hạo phun ra một ngụm máu đỏ tươi, sắc mặt trắng bệch ngã xuống đất.

Trên bụng hắn đã cắm một mũi tên xuyên thủng vào bên trong.

“Hừ, phản ứng như vậy... cũng muốn triệu hoán ta...” Lý Tôn Dạ nhìn Minh Hạo nằm dưới đất, thần sắc khinh thường hừ lạnh, bên trong âm thanh có chút nhàn nhạt thất vọng.

Bỗng nhiên, nằm dưới đất, tay kia Minh Hạo run run, bắt lấy chân Lý Tôn Dạ.

Thấy Minh Hạo bắt lấy chân mình, Lý Tôn Dạ trong mắt càng tỏ ra khinh thường hơn, nàng vận chuyển tiên lực vào chân, sau đó một chân chứa toàn bộ tiên lực đá vào mặt hắn một cái.

“Quạ quạ quạ...”

Nhưng không có xảy ra hình ảnh mặt nát đầu bể như trong tưởng tượng nàng, mà là cơ thể Minh Hạo dần dần mờ đi, những con quạ từ cơ thể hắn bay ra, kêu liên tục lên.

Sau đó, chỉ thấy những con quạ tụ lại gần đó, bọn chúng chồng chất lên nhau, biến thành một người thanh niên tuấn mỹ, Lý Tôn Dạ nhìn người thanh niên này, ánh mắt co rút lại, nàng không bối rối, chỉ là cảm thấy chuyện này có chút bất ngờ quý dị, hai mắt cao ngạo nhìn Minh Hạo, chất vấn hắn: “Người không phải đã chết? Tại sao còn sống?”

Lời nói của nàng như vua tôi chất vấn thần tử đồng dạng, kiêu ngạo mà hung hăng, càn quấy mà bá đạo.

Minh Hạo như không nghe thấy, hần thong dong đi tới phía trước Lý Tôn Dạ không nói gì.

Thấy Minh Hạo đi tới không nói, Lý Tôn Dạ trong lòng cảm thấy như bị người vũ nhục, tay phải nhanh chóng lấy cái bao ra sau lưng đặt phía trước, sau đó thành thực gỡ bao ra.

Minh Hạo nhìn thanh cung, lập tức liền biết cái thanh cung này là gì.

Nó tên là: “Toái Tinh Cung”

Thanh này trường cung từng tại một thời đại Tiễn Vô Song làm vang danh cửu giới, sau đó nàng truyền lại cho con gái mình, cũng chính là Lý Tôn Dạ.

Lý Tôn Dạ cầm lên Toái Tinh Cung, tựa như đang cầm một ngôi sao nhỏ bé tại trong tay nàng, trường cung phun ra nuốt vào lấy lạnh lòng ánh sao. Mặc dù nói cái này lạnh lòng ánh sao cũng không chói mắt, hay huy hoàng.

Nhưng là, lại cho người ta một loại có thể chiếu sáng thiên địa cảm giác.

Từng sợi từng sợi lạnh lòng tinh huy tựa hồ liền là từng nhánh thần tiễn, tựa hồ cái này thần tiễn có thể dễ dàng bắn thủng thiên khung, bắn chết chư thần, mỗi một sợi tinh huy lãnh ý đều mang đến cho người một loại thấu xương thống khổ, sợ hãi cảm giác.

Minh Hạo nhìn cây cung, hần có thể cảm nhận được cây cung này đang tỏa ra dày đặc sát khí vô cùng kinh khủng, tựa như cây cung này từng giết chết vô số thần ma, được tắm rửa trong biển máu thi cốt...

Đúng thật, cây cung này trải ra ba người, một người gia chủ đời thứ nhất Tiễn gia Đệ Nhất Tiễn Tiên Đế, từng nương theo hần chinh chiến Cửu Thiên Thập Địa, là chiến tướng dưới tay Lý Thất Dạ khi hần còn là quạ đen.

Người thứ hai chính là Tiền Vô Song, người thứ ba chính là con gái Lý Thất Dạ, Lý Tôn Dạ.

Mỗi người đều là thiên tài vạn cổ, có một không hai, từng người đều cầm theo cây cung đi ra chinh chiến cửu giới – thập giới với Lý Thất Dạ, mà Lý Tôn Dạ càng là đạp cửu giới, lên thập giới chinh chiến một thời, cho đến khi đăng phong làm Nữ Đế mới dừng lại.

Mà không biết cung truyền qua ba đời, cả ba đời đều là giết địch, ít thì chục vạn, nhiều thì trăm vạn, thậm chí ngàn vạn kẻ địch. Cho nên có thể thấy cây cung tích lũy kinh khủng sát khí thế nào.

Nếu người bình thường cảm nhận được loại sát khí này liền sẽ lập tức chết ngay, vì loại sát khí này như ngưng thực chất, khiến cho người như cảm nhận thiên địa đè ép.

Nhưng Minh Hạo là người thường sao? Câu trả lời là không, loại sát khí này đối với hắn là vô dụng.

Minh Hạo đứng lại, hắn mỉm cười nhìn nàng, nói: “Người thử dùng toàn lực bắn ta xem, ta sẽ không phản kháng.”

Nói xong, hai tay thả ra, bộ dáng buông bỏ không phòng thủ, giống như lời hắn nói, không chút nào phản kháng.

Lý Tôn Dạ ánh mắt nghi ngờ, nhìn hắn hỏi: “Người xác định? Ta sẽ dùng toàn lực, phải biết cho dù cha ta cũng không dám đón đỡ mũi tên này.”

“Ta biết rồi, người cứ làm đi, nói nhiều quá.” Minh Hạo phất phất tay, lười biếng nói.

“Người, được, đây là người muốn chết!” Thấy Minh Hạo không đón nhận hảo tâm của mình, mà còn vẻ mặt kiêu ngạo khinh thường kia, hai mắt Lý Tôn Dạ lửa giận thiêu đốt, lạnh lùng nói.

Lập tức, nàng tụ tập hết toàn tiên lực vào mũi tên, sau đó nhanh chóng dựng cung kéo tên, bắn ra.

“Xùy” một tiếng, một tiễn màu trắng vô hình, dùng tốc độ siêu việt ánh sáng bắn đến thân hình Minh Hạo.

Tiếp đó chỉ nghe một tiếng “phốc”, nơi ngực Minh Hạo như tờ giấy trắng yếu ớt bị mũi tên xuyên thẳng qua.

Máu tươi vẩy ra thấm đầy đất, nơi ngực hằn lộ lộ ra bên trong trái tim bị mũi tên bắn xuyên thủng.

Sau một giây, cả thân hình thẳng tắp ngã xuống đất, chết.

Lý Tôn Dạ nhìn Minh Hạo ngã xuống đất chết không khỏi thở dài một hơi, thì thầm nhỏ giọng nói: “Đáng tiếc a, một người ta cảm thấy ưng ý lại không nghĩ đến thực lực yếu như vậy...”

...

“Ưng ý ai vậy mỹ nữ? Tà à?” Bỗng nhiên, âm thanh từ sau lưng Lý Tôn Dạ vang lên, khiến nàng giật mình quay người nhìn lại.

Chỉ thấy một người thanh niên tuấn tú, thần thái sáng lạng, mắt sáng như sao trên trời, hần mỉm cười hí hửng nhìn nàng.

Bỗng nhiên thấy thanh niên này, Lý Tôn Dạ hai mắt hiện lên mê ly, tim đập nhanh hơn, hai má phát hồng, nhưng rất nhanh nàng hồi phục lại tinh thần.

Nàng tỉnh táo lại, đem tinh thần lực tràn ra xung quanh, nhìn lại dưới đất thi thể của Minh Hạo bị nàng bắn xuyên tim khi nãy vẫn còn nằm đó.

Rõ ràng là khi nãy nàng cảm nhận được Minh Hạo sức sống đã toàn bộ không còn, 100% là chết.

Nhưng tại sao hắn hiện tại vẫn còn sống sờ sờ, hơn nữa còn mỉm cười vui vẻ đứng trước mặt nàng mà không chút nhận lấy tổn thương?

Nàng không hiểu, lập tức lại tiếp tục lắp tên vào cung, bắn một phát về phía Minh Hạo.

“Vù”

Mũi tên trong giây mắt xuyên thủng ngực Minh Hạo, cảnh tượng tái diễn như lúc nãy, hắn phun ra ngụm máu, sau đó lung la lung lay ngã xuống dưới đất, tắt thở, chết.

...

Nhìn Minh Hạo ngã xuống đất chết, Lý Tôn Dạ thần sắc không biểu hiện gì, chỉ là càng nghiêm túc hơn.

Nàng đi đến thi thể Minh Hạo, ngồi dưới đất tay đặt lên thân thể, truyền tiên lực vào cơ thể hắn.

Mười giây sau, Lý Tôn Dạ cảm nhận được Minh Hạo hoàn toàn chết, hơn nửa người thật giá thật, nàng không khỏi thở phào một cái, cuối cùng tên ‘dai như đĩa’ này toàn toàn chết.

“Người làm gì vậy mỹ nữ?” Minh Hạo không biết từ lúc nào đi đến sau lưng nàng, cười đùa hí hửng nói.

Âm thanh bên tai, khiến Lý Tôn Dạ giật mình, theo bản năng đứng lên xoay người lại, chuẩn bị đánh trả, nhưng bởi vì khoảng cách hai người rất gần, không biết trùng hợp hay vô tình, môi hai người đụng vào nhau...

“Chuzz...~~!”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Liên Minh Hắc Âm Tổng Tấn Công

“Chuzz...”

Hai môi đụng nhau...Minh Hạo lẳng, mà Lý Tôn Dạ cũng ngây theo, hai mắt biến thành mê ly, đại não nàng hoàn toàn trống rỗng.

Minh Hạo nhân cơ hội hiếm có này, một tay sờ ngực của Lý Tôn Dạ, kiểm nghiệm độ ‘mềm to’ của nàng.

Khi cảm giác được ‘nơi ấy’ mềm mềm, hơn nửa còn rất là To...

Hắn hiện tại có thể xác nhận được Lý Tôn Dạ là nữ giả nam trang, theo hắn suy đoán rằng, chắc có thể bởi vì trong lúc nàng bắn cung không cho bị vướng bởi bộ ngực vĩ đại của nàng, hoặclà do trọng lượng ngực to của nàng khiến tốc độ bắn chậm, cho nên có thể nàng làm cho ‘ngực’ mình ẩn đi.

Lý Tôn Dạ bị Minh Hạo ‘tấn công’ thân thể run lên, trong lòng xuất hiện cảm giác vô cùng kỳ dị, tựa như dòng điện chảy qua cơ thể nàng, nhất là nơi ngực cảm giác run run như bị điện giật.

“A~!” Trong phút chốc, nàng lấy lại tinh thần, hai tay dùng hết sức đẩy Minh Hạo ra.

Hai tay che ngực lại, nàng như con thỏ gập sói, thân thể run run chạy vào trong góc phòng, hai má hồng hào tươi nhuận một mảnh.

Đây là lần đầu có người nam nhân tiếp xúc thân mật với nàng như vậy, hơn nửa còn là người thanh niên trước mắt khi này vừa cướp lấy nụ hôn

của nàng...

Lý Tôn Dạ thần sắc hiện lên bối rối, không biết xử lý tình huống này như thế nào.

Mặc dù ở thế giới kia nàng từ nhỏ theo cha chinh chiến, giết địch có hơn ngàn vạn, một cái đồ sát thần ma, từng không sợ trời, không sợ đất tiêu nha đầu, đồ sát cửu giới, chinh chiến thập giới, đăng phong đế vị, vạn tử sinh linh triều bái ngưỡng mộ.

Nàng mặc dù có thực lực mạnh mẽ có thể dễ dàng một tiễn bắn nát cửu giới, nhưng đối với phương diện tình cảm thì như tờ giấy trắng, ngây thơ đến ngu ngốc, không biết tiếp theo làm thế nào.

Minh Hạo thấy nàng bộ dáng cũng là ngu ngơ, không nghĩ cô nàng này cũng có một bộ dáng nữ sinh xấu hổ như vậy.

Nhìn hai má hồng, thân thể run rẩy, đôi mắt diễm lệ kia...Minh Hạo tim không khỏi đập nhanh.

Minh Hạo tròn mắt chuyển động, bên trong mắt hiện lên tia giao hoạt khó ai thấy, hắn chậm rãi tiến lại gần đến trước mặt nàng, cười nói: “Lý Tôn Dạ, khi này chỉ là ‘hiếu lâm’, ta ở đây thành thật xin lỗi người...ta sẽ chịu trách nhiệm chuyện này.”

Ở dưới ánh mắt kinh ngạc của Lý Tôn Dạ.

“Rầm!”

Minh Hạo đột nhiên quỳ xuống đất, hắn giống như có ma thuật, bỗng nhiên cái hộp nhỏ xuất hiện trong lòng bàn tay, hắn khuôn mặt hiện lên một mảnh chân thành, ngược đầu lên, nhìn về mặt Lý Tôn Dạ, nói: “Ta thật sự từ cái nhìn đầu tiên đã yêu người...”

Lần này là lỗi của ta, ta sẽ chịu trách nhiệm cưới người làm vợ.”

Nói xong, Minh Hạo ngón tay búng một cái, hộp màu đen theo đó mở ra.

Lộ ra bên trong đôi nhẫn bạch kim, xung quanh chiếc nhẫn khảm nạm đá quý lấp lánh, ở giữa có ép một cái hình trái tim màu đỏ, nhìn vô cùng quý phái nhưng không kém phần lãng mạn.

Nhìn Minh Hạo quỳ dưới đất, nói một mảnh chân thành ngon ngọt, sau đó cầu hôn chính mình.

Trái tim nhỏ bé của Lý Tôn Dạ liên tục đập thành thịch, cả khuôn mặt đỏ lên như trời chiều, đôi mắt càng là diễm lệ như muốn chảy ra nước.

Đây là lần đầu tiên có người cầu hôn nàng, hơn nữa còn là quỳ xuống.

Ở khi nàng còn nhỏ mẫu thân dạy rằng, khi có người nam nhân nào quỳ xuống cầu hôn, là người nam nhân đó chứng tỏ rất chân thành yêu người nữ đó....

Hiện tại nàng rơi vào tình cảnh như vậy, ở trong lòng nàng điên cuồng suy nghĩ: “Chấp nhận hẳn? Hay từ chối? Nhưng là hai người mới gặp mặt nhau mới vài phút, chưa tìm hiểu nhau a...”

Thấy trên mặt Lý Tôn Dạ hiện lên do dự, Minh Hạo hai mắt sáng lên, hẳn bắt lấy thời cơ này chồm người lên, đè lên người Lý Tôn Dạ.

Bị Minh Hạo bất ngờ đè lên, Lý Tôn Dạ mới lấy lại tinh thần, cảm nhận được trên người nặng nề, nàng sợ hãi hét lên một tiếng: “Ah, người làm gì....”

Minh Hạo không dừng lại, hẳn hai tay thành thực xé hết đồ nàng ra, thì thầm bên tai nàng, nói: “Tất nhiên là buổi lễ thành hôn của đôi ta...người không muốn à?”

Hơi nóng từ miệng Minh Hạo truyền vào tai Lý Tôn Dạ, làm nàng thân thể run lên, rất muốn phản kháng, nhưng đột nhiên trong cơ thể sức lực hoàn toàn biến mất, chỉ có thể vô lực nhìn Minh Hạo tiến đến...

Trong căn phòng vang lên vũ điệu lắc lư, người nam cười ngựa người nữ hò reo.

Anh lên em xuống dưới nè.

Em ngậm kẹo mút, anh ngồi chơi chim...

Lá là la la....lá là la la....

A là lá la~ ~ A là lá la ~

Tiếng bạch bạch bạch ~ thúc ngựa như tiếng súng vang lên

“A A A ngựa ời mau chạy nhanh...”

“Ngựa như nghe được thúc càng dữ hơn.”

“Long Thương Vô Địch dọt lấy...”

“Một đâm, hai xoay, ba tròn, bốn chọc...”

Chiến Sĩ dũng mãnh tiến đến...

Anh chọc, em ngồi, anh xoay, em nằm...

Chiến sĩ rong ruổi cười ngựa sa trường...

Một thương dũng mãnh tiến công vào tròng.

Bờ cát mềm mại, nóng rực...

Nước suối rì rào róc rách từ thác cao đổ xuống...

Bên ngoài sa trường tiếng la hét chém giết rung trời “A~A~A~H~” Vang lên.

...

Hột lê ngon ngọt như nước dừa...

Chiến sĩ cắn một cái, rên rỉ cảm thán:” Ngon quá đi à~~”

Hột lê trái đỏ đỏ tròn tròn...

Thỉnh thoảng nước lê chảy ra ngon ngọt...

Chiến sĩ tiếc nuối giọt lê, nhanh chóng dùng lưỡi liếm hết.

Ồ là la la

Là lá la ... là lá la....

Căn phòng một khúc đam mê mỹ lệ, tiếng người hân hoan vui vẻ.....

- (Bài hát của một anh F.A ngồi quay tay nào đó khi đang xem xxx ~...) -

~....~

Lý Tôn Dạ mắc cỡ e thẹn, hạnh phúc, tiếp lấy chiếc nhẫn của Minh Hạo, đeo lên ngón út của nàng.

Minh Hạo thấy vậy mỉm cười, có chút đắc ý “Lý Thất Dạ, không biết khi người thấy cảnh này thế nào? Nhất là khi con gái người bị ta mần thịt, hơn nữa còn rất vui sướng, hạnh phúc a... cạc cạc cạc.”

Lý Tôn Dạ lúc trước còn phản kháng, nhưng sau khi bị Minh Hạo ‘quay’ liền vô lực mặc hăn giày xé...

Những kỹ thuật đỉnh phong như: liếm, kích thích, hai ngón tay vàng, tốc độ đưa đẩy đều được Minh Hạo sử dụng thuần thục vô cùng, khiến Lý Tôn Dạ vui sướng như được đưa lên tận trên chín tầng mây.

Sau khi bị Minh Hạo “ăn”, Lý Tôn Dạ hoàn toàn khuất phục trước đam mê của hắn, hơn nữa còn biến thành ‘cô vợ ngoan hiền’, khác hẳn với lúc trước lạnh lùng, bá đạo...

“Cảnh báo, cảnh báo, cảnh báo cách khoảng 5000 năm ánh sáng xuất hiện số lượng hơn vạn vạn tỷ tỷ kẻ địch đang tiến về đây...”

“Cảnh báo, cảnh báo, cảnh báo cách khoảng 5000 năm ánh sáng xuất hiện số lượng hơn vạn vạn tỷ tỷ kẻ địch đang tiến về đây...”

“Cảnh báo, cảnh báo, cảnh báo cách khoảng 5000 năm ánh sáng xuất hiện số lượng hơn vạn vạn tỷ tỷ kẻ địch đang tiến về đây...”

Âm thanh trí thông minh nhân tạo từ hệ thống ZERO I vang lên toàn bộ phi thuyền, cảnh báo ba lần mới dừng lại.

Nghe âm thanh này, Minh Hạo thần sắc bình tĩnh trấn định như thường, nhưng bên cạnh Lý Tôn Dạ có chút biến sắc, hơn vạn vạn tỷ tỷ số lượng, đây là con số kinh khủng, con số này vượt gấp 100 lần con số mà nàng ở thế giới kia giết địch cộng lại!

Minh Hạo quay qua nhìn Lý Tôn Dạ, hỏi nàng: “Người đi không?”

“Chàng đi đâu, thiếp đi theo.” Lý Tôn Dạ không chút do dự nói, sau đó cầm lên cây cung của nàng, quay mặt nhìn Minh Hạo, dịu dàng nói.

“Tốt, chúng ta đi...” Minh Hạo gật đầu cười nói.

Hai người sóng vai, cùng đi đến buồng lái phi thuyền, khi này ở buồng lái không biết lúc nào đã đứng chật người.

...

P/s: mấy bác quên nv9 có 12 câu ngọc sharingan à ^_^

-Khuya có chương nha, cỡ 11h30, hoặc 12h30,

P/s 2: Nỗi lòng của người viết truyện (trong LINK thảo luận, ae vào đọc để biết cảm giác viết truyện của mình như thế nào nhé ^^)!!!

P/s 3: giải thích về việc con GÁI của lý Thất Dạ bị cưa đổ.

1. Main có danh hiệu sát gái 200%.

2. Gái bối rồi (nghĩa là trong lòng đã ok, nhưng còn do dự một số chuyện...), IQ giảm thấp xuống 100% (rơi vào lưới tình con gái đa số là vậy, mình có đọc tâm lý về CG khi yêu)

3. bị Minh Hạo chịch, kết hợp với cái 2 -> OK!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Liên Minh Hắc Âm Tổng Tấn Công (2)

Đám người bên trong có già, có trẻ, có gái, trai...

“Cha, mẹ? Ông bà ngoại, bà nội? Các vợ? Sao mọi người lại tụ tập đông đủ ở đây?”

Thấy đám người, Minh Hạo ngạc nhiên, mừng rỡ kêu lên, còn bên cạnh Lý Tôn Dạ nghe vậy ngỡ ngàng, đứng như trời trồng không biết phải làm sao.

“Tất nhiên là đến thăm người rồi thằng nhóc.” Mỹ phụ tóc đỏ Phương Tuyết vẫn xinh đẹp, bừn hân như ngày nào, chỉ là thân hình của nàng càng đầy đặn thêm, nhất là cặp ngực trắng như tuyết kia càng nhô lên cao...

Hai mắt liếc nhìn hai đầu ngực trắng của nàng như muốn nổ tung phá áo mà ra, khiến Minh Hạo trong lòng có chút cảm giác kì dị, nhưng hắn rất nhanh dẹp bỏ cảm giác này qua một bên.

“Mẹ, người dạo này thế nào? Khỏe không?”

Minh Hạo đi đến, hai tay vòng ôm nàng như lời còn nhỏ, hắn nhân cơ hội này đưa đầu ấn vào đôi song phong của nàng.

“Mềm quá a...về mẹ vẫn là chất lượng hơn các vú khác a...” Minh Hạo cảm thấy mềm mại, ấm áp, trong lòng không khỏi phát ra cảm thán vô si.

Khi này, ở một năm đi qua, chiều cao của hắn cùng Phương Tuyết đã không xê xích gì nhiều, thậm chí Minh Hạo đáng vẻ còn cao hơn nàng vài

cen-ti-mét.

Dựa sát thân thể Phương Tuyết, Minh Hạo có thể ngửi được mùi thơm từ bầu sữa mẹ (“_”) từ ngực của nàng bay ra, mùi thơm này là tự nhiên, không pha chút tạp chất nào như sữa ở thế kỷ 21.

“Hừ, người còn nhớ đến người mẹ này à? Hơn một năm không gặp, không đến thăm ta, chắc người chỉ trong đầu nhớ đến *** chứ gì? Nhìn đám hậu cung cùng đám con của người là biết!”

Phương Tuyết như cảm nhận nơi ngực bị Minh Hạo chà xát, khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng hồng hồng, đôi mắt tức giận trừng Minh Hạo. Nàng vênh môi đỏ của mình lên, giống như tiểu cô nương đang tức giận đồng dạng, nhìn vô cùng dễ thương.

Minh Hạo nghe Phương Tuyết nói, hẩn buông nàng ra, ngại ngừng gãi gãi đầu không nói gì.

Ở lúc này, một người trung niên ăn mặc trang phục quân nhân đi ra, mặt mũi tuấn tú, hẩn chậm rãi đi đến trước người Minh Hạo.

Thấy người trung niên đi đến, Minh Hạo không khỏi ghen ngào kêu lên một tiếng: “Cha!”

Kim Long ở hơn một năm trôi qua khí chất bên ngoài trầm ổn hơn, không còn bông bột như hồi thanh niên trẻ tuổi.

Hẩn đi đến trước người Minh Hạo, tay vỗ vỗ vai hẩn, thần sắc nghiêm túc, nói: “Người có nhớ câu ta nói với người lần trước không?”

Minh Hạo nghe vậy gật đầu, lớn tiếng nói: “Vâng nhớ thưa cha, cha nói nếu không làm cho mẹ đẻ thêm em bé thì cha không phải là người!”

“Đúng...” Kim Long nghe vậy, theo bản năng hài lòng gật đầu, chợt, cảm nhận có gì không đúng.

Ở khi này, không biết từ lúc nào, năm ngón tay xinh xắn trắng như tuyết của Phương Tuyết đã mò đến bên hông hằn, năm ngón tay vịn lại, nhéo một cái thật mạnh.

“A, đau Phương Tuyết, đừng đừng, sự thật không phải như vậy, người đừng làm như vậy...a”

“Vậy hả? Thế cái vể mặt hài lòng của người kia là gì? Người tưởng ta tai điếc mắt mù à? Hừ hừ, không nhéo chết người, người không sửa đổi cái tật lưu manh...”

...

Minh Hạo rất thích nhìn xem Kim Long mỗi khi bị Phương Tuyết nhéo, trong lòng rất sáng khoái a.

Sau đó hằn quay lại nhìn ba người khác, theo thứ tự: ông ngoại Phương Thế Ngọc, bà ngoại Phương Linh, cuối cùng là bà nội Ngọc Tuyết.

“Ông ngoại, bà ngoài, bà nội, cả ba người dạo này thế nào, vẫn khỏe chứ!?” Minh Hạo đi tới, mỉm cười thân thiết chào hỏi ba người.

Phương Thế Ngọc cùng Phương Linh một năm qua không có gì thay đổi.

Duy nhất thay đổi chỉ có bà nội, cũng chính là Ngọc Tuyết, nhìn dáng hiện tại của nàng có vẻ già hơn so với một năm trước.

Minh Hạo có thể thấy rõ trên mặt nàng bắt đầu xuất hiện từng vết nhăn nếp trên mặt bà...

Hơn nữa Ngọc Tuyết dáng vẻ mệt mỏi, trong mắt hiện ra cô đơn, u buồn, không có vui vẻ, sức sống như hồi trước, lúc ông nội Kim Hải còn sống.

Nhớ tới Kim Hải, Minh Hạo hai mắt có chút đỏ lên...

Thấy Minh Hạo bộ dáng, ba người ngẩn ra, sau đó như biết Minh Hạo đang suy nghĩ gì, ba người đi tới, Ngọc Tuyết hiền hòa, bàn tay nhăn nheo nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu hạo, nàng gắng gượng cười nói: “Đừng khóc, chuyện đã qua rồi, ta không sao đâu.”

Mặc dù Ngọc Linh nói vậy, nhưng Minh Hạo vẫn có thể nghe trong giọng nói của nàng có rười rượi buồn bã.

Minh Hạo im lặng không nói gì, bởi vì hạo biết, dù có nói cũng vô ích, không thể thay đổi mọi chuyện được nữa.

Nếu như...khi đó hạo nắm giữ năng lực thiên chúa...thì hạo đã có thể hồi sinh Kim Hải, đáng tiếc là, năng lực có hạn, chỉ có thể hồi sinh xác còn nguyên vẹn đầu hoặc tim.

Mà Kim Hải lúc đó hi sinh là chọn nổ banh xác, trái tim, đầu...các bộ vị quan trọng đều nát thành phấn bụi, cho dù lúc đó hạo có thể sử dụng lực đạo hồi sinh cũng không cứu về nổi.

Nhìn Minh Hạo trầm mặc không nói gì, mọi người cũng theo đó trầm mặc.

Không khí thay đổi, chợt tĩnh lặng, u buồn vô cùng, không khí như đám ma nhà ai mới chết đồng dạng.

Bỗng nhiên, Ngọc Linh phát hiện một người con gái đứng cô đơn ở cửa, nàng đi đến trước mặt Lý Tôn Dạ đang đứng, một tay kéo theo nàng vào trong.

Hai mắt híp lại, Ngọc Linh bà nội nở nụ cười vui vẻ, nàng nhìn Minh Hạo hỏi: “Bé gái này là ai? Bà già ta mặc dù già, nhưng cái mũi vẫn có thể

ngửi được mùi của người vẫn còn trên người cô bé nha, hơn nửa con bé vừa mới phá trình không lâu...”

Một câu này khiến mọi người cười vui vẻ lên, không khí u buồn tĩnh lặng tan biến, trở lại vui tươi, sống động hơn trước.

Minh Hạo nghe bà nội Ngọc Linh nói không khỏi ho khan, nói sang vấn đề khác: “Khắc khặc, giới thiệu với Ông ngoại, bà ngoại, bà nội, mẹ, cha, các vợ...đây là ‘vợ mới’ của ta, nàng tên là Lý Tôn Dạ.”

Lý Tôn Dạ như người vợ ra mắt gia đình, khi nghe Minh Hạo nói, nàng lập tức bước ra, giới thiệu mình: “Chào mọi người, ta tên là Lý Tôn Dạ, đến từ Thập Thiên Giới...”

“Thập Thiên Giới? Là ở đâu cháu gái?” Phương Linh bà ngoại nghe nàng nói có chút ngẩn ra, không khỏi tò mò hỏi, đám người xung quanh cũng là muốn biết vấn đề này, tất cả chăm chú nhìn về Lý Tôn Dạ.

Lý Tôn Dạ thấy mọi người tò mò nhìn mình, đột nhiên nhìn qua, thấy Minh Hạo liếc mình, hai mắt chớp chớp ra hiệu, nàng lập tức biết hẳn có ý gì, liền lắp ba lắp bắp nói: “Cái này, cái này nên giải thích ra sao nhỉ.”

“Cảnh báo, cảnh báo, kẻ địch chỉ còn cách 500 năm ánh sáng, xin ngài ra lệnh...”

Âm thanh hệ thống trí nhân tạo thông minh ZERO I vang lên, khiến mọi người đem sự chú ý dời qua,

Minh Hạo cùng Lý Tôn Dạ thấy vậy không khỏi thở phào một hơi, âm thầm hô may mắn.

Minh Hạo lập tức đưa ra liên tục chỉ thị cho ZERO I: “Mở ra màn hình quan sát bên ngoài, mở ra tấn công mode, điều khiển tất cả tào con trí nhân tạo bay ra tấn công....”

“vâng thưa ngài...” Zero I âm thanh cơ giới trả lời, theo đó, màn hình khổng lồ sống động sắc nét trên đầu Minh Hạo hiện lên.

Bên trong màn hình là tinh không sâu thẳm ngoài vũ trụ.

Bỗng nhiên, không biết từ đâu xuất hiện hơn vạn vạn tỷ đám đen như châu chấu con nhỏ tiến đến, phía sau là một đám khổng lồ quái vật, tiếp đó ở sau đám quái vật chính là một đám hình thái như mực màu đen...

Đám đen bay qua đâu, nơi đó các hành tinh, thiên thạch lớn nhỏ trong phút chốc tan biến không để lại dấu vết, giống như chúng nó chưa từng tồn tại vậy.

Nhìn màn hình thấy cảnh này, cả đám người ngoài trừ Minh Hạo, Kaguya, Narede ra thần sắc như thường, thì ở tại đây ai cũng cảm thấy sống lưng lạnh sở sở....

“Minh Hạo, người nhanh lái thuyền chạy đi, cái này quá nguy hiểm đối với người, bọn màu đen nhỏ như sâu kia là trùng tộc đại quân.

Phía sau là đám quái vật chính là át chủ bài của Trùng Tộc, mà bọn đấy chỉ có nữ hoàng trùng tộc mới điều khiển được bọn chúng.

Như vậy đồng nghĩa với nữ hoàng trùng tộc đã thức tỉnh!!! Hơn nửa đám kia hình mực chính là tàu chiến của hắc ám chủng tộc.....

Ta biết người mạnh, nhưng nữ hoàng trùng tộc còn mạnh hơn người, còn nữa, cái đại quân kia mạnh mẽ gấp 100 triệu lần cái liên bang cộng lại a...

Người nhanh chóng lái thuyền rời đi ngay...”

Phương Tuyết nhìn màn hình, nàng rất có kiến thức, thân hình nhẹn không được run run, sắc mặt trắng bệch, nàng vội vã, thúc giục Minh Hạo, nói.

“Mẹ người nói đúng đó, nhanh chóng lái thuyền đi, mặc dù chiếc này cấp SSSS nhưng cũng không thể một địch vạn tỷ a...” Ông nội, bà ngoại, bà nội khuyên.

“Mẹ(ông ngoại nội) nói đúng đó, nhanh chóng lái thuyền đi Hạo ca, không phải chúng ta không tin người, mà là thực lực như vậy có thể nguy hiểm đến đứa con chúng mình...”

Đám vợ hân cùng theo nhau phụ họa, nhìn đứa con ngơ ngác trong lòng mình, thần sắc trên mặt hiện lên lo lắng từ bản năng mẫu tính truyền đến.

“Mọi người không cần hoảng, hiện tại ta nắm giữ một chi khổng lồ quân đội, hơn nửa trong khoảng thời gian này thực lực bản thân tăng nhanh chóng, cho nên mọi người không cần lo lắng.” Minh Hạo trấn an mọi người, hân nở nụ cười tự tin, kiêu ngạo nói.

Nghe Minh Hạo lời nói, lại nhìn vẻ mặt tự tin của hân, mọi người yên tâm không nói gì, bởi vì bọn hân biết, nếu Minh Hạo không nắm chắc thì sẽ không nói như vậy.

“Tốt, mọi người chuẩn bị xem chiến tranh vũ trụ chân thật đi, hơn nửa vô cùng đặc sắc!”

Minh Hạo nhìn một vòng thoải mái cười nói, theo đó, hân trong lòng ra lệnh cho quân đội starcraft, chuẩn bị toàn quân xuất kích!

Ở vài ngày trước, hân không chỉ xây dựng căn cứ starcraft ở Hỏa Thiên Tinh, mà còn âm thầm phân ra vài cái phân thân, đi đem căn cứ starcraft xây dựng thế giới trong gương, và các hành tinh xung quanh không người sống.

Starcraft hệ thống vừa max money, vừa tốc độ max, hơn nữa còn có chức năng auto (tự động) mua lính, Minh Hạo cậy vào cái chức năng này đem

điều chỉnh auto tự động sản xuất 24/24 giờ, cho nên hiện tại có thể nói quân lực terran lên đến con số vô cùng kinh khủng.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Liên Minh Hắc Âm Tổng Tấn Công (3)

Phi thuyền khổng lồ ZERO thả ra, từng đám tàu không người lái loại nhỏ bay ra ngoài, tiếp đó từng chiếc thuyền khổng lồ cỡ lớn bay ra ngoài, đáng chú ý nhất là, trên thân bọn chúng được trang bị rất nhiều súng, tên lửa, đạn đạo, laser khác nhau.

Chiếc thuyền này, chính là quân lực, cũng là sức mạnh, con át chủ bài mạnh nhất của Terran: BattleCruiser

Giới thiệu: Những chiếc phi thuyền BattleCruiser vô cùng đồ sộ to lớn và bọn chúng được trang bị lớp giáp "trâu" này, BattleCruiser những pháo đài bay thực sự, chúng được tạo ra nhằm gìn giữ hòa bình và thống trị lãnh thổ Koprulu của Terran.

BattleCruiser được trang bị nguồn pin năng lượng Laze và lớp giáp dày Neosteel lờm chờm xung quanh, những chiến hạm Battlecruiser được xem là một trong những kẻ mạnh nhất của Terran trong thiên hà.

Nhiều chỉ huy cấp cao sử dụng Battlecruiser là cánh tay trợ thủ đắc lực trong những trận chiến mở rộng quyết liệt.

Thiết kế của Battlecruiser tạo cho nó một sự chắc chắn tuyệt đối với những cải tiến tuần hoàn liên tục qua các thời kỳ.

Nhiều nghiên cứu được thực hiện nhằm trang bị cho Battlecruiser những vũ khí tối tân và hiện đại nhất, giúp nó có thể chống lại những quân chủng ngày càng đang dạn dặt của Protoss và Zerg.

Ở bản Starcraft 2, BattleCruiser được gắn thêm Plasma Torpedoes, Battlecruiser có thể tiêu diệt số lượng lớn lính bộ binh hoặc không binh(do hệ thống nâng cấp).

Đại bác Yamato là một trong những thứ đáng sợ đó của Battlecruiser, nó sử dụng một từ trường mãnh liệt để tập trung năng lượng và sức công phá tương đương với một vụ nổ hạt nhân vào một chùm tia Laze.

Điều này đòi hỏi Yamato Cannon phải tích trữ nhiều năng lượng để đốt cháy, nhưng bù lại hiệu quả và sự huỷ diệt của nó rất ấn tượng.

Ngoài ra các kỹ sư của Terran gần đây đã gắn cho Battlecruiser một thứ vũ khí không-đối-đất chuyên dụng, giúp cho nó có thể tàn phá một khu vực phòng thủ rộng lớn hoặc tiêu diệt một số lượng đông kẻ thù, khi kích hoạt nó sẽ bắn những tia đạn Plasma bao quát rộng lên một khu vực và đốt cháy mọi thứ ở đó (Plasma Torpedoes).

BattleCruiser có ba khả năng vô cùng đáng gờm.

Khả năng thứ nhất Defensive Matrix: bao bọc BC (BattleCruiser) bằng một màng điện tử chắc chắn bên ngoài, khiến độ phòng thủ của BC vô cùng trâu bò.

Khả năng thứ hai Missile Pods: Bắn ra một loạt tên lửa trên không,gây sát thương theo diện rộng, đối với số lượng đông như kiến Zerg thì đây là nỗi ám ảnh với bọn hần.

Khả năng thứ ba Yamato Cannon: Cái này chắc quá quen thuộc, tích tụ năng lượng lại tại chỗ pháo, sau đó thả ra nguồn năng lượng khổng lồ đó. “Bùm!” căn nhà nổ! Và đây chiêu đáng gờm nhất, dame sát thương cao nhất!

...

Trong phi thuyền, đám người tâm tình hồi hộp nhìn màn hình trên cao, khi thấy ZERO I tàu thả ra từng chiếc phi thuyền khổng lồ BattleCruise không khỏi há miệng thành chữ O, hiện ra kinh ngạc.

“Hạo ca, đây là phi thuyền gì? Hình như nó không thuộc liên bang của nhân loại đúng không?” Một mỹ nữ thấy vậy, không khỏi kinh ngạc hỏi thăm, nành chính là một trong 58 người vợ hồi khi Minh Hạo còn ở Bắc Đẩu Tinh chịch, hỏi hần.

Nàng tóc vàng óng, ăn mặc quý phái, môi son đỏ gợi cảm, đôi mắt tròn to lung linh như biết nói chuyện.

“Nếu ta nhớ không lầm, người tên là Hồ Ninh Thái đúng không?” Minh Hạo nhìn mặt nàng thấy quen quen, không khỏi hỏi.

“Đúng rồi Hạo ca, thiếp tên Hồ Ninh Thái.” Hồ Ninh Thái mỉm cười gật đầu, xác nhận câu hỏi của Minh Hạo.

“Ừm, cái phi thuyền này gọi là BattleCruise... do ta bên quan đội riêng sản xuất ”

Minh Hạo kể tóm tắt cho nàng nghe các chức năng chính của BC, nhưng hần không nói về terran hay hệ thống ở đây.

Mọi người nghe xong yên lặng gật gật đầu, nhưng trong lòng có chút không yên tâm lắm.

Thấy mọi người vẻ mặt còn chưa yên tâm, Minh Hạo cũng lười lại giải thích gì, thì làm bằng hành động đi!

“ZERO I, khoảng cách quân địch tới đây còn bao nhiêu phút?” Minh Hạo hỏi hệ thống trí thông minh nhân tạo.

“Thưa ngài, khoảng cách theo hệ thống tính toán có xác suất 80% - 5 phút nữa tới, có 20% xác suất - 3 phút tới...”

Minh Hạo trầm tư suy nghĩ một lát, quyết định, âm thầm điều khiển Terran hệ thống: “Medivac thống lĩnh, đem toàn bộ medivac chuyên chở Siege Tank đến các hành tinh, bao quanh hai bên, thành hình vòng cung... Siege Tank thống lĩnh, sau khi hạ cánh xuống hành tinh lập tức ra lệnh cho toàn bộ Siege Tank thay đổi dạng *Siege Mod*, nhắm hướng kẻ địch...tấn công!”

“Vâng thưa ngài.”

“Vâng thưa sếp!”

Giọng nói nữ ngọt ngào vang lên trong đầu, cũng chính là thuộc về Medivac thống lĩnh, âm thanh thứ hai dạng trung niên, cũng chính là Siege Tank vị trí thống lĩnh.

Medivac ở Starcraft 2 đã được nâng cấp, nó có hai chức năng khá đặc biệt: Chuyên chở lính, cứu chữa (hồi máu).

- Siege Mode, chính là dạng chế độ chống càn(chống chân), khiến Siege Tank có tầm bắn, cùng sát thương phá hoại kinh khủng hơn.

...

Từ khi Minh Hạo trở về thế giới này, liền đi đến thế giới trong gương làm một số thí nghiệm nhỏ, trong đó có starcraft.

Ở đây, lính starcraft mỗi người có trí tuệ riêng, nhưng bọn hăn sẽ phục tùng Minh Hạo 100% vô điều kiện, cho dù Minh Hạo có cắt jj bọn bọn hăn, bọn hăn vẫn sẽ phục tùng không chút nào phản bội.

Thế giới gương bên trong, Minh Hạo bắt tay lợi dụng thế giới trống trải, tha hồ xây hơn 100 cái xưởng máy bay(StarPort), 100 cái nhà lính(Barracks)...

Sau đó đặt auto tự động mua lính, hiện tại số lượng unit đã lên đến con số kinh khủng 100 triệu, mà phải biết cái này chỉ là trong vòng ba – năm ngày ngắn ngủi.

Minh Hạo chọn ngẫu nhiên ra các tướng lĩnh để dẫn dắt, chỉ huy toàn đội.

Ở đây, Minh Hạo phát hiện ra 1 điều đặc biệt:

-Các tướng lĩnh được Minh Hạo chọn, bọn chúng có IQ cao hơn lính thường nhiều.

- Các marine – Siege Tank... hồi trước khi bắn giết ở Hỏa Thiên Tinh đều lên cấp, mỗi lần lên cấp sức mạnh, tốc độ, phòng ngự, IQ của bọn hắc cao hơn một bậc.

- Cái này như đánh quái đồng dạng, giết kẻ địch lên level -> toàn diện sức mạnh tăng.

Còn đẳng cấp hay sức mạnh phân chia thế nào thì cái này khó nói, bởi vì hệ thống starcraft unit khác với thế giới này, với lại hắc không có nhiều thời giờ tìm hiểu cái này, Minh Hạo chỉ có thể tạm thời bỏ qua vấn đề này một bên.

.....

Chỉ thấy, ZERO I thân thuyền bay ra từng chiếc phi thuyền dạng loại nhỏ, trên cánh thuyền hai bên có in hình dấu cộng + màu đỏ.

Đây chính là Medivac.

Sau đó, những chiếc Medivac này dùng tốc độ không nhanh không chậm, bay đến các hành tinh, mảnh thiên thạch gần đó, nó thả xuống từng chiếc xe tăng hình thù quái dị.

Các Siege Tank được Medivac thả xuống, nhanh chóng thay đổi chế độ Siege Mode, hai chân hai bên chống lên, khẩu pháo vươn lên trước, cao cao hòng pháo ngắm ngay đám đen như kiến từ đằng xa kia.

Thống lĩnh Siege Tank là một chiếc hình thái lớn hơn những chiếc Siege Tank bình thường, hòng súng pháo nó to gấp 3 lần một chiếc Siege Tank.

“Thưa ngài, đại đội Siege Tank đã hoàn toàn vào vị trí. Kẻ địch đã vào tròng, hiện tại phải chăng toàn bộ nỗ pháo?”

Minh Hạo nghe âm thanh Siege Tank thống lĩnh báo cáo, hần nhìn bản đồ trên màn hình một lát.

Bản đồ bên trên có đánh dấu hai màu đặc biệt, màu xanh dương cùng màu đỏ. Xung quanh là các cục đá nhỏ, tượng trưng cho các hành tinh, thiên thạch...

Nhìn thấy đám màu đỏ ngày càng tiến đến gần, Minh Hạo không chút do dự ra lệnh: “Lập tức nhả pháo, bắn nát đội hình kẻ địch cho ta. Nếu kẻ địch tiến đến gần vị trí Siege Tank, các Medivac có nhiệm vụ ngay lập tức đem Siege Tank chở đi!”

“Vâng thưa ngài!”

“Vâng thưa sếp!”

Hai thống lĩnh nghe lệnh, lập tức truyền toàn bộ mệnh lệnh của Minh Hạo cho cấp dưới của mình.

Từng chiếc Siege Tank như nhận được mệnh lệnh, lập tức hòng pháo khổng lồ vươn ra, nhắm ngay đám đen như kiến từ đằng xa kia đang tiến đến.

“Bùm bùm bùm”

“Bùm bùm bùm”

“Bùm bùm bùm”

“Bùm bùm bùm”

“Bùm bùm bùm”

“Bùm bùm bùm”

Từng đợt pháo sáng bắn ra, khiến cả bầu trời đêm huyền diệu sáng chói, giống như đang đốt pháo chúc mừng năm mới đồng dạng.

Âm thanh nổ rung trời lay đất, hơn mấy triệu Siege Tank cùng lúc nổ pháo, có thể nghĩ cảnh tượng hoành tráng như thế nào.

Mặt đất nơi Siege Tank bắn rung rung, như không chịu nổi khi Siege Tank nổ pháo, bốn chân Siege Tank sụp xuống thành cái hố nhỏ, nhưng hai chân chúng vẫn cố định như keo dán dính trên mặt đất, không ảnh hưởng gì nhiều đến tầm bắn của chúng nó.

...

Bên trong con mực khổng lồ màu đen, phi thuyền lớn nhất của Hắc Ám Liên Minh, tổng chỉ huy Zenlony.

Căn phòng quý phái sang trọng vẫn như cũ, thanh tao mà quý phái.

Nhưng hiện tại trong phòng không phải hai người Zenlony, Lucifer, như lần trước, mà còn xuất hiện thêm một người xa lạ khác.

(Còn tiếp)

...

[Liệu là ai đây? Mời các bạn đón xem chương sau]

Hình(Battle Cruise):

<http://i220.photobucket.com/albums/dd102/NamCungHuy/Starcraft%202/Battlecruiser04.jpg>

<http://i220.photobucket.com/albums/dd102/NamCungHuy/Starcraft%202/Battlecruiser02.jpg>

.....

Hình (Medivac):

<http://media.blizzard.com/sc2/game/units/terran/science/medivac.jpg>

...

Hình (Siege tank):

http://gadgetsin.com/uploads/2011/03/starcraft_2_siege_tank_paper_craft_1.jpg?x78359

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Lý Thất Dạ Vs Minh Hạo

Trong phòng, ngồi trên ghế salon, theo thứ tự: Zenlony, ngồi bên cạnh hẳn là nữ hoàng trùng tộc hiện tại, Nữ Hoan.

Còn người còn lại là người máy Lucifer, hẳn như bao lâu nay, chỉ đứng hầu hạ bên cạnh Zenlony không dám ngồi.

Nữ Hoan, ở 1000 năm trước là một cô gái ngây thơ trong trắng, thuần khiết, cũng là con của nguyên lão liên bang lúc bấy giờ.

Nàng yêu một người thanh niên tài俊, hẳn có thiên phú số một, số hai trong đám thanh niên.

Nhưng có một ngày xảy ra...Người thanh niên giết chết nguyên lão, bắt ép nàng vào ngục lao.

Lý do mà người thanh niên đó làm vậy, rất đơn giản: chức vị nguyên lão

Bởi vì hẳn đã thèm thường cái chức nguyên lão liên bang từ lâu, cho nên tất cả, chỉ là âm mưu của hẳn, kể cả chỉ vì cái chức vị nguyên lão liên bang.

...

Có một ngày, nàng được thả ra, nhưng khi này đã qua 40 năm, nàng đã hơn 50-60 tuổi, mọi thứ đã hoàn toàn thay đổi.

Không ai còn nhớ nàng tên gì, là ai.

Khi nàng lên trình báo toàn bộ kế hoạch, âm mưu của người thanh niên kia, nhưng không ai tin nàng.

Ai cũng cho rằng nàng ở trong tù lâu qua bị điên..

Nàng đi khắp nơi cầu xin, mong muốn kiện người thanh niên kia, bắt người thanh niên phải được ánh sáng công bằng phán xét.

Nhưng thảm thay, dù bọn hăn rất muốn, nhưng không ai dám đứng ra, bởi vì, người thanh niên kia đã lên làm nguyên lão liên bang từ lâu, quyền lực kinh khủng vô cùng, không ai dám động đến hăn.

Nàng tuyệt vọng... quyết định chọn tự sát

Không biết có phải hay không trùng hợp, nữ hoàng trùng tộc khi này đang giả trang nhân loại đi ngang qua, thấy cảnh Nữ Hoan tự sát bất thành còn một hơi thở, liền một tay cứu chữa nàng.

Nữ hoàng trùng tộc lúc đó cứu nàng, không phải thấy nàng tội nghiệp, mà nàng chính là hiếm thấy hạt giống tốt cho truyền thừa...

Mà người thanh niên kia lên làm nguyên lão, không ai khác chính là Cửu Lão, oan uổng chết dưới tay Minh Hạo đúng là tạo nhân nào thì gặp quả đó.

Sau khi được truyền ngôi vị, Nữ Hoan rơi vào ngủ say, lột xác từ nhân loại trở thành trùng tộc nữ hoàng.

Cách vài ngày trước, nàng mới phá kén ra, chỉ là lúc đó tổng chỉ huy hắc ám liên minh tìm đến nàng...

.....

Nữ Hoan làn da trắng như gấu bắc cực ngồi trên ghế sofa, nàng trên mặt đeo một cái mặt nạ màu trắng, khiến người có cảm giác tò mò, muốn nhìn thấy được bên trong khuôn mặt thật của nàng.

Nữ Hoan mái tóc đen dài, ăn mặc hở hang, không, phải nói là 90% khóa thân mới đúng.

Bởi vì nàng hoàn toàn để trần lỏa, không mặc quần áo, nơi ngực hai nhụy hoa được gắn lục lạc màu vàng, che đi núm của nàng.

Hạ thân chỉ mặc cái yếm đen, còn lại đều lỏa ra toàn bộ.

“Người nói là, người thanh niên trong phi thuyền cấp SSSS kia chính là người giết ba vị nguyên lão liên bang nhân loại? Hơn nữa còn một mình đánh nát toàn bộ quân đội liên bang?”

Nhưng Nữ Hoan không vì vậy mà cảm thấy ngại ngùng, ngược lại vô cùng tự nhiên, dáng vẻ lười biếng nằm dựa trên ghế, cao ngạo đôi ngực trắng lớn của nàng đung đưa lên xuống khi đang nói chuyện...

Ngồi kế bên Nữ Hoan chính là Zenlony tổng chỉ huy hắc ám liên minh cùng cánh tay phải phụ tá đặc lực của hắn, người máy thông minh Lucifer.

“Vâng thưa nữ hoàng tôn kính, người thanh niên kia vô cùng khủng bố, hắn vừa ra đời liền có 20 tinh thiên phú...”

Lucifer nói tới đây, âm thanh cơ giới không chút nào thay đổi, giống như chiến tích của Minh Hạo vô cùng bình thường không đáng kể.

Hắn hơi dừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Hơn nữa, theo tình báo bên kia nhận được, chỉ mới 1 tuần trước, Minh Hạo thiếu niên kia đã hủy diệt toàn bộ Hỏa Thiên Tinh.

Theo báo cáo điều tra, vài ngày trước hắn đã đụng với người của ‘giới trên’, nhưng tới nay vẫn còn sống sờ sờ.

Dựa vào chuyện này, ta lớn mật phán đoán rằng Minh Hạo hiện tại đạt đến sức mạnh kinh khủng trên cả Truyền Thuyết... “

Lucifer biết gì nói đó, hẳn kể toàn bộ chiến tích của Minh Hạo, cuối cùng nói ra phán đoán của mình.

“ Các người muốn nhờ ta giết tên thiếu niên kia? Vậy ta có lợi ích gì trong chuyện này? Phải biết tên kia vô cùng kinh khủng, kể cả ta cũng không thể nắm chắc đánh giết hẳn” Nỹ Hoan không lạnh, không nóng, nàng chậm rãi nói.

Lần này Lucifer im lặng không nói, hẳn lui ra một bên, bởi vì vấn đề này đã vượt qua giới hạn của bản thân hẳn.

Zenlony cầm trên tay ly rượu đỏ lắc lắc vài cái, ngửa miệng uống hết một hơi, hẳn như có điều suy nghĩ, không quay đầu lại, chỉ là nhìn chăm chú ly rượu trống không kia, lạnh lùng nói: “Nếu người đồng ý giúp đỡ ta, sau khi thành công giết tên Minh Hạo kia, ta sẽ nói bí mật về vũ trụ cho người, kể cả ‘giới trên’, toàn bộ những gì mà ta biết đều sẽ nói cho người.”

“Người quá đề cao giá trị chính mình đi!” Nỹ Hoan lười biếng xoay người lại, nàng thay đổi tư thế ngồi, nàng hai mắt lạnh lùng nhìn về Zenlony.

“Vậy thêm một cái nữa thì thế nào?”

Zenlony quay đầu, hai mắt trống rỗng nhìn Nỹ Hoan lóp mặt nạ kia, thần sắc vô cảm, không hiện ra bất cứ tia ba động nào, giống như trước mắt tuyệt thế lòe lổ mỹ phụ này là một cô gái bình thường không hơn không kém, không chút hấp dẫn nào đối với hẳn.

“Thêm một cái? Nói nghe, nếu ta cảm thấy hứng thú thì ta có thể toàn lực giúp người, giết chết tên kia thiếu niên.”

Nỹ Hoan lạnh nhạt nói.

Hiện tại, nàng không phải là Nữ Hoan ở 1000 năm trước, mà nàng chính là nữ hoàng trùng tộc, mặc dù sau khi trở thành nữ hoàng trùng tộc, nàng vẫn giữ trí nhớ như cũ.

Nhưng lúc này đã trôi qua 1000 năm, trong khoảng thời gian đó, mọi thứ đều thay đổi, thời đại thay đổi, con người thay đổi, cảnh vật thay đổi, kể cả tính cách của nàng, cũng thay đổi theo.

Bây giờ kẻ thù duy nhất của nàng, Cửu Lão bị Minh Hạo giết chết, khiến nàng hiện tại không còn mục tiêu gì...

Zenlony nghe nàng nói, hắc hắc mỉm cười, lộ ra bên trong um tùm hàm răng đen sắc nhọn mà dữ tợn.

“Ha ha, vậy Người thấy sao?” Zenlony nhìn nàng cười hỏi.

“Tốt” Nữ Hoan nghe xong điều kiện không chút do dự gật đầu, mặc dù không thấy thần sắc của nàng sau mặt nạ, nhưng có thể nghe trong giọng nói của nàng vô cùng kích động, vui mừng.

.....

“Bùm bùm bùm!”

“Bùm bùm bùm!”

“Bùm bùm bùm!”

Đầy trời sao trắng, bóng tối êm đềm tĩnh lặng như hồ nước, nhưng lúc này, trong không gian tiếng nổ ‘bùm bùm bùm’ liên tục rền vang, đầy pháo sáng từ họng pháo khổng lồ của Siege Tank bắn ra, chiếu sáng cả vùng trời đêm, phá đi bầu không khí yên tĩnh mỹ lệ vốn có của không gian này.

Đám đêm đen trùng tộc nhận lấy từng đợt pháo oanh, trong phút chốc bọn chúng hóa thành đám thịt nhầy, rơi rớt như mưa trong không gian.

Nhưng với số lượng lên đến vạn vạn tỷ tỷ kinh khủng trùng tộc thì chẳng thấm vào đâu, giống như con chim chỉ mất một sợi lông đồng dạng, không ảnh hưởng gì nhiều đến bọn chúng.

Đám đen vẫn tiếp tục dũng mãnh tiến tới vị trí phi thuyền của Minh Hạo.

Lúc này, hơn một tỷ phi thuyền không người lái từ thuyền mẹ ZERO I bay ra, dưới sự điều khiển của hệ thống ZERO I trí thông minh nhân tạo từ xa, bọn chúng bắt đầu chia ra làm nhiều nhóm riêng biệt, bay lượn, bắn phá xung quanh đám trùng tộc.

...

Trong phi thuyền mẹ ZERO I

Nhìn trên màn hình trận chiến kinh thiên động địa, đám người ai nấy đều hồi hộp, mồ hôi từ trên trán chảy xuống, hai tay không tự chủ nắm lại với nhau, lúc này, bỗng nhiên Lý Tôn Dạ nhin không được nữa, quay sang Minh Hạo nói: “Hạo ca, người cho thiếp ra bên ngoài đánh được không? Thiếp lâu lắm rồi chưa đánh a...”

Ở thế giới kia, sau khi đăng phong tiên đế, nàng liền vô địch thủ, cho nên cảm thấy rất nhàm chán, cho đến hôm nay khi thấy trận chiến kinh thiên trên màn hình, máu trong cơ thể nàng nhin không được sôi trào lên, lập tức muốn ra sân đánh.

“Thiếp thân nữa, thiếp thân thấy mình bấy lâu nay không làm được gì cho tướng công, thiếp thân cảm thấy vô cùng xấu hổ.” Lúc này, Kaguya bước ra nói, thần sắc vô cùng kiên định nhìn Minh Hạo, giống như nếu không cho nàng ra đánh, nàng sẽ tự vẫn ngay tại chỗ.

Nghe Kaguya lời nói, đám nữ nhân vợ của Minh Hạo sắc mặt đỏ lên, cúi đầu không dám nhìn lên, bởi vì như Kaguya nói, các nàng bấy lâu này trừ

cho Minh Hạo chịch và nấu ăn thì không còn làm gì khác, có thể nói là ‘một đám bình hoa’.

Lập tức, toàn bộ mỹ nữ ngẩng đầu lên, như quyết định trọng đại, chúng nữ đồng thanh nói: “Hạo ca ca, cho bọn thiếp ra nữa!”

“Ba ba, con nữa, con nữa...” Lần này tới lượt Narede nhanh nhạy bước ra.

“Con nữa con nữa” Kim Minh Tuyết cũng theo ra...

“Hà hà, mọi người đã tham gia thì không thể thiếu chúng ta” Kim Long cùng Phương Thế Ngọc bước ra cười nói.

....

Minh Hạo nhìn đám người vẻ mặt phấn khích ‘xung phong đi giết giặc’, hăn sắc mặt có chút đen, đây là chiến tranh, đánh nhau, mất mạng như chơi a, không phải đi du lịch đâu, tại sao ai cũng muốn đi đánh trận thế này.

Nhưng hăn cũng hiểu được suy nghĩ mọi người, dù sao hăn lúc nào cũng ra sân chiến đấu, mà mọi người thì như con chim nhỏ bị hăn nhốt lại trong lòng...

Cảm giác này như ăn bám hay nói như bình hoa để trang trí...

Nhắm mắt lại trầm tư suy nghĩ một lát, hăn mở mắt ra, nhìn mọi người, sắc mặt nghiêm túc, nói: “Đây là chiến tranh, cho nên mọi người phải nghe theo lời ta, không được tự ý làm bậy, mọi người nghe rõ chưa!”

“Rõ!” Đám người nghe vậy vô cùng vui mừng, biết Minh Hạo đồng ý, lập tức cùng nhau đồng thanh đáp.

Minh Hạo thấy vậy hài lòng, dưới ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, bỗng nhiên hăn đi ra khỏi phòng, một phút sau vào lại, dẫn theo một người

thanh niên ăn mặc bình thường đi sau lưng.

Nhìn đáng vẻ người thanh niên rất bình thường, không để lại chút ấn tượng nào, giống như người qua đường A gặp qua liền quên mất.

Hắn mái tóc đen, thân hình có chút gầy gò, khí chất thông dong bình tĩnh tự tại.

Nhưng đáng chú ý nhất, chính là đôi mắt hắn, sâu thẳm đen như vũ trụ tinh không, đôi mắt này yên tĩnh như mặt nước, lại sâu không lường được.

“Xin giới thiệu với mọi người, người này tên là Lý Thất Dạ.”

Minh Hạo chỉ tay vào người thanh niên ở sau giới thiệu, vừa nói xong, cả gian phòng âm thanh vỗ tay ‘bốp bốp bốp’ vang dội, như chào đón vị ca sĩ, minh tinh nào đó đồng dạng.

“Àch, mọi người khỏe, ta tên là Lý Thất Dạ, ta đã nghe Minh Hạo kể toàn bộ, hiện tại ta sẽ đảm bảo mọi người an toàn.”

Lý Thất Dạ thấy mọi người vỗ tay chào đón, làm hắn cảm thấy có chút lạ lẫm không biết làm thế nào, gãi gãi đầu vài cái, hắn ngại ngừng nói. Tại thế giới kia không có dạng này chào đón a.

“Cha? Thật là cha?” Lý Tôn Dạ thấy Lý Thất Dạ, không khỏi kích động kêu lên, hai mắt rưng rưng, nước mắt tràn ra như mưa, giống như tiểu hài tử đồng dạng.

Sau trận chiến cuối cùng tại thập giới, Lý Thất Dạ thống nhất toàn bộ thập giới, lên ngôi tiên đế, nhưng hắn phải đánh đổi một cái giá lớn, đó là hao cạn toàn bộ sinh mệnh lực, tuổi thọ, đổi lấy cấm kỵ sức mạnh, mới có thể chiến thắng trong trận chiến cuối cùng đó.

Đáng lẽ hần đã chết từ sớm, nhưng nhờ vào thiên mệnh duy trì, cho nên hần chỉ có thể duy trì vài năm sức sống.

Vài năm sau...

Trước khi chết, hần truyền tiên đế vị trí cho hơn mười đứa con của mình, Lý Tôn Dạ là một người trong số đó.

(end)

.....

“Lý Tôn Dạ?” Lý Thất Dạ nghe thấy âm thanh vô cùng quen thuộc, không khỏi theo bản năng quay đầu nhìn lại, khi thấy Lý Tôn Dạ, hần không có kích động giống nàng, chỉ là bình thản mỉm cười.

“Cha, thật sự là cha?” Lý Tôn Dạ nước mắt giàn giụa, nhanh chóng chạy tới ôm Lý Thất Dạ.

“Tốt rồi, gặp nhau là có duyên, đừng làm mất mặt nhà họ Lý chúng ta.” Lý Thất Dạ mặc cho nàng ôm lấy, bàn tay ôn nhu lau đi nước mắt nàng, sau đó sờ sờ đầu nàng, mỉm cười nói.

Lý Tôn Dạ nghe vậy nín khóc, nàng gật đầu, mỉm cười.

Chợt, nàng kề sát tai Lý Thất Dạ thì thầm vài câu:

“.....”

Nói xong, sắc mặt nàng đột nhiên chuyển thành hồng hồng, vùi đầu xuống ngực, hai tay đan chéo với nhau, chờ đợi Lý Thất Dạ trả lời.

Lý Thất Dạ nghe xong nàng nói, thần sắc đột nhiên chuyển thành phức tạp, quay đầu nhìn qua Minh Hạo, lại nhìn dáng vẻ tiểu nữ tử của Lý Tôn Dạ, không khỏi thở dài một hơi.

Lý Thất Dạ đi đến trước người Minh Hạo, nhìn hắn, trên mặt thần sắc lạnh lùng như băng, hắn nhìn Minh Hạo, bình thản nói: “Người không xứng với con gái ta.”

Lời Lý Thất Dạ vừa nói ra, khiến tất cả mọi người không khỏi ngây ra.

“Cha, cha, người.” Lý Tôn Dạ nghe cha nói thân thể run run, sắc mặt trắng bệch, đi tới ý định cầu xin, nhưng bị Lý Thất Dạ vô tình đưa tay cản lại, hắn quay đầu nhìn nàng, trầm giọng nói: “Người đừng cầu xin vô ích, nếu người là con gái của ta thì đứng sang một bên cho ta! Chuyện hôn sự không phải là chuyện đùa giỡn, ta sẽ đích thân xử lý chuyện này!”

“Cha!” Lý Tôn Dạ biết tính tình cha mình, nói một là một, nói làm là làm, chỉ có thể đau đớn kêu lên một tiếng, nước mắt của nàng rơi như mưa.

Lý Tôn Dạ đứng im đó nhắm mắt lại, như không nghe lời con gái mình, chờ đợi Minh Hạo câu trả lời.

.....

“Không xứng? Con trai ta tại sao lại không xứng!? Hắn là 20 tuổi thiên phú cao nhất, một mình đánh giết ba vị nguyên lão, ” Phương Tuyết nghe Lý Thất Dạ nói con trai mình, nàng thần sắc giận dữ đi tới, chất vấn hắn.

Mặc dù nàng một năm nay ở thế giới trong gương, nhưng có đám thế thiếp của Minh Hạo thường xuyên qua lại, tới chơi, cho nên chuyện này cũng từ miệng các nàng nghe nói.

“Đúng đấy cháu(con)- (tướng quân) -(cha) chúng ta làm sao không xứng!?” Đám người kia nghe Phương Tuyết nói, lập tức tất cả hồi phục lại tinh thần, nhìn về Lý Thất Dạ, nhao nhao lên tiếng chất vấn

“Mẹ, mọi người, chuyện này ta sẽ tự xử lý, cảm ơn mọi người đã quan tâm ta.” Minh Hạo nghe mọi người nói trong lòng vô cùng cảm động, hắn

lên tiếng can ngăn.

Nghe Minh Hạo nói, mọi người chỉ có đành yên lặng gật gật đầu.

Minh Hạo nói xong, hắn xoay người lại, hai mắt nhìn thẳng Lý Thất Dạ, khí thế không giận mà uy tự tràn ra, hắn trầm giọng nói: “Thế người muốn thế nào mới chịu bằng lòng gả con gái cho ta?”

“Rất đơn giản, chỉ cần người đánh bại ta.” Lý Thất Dạ mở mắt ra, hai mắt đối diện nhìn Minh Hạo, trong mắt hiện lên tán thưởng, chậm rãi nói.

“Tốt, đi thôi, thời gian của chúng ta không còn nhiều.” Minh Hạo gật đầu, nhanh chóng quyết định, sau đó xoay lại, nói với mọi người: “Con đi trước, sẽ nhanh chóng quay lại, mọi người yên tâm chờ con ở đây.”

“Ừ, người đi đi, chuyện của người tự mình xử lý, chúng ta không xía vào, người nhớ cẩn thận bảo trọng.” Đám người gật đầu nói.

“Ta đi.” Minh Hạo mỉm cười gật đầu nói.

Cuối cùng trước khi rời đi, hắn ra lệnh cho hệ thống ZERO I: “Lập tức chạy đi, tránh xa kẻ địch, người dùng tốc độ nhanh nhất cho ta, mở ra phòng thủ toàn diện!”

Làm xong, hắn không yên tâm lắm, phân thân ra một bản sao khác, đề phòng nếu có bất trắc xảy ra.

.....

Hai người Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ thuận di, đến một nơi rộng rãi khác.

Đứng trên không trung, Lý Thất Dạ áo đen phát phới, hai mắt lạnh lùng nhìn Minh Hạo, lạnh nhạt nói: “Người sử dụng toàn lực đi, không cần

nường tay, ta muốn xem thử thực lực người một năm nay thế nào, hơn nữa, ta muốn xem xem, người đủ thực lực để xứng đáng với con gái ta không.”

Minh Hạo gật đầu không nói gì, lập tức biến thân dạng thứ hai, Super Saiyan Momoshiki.

Dạng Super Saiyan Momoshiki God hẳn không muốn sử dụng, bởi vì hẳn muốn đánh một trận công bằng với Lý Thất Dạ, hơn nữa đây còn là trận chiến của những thằng đàn ông đích thực, hẳn muốn thử xem mình so với Lý Thất Dạ thế nào.

Một đỏ, một tím con mắt ở hai bên Minh Hạo hiện ra.

Nhìn thấy Minh Hạo biến đổi, Lý Thất Dạ ánh mắt co rút, bộ dáng nghiêm túc hơn.

Chỉ khi đối với cường địch cực mạnh, mới có thể thấy được bộ dáng này của hắn.

Đối mặt với Minh Hạo dạng này sức mạnh, Lý Thất Dạ quyết định dùng toàn lực, không chút nào giữ lại.

"Ông" Một tiếng thật lớn, âm thanh vang dội không gian, một mệnh cung bay ra, trong một chớp mắt, từng mệnh cung bay lên đỉnh đầu Lý Thất Dạ, đến khi mười ba mệnh cung tập hợp đầy đủ mới dừng lại.

Tại thời điểm này, một thân ảnh cao ngạo từ hư không đi ra, hắn trấn áp tất cả, vô thượng đại đạo cũng tốt, tiên đế đại đạo cũng được, quản chi là thương khung đại đạo, tất cả đều bị hắn dễ dàng trấn áp, dường như vạn vật đại đạo đều bị hắn dẫm dưới chân, giống như đại đạo trên thế gian không đáng nhắc tới.

Thân ảnh cao ngạo kia chính là Lý Thất Dạ, hắn đứng tại đây, tựa như là chúa tể thế giới.

Đứng ở nơi đó, Lý Thất Dạ chính là thượng thiên, bất kể sinh linh nào cũng nhỏ bé trước mặt hắn, không đáng được hắn quan tâm tới.

Một ngón tay của hắn, chính là vạn tỷ thiên hà đập lại, một khung xương của hắn, chính là vạn tỷ vũ trụ tạo nên, một giọt máu, chính là ngàn vạn tỷ sinh linh đập nện.

Đại đạo cũng được, thiên đạo cũng tốt, vũ trụ này cũng vậy.

Toàn bộ như nằm dưới chân hắn, nhỏ bé đến không đáng kể.

Minh Hạo thấy thân ảnh cao lớn từ hư không đi ra, hắn thần sắc cũng là nghiêm túc, thậm chí là ngưng trọng.

Minh Hạo rinnegan xoay chuyển liên tục, một bộ xương khổng lồ màu xanh hiện ra.

Bộ xương bao bọc xung quanh hắn, tiếp đó là máu, thịt, giáp, vũ khí đập lên susanoo, hiện ra một samurai phong cách cổ nhật, bên hông đeo một thanh katana màu tím khổng lồ, trông vô cùng oai hùng, dũng mãnh.

“Giết!”

Minh Hạo và Lý Thất Dạ cùng nhau hét lên, sau đó phi thân giáp lá cà vào nhau.

Một kiếm một quyền, hai bên chạm nhau.

“Oanh!” Một tiếng vang thật lớn nổ ra tại tinh không sâu thẳm, thiên địa lay động, vũ trụ run rẩy, giống như muốn vỡ nát mà ra.

“Phốc” Âm thanh phốc vang lên, chỉ thấy Minh Hạo susanoo bị một quyền của hư ảnh khổng lồ đánh bay.

Thanh kiếm katana bị gãy làm đôi, cơ thể susanoo từng vết rách lít nha lít nhít bắt đầu xuất hiện.

Bắt lấy cơ hội này, Lý Thất Dạ tiến đến, không chút nào lưu tình nào, từng quyền đánh vào susanoo.

“Rắc!!~ Rắc!!~ Rắc!!~”

Mỗi quyền của hắn, chính là một tiếng rắc vang lên, chỉ thấy susanoo như cái bia đánh, bị bóng người khổng lồ đánh đấm liên tục.

“Ầm!” Vết rách ngày càng lan tỏa rộng ra xung quanh thân thể susanoo, rốt cuộc, sau cùng tiếng ‘rắc’ thứ mười, từng mảnh giáp susanoo vỡ nát ra

Nhưng ở phút cuối, bộ giáp toàn bộ bị đánh nát, susanoo khi này chỉ còn lại khung xương sườn, bỗng nhiên hai tay nó giang rộng ra hai bên, âm thanh khàn khàn vang vọng toàn tỉnh không: “Siêu Thần La Thiên Chinh~!~!”

“Ầm!”

Lấy Susanoo làm trung tâm, lực đẩy kèm theo ngọn lửa đen lan tràn ra xung quanh, phạm vi hơn 10.000m bên trong, toàn bộ vật thể trong giây lát nát bấy, sau đó hóa thành từng đóm lửa thiêu rụi xung quanh.

Bóng người khổng lồ đứng trong hư không dường như bị lực đẩy ảnh hưởng, chỉ thấy nó bay ra xa vài chục mét, trên thân thể còn dính đám lửa đen đang thiêu đốt dữ dội.

Lý Thất Dạ hét lên một chữ “Trấn!”.

Tiếp đó, chỉ thấy ngọn lửa đen dính trên hư không bóng người bỗng nhiên biến mất, không còn dấu vết để lại.

Lý Thất Dạ thần sắc bình thản, nhìn Minh Hạo nhẹ nhàng nói: “Nếu người chỉ có khả năng như vậy thì ta cảm thấy quá thất vọng.”

Minh Hạo nhân cơ hội này thở dốc một hơi, hắc đứng vững trong hư không, khung xương susanoo bắt đầu nhanh chóng tái tạo lại thịt giáp.

Minh Hạo lúc này thần sắc vô cùng ngưng trọng, hắc không nói gì, hai tay liên tục làm kết ấn quái lạ, một giây sau, bỗng nhiên ‘bồng’ một tiếng, hơn mười làn khói trắng xung quanh hắc xuất hiện.

Một giây sau, khói trắng tan đi, hiện ra mười người bộ dáng giống y chang Minh Hạo.

“Phân Thân? Hừ, vô dụng” Lý Thất Dạ thấy mười tên Minh Hạo, tinh thần lực điều tra, vừa nhìn xong liền khinh thường nói.

Minh Hạo cùng 10 phân thân không nói gì, hai tay liên tục kết ấn.

Lý Thất Dạ thấy vậy trong lòng nổi lên hứng thú, không làm động tác gì, chỉ khoanh tay đứng nhìn Minh Hạo, chờ đợi hắc.

Một chén trà sau, mười phân thân cùng bản thể Minh Hạo kết ấn xong, bỗng nhiên phía sau lưng bọn hắc xuất hiện hàng trăm con quái vật hình dạng khác nhau.

Có phượng hoàng lửa, có người đá cổ đồng, có chó ba đầu, có tắc kè, có chim, có đầu bò, có gấu trúc.....

Nhìn đám quái vật, Lý Thất Dạ hai mắt chớp động, sờ sờ cằm, có điều suy nghĩ: “Những con quái vật này không có sức sống, hoặc là nói bất tử, vậy thuật này đến từ người tạo ra, cách giải quyết đơn giản nhất chính là giết người thi thực.”

Vừa nghĩ vậy, Lý Thất Dạ nhìn qua mười phân thân Minh Hạo.

Thấy Lý Thất Dạ nhìn ra, Minh Hạo cũng lười nói, hai tay tiếp tục kết ấn, ở lúc này, Lý Thất Dạ ra tay, một quyền từ bóng người khổng lồ đánh vào một cái phân thân trong đó của Minh Hạo.

“Thời Gian Chậm Lại!”

Mười phân thân cùng bản thể Minh Hạo giọng nói cùng lúc vang lên.

Thời gian: năng lực phát động làm chậm lại thời gian từ 0,5 giây đến 0,15s.

Đây là một trong chiêu của sharingan 12 câu ngọc.

Khi này, động tác của Lý Thất Dạ chợt chậm rì rì như con rùa, không, thậm chí còn chậm hơn gấp 100 lần như thế.

Phân thân kia sắp sửa bị quyền Lý Thất Dạ đánh trúng, bỗng nhiên khi này quyền của Lý Thất Dạ chậm như rùa, phân thân không nhanh không chậm dễ dàng né ra.

10 phân thân cùng bản thể Minh Hạo susanoo nhanh chóng chia ra, làm cái trận hình, chỉ thấy 10 susanoo đứng tại mười phương khác nhau, lấy Lý Thất Dạ đứng ở giữa làm trung tâm.

“Katana Amaterasu!!”

11 tên susanoo cùng lúc nói, âm thanh như chuông cổ từ xa xưa tuế nguyệt bên trong vang lên.

Âm thanh vang dội toàn bộ không gian, lời nói của 11 tên susanoo vừa dứt, chỉ thấy thanh kiếm katana của 11 susanoo bỗng nhiên xuất hiện ngọn lửa màu đen, bao trùm toàn bộ thanh kiếm.

Sau đó động tác các susanoo vô cùng đồng lòng, cùng lúc vươn katana lên, sau đó làm một động tác chém thẳng về phía Lý Thất Dạ.

Mười một kiếm này, tựa như có thể chém đứt, đốt cháy vạn vật, trong phút chốc, toàn bộ vật thể bị kiếm này cắt đứt, thời gian, không gian, khoảng cách, giống như không có gì có thể thoát khỏi 11 kiếm này, cho dù có là super men hay super dog đi nữa.

Các vật thể xung quanh bị kiếm này chém trong chốc lát hóa thành tro bụi, sau 0,1 giây liền biến mất, tro cặn cũng không để lại.

Lý Thất Dạ lần đầu tiên gặp loại năng lực này, ánh mắt co rút đến đáng sợ, nhưng ngoài trừ chỉ có thể vô lực nhìn mà không làm được gì.

Bởi vì, cho dù hắn muốn vận chuyển tiên lực để hóa giải cái trạng thái rùa bò này, hoặc một quyền đánh nát, nhưng tốc độ còn chậm hơn con rùa gấp 100 lần, khiến hắn không còn biện pháp nào khác, ngoài trừ nhìn và nhìn.

11 thanh kiếm này, trong giây lát đã chém tới Lý Thất Dạ.

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

“Phốc”

Ở dưới ánh mắt không thể tin của Lý Thất Dạ, 11 thanh kiếm katana đâm chính xác vào thân thể Lý Thất Dạ, đầu, ngực, bụng, tay, chân, cổ, cúc hoa, lưng, vai, gáy, đùi.

Bóng người khổng lồ đứng trong hư không theo đó thân hình thẳng tắp "ầm ầm" ngã xuống, sau đó thân thể bắt đầu nhạt dần, tan biến ở giữa thiên địa.

Minh Hạo cùng phân thân chưa dừng tại đó, ý niệm động, ra lệnh cho tất cả quái vật sau lưng bọn hắn nhào tới, cắn xé Lý Thất Dạ.

Sau một chén trà, từng mảnh thịt máu, nội tạng, xương cốt của Lý Thất Dạ văng ra tứ tung, thân thể hắn bị bọn quái vật đánh xé, cào nát bấy.

Minh Hạo nhìn thảm trạng của Lý Thất Dạ không khỏi thở phào một hơi, nhưng trong lòng chưa yên tâm lắm, nhất là khi thấy 11 thanh kiếm katana lúc này đâm vào thân thể hắn, nhưng dường như ngọn lửa Amaterasu không có hiệu quả với thân thể của Lý Thất Dạ, khi này ngọn lửa Amaterasu bùng cháy trong chốc lát liền giống như có người đổ nước xuống, một giây sau ngọn lửa Amaterasu liền bị dập tắt.

Minh Hạo thở một hơi, lại tiếp tục cùng 10 phân thân khác kết ấn.

Chỉ thấy, Minh Hạo cùng mười phân thân hai tay hợp lại nhau, tròn mắt bên trái rinnegan 12 câu ngọc điên cuồng vận chuyển, trong chốc lát, 10/10 năng lượng trong cơ thể hắn toàn bộ tiêu hao hầu như không còn.

Chỉ thấy hai bàn tay hợp lại mở ra, trong lòng bàn tay xuất hiện một viên quả cầu đen năng lượng.

Minh Hạo cùng 10 phân thân hai tay lại đan vào hình chữ thập, hét lên một tiếng: "Siêu! Địa! Bộc! Thiên! Tinh!"

Quả cầu đen theo âm thanh bay lên cao cao trên, lơ lửng trên không trung.

Lấy quả cầu đen làm trung tâm, vô hình lực hút từ quả cầu phát ra, toàn bộ hành tinh, thiên thạch, ngôi sao, toàn bộ vật thể bên trong 100 triệu mét vuông đều bị hút về đây.

Trong vòng 30 phút đồng hồ, tại nơi Minh Hạo thi thuật, tất cả vật thể xung quanh đều trống trải, không còn gì khác.

Ngoại trừ một quả cầu khổng lồ lơ lửng trên không trung.

Nó có đường kính lớn đến lúc, người ta không thể đo đạc được, nhưng có thể thấy nó lớn hơn gấp 1.000.000 lần thái dương tinh cộng lại.

Minh Hạo đứng tại hư không, hân hân sắc mặt tái nhợt, 10 phân thân khác sau khi thi thuật ‘bồng!’ một tiếng, hóa thành khói trắng biến mất.

Nhìn lên quả cầu khổng lồ Minh Hạo hé miệng cười khế, trong lòng lạnh lùng, vô tình nói: “Cho dù ngươi là Lý Thất Dạ thì thế nào? Người dám cản đường ta đều phải chết!”

(CÒN TIẾP).

.....

Chào các bạn, hiện tại truyện đã đột phá cột mốc đến hơn 120c, nay tác giả BẠO 1c này, xin chân thành cảm ơn các bạn đã và đang theo dõi, dù lời góp ý có khen, có chê, nhưng trong tương lai, tác giả vẫn sẽ tiến tới, đi tiếp...cho đến khi bộ truyện này kết thúc!!!

-Chuối chẳng đen chẳng trắng, chỉ là vừa nhìn em liền say mê

-Chuối anh chẳng cụt chẳng dài, chỉ là vừa vừa đủ cỡ LỒNg em.

-Chuối anh chát sữa béo ngon, không ngọt, không đắng, nhưng vị lạ vô cùng

-Chuối anh thơm ngon lạ lùng, bổ dưỡng miễn phí ngu gì không ăn?

- Thân. (tối có tiếp)~~~~~ Cạc cạc cạc

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Lý Thất Dạ, Người Cha Vĩ Đại

“Người làm tốt lắm Minh Hạo, rất tốt, không một chút nường tay, rất vô tình.”

Ở lúc Minh Hạo thở phào, buông lỏng một hơi, đột nhiên âm thanh trẻ tuổi sau lưng vang lên, làm hắn giật mình theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy từng trang giấy màu đen từ trên không trung hạ xuống, chúng chồng chất lên nhau, bắt đầu hình thành nên máu thịt, mặt mũi...

Thấy Lý Thất Dạ còn sống, Minh Hạo hai tay nắm lại thật chặt, trầm mặc không nói.

Hắn biết, Lý Thất Dạ không dễ gì chết được, nhất là một người nắm giữ tử thư, tử thư chính là một trong cửu đại thiên thư, có năng lực hồi sinh.

Nhưng hắn không nghĩ đến là, mình chính tay đem siêu địa tộc thiên tinh, hơn nửa còn dùng toàn bộ năng lượng đem Lý Thất Dạ đóng lại, vậy mà Lý Thất Dạ vẫn có thể hồi sinh lại được.

Tại thế kỷ 21 kiếp trước, đọc đế bá, hắn cảm thấy cho dù Lý Thất Dạ nắm giữ tử thư, nhưng cũng không thể hồi sinh lại trong trạng thái nát toàn bộ, hơn nữa còn là bị ‘phong ấn’.

Nhưng hiện tại hắn phạm vào sai lầm vô cùng lớn...

Chính dựa vào ý nghĩ ngây thơ này, làm hắn bùng bột, nông nổi sử dụng siêu địa tộc thiên tinh, hơn nửa còn là dùng tất cả năng lượng vào một

đòn...

...

“Ta biết, mọi chuyện, cho nên ta đã đoán được người sẽ sử dụng Địa Bộc Thiên Tinh, nhưng làm ta bất ngờ nhất là năng lực thời gian của người, nó nằm ngoài ý muốn của ta, nhưng không ảnh hưởng gì nhiều đến kế hoạch.”

Lý Thất Dạ thấy Minh Hạo trầm mặc, hắc cười nói vui vẻ, thần sắc bình thản thông dong, giống như không có chuyện gì xảy ra.

“Người, từ đầu đã biết ta cuối cùng sẽ sử dụng địa bộc thiên tinh?” Minh Hạo nghe Lý Thất Dạ nói, thần sắc không thể tin nhìn Lý Thất Dạ, thất thanh hỏi.

“Đúng! Dựa vào lúc trước người đánh với bọn kia, ta đã âm thầm quan sát các chiêu của người, trong đó có cả Địa Bộc Thiên Tinh.” Lý Thất Dạ khí thế bỗng nhiên thay đổi, hai mắt tràn đầy cơ trí quang mang, luồng khí chất bình thản như nước bỗng nhiên thay đổi.

Màu đen con mắt sâu không thể với tới được, tựa như vực sâu không thấy đáy, khiến người nhìn vào không đoán được hắn đang nghĩ gì.

Ánh mắt tràn đầy cơ trí, giống như có thể nhìn thấu toàn bộ thực hư, vạn vật bên trong, không gì có thể chạy thoát khỏi ánh mắt hắn.

Một con mắt nhìn thấu thiên địa, một con mắt nhìn thấu thế gian.

Hư hay thực cũng được, minh hay ngu cũng tốt, âm hay mưu đều vậy, không có gì có thể chạy khỏi con mắt của người trước mắt này.

Minh Hạo nghe vậy, ừ ừ cúi đầu xuống, một hồi lâu sau, hai tay hắn nắm ngón tay thả lỏng ra, vẻ mặt buồn bã nhận thua, nói: “Ta thua.”

Hắn thật sự thua, mặc dù hắn có hệ thống, trong giây lát có thể hồi phục lại toàn bộ năng lượng, còn có thể biến dạng super saiyan god...

Nhưng khi sử dụng hệ thống hay biến thân, thì hắn đồng nghĩa với hắn thực sự thua.

Giống như ở thế kỷ 21 chơi CF đồng dạng, khi bạn thua, người ta sẽ thường dùng tool hack game, nhưng như vậy, đồng nghĩa với việc mình nói: trình ta gà, ta phải dùng tool hack game.

Việc này sử dụng hệ thống cùng biến thân super saiyan god không hơn không kém.

Nếu Lý Thất Dạ là kẻ địch hắn, thì hắn sẽ không chút do dự sử dụng bất tool hack, nhưng Lý Thất Dạ chính là cha vợ, hơn nữa đây chính là cuộc ‘so tài’ của hai người, chứ không phải sinh tử.

Mặc dù lời nói có chút mâu thuẫn với việc hắn ra tay tàn nhẫn không chút lưu tình, nhưng không thể cãi lại rằng hắn thất bại, thất bại triệt để, mưu trí cùng thủ đoạn hắn còn thua kém so với Lý Thất Dạ nhiều lắm.

...

Lý Thất Dạ nghe Minh Hạo nhận thua, khóe miệng vểnh lên như có, như không cười, thần sắc thong dong trấn định, nhìn Minh Hạo, bình thản hỏi: “Người xác nhận muốn thua? Người còn có hệ thống, hơn nữa ta có thể cảm nhận được trong người người còn có sức mạnh bị phong ấn chưa mở ra...”

Minh Hạo thở dài, ngẩng đầu lên, nhìn đối diện Lý Thất Dạ, hắn gật đầu, chán nản nói: “Ta thua, ta nhận thua, ta sẽ rời xa Lý Tôn Dạ.”

Chờ đợi Minh Hạo nói xong, Lý Thất Dạ không trả lời, chỉ là hai mắt chớp động nhìn chăm chú Minh Hạo như muốn xem hư thực câu trả lời của

hắn.

10 giây, 5 phút, 10 phút...

“Ha ha ha ha, tốt rất tốt, Minh Hạo, ta thấy người rất tốt.” Lý Thất Dạ trầm mặc hơn 10 phút, đột nhiên hắn ngửa mặt lên trời điên cuồng cười một tiếng, liên tục nói hai chữ ‘rất tốt’.

Minh Hạo thấy Lý Thất Dạ bỗng nhiên điên cuồng cười, không khỏi ngẩn ra.

Lý Thất Dạ cười xong, hắn trở về bộ dáng thong dong trấn định như trước, hắn bình thản nói tiếp: “Người đã vượt qua bài kiểm tra của ta, người thắng.”

Nói tới đây, hắn dừng lại giây lát, rồi nói tiếp: “so tài này, chủ yếu ta kiểm tra hai cái vấn đề.

Một, là thực lực của người, xem người có đủ thực lực để bảo vệ con gái của ta không.

Hai, chính là tâm của người, thông qua việc người nhận thua, ta có thể thấy được người không phải loại người cứng đầu, ngu muội, cuồng vọng, luôn luôn khẳng khẳng chính mình có thể vô địch hay đại loại vậy, những người như vậy thường là chết dưới tay ta, như tên Cổ Tôn ngu xuẩn ở thế giới kia.”

Lý Thất Dạ nói tới đây, hắn thở dài một hơi, Cổ Tôn tại thế giới kia, Cổ Tôn chính là một thiên tài vạn cổ có một hiểm có, có tâm trí kiên định, có thiên phú tuyệt hảo, có ngộ tính kinh khủng, đáng tiếc, hắn đi nhầm đường, chấp mê bất ngộ...

Minh Hạo nghe vậy trầm mặc không nói, trong lòng âm thầm ghi nhớ toàn bộ lời nói của Lý Thất Dạ.

“Người khiến ta sử dụng tử thư để hồi sinh, người thắng, tâm người đạt yêu cầu của ta.”

Nói đến đây, Lý Thất Dạ bỗng nhiên thuận di, đứng trước mặt hắn, vỗ vỗ vai nói: “Con gái ta, Lý Tôn Dạ, ta yên tâm giao nàng cho người, người đừng phụ bạc nàng, nếu không đừng trách ta, cho dù người ở đâu, chạy đến chân trời góc biển, ta cũng sẽ giết người!”

Câu cuối cùng, giọng nói Lý Thất Dạ đột nhiên chuyển thành băng lãnh lạnh lùng, giống như đang cảnh cáo Minh Hạo, nếu phụ bạc con gái hắn, liền cho dù chạy trốn đến đâu, cũng đừng hòng mong sống yên ổn.

Minh Hạo nghe Lý Thất Dạ nói, hắn ngây người thật lâu mới lấy lại tinh thần, trên mặt hiện lên vui mừng như điên, hắn nhanh chóng khom lưng, cung kính chào Lý Thất Dạ một cái, ngẩng đầu lên hai mắt đối diện với Lý Thất Dạ, ánh mắt kiên định, nói: “Cám ơn tiền bối, xin tiền bối yên tâm, ta thề, sẽ bảo vệ yêu thương nàng đến hơi thở cuối cùng, sẽ không làm cho nàng nhận bất cứ tổn thương nào!”

Âm thanh vững chắc hùng hồn, tựa như đang thề thốt một việc nào đó thiêng liêng, thần thánh vậy.

“Tốt, người nhớ lấy lời này, đây là lễ vật của ta, người nhận lấy đi.” Lý Thất Dạ mỉm cười nói, sau đó từ trong ngực móc ra cuốn sách nhỏ màu đen.

Bên trên bìa sách ghi hai chữ rồng phượng: Dâm Thư.

Minh Hạo nhìn qua, thấy cuốn sách này không khỏi ngẩn người, ánh mắt nghi ngờ nhìn quyển sách, trong lòng thì thầm “What the phở? Dâm Thư?...Không phải là...”

Lý Thất Dạ thấy ánh mắt Minh Hạo nghi ngờ nhìn cuốn sách, liền biết suy nghĩ của hắn, cười khẽ một tiếng, sắc mặt có chút hồng hồng, xấu hổ

nói: “Cửu Đại Thiên Thư đáng lẽ là Thập Đại Thiên Thư, nhưng vì cuốn này quá ***, cho nên không được công nhận, thực tế bên ngoài còn có một cái khác thư, gọi là Dâm Thư!”

Nói tới đây, hắt nhét quyển sách vào tay Minh Hạo, rồi nói tiếp: “Dâm Thư, chính là một trong thập đại thiên thư được thiên địa tinh tú bồi dưỡng...”

Lý Thất Dạ giới thiệu ngắn gọn, sau đó hắt đi vào vấn đề chính: “Dâm Thư có năng lực....”

...

P/s: Khuya nay cỡ 11h hoặc 12h có chương

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Dâm Thư

(chương trước viết thiếu, Minh Hạo trc khi đi thì rút về toàn bộ quân về thuyền nhé, bao gồm Siege Tank cùng BattleCruise.)

Lý Thất Dạ giới thiệu ngắn gọn, sau đó hẫ đi vào vấn đề chính: “Bởi vì Dâm Thư là đặc thù thư dành cho đàn ông, hoặc có thể nói là phế thư, mặc dù nó nằm trong thập đại thiên thư, nhưng chỉ có tác dụng trong việc xxx, cho nên không có sức mạnh nghịch thiên như tử thư hay thể thư.”

Nói tới đây, Lý Thất Dạ sắc mặt đỏ lên, âm thanh đột nhiên trở nên khàn khàn, nhỏ giọng nói: “Dâm Thư mặc dù gọi là phế thư, nhưng nó có ba công dụng chính, những công dụng này người cũng đừng xem thường nó.”

- Công dụng thứ nhất:

+Có tác dụng giống tử thư, nhưng hoạt động có chút khác biệt, nếu tử thư là dùng chết để đổi lấy thiên duyên, thì dâm thư đó chính là chịch để đổi thiên duyên.”

Trong dâm thư tương truyền một câu: nhất bách chịch tích nhất duyên, nhất thiên chịch hóa nhất vật, nhất vạn chịch hoán nhất sinh, thập vạn chịch đỉnh Thương Thiên!

-Chịch 100 gái còn trinh: gặp được tiểu cơ duyên.

-Chịch 1000 gái còn trinh: gặp được đại cơ duyên.

-Chịch 10.000 gái còn trinh: gặp được thiên đại cơ duyên.

-Chịch 100.000 gái còn trinh: gặp được siêu cấp thiên đại cơ duyên.

-Công dụng thứ hai: Nếu nói tử thư là khiến thân thể tam hồn phân ra (bất tử), chỉ cần một giọt máu thì liền có thể hồi sinh lại, thì Dâm Thi cũng y như vậy, nhưng nó càng tà dị hơn là:

+ Chỉ cần còn một giọt tinh trùng trong cơ thể người phụ nữ, liền cho dù hết tuổi thọ cũng có thể luân hồi, lợi dụng người nữ đó làm đại môi giới, hồi sinh trở lại nhân gian, loại này hồi sinh vẫn mang trí nhớ cùng giới tính kiếp trước, chỉ là sức mạnh toàn thân giảm 1/10 thôi.

Nhưng điều kiện để hồi sinh rất đặc thù: bên trong người nữ phải có hơn 1 triệu con TINH BINH mới có thể kích hoạt hồi sinh được.

-Công dụng thứ ba, cũng chính là công dụng chỗ kinh khủng nhất của dâm thư.

+Càng chịch nhiều gái, khí vận càng lớn, bởi vì khi chịch, hai người nam nữ âm dương liên kết với nhau, tạo thành vật bồi bổ cho Dâm Thư, từ đó Dâm Thư sẽ lấy khí vận của nữ đem đắp qua cho nam, đây coi như là một phần tạ lễ của Dâm Thư.

Khí vận, có thể hiểu nôm na là vận may, vận may loại này vô hình, không ai có thể lý giải rõ nó là gì, chỉ có những đứa con của thượng thiên, mới mang khí vận lớn.

Ví như một thanh niên nghèo F.A điếu ti VN, đột nhiên khí vận bạo phát, thế là bỗng nhiên có một ngày hăn ngẫu nhiên dò trúng giải độc đắc JackPot, ăn hơn 92 tỷ VNĐ, thế là từ nghèo khổ điếu ty thanh niên biến thành tỷ phú trẻ tuổi nhất Việt Nam.

Hoặc một ví dụ điển hình rõ ràng hơn, một con chó đang liếm đít vệ sinh cho bạn thân(dog x dog), sau đó bởi vì cục sh!t có siêu năng lực, con chó

đang liếm kia bất ngờ liếm dính phải, thế là nó từ một con chó bình thường trở thành super dog biết đi, biết nói như trong truyền thuyết.

Bởi vậy có thể thấy khí vận tầm quan trọng thế nào, hơn nữa khí vận còn được xếp nằm trên cả nhân quả.

Minh Hạo nghe Lý Thất Dạ nói xong, sắc mặt có chút hắc, nhưng trong lòng vui mừng như điên, cái này chẳng khác nào như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Khi có Dâm Thư, hẳn như hồ thêm cánh, nghĩ tới nhiệm vụ hắc ám trận doanh chịch toàn bộ gái cùng cuốn huyền diệu dâm thư này kết hợp, hai mắt nổi lên ánh lửa nóng, hẳn liên tục cúi đầu, nói: “Cám ơn Lý Thất Dạ tiền bối.”

“Đi thôi, bọn hắn còn đợi chúng ta.” Lý Thất Dạ phất phất tay, vẻ mặt không sao cả cười nói.

“Vâng thưa tiền bối.” Minh Hạo gật đầu, cung kính tạ lễ một cái.

Sau đó cả 2 người đạp bước hư không, trở về phi thuyền Zero I

...

“Chủ nhân, ta vừa nhận được tin từ bộ hạ truyền đến, Minh Hạo phi thuyền cùng toàn quân đột ngột rút lui, có dấu hiệu kỳ quặc trong đây.” Lucifer vừa nhận được tình báo truyền đến, hẳn nhanh chóng báo cáo cho Zenlony biết.

“Rút toàn bộ?” Zenlony nghe vậy đầu lâu quay lại, hai hóc mắt trống rỗng nhìn Lucifer hỏi.

“Vâng thưa chủ nhân, toàn bộ rút.” Lucifer gật đầu nói.

Ngồi trên ghế Nỹ Hoan không nói gì, chỉ là hứng thú lắng nghe, muốn xem hai người xử lý chuyện này ra sao.

Zenlony một hồi trầm tư sau, hắn cuối cùng quyết định truy giết Minh Hạo đến cùng: “Minh Hạo, người này không thể để hắn sống thêm được, nếu để hắn có thời gian phát triển tiếp thì đối với chúng ta sẽ vô cùng nguy hiểm.

Lucifer, người ra lệnh cho toàn quân bằng mọi giá phải đuổi bắt, giết hắn cho ta!”

“Vâng thưa chủ nhân.” Lucifer cung kính lui sang một bên, cầm lên máy truyền tin liên lạc...

Zenlony quay qua, nhìn Nỹ Hoan, lạnh lùng hỏi: “Người có thể triệu tập toàn bộ trùng tộc đại quân bao vây phi thuyền mẹ của tên thiếu niên Minh Hạo được chứ?”

“Được” Nỹ Hoan thoải mái đáp ứng một câu, sau đó nàng nhắm mắt lại...

....

Phi thuyền ZERO I

“Cảnh báo, cảnh báo, có quân địch số lượng rất đông, dự đoán có hơn 100 tỷ trùng tộc, tất cả phương hướng đều bị trùng tộc bao vây, xin ngài đưa ra chỉ thị.”

“Cảnh báo, cảnh báo, có quân địch số lượng rất đông, dự đoán có hơn 100 tỷ trùng tộc, tất cả phương hướng đều bị trùng tộc bao vây, xin ngài đưa ra chỉ thị.”

“Cảnh báo, cảnh báo, có quân địch số lượng rất đông, dự đoán có hơn 100 tỷ trùng tộc, tất cả phương hướng đều bị trùng tộc bao vây, xin ngài đưa ra chỉ thị.”

Hệ thống trí nhân tạo ZERO I vang lên liên tục cảnh báo.

Nghe âm thanh, mọi người không có sợ hãi như lúc này, bởi vì khi này hai người Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ đã trở về.

Nhìn hai người an toàn trở về, đám người không khỏi thở phào một hơi.

Lý Tôn Dạ thấy cha cùng ‘tướng công’ trở về, trên mặt không khỏi hiện lên vui mừng, bởi vì khi này Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ sóng vai trở về, hơn nữa trên mặt mang nụ cười vui vẻ, nàng liền biết Minh Hạo thành công.

Minh Hạo đứng trong buồng lái, nhìn mọi người cười nói: “Mọi người đã chuẩn bị sẵn sàng cho chiến tranh vũ trụ chưa!?”

“Rồi!” Đám người nghe Minh Hạo nói, máu nóng trong người sôi lên, đồng thanh đáp.

“Tốt, hiện tại ta sẽ phân cho mọi người từng nhiệm vụ...”

Minh Hạo bắt đầu phân chia ra, các người già – trẻ em sẽ ở vòng trong, phụ nữ ở ngoài, còn các đàn sẽ sát cánh cùng phụ nữ....

Minh Hạo cùng Lý Thất Dạ, Kaguya hay Narede, Lý Tôn Dạ liền bảo vệ các vòng ngoài cùng để bảo vệ bên trong...

Còn những người già, trẻ em, phụ nữ không có sức chiến đấu, Minh Hạo sẽ phát cho mỗi người cây súng nhắm để bắn từ xa.

Sắp xếp xong hết thảy, Minh Hạo liên lạc với hệ thống starcraft, đem toàn bộ unit BattleCruise điều động bay ra ngoài.

.....

Tình không bên ngoài.

Từng chiếc khổng lồ phi thuyền từ thân thuyền mẹ ZERO I bay ra, tiếp đó là một đám phi thuyền không người lái, sau cùng là các chiếc Medivac chở theo Siege Tank...

“Chú!”

“Chú!”

“Chú!”

“Chú!”

“Chú!”

“Chú!”

Đám Battle Cruise thuyền bay ra, bên ngoài bọn chúng bao bọc màn điện tử bảo vệ, khi đụng độ với đám trùng tộc khổng lồ, từng luồng laser hủy diệt bắn lên đám trùng tộc, mỗi chiếc như vậy là hơn 10 con trùng tộc khác nhau bị laser thiêu đốt chết.

Các trùng tộc cũng là nhanh chóng phản công lại, bọn nó dùng ưu thế số lượng kinh khủng găm nhắm lấy màn điện tử bảo vệ, sau 10 giây, phi thuyền Battle Cruise nổ nát bầy.

Mà ở 10 giây đó, một chiếc Battle Cruise đã giết chết hơn 100 con trùng.

Có thể nói hai bên bất phân thắng bại.

(G9)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Biến Mất

Minh Hạo phát cho mỗi người cây súng nhắm, sau đó phân thân ra từng cái, đứng bên cạnh bảo vệ bọn hắn.

Còn Lý Thất Dạ bày trận pháp xung quanh, công dụng chính dùng để phòng ngự.

Làm xong bố trí, Minh Hạo, Lý Thất Dạ, Narede, Lý Tôn Dạ, Kaguya, mỗi người chia ra 5 phía khác nhau.

Minh Hạo nhìn trước mặt đám trùng tộc đếm không hết xuể, thần sắc hiện lên khinh miệt, con mắt rinnegan chuyển động, bộ xương khổng lồ susanoo hiện lên, một tay cầm katana, chậm rãi giơ lên katana, nhẹ nhàng chém một nhát về phía bọn chúng.

“Phốc”

Đám trùng tộc bị thanh katana chém trúng, hóa thành đám thịt nhầy như nhớt, sau đó bị ngọn lửa amaterasu đốt cháy thành tro bụi, một giọt máu cũng không để lại.

...

Kaguya đứng giữa thiên khung, mái tóc trắng dài phất phới, hai mắt trắng đã lạnh lùng nhìn phía trước đám trùng tộc.

Nàng thần sắc bình tĩnh không sợ hãi, bước chân tiến về phía trước, xung quanh nàng 1m phía trước như có vô hình lực đẩy, nàng đi tới đâu, đám

trùng tộc không thể tiến lại gần được, khi này, nàng khẽ quát yêu kiều một tiếng: “Chết!”

Hai mắt trắng dã byakugan phát động, từng cái gân xanh trên trán nàng hiện lên.

Chỉ thấy lấy nàng làm trung tâm, lực đẩy khổng lồ lan tràn ra xung quanh, đám trùng tộc trong nháy mắt bị lực đẩy nghiền ép, hóa thành bãi máu...

....

Narede nhìn đám trùng tộc bao vây xung quanh, hai mắt màu tím rinnegan xoay chuyển, nàng giang hai tay ra, lạnh lùng nói: “Thần La Thiên Chinh!”

“Ầm!”

Lời vừa dứt, xung quanh đám trùng tộc bị lực đẩy nghiền ép thành phần thịt...

Narede chưa dừng lại đó, nàng hai tay gồng cong lại, bàn tay làm hình nắm đấm, sau đó hai tay đánh về phía không gian hai bên.

“Cờ~Crắc!~!” Âm thanh như gương bể vang lên, từng vết nứt không gian lan tràn như mạng nhện.

Hai bên không gian lực chấn động bắn ra, đám trùng tộc hai bên không gian nhận phải lực chấn động, trong cơ thể nội tạng, xương cốt, máu thịt trong giây lát toàn bộ nổ nát bấy...

...

Lý Thất Dạ nhìn cũng không nhìn, hẩn nhằm mắt đi tới phía trước trùng tộc, địa phương Lý Thất Dạ đang đứng hiện lên hào quang, chỉ thấy đám

trùng tộc bỗng nhiên tốc độ chậm như ốc sên, sau một giây, ‘ba’ một tiếng, toàn bộ thân thể bọn chúng bể ra, hóa thành đám thịt máu.

Trọng mạn lĩnh vực, đây là thời điểm Phi Tiên thể cùng Trấn Ngục Thần Thể đối lập sinh ra lĩnh vực, tuyệt đối lĩnh vực, ở chỗ này, nặng vô lượng, chậm vô hạn, ở chỗ này, thời gian là đảo nghịch!

....

Lý Tôn Dạ nhìn thấy mọi người đại phát thần uy, trong người không khỏi cảm thấy sôi trào, nàng nhanh chóng lấy cây cung sau lưng ra, đem tiễn gài lên cây cung.

Nhắm một mắt, làm tư thế bắn cung, kéo dẫn cung ra, sau đó thả tay ra.

“Vù!”

Trong nháy mắt, một tiễn bắn ra.

Một tiễn này có thể nói vô song tuyệt bì, một tiễn kinh thiên diệt địa, một tiễn khiến chư thần sợ hãi, thần ma tránh lui.

“Ầm!”

Mũi tên đi qua đâu, nơi đó không gian như tờ giấy trắng, dễ dàng bị mũi tên xé rách, tạo thành từng cái hố đen đáng sợ.

“Phốc!”

“Phốc!”

“Phốc!”

Toàn bộ trùng tộc hóa thành đám máu thịt rơi rớt xuống không trung.

Đến khi giết hơn 36 tỷ trùng tộc mũi tên mới biến mất.

Hư không nhuộm đỏ, nơi nơi biến thành biển máu, trông như

Đám người khi thấy cảnh này, ngoài trừ Lý Thất Dạ cùng Minh Hạo về mặt bình tĩnh như biết trước, còn lại người trên mặt hiện lên kinh ngạc, khó có thể tin, rung động.

“Đây...chính là vợ mới của Hạo ca à!? Thực lực thật kinh khủng!”

Một người vợ Minh Hạo thấy cảnh này, trong lòng hiện lên kinh ngạc, miệng há thành chữ O, hai mắt ngôi sao vàng nhỏ nổi lên, như nhìn thấy thần tượng đồng dạng.

Đám người ngây ra một chút, sau đó bọn hắc nhanh chóng lấy lại tinh thần, càng ra sức chém giết trùng tộc hơn, như không muốn bỏ thua Lý Tôn Dạ.

5 phút sau, toàn bộ trùng tộc hoàn toàn bị đám người thanh lý sạch sẽ, không còn một con.

Ngoài trừ cấp bậc Vương Giả trở lên, còn lại người đều mồ hôi tràn trề nhễ nhại, nhưng bọn hắc khỏe miệng nở nụ cười vui tươi, phấn khích.

Nhất là đám hậu cung của Minh Hạo, các nàng mặc dù thân thể mệt mỏi, tay chân bủn rủn, nhưng cảm thấy rất là vui vẻ, đây là lần đầu tiên các nàng ‘đánh nhau’ vui vẻ đến thế.

Lúc này, từng con quái vật xuất hiện, trong tầm mắt mọi người.

Minh Hạo thấy quái vật xuất hiện, lại nhìn xung quanh, thấy đám người thần sắc mệt mỏi, hắc nhanh chóng nói: “Mọi người chắc đã mệt, đi vào thuyền đi, còn lại giao cho bọn ta.”

“Tốt, chúng ta vào trong, các người ở lại cẩn thận.” Đám người nghe vậy gật đầu nói, dù sao Minh Hạo cho bọn hắc ra đánh một trận là cảm giác

thỏa mãn rồi, với lại hiện tại bọn hắn đúng là cảm thấy có chút mệt, ở đây người ít nhất giết được mấy trăm ngàn, người nhiều nhất giết được một, hai triệu con trùng, hơn nữa ở lại đây không những không giúp ích được gì cho Minh Hạo, mà còn kéo chân sau của hắn.

“Hạo ca, người ở lại cẩn thận.” Tuyết Linh Nhi đi tới, nàng dịu dàng nắm tay hắn, ôn nhu nói.

“Ừm, ta biết rồi, Linh Nhi vào trong đi.” Minh Hạo mỉm cười, nhẹ nhàng hôn lên môi nàng một cái, ôn nhu nói.

Tuyết Linh Nhi được Minh Hạo hôn, hai má hồng hồng, vội vàng gật đầu, sau đó bước lên thuyền.

Minh Hạo nhìn bóng lưng Tuyết Linh Nhi thở dài một hơi, thông qua cuộc nói chuyện ngắn ngủi, hắn có thể nhận ra Tuyết Linh Nhi cảm xúc buồn bã, cô đơn, có thể là những ngày gần đây hắn quá ít quan tâm đến nàng...

Trong lòng âm thầm thề, từ nay về sau sẽ quan tâm nàng hơn, ít hoa bướm ong trăng ở ngoài...

“Hạo ca, thật không công bằng, chúng thiếp nữa.” Ở khi Minh Hạo nghĩ vu vơ, một đám âm thanh như chim hoàng yến vang lên.

Minh Hạo nghe âm thanh, giật mình quay người lại, trước mắt là đám mỹ nữ hơn 60 người mỹ nữ, ánh mắt các nàng mong đợi nhìn về phía hắn.

“Àch...” Minh Hạo mắt nhìn đám người, sắc mặt có chút đen, hơn 60 người, như vậy hôn đến khi nào xong a.

Trầm tư nghĩ nghĩ một lúc, hắn liền nghĩ ra một cách giải quyết.

Hai tay nhanh chóng kết ấn, một giây sau, hơn 60 cái phân thân y chang Minh Hạo xuất hiện, sau đó bọn hắn chia ra, thực hiện nhiệm vụ hôn môi.

Xử lý xong đám mỹ nữ, Minh Hạo không khỏi thở phào một hơi như trút được gánh nặng.

Lý Thất Dạ cùng Lý Tôn Dạ thấy cảnh này có chút nhú mày, tỏ vẻ khó chịu, nhưng hai người không nói gì.

...

Đám người rời đi, chỉ còn lại ba người ở đây: Minh Hạo, Lý Thất Dạ, Lý Tôn Dạ.

Narede cùng Kaguya hai mẹ con rất muốn ở lại phụ giúp Minh Hạo một tay, nhưng bởi vì hai người tới ngày ra máu, cho nên...

Nhìn đám quái vật khổng lồ tiên tới, Minh Hạo, Lý Thất Dạ, Lý Tôn Dạ ba người nhìn nhau, Minh Hạo nhìn hai người, hỏi: “Ai tới?”

“Để ta.” Lý Thất Dạ bình thản nói.

Hai người Minh Hạo, Lý Tôn Dạ gật đầu, sau đó cùng nhau lui ra sau vài bước.

Lý Thất Dạ đi tới phía trước, hắn quay đầu lại nhìn Minh Hạo, cười nói: “Người nhìn.”

Minh Hạo gật đầu, nghiêm túc nhìn phía trước, như học sinh thụ lễ.

Chỉ thấy Lý Thất Dạ nhẹ nhàng chỉ tay một cái về phía trước.

Luồng sáng màu trắng từ trong tay hắn bắn ra, ánh sáng bay đến đám quái vật phía trước.

“~!!!!”

“Kétttt”

Âm thanh như tiếng cánh cửa sắt va chạm vang lên.

Hư không như bị chôn vùi bởi tia sáng này, toàn bộ thời không bị đánh phải, bỗng nhiên trở thành một nơi trắng xóa, không còn bất cứ thứ gì cả, giống như bức tường máu trắng trống trơn không màu.

Chỉ thấy đám quái vật bị tia sáng chiếu vào, toàn bộ đột ngột bốc hơi biến mất, giống như bọn chúng chưa từng xuất hiện trên thế giới này vậy.

...

Một chiêu này của Lý Thất Dạ làm Minh Hạo rung động tâm can.

Chiêu này nên diễn tả thế nào? Nó không phải hủy diệt, mà chính là khiến vạn vật bên trong đánh phải biến mất.

Dùng sharingan 12 câu ngọc của hắc quan sát, khi ánh sáng đi qua, toàn bộ vật chất bên trong, bao gồm thời gian, không gian đều lập tức biến mất.

Minh Hạo có thể phát tay dễ dàng hủy diệt thời gian, không gian, hoặc là điều khiển nó, nhưng không thể làm nó biến mất hoàn toàn.

Bởi vì đó chính là pháp tắc, pháp tắc có thể thay đổi, nhưng không thể biến mất, cho dù có hủy diệt nó đi nữa, nó cũng có thể nhanh chóng phục hồi trở lại.

....

Sorry mấy bác, hôm nay tác bỗng nhiên nhức đầu quá, viết dc mấy chữ thì...nhức đầu, nên tốc độ rùa lắm, mai tiếp nha, khuya k có chương khỏi hóng, G9 ALl@@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Bí Mật Vũ Trụ

Nữ Hoan mở mắt ra, sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy dữ dội, trong mắt sát ý trào ra, nàng quay đầu nhìn về Zenlony, âm trầm nói: “Người lừa ta!”

Zenlony cùng bên cạnh người hầu nghe vậy, khuôn mặt cứng đờ, hẩn quay qua nhìn Nữ Hoan, trầm giọng hỏi: “Ta lừa người cái gì?”

“Không phải tên kia Minh Hạo duy nhất trên truyền thuyết!” Nữ Hoan hai mắt âm hàn, lạnh lùng nói.

“Cái gì!?” Zenlony khuôn mặt cứng ngắt lạnh lùng không giữ được hình tượng nữa, hẩn vội vàng bật dậy, một bộ dáng khó tin, kêu lên một tiếng.

Nữ Hoan thân hình đầy đã lóa lổ đứng lên, khuôn mặt nàng âm trầm như muốn chảy nước, nói: “Ta với người, từ nay về sau không hợp tác gì nữa, kể cả thứ kia, ta cũng không cần.”

Nói xong, nàng xoay người rời khỏi phòng.

Cũng không thể trách nàng như vậy, đám trùng tộc kia chính là 2-3 đời các nữ hoàng trùng tộc xây dựng lên, tích góp, vậy mà chỉ trong vòng một ngày toàn diệt...

Bây giờ chỉ còn sót lại vài chục con..

...

Zenlony nhìn Nữ Hoan rời đi, hẩn trầm mặc không nói.

Suy nghĩ nửa ngày, lúc này hắn mở miệng ra lệnh: “Lucifer dùng tốc độ nhanh chạy đi.”

Lucifer cung kính gật đầu, nói: “Vâng thưa chủ nhân.”

“Đi đâu vậy?”

Lúc này, một âm thanh trẻ tuổi vang lên, khiến hai người theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Xuất hiện trong tầm mắt là một người thanh niên tuấn tú, tóc đen nhánh, đôi mắt sáng như sao trời, khí chất lạnh lùng như hàn băng.

Nhìn thấy người thanh niên này, Zenlony ánh mắt co rút, hắn trầm giọng nói: “Người chính là Minh Hạo? Không nghĩ người lại trẻ tuổi đến thế, ta tên là Zenlony, tổng chỉ huy liên minh hắc ám.”

Minh Hạo hai mắt lạnh lùng nhìn bộ xương không nói gì, mặc dù hình dáng Zenlony rất kinh dị, nhưng đối với hắn cũng chỉ là một dạng sinh vật có tính mạng cùng trí tuệ mà thôi.

“Ta không cần biết người là Zen Loz Ny hay cái chó má gì, nhưng người dám giết ông nội của ta thì cho dù có giết người ta cũng chưa thấy đủ.”

Minh Hạo lạnh lùng nói, sau đó hắn không để ý những người ở đây, hắn tự nhiên biến thân thành Super Saiyan Momoshiki Super Legend.

Nhìn thấy Minh Hạo bộ dáng thay đổi, Zenlony cùng Lucifer không khỏi ngẩn người.

Minh Hạo hai mắt trắng, bên trong không một chút xíu tình cảm ba động, đó là một đôi mắt như cỗ máy giết người, lạnh lùng đến vô cảm, đầu tóc vàng chia ra sau, để dài đến chân, cả người cao lớn hơn, bắp thịt nhô ra, nhất là nơi ngực, nhìn vô cùng săn chắc...

“Ta sẽ cho các người hối hận vì dám giết ông nội của ta.”

Minh Hạo giọng nói lạnh lẽo đến vô cảm, âm thanh giống như từ cửu u địa ngục sâu thẳm vang lên, khiến Zenlony cùng Lucifer cảm giác cả thân thể bọn hắn như rơi vào hầm băng.

...

“Thời Gian Quay Ngược.”

“Thời Gian Quay Ngược.”

“Thời Gian Quay Ngược.”

Hai người cứ như con chó đẻ bị Minh Hạo liên tục hành hạ, đánh cho rơi rớt các bộ phận cơ thể, sau đó tiếp tục cho bọn hắn ‘hồi sinh’ trở lại như trước.

Đây là loại ngược đãi, tra tấn tinh thần cùng thể xác vô cùng tàn nhẫn.

Khi này, Zenlony cùng Lucifer mặc dù không biểu hiện cảm xúc, nhưng có thể thấy được thân hình bọn hắn đang run rẩy nho nhỏ.

10 tiếng sau.

Hành hạ hai người xong, hoàn toàn giải tỏa mối hận trong lòng. Minh Hạo không tiếp tục lãng phí thời gian, hắn nhìn hai người nằm trên mặt đất như con chó chết, âm lãnh cười nói: “Hiện tại các người có thể chết rồi,,à các người không có linh hồn, cho nên đừng lo lắng, các người sẽ không cần xuống địa ngục để đầu thai, ta sẽ cho hai người lập tức ‘siêu sinh’ ngay.”

Dứt lời, tay ngưng tụ đoàn bong bóng màu trắng, đánh vào ngực hai người.

“Cờ -Crắc” Âm thanh như kính bể vang lên, thân thể Zenlony, Lucifer xuất hiện từng vết rách chẳng chịt như mạng nhện, một giây sau, hai tên cơ đảo mắt qua thể bị chia thành nhiều khối.

“Xích xích xích”

Minh Hạo giết xong hai người, xoay người, dự định rời đi, nhưng lúc này âm thanh kỳ lạ vang lên, hắc ngoáy đầu nhìn lại, chỉ thấy Zenlony cơ thể bị chia làm nhiều khối đột nhiên chồng chất lên nhau, đáng vẻ đang hồi phục trở lại.

“Hồi phục? Bất Tử.” Minh Hạo sửng sốt một chút, tiếp đó, hắc đi tới, hai mắt mở to ra, chăm chú nhìn về cơ thể Zenlony.

Đôi mắt này có thể thấy được từng đường tơ nhện mà người thường không thể thấy, những đường tơ nhện này chính do pháp tắc tạo thành.

Hiện tại Minh Hạo đang trong trạng thái Super Saiyan Momoshiki Super Legend, một trạng thái mạnh nhất, nó còn trên cả thần linh.

Trạng thái cho phép người biến có sức mạnh kinh khủng, thậm chí dù là một người bình thường không có một chút sức mạnh nào, chỉ cần ở trạng thái này, liền có thể cuồng vọng xưng vô địch.

Trạng thái này gọi là cấm kỵ, đáng tiếc, duy nhất chỉ có Minh Hạo cùng Narede mới nắm giữ được.

Narede chính là nhân bản của Minh Hạo, có thể nói là nắm giữ sức mạnh y chang không khác chút nào, nhưng bởi vì trong lúc ‘chế tạo’ bị xảy ra trục trặc, dẫn đến tính cách, giới tính của nàng bị sai lệch.

...

Lúc này, theo mắt Minh Hạo nhìn vào, chỉ thấy bên trong cơ thể Zenlony có hàng trăm triệu có đám sâu bọ di chuyển, bọn chúng có khắp cơ thể Zenlony, tay, chân, miệng, đầu...

Bọn chúng như đang trao đổi thứ gì đó, sau đó các bộ phận bắt đầu ghép nối lại với nhau.

Minh Hạo thấy vậy, trầm tư một lát, nghĩ đến ông nội mình...

Ở một năm trước, từ khi hắc lên thống soái liên bang, lập tức không chút do dự dùng quyền hạn của mình để xem các thông tin mật, trong đó có vụ chết của Kim Hải được ghi lại.

Được biết khi đó Hàn gia, Nguyễn gia, Ngô gia phản bội.

Trong đó một phó thống soái, cũng chính là Hàn Diệp cũng là phản bội.

Nhưng trong điều tra không ghi lại, lý do vì sao Kim Hải lại cho nổ tung toàn bộ căn cứ.

Hiện tại, hắc đã rõ ràng mọi việc.

“Hừ! Tà vật, chỉ dựa vào mấy con trùng mà muốn sống lại!?”

Minh Hạo hừ lạnh một tiếng, tay bắt lấy một con sâu từ cơ thể Zenlony, đem nó bỏ vào cái lọ, sau đó tay phải ngưng tụ ra thanh kiếm màu đen katana Amaterasu, đâm vào cơ thể Zenlony một nhát.

“Xì xì xì” Bị thanh kiếm amaterasu đâm vào, cơ thể Zenlony bốc khói dữ dội, chỉ thấy cơ thể hắc bị ngọn lửa màu đen amaterasu thiêu cháy, đến khi chỉ còn lại cái đầu lâu, Minh Hạo nhanh tay nắm lấy đầu của hắc, hai mắt nhắm lại, thì thầm nói: “Ningendo!”

...

10 phút sau, Minh Hạo mở mắt ra, trên mặt hiện lên thần sắc khó tin.

“Đây là...đây là...vũ trụ này, thật sự không nghĩ đến nó lại có bí mật như thế....

Vũ trụ này chính là thuộc về hạ cấp vị diện, cho nên có thể nói rất yếu ớt.

Tại vũ trụ này, có một thông đạo liên quan đến việc phi thăng lên giới trên, nhưng dường như thông đạo bị phong ấn chặt, khiến cho việc phi thăng cản trở...

Zenlony thuộc chủng tộc ZenSkull, chính là một chi nhánh nhỏ của Ma Tộc còn sót lại, nhưng bởi vì gặp chuyện nào đó mà ở 3000~ năm trước rơi xuống vị diện cấp thấp này...

Trong vũ trụ còn có một bí mật khác...đó là... ”

Minh Hạo khòe miệng cong lên, mỉm cười vui vẻ, trong lòng hẳn rất muốn ‘khám phá’ bí mật của vũ trụ này, nhưng hiện tại quanh thân còn nhiều sự vụ bận rộn còn chưa giải quyết.

Nghĩ xong, hẳn không chút do dự vận chuyển chấn động năng lực, truyền vào tay phải.

“Cờ- Crắc!”

Âm thanh kính bể vang lên, đầu lâu Zenlony trong nháy mắt bị nứt ra thành từng mảnh.

Minh Hạo chưa dừng lại đó, chỉ nghe hẳn từ trong miệng thốt ra 4 chữ như vàng như ngọc: “Thời Không Hủy Diệt!”

Lời nói vừa dứt, trong tích tắc, toàn bộ khu vực Minh Hạo đang đứng bỗng nhiên xuất hiện vòng xoáy khổng lồ, cắn nát mọi thứ xung quanh nó.

Cho dù là thời gian hay không gian, mọi vật tại đây toàn bộ trong nháy mắt bị vòng xoáy này hủy diệt, hóa thành cát bụi rơi rớt trong hư không....

....

“Đã xử lý xong?” Lý Thất Dạ đứng tại hư không, thấy Minh Hạo xuất hiện hần cười hỏi.

“Đã!” Minh Hạo gật đầu cười, cung kính thi lễ với Lý Thất Dạ một cái, nói: “Cám ơn tiền bối ra tay giúp đỡ.”

“Việc nhỏ, ta hiện tại là cha vợ người rồi, không cần khách khí, kêu ta tên ta là được rồi.” Lý Thất Dạ lắc đầu phất phất tay, cười nói: “Ta trở về thế giới kia, người nhớ chăm sóc con gái ta cẩn thận, nếu nàng mất một sợi lông nào ta liền tính sổ với người trước.”

Nói xong, hần không để ý tới Minh Hạo phản ứng liền biến mất, chỉ để lại Minh Hạo cười khổ một mình.

“Đi thôi tương công.”

Lúc này, Lý Tôn Dạ sắc mặt hồng hào đi tới, ôn nhu nắm tay hần.

“Ừm, đi” Minh Hạo gật đầu mỉm cười, hai người sóng vai thuận di rời đi, trở về phi thuyền ZERO I.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Nicole Âm U

Sau khi xử lý xong Hắc Âm Liên Minh, trả thù cho ông nội, sắp xếp cho Lý Tôn Dạ ở chung phòng cùng đám hậu cung, ít nhất cho nàng cùng đám hậu cung trao đổi, yêu thương, hiểu rõ lẫn nhau đi, bớt tương lai hậu cung đánh nhau vì một ít chuyện nhỏ nhặt dẫn đến chuyện không đáng có.

Sau đó hắn quyết định đi đến phòng tiểu loli Nicole thăm nàng.

Minh Hạo đứng trước cửa phòng Nicole, do dự hồi lâu sau, hắn rốt cuộc quyết định giải quyết chuyện này, tay bấm nút chuông phòng.

“Bíp bip bip!”

10 giây, 1 phút, 10 phút...chưa thấy động tĩnh gì, Minh Hạo bấm thêm một cái.

“Bíp bip bip!”

...

10 phút trôi qua, chưa thấy động tĩnh, Minh Hạo trong lòng có chút thất vọng.

“Để nàng tĩnh dưỡng một thời gian đi, dù sao cú shock bị hiếp râm tinh thần là quá lớn với nàng, một cô bé mới 9 tuổi...”

Phải biết, chiêu kia sharingan là đưa nàng vào 1000 năm bị ‘chịch’ liên tục... hơn nữa còn là bị ‘hiếp’ 24 trên 24 giờ.

Mặc dù chỉ là đưa nàng vào ảo cảnh, không có thật, nhưng như vậy là quá kinh khủng với nàng.

“Két...”

Minh Hạo thở dài một cái, dự định rời đi, lúc này cánh cửa mở ra.

“Vào đi.” Âm thanh trong trẻo vang lên, đứng trong phòng tiểu loli Nicole ánh mắt lạnh lùng nhìn Minh Hạo nói

Minh Hạo bất ngờ nhìn đôi mắt nàng, hoàn toàn đã mở ra, ý nghĩa Nicole hoàn toàn không còn mù như trước.

Đó là đôi mắt tròn đen lóng lánh, đôi mắt như biết nói, khiến người ta muốn đi tới ôm ấp nàng, nhưng có điều đôi mắt hoàn toàn mất đi tính vui vẻ, hoạt bát như những đứa trẻ khác.

Minh Hạo nhanh chóng lấy lại tinh thần, hẩn gật đầu, thấy nàng hai mắt lạnh lùng nhìn mình không có vẻ thân thiết, hẩn có chút miễn cưỡng mỉm cười vui vẻ, đi vào phòng.

“Người có chuyện gì mà đến đây?” Nicole đóng cửa lại, quay qua nhìn Minh Hạo, âm thanh lạnh lẽo hỏi.

Minh Hạo chân thành nhìn nàng, thân thiết cười nói: “Ta đến đây để thăm người.”

“Thăm ta?” Nghe Minh Hạo nói, Nicole cười một tiếng, nụ cười u buồn cô đơn, nàng lạnh lùng nhìn Minh Hạo, nói: “Người không cần giả vờ giả vịt, người tới đây chính là muốn chịch ta để thỏa mãn thú tính của người thôi, ta nói đúng không?”

Lần này Minh Hạo hoàn toàn ngây người. Hai mắt không tin nhìn chăm chăm trước mặt thân hình nhỏ nhắn xinh xắn Nicole.

Nàng...nàng chính là Nicole mà hần từng quen biết ư?

Từng là ngây thơ, vô tà, hiền lương, giờ đây lại biến đổi...lạnh lùng, lời nói dâm tục...

Bỗng nhiên, Minh Hạo cảm thấy mình thật sự vô cùng xấu xa...Nicole thay đổi, chính là do hần một tay tạo thành...toàn bộ lỗi là do hần.

Nhớ ngày trước, luôn luôn mỉm cười Nicole, luôn miệng kêu Hạo ca ca, luôn luôn như chó với chủ quẩn quýt với mình...Nhưng giờ đây Nicole coi mình như người xa lạ, thậm chí là kẻ thù...

Nhìn đôi mắt lạnh lùng, điệu cười u buồn, thân hình nhỏ bé cô độc..

Minh Hạo chột tay nắm lại ngực, hần chột cảm thấy tâm can của mình đau đớn vô cùng.

Nhìn cái kia thuần khiết, hiền lương Nicole hoàn toàn biến mất, thay vào thay đổi một người hoàn toàn khác, lạnh lùng, u buồn.

Minh Hạo nhắm mắt lại, không muốn nhìn trước mắt khuôn mặt Nicole nữa, nếu không, hần kìm không được nước mắt rơi xuống.

Nicole thấy Minh Hạo nghe xong mình nói nhắm mắt lại, im lặng không nói, càng cho rằng rằng lý do Minh Hạo đến đây để chịch mình càng chắc chắn, nàng ánh mắt càng lạnh lùng hơn, nói: “Người cở đồ ra đi, người cứ thỏa mãn thú tính của mình với ta.”

Giọng nói lạnh lẽo vô cảm, bên trong không có một chút tình cảm, dù là sợ hãi hay ngại ngùng, giống như chuyện nàng đang nói chỉ là một chuyện bình thường, vô vị, không đáng gì.

Minh Hạo nghe nàng nói, trái tim càng đau đớn, hai tay nắm chặt lại, có chút run rẩy.

“Xoẹt xoẹt..” âm thanh quần áo cở ra vang lên, nghe âm thanh này, Minh Hạo theo bản năng mở mắt ra nhìn, chỉ thấy trước mắt Nicole hoàn toàn trần chuồng lỏa lổ...

Thân hình nhỏ nhắn trắng, nơi ngực có chút phát triển hơi nhô ra...

Còn có cái kia bé tí khu rũng nhỏ...

...

“Ba~!”

Minh Hạo hai tay càng nắm chắc hơn, hắn không nhịn được, chạy lại trước mặt Nicole, một bàn tay đánh thật mạnh vào nàng.

“Ba~!”

“Ba~!”

“Ba~!”

Hai mắt lửa giận bùng cháy, hắn một tay kia đánh tiếp vào má nàng vài cái, mỗi cái tiếng ‘ba~’ chính là một bên, một má, một bàn tay.

“Người tại sao không quý trọng thân thể mình chứ? Người không cảm thấy xấu hổ hay nhục nhã khi nói vậy? Người nhìn vào mặt ta này, giống cầm thú lắm sao? Ta đã nói ta đến thăm người chứ không phải đến đây để chịch người!!!”

Minh Hạo càng nói, lửa giận càng lớn, tay lại không tự chủ tát vào mặt nàng vài cái.

“Ba~!”

“Ba~!”

“Ba~!”

...

“Àch, ta xin lỗi, ta quá nóng, không kiềm chế được.”

Tán xong vài cái vào mặt Nicole, rốt cuộc Minh Hạo bình tĩnh trở lại, nhìn lại, thấy khuôn mặt Nicole xinh xắn hoàn toàn đổi dạng, nguyên cái khuôn mặt sưng phù như một con heo mẹ, hai bên má nơi đỏ, nơi tím, nhìn không ra mặt người như trước.

“Oa~!” Minh Hạo vừa dứt lời, bỗng nhiên Nicole òa khóc một tiếng, nước mắt, nước tiểu, nước mũi không tự chủ chảy ra.

“A, ta xin lỗi, bởi vì ta quá tức giận khi thấy người thay đổi như vậy...” Minh Hạo xấu hổ gãi gãi đầu nói.

“Người đừng khóc, ta cho kẹo này...”

“A, xem này, ta có quà cho người...”

Nhưng Minh Hạo nói cái gì đều vô ích, Nicole cứ đứng tại chỗ òa khóc, lệ rơi đầy mặt, Minh Hạo nhìn nàng cả mặt đầy nước mắt cùng khuôn mặt sưng phù, càng thấy nàng giống như con heo mẹ bị con heo đực chịch rồi bỏ rơi, ở thế kỷ 21, người ta còn gọi là nước mắt của heo....

Đây là câu thành ngữ, dành cho các đối tượng gái bị chơi đến tàn chim bại liễu, nhưng gái đó có tình cảm với anh A, nhưng anh A lại vô tình, lạnh lùng bỏ đi, thế là các gái ngồi khóc như mưa...

Thấy nàng cứ khóc không chịu nín, Minh Hạo mặc kệ quần áo mình dính nước mắt, nước mũi, nước dãi, hân ôm nàng vào lòng, bàn tay ôn nhu, đỡ lưng nàng, nói: “Đừng khóc, Nicole chúng ta ngoan nhất...”

“Hạo ca ca người là người xấu xa nhất, người lừa gạt Nicole! Nicole ghét người” Nicole vừa khóc, vừa nói.

Nghe nàng nói, Minh Hạo hai mắt sáng lên, trong chớp nhoáng, hắc nộ nộ cười để tiện vô cùng, hắc thông qua lời nói của nàng, biết nàng thái độ chuyển biến tốt, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ trong truyền thuyết SMBD là đây ư? Đánh rồi dễ, dễ rồi đánh? Hay là thử tiếp xem, dù sao Nicole được hệ thống chọn trở thành một trong Dâm Đồ, chắc hẳn không chỉ thiên phú của nàng, mà còn là ‘tư chất’ của nàng.”

Nghĩ thế, Minh Hạo một tay kia nhẹ nhàng nhéo nhéo đít nàng...

“Ah~ “ Bị Minh Hạo nhéo, tiểu loli Nicole rên rỉ một tiếng ‘ah~’ cao vút.

Minh Hạo tiếp tục lập lại verison 2 vừa đánh, vừa dễ, ôn nhu nói: “Nicole, ta thương yêu người lắm, cho nên ta mới nhéo mông đít người a, người xem, bên trong hậu cung của ta không ai được ưu ái như người...”

“Hạo ca, người lời này là thật? Người không phải gạt ta? Người chỉ thương ta thôi đúng không?”

Nicole không biết tại sao, khi Minh Hạo đánh nàng xong, bỗng nhiên nội tâm phần u ám, buồn khổ trong lòng như được giải tỏa ra toàn bộ, nó biến thành nước mắt nàng chảy ra...

Hơn nửa, trong cơ thể nàng buồn bực (hạ thân) hơn một ngày nín tiểu, rốt cuộc sau cú đánh của Minh Hạo, hoàn toàn giải phóng theo đường ***...

Sau khi toàn bộ u ám cùng buồn bực giải tỏa ra ngoài, lại bị Minh Hạo tát vào mặt vài cái, khiến nàng bỗng nhiên cảm thấy trong lòng ‘vừa sướng’ vô cùng.

Giống như được Minh Hạo cho nàng ăn kẹo đồng dạng.

Giờ lại bị Minh Hạo ‘nhéo’ cùng ‘lời nói ngon ngọt’ của hắn, khiến nàng tâm linh như bị thứ gì đó chạm tới, xúc động mãnh liệt...

...

Minh Hạo gật đầu, ôn nhu sờ sờ đầu nàng, nói: “Đúng vậy, lời ta nói là thật, ta chỉ thương người thôi, chỉ một mình người là được ta ‘nhéo’ thôi...” Nói xong, tay kia lại nhéo nhẹ nhàng kiêu kiêu nộn của nàng một cái

“Ah~~” Nicole rên một tiếng, nàng ngược đôi mắt tròn đen lung linh lên, nhìn Minh Hạo dáng vẻ giận hờn cô dâu nhỏ, chu môi nhỏ lên, nói: “Nicole tha thứ cho Hạo ca ca đó~ Người dám gạt Nicole nửa là Nicole không tha thứ cho Hạo ca ca đâu!”

“Ừ, ta sẽ không lừa gạt Nicole.” Minh Hạo nhìn nàng cười nói.

Sau đó giả bộ tay thò vào ngực, từ hệ thống lấy ra cuốn sách nhỏ.

Minh Hạo nhìn nàng, nói: “Người muốn tu luyện đúng không? Đây là quyển sách để người tu luyện, người cầm lấy đi ...” nói xong, hắn đưa nàng cuốn sách

Nicole nghe vậy tiếp tay cầm quyển sách, hai mắt tỏa sáng nhìn cuốn sách, trong mắt xuất hiện lung linh linh tính như ngày xưa, chỉ là thấy thế nào dáng vẻ của nàng cũng ‘u buồn’, không vui vẻ, ngây thơ như ngày trước.

Minh Hạo mỉm cười, sau đó không tiếc bỏ ra điểm mua sắm, từ hệ thống mua một thanh katana cùng một máy chiến đấu thực tế ảo, một con AI cấp S dành cho việc phòng thủ, một con cấp S dành cho việc tấn công.

“Đây là kiếm katana, đây là máy thực tế ảo dành cho huấn luyện...đây là AI...”

Minh Hạo chỉ tay vào từng món đồ, giới thiệu tóm tắt cách sử dụng, các chức năng cho nàng, một hồi sau, hắc nhìn nàng hỏi: “Người đã hiểu cách sử dụng toàn bộ? nếu không hiểu chỗ nào có thể hiểu ta.”

“Cám ơn Hạo ca ca, Nicole hoàn toàn đã hiểu!” Nicole gật đầu, cười nói.

“Ừ, người ở đây nghiên cứu trước đi, ta có việc rời đi.” Minh Hạo gật đầu nói.

“Hạo ca ca đi đi” Nicole gật đầu nói, nhưng mắt chăm chú nhìn cuốn sách cùng mấy món đồ của Minh Hạo để lại.

Minh Hạo thấy nàng hoàn toàn bình phục lại như cũ, hắc mỉm cười hài lòng, mở cửa phòng rời đi..

...

Nicole nhìn Minh Hạo rời đi, khoe miệng cười vui vẻ khép lại, hai mắt bỗng nhiên biến thành âm u, nàng băng lãnh mỉm cười, lấy ngón tay sờ lấy má nàng nơi ấy bị Minh Hạo nhéo, từng giọt nước từ *, tràn ra...nàng lấy ngón tay ngọc đem nhúng ướt vào, sau đó đưa vào miệng, liếm láp lấy...

“Hi hi, Hạo ca, của người vị thật ngọt, Nicole thích lắm...”

“Hạo ca, nếu ai dám đụng tới người, ta sẽ giết người đó ngay lập tức...”

Quanh thân của Nicole lúc này tràn đầy âm u hàn khí tử khí, tiếng cười của nàng tựa như ma quỷ sống lại đồng dạng...

.....

P/s: máy hư, sai máy khác viết truyện, nên có chút chậm, cáo lỗi.

+Tối nay không có chương nha.

P/s 2: bạn nào đọc kỹ chương, suy nghĩ một chút, thì sẽ thấy chỗ hợp lý ở phần diễn tả cảm tình nhân vật của Nicole, còn k ai hủ thì thôi, mình chịu @@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 127

Minh Hạo sau khi xử lý xong việc Nicole, hắn đi tới phòng đám hậu cung ở, thế là diễn ra 30 ngày, đêm điên cuồng chịch chịch chịch và chịch, từ loli đến ngư tử, từ thanh thuần mỹ nữ đến mỹ phụ, hắn đều chịch, lỗ nhỏ hay lỗ lớn hắn đều chịch, rừng già hay rừng xuân hắn cũng là chịch, da đen hay da trắng hắn cũng là chịch.....

Khi đó, khắp nơi trong phòng như bãi chiến trường đại chiến thế giới lần thứ 3, máu trắng, nước, nhớt nhớt, các mỹ nữ - mỹ phụ trần truồng nằm khắp gian phòng, âm thanh phóng đãng cùng tiếng súng vang ‘bạch bạch bạch’ liên tục rền vang.

May là phòng đám hậu cung chia làm hai phòng nhỏ, một phòng dành cho các đứa con của hắn, một phòng dành cho việc xxx, cho nên khi chịch không phát ra âm thanh, hai bên tường – cửa sổ được cách âm rất tốt.

Cứ mỗi tiếng là một người đi vào chịch, 10 người kia ở lại trong phòng canh chừng mấy đứa con, sau đó đến lượt người khác ra canh, các nàng đi vào...

...

Sau khi trải qua những tháng ngày ‘vui sướng’, Minh Hạo không đến nổi tham chơi quên đường về, tính toán đại thiên giới đại chiến sắp diễn ra, hiện tại là thời điểm báo danh, hắn lập tức biến thân Super Saiyan Momoshiki Super God, dắt theo Lý Tôn Dạ, xuyên đến Đại Thiên Thế Giới.

Những ngày này, Đại Thiên Thế Giới vô cùng náo nhiệt, đông, tây, nam, bắc đều xảy ra một hiện tượng kinh khủng: tất cả chủng tộc, tông môn thế gia, các thế lực toàn bộ con em đều như chó xổng chuồng, người nào người nấy tinh thần phấn khích, nhưng không ai cuồng vọng, đi gây sự, bởi vì sắp tới là báo danh tham gia đại chiến đại thế giới lần thứ 10.

Bọn hăn cũng không muốn bởi vì cuồng vọng mà khiến cho mình chết giữa đường trước khi tham gia, đó chỉ có mấy tên hề ngu ngốc mới làm vậy.

Không những các tòa thành nhân loại náo nhiệt, mà còn các chủng tộc khác như Minh tộc, Ma tộc, Hồn tộc, Yêu Tộc, Huyết Tộc ... tất cả tòa thành ở Đại Thiên Thế Giới đều náo nhiệt hăn lên.

...

Tiên Nhân Thành, tòa thành dành cho nhân loại, phồn vinh nháo nhiệt, người mua, người bán, người reo, người hò.

Hôm nay ngày đặc biệt báo danh, cho nên các cảnh vệ thành tăng gấp đôi ngày thường.

Minh Hạo, Lý Tôn Dạ hai người đi đến nơi báo danh, vừa đi, vừa ngó nhìn xung quanh, xem xét, tìm hiểu thêm các đồ vật tại thế giới này.

Ở đây rồng rắn lẫn lộn, có người cưỡi ngựa, có người cưỡi hổ, có người cưỡi rồng ngao du giữa chợ.

Thậm chí có người lấy phượng hoàng, kỳ lân bảy máu, thanh long làm sủng vật hoặc vật cưỡi...

Những người này đều cấp bậc con ông cháu cha, cho nên thú cưỡi cũng là cấp cao sang, quý phái.

Cũng có các tông môn, thế gia đệ tử đi ra ngoài lịch lãm hoặc đến đây báo danh tham gia thi đấu.

“Tướng công, nhìn kia thứ kia thật là đẹp...”

“A, thứ này nữa, trông hình dáng thật lạ, ở thế giới kia thiếp chưa từng thấy...”

“Thứ kia kia, thật buồn cười hi hi....”

Lý Tôn Dạ như đứa trẻ thấy đồ chơi mới, nàng tò mò, hứng thú tay chỉ nam, tay chỉ đông các đồ vật bày bàn ở hai bên đường, vừa cười nói, nắm tay Minh Hạo, cả người như con chim nhỏ nép vào lòng hắn, bộ dáng vô cùng hạnh phúc.

“Ừ”

“Đẹp thật...”

Minh Hạo chỉ có thể tạm thời nói vài câu ứng phó nàng mà thôi, đầu hắn lúc này hoàn toàn đầy mờ mịt, đây là lần đầu tiên cảm giác được mang theo con gái một mối thật a, còn hơn lúc hắn đánh với Lý Thất Dạ.

Người đi đường thấy Lý Tôn Dạ dung nhan tuyệt sắc, lại là hoa đã có chủ, nhất là đám công tử ca, bọn hắn trong lòng nổi lên ghen ghét nhìn Minh Hạo, ánh mắt muốn ăn thịt người, rất muốn ra tay giết Minh Hạo đoạt lấy Lý Tôn Dạ.

Chỉ là hôm nay là ngày báo danh, cho nên bọn hắn mặc dù có quyền lực thông thiên, nhưng cũng không dám làm loạn tại đây.

...

Hai người vừa đi, vừa cười nói, không biết lúc nào đã tới nơi báo danh, đó là một quảng trường rộng lớn, có thể chứa hơn trăm vạn người cùng lúc.

Giữa quảng trường là một bệ đá màu trắng, bệ đá này chính là thứ để trắc thí cấp độ, tuổi, của từng người.

Đứng kế bên bệ đá là hai người trung niên, một người cầm bút, một người giám sát hiện trường.

Minh Hạo theo dõi cách trắc thì liền hiểu ra. Tới lượt người trắc thí phải đặt tay lên bệ đá đó, truyền linh lực vào bệ đá, bệ đá sẽ hiện lên các thông số, như độ tuổi, cấp độ, đánh giá của người đó...

Còn hai trung niên kia một người ghi lại các thành tích đủ tiêu chuẩn, một người quản lý, giám sát, tránh cho lúc trắc thí gian lận hoặc xảy ra xung đột.

“Tên: Ngô Ngải Đú, tuổi 764, cảnh giới Khai Đạo cảnh sơ kỳ, đánh giá: thiên tài...thông qua!”

“Tên: Đểu Ếu Đa, tuổi 582, cảnh giới Khai Đạo cảnh trung kỳ, đánh giá: thiên tài trong thiên tài...thông qua!”

“Tên: Mặt Ngổ Nghĩ Nha, tuổi 952, cảnh giới Diễn Đạo cảnh sơ kỳ, đánh giá: phế... trượt!”

“Tên: Ngã Ngả Ngá Nga, tuổi 1100, cảnh giới Diễn Đạo Cảnh trung kỳ, đánh giá: phế....trượt!”

Minh Hạo cùng Lý Tôn Dạ hoàn toàn hiểu cách thức trắc thí, sau đó hai người dùng thực lực của mình, dễ dàng chen vào đoàn người mà không ai phát hiện ra, kể cả hai người trung niên giám khảo kia.

Chờ nửa tiếng, rốt cuộc đến lượt Minh Hạo. Hắn đi đến bệ đá, âm thầm truyền ‘năng lượng’, mặc dù hắn đẳng cấp dừng ở Truyền Thuyết sơ kỳ, nhưng hắn có hệ thống, có thể âm thầm ăn gian, qua mặt giám khảo được.

“Tên: Kim Minh Hạo, tuổi 10, cảnh giới Diệt Thế Cảnh đỉnh phong... đánh giá: Siêu Cấp Vạn Cổ Thiên Tài – Thông qua!!!!”

Người trung niên giám sát trắc thí, thấy bệ đá hiện lên thông tin số liệu, hân hào lên một tiếng, bộ dáng khó có thể tin nhìn Minh Hạo.

Người trung niên bên cạnh đang cầm bút ghi lại nghe vậy tay run run, đánh rơi bút, hân ngẩng đầu lên nhìn Minh Hạo, trong mắt hiện lên rung động chưa từng có.

“Cái gì? 10 tuổi, Diệt Thế Cảnh đỉnh phong!? Đùa chúng ta à!!!”

“Chắc chắn là gian lận, xin mời hai vị giám khảo điều tra lại...”

“Đúng, nhất định phải điều tra lại, từ vạn cổ tới nay tại Đại Thiên Thế Giới, chưa ai từng 10 tuổi đạt cảnh giới Diệt Thế, nếu như vậy chúng ta mấy trăm năm nay tu luyện đều sống trên thân chó à? Ta hoài nghi hẳn là gian lận!!”

Đám người đang chờ xếp hàng nghe vị giám khảo kêu lên, không khỏi theo bản năng thất thanh la lớn, trên mặt lộ vẻ khó tin, bọn hân liên tục kêu gào đòi công bằng, kiểm tra Minh Hạo lấy.

Một số người đứng trong đám thanh niên thần sắc kích động, một số ánh mắt âm trầm, một số ánh mắt tỏa sáng, như nhật được bảo, một số cười lạnh, một số khinh thường...

“Im lặng! Nếu còn ai dám náo loạn ở đây đừng trách ta vô tình, đoạt mất tư cách báo danh! Việc này ta sẽ đích thân kiểm tra, không cần các người miệng bú sữa mẹ lên mặt dạy đời!”

Người trung niên thấy đám người náo loạn, không khỏi thét lên một tiếng, khí thế như cuồng phong từ người hân tỏa ra xung quanh.

Đám người nghe người trung niên nói, không khỏi sợ hãi, ngoan ngoãn im miệng lại.

“Thiếu niên, người đưa bàn tay ra để ta kiểm tra, nếu người thật sự không gian lận, ta sẽ báo việc này cho phía trên, để phía trên cử cường giả đến bảo vệ người...”

Người trung niên thần sắc bỗng nhiên thân thiết, mỉm cười nhìn Minh Hạo nói.

Dù sao, nếu Minh Hạo thật sự là siêu cấp thiên tài vạn cổ, thì nhân loại tương lai liền có hi vọng thống trị đại thiên thể giới, lên ngôi bá chủ tại đây...

Minh Hạo gật đầu, đưa tay ra, bình tĩnh nói: “Người cứ tự nhiên.”

Người trung niên mỉm cười, tay đặt lên tay Minh Hạo, truyền linh khí vào kiểm tra.

5 phút sau...

Thả tay ra, người trung niên thần sắc bình tĩnh, nói: “Thông qua ta tự thân kiểm tra, xác nhận Kim Minh Hạo đúng là cảnh giới Diệt Thế đỉnh phong, không uống dược hay bảo vật để giả tăng lên cảnh giới...Thông qua!”

Bên trong âm thanh lộ ra vô cùng kích động, run rẩy, vui sướng, thậm chí là cuồng nhiệt.

Nếu Minh Hạo đúng là siêu cấp thiên tài vạn cổ, như vậy hẳn sẽ được phía trên ban thưởng đan dược, chức vị, linh thạch, đây là như tiên đặt đạo, gà chó đi theo a.

“Cái gì! Thật sự!? Hẳn là quái thai à? Tu luyện từ trong bụng mẹ?”

“10 tuổi cảnh giới Diệt Thế!!! Hẳn là đứa con của thượng thiên, không, thậm chí là đại đạo!”

“Thật sự kinh khủng!!! Nhưng không biết lĩnh ngộ cùng đạo tâm hẳn ra sao...”

“Nhanh chóng báo cho gia chủ biết, phải kéo hẳn về gia tộc! Nếu có hẳn liền gia tộc ta liền ***”

“Nhanh, người đâu, đi báo cho tông chủ biết việc này...”

Đám người liên tục cảm thán, có người mặt âm trầm, có người phấn khích, có người nhanh chóng đi báo tin...

Minh Hạo trắc thí xong nhận được thẻ báo danh, thẻ này ghi lại thông tin người tham gia báo danh, như tên tuổi, đẳng cấp, đánh giá(thiên phú)...

....

Lúc này, tới lượt Lý Tôn Dạ. Nàng thong dong trấn định đi đến bệ đá, sau đó đặt tay lên, truyền linh lực vào bệ đá.

Lên tiên đế, có thể che lấp, giả mạo đẳng cấp, về việc gian lận bệ đá trắc thí thì đối với nàng càng đơn giản.

“Tên: Lý Tôn Dạ, tuổi: 20, đẳng cấp: Diệt Thế đỉnh phong, đánh giá: Siêu cấp vạn cổ thiên tài!!!”

Đám người xếp hàng, thậm chí là hai người trung niên giám khảo gần người nhìn bệ đá hiện lên số liệu, cho là mình hoa mắt liên tục dụi dụi, nhưng dụi bao nhiêu vẫn là như vậy.

“Cái gì, nàng...vậy mà mới 20 tuổi Diệt Thế cảnh, trời ạ, hôm nay Tiên Nhân Thành yêu nghiệt tất cả đều tập hợp về đây sao!?”

“Cái này có để cho chúng ta sống không!? 1 người 10 tuổi Diệt Thế đỉnh phong thì thôi đi, vậy mà lại xuất hiện một người 20 tuổi cảnh giới Diệt Thế đỉnh phong...AAA ta muốn tự sát!”

Đám người há hốc mồm, cuồng loạn la lên, vẻ mặt lúc trắng lúc xanh, ánh mắt khó tin nhìn hai người Minh Hạo cùng Lý Tôn Dạ liên tục...

Lần này, người trung niên giám sát không còn bình tĩnh nữa, hôm nay đến hơn hai tên siêu cấp vạn cổ thiên tài xuất hiện, cái này dự báo đến tương lai Đại Thiên Thế Giới sắp biến thiên!

“Táng Han Lạc người ở lại đây tiếp tục khảo sát, ta đi báo cho phía trên.” Người trung niên giám sát quay qua, nhìn người trung niên đang cầm bút ghi chép, vẻ mặt ngưng trọng nói.

“Tốt, người đi đi Hoa Hi, nơi này ta trông chừng được rồi.” Táng Han Lạc gật đầu nói.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Ba Đại Chí Tôn Giáng Lâm

“Không cần, mọi chuyện ở đây chúng ta đã biết...”

Âm thanh lười biếng vang lên, giống như là từ hư không truyền đến vang vọng toàn bộ thiên địa, bỗng nhiên từ hư không xuất hiện vô tận hỏa diễm cuộn cuộn thiêu đốt, tại một khắc này, một luồng nhiệt độ khủng bố bao phủ toàn trường.

Tại nhiệt độ bao phủ dưới, mặc kệ là lão quái vật, bế quan không ra vạn năm đám bất tử, hay chí tôn tiên đế cũng có thể cảm nhận được loại nhiệt độ kinh khủng này, bọn hắn nhao nhao mở mắt ra, nhìn về phía nào đó hư không, trong mắt hiện lên thần sắc kinh ngạc, có sợ hãi, có tò mò...

...

Tại Tiên Nhân Thành, biến cố đột nhiên xảy ra, khiến mọi người lâm vào kinh sợ, bọn hắn theo âm thanh nhìn lại.

Chỉ thấy từ hư không bị xé ra, hình thành một cái lỗ đen sâu thẳm, từ bên trong lỗ đen đám hỏa diễm như như gào thét muốn phá không mà ra, nhưng chung quy như bị pháp tắc nào đó kiềm chế, khiến bọn chúng không thể phá ra được.

Lúc này, một bóng người đi ra, mỗi một bước của hắn, khiến cả vùng không gian đều run rẩy, tựa như là không chịu được hắn giáng lâm.

Từ từ, xuất hiện trong tầm mắt mọi người, đó là một nam tử mặc áo đen, thân thể thon dài, trên mặt mang theo như có, như không nụ cười, nụ cười

này có chút lười biếng, ngoài thân thể thiêu đốt một đoàn hỏa diễm rực rỡ, từ xa nhìn lại hẵn như là một vị thần điều khiển hỏa diễm, tràn ngập thần uy cái thể.

“Người này là ai, thật kinh khủng, ta có thể cảm nhận được đạo tâm của ta đang run rẩy...”

“Ta cũng vậy, mỗi bước chân hẵn như cây búa đập vào ngực, khiến ta hít thở không thông...”

“Xung quanh hẵn tràn đầy hỏa diễm, có thể dễ dàng xé rách hư không, nếu như ta không làm thì hẵn là....”

“Viêm Đế Chí Tôn! Chủ nhân của Vô Tận Hỏa Vực!”

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, những người ở đây hết thảy đều trợn mắt ngoác mồm, phải biết ở trong đại thiên thế giới, Vô Tận Hỏa Vực - Viêm Đế Chí Tôn tồn tại như là truyền thuyết, đó là chân chính cường giả đỉnh phong trong đại thiên thế giới!

Hơn nữa, hẵn một tay sáng lập ra Vô Tận Hỏa Vực, vền vẹn chỉ mấy trăm năm thời gian, chính là siêu cấp thế lực bên trong đại thế giới.

Đám người kinh hãi thất sắc nhìn về người nam nhân mặc áo đen, xung quanh người thiêu đốt hỏa diễm, trong mắt thần sắc kích vô cùng kích động, kính nể, tôn sùng, bái phục.

Đám người lập tức lấy lại tinh thần, lập tức tất cả người ở Tiên Nhân Thành hai chân quỳ xuống, ngẩng đầu lên nhìn người nam tử, cung kính hô to: “Tiên Nhân Thành vinh hạnh đón nhận Viêm Đế Chí Tôn Giáng Lâm.”

...

Lúc này, không gian tiếp tục nứt vỡ, xuất hiện vô số không gian toái vụn từ trong đó tràn ra vô vàn sóng năng lượng như dòng nước lũ, tại vị trí sụp đổ một bóng người đập không mà đến.

Đám người kinh ngạc thán hốt, nhìn về không gian bị nứt vỡ, chỉ thấy một người nam tử khác từ hư không bước ra, hắc không nào động như Viêm Đế, ngược lại, khí độ vô cùng trầm ổn.

Linh khí quanh thân bóng người trong hư không không ngừng biến ảo, hắc phát ra khí thế trầm ổn như núi, tạo cho người nhìn cảm giác được thậm chí bầu trời có sụp đổ hắc cũng không sợ hãi.

Linh khí huyền diệu từ thân thể nam tử tản mát ra, có thể trung hòa các loại nguyên tố băng, hỏa, lôi đình, hắc ám, toàn bộ Đại Thiên Thế Giới, cũng chỉ có một người mới có thể làm được.

Nhìn người nam tử này, lại cảm nhận được linh khí như bị trung hoa, rốt cuộc, có người rốt cục nhận ra người nam tử này là ai, hắc run rẩy nói: “Đây người này, chính...chính là... trong truyền thuyết... người có thể cùng sóng vai thời đại hiện thời với Viêm Đế Chí Tôn, người này Chính là Vô Cảnh chi chủ, danh chấn tồn tại hiển hách Đại Thiên Thế Giới, Vô Tổ!”

Như một quả boom phát nổ, đám người nhao nhao mặt chuyển sắc, thân hình run rẩy, có người kinh sợ nói: “Đại sự, xảy ra đại sự, hai chí tôn giáng lâm, đại sự sắp xảy ra!!!”

“Hôm nay ta được diện kiến hai vị chí tôn, có nhắm mắt chết ta cũng hài lòng!!!”

“Ta phải về kể cho vợ con ta nghe mới được, hai vị chí tôn a. phải biết bọn hắc đều là đỉnh phong của Đại Thiên Thế Giới!!!”

Hai nhân vật huyền thoại cỡ này, thường ngày như thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, coi như là muốn cầu kiến đều là không có cửa mà vào,

nhưng mà trước mắt, hai người Viêm Đế cùng Võ Tổ lại xuất hiện trước mắt của bọn họ, làm sao không khiến cho bọn hắc ở đây chấn động cơ chứ!?

Đám người hồi phục lại tinh thần, bọn hắc nhao nhao run sợ quỳ lạy, ánh mắt như nhìn thấy thần linh đồng dạng nhìn hai người, run rẩy nói: “Chúng chí tôn giáng lâm, là phước của Tiên Nhân Thành!!!”

“Chúng chí tôn giáng lâm, là phước của Tiên Nhân Thành!!!”

“Chúng chí tôn giáng lâm, là phước của Tiên Nhân Thành!!!”

“Chúng chí tôn giáng lâm, là phước của Tiên Nhân Thành!!!”

Tiên Nhân Thành người tất cả quỳ xuống, liên tục dập đầu, hô to nói, ánh mắt kính nể, sùng bái nhìn hai thân ảnh đứng ở hư không.

...

Ầm ầm ầm ầm.

Hư không lại biến đổi, lần này phong vân biến sắc, thiên địa dị tượng hiện lên, bầu trời biến thành một bàn cờ trắng đen.

“Cạch cạch cạch!”

Ầm thanh hai quân đen trắng đánh nhau, liên tục phát ra tiếng ‘cạch cạch cạch’ khiến đám người ngây người, ngẩn ra nhìn về hư không? Lại một chí tôn khác!?

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Âm thanh giết rung thiên chấn địa, khiến hư không vù vù nứt ra, bên trong hư không đi ra một nam tử ăn mặc áo bào trắng, từng bước của hắn liền thiên địa sụp đổ, tựa như thiên địa không thể gánh vác nổi từng bước chân nặng nề này của hắn.

Đám người thấy người nam tử áo trắng bước ra như hai người trước, mặt dù không biết người này là chí tôn phương nào, nhưng bọn hắn đều là không dám thất lễ, lại lập tức quỳ xuống, hô to ba tiếng:

“Chúng chí tôn giáng lâm, là phước của Tiên Nhân Thành!!!”

“Chúng chí tôn giáng lâm, là phước của Tiên Nhân Thành!!!”

“Chúng chí tôn giáng lâm, là phước của Tiên Nhân Thành!!!”

Mặc dù bọn hắn hô này giờ có chút đau họng, nhưng lại cảm thấy vô cùng hưng phấn, thậm chí là may mắn, vinh dự.

Hôm nay cùng lúc ba vị chí tôn giáng lâm, đây là chuyện trăm ngàn vạn năm hiếm có a.

Phải biết, chí tôn chính là trên tiên đế, cao cao tại thượng ít ai có thể với tới.

Chí tôn, tượng trưng cho quyền uy nhất, mạnh mẽ nhất, thuộc về đỉnh phong bên trong đại thiên thế giới!

...

Ba người nam tử cùng lúc đi ra, một bước của bọn hắn như không có khoảng cách, trong chớp mắt đi tới bên cạnh Minh Hạo.

Nam tử mặc áo đen, toàn thân hỏa thiêu đốt, hắn thân thiện nhìn Minh Hạo, chỉ tay giới thiệu từng người, cười nói: “Ta tên là Tiêu Viêm, bên cạnh

là Lâm Động, người cuối cùng là Miêu Nghị. Chúng ta có thể gặp riêng không Minh Hạo?”

Minh Hạo lúc này trong lòng rung động đến không nói được lời nào, Tiêu Viêm? Đây không phải là nhân vật chính trong Đấu Phá Thương Khung sao? Lâm Động, chẳng phải là nhân vật chính trong Vũ Động Càn Khôn? Còn Miêu Nghị chính là nhân vật chính trong Phi Thiên?”

Một người có thể khống chế lửa – luyện đan được vô song, một người có thể diễn hóa – học hỏi được các chiêu thức trong chiến đấu, thậm chí là diễn hóa ra chiêu thức các tầng khác nhau, người cuối cùng thì mưu trí vô song, có thủ đoạn kinh thiên, bố cục sâu rộng, kế trong kế, không ai dám cùng đánh cờ với người này.

Cả ba người tại sao đều xuất hiện ở đây!? A...đúng rồi, lúc này hẳn mới nhớ tới, tại đây chính là đại thiên thế giới! Nơi tập hợp từ 3000 đại vị diện đột phá lên đây.

...

P/s:

Tối nay không có chương nhé.....!!!^^

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Nhiệm Vụ Hắc Âm Xuất Hiện

Suy nghĩ hồi lâu, Minh Hạo nhìn ba người, có lần gặp Lý Thất Dạ, Bulma, Kaguya các nhân vật cỡ lớn rồi, cho nên lần này hẳn không kinh ngạc, chỉ là hơi bất ngờ ba bọn hắn cùng xuất hiện tại thế giới này mà thôi.

“Thế nào Minh Hạo?” Lúc này, Tiêu Viêm lúc này không có bộ dáng cao cao tại thượng chí tôn, trái lại thân thiết nhìn hắn mỉm cười hỏi.

“Cái gì, Viêm Đế Chí Tôn vậy mà lại tươi cười, hơn nữa còn thái độ vô cùng thân thiết...” Đám người xung quanh nhìn thấy cảnh này, không khỏi chấn động ngẩn ra, bọn hắn thật sự không tin vào mắt mình.

Minh Hạo trầm tư hồi lâu, ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Viêm, không tỏ ra cung kính, hắn chỉ là lạnh nhạt hỏi: “Có chuyện gì, nói tại đây, ta lười biếng đi cùng các người.”

Đám người nghe Minh Hạo lời nói bá đạo, không khỏi ngây ra, có người thở dài, có người cười lạnh, khinh thường tên Minh Hạo....

“Cái gì, hắn vậy mà từ chối, còn dám...”

“Tên này thật sự không biết sống chết a, dám từ chối chí tôn lời mời, phải nói là hắn đầu óc vào nước, hay nghe con không sợ cọp?”

“Đáng tiếc, hắn thiên phú từ cổ chí kim có một không hai, nhưng như vậy thì sao? Không biết kính trên nhường dưới, thì cho dù có thiên phú tuyệt đỉnh cũng phải chết non giữa đường.”

...

Tiêu Viêm nghe Minh Hạo lời nói hơi có chút nhú mày, mắt liếc nhìn Miêu Nghị Thí Tôn hỏi thăm.

Miêu Nghị Chí Tôn gật gật đầu, Lâm Động cũng là gật gật đầu ra hiệu hẳn nói, Tiêu Viêm Chí Tôn gật đầu, sau đó quay qua Minh Hạo khuôn mặt tuần lãng, nghiêm nghị nói: “Tốt, nếu người muốn thì ta nói trực tiếp tại đây.”

Tiêu Viêm Chí Tôn hơi dừng lại, nói tiếp: “Chính là, chúng ta muốn mời người gia nhập một trong thế lực của chúng ta. Vô Tẩn Hỏa Vực, Võ Cảnh, Thiên Nhân Cục, người khi tham gia sẽ có lợi ích vô cùng: vô tận tài nguyên cung cấp cho người tu luyện, có cường giả âm thầm bảo vệ, miễn phí lựa chọn ba thần khí, một quyển chí tôn công pháp tùy người lựa chọn.....”

“Lỗ tai ta là nghe lầm? Vậy mà không những không giận dữ, mà cả ba chí tôn không tiếc bỏ ra đại giới, mời chào tên thiếu niên kia vào thế lực hẳn...Trời ơi, ta muốn đập đầu vào đám shit để tự sát!!! Người với người thật là bất công.”

“A, Thiên Nhân Cục, đây không phải là của Miêu Giả Chí Tôn thành lập nên ư? Nghe đồn Miêu Giả Chí Tôn chỉ mất mấy trăm năm trước phi thăng lên Đại Thiên Thế Giới, chỉ bỏ ra hơn chục năm thành lập nên siêu cấp thế lực, đại cự bá thế lực, không thua kém gì các cổ xưa chủng tộc gốc gác thâm sâu.

Hơn nửa từng có truyền thuyết cho rằng, Miêu Giả Chí Tôn từng bày ra bố cục trận pháp một trận, trận đó vô cùng kinh thiên với Ngũ Hành Ma Tôn đứng thứ 5 ngoại vực.

Ngũ Hành Ma Tôn, có thể tự do điều khiển năm nguyên tố: Thủy, Mộc, Kim, Hỏa, Thổ, hơn nửa kinh khủng nhất, hẳn có thể dung hòa với ma khí

của hãn, khiến cho toàn bộ người khi hít vào bị ma khí ăn mòn, trở thành ma hóa.

Hơn nữa, hãn có thể nói là ‘bất tử’, bởi vì các thuộc tính không tác dụng với hãn, cho dù đó là băng hoặc lôi, cũng là vô dụng.

Quân đoàn của hãn là bất tử, toàn bộ bị ma hóa, như hãn, miễn dịch ngũ hành nguyên tố, khiến khi người đánh với hãn bó tay, bó chân.

Điều này khiến hãn đứng thứ 5 ở ngoại vực.

Mà Ngoại Vực, chính là bên ngoài Đại Thiên Thế Giới, có thể nói thế giới khác, nó không nằm trong danh sách 3000 đại thế giới.

Ví như Ma Vực, Yêu Vực, Huyết Vực, Hồn Vực... Nếu nói 3000 đại thế giới là muôn loài phi thân, thì các vực này là cái gốc, cổ xưa của các tộc sinh sống, bọn hãn là thuần huyết mạch, không tạp nham với loại 3000 thế giới kia.

Nói tóm tắt ngắn gọn dễ hiểu chính là, 3000 thế giới, chỉ dành cho bọn huyết mạch yếu kém, bị đào thải, mới dọn đến đây sinh sống, còn thuần mạch cùng chiến lực kinh thiên đều sống tại chính quê hương bọn hãn.

Mà Ngũ Hành Ma Tôn, chính là thuộc về thuần ma tộc, chiến lực kinh khủng, một tay có thể dễ dàng đánh chết tiên đế.

Trong trận với Miêu Giả Chí Tôn, toàn bộ quân đoàn Ngũ Hành Ma Tôn toàn diệt, còn Ngũ Hành Ma Tôn bản thân trọng thương nặng nề, may là thực lực cường thế, cho nên hãn mới chạy thoát, lấy được một mạng trở về.

Mà quan trọng nhất, khiến người ta không dám tin là: trong trận đó quân Miêu Giả Chí Tôn không tổn thất bất kỳ một người nào.

Từ đó về sau, uy danh Miêu Giả Chí Tôn lan xa, nhưng bởi vì Miêu Giả Chí Tôn làm việc khiêm tốn, cho nên chuyện này rất ít người còn nhớ đến, chỉ khi nhắc đến Thiên Nhân Cục người ta mới nhớ tới truyền thuyết của Miêu Giả Chí Tôn.

Minh Hạo trầm tư suy nghĩ một lát, sau đó nhìn Tiêu Viêm hỏi: “Có thể, nhưng với 3 điều kiện.”

“Người nói, nếu không vượt quá giới hạn, bọn ta đáp ứng.” Ba chí tôn nhìn nhau, cùng lúc gật đầu.

“Dễ nói, điều kiện không có gì khó, điều kiện thứ nhất, ta muốn tự do, không muốn bị trói ép...”

“Được! Cái này chúng ta hiểu, thiên tài không muốn bị trói buộc bởi quy tắc.” Ba người nghe điều kiện thứ nhất của Minh Hạo không khỏi thở phào, cười nói.

“Ừm, điều kiện thứ hai chính là, ta muốn gia nhập cả ba thế lực bọn người.” Minh Hạo hai mắt nheo lại, thành đường lưỡi liềm, nhìn ba người nói.

Ba đại chí tôn nghe vậy cùng lúc nhìn nhau, âm thầm truyền âm trao đổi, 5 phút sau, Tiêu Viêm gật đầu nói: “Tốt, bởi vì người là đặc biệt, cho nên chúng ta ngoại lệ đồng ý cho người cùng lúc tham gia cả ba thế lực, quy tắc thì k có gì nhiều, chỉ cần người không phản bội là được.”

“Tốt.” Minh Hạo hai mắt hiện lên tia sáng nhỏ, cả ba chí tôn đều không thấy tia sáng này của hắn.

“Điều kiện cuối cùng chính là, ta mang theo một người cùng vào được không?”

Ba đại chí tôn nghe vậy, cùng nhau liếc nhìn về phía bên kia Lý Tôn Dạ, sau đó cùng nhau gật đầu, nói: “Được.” sau đó cả ba cùng nhau đưa thẻ bài cho Minh Hạo, nói: “Đây là thẻ bài, chỉ cần người bóp nát nó, sẽ có người đến rước người.”

Nói xong, không để Minh Hạo kịp nói gì, liền ba người hóa thành ánh sáng bay đi, biến mất tại nơi chân trời.

Xung quanh đám người hoàn toàn rung động tận tâm can, hiện tại bọn hắn không biết nói gì cho phải.

Rốt cục, có một người lấy lại tinh thần, nhìn Minh Hạo như nhìn con quái vật, run sợ nói: “Hắn từ nay một bước bước lên trời, phải biết cả ba thế lực đều là Bá Chủ tại đại thiên thế giới này, vậy mà lại cùng lúc mời một người thiếu niên gia nhập thế lực..., hơn nữa còn cho phép ngoại lệ được gia nhập cùng lúc cả ba thế lực!!! Đây có muốn người sống không?”

“Đúng đấy, nếu về mặt luyện đan cùng khống hỏa thì Vô Tận Hỏa Vực, nếu về mặt công pháp thì Võ Cảnh... Còn về bố cục, trận pháp thì Thiên Nhân Cục...”

Đây chẳng phải tên Minh Hạo thiếu niên kia có thể hoàn toàn học tập cả 3 thế lực tinh tú? Nếu để hắn thời gian phát triển lên, đừng nói Chí Tôn, cho dù Thiên Đạo cũng rung sợ! Nghĩ đi, lại thêm thiên phú vạn cổ có một không hai như hắn, cùng lúc học tập cả 3 thế lực, sau lưng có ngàn vạn cường giả lấy thân hi sinh vì hắn, công pháp, luyện đan, khống hỏa, trận pháp, bày binh đều trình độ chí tôn...liền có thể thấy kinh khủng đến chừng nào!!!”

Có người vừa nghĩ, vừa nói, càng nói, đám người cả thân thể run rẩy, mồ hôi không biết từ lúc nào đã ướt cả thân thể bọn hắn.

...

Minh Hạo nhìn ba cái thẻ bài cầm trên tay, thần sắc bình tĩnh trấn định, giống như ba thẻ bài này là bình thường, không có giá trị gì đối với hắn.

Còn tại sao hắn lại muốn tham gia cả ba thế lực thì lý do rất đơn giản, khi này 3 chí tôn cùng xuất hiện, trong đầu hắn vang lên âm thanh của hệ thống:

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được nhiệm vụ hắc ám trận doanh.”

“Tên: Râm vợ tam đại chí tôn (bắt buộc)

Độ khó: SSSS... (50 cái S)

Giới thiệu: Chịch hoặc hiếp râm hoặc giết một trong các vợ chí tôn, hoặc con gái bọn hắn:

- Thái Lâm, Tiêu Tiêu (tiêu viêm), Lăng Thanh Trúc, Lâm Tĩnh (Lâm Động), Quân Nhu (Miêu Nghị)...

Phần Thưởng:?.

Thất bại: Nếu bị ba chí tôn phát hiện, hoặc bị người tố cáo coi như thất bại, thời hạn: 5 năm.

”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Văn Phòng Dục Vọng

Minh Hạo tiện tay đem ba cái thẻ bỏ vào túi đồ hệ thống, sau đó hắt quay qua Lý Tôn Dạ, nói: “Đi thôi.”

“Vâng tướng công.” Lý Tôn Dạ nhu thuận gật đầu, sau đó hai người sóng vai, thuận di rời đi.

Để lại đám người ở quảng trường ngẩn ngơ nhìn theo bóng dáng hai người...

...

Phượng tộc.

Bên trong đại sảnh lúc này đầy người ngồi, người nào người nấy thần sắc vô cùng nghiêm túc như lâm đại địch.

Trên thân từng người tỏa ra khí thế bàng bạc mênh mông như đại dương, khiến người không dám nhìn vào.

Phượng Ngao Chấn, gia chủ Phượng tộc, ngồi tại giữa chủ trì cuộc họp, hắt nhìn phía dưới người trung niên quỳ xuống báo cáo, trầm giọng hỏi: “Điều tra thế nào, tìm được hung thủ giết con ta chưa?”

Người trung niên cả thân hình run rẩy, lắp bắp nói: “Đã tìm được gia chủ, nhưng nhưng...”

Phượng Ngao Chấn nhìn hắt dáng vẻ hoảng sợ, hắt lạnh lùng thốt ra một chữ: “Nói!”

Người trung niên kia vội vàng nói: “Vâng, thưa gia chủ cùng các trưởng lão, hung thủ giết tiểu thư Phượng Tuyết Trần chính là người tên Kim Minh Hạo!!!”

Đám trưởng lão nghe vậy, sắc mặt chuyển đổi, kể cả ngồi ở giữa chủ trì gia chủ, Phượng Ngao Chấn cũng là sắc mặt kịch biến.

“Kim Minh Hạo...cái tên này, đây không phải là vài giờ trước người truyền tin đến à?”

“Tại sao lại là hắn!? Phải biết hắn vừa được ba đại chí tôn mời gia nhập thế lực a, không biết tại sao Phượng Tuyết Trần lại đi gây hắn.”

Đám trưởng lão sắc mặt trắng bệch, nhỏ giọng bàn tán, có người nhát gan cả thân thể đều run rẩy.

Phượng Ngao Chấn sắc mặt càng âm trầm, tay vịn ghế hai bên ghế, thân hình có chút run rẩy, nghĩ đến mối thù con gái không những không trả được, mà còn phải nuốt vào bụng, trong lòng hắn như lưu lại cây gai, có chút khó chịu.

“Thưa gia chủ, các trưởng lão, thuộc hạ có việc này không biết nên nói không...” Người trung niên quỳ dưới đất, thần sắc rụt rè, ngập ngừng nói.

Phượng Ngao Chấn gật gật đầu ra hiệu cho người trung niên nói.

Đám trưởng lão cũng ngừng bàn tán lại, quay sang nhìn người trung niên, chờ đợi hắn nói.

Thấy gia chủ cho phép, người trung niên can đảm lấy toàn bộ dũng khí lên tiếng: “Vâng, là vậy thưa gia chủ, các trưởng lão, theo điều tra của ta, thiếu niên kia từ trong phòng tiểu thư Phượng Tuyết Trần đi ra ngoài.”

Lời trung niên vừa dứt, trong phòng đột nhiên im tĩnh đến quỷ dị.

Các trưởng lão trầm mặc, Phượng Ngao Chấn trầm mặc, đột nhiên trong lúc này không ai nói chuyện hay bàn tán gì.

“...”

10 phút sau, một trưởng lão mở miệng, đặt ra nghi vấn: “Tên thiếu niên kia làm gì trong phòng của Phượng Tuyết Trần?”

Câu hỏi này, cũng chính là câu hỏi ở trong lòng của mọi người hiện tại.

“Đúng vậy, tên thiếu niên Kim Minh Hạo kia ở trong phòng Phượng Tuyết Trần làm gì?” Một người nhú mày, trầm giọng nói.

“Chẳng lẽ, hắn...hiếp xong rồi giết Phượng Tuyết Trần hoặc là bởi vì Phượng Tuyết Trần bởi vì bị hiếp xong, lúc đó nàng còn chưa biết người thanh niên kia giá trị, cho nên có thể nàng then quá không dám sống tiếp đành tự sát?..”

Một người trưởng lão đầu óc tưởng tượng phong phú, thần sắc kích động, vui mừng nói.

Nghe vị này trưởng lão trí tưởng tượng phong phú lời nói, đám người bỗng nhiên theo đó thần sắc chuyển biến, từ sắc mặt chán nản, âm trầm như cha mẹ chết, biến thành vui mừng như điên, giống như bọn hắn sắp được mang thai đồng dạng.

Sau đó, tất cả trưởng lão liếc mắt nhau, cùng nhìn về phía người ngồi ở giữa gia chủ, ý không cần nói cũng biết.

Khi này, Phượng Ngao Chấn, sắc mặt từ âm trầm chuyển thành vui mừng như điên, nhưng trong mắt hiện ra do dự, như đang đứng trước vấn đề nan giải khó giải quyết nào đó.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn vẫn không lựa chọn được, không khỏi giả bộ ho khan vài tiếng, quét mắt nhìn tất cả trường lão, sắc mặt nghiêm nghị nói: “Họp tới đây kết thúc, ngày mai tiếp tục thảo luận vấn đề này.”

Đám trường lão gật đầu, sau đó đứng lên rời đi, để lại Phượng Ngao Chấn ngồi trên ghế một mình, trầm tư suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng hắn quyết định đi đến phòng vợ hắn, cũng chính là Nguyệt Nhi, để hỏi ý kiến nàng, dù sao nàng vẫn là mẹ của Phượng Tuyệt Trần.

...

Minh Hạo cùng Lý Tôn Dạ chán nản đứng trong hư không, hai người nhìn xuống Đại Thiên Thế Giới...

5 phút...30 phút...

“Nhàm chán quá đi, giờ làm gì đây? Tranh bá? Không hứng thú, thành lập thế lực, càng không...”

Ta một tay liền là giết địch rồi, còn gì tranh bá cùng lập thế lực?

Hay là chuyển qua sóc lộ, sau đó tích lũy tinh trùng cho đến khi đại chiến đại thiên thế giới, dành tặng cho bọn hắn một món quà? Ví như đem tinh trùng tạo thành quả bóng nước khổng lồ, sau đó chọi vào mặt bọn hắn?

Hay là giết, phá hủy thế lực nào đó cho bớt nhàm chán nhỉ? ...”

Minh Hạo trong lúc suy nghĩ vu vơ, chợt nhớ ra nội dung một truyện hentai mà ở thế kỷ 21 hắn từng đọc.

Đó là thành lập văn phòng, chuyên giải quyết các nhu cầu ***, chỉ cần có \$ nhiều liền sẽ nhận lấy.

Cái thể chế này, không giống như công hội hay loại sát thủ nhận nhiệm vụ, mà chỉ dựa vào câu nói “có tiền nhiều, là có tất cả.”

Khách hàng chỉ cần có số tiền lớn, liền có thể yêu cầu bất cứ điều gì.

Mà người thực hiện nhiệm vụ, không phải là người ngoài, mà chính là người do chính mình đào tạo ra.

Quan trọng nhất là, không giống công hội hay sát thủ, văn phòng này chỉ có một chỗ, một chi nhánh nhất định, không phân tán khắp nơi.

Nghĩ xong, hắn nở nụ cười trông vô cùng đắc tiện, sau đó quay sang Lý Tôn Dạ cười nói: “Ta sẽ thành lập văn phòng, người đi theo ta.” Nói xong, hắn thuận di đi

“Văn phòng?” Lý Tôn Dạ nghe Minh Hạo nói, nàng có chút khó hiểu, nhưng rất nhanh kịp phản ứng lại, nhanh chóng thuận di theo hắn.

...

Ánh mặt trời chói chang...

Một ngọn núi cao chót vót, đỉnh núi sừng sững như sừng rồng.

Đỉnh núi cao đến nỗi đâm thẳng đến tầng mây, tầng tầng mây lung sương mù che khuất đỉnh núi, khiến cho hình dáng đỉnh núi mây lung mà mỹ lệ đẹp đẽ như chốn lầu xanh, khiến người hồn nhiên bị cảnh tượng làm say mê quên đường về.

Vách núi tựa như bàn tay Phật, khổng lồ mà kỳ lạ, bàn tay chìa năm ngón tay ra ngoài, làm cho ước vạn dặm bên dưới khu rừng bị bàn tay này che đi, khiến ánh mặt trời không lọt vào được.

Phía dưới ngọn núi là một mảnh màu xanh rừng rậm bát ngát mênh mông, thỉnh thoảng truyền đến tiếng thú gầm gừ gào thét như đang đến mùa giao phối của chúng.

Tại chốn này mỹ lệ rừng rậm, có thể nghe tiếng nước chảy róc rách từ những con thác nước trên cao đổ xuống, âm thanh tựa như tiếng người con gái ngồi tè "xì xì" khiến người nghe mà mắc cỡ, ngại ngùng đỏ tai, dễ làm người sinh ra ý nghĩ đen tối...

Đứng trên vách núi cao, Minh Hạo, Lý Tôn Dạ, hai người đánh giá cảnh vật xung quanh, thỉnh thoảng gật đầu, bình luận.

Một lát sau, Minh Hạo gật đầu trên mặt hiện lên vẻ hài lòng, quay qua Lý Tôn Dạ cười hỏi: “Chỗ này thấy sao Dạ nhi, thành lập văn phòng tại đây như thế nào?”

Nhìn xung quanh một lát, Lý Tôn Dạ gật đầu, nói: “Thiếp thấy chỗ này cảnh sắc tuyệt đẹp, mặc dù thiếp không biết cái gọi là ‘văn phòng’ của tướng công như thế nào, nhưng chắc thiếp nghĩ chắc như thuộc chủng loại môn phái.

Nếu như đem ‘văn phòng’ thành lập tại đây thì hoàn toàn có thể, nhưng linh khí ở đây quá mỏng, không phù hợp cho khai tông lập phái...”

Minh Hạo gật đầu, hôn lên môi Lý Tôn Dạ một cái, sờ sờ ngực nàng, ôn nhu nói: “Cám ơn người, còn văn phòng là gì ta sẽ giải thích sau.”

Bị Minh Hạo hôn lên môi cùng sờ ngực, Lý Tôn Dạ mặc dù có chút xấu hổ, nhưng không nói gì.

Minh Hạo quay lại, chọn một nơi rộng rãi, sau đó hắt từ hệ thống mua lấy căn nhà ở, một siêu cấp người máy cảnh vệ.

“Ầm!”

Căn nhà rộng lớn bỗng nhiên xuất hiện trên vách núi, sau đó một ‘người’ bỗng nhiên xuất hiện.

Lý Tôn Dạ thấy căn nhà cùng ‘người’ chợt xuất hiện, không khỏi ngây người, trong lòng thầm nghĩ: “Không nghĩ tưởng công tài hoa như vậy, trong tíc tắc liền không cần nhãn trữ vật liền một nhà cùng một ‘người’ xuất hiện.”

Lúc này nàng tinh thần lực tỏa ra xung quanh, khi căn nhà cùng người xuất hiện, vậy mà không phát hiện bất kỳ không gian ba động, điều này chính tỏ hai thứ này không phải đến từ nhãn trữ vật hay đại loại túi trữ vật như vậy.”

Minh Hạo nhìn ngôi nhà chưa hài lòng lắm, bỏ hơn 30 phút sửa chữa, rốt cục hăn dừng lại.

Lý Tôn Dạ tò mò nhìn ngôi nhà, phía trên ngôi nhà có đề bảng màu đen vô cùng to, chữ rồng bay phượng múa màu rực đỏ đáng chú ý ở trên: Văn Phòng Dục Vọng

...

G9

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Văn Phòng Dục Vọng (2)

Tên vật phẩm: Ngôi nhà PPC1

Giá: 40 tỷ điểm mua sắm

Giới thiệu: Ngôi nhà siêu phòng ngự (loại nhỏ) văn phòng, có 2 tầng: một tầng dưới giải quyết công việc – khách hàng, một tầng trên dành, ăn ngủ, tắm rửa....

-Tác dụng:

+Siêu Phòng Ngự: có thể chống đỡ Tiên Đế đỉnh phong 10 đòn.

+Hồi Phục: tự động hồi phục HP 1 giây 100 HP.

+Màn Bảo Vệ: tạo ra lớp màn bảo vệ siêu cứng, có thể chống đỡ 3 đòn đại chí tôn, 30 đòn tiên đế đánh vào.

....

Tên vật phẩm: Siêu Cấp Chí Tôn Người Máy (Nữ)

Giá: 5 tỷ điểm

Giới thiệu: Siêu cấp chí tôn người máy, có IQ cao hơn người thường gấp 10 lần, thực lực chí tôn sơ kỳ, có tình cảm riêng biệt.

-Tác dụng

+Chiến lược đến Chí Tôn sơ kỳ

-Skill:

+Cùng Ta Ìa Nào

-Âm thanh cổ vũ của người máy, khiến người đăng cấp phía dưới chí tôn khi nghe âm thanh này, sẽ lâm vào huyền ảo bên trong, làm theo lời người máy, cởi quần ra ìa.

+Siêu cấp sạc pin tình dịch.

-Lấy tình làm pin năng lượng, tình của người sử dụng càng mạnh thì người máy sức chiến đấu càng mạnh, theo đó thời gian hoạt động càng dài lâu, tăng phúc % sức mạnh lên cao (tùy theo tình trùng của người đó).

+Tự Sát:

Skill tự sát, cho nổ tung trong phạm vi: 1000km, sức sát thương tương đương với một kích cường giả cảnh giới Chí Tôn đỉnh phong.

...

Minh Hạo bởi vì tham rẻ, cho nên mua hai thứ này.

Cái nhà, tất nhiên dùng để làm nơi làm việc cùng ăn ngủ, khi xxx không cần lo bởi vì bị địch đột kích mà chết bất đắc kỳ tử.

Còn cái siêu cấp người máy, thấy bên trong cửa hàng giới thiệu thấy chiến lực đạt đẳng cấp chí tôn, mà chỉ cần mất vài tỷ điểm mua sắm liền sở hữu một tôn người máy chí tôn, cho nên Minh Hạo không chút do dự mua 10 cái người máy.

Nhưng trong phần cửa hàng chỉ hiện giá cả cùng giới thiệu, không hiện lên phần tác dụng, cho nên khi Minh Hạo mua xong Siêu Cấp Người Máy Chí Tôn (nữ), khi nhìn thấy phần tác dụng, sắc mặt hắc hoàn toàn đen.

“Trời ạ, hiện tại hiểu tại sao nó lại rẻ đến thế rồi, skill quá dễ tiện!!!! Nhưng cũng may người máy này còn có thể sử dụng được, không hoàn toàn phế...”

Minh Hạo nhìn đám ‘nữ nhân’ người máy, mắt, mũi, tay, miệng, da, móng... nhìn như nhân loại không khác chút nào, bọn chúng bởi vì không có pin cho nên không thể hoạt động ngay được.

Chỉ tiếc là, bọn chúng thân hình vạm vỡ trần truồng, trong lòng có chút bất mãn hình thể có chút xấu, nhưng lỡ mua thôi đành sử dụng. Minh Hạo quay qua nói: “Lý Tôn Dạ, ta đem đám người này vào trong, người ở đây chờ một lát.”

Nói xong, không chờ Lý Tôn Dạ phản ứng, liền đem toàn bộ người máy vào trong nhà.

.....

Bên trong căn nhà khá rộng rãi, bình dị, hai chiếc ghế sofa ngồi hai bên, một chiếc bàn để làm việc, một kệ sách, một bóng đèn, một cái máy lạnh.

Đem 10 người máy vào trong, sau đó...liền hẳn không biết làm gì tiếp theo.

Nhìn cơ thể trần truồng lồ lộ của 10 ‘mỹ nữ’, hẳn gãi gãi đầu, ngại ngùng hỏi hệ thống: “Cái này, sạc pin người máy như thế nào hệ thống, với lại tình càn mạnh, sức chiến đấu của người máy càn mạnh là sao?”

“Đừng! Thưa chủ nhân, cách sạc pin các người máy này rất đơn giản, ngài thấy chỗ 10 người máy hạ thân mở ra chứ (“ Y “)? Bên trong có cắm một ống đen bên trong (Y) *** đó, ngày rút cái ống đen ra, sau đó đặt vào nơi có thật nhiều tinh dịch...”

“Còn về tinh càng mạnh, sức chiến đấu càng mạnh thì ở thế kỷ 21 chắc chủ nhân nghe được một câu chuyện ngụ ngôn:

1. Lâu ngày không được xuất binh,Tinh trùng BUỒN chết
2. Nhịn cả ngày, cuối cùng được ra,Tinh trùng MỪNG chết
3. Trăm triệu anh em cùng xông lên,Tinh trùng CHEN tới chết
4. Sau khi ra, phát hiện chủ nhân tự giải quyết,Tinh trùng UẤT ỨC chết
5. Bị bắn xuống đất,Tinh trùng TẾ chết
6. Bị bắn vô tường,Tinh trùng đụng BẾ ĐẦU chết
7. Bị giấy vệ sinh chùi,Tinh trùng KHÔ chết
8. Sau khi bị chùi xong, lại bị quăng vô thùng rác,Tinh trùng THÚI chết
9. Cuối cùng cũng được chính thức lâm trận, đưa đầu tiên tới đích,Tinh trùng ĐẮC Ý chết
10. Đưa thứ hai tới đích, biết đã trễ một bước,Tinh trùng TỨC chết
11. Đưa thứ ba tới đích, thấy người ta cặp cặp đôi đôi,Tinh trùng GHEN TỊ chết
12. Không tới được đích, thuận đường ngắm cảnh,Tinh trùng lạc đường chạy lòng vòng CHÓNG MẶT chết
13. Thể lực kém, Tinh trùng trên đường xông pha MỆT chết
14. Tới được đích, không tìm được trứng,Tinh trùng THẤT VỌNG chết
15. Tới được đích, tìm được một trứng,Tinh trùng MÃN NGUYỆN chết

16. Tới được đích, tìm được trứng, Tinh trùng SUNG SƯỞNG chết
17. Được một trứng tiếp nhận, Tinh trùng TỰ HÀO chết
18. Được hai trứng tiếp nhận, Tinh trùng UY PHONG chết
19. Bị trứng từ chối, Tinh trùng NHỰC NHÃ chết
20. Bởi vì sử dụng biện pháp an toàn, nguyên băng vô bao, Tinh trùng anh em một nhà ĐỀ nhau chết
21. Bao bị cột lại, Tinh trùng NGỘP chết
22. Phát hiện bao bị thủng lỗ, Tinh trùng VUI MỪNG chết
23. Giành giật xông pha, ai ngờ bao bị quăng vô nước, Tinh trùng chết CHÌM
24. Ở trong nước thấy nòng nọc đáng vẻ giống mình nhưng lại đen thui như cục than, Tinh trùng CUỒI chết
25. Trong khi cười miệng há quá to, nuốt vô số anh em, Tinh trùng BỂ BỤNG chết
26. Lần thứ hai xuất phát, thấy dừa nào dừa nấy toàn nước miếng, Tinh trùng TỎM chết
27. Chưa kịp bị tởm chết, Tinh trùng bị tắm dịch AXÍT chết
28. Những anh em có trách nhiệm, bị đem đi lạc quyền, bỏ vô tủ đông, Tinh trùng LẠNH chết
29. Chống chọi được với cái lạnh, nhưng bởi vì quá lâu không được sử dụng, Tinh trùng CHỜ ĐỢI tới chết

30. Trừ một thằng duy nhất nên người may mắn còn sống, còn lại toàn bộ chết hết

...

Minh Hạo nghe xong ‘câu chuyện tình trùng’ sắc mặt càng đen hơn, đầu má râu xanh, ta chỉ muốn nghe công dụng a, chứ không phải nghe người kể câu chuyện về tình trùng!!

Như biết Minh Hạo suy nghĩ, hệ thống âm thanh lạnh nhạt vang lên: “Câu chuyện này chỉ là giải thích cho chủ nhân hiểu, giống như tình trùng của chủ nhân cùng Lý Thất Dạ *****.

Nếu so với sức chiến đấu thì TT của ngài thì mạnh hơn Lý Thất Dạ, bởi vì ngài thường xuyên chịch gái, cho nên bọn tình trùng của ngài như được tập GYM, đứa nào đứa nấy đều khỏe mạnh gấp 100 lần với Lý Thất Dạ....

Khi người máy nữ được buff bởi TT của ngài thì theo hệ thống phán đoán sức chiến đấu của người máy tăng lên 3000%, ý nghĩa sức chiến đấu bằng với Chí Tôn hậu kỳ.”

Minh Hạo trầm mặc gật đầu không nói gì...sau đó khuôn mặt cứng ngắt đi đến đám người máy nữ, cúi người xuống, nhìn vào (“ Y “), bên trong không khác chút nào người thật, màu hồng phấn thật...

Nếu không phải Minh Hạo tự tay mua đám người máy này, chắc hẳn nhầm lẫn với người thật rồi.

Bên trong (“ Y “) cảm một cái màu đen ‘cây sắt’, Minh Hạo mặc dù nhiều lần lịch duyệt nhiều mỹ nữ khác nhau, từ trắng đến đen, từ nhỏ đến lớn, nhưng vẫn cảm thấy có chút ngượng ngùng khi phải tự tay ‘thò’ vào trong lấy thanh sắt ra thế này.

Minh Hạo nhắm mắt lại, trong lòng niệm ‘nam mô a di đà phật’ sau đó bắt đầu đưa tay thò vào trong...

Khi chạm đến thứ cứng cứng, Minh Hạo không chút do dự nắm lấy, giật thật mạnh ra.

“Xì...”

Theo Minh Hạo rút cây thanh sắt ra, bỗng nhiên nước từ bên trong (“ Y “) phun ra ngoài, bắn ướt mặt hắn.

“Cái gì vậy hệ thống, sao người máy cơ giới lại có thủy bắn ra!?”

Minh Hạo bị nước bắn vào mặt, sắc mặt đỏ lên, mũi này có chút khai khai như nước đá chó, hắn nhận không được giận dữ hỏi hệ thống.

“Cái này là dầu thừa chủ nhân, dùng để người máy hoạt động linh hoạt hơn, xin ngài chú ý, nếu mất quá nhiều dầu thì người máy hoạt động sẽ cứng ngắt, trong lúc đánh nhau vô cùng bất lợi, mỗi một tháng xin ngài thay dầu một lần cho người máy, trong cửa hàng có bán loại dầu này...”

Hệ thống lạnh nhạt trả lời.

“Dầu!?” vừa nghe hệ thống giải thích, Minh Hạo nhận không được phun ra một ngụm máu tươi. Siêu cấp người máy chí tôn cũng cần dầu? Đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy chuyện này, đối với hệ thống hắn bó tay toàn tập.

...

30 phút sau, toàn bộ ‘cây sắt’ từ bên trong người máy toàn bộ lấy ra... sau đó hắn từ hệ thống mua cái bể nuôi cá, một hồi tự sướng quay tay....sau đó đem 10 cây sắt đưa vào bể nuôi cá.

.....

10 phút sau...

Cuối cùng, 10 cây sắt từ trạng thái màu đen chuyển thành màu xanh lá, Minh Hạo biết đã sạc đầy pin, ngay lập tức đem 10 cây sắt đưa vào lại (“ Y “) bên trong.

...

Minh Hạo đi ra ngoài, thấy Lý Tôn Dạ đang đứng chờ đợi, cảm thấy vô cùng vui vẻ, hắn đi tới ôm nàng vào lòng, cười hỏi: “Người muốn biết cái gọi là văn phòng không?”

“Ừm” Lý Tôn Dạ gật đầu, nghiêng đầu vào ngực hắn, lắng nghe hắn nói.

“Văn phòng giống như một thế lực, nhưng nó hoàn toàn khác....”

Minh Hạo kể tóm tắt về cái gọi là văn phòng, hồi lâu sau, khi kể xong, hắn bắt đầu nói với Lý Tôn Dạ một số kế hoạch: “Nếu như có người tới quấy rối, gây sự, người cứ giết hắn cho ta. Bất kể người đó thuộc đại tộc, thánh tộc gì đó giết hết, không cần nương tay...”

Hơn nữa, không phải giao dịch nào cũng nhận, chúng ta chỉ nhận những vụ giao dịch cỡ lớn, ví như: thần khí, công pháp dạng chí tôn...còn tầm thường thì không cần, từ chối.”

Lý Tôn Dạ là người thông tuệ, một hồi nghe Minh Hạo giới thiệu xong, nàng hoàn toàn nắm bắt hiểu cách thức hoạt động của văn phòng, nàng gật đầu nói: “Tốt, thiếp đã hiểu toàn bộ tương công.”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Văn Phòng Dục Vọng (3 - Hết)

Sắp xếp xong, Minh Hạo nhìn lên bầu trời, biến thân thành trạng thái Super Saiyan Momoshiki Super God, sau đó đeo mặt nạ da thú lên mặt, lập tức nói ra chữ vàng lời ngọc: “Không Gian Truyền Âm!”

Ngay lập tức, không gian như có vô hình pháp tắc lướt qua, toàn bộ Đại Thiên Thế Giới trong chốc lát âm thanh đột nhiên im ắng đến lạ thường.

Dù là tiếng chém giết, tiếng phang nhau, tiếng thú gào, tiếng nói chuyện đều im bặt.

...

Một tòa thành nhân tộc náo nhiệt, nhưng giờ đây vắng lặng lạ thường, nhiều người cố gắng nói ra âm thanh, thậm chí là ráng nặn ra cái rắm để âm thanh vang lên, nhưng không một tia âm thanh nào lọt ra ngoài, dù là tiếng con ruồi, tựa như tất cả âm thanh đều là hư vô không có thật.

Không những tòa thành nhân tộc này, mà toàn bộ các tộc khác, siêu cấp thành nhân tộc, yêu tộc, hỏa tộc, phượng tộc, thần tộc, ma tộc, hồn tộc...âm thanh toàn bộ biến mất.

Đám người hai mặt nhìn nhau, rất muốn nói gì đấy, nhưng cho dù nói gì, hoặc kêu khàn họng đi chẳng nữa, cũng không phát được một điểm âm thanh.

Âm thanh tại thế giới này không tồn tại

.....

“Đây là văn phòng dục vọng, chuyên giao dịch, thỏa mãn dục vọng với tất cả khách hàng, nhận tất cả nhiệm vụ, nhưng chỉ nhận các nhiệm vụ tà ác như: ám sát, hiếp dâm, mang thai hộ, bắt cóc....

Cho dù người đó là cảnh giới Tiên Đế, thậm chí là Chí Tôn thì Văn Phòng Dục Vọng liền dễ dàng giải quyết.

Với cái giá của người mua phải là phù hợp với từng yêu cầu, ví như một quyển chiêu thức thuộc chí tôn, một vũ khí hoặc hộ giáp thần khí...hoặc đan dược dạng chí tôn để đổi lấy ám sát Tiên Đế.....

Địa chỉ: Ngũ Hành Sơn Lâm... “

Khi này, Đột nhiên một giọng nói lạnh lùng truyền toàn bộ đông, tây, nam, bắc, âm thanh vang lên khắp ngõ ngách của đại thiên thể giới, cho dù là nơi sâu xa đen như mực dưới đại dương sinh vật cũng có thể nghe.

Âm thanh này vừa dứt, thế giới trở lại bình thường.

.....

Đám lão tổ bề quan trăm ngàn vạn năm không ra, lũ bất tử chí tôn ẩn trong hư không, lúc này bọn hắc đồng thời tỉnh dậy, mở mắt nhìn về nơi phát ra âm thanh.

Đôi mắt bọn hắc chiếu sáng thương khung một mảnh, tựa như không có gì có thể giấu diếm được bọn hắc.

Trong chớp mắt này, ánh mắt bọn hắc xuyên qua tầng tầng hư không, chỉ thấy một người thanh niên tóc vàng dài, bộ dáng lạnh lùng cô đơn đứng trên vách núi đá.

Tại thời khắc này, khi bọn họ nhìn thấy người thanh niên này, cùng lúc đó người thanh niên quay đầu nhìn lại.

Trong một giây, thiên địa như đứng hình, khi ánh mắt người thanh niên kia nhìn về phía bọn hắn, miệng người thanh niên như đang lẩm nhẩm, nói cái gì đó, nhưng bọn hắn không nghe thấy gì từ miệng người thanh niên nói ra.

Đột nhiên, bọn hắn chỉ cảm thấy một loại áp lực vô hình nặng nề ập xuống, sau đó bỗng nhiên trước mặt bọn hắn xuất hiện một đôi mắt màu trắng khổng lồ, đôi mắt tựa như một con mắt thần linh, cao cao tại thượng khinh thường nhìn về phía bọn hắn.

Ầm!

Thiên địa thời không tựa như không gánh chịu nổi sức ép từ đôi mắt này, toàn bộ hư không trong chớp mắt tan vỡ.

Phốc!

Cả đám chí tôn trong nháy mắt từ trong hòng phun ra một ngụm máu, sắc mặt chuyển thành trắng bệch, bọn hắn nhanh chóng nhắm mắt lại, không dám nhìn tiếp.

Trong đầu bọn hắn không hẹn mà cùng có một câu hỏi:

-Người thanh niên này là ai, không nghĩ đến chính mình cảnh giới Chí Tôn không chịu nổi một ánh mắt của hắn! Đại Thiên Thế Giới lại có loại quái vật này tồn tại sao?

“Nhanh nhanh, triệu tập toàn bộ gia chủ tới đây, ta có việc gấp muốn nói!”

Các chí tôn ngồi xếp bằng nghỉ ngơi hồi lâu, sắc mặt chuyển biến tốt đẹp sau, bọn hắn nhanh chóng gọi người tới.

...

Yêu Tộc.

Một trong những chủng tộc cổ xưa nhất đại thiên thế giới, có thể đánh đồng với ma tộc, yêu tộc, hồn tộc, thần tộc, nhân tộc.

Bọn chúng phân bố rải rác khắp đại thiên thế giới, nơi đâu cũng có bóng dáng của bọn hắn.

Từ loại có vú hay không vú, từ có não đến không não, từ loại loli cho đến cỡ lớn đại thú, đều có khắp nơi, bọn chúng không nguy hiểm, nhưng số lượng lại đông đảo đến đáng sợ.

Tới mùa giao phối sinh dục liền một đê mười, mười đê trăm, thậm chí không thua kém gì trùng tộc.

...

Trong phòng không khí vô cùng trầm trọng, mặt mỗi người đều nghiêm túc dị thường, tựa như sắp đón nhận cơn bão lớn ập tới đồng dạng.

Phượng Tộc, Hồ Tộc, Long Tộc, Quy Tộc, Lân Tộc, ngũ đại yêu tộc đều tụ tập tại đây.

Các yêu đế, yêu tôn ngồi trong phòng, bọn hắn im lặng không nói lời nào.

Tại đây, Ngũ đại yêu tôn quyền lực lớn nhất: Phượng Tôn, Hồ Tôn, Long Tôn, Quy Tôn, Lân Tôn.

Yêu tộc, chính là lấy hàng ngàn vạn tộc thú quần khác thành lập mà thành, mà yêu tộc chính là từ xưa đến nay chính là nằm dưới sự cai trị của 5 chủng tộc cổ xưa này.

Ngũ đại yêu tôn rất ít khi gặp nhau, chỉ khi có chuyện đặc biệt hoặc là liên quan đến sinh tử tồn vong của cả tộc, bọn hắc mới từ bế quan tĩnh dật đi ra.

Đám tiên đế gặp năm đại chí tôn ngồi trên như đám tinh trùng gặp lửa, cả bọn im lặng phăng phắc không dám hé miệng nói gì, chỉ có thể chờ lấy lão tổ bọn hắc mở miệng trước.

Ở lúc này, một lão tổ mở miệng, ngữ khí trịnh trọng nói: “Có việc vô cùng quan trọng ta muốn nói với mọi người.” nói tới đây, lão giả dừng lại.

Đám tiên đế nghe lão tổ ngữ khí này, không khỏi chăm chú hơn, hai tai nghiêng qua, lắng nghe.

Lão giả hít một hơi sâu nói: “Việc này vô cùng quan trọng, an nguy đến toàn tộc, cho nên, các người phải cố gắng ghi nhớ trong lòng!”

“Vâng! Thừa lão tổ.” Đám tiên đế nghe lão tổ nói, thân thể run rẩy, kể cả lão tổ đều nói an nguy đến toàn tộc, thì việc này chắc hẳn vô cùng kinh khủng.

Lão giả gật đầu hài lòng, sắc mặt nghiêm túc, nói: “Lúc này, ta gặp chính là...” hẳn ý định kể lại chuyện lúc này mình gặp, nhưng lúc này, vừa nói đến đây, lão giả ở trước bao con mắt kinh ngạc, đột nhiên đứng dậy cở quần áo ra.

“Chính là ta muốn nhảy, cạc cạc cạc, hahahaha, ta muốn jj ta to hơn, muốn jj ta khỏe hơn, ô ha ha ha ha, jj ta đẹp trai nhất a a a cạc cạc cạc”

Lão giả bỗng nhiên nhảy nhảy, nhún nhún, lắc lên lắc xuống jj già của mình, điên cuồng cười nói, nước mắt, nước mũi, nước miếng liên tục chảy ra, nhìn vô cùng ghê gớm, kinh tởm.

“Lão tổ, lão tổ” Đám tiên đế thấy lão tổ bỗng nhiên ‘điên’ không khỏi lo lắng kêu lên.

Bốn tên chí tôn khác thấy đồng bạn mình bị điên, trên mặt hiện lên thần sắc sợ hãi, rớt cuống, hiện tại bọn hắn nghe được người thanh niên lúc này nói gì rồi:” Cởi hết quần áo ra, sau đó nhảy múa điệu lắc jj trước mặt mọi người, sau đó hô***...”

Bọn hắn hiện tại vô cùng hối hận, biết vậy không truy theo nguồn gốc âm thanh, nhưng bây giờ đã muộn. Bởi vì lúc này cơ thể bọn hắn không nghe theo điều khiển, hai tay tự động cởi bỏ hết.

10 phút sau.

Bốn đại chí tôn còn lại quần áo hoàn toàn thoát, sau đó cùng như vị chí tôn kia đứng lên, sau đó cùng nhau nhảy điệu lắc jj:

“Chính là ta muốn nhảy, cạc cạc cạc, hahahaha, ta muốn jj ta to hơn, muốn jj ta khỏe hơn, ô ha ha ha ha, jj ta đẹp trai nhất a a a cạc cạc cạc”

...

Không những yêu tộc chí tôn, mà còn cả nhân tộc, ma tộc, các vị lão tổ cao cao tại thượng tại thời khắc này đều trước mặt con cháu bọn hắn, cởi hết quần áo, sau đó đồng thời toàn bộ đứng lên, nhảy múa lắc jj....

Bọn hắn vừa múa jj, vừa điên cuồng cười to, trong miệng bọn hắn vừa hô to câu nói:

“Chính là ta muốn nhảy, cạc cạc cạc, hahahaha, ta muốn jj ta to hơn, muốn jj ta khỏe hơn, ô hô ha ha ha ha, jj ta đẹp trai nhất a a a cạc cạc cạc”

...

Từ đó về sau, Đại Thiên Thế Giới truyền lưu một câu chuyện bất hủ rằng:

Tổ tộc bởi vì bế quan lâu năm jj bị teo, cho nên quyết định lấy ngày xx này tổ chức hoạt động: Múa JJ, nhằm nâng cao sức khỏe jj, đồng thời mục đích tránh cho jj bị tàn tật không cường lên được...

Ngày ấy, toàn bộ những người nổi tiếng thành danh lâu năm số 1, số 2 tại đại thiên thế giới như: Viêm Đế Chí Tôn, Võ Tổ Chí Tôn, Miêu Huyễn Chí Tôn, Ma Tôn, Hồn Tôn, Huyết Tôn ...tất cả các tộc lão hành động như một, cùng nhau cởi quần ra nhảy lắc jj!!!!.

...

P/s: khuya không có chương nhé:) G9

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Minh Hạo Bá Đạo

Minh Hạo sau khi quảng cáo xong, hắn cùng Lý Tôn Dạ đi vào phòng để chịch nhau, dù sao hai người chỉ mới chịch một lần, chưa cảm thấy thỏa mãn lắm.

Bên ngoài có hơn 10 siêu cấp người máy chí tôn bảo vệ, cho nên hắn vô cùng yên tâm, chịch mà không sợ bị đánh lên.

...

“Chủ nhân, có người tới, số lượng 7 – 10 người.” Minh Hạo đang lúc đắm chìm vui vẻ, âm thanh ngọt ngào vang lên trong đầu hắn.

Âm thanh này chính là từ người máy siêu cấp chí tôn truyền âm.

“Ta biết rồi, để bọn hắn tới.” Minh Hạo trả lời ngắn gọn, sau đó nhanh chóng mặc quần áo vào, nhìn qua Lý Tôn Dạ đang nằm trên giường, nói: “Có khách đến.”

Lý Tôn Dạ thân thể lỏa lồ nằm trên giường, sắc mặt đỏ rực như như táo chín mọng, thân hình đầy đặn, sở hữu đường cong hình chữ S, đôi môi mọng đỏ khiêu gợi của nàng hé mở thở dốc liên tục, nhất là đôi song phong trắng lớn của nàng, bởi vì mỗi lần thở dốc là đôi ngực của nàng lại đung đưa, lắc lên lên lắc xuống, tựa như lò xo tròn vô cùng khiêu dâm...

Thân thể đầy mỡ hồi...

Cả người nàng tỏa ra khí chất quyến rũ, thành thực, khiêu gợi đến chết người.

Nằm nghỉ ngơi một lát, Lý Tôn Dạ mở mắt ra, hai mắt nồng đậm xuân tình, ôn nhu nhìn Minh Hạo, nhẹ nhàng nói: “Thiếp biết, tướng công xuống trước đi, thiếp tắm rồi đi xuống sau.”

Minh Hạo mỉm cười gật đầu, mở cửa phòng đi xuống dưới.

...

Ở trong phòng hơn 7, 8 người ngồi ghế sofa chờ đợi, có già, trẻ, gái, trai, bọn hắn khoác lên áo đen che từ chân đến đầu, khiến người không thấy dung mạo thật của bọn hắn.

Lúc này, thấy từ trên lầu có người đi xuống, đám người lập tức cùng lúc đứng lên, trong mắt bọn hắn hiện lên tò mò nhìn thân ảnh trẻ tuổi kia.

Minh Hạo trên mặt đeo mặt nạ da thú, ngồi xuống ghế làm việc, hắn nhìn đám người một vòng, mở miệng nói: “Các người cứ tự nhiên như ở nhà mình, ngồi đi.”

Đám người có chút ngần ngại nhìn mặt nạ, nhưng rất nhanh lấy lại tinh thần, gật đầu ngồi xuống.

Thấy đám người ngồi xuống, Minh Hạo lộ ra vẻ mỉm cười, nói tiếp: “Các vị chắc hẳn biết đến văn phòng dự vọng này, văn phòng chuyên tiếp tất cả nhiệm vụ tà ác...ví như mang thai hộ, giết người cướp của...”

Chúng ta sẽ là sứ giả, thỏa mãn dự vọng các người, với điều kiện một kiện chí tôn vũ khí – một công pháp chí tôn – một đan dược phẩm chất chí tôn... và phải đặt cọc trước 50%.”

Thế giới này binh khí chia làm: Linh Khí – Địa Khí- Tiên Khí - Thần Khí.

Công pháp: Linh Giai, Huyền Giai,, Tiên Pháp, Chí Tôn.

Đan dược: Linh đan, Huyền đan, Tiên Đan, Chí Tôn đan

Nghe Minh Hạo nói, mấy nữ nhân bên trong đám người thân thể run rẩy, từ phía dưới trào ra một làn nước...

Sắc mặt các nàng lúc trắng, lúc đỏ, hai tay nắm chặt lại, trong lòng thầm chửi rủa một tiếng: “Cái gì văn phòng dục vòng, phải đổi tên văn phòng dâm ác mới đúng, lũ ***”

Còn đám nam giới thì sắc mặt bình tĩnh như thường, nhưng nếu có người để tâm chú ý kỹ phía dưới nơi dừng quần ở giữa của bọn hắn, sẽ phát hiện ra ngay như có thứ gì đó nhô nhô lên cao.

Một lão giả râu tóc bạc phơ, khuôn mặt hồng hào, hắn đứng lên, đi tới bàn làm việc, sắc mặt nghiêm túc nhìn Minh Hạo, thái độ cung kính, nói: “Chúng ta đã biết quy định thừa ngài, chúng ta hiện tại muốn ngài hiệp dâm một người.”

Minh Hạo gật đầu nói: “Tốt, người đặt cược trước đi, sau đó ký họ tên vào đây, rồi cung cấp thông tin của người cùng đối tượng muốn bị hiệp dâm, một ngày sau, ta sẽ cho các người câu trả lời thỏa đáng.”

Lão giả nghe Minh Hạo nói, sắc mặt có chút do dự, bộ dáng gặp phải khó khăn, hắn trầm giọng hỏi: “Thưa ngài, đặt cược trước thì không có vấn đề gì, nhưng mà thông tin về chúng ta...có thể hay không, không cung cấp?”

Minh Hạo nhíu mày, nhìn hắn nói: “Thế nếu chúng ta làm xong nhiệm vụ người không trả 50% còn lại thì sao? Chúng ta lúc đó tại đại thiên thế

giới rộng lớn mênh mông này tìm ai đòi?”

Lão giả nghe vậy, mồ hôi trên trán liên tục rơi xuống, hần lấp bấp nói: “Cái này...chúng ta xin phép thảo luận.”

“Ừ, các người đi đi.” Minh Hạo ngồi trên ghế, lười biếng phất phất tay nói.

“Cám ơn ngài.” Lão giả khum người, cúi cung một cái, sau đó đi tới đám người hội họp.

...

10 phút sau.

Lão giả kia lần nữa đi tới, hần nhìn Minh Hạo, gật đầu nói: “Thưa ngài, sau một hồi chúng ta bàn bạc thương lượng với nhau, chúng ta đồng ý đưa thông tin.”

Nói xong, hần từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một quyển sách màu cam, nói: “Ta xin trả lĐây là một bản công pháp cấp bậc chí tôn hoàn chỉnh, thuộc về loại tu thể, tên là: Bất Diệt Kim Thể, người tu luyện đến cấp độ đại thành thân thể bất tử bất diệt, đao thương bất nhậm, một quyền có thể dễ dàng phá núi...”

“Ta biết rồi, còn hai thứ còn lại đâu?” Minh Hạo cắt đứt lời giới thiệu dài dòng của hần, lạnh lùng hỏi.

Lão giả có chút khó hiểu, hỏi lại: “Hai thứ còn lại là gì thưa ngài?”

“Thì vũ khí cùng đan dược đẳng cấp chí tôn chứ còn gì? Ta lúc nãy có nói mà?” Minh Hạo thấy hần vẻ mặt khó hiểu, giải thích cho hần.

Lão giả sắc mặt khó coi, da mặt nhăn nheo lại thành một nhúm, nhìn hần giống như vừa bị người thông cú đồng dạng.

Trầm mặc hồi lâu, hắt thở dài, mặt mũi khỗ sấp, hai mắt đục ngầu nhìn Minh Hạo, lắc đầu nói: “Cái này không thể, ngài yêu cầu quá cao, phải biết dạng chí tôn cấp bậc này vô cùng hiếm có, không phải là rau cải trắng ở bên đường.

Hơn nửa đan dược cùng vũ khí thì càng hiếm có hơn, hai thứ này hiếm như lá mùa thu...

Lần này chúng ta thành thật xin lỗi vì đã làm phiền...”

Nói xong, lão giả khum người cung kính chào một cái, sau đó quay lại nhìn đám người trẻ tuổi kia, nói: “Chúng ta về thôi.”

Đám người trẻ tuổi kia không nói gì, chỉ gật đầu, cùng lúc đứng dậy.

Ở khi đám người sắp đi ra khỏi cửa, âm thanh lạnh lùng từ phía sau vang lên.

“Khoang đã, ta cho các người đi?”

Lão giả trong lòng biết có việc không tốt, lập tức quay đầu lại nhìn người thanh niên ngồi trên ghế, thần sắc bình tĩnh, trầm giọng hỏi: “Thế các hạ muốn gì?”

Từ cách xưng hô cung kính các ngài, chuyển thành các hạ, Minh Hạo có thể nghe rõ rệt, nhưng hắt lười quan tâm vấn đề này, hai mắt rinnegan, sharingan, một đỏ, một tím, nhìn lão giả, ngữ khí lạnh lùng nói: “Cũng không có gì nhiều. Chỉ cần người đưa hai thứ còn lại là đan dược cùng vũ khí chí tôn liền có thể rời đi. Cái này coi như là bồi thường làm ta tốn thời gian với các người.”

Lão giả hai mắt đục ngầu sáng lên, từng tia sát ý hiện bắn ra, sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói: “Các hạ quá đáng, phải biết tộc chúng ta thuộc về loại cổ xưa, ta đây tiện nói luôn, ở bên trong tộc chúng ta có năm vị tiên đế tọa

trần, một vị chí tôn, ta biết các hạ thực lực vô cùng cường đại, nhưng có hơn 5 vị tiên đế, một vị chí tôn, hơn nửa chủng tộc chúng ta quan hệ rộng rãi....”

Minh Hạo nghe lão giả kể một đồng cái gọi là ‘cường đại’ không khỏi khó chịu, hần cật đứt lời lão giả, nói: “Tốt, ta biết các người cường đại, vậy thì sao, đừng nói các người là cổ tộc tạp chủng gì đấy, cho dù là thần linh ta cũng phải lấy cho bằng được! Ta cho người 5 phút để lựa chọn.

Một, người trở về bẩm báo việc này với lão tổ hay gia chủ gì đó của người, còn những người còn lại ở tại đây, coi như làm con tin chuộc lấy.

Hai. Ta đến chính cửa gia tộc người đòi nợ, nếu gia tộc các người không chịu trả nửa, ta sẽ giết toàn bộ người, sau đó cướp lấy...”

Đám người nghe Minh Hạo lời nói bá đạo, sắc mặt ai nấy đều một mảnh âm trầm.

Phải biết, bọn hần cổ tộc, từ xưa đến nay chỉ có người khen nịnh bọn hần, nào dám khinh thường, thậm chí uy hiếp?

“Ta cảm thấy người chắc chỉ là loại ra vẻ miệng mạnh trong yếu, nên mới không dám lộ bộ mặt thật của mình. Hiện tại chúng ta muốn đi đây, người làm gì được chúng ta?” Một tên thanh niên, nhìn Minh Hạo khinh thường cười nói.

“Phốc!”

Người thanh niên vừa dứt lời, bỗng nhiên cái đầu của hắn lìa khỏi mình, sau đó cả thân thể bỗng nhiên không biết từ đâu bị một ngọn lửa đen thiêu đốt, trong vòng một giây, toàn bộ cơ thể hắn cháy rụi, không còn cặn bã để lại, dù chỉ một chút.

Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, khiến đám người không kịp phản ứng, hồi lâu sau, đám người mới lấy lại tinh thần, thần sắc vô cùng âm lãnh.

Lão giả nhìn Minh Hạo, sát ý sôi trào, nói: “Người dám giết tộc nhân ta, ta sẽ bắt người trả giá!”

Hắn vừa dứt lời, lại một tiếng ‘phốc!’ vang lên.

Đám người nghe tiếng phốc này, bọn hắn lấy lại tinh thần nhìn lại, chỉ thấy đầu lâu của lão giả như người thanh niên kia rơi rớt xuống, sau đó cả thân thể dính ngọn lửa đen, trong giây lát toàn bộ cơ thể lão giả bị thiêu cháy, không còn cặn bã để lại.

“Người người!” Đám người thấy lão giả chết, quay qua nhìn Minh Hạo đang ngồi trên ghế, thân thể run rẩy lắp bắp nói.

“Nếu các người không nói coi như chọn thứ 1, tốt rồi, một người còn lại đi thông báo cho gia chủ, lão tổ, còn lại ở đây, à, ta nói trước, nếu ai dám hé miệng nói lời nào, đừng trách ta ra tay độc ác.”

Minh Hạo nhìn đám người tà ác nói, sau đó hắn đứng dậy, từ từ bước tới đám người.

"Không..." Đám người thấy Minh Hạo bước đến, như đám cừu con gặp sói, cả đám sắc mặt trắng bệch, trong mắt hiện lên sợ hãi, lui ra sau vài bước...

...

.P/s: tối có chương

-Khi này định cho main đập nát ngực con kia, nhưng thôi giờ mình tu rồi, nên sẽ không tà ác như vậy:))

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Hành Hạ

Minh Hạo nhàm chán ngồi ghế xoay qua xoay lại, nhìn đám người bị trói dưới đất không nói gì.

“Cầu tặc kia, mau thả bốn cô nương ra, người nghe cho rõ đây, ta tên là Băng Lung Linh, cha ta là tộc trưởng Băng tộc, nếu người dám đụng đến một sợi tóc của bốn cô nương thì *****”

Lúc này, một mỹ nữ tóc dài bị trói dưới đất hai mắt phẫn hận trừng Minh Hạo, la hét liên tục.

“Không được sư muội, đừng nói như vậy, hắn ta là tên điên, giết người đấy!”

Một tên nam tử ở bên cạnh nghe Băng Lung Linh chửi, sắc mặt biến trắng, nhanh chóng quay sang nàng, nhỏ giọng nói.

Băng Lung Linh nghe nam tử nói, nàng quay qua gật đầu, chột nhu hòa nói: “Ta biết rồi sư huynh.”

Nếu lúc trước nàng là một con chó đại muốn cắn người thì bây giờ nàng là một con chó con ngoan hiền vô hại.

Hình tượng này của nàng toàn khác với lúc nãy, như một trời một vực.

Minh Hạo nhìn hai người tình tứ, hai mắt sáng lên như nhìn thấy món đồ chơi mới, khóe miệng vênh lên, mỉm cười tà ác, đứng dậy, đi tới chỗ hai

người, nhìn hai người cười nói: “Ta có một trò chơi, đặc biệt mời hai người, không biết hai người tham gia không?”

“Trò chơi?” Hai người cùng lúc nói, mấy người bị trói ở sau cũng là tò mò, nhìn lên Minh Hạo.

Minh Hạo gật đầu, cười tà ác, nói: “Đúng, trò chơi...”

Nói xong, tay phải của hắn tích tụ năng lực chấn động, đánh vào ngực người thanh niên.

Tiếp theo, chỉ nghe âm thanh “Cờ-Crắc” như gương bể vang lên, người thanh niên thân thể trong chớp mắt chia làm 10 khối thịt khác nhau rơi rớt xuống dưới sàn nhà.

Khi này, một đạo màu trắng từ thi thể người thanh niên bay lên, Minh Hạo nhanh tay nắm lấy, vệt trắng bị Minh Hạo dễ dàng nắm lấy, nó cố gắng vùng vẫy muốn thoát ra, nhưng vô ích, bởi vì khi này Minh Hạo há miệng ra, hút một hơi lớn, toàn bộ vệt trắng bay vào trong miệng hắn.

Minh Hạo nhắm mắt lại, vài phút sau mở mắt ra, đánh cái ợ một cái, sau đó nhìn về Băng Lung Linh cười nói: “Xin lỗi, ta lỡ tay giết đi vị hôn phu người rồi, làm sao đây?”

Băng Lung Linh ngẩn người, nhìn về thi thể người thanh niên bị đánh thành mười khối, hai mắt nàng xuất hiện một tầng mờ mông lung, hai dòng lệ từ mắt chảy ra.

Đau đớn đến nỗi không nên lời.

Mặc dù nàng cùng người thanh niên chưa kết duyên vợ chồng, nhưng người thanh niên từng nhiều lần bảo vệ nàng trước nguy hiểm, cho nên có thể nói nàng rất yêu thích người thanh niên này.

Băng Lung Linh ngược đầu lên nhìn Minh Hạo, hai mắt xuất hiện từng tia máu đỏ, bên trong tràn ngập hận thù, căm thù, tựa như Minh Hạo là người giết cha mẹ nàng đồng dạng.

Đám người kia cũng là đôi mắt đỏ bừng, trong lòng cực kỳ tức giận, nếu đôi mắt bọn hắn có thể giết chết người, chắc hẳn Minh Hạo đã chết hơn trăm ngàn lần rồi, nhưng đáng tiếc, bọn hắn thực lực có hạn, chỉ có thể hai mắt hận thù nhìn Minh Hạo mà không dám nói gì.

“Sao không nói lời nào? Hận ta? Thù ta? Vậy thế nào? Người cuối cùng chỉ là con giun dế dưới chân ta thôi.” Minh Hạo thấy nàng đôi mắt hận thù nhìn mình mà không nói gì, hắn tỏ vẻ vô cùng khinh thường, sau đó một chân vô tình đạp lên lên mặt nàng, biểu môi cười nói: “A, ta xin lỗi, ta bước nhầm chân rồi a, tiếc thật, cái mặt xinh xắn của người từ nay về sau liền xấu xí rồi, không còn xinh đẹp như trước.”

Minh Hạo trên mặt hiện lên tiếc hận, nói xin lỗi, nhưng bộ dáng hắn nào hối lỗi? Ngược lại càng tươi cười vui vẻ hơn.

Băng Lung Linh cảm nhận được khuôn mặt mình bị bàn chân dơ bẩn nào đó đạp lên, lại ngửi được mùi hôi hôi từ chân bốc ra, nhin không được cảm thấy dạ dày một hồi sôi lên sau đó cúi đầu ỏi ra ngoài.

Minh Hạo nhanh chóng lấy chân ra, cho nên không bị dính, hắn lạnh nhạt nhìn Băng Lung Linh ngồi đó ỏi, không cảm thấy thương tiếc nàng một chút nào.

Băng Lung Linh ỏi xong một hồi, nước mắt không nhịn được chảy xuống đến khoe môi, từ nhỏ đến lớn nàng luôn được cha cưng chiều, người người cung kính, nào dám như tên Minh Hạo này, lấy nguyên bàn chân đạp lên mặt? Còn có ngửi mùi hôi như cú heo kia nữa...

“Người, tên súc sinh này, mau lấy bàn chân chó của ngươi ra khỏi mặt sư tử(muội)!, không cho dù chúng ta chết biến thành ma cũng không tha cho

người.”

“Đúng, lấy cái chân súc vật của người ra, nếu không....”

“Người chờ gia chủ, lão tổ chúng ta đến đây liền rửa sạch cái cổ đi!”

Đám người thanh niên khác thấy nữ thần trong lòng mình bị sỉ nhục, nhìn không được rống hòng lên ồn ào chửi rửa.

“Im lặng!” Minh Hạo quay lại, sắc mặt âm lãnh vô cùng, không chút lưu tình nắm tay nắm lại một cái, sau đó vận chuyển chân động năng lực đánh vào từng cái đầu lâu của bọn hắn.

“Cờ -Crắc” Từng cái đầu lâu xuất hiện từng vết rách chẳng chịt như màn nhện, sau đó “phốc” một tiếng, tất cả đầu lâu bọn hắn nổ nát bầy, biến thành thi thể ngã xuống đất, chỉ còn lại duy nhất Băng Lung Linh là còn sống sót.

...

Giải quyết xong đám ồn ào, Minh Hạo quay lại nhìn Băng Lung Linh như không có chuyện gì, cười nói: “Người thấy sao? Vui vẻ không khi tộc nhân của người vì người mà chết?”

Băng Lung Linh hai mắt trống rỗng, sắc mặt trắng bệch, trên mặt cùng đầu tóc, thân thể nhuộm đẫm máu tươi, cả người run rẩy liên tục, nhìn xem từng người bị Minh Hạo giết, nàng hàm răng cắn chặt lại, đến nỗi máu từ miệng nàng chảy ra mà không hề hay biết.

Hai bàn tay ngọc phấn nhỏ nhắn run rẩy liên tục, móng tay cắm sâu vào thịt, khiến máu từ tay chảy ra ngoài.

Nhưng nàng không quan tâm đau đớn nhỏ nhắn đó, vì bên trong tâm nàng đau đớn hơn gấp trăm lần.

Bất lực nhìn người yêu ngã xuống, nhìn tộc nhân từng người nổ nát đầu chết...

Đây là lần đầu tiên trong cuộc đời, nàng cảm thấy trái tim đau đớn như thế này, ngẩng đầu nhìn lên người thanh niên mặt nạ da thú, mặc dù không biết được khuôn mặt thật của kẻ này, nhưng nàng hoàn toàn ghi nhớ âm thanh, bộ dáng của kẻ này.

“Tướng công, có chuyện gì xảy ra vậy?”

Một âm thanh như chim hoàng oanh trong trẻo vang lên, Băng Lung Ling nghe có tiếng người nói, lập tức theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một người con gái da trắng trẻo từ trên lầu bước xuống, một đầu đen dài để tới lưng, thân hình đầy đặn quyến rũ.

Cả người nàng tỏa ra khí tức trầm tĩnh lại nóng bỏng, tựa như núi lửa ngủ say chờ đến thời khắc bạo phát.

Minh Hạo quay đầu lại, nhìn thấy Lý Tôn Dạ đi xuống, hẩn nở nụ cười, nhìn nàng Minh Hạo có chút ngây dại, sau đó nhanh chóng lấy lại tinh thần, hẩn lắc đầu nói: “Không có gì, chỉ là giải quyết lũ chó sủa ình ỏi thôi.”

Lý Tôn Dạ vừa tắm xong, đầu tóc còn ướt át chưa lau khô, thêm nữa nàng mặc quần áo ngủ rộng thùng thình, cho nên Minh Hạo có thể thấy được đôi song phong trắng như tuyết, như ẩn, như hiện ở bên ngoài lớp áo lồ lộ ra ngoài.

Băng Lung Linh bị trối dưới đất nghe vậy, không còn nhin được nữa, nhất là nghe thấy Minh Hạo chửi đám tộc nhân là chó ***, nàng hai mắt giận dữ nhìn Minh Hạo, lạnh lùng nói: “Người chờ cha cùng ông ta tới đây, ta sẽ bắt người trả giá gấp 1000 lần, nhất là đứa con gái bên cạnh người, ta sẽ cho người *** luân phiên ***!!!”

Minh Hạo cùng Lý Tôn Dạ sắc mặt đen lại, hai mắt sát ý nhìn nàng, Lý Tôn Dạ một người tiên đế cao cao tại thượng, làm sao chịu nổi những lời bần thiều này? Nàng quay qua hỏi Minh Hạo ý kiến: “Tướng công, thiếp muốn giết con tiện nhân này!”

Minh Hạo vuốt vuốt cằm nhìn Băng Lung Linh một lát, sau đó quay sang Lý Tôn Dạ cười nói: “Không vội, người coi như nàng sửa đi, lát nữa sẽ có người đưa tiền chuộc đến, lúc đó giết nàng không muộn.”

“Tiền chuộc?” Lý Tôn Dạ ngẩn người, lần đầu tiên nghe hai chữ ‘tiền chuộc’ này.

Minh Hạo đi đến bên cạnh nàng, kề tai, nhỏ giọng giải thích, sau đó nói đầu đuôi câu chuyện cho nàng, rồi nói ra kế hoạch của mình....

“Ra vậy, tướng công thật giỏi...” Lý Tôn Dạ nghe xong gật gù, hai mắt ngày càng sáng, sau đó quay sang Băng Lung Linh, hai mắt nàng sáng lên, nhìn Băng Lung Linh tựa như tên thương nhân nhìn khối tài bảo đồng dạng.

Băng Lung Linh thấy hai người nhỏ giọng bàn tán về mình, sau đó cùng nhau nhìn sang, đôi mắt bọn hắn sáng rực như nhìn con mồi, trong lòng nàng đột nhiên xuất hiện dự cảm vô cùng xấu, thân thể không khỏi cảm thấy lạnh run lên.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Ra Máu Nhiều Quá Mà Chết

“Chủ nhân, khoảng cách 1000km bên ngoài, xuất hiện hơn trăm ngàn người đang tiến về đây.”

Minh Hạo nghe người máy báo cáo, hăn mở mắt ra, nhìn qua Lý Tôn Dạ nói: “Đã tới, chuẩn bị thôi Dạ nhi.”

Lý Tôn Dạ gật đầu, khí tức bỗng nhiên trở nên lảng lẽ bá đạo vô cùng, sau đó hai người bước ra khỏi phòng, để lại một mình Băng Lung Linh trong phòng thẫn thờ rơi lệ đầy mặt, điên cuồng la lên: “Thả ta ra mau lữ ****!!!”

....

Ngũ Hành Sơn Lâm nằm ở phía nam Đại Thiên Thế Giới, linh khí vô cùng thiếu thốn, ít ỏi.

Đây là một nơi đặc biệt nhất Đại Thiên Thế Giới, nó không phải cấm địa hay nguy hiểm chết chóc gì, mà nó chính là nơi để phong ấn một con quái vật.

Nhưng từ mười ngàn tỷ năm về trước xảy ra một trận tai kiếp, Đại Thiên Thế Giới trong khoảng thời gian đó toàn bộ 9/10 bị hủy diệt.

Mà Đại Thiên Thế Giới hiện tại cũng không phải chia nhỏ ra làm: đông, tây, nam, bắc ...

Trên sách cổ lưu truyền một câu chuyện xưa: Đại Thiên Thế Giới có 10 vị thần, mỗi người cai quản 10 châu khác nhau, mà mười châu này chính là một đại thiên thế giới.

Có một ngày nọ, con quái vật đó giáng lâm đại thiên thế giới, tai nạn cũng bắt đầu từ đây.

Tiếng kêu thảm vang vọng khắp nơi, máu chảy thành sông, thi cốt chồng chất như núi...

10 vị thần không muốn để con quái vật tiếp tục khiến nhân gian lầm than, bèn hấn ra sức chiến đấu, chống lại con quái vật, nhưng đáng tiếc nó bất tử bất diệt, cho dù đánh nát đầu, cơ thể hóa thành tro bụi cũng có thể hồi sinh lại được...

Mười vị thần đánh với con quái vật hơn trăm vạn năm liên tục vẫn không thể suy yếu nó.

Cho đến một ngày, mười vị thần sức mạnh gần như cạn kiệt, không khỏi bất đắc dĩ hợp lại, dùng sinh mệnh của mười người phong ấn con quái vật lại, mới có thể kết thúc trận chiến dài đằng đẵng này.

Nhưng hậu quả của trăm vạn năm của cuộc chiến sau để lại là, thiên địa bị hủy, mười châu chỉ còn lại một châu duy nhất.

Mà nơi phong ấn con quái vật trong sách kể, chính là tại đây, Ngũ Hành Sơn Lâm.

...

“Đã tới nơi thừa lão tổ, gia chủ.”

Người đàn ông trung niên quỳ dưới đất cung kính nói.

Một thanh niên ăn mặc áo bào trắng, hắc mái tóc trắng dài, hai mắt lạnh lùng nhìn qua ngọn núi xa xa, sắc mặt âm trầm nói: “Điều tra thế nào rồi?”

“Thưa lão tổ, văn phòng dự vọng bỗng nhiên xuất hiện tại đại thiên thế giới, còn là ai đứng sau tổ chức này thì vẫn chưa điều tra được.” Người trung niên quỳ dưới đất cung kính đáp

Người thanh niên này chính là lão tổ Băng tộc, Băng Hồng Ngân.

Còn tại sao đáng vẻ hắc lại trẻ tuổi như thế, phải nói đến chính là chục vạn năm trước hắc là một tên siêu cấp thiên tài, 900 tuổi bước vào Tạo Hóa Cảnh, 2500 tuổi bước vào Diệt Thế Cảnh, 5000 tuổi bước vào Cổ Tiên Cảnh, 10000 tuổi bước vào Tiên Vương Cảnh, 25000 tuổi bước vào Tiên Đế, 50000 tuổi bước vào Chí Tôn.

Khi bước vào tạo hóa cảnh, đáng vẻ khi đó sẽ mãi mãi trẻ tuổi thanh xuân cho đến khi gần hết tuổi thọ của mình.

“Cha, Băng Lung Linh có thể đang gặp nguy hiểm, chúng ta người đông thế mạnh, mau đi vào cứu con bé.” Ở lúc này, một người thanh niên đáng vẻ 7 phần giống Băng Hồng Ngân vẻ mặt gấp gáp nói.

Băng Hồng Ngân nhíu mày, quay sang người thanh niên, tay cốc đầu mạnh hắc một cái, sắc mặt nghiêm túc, lạnh nhạt nói: “Người nha, lên tiên để chức vị gia chủ rồi, nhưng cái tính tình nóng nảy đó vẫn chưa từ bỏ, người không biết có câu rằng: nhanh quá tất thất bại ư? Ta hiện tại đang suy nghĩ có nên phế bỏ người chức gia chủ hay không?”

Băng Nhật Nhòa nghe cha nói, đầu rút lại, hắc nhỏ giọng nói: “Xin lỗi cha, tại ta lo cho con gái ta quá...nhất là nàng trong tay tên cầm thú kia.”

“Ta biết, nhưng ta không nắm chắc đối phó tên kia.” Băng Hồng Ngân lắc đầu, thở dài nói.

“Cái gì!? Cha cũng không nắm chắc đối phó tên kia?” Nghe Băng Hồng Ngân nói, Băng Nhặt Nhòa hai mắt co rút lại, trên mặt hiện lên sợ hãi tột độ.

Phải biết cha hẳn đạt đến đỉnh phong thực lực thế giới này, vậy mà có thể nói ra câu này, chứng tỏ đối thủ là một người rất đáng sợ, kinh khủng.

Băng Hồng Ngân cười nhạt, nói: “Đừng lo, hôm nay ta xuất ra đại giá, mời thêm hai vị chí tôn hậu kỳ khác tới tọa trấn trận chiến này, cho dù tên đó có mạnh thì thế nào? Cùng một chọi ba vị chí tôn? Hừ!”

Nói đến đây, Băng Hồng Ngân hừ lạnh một tiếng, tỏ vẻ khinh thường, như nắm chắc phần thắng trong tay.

...

“Tất cả số 01 đến số 10 chuẩn bị sẵn sàng, sau khi ta ra lệnh lập tức sử dụng chiêu thức đó cho ta!” Minh Hạo đứng trên vách núi, nhìn về phía đám đen như kiến ở phía xa xa kia, âm thầm truyền lệnh.

“Vâng thưa chủ nhân.”

Lý Tôn Dạ hai mắt sắc bén nhìn về phía xa, bày ra tư thế nhắm bắn, chỉ cần Minh Hạo ra lệnh một tiếng, nàng liền không chút do dự bắn ra một tiễn này.

...

“Xung quanh không có kẻ địch mai phục thừa lão tổ.” Hơn trăm người trở về quỳ xuống báo cáo.

“Tốt, tiến công! Dám giết tộc nhân ta, còn bắt cháu nội ta lại còn dám uy hiếp, hừ, dù người là ai ta cũng phải bắt người trả giá!” Băng Hồng Ngân cười lạnh, sau đó phất tay ra lệnh toàn quân tiến công.

“Giết!” Tiếng giết rung trời rung đất, khiến cho yêu thú trong rừng rậm sợ đến hồn phi phách tán.

Hơn trăm ngàn người hét một tiếng, sau đó cùng lúc đập bay lên trời, tiến đến ngọn núi, có người cười kiếm, có người đi cười sủng vật, có người đi không.

Trong đây người đa số Tạo Hóa Cảnh trở lên, có Diệt Thế Cảnh, Cổ Tiên Cảnh, Tiên Vương Cảnh, thậm chí là Tiên Đế cũng có.

...

Minh Hạo hai mắt lạnh lùng nhìn xuống, thấy hơn trăm ngàn người cùng lúc đập không mà đi, đợi 10 phút sau, khi thấy bọn hắn tiến vào tròng, Minh Hạo cười lạnh một tiếng, truyền lệnh cho đám người máy: “bắt đầu đi! Sử dụng chiêu thức Cùng Ta Ỉa Nào!”

“Vâng chủ nhân!”

...

Cùng lúc đó, rừng rậm bốn phía đông tây nam bắc đột nhiên xuất hiện ánh sáng màu trắng, theo đó âm thanh nữ tính từ mười phương hướng khác nhau vang lên: “Cùng Ta Ỉa Nào!”

Đám người Băng tộc đang tiến đến, sắp đến ngọn núi nơi Minh Hạo đang đứng, đột nhiên nghe được âm thanh này, cả đám đang bay không tự chủ rơi xuống như mưa.

“A, tại sao thân thể ta không điều khiển được?”

“Có chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ quân địch mai phục?”

“Âm thanh nữ tính này...chẳng lẽ là đám người Huyền Nhạc Tông? Nhưng Cùng Ta Ỉa Nào là sao?”

...

Trong chốc lát, toàn bộ người dù đẳng cấp thấp đến cao như Chí Tôn cũng nhận lấy ảnh hưởng, rơi rớt xuống như mưa.

Phải biết skill này mặc dù nói tác dụng dưới chí tôn đánh phải khi nghe, nhưng hơn 10 người máy cùng lúc thực hiện chiêu này, cộng với độ tăng phúc do tinh dịch pin của Minh Hạo thì sao? Câu trả lời là đương nhiên, đừng nói Chí Tôn, cho dù là Thần Linh khi nghe được câu này cũng phải cởi quần làm theo.

...

Đám người rớt xuống đất, một mặt mòng bực nhìn cơ thể mình, bởi vì lúc này hai tay bọn hắn không nghe theo điều khiển, đột nhiên cởi quần ra, sau đó bọn hắn cùng nhau làm tư thế ngồi chồm hổm giống như lúc đi ỉa.

Cùng lúc đó, chỉ nghe tiếng “Toẹt Toẹt Toẹt” như thối cò vang lên, chỉ thấy đám người nơi cúc hoa rơi rớt xuống từng cục cứt màu sắc khác nhau, trong đó có vàng, có đỏ, có đen, có trắng.

Nhất là các tiên đế, chí tôn, cục cứt của bọn hắn là vô cùng đặc biệt, bởi vì nó có nhiều màu sắc khác nhau, như Tiên Đế có bảy màu cầu vòng: đỏ, trắng, đen, xanh, cam, vàng, nâu

Tiên Tôn nhưng là 3 người, mỗi người hơn mười màu khác nhau: đỏ, trắng, đen, xanh, cam, vàng, nâu, hồng, xanh dương, xanh lá, xanh nhạt, đỏ đậm....

“A hự...”

“Hự hự hự”

“Hự á hự á”

“Ah hự, Ah hự!”

Đám người vừa ra sức nặn cục, vừa rên rỉ, tiếng rên rỉ này tựa như đang chịch gái đồng dạng.

6 tiếng sau, trời bắt đầu tối dần...

Nhưng dần dần thời gian trôi qua, các màu sắc cục cứ thay đổi, từ cục cứt nhiều máu chuyển thành cục cứt một màu.

Đó là màu đỏ rực như lửa!

Nếu có bác sĩ thế kỷ 21 khi thấy cục cứt dạng này, liền không chút do dự phán một câu: Ỉa Ra Máu

Khi này, từng cục hoa đám người mở rộng ra hơn vài centimet, hơn nửa cục hoa bọng hãn càng là nở rộ to hơn trước gấp 10 lần!

“A A A, ta không muốn ỉa nữa, đau cục quá!”

“Mẹ ơi, cục của con sắp đến ngày tận thế, cầu xin thần linh trên cao thương cục hoa con!”

“Cục ơi, cục mỏng manh như giấy a, cứt ơi dừng lại đi, đừng ra nữa, nếu không cục vỡ a.”

“Ta ta sợ rồi, xin ngài đừng hành hạ cục hoa chúng ta nữa...”

“Ngài đang trên cao, chắc ngài đang nghe lời chúng ta nói, ta cầu xin ngài giải thoát chúng ta, đừng hành hạ cục hoa của ta nữa, ta nguyện ý hiến dâng cục hoa lên cho ngài a~~”

Đám người bắt đầu không thềm quan tâm đến mặt mũi, dù là tiên vương, tiên đế, chí tôn mắt đều sắp lồi ra, nước mắt, nước mũi chảy ra ngoài liên tục, mặc dù bởi vì khí tức tiên đế, chí tôn khiến đám yêu thú không dám

bén mảng đến gần, nhưng bọn hăn còn có cảm giác sắp khóc chính là, đám muỗi nhỏ kia như không sợ khí tức bọn hăn, ngược lại càng phấn khích bu lại hút máu bọn hăn.

Vấn đề quan trọng nhất chính là, bọn muỗi thế mà lại không bu ở nơi khác, lại bu jj bọn hăn chích, khiến bọn hăn liên thấy ngứa ngái, lấy tay gãi gãi jj liên tục suốt 6 tiếng qua.

Bây giờ jj hoàn toàn không ra hình dáng jj như trước, bởi vì gãi + bị muỗi chích quá độ dẫn đến hiện tượng jj sưng phù, jj chảy nước mủ, jj chảy máu các loại...

Bọn hăn sinh sống hơn vạn năm, hoàn toàn không nghĩ đến, loài sinh vật hạ đẳng, còn kém hơn gấp 10000 lần yêu thú: muỗi, vậy mà kinh khủng đến thế.

...

Lại 12 tiếng qua...

Sắc mặt đám người trắng bệch một mảnh, từ nặn ra cực biến thành nặn ra cục, chỉ thấy một cục phía sau lồi bự ra, bên trong còn có máu liên tục chảy xuống...

3 tiếng sau...

Ngoài trừ cảnh giới Tiên Đế, Chí Tôn còn ‘gian nan sống sót’, còn lại người đều ngã gục xuống đất, tắt thở, mất máu nhiều quá mà chết.

5 tiếng sau.

Tiên Đế, toàn bộ tử.

...

1 tiếng sau.

Chí Tôn, toàn bộ tử.

...

Thảm trạng: nằm dưới đất, cúc hoa nở rộ ra ngoài, bên trong vẫn còn ‘rặn’ ra máu, jj biến thành máu tím...

Máu chảy thành sông, toàn bộ khu rừng nhuộm đỏ máu tươi của bọn hân...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Nên Làm Gì Nàng?

Ẩn giấu trong hư không đám tiên đế, chí tôn đi theo Băng tộc xem trò vui, khi thấy cảnh này, sắc mặt bọn hắn một mảnh tái xanh, trong lòng âm thầm hô may mắn không chọc đến vị ác ma này, còn đối với Băng tộc toàn quân chết chỉ là khinh thường, cười lạnh, thậm chí có vài người muốn nhân cơ hội này đi cháy nhà hôi của.

Minh Hạo đứng trên vách núi nhìn thấy toàn bộ, nhưng không làm gì, thần sắc bình tĩnh như nước, quay qua nhìn Lý Tôn Dạ, cười nói: “Người bắn bọn hắn xem.”

Lý Tôn Dạ hiểu ý hắn, nàng gật gật đầu, sau đó giương cung lên, một mắt nhắm ngay hư không.

“Vù!”

Tay thả ra, tiễn rời cung, chỉ nghe một tiếng xé gió vang lên, trong chớp mắt, tiễn này bắn phá hư không, một tiễn bắn xuyên qua tầng tầng không gian, bay đến nơi đám tiên đế, chí tôn.

Đám chí tôn, tiên đế đang ẩn trong không gian, như cảm nhận được gì, cùng lúc quay lại, khi thấy một tiễn bay đến, thần sắc có chút khinh thường, nhưng vẫn cẩn thận.

Từng luồng sáng nồng đậm ở sau lưng bọn hắn hiện lên, chỉ thấy một mảnh hình chiếu lộng lẫy cao hơn trăm ngàn mét dựng đứng, bên trong chính là hình ảnh một cái lâu đài cao cao nguy nga, sừng sững, phía dưới chính là hơn trăm vạn sinh linh đang quỳ bái.

Đây chính là quốc độ, lấy tín ngưỡng lập nên quốc độ, chỉ cần tín ngưỡng, quốc độ còn, cơ thể bọn hắc bất diệt, sức mạnh kinh khủng vô cùng!

Đám Băng tộc ở trong trận với Minh Hạo, bọn hắc mặc dù có tín ngưỡng duy trì, nhưng bởi vì ỉa mất máu nhiều quá, khiến cơ thể không còn máu ngã xuống chết, mà tín ngưỡng chỉ cung cấp sức mạnh, duy trì sức sống. Nhưng không đồng nghĩa là cung cấp máu cho cơ thể bọn hắc sống tiếp.

Cho nên có thể nói, đám băng tộc vô cùng nhỏ, nhất là khi đấu với tên quái dị như Minh Hạo này, hắc không dùng sức mạnh để đánh chết người, mà hắc dùng skill để người ỉa ra máu tới chết, cho dù bọn Băng tộc đẳng cấp đạt đến đỉnh phong Tiên Đế, Chí Tôn, nhưng chưa bao giờ nghĩ gặp phải loại nào như ỉa ra máu đến chết, cái dị ở chỗ đó.

...

Đám chí tôn, tiên đế sau khi bày ra quốc độ, một quyền đánh đến mũi tên.

“Ầm!”

Hư không vỡ nát, một luồng sóng hủy diệt lan tràn xung quanh, đám tiên tôn, chí tôn sắc mặt biến, muốn nhanh chóng thuận di chạy đi, nhưng đã muộn.

“Phốc!”

Đám tiên đế bay ra xa, phun ra một ngụm máu, cả thân thể nát bấy, nhưng ít nhất chỉ là trọng thương chưa chết. Chí tôn đỡ hơn, nhưng là chặt vật không kém.

Quốc độ sau lưng chịu không nổi, dần dần suy sụp tan rã, hình ảnh mờ nhạt biến mất.

Đám tiên đế, chí tôn không lo lắng thân thể trọng thương, bọn hản nhanh chóng dùng tốc độ nhanh nhất thuận di rời đi, một mặt kinh hoàng, trong lòng thề từ nay về sau không đến nơi đáng sợ này nữa.

...

Minh Hạo hài hước nhìn đám người kia, quay qua Lý Tôn Dạ cười nói: “Không nghĩ lũ này ngu như vậy, phải biết mũi tên kia vô cùng kinh khủng, đừng nói Tiên Đế, cho dù Chí Tôn cũng không dám đón đỡ nó.”

Lý Tôn Dạ gật đầu, thần sắc bình tĩnh như biết trước việc này, khoe miệng vênh lên đường cong, trong lòng có chút kiêu ngạo đối với tài bắn cung của mình.

Mũi tên của nàng vừa bắn ra, chính là ngưng tụ pháp tắc xuyên thủng, xuyên qua toàn bộ thời gian, không gian, không gì không xuyên.

Mũi tên này, không chú trọng chữ nhanh, mà chính là chú trọng tính xuyên!

“Đi thôi, mục đích chúng ta đã đạt được.”

Minh Hạo âm thầm truyền âm cho đám người máy thu dọn chiến trường, sau đó quay người đi vào trong.

Lý Tôn Dạ gật đầu, đem cung bỏ vào bao, nhanh chân bước theo Minh Hạo.

...

Một ngày trôi qua, đại thiên thế giới lưu truyền một truyền thuyết cấm kỵ mới.

Sau lần này, các thế lực lớn nhỏ nhao nhao truyền tụng một câu nói: Văn Phòng Dục Vọng là nơi thần linh ở, kẻ nào ngu muội tự tiện xông vào tất

phải chết! Đi vào đây phải có lễ, nếu không đừng mong sống qua ngày.

Điển hình như Băng tộc, một gia tộc cổ xưa đứng sừng sững ở đại thiên thể giới hơn trăm vạn năm, mang theo đội hình kinh khủng, hơn trăm người Cổ Tiên, chục người Tiên Vương hơn năm vị Tiên Đế, 3 vị Chí Tôn xông vào cấm địa, vậy mà trong vòng nửa ngày cả đoàn toàn diệt.

Phải biết, với đội hình này, đủ để tiêu diệt một cổ tộc khác, nhưng vậy mà chỉ trong tích tắc nửa ngày toàn diệt, tiên vương, tiên đế, tiên tôn toàn bộ ngã xuống.

...

Minh Hạo đi vào nhà, hẩn nhìn Băng Lung Linh bị trói dưới đất, cười nói: “À, khi này ta mới giết cha người cùng ông nội người, hình như bên trong còn có chú, ông anh gì nữa a...”

“Người, người nói dối, cha ta Tiên Đế, ông ta Chí Tôn, làm sao có thể dễ dàng chết trong tay người!?”

Băng Lung Linh ngẩng đầu lên, một mặt không tin tưởng nhìn Minh Hạo, cười lạnh nói.

Minh Hạo không nói nhảm, cước bộ chậm rãi đi tới chỗ Băng Lung Linh.

Băng Lung Linh thấy Minh Hạo đi tới, trong mắt hiện lên sợ hãi, run giọng nói: “Người muốn làm gì? Cho dù ta có thành quỷ cũng không tha cho người!”

Minh Hạo như không nghe thấy, đi tới bên cạnh nàng, lạnh lùng nói: “Nhìn vào mắt ta.”

Băng Lung Linh nghe Minh Hạo nói, theo bản năng nhìn vào mắt hắn, chỉ thấy đó là một đôi mắt vô cùng đẹp trai, ánh mắt nàng dần trở nên đờ đẫn, mê ly.

15 phút sau.

Băng Lung Linh hồi phục lại tinh thần, con mắt tràn đầy linh tính, có điều lúc này đôi mắt nàng hoàn toàn đỏ lên, từng giọt lệ lại tràn ra ngoài.

Không biết hôm nay nàng đã khóc bao nhiêu lần, lần thứ nhất, chính là thấy người yêu chết, lần thứ hai bị đập vào mặt, lần thứ ba thấy nhân tộc chết trước mặt...lần thứ 4....lần 5 ... lần 6 thấy người thân mình, từng người ỉa ra cúc đến mất máu chết.

Nàng sinh ra tại cổ tộc, bởi vì mẹ nàng khó sinh mà qua đời, để lại cha cùng anh em, ông nội nàng...

Lúc này, toàn bộ tộc nhân chết, cha chết, ông, am em, chú bác trong đó toàn bộ chết.

Việc này đồng nghĩa toàn bộ người thân yêu thương của nàng đều chết, trên thế gian chỉ còn lại một người cô đơn như nàng.

“Oa~~!”

Vừa nghĩ đến toàn bộ người thân, anh em chết hết, nàng chợt cảm thấy vô cùng tủi thân, cô đơn, nhịn không được òa khóc lên như đứa trẻ, nước mắt bắt đầu rơi rớt như mưa.

Minh Hạo nhìn nàng khóc, hãnh lạnh lùng nói: “Ta chỉ giết đám vô dụng thôi, người khóc cái gì?”

“Ta hận người, tên ác ma! Người chờ đấy, nếu người để ta còn sống, ta thề cho dù đến chết cũng phải bằng mọi cách giết được người!” Băng Lung

Linh ngấn đầu lên, hai mắt đỏ thẫm, âm thanh khàn khàn lạnh lùng nói, môi hoàn toàn tím ngắt, từ trong miệng nàng máu tươi chảy ra, toàn thân khí chất cũng là thay đổi, từ tiểu thư cuồng ngạo trở nên lạnh lùng như hàn băng.

“Hận ta đi, càng hận ta càng nhiều càng tốt.” Minh Hạo nhìn nàng, thần sắc lạnh nhạt nói.

“Tướng công, vậy có quá đáng không?”

Lý Tôn Dạ đứng bên cạnh, lòng có chút mềm yếu nói, mặc dù khi này bị Băng Lung Linh sỉ nhục, nhưng bây giờ thấy nàng toàn bộ người thân chết, chỉ còn lại một mình, hơn nữa Lý Tôn Dạ cũng từng tại thế giới kia trải qua loại cảm giác này, hiện tại không khỏi cảm thấy nàng hiện tại có chút đáng thương.

Minh Hạo lắc đầu, nhìn về Băng Lung Linh bị trói dưới đất, lạnh lùng nói: “Có gì đáng thương? Nàng chỉ là con cờ để cho ta sử dụng, không hơn không kém.”

Lý Tôn Dạ chỉ có thể gật đầu không nói gì, quay sang Minh Hạo, nói: “Thiếp cảm thấy có chút mệt, về thế giới kia nghỉ ngơi một chút.”

Trong giọng nói nàng có chút u buồn, lại có chút tưởng niệm, hiển nhiên đang nhớ về chuyện xưa.

“Người đi đi.” Minh Hạo có chút bất ngờ, gật gật đầu nói.

Lý Tôn Dạ nở nụ cười tuyệt mỹ, sau đó liền hóa thành ánh sáng biến mất, để lại hai người Minh Hạo cùng Băng Lung Linh trong phòng.

...

Minh Hạo quay lại nhìn Băng Lung Linh, click xem chức năng quan hệ trong hệ thống.

“Tên: Băng Lung Linh

Độ thân mật: -300 (âm)

Giới thiệu: Con gái Băng tộc...hiện tại toàn bộ thân nhân chết, chỉ còn lại một mình.”

...

“Đồ hảo cảm mới âm 300? Còn kém 200 điểm nữa là đủ.” Minh Hạo nhú mày, lại click xem tiến độ nhiệm vụ.

“Nhiệm vụ chính tuyển: Giải phong ấn cho Quỷ Yểm (bắt buộc)

Giới thiệu: tại vùng đất Ngũ Hành Sơn Lâm ở vô tận tuế nguyệt các thời đại xa xưa kia, từng có 10 vị thần linh phong ấn Quỷ Yểm tại đây, nhiệm vụ hiện tại của chủ nhận là giải trừ phong ấn, mở ra nhiều bí mật của đại thiên thể giới.

-Cách thức mở phong ấn: bắt một người con gái còn trinh làm nàng đau khổ, hận thù âm đến -500, sau đó hiếp dâm đến chết, khi nàng chết, chôn thi thể tại nơi Ngũ Hành Sơn Lâm, lưu ý, nơi chôn cất phải nhuộm máu của người thân thiết nhất.

-Phần thưởng: Tùy chọn huyết mạch: Ma Thần, Thiên Sứ, Hồn Tộc, Bất Tử Tộc...

-Thất Bại: thời gian 7 ngày, nếu thất bại cúc Hoa nổ tung, từ nay về sau đi ỉa bằng đường jj. “

“Nên hành hạ nàng theo cách nào đây? Hay là như japan sex video thế kỷ 21, đem toàn bộ dung dịch bơm vào? Hay là cho cúc hoa của nàng nở

rộ? Hay...” Minh Hạo hai mắt dâm đãng, nhìn chăm chăm Băng Lung Linh ngẫm nghĩ các loại cách dâm ác nhất.

Băng Lung Linh cảm nhận Minh Hạo lấy ánh mắt con sói dâm tà nhìn mình, thân thể nàng theo bản năng run rẩy.

....

Mấy chương trước có chút thiếu cảm xúc, bởi vì lâu ngày chưa xem hentai, nên có chút tụt, hôm nay đọc 1 bạn cmt mình mới nhận ra được cái này, mình xin lỗi, sẽ cố gắng khắc phục bằng cách xem nhiều phim hentai hơn.

Tiện đây, các bạn cho mình ý kiến, nên hành hạ con BLL làm sao cho nó âm đến 500 điểm nha, + với mấy bạn thích huyết mạch nào thì cmt nhé, dựa vào số động để chọn!

P/s: Main hiện tại vô cùng bá, có huyết mạch Super Saiyan God MM rồi, nên ae nghĩ xem có huyết mạch nào công dụng không, ví như tác động đến thể chất chẳng hạn.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Trầm Trồ Khen Ngợi

Minh Hạo trầm tư suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc có một cách để khiến độ thân mật của Băng Lung Linh thêm âm -200.

Hắn nở nụ cười tà ác, thuận di đến chỗ Băng Lung Linh, không đợi nàng nói gì liền một tay đánh ngất đi. Nhìn nàng nằm dưới đất bất tỉnh nhân sự Minh Hạo một tay ôm nàng để lên vai, thuận di rời đi.

...

Minh Hạo thuận di đến chỗ đám băng tộc chết khi này, chợt nhíu mày lại.

Lúc này toàn bộ cửt máu thi thể đã được siêu cấp người máy dọn dẹp, nhưng vẫn còn có chút mùi khai khai khó chịu.

Minh Hạo từ hệ thống mua bình xịt siêu cấp hương thơm, hắn xịt vài nơi, trong chốc lát toàn bộ mùi khai đã biến mất, thay vào đó là mùi thơm ngây ngất.

Xịt xong, Minh Hạo đặt mũi người không khí xung quanh, khi cảm thấy mùi hôi hoàn toàn biến mất, hắn hài lòng gật gật đầu, sau đó đặt Băng Lung Linh xuống đất.

“Bây giờ làm gì với cô nàng này đây nhỉ? Nên chọn kiểu hành hạ nào để tăng âm độ hảo cảm đây?” Minh Hạo sờ sờ cằm nhìn nằm dưới đất bất tỉnh Băng Lung Linh, có chút khó lựa chọn.

Trong đầu hẳn có rất nhiều cách để hành hạ:

Ví như treo nòng lên cây (hai tay hai chân bị trói), banh rộng ra bốn hướng, sau đó cột dây vào ngực cho ngựa kéo đi, kiểu này giống như hình phạt thời xưa tứ mã phân thân, nhưng ở đây là tứ mã kéo ngực.

Hay đem ống chích bơm xi măng vào nơi (“ Y “) cho nó đông cứng lại?

Hay....

Mặc dù trong đầu hẳn nghĩ ra nhiều kiểu tra tấn ‘vui vẻ’, khiến muốn làm ngay, nhưng hẳn sợ một vấn đề, đó là nòng chịu không nổi các loại tra mà chết, dẫn đến nhiệm vụ thất bại, lúc đó liền cục hoa hẳn không giữ lại được a.

“Nên làm thế nào đây? Chọn lối nào? đi đường rừng hay đi đường cốc? Hay cả hai?” Minh Hạo phân vân suy nghĩ...

Đây là một vấn đề vô cùng quan trọng, bởi vì hai lối đều có thể chế khác nhau, đi cốc, đường cốc mặc dù chật hẹp, nhưng mang đến cảm giác khác lạ? Còn đi đường rừng kia mặc dù dễ ra vào, nhưng lại làm nhiều quá sẽ từ sung sướng biến thành bình thường, có thể nói dễ hiểu là chơi nhiều quá cảm giác sẽ bị ‘chai’.

Suy nghĩ hồi lâu, Minh Hạo vẫn chưa quyết định được nên chọn loại tra tấn nào, lúc này Băng Lung Linh đã tỉnh lại, nòng chậm rãi mở mắt ra, khi thấy Minh Hạo đứng trước mặt, theo bản năng sợ hãi kêu lên: “Người người tên ác ma này, người muốn làm gì ta.”

Minh Hạo đang suy nghĩ, bị âm thanh Băng Lung Linh cắt đứt, hẳn nhìn lại thấy nòng đã tỉnh, hẳn đi tới, mỉm cười nói: “Người tỉnh? Tốt lắm, người tỉnh bớt ta tay chân một phen.”

“Xẹt ~~!”

Minh Hạo nói xong, tay cởi dây trói ra, sau đó hắt mạnh bạo xé toàn bộ quần áo nàng, trong giây lát toàn bộ quần áo Băng Lung Linh bị xé không còn mảnh vải, lồ lộ ra cơ thể trắng như tuyết của nàng.

“A!” Băng Lung Linh hét lên một tiếng cao vút, hai tay vội vàng che ngực cùng cánh rùng dưới của mình.

Minh Hạo động, hai ngón tay nhanh như răn, trong chớp mắt dễ dàng chui lách vào nơi khe hở thần bí, “Phốc” một tiếng, ngón tay dễ dàng đâm rách mạng nhện, sau đó một dòng đỏ từ khu rừng nguyên thủy chảy ra.

“Ah~” Băng Lung Linh sắc mặt trắng bệch, kêu thảm một tiếng, âm thanh lại như rên rỉ vui sướng đồng dạng.

“Người sướng không? Đây là lần đầu tiên của người a?” Minh Hạo ngồi xuống nhìn nàng, mỉm cười tà ác nói, hai tay liên tục ‘ngọ ngoạy’...

“Không, không phải.” Băng Lung Linh nước mắt rơi xuống, điên cuồng lắc đầu không nhận nói.

“Phải không?” Minh Hạo cười nói, ngón tay càng nhanh hơn, một ngón tay khác tiếp tục chui vào, tổng cộng là ba ngón.

“A!” Băng Lung Linh rên một tiếng đau đớn, máu tươi từ thung lũng liên tục chảy ra ngoài...

.....

30 phút trôi qua, Băng Lung Linh thở hồng hộc như chó nằm dưới đất, thân thể mồ hôi nhễ nhãi, phía dưới khu rừng rậm tiếng suối róc rách liên tục vang lên.

Minh Hạo ngồi nhìn nàng, cười xấu xa, nói: “Thế nào? Người cảm thấy sung sướng đến mê mê?”

Băng Lung Linh nhắm mắt lại không trả lời hẳn, hiện tại nàng chỉ cảm thấy đầu óc cùng cơ thể vô lực, không làm được gì, dù là động một ngón tay cũng cảm thấy khó khăn.

“Người không nói chính là thừa nhận, ta đây liền cho người thêm vài khẩu vị.” Minh Hạo thấy nàng không nói, hai mắt hiện lên lửa nóng, sau đó xách thương ra trận, lao vào khu rừng thần bí đậm một phát.

Băng Lung Linh bị Minh Hạo đem thương đâm vào trong, không biết nàng từ đâu ra lấy lại sức lực, nàng la lên “A” một tiếng, sau đó cả thân thể nàng run rẩy, từ bắt đầu còn chưa quen thuộc, nhưng dần dần, thân thể theo nhịp điệu thương, phối hợp ăn ý lắc lư lên xuống...

...

Minh Hạo cùng Băng Lung Linh duy trì tư thế “nông dân thúc trâu”, mà Minh Hạo chính là Nông Dân, còn Băng Lung Linh chính là Trâu, bị người nông dân ‘thúc’ ở sau.

“Tên: Băng Lung Linh

Độ hảo cảm: -350 (âm)

Giới thiệu: là con của băng tộc cổ xưa....”

Minh Hạo nhìn xem bảng số liệu hệ thống, không nghĩ làm hơn 30 phút độ hảo cảm chỉ tăng có 50 điểm âm, tắt đi bảng thông tin, nhìn xuống phía dưới, một thân thể trần lỏa lồ mỹ nữ ra sức chống khu doggy, trong lòng hẳn có chút mất kiên nhẫn.

“Đi!” Nói một câu, Minh Hạo đeo mặt nạ da thú lên, sau đó một tay nắm lấy tóc Băng Lung Linh, không để ý đến nàng trên mặt hiện lên đau đớn, liền thuận di rời đi.

...

Tiên Nhân Thành vẫn như náo nhiệt như ngày thường, bỗng nhiên lúc này có hai người trần truồng xuất hiện giữa đường phố.

Đám người đi đường thấy cảnh này không khỏi ngẩn người, ánh mắt khiếp sợ, tò mò, nhìn xem hai người ‘nam nữ’ tư thế xxx, bọn hắn đứng lại xì xào bàn tán.

“Hả, đôi này định làm chuyện đó thanh thiên bạch nhật luôn à!”

“Hừ, đúng đôi cầu nam nữ không biết xấu hổ, lại cả gan dám làm việc đó ở giữa đường xá như vậy!”

“Ha ha ha ha, hôm nay Tiên Nhân Thành có trò vui để nhìn a...”

Người tò mò, người khinh thường, người xem vui cười nói.

Trong chốc lát, 10 người xem biến thành 100 người xem, rồi 1000 đến hơn...100.000....

Lấy Minh Hạo cùng Băng Lung Linh làm trung tâm, đám người xung quanh xếp thành hàng hai, hàng ba vòng tròn, thậm chí có người hào phóng trả tiền để có chỗ nhìn xem.

Minh Hạo mặt không đổi sắc, tim không đập nhanh, cho dù hiện tại trần truồng xung quanh có hơn vạn người đứng xem, nhưng hắn vẫn thông dong, trấn định, bình tĩnh mà ra đòn, ra sức đem thương thức vào.

Đâm, nghiêng, xoay, tròn...các loại kỹ thuật nhất lưu đều được áp dụng nhuần nhuyễn thông thạo.

Hắn đem Băng Lung Linh làm hơn 360 tư thế...

“Oa, người thanh niên kia thật giỏi, vậy mà có thể ở tại tư thế này sử dụng kỹ thuật như vậy, thật là điêu luyện!”

“Cái kia tư thế? Không phải là trong truyền thuyết kỹ thuật đã thất truyền Bay Giữa Ngân Hà ư?”

“A, xem kìa, đó là tư thế Cưỡi Ngựa Xem Hoa a, ta là lần đầu tiên hơn 70 tuổi nhìn xem thứ này!”

“Trời ạ, ta không phải hoa mắt đấy chứ! Đó là tư thế Ông Già Đẩy Xe không phải trong truyền thuyết đấy sao?! Thật điêu luyện, thật tài tình, không nghĩ có thể làm như vậy, một nữ hai tay chống đất, một nam thúc ở sau...”

“A, cái đó hình như gọi là tư thế cưỡi lạc đà sao? Thật sự kích thích nha!...”

“Hai người đó là ai, lực chiến thật sự kinh khủng a, đánh hơn 3 tiếng vẫn chưa có dấu hiệu mệt...”

Đám người xung quanh nhìn thấy Minh Hạo phô diễn mấy tư thế này, không khỏi liên tục trầm trồ khen ngợi, thán phục hai người, nhất là đám thanh niên trai tráng, hai mắt nhìn chăm chăm hai người không chớp mắt, đem toàn bộ tư thế của hai người ghi tạc vào trong đầu.

...

Thấy thời cơ chín mùi, lại nhìn Băng Lung Linh như con chó sắp chết, Minh Hạo mới dừng lại, sau đó nhìn người xung quanh một vòng, lớn tiếng nói: “Thưa quý vị, ta đây chính là trưởng phòng văn phòng dự vọng, hiện tại nữ nhân này chính là đến văn phòng để yêu cầu thỏa mãn thể xác nàng, nàng tên là Băng Lung Linh, con gái của băng tộc đó nha...”

Minh Hạo vừa thúc, vừa cười nói tự nhiên, như không có chuyện gì.

“A, hèn gì ta nhìn thấy nàng cảm thấy có chút quen quen, hóa ra nàng chính là con gái của Băng Nhật Nhòa tiên đế...”

“Cái gì!? Nàng chính là Băng Lung Linh tiểu công chúa băng tộc, tại sao lại như thế này, thật dâm đẳng!”

“Phì! Bấy lâu nay ta tưởng Băng Lung Linh là người trọng trinh tiết, lại không nghĩ đến nàng lại *** như vậy, đúng là con d*** cầu giả trang ngây thơ!”

“Ta phải về nói lại với em trai ta chuyện này mới được, tránh xa xa con tiện ** này!”

Đám người nghe Minh Hạo nói, sắc mặt hoàn toàn biến, khi nhìn kỹ lại đúng là Băng Lung Linh, nhịn không được mở miệng chửi rửa nàng.

...

Băng Lung Linh đang đắm chìm trong ‘cơn mê sung sướng’ do Minh Hạo mang đến, chợt nghe có người chửi mình, lập tức tỉnh lại, bỗng nhiên cảm thấy phía sau bị ‘thúc’ nàng “A” một tiếng

Hai mắt mê ly dần tan đi, đôi mắt khôi phục lại một chút ánh sáng, lúc này nàng nghe âm thanh xung quanh càng rõ ràng hơn.

Khi nghe Minh Hạo nói bản thân mình, tiếp đó nghe đám tục tiểu chửi rửa miệng lưỡi từ người xung quanh, sắc mặt nàng từ trắng chuyển xanh, từ xanh chuyển đỏ, từ đỏ chuyển tím.

Băng Lung Linh càng nghe, thân thể càng run rẩy mãnh liệt, nghĩ đến từ nay về sau thanh danh bại liệt...tên của nàng sẽ bị ghi vào sử sách đời bại, cho dù nàng có nhảy vào tắm sông hoàng hà hay tự sát chết, cũng không rửa sạch được vết nhơ bẩn này.

Mà người nam nhân đang ‘thúc’ nàng này, là người mang đến tất cả ác mộng cho nàng...

“Đúng, là tại người này, nếu không phải hắc thì làm sao ta rơi vào hoàn cảnh này được! Tất cả là do hắc gây nên!!! A a a ta muốn giết người này!!!”

Vừa nghĩ đến đây, Băng Lung Linh gào hét lên một tiếng, sau đó nàng vùng vẫy thân thể điên cuồng, tay chân móng tay cào xé xung quanh, tựa như con chó cái vừa bị chó đực thông cức rơi vào nỗi điên đồng dạng.

Minh Hạo nhìn xem nàng điên cuồng vùng vẫy, mở quan hệ lên xem.

“Tên: Băng Lung Linh

Độ thân mật: -480

Giới thiệu “...” “

Thấy điểm thân mật âm -480, Minh Hạo mỉm cười vui vẻ, sau đó không quan tâm đến Băng Lung Linh điên cuồng vùng vẫy, hắc mạnh bạo nắm tóc nàng, sau đó thuận di rời đi.

Thấy Minh Hạo cùng Băng Lung Linh bỗng nhiên biến mất, đám người xung quanh không khỏi ngẩn ra...

"Đi rồi sao?"

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Bánh Xe Vận Mệnh Bắt Đầu Quay

“Phanh!”

Trong căn phòng tăm tối, vang lên tiếng đồ vật vỡ vụn âm thanh.

“Băng tộc vậy mà trong vòng một ngày toàn diệt! A!!! Ta muốn giết các người Văn Phòng Dục Vọng!!!!”

Một người nam tử tóc đen để dài đến vai, ăn mặc quý phái, mi thanh mục tú, da trắng như em bé, giơ tay nhắc chân đều có một loại mị lực cuốn hút vô cùng, đây là một nam tử dùng bốn chữ ‘phong hoa tuyết đại’ để hình dung hẳn, chỉ là hiện giờ sắc mặt âm trầm vô cùng phá tan đi hình tượng này.

“Bình tĩnh điện hạ, không nên vì việc nhỏ mà tức giận phá hủy đại cục.” Vào lúc này, một giọng nói âm lãnh vang lên, kèm theo đó một cái bóng đen quỷ dị xuất hiện sau lưng tên nam tử.

“Tốt ta nghe lời người ...” Người nam tử hít sâu một hơi, thần sắc trở lại bình tĩnh trở lại, nhưng không thể che giấu được sâu trong đôi mắt hiện lên lửa giận chưa được dập tắt.

“Ta thật không ngờ tình thế lại đột nhiên xoay chuyển như vậy, mọi công sức, một nửa kế hoạch của ta hoàn toàn đổ sông đổ biển...” Người nam tử thở dài một hơi, có chút chán nản nói.

Bóng đen kia gật đầu đồng tình với nam tử, âm thanh vẫn như cũ âm lãnh nói: “Ta cũng thật không nghĩ mọi chuyện lại diễn ra như vậy, lũ băng

tộc kia đúng là ngu xuẩn, không điều tra trước đối phương thực lực hư thực vậy mà đem toàn bộ vốn gốc bỏ vào đấy...”

“Không sao, chúng ta còn vài con cờ chưa lật, mất một con không quan trọng, quan trọng nhất chính là Văn Phòng Dục Vọng đó là thế lực nào lại có năng lực kinh khủng như thế? Nhất là khiến cho đại thiên thế giới âm thanh tắt đi, sau đó đem âm thanh lan truyền toàn bộ thế giới, theo sách cổ ghi lại, đây chỉ có phía trên Chí Tôn cấp bậc, dùng chân ngôn để thôi động pháp tắc mới có thể làm được.”

Nghe bóng đen kia nói, người nam tử nhíu mày trầm tư, cái nhíu mày trầm tư này, khiến hắc tử nhiên lộ ra vài phần khí chất đặc biệt hấp dẫn người khác giới, nhất là các mỹ phụ nhìn thấy dáng vẻ này của hắc tử, liền sẽ bị 100% sát thương trí mạng ngay lập tức, các nàng chắc chắn sẽ không do dự trao mình hiến thân cho hắc tử.

Hồi lâu sau, hắc tử ngẩng đầu nhìn bóng đen, ý tứ hỏi thăm: “Hay chúng ta thử thăm dò hắc tử?”

“Thăm dò?” bóng đen nhìn hắc tử lạnh lùng hỏi.

Người nam tử bình tĩnh nói: “Đúng, ta sẽ lấy phân thân đi đến cái gọi là Văn Phòng Dục Vọng, sau đó yêu cầu hắc tử giết một tên chí tôn chủ lực bên nhân tộc.”

Bóng đen suy nghĩ một chút, gật đầu nói: “Người cẩn thận, dù sao không biết vị kia tính cách cùng quyền năng mạnh đến thế nào.”

...

Một nơi tràn đầy máu, tất cả đều là máu cùng máu, ở giữa đám máu này chính là một cái lò màu đen khổng lồ, hình thù giống như lò luyện đan, bỗng nhiên, nắp lò hé ra, lộ ra năm ngón tay màu đỏ đang nhúc nhích, hình ảnh vô cùng kinh dị.

“Chuyện gì?”

Âm thanh già nua khàn khàn từ cái lò vang lên, âm thanh giống như đến từ vô tận tuế nguyệt xa xưa cổ lão truyền đến, thiên địa hư không theo đó vận vẹo run rẩy một hồi, tựa như bị âm thanh này làm ảnh hưởng.

Lúc này, một huyết nhân thái độ cung kính quỳ dưới đất, hần nói: “Thưa lão tổ, có đại sự xảy ra, là như vậy....”

“Ta đã biết, người đi đi, nói cho bọn hần biết, ta sắp đột phá cảnh giới Chí Tôn hậu kỳ, trong thời gian này hành sự cẩn thận, tốt nhất là đừng chọc đến người thần bí kia.”

Nghe vậy, người quỳ dưới đất cung kính, âm thanh có chút vui mừng nói: “Vâng thưa lão tổ.”

Nói xong, hần tự biết thân biết phận mình, nhanh chóng lui ra ngoài.

...

Một tòa phủ xung quanh bao trùm lửa nóng, tại đây nhiệt độ nóng đến hơn 100 độ C, nếu người thường đi vào liền sẽ trong vòng ba giây bị nhiệt độ này nướng thành heo quay ngay lập tức.

Bên trong tòa phủ, Tiêu Viêm thần sắc lạnh nhạt lật xem từng bản báo cáo, khi đọc phần băng tộc, ánh mắt không khỏi dừng lại vài giây, sau khi đọc xong, hần tay sờ sờ cằm, trầm tư vài giây, hần ngẩng đầu lên kêu một tiếng.

“Người đâu!”

Âm thanh vừa dứt, có một lão già bước vào phòng, cung kính quỳ xuống: “Có lão nô!”

“Ngày mai chuẩn bị thu xếp, đem theo ba kiện chí tôn vũ khí làm quà tặng, đi đến Văn Phòng Dục Vọng biếu tặng người thần bí kia.”

“Được rồi, người lui ra đi.”

“Vâng thưa Viêm Đế!” Lão già thần sắc cung kính, nhanh chóng lui ra khỏi phòng, để lại một người Tiêu Viêm trong phòng, trầm mặc hồi lâu, chỉ nghe hắt thở dài, lẩm bẩm nói: “Mong hãn là bạn không phải kẻ địch, nếu không nhân tộc chỉ sợ gặp kiếp nạn...”

...

Tin Băng tộc diệt vong, tin tức chỉ trong nửa ngày lan truyền đến tai toàn bộ thế lực lớn nhỏ, khiến đám người kinh hoàng nhất là, Băng tộc, một trong những chủng tộc cổ xưa nhất đại thiên thế giới trong vòng nửa ngày hoàn toàn biến mất.

Nhất thời, một làn sóng dữ điên cuồng ập đến đại thiên thế giới, đông đảo thế lực, tông môn đại phái, thế gia, lão tổ sắc mặt đồng loạt đại biến sắc, nhất trí ra cấm lệnh cho con em không được phép tùy tiện gây sự với Văn Phòng Dục Vọng, người đệ tử con em nào không nghe lệnh, lập tức chém chết ngay tại chỗ, bất luận tội.

Các siêu cấp cổ tộc, thế lực, môn phái nhanh chóng làm ra hành động, mỗi người đều có ý đồ riêng, nhưng tất cả đều có một điểm chung: phái người đến Văn Phòng Dục Vọng để lấy lòng, thứ hai để thăm dò xem là ai đứng sau chuyện này, thuộc về thế lực nào?

Bọn hãn không yên tâm khi có một nhân tố không ổn định xuất hiện, dù nhân tố đó chỉ là một chút.

Một nhân tố không ổn định, có thể phá hoại toàn bộ đại cục do bọn hãn bố trí, đây là thứ không được phép xuất hiện, cho đến khi nhân tố đó được xác định tốt hay xấu bọn hãn mới quyết định bước tiếp theo.

...

Trong hư không hắc ám tràn ngập cuồng bạo linh khí, một mỹ nữ nhắm mắt ngồi tại đây, mặc dù xung quanh linh khí cuồng bạo, nhưng cả thân thể nàng giống như hòa tan cùng đám linh khí cuồng bạo này.

Linh khí cuồng bạo chính là tập hợp nhiều loại khí khác nhau, ví như: ma khí, thiên địa linh khí, yêu khí, sát khí.... Khi có người hít chúng vào, linh khí cuồng bạo này sẽ tàn phá toàn bộ cơ thể, nhẹ phế, nặng bạo thể mà chết.

Mỹ nữ vẫn hít thở như thường, tựa như linh khí cuồng bạo không ảnh hưởng gì tới nàng.

Một đầu tóc đen để dài đến hông, mặc một áo bào trắng, cả thân tỏa ra khí tức quý phái mà thánh khiết, tựa như vị phật quan âm bồ tát đồng dạng. Chỉ là lúc này sắc mặt nàng trắng bệch không còn chút màu, hơi thở lúc nhanh lúc chậm, giống như người bị bệnh nặng sắp chết đang hấp hối.

Thình thoảng, từ miệng nàng rên rỉ vài tiếng “Ah~~!”, âm thanh vô cùng âm thầm mà quyến rũ mê hoặc lòng người.

“Tên đáng chết, rốt cuộc ngươi đã tới đây, lần này ta không đích thân lấy bản thể tới giết ngươi, ta không phải Miêu Huyền Nguyệt!”

Miêu Huyền Nguyệt mở mắt ra, đôi mắt đẹp của nàng tựa như nhìn thấu hư không, trong chốc lát toàn bộ hắc ám xung quanh tan biến, thay vào đó là cảnh tượng rừng rậm núi non, tới đó là hình ảnh của một vị thiếu niên đáng vẻ lười biếng đang trần truồng ôm người con gái nào đó ...

“Vô sỉ!”

Thấy cảnh này, Miêu Huyền Nguyệt sắc mặt đỏ lên chửi một tiếng, bỗng nhiên thân thể nàng lại run rẩy dữ dội, có thể lấy mắt thường thấy được

thân thể nàng bắt đầu đỏ lên nhanh chóng, phía dưới nơi nào đó một mảnh đã ẩm ướt...

“Ah~~ “Âm thanh rên rỉ mị hoặc từ miệng Băng Lung Linh lần nữa lan truyền ra, âm thanh xuyên qua tầng tầng hư không, nếu có nam nhân nghe được cái âm thanh này cùng nhìn thấy bộ dáng của nàng hiện tại, chắc chắn jj của người đó trong vòng ba giây đứng lên chào cờ ngay lập tức.

Cùng lúc đó, bánh xe vận mệnh vô hình bắt đầu chậm chạp chuyển động.

...

Minh Hạo sờ sờ cằm, mắt nhìn Băng Lung Linh điên cuồng vùng vẫy dưới đất, sau một lúc, khóe miệng hằn vết lên như nghĩ ra gì, hai tay chậm rãi kết ấn.

“Bồng!” “Bồng!” “Bồng!” “Bồng!”

Một giây sau, bốn người y chang Minh Hạo xuất hiện, sau đó bốn tên phân công, chia nhau ra làm việc, mỗi tên một nhiệm vụ khác nhau: hai người đi rừng, hai người đi cốc, một người còn lại đi miệng...

Đây chính là trong truyền thuyết, Phân Thân gangbang mà chúng ta ở thế kỷ 21 hentai thường hay đọc!!!

“A~~~”

Tiếng kêu thảm thiết vang lên khắp khu rừng... khiến người nghe mà ngại ngùng.

.....

P/s:

-Hồi qua cúp điện từ sáng đến 5h chiều mới có...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Giải Phong

“A~” Nửa ngày trôi qua, tiếng kêu rên rỉ sung sướng ngày càng yếu dần rồi tắt đi.

Một nữ hài da thịt héo rút nằm dưới đất, khắp người toàn máu cùng màu trắng loáng, trên mặt nữ tử này hiện lên nhiều cảm xúc khác nhau: bi thương, sung sướng, vui vẻ, thèm thuồng...

Băng Lung Linh sau nửa ngày bị Minh Hạo cùng bốn phân thân dần vật đến kiệt quệ sức lực, không biết nàng đã bị Minh Hạo cùng ‘bốn phân thân’ đưa lên đỉnh bao nhiêu lần rồi, có lẽ là 100, cũng có thể là 1000...

Cuối cùng trước khi chết, nàng đạt đến đỉnh phong cao trào mà hàng trăm ngàn dân nữ khác từng mơ ước đến: Chết Vì Sung Sướng.

Đúng, là chết vì sung sướng, cho nên nước trong cơ thể nàng toàn bộ chảy ra ngoài đến nỗi máu đều chảy theo.

Minh Hạo nhìn thi thể bị hiếp đến chết Băng Lung Linh, thần sắc không chút nào ba động, ánh mắt bình thản, giống như không có việc gì xảy ra.

Có lẽ hắn đã giết quá nhiều người, cảm xúc đã bị chai lì, không còn ngây thơ, thuần khiết như lúc trước.

Nếu là lần đầu giết người, nhất là một mỹ nữ như Băng Lung Linh, hắn trong lòng sẽ sinh ra ám ảnh, tâm ma...

Nhưng hắn hiện tại không biết giết bao nhiêu người? 1 tỷ? 10 tỷ?...

Minh Hạo ngẩng đầu lên nhìn bầu trời màu xanh kia, lại nhìn hai bàn tay của mình, trắng nõn mà thon dài.

Cuối xuống, nhìn về nơi jj của mình, khi này jj đầy ngập màu trắng cùng đỏ xen lẫn, hai màu chồng chất lên nhau.

“Haizz, đây là trong truyền thuyết tay không tắc sắt đem JJ giết người ư?” Minh Hạo thở dài một hơi, trong giọng nói có chút tự thán phục chính mình, nhưng càng nhiều hơn là buồn bã.

Hắn trầm mặc, miệng lầm nhảm niệm phật vài giây cho nàng, bắt đầu đào đất lên, đem thi thể Băng Lung Linh chôn xuống, thành lập một ngôi mộ nhỏ, khắc lên tên họ nàng: Băng Lung Linh.

Minh Hạo vừa chôn thi thể Băng Lung Linh xuống, bỗng nhiên bầu trời tối sầm lại, từng đám mây đen ầm ầm kéo xuống, từ dưới lòng đất nơi sâu xa nào đó như có cái gì muốn thoát ra.

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Đại Thiên Thế Giới khắp nơi người đều cảm nhận được loại này rung động dữ dội.

“Xem kìa, bên kia có ánh sáng chiếu lên trời, đó không phải là cấm địa Ngũ Hành Sơn Lâm sao? Chẳng lẽ là có thần khí hay cơ duyên xuất hiện?”

Có người thấy ánh sáng phát ra, không khỏi kinh ngạc hô to.

“Loại này chấn động cảnh quang, chẳng lẽ thật sự là thần khí xuất thế? Hay đại cơ duyên? Đại bí cảnh xuất hiện?”

Một người nhìn thấy ánh sáng này, không khỏi suy đoán nói ra.

...

Gần ngũ hành sơn lâm, vài bóng người xuất hiện, đó là một đoàn số lượng có hơn bảy, tám trăm người, bọn hắc tử thành nhóm năm, nhóm ba đứng chung một chỗ, mỗi nhóm như vậy là một trang phục, màu sắc khác nhau.

Có thể thấy bọn hắc tử là người từ các thế lực khác nhau tới đây, mục đích chính là Văn Phòng Dự Vọng.

Đoàn người đi chung một đường nhưng không ai nói gì, khiến không khí âm u ngột ngạt vô cùng.

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Khi này, đám người đang đi đột nhiên cảm thấy mặt đất rung chuyển dữ dội, thân hình bọn hắc tử đứng vững vàng trên mặt đất không vì rung chuyển mà lung lay, sau đó theo ánh mắt kinh ngạc đám người, Ngũ Hành Sơn Lâm bên trong xuất hiện ánh sáng bắn thẳng lên trời, chiếu sáng toàn bộ thương khung.

Nhìn ánh sáng gần đó, đám người hai mắt nóng rực, bất chấp cái gọi là ‘cấm địa’, liền như sói đói tranh nhau thuấn di, đạp hư không nhanh chóng chạy đến ngũ hành sơn lâm.

Lúc này, bởi vì khá gần Ngũ Hành Sơn Lâm, đám người chỉ trong vài giây tíc tắc liền đến nơi, nhưng khi tới đây, bọn hắc tử đều ngây ra, sau đó ánh mắt mở lớn, trong mắt biểu tình hiện lên rung động khó có thể tin.

Có một người không bình tĩnh, âm thanh run rẩy nói ra: “Đây là...con quái vật gì?”

Chỉ thấy phía trước một con quái vật cao lớn hơn trăm vạn trượng, hình thể khổng lồ của nó che giập thiên cái địa, cái miệng màu đỏ chầu máu của nó há ra liền khiến người nghĩ đến một việc, đó là có thể dễ dàng nuốt chửng toàn bộ cái đại thiên thể giới này.

Con quái vật này thoát nhìn giống như sói không phải sói, giống như hổ không phải hổ, từ bộ dáng đến xem cũng không tính là dọa người quái vật, chân chính duy nhất để cho người ta có chút sờn hết cả gai ốc chính là hàm răng của nó hàm trên răng nó rất mới dài rất dài, có thể bao bọc ở lại quai hàm. Cái này rất dài lại sắc bén răng tựa hồ có thể cắn giết thể gian hết thảy!

Đôi mắt của nó giống như có thể thôn phệ ức vạn sinh linh hồn phách, vừa nhìn thấy nó một đôi mắt, người mạnh mẽ đến đâu, dù là tiên đế hay chí tôn đều sẽ bị sợ tới mức hồn phi phách tán, bất kỳ người nào đều sẽ cảm giác đến đây là thể gian đáng sợ nhất ác ma!

Đám người cảm nhận được luồng khí tức kinh khủng từ nó phát ra, bọn hắn muốn thuận di rời đi, nhưng tất cả đã muộn.

“Gàooooooooo!!!!!!”

Tại thời khắc này, chỉ nghe tiếng gào thét kinh khủng từ con quái vật phát ra, một luồng khí tức hủy thiên diệt địa trong chốc lát hàng lâm đại thiên thể giới!

Tầng tầng hư không xung quanh con quái vật trong chớp mắt vỡ nát, cây cỏ, cảnh vật xung quanh trong chốc lát hóa thành bột phấn,

“Phốc!”

Đám tiên đế, chí tôn bởi vì ở gần con quái vật cho nên trực tiếp đứng mũi chịu sào, cả đám bay ra xa xa, liên tục từ trong miệng phun ra từng ngụm máu tươi.

Thân thể bọn hắn xuất hiện từng vết rách, trong chốc lát âm thanh như boom nổ đồng dạng, thân thể từng người ‘bùm!’ một tiếng, nội tạng, thịt xương rơi rớt, đám máu tươi mỹ lệ cuồn cuộn phun đầy trời, tạo thành bức tranh tuyệt mỹ mà thê lương.

Phía xa xa đại thiên thế giới cũng nhận lấy ảnh hưởng, tất cả tòa thành trong chốc lát bị hủy diệt toàn bộ.

Duy chỉ có vài tòa thuộc dạng siêu cấp mới có thể chống đỡ một, hai, nhưng cũng không khá hơn chút nào.

Hôm nay, tai nạn chính thức giáng lâm đại thiên thế giới.

...

Trong phòng hắc ám.

“Phốc!”

Người nam tử phun ra ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, trong mắt hiện lên sợ hãi kinh hoàng.

Tên bóng đen ở sau thấy cảnh này không nói gì, chỉ chờ người nam tử nói chuyện.

Không quan tâm đến thương thế trên thân, nam tử vội vàng quay ra sau nhìn bóng đen, giọng run rẩy nói: “Lão sư, chạy mau!!!”

“Chạy? Chúng ta là ma tộc mang dòng máu cao quý, tại sao lại chạy? Cho dù chúng ta đối mặt với kẻ địch mạnh thì cũng không lùi bước! Người thật làm ta thất vọng” Bóng đen như nghe chuyện buồn cười, ngữ khí hài hước, có chút thất vọng.

Nam tử nghe vậy càng gấp gáp, trên mặt liên tục đổ mồ hôi, nói: “Lão sư người nghe lời ta, nhanh lên, nếu không sẽ chạy không kịp, Quỷ Yểm trong

truyền thuyết hiện tại đã thoát phong!!! Khi này phân thân của ta chỉ nghe tiếng rống của nó liền nổ chết.”

“Người quá thất bại...chờ đã, Quỷ Yểm? Đây không phải là trong truyền thuyết thời đại ma thần?... Đồ đần, sao không nói sớm, còn quỷ gì đó phá thông đạo bày mưu kế cho chó ăn đi, nhanh chạy!”

Người bóng đen nghe vậy, nhìn không được chửi tục một tiếng, chợt ma khí từ thân thể trong chốc lát điên cuồng phóng lên tận trời, toàn bộ vật thể bị ma khí nhiễm hóa thành màu đen, bắt đầu lấy tốc độ mắt thường tan chảy.

Hư không như có bàn tay vô hình xé ra, tại cái lỗ hổng hình thành một cánh cửa màu đen cổ lão xa xưa, trên cánh cửa có khắc một chữ MA, toàn bộ cánh cửa in hình những con ác quỷ dữ tợn, bọn chúng cao cao tại thượng đang nhìn xuống nhân gian.

“Kẹttttt” cánh cửa mở ra, lộ ra con đường màu đen sâu thẳm, khiến người không thấy đích cuối cùng.

Nam tử cùng bóng đen không chút do dự bước vào trong cánh cửa, hai người vừa bước vào, cánh cửa từ từ đóng lại, sau đó liền biến mất.

...

Các thế lực khác nhau cũng nhanh chóng làm ra hành động ứng phó, thứ một là: bỏ chạy sang vị diện khác, thứ hai là: ở lại bảo vệ.

Mà bỏ chạy, chính là hồn tộc, ma tộc, huyết tộc, vu tộc....

Ở lại bảo vệ: nhân tộc, thiên sứ, cự nhân tộc...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Chịch Nàng Là Được!

Minh Hạo đứng trong hư không, một đầu tóc vàng dài, hai mắt trắng dã, trên mặt không biểu hiện bất kì cảm xúc ba động nào, hắn ở khi mặt đất rung lắc liền biến thân Super Saiyan Momoshiki Super Legend rồi.

Nhìn xem Yểm Quỷ, Minh Hạo có chút bất ngờ, bởi vì sức mạnh của nó còn lớn hơn trong tưởng tượng.

Nhất là tiếng hống của nó phát ra, cho dù hắn ở dạng Super Saiyan God cấp 3 làm màng nhĩ hắn có chút đau nhức, còn lại không ảnh hưởng gì nhiều.

.....

Khi này chỉ còn lại một vài tộc là trụ ở lại Đại Thiên Thế Giới, những tộc này có đa phần là gốc gác căn rễ ở đây, không giống như bọn Ma,Huyết,Hồn...ngoại lai kia.

Những tộc cắm rễ tại đây, bọn hắn đều là những tộc cổ xưa đã sinh sống từ các thời đại xa xôi tuế nguyệt tới tận nay.

Một phần còn lại do thực lực nhỏ yếu, bọn hắn không có khả năng rời đi thế giới này, cho nên không khỏi bất đắc dĩ lựa chọn bảo vệ nơi này, dù sao nếu cái gọi là Quỷ Yểm đó nếu giết tới đây liền bọn hắn sẽ chôn cùng.

Một nơi quảng trường rộng rãi, đứng hơn mấy trăm ngàn người.

Tại chính giữa quảng trường, có hơn ba mươi người đứng trên đài cao, khí thế kinh khủng từ bọn hắc tảo ra xung quanh, hư không tựa như bị mười người này ảnh hưởng không khỏi khiến người sợ hãi.

Ba mươi người này chính là lãnh tụ của các tộc khác nhau, trong đó nhân tộc, thiên sứ tộc, cự nhân tộc...

Tiêu Viêm nghiêm túc nhìn mọi người, nói: “Tất cả mọi người chắc hẳn đã biết về truyền thuyết Quỷ Yếm, bởi vì thời gian gấp rút, nên ta xin mạn phép đi vào vấn đề chính.”

Nói tới đây, hắn dừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Hiện tại trải qua thời gian ngắn ngủi chúng ta bàn bạc, chúng ta quyết định dùng một cách để cứu thế giới này...chính là hi sinh!?”

“Hi sinh? Chẳng lẽ là...” Có người nghe Tiêu Viêm nói, nhú mày lại, một lát sau, như nghĩ đến gì, sắc mặt hắn bỗng nhiên chuyển trắng bệch.

Đúng vậy, chính là hi sinh, mọi người cũng đã biết, Quỷ Yếm chính là bất tử, có sức mạnh vô cùng kinh khủng, từ sách cổ ghi lại, dù là tại vô tận tuế nguyệt thời đại xa xưa kia, mười vị thần cũng không đánh lại con quái vật này, cho nên chúng ta muốn bảo vệ đại thiên thế giới này, cái quê hương này, phải chấp nhận hi sinh.”

Tiêu Viêm nghe người kia nói, hắn gật đầu, giọng nói có chút khàn khàn, mang theo một tia u buồn.

“Chúng ta nắm giữ một cổ thần phong ấn trận pháp nguyên bản, theo đó, 30 vị chí tôn, 100 vị tiên đế, 1000 vị Tiên Vương, 10.000 vị Cổ Tiên sẽ bày trận, lấy sinh mệnh bọn ta, cộng thêm tất cả vũ khí cấp bậc chí tôn áp lên biến bản thân thành trận...”

“Theo ta tính toán, tỷ lệ thành công lên đến 7/10, hơn nửa khi phong ấn xuống, chỉ có thể phá giải ‘mắt’ trận pháp mới có thể thoát phong, trừ phi

thuộc trận pháp cảnh giới đỉnh phong, hơn nữa là vài chục người cùng phá, bằng không đừng hòng phá nó, cho dù là Quỷ Yếm”

“Tất nhiên, về việc hi sinh là chúng ta không bắt buộc, nếu ai sợ chết thì bước sang bên phải, ai muốn bảo vệ quê hương, con cháu chúng ta thì đứng bên trái.”

Lần này tới lượt Miêu Giả Chí Tôn mở miệng nói, sau đó hắn kể tóm tắt kế hoạch để phong ấn Quỷ Yếm, trong đó các trai tráng thanh niên sẽ trở thành ‘vật hi sinh’ cho trận pháp này, còn các thể hệ trẻ hoặc phụ nữ để đề phòng bất trắc xảy ra, bọn hắn sẽ tạo ra một kết giới siêu mạnh để bảo vệ.... Dù sao bọn hắn chính là hi vọng của thế hệ sau này.

Còn cái gọi cổ thần trận pháp, chính là phía trên cấp bậc chí tôn trận pháp, loại này chính là từ thần linh lưu truyền xuống, trận pháp loại này hiếm có như lá mùa thu, có thể nói là số lượng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Đám người nghe xong kế hoạch, một số ít người trên mặt hiện lên do dự, nhưng nhiều hơn là không chút do dự đứng sang bên trái, đối với bọn hắn, quê hương, con cháu sau này mới là quan trọng, sinh mạng tính là gì?

Sau 5 phút, một hồi lựa chọn, chỉ số ít là đứng bên phải, còn lại người đứng bên trái.

Thấy cảnh này, các vị chí tôn gật đầu, hài lòng đồng loạt nói: “Tốt lắm mọi người, như theo kế hoạch, cùng nhau tiến lên! Vì quê hương, con cháu chúng ta! ”

“Vì quê hương, con cháu chúng ta! ”

“Vì quê hương, con cháu chúng ta! ”

“Vì quê hương, con cháu chúng ta! ”

Đám người cùng lúc hô lên, âm thanh rung thiên chấn địa, trong âm thanh vô cùng kiên định, tựa như đối mặt với bọn hắn là một trận chiến vinh dự chứ không phải là sinh tử.

Bọn hắn càng hô càng lớn, cho dù những người chí tôn cũng là cảm thấy trong người nhiệt huyết sôi trào.

...

Một trận chiến cấp độ hủy thiên diệt địa đang diễn ra...

“Ầm ầm ầm ầm”

Thiên địa nổ nát, thời không tan vỡ, âm thanh nổ tung tựa như bom nguyên tử phát ra.

Xung quanh ngũ hành sâm lâm nào còn rừng xanh, núi bạc, tiếng suối róc rách, quang cảnh mỹ lệ xinh đẹp? Hiện tại toàn bộ cảnh vật toàn bộ biến mất, thay vào đó là một vùng không gian màu đen trống rỗng.

Bên trong vùng không gian màu đen trống rỗng này, đứng hai bóng dáng, một tên nam tử tóc vàng dài, khí tức lạnh lùng như hàn băng vạn năm, một cái còn lại hình thể khổng lồ, chiều cao có hơn trăm vạn trượng khoảng chừng.

Đây chính là Minh Hạo cùng Quỷ Yểm, hai người đang tay đôi đánh nhau.

Minh Hạo đứng tại hư không, thần sắc lạnh lùng nhìn Quỷ Yểm lạnh nhạt nói: “Con cháu kia, ta biết ngươi hiểu ta nói gì, nếu ngươi ngoan ngoãn đầu hàng thuận phục ta, ta sẽ cho ngươi xương ngon để gặm, nước ngon để uống...Nếu không ta sẽ đánh cho ngươi thịt nát xương tan, cho dù ngươi hồi sinh trở lại, ta cũng sẽ đánh đến khi ngươi chịu thuận phục mới thôi.”

Con quái vật hống giận dữ một tiếng, sau đó từ miệng nó nói ra tiếng người: “Gào! Nhân loại ti tiện, dám nói ta là cầu? Còn dám muốn ta thuần phục!? Gào! Mơ mộng hão huyền! Ta sẽ không bao giờ cúi đầu trước nhân loại ti tiện như ngươi!!! Nói tóm lại, Ta hiện tại chỉ muốn ăn thịt ngươi!!!”

Quá khó tin, một con Quỷ Yểm vậy mà biết nói tiếng người, đừng nói tiên đế, cho dù chí tôn, các lãnh tụ cũng không tin chuyện này, phải biết đây là chuyện vô cùng hoang đường không thể nào...

Bởi vì Quỷ Yểm có thể nói là ma vật từ thiên địa kiếp sinh ra, chứ không phải là ‘nhân loại’ làm sao có thể nói tiếng người?

Việc này phải kể đến công lao của Minh Hạo, bởi vì hẳn lúc đầu toàn nghe tiếng Quỷ Yểm “Gào gào gào gào...” không những không hiểu nó nói gì, mà vô cùng điếc tai khó chịu, cho nên hẳn từ hệ thống nơi đó bỏ ra vài trăm triệu, mua sắm Banh Mì Phiên Dịch ở doraemon thế giới, đem cho Quỷ Yểm ăn, nên hiện tại mới xuất hiện cảnh có thể nghe con này Quỷ Yểm nói tiếng người.

“Con cầu kia, nếu ngươi dẻo phải cầu thì là gì, chẳng lẽ là dĩ chó?”

“Gào! Ta không biết từ trong miệng ngươi dĩ chó là gì, nhưng ngươi dám xúc phạm ta thì không thể tha thứ! Ta muốn ăn thịt ngươi”

Minh Hạo thấy thuyết phục không có chút hiệu quả, trong lòng cảm thấy có chút khổ sở.

Hắn cùng Quỷ Yểm này giờ đánh hơn vài tiếng đồng hồ rồi, nhưng không ăn thua gì, dù cho hắn có sử dụng toàn bộ mạnh nhất chân ngôn như: thời không hủy diệt, thời không nát tan...

Nhưng con quái vật kia tựa như thật sự bất tử, cứ thân thể cùng thời không chôn vùi hủy diệt theo, nhưng vài phút sau cơ thể tái tạo, trở lại như

cũ, nhìn không thấy chút sứt mẻ miếng thịt nào, thậm chí càng chết nhiều càng mạnh ra nữa.

Tiếp đó một người một quái nhào vô đánh nhau tiếp...

...

Minh Hạo trên trán mồ hôi đổ xuống, cuối cùng hăn nhin không được sử dụng sử dụng hệ thống, vào cửa hàng tìm kiếm từ khóa ba chữ "Quỷ Yểm Tỏa", khi thấy cái vòng đeo như xích chó, cùng giới thiệu. Hăn ngay lập tức không chút do dự bỏ ra hơn 350 tỷ điểm mua "Quỷ Yểm Tỏa", thứ này chính là ở Đế Bá thế giới đồ vật để trấn áp con Quỷ Yểm.

Quỷ Yểm Tỏa hoàn toàn là khắc tinh của Quỷ Yểm, coi như nó lại nghịch thiên vô địch, một khi bị Quỷ Yểm Tỏa khóa lại, Quỷ Yểm đều không thể làm gì, đối với Quỷ Yểm loại này mà nói, Quỷ Yểm Tỏa là trí mạng.

Bởi vì vậy, cho nên nó được hệ thống đánh giá cao, theo đó điểm mua sắm cũng là hơn 300 tỷ điểm.

Vừa mua xong, Minh Hạo nhanh chóng từ túi đồ lấy ra Quỷ Yểm Tỏa, chỉ là không biết tại sao vào lúc này nó không chịu hoạt động, hăn còn nhớ mang máng nội dung truyện hồi kiếp trước hăn đọc là, khi Lý Thất Dạ lấy ra Quỷ Yểm Tỏa, sau đó là nó sẽ tự động bay ra, khóa lại Quỷ Yểm, trấn áp nó.

Minh Hạo thấy cầm trên tay Quỷ Yểm Tỏa không chịu hoạt động, nhin không được hỏi thăm hệ thống: "Hệ thống, tại sao cái Quỷ Yểm Tỏa ta vừa mua không hoạt động vậy?"

Vào lúc này hệ thống cho hăn một câu trả lời, khiến hăn nhin không được phun ra một ngụm máu tươi.

“Đing! Bởi vì cái này Quỷ Yểm Tỏa chỉ dành cho đực, không dành cho cái, cho nên cái Quỷ Yểm Tỏa này bị vô hiệu hóa”

Minh Hạo đầu tiên là ngẩng người, sau đó là không tự chủ được lẩm bẩm: “Không dành cho cái? Vậy con Quỷ Yểm này chính là con cái? A không nghĩ ta chửi bậy thế mà nó đúng là đĩ chó? “

“Cái chó má hệ thống, người hổ ta 350 tỷ điểm mua sắm a, sao người không nói sớm, fuck you mother hệ thống!!!”

Vài giây sau, Minh Hạo lấy lại tinh thần, nhin không được chửi ầm lên một tiếng, đây là lần đầu tiên hắn bị hệ thống hổ, hơn nữa còn là hổ vô cùng thâm hiểm, cũng may, nhờ lần trước đánh giết đám tiên đế, tiên tôn Băng tộc, cho nên hắn kiếm hơn 650 tỷ điểm, hiện tại mất 350 tỷ, tính vào cái Bánh Mì Phiên Dịch thì còn lại 250 tỷ.

“Gào! “

Vào lúc này, Quỷ Yểm bên kia cuồn hồng một tiếng, theo sát đó là một trào khổng lồ đánh về phía Minh Hạo.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Trào này đi qua. Hư không trong chốc lát vặn vẹo nứt toát nổ tung, tạo thành từng cái ma động khổng lồ kinh khủng.

Một trào này chính là dùng bốn chữ hủy thiên diệt địa để hình dung, đừng nói Tiên Đế, cho dù Chí Tôn cũng không dám chính diện đỡ lấy.

Minh Hạo không chút do dự nói ra lời vàng chữ ngọc câu chân ngôn: “Thời Gian Dừng Lại!”

Khi này, một trào của Quỷ Yểm đánh tới không trung bỗng nhiên dừng lại, Minh Hạo thừa cơ hội này thuận di rời xa Quỷ Yểm.

“Rắc!”

Nhưng trạng thái này duy trì không được bao lâu, một giây sau, như có thứ gì đó bể nát vang lên âm thanh, tại khoảnh khắc này, trảo của Quỷ Yếm hơi dừng lại, sau đó lại tiếp tục đánh tới như chưa có chuyện gì, nhưng lúc này Minh Hạo đã sớm thuận di rời xa rồi, cho nên một trảo này của nó là vô hụt.

“Gào!!! Người nhân loại hèn hạ, rốt cuộc biết sự lợi hại của ta rồi ư? Còn không mau mau nhanh chóng trở thành thức ăn trong bụng của ta!? Bụng ta đã quá đói rồi, Gào!!! Mau mau đứng lại! Dám trước mặt ta chạy liên thật không biết sống chết!”

Con kia Quỷ Yếm nhìn thấy Minh Hạo chạy mà không phải lại ngạnh kháng như trước, không khỏi lại mở miệng hống hống một tiếng, trong giọng nói của nó ẩn chứa vô cùng kiêu ngạo đắc ý.

Hống một tiếng kiêu ngạo xong để thể hiện tâm tình của mình, Quỷ Yếm không chút do dự chạy theo Minh Hạo, bốn chân nặng nề khổng lồ di chuyển, một bước của nó tựa như thuận di, thậm chí là hơn, trong chốc lát đã thấy nó đuổi sát gần Minh Hạo rồi.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ở nó đi qua đâu, cảnh vật trên đường toàn bộ bị phá hủy, nổ nát không còn một mảnh...

...

Hơn trăm ngàn người vì ‘bảo vệ quê hương con cháu’ mà đi đến ngũ hành sơn lâm, chợt vào lúc này, hư không bỗng nhiên nổ nát, theo đó một bóng người chạy ra, lúc này bọn hắc ám chí tôn, tiên đế đã thấy rõ người nào.

Đó là một người nam tử đầu tóc vàng dài, hai mắt trắng dã, hình thể có chút to con, các bắp thịt hăn nổi lên như người tập GYM đồng dạng, khí tức quanh thân hiện ra lạnh lùng, bá đạo.

Nhưng lúc này người nam tử như có việc gấp, không thềm dừng lại dù chỉ một chút, hăn nhanh chóng đạp đạp đạp chạy đi.

“Tên kia...bộ đáng gấp gáp?”

“Ừ, nhìn hăn như bị ma đuổi vậy.”

“Phương hướng hăn chạy ra không phải là ngũ hành sâm lâm sao?”

Minh Hạo rời đi sau, đám người lấy lại tinh thần, nhìn thấy bộ dáng Minh Hạo gấp gáp không khỏi tò mò nói.

“A, Quỷ Yểm đến, nhanh nhanh bày trận!”

Miêu Giả Chí Tôn nghe đám người nói, sau một giây mặt biến sắc, trên mặt hiện lên sợ hãi, vội vàng la lên nói.

“Hả Quỷ Yểm? A!”

“Hèn chi người nam tử kia lại bộ đáng gấp gáp...thì ra bị Quỷ Yểm rượt!”

Đám người nghe Miêu Giả Chí Tôn nói, sắc mặt liền biến đổi, muốn bày trận nhưng đã muộn.

Chỉ nghe thấy “Ầm ầm ầm ầm!” liên tục, hư không vỡ nát, một thân hình khổng lồ màu đen như mực từ hư không chạy ra.

“Gào!!!!”

Một tiếng hống gầm gừ từ Quỷ Yểm vang lên, hiện tại trạng thái của nó đạt đến cuồng nộ, không nghĩ đến một nhân loại bé nhỏ đê tiện lại chạy nhanh hơn nó, phải biết tại xa xưa dòng tuế nguyệt kia, cho dù là Thần Linh cũng không theo kịp tốc độ chạy của nó, vậy mà để nó rượt hơn mấy tiếng vẫn chưa bắt được cái tên nhân loại này, đây chính là điều vô cùng sỉ nhục lớn lao đối với nó.

Khi chạy ra, thấy đám người đứng giữa đường, nhin không được đem bọn hăn trở thành bia phát tiết một hồi.

Một trảo ra, hướng về đám người.

“Phốc!”

Đám chí tôn, tiên đế, tiên vương, hơn trăm ngàn người còn chưa kịp bày trận xong, liền bị một trảo này đánh tới, trong chớp mắt, thân thể bọn hăn bị một trảo này đánh nát bấy thành tro bụi, cho dù là thần hồn không kịp chạy ra theo đó câu diệt!

Bọn hăn quá xui xẻo, chưa kịp bày trận, chưa kịp chạy trốn liền vong...

Còn đâu vì bảo vệ quê hương? Còn đâu bảo vệ con cháu? Đây chính là nộ mạng mới đúng!

Chỉ có thể nói bọn hăn số vô cùng xui xẻo, gặp ngay lúc Quỷ Yểm đang trong trạng thái nộ hỏa mà thôi.

Trước khi chết, các đại chí tôn, tiên đế, thật sự vạn tính không bằng trời tính, bọn hăn ý định bày trận trước, sau đó dẫn dụ Quỷ Yểm xông vào trận...Ai ngờ bởi vì Minh Hạo xuất hiện, hơn nửa còn dẫn theo Quỷ Yểm...

Giết xong đám kiến hôi, Quỷ Yểm không chút do dự dừng lại, bốn chân khổng lồ “Ầm ầm ầm ầm” rượt theo Minh Hạo.

...

Minh Hạo quay đầu lại, thấy Quỷ Yếm như con đĩa đối căn vào mãi không buông, trên mặt hiện lên tức giận, đầu má râu xanh, con này bị não tàn a, không rượt tên khác mà cứ rượt theo hăn hoài vậy?

Hăn không biết rằng, chính cái hành động đối kháng chính diện với Quỷ Yếm lúc này, khiến nó nghi kỵ hăn, sợ giống như hồi ở tuế nguyệt trước bị mười người phong ấn, cho nên nó quyết định đuổi theo Minh Hạo, để trừ khử cái tai họa này.

Nãy giờ, Minh Hạo vừa chạy, vừa hỏi hệ thống các loại vấn đề thần phục Quỷ Yếm, đáng tiếc cái chó má hệ thống, lại giảng dạy một đám vấn đề linh tinh: Khái niệm Đực và cái..., các loại cần thuần phục Quỷ Yếm....

Cũng may, sau khi kể xong một đồng "triết lý sinh dục Quỷ Yếm", cuối cùng tại thời khắc này, hệ thống mới chịu đi vào vấn đề chính: “Đing! Muốn thuần phục Quỷ Yếm con cái này rất đơn giản, chỉ cần chủ nhân hóa thành Quỷ Yếm Đực, sau đó dùng thuộc tính +200% sát gái mê hoặc ‘nàng’, liền ‘chịch’ nàng, sau đó đem "tinh" vào trong cơ thể, ""nàng" sẽ ngay lập tức thuần phục ngay chủ nhân."

“Cái đệt!”

Minh Hạo đang chạy, vừa nghe thế, cho dù ở dạng cấp 3 Super Saiyan God cũng là nhịn không được sắc mặt đen lại.

P/s:Thanks.all

P/s: Thanks All

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Chịch Quỷ Yểm

“Chịch Quỷ Yểm, lại còn có bắn vào ***, hệ thống mi hổ ta?! Phải biết jj ta nhỏ a, nhìn xem cái kia hình thể khổng lồ, jj ta kích cỡ nhỏ như vậy, làm sao đưa vào cái lỗ kia vừa?”

Minh Hạo quay ra sau nhìn con quái vật to lớn trăm vạn trượng, lại nhìn dưới đũng quần mình, sắc mặt một mảnh đen, chất vấn hệ thống.

Hắn thật là không nghĩ đến con Quỷ Yểm này là ‘cái’, hơn nửa nhiệm vụ càng

Phải biết jj hắn nhiều nhất là dài cỡ quả chuối mỹ đen, nhưng cũng không đến nỗi khổng lồ như cây trụ chống trời a, nghĩ đến đem jj nhỏ đưa vào cái lỗ khổng lồ gấp 100.000 lần jj mình, Minh Hạo không biết nói gì cho phải.

“Đừng! Đơn giản, chủ nhân không phải nhân có thuật biến thân ư? Chỉ cần suy nghĩ ra một cái hình thể khổng lồ Quỷ Yểm, cùng cái jj cao lớn oai hùng hơn chục vạn trượng, liền được rồi?”

“Àch, như vậy cũng được?” Minh Hạo ngẩng người một chút, sau đó liền nhanh chóng thuận di biến mất...

...

“Gào!!! Tên nhân loại ti tiện kia, người trốn đâu rồi?” Quỷ Yểm đang đuổi theo Minh Hạo chợt dừng, nó ngoảnh nhìn xung quanh, bởi vì lúc này khi

nó đang rượt Minh Hạo, còn thấy hắn còn chạy ở phía trước đột nhiên biến mất dạng.

“Gào!!!! Tên nhân loại kia, người có giỏi thì mau ra đây!”

Quý Yểm quay qua quay lại nhìn xung quanh, điên cuồng gào thét lấy. Nhưng đáng tiếc, cho dù nó có cố gắng gào thét cỡ nào đi nữa, cũng không thấy bóng dáng của Minh Hạo.

“Gào!!!”

Tại thời khắc này, một tiếng gào khác vang lên, nhưng lần này không phải từ Quý Yểm nơi đó phát ra.

Con kia Quý Yểm nghe thấy tiếng gào âm thanh, theo bản năng quay đầu nhìn đến nơi phát ra âm thanh.

Chỉ thấy đằng xa đứng trong hư không, chính là một thân hình cao lớn khổng lồ không kém nó, thậm chí cao hơn nó gấp 10 lần, chỉ là trên thân thể mặc một bộ quần áo màu trắng, đeo cái kính râm màu đen, tóc được vuốt vuốt ra phía, nhìn vô cùng ‘soái trai’.

Quý Yểm vừa nhìn thấy cái kia hình dáng giống như mình, hơn nữa càng là mặc một bộ ‘thời trang cao cấp’, không hiểu sao, nó càng nhìn càng nhìn càng thấy thuận mắt, tim nó bỗng nhiên ngày càng đập nhanh.

“Ngao! Ta không biết đã trải qua bao lâu rồi...tại vô tận tuế nguyệt bên trong buồn chán, lúc này mới thấy một đồng loại...”

“Ngao! Tại thời gian kia, ta mặc dù không hiểu cái gọi yêu nhau là gì, nhưng nhìn từng tên nhân loại nắm tay ‘yêu nhau’ đáng vẻ vô cùng hạnh phúc.”

“Ngao! Khi đấy, ta thật hận bọn hăn, nhìn bọn hăn từng người nụ cười vui vẻ, nắm tay hạnh phúc, trong khi ta lại cô đơn một mình, bị người xem là kẻ thù đuổi giết...”

“Từng tại thời gian đó, từng người muốn bắt ta làm súng vật cho bọn hăn hoặc muốn tiêu diệt ta, một đường truy sát không buông tha ta...”

Âm thanh ầm ầm nhưc óc điếc tai vang lên, càng nói, giọng của nó càng lớn, bên trong âm thanh có thể nghe được một chút khàn khàn, một chút nghẹn ngào, một chút nước nỡ, mà lại lộ ra một tia ‘nữ tính’.

Tựa như nó ở thời gian kia Quỷ Yểm nhận được nào đó lớn lao ủy khuất mà không nói ra được.

Quỷ Yểm từ trong hóc mắt màu đen hung dữ của nó rơi xuống từng hạt châu màu đen mà khổng lồ.

Minh Hạo nghe Quỷ Yểm nói mà ngẩn người, lại nhìn trên mặt ‘nàng’ từng hạt châu đen rơi xuống, không biết tại sao hăn cảm thấy ‘nàng’ vô cùng đáng thương.

Nghĩ tới thời gian tuế nguyệt dài đằng đằng đó, "nàng" phải chịu sự cô đơn một mình, không những không có bạn thân, mà còn bị người đuổi giết, muốn nói ra, nhưng không ai nghe hiểu nàng nói gì.

Đừng nói nàng, cho dù là hăn cũng không chịu nổi sự cô đơn dằn vặt này.

Hăn có thể không chút do dự đồ sát ngàn vạn tỷ người mà không chớp mắt, nhưng nếu bắt hăn cô đơn một mình như Quỷ Yểm thì hăn thà đi chết càng hơn.

Bởi vì nếu cô đơn một mình thì sống trên đời làm gì nữa? Không ai hiểu chính mình, không ai đáng để tin tưởng, nhất là thế giới mạnh mẽ, yếu

chết này.

Minh Hạo nhìn về Quỷ Yểm đôi mắt to tròn đang rơi lệ kia.

Nếu không phải bởi vì ‘nàng’ hình thái khổng lồ, ‘người không ra người’ xấu xí kia, mà nàng là hình thái nhân loại, chắc hẳn là một cô bé đáng thương được người yêu thương chăm sóc, chứ không phải cô đơn như bây giờ.

Minh Hạo hình thái Quỷ Yểm, bốn chân chậm rãi đi tới, trong chốc lát vài giây, hắn đã đi đến bên cạnh nàng, hắn tự nhiên đưa móng chân mình lên vuốt vuốt đầu nàng, nhẹ nhàng nói: “Người đừng khóc nữa, hiện tại không phải còn có ta ở đây rồi sao? Ta cũng giống như người, có một quãng thời gian trước cũng là cô đơn...cho đến khi gặp người.”

Quỷ Yểm nghe vậy gật đầu, trong lòng như có dòng nước chảy qua, cảm thấy vô cùng ấm áp, nhất là khi biết có cái khác Quỷ Yểm giống mình đồng dạng đều là kẻ cô đơn.

Minh Hạo dùng ánh mắt chân thành tha thiết nhìn nàng, hàm răng sắc bén nhe ra, âm thanh khàn khàn nói: “Vậy người muốn tình yêu với ta không?”

Quỷ Yểm không chút do dự gật đầu, sau đó khuôn mặt ‘nàng’ hồng lên, nói: “Người cho nó vào đi...”Trong âm thanh mang theo một tia nữ tính ngại ngùng, xấu hổ.

Nói xong, nàng quay lưng lại đưa người ra phía sau, ở tại vô tận tuế nguyệt kia, nàng đã lịch duyệt khám phá toàn bộ hồng trần, trong đó có các cảnh xxx đó là người nữ quay lưng lại, đưa cái lỗ cho người đàn ông, sau đó người đàn ông cắm cái gì đó vào...

Minh Hạo gật đầu, bỗng nhiên hắn nghĩ đến một chuyện, bởi vì hắn đang trong trạng thái Quỷ Yểm, đứng theo kiểu bốn chân của tinh tinh thời xưa,

cho nên cái jj nằm dưới bụng không phải loại đứng lên để thúc jj.

Cho nên vấn đề được đặt ra ở đây là: Làm sao đem jj ‘thúc’ vào đây? Chẳng lẽ làm giống loại dog x dog động tác đáng xấu hổ đang làm tình kia? Một con đực ‘ngồi’ lên lưng con cái kia, rồi con đực đem jj dưới bụng thúc vào * đó?

Minh Hạo vừa nghĩ đến đây, hiện tại mới nhận ra vấn đề quan trọng này, sắc mặt hắn hồng lên, có chút xấu hổ.

Khi này Quý Yểm quay người lại, Minh Hạo hai mắt đã nhìn rõ bộ phận phía sau nàng.

Đó là có hai cái lỗ màu đen như con người, chỉ là nó ‘to’ hơn gấp 100.000 lần mà thôi, một lỗ hăn nghĩ dùng để đi tè, một lỗ dùng để rặn cục?

Minh Hạo chợt thấy có 6 cái gì đó đen đen, to to, dài dài đang lắc lư ở phía dưới phần bụng nàng.

Hai mắt nheo lại, nhìn kỹ hơn, chỉ thấy hình thù kỳ quái, nhìn càng giống cái ‘vú’ hơn, nó to tròn mà dài.

Minh Hạo nhìn thấy 6 cái vú này, nghĩ đến kiếp trước con chó cái có 6 cái vú, càng thấy nàng giống một con chó cái thực thụ thì đúng hơn.

Ở kiếp trước, hăn rất thích chó.

Phải biết, chó là loài động vật trung thành, tình nghĩa, có một ngày, hăn ở trên internet lướt xem các tin tức, vô tình gặp phải mấy loại như:

- Chó ngồi canh mộ chủ suốt 5 năm...
- Chó cứu chủ thoát khỏi tai nạn kinh hoàng...

- Chó vì chủ hi sinh...

Khi hẳn đọc những tin tức này, hai mắt có chút ướm át, hẳn nghĩ rằng, nếu loài người như con chó thì hay biết mấy, ý hẳn là, tính cách con người như nó: trung thành, tình nghĩa, không dối gạt lừa lọc lẫn nhau.

Khi đó thì thế giới, xã hội này chẳng phải là sống trong hạnh phúc, hòa bình, yên vui rồi sao?

Lúc đó, hẳn ngẫm nghĩ nửa ngày rồi ngủ thiếp đi, hôm đó, có một giấc mơ vô cùng hảo huyền mà vui vẻ, đó là chịch một em chó cái xinh đẹp, dễ thương, sau đó cùng em chó cái đó sống hạnh phúc cùng đàn con đến hết cuộc đời...

Hẳn thức tỉnh, nghĩ đến cái giấc mơ ngủ quên ấy khiến hẳn cảm thấy vô cùng tiếc nuối, bởi vì giấc mơ là giấc mơ, không phải là sự thật, hai bên quá khác biệt, chó là chó, người là người, hai bên như thiên nhân cách biệt, chỉ có thể nhìn mà không được chịch nhau.

Bây giờ nghĩ đến mình cùng Quỷ Yểm sắp dùng loại ‘dog x dog’, Minh Hạo chỉ cảm thấy trong cơ thể dòng máu trong người sôi trào lên, lại vô cùng phấn khích.

“Gào!!!! Ta đưa vào đây, ngayiu6 chắc chắn lần đầu chịu đau a.” Minh Hạo như chó gào lên một tiếng, phấn khởi nói.

“Gào!!!” Con kia Quỷ Yểm nghe Minh Hạo nói, nó chỉ gào lên, sau đó đứng đưa cái đít, coi như là gật đầu đồng ý, ra hiệu cho Minh Hạo có thể ‘tiến vào trong’.

Minh Hạo thấy được ‘nàng’ bật đèn xanh, không chút do dự trèo lên lưng nàng.

Minh Hạo hai chân sau dựng đứng lên, hai chân trước ‘ôm’ thân thể nàng, canh ngay cái lỗ màu đen lớn kia, thúc một phát.

“Phốc!” Màu đỏ máu tươi mỹ lệ từ lỗ đen Quỷ Yếm chảy ra ngoài, theo đó là tiếng “Gàooooooooooooo!” Đau đớn vang vọng không gian.

....

P/s: Bởi vì nghiên cứu cảnh xxx để diễn tả, cho nên hơi mất time.

P/s 2: truyện mình, mặc dù đem mấy nv chính của truyện khác vào (Lâm Động, Miêu Nghị...) chưa tả được cái bá của nó rồi cho chết, cái này đúng là có thiếu logic, nhưng mình nói thật, mình đem mấy nv vào để vui thôi nhé, không cần trọng hóa vấn đề đâu, nếu bạn nào thấy khó chịu thì cứ cmt, mình từ nay về sau k đem mấy loại như vậy vào truyện nữa.

P/s 3: cảnh phối của hai con vs nhau, ae có gì vào xem để dễ tưởng tượng.

<https://youtu.be/oiprCarR-8E?t=5>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Chọn Huyết Mạch

Vài ngày sau, tại hư không đen tối, có hai hình thể khổng lồ nằm dưới đất, một cái nằm dưới, một cái đè lên người cái trên.

Nơi ngực bọn chúng liên tục phập phồng, từng luồng gió xoáy khổng lồ từ lỗ mũi bay ra, mỗi cái hít vào thở ra của chúng nó, làm hư không một trận run rẩy, tựa như không chịu nổi cái loại này thở ra hít vào của bọn chúng.

Hai cái hình thể khổng lồ này, không ai khác, chính là Minh Hạo cùng Quỷ Yểm, hình thể đè ở trên chính là Minh Hạo, mà bị đè ở dưới chính là Quỷ Yểm.

Cái này phải kể đến ngày 20 ngày hôm qua, ở 20 ngày này hai người chiến đấu vô cùng kịch liệt, hai người chịch từ sáng trưa, từ trưa đến chiều, từ chiều đến tối, từ tối đến khuya, từ khuya đến sáng sớm hôm sau, hai người không ăn, không ngủ, không nghỉ, vẫn tiếp tục chịch tiếp tới hơn 20 ngày.

Minh Hạo thật không nghĩ đến chỗ đó lại ‘thoải mái’ như vậy, nó còn ‘thoải mái’ hơn những cái mà hắn đã ‘chơi’.

Cái này vừa vào liền như chơi ma túy đồng dạng trở nên nghiện ngập, khiến hắn chơi đến quên hết trời đất, tới khi cảm thấy sắp ‘tinh tẩn người vong’ mới dừng lại.

Minh Hạo mệt mỏi mở mắt ra, nhìn nằm dưới người mình Quỷ Yểm.

Hắn cảm thấy lần này chịch là thỏa mãn nhất trong cuộc đời, không nghĩ đến Quỷ Yểm lại trâu bò vậy, nàng bị mình chơi 24/24 vậy mà hơn 10 ngày vậy mà không có dấu hiệu cạn sức, thậm chí là càng đánh càng tăng.

Đến mười ngày sau nàng mới giờ tay đầu hàng, mà khi đó Minh Hạo cũng là đạt đến giới hạn cuối cùng.

Nếu đổi là người khác không phải Quỷ Yểm, đừng nói 10 ngày, cho dù 1 ngày không biết có chịu được tên trâu bò như Minh Hạo không nữa.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, nhận được phần thưởng: tùy chọn huyết mạch!"

Trong đầu hệ thống vang lên âm thanh, trước mặt Minh Hạo hiện màn hình 4D, bên trong màn hình là một dải danh sách tên huyết mạch, giới thiệu các loại...

Tên: Huyết Thần.

Giới thiệu: Huyết thần, lấy huyết điều khiển, có thể thiêu đốt tinh huyết tăng lên sức mạnh bản thân, có thể nô dịch người khác, phân thân ra một bản tôn hoặc nhiều bản tôn khác.

Tên: Mộng Thần

Giới thiệu: Mộng Thần chủ yếu lấy ngủ làm tu luyện, trong khi ngủ, toàn bộ sức sống sẽ rơi vào trạng thái đóng băng, vì vậy tuổi thọ cũng là kéo dài hơn gấp 1 tỷ lần người thường.

Tên: Tổng Lãnh Thiên Thần

Giới thiệu: Huyết mạch tổng lãnh thiên thần, một loại huyết mạch vô cùng kinh khủng, nó còn mạnh hơn Huyết Thần, bởi vì nó có rất nhiều năng lực thông thiên.

Ngoại hình: phía sau lưng mọc ra ngàn cánh, trên đầu đội thần quang, cả người tỏa ra thánh khiết.

-Tốc độ: có tốc độ vượt hư không nhanh chóng, đập cánh một cái liền trong nháy mắt từ hư không này bay qua hư không nọ.

-Sức mạnh: có hai loại sức mạnh, một: ngưng tụ ra ánh sáng thần thánh, chém giết địch nhân. Hai: chú ngữ, dùng lời nói làm vũ khí, còn có thể điều khiển ánh sáng từ xa tấn công kẻ địch.

-Tín ngưỡng: ngưng tụ tín ngưỡng, lấy tín ngưỡng làm sức mạnh.

-Hồi sinh: có thể dùng ánh sáng chữa trị, thậm chí là hồi sinh người chết từ cõi chết trở về, nhưng phải trả cái giá rất đắt.

Tên: Cự Thần.

Giới thiệu: Cự Thần huyết mạch, một loại vô cùng kinh khủng tồn tại, còn mạnh gấp 100 lần thiên sứ huyết mạch, một quyền có hơn trăm triệu tỷ cân, một tay dễ đánh nát vị diện, một chân dễ dàng đạp đổ hư không, nhưng bởi vậy mà hình thể quá to lớn, sinh sản rất khó khăn (1%).

...

Bất Tử huyết mạch, Thái Cổ huyết mạch, Thần Long huyết mạch, Phệ Long huyết mạch, Phượng Hoàng, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Kỳ Lân huyết mạch, Bá Thể huyết mạch....

Minh Hạo nhìn lên màn hình, bên trong có hơn 500 cái huyết mạch khác nhau, hắn không biết lựa chọn cái nào, bởi vì những huyết mạch này cái nào cũng có ưu, khuyết điểm riêng, làm hắn có chút phân vân, do dự, không biết nên chọn cái nào.

"Hả? May mắn huyết mạch?" Minh Hạo bỗng nhiên thấy cái tên kỳ lạ, không khỏi click vào coi.

Tên: May Mẫn Huyết Mạch

Giới thiệu: Là con ruột của đại đạo được chiếu cố, khí vận gia thân max level, nếu Thiên Mệnh Chân Tử là con của thiên đạo, thì có may mắn huyết mạch Đại Đạo Chân Tử cũng chính là Con Ruột Đại Đạo! Đi đâu cũng gặp vô tận may mắn, nếu kẻ thù khí vận thấp hơn sẽ gặp vô tận xui xẻo đen đủi.

Khuyết: không gia tăng sức mạnh, người thân chỉ có thể lây một chút khí vận.

Minh Hạo vừa nhìn thấy cái giới thiệu, hai mắt sáng lên, bên trong hiện ra lửa nóng rực, "Đây chẳng phải là trong truyền thuyết không đánh mà thắng à? Hơn nữa...con của đại đạo là sao?"

Ở thế kỷ 21, hắc có đọc vài bộ truyện nói về con của thiên đạo, bọn hắc được gọi là Chân Mệnh Thiên Tử, những con hàng này đều là tiểu cường, thậm chí còn hơn tiểu cường, khí vận cao, tu luyện gấp kỳ ngộ, hậu cung như mây, kẻ địch xui xẻo, nếu gặp nguy hiểm thoát chết trong gang tấc...

Giả dụ như Tiêu Viêm, Lâm Động...các loại hình nhân vật, ở bọn hắc lên Đại Thiên Thế Giới, tu luyện ngàn ngui mấy trăm năm một đường thuận lợi, lập nên thế lực lớn, cảnh giới đạt đến đỉnh phong Chí Tôn, người người khiếp sợ cung kính.

Nhưng bọn hắc chẳng biết tại sao khi gặp Minh Hạo, khí vận giống như vô tác dụng đối với hắc, hoàn toàn biến mất, chưa đánh đã bị Quỷ Yểm một trào đánh nát bấy, thần hồn câu diệt.

Cái gọi là đại đạo, chính là chương khổng 3000 pháp tắc khác nhau, nó cao cao tại thượng đứng phía trên thiên đạo.

Vậy còn con của đại đạo là sao? Ở kiếp trước Minh Hạo chỉ biết con của Thiên Đạo là lớn nhất rồi, còn con của Đại Đạo thì chưa biết.

Nghĩ đến đây, Minh Hạo trong lòng vô cùng kích động, không chút do dự click chọn.

"Đừng! Chủ nhân phải chăng quyết định lựa chọn may mắn huyết mạch?"
Hệ thống vang lên âm thanh hỏi thăm.

"Phải." Minh Hạo không chút do dự gật đầu.

Vừa đáp lời, Minh Hạo cảm nhận được xung quanh thiên địa thay đổi, từ trên trời cao, nơi nào đó sâu xa nhất vũ trụ, giấu sâu trong hỗn độn hư không, nơi đó đầy rẫy màu hồng đám mây vờn quanh, trong từng đám mây phát ra lôi điện màu xanh, âm âm vang vọng không gian.

Chợt, tại lúc này, một con mắt tại nơi này, một đôi mắt mở to ra, đôi mắt này đôi đồng tử màu đen, nhìn rất bình thường không có gì khác biệt gì với đồng tử nhân loại, nhưng nếu để ý kỹ bên trong sâu xa con mắt, đó là chiếu lên từng đoạn hình ảnh, có hình ảnh hai cường giả đánh nhau, có hình ảnh người người chôn mộ khóc than, có hình ảnh sông núi thiên địa băng liệt nứt toát sinh linh than khóc...

Tiếp đó là từng đoàn tựa như suy diễn từ trong mắt hiện lên, có băng lạnh lẽo đóng băng vạn vật, có lửa nóng rực thiêu cháy vạn vật, có cây cỏ sinh sôi nảy nở, có vạn vật héo tàn, có âm dương luân hồi, có thiên lôi đầy trời...

Đôi mắt này giống như thần linh, có thể nhìn thấu mọi thứ, có thể suy diễn mọi thứ, tựa như đối với đôi mắt này không gì không làm được.

Ở khi con mắt này mở ra, tại một khắc này, không gian một trận run rẩy, đám mây hồng một mảnh tán loạn, thiên địa hư không tại nơi này ngã nghiêng đổ bể.

"Con Trai Của Ta"

Giọng nói lạnh lùng vô tình vang lên, âm thanh như tiếng người máy cứng ngắt, nhưng bên trong lộ ra một tầng cao cao tại thượng, tựa như giọng nói này tựa như là thần linh vang lên, không được phép khinh nhờn.

Âm thanh này tựa như xuyên qua tầng tầng hư không, trong tại thời khắc này, Minh Hạo nghe được tiếng nói lạnh lùng bên tai mình: "Con Trai Của Ta."

Lập tức Minh Hạo cảm giác cả người lảng lảng, tựa như có ai đó đang vuốt ve, sau đó như có một dòng nước ấm chảy qua cơ thể, làm hãn vô cùng thư sướng.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá cảnh giới Truyền Thuyết, bước vào Vạn Đạo cảnh..."

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá cảnh giới Vạn Đạo cảnh, bước vào Diệt Thế Cảnh"

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá cảnh giới Diệt Thế Cảnh, bước vào Cổ Tiên cảnh..."

...

Âm thanh hệ thống chúc mừng vang lên liên tục, cho đến khi Minh Hạo bước vào Chí Tôn đỉnh phong mới dừng lại.

"Đing! Chủ nhân bởi vì đột phá bạo cấp bậc, cho nên hệ thống xin nâng cấp verison 3.0"

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được đại lễ bao, bởi vì chủ nhân siêu cấp đột phá, cho nên hệ thống tặng một phần quà đặc biệt: +1 lệnh bài: xóa sạch tất cả nhiệm vụ đang làm. Cho nên hiện tại chủ nhân không cần làm

nhiệm vụ gì nữa, trong vòng 1 năm miễn tất cả nhiệm vụ (trong đó bao gồm hắc ám trận doanh, chính tuyến trận doanh, sư đồ nhiệm vụ)."

"Đing! Bởi vì hệ thống trong lúc nâng cấp gặp trục trặc, cho nên tặng nhân chủ nhân +100.000 cái lệnh bài cùng 100.000 tỷ điểm mua sắm"

...

-Qua nay xui quá, máy hư, đang sai máy khác, lại hôm nay word hư k đánh chữ dc, phải tải phần mềm khác về sai @@!

-Tối k có chương, đau mắt quá, mai tiếp nha@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Mị Yểm

Ma Giới.

Trong căn phòng rộng rãi, quý phái. Từng cái lãnh tụ đầu não tối cao đều tụ tập tại đây: Huyết Tôn, Ma Tôn, Hồn Tôn, Vu Tôn,....

Một tên người màu đen quỳ xuống đất báo cáo: "Thưa các vị chí tôn, bên kia đại thiên thế giới sau khi bị Mị Yểm tàn phá xong, toàn bộ 3/10 đại thiên thế giới bị hủy, các tòa thành trì phòng thủ do nhân loại cùng các tộc khác đều bị phá hủy nặng nề...

Theo tin tức mới nhất thuộc hạ vừa nhận được, chính là tất cả chí tôn, tiên đế, tiên vương toàn bộ tử trận...lý do là bị Mị Yểm vô tình đi ngang qua đoàn người đánh một trận về phía bọn hắn, khiến đám người không phản ứng kịp mà hình thể nát bấy, thần hồn tiêu diệt...

Sau khi Mị Yểm đánh giết xong liền biến mất, từ đó tới nay hơn 20 ngày chưa từng thấy nó xuất hiện lần nào nữa, không người nào biết nó đi đâu...

Có người suy đoán là, sau khi nó phá hủy xong bởi vì mất quá nhiều năng lượng liền rơi vào ngủ say."

"Vậy mà chết hết rồi?" đám chí tôn nghe vậy, đầu tiên hiện lên thần sắc khó tin, sau là vẻ mặt vui mừng như điên, nhìn xem bọn hắn hai mắt mở to ra, miệng há ra hình chữ O, thân thể run rẩy liên tục, giống như nghe được tin mình trúng vé số độc đắc vậy.

Còn về việc Mị Yểm phá hoại hay ngủ say gì đó liền bọn hăn quăng ra sau đầu, về phần tin tức, chỉ có nghe tin đám kia chí tôn nhân loại trận doanh bên kia toàn bộ tử trận mới là quan trọng nhất, dù sao nếu không phải có đám kia chặn lại, thì bọn hăn đã sớm muộn đem toàn bộ đại thiên thế giới xưng bá chú rồi!

...

Người quỳ xuống đang bấm báo kia nhìn đám người vẻ mặt, lập tức biết thời cơ nịnh nọt đến, vội vàng tỏ vẻ trung thành, nói: "Vâng! Thuộc hạ đảm bảo tin tức này là hoàn toàn chính xác 100%, xin thề lấy tính mạng ra thề với Ma Thần chí cao trên kia, tất cả những gì thuộc hạ nói toàn bộ đều là sự thật."

"Tốt tốt tốt, người lui xuống đi, cho người thăng một chức, à không, hai chức!!!"

Ma Tôn miệng cười không khép lại được, nhanh chóng phất tay ra hiệu lui ra nói.

Tên kia nghe vậy trong lòng vui mừng như điên, liền chỉ là báo tin tức một cái liền thăng lên hai chức? Vậy là lên tới Ma Soái!?

Phải biết muốn thăng một chức vô cùng khó khăn cùng gian nan, trong đó đấu tranh gay gắt vô cùng, sinh tử là điều không tránh khỏi.

Đẳng cấp này tựa như quân hàm trong quân đội, chia làm: Ma Binh – Ma Tướng - Ma Soái - Ma Thần- Ma Tôn.

Muốn lên chức, người đó phải có công lao hoặc chiến công lớn mới có thể thăng chức lên.

...

Tên kia báo tin tức không vì vui mừng quá mà quên đi nơi này là đâu, nhanh chóng lại tinh thần, vội vàng nói vài tiếng cảm ơn rồi lui ra ngoài.

Ma Tôn quay lại nhìn đám chí tôn kia, vui vẻ cười nói: "Các vị, chắc cũng biết cơ hội đã đến rồi, hiện tại chúng ta nên toàn lực tiến công chứ nhỉ?"

Đám kia chí tôn mặc dù vui mừng, như chưa đến nỗi nào vào nước bị điên, một người ăn mặc áo bào, tay cầm trượng đứng ra, chậm rãi nói: "Ma Tôn nói phải, nhưng là phải chờ thuộc hạ chúng ta xác nhận mới được..."

"Hừ!" Ma Tôn nghe vậy rên lạnh một tiếng: "Tốt, ta chờ." nói xong liền ngồi xuống ghế.

Đám chí tôn nhìn nhau, nở nụ cười lạnh, nghĩ ngợi: "Người tưởng bọn ta óc heo à tin lời thuộc hạ người nói!?"

Dù sao bọn hăn chỉ là tạm thời liên minh với nhau, chứ không phải loại anh em chí cốt nói một cái liền tin tưởng kia.

Thế cục lúc bấy giờ là:

- Một bên muốn mở thông đạo để xâm chiếm đại thiên thế giới.
- Một bên chính là trấn thủ bảo vệ thông đạo.

Bên muốn xâm chiếm chính là: huyết tộc, ma tộc, hồn tộc, vu sư....

Bên muốn bảo vệ: nhân tộc, thiên sứ, cự nhân tộc, yêu tộc...

Mà mỗi bên như vậy là thực lực thăng bằng, cho nên hơn trăm vạn năm dù có ám đấu nhưng không đến nỗi gây nên đại chiến giữa hai bên.

Nhưng bởi vì hiện tại Mị Yểm xuất thế, đem đám chí tôn trấn thủ thông đạo diệt sát, cục diện từ thăng bằng trở nên nghiêng qua một phía.

...

5 phút sau, trong đám chí tôn, ngoài trừ Ma Tôn, còn lại người đều nhận được tin tức từ thủ hạ báo về, khi nghe được tin y hết bên kia Ma Tôn, đám người nhìn nhau cùng lúc gật đầu, quay qua Ma Tôn cười nói: "Chúng ta đồng ý toàn lực phát binh, theo luật, bên nào chiếm nhiều thì tài nguyên thuộc về bên đó."

"Hừ! Ta biết" Ma Tôn hừ lạnh một tiếng, sau đó đám chí tôn bàn bạc thương lượng về việc phát binh

Cuối cùng bàn bạc xong, đám chí tôn quyết định một tuần lễ sau phát binh, trước đó là thăm dò hư thực tin tức Mị Yểm ngủ say...

...

"Đing! Chủ nhân bởi vì đột phá bạo cấp bậc, cho nên hệ thống xin nâng cấp verison 3.0 "

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được đại lễ bao, bởi vì chủ nhân siêu cấp đột phá, cho nên hệ thống tặng một phần quà đặc biệt: +1 lệnh bài: xóa sạch tất cả nhiệm vụ đang làm. Cho nên hiện tại chủ nhân không cần làm nhiệm vụ gì nữa, trong vòng 1 năm miễn tất cả nhiệm vụ (trong đó bao gồm hắc ám trận doanh, chính tuyến trận doanh, sư đồ nhiệm vụ)."

"Đing! Bởi vì hệ thống trong lúc nâng cấp gặp trục trặc, cho nên tặng nhầm chủ nhân +100.000 cái lệnh bài cùng 100.000 tỷ điểm mua sắm"

Âm thanh hệ thống liên tục vang lên, đầu Minh Hạo đau đến như muốn nổ ra, hắn vội vàng tắt âm thanh hệ thống đi, nếu không chắc để nghe một lát nữa đầu hắn thật sự nổ a.

...

Một phút sau, cho tới khi âm thanh dừng lại, Minh Hạo mới dám mở lên xem.

"Bụp!" một tiếng, tựa như công tắc hệ thống mở lên, theo đó thế giới xung quanh bỗng nhiên thay đổi.

Một giây sau, Minh Hạo mở mắt nhìn xung quanh, không gian lúc trước hoàn toàn biến mất, thay vào đó không gian trở nên trắng xóa, ngoài trừ màu trắng thì không còn gì khác.

Ngước mắt nhìn không gian này, Minh Hạo trong chốc lát liền như biết cái gì, thần sắc bình tĩnh như thường, nhìn xung quanh không gian đánh giá.

"Chủ nhân..."

Vào lúc này, một giọng nói ngọt ngào mềm yếu sau lưng hân vang lên.

Minh Hạo nghe được giọng nói, theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một thân thể trắng nõn không mặc quần áo mỹ nữ, nàng để tóc đen dài đến lưng, đôi ngực cúp B cỡ lớn mà đưa ra, đôi nhị hoa không chút che dấu nào mà chu ra, dáng người cỡ nhỏ tinh tế, lưng linh đường cong chữ S, đít tròn trịa nhô ra sau...

Nàng dáng vẻ ngượng ngượng, một tay che vú, một tay che chim, sắc mặt hồng hồng, trông nàng vô cùng dễ thương, khiến người cho dù vào tù cũng phải chịch nàng

Minh Hạo nhìn nàng, sắc mặt trấn định bình tĩnh như thường, không còn như trước hai mắt sáng hoặcjj cương cứng lên muốn lao vào chịch ngay.

Minh Hạo nhìn thân thể vẻ này, khuôn mặt này, đôi vú này, vòng eo này, khu rũng này là quá bình thường đối với hân.

Chắc có lẽ, hắn đã chịch quá nhiều nữ rồi, từ đen đến trắng, từ ngực loli đến ngực bự như Hỏa Thiên Hương, cho nên hắn đã miễn dịch đối với loại "gái khóa thân" như người mỹ nữ trước mắt này.

Hắn, đã trưởng thành hơn trước!

Hắn, đã lạnh lùng hơn trước!

Hắn, đã hoàn toàn lột xác!

Còn một phần nữa là, bởi vì Hệ Thống này lúc nào cũng bắt hắn làm nhiệm vụ, nhất là lần kia cho Nicole rơi vào ảo thuật chịch 1000 lần. Sau chuyện này, hắn càng ghét hệ thống hơn, cho nên khi nhìn thấy mỹ nữ này liền cảm thấy không chút nào hứng thú, thậm chí là trong lòng hiện lên chán ghét.

Minh Hạo thần sắc bình tĩnh, tron mắt không hiện lên một chút tà dâm nào, nhìn nàng hỏi: "Người chính là hệ thống? Ta nói đúng chứ?"

"Vâng thưa chủ nhân." Người mỹ nữ kia gật đầu, trả lời ngắn gọn.

"Ừ, người không cần giới thiệu cái tên hay gì đó, cứ nói ra các chức năng mới của hệ thống đi." Minh Hạo lạnh lùng nhìn nàng nói.

Mỹ nữ thấy Minh Hạo thái độ lạnh lùng, nàng không khỏi ngẩn ra, sau đó vẫn gật đầu, âm thanh ngọt ngào nói: "Hệ thống nâng cấp phiên bản 3.0 có chức năng mới sau"

Sau đó trước mặt Minh Hạo hiện lên màn hình 4D giao diện, nàng nói về các chức năng:

-Chức năng mới thứ nhất:

+Hợp thể, có thể hợp thể các loại vật thể lại với nhau, bao gồm có sinh mạng cùng không có sinh mạng.

-Chức năng mới thứ hai:

+Xuyên việt tới vị diện khác: có thể xuyên đến các vị diện khác miễn phí, trong đó có cả địa cầu (trái đất).

-Chức năng mới thứ ba:

+Nghe suy nghĩ: có thể nghe(đọc được) suy nghĩ của người khác.

-Chức năng mới thứ bốn:

+Chức năng điều tra nâng cấp.

-Chức năng mới thứ năm:

+Vòng quay nâng cấp...

-Chức năng mới thứ sáu.

+Cửa hàng nâng cấp...

-Chức năng mới thứ bảy.

+Các chức năng bãi bỏ: nhiệm vụ sư đồ, trận doanh, chính tuyến...

...

Minh Hạo nghe xong bảy chức năng mới gật gù, trong lòng có chút kích động, nhất là nghe được có thể "trở về trái đất", chỉ là phân vân cái thứ 7, hỏi: "Tại sao cái chức năng thứ 7 sao nhiều chức năng bãi bỏ vậy?"

Mỹ nữ kia ngoan ngoãn đáp: "Thưa chủ nhân, đáng lẽ ra ngài cần phải "tu luyện" thời gian rất dài, trong thời gian đó phải làm vô số nhiệm vụ mà hệ thống giao cho, nhưng bởi vì ngài đột phá đến Chí Tôn đỉnh phong cộng thêm huyết mạch may mắn, cho nên hiện tại các nhiệm vụ độ khó liền trở

nên "quá dễ dàng", cho nên hệ thống quyết định loại bỏ tất cả chức năng không cần thiết.

Minh Hạo hoàn toàn hiểu gật đầu, sau đó nhìn nàng hỏi tiếp: "Vậy làm sao để thoát khỏi không gian ra ngoài?"

"Àch, cái này chỉ cần trong đầu ngài suy nghĩ hai từ "thoát ra" là được, nếu ngài muốn vào lại thì..."

Mỹ nữ hơi ngây, sau đó vẫn là nói cho Minh Hạo nghe cách thoát ra, nhưng nàng còn chưa nói xong Minh Hạo liền biến mất...

Chỉ để lại một mỹ nữ trần truồng ngơ ngác đứng trong không gian trắng xóa.

...

Minh Hạo mở mắt ra, không gian trở lại như bình thường.

Nhìn nằm phía dưới Mị Yểm vẫn còn đang ngủ say, thỉnh thoảng phát ra tiếng "Gào Gào" hưng phấn tựa như đứa bé con, Minh Hạo không khỏi nở nụ cười vui vẻ.

Tiếp đó, *_* thúc thật mạnh một cái.

"Ngao!~"

Âm thanh gào hét đau đớn vang lên, theo đó thân hình phía dưới Mị Yểm run rẩy, trong chốc lát hai con mắt màu đen to lớn mở ra, nhìn Minh Hạo, "dị dàng" nói: "Có chuyện gì à tướng công? Hay chàng muốn "chịch" tiếp?"

Cái cách nói này của Quý Yểm, chính là do Minh Hạo dạy dỗ nàng, trong đó tiếng Gào cũng là không được phép nói ra.

Mỗi lần nàng gào một tiếng, là bị Minh Hạo đâm thật mạnh, khiến nàng vừa đau, vừa lên "đỉnh" cao, nhưng nhiều là đau đớn hơn.

Dù sao phải biết cái đó Minh Hạo to cùng dài mấy trăm vạn trượng, cũng may là chỗ đó của nàng cũng là "lớn", nếu là người mỹ nữ bình thường bị cây thương có độ dài kinh khủng như thế, liền đâm một phát liền ("Y") muốn đi tông rồi....

Còn có một cái nữa chính là, do Minh Hạo "chịch" quá, Quỷ Yểm từ say mê cảm động, biến thành yêu lấy hấn, bởi vì nàng như bao người khác, chỉ thích người đàn ông "mạnh mẽ" hơn nàng, nhất là lúc Minh Hạo chịch hơn 20 ngày mà vẫn không kiệt sức khiến nàng hoàn toàn "bại trận", thuần phục hấn.

Hơn nữa Minh Hạo còn tự tiện đổi tên của nàng, từ Quỷ Yểm trở thành Mị Yểm, nghe thuận tai hơn nhiều.

...

Minh Hạo gật đầu, cười hỏi: "Đúng vậy, nàng có thể biến trở về hình thể nhân loại được không?"

"Hình thể con người? Được tương công, nhưng ta không thể nói ra tiếng người được..."

Minh Hạo nghe vậy mỉm cười, nhìn trong hệ thống có hơn 100.000 tỷ điểm mua sắm còn lo lắng gì, hấn cười nói: "Không sao, người cứ biến đi."

Nói xong, Minh Hạo biến thân trở về hình dáng người, đứng ra một bên, chờ Mị Yểm biến thân.

Mị Yểm nghe vậy gật đầu, sau đó cả thân thể sáng lên, một giây sau, từ thân thể khổng lồ biến thành hình dáng của một mỹ nữ xinh đẹp trần truồng.

Đó là một thân hình cao lớn cỡ hai mét trở lên mỹ nữ, đầu tóc đen dài đến chân, đôi ngực cúp D no đủ khiến người ngộp hờ kia, nó còn bự gấp 2 lần Hỏa Thiên Hương nữa.

Đáng chú ý nhất chính là khuôn mặt nàng, đó là một khuôn mặt không chút tỳ vết, tròn trịa trắng noãn như quả trứng gà, đôi mi phượng dài đen nhánh, con mắt màu đen sâu thẳm thăm tựa như cái hố sâu không đáy, có thể hút hồn người khác khiến người nhìn vào không thể thoát ra được.

Đặc biệt nhất là đôi môi của nàng không giống mềm mại của Tuyết Linh Nhi, hay đỏ thắm nóng bỏng như Hỏa Thiên Hương hoặc quyến rũ như Lý Tôn Dạ...

Đôi ngực lớn trắng như tuyết, săn chắc nhưng mà không xệ, hai cái màu hồng phấn nho nhỏ chu ra, tựa như nụ hoa mới nở, nhìn vô cùng dễ thương xinh xắn.

Đôi môi nàng cực kỳ đẹp, nhìn xa tựa như tươi thắm như cánh sen, tới gần như ngọn lửa xanh sáng đỏ tươi tắn, chỉ nhìn một lần không bao giờ quên được.

Tiếp đó là phía dưới của nàng, nơi đây rất nhiều cộng lông, nó có màu đen, dài óng ánh nhưng xoắn lại, tựa như con giun thân thể đang cong lại đồng dạng.

Phía dưới là đôi chân trần trắng dài như ngọc của nàng, đôi chân thon dài quyến rũ, ngón chân thấp dài xen kẽ đều đặn, nếu những tên bạo dân hoặc khổ dân thấy loại chân này, liền sẽ không chút do dự như con chó dùng lưỡi liếm láp lấy bàn chân một phen cho bớt thèm thường.

Kết hợp lại tất cả, nàng giống như là vưu vật, không, còn hơn cả cái gọi là vưu vật gấp 1000 lần, nàng từ đầu tới chân, từ vú tới rũng, từ lông đến mi đều là xinh đẹp, hoàn mỹ nhất.

Minh Hạo chỉ hơi nhìn nàng một chút, liền bị cái dáng vẻ này hút hồn đi...hiện tại, trong mắt hắn, nàng chính là người con gái xinh đẹp tuyệt trần, còn đẹp hơn những mỹ nữ mà hắn từng gặp như Tuyết Linh Nhi, Hỏa Thiên Hương, Lý Tôn Dạ, Phượng Mị Nương, Kaguya...

Bởi vì tất cả xinh đẹp nhất thuộc về nữ, nàng đều cướp hết tất cả.

Thật khó tưởng tượng một cái xấu xí quái vật biến thành hình người lại xinh đẹp đến hoàn mỹ như vậy, chắc vì đó cho dù nàng ở thời tuế nguyệt kia biến thành nhân loại cũng là không tránh được một số phiền phức dẫn đến....

...

Minh Hạo càng nhìn, nhịp tim càng đập nhanh hơn vài lần, ánh mắt dần biến thành mê ly chờ đợi.

"Tướng công." Mị Yểm thấy Minh Hạo nhìn chăm chăm mình, nàng sợ hãi kêu một tiếng.

"A" Minh Hạo nghe tiếng kêu tỉnh dậy, a một tiếng, nhìn Mị Yểm, xấu hổ cười nói: "Không ngờ người biến thành nhân loại xinh đẹp đến vậy nha."

Mị Yểm nở nụ cười tuyệt mỹ, nàng nói: "Ta bởi vì biến thành cái dáng vẻ này, cho nên tại vô tận tuế nguyệt kia mang đến vô tận phiền phức..."

Nàng kể tóm tắt việc mình biến thân, sau đó bị một số "công tử ca" hoặc "lão già thâm dâm" tìm đến, nàng đành phải "biến" trở lại đánh giết bọn hắn.

Minh Hạo nghe vậy cười khẽ, cảm thấy nàng đúng là người con gái tội nghiệp a, dù biến thành quái vật hay người đều bị đám kia truy sát...

Hắn lại có chút tò mò về cái "tuế nguyệt" khi nàng nói đến, không khỏi hỏi: "Ta thật tò mò, người ở tại tận tuế nguyệt kia như thế nào? Ý ta là thời đại đó có thứ gì đặc sắc không?"

Mị Yểm gật đầu, nói: " Thiếp nhớ, thậm chí còn nhớ rõ hơn là đăng khác..."

Sau đó Mị Yểm bắt đầu kể ra thời đại xa xưa kia...

...

-1c 3k chữ, 2 in 1 nhé mn

- Cúp D

http://media.ngoisao.vn/resize_580/news/2012/3/30/45/40jpg1333078707.jpg

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Là Ai Tính Toán?

Mị Yểm bắt đầu kể:

"Ở thời đó, thế giới này được gọi là có 10 giới, Cửu Giới cùng Thập Giới..."

"Cửu giới chia làm: Nhân Hoàng giới, U Thánh giới, Thạch Dược giới, Thiên Linh giới, Kim Cương giới, Tây Ngưu giới...."

"Thế giới lúc đấy vô cùng rộng, có rất nhiều thần bí địa phương cùng cấm địa... gồm 12 táng địa cùng 6 đại Cổ Tiên Cự Thố..."

"Thập giới chia làm: 13 châu...Tổ Châu, Kim Châu, Thanh Châu, Bạch Châu, Hồng Châu...Thiên Châu"

"Trải qua 8 thời đại khác nhau: Tuyên Cổ thời đại, Thần Thoại thời đại, Thác Hoang thời đại, Cổ Minh thời đại, Chư Đế thời đại, Đạo Gian thời đại, Đế Bá thời đại..."

Minh Hạo nghe nàng kể, trên mặt biểu hiện bình tĩnh trấn định, nhưng trong lòng thì không như vậy, hiện tại hẳn vô cùng kinh hãi, thế giới này... hình như giống như thế giới Đế Bá sao?

Minh Hạo không khỏi xác định lại một lần nữa hỏi: "Lúc đó, có người gọi là Lý Thất Dạ, Tiễn Vô Song, Lý Sương Nhan, Trần Bảo Kiêu sao...?"

Vừa nghe Minh Hạo nhắc đến những cái tên này, Mị Yểm trên mặt hiện lên thần sắc hận thù, lạnh giọng nói: "Có, chính đám bọn hắn là người

phong ấn thiếp suốt mấy trăm ngàn năm qua!"

Nói tới đây, nàng hai tay ngọc nắm chặt lại, đôi mắt đỏ lên, phần hận nói ra: "Bọn hắc là đám vô sỉ, bỉ ổi, đê tiện, chơi nhiều người bắt nạt thiếp, khi đó phái ra hơn 10 tên tiên đế, trăm tên tiên vương bao vây tứ phía, may là thiếp mạnh hơn bọn hắc, nếu không chắc hắc bị bọn hắc đánh chết tức tưởi...cuối cùng bọn hắc dùng sinh mạng mình để phong ấn thiếp suốt thời gian qua."

Minh Hạo nghe nàng nói mà ngẩn ra.

"A, người không phải bị Lý Thất Dạ thu phục rồi sao? Tại sao lại xảy ra chuyện như vậy?"

Quý Yểm cũng là nghe vậy ngẩn theo, sau đó hai mắt có chút mờ lung sương mù, nàng thở dài một hơi, lắc đầu, nói: "Tướng công chắc nhầm lẫn đó là người em trai của thiếp, chứ không phải thiếp."

"Em trai? Không phải nàng hồi trước nói là chỉ có một mình mình là Quý Yểm à"

Minh Hạo hết bị Mị Yểm đưa từ kinh ngạc này đến kinh ngạc khác, hiện tại hắc không biết đã kinh ngạc bao nhiêu lần.

Mị Yểm trên mặt hiện lên thần sắc khó khăn không biết giải thích như thế nào, nói: "Cái này thiếp biết nên nói sao nhỉ, thực chất tên kia cũng không phải hoàn toàn là em trai thiếp, mà chính là hình thành từ cây xương cốt của cường giả nghịch thiên nào đó tạo nên, sau đó bị thiên đạo đánh xuống, biến thành Quý Yểm như thiếp."

Minh Hạo nghe nàng giải thích có chút khó hiểu, nhìn nàng hỏi: "Vậy người là chui từ đâu ra?"

Mị Yểm lắc đầu, sắc mặt mờ mịt nói: "Thiếp không biết, thiếp chỉ nhớ là, khi vừa sinh ra, nơi đó rất đen tối, sao đó thiếp được người nào đó trao "sứ mệnh", còn sứ mệnh gì thì thiếp không biết."

Minh Hạo nhíu mày, thần sắc trầm tư sờ sờ cảm suy nghĩ: "Theo như lời Mị Yểm kể, thì trong đây quá nhiều điểm đáng ngờ, nhưng có thể xác định được nhiều thứ hữu ích khác, thứ nhất: thế giới này đúng là thế giới Đế Bá, y chang 100% như trong truyện ở thế kỷ 21 hẳn từng đọc..."

"Thứ hai, đáng lẽ thế giới này không có loại "xuyên việt" từng cái vị diện qua chứ? Giống như nơi này chỉ có thập giới, nhưng làm sao lại có loại 3000 đại thế giới lại đột phá phi thăng lên đây?"

"Thứ ba, theo lời nói của Mị Yểm biết được, sau trận chiến của Mị Yểm cùng 10 vị tiên đế và hơn trăm tiên vương, chẳng lẽ họ thật sự đều đem mạng mình để phong ấn quỷ yểm? Chuyện này thật sự quý đi."

"Mà nhiều điểm đáng ngờ trong đây là: ai trao cho Mị Yểm sứ mệnh? Và sau trận chiến của Mị Yểm cùng cổ sách nói, thế giới này cửu châu có lẽ đều bị diệt chỉ còn lại một châu, mà một châu cũng chính là thế giới "nhỏ" này."

"Nhưng cũng không cần nghiêm trọng đến nỗi như vậy, tại sao khi đó 10 tiên đế, Lý Thất Dạ không dùng sinh mạng mình phong ấn ngay lập tức mà phải chờ đến cửu châu diệt mới phong ấn? Chuyện này vô cùng kỳ lạ?"

"Nhưng tin đáng chú ý và cũng quan trọng nhất là, từ trong miệng Mị Yểm nói ra, nàng sinh ra ở nơi hắc ám, hơn nữa chỉ biết là nàng như được trao sứ mệnh gì đấy..."

"Kết hợp lại tất cả tin tức với nhau, càng cảm thấy đây chính là một cái bố cục kinh thiên của người nào đó bày ra để tính toán Lý Thất Dạ cùng đám người thân của hắn vào trong? Nếu thật sự ta suy đoán vậy, thì người đó là ai?"

"Cái này bố cục quá khủng, cho dù là Lý Thất Dạ cũng bị tính vào trong....mà Mị Yểm chính là chìa khóa của bố cục, nhưng nàng bị phong ấn, hơn nữa còn không biết là ai...thì làm sao biết người nào đứng đằng sau đây?"

"Hơn nữa..mình cùng Mị Yểm gặp nhau là do ai đó cố ý sắp xếp cho hai người gặp? Hay đây chỉ là trùng hợp?"

Minh Hạo càng nghĩ, càng cảm thấy cả người "sủu sủu" lạnh run, mồ hôi từ sau lưng liên tục chảy ra...

Như cảm giác được có đôi mắt thần bí sau lưng đang theo dõi, tính toán lấy chính mình.

Đây là hấn đầu tiên đối mặt cảm giác này,...thật sự vô cùng kinh khủng.

"Chẳng lẽ là do hệ thống sắp xếp?" Minh Hạo đem nghi hoặc chuyển dời đến hệ thống, bởi vì mở ra phong ấn Mị Yểm chính là do hệ thống phát nhiệm vụ phát ra.

"Hay đây chỉ là một cái ngẫu nhiên nhiệm vụ do hệ thống phát ra? Nhưng như vậy thì có động cơ là gì? Giết mình? Nếu vậy chẳng phải hệ thống đã làm từ sớm rồi ư?"

Minh Hạo vừa nghĩ đến đây lắc đầu, đem khả năng hệ thống chủ âm mưu vứt đi.

Hiện tại hấn cảm thấy đầu có chút nhức, nghĩ qua nghĩ lại cũng không xác định được là ai hoặc người nào làm...

Một tấm màn đen bí ẩn tầng tầng hắc ám bao trùm, khiến Minh Hạo vô cùng bối rối, không biết nên làm gì tiếp theo...

"Tướng công!"

Mị Yểm thấy Minh Hạo ngẩn người đứng đó lăm bằm một mình, không khỏi kêu lên một tiếng.

Minh Hạo lấy lại tinh thần, nhìn nàng mỉm cười, nói: "Ta không sao."

Sau đó hắt từ hệ thống bỏ ra vài điểm mua bánh mì ngôn ngữ nhân loại đưa cho nàng.

"Đây là đồ ăn khiến người có thể nói tiếng người, ăn đi."

Minh Hạo cười nói, hiện tại bởi vì Minh Hạo sử dụng bánh mì phiên dịch cho nên chỉ có hắt là hiểu nàng nói gì, chứ trên thực tế nếu không sử dụng bánh mì phiên dịch, chắc chỉ nghe tiếng Mị Yểm "Gào Gào" mà thôi.

"Ừm" Mị Yểm gật đầu, đưa tay tiếp nhận, sau đó không chút do dự đem bánh mì ăn hết.

Đợi Mị Yểm ăn xong, Minh Hạo tay nắm lấy tay nàng, cười nói: "Hiện tại người cảm thấy thế nào?"

Mị Yểm nhắm mắt lại cảm nhận cơ thể một hồi, nàng gật đầu, nói: "cảm thấy bình thường."

Nhưng vào lúc này, giọng nói của nàng không còn khàn khàn cứng ngắt, mà trở nên mềm yếu, ngọt ngào hơn lúc trước.

"A? Tưởng công, nghe chưa, giọng ta thay đổi, thật sự biến thành nhân loại?!"

Mị Yểm ngây ra, sau đó vẻ mặt vui mừng sung sướng đi đến bên cạnh Minh Hạo, tựa như một đứa bé đang khoe khoang đồ chơi của nó.

Minh Hạo gật đầu nắm tay nàng, nói: "Đi thôi, chúng ta ở tại không gian này quá lâu muốn phát điên rồi, cần phải đi ra thế giới bên ngoài giải trí, thả lỏng nha."

Mị Yểm nghe vậy có chút sợ hãi, đôi mắt tròn đen nhìn hẳn, nói: "Nhưng như vậy với bộ dáng của thiếp thì sẽ mang đến rất nhiều phiền phức cho tướng công."

Minh Hạo nghe nàng nói cười khẽ, lắc đầu nói: "Cho dù có bao khó khăn rơi xuống, ta giết chết nó được rồi."

Nói xong, không để ý đến Mị Yểm phản ứng, liền hai tay ôm eo nàng thuận di rời đi.

...

Đại thiên thế giới khắp nơi suy sụp, từng tiếng rên khóc thảm thiết bi thương vang lên.

Sau một hồi bị Mị Yểm đánh phá, toàn bộ thành thị bị tàn phá nặng nề, các tòa siêu cấp thành trì bị đổ nát.

"Ầm ầm ầm ầm ầm"

Khi này, bỗng nhiên khắp nơi đại thiên thế giới lại đón một trận rung rẩy.

Trên bầu trời từng mảnh kiếng không gian rơi xuống, hình thành từng cái lỗ đen khổng lồ.

Đám người tại đại thiên thế giới ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, bao gồm Minh Hạo cùng Mị Yểm cũng là ngẩng đầu nhìn theo.

"Đây là siêu cấp truyền tống, đánh vỡ hư không, hình thành một đường hầm thời không xuyên qua hai vị diện." Mị Yểm cảm nhận được không gian ba động từ lỗ đen phát ra, không khỏi thì thào nói, mắt phượng xinh đẹp hơi nhúu lại.

Minh Hạo không nói gì, chỉ là bình tĩnh hai mắt nhìn lên từng cái hố đen khổng lồ, khóe miệng vênh lên, âm thầm nói: "Đây là tự đưa đến cửa? Vậy

cũng tốt, bớt ta thời gian đi vòng vòng giết từng người..."

...

P/s: Truyện ko đi theo đường lối sm, smbd, NTR, nửa nha mọi người!

Truyện sẽ đi theo đường CHÍNH ĐẠO THUẦN KHIẾT không bậy bạ!!!
xác định nha, đừng kêu mình = tác giả sm hay rain sm nữa:))

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Thời Không Phong Bạo

Mọi người rất nhanh liền biết hố đen tượng trưng cái gì, trong chốc lát, từng người một thần sắc biến đổi.

"Những hố đen này, đây không phải là đường hầm thời không giữa hai vị diện nối tiếp à?"

"Vậy nghĩa là đám kia ma tộc, huyết tộc, hồn tộc... sẽ giáng lâm nơi đây!?"

Đám người trên mặt hiện lên sợ hãi, cả người vô lực ngã xuống đất, hai mắt tuyệt vọng vô thần nhìn lên bầu trời kia, nơi đầy rẫy hố đen đang ngày càng mở rộng ra.

Cái này không trách được bọn hắn, hiện tại, chỉ tôn phía bên nhân tộc, cự nhân tộc, yêu tộc...toàn bộ tử trận, thì lúc này còn ai đủ lực để đối kháng đây?

"Mọi người yên tâm, đã có ta tại đây..."

Vào lúc này, một giọng nói trấn định hữu lực truyền vào tai mọi người, dù xa hay gần vẫn có thể nghe được âm thanh này.

Hai bóng người lơ lửng trên không trung, một nam một nữ, nam mắt sáng như sao, mặt mày tuấn tú, soái trai, khí tức lạnh lùng, trên mặt hiện lên 6 phần kiêu ngạo 4 phần đắc ý.

Nữ hình dáng phong hoa tuyệt mỹ, mái tóc đen dài đến chân, đôi mắt tròn sâu thẳm như muốn hút hồn người, nàng mặc một cái áo dài màu trắng đáng vẻ thướt tha, lộ ra vẻ thánh khiết của nàng.

Cái mông phòng thủ, con chim tấn công, cái ngực đón đỡ.

Đây chính là 12 chữ để đánh giá nàng.

Nghĩ xem: nếu có người thúc ở sau nàng thì làm sao? Tất nhiên là đem cái mông thực lại ở sau, làm dáng vẻ phòng thủ, phải biết, nơi nhiều mỡ nhất chính là cái mông, lực đàn hồi có thể so với cái vú a.

Con chim tấn công, đây là loài skill đặc biệt của phái nữ, thử nghĩ đi, khi đang solo với nhau, thế là phái nữ xé rách toàn bộ quần áo, khoe chim ra tấn công, cho dù Chí Tôn cũng không đỡ được, nếu bọn hắc thấy con chim của nàng, chắc chắn sẽ xịt máu mũi ngã xuống vì mất máu nhiều quá mà chết.

Còn về ngực đón đỡ, nhìn đi, cái ngực khổng lồ lúc la lúc lắc treo ở phía trước kia, nếu bị người đánh vào thì có thể đem ngực đỡ lấy, phải biết, không những ngực rất mềm dùng để bóp, mà còn có tác dụng đàn hồi tất cả sát thương trở về, mặc dù không nhiều mỡ như cái mông, nhưng ít ra nó bù cùng lực đàn hồi cao hơn mông nhiều.

Cho nên mới có câu 12 chữ này: Cái mông phòng thủ, con chim tấn công, cái ngực đón đỡ.

"Hai người này là ai, chẳng lẽ là con em thế gia nào đó tiềm tu xuống núi? Nhìn thật lạ mặt."

"Hừ, chắc là hai ghé con không sợ cọp đây mà... nhìn xem bọn hắc hình dáng trẻ tuổi, chắc là bị nhiệt huyết vô não."

"Đôi này thật xinh đẹp, phối hợp thật hoàn hảo, đáng tiếc là bị tuổi trẻ nhiệt huyết xông lên đầu a... "

...

Minh Hạo cùng Mị Yểm ở trong mắt đám người chính là đôi kim đồng ngọc nữ, nhưng phần lớn là thờ dài, tiếc rẻ, khinh thường hai người.

"Ha ha"

Từng lời nói, sỉ nhục, khinh rẻ ở dưới truyền vào tai hai người, nhưng Minh Hạo nghe vậy, chỉ là cười lạnh một tiếng, trong tiếng cười chứa khinh thường, tựa như thần linh đối với đám sâu kiến không thèm quan tâm..

Nhưng bên cạnh Mị Yểm thì không, nàng tính tình từ xưa đến nay là một lời không hợp giết ngay lập tức, nhất là nghe phía dưới đám người nói xấu nàng cùng Minh Hạo.

Chỉ thấy hai mắt nàng có chút đỏ lên, hai tay run rẩy, từng luồng sát khí kinh thiên động địa thả ra, ngưng thành màu đỏ thực chất.

Nếu không phải Minh Hạo lúc này một tay nắm chặt lấy nàng, chắc hẳn khi này nàng đã bay xuống, điên cuồng đồ sát đám người kia.

"Mặc kệ đám kiến hôi kia, người cứ coi như chó sủa bên tai đi, giết đám này chỉ làm bẩn bàn tay đẹp của người." Minh Hạo kề sát tai nàng, nhỏ giọng cười nói.

Mị Yểm nghe vậy nàng cũng không ý kiến gì, chỉ nhu thuận gật đầu, không tiếp tục quan tâm lời bàn tán xì xào phía dưới.

...

Trong phòng Ma Tôn.

"Thưa các vị chí tôn, có tin tức từ bên kia truyền tới, đại thiên thế giới trấn thủ cường giả bởi vì Quỷ Yểm mà toàn bộ chết trận, cho nên hiện tại các thông đạo người trấn giữ đã bị nhóm người chúng ta dễ dàng đánh bại, thành công mở ra thông đạo, kết nối với các vị diện khác như Huyết Giới, Ma Giới, Hồn Giới, Vu Giới...."

"Một tin tức khác nữa, đó là thám tử chúng ta dò xét hơn nửa ngày, không thấy bóng dáng Quỷ Yểm đâu, chắc là vừa mới thoát phong ấn còn yếu, cho nên Quỷ Yểm thật sự có thể rơi vào ngủ say trong hư không."

Nghe thuộc hạ báo cáo, đám chí tôn ngồi trong phòng nhìn nhau, trên mặt đều nở nụ cười rục rờ.

"Được! Đây chính là thời cơ tốt nhất để chúng ta toàn lực phát binh, các vị không biết hiện tại các người thấy thế nào? Vị nào muốn cùng ta cộng động tiến công thì giơ tay, còn vị nào

Ma Tôn đứng dậy, hào khí vạn trượng nói, trên thân tản mát ra kinh khủng màu đen ma khí, lan tỏa ra xung quanh.

"Tốt! Chúng ta nhất trí tổng phát binh đại thiên thế giới" Đám chí tôn còn lại nhìn nhau, cùng lúc đứng lên giơ tay, khí thế kinh thiên từ đám người bắn ra, nghiêm trang nói.

Ma Tôn gật đầu, chủ trì nói: "Vậy chúng ta sẽ tự thân xuất trận, thật sự nhớ đến đại thiên thế giới, không biết đã qua bao lâu rồi...nghĩ đến chúng ta có thể độc chiếm toàn bộ tài nguyên ở đó liền là thèm thuồng, đủ để hậu bối sau này của chúng ta sinh sống dư dả..."

Những chí tôn khác nghe vậy miệng nhếch lên, mỉm cười vui vẻ, trong mắt chiếu ra long lánh ánh sáng, có chút chờ mong...

Nhưng bọn hắn quên một điều quan trọng nhất là, còn có cái gọi là văn phòng dục vọng thần linh vẫn trấn giữ ở đó...

Chính vì sai lầm quan trọng này, khiến đám người này cho dù đến chết vẫn còn hối hận, bởi vì quá tham lam mà dẫn đến tộc đàn gần như bị diệt vong...

....

Từng cái hố đen trên bầu trời càng ngày mở rộng ra, từng luồng khí tức phô thiên cái địa ập đến đại thiên thế giới.

Đầy trời dị tượng hiện lên.

Có đầy máu tươi nhuộm thiên không, có đầy ma uy cắn nuốt sinh cơ, có đầy rẫy cuồng bạo hủy diệt lan tràn...

Người ở đại thiên thế giới cảm nhận được từng luồng khí tức bao phủ, sắc mặt không khỏi trắng bệch một mảnh, đám người vô lực ngã xuống đất, có người ôm đầu, có người khóc lóc, có người tiếc nuối, có người điên cuồng chạy trốn...

Nhưng điểm chung bọn hắn đều biết là, khi đám người kia giáng lâm thế giới này, liên ngày tàn của bọn hắn tại đây kết thúc.

Các tộc như nhân loại, thiên sứ, cự nhân, yêu tộc...mặc dù binh lực vẫn còn một ít, nhưng nhiều đây đối với binh lực hùng hậu Ma Tộc, Huyết Tộc, Hồn Tộc...

Thì cái này tựa như một lũ tinh trùng mà nhỏ bee1 đòi muốn đấu với đàn voi khổng lồ mà thôi.

...

Ở từng cái đường hầm thời không bên trong, một đoàn người số lượng kinh khủng đạt hơn bảy trăm triệu người, lấy Ma Tôn, Huyết Tôn, Hồn Tôn đám người dẫn đầu, phía sau là tiên đế, tiên vương, cổ tiên....

Từng luồng khí tức kinh thiên hợp lại, tạo nên một loại vô hình áp lực lan tràn xung quanh.

Đường hầm thời không cũng có chút vì đó mà run rẩy, tựa như không gánh chịu được loại này khí thế, mà muốn đổ vỡ.

Cũng may, các chí tôn đã tính đến khả năng này, cho nên thành lập nhiều đường hầm thời không khác nhau để áp lực giảm bớt.

Đoàn đoàn ma binh vô biên hướng đến.

"Rầm rầm rầm rầm"

Bước chân hành quân đồng đều, từng cái âm thanh tựa như tiếng pháo bắn, đình tại nhức óc vang dội đường hầm thời không.

Đoàn ma binh vô biên hành quân đồng đều, từ đầu đến cuối đường hầm đều là một đám đen không thấy cuối, tạo nên một cảnh tượng hùng vĩ bao la, khiến người run sợ.

...

Chợt, tại thời khắc này, bỗng nhiên toàn bộ thời không một trận run rẩy dữ dội, tiếp đó chỉ thấy thời không tựa như tờ giấy trắng bị người vò lại vụn vụn thành nẹp nhăn.

Một đám âm thanh quái dị ù ù ù chấn tai tại thời khắc này vang lên, từng cơn gió xoáy không dấu hiệu báo trước xuất hiện, cơn gió xoáy nhanh chóng lớn lên, tạo thành một cái vòi rồng khổng lồ, điên cuồng cuốn lấy, tàn phá xung quanh.

Ma Tôn, Huyết Tôn, Hồn Tôn..đang hành quân dẫn đầu đi trước, khi thấy cảnh này, từ thần sắc vui vẻ biến thành xanh trắng.

"Đây là, không phải không gian phong bạo ư? Tại sao lại xảy ra vào lúc quan trọng này?"

Có người kiến thức cao thấy cái gió xoáy này, thân thể run rẩy, sắc mặt trắng bệch nói, trên mặt chó chết hai mắt tựa như đến ngày tận thế đến.

Không gian phong bạo, chính là thời không tai nạn kinh khủng nhất, nó rất hiếm khi xuất hiện, một khi xuất hiện, liền tất cả người đang chạy trong hư không liền là xui xẻo rồi.

Cơ lốc kia nhìn như bình thường, nhưng đừng xem thường nó, nó chính là từ âm phong mà hình thành, có thể khiến thân thể cùng thần hồn một khi chạm vào, liền bị âm lực ăn mòn, chết không có chỗ chôn, cho nên mọi người gọi nó là âm phong.

Bình thường, âm phong chỉ xuất hiện ở những nơi âm khí nặng nề cùng điều kiện đặc biệt mới hình thành.

Mà cái gọi không gian phong bạo, càng kinh khủng hơn gấp 100 ngàn lần, bởi vì nó giống như động đất không chút dấu hiệu nào xuất hiện, hơn nữa nó chỉ xuất hiện ngẫu nhiên tại các thời không qua lại mà thôi.

Đặc biệt nhất, âm phong chính là phát triển thành cái vòi rồng hủy diệt khổng lồ, có thể trong chớp mắt hủy diệt toàn bộ thời không, cho dù thời gian hay không gian bị cơ lốc này đánh vào, ngoại trừ thần linh, còn lại liền trong nháy mắt đi tông!

Cho nên bởi vì thế, mọi người gọi nó là phong bạo còn có tên gọi khác: cơ lốc hủy diệt.

Nói dễ hiểu thì, cái này giống cơn bão cấp 1 (âm phong) chỉ ở trần gian, còn biến thành cơn bão cấp 10 (phong bạo) khi ở không gian, đồng dạng là như vậy.

Ma Tôn biết sự lợi hại của nó, mặc kệ đám thuộc hạ trung thành, hần quay người ra sau, cầm đầu điên cuồng chạy trước, để lại đám thuộc hạ về mặt mộng bực ngậy ra nhìn bóng lưng hần.

"Chạy!"

Không biết ai hét lên một tiếng, đám người lấy lại tinh thần, dù là người ngu cũng biết chuyện gì xảy ra, nhất là khi thấy đầu lĩnh Ma Tôn bỏ chạy, trận hình bắt đầu tán loạn, người nào người nấy nhanh chóng chạy theo vị kia Ma Tôn.

Không riêng đường hầm từ ma giới, còn có các đường hầm khác như: huyết giới, hồn giới, vu giới...không biết là vô tình hay trùng hợp, đều xuất hiện loại này tình trạng phong bạo không gian.

...

Đại Thiên Thế Giới.

10 phút...

30 phút...

6 tiếng...

8 tiếng....

Khi này đã là màn đêm đã buông xuống, từng ánh sao trên trời chiếu sáng nơi này, yên tĩnh màn đêm, tạo nên từng nét vẽ huyền ảo xinh đẹp lung linh lãng mạn.

Nửa ngày trôi qua, Minh Hạo, Mị Yểm, đám người mắt muốn nứt ra, bọn hần nhìn chăm chăm từng cái hố đen mà không thấy một bóng dáng nào của kẻ địch.

Vài phút trước, từng luồng áp lực phô thiên cái địa giáng lâm chợt biến mất, thay vào đó là sóng yên gió lặng, từng cái hố đen dần dần co rút nhỏ lại.

Minh Hạo quần áo phấp phới theo gió, đứng lơ lửng trên không trung, hắn nhìn hơn nửa ngày cảm thấy có chút mất kiên nhẫn, không những không thấy đám ma tộc gì đó chạy qua, mà khí thế cũng là ngày càng giảm đi, nhất là từng cái hố đen ngày càng thu nhỏ đi.

"Mị Yểm, cái này là sao, người hiểu không?" Minh Hạo quay qua nhìn nàng, buồn bực hỏi.

"Thiếp không biết, chỉ cảm thấy không gian ba động ngày càng yếu dần, nhưng mà thiếp quan sát nửa ngày, phát hiện bên trong không gian truyền ra một loại sức mạnh kinh khủng, cái sức mạnh này đang tàn phá xung quanh..."

Mị Yểm vẻ mặt khó hiểu lắc đầu nói.

"Sức mạnh?" Minh Hạo nhíu mày, một hồi sau chờ tiếp, cho đến khi hố đen trên trời nhỏ dần biến mất, mới âm thầm hỏi hệ thống: "Cái này là sao hệ thống?"

"Hì hì, cái này rất đơn giản thưa chủ nhân, chỉ cần ngài bỏ ra 100.000 điểm mua sắm tin tức là có thể."

Lúc này, tại giao diện 4D, một mỹ nữ trần truồng xuất hiện, cười hì hì nói.

Minh Hạo có chút bất ngờ, nhưng hắn không nhìn nhiều mỹ nữ, chỉ lạnh nhạt nói: "Tốt, trực tiếp tốn 100.000 điểm đi."

Đối với hắn cái này 100.000 tỷ cùng mất 100.000 điểm thì tựa như con chim mất một sợi lông mà thôi, không đáng có.

Mỹ nữ nghe vậy trên mặt hiện lên ủ rũ buồn bã, sau đó âm thanh ngọt ngào nói: "Hiện tại bởi vì hệ thống nâng cấp, cho nên ta thay thế hệ thống làm người đại diện."

Nói tới đây nàng ngừng lại giây lát, nói tiếp: "Bởi vì chủ nhân trên người có vận khí siêu cấp gia thân, có thể nói là con ruột của đại đạo, cho nên bọn kia (Ma tộc, Huyết Tộc...) gặp xui xẻo lớn, trúng ngay lúc thời không phong bạo ngẫu nhiên xuất hiện."

Sau đó đám người liền bị cái này thời không phong bạo cuốn vào, vài phút sau, toàn bộ đoàn người chỉ trăm triệu chỉ còn lại Ma Tôn một người này may mắn nhặt được một cái mạng, nhưng là kéo lê thân thể trọng thương trở về."

"Phốc!"

Minh Hạo nghe vậy, nhin không được phun ra một ngụm máu.

Cái này không theo kịch bản a, phải là đám người kia vào lúc này giáng lâm đại thiên thế giới, khi đó Minh Hạo sẽ bày ra âm uy đánh đuổi bọn hắn trở về, sau đó là được người ở đại thiên thế giới này biết đến, tung hô anh hùng, cung kính, thuần phục này nọ...

Rồi lập nên Hoàng Triều lớn nhất, khi mọi thứ đều đã dưới sự cai trị quản lý của hắn, lúc đó liền rước cha mẹ, vợ con qua đây tu luyện...

Bây giờ kế hoạch liền bị cái "vận khí" này hủy toàn bộ, làm sao để hắn hiện ra âm uy xưng hùng a!!!

Nếu là vậy, hắn lại phải bỏ thời gian ra đánh giết từng đám không phục hắn a.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Hợp Thể

(Chức năng hệ thống Hợp Thể sửa lại nhé mọi người!!!)

...

Tiên Nhân Thành.

Từng là một tòa thành phồn vinh náo nhiệt nhất của nhân loại, nhưng bây giờ tan hoang, khắp nơi bị tàn phá bừa bãi, tường thành sụp đổ.

Thi thể, xương cốt chồng chất như núi, máu tươi như sông, mặt đất đầy rẫy nội tạng vỡ vụn, quang cảnh này giống như tòa thành chết, vô cùng đáng sợ.

Bên dưới tòa thành, sâu trong lòng đất, từng giọt máu tươi chảy xuống.

Từng giọt máu theo lòng đất chảy đến nơi sâu xa nhất.

Một căn phòng tắm tối, bốn bức tường chắn kín mít không lối ra.

Khó ai tưởng tượng hoặc đoán được bên dưới tòa thành này lại xây dựng một căn phòng như vậy.

Trong căn phòng, Một nam tử đầu tóc đen bù xù, trên thân chỉ mặc một chiếc quần cộc màu xám cũ kỹ, thân thể cường tráng, làn da màu đồng.

Nam tử đầu cúi xuống, khiến người không thấy được khuôn mặt thật của hắn thế nào.

Hai tay hai chân của hắn bị từng cái xích to màu đen khổng lồ khóa lại, hơn nửa khóa còn rất kỹ, từng cen-ti-mét miếng thịt đều có từng vòng sắt nhỏ khác khóa vào lại, giống như khóa một con hung thú không để cho nó chạy thoát.

Trên thân nam tử từng cái vết sẹo dài kinh khủng, ngực, bụng...đều có hình thù sẹo ghê tợn, nhất là lưng hắn, lít nha lít nhít sẹo lớn nhỏ lưu lại trên lưng hắn.

Khi này, ở một khe hở nhỏ đến mắt thường không thể thấy, một giọt máu li-ti từ khe hở đó chảy xuống...

Giọt máu "tí tách" rơi xuống đầu tóc nam tử.

Bỗng nhiên tại một khắc này, khí thế quanh thân nam tử trào phúng lên, giống như một con ác ma ngủ say vừa thức tỉnh, nhưng rất nhanh khí thế này tựa như bị thứ gì đó vô hình trấn áp, biến mất.

Nam tử ngẩng đầu lên nhìn về khe hở, há miệng ra, tham lam nuốt lấy từng giọt máu tươi từ khe hở chảy xuống.

Tên nam tử kia ngẩng mặt lên, mặt hắn đầy vết sẹo chẳng chịt nhìn vô cùng dữ tợn, nhất là đôi mắt hắn, một đỏ một đen.

"Suyễn suyễn suyễn....đã đến lúc rồi sao, chỉ cần tâm ta không vỡ, thì cho dù mất hết tất cả ta như cũ vẫn là bất tử, thời đại Cổ Minh sắp đến rồi...các người chờ đấy, suyễn suyễn suyễn."

Âm thanh cười quái dị vang lên trong phòng, nếu có người nghe âm thanh này, chắc chắn sẽ ngay lập tức nổi da gà.

Nam tử cười nói xong, khí thế lại một lần nữa trào lên, âm thanh "Đing đing đing đing" từ xiềng xích vang lên.

Theo đó, chỉ nghe "rắc" một tiếng, xiềng xích trời nam tử xuất hiện một vết rách rất nhỏ.

Nam tử mắt liếc nhìn xiềng xích vết rách, hắc lần nửa cười quái dị: "Suyễn suyễn suyễn, một chút nửa thôi, thời đại Cổ Minh lại lần nữa sẽ đứng lên, thống trị cửu giới!"

...

Minh Hạo ở buồn bực suy nghĩ, khi này mỹ nữ hệ thống âm thanh ngọt ngào vang lên: "Chủ nhân, hệ thống có 7 chức năng mới, ngài có sử dụng không?"

"Ừm, trước tiên là Hợp Thể đi" Minh Hạo gật đầu nói.

Tiếp theo, hình ảnh 4D thay đổi, đó là một giao diện màu xám, trong đó có 5 ô vuông, bốn ô vuông phân thành bốn phía đông tây nam bắc, ô vuông còn lại chính là nằm ở giữa 4 ô kia.

Phía dưới là hai chữ màu đỏ bắt mắt "ghép nhau"

"Bốn ô kia chính là đem vũ khí hoặc vật thể sống làm phụ, còn ô ở giữa sẽ giữ lại thuộc tính của vật đó..."

Ví như ô ở giữa đặt là con heo, bốn ô còn lại đặt rùa, gà..."

"Sau khi ghép thành công, nó vẫn giữ lại là cái tính cùng hình dáng tính túy của con heo: lưỡi, mập, tham ăn..."

"Nhưng sẽ thêm một số năng lực khác, ví như có thêm cái mai rùa trên lưng, mọc hai cánh biết bay như gà..."

"Hơn nữa chia làm ba cấp độ đánh giá: bình thường, tốt, hoàn mỹ..."

"Bình thường: chỉ đạt 30% các năng lực khác, tốt: đạt đến 60%, hoàn mỹ: đạt 100% "

Minh Hạo nghe nàng giảng giải hoàn toàn hiểu rõ, sau đó tự nhiên đem ý niệm tiến vào túi đồ, nhìn bên trong chỉ có vài món vật phẩm như:

Truyền Thuyết Mẫu Hạm (SSSSS), Thanh Đại Dao Huyền Thoại Râu Trắng (SS) HP vs MBx999999, +1 dụng cụ con chuột run*X* cấp S, +1 Keo AB, +1 Siêu Cấp Chuột Help Me.

Nhìn trong túi đồ chỉ có vài món, Minh Hạo không khỏi nhú mày lại, bởi vì hãn quá mạnh, cho nên mấy vũ khí như thanh đại đao huyền thoại râu trắng không cần dùng lắm.

Phi thuyền để như nhà ở cùng di chuyển...

Còn lại các vật dụng khác đều vô dụng, ví như con chuột run x...

Chợt hãn nghĩ đến một vấn đề, hỏi: "Huyết mạch cùng con mắt, vũ khí ta có thể hay không cùng một chỗ dung hợp?"

"Có thể chủ nhân, nhưng mà tỷ lệ thành công sẽ giảm thấp hơn, hơn nữa huyết mạch hoặc vũ khí gì đó cảnh giới càng cao thì tỷ lệ thành công càng thấp...." Mỹ nữ kia gật đầu cung kính nói.

Minh Hạo gật đầu không nói nhiều.

Mỹ nữ Thấy Minh Hạo từ nãy giờ lạnh nhạt với mình, không thèm nhìn đếm xỉa gì tới thân thể trần truồng này, trong lòng nàng cảm thấy có chút oan ức, cô đơn nhưng không nói gì.

Minh Hạo không thèm để ý ánh mắt cô đơn u oán của nàng, đem ý niệm chuyển qua cửa hàng.

Khi này giao diện thay đổi, cửa hàng giao diện không thay đổi gì nhiều, nhưng nhiều loại vật phẩm mới hơn, theo đó là giá cả cũng cao gấp 1000 lần lúc trước.

Ví như thể chất:

+ Phật Thể: người mang phật thể vạn tà bất xâm, tu luyện phật môn tăng lên nhanh chóng, tăng phúc khi niệm ra tiếng phạn hàn phục ma quỷ yêu quái, nhục thể như kim cương bất hoại.

+ Ma Thể: người mang ma thể, tu luyện ma công tăng lên nhanh chóng, ma khí liên miên bất diệt, chỉ cần trong người còn ma khí liền bất tử bất diệt.

+Tiên Thể: người mang tiên thể, tu luyện tiên pháp tăng lên nhanh chóng, khi đánh ra tiên thuật tăng phúc lên kinh khủng, một chiêu phá toái hư không, hủy diệt thiên địa.

+Trấn Ngục Thần Thể: người mang trấn ngục thần thể, thân nặng tựa vạn cân, khi tu luyện đến đại thành, một tay có thể dễ dàng đánh nát hư không, một chân dậm bể thiên khung.

-(Gói) 4 thể chất hợp thành một: Phật Ma Tiên Ngục Thể! (giảm 50%)

+Giá: 60.000 tỷ (đã giảm)

...

Bàn Cổ Thể: lực phá vạn pháp...

Long Thần Thể...

.....

Nhìn một đồng vật phẩm mới, Minh Hạo hai mắt sáng lên, đáng chú ý nhất lần nâng cấp này chính là: mua bốn trong một.

Nghĩa là có thể mua cả bốn thể chất bất kỳ 1 gói như vậy cùng lúc, khi đó liền hẳn sẽ mang cả bốn thể chất khác nhau mà không lo xung đột hoặc chỉ mua được một thể chất, còn một thể chất khác không sử dụng được.

Minh Hạo không vội vàng mua ngay, mà xem xét từng cái...

5 phút xong, Minh Hạo chọn xong một gói vừa ý thể chất:

+Lười Thần Thể: làm ít ngủ nhiều, trong khi ngủ là một phương thức tu luyện, khi đánh cũng có thể ngủ, khi chịch cũng có thể ngủ, đặc biệt nhất khi trong trạng thái ngủ, có thể tăng phúc sức mạnh +1000%....

+Trấn Ngục Thần Thể: người mang trấn ngục thần thể, thân nặng tựa vạn cân, khi tu luyện đến đại thành, một tay có thể dễ dàng đánh nát hư không, một chân dậm bể thiên khung.

+Phật Thể: người mang Phật thể vạn tà bất xâm, tu luyện Phật môn tăng lên nhanh chóng, tăng phúc khi niệm ra tiếng phạn kinh, nhục thể như kim cương bất hoại.

+Hư Không Thể: có thể tự do điều khiển hư không, đi trong hư không, đem bản thể ẩn núp trong hư không.

Gói: Lười Hư Ngục Phật Thần Thể

Giá: 80.000 tỷ (đã giảm 50%)

...

"Đình! Chủ nhân mua thành công gói Lười Hư Ngục Phật Thần Thể...."

"Đing! Phải chăng sử dụng ngay Lưỡi Hư Ngục Phạt Thần Thế? Xem xét chủ nhân hiện tại nắm giữ 2 thể chất là: may mắn huyết mạch, Super Saiyan Momoshiki Super Legend huyết mạch, có thể xung đột..." Hệ thống âm thanh cảnh báo vang lên.

"Không! Tạm thời bỏ vào túi đồ" Minh Hạo nghe vậy từ chối, sau đó tiếp tục mua vài món đồ khác.

...

"Đing! Chủ nhân mua thành công: Thần Thiên Đàn (20 cấp S)

"Đing! Chủ nhân mua thành công: huyết mạch thiên âm luật.."

"..."

Tên: Thần Thiên Đàn.

Loại: vũ khí

Giới Thiệu: loại đàn phát ra tiếng đàn du dương chết người, tổng cộng chỉ có ba dây đàn, ba dây đàn tượng trưng cho: Ảo Cảnh, Kích Âm, Thần Hồn, tăng phúc 1000% cho tính công kích âm thanh.

+Ảo cảnh: đưa kẻ địch vào ảo cảnh.

+Kích Âm: đem âm thanh công kích kẻ địch, kẻ địch khi nghe tiếng đàn này sẽ bạo thể mà chết.

+Thần Hồn: đem âm thanh công kích thần hồn kẻ địch, nếu thần hồn kẻ địch không vật bảo vệ hoặc yếu kém, thần hồn sẽ tiêu diệt.

...

Tên: Thiên Âm Luật

Loại: huyết mạch

Giới thiệu: người sở hữu Thiên Âm Luật đối với âm thanh ngộ tính tăng cao (1000%), đánh ra âm luật tăng phúc (1000%).

...

Mua xong mấy món, Minh Hạo từ 100.000 tỷ điểm mua sắm chỉ còn 12 tỷ điểm.

Sau đó ý niệm chuyển động, đổi qua phần Hợp Thể giao diện.

Minh Hạo từng bước thử nghiệm đem huyết mạch Super Saiyan Momoshiki Super Legend vào, đôi sharingan - rinnegan 12 câu ngọc vào, may mắn huyết mạch vào, cuối cùng là một thanh đại đao huyền thoại râu trắng vào bốn ô vuông.

Duy nhất còn một ô vuông ở chính giữa Minh Hạo đem Lưỡi Hư Ngục Phật Thần Thể đặt vào.

"Vậy mà thành công?" Nhìn xem cả 5 ô đều đặt vào được, cho dù huyết mạch hay vũ khí, kể cả thần thể, Minh Hạo không khỏi ngẩn ra.

"Vâng thưa chủ nhân, cái này mặc dù gọi là hợp thể nhưng là có thể hợp với bất kỳ loại gì, kể cả các con vật, giên, được tề...hợp lại với nhau."

Khi này mỹ nữ hệ thống thấy cơ hội tới, nàng vội vàng đi ra giới thiệu một lần nữa.

Minh Hạo gật đầu, ánh mắt nhìn về nàng, mặc dù khi này mỹ nữ mặc dù trần chuồng nhưng hân thần sắc vẫn bình tĩnh trấn định không thay đổi, lạnh nhạt hỏi: "Người tên là gì?"

Mỹ nữ nghe Minh Hạo hỏi tên mình, nàng trên mặt hiện lên vui vẻ, nói: "Ta tên là..."

Nói tới đây nàng dừng lại, ánh mắt u oán nhìn Minh Hạo, tựa như hẳn là người vừa chịch nàng rồi bỏ đi vậy, nhỏ giọng nói: "Ta chưa được chủ nhân đặt tên."

Minh Hạo lười biếng nghĩ, nói đại: "Gọi người là Cái Nồn đi."

Lời vừa ra khỏi miệng, Minh Hạo sắc mặt đỏ lên, nhưng khi này mỹ nữ kia thì khác, nàng không biết ý nghĩa của hai chữ Cái Nồn là gì, nàng cười vui vẻ, gật đầu nói: "Cám ơn chủ nhân ban thưởng tên gọi, từ nay ta sẽ gọi là Cái Nồn!"

"Àch, ừ." Minh Hạo mặt đỏ gật đầu thầm nghĩ "Chỉ là cái tên thôi, mặc kệ vậy..."

Minh Hạo nói: "Tốt rồi Cái Nồn, ta đi đây."

Cái Nồn nghe Minh Hạo kêu, nàng vui vẻ gật đầu, nói: "Chủ nhân đi vui vẻ."

Minh Hạo gật đầu, còn về việc hợp thể thì tạm thời tính sau, hẳn hiện tại cần một "động phủ" yên tĩnh để bế quan a. Ai biết trong lúc Hợp Thể xảy ra chuyện gì?

...

Thoát ra hệ thống, Minh Hạo quay qua nói với Mị Yểm: "Đi thôi, chúng ta cần tìm một nơi yên tĩnh."

Nói xong liền bay đi tìm nơi an tĩnh "bế quan".

Mị Yểm dù không biết chuyện gì nhưng cũng không hỏi nhiều, nàng nhu thuận gật đầu, sau đó đi theo Minh Hạo.

...

Tìm đến một nơi yên tĩnh không người, Minh Hạo dặn dò Mị Yểm canh chừng xung quanh, nếu có người xông vào giết ngay lập tức, hơn nữa hẳn có thể "bế quan" lâu.

Làm xong, Minh Hạo lập tức trở lại hệ thống, click vào hợp thể giao diện.

Nhìn đặt 5 món đồ xong, 4 ô vuông phân biệt: đôi mắt sharingan – rinnegan, huyết mạch saiyan, huyết mạch may mắn, đại đao râu trắng huyền thoại.

Ô giữa: Lưỡi Hư Ngục Phật Thần Thể.

Minh Hạo ý niệm click vào chữ Hợp Thể màu đỏ.

"Đing! Hệ thống xem xét các loại vật phẩm đẳng cấp rất cao, có khả năng hợp thể thất bại rất lớn, xin mời chủ nhân suy nghĩ lại!"

Minh Hạo tin vào huyết mạch may mắn của mình, hẳn đặt cược hết trọn bộ vào đây, không chút do dự lần nữa click vào Hợp Thể.

"Đing!...."

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Kỷ Nguyên Tranh Phong (Ngoại Thiên)

(Phần này chỉ là viết chơi, không liên quan đến nội dung cốt truyện nhé.)

(Phần này chỉ là viết chơi, không liên quan đến nội dung cốt truyện nhé.)

(Phần này chỉ là viết chơi, không liên quan đến nội dung cốt truyện nhé.).

...

Kỷ Nguyên Đại Đế Tranh Phong.

Ý chỉ thiên tài vạn cổ xuất hiện tầng tầng lớp lớp, tại kỷ nguyên này, tiên đế có hơn 300 tên, Tiên Vương có hơn trăm vạn, Cổ Tiên ngàn vạn cái.

.....

Đại Thiên Thế Giới

Nhân loại một thời phồn vinh nay đã tàn héo.

Từng tiếng la giết, khóc than liên miên, ngọn lửa chiến tranh bùng nổ dữ dội....

Tòa siêu cấp cổ thành vô danh do 6 vị tân tiên đế nhân loại lập nên.

Căn phòng cao sang quý phái, bên trong có sáu người thanh niên ngồi trên ghế, thần sắc có bình tĩnh, lạnh nhạt, bình thản, đăm mực...

Sáu người này, chính là 6 tiên đế nhân loại, 6 người đều là từ 3000 đại thế giới khác đột phá lên, bọn hắn đều có điểm chung, thiên phú vạn cổ, tâm chí kiên định như sắt.

Theo thứ tự: Tiêu Viêm Tiên Đế - Long Quân Tiên Đế - Lâm Động Tiên Đế - Miêu Nghị Tiên Đế - Mục Trần Tiên Đế - Thạch Hạo Tiên Đế.

-Thừa lục cự tổ, hiện tại tất cả các cánh quân đã chuẩn bị sẵn sàng, xin mời cự tổ đưa ra chỉ thị.

Cửa mở ra, một trung niên ăn mặc áo bào trắng, đi tới cách 10 mét dừng lại, thần sắc cung kính, hai chân quỳ xuống dưới đất, đầu để sát đất nói.

Miêu Nghị Tiên Đế là một người thanh niên ăn mặc bình dị, khí chất như người thường không có gì đặc biệt, nhưng đôi mắt hắn lại thâm thúy như bầu trời đêm, ánh mắt lấp lánh có thần, dễ dàng khiến người nhìn vào mắt hắn bị hút hồn.

Miêu Nghị Tiên Đế đứng lên, từ trong trữ vật giới lấy ra tấm bản đồ vô cùng rộng lớn, dài khoảng 6m, rộng có hơn 12m.

Bản đồ màu cam, nhìn màu sắc vô cùng cổ lão, có thể đã tồn tại hơn vạn năm khoảng chừng. Phía trên tấm bản đồ đánh dấu nhiều ký hiệu, chữ cái khác nhau.

Miêu Nghị Tiên Đế đem bản đồ để lên bàn, 5 người tiên đế khác thần sắc đột nhiên chuyển thành nghiêm túc, khí chất cũng hoàn toàn thay đổi, trang nghiêm mà quý phái.

Nhìn chằm chằm bản đồ một lát, hắn quay lại với 5 tiên đế khác, nghiêm túc nói: “Tiêu Viêm trấn giữ phía Tây, Mục Trần trấn giữ phía đông, Lâm Động trấn giữ phía nam, Thạch Hạo cùng Long Quân trấn giữ phía bắc.”

“Còn ta sẽ đi đến kết giới vị diện trấn thủ lại, để phòng đám người kia làm xằng bậy.”

“Miêu Nghị, người cảm thấy liệu việc này thành công không? Hiện tại ta cảm thấy có chút không yên tâm lắm.”

Lâm Động Tiên Đế nhìn xem bản đồ một vòng, nhíu mày một hồi, trầm giọng nói.

“Thành công” Miêu Nghị Tiên Đế gật đầu, đáng vẻ tự tin chắc chắn nói.

“Có lời này của người thì bọn ta yên tâm...đi thôi.”

Lâm Động Tiên Đế cùng bốn tiên đế khác đứng dậy, chậm rãi bước ra khỏi phòng.

...

Đại Thiên Thế Giới xảy ra đại quy mô xâm lược của Minh Tộc, Huyết Tộc, Ma Tộc cùng hơn trăm vạn chủng tộc kết hợp mà thành.

“Rầm rầm rầm”

Từng lỗ đen trên bầu trời phá vỡ, từ hố đen bay xuống đám người ăn mặc hắc bào.

“Graooooooooooooo!”

Tiếng gào như thú vang dội thiên địa, ở thời khắc này, một bàn tay khổng lồ đỏ rực nhô ra, đánh về phía đám người ăn mặc hắc bào vừa hạ xuống đất.

Bàn tay màu đỏ đi qua đâu, nơi đó rực cháy, thiêu đốt vạn vật không để lại tro bụi.

“Ầm!”

Ở lúc này, một bàn tay màu đen khác nhô ra, thành cơn chặn ngang lại bàn tay màu đỏ, sát theo đó âm thanh cười quái dị vang lên toàn bộ thiên địa, khiến người sờn tóc gáy.

“Kẹt kẹt kẹt, Tiêu Viêm Tiên Đế người còn non lắm.”

Bàn tay vừa xuất hiện, ma khí màu đen bắt đầu từ cánh tay thả ra, tràn ngập thiên địa.

“Hừ, Cổ Tôn Ma Đế, cho dù người chặn lại thì thế nào!? Hỏa Thiêu Phần Thiên!”

Âm thanh khác vang lên, hửn hừ lạnh một tiếng.

Dứt lời, lại một bàn tay màu đỏ khổng lồ khác từ không gian nhô ra, đập vào bàn tay đen kia.

“Xì....”

Bàn tay đen từng luồng khói xám dày đặc bay lên, khiến bên trong bàn tay đen lộ ra xương trắng.

“Kẹt kẹt kẹt...”

Âm thanh cười khiến người sờn tóc gáy vang lên, theo đó, bỗng nhiên hơn mười bàn tay màu đen nhô ra, đánh về phía bàn tay màu đỏ...

“Hừ” Âm thanh trẻ tuổi hừ lạnh vang lên, theo sát đó, thiên địa xuất hiện từng đóa hoa sen, nó bắt đầu hé cánh, nở rộ ra, hình thành nên hoa sen 7 màu, trông mỹ lệ mà yêu diễm.

“Liên Hoa Thất Thái!”

Bồng!

Những đóa hoa sen diễm lệ đột nhiên nổ tung, theo đó là ánh lửa ngút trời, thiêu đốt toàn bộ thiên địa.

Từng đoàn lửa thiêu đốt tràn ngập toàn bộ không gian, hơn mười cánh tay màu đen khổng lồ xì xì xì bay ra khỏi đen, từng luồng ma khí ô uế bắt đầu bị hỏa diễm thanh lọc sạch sẽ.

Đám ma binh vừa hạ xuống theo đó hét thảm một tiếng, thân hình bọn hắn dần dần mờ ảo, từng làn khói đen trong cơ thể chúng bay lên...

...

Một nơi chiến đấu khác...

Phía Đông

“Mục Trần Tiên Đế, người ngoan ngoãn thì đầu hàng đi, hiện tại các lộ khác đều bắt đầu tổng tiến công, nhân tộc các người chẳng còn duy trì được bao lâu đâu.”

Một tên khuôn mặt màu trắng xám, hắc quần áo cũng là màu trắng, lơ lửng trên không trung, nhìn thanh niên tóc dài trẻ tuổi cười nói.

“Minh Đế, người sẽ hối hận vì lời nói này.” Người gọi là Mục Trần Tiên Đế khuôn mặt tuấn đạt, tóc dài đen nhánh, hai mắt như ẩn chứa lôi điện, sắc bén mà thâm thúy, thần sắc bất động nhìn người trước mắt trầm giọng nói.

Dứt lời, trong thân thể của Mục Trần Tiên Đế, thánh phù đồ tháp cao lớn phóng ra ánh sáng, tiên lực trong cơ thể quét ra như lũ cuốn, cuối cùng rút hết vào trong thánh phù đồ tháp.

Oanh!

Lúc này đột nhiên cơ thể Mục Trần Tiên Đế bộc phát ra ánh sáng thủy tinh, cả người áo bào bay phần phật, độ mạnh mẽ của tiên lực dần dần tăng

lên, đạt đến đỉnh phong tiên nhân cảnh giới.

Ngắn ngủi thời gian mấy hơi thở, dao động tiên lực bộc phát ra từ cơ thể Mục Trần Tiên Đế, đã vượt qua tiên nhân cảnh giới cực hạn đại viên mãn.

Lần đầu tiên giao chiến với Mục Trần Tiên Đế, Minh Đế trong mắt hiện ra khó tin, không nghĩ trên đời lại có pháp thuật tăng lên tiên lực mạnh mẽ đến thế.

Tiên lực mệnh môn vô tận cuộn trào trong cơ thể, năm ngón tay Mục Trần Tiên Đế chậm rãi nắm chặt, sau đó đánh ra một quyền về phía trước.

Oành!

Một quyền ấn thủy tinh khổng lồ bắn ra, ẩn chứa uy năng mạnh mẽ, trực tiếp đánh nát hư không, giống như một viên thần thạch, hung hăng đánh về Minh Đế.

Nhìn xem quyền ấn thủy tinh đánh về, Minh Đế nhanh chóng vận chuyển toàn lực, hai tay hợp lại ấn, từ hai tay hắt bay ra một chữ khổng lồ.

“Trấn ~~~~!!!”

Tiên lực cuộn cuộn mệnh môn như nước, dời sông lấp biển tiên lực tạo ra chữ ‘trấn’, bảo vệ trước người Minh Đế.

Quyền ấn thủy tinh lúc này đã đánh về phía chữ trấn, rốt cuộc chữ trấn cùng quyền ấn gặp nhau.

“Ầm!”

Tiếng nổ rung trời chấn đất, tạo ra một làn sóng xung kích hủy diệt lan rộng xung quanh, không gian như bị làn sóng chấn nổ, từng mảnh vỡ của không gian nứt ra, tạo thành từng cái hố đen, đem vạn vật xung quanh hóa thành cát bụi.

...

Phía Bắc

Thạch Hạo Tiên Đế, Long Quân Tiên Đế quần áo tung bay, lơ lửng trên không trung, thần sắc trấn định bình tĩnh lạ thường, hai mắt nhìn xuống dưới trăm triệu ngàn vạn tỷ tỷ đại quân không đếm hết tiến đến chỗ bọn hắn.

Trong đại quân đó có ma tộc, minh tộc, vu tộc cùng hơn mấy trăm ngàn chủng tộc tà ác khác hợp lại mà thành...

“Long Thần Quyền!”

Long Quân Tiên Đế toàn thân khí thế bộc phát tiên lực vận chuyển liên tục, hét lên một tiếng, hai tay liên tục đâm ra từng quyền dữ dội, mỗi quyền là tượng trưng cho một con rồng, từng con rồng gào thét dữ dội, bọn nó như có linh tính, bay về phía đại quân, cắn xé bọn hắn.

“Ầm ầm ầm ầm”

Trong chớp mắt, hơn chục triệu binh lính hắc ám bị long thần quyền đánh tan, nhưng đây đối với đại quân phía dưới ngàn vạn tỷ triệu như mất 1 sợi lông trên 9 con trâu, không đáng nhắc tới.

“Rồng Thần Hiện Thân!”

Nhìn xem dày đặc không thấy cuối cùng đại quân, Long Quân Tiên Đế nhíu mày, nhanh chóng vận chuyển tiên lực trong cơ thể, âm thanh như thiên lôi vang vọng bầu trời đêm.

Ầm! Ầm! Ầm!

Trên trời mây đen dày đặc, từng tiếng sét vang dội, bỗng nhiên lúc này trên trời giáng xuống một con rồng màu vàng khổng lồ vô cùng, hắn hai

mắt lạnh lùng nhìn Long Quân Tiên Đế hỏi: “Người có một điều ước, người muốn ước gì?”

Long Quân Tiên Đế trầm tư suy nghĩ một chút, nói: “Ta muốn ước đại quân phía dưới biển thành quần lót chữ T.”

“Dễ thôi!” Con rồng màu vàng khổng lồ lạnh nhạt nói một tiếng, sau một giây, triệu tỷ đại quân hắc ám bỗng nhiên biến thành từng cái quần lót xinh đẹp hình dáng chữ T.....

Mà theo đó, Long Quân Tiên Đế như mất hết sức lực, hai mắt nhắm lại, thân hình xụi lơ tự do rơi xuống dưới, rất may được Thạch Hạo Tiên Đế nhanh chóng đỡ lấy.

“Cám ơn Thạch Hạo ca...”

“Không có gì...”

“...”

Phía Nam

Lâm Động Tiên Đế đứng giữa thiên khung, quần áo pháp phối tung bay, hai mắt bình tĩnh, nhìn đối diện Huyết Nguyệt Tiên Đế nói: “Đối thủ của người là ta, bắt đầu đi.”

Huyết Nguyệt Tiên Đế toàn thân màu đỏ như máu, tóc, mặt, mắt...tất cả đều là màu đỏ.

Hắn nhìn Lâm Động Tiên Đế cười khan một tiếng nói: “Ha ha, Lâm Động Tiên Đế, ta đã nghe danh của người từ lâu, không nghĩ đến người trẻ tuổi như vậy a, cũng được, hôm nay Huyết Nguyệt Tiên Đế ta sẽ dùng máu tươi tắm bổ, chiêu đãi người!”

Nói xong, Huyết Nguyệt Tiên Đế tay phất một cái, già thiên cái địa biến máu tràn ngập thiên địa, hướng đến Lâm Động Tiên Đế.

Lâm Động Tiên Đế vẻ mặt bình tĩnh, bàn tay nắm chặt, trong thiên địa có tám đạo hào quang lướt mà đến, cuối cùng vờn quanh tại hắc quanh thân, đó là cái kia Bát Đại Tổ Phù mà Lâm Động ở đại thế giới thường sử dụng chém giết địch nhân.

XIU....XIU....

Ngay sau đó, lại lần nữa có từng đạo hào quang lướt đến, đó là chín đại thần vật, Tổ Thạch, Đại Hoang Vu Bi...bắt đầu hiện ra.

“Thiên Mệnh Trấn Áp!”

Lâm Động Tiên Đế hét lên một tiếng, tất cả pháp bảo hợp lại, hình thành một tòa bia đá khổng lồ, trên tòa bia đá có viết bốn chữ rồng bay phượng múa: Thiên! Mệnh! Trấn! Áp!

.....

Một cây xanh khổng lồ, vươn lên tận chín tầng mây xanh, khiến người ngược nhìn lên không thấy cuối cùng. Xung quanh thân cây bao trùm nhiều hình dáng xêu vẹo xêu cong khác nhau, nhìn vô cùng xấu xí.

Ngồi dưới gốc cây, một người thanh niên tóc dài, ánh mắt bình thản thâm thúy, lại tràn đầy kim quang cơ trí, hắc đang chơi đánh cờ đen trắng.

Bàn cờ đen trắng này vô cùng lớn, nó hình dáng y hệt tấm bản đồ không khác gì nhau, từng ký hiệu đến hình vẽ đều giống hệt.

Miêu Nghị hai mắt nhìn chăm chăm bàn cờ không chớp mắt, một tay trái đẩy cờ trắng tiếp đó tới tay phải đẩy cờ đen, cứ thế lần lượt trái phải cùng chơi.

“Hì hì...Lấy thế giới làm bàn cờ, cờ chính là lính, người chơi cờ chính là mình chủ...người muốn trở thành con cờ hay trở thành người chơi cờ Miêu Nghị Tiên Đế?”

Tiếng cười giòn giã vang lên, âm thanh tự nhiên trong trẻo như tiếng suối cười nói.

Một thiếu nữ ăn mặc dải lụa màu trắng, có dáng cao dài.

Uyển chuyển lồi lõm thân hình từ trong bóng đêm đi ra, một bước của nàng là một huyền tượng hiện lên, bên trong như một thế giới, có cực hàn, có cực nóng, có đầy bão táp, sấm lôi ...

Miêu Nghị như giả điếc không nghe thấy, hai tay tiếp tục chậm rãi đánh cờ một mình.

Đột nhiên, hắt ngược lên, nhìn thiếu nữ, âm thanh trầm ổn nói: “Người muốn phá giới diện?”

Câu hỏi ngắn gọn súc tích, nhưng bao hàm đầy ý nghĩa sâu xa.

“Hì hì, người đã sớm biết còn hỏi?”

Thiếu nữ bình tĩnh, lung linh từng bước đi tới bàn cờ ngồi xuống, nhìn Miêu Nghị cười nói.

Đó là một đầu tóc trắng dài, hai mắt không tròn như vô hồn, khí chất tự nhiên mà quý phái, lạnh lùng mà cao ngạo, bên trong lại có thánh khiết khí tức tản ra xung quanh, khiến nàng giống như tiên nữ từ trên trời hạ xuống nhân gian.

“Ta sẽ cản ngươi.” Miêu Nghị thần sắc trấn định bình tĩnh, đối mặt trực tiếp với thiếu nữ, hắt chỉ nhàn nhạt lạnh lùng nói một câu.

“Tốt, vậy chúng ta tới một ván cờ.” Thiếu nữ cười nói, hai mắt nàng như chiếu ra tia ánh sáng huyền diệu, chiếu vào khuôn mặt Miêu Nghị.

“Ầm!”

Huyền quang sáng chói, thiên địa dị tượng xuất hiện xung quanh hai người.

“Ầm ầm ầm”

Bầu trời sấm sét rền vang, thiên địa xuất hiện một con mắt khổng lồ, ngược nhìn về phía hai người, như đang theo dõi hai người.

Đây là con mắt thiên địa, chứng giám vạn vật, làm chứng công bằng nhất trong thiên địa.

Xung quanh đột nhiên xuất hiện ‘vù vù’ gió xoáy, kèm theo đó, chỉ thấy trên không trung xuất hiện cái bàn cờ màu cam khổng lồ, trên bàn cờ có hơn 100.000 ô vuông khác nhau.

Hai người Miêu Nghị cùng Linh Nhiên Hồn Đế bắt đầu chơi cờ.

“Cạch cạch -----!”

“Cạch cạch -----!”

“Cạch cạch -----!”

Âm thanh xung quanh tĩnh lặng, chỉ còn tiếng ‘cạch cạch’ của hai người chơi cờ, một nữ một nam, một trắng một đen...

....

Sau cuộc chiến kinh thiên động địa, giữa nhân tộc cùng các tộc khác, Đại Thiên Giới linh khí bị phá hủy 40%, thiên địa dị bảo giảm hơn 60%...

Khắp nơi hoang tàn, xác chết chồng chất như núi, biển máu trải dài cả vùng đất.

Thiên Mệnh bị vỡ nát, bầu trời ảm đạm vô quang ...

Không gian truyền tống của toàn bộ vị diện của 3000 đại thế giới bị cắt đứt, từ đó không còn ai phi thăng lên.

Sáu vị tiên đế trẻ tuổi nhất nhân loại, theo thứ tự: Tiêu Viêm Tiên Đế, Mục Trần Tiên Đế, Miêu Nghị Tiên Đế, Lâm Động Tiên Đế, Thạch Hạo Tiên Đế, Long Quân Tiên Đế.

Tiếp đó là các tộc đế khác: Ma Đế, Minh Đế, Huyết Đế, Hồn Đế, Tu La Tiên Đế...

Yêu tộc các đại đế: Hồ Đế, Quy Đế, Long Đế, Phượng Đế tứ đế chết trong cuộc chiến.

Tất cả tiên đế sau trận chiến trọng thương, rơi vào ngủ say dài đằng đẳng ở dòng thời gian trường hà mãi mãi ...

Nhân loại tổn thất thảm trọng, hơn mấy trăm vạn Tiên Vương chết trong trận này, ngàn vạn Cổ Tiên khắp nơi có thể thấy xác bọn hắn.

Chỉ còn vài trăm người là may mắn sống sót.

Còn các chủng tộc xâm lược Đại Thiên Thế Giới quy mô tấn công thất bại, trọng thương nguyên khí nặng nề, nhanh chóng rút lui về vị diện riêng mình.

Nhiều truyền thừa nghịch thiên đứt gãy ...

Các nơi tài nguyên, đại bí cảnh bị hủy diệt sau trận chiến.

Kỷ nguyên Tiên Đế Tranh Phong cứ thế mà kết thúc, dòng thời gian vẫn vô tình tiến đến, kỷ nguyên cánh cửa khác bắt đầu mở ra.

...

100.000.000 năm sau.

Đại Thiên Thế Giới, trải qua hơn 100 triệu năm, linh khí, linh dược đã khôi phục lại một chút, nhưng thông đạo phi thăng của 3000 đại thế giới bị chặt đứt.

Thiên mệnh tan vỡ, linh khí không còn dồi dào như lúc trước, tại 100 triệu năm này, không còn ai có thể đột phá thành tiên đế, cao nhất đẳng cấp là Tiên Vương nhưng chỉ lác đác mấy chỉ.

Nhân gian lưu truyền nhiều truyền thuyết về cuộc chiến kỷ nguyên đại đế tranh phong.

(end)

P/s: tác giả viết chơi, mặc dù nói không liên quan đến nội dung cốt truyện nhưng có một chút dính vào, ae nhìn xem thử

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Minh Hạo Chết

[Một chút làm nhảm]

[Thời gian trôi qua nhanh thật, vậy mà đã qua 2 tháng rồi, cũng là sắp qua năm mới rồi!

Truyện theo thời gian trôi qua cũng bước thêm một bước tiến mới trong văn phong, tả cảnh, nội dung...

Nếu mấy bạn mà đọc lúc khi mình vừa mới ra truyện chắc biết, mấy chương đầu nhiều chỗ nhầm tên nhân vật lộn xộn, tả thô sơ, thật ra thì mình trí nhớ rất kém, cho nên mỗi cái tên nhân vật, skill, trang bị đều phải lưu lại từng thư mục riêng biệt, mỗi ngày mình phải mở word lên khi không nhớ tên nv hay skill nào đó...

Và truyện cũng đã đi được một đoạn đường ngắn (148c tính cả chương này)!

Trong thời gian này, tác giả nhận rất nhiều xui xẻo cmn ời là xẻo.

Nào là bệnh, nào là máy hư, nào là word hư....

Hơn nữa, bởi vì tác giả viết truyện cũng nhận được một số bạn GATO~ dùng acc clone vào cmt chửi hoặc một số chơi xấu hơn nữa là vào báo cáo truyện sex này nọ...

Nhưng thực chất, tác giả là cây ngay không sợ chết đứng, jj cứng không sợ bị người bẻ, truyện không sex không sợ bị người cáo, cho nên tất cả mọi

kế hoạch lật đổ truyện (tác giả) đều thất bại:v

Theo đó, tác giả ghi nhận nhiều ý kiến đóng góp, có khen, cũng có chê bai.

Nhưng dù vậy tác giả vẫn sẽ lấy cái đó làm động lực viết, chỉ cần có người đọc, có người comment là ok! Còn khen hay chê tùy mỗi người cảm nhận, tác giả nhận hết, chỉ mong các bạn tiếp tục đọc và ủng hộ đến khi bộ truyện end, chỉ đơn giản thế thôi!

Nhân tiện tại một bên, cảm ơn tất cả smod, lão đại, sâu tử tạo nên không gian riêng để tác giả viết truyện và phát triển...

Một chút lảm nhảm.

.....Thanks ~.!

Cùng nhau đón xem phần 2 mới nhé~~~~!]

...

"Đing! Hợp thể thất bại...." Khi này âm thanh băng lãnh vô tình từ hệ thống vang lên.

Nghe được âm thanh này, Minh Hạo sắc mặt trắng bệch, miệng thì thảo lảm bảm: "Vậy là ta mất hết tất cả sao...?"

...

Nơi sâu xa nhất hư không...

Đầy trời lôi điện mây hồng, khi này đôi mắt đen khổng lồ nằm giữa đám lôi điện lạnh lùng mở ra, từ đôi mắt ánh sáng bắn ra, xuyên qua tầng tầng lớp lớp hư không.

Khi chiếu tới hình ảnh Minh Hạo, âm thanh băng lãnh khàn khàn nói:
"Con Trai Của Ta! Không Ai Được Phép Đụng Đến Nó!!!"

Giọng nói uy nghiêm lạnh lùng vang vọng trong hư không, từng đám mây hồng như là nhận lấy sợ hãi mà tán loạn.

Âm thanh tựa như từ cổ chí kim tại vô tận tuế nguyệt vang lên, cổ lão mà huyền diệu khiến người không thấu hiểu được.

Âm vang xuyên qua vạn cổ trường hà, xuyên qua tầng tầng lớp lớp thời không, không có bất kỳ thứ gì có thể cản trở được nó!

...

"Con Trai Của Ta! Không Ai Được Phép Hại Nó!!!"

Âm thanh uy nghiêm vang vọng Đại Thiên Thế Giới, theo đó bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại, từng đám mây đen có dấu hiệu tán loạn, sau đó chỉ thấy bọn chúng tách ra, tạo ra một khoảng trống rộng rãi ở giữa, tựa như chúng thần nhường một con đường cho vị hoàng đế đi tới đồng dạng.

"Ầm ầm ầm!"

Lôi điện từ đám mây đen xì xì phát ra, sau đó ở giữa khoảng trống, không biết từ đâu xuất hiện tia điện màu tím tốc độ vô cùng nhanh, bắn xuống phía dưới, trong chớp mắt liền biến mất, không biết nó bắn tới phương nào.

Khi tia điện này giáng lâm đại thiên thế giới, cùng lúc đó tất cả sinh linh nằm gục xuống đất, bọn hắn đều cảm nhận một loại uy áp cao cao tại thượng đáng sợ không thể xúc phạm.

"Đây là người nào, thật là kinh khủng!!!" đám người nghe thấy giọng nói này, cùng lúc trong đầu suy nghĩ một câu như vậy.

...

Nơi động phủ Minh Hạo đang bế quan, chợt khi này trên bầu trời không một chút dấu hiệu xuất hiện tia lôi điện màu tím, nó dùng tốc độ vô cùng nhanh, trong chớp mắt liền bắn vào cơ thể Minh Hạo.

"Đing! Phát hiện có một nguồn lực mạnh mẽ can thiệp hệ thống!!!"

"Đing! Hệ thống không ổn định, đang gặp nguy hiểm!!!"

"Đing! Hợp Thể thành công, đánh giá hoàn mỹ!!!"

"Đing! Hệ thống truyền thành công tất cả năng lực...Đing! Đing! Đing!"

"Đing! Hệ thống mất quá nhiều năng lượng rơi vào ngủ say!!!!"

Trong đầu Minh Hạo âm thanh hệ thống vang lên liên tục, tại thời khắc này, đầu hắn đau như bị búa bổ vào, trong đầu hình thành một trận chiến giữa hai sức mạnh xung kích lẫn nhau, người kia đánh qua người nọ, người nọ đánh qua người kia.

Lúc này Minh Hạo đầu hắn đầy mồ hôi chảy ra, hàm răng cắn lại với nhau để cho mình không ra tiếng, máu từ miệng chảy ra.

Từng giây từng phút trôi qua, đầu hắn càng ngày càng đau, có cảm giác đầu muốn nổ tung ra, sau một hồi bởi vì cảm giác đau đớn ngày càng mạnh vượt qua giới hạn chịu đựng của hắn, nhin không được nữa hét thảm "A!" một tiếng liền ngất đi.

Mị Yểm canh gác ở bên ngoài, nàng cảm nhận được luồng kinh khủng từ trên trời giáng lâm bắn tới cơ thể Minh Hạo cùng tiếng hét thảm của hắn, không chút do dự tốc độ phi thân chạy vào muốn cứu hắn, nhưng đã không kịp, bởi vì tốc độ tia sét này còn nhanh hơn nàng gấp 100 lần!

"Rẹt rẹt rẹt!"

Cơ thể Minh Hạo phát ra tiếng như điện bị giật rẹt rẹt, xung quanh hắn từng luồng lôi điện màu tím vờn quanh bao bọc.

Từng luồng khói đen xì xì bốc lên, chỉ thấy da thịt bên ngoài Minh Hạo dần dần từ hồng hào biến thành màu tím, sau đó là da thịt dần héo rút đi, từng làn da bắt đầu chảy ra ngoài, kế tiếp là thịt, rồi máu tươi tràn ra ngoài...

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, toàn bộ cơ thể Minh Hạo ngoài trừ đầu còn giữ lại một chút da thịt, còn lại từ chân đến phần thân đều lộ ra bên trong trắng nõn tinh tể xương sống.

Thấy cơ thể tình trạng của Minh Hạo đáng sợ như vậy, Mị Yểm khuôn mặt trắng bệch không còn chút máu, trong mắt lo lắng hiện ra, nàng không lo gì, không chút do dự nhào vào muốn cứu hắn.

"Phốc"

Nhưng tay nàng vừa chạm, liền như một luồng sức mạnh vô hình bảo vệ lấy, đánh văng nàng ra xa, từ trong miệng phun ra ngụm máu tươi, sắc mặt đã trắng hiện tại càng trắng hơn.

"Không được, phải cứu tướng công!"

Mị Yểm nhìn xem Minh Hạo da thịt trên mặt càng ngày co rút ít đi, không chút do dự biến thân thành quái vật, nàng hai tay khổng lồ dùng toàn lực bắt tới thân thể hắn.

"Phốc phốc phốc"

Vừa chạm vào, cả thân thể Mị Yểm như bị luồng điện từ thân thể Minh Hạo lây ra, từng tiếng "Xì Xì Xì" bắt nguồn từ thân thể nàng vang lên.

Da lông nàng cũng bắt đầu giống Minh Hạo tróc ra ngoài, máu tươi từ mắt, mũi, miệng, cùng (" Y ") chảy ra ngoài.

"Ah~ Ah~ Ah~~"

Mị Yểm yêu kiều rên lên một tiếng, âm thanh phóng dăng vô cùng, tựa như nàng đang trong lúc làm tình lên đến đỉnh phong rên rỉ đồng dạng.

Nhưng nàng lần này không bị đánh bay ra như lần trước, mà hai tay cố gắng bám vào màn bảo vệ lõi điện bao bọc cơ thể Minh Hạo ở ngoài.

"Tránh xa con trai ta ra!"

Giọng nói uy nghiêm lại lần nữa vang vọng đại thiên thế giới, nhưng không ai biết giọng nói của người này đang nói với ai.

Nhưng người nghe có thể nghe được trong âm thanh mang theo một tia cảnh cáo, uy hiếp.

"Ầm!"

Mị Yểm chợt như có vô hình sức mạnh đánh tới, cả hình thể khổng lồ của nàng trong chốc lát bay ra xa, cả thân hình ngã vào một ngón núi gần đó.

"Phốc"

"Phốc"

"Phốc"

Từng đợt máu cuồng phun từ trong miệng Mị Yểm chảy ra, cả thân thể nàng sức lực tựa như bị hút cạn, chỉ có thể trơ mắt nhìn Minh Hạo từng miếng da, miếng thịt trên mặt rơi xuống...

Cho đến khi tận nhìn thấy toàn bộ cơ thể da thịt máu của Minh Hạo không còn chút lại gì, cảm nhận được cơ thể sức sống hoàn toàn biến mất, nàng thân thể run rẩy, tựa như lấy lại sức lực, nàng vùng dậy một cái, chạy đến ôm lấy bộ xương của hắn.

Lúc này tia lôi điện tựa như đã thỏa mãn khi hoàn toàn ăn xong xuôi sinh mệnh Minh Hạo, nó liền biến mất, cho nên khi Mị Yểm tới ôm bộ xương Minh Hạo liền không có chút việc gì.

"Không!"

Âm thanh khàn khàn vang lên, hai mắt Mị Yểm rơi lệ, từng giọt châu không lồ rơi xuống, nàng nhìn bộ xương không chút sinh mệnh nào đã chết của Minh Hạo, hai mắt nước mắt càng rơi nhiều hơn...

Nàng hai chân quỳ xuống, cứ thế, tay ôm chặt lấy bộ xương không chớp mắt.

Không biết qua bao lâu, một năm... hai năm....mười năm....trăm năm....ngàn năm

Nàng tựa như bức tượng, mãi mãi quỳ tại đó...

Cho đến khi.

"Suyễn suyễn suyễn, thì ra tại đây còn một con Quỷ Yểm, tốt lắm, thích hợp làm vật bồi bổ của ta...suyễn suyễn suyễn"

"Cút!"

"Suyễn suyễn suyễn, còn biết nói tiếng người, thú vị thú vị....suyễn suyễn suyễn."

"Gàoooooooooooo!"

"Ầm ầm ầm"

...

Cuối cùng âm thanh kia vang lên: "Thiếp đi đây..."

Để lại một nơi hắc ám bị tàn phá bừa bãi, một cái quan tài bằng đồng được làm thô sơ chôn sâu dưới lòng đất.

Thời gian như nước cuộn cuộn vô tình trôi qua, 10.000 năm sau.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Nam Tử Nằm Trong Quan Tài

"Ngao..."

"Ồ ó o o..."

Từng tiếng thú kêu, tiếng gà gáy báo hiệu ngày mới đến.

Buổi sáng, tiếng chim ríu rít tiếng sáo du dương như đang chào đón ngày mới.

Ánh nắng ban mai mặt trời ấm áp chiếu rọi thế gian, xua tan đi đêm tối mịt mù sát khí.

Một ngôi chùa nhỏ dựng đứng trên đồi cao, từng bậc thềm đá màu đen được sắp xếp ngay ngắn từ dưới lên trên cho đến cổng chùa.

Hôm nay người đi đến chùa rất đông, mỗi người ăn mặc nghiêm trang chỉnh tề, trên mặt bọn hăn đều hiện ra cung kính lễ độ, mục đích chung của bọn hăn là cầu vị phật trên cao phù hộ cho bản thân cùng thân nhân của mình.

Khi này còn rất sớm, cho nên cổng chùa chưa mở ra, nhưng bọn hăn vẫn không vì đó phật lòng bỏ đi, đám người kiên trì thành khẩn chờ đợi.

Tại đạo tràng, có một tôn tượng phật màu vàng khổng lồ ngồi trên hoa sen màu hồng, tôn tượng phật đôi mắt mở ra, hiện ra uy nghiêm mà không thể xâm phạm.

Hai bên là từng cái tượng phật nhỏ hoặc bình hoa trang trí khác nhau.

Đạo tràng không khí tĩnh lặng, tại đạo tràng chỉ có một vị ni cô mặc áo trắng là đang quét dọn, nhìn nàng dáng dấp vô cùng trẻ, chỉ có mười sáu, mười bảy tuổi, khuôn mặt ngũ quan mặc dù không xinh xắn nhưng là tinh xảo, mắt ngài mày phượng, mũi cao, miệng nhỏ, môi hồng.

Vị ni cô trẻ cầm khăn lau dọn từng bức tượng phật trên tường, nàng nhẹ nhàng, cẩn thận lau từng li từng tí các chi tiết nhỏ của bức tượng không chút nào bỏ sót.

Ni cô trẻ tuổi kia dừng công việc lại, một tay nhẹ nhàng lau cái trán mồ hôi, nhỏ giọng lầm bầm nói: "Mệt quá, còn chút xíu nữa xong rồi..."

Nói một câu xong, như là có động lực tiếp sức, nàng tiếp tục công việc của mình, tay lại lau tiếp.

"Xoảng!"

Khi này, ni cô trẻ tay đang cầm bình hoa, do khi này lau mồ hôi, cho nên bàn tay nàng vô cùng trơn trượt, không giữ chặt được để bình hoa rơi xuống đất, làm vỡ vụn.

"Chết rồi!"

Ni cô che miệng lại, nhìn dưới đất bể vụn bình hoa, nghĩ đến hình phạt nếu bị phát hiện làm bể bình hoa, trong lòng sợ hãi bay lên.

Ánh mắt nàng lén lút nhìn xung quanh, khi thấy không có ai thì thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Ni cô bắt đầu cẩn thận lấy một cái bao đen cùng cây chổi quét dọn toàn bộ mảnh vụn còn sót tại đạo tràng.

"A di đà phật, con không cố ý, mong phật trên cao từ bi tha thứ cho con, mô phật."

Nàng vừa quét, trong lòng vừa lẩm bẫm một câu này liên tục, cho đến khi quét xong mới thở phào một hơi.

Nhìn trong tay cầm cái bao đen, nàng ngó nghiêng xung quanh, sau đó bước chân nhẹ nhàng rón rén đi ra khỏi cửa, nàng giống như sợ làm thức giấc ai đó.

Sau đó một đường thuận lợi đi đến linh điền của chùa.

Linh điền là nơi trồng linh dược, các thực vật thức ăn qua ngày.

Nhìn xem trong vườn chưa ai tới làm, vị ni cô lại thở phào một cái, sau đó nhanh chóng lấy ra cây cuốc gỗ đã được chuẩn bị sẵn giấu ở trong bao.

Ni cô cầm cây cuốc, sau đó nàng dùng toàn lực đào lên.

"Xoẹt xoẹt"

Từng miếng đất được nàng xốc lên.

Chỉ trong vài phút, một cái hố sâu hơn 1m đã được vị ni cô dùng toàn sức lực làm nên.

Ni cô nhìn xem cái hố có hơn 1m, mặc dù có chút sâu, nhưng nàng vẫn không thấy yên tâm, sợ bị đồng môn phát hiện, nàng tiếp tục công việc đào đất của mình tiếp.

Vài phút sau...

"Cạch"

"?"

Ni cô đang miệt mài đào đất, chợt cuốc như đụng trúng thứ gì cứng rắn, đầu cuốc phát ra âm thanh giòn vang.

"Gì vậy nhỉ? Chẳng lẽ là đào trúng đá?" Vị ni cô suy nghĩ, sau đó quyết định tự mình nhìn lại.

Đi đến hố mình đào, ni cô hai mắt nhìn chăm chăm phía dưới.

Nhìn vài lần, ngoài trừ đất đỏ cùng vài con giun đang bò tới bò lui thì không còn gì khác.

"Không có đá, vậy khi nãy tiếng "cạch" kia phát ra từ đâu?" Vị ni cô cẩn thận nhớ lại, lẩm bẩm nói.

Sau đó nàng quyết định thử nghiệm, đem cây cuốc đào nơi phát ra âm thanh khi nãy lần nữa.

"Cạch."

Vẫn là tiếng cách vang lên, lúc này vị ni cô kia đã chuẩn bị trước, nàng nghiêng đầu, hai mắt nhìn lại nơi hố.

Dưới hố như được chôn thứ gì, lộ ra một chút màu đồng cổ xưa vật thể.

Thấy cái vật thể màu đồng cổ xưa này, ni cô kia hai mắt sáng lên, trong lòng nghĩ: "Chẳng lẽ là pháp bảo hay là bí mật được chôn vùi tại chùa này?"

Nghĩ đến các truyền thuyết phật bảo, mắt nàng càng sáng hơn, lẩm bẩm nói: "Nếu như đem cái này đào được, sau đó đưa cho sư phụ, rồi nói hôm nay làm bể bình bông, như vậy không những được xá lỗi, mà còn được thưởng thì sao?"

Nghĩ đến đây, vị ni cô tốc độ đào càng nhanh hơn, trong chốc lát cái màu đen ngày càng bày ra rõ ràng.

Đó là một chiếc quan tài đồng cổ, trên mặt quan tài đầy rêu rao, nhìn vô cùng cổ xưa xa xôi, hình thể của quan tài rất nhỏ, chỉ có thể chứa vừa được

một người trong đó.

Chiếc quan tài nhìn không có gì đặc biệt, chỉ có nắp quan tài khắc chữ màu đen, nhưng những chữ này tựa như đã trải qua sự mài mòn của thời gian, tất cả chữ đều trở nên lu mờ, chỉ chừa lại chữ M lớn, không biết là muốn ghi cái gì.

"Chẳng lẽ quan tài chôn người chết? Dù sao đại thiên thế giới hơn mười ngàn năm trước xảy ra kiếp nạn, rất nhiều người chết, nếu người được chôn ở đây cũng là bình thường..."

Nhìn chiếc quan tài này, ni cô trong lòng có chút nho nhỏ thất vọng.

"Sư muội, người đang làm gì đó?"

Một giọng nói trẻ tuổi hiền hậu vang lên.

Nghe âm thanh này tiểu ni cô sợ hết hồn, nàng quay đầu nhìn lại, khi thấy một vị hòa thượng đầu tóc trẻ tuổi đang đứng cách xa đó, khuôn mặt hân hoan từ mím cười hòa ái nhìn nàng, không khỏi vuốt vuốt ngực.

Nàng vẻ mặt giận dữ, một tay vuốt vuốt ngực, nói: "Hóa ra là sư huynh, người làm ta hết hồn nha."

Dù nói vậy, nhưng một bên tay đem cây cuốc vứt xuống đất.

Vị hòa thượng trẻ tuổi nhìn ni cô, hân chậm rãi đi tới, đôi mắt nhìn xung quanh như tìm kiếm thứ gì, hân vẫn là khuôn mặt hiền từ như cũ, mím cười bình dị hỏi: "Ta hỏi sư muội, người đang làm gì đó?"

"Cái này, cái này, ta đang trồng linh dược, là do sư phụ kêu ta đi..."

Ni cô bị hỏi, trong mắt hiện ra bối rối, cặp mắt lảo lỉnh liếc qua liếc lại, không dám nhìn thẳng vào mặt hòa thượng, nàng nhỏ giọng nói.

Vị hòa thượng trẻ tuổi nghe vậy, hắn không còn cười đùa hí hửng như trước, mà là thần thái nghiêm túc lại, hắn nhìn ni cô trước mắt, trầm giọng nói: "Người có biết hình phạt dành cho các tội: làm bể bình hoa, nói dối, giấu diếm sư phụ?"

Nghe vị hòa thượng nói, ni cô sắc mặt trắng bệch, hai tay ngọc nhỏ núu áo hắn, mắt mông lung đáng thương như muốn rơi lệ, nhỏ giọng nói: "Ta biết, nhưng... nhưng mà, người đừng nói cho sư phụ biết nha, ta sợ..."

Vị hòa thượng nghe vậy thở dài, Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, hắn nhìn nàng hỏi: "Người đã biết sợ, vậy tại sao nhiều lần vẫn tái phạm? Lần này người quá lắm rồi, sư phụ nói có thể lần thứ nhất niệm tình người còn nhỏ khờ dại tha người, lần thứ hai niệm tình người không hiểu chuyện tha người, đây là lần thứ ba tái phạm, hơn nữa còn là hơn ba lỗi lầm."

Vị ni cô nghe vậy, sắc mặt trắng, nàng giọng yếu nhược hỏi: "Vậy, từ trước đến nay sư phụ đều biết mọi chuyện của ta?"

Hòa thượng trẻ gật đầu không nói gì, chỉ là hai mắt hờ hững nhìn nàng, tựa như đang nói: chuẩn bị ngoan ngoãn đem cái mông trở về nhận phạt đi.

"Sư huynh, ta nói chuyện này được không?"

Bỗng nhiên ni cô chuyển hướng khác nói, hai mắt tròn đen chuyển động hiện ra một tia tinh ranh.

"Chẳng lẽ vị sư muội này muốn chạy trốn?" Vị hòa thượng hai đầu lông mày nhảy lên, cũng muốn nghe xem vị sư muội này nói gì, bình thản hỏi: "Có chuyện gì sư muội?"

Ni cô vội vàng nói chuyện khi nãy mình gặp: "Là như vậy, khi nãy muội đào lên, định đem bình hoa này chôn xuống....dưới đó có một cái quan tài đồng."

Nói xong, nàng chỉ cái hố lúc này mình vừa đào.

Theo ngón tay nàng chỉ, vị hòa thượng đi tới, nhìn kỹ hơn.

Khi thấy đúng là phía bên dưới có một cỗ quan tài đồng, hai đầu lông mày nhảy nhẩy lên, cùng suy nghĩ giống vị ni cô khi nãy" Chẳng lẽ là quan tài chôn người chết ở lần kiếp nạn mười ngàn năm trước?"

Vừa nghĩ vậy, hăn quay qua nhìn ni cô, nói: "Chúng ta đem cỗ quan tài này khiêng lên, người này chắc là chết oan trong trận tai kiếp ở mười ngàn năm trước, chúng ta sẽ nhờ sư phụ hoặc chúng thầy siêu độ cho người này, còn có người phát hiện cái này công đức coi như vô lượng, ta sẽ xin sư phụ giảm nhẹ hình phạt cho người."

Vừa nghe được giảm hình phạt, vị ni cô vui mừng vô cùng, nàng nhảy cẫng lên như đứa trẻ, nhìn hòa thượng nàng vui sướng cười nói: "Hi hi, Cảm ơn sư huynh nhiều lắm, ta biết sư huynh là người tốt với ta nhất!"

"Tốt rồi, không cần nhiều lời, thời gian không còn sớm, nhanh đem cái cỗ quan tài này đào lên, chậm thôi, cẩn thận làm hư quan tài người chết, nghiệp nặng." Vị hòa thượng thấy động thái sư muội như đứa trẻ, không khỏi bật cười nói, dặn dò nàng.

"Vâng, muội đã biết thưa sư huynh!" Tiểu ni cô gật đầu cười nói.

Hai sư huynh muội hi hục đào lên, trong phút chốc cái hố đã to hơn 3m, tới khi đủ đem cỗ quan tài này khiêng lên mới dừng lại.

Vị hòa thượng tay lau mồ hôi trên trán một cái, nhìn quan tài dưới hố, mặc dù hăn có thể dùng sức lực dễ dàng đem quan tài lên, nhưng cũng vì thế có thể tác động mạnh, làm hư quan tài, nhất là những loại quan tài cổ xưa như thế này.

Hòa thượng quay qua nhìn ni cô nói ra: "Người đem một sợi dây thừng tới đây, phần còn lại để ta."

"Vâng sư huynh." Ni cô gật đầu, sau đó chạy đi lấy sợi dây thừng.

Một phút sau, ni cô trở về, trên tay nàng cầm sợi dây thừng, đưa cho hòa thượng, nói: "Đây sư huynh."

Hòa thượng không nói gì, chỉ nhẹ gật đầu, tay tiếp lấy dây thừng, sau đó từ trên người hắn tỏa ra một luồng ánh sáng, ánh sáng này vô cùng mềm mại, nhu hòa, tựa như bàn tay con gái.

Chỉ thấy ánh sáng truyền vào sợi dây thừng mà hòa thượng đang cầm trên tay, sau đó sợi dây thừng sáng lên, có dẻo dai mà cũng có mềm mại.

Theo sự điều khiển khéo léo của hòa thượng, sợi dây thừng bay lên, sau đó chậm rãi bay vào trong hố, đem cả quan tài đồng quần xung quanh.

Một màn kỳ lạ diễn ra, sau khi sợi dây thừng quần quanh quan tài rồi, chỉ thấy hòa thượng giơ tay lên cao, hét một tiếng: "Lên!"

Hòa thượng vừa dứt lời, quan tài như không nhận phải trọng lực chậm rãi bay lên.

Hòa thượng cẩn thận, từng li từng tí điều khiển linh lực trong cơ thể, cho đến khi quan tài đồng được hắn từ đưa từ dưới hố đem lên mặt đất mới dừng lại.

Vị hòa thượng sau khi đem quan tài lên, hắn nhẹ nhàng thở ra, mồ hôi sau lưng hắn không biết khi nào đã ướt đầm một mảnh.

Kế bên cạnh vị ni cô thấy sư huynh mình trở tài, không khỏi nhảy nhót hoan hô, khen ngợi hắn: "Huynh đúng là thật giỏi nha, trình độ điều khiển linh lực của huynh chắc đã tiến thêm một bước mới."

Nghe sư muội khen ngợi, hấn không đắc ý, chỉ là cười khiêm tốn nói: "Chuyện nhỏ, về điều khiển linh lực, sư phụ còn giỏi hơn ta gấp trăm lần."

Ni cô nghe vậy, chu mỏ lên nhìn trông vô cùng dễ thương, nàng nói: "Lúc nào trong miệng huynh cũng là sư phụ này, sư phụ nọ, nhưng thực chất muội thấy huynh còn giỏi hơn cả sư phụ nửa kia."

Vị hòa thượng nghe vậy, không chút khách khí nào, tay cốc lên đầu nàng thật mạnh, răn dạy nói: "Người không được phép hỗn láo với sư phụ."

"Ui đau." Ni cô bị vị sư huynh cốc, nàng kêu đau một cái, xoa xoa đầu, vẻ mặt mếu máo như muốn khóc.

Thấy vẻ mặt như muốn khóc của nàng, vị hòa thượng kia mặt đen lại, biết nàng khi khóc liền phải dỗ dành nàng hơn 3 canh giờ mới chịu nín, hồi trước đã có một lần, khi đó sư phụ sẽ trách phạt hấn quỳ gối hơn nửa ngày không cho ăn a.

Nhớ đến cảm giác cái bụng đói meo, cùng hai gối đau đớn, vị hòa thượng có chút sợ hãi, hấn vội vàng nói sang chủ đề khác,: "Mở ra quan tài kia xem thử người bên trong kia như thế nào, chết ra sao, để biết mà độ."

"Muội?" Tiểu ni cô bị hòa thượng "lừa" thành công, nàng trên mặt hiện lên vui vẻ, chỉ vào mình hỏi.

Hòa thượng gật đầu, dặn dò: "Ừ, muội đi, cẩn thận, nhẹ nhàng thôi."

Tiểu ni cô vui mừng gật đầu, sau đó nàng chậm rãi đi tới quan tài, hai tay ngọc nhỏ bé nhẹ nhàng mở nắp quan tài ra.

"Cạch cạch cạch..."

Nắp quan tài dần mở ra, lộ ra người bên trong.

....

"A!"

Tiểu ni cô vừa nhìn vào trong, lập tức sợ hết hồn, cả thân hình lung la lung lay ngã xuống đất.

Quay qua nhìn hòa thượng, tiểu ni cô một tay run run chỉ cái quan tài, nói không nên lời: "Huynh xem, bên trong có... có...có..."

Nhìn hình dáng của nàng giống như thấy quỷ đồng dạng, hòa thượng hơi nhú mày lại, theo ngón tay tiểu ni cô chỉ, ánh mắt nghi ngờ nhìn cổ quan tài, sau đó hần chậm rãi đi tới.

Khi tới gần quan tài, đưa đầu nhìn vào trong.

Vừa nhìn vào, hai mắt co rút, sắc mặt một mảnh trắng bệch.

Bởi vì bên trong quan tài là nằm một vị nam tử tuấn mỹ trần truồng, da thịt trắng trẻo mềm mại như làn da trẻ sơ sinh, hai mắt nhắm nghiền lại, chỉ là không thấy hần hít thở ra vào mà thôi, một bộ dáng này là đang ngủ say nào giống người chết?

Mặc dù vị hòa thượng có chút sợ hãi với tình trạng "người chết còn sống" kia, nhưng hần rất nhanh bình tĩnh lại, thần thái càng là lộ rõ một phen trấn định hơn người ni cô nhút nhát kia nhiều, hần chậm rãi tới gần, tay đặt trên ngực người nam tử, đưa linh lực truyền vào trong.

Nhắm mắt lại cảm nhận tình trạng của người nam tử kia.

Năm phút sau, vị hòa thượng mở mắt ra, trong mắt lộ ra mờ mịt khó tin, miệng lẩm bẩm:

"Đây là sao? Rõ ràng là "chết" rồi, tim ngừng đập, phổi ngừng thở, hơn nửa theo linh lực truyền tới, tình trạng này đã ngưng một thời gian vô cùng lâu rồi."

"Một người như vậy cho dù là thần tiên cũng không cứu sống được, nhưng tại sao các tế bào trong cơ thể vẫn hoạt động như bình thường?"

"Kể cả khi không có dinh dưỡng cung cấp lâu năm, các tế bào vẫn hoạt động bình thường, lẽ nào hẳn là truyền nhân của môn phái kỳ quặc nào đó, hoặc có tiên thuật bất tử?"

Thấy sư huynh đứng đó tự lẩm bẩm một mình, ni cô trong lòng tò mò bay lên, nhất là khi thấy tình trạng "xác chết vẫn sống" kia, nàng nhìn hẳn hỏi: "Gì vậy sư huynh?"

Nghe ni cô hỏi, hòa thượng lấy lại tinh thần, nhìn vẻ mặt ngây thơ kia của nàng, hẳn lắc đầu nói: "Không có gì, chỉ là suy nghĩ về nam tử nằm trong quan tài này thôi." nói xong, hai mắt nhìn chăm chăm nam tử nằm trong quan tài.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Các Người Là Ai?

"Sư huynh, bây giờ làm gì đây? Hay kêu sư phụ tới?"

Ni cô thấy sư huynh cứ nhìn chăm chăm nam tử không nói, không khỏi nhìn về nam tử hỏi.

Vị hòa thượng trầm tư chốc lát, gật đầu nói: "Người đi kêu đi."

"Vâng sư huynh." Ni cô gật đầu, miệng cười vui vẻ ngây ngô chạy đi.

Nhìn bóng lưng tiểu ni cô, vị hòa thượng trong mắt lóe lên một tia sáng rồi biến mất, không ai biết hắn đang suy nghĩ gì.

10 phút sau.

Hai người tới, đi đầu là một vị mỹ phụ sư cô, nàng đầu đội mũ trắng, mặc áo bào rộng thùng thình, dáng vẻ nghiêm trang, hai tay chấp lại với nhau thành hình chữ thập, trên tay đeo một chuỗi phật hoa liên màu trắng.

Đôi mắt tròn trịa, lông mi dài kẻ sát mắt, mũi cao dựng đứng, môi hồng răng trắng, cả người nàng tỏa ra khí tức mẫu tính hiền từ, tựa như nàng là quan thế âm bồ tát giáng lâm nhân gian.

Phía sau chính là tiểu ni cô, trên mặt nàng hiện lên vui vẻ.

Thấy vị sư cô này đến, tên hòa thượng trẻ nhanh chóng đi tới, hẩn chấp tay lại, cúi đầu thấp xuống, cung kính nói: "Mô Phật! Đệ tử Mộ Chân Long gặp qua sư phụ."

"Mô Phật!" Người sư cô kia chỉ nhẹ gật đầu nói một tiếng, coi như đáp lại hẳn, bước chân nàng vẫn chậm rãi đi tới phía trước.

Khi đi đến gần quan tài nàng ngừng lại, hai mắt quan sát từng chi tiết người nam tử, từ chân đến jj, từ jj đến ngực, từ ngực đến đầu, rồi lại nhìn ngược lại.

Khi thấy cái kia jj màu trắng dài như ngà voi của nam tử kia, sắc mặt sư cô hơi hồng lên, mặc dù nàng ở hồng trần thường nhìn thấy vật này, nhưng lúc đó là chuyện của mấy ngàn năm trước rồi, hiện tại đã qua hơn ngàn năm, lại nhìn thấy vật này, trong lòng cảm thấy có chút xấu hổ.

Liếc nhìn bên cạnh còn có người hai đệ tử đang nhìn chăm chăm mình, vị sư cô vội vàng dời mắt sang chỗ khác, nàng điều chỉnh lại trạng thái của mình trở lại tự nhiên, để tránh cho hai người đệ tử phát hiện ra điểm gì đáng ngờ.

Sau đó nàng tự nhiên đặt tay lên ngực người nam tử nằm trong quan tài, truyền linh lực vào cơ thể hẳn thăm dò.

Một hồi sau, mày đẹp nhíu lại, dù chỉ hơi nhíu, nhưng lại lộ ra một cổ khuynh thành duyên dáng của nàng.

Vài phút sau, nàng thu tay lại, quay qua hỏi hai đệ tử mình: "Các người kể toàn bộ sự việc cho ta."

"Vâng thưa sư phụ." Hai người hòa thượng cùng ni cô cung kính đáp, hòa thượng còn chưa nói gì, tiểu ni cô tài lanh tiến lên nói trước: "Là vậy sư phụ hôm nay con vô tình làm bể bình hoa....ý định đào lên chôn đi, nghe tiếng "cạch"..."

Tiểu ni cô nói toàn bộ sự việc hôm nay, kể cả mình làm bể bình hoa cũng không giấu diếm gì.

Nghe tiểu ni cô kể, vị sư cô hoàn toàn hiểu rõ đầu đuôi sự việc.

Chỉ là dù nàng nghĩ thế nào cũng nghĩ thông được vấn đề nam tử dù trong trạng thái là chết, nhưng da thịt, các tề bào trong cơ thể nam tử vẫn hoạt động bình thường trong tình trạng như vậy.

Trầm mặc một lát, vị sư cô mỹ phụ quay qua, nhìn hai người đệ tử, mở miệng nói: "Các người lui ra xa 10m, ta muốn thử nghiệm một chút."

"Sư phụ..." Ni cô nghe vậy liền biết trong miệng sư phụ "thử nghiệm" là gì, nàng định mở miệng nói liền bị vị hòa thượng bên cạnh giữ lại, ra hiệu cho nàng im lặng, kéo nàng ra xa.

Vị ni cô nhút nhát chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, nàng cùng vị hòa thượng lui ra xa, cho tới khi giữ khoảng cách hơn 10m với sư cô mới dừng lại.

Sư cô hai tay phật ấn chấp lại, nàng bắt đầu tập trung vận chuyển linh lực.

"Chú!"

Hào quang màu vàng hiện ra, nhu hòa mà mềm mại, từ bi mà vô hại, sau đó ánh sáng chiếu vào thân thể nam tử nằm trong quan tài.

Ánh sáng vừa chiếu vào cơ thể nam tử, tựa như phản ứng lại ánh sáng của vị sư cô, chỉ thấy nằm trong quan tài nam tử jj chột cao ngạo dựng đứng lên.

Lúc này, vừa thấy cái jj màu trắng dựng lên, vị sư kia sắc mặt nhanh chóng đỏ lên tới mang tai, theo bản năng hai mắt nhắm lại, xấu hổ thét "A" một tiếng.

Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng của sư cô, chột chỉ nghe một tiếng "Phốc" từ jj nam tử nằm trong quan tài phát ra.

Cũng chính vào lúc này, một dòng sữa vàng trắng óng ánh bay lên, theo đường cong mỹ lệ tinh khiết từ quả chuối trắng kia phóng ra, canh ngay đúng miệng vị sư cô, bắn chính xác vào trong miệng nàng.

"Ọc ọc ọc..."

Vị sư cô kia hai mắt trợn trừng lên, sắc mặt khó tin, lúc này từng đợt "sữa" ào ào tràn vào cổ họng nàng.

Nhìn lại, cả khuôn mặt của nàng dính đầy màu vàng mùi khai khai, cùng màu trắng sữa ngà voi lóng lánh.

Nàng như đứng chết trân, lặng người đứng tại đó, vẫn giữ nguyên tư thế miệng há ra, mặc cho "sữa" từ miệng nam tử bắn tràn vào trong miệng nàng.

Ở cách xa mười mét đằng kia, hai vị đệ tử thấy sư phụ mình miệng há ra, uống từng suối sữa từ cái kia ** của nam tử nằm trong quan tài, trong lòng không khỏi cảm thấy kinh ngạc, sau một giây hai người liền phản ứng lại.

Vị ni cô kia dù không trải qua sự đời, nhưng vừa nhìn cũng biết là gì, mặt nàng nhanh chóng đỏ lên, hai tay che mắt lại không dám nhìn tiếp, chỉ là hơi hơi để khe hở nhỏ tò mò lén lút nhìn thôi.

Kế bên vị hòa thượng thấy vậy cũng là lặng người, hai mắt hiện lên không thể tin nhìn thấy tình cảnh này, môi hân run run như muốn nói gì, nhưng chung quy vẫn không thể nói ra được cái gì.

Cả ba người đều trong trạng thái đứng chết lặng.

30 giây sau, tựa như miệng của nam tử nằm trong quan tài đã thỏa mãn phóng thích, nó ngừng bắn lại, bắt đầu yếu xìu tuột nhỏ xuống, trở lại trạng thái "chết" khi nãy.

Vị sư cô lấy lại tinh thần, nàng hai mắt đờ đẫn nhìn bàn tay mình, sau đó tay sờ mặt, miệng, tóc...vuốt tới đâu, đều thấy dính màu trắng cùng màu vàng.

Nàng cảm nhận được trong bụng mình phình no ra, hai mắt chuyển động điên cuồng, lúc đen, lúc trắng.

"A!!!!"

Rốt cục vị sư cô không chịu nổi cú shock tinh thần, nàng thét thảm một tiếng, cả người nặng nề ngã xuống, hai mắt trắng dã trợn tròn lên, hiển nhiên nàng vì quá shock mà bất tỉnh nhân sự.

Hai tên đệ tử nghe tiếng hét của sư phụ, bọn hắn lấy lại tinh thần, nhìn thấy sư phụ mình ngã xuống bất tỉnh, hai người không lo cái gì, vội vàng chạy tới ôm lấy.

"Sư phụ, sư phụ..."

Tiểu ni cô thần sắc lo lắng nhìn sư cô, trong lòng nàng hiện tại vô cùng sợ sệt, liên tục kêu lên.

Dù sao một tay nuôi nàng từ nhỏ đến lớn đều là công của sư phụ, nếu như không có sư phụ chắc hẳn nàng đã chết từ lâu rồi.

Hòa thường bình tĩnh hơn, hắn ngồi xổm xuống, đặt tay lên tay sư cô, đem linh lực truyền vào người nàng.

Một hồi sau, hắn thả tay ra, quay qua nhìn tiểu ni cô, lắc đầu nói: "Sư phụ không sao, chỉ là tinh thần chịu quá giới hạn, dẫn đến tạm thời bất tỉnh mà thôi."

Ni cô nghe vậy yên lòng không nói gì.

"Các người là ai?"

Vào lúc này, một giọng nói nam tử trẻ tuổi bất ngờ vang lên.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Hắc Ngủ?

"Các người là ai?"

Nghe giọng nói trẻ tuổi, hòa thượng cùng ni cô theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Hai huynh muội vừa nhìn thấy nam tử này, trong chốc lát liền ngây người ra.

Đó là một người nam tử tuyệt mỹ đến không thể tuyệt mỹ nữa.

Đầu tóc trông có chút tán loạn nhưng lại nhìn vô cùng đẹp, tựa như cho dù có tán loạn hay không hắc vẫn là đẹp như vậy.

Lông mày mịn, ngang nhỏ, lông mày dài qua mắt, nhìn xa đuôi mày ngửa lên, tựa như lưỡi kiếm sắc bén.

Đôi mắt có thần sáng ngời như sao, bên trong có chút tang thương, tựa hồ nam tử này từng đã sống tại xa xưa tuế nguyệt bên trong, đã trải qua một thời thương hải tang điền.

Nam tử này sở hữu hàm răng trắng như sữa dê, đều đặn, mà đồng đều, khi hắc cười làm cho người có cảm giác vô cùng thân thiết.

Nơi mũi bên trong từng cái hít vào, mỗi cái thở ra đều mang theo hơi ấm nhất nhân gian.

Bắp thịt của nam tử này không nói là cơ bắp cuộn cuộn, nhưng là từng khối thịt được sắp xếp đồng đều nhau, đặc biệt nhất nơi bụng hắc, có tám

múi bụng, tựa như những khối thịt này đã được mài dũa, rèn luyện lâu năm.

Nhưng nào ai biết bên trong từng cái bắp thịt đó, là ẩn tàng một luồng sức mạnh kinh khủng, đến có thể đơn giản hủy diệt thế gian?

Tổng hợp lại tất cả chi tiết này, tạo nên một sự tuần mỹ đến tuyệt luân riêng biệt của nam tử.

"Các người là ai?"

Nam tử thấy hai người ngấn người nhìn mình, hẩn hỏi lại lần nữa.

Bên trong giọng của nói của nam tử dù chỉ là hỏi thăm, nhưng lại vô cùng ôn nhu, mềm mại, tự nhiên, cao quý đến không thể tả, còn có chút lười biếng, tựa như là người nam tử này còn đang buồn ngủ.

Hơn nữa mỗi cái nhấc tay, giơ chân của hẩn, bên trong ẩn ẩn lộ ra một tôn phật sống chân thật, tựa như hẩn thật sự là thần phật đầu thai, khiến người có loại xúc động muốn cúng bái, quỳ lại hẩn.

Còn có một chút từ bi, thiện lương, thánh khiết, nằm bên trong ánh mắt hẩn.

Hai huynh muội nhìn người nam tử này, càng thấy hẩn giống như một vị phật sống hơn là một người phàm nhân.

Nếu nói, có thể dùng 12 chữ để tóm tắt miêu tả vị nam tử tuần mỹ này:

Tuần mỹ vô song, hiền lương từ bi, thông sát nam nữ.

...

Hai huynh muội nghe nam tử hỏi, nhanh chóng lấy lại tinh thần.

Ni cô nhịp tim đập nhanh hơn ngày thường, sắc mặt nàng đỏ rực như trái táo, hai mắt nhắm lại, không dám nhìn thẳng vị nam tử trước mặt này tiếp, nếu không nàng sợ rằng tiếp tục như vậy, thật sự không giữ được bản thân mình, dâng hiến thân cho hắn.

Trong lòng tiểu ni cô liên tục niệm: "Không sắc khả sắc, không thị khả thị..."

Hòa thượng đỡ hơn, nhưng không kém đi nơi nào, chỉ thấy hắn sắc mặt có chút đỏ, giữa chân dừng quần jj không biết khi nào đã dựng đứng lồi lên.

"Khắc khắc" Hòa thượng ho khắc khắc một tiếng, che dấu đi bối rối của mình, quay đầu sang chỗ khác, hắn không dám nhìn đối diện với nam tử trước mắt.

Hòa thượng sau khi che dấu cảm xúc kỳ lạ trong lòng của mình, mới nói: "Mô phật! Thiện tai thiện tai, bản tăng họ Mộ, tên Chân Long, xin hỏi thí chủ tên gì?"

"Ta?"

Nam tử nghe hòa thượng hỏi, hắn ngẩn ra, sau đó dường như đang tự hỏi, hắn lẩm bẩm tựa như đang nói gì đó, nhưng không ai nghe được nam tử nói gì.

Một hồi sau, nam tử trong mắt hiện ra mờ mịt, hắn lắc đầu nói: "Ta không nhớ..."

Nghe nam tử nói, huynh muội hai người ngẩn ra, lại nhìn sắc mặt mờ mịt của nam tử giống như hắn thật sự không nhớ gì, hai huynh muội mới xác nhận là hắn nói thật.

Trong lòng hai người cùng có một suy nghĩ: "Chẳng lẽ người này thật sự mất trí nhớ?"

Hòa thượng chỉ đành hỏi câu sang câu khác: "Vậy thí chủ có nhớ gì đến cha mẹ, anh em, người thân của thí chủ không? Dù chỉ một chút cũng được, ví như họ tên, nơi ở của bọn họ, chúng ta sẽ tìm kiếm giúp thí chủ."

Nam tử nghe vậy có điều suy nghĩ, nhưng hẩn trầm tư hồi lâu, vẫn là như cũ lắc đầu, ánh mắt mờ mịt, nói ra: "Không, đầu óc ta dường như trống rỗng, ta không nhớ gì cả."

Huynh muội hai người nhìn nhau, lại nhìn về nam tử, không biết nên xử lý việc này thế nào.

Tiểu ni cô quay qua nhìn hòa thượng, nhỏ giọng hỏi: "Sư huynh, chúng ta làm gì bây giờ? Sư phụ ngất xỉu rồi, hay đi kêu sư thầy chủ trì tới xử lý?"

"Việc nhỏ, không cần làm phiền đến sư thầy."

Sư huynh gật đầu, đang định nói thì một giọng nói lạnh lùng vang lên.

Nghe âm thanh, hai huynh muội quay lại, trên mặt hiện lên vui vẻ.

Khi này mỹ phụ sư cô đã tỉnh lại, nàng chậm rãi đứng lên, nhưng trên mặt thần sắc lạnh lùng như băng, không còn hòa ái hiền từ như trước.

Sư cô lau khước miệng mình, cảm nhận được trong bụng mình căng ra, cùng nhìn trên tay dính lấy thứ màu trắng, nàng hai mắt càng lạnh lùng hơn.

Nhìn sang hai đệ tử, âm thanh băng hàn nói: "Các người hôm nay coi như giả bộ không nghe, không thấy, không được kể chuyện này cho bất kể người nào, biết không?"

Nói xong, quanh người tỏa ra màu vàng nồng đậm, trong mắt nàng bắn ra tia sáng đỏ kỳ dị khiến người sờn cả gai ốc.

"Vâng sư phụ!" Hai huynh nhìn thấy đôi mắt của sư phụ như muốn ăn thịt, muội rùng mình, lập tức vâng dạ nhắm mắt lại, không dám nói nhiều.

Sư cô hài lòng gật đầu, sau đó quay qua nhìn vị nam tử kia.

Vừa nhìn, nàng cũng như hai tên đệ tử trước, mặt hồng hào, hai mắt nòng nặc diễm lệ xuân cảnh bắn ra...

"A, người nam tử này được người nào sinh ra, thật sự quá tuyệt mỹ, đây là lần đầu tiên trong cuộc đời gặp một người tuấn mỹ như vậy..."

Sư cô hai mắt đờ đẫn nhìn nam tử, miệng lẩm bẩm thì thào liên tục.

"Sư phụ, sư phụ."

Hai huynh muội ở sau thấy sư phụ như bị trúng tà, không khỏi lo lắng kêu lên.

Sư cô nghe hai đệ tử mình kêu, nàng lấy lại tinh thần, trong mắt hiện ra một chút bối rối, nàng vội vàng hít một hơi khí lạnh, khiến cả người lấy lại bình tĩnh.

Trong lòng liên tục niệm câu phật hiệu: "Nam Mô A Di Đà Phật..."

Một luồng sáng bao quanh vị sư cô. Theo đó, trên người tất cả vết nhơ trắng vàng được dẹp bỏ, trong lòng tạp niệm cũng hoàn toàn dẹp đi, trở lại trạng thái bình tĩnh, lạnh lùng.

Sư cô ngẩng đầu lên, hai mắt không hiện cảm xúc nào, hai mắt nhìn nam tử, băng lãnh hỏi: "Người là ai, từ đâu đến, người có mục đích gì?"

Người nam tử nghe sư cô hỏi, hẩn quay qua nhìn nàng, vẫn là câu nói lúc trước, lắc đầu nói: "Ta nói rồi, ta không nhớ gì cả."

Sư cô nghe vậy nhúu mày, nam tử lời nói, bên trong thật sự không chứa chút nào nói dối, nhưng có khả năng là hăn giả khùng điên để trà trộn vào chùa...

Vừa nghĩ vậy, hai mắt nàng càng lạnh lên, nhìn nam tử nói: "Vậy ta sẽ đọc ký ức người."

Dứt lời, không chờ mọi người ở đây phản ứng, nàng hai tay chấp lại, niệm một câu phật hiệu: "A di đà phật!"

Theo câu phật hiệu vừa dứt, một luồng sáng từ trong thân thể nàng bay ra, bắn vào đầu lâu người nam tử.

Ánh sáng này nhìn hình dáng giống như đúc vị sư cô kia, đây cũng chính là một phần nhỏ linh hồn phân thân ra.

...

Một mảnh tối đen, sư cô ở dạng linh hồn tự do chu du ở bên trong.

"Chẳng lẽ hăn thật sự mất trí nhớ?"

Nhìn trong thức hải ngoài trừ một mảnh đen tối thì không còn gì, sư cô nhúu mày lại, nghĩ ngợi.

Tại thời khắc này, biến cố xảy ra.

"Là ai?"

Giọng nói lạnh lẽo như từ cửu u địa ngục vang lên, khiến người không rét mà run.

Âm thanh như xuyên qua vạn cổ, xuyên qua trường hà, cổ lão mà kinh khủng, khiến cho thiên địa sinh linh vì đó mà sợ hãi, run rẩy.

"A!" Sư cô vừa nghe âm thanh này, nàng hét thảm một tiếng, thần hồn trong nháy mắt tán loạn nổ nát.

Sâu nhất bên trong thức hải, có hơn 12 cánh cửa màu đen khác nhau, mỗi cánh cửa đều khắc một chữ phạm, mà những cánh cửa này đều đóng chặt lại, tựa như đang phong ấn gì đó.

Một trong cánh cửa trong đó mở ra, trên cánh cửa vừa mở cho khắc một chữ: Âm

Cánh cửa mở ra, lộ ra bên trong một mảnh hắc ám, một cái bóng dáng đang ngồi xếp bằng.

Bóng dáng lẳng lặng ngồi đó, nhưng mặc dù chỉ là ngồi, nhưng khiến người có cảm giác hoang mang, lo sợ, kinh hoàng, tựa như hẳn là một tôn kinh khủng nhất tồn tại trong thiên địa.

Hẳn ngồi đó, giống như lão tăng nhập định, bình tĩnh, trấn định, tựa như hẳn mãi mãi cũng là ngồi nơi đó

Xung quanh hẳn thả ra khí tức hắc ám đáng sợ, tựa như hẳn chính là hắc ám, hắc ám chính là hẳn, ánh sáng khi dính đến hắc ám đều phải nhanh chóng bị hắc ám này nuốt chửng.

Tựa hồ hắc ám này chính là cội nguồn của toàn bộ hắc ám, không tà ác nhưng đầy tính hủy diệt.

Tại thời khắc này, đôi mắt hẳn mở ra, đó là đôi hắc ám đến không thể hắc ám hơn, đôi mắt này tựa như có thể nhìn xuyên cửu thiên thập địa, không gì có thể giấu được đôi mắt hẳn.

Bên trong cái hắc ám nhãn kia, một cái nhìn của nó liền là có thể trong nháy mắt nuốt chửng lấy linh hồn người khác, đôi mắt lạnh lùng, vô tình, tràn đầy hắc ám quang mang.

....

Bên ngoài.

"Phốc!"

Sư cô phun ra ngụm máu, sắc mặt trắng bệch không còn chút máu, lui ra xa vài bước, hai mắt sợ hãi nhìn lấy nam tử.

Mà khi này, hai đệ tử thấy sư phụ phun ra ngụm máu sắc mặt trắng bệch, bọn hắn không khỏi lo lắng.

"Người là ai, từ đâu đến!" Sư cô như con mèo bị cắt chim đồng dạng, sắc mặt nàng đột nhiên trở nên dữ tợn, hai mắt nhìn chăm chăm nam tử trước mắt, gào thét hỏi.

Sau đó nàng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, nhìn qua hai tên đệ tử ở sau, gào lên: "Các người nhanh chóng chạy, người nam nhân này rất nguy hiểm, cho dù sư thầy cũng không đối phó được người này...thậm chí có khả năng bị người trước mắt này giết!"

Hai người ni cô cùng hòa thượng nghe vậy, sắc mặt khó tin, cùng là thất thanh: "Cái gì!"

Khi này sư cô liếc qua nhìn tên nam tử, lúc này hẳn cả người khí tức hiên lạnh, từ bi đột nhiên biến mất, thay vào đó là xung quanh màu đen tối, băng lãnh, kỳ dị, đôi mắt sáng như sao kia cũng tắt đi, thay vào đó là một mảnh hắc ám.

"Nhanh rời đi, nếu không không còn kịp!" Sư cô thấy tình hình ngày càng không xong, nàng nhanh chóng thúc giục hai người.

"Đi thôi sư muội." Hòa thượng lấy lại tinh thần trước, một tay bắt lấy vai ni cô nói.

"Nhưng mà sư phụ..." tiểu ni cô lo lắng nhìn sư phụ, có chút không muốn bỏ.

"Chúng ta ở lại đây không làm được gì, mà còn tăng thêm gánh nặng cho sư phụ, đi thôi, đi báo tin cho sư thầy đến giúp sư phụ..." hòa thượng kiên nhẫn, nhỏ giọng giải thích cho nàng hiểu.

Tiểu ni cô cuối cùng gật đầu, sau đó cùng hòa thượng nhanh chóng chạy đi...

...

Sư cô quay lại nhìn tên nam tử, thần sắc ngưng trọng, hai tay chấp lại với nhau, miệng liên tục niệm gì đó vô cùng nhỏ.

"Thần Phật giáng lâm, xua tan hắc ám, cứu rỗi thế gian!"

Theo nàng câu niệm rơi xuống, một luồng sáng từ trên trời giáng xuống, chiếu thẳng vào người sư cô.

"Ong--!"

Ánh sáng từ trên người sư cô hiện ra, chiếu rọi bốn phương, xua tan đi toàn bộ hắc ám.

Giữa trán sư cô chợt hiện ra một cái hình thái hoa sen nở rộ, hình hoa sen này rất mờ nhạt, giống như nét vẽ sơ sài.

Khi này trong cơ thể sư cô toàn bộ linh lực biến chất, trở thành phật lực, thứ tinh khiết nhất thế gian.

Đây chính là mượn sức mạnh thiên địa thần phật, ngăn ngừa làm tăng sức mạnh bản thân mình, nhưng theo đó khi kết thúc, người sử dụng sẽ rơi vào trạng thái suy yếu toàn diện như người thường, phải nghỉ ngơi từ ba đến năm ngày mới hồi phục lại như cũ.

Mà nam tử bên kia hắc ám càng ngày càng nhiều, bắt đầu tràn ra phía ngoài.

Hắn ôm đầu, trong miệng hắn liên tục thì thào: "Ta là ai? Ta là ai, Ta là ai...."

Hắc ám từ người nam tử tràn ra thiên địa, trong nháy mắt thâm thấu xung quanh được điền.

Có thể lấy mắt thường thấy được, tất cả thảo được được trồng tại đây nhanh chóng héo rút đi, sau đó biến mất.

Từ khi hắc ám trên người nam tử tràn ra, mảnh đất xung quanh dần nhuộm thành một mảnh đen, mọi thứ sinh cơ trong mảnh đất này bắt đầu tàn lụi, mất đi sinh cơ, giống như một mảnh đất chết đồng dạng.

Sư cô nhìn mảnh được điền của chùa chỉ ngẩn ngui trong nửa ngày toàn bộ bị phá hủy, hai mắt đỏ lên, trong lòng càng phần hận tên nam tử kia.

"Chết đi tên yêu ma!"

Nàng yêu kiều thét lên một tiếng, không lo cái gì sát đạo, nghiệp nặng, nàng dùng toàn lực, hai tay ngưng tụ phật ấn, tạo ra một cái phật ấn khổng lồ, giã thiên cái địa đánh một chương về phía nam tử.

Phật ấn vừa ra, khiến hắc ám vừa tràn ra thiên địa trong nháy mắt tan rã, tựa như dù hắc ám dơ bẩn đến mấy cũng bị cái phật ấn này dễ dàng gột rửa.

Phật ấn đánh về phía nam tử, giống như không có chuyện gì xảy ra, không hoa lệ, không tiếng động ồn ào, không xuất hiện hình tượng nam tử bị đánh bay ra xa hay phun ra máu, cứ thế tự nhiên mà nhập vào cơ thể hắn.

"Đáng chết, chuyện gì xảy ra!?" Sư cô thấy cảnh này, nhin không được chửi tục một cái.

"Sư muội, chúng ta tới cứu người!"

Tại lúc này, một giọng nói già nua vang lên, theo đó có hơn 10 người xuất hiện, đi đầu là một vị sư già nua, mặc áo cà sa, thần sắc trang nghiêm, tay cầm trượng đi tới.

"Sư huynh, các sư tử, sư muội!" Sư cô quay lại, thấy đám người vui mừng kêu lên, nhìn đám người, nàng nói: "Nhanh, nhanh giết tên yêu ma này, tên này phá hủy toàn bộ được điền của chúng ta!"

Vừa nói, nàng phẫn hận chỉ tay vào người nam tử nói.

Vị sư già đi trước, hắt đánh giá nam tử một lát, sau đó quay lại nhìn mọi người, nói: "Tốt, mọi người bày trận A La Môn, đem tên yêu ma này giết đi, cứu độ chúng sanh, nhớ kỹ, phải là dùng toàn lực, không được khinh thường, dù chỉ một chút!"

"Vâng sư huynh!" Đám người cung kính vâng dạ, sau đó nhanh chóng chia ra các phương hướng khác nhau, hình thành một cái trận địa, đứng bao vây nam tử.

Vị sư già đứng tại giữa, chủ trì trận pháp.

"A mô la bát la ha môn na ha ri a!"

Đám người cùng lúc chấp tay lại, trong miệng bọn họ phát ra phạm âm vang vọng thiên địa. Cùng lúc đó, hào quang sáng chói, hình thành trận cầu bao vây nam tử.

Một cái bàn tay màu vàng từ phía trên thiên khung bỗng nhiên xuất hiện.

Bàn tay này vừa hiện, một luồng sức mạnh phô thiên cái địa ép tới, trường hà nát, luân hồi hiện, nhật nguyệt chìm nổi, thiên địa biến sắc, chúng sinh run rẩy.

Tại bàn tay này vừa hiện ra, tất cả người tại đại thiên thế giới cùng lúc ngẩng đầu lên, nhìn về bàn tay, trong mắt hiện lên sợ hãi, trong lòng bọn hắn cùng xuất hiện một ý nghĩ: "Là ai cả gan chọc giận người phật giới!"

...

Nằm sâu xa nhất hư không bên trong, một đôi mắt mở ra, tại một khắc này, theo đôi mắt mở, thời không bể vỡ, cửu thiên thập địa nát tan, sinh linh run rẩy, tựa như đôi mắt này là chính là đôi mắt chúa tể vạn vật, có thể tùy ý một ý niệm dễ dàng giết chết ngàn vạn sinh linh trong nháy mắt.

"Giết!"

Một tiếng giết vang vọng thiên địa, thời không biến sắc, hư không nát tan, ánh sáng từ đôi mắt bắn ra, bay về hư không, không biết ánh sáng bắn tới nơi nào.

....

"Chịu chết đi yêu nghiệt!" Đám nhà sư cùng lúc hét lên một tiếng, theo đó, bàn tay khổng lồ từ thiên khung lấy tư thế đè người bay xuống.

"Ầm ầm ầm"

Bàn tay vàng khổng lồ như cái máy khoan, vang lên âm thanh rung tai nhức óc, theo đó chậm rãi bay xuống.

Mà nam tử đứng bên trong trận như không biết gì, hắn cứ hai tay ôm đầu, run rẩy lắp bắp nói: "Ta là ai? Ta là ai....."

Tại thời khắc này, một vết sáng phá không bay ra, bắn vào bàn tay khổng lồ màu vàng kia.

"Rắc!"

Theo âm thanh nứt toác vang lên, trên bàn tay vàng khổng lồ xuất hiện từng khe nứt ra, sau một giây, bàn tay "Ầm!" một tiếng, toàn bộ bàn tay khổng lồ nổ nát bầy, hóa thành đám bột phấn màu vàng, rơi rụng trong không trung.

"Phốc."

Đám nhà sư chưa kịp ăn mừng, liền từ trong miệng phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, cả thân thể lung la lung lay tựa như chỉ cần một cái búng tay, cả thân thể bọn hăn liền ngã xuống.

Trận pháp bao vây nam tử mờ đi, không dấu vết biến mất.

"Cái gì, chuyện gì đang diễn ra!"

Đám nhà sư ngơ ngác nhìn nhau, không ai hiểu chuyện gì đang diễn ra.

"Sư huynh làm sao bây giờ? Người này giống như có cường giả núp sau lưng bảo vệ hăn..." Một người trong đó nhìn vị sư già hỏi.

Vị sư già sắc mặt trắng bệch, đè ép thương thế trong cơ thể, thần sắc âm tình bất định tựa như khó có thể giải quyết chuyện này, hồi lâu sau trầm ngâm, hăn mở miệng hỏi: "Người này mất trí nhớ đúng chứ Liễu sư muội?"

Người gọi là Liễu sư muội, cũng là mỹ phụ sư cô khi nãy được nam tử "đặc biệt" cho uống sữa, nàng gật đầu nói: "Vâng sư huynh, từ ánh mắt đến lời nói, hăn đích thật là mất trí nhớ."

Lão sư già nghe vậy trầm ngâm một hồi, như tự nói: "Vậy tại sao tên cường giả ở sau bảo vệ hăn lại không đem hăn về? Chẳng lẽ có ẩn khúc gì đó? Hay là có kẻ thù đuổi giết hăn?"

Liễu Như Ân gật đầu nói: "Chắc có lẽ vậy sư huynh, ta nhìn hăn thật sự bị mất trí nhớ, ta đoán rằng, có thể là hăn bị kẻ thù đánh vào đầu, gây nên

mất trí nhớ tạm thời..."

Lão sư già gật đầu, hơi suy nghĩ tí, hai mắt hần bỗng nhiên sáng lên, nói: "Hay là chúng ta tạm thời thu nhận hẳn."

"Thu nhận?" Đám sư ngấn người ra, trầm miệng một lời nói.

Lão sư già gật đầu, vuốt vuốt râu cười nói: "Đúng chính là thu nhận, không phải hẳn mất trí nhớ sao? Chỉ cần chúng ta sắp xếp cho hẳn một chỗ riêng biệt, cách ly thế giới bên ngoài liền là vô cùng an toàn... Hơn nữa sắp ba năm tới là phật lễ diễn ra..."

Nói tới đây, đám người xung quanh dù không cần sư già nói tiếp, cũng hiểu hẳn nói gì.

"Sư huynh, ta không đồng ý!"

Đám người nhìn nhau gật đầu, lúc này một âm thanh phản đối vang lên.

Nhìn lại, người nói ra không ai khác chính là Liễu Như Ân.

Vị sư già nhíu mày lại, trầm giọng hỏi: "Liễu sư muội còn có vấn đề gì?"

Liễu Như Ân sắc mặt giận dữ, lạnh giọng nói: "Xin lỗi sư huynh vì đã chen ngang, nhưng hẳn hủy được đền chúng ta, phải biết được đền là chúng ta huynh muội khổ cực, tích góp mấy trăm năm mới thành, mà bây giờ lại hủy trong tay hẳn, chẳng lẽ liền như vậy dễ dàng tha thứ cho hẳn sao?"

Nghe Liễu Như Ân nói vậy, đám người cảm thấy có lý, một người khác đứng ra phụ họa nói: "Sư tỷ nói đúng, chuyện này không thể dễ dàng bỏ qua được."

"Đúng đúng, ít nhất phải bắt cường giả sau lưng hẳn bồi thường, nếu không đừng hòng!"

"Phải, chúng ta dù là phật môn, nhưng không phải loại chó mèo như vậy đề lên đầu, xin mời sư huynh suy nghĩ lại..."

Đám người bắt đầu lên tiếng phụ họa.

Chưa dừng lại đó, Liễu Như Ân thần sắc băng lãnh, nói tiếp: "Hơn nữa, nếu tới khi luận phật thì sao đây? Nếu hãn không biết gì vào đó nói linh tinh, thì khi đó đám người kia sẽ cười vào mặt chúng ta, danh dự của chúng ta sẽ đi hết!"

Sư già hơi trầm ngâm, hai mắt đục ngầu quét nhìn đám người, hãn tăng tăng thở dài, nói: "Vấn đề thứ nhất, vậy các người muốn sao? Giết hãn? Phải biết có cường giả sau lưng bảo vệ hãn, bồi thường? Các người là đang mơ à? Nhìn đi, trận pháp chúng ta bày ra như vậy còn dễ dàng bị phá."

"Nếu như người sau lưng nổi giận lên, chỉ cần hãn nhẹ nhàng phất tay một cái thôi, trong giây lát cả cái chùa nhỏ này sẽ biến mất chứ đừng nói gì đến bồi hay không bồi thường!"

Lão sư già nói tới đây hơi dừng lại, nuốt nước miếng một cái cho đỡ khô họng, rồi nói tiếp: "Vấn đề thứ hai, chính là khi này chúng ta ra tay giết tên nam tử kia, tại sao tên cường giả kia không giết chết chúng ta cho rồi?"

"Bên trong có hai ẩn ý: một, chính là cảnh cáo chúng ta không được xúc phạm tới hãn"

"Thứ hai, cũng là quan trọng nhất, chính là "thu nhận hãn"."

"Phật luận, tại trong chùa chúng ta có đá trắc thí về ngộ tính cùng phật tính không phải sao? Ta nhìn thấy tướng nam tử này thiên về phật hơn là tà ma ngoại đạo, hơn nữa càng có cường giả kinh khủng sau lưng bảo vệ hãn, những người như vậy nhiều phần là thiên phú hoặc huyết mạch đạt đến trình độ thiên tài tuyệt đỉnh..."

"Khi trắc thí ra, nếu hãn thật sự có ngộ tính cao thì chúng ta sẽ dạy hãn...còn nếu không sẽ để hãn một chỗ yên tĩnh, cho đến khi hãn khôi phục trí nhớ mới thôi, lúc đó chắc chắn hãn sẽ quay lại trả ơn chúng ta....Các người coi đây như là một việc công đức vô lượng đi."

Lão sư già hơi dừng lại, nói tiếp: "Hơn nửa về phần phá hủy được điền, ta thấy là hãn không phải là cố ý, mà chỉ vô tình gây ra"

Nói tới đây, hãn chỉ tay vào nam tử, nói: "các người xem hãn mất trí nhớ, hơn nửa còn đang trong trạng thái điên điên khùng khùng kia..."

"Chúng ta là con phật, là lấy từ bi độ chúng sanh chứ không phải là lấy hận thù để độ, các người hiểu ta nói? Hơn nửa @&*\$@&\$*...."

Đám người nghe thuyết giảng của vị sư huynh này mặt một mảnh đen, hai tai mà muốn lên thiên, theo bản năng cùng nhau gật đầu không nói gì, nếu không chắc phải nghe vị sư huynh này giảng tới sáng mai.

Liễu Như Ân muốn nói gì đó, nhưng không thể nói được, chỉ là trong lòng hận hận thêm thôi, nhất là việc khi nãy khiến nàng "uống" thứ dơ bẩn kia, nhưng cũng may là việc này chỉ có hai đệ tử biết, nếu không...

"Ầm!"

Tiếng động vô cùng lớn, như có vật gì nặng nề rớt xuống, đám sư cùng lúc quay đầu, nhìn sang, nam tử đứng tại đại trận lúc này bỗng nhiên ngã xuống đất, hai mắt nhắm nghiền, có dấu hiệu bất tỉnh nhân sự.

"Người đi kiểm tra hãn xem."

Đám sư đầu đầy chấm hỏi, vị sư già kêu một người đi kiểm tra.

Người kia gật đầu đi tới kiểm tra, tay đặt lên ngực nam tử, một phút sau, hãn thu tay lại, sắc mặt có chút đen, trở về nói: "Thưa sư huynh, hãn

là...đang ngủ."

Rốt cục, đám người vừa nghe vậy, không giữ vững phong độ nhà sư nữa, cả đám cùng lúc ngã ngửa xuống đất...

"Phốc phốc phốc phốc" Khi này vết thương trong cơ thể tái phát, bọn hăn nhin không được phun ra từng ngụm máu.

"Vậy mà tại lúc này ngủ?"

(còn tiếp)

...

P/s: Tối tiếp,

-Các vấn đề như NTR hay là SM gì đó, có nhiều ng đọc hỏi, Mình đã nói rồi mình sẽ đi con đường CHÍNH ĐẠO.

-Còn Vợ Con của main thì mình có sắp xếp nhé, giải thích cho từng ng mệt quá.

Còn về cảnh Mị Yểm rồi đi, phần này mình có sắp xếp rồi, nên mọi người đừng lo lắng.....!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Đập Đầu Bể Tường

Chùa xá, một nơi để nghỉ riêng biệt cho hành khách đến nghỉ ngơi khi mệt, bình thường ở đây rất đông đúc náo nhiệt, nhưng bây giờ vô cùng tĩnh lặng, yên ắng.

Phía bên ngoài phòng, khi này đã đứng đầy người.

Trên mặt tường người đều có vẽ bức bội.

Liễu Như Ân nhìn Cát Lâm, cũng chính là vị sư già kia, nàng bức bội nói: "Sư huynh, tên này là người hay heo vậy, từ đó đến giờ hắn đã ngủ hơn nửa năm rồi còn chưa thức dậy, không ăn, không ỉa, không đái mà vẫn có thể vô sự ngủ, thật sự đáng sợ."

Nói tới đây, nàng cũng cảm thấy có chút khâm phục người này.

Nhớ tới mỗi ngày tự mình đi đến đưa đồ ăn cho hắn,

vào phòng liền chỉ thấy cảnh tên nam nhân kia ngủ khò khò như heo...

Đám người nghe vậy đều nở nụ cười thiện chí, Cát Lâm cười một hồi, hắn mở miệng nói: "Người kia mặc dù ta chưa kiểm tra hắn, nhưng có thể do thể chất đặc thù, cho nên cần ngủ nhiều đến vậy, hiện tại ta nghĩ hắn chắc đã ngủ đủ rồi, là lúc đến đánh thức hắn, kiểm tra thiên phú cùng cho hắn học Phật luận thôi."

Cát Lâm nói xong, hắn dẫn đầu mở cửa đi vào phòng, đoàn người phía sau đi sát theo.

"Khò khò...zzzz"

"Khò khò...zzzz"

"Khò khò...zzzz"

Bên trong phòng, một nam tử ăn mặc đơn sơ nằm trên giường, từng tiếng ngáy khò khò vô cùng to từ miệng hắn phát ra.

Cát Lâm đi đến giường, nhìn nam tử ngủ, hắn lớn tiếng nói: "Vị thí chủ này tới giờ dậy rồi, thức dậy đi nào!"

Nói xong, nhìn tên nam tử...

5 phút...

10 phút....

"Khò khò...zzzz"

"Khò khò...zzzz"

"Khò khò...zzzz"

Nam tử không có bất kỳ động tĩnh, vẫn là tiếng ngáy khò khò như heo từ miệng hắn phát ra.

Cát Lâm sắc mặt có chút đen, nói một câu: "Bần tăng xin mạo phạm thí chủ!"

Nói xong, hắn đem cây trượng trên tay đập thật mạnh vào bụng tên nam tử.

"Rắc!" Âm thanh nứt bể từ đầu trượng vang lên, nghe âm thanh này Cát Lâm nhìn lại, chỉ thấy đầu trượng đập vào bụng nam tử xong, xuất hiện từng vết rách chằng chịt, các vết rách trong tức tắc lan ra toàn bộ phần thân.

"A cây trượng của ta!" Cát Lâm thấy cây trượng yêu quý của mình toàn thân nứt ra, thần sắc muốn khóc, vội vàng cầm lại, đem trượng ôm vào lòng.

"Rắc!" Tiếng rắc lại lần nữa vang lên, chỉ thấy toàn thân cây trượng bể ra, hóa thành thành từng mảnh vụn nhỏ, rời rạc rơi xuống đất.

"Không!!!!" Cát Lâm sắc mặt một mảnh xanh nhìn đám vụn dưới đất.

Từ cơ thể hắn bắt đầu trào ra từng luồng sát khí màu đỏ như muốn ngưng thực chất.

"Sư huynh bình tĩnh, đừng manh động, phạt là từ bi, cho dù có tức giận đến đâu cũng không thể giết người."

Đám người ở sau thấy cảnh này có chút kinh ngạc, lại nhìn biểu tình muốn giết người của Cát Lâm, không nghĩ đến một người như hắn mấy ngàn năm mặt không đổi sắc, bình bình, tĩnh tĩnh, ăn nói khí hòa, hôm nay lại là một mặt muốn giết người.

Càng không nghĩ đến là cây trượng kia thế mà bị nứt vỡ ra, phải biết cây trượng này chính là từ những vật liệu hiếm có rèn đúc làm nên, đẳng cấp tương đương với Huyền Binh Chân Khí.

Trải qua 10.000 năm, sau tai kiếp lúc trước, đại thiên thế giới hoàn toàn thay đổi, có thể nói là biến chất.

Trong đó có các thế lực, tựa như các siêu cấp thế lực: Vô Tận Hỏa Vực, Thiên Nhân Cục, Võ Cảnh... cùng hơn ngàn vạn thế lực khác nhau, truyền thừa khác nhau bởi vì tai kiếp 10.000 năm trước mà trọng thương nguyên khí nặng nề, dẫn tới ngày càng suy yếu, và toàn bộ biến mất.

Bên cạnh một số thế lực biến mất thì cũng có một số thế lực khác mọc lên như nấm.

Mà thay đổi nhất, chính là tất cả cảnh giới tại đây, trong đó có luyện được, luyện binh, cảnh giới tu luyện, cả ba đều thay đổi, rõ ràng cùng ngắn gọn hơn.

Cảnh giới người tu luyện:

-Linh Lực Cảnh

-Diễn Đạo Cảnh

-Khai Đạo Cảnh.

-Đại Hiên.

-Chân Tiên.

-Tiên Vương.

-Tiên Đế.

Binh khí:

-Bảo Binh Chân Khí = tương đương Đại Hiên.

-Huyền Binh Chân Khí = tương đương Chân Tiên

-Đại Đạo Chân Khí = tương đương Tiên Vương

-Tiên Đế Chân Khí = tương đương Tiên Đế

...

Cát Lâm thở phì phò, sau đó đột nhiên hắt quay lại, nhìn mọi người nở nụ cười hiền lành, lắc đầu nói: "Ha ha, ta chỉ giả bộ thôi, ta không tiếc nuôi mất một cái Huyền Binh Chân Khí, mà ta chỉ tiếc nuôi chính là một người bạn già luôn theo ta mấy ngàn năm."

"Hóa ra vậy" Mọi người cùng lúc thở phào nhẹ nhõm.

Cát Lâm quay qua nhìn nam tử nằm trên giường, hẩn nhứu mày lại, nhìn về Liễu Như Ân hỏi: "Người lần đầu tiên đánh thức hẩn bằng cách nào?"

Liễu Như Ân nghe Cát Lâm hỏi, nàng còn nhớ rõ như in việc hôm ấy, sắc mặt hơi đỏ lên, âm thanh có chút lạnh lùng, nói: "Thưa sư huynh, muội khi đó dùng thuật siêu độ người chết, hơn nửa khi đó..."

Liễu Như Ân còn chưa nói hết, lúc này Cát Lâm đã hai tay chấp lại với nhau, miệng hẩn lẩm nhẩm niệm gì đó. Một giây sau, luồng hào quang mềm mại nhu hòa từ trong thân thể hẩn hiện ra, luồng hào quang bắn vào người thanh niên đang nằm trên giường.

"Phốc!"

Ở tại mọi người còn chưa kịp phản ứng, khi này jj tên nam tử đang nằm trên giường lại lần nữa cao ngạo dựng đứng lên, jj kinh khủng đến nỗi có thể xuyên phá mà ra, đục ra một cái lỗ hổng nhỏ ở giữa quần, từ bên trong lỗ hổng vươn lên một cái đại chuối trắng, sau đó từ đầu chuối bắn ra một dòng nước vàng óng ánh, dòng nước bay theo độ cong bắn chính xác vào đầu từng người.

Trên đầu, mặt đám người đều phát ra mùi khai khai, thậm chí có người xui xẻo bị dòng nước bắn vào miệng hoặc mắt.

Đám người: "..."

"A ghê quá! Khai quá!"

"Mẹ ơi, gì đây, không phải là nước ***?"

"Phật tâm bắn, Phật tâm bắn, mô Phật!!!"

"Mô Phật, thiện tai thiện tai, con ngàn vạn tạ lỗi Phật trên cao..."

Bọn người như bị điên, cuồng loạn la toáng lên, tựa như cha mẹ chết không bằng.

Liễu Như Ân giống như đã đoán được cảnh này, bởi vì nàng là người trước tiên chạy ra xa.

"Ha ha ha ha..."

Đứng ở đằng xa, Liễu Như Ân nhìn từng người huynh muội bị "nước vàng" xịt vào mặt, rốt cục giữ không được phong độ sư cô, nàng cười thật lớn, đôi ngực ở phía trước liên tục lắc lư, nhìn vô cùng khiêu gợi.

Đám người nghe tiếng cười mới dừng lại, bọn hắc mặt lúc xanh, lúc đỏ, lúc trắng, sau đó cùng lúc nhìn về Liễu Như Ân, giống như đang nói "Người biết trước, tại sao không nói sớm? Chẳng lẽ người muốn hại chúng ta?"

Liễu Như Ân thấy mọi người nhìn mình với ánh mắt muốn giết người, nàng vẻ mặt vô tội, cười nói: "Cái này tại sư huynh Cát Lâm, ta khi nãy còn chưa nói hết nha, các người có thể làm chứng..."

"..."

Đám người một hồi trầm mặc, không nói được câu nào, vị sư huynh Cát Lâm sắc mặt đỏ lên, trong mắt vô cùng bối rối.

"Các người là ai?"

Vào lúc này, một giọng nói lười biếng, trong âm thanh còn mang theo mang máng buồn ngủ vang lên.

Nghe giọng nói này, mọi người cùng nhau quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy người nam tử đã tỉnh dậy, hắc ngời trên giường, hai mắt nhắm nghiền, nhưng đầu lại quay hướng đám người, giống như cho dù hai mắt

hắn có nhắm lại vẫn có thể thấy rõ như bình thường vậy.

Cát Lâm không trả lời hắn, quay qua nhìn Liễu Huệ Ân, nói: "Liều sư muội, chúng ta đi thay đồ trước, người dẫn vị thí chủ này đi đến nơi trắc thí trước đi, một lát nữa chúng ta đến."

Liều Huệ Ân gật đầu, nói: "Vâng, mọi người đi trước đi."

Đám người gật đầu, sau đó nhanh chóng bước ra khỏi phòng, tựa như không muốn ở tại đây thêm một khắc nào nữa...

Bọn hắn hiện tại không có mặt mũi để gặp người, hơn nửa trên mặt còn dính nước kia phải nhanh chóng đi rửa, nếu không thật sự phật tâm bọn hắn bị vấy bẩn...

Liều Như Ân nhìn đám người chạy đi, không khỏi che miệng cười, sau đó nàng quay qua nhìn tên nam tử trên giường, nói: "Người đã tỉnh?"

Nam tử gật đầu, cười nói: "Đúng, ta đã tỉnh, chỉ là cảm thấy vô cùng buồn ngủ, lúc này ta có cảm giác muốn đi ngủ tiếp."

Liều Như Ân thấy nụ cười của hắn, nàng ngấn cả người, hồi lâu sau mới lấy lại tinh thần, vội vàng dời mắt sang chỗ khác, nói: "Người hiện tại không được ngủ, nhanh theo ta đi đến nơi trắc thí phật tâm."

"Nhưng ta hiện tại cảm thấy rất buồn ngủ..." Nam tử nghe vậy, hắn ngáp một cái, lười biếng nói.

Nói xong, cả người nam tử lung lay, tựa như hắn thật sự muốn ngã xuống nằm ngủ tiếp.

Liều Như Ân nghe hắn nói càng gấp hơn, nhanh chóng chạy tới bên cạnh hắn, tay bắt lên vai hắn lắc lắc, la lên: "Người không được ngủ, nhanh chóng đi trắc thí, các vị huynh muội ta còn chờ!"

Liễu Như Ân tay lắc vai hắn, tên nam tử cái không biết là hắn vô tình hay cố ý, chỉ thấy cả khuôn mặt ngả trái, ngả phải, cuối cùng ngả vào nơi ngực phía trước của nàng.

"A!"

Liễu Như Ân ngây ra, cảm nhận nơi ngực như có cái gì đó đang chà chà vào, cùng trong lòng xuất hiện một chút cảm giác kỳ lạ.

Một giây sau Liễu Như Ân mới lấy lại tinh thần, nàng xấu hổ la lên một tiếng, theo bản năng lùi vài bước, hai tay che ngực mình, khuôn mặt nhanh chóng đỏ lên.

"Rầm!"

Bởi vì Liễu Như Ân lùi ra, cho nên không có thứ gì để giữ lại cái đầu nam tử, cả người hắn theo quán tính ngã về trước, đầu đập mạnh vào sàn nhà, phát ra một tiếng "rầm!" thật mạnh.

Liễu Như Ân thấy người nam tử đầu đập thật mạnh vào sàn nhà, trong lòng bản tính thiện lương của nàng hiện lên, thần sắc vô cùng lo lắng, vội vàng chạy tới muốn đỡ lấy hắn, nhưng lúc này biến cố xảy ra.

Chỉ thấy khi Liễu Như Ân chạy tới bên người nam tử, muốn hai tay đỡ hắn dậy, tại thời khắc này, bỗng nhiên tên nam tử ngóc đầu lên, lấy thế sét đánh không kịp trở tay, cả người hắn vươn lên, bởi vì lúc này Liễu Như Ân đứng phía trước đầu nam tử, hơn nửa nàng còn đứng rất gần, chỉ cách vài cen-ti-mét là tới.

Khi này đầu tên nam tử vươn dậy, đập ngay chỗ (" Y ") của nàng.

"Ah~~~~!"

Âm thanh yêu kiều đau đớn vang dội thiên địa, thậm chí ở phía xa xa ngoài ngàn mét người cũng có thể nghe thấy âm thanh này...

Nếu người thế kỷ 21 thấy vị nam tử này hành động, chắc hẳn liên không chút do dự nói ra: đây chính là trong truyền thuyết môn học thiếu lâm: Thiết Đầu Công...

Nhưng dường như vị nam tử này không phải dùng đầu để đập bể tường, mà dùng đầu để đập bể (" Y ")

Còn vị Liễu Như Ân bị đập bể kia, chắc là do cười trên nỗi đau người khác mà nhanh chóng nhận lấy quả báo, bị người đập bể chim chằng?

(G9)

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Chữa Chim Què Thành Chim Lành

"Ah~~~!"

Liễu Như Ân hét thảm một tiếng, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi từ trán liên tục đổ hột, chân quỳ xuống, hai tay nàng ôm lấy hạ thân rồi, miệng lẩm nhẩm:

"Chim...chim của ta..."

Sau đó cả người xụi lơ ngất xỉu...

"Bịch bịch bịch bịch."

Vài phút sau, khi đám sư nghe tiếng hét của Liễu Như Ân, bọn hăn đã nhanh chóng chạy tới.

Khi thấy Liễu Như Ân nằm trên sàn nhà, máu tươi từ dưới thân liên tục chảy ra, không cần Cát Lâm ra lệnh, hai, ba người sư cô nhanh chóng chạy tới, đem nàng khiêng đi...

Cát Lâm già nua đôi mắt hung dữ nhìn chăm chăm nam tử đứng trước mặt, hăn trầm giọng hỏi: "Người làm gì Liễu sư muội chúng ta?"

Nam tử hai mắt nhắm nghiền, hăn lắc đầu, lười biếng nói: "Ta không làm gì nàng."

Chỉ một câu ngắn gọn, khiến mọi người đều không hiểu hăn nói gì.

"Sư huynh, người này có thể bị thần kinh, tấn công sư tử rồi không nhớ gì thì sao? Chúng ta phải mau chóng đem hắn đuổi ra ngoài..."

"Sư muội nói đúng đấy, người này..."

"..."

Đám người bắt đầu ồn ào hẳn lên, đòi đuổi người nam tử kia ra ngoài.

"Im lặng!" Cát Lâm khí thế kinh khủng tỏa ra, đám người nhanh chóng im miệng.

Hắn nhìn đám người, trầm giọng nói: "Các người là còn nhớ những điều phật dạy? Nếu các người lại còn làm ra dạng như vậy một lần nữa, đừng trách ta vô tình, không nể tình huynh trưởng đuổi các người ra chùa."

Nghe Cát Lâm nói, đám người sợ tái mét, nhanh chóng nói: "Mô phật! Chúng ta biết sai, xin sư huynh từ bi, đừng đuổi chúng ta..."

....

Cát Lâm gật đầu không nói gì, coi như tha thứ cho bọn hắn, quay qua nhìn nam tử, nói: "Người đi theo ta."

Sau đó mặc kệ đám kia, quay người rời đi.

Người nam tử không chút do dự gật đầu, vẫn là hai mắt nhắm như cũ lại, đi theo sau hắn.

...

Căn phòng sơn tường trắng sạch sẽ, thanh nhã, bên trong trang trí rất đơn sơ, chỉ để vài cái giường nằm.

Cát Lâm bước vào phòng, hẩn nhìn về nằm trên giường Liễu Ân Như sắc mặt tái nhợt, sau đó quay qua nhìn vị Sư Cô thân hình mập mạp đứng trong phòng, hỏi: "Nàng thế nào? Ra sao?"

Vị sư cô mập mạp kia mặt mỡ rung rinh, cười khỗ nói: "Thưa sư huynh, Liễu Như Ân sư muội không sao, chỉ là..."

Cát Lâm nhú mày, trầm giọng: "Nói!"

Sư cô mập mạp gật đầu, thịt mỡ trên mặt càng rung hơn, nàng nói: "Thưa sư huynh, là cái nơi ấy của sư muội bể thành lỗ to, cũng may là chúng ta kịp thời phát hiện, nếu không nàng bởi vì máu chảy ra quá nhiều mà chết. Ta hiện tại đã tạm thời giá lại cho nàng, nên tạm thời an toàn, nhưng mà từ nay về sau sư muội chỉ có thể đi tiểu tiện bằng đường "cúc hoa", cái kia...bị phế a"

Nói xong, nàng nhin không được che miệng cười nhỏ, thịt mỡ trên má nàng càng rung hơn.

Đám người theo sau bước vào, vừa nghe vợ sư mập nói thế, bọn hẩn nhin không được sắc mặt đỏ lên.

Cát Lâm cũng là hơi đỏ, không nghĩ đến chỗ ấy của sư muội thế mà bị phế...hơn nữa khi đó chỉ có nàng cùng một nam tử trong phòng, chẳng lẽ hai người đã....

Đám người vừa nghĩ vậy, hai mắt bọn hẩn cùng lúc quái dị nhìn về nam tử tóc dài trẻ tuổi trong phòng.

Nam tử giống như không nghe thấy vị sư cô mập nói gì, vẫn là hai mắt nhắm lại, tựa như đang ngủ, mặt không đỏ, tim không nhảy, mặt không đổi sắc.

Chợt, lúc này chỉ nghe hắc mở miệng, lưỡi biếng nói: "Đây là do lỗi ta, đích thân ta sẽ chữa trị cho nàng."

Nói xong, mặc kệ đám người ánh mắt kinh ngạc, hắc tự nhiên đi tới bên cạnh giường đang nằm Liễu Như Ân, sau đó hai tay cuồn bạo xé quần nàng ra, bị nam tử xé, bên trong Liễu Như Ân lộ ra bên trong một mảnh rừng rậm màu đen...

Nam tử xé xong, hắc một ngón tay đút vào, à đừng nhầm đút vào chỗ kia, mà chính là đút vào miệng hắc, sau đó hắc nhả nước bọt lên ngón tay.

Nam tử đem ngón tay dính nước bọt đưa vào chỗ rừng rậm kia.

Đám người, kể cả Cát Lâm, nhìn một loạt hành động của nam tử mà ngây người, cho tới khi thấy nam tử đem ngón tay đút vào chỗ kia của Liễu Như Ân, bọn hắc mới lấy lại tinh thần, muốn chạy đến ngăn cản hành động của hắc nhưng đã muộn.

"Bọt bọt..."

Âm thanh nhộp nhệp xấu hổ vang lên...

"A, người làm gì sư muội ta tên ****!"

Cát Lâm lần này không giữ được bình tĩnh nữa, đối với hắc, được điền bị hủy có thể bỏ qua, cây trượng hủy, vẫn có thể tha thứ.

Nhưng Liễu sư muội bị nam tử kia thế mà đem ngón tay *** vào! Đây là chuyện dơ bẩn nhất, hủy hoại tâm nhất sư muội hắc, hắc không thể bỏ qua!

Nếu hắc hiện tại mà biết lúc trước Liễu sư muội bị tên nam tử này cho uống "sữa" no nê, chắc chắn hắc bây giờ đã nổi điên lên, không chút do dự bỏ phật lập đao, đi đồ sát tên súc sinh này!!!

"Ah..."

Âm thanh yêu kiều rên lên, nghe âm thanh, mọi người quay đầu nhìn lại, Liễu Như Ân lúc nàng tỉnh lại, thậm chí sắc mặt vô cùng hồng hào...

Bà sư cô mập thấy Liễu Như Ân tỉnh, nàng vội vàng đuổi mọi người ra ngoài,:" Mọi người làm phiền đi ra ngoài, ta muốn kiểm tra lại Liễu muội sức khỏe."

Đám người gật đầu đi ra.

...

5 phút sau

"Kẹt—kẹt"

Cửa mở ra, bà sư mập hai mắt kỳ dị nhìn về nam tử, rồi quay qua nhìn đám người, nói: "Sau một hồi ta kiểm tra, Liễu sư muội đã hoàn toàn khỏe, hơn nửa nơi ấy bị phế nhưng khi này đã "hoạt động" bình thường trở lại."

Đứng ngoài cửa, đám người nghe vậy, dùng hai mắt hoảng sợ nhìn về nam tử tuấn mỹ vẻ mặt lười biếng kia, bọn hắn ngàn vạn không nghĩ đến, một ngón tay, bọt nước miếng của người nam tử lại thần kỳ đến thế, trong chốc lát đem con chim bị què chữa trị thành con chim sống a...

"Người là làm thế nào được?" Một người nhin không được, nhìn nam tử hỏi thăm.

Nam tử kia như không nghe thấy, hẩn dựa vào tường, hai mắt nhắm lại, tựa như đang ngủ.

Thấy nam tử dáng vẻ đang ngủ, đám người nhìn nhau, biết hắn là không muốn nói, trên mặt không khỏi hiện lên nụ cười khổ.

Cát Lâm sắc mặt không còn âm trầm như trước, hẩn vui vẻ nhìn nam tử, cười nói: "Đi thôi, đi kiểm tra phạt phú của người..."

...

5 phút...

10 phút...

Cát Lâm thấy nam tử đứng đó không trả lời, mày nhíu lại, tự đi đến trước người nam tử, đặt tay lên ngực hắn, truyền linh lực vào kiểm tra.

1 phút sau.

Cát Lâm sắc mặt đen lại, quay qua nhìn đám người, cười khổ nói: "Hắn lại ngủ rồi, các người ai tới khiêng hắn đi."

Đám người nhìn nhau, trên mặt đều nở nụ cười khổ, bọn hắn có chút bó tay bó chân với nam tử này.

Trong cuộc đời bọn hắn lần đầu tiên gặp một người cực phẩm đến thế, có thể ngủ trong một năm mà không cần ăn uống.

Có thể dùng ngón tay cùng nước miếng để cứu lợn què thành lợn lành, à không, phải nói chính xác là cứu chim què thành chim lành.

...

"Để chúng ta." bốn vị hòa thượng xung phong giơ tay lên.

Cát Lâm gật đầu nói: "Tốt, bốn người các người khiêng hắn đi."

Bốn người đi đến, hai người trước, hai người ở sau, một người vác tay phải lên lưng, một người vác tay trái, một người vác chân trái, một người vác chân phải...

Vừa vác nam tử lên lưng, bốn người sắc mặt chuyển đổi, "Ầm" một tiếng, bốn người giống như bị cục đá nặng nề đè xuống, cả bốn người trong

chốc lát nặng nề ngã xuống đất.

"Chuyện gì xảy ra?" Cát Lâm kinh ngạc hỏi.

Bốn người hòa thượng bị nam tử đè phía trên người, sắc mặt đỏ lên, một người trong đó nói: "Tên này nặng quá, chúng ra khiêng lên không nổi..."

"Nặng?" Cát Lâm cùng đám người xung quanh nghe vậy vô cùng kinh ngạc.

Cát Lâm đi đến, hai tay bắt vào lưng nam tử, hắn muốn tự mình khiêng nam tử lên, nhưng vào lúc này, tên nam tử như một tòa núi sừng sững bất động không ngã, nặng nề như tòa núi lớn, cho dù cố thế nào vẫn là nằm im đó không dậy nổi.

"Lên!!!..." Hắn không tin mình không khiêng lên được một người, phật lực cuộn trào ra, trán nổi lên gân xanh, hai tay từng cái cọng xanh hiện lên.

"Lên..."

"Lên...."

Cát Lâm không biết nói từ "lên" bao nhiêu lần, dù có sử dụng bao nhiêu linh lực, nhưng vẫn như cũ không nhúc nhích được nam tử, dù chỉ một centi-mét.

Theo thời gian trôi qua, trên đầu hắn ngày càng nhiều mồ hôi, rốt cục chịu không nổi nữa, hắn bỏ cuộc.

Mà bên dưới bốn người hòa thượng bị nam tử đè, sắc mặt ngày càng đỏ, bọn hắn hiện tại có cảm giác cái lưng của mình muốn gãy ra rồi.

"Hít hà....người này là người hay quái vật" Đám người kinh sợ nhìn xem Cát Lâm không nhúc nhích được tên nam tử dù chỉ một chút, không khỏi hít một hơi lạnh.

Phải biết Cát Lâm cảnh giới Hộ Pháp, cũng là tương đương với cảnh giới tu tiên Khai Đạo cảnh.

Cát Lâm sắc mặt trắng bệch, cả người đầy mồ hôi, vô vọng ngồi dưới đất, hai tay khô khốc liên tục run rẩy.

Ngồi nghỉ ngơi một lát, Cát Lâm đứng lên, nhìn phía dưới bốn vị hòa thượng mặt ngày càng đỏ, có dấu hiệu chuyển thành tím, quay qua đám người quát: "Nhanh, kêu thêm nhiều người đến đây, đem thêm cái kiệu để khiêng hẩn, không là bốn vị sư đệ bị hẩn đè chết."

"Vâng sư huynh." Đám người vội vàng đi kêu thêm, trong chốc lát hơn 50 vị hòa thượng trung niên đi tới, còn có mang theo một cái kiệu lớn.

Thấy bọn người tới, Cát Lâm thúc giục: "Nhanh lên, đem tên tên khiêng lên." Nói xong, hẩn đi trước.

Đám người gập đầu theo sau, trong cơ thể vận chuyển Phật lực.

Luồng sáng chói từ cơ thể bọn hẩn bắn ra, chiếu sáng tứ phương bát hướng.

Ánh sáng này tụ tập lại, lập tức thế giới xung quanh như được gột rửa, không khí trong lành, mát mẻ hơn, khiến người hít vào cảm thấy cả người sáng khoái.

"Lên!!!!"

Tiếng hét rung trời, hơn 50 người cùng lúc vận chuyển Phật lực, cái trán nổi lên gân xanh.

"Ầm!"

Đông đúc Phật lực bao vây thân thể nam tử, đưa hẩn lên cao đem vào kiệu.

Làm xong, đám người thở phào một hơi, đầu ai nấy đều đổ mồ hôi hột.

"Tốt rồi mọi người, khiêng kiệu lên nào, đi tới kiểm trắc phật tâm." Cát Lâm thở phào, nở nụ cười nói.

"Vâng." Sau đó hơn 50 người trai tráng hòa thượng gồng mình khiêng lên, nhờ có kiệu, cho nên giảm nhẹ gánh nặng tên nam tử hơn nhiều.

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Phật Chủ

Đám người cực khổ đem Minh Hạo vào đại sảnh, đặt kiệu xuống dưới đất.

Đại sảnh này vô cùng đặc biệt, xung quanh trang bị từng chiếc gương khổng lồ phản chiếu mọi vật xung quanh, ở chính giữa là một cây cột màu vàng khổng lồ.

Những chiếc gương này không phải là gương bình thường, mà chính là loại pháp bảo đặc biệt, dùng để trắc thí, soi nội tâm của người đó.

Còn cây cột kia chính là đưa ra kết quả trắc thí tâm phật.

Trắc thí tâm phật, tên như ý nghĩa, là một người tâm càng hướng về phật, đối với phật môn càng lĩnh ngộ cao.

Phật giới chính là chú trọng nhất một chữ: Tâm, tâm càng thuần, càng hướng về phật, càng đối với phật môn càng có duyên.

Nhưng tâm ở đây vô cùng khó, phải biết lòng người ai cũng có thất tình lục dục, dù là tiên đế đi nữa vẫn còn có cái Tâm ở đó.

Tâm lo lắng, tâm tham lam, tâm sân si, tâm cầu đạo...

Rất nhiều loại tâm, nhưng để muốn đến với phật giới, phải trăm tất cả tâm ô uế đó mới có thể chứng phật vĩnh sinh.

Nó còn gọi là Tâm phật, không màng danh lợi chỉ màng cứu độ chúng sinh.

...

"Tới rồi?" Minh Hạo ngồi trong kiệu, buồn ngủ ngáp một cái, lười biếng hỏi.

"Chẳng lẽ hăn giả vờ ngủ để chúng ta khiêng hăn tới?"

Đám người sắc mặt đen lại nghĩ.

Cát Lâm ho khan khặc khặc một tiếng, nhìn Minh Hạo, nói: "Người tỉnh? Nhanh tới cây cột đó, đặt tay vào cột, truyền linh lực vào." hăn nhanh chóng chỉ cây cột, nếu không sợ lát nữa tên này "ngủ" tiếp thì phiền phức.

Phật tâm phân ra làm 5 cấp độ:

-Tâm Chúng Sinh

Đây là loại tâm chúng sinh, sống vì chúng sinh, chết vì chúng sinh, độ vì chúng sinh, nhưng tâm này còn chưa vững chắc, dễ dàng thay đổi.

-Tâm Từ Bi

Đây là loại tâm thiện lương, luôn giúp đỡ người khác, tin vào nhân quả phật pháp.

-Tâm Hướng Phật

Đây là tâm hướng phật, bên trong chỉ có phật pháp không nhiễm bụi trần, luôn lấy độ làm chính, không màng tới lợi lộc, cứu chúng sinh là đầu tiên.

-Tâm Phật

Đây là tâm thành phật, không lo không nghĩ, không ưu không sầu, một lòng hướng chúng sinh, đây là tâm siêu thoát vạn vật, siêu thoát luân hồi, siêu thoát trầm luân.

-Tâm Thề

Đây là tâm trên phật, đó là tâm kinh khủng nhất tồn tại, lấy thề lập phật, ví như địa tạng vương thề độ hóa địa ngục không được, thề không thành phật.

Một khi thề, có thiên địa chứng giám, đại đạo quan sát, nếu như người đó không làm được, thì sẽ như ý nghĩa, không bao giờ đột phá thành phật được.

Hơn nữa thề không thể thề bậy bạ, nếu không sẽ bị thiên địa xem là đùa bỡn, hạ nghiệp kiếp xuống, đánh chết người đó ngay lập tức, linh hồn vạn thế không luân hồi,ọa đày địa ngục vĩnh cửu.

Nhưng kèm theo đó cũng là nhiều chỗ tốt, ví như lĩnh ngộ phật pháp nhanh hơn gấp 100 lần người thường, khí vận gia thân...và chỗ tốt nhất, khi người đó đã hoàn thành lời thề, sau khi thành phật sẽ nhận hồi báo gấp 1000 lần.

...

Minh Hạo gật đầu, sau khi tỉnh dậy, hắn đã nhớ lại mọi thứ, kể cả lúc trước về việc hợp thể...

Chỉ là sau khi tỉnh dậy, hắn liên tục hô hoán hệ thống trong đầu nhưng không trả lời.

Giống như hệ thống thật sự ngủ say chưa tỉnh.

Có một điều là, sau khi tỉnh dậy, hắn cảm nhận rất nhiều thay đổi, trong đó có việc tính cách hắn, nếu lúc trước hắn cảm thấy vô tình, lạnh lùng, thì nay hắn cảm giác chỉ muốn ngủ, cứu độ chúng sinh các loại...

Chắc có thể do về việc hợp thể lần trước ảnh hưởng đến.

Minh Hạo có lại ký ức, hẳn đầu tiên là sắp xếp, sau đó là tổ chức lại kế hoạch của mình...

Mà kế hoạch đầu tiên chính là tham gia phật lễ để thăm dò tin tức của Mị Yểm, tìm đến nàng, bởi vì lúc trước, khi còn trong giấc mộng ngủ say, hẳn mơ thấy Mị Yểm rời đi, trước khi rời đi, nàng thì thầm bên tai, nói với hẳn một câu:

"Nếu tướng công còn sống, hãy đi tìm thiếp, thiếp chờ tướng công."

Còn về hệ thống tạm thời tính sau, và đám vợ con, còn cha mẹ thế giới bên kia....hẳn có năng lực điều khiển thời không lui lại, sợ gì phải xoắn?

Phải biết, hẳn chỉ cần một ý niệm, có thể thay đổi mọi thứ, dù đó là thời không, sinh tử.

Nhưng là không biết tại sao, hiện tại tất cả sức mạnh hẳn không thể sử dụng được, giống như là bị phong ấn vậy, kể cả tất cả "linh lực" đều biến mất, có thể nói tất cả trở lại số 0 ban đầu...

Còn về việc hẳn luôn nhắm mắt ngủ đây chính là do thể chất ngủ của hẳn.

Khi ngủ, hẳn sẽ rơi vào trạng thái nửa tỉnh nửa ngủ, tại khi ngủ, hẳn vẫn có thể cảm nhận được vật thể xung quanh.

Hơn nữa khi hẳn ngủ càng lâu, càng lợi ích lớn, sau khi ngủ đủ một năm, hẳn kinh ngạc phát hiện linh lực, xương máu, các tế bào trong cơ thể đều là một mảnh vàng óng ánh.

Mảnh vàng này tỏa ra thánh khiết quang mang, khi hẳn so sánh, đối chiếu với linh lực trong cơ thể bọn người Cát Lâm, thì mảnh vàng này còn tinh thuần gấp 1000 lần bọn hẳn.

...

Minh Hạo bình tĩnh bước tới cây cột, đặt tay lên, truyền linh lực vào.

Khi này, tựa như các tấm gương xung quanh phản ứng lấy năng lực hắn.

Ánh sáng từ các tấm gương chiếu ra, trong gương hiện lên một mảnh trắng sáng, sau đó một thế giới kỳ lạ hiện ra.

Đám người nhìn vào tấm gương...

Trong thế giới có một người thanh niên đang ngồi xếp bằng.

Thanh niên tuấn mỹ, tóc đen dài, môi hồng răng trắng, thân cao 1m9...

Trên thân mặc một bộ quần áo cà sa vàng đỏ, hai tay chắp lại với nhau.

Thần thái an bình, an bình đến vạn vật xung quanh đều nhận lấy ảnh hưởng, đều là một mảnh an bình.

Hai mắt hắn nhắm lại, tựa như đang ngủ say....

Trong miệng nhỏ giọng lầm bầm: "Nam mô a di đà phật...."

Một câu niệm, không có ánh sáng chói lóa, không có hủy diệt kinh thiên, chỉ có hiện tượng hiện lên.

Bên trong đó là vạn vật bị độ hóa, thiên địa bị độ, âm dương bị độ, nhật nguyệt càn khôn bị độ, vạn cổ bị độ.

Một câu nói, chính là độ một thế giới, độ một cái thiên địa, độ một cái vạn cổ, độ một cái luân hồi.

Trong đó có vạn vật âm dương ngũ hành tồn tại, trong đó có ngàn vạn cổ trường hà tồn tại, trong đó có ngàn vạn tỷ sinh linh tồn tại, trong đó có ngàn vạn kỷ nguyên luân luân song hành.

Tất cả mọi thứ tại đây, đều bị một câu niệm của hắc nhệ nhõm độ hóa...tất cả đều quy thuận, thuần phục tên nam tử đang ngồi này.

...

Phật giới.

Một người nữ tử mặc áo trắng, ngồi trên từng đóa hoa sen bảy màu, cả người nàng tỏa ra khí tức tựa như tiên nữ, quần áo trắng sạch sẽ, thần thái yên bình, như là nàng đã từ lâu bước ra luân hồi, rời xa trần gian.

Nữ tử này cũng không phải là xinh đẹp đến tuyệt thế vô song, nhưng là nàng mang cho người ta cảm giác lung linh vô cùng, lung linh đến làm cho không người nào có thể dùng bút mực để hình dung, nếu như nói thế gian có người có thể trở thành tiên, như vậy, trước mắt vô cùng lung linh nữ tử đó là có thể trở thành tiên nhân tồn tại.

Tựa hồ nàng liền là nàng ở giữa thiên địa là lung linh nhất, không có gì lung linh có thể so sánh bằng nàng.

Nàng chính là Phật chủ Phật giới, Thiên Tổ Vân.

Khi này, hai mắt nàng mở ra, đó là một đôi mắt lung linh, tựa như có thể nhìn thấu trần thế, một đôi mắt thuần khiết không tạp chất, không vương bẩn dục vọng nhân gian.

"Người đâu." nàng nhẹ nhàng nói một tiếng, nhưng tại đây chỗ nhẹ nhàng lại khiến người có cảm giác như đang ở chốn bồng lai tiên cảnh, thoải mái mà nhẹ nhõm, làm lòng người bình an, không phiền muộn, lo lắng thứ gì.

"Phật chủ có chỉ?"

Một người đầu trục đi tới, trên thân hiện ra thánh khiết quang mang, cung kính hỏi.

Thiền Tổ Vân nhẹ nhàng gật đầu, nàng chậm rãi nói ra: "Ta vừa tìm được một người thừa kế, hơn nửa ta trong lòng có cảm giác, người này chính là chìa khóa..."

Nói tới đây, nàng dừng lại, không nói tiếp.

Vị đầu trục kia thần sắc bình thản, như không nghe thấy Thiền Tổ Vân nói, vẫn là thần sắc cung kính, hỏi: "Phật Chủ có gì căn dặn?"

Thiền Tổ Vân gật đầu, nói: "Tại phật lễ hai năm sau tổ chức này, người đem theo lời ta...."

Thiền Tổ Vân nói xong, hai mắt nhắm lại, tựa như là chìm vào giấc ngủ say...

Người đầu trục nghe xong, cung kính bái chào một cái, nói: "Vâng thưa phật chủ." sau đó rời đi.

...

-Tối k có chương nhá

<http://media.beat.vn/image/1611/2785cd39ef660e36cf539519b4079d6b.jpg>
pg

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Hai Năm Sau

Lý Thất Dạ ngồi trong hư không uống trà, thần sắc bình thản, nhìn về không gian, cười nói: "Người bố cục rất tốt, kể cả ta cũng xem bị người lừa, ha ha..."

Nói tới đây, hai mắt có chút ướn ắt, nghĩ đến vạn tượng theo hắn đến đây...toàn bộ tử trận, Nhất Diệp Tiên Vương, Quy Phàm Cổ Thần...

Trong đó có cả Hồng Thiên Nữ Đế, còn có một số Tiên Đế, Tiên Vương khác, nhưng bởi vì một cái bố cục...hắn đã đem tất cả đều đẩy vào chỗ chết...

Hơn trăm vạn người...tiên đế, tiên vương trong trận này đều tử trận.

Duy chỉ còn hắn, một người còn sống, kiểm chế cái này kinh khủng nhất kỷ nguyên tồn tại.

"Hừ, dù người có kiểm chế ta thì sao? Cũng chỉ là kéo dài một chút hơi tàn! Kỷ nguyên này cũng sắp kết thúc, người không cần phí sức!"

Âm thanh lạnh lùng vang vọng hư không, bên trong ẩn chứa tràn đầy khinh thường cười nói.

Lý Thất Dạ nghe vậy nở nụ cười, nói: "Ai thắng ai thua, đến lúc cuối cùng mới có thể nói..."

"Ha ha ha, còn cần phải phân thắng thua? Người đang là nằm mơ đi! Thập châu hoàn toàn nát, hiện tại chỉ còn một châu, mọi thứ đều trong bố

cục tính toán của ta, người cho dù giỏi đến mấy, tính toán đến vạn cổ, cũng không thể đấu lại ta..."

"Hơn nữa, tất cả con cờ cùng con bài của người hoàn toàn thất bại.... toàn bộ chiến tướng của người cùng thân nhân người đều bị chính ta giết, ta thật sự mong chờ xem, người còn lại con cờ gì để lật ngược tình thế, trong khi người phải ở tại đây để kiểm chế ta ha ha ha..."

Giọng nói cuồng tiếu vang lên, bên trong thập phần đắc ý, tựa như tất cả đều nằm trong bàn tay hãn.

Lý Thất Dạ nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Ta thật sự nể phục người, đem toàn bộ tính toán, con cờ của ta lật đổ. Nhưng, ta nói cho người biết, Vô Địch Kỷ Nguyên...ta còn một con cờ chưa lật, người đừng vội đắc ý."

"Ha ha ha...tốt tốt tốt. Rất tốt, không hổ là Lý Thất Dạ, thua đến nơi vẫn là tự tin đến vậy, một con cờ? Tốt, ta chờ xem con cờ của người có thể hay không lật đổ bàn cờ do ta bày ra..."

Như là nghe chuyện hài hước nhất thế gian, âm thanh kia lại tiếp tục cuồng tiếu cười nói.

Lý Thất Dạ không nói nữa, chỉ là nhẹ nhàng húp một ngụm trà, hai mắt nhìn về nơi nào đó, nhẹ nhàng cười khẽ.

...

Đại sảnh kiểm tra.

Đám người xung quanh vừa thấy trong gương hiện tượng, tâm can rung động mạnh mẽ, bọn hãn có cảm giác muốn ngay lập tức quỳ bái người thanh niên trong gương.

Chợt, vào lúc này, người thanh niên ngồi trong gương mở mắt ra, hăn ngẩng đầu lên, nhìn về đám người.

Ánh mắt người thanh niên giống như xuyên qua vạn cổ, xuyên qua thời không, nối tiếp đến hiện thực, hai mắt đó là một mảnh đen, bên trong có từ bi, lương thiện, thần thánh, khiến người có cảm xúc người này chính là một tôn thần phật thiên địa, luôn cứu rỗi thế gian.

"Rầm!"

Đám người vừa bị ánh mắt tiếp xúc, cả người bọn hăn như bị giật điện, ánh mắt này tựa như thần phật nhìn về chúng sinh, không cao thượng nhưng khiến từ sâu trong linh hồn mọi người ở đây dâng lên một loại cảm xúc muốn quy phục, cúi đầu trước người nam tử này.

Tất cả mọi người cùng lúc nặng nề quỳ xuống, đập đầu cúng bái, theo bản năng trong miệng kêu lên:"Phật chủ giá lâm!"

"Ha ha"

Lời vừa dứt, trong gương người thanh niên cười một tiếng, trong tiếng cười mang theo một tia hài hước, giống như là hăn đang vô cùng vui vẻ khi nhìn thấy cảnh này.

Tiếng cười của hăn như xuyên thấu qua vạn cổ trường hà, xuyên qua thời không thiên địa, xuyên đến cửu thiên thập địa, âm thanh như cận kề, truyền trực tiếp vào tai đám người.

"Rắc!"

Cùng lúc đó, hơn 10 tấm gương trong phòng nứt ra.

Nghe tiếng gương nứt, đám người mới hồi phục lại tinh thần, thần sắc kinh sợ nhìn về Minh Hạo.

Cát Lâm khuôn mặt nhăn nheo run rẩy, sợ hãi nói: "Hắn là thuộc về...sinh ra là phật!"

"Cái gì, sinh ra là phật! Đây chính là con của phật, không, hắn còn hơn cả con của phật!"

Đám người thất thanh nói, trong lòng vô cùng rung động.

Tu phật môn có hai loại.

Một là trải qua phàm trần thất tình lục dục, nhưng bởi vì gặp cơ duyên nào đó, mà tu thành phật.

Còn cái thứ hai càng quý hiếm gấp hơn 1000 lần.

Cái thứ hai chính là từ lúc sinh ra, đã mang phật tâm, người này thân mệnh là chú định từ khi sinh ra tương lai trở thành phật tổ, và tại một kỷ nguyên, chỉ duy nhất một người là được chọn làm phật tổ.

Loại này vô cùng kinh khủng, đối với phật pháp các loại luận, kinh, đều dễ dàng học thuộc như ăn cơm uống nước.

Loại này được gọi là Phật Tổ, vừa sinh ra đã là phật!

Có thể nói ngắn gọn, Phật Tâm dù mạnh, nhưng so với Phật Tổ thì thua xa gấp trăm triệu lần!

...

Đám người vô cùng rung động, không biết nói lời gì.

Hồi lâu sau, bọn hắn mới hồi phục lại tinh thần, nhưng rung động trong lòng vẫn còn đó chưa xua đi.

Cát Lâm đứng dậy, bỗng nhiên thần sắc cung kính, hân hướng tới trước người Minh Hạo, quỳ gối xuống, khuôn mặt như con chó nhìn chủ, nịnh nọt nói: "Ngài muốn gì? Liễu Huệ Ân? Chỉ cần ngài nói một tiếng, ngày mai ta sẽ không chút do dự đưa nàng tới gian phòng ngài ngay lập tức!"

Đám người xung quanh: "..."

Minh Hạo: "..."

"Đây chính là sư huynh của chúng ta? Khi này ai nói không được xúc phạm Liễu sư muội, mới đây mặt còn lật nhanh hơn sách a...chưa có sự đồng ý liền bán sư muội rồi."

Đám người cùng lúc nghĩ, một trăm cái khinh bỉ ánh mắt nhìn về hắn.

"Khắc khắc, ta không cần, ta chỉ muốn ngủ thôi."

Minh Hạo mặt hơi đỏ, thần sắc nghiêm trang nói.

Mặc dù quá lâu rồi hắn chưa được chịch gái, cảm giác đúng là có chút thèm thuồng, nhưng không biết tại sao hắn cảm thấy những việc lúc trước do hắn làm vô cùng tội lỗi, hắn không muốn tiếp tục gây hại phái nữ nữa a, nhất là người vừa bị hắn cho uống sữa cùng bị đập bể ("Y") kia.

Cát Lâm nghe Minh Hạo nói có chút thất vọng, thử nghĩ xem, nếu Minh Hạo đồng ý liền tương lai hắn, không, ngôi chùa này cùng hắn liền một bước lên trời a...

Như nghĩ đến thứ gì, Cát Lâm nhìn Minh Hạo, nhỏ giọng nói: "Thưa ngài, còn về phạt lễ..."

Hắn còn chưa nói hết, bị Minh Hạo phất tay cắt ngang, nói: "Ta đã biết, người chỉ cần mỗi ngày đưa người đến phòng ta giảng là được."

"Vâng vâng, vậy thì ta ngay lập tức chuẩn bị phòng riêng cho ngài..."

Cát Lâm vội vàng cười nói, giống như sợ Minh Hạo bức mình không vừa ý...

Minh Hạo gật đầu, sau đó theo Cát Lâm dẫn đến căn phòng riêng dành cho Minh Hạo, để hắn nghỉ ngơi.

Kế tiếp chính là mỗi ngày trong phòng ăn, ngủ, cùng với việc học môn phật...

Mà người đến để dạy Minh Hạo luận phật các loại, không ai khác chính là nghiệp duyên Liễu Như Ân.

Từ sau khi nàng được Minh Hạo dùng ngón tay màu vàng cứu chữa, trong lòng luôn có cảm giác "kỳ lạ".

Từ lúc đó, hằng đêm ngủ, mỗi khi ngày đó nàng không gặp hắn, trong lòng cảm thấy vô cùng trống trải, cô đơn, tựa như không có hắn, nàng không thể sống được?

Sau khi nghe được Cát Lâm sư huynh nói cần người đi đến dạy Minh Hạo về luận phật thì nàng không chút do dự nào đứng lên nhận việc "cao cả" này.

...

Thời gian trôi đi nhanh như chó chạy ngoài đồng.

Mới đây đã trôi qua hai năm.

Ở hai năm này, Minh Hạo không có gì thay đổi nhiều, trong đó nếu có thay đổi chính là cử chỉ, phong thái của hắn.

Càng ngày, hắn càng giống nhà sư – một vị hòa thượng, hơn là trước kia, bá đạo, lạnh lùng, tàn ác.

Mỗi cử chỉ, nháy mắt, mỉm cười, bước đi của hắn, đều vang lên từng tiếng phật âm du dương, khoan khoái.

Nụ cười từ bi, cử chỉ khiêm tốn, bước đi nhẹ nhàng.

Hắn càng ngày phong thái là giống nhà sư, hiện tại hai tay hắn luôn chấp lại với nhau, khuôn mặt thánh thiện, khí tức thiện ái, chân thành, không một chút nào giả dối, hoàn toàn là như một người xuất gia, chỉ là hắn tóc vẫn để dài, cùng đôi mắt hắn vẫn như cũ, nhắm lại, nửa ngủ nửa tỉnh mà thôi.

Còn về Liễu Như Ân cái này "đạo sư" của hắn, ặc, từ khoảng một năm trước đã bị hắn ăn, sau khi bị Minh Hạo ăn xong, không những nàng phật tâm không bị vấy bẩn, mà còn khiến nàng đột phá cảnh giới, từ cảnh giới Ni Cô trở thành Hộ Pháp.

...

P/s: truyện cảnh giới cùng nội dung sẽ khác để bá, nhé, nên k cần đem ra so sánh:v

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Sơ Luận Đáp

Đại Thiên Thế Giới.

Tất cả chùa chiềng ngày hôm nay vô cùng náo nhiệt, bởi vì sắp đến chính là Lễ Phật.

Lễ Phật, chính là ăn mừng ngày phật giới ra đời, mỗi 5000 năm tổ chức một lần, lần này chính là tổ chức lần sáu.

Trong đó nội dung chính là tổ chức tựa như đại hội: luận phật, võ thí...

Tất nhiên, không phải tổ chức ra không có phần thưởng, ngược lại phần thưởng vô cùng phong phú.

Năm nay từ phật chủ bên kia truyền xuống phần thưởng phong phú vô cùng, hơn hẳn lần thứ năm, đó chính là mười người thắng tùy chọn một món Đại Đạo Chân Khí phòng ngự hoặc tấn công.

Đại Đạo Chân Khí tương đương với một kích của Tiên Vương, nếu đem Đại Đạo Chân Khí tự bạo liền là bằng với một kích đỉnh phong Tiên Vương, uy lực đủ để hủy diệt thiên địa.

Quan trọng nhất, người thắng hạng nhất được vinh dự gặp phật chủ, cùng với một cuốn Cổ Kinh, quý giá nhất chính là, nếu có cơ duyên có thể được Phật Chủ nhận làm đệ tử chân truyền, tương lai có cơ hội tiến lên, bước lên làm phật chủ, quản lý phật giới.

Chùa Nhược Tự, cũng chính là ngôi chùa mà Minh Hạo đang ở.

Trong phòng bình dị, một trường giường, một kê sách, bên trên chất đầy kinh Phật, luận Phật...

Minh Hạo vẫn như mọi ngày, ngủ cùng ngủ...

"Cốc cốc cốc." Tiếng cửa gỗ vang lên.

"Liễu Như Ân? Người vào đi." Minh Hạo nằm trên giường, lười biếng nói.

"Kẹt..."

Liễu Như Ân bước vào, nàng một thân áo trắng bông bênh, bên trong như ẩn như hiện dáng vẻ lồi lõm, đầy đặn của nàng.

Hai năm tại đây, mỗi ngày nàng luôn vào phòng Minh Hạo để "giảng đạo" cùng "chiến đấu" cho hắn, mà hai năm chính là bằng 730 ngày, mà mỗi lần như vậy là từ ba đến sáu tiếng, tính lên cũng là một số khủng khiếp.

Hơn nửa không biết có phải là do giảng đạo cho Minh Hạo nhiều hay là bị hắn chịch nhiều, từ ngày đó đến nay nàng tốc độ tu luyện ngày càng tăng nhanh, đối với lĩnh ngộ về Phật pháp một đường chạy như bay, ở vài ngày trước, nàng từ cảnh giới Hộ Pháp đột phá đến cảnh giới Bồ Tát, cũng chính là tương đương với người tu luyện cảnh giới Đại Hiền.

Hộ Pháp = Khai Đạo Cảnh.

-Lĩnh Ngộ đạo của mình

-Diễn hóa đạo của mình.

Lên đến Bồ Tát = Đại Hiền

-Ngộ ra lĩnh vực

-Mở rộng lĩnh vực

-Kết hợp đạo cùng lĩnh vực, tạo ra một lĩnh vực đặc biệt của riêng mình

Còn Minh Hạo hai năm nay vừa chịch vừa ngủ vừa nghe giảng, cho nên hẳn cũng không để ý mình có hay không đột phá cảnh giới, bởi vì vừa chịch xong liền ngủ, vừa nghe giảng xong cũng liền ngủ.

Duy nhất làm hắn vui mừng chính là, một số sức mạnh bị phong ấn đã mở ra...chỉ là chưa có chỗ để thử nghiệm mà thôi.

Về Hệ thống, từ hai năm tới nay vẫn chưa thấy có động tĩnh, cho nên Minh Hạo cũng mặc kệ nó luôn.

...

"Lễ Phật đúng chứ?" Minh Hạo không nằm dậy, vẫn nhắm mắt nằm trên giường, chỉ là nhàn nhạt bình thản hỏi thăm.

Liễu Như Ân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Đúng chồng."

Khi nói tiếng "chồng" với Minh Hạo, Liễu Như Ân nói vô cùng tự nhiên, không chút nào ngại ngùng hay vướng mắc bởi thân phận mình.

Dù sao Minh Hạo chính là tương lai chú định làm Phật Tổ, khi đó gái bu thành đàn, năm thê bảy thiếp, nàng bị hắn "thu" làm "Nữ Phật Chủ" dù kêu hắn một tiếng "chồng" cũng không ảnh hưởng gì.

Minh Hạo gật đầu, chậm rãi rời giường, sau đó là đánh răng súc miệng, thay đồ...

Làm xong hết thấy, Minh Hạo cùng Liễu Như Ân đóng vai mà đi đến đại sảnh.

Trong đại sảnh hiện đứng rất nhiều người, tất cả mọi người đều có điểm chung là mặc áo cà sa, thần sắc từ bi, bình thản.

Đứng trên đài cao một người sư già, không ai khác chính là Cát Lâm.

Hắn đứng trên đài cao, tay cầm trượng gỗ, bởi vì ở hai năm trước trượng bị hủy, cho nên tạm thời lấy trượng cùi từ nhà kho lấy ra sài.

"Mọi người chắc hẳn đã biết phật lễ, bởi vì phật lễ điều kiện chỉ cho phép mỗi chùa hai người tham gia, cho nên hôm nay ta xin chọn ra hai người xuất sắc nhất chùa."

Cát Lâm quét một vòng mọi người thần sắc nghiêm túc nói.

Hơi dừng lại một chút, hắn nói tiếp: "Hai người đại diện chùa chúng ta, chính là Minh Hạo cùng Mộ Chân Long!"

Mọi người đứng trong đại sảnh nghe nêu tên hai người có chút bất ngờ, bắt đầu nhỏ giọng xì xào bàn tán, bọn hắn không phải bất ngờ về Mộ Chân Long, mà chính là bất ngờ về cái tên Minh Hạo.

Mộ Chân Long chính là sống ở đây hơn ngàn năm, nên ai ai cũng biết, hắn chính là về luận phật vô cùng giỏi, khiến ai cũng kính nể.

Có thể nói, thế hệ tuổi trẻ tại chùa không ai sánh bằng hắn.

Mà cái tên Minh Hạo đây? Bọn hắn đây là lần đầu tiên nghe thấy cái tên này, cảm thấy vô cùng xa lạ.

Có một người trong đó vẻ mặt không phục, bước lên trước, cung kính nhìn Cát Lâm, nói: "Mô phật! Xin thưa chủ trì, ta không phục, ta muốn luận đáp với người tên là Minh Hạo."

Cát Lâm thấy vậy, không chút do dự gật đầu, cười nói: "Ta cho phép, Minh Hạo cùng Hải Quang lên luận đáp đi, trong vòng một phút người kia

không đáp được, coi như là thua cuộc."

Hai người gật đầu, cùng bước lên trước.

Đám người xung quanh lùi ra vài bước, chừa chỗ trống cho hai người tỷ thí.

Cát Lâm, Liễu Như Ân, những người biết về năng lực Minh Hạo đều thầm cười lấy tên Hài Quang này không biết tự lượng sức mình.

Người tên là Hài Quang thân hình cường tráng khôi ngô, đầu không tóc, đáng vẻ vô cùng giống sơn tặc hơn là "hòa thượng."

Hắn hai tay chấp lại, quay về Minh Hạo nói: "Mô Phật! Người hỏi trước, ta đáp."

Minh Hạo hai mắt vẫn nhắm lại, không làm hành động gì, chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Hài Quang thấy Minh Hạo kiêu ngạo như vậy, không khỏi có chút khó chịu, trong lòng hừ một tiếng "Để ta xem, người có bản lĩnh gì lại kiêu ngạo đến thế..."

"Một người có bao nhiêu kiếp?"

Lúc này Minh Hạo chậm rãi mở miệng, lời vừa nói ra, thiên địa điên đảo, nhật nguyệt chìm nổi, vật đổi sao dời, càn khôn rung chuyển, đầy đất hoa sen nở rộ, trên trời mười phương chư Phật tụng kinh niệm Phật, vì hắn mà trợ trận.

Người hòa thượng tên gọi là Hài Quang, kể cả người xung quanh vừa nghe Minh Hạo hỏi, hai mắt đờ đẫn, đầu óc trống rỗng, miệng nhấp nháy như muốn nói gì, rốt cục vẫn không thể nói ra.

Rốt cục, Hải Quang cùng đám người lấy lại tinh thần, bọn hắn nhìn về Minh Hạo vô cùng kính hãi, trong lòng chấn động vô cùng.

Một câu nói, làm tất cả mọi người thần hồn điên đảo!

Một câu nói, thiên địa dị tượng hiện, thiên địa thần phạt vì đó hộ pháp cho hắn!

Một câu nói, chính là muốn độ hóa người, khiến người một lòng muốn quy thuận hắn!

Quá mạnh!

"Rầm Rầm Rầm"

Hải Quang quỳ xuống, dập đầu ba cái thật mạnh, đến nỗi trên sàn phát ra âm thanh sau đó đứng lên nhìn Minh Hạo, cung kính nói: "Ta không bằng người, tự nhận mình cuồng ngạo, ta thua." sau đó trở về hàng ngũ

Lời nói vô cùng gọn gàng, không dài dòng, vô cùng kính phục.

Hắn không bởi vì bại Minh Hạo mà cảm thấy sỉ nhục, thậm chí càng là vinh dự.

Bởi vì câu hỏi này chính là không thể trả lời được, phải biết cho dù là Phật Chủ cũng không thể đếm được một người có bao nhiêu kiếp.

Một người trải qua sinh tử luân hồi, trăm triệu năm, ngàn tỷ năm...vậy hỏi:người đó đã trải qua mấy kiếp?

Câu trả lời tất nhiên không cần nói cũng biết, đó là không biết.

Cái thứ hai làm hắn ngỡ phục nhất chính là, Minh Hạo chỉ niệm một câu, vậy mà có dị tượng hiện, thần phạt trợ trận, đây chính là người tướng con phạt...

Chỉ có người con phật, khi nói ra một câu, liền sẽ có thần phật giáng lâm trợ giúp, đây chính là dưới một người, trên vạn người.

Nhưng nếu hần biết Minh Hạo không phải con phật, mà chính là Tổ Phật, chắc hần bây giờ đã hối hận đến chết.

Những người biết về Minh Hạo năng lực âm thầm nói: "Không hổ là Tổ Phật! Chỉ một câu niệm liền kinh khủng đến vậy!"

Đứng trong đám người, Mộ Chân Long hai mắt lấp lóe nhìn chăm chăm Minh Hạo, không biết hần đang suy nghĩ thứ gì.

...

Minh Hạo sắc mặt không thay đổi, tự nhiên trở về hàng ngũ.

Cát Lâm nhìn thấy thế cuộc thì hài lòng gật đầu, quét mắt nhìn một vòng, cười nói: "Còn ai có nghi vấn hay thắc mắc gì?"

Đám người im lặng, không ai lên tiếng phản đối nữa, bởi vì Minh Hạo đã chứng minh được năng lực của mình.

Thấy đám người không nói, Cát Lâm lớn tiếng nói ra: "Tốt, vậy hai người Mộ Chân Long cùng Minh Hạo đại diện chùa chúng ta tham giá Phật Lễ, còn có Liễu Như Ân đi theo bảo hộ hai người. Ngày mai sáng ba người tập trung tại đây, sẽ có người đến rước. Giải tán!"

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Đến Phật Giới (1)

Trời tờ mờ sáng, tại đại sảnh đứng bốn người.

Cát Lâm, Liễu Như Ân, Mộ Chân Long, Minh Hạo.

Cát Lâm nhìn ba người, nói: "Sắp đến chính là phật lễ, các người phải chú ý các điều sau đây..."

Sau đó hăn tóm tắt ngắn gọn các thứ chú ý, luật tham gia phật, cùng với các loại tỷ thí...

Ba người gật đầu, coi như hiểu rõ quy cách các loại.

Cát Lâm dẫn ba người đến bên ngoài chùa, một nơi trống trải.

Từ trong ngực lấy ra một cái kèn loại nhỏ.

Đây chính là kèn truyền âm, một loại chân khí đặc biệt để truyền âm, cho dù cách xa ngàn vạn dặm vẫn có thể nghe, đặc biệt nhất là nó không thể bị tinh thần lực nghe lén, mà chỉ có người giữ kèn truyền âm như vậy mới có thể nghe.

"Mô Phật! Ta là chủ trì Chùa Nhưực Tự báo tin, hiện tại đã sẵn sàng, xin mời các vị đến đón."

Nói xong cất vào lại ngực, ngẩng đầu lên nhìn trời, tựa như đang chờ gì đó.

Ba người kiên nhẫn chờ đợi, Minh Hạo bộ dáng không tâm ngoại vật, hai mắt nhắm như cũ, từ trước đến nay tính cách của hắn ngày càng chuyển biến, dễ thấy nhất chính là hắn ngày càng lười, đến nỗi vì hít thở hắn dùng quy tắc thuật ép lại hơi thở, khiến mỗi một canh giờ mới thở một lần.

Thậm chí vì đi vệ sinh, hắn đem quy tắc thuật tu luyện lên đỉnh phong, ép lại hai lỗ kia, một năm hắn mới đi một lần...

...

"Vù vù vù"

Giò bỗng nhiên bắt đầu nổi lớn, bỗng nhiên ánh mắt trời vụt tắt, thay vào đó là bóng đêm vĩnh hằng giáng lâm.

Chỉ thấy một cái bóng khổng lồ xuất hiện trên trời.

"Gâu Gâu Gâu Gâu..."

Kèm theo đó chính là tiếng chó sủa vang vọng trời đất, phong vân biến sắc, gió nổi mây phun.

Nghe tiếng chó sủa, ba người cùng lúc ngẩng đầu lên, duy chỉ có Minh Hạo đứng ngủ khò khò như không biết chuyện gì xảy ra.

Xuất hiện trong tầm mắt bốn người chính là một con chó màu vàng khổng lồ, con chó hình thể che úp thiên địa, nó vừa xuất hiện, ánh mắt trời bị che đậy, chỉ để lại cái bóng khổng lồ che chắn toàn bộ đại địa.

Con chó hai bên sườn sườn mọc ra hai cánh màu trắng lớn, đôi cánh nó đập một cái, chính là tạo nên một vòng gió xoáy khổng lồ tốc bay mọi thứ xung quanh, trên lưng nó đầy người ngồi.

"Đây là?"

Mộ Chân Long lần đầu tiên nhìn thấy con chó hình thù kỳ lạ này, không khỏi kinh ngạc hỏi.

Cát Lâm mỉm cười, nhẹ nhàng giải thích: "Con chó này gọi là Kiều Thiên Cầu, chính là sủng vật mà chỉ phật giới mới có, công dụng duy nhất là chuyên chở người qua lại giữa hai giới khác nhau..."

Hai người khác trừ Minh Hạo nghe vậy gật đầu.

"Ầm ầm ầm"

Con chó chậm rãi hạ cánh xuống mặt đất. Nó vừa hạ xuống, mặt đất chấn động, rừng núi rung chuyển, tựa như là động đất tới nơi đồng dạng.

Một người ngồi trên đầu con chó ăn mặc áo trắng hòa thượng bay xuống.

Với độ cao hơn 1000m, vậy mà hắn lại cứ tự nhiên bay xuống, trên mặt không hề hiện lên sợ sệt gì.

Rốt cục, chân hắn đạp đất chỉ nghe tiếng "Bộp" nhẹ nhàng, như không có chuyện gì.

,

Cát Lâm khi thấy rõ người này, thần sắc hiện lên vui mừng, nhanh chóng đi tới, chấp tay nói: "Mô Phật! Lâu ngày không gặp Ngọc huynh, không biết huynh hiện tại ra sao?"

Người hòa thượng ngũ quan không có gì đặc biệt, có thể nói là bình thường vô cùng, nhưng đôi mắt hắn có chút khác biệt, đó chính là đôi mắt lấp lánh ánh sáng nhu hòa từ bi, tựa như đôi mắt hắn chính là bóng đèn luôn được bật, luôn luôn là sáng chói như vậy.

Hòa thượng chấp tay lại, mỉm cười lễ phép, thân thiết nói: "Mô Phật! Ta khỏe, Lâm huynh dạo này thế nào?"

"Ta khỏe, hơn mấy ngàn năm mới gặp Ngọc huynh a..."

"Ha ha..."

Hai người gặp nhau, bộ dáng cười nói vô cùng thân thiết, hiển nhiên là đã quen biết lâu.

Nói chuyện một hồi, người tên gọi là Ngọc huynh đi đến nhìn ba người Liễu Như Ân, Minh Hạo, Mộ Chân Long, khi thấy Liễu Như Ân hần cười nói: "Mô phật! Liễu sư muội ngày càng xinh đẹp ra."

Liễu Như Ân hai tay chấp lại, nàng nở nụ cười tuyệt mỹ, khiêm tốn nói: "Mô phật! Sư huynh quá khen."

Ngọc Phang gật đầu, sau đó chuyển mắt qua nhìn hai người còn lại, khi thấy Mộ Chân Long, hần đánh giá một lát, gật gật đầu, trong lòng thầm khen: "Người này chính là tướng phật, tâm vô cùng vững, đây là mầm tốt a..."

Sau đó ánh mắt chuyển qua nhìn Minh Hạo.

Khi thấy Minh Hạo hình dáng, cùng với hai mắt nhắm lại giống như đang ngủ gà ngủ gật, hần không khỏi sửng sốt.

Sau đó quay qua nhìn Cát Lâm, khó hiểu hỏi: "Lâm huynh vị huynh đệ này..."

Cát Lâm biết hần đang nói chuyện gì, hần vội vàng chấp tay lại, nói: "Ngọc huynh xin đừng hiểu lầm, vị bằng hữu này chính là thể chất đặc biệt, cho nên..."

Ngọc Phang nghe Cát Lâm giải thích hoàn toàn hiểu, mỗi người đều có thể chất đặc biệt, không tiếp tục truy cứu nữa, hần nhìn Cát Lâm, nói: "Lâm huynh đã tới giờ."

Cát Lâm hai tay chấp lại, nói: "Mô Phật, các người đi đường bình an."

Sau đó quay qua nhìn ba người, nói: "Các người đi đi, nhớ nghe lời vị Ngọc huynh này."

"Chúng ta biết." Hai người gật đầu.

Minh Hạo: Khò khò...khò khò..

Nhìn Minh Hạo rơi vào trạng thái ngủ, Cát Lâm sắc mặt đen, liếc mắt, ra hiệu cho Liễu Như Ân.

Liễu Như Ân nhận được ám hiệu, nàng âm thầm gật đầu, sau đó một tay chọt chọt Minh Hạo, nhỏ giọng nói: "Đi thôi."

Minh Hạo chỉ nhẹ nhàng gật đầu không nói gì.

Thấy hắc gật đầu, Cát Lâm cùng Liễu Như Ân trong lòng âm thầm thở phào.

Ngọc Phang coi như không nhìn thấy hành động nhỏ của mấy người, hắc chấp tay, nhìn qua mấy người, vẻ mặt thận trọng dặn dò: "Ba người đi theo ta, nhớ kỹ, không được trực tiếp bay lên đầu con Kiêu Thiên Cầu, nó mặc dù là sủng vật bị chúng ta độ hóa, nhưng vẫn còn linh tính, rất ghét người khác trực tiếp dậm lên lưng nó...."

"Các người phải đi theo từng bước của ta, không được sai lệch một ly, hiểu chứ?"

Liễu Như Ân cùng Mộ Chân Long ghi nhớ lời hắc, trịnh trọng gật đầu.

Minh Hạo: "Khò khò..."

Ngọc Phang đi trước, ba người theo sau.

Khi bốn người đi tới gần Kiều Thiên Cầu, Ngọc Phang bước lên hư không, một bước của hần, chính là tạo thành một bậc cầu thang màu vàng mờ ảo, đóng đinh tại không trung, vô cùng thần kỳ.

Hai người cẩn thận đi theo từng bước của Ngọc Phang, đi lên cầu thang do Ngọc Phang tạo ra, chỉ trong vài phút đã tới phần lưng con chó, bọn hần an toàn ngồi xuống.

Bởi vì Kiều Thiên Cầu rất lớn, hơn nửa để dùng cho việc di chuyển nhiều người, cho nên ngồi trên lưng nó rất nhiều người, có trai, có gái, tất cả đều là người phật gia, đếm sơ thì có hơn 10.000 người trên đây.

Liễu Như Ân tìm một chỗ trống ngồi xuống, nàng chợt như cảm thấy thiếu thiếu cái gì, ngó nghiêng nhìn xung quanh, khi không thấy bóng dáng Minh Hạo đâu hết, không khỏi quay qua Mộ Chân Long hỏi: "Sư đệ, người có thấy Minh Hạo đâu không?"

Mộ Chân Long ngồi kế bên nghe vậy, cũng là quay qua quay lại nhìn xung quanh, vài giây sau, hần lắc đầu, cung kính nói: "Không thấy hần thừa sư phụ."

Liễu Như Ân nghe vậy vẻ mặt chết trân....

Mà Mộ Chân Long cũng là vẻ mặt chết lặng...

Sau đó Liễu Như Ân không lo được cái gì, lớn tiếng kêu lên "Ngọc Phang sư huynh, khoang đã!"

Nghe tiếng kêu, người đang ngồi xung quanh cũng là tò mò quay lại, lỗ tai nghe ngóng.

Ngọc Phang vừa ngồi xuống, định điều khiển Kiều Thiên Cầu bay đi, lúc này nghe Liễu Như Ân kêu, hần đành đứng lên, đi đến chỗ hai người, ngạc nhiên hỏi: "Còn chuyện gì sư muội?"

Liều Như Ân vội vàng chấp tay lại, nói: "Là vậy, cái kia người gọi là Minh Hạo, lúc nào cũng ngủ gà ngủ gật khi này, ta lúc này không thấy hắc đầu."

Ngọc Phang đối với người trẻ tuổi nhắm mắt ngủ gà ngủ gật khi này còn rất ấn tượng, gật đầu nói: "Vậy chờ chúng ta kiểm hắc xong rồi đi cũng được..."

"Cám ơn sư huynh." Liều Như Ân đứng lên, lễ phép nói.

Đám người ngồi xung quanh nghe vậy không khỏi nhỏ giọng xì xào nói: "Ngủ gà ngủ gật? Là sao? Nghe trong giọng vị sư cô kia hình như là có hai người tham gia...vậy còn có một người biến mất?"

"Xem kìa!"

Một âm thanh la lên, hấp dẫn tất cả mọi người, một vị hòa thượng vẻ mặt không tin, chỉ tay xuống dưới.

Theo tay vị hòa thượng chỉ, đám người vừa nhìn sắc mặt biến.

Đó là một người nam nhân tóc đen dài để đến lưng, mắt nhắm lại tựa như đang ngủ, hai tay chấp lại với nhau, vẻ mặt bình thản, đang chậm chạp đi lên...

Khiến mọi người biến sắc không phải ở đó, mà là ở phương thức hắc đi lên.

Chỉ thấy hắc hai chân như bàn thạch dính tại cái chân không lồ của Kiều Thiên Cầu, hắc từng bước đi ngược lên trên, cứ thế mà bình tĩnh đi, không lung lay, không hoang mang, từng bước vững vàng đi lên trên.

Nhìn cách đi của hắc đám người sắc mặt biến, kể cả Ngọc Phang vị này luôn luôn bình tĩnh, không khỏi hiện lên kinh ngạc.

"Người này là ai, thật kinh khủng, không những hai mắt nhắm lại còn có thể đi ngược lên trên như bình thường!"

Bọn hắn có thể dễ dàng đạp bước bay lên không trung, nhưng không thể như Minh Hạo như thế, hai chân dính vào một vật thể nào đó, đi ngược lên trên.

Cái này khó khăn như cá chép vượt long môn hóa thành rồng.

Nhưng Minh Hạo việc làm còn khó khăn hơn, phải biết là cá chép nhờ có nước để bơi lên, chỉ cần nghị lực, kiên trì sẽ hóa rồng.

Còn Minh Hạo không phải cá chép để có nước bơi lên, mà chính là đôi chân không, từng bước dính đi lên!

Dùng chân không để đi ngược dòng, cái này độ khó có thể nói là vô cùng cao siêu, trừ phi đạt đến tiên vương đỉnh phong, hoặc đến tiên đế, mới có thể dùng chân để đi ngược như Minh Hạo đây.

Khiến bọn hắn biến sắc là, Minh Hạo còn trẻ như vậy, mà đã làm đến một bước thế này rồi!

Đây là cỡ nào kinh tài? Cỡ nào tuyệt diệu?

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Đến Phạt Giới (2)

Đám người ngừng thở, nhìn xem người nam tử kia từng bước đi lên.

10m.

100m

1000m

10000m.

Càng đi lên bước chân như cũ vững vàng, không chút nào run rẩy, thần sắc thong dong trấn định, tựa như hẳn đang đi trên đất bằng mà không phải đi ngược lên.

Rốt cục, tiêu tốn một khoảng thời gian dài, hẳn đi tới lưng Kiêu Thiên Cầu, chọn nơi gần Liễu Như Ân ngồi xuống.

Đám người nội tâm vô cùng rung động nhìn về Minh Hạo, bọn hắn hiện tại không biết nói lời gì cho phải, người thanh niên này thực sự là kinh tài tuyệt diễm.

Đi hơn 10000m mặt vẫn không đổi sắc, chân vẫn không run, đây chính là vô tiền khoáng hậu mới có a, quá kinh khủng.

Hồi lâu sau bọn người mới lấy lại tinh thần, bắt đầu nhỏ giọng nghị luận, chủ đề chắc chắn là về việc Minh Hạo khi nãy...

"Tốt rồi, khởi hành thôi." Ngọc Phang lắc đầu cười cười, sau đó điều khiển Kiều Thiên Cầu bay đi.

"Gâuuuuuuuu"

Kiều Thiên Cầu sửa một tiếng, tựa như trước khi bay phải sửa để ra hiệu cho người khác: chó đến, tránh đường...

....

Liễu Như Ân nhìn Minh Hạo, nhỏ giọng nói: "Người sao cứ thích làm nào động vậy? Hơn nữa làm như vậy rất nguy hiểm"

Trong âm thanh có chút hơi trách cứ cùng quan tâm hẩn.

Minh Hạo nhắm mắt ngồi, chỉ là lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Không phải, chỉ là ta nhắm mắt không cảm thấy cái kia bậc thang, cho nên chỉ có thể đành đi bộ lên..."

Liễu Như Ân cùng kẻ bên Mộ Chân Long nghe hẩn nói, sắc mặt hai người đen lại, trong đầu một trăm triệu con chó chạy qua...

Liễu Như Ân trong lòng có chút nghi vấn, không khỏi hỏi: "Vậy tại sao người không mở mắt ra?"

"Bởi vì ta lười biếng." Minh Hạo một câu nói với lý do đơn giản, làm hai người muốn phun máu.

Lười biếng? Vì lười biếng mà lúc nào cũng nhắm mắt, thậm chí lười thở, lười đi vệ sinh...còn cái gì lười nữa không?

Hai người hoàn toàn bó tay với Minh Hạo loại này cực phẩm.

...

Kiều Thiên Cầu tốc độ bay rất nhanh, trong chốc lát đã bay đến nơi cao nhất bầu trời đại thiên thể giới.

Cả thân hình nó như chiếc xe tải, đâm mạnh vào bầu trời.

"Rầm"

Bầu trời bị Kiêu Thiên Cầu đâm vào, vỡ nát ra từng mảnh, tạo thành cái lỗ thủng khổng lồ, lỗ thủng này vừa vặn chứa được cả thân hình nó.

Kiều Thiên Cầu hai cánh đập mạnh, cả thân thể dễ dàng chui lọt vào trong.

Nghe tiếng vỡ vụn từ trên cao phát ra, đám người ở đại thiên thể giới cùng lúc ngẩng đầu lên.

"Hôm nay hình như chính là ngày Lễ Phật diễn ra... a"

"Ta không hiểu sao, cảm giác những ngày sắp tới đại thiên thể giới sẽ xảy ra một chuyện kinh khủng..."

...

Kiều Thiên Cầu bay trong hư không, xung quanh thân thể nó bao bọc một lớp nhu hòa ánh sáng.

Loại ánh sáng này chính là một tầng bảo vệ bên ngoài, tránh cho các mảnh vụn hư không đâm vào bên trong.

"Ngao ngao....."

Hư không đen tối, thỉnh thoảng phát ra tiếng thú gào, cùng với âm thanh thiên địa tan vỡ.

Ngọc Phang giải thích rằng, tiếng thú kêu vừa nãy chính là hư không hung thú, còn âm thanh thiên địa tân vỡ chính là bọn nó đang chiến đấu với nhau.

Có Kiều Thần Cầu ở đây, cho nên không cần lo lắng, bởi vì trên thân Kiều Thần Cầu lan ra phật khí tức, bọn hung thú tại hư không này rất chán ghét, cho nên sẽ không đến gây sự mình, trừ phi bước vào lãnh địa của nó.

...

Minh Hạo vẫn như cũ hai mắt nhắm lại, nhưng trong lòng vô cùng kích động, bởi vì hệ thống lúc này đã thức tỉnh lại.

"Đing! Hệ thống thức tỉnh, đang kiểm tra đo lường."

"Đing! Hệ thống đang quét hình, xin chờ một lát..."

"Đing! Hệ thống không đủ năng lượng, phải chăng cung cấp ngay năng lượng?"

"Cung cấp thế nào hệ thống?" Minh Hạo hỏi thăm.

"Đing! Tất nhiên là.....hiện tại bởi vì thiếu năng lượng cho nên hệ thống tạm thời chưa mở, khi chủ nhân hoàn thành.....hệ thống mới thức tỉnh lại."

Nghe xong hệ thống nói, Minh Hạo sắc mặt âm tình bất định, hồi lâu sau nghĩ ngợi, bởi vì tương lai, hắn đành chấp nhận một lần...

...

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, tại hư không đen tối không một chút ánh sáng này, thời gian dường như vô nghĩa đối với mọi người.

"Gâu Gâu Gâu..."

Kiều Thiên Cầu sủa to một tiếng, báo hiệu đã đến đích.

Theo tiếng sủa của nó, tại lúc này, bỗng nhiên phía trước xuất hiện một cái cánh cửa màu vàng khổng lồ.

"Cái này lạ..."

Có người lần đầu tiên thấy loại này hùng vĩ, không khỏi ngơ ngác.

Cánh cửa này rất lớn, lớn đến không thể đo đạc, phía trên cánh cửa có in nhiều hình phật cùng chữ phạn phật giáo.

Dù là ở từ xa, cũng có thể cảm nhận được cánh cửa phát ra khí tức thanh lành, mát mẻ, cùng một chút huyền diệu, cổ lão, khiến người cảm giác cả người khoan khoái, như bước vào chốn tiên cảnh nhân gian.

Ngọc Phang nhìn cánh cửa, trên mặt hiện lên tự hào, niệm một câu phật ngôn, nói: "A di đà phật! "

"Nói cho các người biết, chỉ có Kiêu Thiên Cầu mới có thể dẫn đến Phật Giới, còn không thì cho dù là tiên đế cũng đừng hòng tìm tới đây. "

"Bởi vì cánh cửa này luôn được phật giới chúng ta che dấu kỹ càng, hơn nửa mỗi lần chỉ xuất hiện thời gian vô cùng ngắn ngủi rồi biến mất, xuất hiện một nơi ngẫu nhiên tại hư không khác."

"Chỉ có Kiêu Thiên Cầu có lỗ mũi đánh hơi đặc biệt này mới tìm tới được."

Nghe Ngọc Phang giảng giải, đám người gật đầu, tỏ ra đã hiểu.

"Két—két—két--két---két---két."

Cánh cửa màu vàng khi này chậm chậm mở ra, một loại khí tức vui tươi từ bên trong tràn ra ngoài, đem tâm linh mọi người như được phật pháp gội

rửa, mọi phiền muộn, mọi vết nhơ, thất tình lục dục đều được gột rửa.

Chỉ có an bình, vui tươi, không lo không nghĩ, không ưu không sầu.

Loại này cảm giác khiến mọi người tưởng như mình đang bước vào thiên đường.

Kiều Thiên Cầu không chút do dự đập cánh thật mạnh, bay qua cánh cửa, cái lưới khổng lồ nó đưa ra ngoài, cái đuôi lớn liên tục lắc lư qua lại, có thể thấy nó đang vô cùng vui vẻ khi trở về "nhà".

...

Phật giới

Sương vụ lượn lờ, âm phạn vang lên, từng tiếng gõ tụng kinh vang vọng thiên địa, từng con hạc lông trắng bay qua...

Hơn trăm vạn cái tượng Phật khổng lồ khác nhau, dựng đứng nhô lên cao.

Mỗi cái tượng Phật chính là một động tác khác nhau, có đứng giảng đạo, có ngồi trên hoa sen xếp bằng, có hai tay đưa ra...

Từng tòa núi khổng lồ treo leo thiên địa, từng ngọn núi cao cao, đâm thẳng vào chín tầng mây.

Cầu vòng bảy màu khổng lồ vắt ngang cả bầu trời, tạo thành một cái thế giới tuyệt mỹ, làm người hít thở không thông.

Đám người ngồi trên lưng Kiêu Thiên Cầu, khi thấy cảnh này, ai nấy đều kinh ngạc há hốc mồm, ngoài trừ Phang Ngọc chỉ bình thản cười, cùng Minh Hạo đang ngủ say, thì trên mặt ai cũng hiện lên rung động, đây là lần đầu tiên bọn hắn thấy cảnh tuyệt đẹp như thế.

"Đã tới phạt giới! Kế tiếp chính là trạm dừng."

Ngọc Phang nhìn đám người cười nói.

Theo lời hăn nói, Kiều Thiên Cầu bắt đầu hạ xuống một cái sân rộng lớn, cái sân này dư thừa chứa hơn ba vạn người.

Đứng trong sân có hơn 10 người nam nữ, quần áo màu sắc khác nhau, trên mặt bọn hăn đều treo nụ cười từ bi hiền hòa.

Kiều Thiên Cầu chậm rãi hạ xuống sân.

Hai người hòa thượng đi tới, đem một cái cục xương khổng lồ vứt vào miệng Kiều Thiên Cầu.

"Gâu gâu gâu..."

Kiều Thiên Cầu liên tục lắc cái đuôi, sủa vài tiếng, bộ dáng rất hài lòng

"Xuống thôi mọi người."

Ngọc Phang nhìn đám người cười nói, sau đó bay xuống trước.

Đám người nhìn nhau gật đầu, sau đó tất cả cùng bay xuống.

Duy nhất chỉ có Minh Hạo khi này hăn không bay xuống, mà chính là nhảy xuống.

"Cái gì, hăn không vận dụng linh lực để bay, vậy mà tự nhảy xuống, hăn tưởng rằng một mình đi ngược lên liền tài giỏi à?"

"Ha ha, ta nghĩ sau khi hăn nhảy xuống đó liền là ngã chết, phải biết từ đây đến mặt đất hơn 10000m a."

Đám người thấy Minh Hạo cuống vọng vậy mà nhảy xuống, không khỏi nhỏ giọng chế giễu hăn.

Liễu Như Ân cùng Mộ Chân Long thấy hắc nháy xuống, trong mắt hiện lên một chút lo lắng.

Rốt cục, thân hình Minh Hạo trong chốc lát chạm đất.

"Ầm!"

Tiếng nổ thật lớn, tựa như là tiếng nổ boom nguyên tử vang dội toàn bộ phật giới, làm kinh động tất cả vị thần phật đang tiềm tu, trong đó kể cả Phật Chủ, không khỏi mở mắt ra, nhìn về nơi phát ra âm thanh.

Đôi mắt bọn hắc sáng lên, tựa như ánh đèn soi sáng vạn cổ, trong chốc lát một hình ảnh rõ ràng hiện ra trong mắt bọn hắc.

Chỉ thấy một người thanh niên tóc đen dài, từ trên lưng Kiều Thiên Cầu nhảy xuống, sau đó cả thân thể người thanh niên chạm đất.

Không biết bởi vì mặt đất "quá yếu" hoặc người thanh niên "quá nặng" mà khiến cả mặt đất sụp thành một cái hố to.

Thân thể người thanh niên nằm sâu trong lòng đất.

Vừa nhìn đến đây, tất cả thánh phật trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó hồi phục lại như cũ, cùng lúc nhắm mắt lại, bộ dáng như không quan tâm đến sự đời.

(G9)

...

- Hôm nay bạo quá, ngồi từ sáng đến giờ, lưng có chút đau:3- Sắp tới rất hấp dẫn, chờ đón xem ^_^

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Minh Hạo Đề Tiễn Ý Nghĩ

"Chết chưa?"

"Ta đoán chắc chết rồi, nghĩ sao từ độ cao 10000m nhảy xuống còn sống? Cho dù Tiên Vương thân thể cũng chịu không nổi loại va chạm này, trừ phi người này tu luyện môn thể tu nào đó mới cả gan nhảy xuống..."

Nhìn xem Minh Hạo nằm trong cái hố to, đám người trong đầu cùng một suy nghĩ, bàn tán, thì thầm, bên cạnh Liễu Như Ân cùng Mộ Chân Long thần sắc lo lắng nhìn cái hố, hai tay nắm chặt lại.

Vào lúc này, trong cái hố sâu một bóng người đứng lên.

Đám người đứng trên lưng Kiều Thiên Cầu, nhìn về cái bóng đứng trong hố, đám người lại lần nữa rơi vào kinh ngạc đến há hốc mồm, một người trong đó lắp bắp há mồm, thần sắc rung động nói: "Hắn vậy mà còn sống? Hơn nửa nhìn vẻ bề ngoài của hắn hoàn toàn hoàn hảo, không có một chút tổn thương gì, dù chỉ là một vết nhỏ!"

"Hắn là người hay quái vật? Thật kinh khủng!!!"

"Chẳng lẽ hắn tu luyện môn công pháp thể tu nào đó? Nếu vậy thì không có gì bất ngờ"

Liễu Như Ân thấy Minh Hạo an toàn, không khỏi thở phào một hơi, người này lúc nào cũng làm nàng tim muốn gấp.

Bên cạnh Mộ Chân Long hai mắt càng sáng lên, tựa như tìm thấy món đồ chơi nào đó mới lạ...

"Này, nhanh chóng xuống đây, các vị đạo hữu đang chờ." Ngọc Phang đứng phía dưới, nhìn đám người còn chưa đi xuống, không khỏi hô to.

"A, chúng ta lập tức xuống liền."

Đám người lấy lại tinh thần, vội vàng vận chuyển linh lực, từng người bay xuống dưới.

Cho đến khi toàn bộ người đều bay xuống rồi, Ngọc Phang nhìn mọi người, chỉ tay vào mười vị tăng đang đứng, nói: "Tốt, mười vị này chính là sẽ sắp xếp cho các vị chỗ ở cùng giảng giải."

Nói xong rời đi, phần còn lại để mười vị tăng kia làm.

"Ai ở phía tây qua đây..."

"Ai ở phía đông tây qua đây..."

"Ai ở phía nam lại đây..."

Mười vị hòa thượng chính là phân ra làm người hướng dẫn của 10 phương khác nhau.

Đám người Minh Hạo, Liễu Như Ân là người ở phía Tây, nhanh chóng đi tới một vị hòa thượng.

Mỗi phương như vậy là từ 1000 đến 2000 người.

Khi tập hợp đầy đủ, vị hòa thượng kia dẫn đám người đi đến nơi nghỉ ngơi được sắp xếp sẵn, vừa đi vừa giảng giải: "Năm nay phật lễ khác hẳn những lần trước tổ chức."

"Lần này sẽ cho ra ba cuộc đấu, đấu thứ nhất là Luận Đáp, đấu thứ hai cùng thứ ba thì tạm thời giữ bí mật."

"Lần này cái thay đổi ở các lần trước là: trước khi đấu nhau, phải vượt qua mười quan ải, do mười vị thần phật khác nhau trấn giữ. Sau khi thành công vượt qua mười quan mới có thể trực tiếp đấu với nhau."

Đám người gật đầu, tỏ vẻ hiểu...

Minh Hạo: "Khò khò..."

Theo vị hòa thượng giảng giải, cuối cùng hắn đưa cho mỗi người một thẻ đánh số, coi như phân biệt để thi đấu.

Sau đó mỗi người được sắp xếp một phòng ở nhỏ, bên trong đủ thứ vật dùng thường ngày.

...

Minh Hạo nằm trên giường, hai mắt nhắm lại, dáng vẻ như ngủ, ý niệm chìm vào bên trong....

"Hệ thống, có thể hay không thay đổi nhiệm vụ?"

"Đừng! Không thể chủ nhân."

Minh Hạo thở dài,: "Vậy cũng được, coi như ta hóa ma một lần nữa đi. Không nghĩ trải qua hợp thể, đem thân thể làm cải tổ trọng sinh lại, nhưng theo đó sức mạnh bị phong ấn, hệ thống mất hết toàn bộ năng lượng."

Nghĩ ngợi lung tung, Minh Hạo bất giác không biết lúc nào chìm vào ngủ say...

Sáng hôm sau.

"Cốc cốc cốc."

"Cốc cốc cốc."

"Cốc cốc cốc."

Tiếng gõ cửa liên tục vang lên.

Minh Hạo nghe tiếng gõ cửa, nhanh chóng tỉnh lại, hai mắt vẫn nhắm lại như đang ngủ, lười biếng nói: "Vào đi."

"Kẹt ----"

Đi vào chính là Liễu Như Ân, nàng hôm nay mặc một bộ màu trắng vô cùng đoan trang, nàng nhẹ nhàng đóng cửa lại, đi tới giường ngồi xuống, nhìn về Minh Hạo, hai mắt thùy mị xinh đẹp, tay ngọc nhẹ nhàng vuốt mặt hảnh, như người vợ ngoan hiền kêu người chồng tỉnh dậy, bên tai nhỏ giọng nói: "Hạo, tới giờ rồi, tỉnh dậy đi."

"Um..."

Nàng đang nói, chợt cảm giác nơi ngực bị bàn tay nào đó tập kích, không khỏi rên nhỏ một tiếng.

Liễu Như Ân sắc mặt hồng hồng, nhỏ giọng nói: "Cái này không được, chờ đến khi trở về đi, rồi người cùng ta tự do, nơi này là Phật giới, rất nhiều vị thánh Phật đang tại đây..."

Minh Hạo nghe vậy cười khì một tiếng, nói: "Không sao, có ta tại đây, cho dù là Phật chủ cũng không dám nói gì. Tới..."

Mặc dù do Minh Hạo hợp thể với Phật Thể, tính cách cũng là chuyển biến nhiều, ít tà ác hơn, nhưng có một số cái đã in sâu vào linh hồn làm sao bỏ?

Ví như tính cách: bá đạo của hần.

Có câu: giang sơn khó dời, chịch gái khó cai.

Minh Hạo chính là vậy.

Nói xong, hần một tay kia luồn vào như con rắn, dễ dàng luồn lách vào trong quần Liễu Như Ân, lúc này, tay kia cảm nhận được đụng trúng thứ cản lại, hần lịch duyệt chịch gái hơn chục năm, dễ dàng đoán ra đó là cái quần trong, ngựa quen đường cũ, một tay vạch xuống, sau đó không chút do dự đưa vào trong...

"A~~~"

Một hồi sau, trong phòng rên rỉ từng tiếng xuân tình du dương, khiến người xấu hổ...

Hai bóng người chồng chất lên nhau, thúc ra đẩy vào...

...

10 phút sau.

Một hồi hoạt động "buổi sáng" xong, Liễu Như Ân thân thể đầy mồ hôi nằm trên giường, trong mắt đầy ý xuân tình còn chưa tan...

Minh Hạo vẻ mặt thỏa mãn, nói: "Không nghĩ nơi ấy của người thật thoải mái a, co ra rút vào lại dễ chịu như vậy, nếu không phải nơi này là phật giới, ta đã làm hơn vài tiếng rồi..."

Liễu Như Ân nghe Minh Hạo khen, mắt cỡ đến đỏ mặt, cười cười nói: "Người quá nha. Ta là người tu phật, không thể dâm dục giống người như vậy.."

Minh Hạo nghe vậy, không khỏi phốc một tiếng, bật cười: "Tu phật? Dâm dục? Ha ha ha ha, đây là chuyện hài nhất ta từng nghe, vậy ai ở hai năm trước đột nhiên cởi hết quần áo ra, vẻ mặt như con chó cái thèm chịch vậy? Hơn nữa mỗi lần ta muốn dùng liền người nào đó cầu xin hãy tiếp tục, mạnh hơn a?..."

Nghe Minh Hạo thô tục lời nói, nằm trên giường Liễu Như Ân sắc mặt đỏ lên, nàng rất muốn phản bác nhưng biết mình đuối lý đành im miệng.

Khi này, chỉ nghe Minh Hạo nói tiếp: "Ta nói người nghe, tu phật hay ma đều là con người, mà con người chính là có thất tình lục dục, tu phật khác tu mà chính là gạt bỏ cái thất tình lục dục đó, một lòng cứu độ chúng sinh. "

"Nhưng tất cả phía dưới thiên đạo chỉ là hèn mọn giun dế mà thôi. Người dù tu phật làm nhiều việc thiện, hay tu ma đồ sát sinh linh hoặc tu tiên cầu trường sinh bất lão."

"Tất cả cái gì vĩnh sinh bất tử, trường thọ cùng trời đất mãi mãi đều là phù du lừa gạt người, chỉ là tuổi thọ được kéo dài lâu hơn mà thôi, nhưng chung quy dù người tu cái gì đi nữa, đều chung một con đường, đó là đi đến cuối cùng già yếu chết đi, mãi mãi không thể vĩnh sinh bất tử!"

Nghe Minh Hạo nói, Liễu Như Ân như trong giấc mộng được tiếng chuông đánh thức, nàng vội vàng ngồi dậy, trong lòng tỉnh ngộ lại.

Chỉ thấy lấy nàng làm trung tâm, từng luồng khí xoáy phát ra tiếng riu rít, tựa như đang vui mừng, từng đoàn khí xoáy bị nàng liên tục hút vào cơ thể.

Không biết Liễu Như Ân đã hút bao nhiêu, một đợt, hai đợt, mười đợt, trăm đợt khí xoáy.

Minh Hạo nằm bên cạnh, mặc dù hai mắt vẫn nhắm lại nhưng cảm nhận được xung quanh, không khỏi thở dài: "Chịch một cái, giăng một cái cũng

là nhanh chóng đột phá, Liễu Như Ân trên người còn nhiều bí mật cần khai phá a..."

...

Động tĩnh Liễu Như Ân đột phá gây ra rất lớn, lan đến các phòng kế bên.

Một người đang tu trong phòng, chợt cảm nhận linh lực bên ngoài ngày càng yếu đi, không khỏi mở mắt ra, thì thào nói

"Ai giờ này lại đột phá? Phải biết sắp đến là phá quan rồi a..."

...

Thời gian từng chút một trôi qua.

Minh Hạo cảm nhận được nàng hút linh lực tốc độ quá chậm, có chút không kiên nhẫn, hắn nói: "Để ta giúp người tốc độ nhanh hơn."

Mà khi này Liễu Như Ân đây!? Nàng đang tập trung cảm ngộ thiên địa linh khí xung quanh, làm sao nghe được bên ngoài Minh Hạo nói?

Minh Hạo cũng mặc kệ nàng có nghe hay không, không chút do dự đổi tư thế xếp bằng, nhưng là tư thế này có chút kỳ quặc, bởi vì khi này jj màu trắng ở giữa của hắn cao ngạo đứng lên.

Sau đó chỉ thấy Minh Hạo mạnh bạo, mặc kệ đang ngồi xếp bằng Liễu Như Ân, sau đó hai tay dễ dàng bế nàng lên cao.

Nếu có người thấy hành động của hắn, lập tức sẽ cho hắn là bị điên, bởi vì khi người đột phá hoặc cảm ngộ bị hắn làm thế, chắc chắn sẽ tẩu quá nhập ma, nhẹ thì bị điên điên loạn loạn hoặc bị phế, nặng thì bạo thể mà chết.

Minh Hạo sau khi bế nàng lên, một tay giữ hông nàng, một tay tách hai chân của nàng ra thành hình chữ V.

Sau đó hắn chậm rãi để nàng xuống, canh ngay cáijj, đem cái lỗ [V] đè vào một cái, với tư thế cây chuối chống lên đâm vào hư không.

"Phộc..."

Âm thanh như có thứ gì đó lọt vào trong...

"Ah~"

Tiếng rên rỉ sung sướng từ miệng Liễu Như Ân phát ra...

Nước ở dưới hạ thân bắt đầu lênh láng...

Nhưng nàng vẫn là mắt nhắm lại, không những không bị Minh Hạo phá hủy, mà còn tốc độ hút linh khí càng nhanh hơn gấp nhiều lần.

...

Minh Hạo ở 2 năm qua chịch Liễu Như Ân, hắn phát hiện phật thể mình không những như kim cương bất hoại, mà còn giúp những người tu phật môn như Liễu Như Ân đây "ngộ" cùng "tu luyện" nhanh hơn gấp trăm lần, nhất là khi nam nữ giao hoan.

Minh Hạo đặt tên nó là: Phật Thể Song Tu.

Cho nên theo ý nghĩ của hắn, khi Liễu Như Ân đột phá trong tình trạng bị "cảm thương", chắc hắn "ngộ" cùng "tu luyện" nhanh hơn nhiều.

Cảm nhận được ý nghĩ mình thành công, hơn nửa vào lúc này, hắn cảm giác như mình sắp đột phá, trong lòng như một mảnh gương sáng, cười thầm nói: "Cạc cạc cạc...không biết khi chịch Phật Chủ thì ra sao nhỉ? Sau đó bắt hết tất cả nữ tu về đây. Nếu như bắt hết về đây, sau đó là "Phật Thể

Song Tu" cùng lúc, liền như vậy chẳng mấy chốc mình đột phá, mở ra phong ấn sức mạnh rồi ư?"

...

Quay trở lại một ngày trước đó.

"Đing! Hệ thống không đủ năng lượng, phải chăng cung cấp ngay năng lượng?"

"Cung cấp thế nào hệ thống?" Minh Hạo hỏi thăm.

"Đing! Tất nhiên là hoàn thành nhiệm vụ, hiện tại bởi vì thiếu năng lượng cho nên hệ thống tạm thời chưa mở, khi chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ hệ thống mới thức tỉnh lại."

"Nhiệm vụ?"

"Đing! Phát động nhiệm vụ đặc biệt."

" Nội dung: Chịch Phật Chủ ở phật giới, cùng 99 nữ phật giới khác để cung cấp năng lượng!"

"Chịch phật chủ? Như vậy theo lời hệ thống phật chủ là con gái?...."
Minh Hạo hai mắt tỏa sáng, nhưng trong chốc lát do dự...

P/s: tối tiếp

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Phá Quan Thứ Nhất Hoàn Mỹ

Từng giây từng phút trôi qua, Liễu Như Ân trên đầu càng ngày càng nhiều mồ hôi, thân thể nàng run lên lắc xuống liên tục.

Đôi ngực lớn nóng bóng của nàng cứ lắc lư theo nhịp điệu 1-2 của Minh Hạo, tựa như đôi vú nàng biết nhảy múa balê đồng dạng.

Vài phút sau...

Từng vòng xoáy linh khí ngày càng yếu đi rồi biến mất.

Liễu Như Ân mở mắt ra, nhìn Minh Hạo, trong mắt hiện ra nồng đậm nhu tình, nhỏ giọng nói: "Cám ơn chồng..."

Minh Hạo lắc đầu, cười nói: "Không có gì, coi như ta cũng lợi ích không nhỏ."

Liễu Như Ân gật đầu không nói gì, nhưng trong lòng đối với Minh Hạo càng ngày yêu thương hơn.

"A, quên nữa, còn có phá quan, nhanh lên Hạo."

Liễu Như Ân mới nhớ tới hôm nay là ngày quan trọng, nàng nhanh chóng ngồi dậy, đem thương từ trong người rút ra, vội vàng mặc quần áo vào.

Minh Hạo gật đầu, cũng là nhanh chóng mặc quần áo vào, hẳn biết hôm nay là ngày quan trọng, cũng không lười như mấy ngày trước.

Sau đó hai người sóng vai chạy đi.

...

Tại một nơi lầu các màu vàng cao vạn trượng.

Phía trên lầu các có tấm bảng ghi ba chữ rồng bay phượng múa: Thập Quan Luận.

Trước cửa lầu các có hai vị hòa thượng già ngồi nhắm mắt ngồi xếp bằng, mỗi người cầm bên tay cầm một cây gậy.

Mặc dù bọn hăn nhìn rất bình thường, không tỏa ra khí thế uy nghiêm hay dọa người khí tức.

Chỉ là bình thản, yên tĩnh, tựa như một vị tăng sư nhập định bình thường. Nhưng dù chỉ như vậy đã làm người khác kinh sợ vạn phần.

Bởi vì bọn hăn chỉ là ngồi, nhưng tựa như cả thân thể dung nhập vào môi trường xung quanh, hai người ngồi đó, làm người nhìn tưởng rằng đó chính là hai cục đá thông thường chứ không phải là hai người.

Chỉ có người đạt cảnh giới cao mới có thể làm được như vậy, hai người bọn họ ít nhất là thuộc cấp bậc Thánh Phật, tương đương với cảnh giới tu tiên là Chân Tiên.

Vào khi này, hơn mười ngàn người đứng trước tòa lầu các không ai dám hó hé hay thở mạnh dù gì.

Hai người Minh Hạo cùng Liễu Như Ân một đường rớt cục chạy tới.

Liễu Như Ân nhìn đám người còn đứng chờ đợi chưa vào, không khỏi thở phào.

Tại mọi người còn đang chờ đợi, cửa lầu các vào lúc này mở ra, một vị hòa thượng áo bào vàng, thân cao 2m, đi chân trần, hai tay chấp lại với nhau đi ra.

Hắn nhìn đám người, nhẹ nhàng noi: "A di đà phật! Tất cả mọi người xin xếp thành mười hàng, mỗi lượt đi vào là mười người..."

"Luật: người thua sẽ bị truyền tống trở về, người thắng phá quan tiếp, cho đến khi phá đủ mười quan mới coi là qua."

Giọng nói hắn rất nhỏ, nhưng lại giống như kẻ sát tai tất cả mọi người.

Nói xong, vị hòa thượng cao lớn kia trở về lầu các.

...

Đám người nghe vậy nhìn nhau, bọn hắn cùng lúc tự động phân thành mười hàng, bởi vì mọi người đều là người tu phật, cho nên đối xử với nhau rất bình đẳng, không ai chen ai hay xô đẩy nhau, ai đứng trước thì người đó ở trước.

Còn Minh Hạo đây?

Hắn không phải người tu phật, mà chính là phật tử rồi, cho nên không thèm quan tâm đến mấy thứ này, quay qua nhìn Liễu Như Ân, nói: "Ta vào trước, người đợi ở đây."

Liễu Như Ân gật đầu, ánh mắt thâm tình nhìn hắn, nhỏ giọng nói: "Người vào đi, cẩn thận."

Minh Hạo mỉm cười gật đầu, sau đó chen vào đoàn người, đứng vào đầu hàng.

Nhìn nụ cười của hắn, Liễu Như Ân có chút ngẩn ra, nụ cười này quá thuần khiết, quá xinh đẹp, đó là một nụ cười tràn đầy từ bi cùng vô tà...

...

Đám người thấy Minh Hạo chen vào, mặc dù có chút khó chịu nhưng không ai nói gì.

"Lượt thứ nhất, vào đi."

Âm thanh nhẹ nhàng du dương như tiếng đàn từ trong lầu các truyền ra.

Nghe âm thanh này, mọi người tinh thần phấn chấn, lượt thứ nhất 10 người hàng đầu đi vào, trong đó có Minh Hạo.

...

Minh Hạo bước vào lầu các cùng chín người khác.

Hắn mặc dù hai mắt nhắm lại, nhưng vẫn như cũ cảm nhận được xung quanh.

Trong lầu các có mười cánh cửa khác nhau, chắc hẳn chính là cánh cửa để nhập quan.

Minh Hạo cùng chín người không ai nói gì, mỗi người tùy ý chọn một cánh cửa đi vào.

...

Vừa bước vào trong, Minh Hạo cảm nhận được mọi thứ thay đổi, xung quanh biến thành một mảnh rừng rậm bao la bát ngát.

Ánh nắng chiếu rọi tứ phương bát hướng.

"Cửa thứ nhất khảo nghiệm trí căn, bắt đầu!"

Âm thanh cổ lão mà từ bi vang lên.

Minh Hạo như không nghe thấy, hắn như cũ mắt nhắm lại, cũng mặc kệ ở nơi này là ở đâu sau đó tự nhiên nằm xuống khò khò ngủ.

Mặt trời dần lặn xuống núi, ban đêm hàng lâm.

Chỗ Minh Hạo nằm, gần đó xuất hiện từng con chó sói xám cao lớn, những con sói này nhìn thấy hắn nằm dưới đất, hai mắt bọn chúng tràn đầy tham lam, không chút do dự nhào vào cắn xé hắn.

Đám sói vừa cắn vào thịt, chỉ nghe một tiếng "Cạch" từ trong miệng bọn chúng vang lên.

Một giây sau, từng chiếc răng vàng khè của bọn chúng bắt đầu lung lay, sau đó rớt ra như mưa.

"Húuuuuuuuuu"

Đám sói hú một tiếng, hóc mắt bọn nó trào ra từng giọt lệ cầu nóng bỏng.

Hàm răng toàn bộ bể, tương lai bọn nó lấy gì ăn?

Chẳng lẽ húp cháo mà ăn sống qua ngày?

Nhưng phải biết bọn chúng là cầu không phải người a, làm sao biết nấu cháo a đây?

"Húuuuuuuuuu"

Nghĩ đến tương lai không có răng để ăn thịt, đám sói lại ngẩng đầu lên, cùng nhau phát ra tiếng hú thảm thiết.

Minh Hạo đang ngủ, nghe tiếng sói hú bên tai liên tục rốt cục ngủ không được.

Cảm giác được đám sói đang trong trạng thái bị thương.

Minh Hạo trong lòng từ bi nổi lên, hăn ngồi dậy, mở miệng nói một câu phật âm: "A di đà phật! Thiện tai thiện tai, các người gặp chuyện gì mà lại bị thương thế?"

Giọng nói của hăn vô cùng nhu hòa, nhu hòa đến có thể vạn vật bị tan chảy, mặc kệ hùng hay beo, sư tử hay khủng long, dù là hung dữ đến đâu, nếu nghe được giọng nói này cũng phải ngoan ngoãn thuần phục hăn.

Lời Minh Hạo nói như một liều thuốc an thần, trong mấy chốc bọn chúng yên tĩnh trở lại.

Một con sói trong đàn bước ra, lộ nóng trông doanh nhìn hăn, miệng mở ra nói tiếng người: "Chúng ta không có răng để ăn thịt, tương lai làm sao sống qua ngày đây."

Minh Hạo nghe vậy nở nụ cười từ bi, nói: "Cái này đơn giản, trong các người ai là giới tính cái?"

Nghe Minh Hạo hỏi, năm con sói bước lên trước, cũng như con sói lần trước, biết nói tiếng người, đồng thanh nói: "Chúng ta là cái."

Minh Hạo gật đầu, bước chân chậm rãi đi đến chỗ năm con sói ngồi xuống.

Ở bọn sói kia tò mò không biết hăn định làm gì, vào lúc này chỉ thấy hai tay Minh Hạo động.

Hăn xòe năm ngón tay ra, bắt lấy từng cái vú màu đen ở dưới bụng bọn nó, bóp thật mạnh một cái.

"Ngao!"

Con sói mẹ kia bị Minh Hạo bất ngờ bóp vú, nài kêu thảm một tiếng.

"Người đang làm gì nhân loại!?"

Đám sói thấy Minh Hạo bỗng nhiên "đánh" đồng loại mình, không khỏi lên tiếng chất vấn.

Minh Hạo quay đầu lại, sắc mặt không thay đổi, hần mím cười từ bi nói ra: " Xem đây."

Theo lời hăn nói, chột hai tay đang bóp vú con sói mẹ kia xoa xoa nhẹ nhàng, sau đó rút tay ra, phun nước miếng lên ngón tay cái, dùng ngón tay dính nước miếng đút thật mạnh vào lỗ ở sau của nó.

"NgaoOOOOOOOO!"

Bị Minh Hạo bất ngờ tập kích chỗ nhạy cảm, nàng sói kia không khỏi ngao lên một tiếng, trên mặt tỏ ra "hồng nhuận", thân thể nàng liên tục run rẩy dữ dội.

Từng đợt màu trắng mùi thơm lạ lùng từ vú sói mẹ tràn ra ngoài, không còn nghi ngờ gì nữa, đây chắc hẳn chính là sữa của sói mẹ.

Con sói mẹ kia như cảm nhận được gì, nàng ngẩng đầu nhìn xuống bụng, khi thấy từng dòng sữa màu trắng chảy ra, trong mắt hiện lên vô cùng khó tin.

Phải biết vào mùa này nàng chưa giao phối, trong bụng chưa mang thai, cho nên việc vú ra sữa là điều khó có thể xảy ra.

"A di đà phật! Nếu các người không có răng, chỉ cần uống sữa của nàng là được, không phải sao?"

Minh Hạo đứng dậy, chỉ vào nơi ngực con sói mẹ đang chảy sữa, niệm một tiếng phật hiệu, cười nói.

Lời Minh Hạo tựa như thần được thông não bọn chúng, đám sói hai mắt sáng lên, nhưng một con trong đó nghĩ ra vấn đề, nhìn hăn hỏi: "Ngài nói đúng, với số sữa này chắc chắn chúng ta sống được qua ngày, nhưng trong đàn chỉ có năm con sói mẹ, làm sao đủ nuôi hơn trăm con sói được đây?"

Minh Hạo sờ sờ cằm suy tư, lát sau như nghĩ ra cách, hăn nhìn con sói vừa hỏi, nở nụ cười từ bí nói: "Ta đã có cách."

Nói xong tại đám sói còn chưa phản ứng, hai tay Minh Hạo nhanh như điện, bóp bóp bóp bóp nơi vú các con được liên tục.

Chỉ trong tíc tắc, tất cả con sói được nơi vú đều bị hăn bóp một lần.

"?"

Đám sói được nơi vú một trận run rẩy, "phốc" một tiếng, nơi vú bọn hăn tràn ra đầy sữa trắng.

Cúi người nhìn xem nơi vú tràn ra sữa, bọn chúng lập tức như hiểu ra được gì, đám sói nằm xuống, đầu để thấp, cùng nhau hướng về Minh Hạo, đồng thanh nói: "Ngài không hổ chính là đức phật, trí tuệ ngài thâm sâu như biển, cách như vậy ngài cũng có thể nghĩ ra, chúng ta thật sự bái phục ngài."

Đám sói vừa nói xong "bồng" một tiếng, hóa thành đám khói trắng.

"Cửa thứ nhất hoàn mỹ thông qua."

Âm thanh cổ lão tràn đầy từ bí kia lại vang lên.

Theo đó, xung quanh Minh Hạo một lần nữa lại thay đổi.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Tiểu Thiếp Cam Bái Hạ Phong

Tại sao sói đực có sữa mà không cần Minh Hạo đem tay kích thích bộ vị xxx như con sói mẹ kia?

Đó chính là ở khi Minh Hạo còn chịch Mị Yểm trong hình thái "bốn chân", hắn vừa chịch, vừa nghiên cứu toàn bộ cơ thể của nàng, trong đó có các vị trí, huyết vị.

Tại lúc đó, hắn phát hiện các loại động vật có vú (dù đực hay cái) đều có sữa, nhưng là cần các phương pháp khác nhau để kích thích sữa chảy ra.

Ví dụ như loài sói mẹ, phải đến lúc "giao phối" cùng "mang thai" mới có thể tiết ra sữa.

Vậy chó đực tiết sữa đây? Câu trả lời vô cùng đơn giản.

Kết hợp với các tri thức mà Minh Hạo đã học ở học viện Bắc Đẩu về y học, sinh học.... vân vân. Hắn đã nghiên cứu ra cách làm "đực có sữa."

Đó chính là "bóp" nơi vú con đực, bởi vì cơ thể con đực cơ chế khác với loài cái, không cần mang thai để tiết sữa, cho nên việc ra sữa dễ dàng hơn.

Khi đó Minh Hạo kích thích các huyết vị nơi vú, cho nên bên trong huyết vị bị mở (thứ ngăn sữa chảy ra ở cấu đực) đã bị hắn mở, nên vú sói đực chảy ra sữa là vậy.

...

Thiên địa thay đổi, từ rừng rậm bát ngát biến thành một mảnh sa mạc mênh mông vô tận, làm người không thấy nơi cuối cùng của nó.

Ánh sáng mặt trời gay gắt chói chang như muốn hút khô máu người, làm mảnh sa mạc này ngày càng một càng nóng hơn.

Minh Hạo dù chân trần đứng trong đám cát nóng rực thiêu đốt, nhưng thần sắc vẫn thông dong bình tĩnh. Minh Hạo cảm nhận ngoài cát thì không còn gì, liền lười biếng nằm tại chỗ, miệng ngáy khò khò, tựa như đang ngủ.

Cũng chỉ có loại này cực phẩm như Minh Hạo mới có thể ngủ ở tại mảnh sa mạc nóng rực này, nếu đổi lại người khác chắc hẳn đã run rẩy như cầy sấy hoặc đi lang thang đâu đó tìm nước rồi.

Bởi vì mảnh này sa mạc này vô cùng nóng, nếu có dụng cụ đo nhiệt độ tại đây, có thể thấy nhiệt độ này lên đến 1000 độ C ~ 1200 độ C.

Loại kinh khủng sức nóng này có thể dễ dàng trong nháy mắt làm tan chảy bất kỳ loại sắt thép nào.

Hơn nữa, loại nóng kinh khủng này còn có đang tăng lên nhanh chóng.

"Cửa thứ hai khảo nghiệm tâm căn, bắt đầu!" Giọng nói cổ lão từ bi vang lên.

Âm thanh vừa dứt, tại chính vào lúc này nơi Minh Hạo đang nằm bất ngờ lún xuống, đem cả thân hình hằn chôn vùi trong cát, chỉ chừa lại cái đầu để hít thở.

Nhưng Minh Hạo vẫn như cũ nằm đó không nhúc nhích.

Nhiệt độ ngày càng nóng hơn, đến nỗi mảnh sa mạc như lò thiêu, từng luồng khí siêu nóng từ hạt cát bốc lên cao, tạo thành loại hiện tượng giống như nước bốc hơi.

Thời gian trôi qua, 1 phút, 1 tiếng, 10 tiếng...

Nếu có người đo nhiệt độ, chắc hẳn đã kinh sợ đến há hốc mồm, bởi vì nơi này nhiệt độ từ 1000 độ C lên đến hơn 9999 triệu tỷ độ C, hơn nữa còn đang tăng cao với sức nóng kinh khủng

Loại này sức nóng, nếu đặt ở thế kỷ 21, cho dù là cái gọi mặt trời cũng chỉ như đứa bé so với người lớn mà thôi.

Mà cho dù là Tiên Vương, thậm chí Tiên Đế cũng không chịu nổi loại nhiệt độ kinh khủng này.

Theo thời gian trôi qua, cho đến khi đêm khuya 24 giờ...nhiệt độ đã tăng lên 999999999 triệu tỷ độ C.

Minh Hạo vẫn như cũ nhắm mắt lại ngáy khò khò ngủ say như không có chuyện gì.

"Cửa thứ hai hoàn mỹ thông qua."

...

"Cửa thứ ba sắc tâm, bắt đầu...."

Thiên địa thay đổi, biến thành một căn phòng màu vàng vô cùng rộng rãi xa hoa, nơi này tẩm cung dành cho nhà vua chúa.

Minh Hạo vẫn như cũ, nhắm mắt ngủ say tựa như không biết gì.

"Yêu...~Anh trai, muốn chơi lỗ nào..."

Một mỹ nữ tóc đen để dài tới chân, thân thể trần truồng đầy đặn không mặc quần áo, nàng đôi môi tím, mắt phượng, mũi cao, làn da trắng như gấu bắc cực, đôi song phong trắng cao ngạo vươn ra, cái hông khi đi lắc qua

lắc lại, hai cốc u lan thần bí, một mảnh rừng rậm đen tuyền che đầy, như ẩn như hiện hạt đậu xinh xắn màu hồng phấn ở giữa...

Khiêu gợi đôi môi chín mùi như trái táo, hàm răng trắng đều như hạt bắp, đường cong hình chữ S duyên dáng. Mùi thơm trên người nàng tự nhiên quyến rũ lòng người như u lan phát ra.

Đôi mắt câu hồn đoạt phách người, mỗi cái chớp mắt, làm âm dương điên đảo, mỗi cái nụ cười, làm toàn bộ thế gian thứ đẹp nhất đều phải lu mờ.

Đây chính là người con gái yêu mị, vưu vật nhất thế gian, không ai có thể sánh bằng nàng, cho dù là Mị Yểm cũng vậy.

Minh Hạo hai mắt nhắm ngủ giống như không hề nghe biết.

Vưu vật tuyệt thế thấy Minh Hạo không nhúc nhích, nàng cười khẽ một tiếng, run rắc đôi ngực đi tới trước người Minh Hạo

Sau đó đôi tay mềm mại của nàng bắt đầu cởi quần áo hần ra, trong mấy chốc tất cả quần áo đều bị nàng lột ra sạch sẽ, ở giữa nơi ấy của Minh Hạo lộ ra một cây trụ kinh thiên màu trắng.

Trụ dài hai thước, rộng vài cm, vô cùng lớn, nó cao cao mà dựng đứng lên, tựa như kim thương bất ngã.

Vưu vật hai chân mở ra, sau đó ngồi lên kim thương bất ngã...

"Bẹp...bẹp...bẹp

"Á hự""

Âm thanh rên rỉ dâm đãng trong phòng liên tục vang lên.

....

9999 ngày sau.

"Ah~~"

"Ah~~"

"Ah~~"

11h59 phút khuya

Trong phòng liên tục vang lên tiếng rên rỉ vui sướng.

Vưu vật tại 9999 ngày này điên cuồng giao hoan lên xuống liên tục, muốn làm cái "kim thương bất ngã" này thuần phục mình, đáng tiếc ở hơn 9999 ngày này dù có điên cuồng đến mấy, hai lỗ, ba lỗ, 24/24 không ăn không ngủ, vậy mà cái kia trụ kinh thiên vẫn bất động như núi, không một chút lung lay hay có dấu hiệu yếu đi.

"tíc tắc" Kim đồng hồ nhảy qua.

12h giờ sáng tới.

Vưu vật cuối cùng chịu không được đi ra, nàng hai chân quỳ xuống, đầu hướng cây trụ kinh thiên, liếm một cái trụ như con chó đang nịnh nọt chủ, sau đó môi đỏ khê mở nói ra: "Không hổ là phật, kim thương bất ngã, vững chắc như núi, cho dù thiếp làm sao thế nào ngài vẫn bất động như mình vương. Đạo tâm ngài không một chút thay đổi, tiểu thiếp thật sự cam bái hạ phong!" nói xong nàng "bồng" một tiếng, hóa thành đám khói trắng.

"Cửa thứ ba hoàn mỹ thông qua."

...

"Cửa thứ năm khảo nghiệm bắt đầu..."

"Cửa thứ năm hoàn mỹ thông qua."

"Cửa thứ chín hoàn mỹ thông qua..."

...

"Cửa thứ mười khảo nghiệm bắt đầu"

Minh Hạo lười biếng ngáp một cái, khi này hắn đang nằm trong một căn phòng đầy ắp kinh sách.

Một vị hòa thượng vẻ mặt hiền hậu, tướng tá hiền lành đi tới, hắn chấp tay lại nhìn Minh Hạo nói: "A di đà phật...Thí chủ muốn hay không luận? Ta chính là người thủ hộ ở trận cuối cùng cửa thứ mười này"

"Người nói đi." Minh Hạo nằm đó lười biếng nói.

Hòa thượng tay kết phật ấn, miệng nói ra một câu chân ngôn: "Phật là gì?"

Phật ấn trôi nổi, từng tòa phật vàng khổng lồ xuất hiện sau lưng hắn, phật âm lan đến ba ngàn đại thế giới, tựa như ba ngàn đại thế giới đều là hắn, hắn chính là đại diện ba ngàn thế giới.

Cùng theo đó phật hiệu vang lên, phật âm cùng phật hiệu hòa vang thiên địa, đem thế gian tất cả hắc ám dơ bẩn đều bị loại này gột rửa sạch sẽ.

"Phật là hư vô, chỉ cần trong lòng có phật thì vạn vật xung quanh đều là phật." Minh Hạo không mở mắt, miệng niệm một tiếng phật hiệu, tất cả vạn vật tựa như lời hắn, cây là phật, chó là phật, người là phật, ma là phật, tiên là phật, âm dương là phật, nhật nguyệt là phật, thiên địa này cũng là phật!

Vạn vật chính là phật, phật chính là vạn vật, chỉ cần trong lòng có phật, thì mọi thứ thật sự đều là phật!

"Thí chủ nói vậy là sai, tại sao ma lại có thể thành phật? Phải biết ma chính là lấy giết ngàn vạn sinh linh, làm sao có thể hóa thành phật?"

Hòa thượng mở miệng hỏi, đôi mắt phật bên trong lộ ra cơ trí quang mang nhìn hẩn, một đôi mắt tựa như có thể nhìn thấu tất cả vạn cổ thế gian, chiếu sáng toàn bộ thiên địa, chiếu rọi chốn u minh, tựa hồ không gì có thể qua được đôi mắt tràn đầy cơ trí nhìn thấu lòng người này.

Minh Hạo bất động thanh sắc, niệm một câu phật âm: "A di đà phật! Ma dù là giết ngàn vạn sinh linh, nhưng ngã phật từ bi, cửa phật rộng mở, chào đón tất cả chúng sinh linh. Cho dù là Ma, chỉ cần trong lòng muốn quay đầu lập phật, thì cho dù là ma tính đến mấy cũng phải diệt tiêu."

Lời vừa nói, dị tượng hiện, một tôn bóng đen khổng lồ tràn đầy ma khí xuất hiện tại thế gian, nó tàn phá, đồ sát sinh linh tứ phương.

Một tôn phật khổng lồ xuất hiện, cứu rỗi sinh linh, vừa ra tay liền là một câu phật độ.

Con kia ma vừa nghe đến câu độ, chẳng mấy chốc ma khí tản ra, thay vào đó là thánh khiết ánh sáng bao trùm thân thể.

Nó quỳ xuống, cung kính dập đầu với vị tôn phật kia, thề vĩnh viễn theo hẩn, bỏ ma lập phật.

Mà vị tôn phật khuôn mặt giống như đức Minh Hạo, hẩn mỉm cười từ bi, độ hóa vạn vật đối với hẩn chỉ đơn giản là một câu niệm.

Sau đó hai người một phật một ma rời đi.

...

"Ta thua, a di đà phật." Vị hòa thượng hai mắt đờ đẫn nhìn dị tượng, trong chớp lát hồi phục lại tinh thần, hẩn mỉm cười nhìn Minh Hạo, niệm

một câu rồi biến mất.

...

"Cửa thứ mười hoàn mỹ thông qua!"

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Kinh Biến

Ở phía ngoài lầu các...

"Nhật Minh trượt quan thứ 8..."

"Trúc Hư Ngu....trượt quan thứ 9..."

"Hạ Thái Âm....thành công phá 10 quan, đánh giá: tốt."

Từng thông báo từ trong lầu các truyền ra, vang dội toàn trường.

Toàn trường có kẻ mừng, người buồn.

Liễu Như Ân đứng trong đám người, chờ đợi nửa ngày chưa thấy Minh Hạo đi ra, nàng có chút sốt ruột, lo lắng cho hắn.

"Mộ Chân Long thành công phá 10 quan, đánh giá: xuất sắc."

Thông báo vừa vang lên, cả trường "Ồ" một tiếng, tất cả mọi người trên mặt đều hiện lên kinh ngạc.

Xếp loại phá quan chia làm 4 cấp bậc: bình thường, tốt, xuất sắc, hoàn mỹ.

Nửa ngày nay, đa số người phá quan thành công số lớn là được đánh giá bình thường cùng tốt, tới nay chưa ai được đánh giá loại xuất sắc hoặc hoàn mỹ.

Hiện tại có một người được đặt được đánh giá xuất sắc, sao không khiến người kinh ngạc? Liễu Như Ân trong mắt ngày càng hiện lên lo lắng, cũng chính vào lúc này, âm thanh thông báo vang lên.

"Minh Hạo thành công phá 10 quan, đánh giá: hoàn mỹ."

Thông báo vừa ra, toàn trường chấn động mạnh, đám người há miệng thật to đủ nhét quả trứng gà, trên mặt ai cũng hiện lên rung động, kinh ngạc, thậm chí là không tin tưởng vào tai mình.

Liễu Như Ân vừa nghe thông báo, trong mắt lo lắng tan biến, thay vào đó là hiện lên vui mừng như điên, nhưng rất nhanh được nàng che giấu kỹ. Nàng hai tay chấp trước ngực, trong lòng thầm chúc phúc hẳn...

...

Trong số mười ngàn người phá quan, chỉ có ngàn người là thông qua quan. Ngàn người này bao gồm Minh Hạo được truyền tống đến một vị trí đặc biệt.

Đây là một vùng rừng rậm, sông núi hùng vĩ, chỉ là toàn bộ nơi này bị bóng tối bao phủ, không có ánh mặt trời chiếu tới.

Không khí âm u, sát khí như ngưng sương có thể khiến cho bất kỳ người nào đạo tâm vững chắc hiện ra kinh sợ, run rẩy.

Quan trọng nhất loại không khí này một khi hít vào, có thể để cho bất kỳ đạo tâm cho dù kiên định đến mấy cũng phải lung lay sa ngã nhập ma.

Người rơi vào nhập ma càng sâu, sẽ đánh mất tất cả lý trí, trở nên điên cuồng chém giết xung quanh, cho đến khi mất hết sức lực tới chết mới thôi.

Nó không nguy hiểm ở chỗ khiến người biến thành ma, mà chính là... mê hoặc.

Khi người bắt cần hít vào loại này, ma tính dần ăn mòn lý trí, hơn nữa ma tính càng nhiều, càng làm cho người tăng sức mạnh, khiến người thêm thường muốn hít mãi loại này không khí.

Cái này giống như chơi gái đồng dạng, đã chơi một lần liền sẽ bị nghiện, muốn chơi thêm lần tiếp theo...

"Chào mừng đến diệt sát tràng, cũng chính là tên của vòng hai này, luật rất đơn giản, mỗi người giết chết 100 người, cho đến khi chỉ còn lại 100 người sống sót coi như thông qua vòng này."

"Các người có một tháng tại đây để quyết định, nếu như qua một tháng số người vượt lên hơn trăm người, tất cả các người sẽ bị loại, đồng nghĩa với cái chết, chọn đi..."

Âm thanh cổ xưa như cũ vang lên, nhưng là lần này trong giọng nói không còn từ bi như trước, mà là âm hàn khiến người lạnh sống lưng.

"Chuyện gì xảy ra? Đây là phạt giới thứ hai cuộc thi sao? Tại sao lại giết giết ở đây, thật sự kỳ quặc..."

"Có chuyện gì thế này, phạt giới sẽ không bao giờ tổ chức những cuộc thi như vậy, hiện tại ta muốn biết chuyện gì xảy ra?"

"A di đà phạt...Thiện tai thiện tai"

Đám người vừa truyền tống đến nghe lời này, sắc mặt kinh biến, nhưng cũng không ai giúp được bọn hắn, bởi vì mỗi người đều bị truyền tống đến khu vực ngẫu nhiên.

"Ầm!"

Âm thanh vang dội thiên địa, tại không trung xuất hiện một tòa bia tượng cao hơn ngàn vạn trượng, tòa bia hiện lên ánh sáng chói lọi, đem mọi người

hấp dẫn từ các nơi nhìn về nó.

Phía trên bia có khắc tên 1000 người khác, số người giết, cùng thời gian trôi qua.

...

Minh Hạo bị truyền tống đến một khu rừng rậm, hăn hai mắt nhắm lại, cảm nhận xung quanh có chút nhúu mày, bởi vì nơi này âm sát chi khí quá nặng nề, cho dù hăn có phật thể vạn tà bất xâm cũng có chút nhận lấy ảnh hưởng.

"Hừ, không biết là ai dám đặt ta ở đây, nhưng nếu như vậy phải trả giá đắt, dám làm bẩn đạo tâm thuần khiết của ta, đi chết hết đi!"

Minh Hạo cảm nhận được trong lòng có chút khác thường, thần sắc từ bi biến mất, sắc mặt âm trầm, hừ lạnh nói.

Chỉ thấy hăn hai mắt mở ra, một khắc này, thiên địa biến đổi, phong vân cuộn trào, từ trên người hăn bay ra từng luồng khí tức hắc ám nặng nề khiến người tâm thần run sợ.

Minh Hạo khi này cũng là thay đổi, tóc dài tung bay, một mặt từ bi biến mất, thay vào đó là nở nụ cười tà ác, xung quanh hắc khí liên tục thả ra nhấn chìm vạn vật, tựa như một tôn ma vương tà ác giáng lâm, đem tai họa cho nhân gian.

Lý do lười biếng hăn không mở mắt chính là để che dấu mọi người, bởi vì khi hăn mở mắt, một trong năng lực của hăn sẽ thức tỉnh, đó chính là bóng tối.

Ở lần kia hợp thể thành công hoàn mỹ, tất cả thể chất, huyết mạch, năng lực hăn hình như cũng là cùng nhau hợp lại, tạo nên một loại thể chất (huyết mạch, năng lực) khác.

Trong đó có năng lực từ trái ác quỷ bóng tối này.

Minh Hạo một khi mở mắt ra, loại này bay ra khí tức hắc ám là hắc không phong ấn được, đến khi hắc phải nhắm hai mắt lại thì năng lực này mới tạm thời "tắt" đi.

...

Bóng tối như một tầng mạng nhện giăng tơ, chỉ mất vài giây ngăn ngừa phạm vi 1000m bên trong hoàn toàn bao phủ bị loại này bóng tối, hơn nữa chưa có dấu hiệu dừng lại đó, phạm vi của nó ngày càng mở rộng ra.

Mười lăm phút sau, bóng tối do Minh Hạo tạo ra hoàn toàn bao phủ phương viên trăm vạn mét bên trong.

Minh Hạo nhờ vào năng lực bóng tối này, có thể cảm nhận được mọi thứ xung quanh trong phạm vi bao phủ của nó.

Hắc cảm giác được, chỉ cần mình một ý niệm trong đầu, có thể khiến loại bóng tối này chỉ trong một giây liền nuốt chửng tất cả vật thể bên trong nó một cách dễ dàng, hoặc đem bản thân mình dung nhập vào loại này bóng tối, chỉ cần loại bóng tối này còn, hắc liền bất diệt bất tử, hơn nữa có thể dịch chuyển tự do trong phạm vi bao phủ này, chột vào lúc này như cảm nhận được cái gì, hắc khòe miệng vênh lên...

...

Một người khá lùn, ăn mặc áo vàng hòa thượng, tay cầm trượng đi tới, đôi mắt sắc bén như chim ưng, liên tục nhìn qua nhìn lại, tựa hồ hắc đang đề phòng ai đó.

Nhìn xung quanh hắc ám ngày càng dày đặc, hắc nhú mày lại nhìn dưới chân hắc ám, lẩm bầm nói: "Tại sao đi tới trước ngày càng hắc khí thể này."

"A di đà phật! Ánh sáng phật pháp xua tan hắc ám..." Sau đó miệng niệm một câu phật chú.

Dứt lời, ánh sáng quanh thân hiện ra, tạm thời xua tan hắc khí, nhưng chỉ là tạm thời, chẳng mấy chốc hắc khí kia lại tiếp tục tràn ra, bao trùm xung quanh hẳn.

Cổ Han buồn bực nhìn xem hắc khí lại tràn ra như cũ, tay lắc lắc trượng, đem trượng cắm sâu vào mặt đất, hai tay chấp lại, miệng niệm chú: "Tứ phương thần phật thủ hộ, chúng sanh an lành, xua tan hắc ám, chiếu rọi quang minh!"

Vừa dứt lời, cây trượng run run vài cái, phát ra phật quang nhu hòa, đem phương vi 10m bên trong bao vây, phật quang chiếu đến đem tất cả hắc ám tan biến, trở thành nơi sạch sẽ thanh lành.

Cổ Han thở phào một cái, nghĩ: "Cũng may là chiêu này còn tác dụng." có kết giới bảo vệ bên ngoài, hẳn an tâm ngồi xuống nghỉ ngơi một lát.

Chỉ là hẳn không thấy được tình cảnh bên ngoài, hắc khí tại thời khắc này sau khi bị xua tan lại tiếp tục tràn ra, hơn nữa hắc khí đã hoàn toàn bao vây toàn bộ kết giới xung quanh hẳn.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Bóng Tối Bao Phủ, Nhấn Chìm Vạn Vật

"Rắc" Kết giới phát ra một tiếng rắc. Hồi sau cả kết giới run rẩy bề nổi, hắc khí bên ngoài nhân cơ hội này tràn vào.

"Cái gì? Cổ Han cảm nhận kết giới vỡ mở mắt ra kinh ngạc nhìn xung quanh, thấy hắc khí tràn vào, hắn không lo nghĩ một cái gì vội vàng đứng lên.

"Người tưởng rằng như vậy nhỏ kết giới bảo vệ người an toàn?"

Lúc này một giọng nói trẻ tuổi vang lên, theo âm thanh Cổ Han quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử tóc dài tung bay, toàn thân hắc khí điên cuồng thả ra, hắn đi tới đâu, nơi đó sinh cơ tàn lụi, lộ ra một cái chân chân chính chính đại ma vương.

Cổ Han hai mắt co rút, tay nhanh chóng đem trượng cầm lên, bộ dáng bày ra tư thế phòng thủ, ánh mắt đề phòng nhìn nam tử hỏi: "Người chính là người hồi trước đi ngược lên, hơn nửa nhảy từ trên cao mười ngàn mét trở xuống, ta nói đúng không?"

Ở lần trước Minh Hạo biểu hiện tài hoa, hắn cũng chính là chính kiến cảnh này.

"Ha ha người nói đúng" Nam tử đôi mắt đen sâu thẳm như hút hồn người, nhìn Cổ Han gật đầu, mỉm cười nói ra: "Đáng tiếc là không có thưởng, hiện tại ta cho người hai lựa chọn, một là thuận phục ta, hai là chết!"

Cổ Han nghe vậy sắc mặt tức giận nhìn hăn, giận dữ nói: "Người đây là quá bá đạo, cho dù người đi ngược dòng thì thế nào, nhảy trên cao từ trên cao mười ngàn mét xuống thì thế nào, dù thế ta chưa bao giờ sợ ai, kể cả người."

Nói xong, hăn tay cầm trượng giơ lên, miệng lầm bầm chú ngữ: "Thiên Địa Bồ Tát, Từ Bi Giáng Lâm, Xua Tan Hắc Ám!"

"Ong-----!"

Thân thể hăn sáng lên, từ bầu trời ánh sáng giáng lâm đến người hăn, một tôn màu trắng tượng quan âm bồ tát tay trái cầm lá, tay phải cầm giỏ trúc hiện lên sau lưng hăn.

Tướng mạo từ bi, mặc y trắng, quanh thân có hào quang thanh tịnh, đầu búi tóc. Trước ngực đeo anh lạc, hai mắt mở ra, ánh sáng chiếu khắp nơi tựa như đang nhìn chúng sanh tại trần thế.

Quan âm vừa hiện, xung quanh nặng nề âm sát chi khí xua tan, hắc ám cũng theo đó dần mờ nhạt đi, để lại một tôn thần thánh khí tức từ bi cứu độ cứu nạn chúng sanh lan tràn ra.

Minh Hạo hứng thú nhìn sau lưng Cổ Han tôn quan âm, cười nói: "Tốt, như vậy mới được, người chính là người vinh dự đầu tiên để ta thử nghiệm, hi vọng người không chết sớm."

Cổ Han nghe Minh Hạo nói sắc mặt kịch liệt, càng cẩn thận, đem hăn làm nhân vật nguy hiểm, quyết định sử dụng ra toàn lực: "Ba mắt bốn tay!"

Lời hăn vừa dứt, quan âm khi này sau lưng mọc ra thêm hai tay khác, nơi giữa trán mở ra một con mắt khác, khí tức thánh khiết từ người quan âm tỏa ra càng mạnh hơn gấp đôi lúc trước.

Minh Hạo mỉm cười, tại một cái mỉm cười này, từ cơ thể hắc khí càng điên cuồng phun trào ra, từng bước đi đến chỗ hắc.

"Quan Âm Trường Phật----!"

Cổ Han hét lên một tiếng, quan âm sau lưng hắc ánh sáng phát ra chói mắt quang mang, chỉ thấy quan âm giơ ra một ngón tay, một chỉ phật quang thần thánh tinh khiết từ tay quan âm ngưng tụ, bắn vào người Minh Hạo.

Minh Hạo mỉm cười, bước chân tiếp tục đi tới, thần sắc thong dong bình tĩnh, tư thế không chút nào phòng thủ, tựa như buông bỏ tất cả, nhưng càng vậy, Cổ Han đối với hắc càng là kiêng kỵ đề phòng hơn.

"Phốc!" một tiếng, nơi ngực Minh Hạo vậy mà xuất hiện cái lỗ nhỏ, phải biết hắc chính là nhiều loại thể hợp với nhau, trong đó có phật thể, kim cương bất hoại.

Minh Hạo nhìn xuống nơi ngực lỗ, sau đó ngược lên nhìn Cổ Han, cười nói: "Tốt, tới lượt...."

Còn chưa đợi hắc nói hết, quan âm ba tay lúc này động, từng luồng sáng thánh khiết trên tay hiện lên, liên tục bắn vào hắc.

"Phốc phốc phốc phốc phốc."

Hơn chục lỗ lớn nhỏ trên thân thể Minh Hạo hiện ra.

Cổ Han thấy vậy không khỏi thở phào một cái, mồ hôi trên trán ngày càng nhiều, mượn sức mạnh thần phật rất hao tổn linh lực trong cơ thể.

"Hùm... chiêu của người mạnh đấy, đáng tiếc đối với ta là vô dụng..." Minh Hạo sờ sờ cằm, cúi đầu nhìn từng lỗ trên người cười nói, tựa như đang bình phẩm lấy một việc thú vị, ngẩng đầu nhìn Cổ Han nói tiếp: "Ta

biết người linh lực tại một chiêu kia gần như cạn kiệt, ta khuyên người là đầu hàng đi."

Bởi vì Cổ Han sử dụng sức mạnh thần phật trực tiếp, cho nên linh lực cũng là tiêu hao khủng bố.

Tu phật có ba đường: tu thể, tu pháp, tu tăng.

-Tu thể: nhục thể tu luyện đến cuối cùng, thân thể cứng rắn như kim cương bất hoại, nhục thể vô cùng khó phá, nhưng kèm theo đó người tu thể phải cố gắng thống khổ gấp 1000 lần người thường.

-Tu pháp: chính như chân ngôn nhưng yếu hơn, mượn thiên địa thần phật sức mạnh, một câu phật ngôn thôi động pháp tắc, tựa như: biển khổ vô biên quay đầu là bờ...

Loại này chỉ có những người lĩnh ngộ cao siêu về thiên địa pháp tắc mới có thể học được, hơn nữa những người này đều thuộc dạng siêu cấp thiên tài, bọn hắn số lượng chỉ đếm trên đầu ngón tay, có thể nói là hiếm thấy như lá mùa thu.

-Tu tăng: cũng chính là Cổ Han, loại này tu luyện rất dễ, nhiều người khi tu phật pháp đều chọn con đường này.

Cái này có chút giống như âm dương sư, tạo kết giới, niệm chú, nhưng là không có vẽ bùa hay sử dụng Shikigami hoặc ngũ hành gì đó...

Lại có chút giống như tu pháp, mượn sức mạnh thần phật, nhưng điểm khác là không phải dùng để sử dụng thôi động pháp tắc, mà chính là đem sức mạnh thần phật trực tiếp lên bản thân mình, do chính mình sử dụng, nhưng loại này cũng là hao tổn linh lực rất nhiều.

Hơn nữa muốn sử dụng sức mạnh thần phật càng mạnh thì thời gian niệm chú càng lâu.

...

Cổ Han vừa buông lỏng một hơi, vào lúc này nghe Minh Hạo lời nói, lập tức tinh thần lại đề cao lên, hắn hai mắt ngơ ngác nhìn lại, chỉ thấy trên ngực Minh Hạo nhiều lỗ khác nhau, nhưng kỳ lạ là, lại không có một giọt máu nào chảy ra ngoài.

"Người." Cổ Han vẻ mặt khó tin nhìn chăm chăm cơ thể Minh Hạo, nói năng không ra lời, hắn không chút do dự hai tay kết ấn, miệng liên miên niệm chú: "Úm ba a ca ri đề a na ha mu mu yết môn yết môn, yết chim yết chim, bá ha ri a..."

Minh Hạo nhìn hắn nhàm chán, nói: "Nói nhiều quá, chơi nhiều đây đủ rồi, bây giờ tới lượt ta."

Nói xong, cả người hắc khí điên cuồng trào ra, trong phút chốc bao phủ vạn dặm.

Minh Hạo lạnh lùng nhìn hắn, miệng nói ra một chữ: "Chết!"

Nơi Cổ Han đang đứng như có vũng bùn tại đó, cả thân thể hắn không tự chủ lún xuống dưới.

Cổ Han đang niệm chú cảm giác người lún xuống cũng không khỏi dừng lại, sắc mặt kinh hãi, vội vàng muốn chạy ra, nhưng đáng tiếc dù hắn cố gắng vùng vẫy thế nào cũng không thể thoát ra được.

"Người không thể thoát được." Minh Hạo nhìn hắn vùng vẫy lắc đầu cười, nói ra: "Đây chính là một trong sức mạnh của ta, có thể hút vạn vật vào trong không gian bóng tối, dù người cố gắng thế nào cũng không thể thoát khỏi lĩnh vực do ta tạo ra."

Cổ Han nghe vậy thần sắc kinh hãi, "không được, không thể tiếp tục như vậy." hai tay hắn chấp lại thành hình chữ thập, trong miệng liên tục niệm

chú, nhưng khác với lần niệm chú lúc trước, bởi vì hần là dùng máu để niệm chú.

Chỉ thấy Cổ Han đem răng cắn vào môi mình thật mạnh, máu tươi từ môi chảy ra, sau đó hần quay ra sau, phun thật mạnh vào tôn quan âm.

"Phốc" Tôn quan âm bị dính máu, chột cả thân thể sáng lên, từng luồng khí tức thần thánh trong nháy mắt sôi trào lên, thiên địa âm khí vì đó biến mất.

Cổ Han giữa trán hiện lên hình thái hoa sen mỹ lệ, so với hoa sen hồi trước của Liễu Như Ân thì sống động hơn nhiều.

Phía sau tôn quan âm kia lúc này động, trên tay cầm giỏ trúc đột nhiên bay ra, giỏ trúc nhìn như không có gì đặc biệt, nhưng giỏ trúc vừa bay ra cả thế giới tựa hồ bị cái giỏ trúc này thu nhỏ lại.

Minh Hạo thần sắc bình tĩnh nhìn giỏ trúc bay, không làm ra bất kỳ động tác, trên người hắc khí bay ra, hình thành mạng nhện ngăn phía trước người hần.

Tại lúc này giỏ trúc bay đến, vừa vận dụng vào tấm này màu đen mạng nhện, trong chốc lát tình cảnh làm người khó tin xảy ra, tấm mạng nhện khi này chột thu nhỏ teo lại, sau đó tựa như đàn cừu ngoan ngoãn bay vào giỏ trúc. Nếu người để tâm chú ý kỹ, thì có thể thấy bên trong giỏ trúc khi này có một đoàn đen nho nhỏ nằm im ở bên trong.

Minh Hạo thấy vậy có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh hồi phục lại, nhìn giỏ trúc bay gần tới mình, hần lắc đầu cười nói: "Chiêu này đích thật làm ta có chút kinh ngạc, nhưng còn chưa đủ."

Cổ Han sắc mặt tái nhợt, hần hiện tại không còn khí lực để nói chuyện với Minh Hạo. Chỉ là hai tay hần vẫn như cũ chấp lại với nhau, trên trán mồ hôi liên tục rơi xuống, tựa như đang cố hết sức duy trì gì đó.

...

Lúc này bên trong mảnh thức hải đen tối Minh Hạo. Một trong 12 cánh cửa truyền khí tức cổ lão "Kẹt-kẹt-kẹt" mở ra, trên cánh cửa đó khắc chữ: Âm.

Bóng người ở trong cánh cửa lúc này mở mắt, đôi mắt hắc tựa như có thể hủy diệt vạn vật, tại một khắc này, thời không như ngừng lại, luân hồi như tan biến, hắc ám tràn ngập thiên địa, nhật nguyệt ảm đạm vô quang, muôn đời vạn cổ sinh linh trong nháy mắt bị hắc ám nhấn chìm vĩnh thế.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Trận Chiến Kia (1)

Hắc khí từ người Minh Hạo phóng đến tận trời xanh, hắc khí bắt đầu dùng tốc độ siêu việt ánh sáng lan tràn ra.

Trăm vạn dặm, ngàn vạn dặm, tỷ vạn dặm, chục tỷ vạn dặm, ngàn tỷ vạn dặm...

Trong chốc lát toàn bộ mảnh thiên địa này bị hắc khí nhấn chìm.

Tại thời khắc này, giỏ trúc đã bay tới trước mặt Minh Hạo, hẵn tựa như không nhìn thấy giỏ trúc, nhẹ nhàng phát tay một cái.

Thiên địa tràn ngập hắc khí tại lúc này ngưng thực thành tấm chắn bao quanh Minh Hạo.

"Ầm!"

Giỏ trúc vừa va vào tấm chắn, không như lần trước dễ dàng hút vào, mà giống như va vào bức tường sắt cứng rắn phát ra âm thanh điếc tai nhức óc.

Lúc này tấm màn đen lan ra bao phủ toàn bộ giỏ trúc, nhìn thấy giỏ trúc bị tấm màn đen hoàn toàn nuốt vào, Minh Hạo trong miệng lạnh lùng thốt ra hai chữ: "Cướp Đoạt!"

"Ong -----!"

"Ong -----!"

"Ong -----!"

Giỏ trúc muốn chạy thoát ra, nhưng đáng tiếc đã muộn, chỉ thấy nó ngày càng run rẩy dữ dội, nhưng bị tấm chắn đen như keo dính lấy nó, bao phủ tất cả phương hướng không cho nó chạy thoát ra được. Rốt cục theo thời gian trôi qua, thân hình nó dần dần mờ nhạt rồi biến mất.

"Phốc!"

Cổ Han phun ra ngụm máu, sắc mặt càng thêm trắng bệch, phía sau lưng tôn quan âm dần mờ nhạt biến mất đi, hắc thần sắc khó tin nhìn chằm chằm Minh Hạo.

"Ta cho người cơ hội cuối cùng để lựa chọn, một là chết, hai là thuận phục ta..." Minh Hạo lúc này đi tới, nhìn hắc lạnh lùng nói, khi này Cổ Han cả thân thể đã lún sâu vào đất, chỉ còn lại cái đầu.

Cổ Han thần sắc giãy dụa, mỗi người trong nội tâm đều có ngạo khí, hắc cũng vậy. Mặc dù hắc không phải cái gì đại thiên tài, nhưng hắc chính là nam tử đại trượng phu, hàng thật giá thật, hơn nửa một đường tu luyện đến đây, không những cần đạo tâm kiên định mà còn cần tâm trí sắt thép, để gì bị người đánh bại liền thuận phục? Nhưng hiện tại hắc không những bị người đánh bại, mà còn sắp phải chết a.

Một hồi suy nghĩ do dự, nhìn xuống thấy sắp lún tới đầu, rốt cục hắc cắn răng quyết định chọn sinh mạng, thề chỉ cần hắc có cơ hội liền không chút do dự rửa sạch toàn bộ sỉ nhục này, hắc ngẩng đầu lên nhìn Minh Hạo nói: "Ta thuận phục!"

Trong giọng nói vô cùng không cam lòng, có chút thất lạc, chán nản, bất đắc dĩ.

Minh Hạo nghe vậy gật đầu cười, nói ra: "Tốt, quyết định sáng suốt...nhưng...ha ha ha." Nói tới đây, hắc bỗng nhiên ngẩng đầu lên cười điên cuồng một tiếng, nụ cười của hắc trông vô cùng tàn ác, sau đó hai mắt

lạnh lẽo nhìn Cỗ Han như người chết nói tiếp: "Dù người thuận hay nghịch ta cũng là con đường chết!"

Minh Hạo vừa dứt lời, xung quanh hắc khí điên cuồng bay vào mắt, mũi, miệng, tai Lỗ Han.

"Ngươi...i!" Cỗ Han nghe vậy sắc mặt thay đổi, đang định mở miệng chửi rửa Minh Hạo, nhưng còn chưa chửi cái gì, trong nháy mắt này toàn thân thể hắn bị hắc khí thẩm thấu vào trong, từng cơ thịt, xương, tế bào trong cơ thể hoàn toàn bị hắc khí chiếm lấy toàn bộ, kể cả nơi sâu nhất thần hồn của hắn cũng là bị hắc khí chiếm...

"Ặc Ặc Ặc..."

"Ặc Ặc Ặc..."

"Ặc Ặc Ặc..."

"Ặc Ặc Ặc..."

"Ặc Ặc Ặc..."

Cỗ Han như con chó bị người dìm xuống nước sắp chết, miệng há ra liên tục ho khan Ặc Ặc. Vài giây sau hai mắt hắn chuyển thành trắng, sinh cơ trong mắt ngày càng yếu đi rồi biến mất.

Tại thời khắc này có thể thấy rõ hai mắt hắn thay đổi, từ lòng trắng biến thành lòng đen, lòng đen này không phải như con người nhân tính, mà bên trong tràn đầy hắc ám dữ tợn.

Minh Hạo đem bóng tối dưới chân Cỗ Han rút về, sau đó đi tới trước mặt hắn, hỏi: "Thế nào?"

Cỗ Han trong chốc lát hai mắt khôi phục lại như bình thường, hắn cung kính quỳ dưới đất, nhìn Minh Hạo nói ra: "Thưa chủ nhân, bộ thân thể này

rất tốt."

Minh Hạo không nói, sờ sờ cầm đánh giá hần một lát, sau đó bỗng nhiên tay phát lực, một quyền kinh khủng đâm vào ngực Cổ Han.

"Phốc" Nơi ngực Cổ Han bị Minh Hạo đánh xuyên qua ngực. Bên trong lộ ra một mảng hắc ám dày đặc không có một chút nào máu thịt, tựa như hần cái xác chết không thịt biết di động.

Nhưng tại lúc này, lỗ thủng trên ngực Cổ Han vậy mà nhanh chóng lành lại.

Minh Hạo chưa dừng lại đó, một tay tiếp tục đâm vào Cổ Han, nhưng không phải vào ngực, mà chính là đầu hần.

Minh Hạo hai mắt nhìn chăm chăm Cổ Han. Lúc này "Rắc" một tiếng, đầu hần vỡ nát ra thành từng mảnh, nhưng chỉ trong chốc lát hợp sọ tự lành lại, trở về như cũ.

Sau một hồi thử nghiệm, Minh Hạo gần như nắm giữ năng lực bóng tối này.

Loại này bóng tối năng lực có thể biến thành lĩnh vực, dung nhập bản thân vào lĩnh vực, cướp đoạt, đem người khác giết chết hoặc có thể nói biến người đó thành nô của mình.

Minh Hạo đặt tên cho nó là Hắc Nô, chỉ cần trong cơ thể còn hắc khí, liền cho dù bể đầu, vỡ chim, nát tim cũng có thể tự lành lại như bình thường.

Hơn nữa loại này hắc nô còn ăn mòn linh hồn của người đó, khiến hần không những giữ lại ký ức, lý trí, mà còn thuần phục với mình.

Cái này thể chế giống như Dracula đồng dạng, nhưng là mạnh hơn gấp nhiều lần.

Minh Hạo bỗng nhiên ngược đầu nhìn lên bầu trời, hắc như tự cười nói: "Các người ra đi, ta biết các người đang trốn trên đó quan sát ta."

"Vù vù..."

5 phút....10 phút..... Từng cơn gió lạnh thổi qua, không ai trả lời hắn.

"Hừ, nếu các người không hiện vậy ta tự tìm đến." Minh Hạo chờ đợi không thấy ai trả lời, sắc mặt âm trầm nói.

Dứt lời, bên trong thức hải một cánh cửa khác mở ra, cánh cửa phía trên khắc chữ "Không"

...

Minh Hạo toàn thân bỗng nhiên trở nên phiêu miểu mờ ảo, thân hình ngày càng mờ nhạt đi, tựa như hắn bất cứ lúc nào cũng có thể tan biến đồng dạng.

...

Tại một căn phòng tràn ngập phật khí, bên trong có hơn mười người cảnh giới Thánh Phật, năm người cảnh giới Cổ Phật, một người cảnh giới Phật Chủ tập trung tại một chỗ, nhìn chăm chăm vào quả cầu to lớn đặt tại giữa phòng.

Trên mặt ba vị cổ phật thần sắc bình tĩnh, quay qua nhìn một người con gái vô cùng mỹ lệ lung linh ngồi đằng trên đài hoa sen kia, cung kính hỏi: "Phật chủ, Minh Hạo sắp đến đây chúng ta nên làm gì?"

Thiền Tổ Vân yên tĩnh ngồi trên đài hoa sen, tựa như một cái mỹ lệ bông hoa trên thiên đàng, không chút nào vương bận khói bụi trần gian, nàng hai

mắt lung linh mở ra, bờ môi xinh đẹp hé nói: "Để ta tự tiếp đãi."

Âm thanh nàng vô cùng mềm mại dễ nghe, lại có sức mạnh thần phật vô cùng từ bi đem người độ hóa, trong nháy mắt tất cả dơ bẩn nhất thế gian đều gột rửa.

Trong phòng lúc này ba động, một nam tử tuấn mỹ chợt xuất hiện trong phòng.

Hắn vừa xuất hiện, hắc ám khí tức lập tức từ cơ thể hắn điên cuồng trào ra đem trong phòng thánh phật khí tức che lấp đi.

10 vị thánh phật, 5 vị cổ phật nhanh chóng bao vây nam tử ở giữa, bày ra trận pháp, thần sắc nghiêm nghị như gặp phải đại địch. Khi này Thiển Tố Vân nhẹ nhàng mở miệng nói: "Lui ra."

Nhẹ nhàng nhưng đầy uy nghiêm của một vị Phật Chủ làm người không thể cãi lại.

Đám người nhìn Thiển Tố Vân gật đầu, sau đó hành lễ rồi khỏi phòng, chừa ra không gian riêng cho vị nam tử cùng phật chủ.

"Người chính là Thiển Tố Vân?" Minh Hạo không khách khí hỏi, hai mắt đánh giá tới lui người nàng.

Thiển Tố Vân có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh trở về bộ dáng bình tĩnh không vướng bụi trần kia, nàng mở miệng nói...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Trận Chiến Kia (2)

Thiên Tố Vân có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh trở về bộ dáng bình tĩnh không vương bận bụi trần kia, nàng mở miệng nói: "Đúng, ta chính là Thiên Tố Vân, người chính là người thành lập ra Văn Phòng Dục Vọng ở mười ngàn năm trước, ta nói đúng chứ?"

Lần này tới phiên Minh Hạo kinh ngạc, không nghĩ nàng biết chuyện này, phải biết chuyện này đã trải qua hơn 10.000 năm, chỉ có hắn cùng Lý Tôn Dạ là biết, hiện tại trải qua rất lâu chắc hẳn không còn người biết mới đúng.

"Đúng vậy." Minh Hạo gật đầu không che dấu, chỉ là trong lòng có chút thắc mắc tại sao nàng biết việc này, trực tiếp hỏi: "Sao người biết việc này?"

"Mị Yểm nói với ta." Thiên Tố Vân không chút nào giấu diếm nói ra.

Minh Hạo vừa nghe nàng nhắc tới Mị Yểm, trong lòng từng đợt sóng trào lên, ký ức như quay về, ánh mắt hắn trở nên mờ mịt.

Hồi lâu sau Minh Hạo hồi phục trở lại, nhìn nàng gật đầu nói: "Đúng thật, trước kia ta có nói với nàng, người biết tin tức Mị Yểm?"

"Đúng ta biết tin tức nàng, tại mười ngàn năm trước ta cùng nàng đã gặp..." Thiên Tố Vân gật đầu nói, sau đó bắt đầu kể ra...

Tại mười ngàn năm trước Cổ Minh xuất hiện, tàn sát sinh linh đại thiên thế giới bừa bãi.

Thiên Tổ Vân làm phật chủ của phật giới làm sao có thể nhìn chúng sinh vô tội bị tàn sát. Rốt cục ẩn hơn trăm ngàn năm không ra phật giới xuất thế!

Cùng lúc đó, nàng gặp được một người tên là Mị Yểm, Mị Yểm có cùng chí hướng với nàng, muốn bảo vệ đại thiên thế giới này, thế là hai người hợp sức nhau.

Nhưng Cổ Minh quá cường đại, nhất là nắm giữ thế phương, cho dù nàng cùng Mị Yểm hợp lại cũng chỉ có thể tạm thời áp chế đối phương.

"Hiện tại đại thiên thế giới tạm thời an toàn, bởi vì người đứng đầu cổ minh ở lần kia ta cùng Mị Yểm hợp sức tạm thời đánh lui hắn, hơn nữa có tin tức là hắn đang đến thời khắc quan trọng, cho nên tạm thời bế quan chưa ra..."

"Mị Yểm hiện tại làm lãnh tụ đầu não Yêu Tộc, chiếm giữ phía Bắc, tạm thời là người sau màn chỉ huy yêu tộc.

Phía Tây là nơi nhân tộc, tạm thời do Thiên Cơ Nhân người Thiên Cơ Môn lãnh đạo, dưới sự bảo vệ âm thầm của Mị Yểm nhân tộc tạm thời chiếm được một mảnh.

Phía Đông chính là do Ma Tộc bởi vì có Ma Tôn tọa trấn nên chiếm giữ làm của riêng.

Phía Nam liền là do nhiều tộc khác nhau chia nhau chiếm giữ, như Huyết Tộc, Hồn Tộc, Vu Tộc...

Còn trung tâm đại thiên thế giới dồi dào linh khí, tài nguyên nhất, do Cổ Minh chiếm giữ.

Hiện tại Cổ Minh do ta cùng Mị Yểm tạm thời áp chế lại, đầu lĩnh Cổ Minh rơi vào bế quan, cho nên chỉ có thể rút bên trong từ vài ngàn năm trước đây, hiện tại chưa thấy động tác gì... "

"Ở mấy ngàn năm trước, Mị Yểm từng nhắc đến người..."

"Nhắc đến ta?" Minh Hạo lúc này trong lòng vô cùng rung động, không nghĩ đến mình ngủ một giấc liền toàn bộ thế giới thay đổi lớn đến như vậy, nhất là khi nghe nàng nhắc đến Cổ Minh loại thể lực này.

Dù sao tại đọc truyện Đế Bá khi còn thế kỷ 21, phải biết Cổ Minh chính là từng một thời đại huy hoàng thống lĩnh cửu giới, làm vạn tộc kinh sợ. Cho tới khi Lý Thất Dạ ra tay, hơn nửa hắc phải khó khăn lắm mới tiêu diệt được loại này thể lực dạng Cổ Minh.

Còn về Mị Yểm lãnh đạo yêu tộc phía tây đối với việc này đều nằm trong dự liệu của hắn, không có bất kỳ kinh ngạc gì, dù sao việc này cũng chính là tự tay hắn sắp xếp.

Chỉ là không ngờ đến cái Cổ Minh lại xuất thế, hơn nữa trong thời gian hắn ngủ lại nhiều chuyện xảy ra như vậy, cũng may Mị Yểm nàng hiện tại không có việc gì...

Thiếu Tổ Vân gật đầu, nói ra: "Đúng, nhắc đến người, trước khi nàng rời đi có dặn dò ta chú ý nơi chôn người... Hiện tại đã xác nhận người, ta sẽ báo tin cho nàng biết."

"Cám ơn người, nhưng hiện tại đừng báo tin cho nàng." Minh Hạo lắc đầu nhìn nàng, chậm chậm nói ra: "Ta còn có một số việc cần giải quyết, ta sẽ tự đến gặp nàng."

Thiếu Tổ Vân nghe vậy gật đầu, nhẹ nhàng nói ra: "Tốt, chuyện của hai người các người, theo người đi."

Nói xong, nàng không nói tiếp, mà Minh Hạo bên kia cũng không nói gì, không khí vô cùng tĩnh lặng.

Minh Hạo một hồi suy nghĩ sau, trong đầu đã có kế hoạch mới, khi này chợt nghe Thiều Tố Vân mở miệng hỏi: "Người có thể giúp ta một việc?"

"Việc gì?" Minh Hạo lấy lại tinh thần, theo bản năng nhìn nàng hỏi.

Thiều Tố Vân thần sắc bình tĩnh nhìn hắn, nhẹ nhàng nói ra: "Cứu Lý Thất Dạ!"

"Cái gì!?" Lần này Minh Hạo cũng không giữ được bình tĩnh la lên một tiếng, thần sắc rung động nhìn Thiều Tố Vân hỏi lại: "Lý Thất Dạ hắn làm sao?"

Trong giọng nói vô cùng lo lắng, dù sao hắn cũng chính là cha vợ a...

Ở khi mười ngàn năm trước hắn theo lời Mị Yểm xác định đây là thế giới để bá rồi, nhưng chỉ là dò tìm khắp nơi cũng không thấy Lý Thất Dạ hoặc Lý Tôn Dạ đâu....

Hắn thậm chí nghĩ có thể hai thế giới Lý Thất Dạ từ triệu hoán ra cùng Lý Thất Dạ thế giới này chính là hai thế giới song song nhau, không cùng một cái. Nhưng hiện tại nghe đến Thiều Tố Vân nói giải cứu Lý Thất Dạ làm sao không lo lắng cho được? Phải biết còn có Lý Tôn Dạ ở đó nữa a...

"Người biết hắn?" Thiều Tố Vân cảm giác trong giọng nói của hắn có chút khác thường không khỏi hỏi.

Minh Hạo gật đầu, nói: "Ta quen biết hắn, thậm chí vô cùng thân mật."

Thiều Tố Vân gật đầu, nói ra: "Vậy ta cũng không cần dài dòng giải thích. Hiện tại hắn đang kiếm chế thứ kinh khủng nhất thiên địa này..."

Nói tới đây, Thiều Tố Vân khi này khuôn mặt tuyệt mỹ không dính khói lửa nhân gian bất ngờ hiện lên một tia lo lắng, nàng nói tiếp: "Trận chiến cuối cùng, tất cả chiến tướng dưới hắn chỉ huy, bao gồm bốn quân đoàn Hồ

Bí Đồng Quân, Thanh Long quân đoàn, Ngân Hồ quân đoàn, Bạch Hạc quân đoàn hoàn toàn tử trận..."

"Trận chiến chung cực chi chiến đó vô cùng kinh thế vạn cổ, có thể nói lan tràn đến cả thập giới phía trên, 13 châu hoàn toàn bị hủy, cửu giới chỉ còn lại một giới."

"Tại lúc đó nghịch thiên cường giả, tiên đế, đại đế tiên vương thi thể chồng chất như núi, máu nhuộm toàn bộ thiên địa, bọn hãn sinh mạng tại thời khắc đó không khác nào sâu kiến..."

"Từng cái Tiên Môn, Cổ Tộc từng ở cửu giới đứng sừng sững trăm ngàn vạn năm trong lúc đó, cho dù cường đại đến mấy cũng nhận phải loại hủy diệt loại kia..."

Nói tới đây, Thiểu Tổ Vân sắc mặt có chút trắng bệch, dù luôn bình tĩnh mặt không đổi sắc, nhưng khi nhớ đến tình cảnh lúc trước cũng không khỏi rùng mình.

Nàng hít sâu một hơi mới bình tĩnh trở lại, nói tiếp: "Phật giới chúng ta tại thời khắc đó xém chút nữa là diệt vong, nhưng nhờ có Lý Thất Dạ một tay bảo vệ, cho nên may mắn tránh khỏi, nhưng là cũng không khỏi tổn thất nặng nề, hiện tại chỉ còn vài vị thánh phật, cổ phật, cùng một mình ta là còn sống sót..."

"Lý Thất Dạ cuối cùng trước khi đi có dặn dò ta một câu: khi một người tên là Minh Hạo xuất hiện, cũng tức là người. Lập tức đem tất cả những lời này nói cho người biết, còn có Lý Tôn Dạ nàng vẫn an toàn..."

Minh Hạo nghe nàng nói chấn động đến không ra lời, hồi lâu sau mới lấy lại tinh thần, lúc sau mới nói: "Tốt, ta hiện tại biết phải làm thế nào, nhưng ta làm sao biết Lý Thất Dạ ở đâu để cứu hắn?"

Dù sao hắn cũng chỉ đọc truyện mà không phải người thế giới này, hiểu rõ tình hình từng đường đi nước bước, sống hơn vạn năm quái vật như Lý Thất Dạ được.

Thiếu Tổ Vân không nói gì, chỉ là trên tay bỗng nhiên sáng lên, một cái hộp màu đen xuất hiện trong bàn tay nàng, đưa cho Minh Hạo, nhìn hắn, chậm rãi nói ra: "Lý Thất Dạ đã chuẩn bị sẵn cho ngươi."

Minh Hạo tay tiếp nhận cái hộp, tò mò mở ra xem, bên trong...

Vừa nhìn, Minh Hạo ánh mắt co rút, nhanh chóng đóng cái hộp lại, bỏ vào ngực.

Minh Hạo sau khi cất hộp đi, hắn chợt nở nụ cười tà ác, nhìn Thiếu Tổ Vân, cười nói: "Ta sẽ cứu Lý Thất Dạ, nhưng ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện..."

"Điều kiện?" Thiếu Tổ Vân thấy hắn nụ cười mào đẹp có chút nhú lại, trong lòng có cảm giác kỳ quái tựa như sắp có chuyện gì đó xảy ra, nhưng nàng vẫn bình tĩnh nói "Điều kiện gì?"

"Ngươi, cùng..." Minh Hạo nói đây hơi dừng lại, nhưng càng vậy thần sắc hắn càng hiện lên vẻ tà ác, phối hợp với cả người tỏa ra hắc khí cùng khuôn mặt tuấn tú tuyệt mỹ kia, càng tô thêm vẻ tà mị của hắn.

Thiếu Tổ Vân lông mày càng nhú chặt, nhẹ nhàng hỏi: "Ta cùng cái gì?"

"Ngươi cùng 99 ni cô phải...." Minh Hạo khước miệng nở nụ cười tà ác, nói ra: "Hiến thân cho ta..."

"Không được!" Thiếu Tổ Vân vừa nghe đến hai chữ "hiến thân" không chút do dự la lên, thần sắc lạnh lùng nhìn hắn, nói: "Chúng ta là người tu phật, không phạm tham sân si sắc dục... Ngươi cho dù là người được Lý

Thất Dạ giao cho sứ mệnh cho, nhưng ta cho dù đến chết cũng không đồng ý!"

"Phải không?" Minh Hạo không tỏ ra thất vọng, chỉ là nhìn nàng nhàn nhạt nói ra: "Như vậy người cũng đừng trách ta rồi, đây ta chỉ là bất đắc dĩ thôi, nếu không ta cũng không thèm mấy bà già sống hơn mấy ngàn năm tuổi như người."

"Người!" Thiếu Tổ Vân nghe Minh Hạo nói mình là bà già, nhất thời không giữ được bình tĩnh, hai mắt lạnh lùng như con dao sắc bén đâm vào tim người, lạnh lẽo nói: "Người đừng quá phận, hiện tại ở bên ngoài có hơn mười vị thánh phật, năm vị cổ phật, người nếu là người thông minh thì nhanh chóng rời đi, những lời người nói ta coi như chưa từng nghe thấy, mau rời đi!"

"Thật sao?" Minh Hạo nhẹ nhàng nói, toàn thân hắc khí từ trên người điên cuồng tràn ra.

"Hừ!" Thiếu Tổ Vân thấy vậy liền biết Minh Hạo không chịu rời đi, nàng hừ nhẹ một cái, toàn thân khí chất thần phật dâng lên, sau lưng một cái xoay tròn bàn luân hồi hiện lên.

Kế tiếp chính là sau lưng nàng hơn ngàn tay mọc ra, bên trong ngàn tay chính là giữa lòng bàn tay xuất hiện một con mắt, nhìn vô cùng ghê rợn.

Nhìn nàng giống như một tôn phật trong truyền thuyết, có ngàn mắt ngàn tay.

"Kẹt..."

Cửa mở ra, mười vị thánh phật, năm vị cổ phật đúng lúc này chạy vào, đám người vừa vào liền bao vây xung quanh Minh Hạo, hình thành một cái trận pháp.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Vô Dịch Thiên Địa

Minh Hạo nhìn xem mình bị bao vây, khẽ nở nụ cười, trong mắt tràn ngập hắc ám, cười tà nói: "Các người muốn lấy đông đánh ít? Tốt, ta chấp."

Lời nói của hắn đem đám người một trận sửng sốt, ta chấp? Từ ngữ này quá mới lạ.

Tại đám người còn chưa hiểu gì, Minh Hạo kể bên đột nhiên xuất hiện một cái khác "Minh Hạo", hình thể, khuôn mặt, tóc tai đều giống như đúc hắn.

Nhưng có điều khác biệt với Minh Hạo tà ác kia, thì "Minh Hạo" này chính là một mặt từ bi, khí tức Phật quang, hoàn toàn khác biệt với Minh Hạo kia tràn đầy tà ác.

Thiếu Tổ Vân nhìn hai người giống như đúc, một Phật một ma, không khỏi có chút nho nhỏ kinh ngạc, nhẹ nhàng nói ra: "Người cho dù phân thân ra thì thế nào? Bày trận!"

Dứt lời, 10 vị Thánh Phật, 5 vị Cổ Phật hai tay cùng lúc khép lại với nhau, hình thành vòng tròn kim quang, từng tiếng gõ kinh niệm tụng vang lên.

"A di đà Phật..."

"A di đà Phật..."

"A di đà Phật..."

"Bát Nhã Ba la..."

"Bát Nhã Ba la..."

"Bát Nhã Ba la..."

Vô tận thiên địa xuất hiện từng tiếng niệm phạn âm, tại thời khắc này, dù là ở dưới đáy đại dương sâu nhất, hoặc trong hư không xa nhất đều nghe được loại này tụng kinh phạn niệm.

Tiên Đế nếu là tại đây khi nghe loại này niệm tụng này, đạo tâm chắc chắn sẽ không chống đỡ được bao lâu, liền bị loại này kinh khủng độ hóa!

Phía sau Thiếu Tổ Vân ngồi im trên đài hoa sen không động đậy, nàng bình tĩnh nhìn về Minh Hạo tại giữa trận, ánh mắt lung linh theo dõi hẳn.

Minh Hạo cùng "Minh Hạo" thần sắc bình thường như không có việc gì, sau đó hai người tại thời khắc này không quan tâm đám người bao vây ở giữa, bọn hắn cùng lúc làm động tác ba lê kỳ lạ.

Động tác như đúc, nhịp điệu đều nhau, không khác một chút nào.

"Hợp thể!"

Hai người hai ngón tay cái đụng nhau, cùng lúc thét lên.

Tại điện chớp sáng chói này, đám người thánh phật, cổ phật không biết có phải không mình bị hoa mắt, hai người Minh Hạo vậy mà bắt đầu mờ nhạt, sau đó hai cơ thể hòa hợp lại vào nhau.

"Ầm!"

Thiên địa đổ nát, khung trời này tựa như bị một bàn tay khổng lồ bóp méo, toàn bộ phật giới lung lay ngã nghiêng, theo đó từng đợt kinh khủng khí tức truyền ra phá vỡ thiên khung, từng tôn cổ xưa nhất ẩn núp trong hư không cùng lúc thức tỉnh, mở mắt ra.

Ánh mắt bọn hắn tựa như xuyên qua vạn cổ trường hà, nhật nguyệt càn khôn, âm dương ngũ hành, trong chốc lát đều nhìn thấy cảnh tượng tại đây.

...

Hai người Minh Hạo hợp nhau, ánh sáng mù mắt người chiếu ra.

Từng phút từng giây trôi qua, ánh sáng dần mờ nhạt đi, hiện ra một người nam tử tuấn mỹ kỳ dị.

Khuôn mặt hắn nửa vàng nửa đen, một con mắt vàng, một con mắt đen, đầu tóc cùng cơ thể cũng giống như khuôn mặt hắn, chia ra hai bên, nửa bên là vàng, nửa bên là đen.

Bên vàng tỏa ra khí tức từ bi thánh phật cứu độ cứu nạn chúng sinh, bên đen thì tỏa ra khí tức hắc ám hủy diệt giết chóc nhân gian, nhìn hắn tựa như là nửa ma nửa phật mà hợp thể thành.

Mười vị thánh phật, năm vị cổ phật đang tụng niệm phật vì đó dừng lại, mở mắt ra, thần sắc không còn bình tĩnh như trước, hai mắt nghi hoặc, kinh ngạc, sợ hãi nhìn chằm chằm người nam tử đứng giữa trận.

Kể cả Thiếu Tổ Vân đang ngồi trên đài hoa sen kia cũng là một trận kinh ngạc, biểu tình khiếp sợ nhìn chằm chằm nam tử nửa phật nửa ma.

Nam tử vừa xuất hiện, khí tức khủng bố tuyệt luân lan tràn ra xung quanh, khí tức hắn tựa như siêu việt vạn cổ, xuyên qua trường hà thời gian, nhảy thoát âm dương, thoát ra đại đạo xiềng xích.

Khí tức kinh thế tuyệt luân từ người hắn phóng ra, trong nháy mắt thiên địa vỡ nát, nhật nguyệt sụp đổ, cửu thiên thập địa ngàn vạn sinh linh lập tức bị cái này khí tức làm cho kinh sợ run rẩy không ngừng đầu lên được.

Tại thời khắc này, nam tử vừa xuất hiện, vạn pháp vàng rên, đại đạo cộng hưởng, âm tiên vang dội, tựa như đang chào mừng hắc xuất thế.

Hắc đứng tại đó, cả người tỏa ra khí tức cao quý đến không thể tả, tựa như một tôn thần linh quần lâm thiên địa, cao quý thần thánh lại như một tôn ma thần hủy thiên diệt địa không thể xúc phạm.

Khí tức phật ma lẫn lộn từ trên người hiện ra, đem toàn bộ ba ngàn đại đạo, ba ngàn thế giới, ba ngàn luân hồi đều phải ngoan ngoãn quy thuận dưới chân hắc, tựa hồ hắc là chúa tể của phiên thiên địa này, duy ngã độc tôn! Một tôn vô địch thiên địa!

Một mắt ma, một mắt phật mở ra, tại dưới cái này ánh sáng ma phật chiếu rọi, chư thần vì đó kinh sợ run rẩy. Tại phía dưới đôi mắt này, đám kia gọi là chúa tể vạn cổ, kỷ nguyên chúa tể, hắc ám cự đầu, còn có cái gọi là thượng thiên, cho dù bọn hắc kinh khủng đến đâu cũng tựa như giun dế dưới chân hắc, nhỏ bé đến không đáng giá nhắc tới.

Nam tử này không ai khác, chính là Minh Hạo.

Minh Hạo không xem ai ra gì hai mắt nhắm lại, cảm nhận sức mạnh mới trong cơ thể mình.

Mười thánh phật, năm cổ phật có loại hít thở không thông, sắc mặt không còn duy trì bình tĩnh như trước. Bọn hắc vừa cảm nhận khí tức kinh khủng này liền viên đạo tâm kiên định đến mấy cũng phải lung lay như muốn vỡ ra, loại này khí tức quá kinh khủng, vượt qua sức chịu đựng của bọn hắc!

Thiếu Tổ Vân cảm nhận khí tức thần ma từ người Minh Hạo phát ra, sắc mặt nàng hoàn toàn trắng, nghĩ đến lời hắc nói 99 người cùng nàng phải hiến thân thì càng cảm thấy tuyệt vọng hơn.

Không ai nói gì, không ai dám làm gì, cho dù khi này mười vị thánh phật, năm vị cổ phật hùng hổ xông vào, thì lúc này cũng phải im re như con cừu nhỏ, tựa như đang chờ đợi người làm thịt.

10 phút sau.

Minh Hạo mở mắt ra, nhìn về Thiếu Tố Vân cười nói: "Ta xử lý người sau."

Giọng nói hần trầm thấp vô cùng từ tính, có chút từ bi, lại có chút tà ác hắc ám.

Nói xong Minh Hạo ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, một tay xuyên qua hư không, xuyên qua thiên địa, nhảy thoát khỏi thời gian, trong chớp này tại hư không sâu thẳm bên trong từng tôn ẩn núp sắc mặt kịch biến, vội vàng muốn chạy trốn nhưng đã muộn.

"Ầm!"

Bàn tay khổng lồ vươn ra, bàn tay màu vàng tràn ngập khí tức thần thánh đánh vỡ hư không, xuyên qua tầng tầng lớp lớp thời không đập thật mạnh vào bọn hắn.

"Oanh!"

Thiên địa run rẩy, tại một cái đập này toàn bộ hư không vỡ vụn, đám kia ẩn trốn thịt nát xương tan, thần hồn tiêu diệt!

Chỉ có một số ít may mắn vừa thấy Minh Hạo hợp thể xong đã sớm chạy trốn.

Bọn người vừa thoát được một mạng quay đầu nhìn thấy cảnh này, không khỏi sợ đến trắng bệch, không dám dừng lại nhanh chóng phi thân chạy trốn.

...

Đánh giết xong đám ẩn trốn trong hư không, Minh Hạo thu tay về, vẻ mặt thản nhiên như chưa có chuyện gì xảy ra, nhìn đám người đáng vẻ còn đang trong mộng chưa bừng tỉnh, tươi cười tà khí nói ra: "Bọn chuột nhắt chết rồi, hiện tại đến chuyện chúng ta nhỉ Thiếu Tổ Vân."

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Đại Chiến

Thiếu Tố Vân không trả lời Minh Hạo, hai mắt nhắm lại, hồi lâu sau nàng hai mắt mở ra, thần sắc khôi phục bình tĩnh như trước. Chỉ là còn có một chút nhàn nhạt lạnh lùng nhìn hăn, nói: "Không, cho dù ta có chết cũng không đồng ý."

Sau đó mặc kệ hăn phản ứng, nàng quay qua nhìn đám kia thánh phật, cổ phật, nói ra: "Ta cần sự giúp đỡ các người."

Đám thánh phật, cổ phật không chút do dự gật đầu, cung kính nói: "Chúng ta sẵn sàng thừa phật chủ!"

Minh Hạo nghe nàng nói ngẩn ra, "Chẳng lẽ phải dùng sức mạnh bắt ép nàng?"

Tại lúc này, 10 vị thánh phật, 5 vị cổ phật bao vây Thiếu Tố Vân thành vòng tròn, mỗi người hai tay nắm lấy nhau, sau đó cùng nhau niệm tụng một câu: "Phật Thiên Hợp Thể."

Đám người thánh phật, cổ phật thân thể sáng lên, tất cả biến thành quả cầu đen nhập vào cơ thể Thiếu Tố Vân.

"Ầm!"

Thân thể Thiếu Tố Vân bắt đầu lớn ra, 10m, 100m, 1000m, 10000m....

Tại thời khắc này, một tôn phật màu vàng cao hơn ngàn vạn trượng ngàn mắt ngàn tay xuất hiện.

Thần thánh cứu độ cứu bị chúng sinh khí tức mãnh liệt mà ra, thiên địa chúng sinh lập tức bị cái này thần thánh khí tức độ hóa, trên mặt đều mang theo ý quy y thành tâm.

Thiếu Tổ Vân sau khi biến thân xong, nàng ngẩng đầu xuống, thần sắc bình tĩnh nhìn Minh Hạo nói: "Người muốn thân thể ta? Đến đây đi."

Ngắn gọn, tích súc, không dài dòng. Nói xong nàng thuận di rời đi, dù sao hai người ở cấp độ này đánh nhau Phật Giới có thể bị phá hủy.

Minh Hạo không nói gì, chỉ là mỉm cười, bên trong có chút tà ác, có chút từ bi, sau đó không nhanh không chậm đi theo nàng.

...

Tại hư không đen tối.

Minh Hạo cùng Thiếu Tổ Vân đứng đối diện nhìn nhau.

Minh Hạo nhìn nàng, nói: "Ta cũng không muốn lấy mạng ăn hiếp yếu, người ra tay đi."

Nói xong hắc thần sắc kiêu ngạo xem thường khoanh tay lại, chờ đợi nàng ra chiêu.

"Biển Khổ Vô Biên, Quay Đầu Là Bờ!" Thiếu Tổ Vân thần sắc bình tĩnh, mở miệng nói ra. Lúc này cả người nàng phát quang sáng chói, chiếu sáng hư không, mở miệng chính là câu chân ngôn.

Phật quang nhu hòa từ người nàng phát ra mãnh liệt..

Theo đó, Minh Hạo đang đứng trong hư không cảnh tượng thay đổi.

Xung quanh hắc đột nhiên xuất hiện tình cảnh toàn là biển, biển này không phải màu xanh bình thường, mà là màu đen như mực, tựa như biển

này bị nhà máy formosa đầu độc đồng dạng.

Bên trong biển truyền ra ngàn vạn tiếng kêu cứu khổ sở, liên miên không dứt bên tai hắt, có khổ tiền, có khổ tình, có khổ sinh, có khổ tử....

-Sinh khổ

Con người khổ trong sự sinh sống. Người ta khổ từ khi còn là bào thai trong bụng mẹ.

Con phải nằm trong bụng mẹ chật hẹp, cũng là khổ.

Mẹ phải mang nặng đẻ đau biết bao khó nhọc, đó là khổ. Sinh con ra rồi thì cha mẹ cũng phải khổ.

Con người sống trên đời phải mưu kế sinh nhai, cũng là khổ.

-Lão khổ

Khi đến tuổi già thì thân thể trở nên già nua, mắt mờ, tai điếc. Đó là khổ.

-Bệnh khổ

Con người phải chịu đau đớn, khổ sở cả về thể xác và tinh thần khi mắc bệnh. Đó là khổ.

-Tử khổ

Khi sắp chết thì sợ hãi tinh thần, ngạt hơi rất khổ. Chết đi rồi thì thân xác phân hủy, hôi tanh. Gia quyến đau lòng. Đó là khổ.

-Ái biệt ly khổ

Con người phải chịu khổ khi yêu mà lại phải chia lìa điều mình yêu, hàng ngày đem lòng mong nhớ. Đó là khổ. Có hai loại ái biệt ly khổ: sinh ly (chia lìa nhau khi còn sống) và tử biệt (chia lìa nhau khi chết).

-Sở cầu bất đắc khổ

Con người khổ khi không được toại (bất đắc) nguyện vọng, tham muốn, khao khát của bản thân (sở cầu). Chẳng hạn, lúc đói thì muốn có cái ăn cái mặc; lúc no lại muốn giàu sang phú quý.

-Oán tăng hội khổ

Con người chịu khổ khi phải tiếp xúc với những thứ mà không thích hoặc oán ghét.

-Ngũ uẩn khổ

Con người khổ vì có sự hội tụ và xung đột của ngũ uẩn. Chẳng hạn, mơ ước quá thì cũng khổ, biết nhiều thì cũng khổ.

...

Minh Hạo nhìn xem khắp nơi đều là biển không thấy đất liền, tựa như biển này thật sự mênh mông vô tận không thấy nơi cuối cùng.

Hắn mỉm cười từ bi, hai tay chấp lại, khí tức phật pháp cứu độ chúng sanh lan tràn ra, nụ cười của hắn tựa như vĩnh viễn không thay đổi, cho dù ngàn thế sinh linh có vắn diệt, vật đổi sao dời, thì nụ cười này mãi mãi vĩnh viễn vẫn in trên môi hắn.

Nụ cười này vừa ra, tại một khắc này toàn bộ nơi biển thay đổi, từ màu đen xấu xí triệt triệt để để biến thành màu xanh dương xinh đẹp nhu hòa.

Tiếng kêu khổ cũng là biến mất, trở nên thanh tịnh yên bình.

Đây chính là trong truyền thuyết một nụ cười làm tan chảy thiên địa vạn vật. Một nụ cười độ hóa chúng sanh, một nụ cười đem tất cả dơ bẩn thế gian đều gột rửa sạch sẽ.

Tại lúc này, Minh Hạo nói ra câu chân ngôn: " Quay Đầu Là Bờ." Lập tức cảnh tượng xung quanh hắt thay đổi, trở về hư không đen tối lúc trước.

Minh Hạo nụ cười từ bi biến mất, thay vào đó là nụ cười tà ác, nhìn đối diện Thiếu Tổ Vân nói ra: "Tới ta."

Nói xong, hắt một tay vươn ra hư không, bàn tay năm ngón chụp lại một cái.

"A~"

Thiếu Tổ Vân nghe hắt nói sắc mặt biến đổi, muốn tiếp tục nói ra câu chân ngôn, lúc này đột nhiên nàng cảm giác nơi ngực vô cùng đau đớn, không khỏi la thảm một tiếng.

Chỉ thấy hư không bỗng nhiên xuất hiện một cái bàn tay màu đen, nó vươn ra ngoài, năm ngón tay chính xác bám vào nơi ngực của nàng, bóp thật mạnh một phát, đến nỗi áo ngoài bị xé rách, lộ ra bên trong một mảnh trắng như tuyết vếu, trên vếu in hình dáng màu đen của năm ngón tay để lại.

Bàn tay đen bóp thêm vài cái, cho đến khi như đã thỏa mãn thú tính của mình mới rút trở về.

"Chà, mềm đó, không hổ là Phật Chủ a, độ mềm khác so với người thường, hơn nữa mùi đúng là thơm a..." Minh Hạo bóp xong để bàn tay đen lên mũi ngửi ngửi vài cái, vô sỉ nhìn Thiếu Tổ Vân cười nói.

"Ngươi! Ta muốn giết ngươi!" Thiếu Tổ Vân nhìn nơi song phong mình in dấu tay, sắc mặt nhanh chóng đỏ lên, hai mắt rực lửa, trong lòng nàng ngày càng thịnh nộ dần chuyển thành sát khí, lúc này nàng hoàn toàn thật sự nổi khùng.

Tại mấy ngàn năm này nàng luôn giữ mình trong sạch, cho dù ở khi nàng còn là chiến tướng dưới thời Lý Thất Dạ cho đến giờ cũng không ai đụng nàng, cho dù người đó là Lý Thất Dạ. Nhưng hiện tại bị tên Minh Hạo này vô sỉ bóp, sự trong sạch của mình hoàn toàn bị hủy hấn.

"Chết đi tên súc sinh!" Thiếu Tổ Vân hét lên một tiếng, không còn giữ được bình tĩnh rời xa hồng trần kia, nàng hiện tại cũng không quan tâm đến người được Lý Thất Dạ giao sứ mệnh, nàng quyết định dùng toàn lực giết chết tên súc sinh trước mắt này để rửa sự trong sạch của nàng!

Thiếu Tổ Vân tóc dài tung bay, toàn thân phát quang màu vàng chuyển thành màu đỏ như máu, phía sau luân hồi bàn xoay chuyển điên cuồng.

Từng đợt khí tức kinh khủng từ người nàng truyền ra, bên trong có sát khí, có phật khí, có nộ khí!

Trong nháy mắt, hư không run rẩy bắt đầu vỡ vụn, nhật nguyệt chìm nổi, âm dương đảo loạn, chúng sinh lâm than!

Phật rất ít khi nộ, nhưng một khi nộ, thân chất như núi, máu chảy như sông!

Ngàn tay ngàn mắt ngưng tụ ra từng quả cầu ánh sáng khổng lồ. Những quả cầu này vừa ra, thiên địa run rẩy, hư không băng liệt, từng luồng hủy thiên diệt địa tràn ngập thế gian.

"Chết đi!" Thiếu Tổ Vân hoàn toàn bị tức giận làm mờ lý trí, nàng hai mắt đỏ lên, hét dài một tiếng, từng quả cầu dùng tốc độ đánh xuyên hư không, trong chớp lát bắn tới người Minh Hạo.

Minh Hạo nhẹ nhàng cười không hiện ra sợ hãi, hai tay chấp lại với nhau, khí tức nửa phật nửa ma một lần nữa hợp lại, trở thành một loại khí tức bất diệt tuyên cổ, vô địch thiên địa!

Sau lưng hắn chợt hiện ra một tôn bóng người khổng lồ, trái phật, phải ma. Tại thời khắc này, tôn bóng người vừa xuất hiện liền đem toàn bộ thể gian sinh linh một trận kinh sợ, chư thiên vỡ vụn, tinh hà nát tan, đại đạo rền vang.

Tôn bóng người này giơ lên một ngón tay cái, sau đó nhẹ nhàng nhấn về phía trước một cái.

Cái nhấn này vừa ra, đánh nát cửu thiên thập địa, xuyên qua vạn cổ trường hà, tựa hồ toàn bộ phiến thiên địa này không có gì có thể ngăn cản cái nhấn kinh khủng này của hắn.

"Ầm!"

Từng đoàn quả cầu ánh sáng đang chợt bay nổ tung thật mạnh, tựa như bị thứ gì kích nổ nó.

Nhìn thấy cảnh này sắc mặt Thiếu Tổ Vân đại biến, từng quả cầu sáng trên ngàn cánh tay ngàn mắt tiếp tục tạo ra, đem bắn tới phía trước.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Hủy thiên diệt địa tiếng nổ vang lên, đem mảnh này hư không trong nháy mắt vỡ vụn.

Nhưng đáng tiếc, dưới một nhấn kinh thiên diệt địa này, cho dù Thiếu Tổ Vân cố gắng như thế nào đều không thể ngăn cản nó.

Rốt cuộc chỉ trong vài giây ngắn ngủi, cái nhấn đã đánh tới người nàng. "Oanh!" Một tiếng, cả thân thể Thiếu Tổ Vân bị đánh bay ra xa, sắc mặt hoàn toàn chuyển trắng, trong miệng liên tục phun ra máu tươi.

Quần áo trên thân thể nàng hoàn toàn bị hủy, lộ ra một trướng thân thể lóa lổ trắng như tuyết xinh đẹp. Nhưng đáng tiếc hiện tại trên thân thể nàng

bị đánh thủng vào trong, lộ ra một cái lỗ máu to tại nơi ngực nàng.

Thiếu Tổ Vân bay ra đằng xa hư không, sắc mặt không còn chút máu, nhìn về phía nam tử như phật như ma kia, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng, tầm nhìn xung quanh của nàng ngày càng mờ đi, mí mắt ngày càng nặng nề, rốt cục không chịu nổi ngất xỉu...

(G9)

...

(đoạn dưới là làm vui nhé:)

Tại lúc này, Minh Hạo nói ra câu chân ngôn: "Biển Khổ Vô Biên, Ta Đái Vào Là Được."

Nói xong, hắn như thật sự cỡ quẩn ra, một vòng nước vàng đen từ jj hắn bay ra, bắn vào biển...

Video chickent nude dance!(18+):

<https://www.facebook.com/anhhaiphecan/videos/691951137629107/>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Hệ Thống Thức Tỉnh

Minh Hạo đi tới trước người Thiếu Tố Vân, nhẹ nhàng khiêng nàng lên vai rồi đi.

...

Trong căn phòng sạch sẽ thanh tịnh, chiếc giường đủ lớn chứa hơn trăm người nằm.

Khi này phía trên giường có hơn 100 người mỹ nữ khác nhau, toàn bộ các nàng thân thể trần truồng xích lỏng, từng tiếng rên rỉ liên miên trong miệng các nàng truyền ra không dứt.

"A~"

"Không, cầu xin người tha cho chúng ta..."

"Ta cho dù có chết cũng không tha cho người, tên súc sinh!!!"

"Qaa~~"

...

1 tháng sau.

Trên giường nằm hơn trăm mỹ nữ, Minh Hạo ngược nhìn về vẻ mặt tinh xảo có chút mệt mỏi Thiếu Tố Vân, thần sắc nghiêm túc nói: "Liễu Như Ân ta giao cho người, hứa hẹn của người ta sẽ thực hiện. Nhớ hiệp ước của

chúng ta, nếu người vi phạm đừng trách ta tới đây đem toàn bộ người phật giới giết chết, kể cả người, cho đến khi đoạn tuyệt truyền thừa mới thôi!"

Thiếu Tố Vân nằm trên giường nhắm mắt lại không nói chuyện. Sau khi trải qua buổi lễ phá thân, nàng khí chất đã thay đổi, từ một thiếu nữ rời xa hồng trần biến thành thành một thiếu phụ rời xa hồng trần...

Nàng mệt mỏi năm đó, mở miệng nói: "Ta nhớ..."

Nói xong im bật, hai mắt nhắm lại không nói chuyện nữa, có thể vì nàng mệt quá độ mà thiếp đi.

Minh Hạo trên mặt hiện lên hài lòng, mặc áo vào rời đi

...

"Hạo, người hơn một tháng nay đi đâu, giờ mới xuất hiện?!" Liễu Như Ân ngồi trong phòng, vẻ mặt buồn bã, vừa thấy Minh Hạo xuất hiện, lập tức nàng đứng lên chạy tới ôm hân, thần sắc kích động hỏi.

Minh Hạo nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, trong mắt hiện lên yêu thương, chậm rãi nói: "Ta xin lỗi để người lo lắng, ta tạm thời bận công việc..."

Một hồi sau hai người ôm ấp, quần áo từ từ toàn bộ thoát ra, môi hai người dính vào nhau, bắt đầu miệng há ra nút lưỡi, từng đợt nước thơm miếng tho trao nhau, hai chiếc lưỡi như con rắn quấn cuộn lại, tham lam liếm từng nước miếng người kia, sau đó chiếc lưỡi đôi bên liếm luồng lách vào từng khe hở bạch nga...

Minh Hạo dừng lại không nút lưỡi tiếp, ánh mắt thâm tình nhìn nàng, nói: "Hôm nay để ta chăm sóc người..."

Liễu Như Ân có chút thở gấp, sắc mặt hồng nhuận, ngoan ngoãn gật đầu: "Ân..."

Minh Hạo mỉm cười, ôn nhu đem nàng đến bên giường, sau đó dùng kỹ thuật lười cao siêu liếm...

Cái lưỡi hăn như vòi bạch tuộc liếm khắp người Liễu Như Ân, từ tai nàng đến ngực, rồi đến bụng nàng, kế tiếp là...

Mỗi lần liếm như vậy, tại một lần kích thích Liễu Như Ân ngửa miệng rên rỉ âm thanh phóng đảng, nước suối từ lòng đất liên tục trào ra...

Minh Hạo nhìn xem nơi suối trào, mảnh đất có chút đỏ, hai bên đất hình như lại mở rộng ra thêm vài cen-ti-mét.

Tổng hợp lại tất cả, dưới ánh mắt cáo già của hăn có thể nhận ra, đây là dấu hiệu cho thấy nàng đã từng móc sò đào đất hằng đêm, hơn nửa cũng là hơn một tháng khoảng chừng.

Hăn cười tà ác, nhìn nàng hỏi: "Người hằng đêm tay móc sò?"

Liễu Như Ân ngồi trên giường nghe hăn nói sắc mặt càng đỏ, nàng gật đầu, có chút xấu hổ nhưng vẫn nói ra: "A, đúng vậy, bởi vì hằng đêm thấy thiếu người, hơn nửa lúc đó ta vô cùng nhớ, nhất là cảm giác người đưa vật ấy vào... cho nên ta chịu không được, thường xuyên tại buổi tối khi ngủ đưa tay vào làm vài phút,... ta mới có thể ngủ ngon được"

Nếu đặt ở thế kỷ 21 người Việt kia, nếu hỏi chuyện này, liền các nàng sẽ không có can đảm dám nói ra lời chân thật như Liễu Như Ân đây.

Minh Hạo mỉm cười tà ác hơn, bỗng nhiên trên tay hăn xuất hiện một lọ thuốc màu xanh, nói: "Vậy ta cũng phải thưởng người mới được."

"Tên: Dâm Hoàn Nữ

Giới Thiệu: Phái nữ sau khi sử dụng sẽ lâm vào sự điên cuồng XXX..."

...

Một

Minh Hạo nhìn nàng nằm dưới người, ôn nhu nói: "Ta sẽ rời đi nơi này, người ở lại đây, ta đã nói với Phật Chủ rồi, Phật Chủ sẽ tự đích thân dạy người."

Liễu Như Ân cho dù bị Minh Hạo hành 7 ngày 7 đêm mệt muốn chết, nhưng khi nghe lời này cũng không khỏi mở mắt ra, hai mắt đầy xuân ý dạt dào chưa tan, nàng môi đỏ khẽ mở, vội vàng hỏi: "Hạo, người muốn bỏ ta?"

Khi nói tới đây, trọng giọng nàng có chút nức nở như đứa bé.

Minh Hạo lắc đầu, chậm rãi nói: "Ta không bỏ người, chỉ là ta bận một số việc, sau khi ta làm xong sẽ quay trở về rước người."

Nghe hắn nói Liễu Như Ân an tâm lại, nàng gật đầu, hai mắt thâm tình nhìn hắn nói: "Ta chờ người, nhớ đừng quên ta."

Minh Hạo gật đầu nói: "Ta biết, ta sẽ không bao giờ quên người..."

Nói xong, hắn miệng kề môi nàng, hai thân thể bắt đầu điên cuồng giao hoan lần cuối cùng trước khi rời xa...

Lần này Liễu Như Ân liền cho Minh Hạo chơi nơi thứ hai của nàng... Có thể nói, trái tim, linh hồn, thể xác mọi thứ đều dâng cho hắn toàn bộ, kể cả lỗ cúc hoa kia cũng là dâng cho hắn...

...

Minh Hạo rời đi phật giới, một mình đi về phía Bắc Yêu Châu, hiện tại hắn đang đứng giữa lãnh địa phía Đông, gần tiếp giáp với Bắc.

Hắn ở Phật Giới sau khi chịch xong 100 người, trong đó kể cả Thiếu Tổ Vân hệ thống liền mở ra.

Đầu tiên là hãy xem hệ thống chức năng. Ngoài trừ các chức năng mới như hợp thể thì không còn gì lạ.

Sau đó kế tiếp là thông tin nhân vật.

Tên: Kim Minh Hạo

Danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống (+100% mị lực), Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường

Class: viết tiểu thuyết.

Hội viên đăng cấp: E (còn 10 ngày)

HP: 90000 triệu tỷ HP

MB: 90000 triệu tỷ MB

Đăng cấp hiện tại: Vô Địch Kỷ Nguyên

Điểm mua sắm: 9999999? tỷ điểm mua sắm

Điểm hắc ám trận doanh: 999999? tỷ điểm

+Vật phẩm: Truyền Thuyết Mẫu Hạm (SSSSS), HP vs MBx999999, +1 dụng cụ con chuột run*X* cấp S, +1 Keo AB, +1 Siêu Cấp Chuột Help Me.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Huyết Mạch(thể chất – sức mạnh):

-Bóng tối: linh vực, cướp đoạt, hắc nô. (mở)

-Phật thể: Kim Cương Bất Diệt Thể, độ chúng sinh (sharingan) (mở)

-Ngủ: ngủ bất cứ đâu, tu luyện cùng chiến đấu đều có thể ngủ. (mở)

-Điều Khiển Hư Không (mở)

-Hợp Thể Saiyan? (mở)

-Ngục Thể: một quyền hơn ngàn vạn tấn, dễ dàng đánh nát hư không.
(phong ấn)

-Điều Khiển Trọng Lực. (phong ấn)

-Điều Khiển Chấn Động. (phong ấn)

-Điều Khiển Thời Gian (phong ấn)

-Năm Giữ Thất Đạo (lục đạo + chúa đạo). (phong ấn)

-Phật Tổ (susanoo bản tiến hóa): Amethersu, tất cả năng lực mở ra.
(phong ấn)

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (90) (tạm thời không thể triệu hoán), Bulma (mỹ phụ)-(100), Lý Tôn Dạ (100) (tạm thời không thể triệu hoán)

Vợ: Hỏa Thiên Hương, Tuyết Linh Nhi, Kaguya, Narede, Bulma, Phượng Mị Nương, Lý Tôn Dạ, 58 mỹ nữ khác, Lý Tôn Dạ, Liễu Như Ân,...

Con:

-Kim Minh Tuyết (gái).

-Hỏa Thiên Ngọc (gái)

-Ōtsutsuki Hatsu (con trai đầu lòng, đang ở cung trăng sinh hoạt...)
Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Kosho (con trai thứ hai của hắn, ở dưới nhân gian ...) Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Narede (nhân bản con gái, nhưng không phải con ruột)

-58 đứa con khác (35 bé trai, 23 bé gái)

+Chiến lược tổng hợp: Vô Địch Thiên Địa (không thể phỏng đoán)

...

Sau khi xem xong, Minh Hạo vô cùng kinh ngạc, không nghĩ hắn liên ngủ một giấc 10.000 năm liền đột phá cảnh giới Vô Địch Kỷ Nguyên?

Theo hệ thống đưa ra cảnh giới so sánh thì:

-Tiên Đế

-Chúa Tể Vạn Cổ

-Chúa Tể Kỷ Nguyên

-Vô Địch Kỷ Nguyên

Mà Vô Địch Kỷ Nguyên chính là max level rồi.

...

Sau đó hắn hỏi về các vấn đề như: thời gian giữa hai vị diện Đế Bá cùng Trái Đất kia.

Hệ thống trả lời: "Đừng! Chủ nhân yên tâm, hai vị diện thời gian khác nhau, ở đây chạy nhanh hơn thế giới kia gấp nhiều lần, tính toán chủ nhân tại đây 10.000 năm thì thế giới kia tương đương chỉ trải qua 1 năm mà thôi!"

Vấn đề thứ hai: thẻ hội viên còn mười ngày.

Cái này hệ thống lý giải là do hệ thống ngủ say, theo đó thời hạn giao dịch cũng như bị đóng băng, cho nên trong khoảng thời gian hệ thống ngủ say thì không tính...

Minh Hạo nghe hệ thống giảng giải tất cả thì yên tâm, tạm thời không trở về trái đất, bởi vì hắn muốn tại thế giới này xử lý luôn một lượt tất cả kẻ thù, sau đó đón đám người thân qua đây tu luyện...

Còn về Lý Thất Dạ cùng Lý Tôn Dạ không thể triệu hoán được chắc có thể bị kẹt đâu đó...

...

Khu rừng nguyên sinh cổ lão, từng cổ thụ khổng lồ đâm chọc trời...

Trải qua hàng ngàn năm vẫn như cũ không thay đổi, Minh Hạo đứng giữa khu rừng, hai mắt nhắm lại, cảm nhận khu rừng hắn mỉm cười, tại lúc này một hắc ảnh xuất hiện đứng sau lưng hắn, sau đó hắc ảnh cung kính quỳ xuống, nói: "Chủ nhân."

Minh Hạo quay đầu lại, mắt vẫn nhắm không mở ra, thần sắc nghiêm túc, hỏi: "Lục Thiên Phong ta giao cho người nhiệm vụ đã hoàn thành?"

Bóng đen này không ai khác chính là Lục Thiên Phong, từng là tông chủ Kim Nguyệt Tông ở mười ngàn năm trước...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Con Cờ Ẩn Của Minh Hạo Chuẩn Bị Phía Sau

Tại lần đó, Lục Ngạn Hoa bị Minh Hạo đem Chúa Ẩn in vào linh hồn sau, hẳn trở nên trung thành 100% với Minh Hạo. Kế tiếp Minh Hạo đem hẳn bồi dưỡng, vào cửa hàng mua nhiều loại đan dược trợ giúp hẳn lên cảnh giới tiên đế đỉnh phong.

Mục đích chính là để hẳn có năng lực xử lý, thứ hai là ẩn núp, tránh cho các lão quái vật khác phát hiện hành tung hẳn. Mà nhiệm vụ Minh Hạo nói chính là: tạo ra một thể lực cho riêng mình, một thể lực ngấm trải dài toàn bộ đại thiên thế giới.

Bởi vì vậy, hẳn không những giúp Lục Ngạn Hoa đột phá cảnh giới tiên đế, mà còn giao cho hẳn một loạt tri thức khác nhau. Ví dụ: tri thức xây dựng hiện đại, tri thức ẩn núp tinh thần lực dò thám, pháp bảo(chân khí) truyền âm...

Tại trước khi Minh Hạo hợp thể ngủ say, hẳn có cảm giác được lần này hợp thể rất lâu, cho nên hẳn quyết định giao hệ thống starcraft 2 cho Lục Ngạn Hoa. Hệ thống starcraft có thể giao quyền cho người khác sử dụng y hệt mình, có thể mua, có thể xây...đầy đủ chức năng. Cái này Minh Hạo gọi nó là Phó Quyền.

Để tránh tốn thời gian đi xử lý đám người kia với mục đích thành lập nên Vương Triều của mình. Minh Hạo quyết định sử dụng đòn tàn ác nhất.

Ra lệnh cho Lục Ngạn Hoa xây trăm triệu nhà máy hạt nhân ngấm, mua trăm triệu unit ghost, ra lệnh cho bọn ghost tàn hình, đặt mục tiêu boom nguyên tử toàn bộ khắp đại thiên thế giới.

Cứ mỗi 50~100m liền có mười trái boom nguyên tử được đặt sẵn ẩn tàng dưới đất.

Có thể nói, toàn bộ đại thiên thể giới không chỗ nào không chứa mục tiêu (+) boom nguyên tử.

Chỉ cần Minh Hạo ra lệnh, nhấn 1 nút, tất cả nhà máy hạt nhân sẵn sàng đem boom nguyên tử thả xuống đại thiên thể giới.

Còn tại sao Minh Hạo phải dày công dày sức như vậy lý do rất đơn giản.

Thứ nhất: Hắn muốn một chỗ cho người thân an toàn.

Thứ hai: Nếu hắn tự mình ra tay liền cái đại thiên thể giới này sẽ lập tức trong nháy mắt bị hủy diệt.

Phải biết hắn chính là muốn xâm chiếm, biến đại thiên thể giới thành vương triều của mình. Chứ không phải là biến đại thiên thể giới thành nơi hoang tàn đất chết, không có linh khí để tu luyện.

...

"Vâng, hoàn toàn xong rồi chủ nhân." Lục Ngạn Hoa cung kính nói.

"Tốt, đi xem căn cứ Bách Việt thôi." Minh Hạo gật đầu, hài lòng nói.

Bách Việt, chính là tên căn cứ mà Minh Hạo đặt, lấy theo cái tên đất nước kia của hắn hồi trước.

"Vâng chủ nhân." Lục Ngạn Hoa cung kính, sau đó hắn đi trước, dẫn đường cho Minh Hạo.

Căn cứ được giấu tại hư không, chỉ có người nắm giữ ấn pháp cùng chú ngữ riêng biệt mới tìm được, ấn pháp này là từ cửa hàng nơi đó Minh Hạo mua.

"Chị gái không vướng bụi trần, Jj dài hơn trăm vạn dặm, quần Lót A Li Ba Ba, Mở!"

Lục Ngạn Hoa hai tay liên tục ấn từng pháp quyết, miệng niệm chú mở, sau chữ "Mở" hư không "Ầm Ầm" rung động. Lúc này phía trước xuất hiện xuất hiện một cánh cửa màu đen cao lớn.

"Kẹt ---- kẹt----kẹt!"

Cánh cửa mở ra, hai người Minh Hạo cùng Lục Ngạn Hoa không chút do dự bước vào trong.

Bên trong là một thế giới với bầu trời màu xanh, ánh mặt trời ấm áp ôn hòa.

Hơn trăm ngàn nhà máy khác nhau, từng cái ống bốc lên khói ngùn ngụt.

Bên dưới được chia nhiều khu vực: máy bay, binh lính, xe tăng, người máy, hạt nhân...

Trăm triệu tỷ binh lính hành quân rầm rầm.

Trăm triệu tỷ xe tăng ầm ầm chạy tới chạy lui.

Trăm triệu tỷ máy bay nằm một hàng dài trong sân bay chờ đợi lệnh.

Từng cái pháo đài bay khổng lồ bay lượn trên bầu trời.

Tình cảnh này vô cùng hoành tráng, làm sôi sục máu trong người!

Minh Hạo nhìn phía dưới một đám lít nha lít nhít chấm đen không thấy cuối cùng, hài lòng gật đầu.

"Tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng?" Minh Hạo đứng trên không, nhìn qua Lục Ngạn Hoa hỏi.

"Đã thừa chủ nhân, chỉ cần chủ nhân ra lệnh, lập tức ta không chút do dự kích hoạt tất cả vô hình truyền tống trận khởi động." Lục Ngạn Hoa mặc áo bông đen gật đầu, cung kính nói.

"Tốt, sắp tới người làm theo ta.... Tới khi ta ra hiệu, người lập tức làm theo lời ta nói." Minh Hạo nhìn sang hắc dận dò.

"Vâng chủ nhân, ta đã biết làm thế nào!" Lục Ngạn Hoa cung kính nói.

"Ừ, ta đi đây." Minh Hạo gật đầu, sau đó thần di rời đi, chủ yếu hắc dận đến đây để xem tình hình thế nào mà thôi.

...

Đứng tại khu rừng, nhìn xung quanh rừng rậm bao la bát ngát, Minh Hạo có chút bó tay với việc tìm đường, không khỏi hỏi hệ thống: "Hệ thống, ta muốn tìm vị trí Mị Yểm."

"Đình! Tự động miễn phí tự truy tìm vị trí..."

"Đình! Đã phát hiện, ngài muốn loại nào truy tìm cách thức? Khí tức hay bản đồ?"

Minh Hạo nghe hệ thống hỏi, nhanh chóng làm ra lựa chọn: "Khí tức!"

"Đình! Xác nhận loại khí tức...đang tải dữ liệu."

"Đình! Tải xong, mời chủ nhân chờ đợi chốc lát..."

"Đình! Hoàn thành."

Âm thanh hệ thống vừa dứt, trong đầu Minh Hạo xuất hiện một loại cảm giác kỳ lạ.

Cảm nhận một chút, liền Minh Hạo bắt được một tia khí tức...Sau khi hẳn xác định khí tức vị trí không chút do dự thuận di, nhanh chóng tìm tới vị trí nàng.

...

Tại khu rừng rậm âm u không ánh sáng, một người con gái mái tóc đen dài, đáng vẻ tuyệt mỹ mở mắt ra.

Tại nàng mở mắt một khắc này, toàn bộ chúng tinh nhật nguyệt trên cao đều phải ảm đạm phai mờ, nhường cho vẻ đẹp khuynh thành khuynh quốc của nàng tỏa sáng.

Một người con gái hoàn mỹ về mọi mặt. Từ ánh mắt cho đến đôi chân trắng bóc của nàng...không một chút nào tỳ vết.

"Tướng công, người đến rồi?" Mị Yểm giống như cảm nhận được gì, nàng thần sắc kích động vội vàng đứng dậy, nhìn về phía nam tử kia nói.

Minh Hạo đi tới nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, hỏi thăm: "Người chắc mấy ngàn năm khổ lắm đúng không?"

"Đối với kiếp 10.000 năm chỉ là ngắn ngủi thôi." Mị Yểm nhẹ nhàng lắc đầu, âm thanh yếu yếu nói.

Dù là nàng nói vậy, nhưng Minh Hạo có thể nghe trong giọng nói nàng vô cùng cô đơn, hẳn nhìn nàng càng yêu thương, nói: "Ta biết người mấy năm nay chịu đau khổ, vất vả, cô đơn rất nhiều. Sau khi ta xử lý xong việc ở thế giới này, ta sẽ dẫn người đến gặp cha mẹ ta, rồi tổ chức lễ cưới thật hoành tráng! Sau đó ta sẽ dẫn người đi chơi đến các tinh cầu..."

Mị Yểm nghe vậy trong lòng như có một dòng nước ấm chảy qua, đôi mắt phượng xinh đẹp rơi xuống lệ, trong mắt hiện ra hạnh phúc. Nàng hai

tay ôm thật chặt hẳn, đầu dựa sát ngực, nhỏ giọng lẩm bẩm: "Ta hạnh phúc lắm, vì có người là tướng công ta..."

Minh Hạo cười nói: "Ta cũng vậy, rất may mắn lấy người làm vợ ta... Một người con gái xinh đẹp tuyệt mỹ."

Mị Yểm ngẩng đầu lên, sau đó nàng môi mềm mại dán vào môi Minh Hạo.

Chiếc lưỡi dài mềm mại đưa vào miệng hẳn, Minh Hạo cũng nhẹ nhàng đưa lưỡi đáp trả lại. Trong chốc lát hai chiếc lưỡi quấn cuộn lại nhau, tựa như hai con rắn đang giao phối đồng dạng.

Một hồi xuân sắc trong khu rừng vang lên, tiếng rên rỉ liên miên cùng tiếng sủng vang bất diệt không ngừng nghỉ...

Cái này cường hoan liền kéo dài đến ba ngày ba đêm.

...

Minh Hạo cùng Mị Yểm lúc này hai người đã mặc quần áo vào đàng hoàng lại, Minh Hạo quay đầu nhìn nàng hỏi: "Mị Yểm, hiện tại Hagoromo Gitsune nàng thế nào?"

Mị Yểm đầu gác lên vai hẳn, dáng vẻ nhu nhược, nói: "Nàng rất tốt, nhờ có nàng mà Yêu Tộc mới lớn mạnh đến ngày hôm nay."

Trước khi Minh Hạo hợp thể ngủ say, hẳn có sắp xếp cho Mị Yểm, kêu nàng thành lập một cái Yêu Tộc hùng mạnh.

Bởi hẳn biết nàng chỉ là còn non trong việc quản lý, hẳn sử dụng class viết tiểu thuyết, viết ra một nhân vật IQ cao, khi đó hẳn quyết định chọn Hagoromo Gitsune bên trong anime bách quỷ dạ hành làm phụ tá đặc lực cho nàng...

Dù sao Hagoromo Gitsune là hồ tinh sống mấy ngàn năm, nàng từng quản lý một chi hùng mạnh kinh khủng yêu quái. Đối với việc quản lý dễ như trở bàn tay.

Minh Hạo nói: "Tốt rồi, hiện tại người liên lạc, kêu nàng tới đây, chúng ta có việc quan trọng thảo luận với nàng."

Mị Yểm nhu thuận gật đầu, từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra máy truyền tin, cầm lên nói: "Hagoromo Gitsune có chuyện quan trọng, người nhanh chóng tới đây."

"Ta lập tức đến ngay." Giọng nói trong trẻo lạnh lùng từ đầu bên kia đáp lại.

Mị Yểm cất máy truyền tin vào nhẫn chứa đồ. Tại khi này, chợt Mị Yểm đôi mắt màu đen kia nhìn Minh Hạo, khuôn mặt đỏ lên tới mang tai, xấu hổ nói: "Tướng công, thiếp báo một tin vui cho tướng công..."

"Tin vui?" Minh Hạo ngẩn ra hỏi, trong lòng có chút tò mò về cái gọi là "tin vui" này.

Mị Yểm gật đầu, thần sắc càng xấu hổ hơn, đầu cúi thấp xuống, nhỏ giọng nói ra: "Là..."

(G9)

...

Chiêu đặt Boom (ghost): video chỉ tốn 30 giây. click

<https://youtu.be/0RMfXJCPeUM?t=15>

Nhân vật: Hagoromo Gitsune (Boss Bách Quỷ Dạ Hành, ai coi rồi chắc biết.)

<http://i.imgur.com/4zdPc.png>

P/s: hỏi phát - Mấy chương này dở lắm hả mấy bác, k thấy ai cmt nhi==

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Diễn Kỹ? Còn Non!

Mị Yểm gật đầu, thần sắc càng xấu hổ hơn, nàng cúi đầu thấp xuống, nhỏ giọng nói ra: "Là hồi mười ngàn năm trước...sau khi chúng ta giao hoan nhau, ta phát hiện không lâu một tháng sau đó trong bụng có con với người."

Minh Hạo vừa nghe lời này như sét đánh bên tai, cả thân thể hấn run rẩy bần bật, không tin vào tai mình, theo bản năng hai mắt chăm chú nhìn nàng hỏi: "Con chúng ta?" trong giọng nói vô cùng kích động, còn có chút nghi hoặc...

Mị Yểm gật đầu, trong mắt hiện lên hạnh phúc, dịu dàng nói ra: "Là đứa con trai."

"Ta yêu người nhất Mị Yểm!!! Nhưng mà nó thật sự là con trai." Minh Hạo trong lòng vô cùng kích động, nhìn không được môi hôn nàng một cái nói, lại có chút nghi hoặc về giới tính đứa con này.

Mị Yểm mắt phượng lườm hấn một cái, tức giận nói: "Thiếp không phải loại ngu, tất nhiên biết phân biệt giới tính!"

"Àch, ta xin lỗi, bởi vì ta kích động quá cho nên lỡ lời..." Minh Hạo trong mắt hiện lên bối rối, nhanh chóng nói dối.

Trong đầu hấn hiện tại đang tưởng tượng đến một con thú đen bốn chân đầu người, đi tới chỗ hấn kêu: "Ba ba ba..." tại thời khắc này hấn cảm giác người có chút sờn cả gai ốc.

Mị Yểm nhìn cái kia bộ dạng của hăn liền biết hăn nghĩ gì, nàng hừ lạnh một tiếng, mắt phượng giận dữ nhìn hăn nói: "Đi, ta dẫn người đi xem con mình, hừ, người cha tệ hại!"

"Àch..." Minh Hạo biết mình ý nghĩ bị nàng nhìn thấu, mặt già xấu hổ đỏ lên, gãi gãi đầu không nói gì.

Mị Yểm dẫn Minh Hạo tới một căn nhà gỗ có chút đơn sơ, chỉ tay vào đó, mắt phượng nhìn hăn, lời nói không tha người, nói ra: "Người vào đi, con của chúng ta ở trong đó, nó tại mười ngàn năm này lúc nào cũng hỏi ta ai là cha nó, luôn trong mộng gặp người từng ngày. Vậy mà người lại như vậy, xem có người cha nào lại như người không?"

Lời nói của nàng vô cùng khí phách, bá đạo, không thêm quan tâm mặt mũi Minh Hạo trực tiếp đối diện chửi hăn.

Mị Yểm ở mười ngàn năm này nàng cũng được tôi luyện, hơn nửa càng sống lâu càng khôn hơn, cho nên nàng có chút khác biệt với mười ngàn năm trước.

Nếu mười ngàn năm trước là một con thú hoang dã, chuyên tàn phá, giết người bừa bãi, thì lúc này nàng chính là một nữ cường nhân, bên ngoài lộ ra khí chất vô cùng thuần thực nhưng không kém một phần nhu mị, một phần bá đạo, một phần cơ trí.

"Àch..."

Minh Hạo thấy nàng bộ dáng kia đành lủi thủi im lặng khóc thầm, cái này đúng là phụ nữ a, lật mặt còn nhanh hơn sách, mưa nắng thất thường.

Vừa nãy nàng còn ngoan hiền như một con cún con, vậy mà lúc này lại bão nổi như một con sư tử hà đông...

"Ta vào đây." Tại cái kia mắt phượng trừng nhìn hăn, Minh Hạo không dám tiếp tục ở lại, đôi mắt kia quá u oán a. Hăn mặc dù tà ác nhưng hăn biết mình đuối lý làm sai trước, hơn nữa hăn không phải loại vũ phu kia dùng sức mạnh đánh vợ mình.

Mở cửa ra, nhanh chóng bước vào phòng, để lại Mị Yểm một trận cười thầm vui vẻ...

Căn phòng vô cùng đơn sơ, chỉ có cái giường, kệ sách, cùng cái bàn nhỏ để dưới sàn.

Tại trong phòng một người thiếu niên mặc áo trắng ngồi dưới sàn đọc sách, tựa như một thư sinh bình thường không có gì đặc biệt.

Một đầu tóc đen dài không cột lại, môi hồng răng trắng, mũi cao, da thịt trắng mịn như làn da em bé.

Hăn mặt mũi có thể nói vô cùng tuấn tú, mi kiếm mắt tròn, cả người tự nhiên toát ra một cỗ khí chất nho nhã cao quý, tướng mạo của hăn thập phần anh tuấn.

"Két..."

Lúc này nghe tiếng cửa mở ra, hăn ngẩng đầu nhìn lại.

Một nam tử tuyệt mỹ bước vào, đầu tóc đen dài không trói buộc như hăn, khí chất thuần thực, một khuôn mặt tuấn tú, mắt kiếm mài ngài.

Cả người hăn tỏa ra khí tức có chút tang thương, lại có chút bình tĩnh trong cơn bão sắp nổi. Tựa như hăn đã từng tại vạn cổ kia trải qua, đã từng là một tôn cổ lão còn sống tới tận đây.

Điều đáng chú ý nhất, nam tử này khuôn mặt lại có 7 phần giống như đúc hăn.

Vừa nhìn thấy nam tử này, tại trong sâu linh hồn có chút run rẩy, giống như là đang tại nho nhỏ kích động.

Lại trong huyết mạch hắc cảm giác người nam nhân này vô cùng thân thiết, rất quen thuộc, nhưng dù hắc tìm trong trí nhớ cũng không nhớ nổi người này là ai, giống như từ trước đến nay hắc chưa bao giờ gặp nam tử này lần nào.

Hắc đứng dậy, thần sắc kinh sợ nhìn nam tử, môi run run theo bản năng nhìn hắc hỏi: "Người là ai?"

Nam tử tuần mỹ nghe người thiếu niên hỏi, hắc nở nụ cười có chút khổ sở, âm thanh chua chát nói ra: "Ta? Ta chính là cha người."

"Cha!?"

Người thiếu niên vừa nghe chữ "cha" liền đứng lặng người, ngây ngẩn ra nhìn nam tử trước mắt này, cổ họng khô, bờ môi hắc giật giật vài cái chung quy không biết nói gì.

Minh Hạo nhìn hắc không nói liền biết tâm tình hắc hiện tại thế nào, đi tới trước người hắc, tự nhiên ôm hắc vào lòng, vuốt đầu hắc, chậm rãi nói: "Ta xin lỗi hai mẹ con người, nhất là người, ta không ở tại mười ngàn năm này chăm sóc, dạy dỗ người. Trách nhiệm này ta sẽ nhận, còn lại ta sẽ bù đắp cho mẹ con người!"

Thiếu niên cảm nhận được cái ấm áp ôm và cái vuốt đầu của Minh Hạo, hốc mắt hắc có chút ướt át, nhìn khuôn mặt tuần mỹ gần trong gang tấc kia, hắc ngu ngơ hỏi: "Người thật sự chính là cha ta?"

"Đúng, ta chính là cha người." Minh Hạo gật đầu, chậm rãi nói ra.

"Cha..." Thiếu niên nghe nam tử xác nhận, hắc hai mắt rơi lệ, kêu lên một tiếng, bên trong âm thanh có chút không được tự nhiên. Sau đó hai tay

ôm hăn thật chặt.

Hai cha con cứ đứng đó ôm nhau không nói gì, hồi lâu sau Minh Hạo mới buông ra hăn, cúi đầu nhìn hăn thân thiết hỏi: "Người tên là gì?"

"Mẹ đặt tên cho ta là Tôn Yểm." Thiều niên thật thà đáp.

"Ừ, Niệm Yểm, người muốn gì? Người nói đi, bất kì thứ gì ta đều cho người." Minh Hạo đột nhiên hỏi.

"Muốn gì cũng được?" Tôn Yểm ngẩn ra, tròn mắt linh động xoay tròn.

"Đúng, bất cứ thứ gì." Minh Hạo mỉm cười gật đầu, tự tin nói.

Tôn Yểm bỗng nhiên nở nụ cười, nụ cười rất vui vẻ, lại có chút tà ác. Sau đó một tay bỗng nhiên phát lực, lấy thế bưng tai không kịp sét đánh, một tay nhanh chóng ngưng tụ đoàn bong bóng đánh vào đũng quần Minh Hạo.

"Cờ – Crắc." Âm thanh gương bể vang lên, nơi đũng quần Minh Hạo xuất hiện từng vết rách chẳng chịt.

"A" Minh Hạo sắc mặt một hồi xanh, một hồi tím, sau đó hét thảm một tiếng, cả thân hình thẳng tắp ngã xuống đất.

"Vậy ta muốn đánh nát trứng người!" Tôn Yểm nhìn Minh Hạo dưới đất, miệng cười tà ác nói, còn cái kia nước mắt trên mặt không biết đã lăn đi đâu.

"Tốt lắm, dám đánh luôn cha của mình, không hổ là con trai ta, đáng tiếc người còn quá ngon, ta đã sớm đoán được hành động của người."

Tại lúc Tôn Yểm mỉm cười đắc ý thì khi này âm thanh từ sau lưng hăn lên nhàn nhạt vang lên.

"Cái gì?" Tôn Yểm vừa nghe âm thanh vội vàng quay người lại, khi thấy Minh Hạo bình yên vô sự đứng sau lưng, hai mắt hăn co rút, thần sắc hiện lên hoảng sợ khó tin. Hăn quay đầu lại, nhìn về dưới đất đang nằm "Minh Hạo" kia.

"Bồng!" Minh Hạo đang nằm dưới đất kia chợt "bồng" một tiếng, hóa thành đám khói trắng biến mất.

"Tốt rồi, người nếu muốn lừa dối qua mặt đối thủ của mình, trước hết phải học được cách được lừa bản thân mình, diễn kỹ của người còn non kém lắm..."

Minh Hạo nhìn hăn lắc đầu cười nói, ra dáng vẻ cao sư phong phạm. Sau đó Minh Hạo một chân như thần linh giáng thế, tại lúc Tôn Yểm còn chưa phản ứng đá vào bụng hăn.

"Ầm"

Tôn Yểm bay ra xa đụng vào vách tường, trong miệng phun ra từng ngụm máu rồi ngất đi.

Minh Hạo đi tới, vẻ mặt bình thản nhìn Tôn Yểm nằm dưới đất, nói ra: "Đừng giả bộ, ta biết người đang giả ngất thôi, nếu cần ta lại thêm vài cú cho người tỉnh."

Minh Hạo vừa dứt lời. Tôn Yểm không giả ngất nữa, hăn vội vàng mở mắt ra, giọng run rẩy hỏi: "Người là làm sao biết..."

"Ta đã nói rồi, người diễn kỹ còn quá tệ, kế tiếp chính là trách nhiệm của ta dạy dỗ lại người..." Minh Hạo nở nụ cười tà ác nói, sau đó chậm rãi đi tới trước người Tôn Yểm...

"Không...không cần, con biết lỗi rồi... cha tha cho con đi...." Tôn Yểm như nhìn thấy quỷ, liên tục xoa tay kêu lên, vẻ mặt mếu muốn khóc...

Minh Hạo như không nghe thấy lời hăn, nụ cười ngày càng tà ác, chậm rãi bước tới...

...

"A...."

"Đau quá..."

"\$*@(*\$(*"

Tùng tiếng kêu thảm trong phòng vang lên, nghe mà khiến người muốn rơi lệ.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Minh Hạo Tàn Nhẫn

Đại thiên thế giới bao la mờ mịt, mênh mông sông núi nước non. Nơi đây từng là vạn tộc truyền thừa phồn vinh nay đã tàn lụi, chỉ còn sót lại một số truyền thừa ít ỏi cổ lão còn lại...

"Nghe tin gì không? Hơn mười kiện Tiên Đế Chân Khí xuất hiện tại trung tâm đại thiên thế giới a."

"Cái gì? 10 kiện Tiên Đế Chân Khí, đây là ai truyền ra? Hay là âm mưu của Cổ Minh muốn thôn tính toàn bộ đại thiên thế giới? Phải biết trung tâm chính là nơi Cổ Minh chiếm giữ a!"

"Ta nghe nói là thật, có người tận mắt thấy mười kiện Tiên Đế Chân Khí cùng lúc xuất hiện, lúc đó bọn chúng phát ra khí tức đáng sợ kinh khủng."

" Ta nghe nói, mười kiện Tiên Đế Chân Khí vì lý do nào đó mà đang đánh nhau ầm ầm, đem trung tâm Cổ Minh phá thành từng mảnh, thiên địa linh khí vì đó tán loạn, sau đó Cổ Minh chủ nhân, cũng là Huyết Thủ Hà Đồ ra tay, thu vào toàn bộ mười kiện tiên đế chân khí....."

"Trời ạ, thật sự như vậy? Lần này lớn rồi!!!"

...

Yêu Tộc.

Người mỹ phụ tóc đỏ bộ dáng thanh cao, vẻ đẹp chim sa cá lặn, khí chất trầm ổn thành thực, vẻ mặt kiêu ngạo, cao cao tại thượng nhìn xuống dưới

đám Yêu Tộc quần chúng.

Nàng chính là ở mười ngàn năm trước đại tiểu thư Phượng Tộc, Phượng Tuyệt Trần, cũng là người đầu tiên xui xẻo bị Minh Hạo lần đầu đến thế giới này cho ăn một đấm nát đầu.

Chỉ là số nàng may, thần hồn còn, nhờ có huyết mạch Phượng tộc, hơn nửa tại khi đó có phụ thân cùng mẹ nàng, hai người dùng toàn bộ sức lực, tài nguyên gia tộc. Rốt cục không uổng bao công sức, hồi sinh nàng thành công.

Có điều cha mẹ nàng chính là nằm trong đám chí tôn "lên đường cứu nước" tại mười ngàn năm trước bị Mị Yểm xui xẻo cho ăn một trảo toàn bộ về trời...

Mà lúc đó nàng vừa được hồi sinh còn rất yếu, cho nên phải ở Phượng Tộc tĩnh dưỡng, có thể nói nàng may mắn tránh được một kiếp, xem như nàng trong cái rủi có cái may đi.

Bởi vì cha mẹ nàng chết, Phượng tộc thế lực từ thánh địa rút xuống vạn trượng. Kế tiếp chính là nàng bắt đầu tu luyện, phục hưng Phượng Tộc.

Dưới sự dẫn dắt, trợ giúp của Hagaromo Gitsune, nàng dần dần được tôi luyện, trở thành phó thủ lĩnh của Yêu Tộc. Có thể nói, chiến công đẩy lùi Cổ Minh cũng là một tay nàng góp sức.

Còn về việc kẻ thù giết chết cha mẹ mình Mị Yểm. Nàng hoàn toàn không hay biết gì, bởi vì tại khi đó Mị Yểm biến thành bộ dáng hình người, mà lúc đó chỉ có một mình Minh Hạo là biết chân thân của nàng, còn lại tất cả mọi người đều không biết, chỉ biết nàng là một con "quái vật xấu xí" mà thôi.

"Yêu Tổ vừa phát ra mệnh lệnh, chuẩn bị dùng toàn bộ binh lực tấn công Cổ Minh, mục đích chính là chiếm lấy Tiên Đế Chân Khí!"

"Vậy tin tức mười kiện chân khí là thật à Yêu Chủ?" Một tiểu yêu quái lên tiếng hỏi, đám kia cũng là vênh tai lắng nghe.

"Cái này chính miệng yêu tổ Hagaromo Gitsune cùng Mị Yểm đại nhân xác nhận là sự thật." Phượng Tuyết Trần gật đầu, sau đó nói: "Tốt rồi, khởi binh! Chia ra làm mười nhóm quân đoàn tiến công cổ minh! Thiên hạ này thuộc về ta yêu tộc!!!"

"Thuộc về yêu tộc!!" Đám yêu thú máu sôi lên, ngửa đầu lên gầm thét rung trời!!!!

....

"Hagaromo Gitsune kế hoạch thuận lợi?" Minh Hạo nhìn xem thiếu nữ xinh đẹp lạnh lùng ngồi bên cạnh, một màu đen sâu thẳm như thâm uyên, lại tựa như một đóa hoa hồng xinh đẹp có độc quyến rũ chết người.

"Hoàn toàn thuận lợi, không ai nghi ngờ." Hagaromo Gitsune thần sắc cung kính nói.

"Tốt, tiếp tục quan sát động tĩnh bên kia, đừng cho bọn hắn nghi ngờ, cho đến khi toàn bộ lọt bẫy...ha ha ha" Minh Hạo nói, sau đó hắn nở nụ cười hiểm ác.

Cho dù từng là hồ tinh sống hơn ngàn năm Hagaromo Gitsune khi nghe vị chủ nhân này nói cũng không khỏi lạnh sống lưng.

Mà hai người khác Mị Yểm cùng Tôn Yểm biết cái gọi kế hoạch là gì, vừa nghe Minh Hạo nói vậy cũng là thần sắc trắng bệch.

"Tướng công tâm tính ngày càng tàn nhẫn quyết đoán..." Mị Yểm nhìn cái kia nam nhân cười nham hiểm không khỏi một trận sợ hãi.

"Đây là cha ta sao, thật không hổ là người chinh phục mẹ a, không những nắm giữ sức mạnh kinh khủng mà còn tâm tính quyết đoán tàn nhẫn..." Tôn Yểm dù là sắc mặt trắng bệch, nhưng trong hai mắt hần hiện lên tinh tinh ngôi sao, trong lòng càng đối với Minh Hạo kính nể hơn.

Tôn Yểm sau lần kia bị Minh Hạo một trận dạy dỗ, tên này hoàn toàn bị Minh Hạo đâm uy khuất phục, thư thư thiếp thiếp không dám làm càn như trước.

....

Tại tin tức mười kiện tiên đế chân khí lan truyền ra, các tộc như huyết tộc, ma tộc, hồn tộc không thật sự tin tưởng chuyện này, tất cả cho là do Cổ Minh bày mưu kế ra. Phải biết tiên đế chân khí cái kia là hàng hiếm như lá mùa thu, không phải loại rau cải trắng muốn có là có.

Mỗi kiện tiên đế chân khí có uy năng vô cùng kinh khủng, hủy thiên diệt địa, một kích bình thường của nó liền tương đương sức mạnh của một vị Tiên Đế đích thực.

Vậy mà lần này cùng lúc xuất ra mười kiện, đây chính là chém gió người ngu còn có thể tin!

Nhưng tại thời khắc quan trọng này, vậy mà yêu tộc toàn lực xuất binh.

Hơn nữa còn có tin tức hơn chục vị thánh phật, năm vị cổ phật cùng phật chủ toàn bộ ra tay, toàn lực phát binh đánh vào Cổ Minh, đã có một vị thánh phật đứng ra xác nhận tin tức này.

Rốt cục dưới hai tin tức quan trọng, đám bọn hần rốt cục ăn ngồi không yên, nhanh chóng phái người dò thám tin tức hư thực. Khi xác nhận tin tức yêu tộc, thậm chí là tận mắt thấy yêu tộc toàn lực phát binh, đám người hoàn toàn tin tưởng hai tin tức này.

Còn về tin tức phật giới toàn lực xuất binh, đối với tin tức này bọn hăn không hề nghi ngờ một chút nào, bởi vì ở đây ai cũng biết Yêu Tộc cùng Phật Giới vô cùng thân mật, từng nhiều lần liên minh với nhau để áp chế Cổ Minh, hơn nữa còn có một vị thánh phật tự mình đứng ra xác nhận tin tức này, mà người nhà phật chính là không bao giờ nói dối, cho nên hoàn toàn tin tưởng.

Sau một hồi lão tổ, gia chủ, trưởng lão bàn bạc, đám người Huyết Tộc, Ma Tộc, Hồn Tộc toàn bộ đồng lòng xuất 8/10 binh, còn lại 2 phần để lại trong lãnh địa canh giữ kẻ thù tấn công.

Duy chỉ có Nhân tộc, được xếp yếu nhất bên trong các tộc thì co rút trong lãnh địa, không dám phát binh. Chuyện này trở thành trò cười cùng bàn tán trong quán rượu của các tộc khác.

Bởi trận tai kiếp mười ngàn năm trước, cho nên thực lực giảm hết 9 phần, nếu so với hiện tại thì chỉ bằng một phần mười binh lực các tộc kia thôi.

Chính bởi vì nhân tộc thực lực yếu ớt, cho nên các tộc khác hoàn toàn không lo lắng nhân tộc đột kích ngược tộc mình.

...

Yêu Chủ, Ma Chủ, Huyết Chủ, Hồn Chủ... đều tụ tập gần biên giới Cổ Minh.

Hôm nay Ma Tôn cũng là tham dự, mười kiện chân khí tiên đế như vậy, hăn nào không muốn?

Bốn người người nhìn nhau, hội hợp một lát sau cùng nhất trí đồng lòng cùng nhau tấn công vào Cổ Minh.

"Phật giới người đâu Tuyệt Trần?" Một vị Hồn Chủ không thấy người Phật giới đến, ánh mắt nghi ngờ nhìn Phượng Tuyệt Trần Hỏi.

Ba người Ma Chủ, Huyết Chủ, Ma Tôn nhìn về Phượng Tuyệt Trần, chờ đợi nàng trả lời.

"Bọn hăn nói có thể tới trễ một chút, nhẫn với ta là đánh trước đi, bọn hăn tới hỗ trợ sau." Phượng Tuyệt Trần mở miệng nói, thần sắc vô cùng tự tin.

"Tốt, để tránh đêm dài lắm mộng chúng ta nhanh chóng xuất binh." Ba người kia nghe vậy gật đầu, Ma Chủ khi này mở miệng nói.

Hăn tính tình vô cùng nóng nảy, không kiên nhẫn, hơn nữa vô cùng hiếu chiến, cho nên không muốn chờ đợi.

"Tốt, chắc lát nữa bọn Phật giới tới sau, chúng ta phát binh thôi."

Đám người đồng ý, cũng là gật đầu nói.

"Tấn công!"

"Gào!!!"

Trăm ngàn vạn yêu, trăm ngàn vạn ma, trăm ngàn vạn huyết, trăm ngàn vạn hồn tộc cùng lúc gào lên, sát khí trùng thiên vô tận, toàn bộ binh lính xông vào lãnh địa. Binh lính đông như kiến, lại như thủy triều dũng mãnh xông về lãnh địa Cổ Minh.

"Tang tang tang..."

Mà bên kia Cổ Minh thấy có kẻ địch tấn công lãnh địa, vang lên một hồi chuông báo động. Bọn hăn tính cách cũng là hiếu chiến, hơn nữa vô cùng tự tin thể phượng của mình, cùng lúc xông vào đám kia, hai bên sắp lá cà đánh nhau.

"Ầm ầm ầm"

"A!"

"Oành!!!"

Chỉ trong vài phút tiếng kêu thảm thiết liên miên, tiếng đánh nhau thiên băng địa liệt, máu chảy thành sông, thi cốt dưới đất chồng chất như núi...

"Là ai dám tấn công Cổ Minh chúng ta!" Huyết Thủ Ma Đồ vừa trong bể quan đột phá ra, nghe tiếng đánh nhau trong lãnh địa mình giận dữ thét lên, sau đó phi thân ra ngoài.

Tại khi này, ba tên Yêu Chủ, Huyết Chủ, Ma Chủ bao vây kiềm chế hẳn.

"Ha ha ha Huyết Thủ Ma Đồ, Cổ Minh của người tại thời kia bị Lý Thất Dạ đại tiên đế trấn áp, hiện tại Cổ Minh của người hoàn toàn suy yếu, thể phương cũng là không còn trọn vẹn như trước, người đang mộng tưởng chiếm lấy đại thiên thể giới như trước à? Phì.. Nằm mơ!" Một bóng người tràn đầy ma khí hiện ra, hắc râu tóc bạc phơ, mặc áo bông đen che khuất, làm người không thấy được mặt mũi thật của hắn.

"Hừ, Ma Tôn, như vậy thì thế nào? Cổ Minh chúng ta mặc dù thể phương chỉ còn lại chút ít, nhưng chỉ nhiều đó là đủ giải quyết bọn người rồi!" Lời nói Ma Tôn như con dao sắc nhọn đâm vào tim Huyết Thủ Ma Đồ, hắc hai mắt phun lửa nhìn bóng người trầm giọng nói.

Tại thời kia Cổ Minh từng tại cửu giới làm mưa làm gió, đáng tiếc cái này duy trì không bao lâu Lý Thất Dạ ngang trời xuất hiện, trấn áp bọn hắn, đem gần như tất cả thể phương cướp mất, hiện tại thực lực Cổ Minh chỉ bằng 1/100.000 lúc trước, cho nên có thể nói bọn hắn hiện tại thực lực yếu ớt đến đáng thương.

Nếu không phải vậy thì đã không có tình cảnh Phật Giới cùng các tộc khác liên kết lại chèn ép Cổ Minh bọn hăn...

"Ha ha ha, nếu không phải khi đó Thất Dạ đại tiên đế đối mặt với đại địch thì người còn sống ung dung trở ra, hiện tại có thể nói những lời này sao Huyết Thủ Ma Đồ?" Ma Tôn khinh thường nhìn hăn cười lạnh, sau đó nói tiếp: "Mau giao mười kiện tiên đế chân khí ra đây, chúng ta tha cho các người Cổ Minh một con đường sống, còn không người chắc hăn biết hậu quả!"

"Mười kiện tiên đế chân khí?" Huyết Thủ Ma Đồ nghe hăn nói ngẩn ra, hăn vừa mới bế quan đi ra, lúc này nào biết gì.

"Trang đi, bức đi, giả ngây thơ đi, hừ, đáng tiếc vô dụng..."

Ma Tôn cùng ba người Yêu Chủ, Ma Chủ, Huyết Chủ thấy vẻ mặt Huyết Thủ Ma Đồ không khỏi trong lòng cười lạnh.

Huyết Chủ là một vị trung niên cao lớn, toàn thân đều là màu đỏ huyết, bước ra cười lạnh nhìn Huyết Thủ Ma Đồ, nói: "Người đừng giả bộ ngây thơ, chúng ta đều biết người hiện tại cất giấu mười kiện tiên đế chân khí. Mau ngoan ngoãn nhanh chóng giao ra đây, nếu không đừng trách chúng ta vô tình đem cái gọi là Cổ Minh của người tiêu diệt tận gốc. Phải biết hiện tại Cổ Minh người cũng không giống như tại mấy thời đại trước hô to gọi gió nha."

"Hừ! Ta không biết cái gì mười kiện tiên đế chân khí, nhưng các người diện lý do vô lý như thế, ta biết, mục đích thực sự của các người là muốn tiêu diệt chúng ta Cổ Minh!!!!" Huyết Thủ Ma Đồ sắc mặt đỏ lên, nhìn bốn người giận dữ nói.

"Huyết Nhuộm Thiên Địa!"

"Phượng Hỏa Chân Tiên."

"Ma Thế Diệt Toái!"

"Ma Kiếp Thiên Địch!"

Bốn người thấy Huyết Thủ Ma Đồ không chịu giao tiên để chân khí, bọn hắn cũng không tiếp tục nói nhảm nữa, cùng lúc thét dài một tiếng, tung ra từng chiêu thức mạnh nhất của bản thân đánh về hắn.

"Thế Phương – Chinh Đồ!"

Huyết Thủ Ma Đồ không chịu thua kém, trực tiếp đem ra bản thân tinh túy chiêu thức đối phó bọn hắn.

"Ầm ầm ầm ầm..."

Thiên địa băng liệt, hư không nứt toái, từng cái chiêu thức kinh khủng trực tiếp thi triển ra.

Đêm nay, Đại Thiên Thế Giới toàn bộ triệt để nổi loạn, chỉ là một trận âm mưu kinh thiên sắp diễn ra.

....

"Đã rút về tất cả phật tử chùa Thiếu Tổ Vân." Minh Hạo lười biếng cầm lên máy truyền tin hỏi.

"Toàn bộ đã rút về!" Đầu bên kia máy truyền tin, Thiếu Tổ Vân phật chủ bình tĩnh đáp lại.

Tại trước khi rời đi phật giới, Minh Hạo cùng Thiếu Tổ Vân đã bàn bạc sẵn, định trước về kế hoạch này, sau đó hắn phát cho nàng máy truyền tin để tiện liên lạc. Loại máy truyền tin này có thể cách không (không khoảng cách) nói chuyện, vô cùng tiện ích.

Trong đó có về giao dịch giữa hai bên, đó là Minh Hạo sẽ giúp phật giới thể lực tại đại thiên thế giới lên ngôi số một, ngược lại Thiếu Tổ Vân phải thực hiện kế hoạch của hắn cùng nhận Liễu Như Ân làm đệ tử chân truyền...

Minh Hạo cất máy truyền tin vào túi đồ, quay qua Mị Yểm hỏi: "Nhân tộc bên kia đã hoàn toàn chuyển đi chưa?"

"Thiếp đã chuyển toàn bộ người đến nơi an toàn tương công." Mị Yểm gật đầu nói.

Minh Hạo gật đầu hài lòng, sau đó lấy máy truyền tin khác liên lạc với Lục Ngạn Hoa, nói ra: " Kịch hoạt boom nguyên tử, cho toàn bộ đại thiên thế giới nổ nát cho ta, tiếp đó..."

"Vâng thưa chủ nhân." Lục Ngạn Hoa đầu bên kia cung kính đáp lại, sau đó cúp máy.

....

Lục Ngạn Hoa nhìn hơn trăm triệu unit ghost xếp hàng ngay ngắn, hắn trầm giọng nói: "Toàn bộ kích hoạt Nuclear Strike!"

"Vâng thưa chỉ huy!" Đám ghost làm lễ chào quân nhân, sau đó cùng lúc nhấn nút đỏ...

...

"Ầm ầm ầm ầm."

Thời gian trôi qua, Huyết Chủ, Ma Chủ, Yêu Chủ, Hồn Chủ, ma tôn cùng Huyết Thủ Ma Đồ đánh nhau liên tục, cả đám mồ hôi tràn ra, có chút thở gấp.

Mà bốn người liên thủ đánh với Huyết Thủ Ma Đồ khi này trong lòng ngày càng nghi hoặc, khó hiểu, tại đánh hơn nửa tiếng này bọn hắn không thấy đám phật giới xuất hiện, hơn nửa càng không thấy Huyết Thủ Ma Đồ xuất ra cái gì tiên đế chân khí để đánh với bọn hắn...

Càng đánh, đám người càng ngày nghi hoặc...

Rốt cục hai bên dừng đánh tách ra, Ma Tôn nhìn Huyết Thủ Ma Đồ ánh mắt nghi hoặc hỏi thăm: "Người thật sự không nắm giữ mười kiện chân khí tiên đế?"

Huyết Thủ Ma Đồ vẻ mặt mờ mịt, sau đó chợt như nghĩ cái gì, hắn ngẩng đầu nhìn Ma Tôn, cười nói: " Suyển suyển suyển, ta không biết gì về cái chân khí tiên đế, các người hiện tại muốn đầu hàng ta? Đã muộn..." Nói xong, phi thân bay tới đánh với đám người.

Huyết Thủ Ma Đồ thấy bốn người kia vẻ mặt khó hiểu nghi hoặc, hơn nửa thấy bọn hắn mồ hôi rơi như mưa, có dấu hiệu kiệt sức mệt mỏi, làm thành hắn hiểu lầm bốn người muốn đầu hàng hắn.

Bốn người nhìn nhau, vẻ mặt đều nghi hoặc, thấy Huyết Thủ Ma Đồ bay tới, bốn người không khỏi bất đắc dĩ cùng hắn đánh tiếp...

Tại thời khắc này, bầu trời đại thiên thể giới chợt mở rộng ra, biến thành thành cái lỗ hổng khổng lồ rộng lớn, lỗ hổng này là vừa cả năm châu.

Trăm triệu tên lửa dài hơn ngàn mét dùng tốc độ siêu việt ánh sáng bắn xuống dưới...

"Cái gì gì sáng chói kia? Sao băng?" Ở chiến trường đang đánh nhau kịch liệt, có người vừa ngẩng đầu lên bầu trời, thấy đám lửa tỏa sáng đang tiến đến gần đây, không khỏi chỉ tay vào.

Đang đánh nhau người tất cả đều dừng tay lại, cùng lúc ngẩng đầu nhìn lên bầu trời...

Mà năm người kia Huyết Chủ, Ma Chủ, Yêu Chủ, Ma Tôn, Huyết Thủ Hà Đồ nghe đám người nói cùng lúc ngẩng đầu nhìn lên.

"Chạy!"

Ma Tôn là con hồ ly già, vừa nghĩ được mùi nguy hiểm lập tức muốn phá không chạy trốn. Nhưng vào lúc này biến cố xảy ra. Hắn như bị vô hình sức mạnh khóa lại không di chuyển gì được.

Mà những người khác cũng là nhanh chóng phản ứng lại, muốn chạy trốn nhưng giống như Ma Tôn, bị cái vô hình sức mạnh nào đó khóa lại

"Cái gì?"

"Chuyện này là sao..."

"A, có người đặt bẫy toàn bộ chúng ta! Tất cả đều là nằm trong kế hoạch..."

Đám người sắc mặt trắng bệch, trong lòng hoàn toàn nghĩ thông suốt chuyện này, khi này bọn hắn muốn chạy đã muộn.

Bọn hắn đều bị Ghost tàng hình xung quanh dùng skill "khóa lại", không thể di chuyển, hoạt động được trong vòng một phút...

Tại thời khắc này, từng đám sáng chói đầy trời đã giáng lâm đại thiên thế giới....

Bọn hắn đếm sơ qua trên bầu trời cũng hơn trăm triệu tỷ cái...

"Không!!!" Nhìn cái kia đám sáng chói ngày càng đến gần, tuyệt vọng la lên một tiếng...

"3"

"2"

"1..."

"Ầm ầm ầm ầm..."

"Ầm ầm ầm ầm..."

"Ầm ầm ầm ầm..."

"Ầm ầm ầm ầm..."

"Ầm ầm ầm ầm..."

"Ầm ầm ầm ầm..."

Toàn bộ đại thiên thể giới rung chuyển mãnh liệt, hư không tan vỡ, từng đoàn nổ tung kinh khủng diễn ra, đêm nay đại thiên thể giới lại chiếu sáng như ban ngày....

(G9)

...

-Anh em để lại comment nhé, mình k biết chương này có HỢP LOGIC ko?@@ Hay vô lý...tks!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Độc Tài (Hết)

Minh Hạo, Mị Yểm, Tôn Yểm, Hagoromo Gitsune ngồi ghế sofa trong phòng, dáng vẻ thoải mái nhìn xem màn hình rộng 6D full sắc nét trên tường.

Ba người trừ Minh Hạo ra, khi thấy từng đám tên lửa giáng lâm đại thiên thể giới, không khỏi cảm thấy hồi hộp lên.

Sau đó là một trận bùng bùng vang dội thiên địa, ánh sáng rực lửa chiếu sáng toàn bộ đại thiên thể giới.

"Cha thật kinh khủng, vậy mà một lưới hốt toàn bộ..." Tôn Yểm thần sắc kích động nói, quay đầu nhìn về Minh Hạo, trong lòng càng đối với người cha này kính nể hơn.

Hai người Mị Yểm, Hagoromo Gitsune mặc dù không nói, nhưng hai nàng đều đồng ý lời của Tôn Yểm.

Hai người tham gia kế hoạch, rồi được Minh Hạo kể ra, cho nên biết toàn bộ việc này.

Kế hoạch có

Bước thứ nhất, con cờ ẩn:

- Minh Hạo tới thế giới này thu phục một người, đem hắn làm con cờ ẩn, tạo ra một thế lực riêng: Bách Việt, tới thời cơ sẽ đem con cờ này lật lên.

Bước thứ hai, trừ khử – thu phục:

Minh Hạo tại vô tình hoặc vô ý đem Mị Yểm thả ra, chém giết toàn bộ cường giả chí tôn cảnh giới này, phá hủy 1/2 đại thiên thể giới.

Bước thứ ba, phát triển mối dục:

- Minh Hạo dùng cây "thần thương" của mình chinh phục Mị Yểm, rồi sắp xếp nàng điều khiển – phát triển yêu tộc tới tận đây, đem Yêu Tộc trở thành một con cờ hi sinh đáng tin cậy nhất.

Bước thứ bốn, đề phòng:

- Minh Hạo liên lạc với Lục Ngạn Hoa, ra lệnh cho hãn đặt boom nguyên tử (mục tiêu) toàn bộ Đại Thiên Thể Giới.

Bởi vì lúc đó sắp rơi vào ngủ say, Minh Hạo đoán được sau khi hợp thể xong, chắc chắn sẽ có rất nhiều thế lực khác nhau, hãn muốn xây cho mình một vương triều, nhưng phải xử lý từng kẻ địch, hãn không muốn phải mất thời gian, cho nên liền sắp xếp như vậy.

Bước thứ năm, tìm một "đồng minh" đáng tin cậy.

- Minh Hạo sống dậy, dùng "thần thương" chinh phục Phật Chủ, cũng chính là Thiếu Tổ Vân, bắt nàng phải thi hành theo kế hoạch mình...

Bước thứ sáu, thả lưới:

- Minh Hạo cho người giả loan tin đồn mười kiện tiên đế chân khí ra, cho Yêu Tộc làm mồi nhử để dụ kẻ địch tin tưởng, kế tiếp chính là cho người phật giới báo tin giả...

Bước thứ bảy, thu lưới:

- Sau khi đám người kia vào lưới, cũng chính là lúc Minh Hạo thu lưới.

Bước thứ tám, đề phòng cá thoát lưới.:

- Minh Hạo đã sớm liên lạc với Lục Ngạn Hoa bên kia, đưa toàn bộ ghost đã tàng hình mai phục chờ đợi, nhất là đám Yêu Chủ, Ma Chủ, Huyết Chủ, Ma Tôn, Huyết Thủ Hà Đồ, tới thời khắc quan trọng lập tức sử dụng skill "khóa lại" không cho bọn hắn chạy ra.

Tại đây có hai yếu tố quan trọng không thể thiếu để Minh Hạo làm nên thành công.

-Thứ nhất chính là thần thương của hắn. Thử nghĩ đi, nếu không có thần thương vô song, một ngón tay vàng làm Hỏa Thiên Hương có thai, hệ thống phát ra nhiệm vụ, thì hắn làm sao gặp Phượng Tuyết Trần để đến thế giới này?

Còn có dùng thương vô song để chinh phục Mị Yểm, Thiếu Tổ Vân...

-Thứ hai chính là hệ thống, 60% thành công đều nhờ có hệ thống mà Minh Hạo thành công, từ lúc phát nhiệm vụ cho đến hệ thống starcraft...vật phẩm các loại.

Về phần Yêu Tộc, tại sao Minh Hạo lại đem dày công bồi dưỡng rồi đem nó làm con cờ hi sinh? Lý do rất đơn giản, sau này thân nhân hắn qua đây sinh sống tu luyện, khi đó lỡ như hắn dẫn theo các em gái đi đến thế giới khác du lịch, các chủng tộc khác như yêu tộc nhân cơ hội này làm càn thì sao đây? Lúc đó có thể thân nhân hắn sẽ gặp nguy hiểm. Cho nên hắn quyết định đem toàn bộ trừ nhân tộc cùng nhà phật ra, toàn bộ đồ sát không chứa một cái. Dù đó là yêu tộc do chính tay hắn sắp xếp, phát triển đi nữa.

...

Nhìn lên màn hình, Minh Hạo chờ đến khi toàn bộ đám boom hạt nhân nổ xong mới cầm lên máy truyền tin, liên lạc với Lục Ngạn Hoa bên kia, nói: "Bắt đầu đi, đem toàn bộ quân đoàn thả xuống, chém giết toàn bộ bọn hắn. Nhớ, không chứa một ai sống sót, toàn bộ giết cho ta! Sau khi làm xong nhớ quét dọn sạch sẽ."

"Vâng chủ nhân..." Đầu bên kia Lục Ngạn Hoa cung kính đáp

...

Một trận hơn trăm triệu mưa boom nguyên tử dội xuống, đại thiên thế giới đã hoang tàn nay hoang tàn hơn, nhà cửa sụp đổ, xác chết khắp nơi, máu chảy thành sông, tay chân cụt rơi rớt...

Đại Thiên Thế Giới hôm nay so với tai nạn mười ngàn năm trước còn thảm khốc hơn gấp nhiều lần.

"Ầm ầm ầm..."

Lúc này, một loạt máy bay rải boom toàn bộ đại thiên thế giới, kế tiếp chính là từng chiếc chiến hạm khổng lồ ngang ngược bay trên bầu trời, từng phát laser hủy diệt từ nòng súng bọn nó bắn ra.

Trên boong tàu những chiến hạm này, có 2-3 chiếc xe tăng chống ngược bánh xe, đầu súng dương lên cao, sau đó từng phát pháo nổ vang dội toàn trường.

Chiến hạm bắn laser hủy diệt chính là Battlecruiser, mà xe tăng trên trên boong tàu Battlecruiser là Siege Tank.

Battlecruiser này cũng không giống như trong game, nó còn có thể chức năng "chuyên chở" nữa.

"Chúu..."

"Chúu..."

"Chúu..."

"Bùm! Bùm! Bùm!"

"Bùm! Bùm! Bùm!"

"Bùm! Bùm! Bùm!"

Súng laser bắn hủy diệt loạn xạ, từng phát pháo điên cuồng oanh xuống đại thiên thế giới

...

Vào lúc này, hơn trăm triệu người lính marine được máy bay thả dù từ trên cao xuống, bọn hắc sau khi tiếp đất liền tàn sát toàn bộ con tép nhỏ còn sót lại của yêu, hồn, huyết, ma tộc...

Tại hơn một tháng này đại thanh tủy, rốt cục đại thiên thế giới toàn bộ sạch sẽ không còn một bóng dáng, thi thể, máu tươi hoàn toàn biến mất.

Yêu tộc, huyết tộc, ma tộc...gồm hơn trăm ngàn tộc lớn nhỏ khác đều triệt để biến mất.

Sau khi xử lý xong toàn bộ, Minh Hạo đem toàn bộ người nhân tộc tụ tập tại một quảng trường rộng lớn.

Minh Hạo đứng trên đài cao, nhìn bọn hắc nói: "Ta tại đây sẽ làm chủ ẩn cho các người..."

Nói xong, không đợi bọn hắc phản ứng gì, Minh Hạo hai tay liên tục làm ấn pháp, một giây sau, ngàn vạn hình thiên chúa mờ ảo nhập vào người bọn hắc.

Đám người nhân tộc một mặt mờ mịt, sau đó cung kính nhìn về Minh Hạo, cùng lúc quỳ xuống, nói: "Chủ nhân..."

Minh Hạo mỉm cười, sau đó rời đi.

Chú ấn này chính là Thiên Chúa Ấn một trong, một khi ấn này nhập vào người nào đó, thì đời đời kiếp kiếp tới thời con cháu, bọn hăn sẽ vẫn trung thành với Minh Hạo cùng người thân hăn.

Thiên Chúa Ấn: in vào linh hồn mục tiêu, khi mục tiêu dính phải sẽ trung thành tận tâm với người thi thực cùng thân nhân người thi thực, hơn nữa thiên chúa ấn sẽ truyền đời đời kiếp kiếp đến thời con cháu bọn hăn, cho đến khi người thi thực chết mới biến mất.

Điểm yếu: với người đẳng cấp cao hơn không có tác dụng.

Đây chính là kết quả hăn sau khi hợp thể xong skill một trong đặc biệt...

Kế tiếp chính là vấn đề vị diện.

Để chặn lại có người xuyên việt hay phi thăng, hoặc mở truyền tông vị diện kết nối vào đại thiên thể giới, Minh Hạo đem hư không biến thành thời không phong bạo, nếu ai bước vào vùng không gian này, không những thể xác bị xoáy nát, mà còn thần hồn câu diệt mãi mãi không luân hồi! Trừ phi có người cảnh giới cao giống như Minh Hạo, còn không thì đừng hòng bước vào đây!

...

Căn phòng sang trọng, bên trong có sáu người: Minh Hạo, Liễu Như Ân, Thiếu Tổ Vân, Mị Yểm, Tôn Yểm, Hagoromo Gitsune.

Minh Hạo nhìn đám người một vòng, cuối cùng nhìn về Thiếu Tổ Vân, hỏi: "Ta sẽ di chuyển toàn bộ phật giới sinh sống tại đây, người có ý kiến gì?"

Thiếu Tổ Vân không chút do dự gật đầu, đây là cơ hội tốt để phật giới độc bá tại đây nha...

Minh Hạo gật đầu, rồi nhìn Liễu Như Ân cùng Mị Yểm, chậm rãi nói: "Hai người đợi tại đây, ta đem cha mẹ, thân nhân ta qua đây, hơn nửa có một chuyện..."

"Chuyện gì tướng công (Hạo)." Hai nàng nghe Minh Hạo nói, cùng lúc hỏi.

Minh Hạo thần sắc có chút khó xử, nói: "Là tại thế giới bên kia ta..." Hắn kể tóm tắt về hậu cung của mình, trong đó có hơn 60 người vợ, rồi hơn trăm đứa con...

Hai nàng nghe hắn nói càng là thần sắc buồn bã, nhưng dù sao hai người cái gì cũng trao cho hắn rồi, chỉ có thể đành chịu.

Mị Yểm nhìn hắn nói: "Thôi được, coi như thiếp chịu một chút ủy khuất đi, hi vọng tướng công không lạnh lòng với thiếp là được..."

Bên kia Liễu Như Ân gật đầu đồng ý lời Mị Yểm, nàng nói ra: "Ta cũng như tỷ Yểm, chỉ cần người không bội bạc chúng ta là được, dù sao cường giả như người trăm thê vạn thiếp là chuyện bình thường..."

Minh Hạo nghe vậy thở phào, trong lòng mừng như điên, rốt cục tránh các tình trạng máu chó các loại rồi..., hắn gật đầu liên tục, ánh mắt yêu thương nhìn hai nàng, nói ra: "Ta hứa với hai người, cho dù ta nhiều thê thiếp đến mấy cũng không bao giờ bội bạc với các người!"

"Chúng ta tin lời người." Hai nàng gật đầu cùng lúc nở nụ cười xinh đẹp, bên trong đó hạnh phúc, có vui vẻ...

Sau đó Minh Hạo quay sang nhìn Tôn Yểm, hỏi: "Người sinh ra sau các em trai/gái người, nhưng thời gian ở đây nhanh hơn, cho nên tuổi người coi như lớn hơn, người có chấp nhận làm em trai của bọn hắn không? Phải là luôn yêu thương, đùm bọc lẫn nhau?"

"Người dám không cho ta mặt ở đây, đừng trách ta vô tình đá bể jj người..."

Tôn Yểm vẻ mặt do dự khó khăn, khi này chột cả thân thể hần run lên bần bật, cuối cùng gian nan gật đầu, yếu yếu nhìn Minh Hạo nhỏ giọng nói ra: "Ta chấp nhận cha."

Minh Hạo hài lòng gật đầu, cuối cùng quay sang nhìn Hagoromo Gitsune, nói ra: "Người hiện tại tự do, người muốn gì? Dem yêu quái san bằng tokyo hay sao? Người cứ nói mong ước của người. Coi như phần thưởng của người vất vả bấy lâu nay."

Mặc dù nàng là do Minh Hạo viết ra tiểu thuyết nhân vật, nhưng mỗi người đều có trí tuệ, linh hồn, sức mạnh, ký ức riêng, đây chính là sức mạnh thật sự của class tiểu thuyết...hơn nữa class tiểu thuyết của Minh Hạo hiện tại là cấp một, cho nên chỉ có thể viết ra một nhân vật mà thôi.

"Tên: Class tiểu thuyết.

Cấp: 1

Giới thiệu: mang theo thiên phú viết tiểu thuyết, có thể Viết ra nhân vật – vũ khí ảo, dùng tinh thần lực chế tạo ra thành thật.

Chú ý: bởi vì cấp 1, cho nên chỉ có thể tạo ra một nhân vật."

Hagoromo Gitsune hai mắt đen sâu kín nhìn hần, nàng không nói gì trầm tư suy nghĩ một lát, Minh Hạo cũng là kiên nhẫn chờ đợi, không thối thúc nàng.

Hồi lâu sau như suy nghĩ xong, nàng thần sắc bình tĩnh, không sợ hãi không kiêu ngạo, nhìn Minh Hạo nói ra: "Thưa chủ nhân, ta từ khi đến thế giới này liền biết mình ở trước kia chỉ là ếch ngồi đáy giếng, nếu như ta trở lại xâm chiếm Tokyo thì có thể nói mong ước vô cùng nhỏ nhoi. Ta có một

mong ước duy nhất, muốn trở thành thê thiếp bên ngài, làm phục tụng cho ngài được không? Ta muốn ngài đi đâu liền dẫn ta đi theo, ta sẽ dùng hết sức giúp ngài giải quyết khó khăn!"

Lời nàng vừa nói ra, làm tất cả mọi người khiếp sợ, bao gồm bên trong Minh Hạo.

Hồi lâu sau suy nghĩ, thấy không có gì xấu nên Minh Hạo gật đầu đồng ý, nhìn nàng nói ra: "Tốt, ta thành toàn cho người, từ nay về sau người chính là một trong thê thiếp của ta."

"Ta cảm ơn ngài chủ nhân..." Hagaromo Gitsune thấy Minh Hạo đồng ý, nàng hiếm có nở nụ cười, nụ cười này vừa ra, Minh Hạo nhìn không khỏi ngẩn người...

Nói xong nàng làm cái cung kính thi lễ ở nhật bản thời xưa quỳ xuống đất.

Minh Hạo đi tới ôm nàng lên, nói ra: "Người kể từ bây giờ chính là vợ của ta, người có thể gọi ta là tướng công, hoặc Hạo là được, sau này cũng không cần thi lễ như vậy."

"Thiếp biết thừa tướng công..." Hagaromo Gitsune đứng lên, dịu dàng ôm hân, ôn nhu nói.

Mọi người trong phòng nhìn hai người Minh Hạo cùng Hagaromo Gitsune tình chàng ý thiếp, liếc mắt đưa tình không khỏi có chút ghen ghét...

"Con đi ra trước đây." Tôn Yểm có chút bức mình nói, sau đó đi ra ngoài..

"Ta cũng đi ra...cáo biệt..." Thiếu Tổ Vân nhìn hai người tình cảm ý ôi, chợt nhớ đến lần trước bị Minh Hạo đưa thương vào trong...ôn nhu...lại

mãnh liệt vô cùng sướng nữa...

" A? Ta đang nghĩ gì?...."

Thiếu Tổ Vân nhanh chóng dẹp bỏ ký ức lúc trước, trong lòng cảm giác kỳ dị lần đầu tiên nổi lên, tim đập nhanh gấp hai lần bình thường, sắc mặt nàng một mảnh hồng nhuận. Không dám nhìn tiếp, vội vàng cáo biệt đi ra ngoài.

Hai người rời đi, để Minh Hạo cùng ba người vợ không gian rộng rãi..

Tiếp đó hắn đem không gian khóa kín lại, quay lại nhìn ba người, mỉm cười tà ác nói: "Tốt, bây giờ đến lượt chúng ta rồi..."

"Tướng công sung hạnh thiếp đi..." Mị Yểm nghe hắn nói, tự nhiên cởi quần áo ra, chống hông lên...

"Hạo người đến đây đi, lấp vào khoảng trống rỗng này đi....." Liễu Như Ân nhìn Mị Yểm cởi hết, nàng bỏ đi xấu hổ trong lòng, bắt đầu cởi quần áo ra...quay đầu nhìn hắn, khoe môi liếm liếm, dụ hoặc nói.

"Tướng công, đây là thiếp lần đầu, người nhẹ nhàng thôi..." Hagaromo Gitsune sắc mặt hồng hồng, bắt đầu cởi quần áo ra...

(Hết phần này...)

....

(G9)

P/s

- À, Truyện chưa hết luôn nhé, chỉ là bước sang phần mới, vẫn còn, kế tiếp cỡ 3-5 (hoặc 10c-15c) xử lý xong chuyện lý Thất dạ, main sẽ qua thế giới khác, anh em comment xem đến thế giới nào nha!!! (p/s: mình chỉ coi

Hokage + Doraemon là hiểu...còn lại k nhớ gì nhiều lắm, câu mấy bác trí
nhớ tốt + nắm giữ cốt truyện - cảnh giới..a!!!)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Huyết Mạch Mới

Một trận phong ba trôi qua, hôm nay Minh Hạo thoải mái nằm nghỉ ngơi một ngày...

Tên: Kim Minh Hạo

Danh hiệu: Vương Tử Ngựa Giống (+100% mị lực), Vua Chịch Gái +100% sức chiến đấu trên giường

Class: viết tiểu thuyết.

HP: 90000 triệu tỷ HP

MB: 90000 triệu tỷ MB

Đăng cấp hiện tại: Vô Địch Kỷ Nguyên

Điểm mua sắm: 9999999? tỷ điểm mua sắm

Điểm hắc ám trận doanh: 999999? tỷ điểm

+Vật phẩm: Truyền Thuyết Mẫu Hạm (SSSSS), HP vs MBx999999, +1 dụng cụ con chuột run*X* cấp S, +1 Keo AB, +1 Siêu Cấp Chuột Help Me.

+Siêu cấp thiên phú: 20 tinh

+Huyết Mạch(thể chất – sức mạnh):

-Bóng tối: linh vực, cướp đoạt, hắc nô.

-Phật thể: Kim Cương Bất Diệt Thể, độ chúng sinh (sharingan)

-Ngủ: ngủ bất cứ đâu, tu luyện cùng chiến đấu đều có thể ngủ.

-Điều Khiển Hư Không

-Hợp Thể Saiyan?

-Ngục Thể: một quyền hơn ngàn vạn tấn, dễ dàng đánh nát hư không.
(phong ấn)

-Điều Khiển Trọng Lực.

-Điều Khiển Chấn Động.

-Điều Khiển Thời Gian

-Năm Giữ Thất Đạo (lục đạo + chúa đạo).

-Phật Tổ (susanoo bản tiến hóa): Amethersu, tất cả năng lực mở ra.

+Triệu hoán: Lý Thất Dạ (90) (tạm thời không thể triệu hoán), Bulma (mỹ phụ)-(100), Lý Tôn Dạ (100) (tạm thời không thể triệu hoán)

Vợ: Hỏa Thiên Hương, Tuyết Linh Nhi, Kaguya, Narede, Bulma, Phượng Mị Nương, Lý Tôn Dạ, 58 mỹ nữ khác, Lý Tôn Dạ, Liễu Như Ân,...

Con:

-Kim Minh Tuyết (gái).

-Hỏa Thiên Ngọc (gái)

-Ôtsutsuki Hatsu (con trai đầu lòng, đang ở cung trăng sinh hoạt...)
Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Kosho (con trai thứ hai của hắn, ở dưới nhân gian ...) Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Narede (nhân bản con gái, nhưng không phải con ruột)

-58 đứa con khác (35 bé trai, 23 bé gái)

+Chiến lược tổng hợp: Vô Địch Thiên Địa (không thể phỏng đoán)

Nằm trên giường, nhìn xem thông tin nhân vật mình, Minh Hạo cảm thấy có chút thiếu thiếu gì, nhìn lại hai ba lần mới biết, hắn thiếu hai cái.

Cái thứ nhất: Huyết Mạch May Mắn.

Cái thứ hai: thẻ thương hội.

Thẻ thương hội biến mất thì hắn không có gì khó hiểu, dù sao cái thẻ này tới hơn một tháng hắn không sử dụng. Nhưng cái huyết mạch may mắn biến mất là sao?

"Hệ thống, huyết mạch may mắn tại sao biến mất?"

"Đừng! Bởi vì chủ nhân trong lần hợp thể lần trước hoàn toàn tiêu hao, đáng lẽ là lần đó ngài hợp thể thất bại, nhưng bởi vì có huyết mạch may mắn, cho nên thành công, theo đó huyết mạch may mắn cũng là biến mất."

Minh Hạo nghe hệ thống giải thích hoàn toàn hiểu, sau đó click vào cửa hàng tìm kiếm xem còn huyết mạch may mắn nữa không.

Chỉ là làm hắn thất vọng, hệ thống nơi đó giải thích loại huyết mạch này chỉ có hoàn thành nhiệm vụ mới được.

"Đừng! Chủ nhân có một loại huyết mạch càng quý giá hơn huyết mạch may mắn, hiện tại hệ thống đặc biệt xả hàng, phải chăng mua?"

Hệ thống vang lên âm thanh thông báo, kèm theo đó hiện lên số giờ 1 tiếng đồng hồ...

Minh Hạo lập tức bật người dậy, vội vàng nói: "Cái gì? Còn quý giá hơn huyết mạch may mắn? Nhanh, mua!"

"Đing! Khấu trừ 9 ngàn ngàn tỷ điểm mua sắm thành công..."

"Đing! Đã mua thành công huyết mạch Vô Thượng Chúa Tế..."

"Đing! Phải chăng dung nhập vào huyết mạch? Nhưng các thể chất khác có thể xung đột. Hệ thống khuyến cáo: loại bỏ phật thể cùng ngục thể."

Minh Hạo nghe vậy có chút do dự, nhưng nghĩ đến huyết mạch này càng quý giá hơn huyết mạch may mắn, một hồi suy nghĩ hần căn rằng làm ra lựa chọn: "Loại bỏ đi, sau đó dung nhập huyết mạch mới vào."

"Đing! Loại bỏ phật thể cùng ngục thể thành công!"

"Đing! Dung nhập Vô Thượng Chúa Tế huyết mạch thành công!"

Minh Hạo tại thời khắc này cảm thấy cả người lâng lâng, khí chất hần từ từ biến đổi, có một loại cao quý, vô thượng đến nói không nên lời, tại thời khắc này, cho dù thiên đạo cũng vậy, đại đạo cũng như thế, không có gì cao quý bằng Minh Hạo.

Một hồi sau cảm giác biến mất, Minh Hạo click xem thông tin huyết mạch.

"Tên: Vô Thượng Đại Đạo (tên khác)

Loại: huyết mạch

Đăng cấp: (max level)

Giới thiệu: huyết mạch vô thượng chứa tể chính là đại đạo, đại đạo chính là hần! Hần tượng trưng cho đại đạo.

(-) Skill:

-Thiên Địa Hợp Thành Một: hợp nhất với thiên địa này, sức mạnh.

-Kiếp: điều khiển đại đạo kiếp, thiên kiếp đánh vào kẻ thù.

-Đại Đạo Vô Địch: thay đổi vận mệnh, một lời nói làm thay đổi (?).

-Nhân Mệnh: nhìn vận mệnh (?).

-Cảm ngộ: đối với thiên địa đại đạo quy tắc – pháp tắc cảm ngộ vô song.

Ach! Cái này cũng quá mạnh đi! Mặc dù không có kiểu vận khí vô địch, nhưng đem thiên kiếp đánh kẻ địch, thay đổi vận mệnh, hợp nhất thiên địa cùng với cảm ngộ cũng bá hơn rồi!

Đóng lại thông tin huyết mạch, Minh Hạo nghĩ đến chuyện Lý Thất Dạ, sau đó hần từ trong túi đồ lấy ra cái hộp lúc trước Thiếu Tổ Vân đưa cho.

Tay nhẹ nhàng mở ra cái hộp, bên trong chỉ có một tờ giấy trắng và một sợi tóc, trên tờ giấy nhợt nhạt vài chữ viết.

"Minh Hạo, ta biết người thế nào cũng đến thế giới này, cho nên ta đã sắp xếp sẵn toàn bộ, sợi tóc kia chính là của Lý Tôn Dạ, người chắc hẳn có thể dựa vào sợi tóc này tìm đến nàng,... Lý Thất Dạ."

Minh Hạo đọc xong đem sợi tóc cầm lên, ngửi một lát...dù lâu ngày không gặp nàng, nhưng hẳn tại lần giao hoan trước kia vẫn nhớ như in mùi tóc của nàng.

"Lý Tôn Dạ đợi ta, chỉ một chút nữa thôi ta sẽ cứu người."

Minh Hạo thầm nghĩ, điều mà hắn khiếp sợ khi ở tại phạt giới mở ra hộp chính là: cầu cuối cùng của lý thất dạ để lại.

"Lý Tôn Dạ nàng hiện tại rất an toàn, không có gì nguy hiểm, chỉ là nàng hiện tại có thai với người, ta không kiềm chế "hắn" được bao lâu... Nhanh đi tìm bảo vệ nàng"

Minh Hạo sau khi xác nhận xong tọa độ vị trí Lý Tôn Dạ đang bị nhốt, hắn đứng lên rời đi thế giới này, trước khi đi nói một tiếng tạm biệt với đám người...

...

Vạn cổ suy tính mưu đồ, Lý Thất Dạ cuối cùng phi thân lên thế giới khác, trải qua nhiều gian khổ, hắn rốt cục đi đến cuối cùng chi chiến chung cực.

Tại thời khắc đó hắc ám thật sự hàng lâm, từng cái Hắc Ám cự đầu buông xuống, đem xuống cho đệ thập thập giới 13 châu một trận hạo kiếp.

Đại Đế Tiên Vương từng người ra trận thủ hộ lấy thập giới, bọn hắn đổi lấy cái giá đắt, dùng toàn bộ tính mạng mình bảo vệ lấy thập giới này.

...

Sông núi hùng vĩ, tiên âm lượn lờ, cảnh đẹp như tranh, đàn hạc bay lượn qua sương mây, từng tiếng đàn du dương ru ngủ, càng tô nét phong cảnh nơi đây thêm xinh đẹp.

Thỉnh thoảng nhìn lên trên bầu trời có thể thấy người ngự kiếm phi không, thậm chí đạp bước mà đi...

Tại hồ nước xanh biếc đẹp đẽ, một người con gái tóc đen dài đứng tại đây, tay nàng cầm cung, thuần thực lấp tên, sau đó bắn ra.

"Xích..."

Một mũi tên từ cung bắn ra, dùng tốc độ xé gió bắn trúng con chim bay trên trời gần đó.

"Bốp bốp bốp..."

Âm thanh vỗ tay từ sau lưng cô gái vang lên, nghe âm thanh này, cô gái giật mình quay người lại, vội vàng lấp tên vào cung, ý định bắn thêm một phát.

"Là ta, Lý Tôn Dạ." Âm thanh trẻ tuổi nhàn nhạt vang lên, theo đó một nam tử trẻ tuổi tóc dài tuấn mỹ đi ra.

Vừa thấy nam tử này, cô gái hai mắt lệ nhòa, nàng hai tay thả cung xuống đất...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Đánh Giết Vô Định Kỷ Nguyên (Kết Phần Đế Bá)

Lời tác giả:

(Để kết thúc nhanh phần này, cho nên mình xả qua nhé...có chút không logic lắm, nhưng thôi cũng kệ, chủ yếu là nhanh chóng chạy qua thế giới khác!!! Với lại sẽ không kết thúc sớm bởi vì main quá bá đâu nhé.! Tks G9)

.....

"Tướng công!" Lý Tôn Dạ chạy tới ôm hân, từng giọt nước mắt lăn xuống trên mặt, cả đầu vùi vào ngực Minh Hạo.

"Thiếp nhớ người lắm." Lý Tôn Dạ ngẩng đầu lên, hai mắt nước mắt từng giọt rơi xuống nói.

Minh Hạo tay lau đi nước mắt nàng, an ủi: "Đừng khóc nữa, tất cả là lỗi của ta, ta hứa từ nay về sau sẽ không để người cô đơn như vậy."

Minh Hạo sau khi xác định khí tức Lý Tôn Dạ liền đạp bước hư không, dễ dàng đi qua tầng tầng lớp lớp hiểm nguy trong không gian để tới nơi đây.

"Đúng rồi tướng công, mau cứu cha ta, hắn đang kiếm chế cái kia kinh khủng, thời gian không còn nhiều..." Lý Tôn Dạ mỉm cười vui vẻ, tại lúc này, nàng như nhớ ra cái gì, vội vàng nhìn Minh Hạo nói ra, trên mặt hiện lên lo lắng.

"Được, ta sẽ cứu hần ngay, dù sao hần cũng coi như là một nửa cha ta."
Minh Hạo gật đầu mỉm cười nói.

"Ai cả gan xâm phạm lãnh địa Thiên Tôn!"

Âm thanh đùng đùng như sấm sét đánh gãy hai người nói chuyện, hơn mười người ở sau đứng nhìn hai người, thần sắc bọn hần vô cùng ngạo mạn, có khinh thường, có lạnh lùng. Dẫn đầu là một vị lão giả thần sắc bình tĩnh như nước, quanh thân trôi nổi từng cái quả cầu, từng quả cầu phát ra khí tức hủy thiên diệt địa.

Minh Hạo không quay đầu nhìn bọn hần, nhàn nhạt hỏi: "Lý Tôn Dạ, bọn kia là địch hay bạn?"

"Bọn hần là kẻ địch tướng công!" Lý Tôn Dạ thần sắc phẫn nộ nhìn đám người.

Nhìn thấy Minh Hạo dáng vẻ khinh thường không thèm quay đầu nhìn mình, đám người khuôn mặt vặn vẹo, trong mắt hiện lên tức giận, từ cổ họng gào lên một tiếng: "Thằng oắt con..."

Minh Hạo gật đầu, không chờ bọn hần nói tiếp, bỗng nhiên trên trời mây xanh đẹp chuyển thành âm u ghê rợn, từng cơn gió cuồng bạo "ù ù ù" thổi qua, xung quanh tiên khí trở nên nổi loạn, tựa như hôm nay ngày tận thế đến.

Tại đám người còn chưa kịp phản ứng, bỗng nhiên tất cả biến thành từng đám than đen, thần hồn câu diệt.

Gió lạnh thổi qua, thân thể Lý Tôn Dạ không tự chủ run lên, lần đầu tiên trong đời tới nay Lý Tôn Dạ mới thấy chuyện quỷ dị như vậy, thần sắc kinh sợ nhìn Minh Hạo, hỏi: "Tướng công, tia sét kia, là người làm?"

"Đúng là ta làm." Minh Hạo bình tĩnh đáp, không giải thích dài dòng gì cho nàng.

Lý Tôn Dạ là người thông minh, biết Minh Hạo không muốn nói, cho nên nàng cũng không hỏi gì.

Còn về đám người biến thành đám than cùng thần hồn câu diệt. Đây chính là năng lực huyết mạch của hắc một trong: thay đổi vận mệnh.

Có thể tùy ý sửa chữa người khác vận mệnh, hắc chỉ cần nhẹ nhàng tập trung một hoặc nhiều mục tiêu, sau đó điều khiển theo ý thích mình.

Ví như đám người này: chưa bao giờ sinh ra trên đời.

"Đi thôi, đi cứu Lý Thất Dạ." Minh Hạo quay đầu nhìn về Lý Tôn Dạ ôn nhu nói.

"Vâng tướng công." Lý Tôn Dạ dịu dàng gật đầu, sau đó Minh Hạo ôm nàng, phá không mà đi.

...

"Lý Thất Dạ, người sắp hết thời gian rồi, nhanh chóng đầu hàng đi ha ha ha."

Tại hư không, giọng nói càn rỡ vang lên, theo đó là một trận tiểu diên cuồng, theo đó không gian tại thời khắc này liên tục như có thứ gì đó phá hư, từng cái hư không vỡ nát, nhưng rất nhanh bọn chúng khôi phục lại bình thường trở lại.

Lý Thất Dạ ngồi trong hư không, thần sắc bình thản như giếng, đột nhiên khóe miệng hắc vểnh lên, nhàn nhạt nói ra: "Minh Hạo cùng Lý Tôn Dạ tới rồi à? Mau ra đây đi."

"Cái gì, còn có người ở đây, tại sao ta không nhận ra?"

Âm thanh cuồng tiếu kia im bật, thay vào đó một trận sợ hãi.

Hai bóng người một nam một nữ lúc này hiện ra, nam tuấn mỹ phong hoa, nữ đẹp như hoa như ngọc.

Hai người này không ai khác chính là Minh Hạo cùng Lý Tôn Dạ.

"Cha vợ." Minh Hạo nhìn Lý Thất Dạ, hăn có chút mất tự nhiên kêu lên.

"Tốt, rất tốt, không hổ là con rể của ta, chỉ mới vài năm chưa gặp đã mạnh lên đến vậy rồi. " Lý Thất Dạ vừa nhìn Minh Hạo xuất hiện, hai mắt hăn phát sáng lên, tựa như nhìn thấy khối kho báu khổng lồ, hồi lâu sau nở nụ cười vui vẻ, đi tới trước người, vỗ vai Minh Hạo vài cái, cảm thán nói: "Ta hồi xưa đúng là sống trên thân chó a, tốn hơn mấy vạn năm mới lên được tới tận đây, nhưng chung quy so với người còn kém xa, đúng là sóng sau đê sóng trước, ta già rồi, thiên hạ đều là dành cho người trẻ tuổi như người..."

Minh Hạo nghe Lý Thất Dạ tán thưởng, sắc mặt già của hăn cho dù dày cũng không khỏi đỏ lên, nhanh chóng nói ra: "Nào có như tiền bối, ngài mới là kinh tài tuyệt đỉnh đây, nếu không phải có hệ thống, ta so với ngài còn không bằng đây..."

"Người đừng khách sáo, dù có hay không hệ thống người nếu có thể lên tới đây cũng coi như chứng minh thực lực của người..." Lý Thất Dạ lắc đầu cười nói.

Nhìn người kia nịnh người nọ, người nọ nịnh người kia không dừng, Lý Tôn Dạ trong lòng có chút bức bối, tại sao không ai quan tâm ta gì vậy? Nàng đứng giữa, cắt ngang hai người nói chuyện, vẻ mặt tức giận nói ra: "Các người muốn nói tới khi nào? Còn kẻ địch ngoài kia chưa giải quyết kìa!"

"Àch..." Minh Hạo và Lý Thất Dạ gãi gãi đầu, sau đó cùng lúc nở nụ cười xấu hổ, Minh Hạo gật đầu, nhìn Lý Thất Dạ nói: "Cha vợ, chúng ta cùng giải quyết tên kia rồi nói chuyện tiếp."

"Được, chúng ta nhanh chóng thanh lý hần, ta ngồi tại đây để kiểm chế hần muốn chán chết rồi." Lý Tôn Dạ gật đầu cười nói.

Không gian tại lúc này ba động, một tên trung niên tuyệt mỹ vô song xuất hiện, mài ngài mắt ngọc, mũi cao môi mềm, một đầu tóc dài đen bóng, nhìn hần càng giống nữ hơn là nam nhân.

"Ha ha ha, muốn xử lý ta? Nằm mơ!" Trung niên tuyệt mỹ cuồng tiếu một tiếng, hai mắt khinh thường nhìn ba người nói.

Ba người quay lại nhìn hần, Minh Hạo nói: "Người chính là boss cuối Vô Địch Kỷ Nguyên?"

Minh Hạo theo hệ thống tra xét liền thấy cảnh giới hần hiện ra.

"Tên: Tổ Nguyên (chân thân)

Cảnh giới: Vô Địch Kỷ Nguyên..."

"Boss cuối?" Trung niên nam tử ngẩn ra, sau đó liền hiểu ý hần nói gì, hần cười lạnh, nói ra: "Coi như vậy đi."

Nói xong, hần một tay đánh ra ấn, thiên địa trong nháy mắt bị xé rách, vạn cổ tan nát, tại thời khắc này, tựa như toàn bộ kỷ nguyên kết thúc, bên trong vô số sinh linh lầm than, tiên đế, đại đế tiên vương, thượng thiên, cự đầu trong nháy mắt đều như tại một chương này tan nát.

"Quá yếu..." Minh Hạo lắc đầu khinh thường nói ra, một ngón tay giơ lên, tại thời khắc này toàn bộ thiên địa hợp thể thành hần, một tay nhấn về phía trước, chương ấn như chư thần đánh ra, đem toàn bộ hư không nát bấy.

"Ầm!"

Hai chưởng đụng nhau, hư không bể nát, thiên địa vỡ vụn, nhật nguyệt tan biến, tại hai chưởng đỉnh phong trong nháy mắt ầm ầm ra.

"Còn có chúng ta!"

Tại thời khắc này, hư không rung động, một đoàn người xuất hiện, cùng lúc đó từng người vươn tay ra, từng cái bàn tay khổng lồ đánh úp về phía trung niên nam tử.

"Cái gì!?" Trung niên nam tử thấy xuất hiện biến cố, lập tức biến sắc, thần sắc sợ hãi nhìn Lý Thất Dạ, giọng run rẩy nói: "Không phải là ta tự tay chém giết chân thân bọn hăn sao? Hơn nữa còn là linh hồn câu diệt, tại sao..."

"Không, đó chỉ là cái bẫy để dụ người đem chân thân ra thôi..." Lý Thất Dạ lắc đầu cười nói: "Tất cả chỉ là cái bẫy, hiện tại người lọt lưới, bọn hăn cũng không cần ẩn núp nữa!"

Tại thời khắc này, Lý Thất Dạ sau lưng mười ba đầu chân ngã thiên mệnh hiện ra, từng cái thái cừu sơ bảo hiện ra...

"Giết!" Thét lên một tiếng, Lý Thất Dạ đem toàn bộ sức mạnh đánh về phía nam tử.

"Giết" Đoàn người cũng là thét lên, sát khí ngàn ngút ngưng tụ, từng chiêu thức mạnh nhất đều đem sử dụng đi ra.

"Không! Không thể nào, thì ra là vậy...." Nam tử sợ hãi kêu lên, dùng toàn hết sức lực đánh, nhưng càng đánh càng vô vọng...

"Ầm ầm ầm..."

...

"Phốc..."

Nam tử trung niên toàn thân đều là máu tươi, từng cái tích tụ thể đạo bị đánh nát, "Không được, ta cho dù chết cũng phải kéo toàn bộ các người theo!" nam tử hai mắt phần hện nhìn đám người, sau đó thân thể hãn phình to ra.

Minh Hạo nhìn hãn cười lạnh, nói: "Chết thì chết một mình."

Dứt lời, hãn nói ra câu chân ngôn: "Không gian khóa lại..."

Lời như ngọc, chữ như vàng.

Trong nháy mắt, xung quanh nam tử không gian như bị đông lại...

"Không!...." Nam tử hai mắt đỏ lên, tuyệt vọng thét một tiếng, đã không thể còn khống chế ngừng lại, thân thể ngày càng phình to ra, cho đến khi...

"Ầm!!!!"

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Đại Hôn

(Chương này, cầu xin ae, cho mình thỏa mãn thú tính 1 lần phần này nha, hahahahaha)!!!!

(Cảnh cáo: Chương này bạo lực máu me nhé, tâm linh yếu đừng xem, cạc cạc cạc)

(Cảnh cáo: Chương này bạo lực máu me nhé, tâm linh yếu đừng xem, cạc cạc cạc)

(Cảnh cáo: Chương này bạo lực máu me nhé, tâm linh yếu đừng xem, cạc cạc cạc)

(Chuẩn bị qua thế giới khác)

Đại Thiên Thế Giới trở lại phồn vinh như xưa, ngày hôm nay vô cùng náo nhiệt, bởi vì hôm nay là ngày đại hôn của Minh Hạo cùng đám cô dâu của hắn...

Liễu Như Ân, Hagoromo Gitsune, Mị Yểm, Miêu Huyền Nguyệt, Tuyết Linh Nhi, Hỏa Thiên Hương, Tuyết Linh Nhi, Kaguya, Narede, Bulma, Phượng Mị Nương, Lý Tôn Dạ, 58 mỹ phụ khác....

Mà các nàng như Tuyết Linh Nhi cùng 58 người vợ khác khi còn ở trái đất lần này kết hôn lại, dù sao ở lần trước bị đám Hắc Ám Liên Minh phá hủy, coi như lần này bù lại đi!

Miêu Huyền Nguyệt tại sao có trong đây thì chuyện kể rất dài dòng...

...

(phần Minh Hạo và Miêu Huyền Nguyệt, truyện ngắn.)

Kể về từ hồi mười ngàn năm trước, khi mà Minh Hạo vừa thành lập văn phòng dục vọng tại thế giới này.

Ngồi trong Văn Phòng Dục Vọng, Minh Hạo nhàm chán uống trà, như cảm thấy gì, hần thần sắc lạnh lùng nhìn lên trần nhà, nói ra: "Ra đi, ta biết người đang ẩn núp nhìn ta Miêu Huyền Nguyệt." nói xong, từ trong túi đồ lấy ra cái điều khiển, sau đó vặn lên tốc độ max.

Hư không ba động, một cái mỹ nữ xinh đẹp bước ra, chỉ là khi này cả thân thể nàng run rẩy liên tục, nước từ phía dưới lan tràn ra như suối...

"Người, cầu xin người dừng lại, ta chịu không nổi...A~"

Nàng hai chân quỳ xuống, cả thân thể ngày càng run dữ dội.

Minh Hạo đứng dậy, đi tới trước người nàng, nhìn xuống, nở nụ cười tà ác, nói: "Người không phải hồi trước là rất mạnh miệng a? Cái gì mà chân thân đến giết ta?..."

Nói xong, một tay bấm nút xoay tròn trên điều khiển.

"Roẹt Roẹt Roẹt...."

"A~~T~a Xin...người làm gì ta cũng được nhưng cầu người lấy thứ ấy ra..."

Miêu Huyền Nguyệt nước mắt nước mũi chảy ra, phía dưới đã ẩm ướt một mảnh nước.

"Tốt, ta dừng lại." Minh Hạo gật đầu, sau đó tay ấn dừng nút điều khiển...

"Người?" Miêu Huyền Nguyệt thần sắc kinh ngạc nhìn hắn, không nghĩ Minh Hạo lại dễ dàng làm theo lời nàng, cảm giác có chút là lạ.

Minh Hạo nhìn nàng, mỉm cười nói: "Người muốn gặp lại con bé?"

Miêu Huyền Nguyệt không chút do dự gật đầu, trong lòng cháy lên hi vọng, dù chỉ là một chút.

"Tốt, người liếm chân ta đi." Minh Hạo mỉm cười, tà ác nói, sau đó đưa chân ra trước miệng nàng.

"Người..." Miêu Huyền Nguyệt sững sờ, lát sau phần nộ nhìn Minh Hạo, nếu nàng hai mắt có thể giết người thì lúc này Minh Hạo đã chết ngàn vạn lần rồi!

"Không liếm? Hừ!" Minh Hạo thấy nàng nhìn mình với ánh mắt đó, không khỏi khinh thường, một tay mạnh bạo nắm lên tóc nàng.

"A đau..." Miêu Huyền Nguyệt tóc bị Minh Hạo mạnh bạo nắm lên, vé mặt vụn vụn đau đớn, nước mắt chảy trên mặt lăn dài xuống má.

Một tay nắm tóc, một tay bóp phía dưới của nàng, nói ra: "Người muốn cái Lê của người bị lôi ra ngoài như trĩ không?"

"Trĩ?" Miêu Huyền Nguyệt bị hắn bóp sắc mặt một mảnh đỏ, cả thân thể run rẩy điên cuồng, hồi lâu ngẩn ra, không biết cái gọi trĩ là gì.

Minh Hạo biết nàng không biết loại này, một tay ấn vào trán, truyền vào ký ức, hình ảnh, video Trĩ nội, trĩ ngoại các loại...

"Không, đừng đừng, ta liếm ngay bây giờ..." Vừa nhìn xong cái gọi là trĩ, Miêu Huyền Nguyệt biến sắc, vội vàng nói ra.

"Cạc cạc cạc, đã muộn, ta đổi ý." Nói xong, Minh Hạo một tay tàn nhẫn ấn đầu nàng vào tường thật mạnh.

"Ầm" Đầu nàng hoàn toàn đâm vào tường, máu từ trên đầu chảy ra liên tục, cả khuôn mặt ướm đẫm máu, nhìn không ra khuôn mặt xinh đẹp như xưa.

"A!" Miêu Huyền Nguyệt thét thảm, hai mắt trợn tròn lên trời...

"Người yên tâm, cỡ này không chết được đâu hahahahaha" Minh Hạo độc ác cười nói, thần sắc lạnh lùng như băng, trong mắt không có một chút tiếc thương nào.

Sau đó đem nàng để lên sàn như con chó chết, một chân dậm vào khuôn mặt đầy máu tươi của nàng, cười nói: "liếm, mau liếm, nếu không đừng trách ta độc ác đem Lê của người ra ngoài nha..."

"Aaa" Miệng Miêu Huyền Nguyệt bị chân Minh Hạo đạp vào, nàng nói không ra lời được, hai mắt nước mắt ngày càng nhiều...

Rốt cục nàng chỉ có thể chịu nhẫn nhục, bắt đầu như một con chó lấy lưỡi liếm láp chân hắn.

"Liếm hết toàn bộ cho ta, nếu sót ngón nào ta liền đem Lê người kéo ra ngoài." Minh Hạo ngồi xuống, một chân để lên mặt nàng, nhắm mắt hưởng thụ nói.

...

"Tốt, dừng lại được rồi." Minh Hạo dời chân ra mặt Miêu Huyền Nguyệt, nhìn nàng nói.

Miêu Huyền Nguyệt ngơ ngác nhìn Minh Hạo, trong mắt hoàn toàn mờ mịt, không biết tiếp theo làm gì.

Minh Hạo đem toàn bộ quần áo nàng xé hết, sau đó đột nhiên tàn nhẫn bàn tay bóp vào ngực nàng...

"A!" Miêu Huyền Nguyệt la lên đau đớn.

"Tốt rồi, bây giờ tới lượt các dụng cụ SM của ta phát huy: Itachi đồ nghề thủ dâm huyền thoại... Gồm: cây roi, nến, sợi dây...."

-Các ống được dài hơn 1m...

-Bôi trơn...

-Cây tròn...

"A, đừng đem thứ đó vào..."

"Bụng ta chịu hết nổi rồi...đau quá..."

"Cầu người tha ta, ta không muốn gặp con gái nữa..."

"Người kêu ta làm gì cũng được, nhưng đừng đem thứ *** đó vào A!!!"

"..."

...

Một ngày sau.

Trải qua khóa "huấn luyện" "tẩy não" "tra tấn địa ngục" Miêu Huyền Nguyệt hoàn toàn thuần phục với Minh Hạo.

Minh Hạo cũng không ngại đem Miêu Huyền Nguyệt con bitch này thu vào hậu cung...dù sao nàng cũng là mẹ nicole

(End)

.....

Sảnh đường trái thảm đỏ, hai bên đứng đầy người, trên mặt bọn hăn đều hiện lên thần sắc vui vẻ, cười nói, bàn tán với nhau.

Toàn bộ những người ở đây đều là thân phận, bối cảnh kinh khủng nhất cửu thiên thập địa.

Nhà gái:

Hồng Thiên Nữ Đế, Trích Nguyệt Tiên Nữ, Nhất Diệp Tiên Vương, Quy Phàm Cổ Thánh, Lý Thất Dạ, Tiễn Vô Song, Lý Sương Nhan, Trần Bảo Kiêu, Bộ Liên Hương...

Nhà Trai:

Phượng Tuyết, Kim Long, Phượng Linh, Phượng Thế Ngọc, đám con trai/ gái hăn, Tôn Yểm, Nicole....

Minh Hạo cùng chúng nữ bước ra, đi đến nơi làm lễ.

"Chúc mừng chúc mừng nha...."

"Ha ha, không hổ người mạnh nhất thiên địa này, liền tại tuổi này trăm thê ngàn thiếp rồi..."

"Chúc Minh Hạo cùng đám mỹ nữ chúng sống hạnh phúc nha..."

"Bùm bùm bùm..."

Từng tiếng chúc phúc vang lên, pháo vang dội toàn trường, người ra vào náo nhiệt, không khí vui vẻ nồng ấm.

Một vị sư già giống giáo mục tiến đến, nhìn đám người, hỏi: "Các người có bằng lòng sống đến khi chết? Cho dù gian nan khó khăn thế nào đôi bên cũng không thể bỏ nhau. Đồng ý chứ?"

"Chúng ta đồng ý!" Minh Hạo cùng chúng nữ không chút do dự gật đầu nói ra.

Kế tiếp là trao nhẫn cho từng người...

Sau đó là tới lượt Minh Hạo hỏi thăm cha mẹ vợ bên kia, rồi hỏi thăm cha mẹ mình...sau đó là phần đãi khách...

....

Mãi tới tận 12 giờ khuya mới xong, Minh Hạo cùng chúng nữ tinh thần lơ mơ, thân thể mệt mỏi cùng dắt tay nhau về phòng ngủ.

Chiếc giường được trang trí hoa tươi xung quanh.

Đám người nhìn nhau, nhất là chúng nữ vô cùng ngại ngùng, nếu các nàng có thể 1 x 1 riêng với Minh Hạo thì còn được, nhưng tại đây có hơn 50 người a....

Minh Hạo sau khi nốc rượu mừng cả ngày, lúc này cả người đều say, mặc dù hẩn mạnh, nhưng hẩn không có dùng linh lực hay sức mạnh đẩy rượu ra ngoài a.

Hơn nữa loại rượu này khác với trái đất, công dụng cũng là cực mạnh...

"Cạc cạc cạc, ta đến đây các mỹ nữ..." Minh Hạo sắc mặt hồng hào, hẩn như con sói đội lớp người, thần sắc tham lam dâm tiện cười nói, vù một tiếng, toàn bộ quần áo hẩn xé nát, sau đó như hổ nhào vào bầy cừu, đem toàn bộ chúng nữ quần áo xé ra...

"A"

"Hạo ca, người mạnh bạo quá..."

"AH~!"

Tại đây một trận điên cuồng, nào 1P vs 70P, nào là 2 thậm chí ba thân thể trắng nuốt chồng lên nhau...

Các loại kỹ thuật phòng the nhất lưu đều được áp dụng nhuần nhuyễn...

Tất cả tư thế đều sử dụng tại ngày hôm nay.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 176: Luân Hồi Đến Đầu La Đại Lục

Xuân – Hạ – Thu – Đông.

Mới chớp mắt đã trôi qua qua hơn mười năm.

Trong sân rộng rãi lát bằng gạch mát, hơn chục đứa trẻ chơi các trò khác nhau, có nhảy dây, có oẳn tù tì, có ô ăn quan...

Nhìn hình dáng bọn trẻ, ước chừng tuổi bọn chúng chỉ từ mười đến mười hai mà thôi.

Một người trung niên cùng đám mỹ phụ đứng trong sân, thần sắc vui vẻ cười đùa.

Người trung niên ăn mặc áo đen, tóc dài đến chân, khí chất trầm ổn nội liễm, hai mắt sáng ngời như sao, khi đứng gần hẳn, liền cảm nhận được có loại không giận tự uy cảm giác, mặc dù là hắc khí tức hoàn toàn nội liễm, nhưng lại có một tia khí tức thoát ra ngoài, khiến người cảm nhận hẳn chính là ngọn núi khổng lồ đứng vững trong thiên địa, khiến người đứng gần hít thở không thông.

Từng cái mỹ phụ đều là dung nhan tuyệt sắc, mỗi người một vẻ, có ngực bự mông to, có mông to ngực bự, có cao có thấp, có mắt phượng, mắt ngọc, có khí chất lạnh lùng, có nóng bỏng, có trầm ổn, có dịu dàng, có hiền thực...

Người trung niên này chính là không ai khác chính là Minh Hạo, mà những mỹ phụ kia chính là đám hậu cung của hắn.

Trải qua mấy năm nay, Minh Hạo càng được tôi luyện hơn, khí chất ngày càng trầm ổn, hẳn càng cảm thấy mình nhiều trách nhiệm.

Ví dụ nuôi dạy con cái, thỏa mãn tình dục đám vợ, quản lý công việc "quốc gia".

Mười năm trước, đại hôn xong Minh Hạo lập tức thành lập nên quốc gia, đặt tên là Bách Nam với thể chế thế kỷ 21 loại tự lập.

Thập Châu cùng lúc đó khôi phục lại bình thường, chỉ là có một châu Lý Thất Dạ cha rể

này cắt riêng tặng cho hẳn, đặt tên là Minh Châu, cũng là đại thiên thế giới của hẳn (đại thiên thế giới là 1 trong 10 châu. Nhưng trải qua nhiều sóng gió đổi tên thành Đại Thiên Thế Giới.).

Tiếp đó hẳn lo các việc khác nhau, giảng dạy, truyền tri thức cho đám dân của mình, lập nên quy định...

Minh Hạo lúc này vô cùng nhàm chán, hay đi du lịch các vị diện vui chơi? Vừa nghĩ đến cái này, hẳn quay người lại, nhìn đám thê thiếp bên cạnh, nói ra: "Ta hiện tại muốn đi du lịch sang thế giới khác, các người có ai muốn đi cùng ta không?".

Nghe Minh Hạo hỏi, đám mỹ phụ nhìn nhau một hồi, ánh mắt giao lưu hội ý, lúc sau các nàng cùng nhau nhìn Minh Hạo lắc đầu, Tuyết Linh Nhi thân hình đầy đặn, làn da trắng như tuyết đi ra, nhìn Minh Hạo nói: "Tướng công đi đi, chúng ta tỷ muội muốn ở lại tại đây để chăm sóc đám con."

Trải qua mấy năm nay hậu cung ở chung, đám này tỷ muội liên nhanh chóng quen biết với nhau, thậm chí còn thân hơn cả Minh Hạo. Các nàng không cần nói ra, chỉ cần một ánh mắt liền có thể hiểu người kia nói gì.

Minh Hạo cũng không ép buộc các nàng, hắn gật đầu nói ra: "Ừ, vậy ta đi, nếu các người gặp nguy hiểm gì thì bóp nát ngọc bài này, ta chân thân lập tức tới ngay."

Nói xong, Minh Hạo từ hệ thống nơi đó bỏ chút điểm ra đem mua hơn trăm tấm ngọc bài, phát cho từng người.

"Tướng công đi chơi vui vẻ..."

"Tướng công lên đường cẩn thận..."

"Tướng công..."

Đám mỹ phụ tiếp ngọc bài sau đó cất vào túi trữ vật, từng người nhìn hắn chúc phúc, dù nói là các nàng thật tâm chúc phúc, nhưng là khóe miệng các nàng lại mỉm cười vô cùng vui vẻ, giống như Minh Hạo càng đi sớm các nàng càng vui mừng.

"Các người..." Minh Hạo nhìn đám thê thiếp chúc phúc mà như đang vui vẻ vì mình rời đi, sắc mặt đen lại, một hồi cười khổ rồi rời đi.

Cái này cũng không trách các nàng, ở mười năm này liên tục bị Minh Hạo cày lên cày xuống, các nàng thật sự muốn điên rồi, cũng may hắn là cày nhiều người cùng lúc, nếu không một người chắc các nàng chịu không nổi hắn.

Minh Hạo thuận di, đi đến nơi hư không, mở ra hệ thống, tại thời khắc này, thiên địa biến đổi.

Một khoảng trống không gian rộng lớn, tại đây không gian một mỹ nữ đứng trần truồng, thấy Minh Hạo xuất hiện trên mặt hiện lên vui mừng, hai mắt lung linh nhìn hắn, đi tới hỏi: "Chủ nhân, có việc gì cần Cái Nôn trợ giúp?"

Minh Hạo không trả lời, trầm ngâm suy nghĩ một tí, rồi nhìn nàng nói: "Ta muốn xuyên đến đấu la đại lục 1, nhưng phong ấn sức mạnh bản thân, trở thành một người thường, tận thưởng làm một vị hồn sư thật thụ, người có cách nào không?"

Dù sao hãn sức mạnh coi như là vô địch tồn tại rồi, một đấm liền đánh nát một vị diện, nếu hãn dùng loại này sức mạnh xuyên qua đấu la đại lục vậy hãn còn chơi cái gì?

Cái Nồn suy nghĩ một tí, nàng gật đầu, nói ra: "Có chủ nhân, đó là luân hồi lực đạo, chỉ cần chủ nhân bước vào đó là có thể trở thành một người phàm, còn về thế giới nào thì rất đơn giản, chủ nhân chỉ cần một ý niệm suy nghĩ là được."

"Lục Đạo Luân Hồi? "Minh Hạo ngẩn ra, chợt như nghĩ cái gì, hãn gật đầu, nhìn nàng nói: "Cám ơn." biến mất.

...

Địa ngục.

"Người là ai? Dám bước vào đây!" hai tên canh gác cửa địa ngục đầu trâu mặt ngựa thấy Minh Hạo bước vào, bọn hãn hung tợn la lên.

"Cút!" Minh Hạo lạnh lùng nói, một luồng khí tức kinh khủng vô địch thiên địa tràn ra địa ngục. Làm toàn bộ đầu trâu mặt ngựa tại đây một trận kinh sợ, thân thể run lên bần bật, cả người như bị thứ gì đó đè ép, nằm rạp dưới đất.

"Chí Tôn giá lâm, Diêm Vương hân hạnh chào đón!!!"

Giọng nói trầm ồm vang lên, một người đầu đội mũ quan, râu dài đến chân, hình thể khổng lồ đi đến. Hãn về mặt cung kính nhìn Minh Hạo, tay chấp lại, nói: "Thất lễ chí tôn, bọn ngu ngốc này không biết ngài đây cao

quý thân phận, ta dùng người chưởng quản địa ngục Đại Diêm Vương thay mặt bọn hăn xin lỗi ngài, mong ngài độ lượng tha cho bọn hăn một mạng."

"Tốt, ta nể mặt người tha bọn hăn." Minh Hạo phất tay, bộ dáng không chấp nhất với bọn tôm tép nói.

"Đa tạ, đa tạ ngài, không biết chí tôn đây giá lâm địa ngục chúng ta có chuyện gì cần giúp đỡ?"

Đại Diêm Vương vẻ mặt vui mừng, lập tức nói ra.

Minh Hạo gật đầu, trực tiếp nói: "Ta muốn đi vào lục đạo luân hồi, chuyển sinh đến Đấu La Đại Lục 1"

Đại Diêm Vương ngẩn ra, nhưng sau đó liền nói: "Vâng, xin mời ngài đi đến luân hồi cửa..."

Tại Đại Diêm Vương một đường dẫn đi, không ai dám cản trở Minh Hạo, có Đại Diêm Vương ở đó, ai dám cả gan cản trở hăn?

Sau khi đi qua cầu nại hà, Đại Diêm Vương dẫn Minh Hạo tới một cái 6 cánh cửa khác nhau: cõi trời, cõi người, cõi Atula, cõi súc sinh, cõi quỷ đói, cõi địa ngục.

Đại Diêm Vương quay sang nhìn Minh Hạo, cung kính nói: "Thưa chí tôn, ngài đem cái lệnh bài này đi vào cánh cửa tên cõi người, sau khi bước vào cửa đó, sẽ dẫn ngài đến Đấu La Đại Lục." Nói xong, hăn đưa cho Minh Hạo một tấm thẻ bài màu đen, trên thẻ bài chữ đẹp như rồng bay chó sủa, ghi: Chí Tôn – Đấu La Đại Lục 1"

Minh Hạo gật đầu, trên mặt hiện lên hài lòng, bỗng nhiên giơ tay lên, một chưởng đánh vào đầu hăn.

"Ầm!"

"A" Đại Diêm Vương hét thảm một tiếng, thân hình hắn ngày càng mờ nhạt rồi tan biến...

"Đây là phần thưởng của ngươi..." Minh Hạo nhìn Đại Diêm Vương biến mất, cười lạnh nói, trên mặt thần sắc trấn định như thường.

Dù sao hắn đi đến Đấu La Đại Lục phải vô cùng thận trọng, nhất là sau khi hắn luân hồi trở thành người thường, ai biết cái tên Đại Diêm Vương này âm thầm ghi hận nhân cơ hội này ám sát hắn?

Sau đó hắn một chương nữa đánh ra, một chương hủy diệt thiên địa, uy năng kinh khủng. Trong chốc lát địa ngục run rẩy vỡ vụn, toàn bộ quỷ hồn, đầu trâu mặt ngựa tại một chương này toàn bộ biến mất.

Minh Hạo thuận di một cái, trong chốc lát đi tới cửa nhân, cầm theo thẻ bài Đại Diêm Vương đi vào.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Đường Hạo, Em Trai Đường Tam

Trong phòng, mỹ phụ đẹp dễ mặt không còn chút máu nằm trên giường.

"Oe Oe"

"Oe Oe"

Hai tiếng bé trai một trước một sau vang lên, tại thời khắc này "Ket---Ket" một tiếng, cửa phòng mở ra.

Bà mụ đỡ để nói lời cáo biệt, âm thầm rời đi.

Một vị tuổi trẻ tuần tú, tư thế oai hùng, trên mặt hiện lên kích động vui mừng chạy vào, "A Ngân, người khổ cực."

Mỹ phụ tuyệt sắc nằm trên giường sắc mặt trắng bệch, nàng nhẹ nhàng lắc đầu, dịu dàng nói ra: "Không, sinh cho chàng hai đứa con là thiệp vui mừng rồi, còn gì bằng?"

Vị tuổi trẻ kia nghe vậy, hân hạnh yêu thương mỹ phụ, hân hạnh đi đến giường nhìn hai đứa trẻ lại nhìn sang mỹ phụ hỏi: "Ai làm anh, ai làm em? Hơn nữa nên đặt tên gì?"

Lam Ngân liếc mắt nhìn hai đứa trẻ bên cạnh, nàng trong mắt hiện lên nồng đậm tình mẹ, dịu dàng nói ra: "Ừm, nếu thiệp không lầm thì đứa ra đời thứ nhất nằm bên trái, đứa ra đời thứ hai sau đứa thứ nhất thì nằm bên phải. Như vậy đứa bên trái làm anh, đặt tên là Đường Tam, đứa bên phải là em, đặt tên Đường Minh."

"Tốt, tùy theo nàng." Đường Hạo không chút do dự gật đầu quyết định, dù sao sinh ra vẫn là nàng.

Minh Hạo chính là chuyển sinh thành đứa bé bên phải, vừa nghe hai vợ chồng nói trong lòng vô cùng kinh ngạc, hăn kháng nghị nói ra: "Trời ạ, không nghĩ vậy mà ta trở thành em trai Đường Tam, ta không đồng ý a... dù hai người là cha mẹ ruột của ta tại thế giới này."

Nhưng đáng tiếc, hiện tại Minh Hạo trạng thái em bé vừa sinh, nên lời nói ra chuyển thành Oe Oe, mà bên kia Đường Tam nghe hăn ồn ào vô cùng khó chịu, hăn cũng theo đó khóc lên.

Hai vợ chồng trẻ thấy hai đứa cùng khóc không khỏi bối rối không biết làm gì.

Khi này Đường Hạo như nghĩ ra gì, hăn nhìn Lam Ngân nhanh trí nói ra: "Chắc là hai đứa trẻ này đang đói bụng, nàng mau dứt nó sữa."

Lam Ngân vẻ mặt có chút hơi xấu hổ, mặt hồng lên, nhưng tay vẫn động, nàng giở áo ngực lên, lộ ra hai đầu cựa sữa tuyết trắng.

Đường Minh không biết đã trôi qua mấy ngàn năm không được bú sữa rồi sữa, nàng đưa màu hồng phấn nộn đầu vú vào miệng hai đứa, một trái Đường Tam, một phải Đường Minh. Khi thấy đầu hồng phấn cựa sữa dứt vào miệng, Đường Minh không chút do dự há miệng ra, đem cái miệng bé tí ngậm lấy hồng phấn cựa nhũ.

Từng giọt sữa ngọt ngào chảy vào cổ họng, hăn tham lam bú lấy từng giọt sữa...

Sữa ngọt ngào, tinh khiết không pha một chút tạp chất, tựa như sữa thiên nhiên khiến Đường Minh cảm giác kỳ lạ, đây là thứ sữa đầu tiên hăn uống.

Khác với sữa của Phương Tuyết béo ngọt, sữa Lam Ngân mặc dù có chút vị ngọt, nhưng bên trong lại có chút vị mặn, cùng một chút vị thiên nhiên thuần khiết của cây cỏ...

...

Nửa tháng trôi qua trong bình yên, ngày ngày Đường Minh cùng Đường Tam vui vẻ, thoải mái bú sữa mẹ, cho đến một ngày...

...

Võ Hồn Điện

"Giáo hoàng có chỉ lệnh?"

Đám người mặc áo bào vàng cung kính quỳ xuống, một lão già ăn mặc áo vàng, tay phải cầm trượng, thần sắc không giận mà uy, khí chất cao quý bất phàm ngồi trên bảo tọa, hẳn lúc này nói ra: "Người chúng ta phát hiện Hồn Thú mười vạn năm Lam Ngân Hậu vừa sinh con, hiện tại nàng rơi vào thời kỳ yếu ớt, Cúc Đấu La, Quỷ Đấu La, cùng ta sẽ tự đi đến giải quyết nàng, còn lại người ở đây trấn thủ, đề phòng có kẻ địch tấn công Võ Hồn Điện!"

"Vâng giáo hoàng!" Đám người cung kính quỳ xuống nói.

...

Trong phòng, một nam tuần tú, một nữ mỹ lệ.

Đường Hạo trong lòng cảm giác bỗng nhiên có chút khủng hoảng, tựa như hôm nay sắp có việc lớn xảy ra. Hắn quay lại nhìn Lam Ngân, nói ra: "Ta cảm giác hôm nay có việc lớn không yên tâm lắm, có thể bọn Võ Hồn Điện đã tìm ra nơi này, chúng ta mau đi chỗ khác."

Lam Ngân gật đầu, nhìn hai đứa trẻ bò dưới đất vui chơi, nàng khom xuống, tay nhẹ nhàng ôm lên hai đứa trẻ, sau đó nhìn Đường Hạo, dịu dàng nói ra: "Thiếp cũng cảm giác vậy, chúng ta mau rời đi nơi này."

Hai người thu dọn đơn sơ hành lý, vội vàng ôm hai đứa con rời đi.

Khi này Đường Minh nằm trên giường, âm thầm suy nghĩ: "Cốt truyện sắp diễn ra, hiện tại khởi đầu, bởi vì Lam Ngân là Lam Ngân Hoàng hôn thú mười vạn năm bị Võ Hồn Điện phát hiện chỗ ở, cho nên sắp tới hai vợ chồng bị Võ Hồn Điện truy sát."

"Một hồi đánh nhau Đường Hạo bị trọng thương, Lam Ngân đi đến đưa đứa bé cho Đường Hạo rồi nàng chọn tự sát..."

"Kể từ đó Đường Hạo tâm linh bị đả kích nặng nề, mất đi người yêu thương, hẳn trở nên bất cần đời. Bây giờ ta nên làm gì đây? Cứu hay không cứu? Dù sao nàng cũng coi như cái mẫu thân ta...nhưng khi cứu nàng thì cốt truyện đầu la hoàn toàn loạn, không chế vượt khỏi tầm tay ta."

"Ầm!" tại thời khắc Đường Minh suy nghĩ phức tạp, từng luồng khí tức kinh thiên động địa lan ra, đem phía ngoài tường đổ nát, lan đến căn phòng, cũng may là có Đường Hạo tại đây kịp thời ngăn trở lại.

"Lam Ngân Hạo mau ra đây, chúng ta biết người đang ở đây, mau đi ra!" giọng nói cuồng bạo từ phía ngoài vang lên.

Đường Hạo quay qua nhìn Lam Ngân, trịnh trọng nói: "A Ngân ở tại đây bảo vệ hai đứa con, ta đi ra ngoài đối phó bọn hắc." "

Lam Ngân gật đầu, thần sắc lo lắng nhìn hắc, nói ra: "Người đi cẩn thận."

Đường Hạo gật đầu, rời khỏi phòng...

Đường Minh nằm trên giường cuồng loạn suy nghĩ...

...

Bên ngoài.

Đường Hạo thần sắc âm trầm từ trong phòng đi ra, nhìn người đứng đầu cầm trượng, như là cười, nói ra: "Giáo hoàng, không biết cơn gió nào đưa ngài tới đây?"

Giao Hoàng nhìn Đường Hạo, nói ra: "Ta biết hai người yêu tha thiết, nếu người chịu đem Lam Ngân Hậu giao ra đây, cái kia thù oán giữa chúng ta xóa bỏ."

Khi Lam Ngân còn lúc mang thai, một tên Phong Hào Đấu La của Võ Hồn Điện tìm đến, mặc dù khi đó Đường Hạo chỉ mới cấp 84 Hồn Đấu La, nhưng vào nhờ Hạo Thiên Chùy, không những đem hắn đuổi đi, mà còn đem tên đó đập gãy một chân, việc này khiến Võ Hồn Điện phi thường tức giận, ra lệnh truy sát hắn.

"Ha ha ha ha" Đường Hạo như nghe chuyện nực cười nhất thế gian, không khỏi bá khí cười lên, lạnh lùng nhìn giáo hoàng, nói: "Giáo hoàng, người là óc heo?"

Mặc dù Đường Hạo đối mặt với cường địch đông, nhưng trên mặt hắn không hiện ra chút sợ hãi nào, vô cùng bá khí, tự nhiên cười nói

Giáo Hoàng sắc mặt âm trầm, phất tay một cái: "Giết!"

Nhận được lệnh, phía sau giáo hoàng hai tên Phong Hào Đấu La xông lên, cùng lúc 8 cái hồn hoàn hiện, hai bọn hắn chia ra một trái một phải bao vây Đường Hạo.

"Hạo Thiên Chùy, Loạn Phi Phong! Chùy Thứ Nhất!" Đường Hạo nhanh chóng gọi ra Hạo Thiên Chùy của mình. Một cây búa màu đen khổng lồ hiện lên tay hắn, bước lên một bước, chân trái đưa lên trước, dậm mạnh một cái, đem mặt đất nơi đây sụp xuống một cái, hùng bá thiên hạ khí tức trên người hiện ra.

Hạo Thiên Chùy chính là võ hồn có sức công kích mạnh nhất Đấu La Đại Lục.

" Chùy thứ hai...chùy thứ ba..." Đường Hạo xoay người, cả người hắn chậm chậm chuyển động thành vòng xoáy, mỗi xoay tròn, là một búa, lại một búa cường lực tăng thêm, đem không khí xung quanh vụn vụn thành một đoàn.

Hai tên Phong Hào Đấu La 8 hồn hoàn hiện lên, liên tục ra tay công kích hắn.

Giáo hoàng hừ lạnh khinh thường, 8 cái hồn hoàn sau lưng hiện lên, vàng vàng, tím tím tím, đen đen, đỏ.

....

Vài phút sau.

"Phốc." Đường Hạo nằm dưới đất, trên thân hiện ra từng lỗ máu tươi, sắc mặt trắng bệch, hơi thở yếu ớt, rõ ràng là hắn đã trọng thương.

"Hừ, chỉ là trứng mà muốn chọi đá" Giáo hoàng nhìn dưới đất cười lạnh nói.

Đường Hạo thần sắc phẫn hận nhìn giáo hoàng nhưng không nói gì được, bởi vì tại lúc này toàn bộ hồn lực cạn kiệt, đừng bảo hắn là mở miệng nói, cho dù nhúc nhích một ngón tay cũng là khó khăn.

Hắn mặc dù tuổi trẻ tài cao, đột phá đến Hồn Đấu La, nhưng so với ba vị Phong Hào Đấu La cùng nhiều cao thủ khác còn kém rất xa.

"Kẹt."

Cửa mở ra, Lam Ngân ôm hai đứa bé trai đi tới.

Nhìn Lam Ngân đi ra, đám người dừng tay cùng lúc quay đầu lại.

"A Ngân..." Đường Hạo nhìn nàng đi ra muốn nói gì, chung quy vẫn là không nói gì được, tại một khắc này đi ra, đối với hắn như một quãng thời gian vô cùng dài lâu...

Lam Ngân đi tới, thần sắc lạnh lùng nhìn giáo hoàng phía trước, thản nhiên hỏi: "Các người có biết mười vạn năm Lam Ngân Hoàng có năng lực thế nào không? Biết lam ngân lĩnh vực tối cao là gì không?"

Đám người nhìn nhau không nói gì, kể cả giáo hoàng không mở miệng, bọn hắn cũng rất tò mò muốn biết cái này, cùng nhau nhìn về Lam Ngân, đợi nàng mở miệng.

Lam Ngân thản nhiên nói: "Lĩnh vực của ta chính là bất tử, nếu ta không muốn, thì cũng không người nào có thể lấy được hồn cốt của ta!"

"Cái gì? Bất tử." Vừa nghe nàng nói bất tử, đám người Vô Hồn Điện mắt sáng lên, nhất là giáo hoàng, thần sắc hắn vô cùng tham lam, hai mắt một mảnh rực lửa chăm chú nhìn Lam Ngân không rời một giây nào.

Lam Ngân đi đến chỗ Đường Hạo nằm dưới đất, nàng dịu dàng đưa hai đứa bé vào lòng hắn, nói ra: "Người chăm sóc bọn trẻ, mau rời đi..."

Đường Hạo biến sắc, biết nàng muốn làm gì, hắn muốn ngăn cản nàng hành động, nhưng chỉ có thể vô lực trơ mắt nhìn, giọt lệ màu xanh chảy xuống.

Đàn ông rất khó rơi lệ, chỉ rơi lệ khi gặp chuyện vô cùng thương tâm...

"Muốn ta hồn cốt cùng hồn hoàn? Vậy thì cùng chết chung với ta!" Lam Ngân một bước đi tới, nhanh chóng đi đến đám Võ Hồn Điện, khống chế hồn cốt tự bạo!

Đám Võ Hồn Điện muốn phản ứng chạy trốn nhưng đã muộn, trong chớp lát nổ tung bao phủ toàn trường, dưới tác dụng từ trường đem Đường Hạo đánh bay ra xa xa, cho nên hắn không ảnh hưởng gì nhiều.

"Ầm ầm ầm ầm!"

"Không A Ngân!!!"

Đường Hạo trong lòng đau đớn thống khổ kêu lên, từng giọt nước mắt lăn trên má ngày càng nhiều, tận mắt thấy người yêu thương mình rời đi, đối với hắn là một đả kích nặng nề vô cùng!

Tại thời khắc này, trong vụ nổ một cái màu đỏ như quả cầu lửa bay ra, đây chính là mười vạn năm hồn hoàn!

Nó dùng tốc độ vô cùng nhanh, trong phút chốc dung nhập vào người Đường Hạo.

"Không!!! A Ngân!" Đường Hạo khí thế ngày càng tăng, rốt cục "Ầm" một tiếng, 8 cái hồn hoàn hiện ra.

Đường Hạo đột phá Hồn Đấu La, bước vào Phong Hào Đấu La trẻ tuổi nhất đại lục hiện tại.

Vết thương trên người hắn nhanh chóng lành lại, Đường Hạo đứng lên, hai mắt đỏ lên, phần hận nhìn bao phủ trong lửa đỏ, hắn rất muốn xông đến đánh giết, nhưng nghĩ đến lời dặn của A Ngân trước khi chết liền nhanh chóng chạy đi.

Hắn tại lúc này không chú ý, ôm trong tay Đường Minh mắt sáng lên, một tia màu trắng như có như không bay vào người hắn.

...

P/s: lần đầu viết dấu la, có thể nhiều sai sót, mong thứ lỗi.~ Mặc dù cho main làm em đường tam, nhưng không phải loại theo đấy nhé, tks - G9

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Thức Tỉnh Võ Hồn

6 năm sau.

Thánh Hồn Thôn chỉ là một cái thôn nhỏ thuộc Pháp Tư Nặc Hành, tỉnh Nặc Đinh Thành Nam, một cái thôn nhỏ. Sở dĩ được đặt tên Thánh Hồn Thôn vì năm trăm năm trước nơi này từng sinh ra một vị hồn sư đạt đến hồn thánh cấp bậc. Điều này cũng là Thánh Hồn thôn mãi mãi lấy làm kiêu ngạo.

Trời vừa sáng, phía bên ngoài gò đất cao hơn trăm mét, có hai đứa trẻ đáng vẻ chỉ năm, sáu tuổi.

Một đứa trẻ làn da có chút nâu, đôi mắt đen tròn trịa linh động nhìn qua đứa trẻ này rất linh lạnh lợi, hắn mặc một bộ quần áo đơn giản nhưng sạch sẽ vô cùng.

Một đứa trẻ khác làn da trắng như ngọc thạch, đôi mắt sáng như sao, đôi mắt đen thâm thúy lại có chút nhàn nhạt tang thương, khiến người tưởng hắn là một lão già hơn là một đứa trẻ.

"Đường Minh, ngươi muốn tu luyện không?" Đường Tam đang ngồi nhắm mắt, hắn mở mắt ra, quay qua Đường Minh hỏi, ngữ khí nghiêm túc.

"Không đại ca." Đường Minh lạnh nhạt lắc đầu từ chối, "Huyền Thiên Bảo Lục công pháp? Ta không thèm, chỉ là có chút tò mò về võ hồn hiện tại mà thôi."

Tại mấy năm này Đường Minh (Minh Hạo) dần thích ứng với thế giới này, đối với cái gọi là Võ Hồn cũng hiểu rõ hơn.

Võ Hồn: cái này nếu tại thế giới huyền huyền thì cách nói khác là Thiên Phú

Chia làm hai loại Khí Võ Hồn cùng Thú Võ Hồn.

-Khí võ hồn: kiếm, búa, thương,...

-Thú võ hồn: phượng hoàng, bạch hổ...

Khí võ hồn còn gọi là Khí Hồn Sư, thú võ hồn gọi là Thú Hồn Sư.

...

Hồn Lực: cái này như cảnh giới, hoặc nói là giống như linh lực mà thôi.

Chia ra làm: 99 cấp, Hồn sĩ, Hồn sư, Đại Hồn Sư, Hồn Tôn, Hồn Tông, Hồn Vương, Hồn Đế, Hồn Thánh, Hồn Đấu La và Phong Hào Đấu La.

1~10 Hồn Sĩ

11~20 Hồn Sư

21~30 Đại Hồn Sư...

[...]

-Phong Hào Đấu La, trên cấp 90, sẽ được người trong đấu la đại lục phong một danh hiệu đặc biệt! Đây chính là vinh dự lớn lao nhất, cũng chính là cấp bậc đỉnh phong cường giả đứng đầu thế giới này.

Hồn Hoàn: chính là săn giết hồn thú để tăng cấp bậc, ví dụ khi đến bình cảnh cấp 10 Hồn Sĩ, muốn đột phá lên cấp 11 cũng chính là Hồn Sư, người đó phải săn giết hồn thú để lấy hồn hoàn cho mình.

Mỗi cái hồn hoàn mang theo một hồn kỹ riêng biệt, mạnh hay yếu tùy theo hồn hoàn số năm cao hay thấp của hồn thú.

Số năm cùng hồn hoàn có màu sắc phân biệt khác nhau:

- 10 năm hồn thú: trắng

100 năm hồn thú: vàng

1000 năm hồn thú: tím

1 vạn năm hồn thú (10.000): đen

10 vạn năm hồn thú (100.000): đỏ

Số năm càng lâu, tương ứng với hồn kỹ khi phóng ra càng mạnh mẽ.

...

Đường Tam gật đầu không nói nữa, hắn cũng không ép buộc đứa em trai này, mấy năm qua hắn cùng đứa em trai này như một trời một vực, khi hắn giao tiếp với đứa em trai này tựa như đang nói với một khối băng lạnh, lúc nào cũng lạnh lùng từ chối ý tốt của hắn.

Không tiếp tục quan tâm nữa, nhắm mắt lại, tiếp tục tu luyện.

Đường Minh nhàm chán click hệ thống xem thông tin bản thân.

"Tên: Đường Minh

Cấp Bậc: 0

Võ Hồn: 0 (chưa giác tỉnh)

Hồn Lực: 0 (chưa giác tỉnh)

Hồn Hoàn: 0 (chưa giác tỉnh) "

"Không biết Võ Hồn của mình tại thế giới này thế nào đây?" Đường Minh vu vơ suy nghĩ, một hồi lười biếng nhắm mắt lại, rơi vào ngủ say.

Một giấc đến buổi trưa.

"Đường Minh, về nhà thôi, ta còn phải nấu cơm, chờ chúng ta." Đường Tam luyện công xong thu lại, hắn quay qua nhìn Đường Minh nằm dưới đất kêu dậy.

"Ừ, biết rồi." Đường Minh nhàn nhạt trả lời, lười biếng đứng dậy.

Đường Tam vẻ mặt cứng ngắt nở nụ cười, dù là làm người hai đời, nhưng đối với loại mặt lạnh như Đường Minh này có chút khó đối phó, nhất là người này còn là em trai mình.

Nếu hắn biết Đường Minh chính là làm người hai đời như hắn, hơn nữa càng là một tên siêu cấp cường giả, một chân đạp thiên, một tay phá địa, thì không biết hiện tại vẻ mặt ra sao?

...

Hai anh em một đường đi đến căn nhà gỗ cũ kỹ, trogn đây chỉ có ba gian phòng đơn sơ. Giữa căn nhà, có một bài gỗ đường kính dài chừng một thước, mặt trên có vẽ đơn sơ búa rèn. Búa rèn đại biểu ý nghĩa chính là thợ rèn.

Mở cửa vào, một người trung niên để râu rậm rạp, tóc bù xù như hơn mười ngày chưa tắm, nằm trên giường gỗ. Đường Tam đi vào bếp cẩn thận đem nồi cháo nóng lên bàn, đây chính là hắn từ sớm chuẩn bị làm trước, bây giờ chỉ còn hâm nóng lại thôi.

Khi còn nhỏ 4 tuổi, một mình hắn đã vào bếp làm đồ ăn, cha thì suốt ngày uống rượu nằm ngủ, còn em trai thì như cha, hai cha con ngủ.

Để lại mọi việc như nấu ăn đều tự tay hắn chăm lo.

Còn Đường Minh tự giác ngồi lên trước, chờ đợi Đường Hạo cùng đến ăn cháo, mặc dù nói là cùng sinh một ngày một tháng, nhưng Minh Hạo tính cách như trước vẫn không thay đổi.

"Ăn thôi cha." Đường Tam kêu lên.

"Ừ." Đường Hạo lười biếng ừ một tiếng, đi đến bàn cùng ăn.

.

...

Tại ba người ăn xong, một giọng nói hòa ái vào lúc này bên ngoài nhà vang lên: "Đường Hạo có nhà không?"

"Có!" Đường Hạo kêu lên, đứng dậy đi đến mở cửa ra.

Đường Minh cùng Đường Tam biết giọng này là ai, đó chính là của thôn trưởng Thánh Hồn Thôn, Lão Kiệt Khắc.

Cửa mở, đi vào là một lão nhân, nhìn đã hơn 60 tuổi, vóc người cao gầy, làn da nhăn nheo, nhưng tinh thần sáng quắc, tóc được chải gọn gàng, so với Đường Hạo bộ dáng lôi thôi kia đúng là đối lập nhau.

Lão Kiệt Khắc nhìn Đường Hạo mỉm cười, hỏi thăm hắn: "Các người đạo này sống tốt chứ?"

Đường Hạo gật đầu, lạnh nhạt nói: "Cám ơn ngài Lão Kiệt Khắc quan tâm, chúng ta ổn."

Lão Kiệt Khắc gật đầu, tựa hồ đã quen thuộc với thái độ của hần, bước qua người hần, đi đến chỗ hai người Đường Minh cùng Đường Tam, nhìn hai đứa, lão nở nụ cười hòa ái, nói: "Các người tốt?"

Đường Tam cùng Đường Minh gật đầu, bộ dáng lễ phép, nói: "Kiệt khắc gia gia, chúng ta tốt! Ngài khỏe?"

"Ta khỏe." Lão Kiệt Khắc mỉm cười, càng là yêu thích bọn hần, tay kia nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu hai người.

Đường Minh bị vuốt đầu cảm giác có chút là lạ, nhưng nhanh chóng đè ép đi, dù sao hần không phải là loại cường giả vô địch thiên địa thế giới kia rồi hoặc nói hiện tại hần chỉ là một người phạm không hơn không kém, duy nhất là có hệ thống bên mình.

Sau một hồi trò chuyện, Lão Kiệt Khắc mới đi vào vấn đề chính, hần quay qua nhìn Đường Hạo nghiêm túc nói: "Hai đứa trẻ 6 tuổi, cũng đến lúc rồi. Năm nay thức tỉnh nghi thức bọn hần hần phải tham gia."

Đường Hạo gật đầu, hần cũng biết việc này, chỉ là lạnh nhạt hỏi: "Ngày nào?"

Lão Kiệt Khắc nói: "Là ba ngày sau, khi đó ta sẽ đến đây đón hai đứa."

Đường Minh không nói gì, hần hoàn toàn biết cốt truyện sắp sửa bắt đầu, Đường Tam thì khác, hần mặc dù giống Đường Minh là người xuyên việt, nhưng chỉ là người dị giới khác đi đến đây, chưa biết gì về cái gọi là giác tỉnh, không khỏi tò mò nhìn Lão Kiệt Khắc hỏi: "Kiệt Khắc gia gia, thức tỉnh nghi thức là cái gì?"

Lão Kiệt Khắc nghiêm túc giảng giải: "Chúng ta từng người đều có võ hồn thuộc về mình, tới khoảng 6 tuổi tiến hành thức tỉnh...."

Như cốt truyện, Lão Kiệt khắc bắt đầu giảng giải các khó hiểu cho Đường Tam.

Sau khi nói xong, hắn chào tạm biệt mọi người nhanh chóng rời đi, đem tin tức này cho đám 6 tuổi trong thôn biết.

...

3 ngày sau.

Lão Kiệt Khắc như đúng hẹn đến, dẫn hai người Đường Tam cùng Đường Minh đến Võ Hồn Điện chính giữa thôn. Đương nhiên cái gọi là Võ Hồn Điện chỉ là một gian nhà gỗ lớn hơn một chút mà thôi.

Trong đây tổng cộng 9 đứa trẻ tham gia thức tỉnh võ hồn. Tại đây có một người thanh niên tuần lã, trên ngực trái, có một huy chương khắc hình trường kiếm, trên huy chương có tổng cộng ba thanh trường kiếm lần lượt thay đổi, trước ngực, vị trí ở giữa có một chữ Hồn to cỡ nắm tay. Đây chính là tiêu chí của nhân viên Võ Hồn Điện.

Hắn chính là Võ Hồn Điện chấp sự, trách nhiệm giác tỉnh võ hồn.

Trên toàn bộ đấu la đại lục, khắp nơi đều có thể thấy Võ Hồn Điện người.

"Người khỏe, tôn kính chiến hồn sư, lần này làm phiền người rồi." Lão Kiệt Khắc cung kính hướng người thanh niên hành lễ.

Người trẻ tuổi vẻ mặt kiêu ngạo, gật đầu một cái coi như hoàn lễ, hắn nói ra: "Thời gian của ta không nhiều lắm, bây giờ bắt đầu đi. Các người đứng xếp hàng một hàng..."

Giống như cốt truyện, người trẻ tuổi này giới thiệu tên tuổi của mình, sau đó đem ra các dụng cụ để thực hiện nghi lễ thức tỉnh võ hồn, 6 khóa hắc

thạch cùng quả cầu thủy tinh. Hắn chỉ tay vào từng dụng cụ giới thiệu.

Kế tiếp là từng người thức tỉnh võ hồn của mình, toàn bộ đứa trẻ đều là khí võ hồn, sau đó là trắc hồn lực trong cơ thể từng người, đặt tay lên quả cầu xanh.

Không ngoại lệ, 7 đứa trẻ đều là không hồn lực.

Cuối cùng tới hai người Đường Tam cùng Đường Minh.

Tổ Vân Đào thần sắc có chút thất vọng, nhìn hai đứa trẻ còn lại, trong lòng có chút hi vọng, nói: "Người kế tiếp!"

"Ta đi trước." Đường Tam nhin không được nữa, quay qua nhìn Đường Minh nói.

"Người đi trước đi." Đường Minh hoàn toàn nắm giữ cốt truyện, không có một chút nào bất ngờ, chỉ là lạnh nhạt gật đầu nói.

Đường Tam gật đầu, sau đó chạy lên trước 6 khóa hắc thạch, đặt tay lên.

Ánh sáng xung quanh Đường Tam bùng lên, theo đó Tổ Vân Đào hai mắt sáng lên.

Đối với Võ Hồn Điện chấp sự phụ trách Võ Hồn giác tỉnh như bọn hắn mà nói, nếu giác tỉnh thêm một đứa trẻ có tiềm lực siêu việt, lại đem nó gia nhập Võ Hồn Điện, có thể thu được đánh giá tốt từ cấp trên, đối với việc thăng chức có lợi rất lớn.

Trên tay Đường Tam lúc này xuất hiện một cây xanh lá.

"Lam Ngan Thảo!"

"Ha ha, lại Lam Ngân Thảo, chỉ là phế võ hồn mà thôi...."

Đám trẻ bị loại không khỏi cảm thấy vui sướng, cười đùa nói.

Tố Vân Đào trong lòng thất vọng, loại này phế võ hồn thì làm được gì? Thở dài một cái. Hôm nay đến Thánh Hồn Thôn có chút lãng phí thời gian rồi, hắt phất tay, Nói: "Người kế tiếp!"

"Khoang đã thúc thúc, ta còn chưa kiểm tra hồn lực mà?" Đường Tam vội vàng nói.

Tố Vân Đào hơi do dự, nhưng nhìn hai mắt bình tĩnh cùng kiên định kia của Đường Tam, hắt suy nghĩ một tí, nói: "Cũng được, người đến quả cầu kia đặt tay lên thử, dù sao ta cũng chưa thấy ai võ hồn Lam Ngân Thảo lại có hồn lực."

Đường Tam gật đầu hành lễ, nói: "Cám ơn thúc thúc" Rồi nhanh chạy đến quả cầu thủy tinh kia đặt tay lên. Vừa đặt tay lên quả cầu, cả người hắt run bần bật, theo đó quả cầu thủy tinh giống như bảo thạch phát sáng chói mắt lên, đem gian phòng chiếu sáng một mảnh.

"Trời ạ, không nghĩ lại là bẩm sinh mãn hồn lực(Gốc: Tiên Thiên Mãn Hồn Lực)."

Tố Vân Đào vừa nhìn liền giật mình, nhin không được la lên, hai mắt nhìn Đường Tam như nhìn con quái vật.

Đường Tam bình tĩnh trở lại, vừa mới nãy tiếp xúc với quả cầu, bên trong cơ thể nội lực Huyền Thiên Công bị quả cầu thủy tinh kia hấp thu, trong lòng thầm nghĩ: "Chẳng lẽ nội lực của mình tại thế giới này biến thành hồn lực?"

Lại nghe bẩm sinh mãn hồn lực, không khỏi tò mò nhìn Tố Vân Đào hỏi: "Bẩm sinh mãn hồn lực là gì vậy thúc thúc?"

Tố Vân Đào bình tĩnh trở lại, nhưng trong lòng rung động vẫn chưa dứt, hần nhìn Đường Tam ánh mắt hoàn toàn thay đổi, kiên nhẫn giải thích: "Mỗi người tại võ hồn thức tỉnh trừ việc hình thái quyết định, còn hồn lực nhiều hay ít, mà khởi đầu người thức tỉnh đa số không có hồn lực như đám nhỏ kia..."

"Khởi đầu hồn sư cao hay thấp đều do quyết định của hồn lực bẩm sinh, tựa như người bẩm sinh mất hồn lực liền là cấp mười, không cần phải tu luyện nữa, chỉ cần hấp thu một hồn hoàn là từ Hồn Sĩ lên Hồn Sư."

"Có điều...người là phế võ hồn, cho dù có cố gắng thế nào chung quy vẫn là phế hồn, cho nên không thể gia nhập Võ Hồn Điện được." Nói đến cuối cùng Tố Vân Đào, vẻ mặt có chút tiếc hận.

Đường Tam nghe xong giải thích hoàn toàn hiểu, hần gật đầu, hành lễ: "Cảm ơn thúc thúc, như vậy ta đã thỏa mãn rồi..."

Quay về bên Đường Minh, hần nói: "Tới lượt người."

Đường Minh gật đầu, thần sắc lạnh lùng như băng bước tới 6 khối hắc thạch.

Tố Vân Đào nhìn hai người mặt mũi 7 phần giống nhau, chỉ là một người lạnh lùng, một người linh động, chắc hẳn hai người là anh em ruột, hần đặt hi vọng vào Đường Minh.

Đi đến 6 khối hắc thạch, Tố Vân Đào cầm tay Đường Minh, truyền hồn lực vào hắc thạch.

"Đing! Chủ nhân xin mời lựa chọn trận doanh: Chính Nghĩa – Tà Ác!?"

Tại thời khắc này âm thanh hệ thống trong đầu Đường Minh vang lên.

...

p/s: chương có chút dài dòng, chủ yếu giới thiệu cho ae nào mới đọc đầu la hoặc là đọc rồi mà quên. Cốt truyện có chút giống, nhưng về sau sẽ khác hoàn toàn nhé.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Tạm Biệt Anh Trai

"Đing! Chủ nhân xin mời lựa chọn trận doanh: Chính Nghĩa – Tà Ác!?"

Âm thanh hệ thống trong đầu Đường Minh vang lên.

"Cái này chọn trận doanh có lợi ích gì? Nếu chọn chính nghĩa thì có bị ràng buộc gì không?" Minh Hạo có kinh nghiệm lần trước, liền hỏi hệ thống vấn đề trọng tâm.

"Đing! Khi chủ nhân lựa chọn Chính Nghĩa hay Tà Ác thì chính là xác định võ hồn của chủ nhân."

"Đing! Nếu chủ nhân chọn chính nghĩa sẽ được võ hồn: Siêu Cấp Thiên Sứ 12 Cánh. Có năng lực bay, trị liệu, buff mạnh phụ trợ cho đoàn đội hoặc cá nhân."

"Đing! Nếu chủ nhân chọn Tà Ác sẽ được võ hồn Phệ Dâm Hồn. Có năng lực: chịch gái thu được võ hồn của người đó 100%, hoặc nói là giống như copy (chịch abcxyz gái), rồi paster lại (abcxyz năng lực gái cho bản thân)."

"Đing! Đây là lựa chọn trận doanh để quyết định võ hồn cùng với nhiệm vụ hệ thống sau này. Bởi vì hệ thống nâng cấp lên 3.0 cho nên không hạn chế ràng buộc tự do hành động của chủ nhân. Mặc dù ở thế giới kia được miễn nhiệm nhiệm vụ, nhưng thế giới này khác với thế giới kia..."

Minh Hạo nghe vậy vui mừng như điên, nhất là khi nghe đến "tự do hành động". đây chính là hãn mong muốn, nếu như giống lần trước bị ràng buộc

không được chịch gái thì hấn thà tự sát còn hơn.

...

Tổ Vân Đào thấy Đường Minh không phản ứng gì, có thể là hấn giác tỉnh võ hồn thất bại? Trong lòng thất vòng dào dạt, "Thôi, coi như lần này đến Thánh Hồn Thôn lãng phí rồi..."

Đường Tam thấy em trai mình không phản ứng, hai tay nắm chặt lại, trong mắt hiện lên lo lắng nồng nặc.

Mặc dù Đường Minh luôn luôn tỏ ra lạnh nhạt với hấn, nhưng dù sao cũng là em trai ruột của hấn, người thân của hấn thế giới này.

Tổ Vân Đào đang định mở miệng nói, chợt toàn thân Đường Minh khi này phát ra ánh sáng chói mắt nhu hòa, ánh sáng bao phủ toàn bộ gian phòng. Sau lưng hấn hiện lên một vị thiên sứ vàng óng ánh hai cánh, vị thiên sứ vừa ra, toàn bộ gian phòng lập tức bị bao phủ một màu vàng càn quét chói mắt.

Tổ Vân Đào không khỏi ngậy người nhìn cảnh này, một hồi sau thân thể run rẩy bần bật, nội tâm chấn động dữ dội, mặc dù ánh sáng đem mắt hấn muốn mù, nhưng hai mắt hấn càng mở trừng ra hết cỡ nhìn về thân thể nhỏ nhắn kia, môi run run như muốn nói gì nhưng rốt cuộc không thể nói ra được.

Bởi vì hấn biết loại hiện tượng này chính là tượng trưng cho cái gì, trong truyền thuyết...người phát ngôn của thần! Thiên Sứ!

Những đứa trẻ trong phòng cũng là như vậy, nhưng phản ứng chỉ là có chút kinh ngạc cùng tò mò mà thôi, dù sao bọn hấn kiến thức hạn hẹp, còn chưa biết sự kinh khủng của loại võ hồn này.

Đường Tam thấy cảnh này cũng không khỏi trong lòng mừng như điên, vì đứa em trai mà mừng cho hắn.

Mặc dù Đường Tam không biết Võ Hồn của em trai mình ra sao, nhưng vừa nhìn vẻ mặt Tổ Vân Đào hắn liền đoán ra 8 – 9 phần võ hồn em trai hắn phải là loại võ hồn kinh khủng, mới có thể làm Tổ Vân Đào kích động như vậy.

Hồi lâu sau ánh sáng dần tiêu tán biến mất, Đường Minh không nói gì, chỉ là thần sắc lạnh lùng đứng qua một bên.

Tổ Vân Đào hồi phục lại tinh thần, nhìn về Đường Minh với ánh mắt tham lam, nồng nhiệt, thậm chí là kính bái.

Nếu lúc trước Đường Tam cho hắn kinh ngạc, khiếp sợ. Thì lúc này Đường Minh cho hắn một cái đại kinh hãi, vui mừng!

"Tốt tốt tốt, rất tốt, Thánh Hồn Thôn hôm nay cho ta một cái kinh hãi, rất tốt! Ha ha ha ha"

Tổ Vân Đào liên tục nói chữ tốt, sau đó mặc kệ thân phận chấp sự hồn điện, hắn thoải mái ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, cười đến nổi nước mắt đều ra.

Cười xong một hồi, hắn quay qua nhìn Đường Minh, chỉ cầu vào quả cầu pha lê, nhẹ nhàng nói: "Lại đó chạm tay vào quả cầu pha lê, trắc thí hồn lực xem."

Đường Minh gật đầu, đi đến quả cầu pha lê được đặt trên bàn, tay chạm lên quả cầu.

Quả cầu phát sáng lên ánh sáng chói mắt, mặc dù không bằng khi này Đường Minh phát sáng, nhưng dù vậy đã làm Tổ Vân Đào vui mừng đến không nói nên lời.

Đây chính là bẩm sinh mãn hồn lực! Kết hợp với võ hồn, Đường Minh chân chính là một cái siêu cấp thiên tài!

Bên kia Đường Tam cũng là thay Đường Minh vì hấn trong lòng mà vui vẻ.

Tố Vân Đào phát tay nói: "Giải tán!" Sau đó quay qua nhìn Đường Minh, ngữ khí "ôn nhu" hỏi: "Người tên là gì?"

Đường Minh cả người nổi lên da gà, cái tên này chẳng lẽ bị gay sở thích thông cú? Vừa nghĩ đến thế, cú hoa của hấn co rút lại, hấn sợ hãi, yếu yếu nói: "Ta tên Đường Minh, cấm người đụng ta!"

"Ạch" Tố Vân Đào ngẩn ra, chợt như nghĩ ra gì sắc mặt hấn đỏ lên, ngại ngại cười nói: "Ha ha, ta xin lỗi tiểu bằng hữu, là ta tâm tình có chút quá. Đường Minh đứng không? Đi theo ta."

Đường Minh gật đầu đi theo Tố Vân Đào, còn Đường Tam trở về nhà báo cho cha mình.

...

"Thưa ngài hồn sư đại nhân, không biết năm nay thôn chúng ta có ai trở thành hồn sư không?" Thấy hai người đi ra, Lão Khắc Kiệt vội vàng tiến đến, cung kính nhìn Tố Vân Đào hỏi thăm.

Tố Vân Đào cười nói: "Tốt, phi thường tốt, có hai người là hồn sư, chỉ tiếc một cái là phế hồn, còn một cái là...siêu cấp thiên tài, đủ điều kiện gia nhập chúng ta Võ Hồn Điện!"

Lão Khắc Kiệt nghe vậy vô cùng vui vẻ, liên tục nói: "Là do ơn của đại nhân..."

Một hồi hai người trò chuyện ngẩn ngui. Tổ Vân Đào mới nhìn qua Đường Minh hỏi: "Người có đồng ý gia nhập chúng ta Võ Hồn Điện? Lợi ích vô cùng lớn, trong đó có tiền trợ cấp từ Võ Hồn Điện hàng tháng gửi về, được Võ Hồn Điện trợ giúp về vấn đề tu luyện... Thậm chí với người có khả năng trở thành một đời thánh tử! Còn có khả năng hơn là đời kế tiếp trở thành giáo hoàng!"

Khi nói đến hai chữ giáo hoàng cuối cùng, vẻ mặt Tổ Vân Đào hiện lên kính nể, kiêu ngạo, tự hào.

"Ta đồng ý." Đường Minh nghe xong không chút do dự gật đầu, thần sắc lạnh lùng như thường.

Tổ Vân Đào dù có chút kỳ lạ về Đường Minh không có vì nghe xong mà kích động gì, nếu đổi thành đứa con nít cỡ tuổi như hần chắc hẳn đã khóc mừng như điên từ sớm rồi!

Nhưng hần không truy cứu nhiều chuyện nhỏ nhặt này. Quay qua nhìn Lão Kiệt Khắc, trầm ngâm nói ra: "Thánh Hồn Thân các người rất tốt, hàng tháng Võ Hồn Điện chúng ta sẽ gửi trợ cấp cho thân các người, xem nào...1 vạn kim tệ hồn, cỡ này được chứ!?"

"Vâng, được được, vậy là quá nhiều rồi thưa đại nhân." Lão Kiệt Khắc nào có chút do dự, vội vàng gật đầu nói. Phải biết 1 vạn kim tệ hồn là vô cùng dư dả rồi, hơn nữa hẳn không phải loại người lòng tham không đáy.

Tổ Vân Đào hài lòng gật đầu, quay qua hỏi Đường Minh: "Người muốn khi nào khởi hành đi? Ta lúc đó đến đón."

"Ba ngày sau đi." Đường Minh hơi suy nghĩ một chút, nói ra.

"Tốt, vậy ta đi trước báo tin này cho phía trên, ba ngày sau sẽ đến đón người!" Tổ Vân Đào gật đầu nói, sau đó trò chuyện với Lão Kiệt Khắc một

chút rồi rời khỏi thôn, đi đến thành gần nhất để báo tin quan trọng này cho Võ Hồn Điện phía trên.

...

Đường Minh hành lễ với Lão Khắc Kiệt, nhàn nhạt nói: "Ta có chút mệt, Khắc Kiệt gia gia ta trở về trước."

Lúc này Lão Khắc Kiệt đã bụng cười nở hoa, hắc không chút do dự phất tay, nói: "Rồi rồi, người đi nghỉ đi, ha ha ha...."

Đường Minh gật đầu trở về nhà, để lại Lão Khắc Kiệt cười ngây ngô một mình.

...

"Ta về." Đường Minh nói một tiếng rồi mở cửa đi vào..

"Kẹt..."

Đường Minh bước vào trong, thấy hai người thần sắc nghiêm túc nhìn mình có chút sững sờ, hắc nói ra: "Hai người nhìn ta làm gì?"

Đường Hạo khác với dáng vẻ ngày thường lười biếng, ngồi thẳng lưng, khí thế bá đạo tràn ra, hắc chăm chú nhìn Đường Minh, trầm giọng hỏi: "Người là ai?"

Đường Tam không nói gì, chỉ là thần sắc bình tĩnh nhìn diễn biến, không ai biết hắc nghĩ gì.

Đường Minh nghe hắc hỏi, lập tức nghĩ ra vấn đề trong đó, thần sắc bình tĩnh, lạnh lùng nói ra: "Ta chính là con người."

Đường Hạo không nói gì, hắc đứng lên, đi tới trước người Đường Minh dừng lại, hai mắt nhìn chòng chọc hắc.

Đường Minh không sợ, thần sắc bình tĩnh như thường, không tránh không né gì, ánh mắt đối diện nhìn thẳng Đường Hạo con mắt.

Hai người lẳng lặng nhìn nhau, không ai nói gì, bầu không khí trở nên ngột ngạt, khiến Đường Tam dù là làm người hai đời cũng có chút hít thở không thông.

Trầm mặc hồi lâu sau, Đường Hạo trong mắt hiện lên tí tí sát ý, nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Đường Minh, trầm giọng hỏi: "Người còn võ hồn khác không?"

Đường Minh tay trái đưa ra, nhàn nhạt hình búa trên tay trái hằn hiện lên. "Phốc" một tiếng, một cây búa màu xanh nhỏ cỡ nắm tay xuất hiện trong lòng bàn tay hằn rồi thu hồi vào lại.

Nhìn thấy cái búa này, Đường Hạo thần sắc vô cùng kích động, sát ý trong mắt cũng trong nháy mắt tiêu tán, nhưng trong chốc lát như suy nghĩ điều gì, hắn trầm mặc im lặng như cũ.

"Người quyết định gia nhập Võ Hồn Điện?" Hồi sau hắn thần sắc nghiêm túc nhìn Đường Minh hỏi.

"Đúng, ta đã quyết định." Đường Minh gật đầu, nhàn nhạt nói.

"Nếu như ngày sau chúng ta trở thành kẻ thù, người có xuống tay với anh trai Đường Tam của mình?" Đường Hạo nhìn hắn hỏi một câu, làm ngời xem diễn biến một bên Đường Tam biến sắc, đứng ngời không yên.

"Cha, người nói gì vậy, Đường Minh sẽ không bao giờ xuống tay với con." Đường Tam không giữ bình tĩnh nữa, hắn đứng dậy, đi đến lắc lắc tay Đường Hạo vội vàng nói, sau đó liếc liếc nhìn Đường Minh, ra hiệu cho hắn.

Đường Hạo không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn Đường Minh, chờ đợi câu trả lời của hắn.

Đường Minh mỉm cười, vừa nhìn thấy hắn mỉm cười. Kế bên Đường Tam nhìn xem không khỏi ngẩn ra, đây là 6 năm nay trong cuộc đời hắn lần đầu tiên mới thấy Đường Minh nở nụ cười.

"Sẽ không." Đường Minh lạnh nhạt ngắn gọn nói.

Đường Hạo hít một hơi sâu gạt đầu, chăm chú nhìn hắn, nói ra: "Nhớ lời người nói. Nếu để ta biết người xuống tay với anh trai mình, cho dù người khi đó có trở thành giáo hoàng Võ Hồn Điện đi chăng nữa, ta cũng sẽ tìm đến ổ giết người!"

Nói đến chữ cuối, toàn thân sát khí tràn ra, lập tức đem không gian đông lại, hai người Đường Minh cùng Đường Tam vừa cảm nhận loại sát khí này có loại hít thở không thông.

Thu hồi sát khí của mình, Đường Hạo quay người lại, nói: "Người đi theo ta Đường Minh, còn có Đường Tam." Sau đó bước đi.

Đường Tam cùng Đường Minh nhìn nhau một cái, hai người nhanh chóng đi theo.

...

Ba ngày sau.

Từ sớm Đường Minh đã đứng trước cửa chờ đợi, kế bên là Đường Tam, còn Đường Hạo như mọi ngày nằm trong nhà ngủ say.

Tại thời khắc này một người thanh niên tuần lã đi đến, phía sau là một vị lão già ăn mặc áo choàng vàng, trên ngực đeo huy hiệu tượng trưng Võ

Hồn Điện, quý phái khí tức từ trên người hắt tràn ra, khi này hắt nhìn về Đường Minh ánh mắt tò mò, đánh giá hắt.

Người thanh niên tuổi trẻ không ai khác chính là Tố Vân Đào, hắt đi đến trước người Đường Minh, mỉm cười hỏi: "Đã chuẩn bị xong chưa?"

"Đã xong." Đường Minh lạnh nhạt gật đầu, sau đó quay sang Đường Tam, hắt nở nụ cười, nói ra: "Cám ơn anh trai, người bao năm qua luôn tốt với ta. Chúng ta sẽ sớm có ngày gặp lại..."

Đường Tam không hiểu câu cuối lắm, nhưng khi nghe Đường Minh kêu hắt bằng "anh trai" vô cùng vui vẻ gật đầu, quan tâm nói: "Người một mình cẩn thận, nhớ chăm sóc tốt bản thân."

Đường Minh gật đầu, phất tay chào tạm biệt, cuối cùng nói: "Gởi lời đến cha, giữ gìn sức khỏe, đừng uống rượu nhiều quá, kéo chết sớm."

"phốc, ha ha ha ha" Đường Tam lần này nhin không được cười lên, gật đầu nói: "Ta sẽ chuyển."

"Đi thôi." Tố Vân Đào thấy thời gian không sai biệt lắm, hắt thúc giục nói.

Đường Minh gật đầu, sau đó cả ba người cùng rời đi....

Đường Tam nhìn xem bóng lưng ngày càng xa Đường Minh, cảm giác có chút cô đơn, hai mắt có chút ươn ướt nhưng không rơi lệ, cho đến khi nhìn bóng lưng Đường Minh biến mất hắt mới đi vào nhà, bắt đầu hành trình tu luyện như thường ngày của mình...

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Hình Như Có Gì Đó Sai?

Mười ngày sau, dưới sự hộ tống của người Võ Hồn Điện, Đường Minh thuận lợi đi đến Võ Hồn Thành, nơi này cũng chính là Võ Hồn Điện tổng bộ.

Võ Hồn Thành là một thành nằm giữa Thiên Đấu Đế Quốc và Tinh La Đế Quốc.

Võ Hồn Thành là một thánh địa mà bất cứ người nào trên đấu la đại lục cũng khát khao đặt chân đến.

Thế thành dựa núi, điện đường được xây dựng rất tráng lệ.

Xung quanh thành được bao bọc bốn bề là tường cao.

Bước vào thành Đường Minh có chút ngỡ ngàng vì lối kiến trúc tại nơi này.

Nơi này kiến trúc vừa phương đông cổ xưa, lại có chút phương tây xa hoa tráng lệ, khiến người lau mắt mà nhìn.

Dù Đường Minh bị rest sức mạnh, nhưng tinh thần lực vẫn còn đó, có thể cảm nhận được người đi đường xung quanh hồn lực dạo động trên cấp 20 Đại Hồn Sư.

"Người thấy nơi núi đằng xa kia không?" Đi bên cạnh lão già ăn mặc hoàng bào chỉ tay vào phía núi xa xa kia nói.

Lão già này chính là một trong những khanh khách của Võ Hồn Điện, sau khi nhận được tin báo từ Tổ Vân Đào tên kia, phía trên Giáo Hoàng tự mình ra chỉ lệnh, phái một tên Hồn Đấu La đi theo để hộ tống Đường Minh.

Còn về Tổ Vân Đào đã sớm trở về chi nhánh hồn điện nhận nhiệm vụ khác, nên hiện tại chỉ còn Đường Minh cùng lão già làm bạn đồng hành trên đường.

"Thấy." Đường Minh lạnh nhạt nói.

Phía xa kia là một ngọn núi cao chót vót, ngọn núi như sáu cánh chim giơ ra ngoài.

Phía trên núi hiện ra mờ ảo cung điện cao lớn uy nga, màu vàng từ bọn chúng chiếu sáng ra ngoài, lại mang cảm giác thần linh không thể xúc phạm. Cho dù đứng từ xa nhìn Đường Minh vẫn có thể cảm nhận được loại khí tức này.

Lão già kế bên mở miệng nói: "Núi đó tên là lục dực... Nằm trên lưng chừng núi lục dực chính là ba điện trung tâm của Giáo Hoàng Điện, Trưởng Lão Điện, Đấu La Điện."

Đường Minh gật đầu tỏ vẻ đã hiểu không nói gì.

"Chúng ta sắp tới rồi, đi thôi." Lão già thấy Đường Minh giống như không có hứng thú với chuyện này, hẳn cũng không nói gì nhiều.

...

Hai người đã đi đến bên ngoài Giáo Hoàng Điện, phía trước cánh cửa cao lớn màu vàng chính là đầy kỵ sĩ áo bạc đứng canh gác, thấy hai người đến bọn hắn giơ thương chặn lại, một người dẫn đầu đi đến nói: "Nơi đây là cấm địa, các người không được phép bước vào!"

Vị lão già kia như đã đoán được, thần sắc bình tĩnh, từ trong ngực lấy ra lệnh bài màu vàng.

"Trường lão giá lâm!"

Đám kỵ sĩ vừa thấy lệnh bài của lão già lập tức cả người rung lên, cùng nhau quỳ xuống cung kính nói.

"Ta có lệnh của giáo hoàng, dẫn hắc vào, các người có ý kiến?" Lão già chỉ vào Đường Minh bên cạnh, chậm rãi hỏi.

"Chúng ta không có ý kiến trường lão." Đám kỵ sĩ run lên, nào dám phản kháng, lập tức một hồi cung kính đứng lên, nhường đường cho hai người.

Lão già có chút nho nhỏ đặc ý, sau đó dẫn Đường Minh đi vào trong.

"Khi gặp giáo hoàng, người phải cung kính quỳ xuống, sau đó..." Lão già vừa đi, vừa nhỏ giọng bên tai Đường Minh dặn dò, cần tránh cái gì, cần làm cái gì.

Đường Minh chỉ là lạnh nhạt gật đầu tỏ ra hiểu.

"Kẹt...t"

Cửa mở, hai người bước vào.

Đường Minh đi vào, hắc tò mò nhìn xung quanh.

Khi này đại sảnh vô cùng rộng rãi, chu vi có hơn 1000m khoảng chừng.

Hai bên lúc này đã đứng đầy người, thần sắc bọn hắc nghiêm trang cung kính hướng vị ngai trên cao.

Người ngồi trên cao chính là một vị lão già tóc bạc phơ, thần sắc mệt mỏi, trên thân mặc một bộ trường bào màu đen nạm hoa văn bằng vàng và

đá quý, đầu đội vương miện bằng vàng, tay cầm một cây quyền trượng gần 2 thước, khảm trên thân quyền trượng là vô số bảo thạch. Dù hắc hiện tại có vẻ đã già nhưng hai mắt lấp lánh có thần, làn da hồng hào, hơi thở đều đặn nhịp nhàng.

Kế bên hắc đứng hai người, bên phải là một mỹ phụ tóc vàng, mắt tròn đỏ, sóng mũi cao, khuôn mặt lạnh lùng không hiện ra một chút nào cảm xúc, làn da trắng như tuyết, cả người tỏa ra khí tức cao quý thần thánh không thể xúc phạm, đây chính là một cái tuyệt thế mỹ phụ xinh đẹp nhất thế gian.

Bên trái chính là một thiếu nữ ước chừng nàng từ 23 đến 25 tuổi. Nàng có bảy phần giống với vị mỹ phụ kia, đầu tóc vàng, mũi cao, da trắng, môi hồng nhuận.

Trên mặt thần sắc của nàng luôn lạnh lùng như vạn năm hàn băng, tựa như nàng chính là mãi mãi bộ dáng như vậy.

Tất cả người tại đây đều mặc một bộ quần áo thống nhất.

Nghe tiếng cửa mở, đám người cùng lúc quay đầu lại nhìn.

Đường Minh tò mò nhìn xung quanh, nhìn thấy ngòi ghế trên cao lão già ăn mặc hoàng bào, ánh mắt sáng lạng có thần cùng hai người mỹ phụ cùng thiếu nữ. Hắc không khỏi ngẩn người.

"Cái này có chút không giống kịch bản a? Ngồi trên kia phải là Bỉ Bỉ Đông mới đúng, tại sao lại là một lão già?" Đường Minh âm thầm suy đoán.

"Khắc." Lão già thấy Đường Minh đứng im không nhúc nhích không khỏi ho khan một cái, ra hiệu hắc.

Đường Minh lấy lại tinh thần, tự chủ khom người quỳ xuống.

Lão già lúc này mới quỳ xuống, cung kính nói: "Thưa giáo hoàng, ta Hân Thiên Thế cấp bậc Hồn Đẩu La nhận lệnh hộ tống vị năm giữ võ hồn thiên sứ đến đây."

Vừa nghe "võ hồn thiên sứ" tất cả mọi người tại đại sảnh biến sắc, có người âm trầm, có người vui mừng, có người nghi hoặc.

Nhất là thiếu nữ cùng một đứng trên cao kia, trong lòng cảm xúc phức tạp trong nháy mắt hiện lên.

Còn có đứng trong đám người, một vị râu tóc bạc phơ để dài cũng không khỏi hiện lên vui mừng, lại có chút nghi hoặc khó hiểu.

Lão già ngồi trên cao ho khan khặc khặc một cái, nhìn Hân Thiên Thế trầm ổn nói: "Người làm rất tốt, lui qua một bên đi."

"Vâng thưa giáo hoàng!" Hân Thiên Thế nhanh chóng lui qua một bên.

"Giáo Hoàng? Chuyện gì đang xảy ra..." Đường Minh vừa nghe Hân Thiên Thế kêu vị lão già đang ngồi trên kia là giáo hoàng. Hai mắt hắn co rút lại nhưng rất nhanh trở lại bình thường, trong lòng chợt sinh ra cổ cảm giác không lành, mà cảm giác này nguồn gốc không phải lão già ngồi trên kia, mà bắt nguồn từ chính hắn.

Lúc này giáo hoàng nhìn qua Đường Minh, ánh mắt giống như muốn nhìn xuyên hắn.

Đáng tiếc Đường Minh thần sắc thủy chung luôn bình tĩnh lạnh nhạt, khiến cho hắn không thấy được bất kì cảm xúc nào hiện trên mặt hắn.

Theo tư liệu điều tra được, Đường Minh chỉ là một đứa trẻ nhà nghèo, từ nhỏ sống ở Thánh Hồn Thôn, cha làm thợ rèn tên Đường Hạo, có một người anh trai tên là Đường Tam. Hiện tại đứa trẻ này không những sở hữu thiên sứ võ hồn, mà khi đối mặt với nhiều người tại đây không lúng túng

hay sợ hãi như đám trẻ con kia. Có thể nói phần này tâm tính vô cùng hiểm có.

Trong lòng hăn càng là đối với Đường Minh coi trọng hơn, có điều đều nhà họ Đường... Hơn nữa trong đó có một người tên là Đường Hạo, chẳng lẽ trùng hợp?

Cái này khiến hăn có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh bỏ qua một bên, dù sao nhà họ Đường kia con cháu sẽ không bao giờ xuất hiện võ hồn loại thiên sứ như vậy, có lẽ là trùng hợp, chắc chắn là vậy!

Để chứng thực suy đoán của mình, hăn ho khan một cái, nhìn Đường Minh nói ra: "Tiểu hài tử, võ hồn của người chỉ có một cái thiên sứ?" Giọng nói ôn hòa hiền lành, không có uy nghiêm như lúc trước, tựa như ông lão hiền lành nhà kế bên.

"Đúng, ta võ hồn chỉ có một." Đường Minh không nịnh nọt không sợ hãi, bình tĩnh trả lời.

"Tên nhóc này quá không cung kính, dám nói chuyện với giáo hoàng đại nhân như vậy à!?" Một người trong đó thần sắc âm trầm bước ra nói.

"Khắc khắc." Giáo hoàng ngồi trên cao ho khan một cái, sắc mặt không vì Đường Minh mà thay đổi, hăn chậm chạp nói ra: "Không sao, chỉ là đứa trẻ không hiểu chuyện. Người đâu, đem dụng cụ trắc thí võ hồn cùng hồn lực ra đây, ta muốn tận mắt nhìn thấy võ hồn của đứa trẻ này."

Vừa nghe muốn trắc thí võ hồn, đám người tại đây tâm thần chấn động, vội vàng phái người đem dụng cụ tới, đây là sự kiện trọng đại, không thể xem thường a, nếu như đứa trẻ Đường Minh kia thật sự là võ hồn thiên sứ thì....

"Vâng giáo hoàng đại nhân!" Một người trong đó rời đi, đem dụng cụ trắc thí võ hồn cùng hồn lực tới đây.

5 phút sau, người kia đem dụng cụ bày giữa đại sảnh.

Đường Minh ánh mắt tò mò nhìn về dụng cụ trắc thí võ hồn để giữa đại sảnh. Vẫn là hắc thạch cùng quả cầu pha lê như cũ, chỉ có điều lần này không phải là 6 cục hắc thạch, mà là 12 cục hắc thạch!

"Thiên Nhận Tuyết, người đến kiểm tra hắc." Giáo hoàng ngồi trên cao ra lệnh.

"Vâng giáo hoàng!" Âm thanh trong trẻo có chút lạnh lùng đáp lại. Đường Minh ngẩn đầu nhìn lên. Âm thanh này không ai khác chính là vị thiếu nữ đứng kế bên giáo hoàng thần sắc luôn lạnh lùng kia.

"Đây không phải là số khổ thể thảm Thiên Nhận Tuyết ư? Cuối cùng dù hóa thành thiên sứ thần, nhưng chung quy vẫn là nhân vật phản diện, bị Đường Tam vàng sáng nhân vật chính đánh bại, võ hồn nát, trở thành phế vật..."

"Tới lúc đó Đường Tam tại một kích kia, bị mẹ nàng, cũng chính là Bỉ Bỉ Đông đỡ lấy, khi đó Bỉ Bỉ Đông cuối cùng sắp chết, nàng kể ra bí mật nàng là mẹ ruột của Thiên Nhận Tuyết sau đó liền tắt thở chết. "

"Haiz, đúng là một số khổ hài tử, ta đến đây rồi, để ta thiện lương, trong sáng, thuần khiết Minh Hạo này đến cứu rồi số phận thể thảm của người đi..."

Đường Minh nhìn thiếu nữ âm thầm suy nghĩ.

Thiếu nữ như tiên nữ giáng trần, nàng bước xuống từng bậc thềm, đôi chân trắng bóc mềm mại từng bước một đi tới chỗ Đường Minh.

Nàng đi tới bên cạnh Đường Minh, đặt tay Đường Minh vào hắc thạch, truyền hồn lực vào trong.

Đường Minh cảm nhận được tay Thiên Nhân Tuyết đặt lên tay mình, đó là một loại vô hạn mềm mại, ấm áp, lại có chút hơi lạnh lẽo, đứng bên cạnh nàng, Đường Minh có thể ngửi thấy mùi hương thơm xức nức lại có chút ngây ngô từ cơ thể nàng bay ra.

Tại lúc này, cả người Đường Minh phát ra ánh sáng nhu hòa, sau lưng hẳn hiện ra vị thiên sứ thần thánh, trong chốc lát ánh sáng càng chói mắt, bao phủ toàn bộ gian phòng. Nhưng khác với lần trước, nếu để ý kỹ thì thiên sứ sau lưng hẳn khi này không phải là hai cánh như lần trước, mà chính là đến 12 cánh!

"Ta là nhìn nhầm...? Tại sao ta đếm đi đếm lại thiên sứ này có đến 10 cánh! Không, phải là 12 cánh mới đúng!"

"Trời ạ, thật sự là mười hai cánh, đây chính là người đại diện cho thần phát ngôn, không, hẳn chính là thần!"

"Có chuyện lớn rồi, lần này Võ Hồn Điện chúng ta xuất hiện một vị thánh tử khác! Đứa trẻ này có khả năng lớn kế nhiệm vị trí giáo hoàng đời kế tiếp..."

Đám người trong đại sảnh vừa nhìn hồn hoàn của Đường Minh lập tức biến sắc, cho dù là luôn lạnh lùng mỹ phụ, ngồi trên cao giáo hoàng, hay thiếu nữ đứng kế bên sắc mặt cũng đều thay đổi, nhỏ giọng thì thầm.

"Tốt." Giáo hoàng sắc mặt đột nhiên ngày càng hồng hào, hẳn nói một chữ tốt thật to khiến mọi người trong đại sảnh giật mình, sau đó nói tiếp: "Tiếp theo kiểm tra hồn lực, cậu bé, người qua thủy tinh cầu kia chạm tay vào đi."

Đường Minh gật đầu, tiếp đó đi tới quả cầu pha lê đặt tay lên. Tay hẳn vừa chạm vào, quả cầu phát ra ánh sáng mãnh liệt, chứng tỏ đây là bẩm sinh hồn lực viên mãn.

"Tốt rồi." Giáo Hoàng nói một tiếng, hần đứng lên, từng bước chậm chạp nhưng vững vàng đi đến trước người Đường Minh, hai mắt sáng lấp lánh nhìn hần, hơi trầm ngâm một tí, chậm rãi hỏi hần: "Người có đồng ý trở thành đệ tử của Bỉ Bỉ Đông không? Bỉ Bỉ Đông chính là tuyệt thế thiên tài tại Võ Hồn Điện, hiện tại nàng chỉ mới 44 tuổi đã có hồn lực cấp 90 Hồn Đấu La, chỉ cần một bước nữa tiến liền vào Phong Hào Đấu La. Thân phận của nàng chính là thánh nữ trưởng lão điện, có khả năng trở thành một đời kế tiếp giáo hoàng!"

Kinh ngạc! Đường Minh kinh ngạc đến không thể tin vào tai mình, đám người xung quanh cũng là một trận kinh ngạc đến há hốc mồm. Trong lòng bọn hần rung động mãnh liệt, vẻ mặt bọn hần cũng như Đường Minh, một bộ không thể tin tưởng...

Mỹ phụ đứng trên bục cao cả thân thể run rẩy, trong mắt lóe qua nhàn nhạt sát ý nhưng nàng rất chóng ẩn giấu tốt đi.

Trong chốc lát toàn bộ âm thanh thì thầm đều im lặng, ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung nhìn vào Đường Minh, chờ đợi hần quyết định.

"Ta chấp nhận." Đường Minh không chút do dự gật đầu, trong mắt lóe qua quang mang rồi biến mất.

"Bỉ Bỉ Đông, đến đây." Giáo hoàng gật đầu, sau đó chợt hần quay người lại, hướng mỹ phụ kia kêu lên.

"Vâng giáo hoàng." Bỉ Bỉ Đông trên mặt hiện lên cung kính, nàng chậm rãi đi đến, đứng kế bên giáo hoàng.

"Đây là sư phụ người, từ nay về sau việc dạy dỗ đều do nàng phụ trách, nếu có thắc mắc gì cứ tìm đến nàng." Giáo hoàng bộ mặt hòa ái như người ông đối với người cháu nhìn Đường Minh nói.

Đường Minh gật đầu, nói một tiếng cảm ơn rồi quay qua nhìn Bỉ Bỉ Đông.

Bỉ Bỉ Đông nhìn gần càng xinh đẹp hơn trước, một thân áo choàng đến lưng, khuôn mặt tuyệt mỹ không tì vết, đôi ngực lớn đồ sộ của nàng bày ra phía trước khiến Đường Minh không khỏi liếc xéo vài lần, trong lòng có chút ngứa ngáy, có loại muốn chinh phục đôi ngực lớn này cho bằng được.

Đôi mắt màu đỏ ruby đẹp dễ lạnh lòng, mùi thơm quyến rũ thành thực từ người nàng truyền ra.

Khác với vẻ lạnh lòng của Thiên Nhận Tuyết, đứng kế bên Bỉ Bỉ Đông Đường Minh cảm nhận được một loại âm u, sát khí, lạnh lẽo, bi thương chưa từng có từ trên người nàng.

"Đing! Chủ nhân xin hãy chịch Bỉ Bỉ Đông và hiếp dâm nàng trước mặt mọi người để nàng tăng lên vui vẻ lên (nhiệm vụ không bắt buộc) – thuộc loại chính nghĩa trận doanh ngẫu nhiên phát động.

*Chú thích: hãy hiểu theo nghĩa trắng, đừng nghĩ theo nghĩa đen.

Phần Thưởng: Võ Hồn Thứ Ba (Ngẫu Nhiên?), có 35% tỷ lệ có được siêu cấp hồn hoàn.

"

Đường Minh đang ngắm nhìn thưởng thức cơ thể Bỉ Bỉ Đông, thì vào lúc này âm thanh hệ thống trong đầu không dấu hiệu báo trước vang lên...

"Cái gì, chịch, còn có hiếp dâm, lại theo nghĩa trắng, là cái quỷ gì!? Ta mới 6 tuổi, jj chưa mọc dài ra a, sao chịch đây" Đường Minh trong lòng gào thét, hỏi thăm ba đời tổ tiên cái hệ thống, nhưng nhìn lại phần thưởng thật sự là hấp dẫn người, võ hồn thứ ba... Đây chính là trên đầu la đại lục

chưa từng ai có, cho dù là con của số mệnh Đường Tam cũng chỉ có hai cái võ hồn mà thôi.

Mà một cái võ hồn có thể thu được 9 cái hồn hoàn khác nhau, ba cái võ hồn chính là 27 cái hồn hoàn!

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Nội Tại Thiên Sứ 12 Cánh

"Đing! Thiện ý nhắc nhở: chủ nhân có tinh thần lực, có thể đem tất cả mọi người ở đây đánh ngất, chờ lại Bỉ Bỉ Đông, đem tinh thần lực dụ hoặc, cho nàng hiếp dâm mình."

"Đing! Chủ nhân rơi vào vai con cừu bé nhỏ bị con sói cái ăn thịt, sau đó từ con cừu trọng sinh biến thành người anh hùng chính nghĩa, tiêu diệt gian ác trên thế gian!"

"Đing! Thiện ý nhắc nhở: chủ nhân nên giả bộ trở thành một con cừu bị hãm hiếp, bất đắc dĩ vô lực phản kháng, Bỉ Bỉ Đông sẽ trong trạng thái nửa tỉnh nửa mơ, sau khi bị hiếp chủ nhân nên nhận nàng làm mẹ, tránh nàng nổi điên giết chủ nhân..."

Minh Hạo: "..."

"Cái đệt đậu má, đây chính là loại đẩy ngược trong truyền thuyết a, nhưng sao lại tà ác đến như vậy, không thấy một chút nào gọi là chính nghĩa?" Minh Hạo chửi bậy một tiếng, lại có chút khó hiểu hỏi: "Hệ Thống, vậy tại sao phải nhận nàng làm mẹ?"

"Đing! Thiên cơ khó dò, chủ nhân cứ trong vai con cừu bị hiếp là được, sau khi chủ nhân bị hiếp liền sẽ có một bất ngờ...."

Giọng nói của hệ thống không còn lạnh như băng như trước, thay vào đó là mùi vị vô cùng âm mưu cùng dâm tiện.

...

"A? Sao buồn ngủ vậy nhỉ..."

"Ừm, ta cũng tự nhiên cảm thấy buồn ngủ quá..."

"Rằm..."

Đám người trong giáo hoàng điện chợt cảm giác buồn ngủ ập tới, mí mắt nặng nề, sau đó Hồn Thánh, quản chi Hồn Đấu La, hoặc Phong Hào Đấu La, kể cả Giáo Hoàng đều nằm xuống đất ngủ khò khè, chừa lại hai người Bỉ Bỉ Đông cùng Đường Minh còn tỉnh táo.

Bỉ Bỉ Đông ngẩn người nhìn xung quanh, ánh mắt hiện ra nghi hoặc, chuyện gì vậy, tại sao tự nhiên mọi người lại nằm ngủ? Chẳng lẽ kẻ địch tấn công?

Tại thời khắc này, chợt có một loại nào đó vô hình ập vào đầu nàng, đem nàng tinh thần lung la lung lay như bị say rượu, tiếp đó hai tay không tự chủ cởi hết quần áo của mình ra.

Bỉ Bỉ Đông lộ ra một cái thân thể lò lỏ hoàn mỹ, đôi cựa nhũ nóng bỏng trắng tuyết, eo thon nhỏ, cái mông nhô cao chu ra phía sau.

Dù nàng đã hơn ba mươi tuổi, nhưng nhìn vẫn như hai mươi trẻ, chỉ là thân thể đầy đặn hơn, khí chất thuần thực quyến rũ động lòng người hơn. Một đường cong S hoàn mỹ tuyệt vời bày ra trước mắt Đường Minh.

Tiếp đó, chỉ thấy hai mắt nàng mông lung một hồi, sau đó chuyển hóa thành tham lam nhìn Đường Minh, ánh mắt này tựa như con sói nhìn con cừu nhỏ, từng bước đi đến người hấn.

"Người, người muốn làm gì ta." Đường Minh sắc mặt trắng bệch, ánh mắt "sợ hãi" run rẩy nói, từng bước lùi ra sau.

"Ha ha ha, ta muốn ăn người" Bỉ Bỉ Động phát ra tiếng cười ghê rợn khiến người nghe mà nổi da gà.

"Người đừng tới đây, không là..." Đường Minh yếu yếu nói, cuối cùng đi đến góc tường không thể lại lui được nữa, hắn nhìn Bỉ Bỉ Đông lớn tiếng cảnh cáo, một tay che ngực, một tay che đũng quần của mình, tựa như một mỹ nữ sắp bị yêu râu xanh hãm hiếp đồng dạng.

Chưa đợi Đường Minh nói tiếp, Bỉ Bỉ Đông như con hổ đói nhào vào Đường Minh, đôi môi đỏ của nàng bịt miệng hắn lại, hai tay mạnh bạo xé toàn bộ quần áo của hắn.

"Um um..." Đường Minh phản kháng la lên, đáng tiếc miệng của hắn bị Bỉ Bỉ Đông cường hiếp chặn lại, nước mắt chảy dài xuống má, chỉ là không biết nước mắt này của hắn là nước mắt cá sấu hay rơi lệ vì kích động đây?

Tiểu jj cùng lúc đó dựng đứng lên, mặc dù jj này chỉ dài bằng ngón tay út người lớn, nhưng dù vậy thì đủ rồi.

Tại thời khắc này, Bỉ Bỉ Đông đem Đường Minh để xuống đất, sau đó nàng canh ngay "tiểu cậu bé" ngồi lên

"Phóc...."

Nho nhỏ tiếng động, như vật thể nào đó rơi xuống giếng sâu...

...

Trong phòng.

Hai người nằm trên giường, một hài tử, một mỹ phụ.

Mỹ phụ tóc vàng, da thịt trắng như tuyết, đường cong hoàn mỹ, khi này nàng cùng tiểu hài tử cả hai đều hoàn toàn trần truồng.

"Nhức đầu quá, giấc mơ đúng là quái dị..." Bì Bì Đông mở mắt ra, đôi mắt ruby đỏ xinh đẹp mở ra nhìn xung quanh, khi thấy nàng đang ở trong phòng mình thì thở phào một cái.

Giấc mơ quá cũng quá quái dị, trong mơ nàng biến thành "dâm phụ" đi hiếp dâm một đứa bé chỉ mới 6 tuổi, tại đại sảnh giáo hoàng, trước mặt mọi người khi ngủ...

Cũng may tất cả chỉ là mơ, nếu không chắc hẳn nàng sẽ đâm đầu vào tường mà tự sát.

"Um?" Bì Bì Đông bỗng nhiên cảm giác nơi ngực như bị cái gì đó nằm truyền đến trong lòng cảm giác kỳ dị, nàng liếc mắt nhìn lại.

Đó là một tiểu hài tử thân thể trần truồng, nằm xoay đầu hướng ngực, miệng nhỏ còn đang ngậm đầu vú của nàng...

"A!!!!!!" Bì Bì Đông sắc mặt kịch biến, hét thảm một tiếng, nhanh chóng ngồi dậy mặc quần áo vào.

Đường Minh nghe tiếng thét của nàng giật mình tỉnh dậy, hăn mơ màng mở mắt ra.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, thu được một cái võ hồn, chủ nhân vận khí gia thân, thu được cái đầu tiên siêu cấp hồn hoàn trăm vạn năm!"

Hệ thống âm thanh vang lên, theo đó Đường Minh tinh thần càng tỉnh hơn, hăn cũng nhanh chóng mặc quần áo lại, không lo trong đầu âm thanh hệ thống, vì hăn biết tính cách của Bì Bì Đông. Nàng chính là người điên a, phải biết từ khi nàng bị giáo hoàng hiếp dâm, khi đó nàng chỉ mới có 16 tuổi, sau khi bị hiếp tính cách đã đại biến, trở nên hận thù đến điên cuồng, ai biết nàng nổi điên lên giết mình?

Đường Minh sau khi mặc quần áo vội vàng khuôn mặt đáng thương, ôm chăm lấy lưng của Bỉ Bỉ Đông, nói: "Mẹ là con đây, con trai ruột của người...."

Bỉ Bỉ Đông xoay người, khuôn mặt tuyệt mỹ một mảnh xanh xao âm trầm, nước mắt từng giọt rơi xuống, sỉ nhục, vô cùng sỉ nhục, dù tên kia hồn hoàn thiên sứ 12 cánh thì thế nào, ta chắc chắn phải giết hẳn để rửa lại trong sạch!!!!

Trong mắt hiện lên vô tận sát ý dâng trào. Nàng ánh mắt muốn ăn thịt người Đường Minh, giơ tay ra, ý định một chưởng đánh chết cái tên tiểu tử này ngay tức khắc, nhưng vào lúc này nàng vừa nghe chữ "mẹ" từ Đường Minh kêu lên, lập tức cả người nàng tựa như bị sét đánh, đứng im không nhúc nhích.

Ánh mắt theo bản năng nhìn lại thân ảnh nhỏ nhắn đang ôm mình kia.

Da thịt trắng như ngọc, khuôn mặt nhỏ bé soái trai, một đầu tóc vàng ngắn...

"Khuôn mặt kia, không phải là tiểu tử Đường Minh hồi hôm qua à? Nhưng ta nhớ rõ tóc hẳn ngày hôm qua là màu đen, tại sao hôm nay tóc hẳn từ màu đen chuyển thành màu vàng? Hơn nữa tại sao ta cảm giác được ta cùng hẳn huyết mạch liên kết với nhau. Ta nhớ rõ ta chỉ sinh một đứa con gái là Nhận Thiên Tuyết thôi mà? Chẳng lẽ ta bỏ quên đứa con khác ở ngoài?."

Bỉ Bỉ Đông trong chốc lát rơi vào mê mang, khó hiểu, nghi hoặc. Nàng không nói tiếng nào, ánh mắt cứ nhìn đắm đắm Đường Minh không chớp mắt.

Đường Minh hiện tại cũng có chút khó hiểu, tại ngày hôm qua sau khi bị Bỉ Bỉ Đông hiếp dâm xong, hẳn lập tức dùng tinh thần lực đọc ký ức nàng, tìm đến căn phòng, một mình lôi kéo nàng vào phòng, bởi vì thân thể còn

nhỏ, cho nên kéo nàng về vô cùng mệt, có thể nói là hết sức, sau đó hần liền lăn quay ra ngủ.

Trong lúc Đường Minh tìm đọc ký ức Bỉ Bỉ Đông thì Đường Minh biết được lão già giáo hoàng kia là ai.

Bởi vì Đường Minh xuất hiện, làm cốt truyện khởi đầu có chút sai lệch.

Cốt truyện trong nguyên tác: Đường Hạo một tay ôm Đường Tam đánh nhau với giáo hoàng, cuối cùng hai bên rơi vào trạng thương...Giáo hoàng mang bản thân trạng thương trở về Võ Hồn Điện, Bỉ Bỉ Đông nhân cơ hội này đánh giết giáo hoàng, trả thù cho hành động súc sinh của hần năm xưa, đem đồ toàn bộ tội lên đầu Đường Hạo. Sau đó nàng lên chức giáo hoàng...

Hiện tại: Đường Hạo một tay ôm Đường Minh, một tay ôm Đường Tam, cho nên không thể đánh nhau với giáo hoàng -> chạy trốn – hai bên không đánh nhau -> Giáo Hoàng không rơi vào trạng thương như nguyên tác, sau tự sát của Lam Ngân, hần chỉ là bị thương nhẹ mà thôi, không ảnh hưởng đến gân cốt.

Sau khi hiểu ra thì Đường Minh có chút bó tay rồi, bởi vì hần mà dẫn cốt truyện sai lệch, khiến cho giáo hoàng đời trước chưa chết, mà Bỉ Bỉ Đông cũng vì đó chưa có cơ hội xuống tay lên chức giáo hoàng được.

Còn về đám người nằm ngủ tại đại sảnh Đường Minh liền mặc kệ bọn hần...

"Hệ thống, chuyện này là sao?" Đường Minh thấy Bỉ Bỉ Đông nhìn mình, ánh mắt mê mang, hần cảm giác chuyện này có chút vượt qua logic của hần a, chẳng lẽ kêu một tiếng mẹ nàng liền thật sự nhận mình làm "con ruột?" Phải biết hần xuất sinh từ bụng Lam Ngân chứ không phải từ bụng nàng nha.

"Đình! Chủ nhân hồn hoàn thiên sứ 12 cánh có nội tại đặc biệt." Hệ thống trở về bảng lãnh cơ giới như trước trả lời.

"Nội tại?" Đường Minh khó hiểu hỏi.

Tại lúc này, trước mặt Đường Minh hiện lên bảng thông tin 4D:

"Tên: Thiên Sứ 12 Cánh

Loại: Võ hồn (đấu la đại lục)

Cấp: SSSS (max)

Nội tại: Liên kết huyết mạch (Nội tại đặc biệt dành cho thiên sứ 12 cánh)

Giới thiệu nội tại: chịch một người con gái bất kỳ sẽ trở thành con ruột của người đó, có 100% thừa hưởng võ hồn. Đây chính là thiên sứ năng lực đặc thù một trong, Lai Giống Ruột, (duy nhất chỉ có thể tại một người, người khác không được.)

Skill: cần hồn hoàn tương ứng (?).

(Chiều - tối tiếp)

....

Bài nhạc: Anh Hùng Khó Làm (lời việt).

<https://youtu.be/RdkNUbLTE30>

[Chú thích]

*Võ hồn: thiên phú của người vừa sinh ra (ví dụ là hỏa)

*Hồn hoàn: săn giết hồn thú, cái này giống như skilll thôi, nhưng khác là đi săn giết để "hấp thu" có được.

*Ví dụ: Võ Hồn: Lam Ngân Thảo - Hồn Hoàn: liên quan đến thực vật hoặc hỗ trợ cho nó.

*Mỗi cái Hồn Hoàn = 1 skill, còn ra chiêu mạnh hay yếu tùy theo số năm cao thấp của hồn hoàn đó như đã phân ở chương trước.

*Nếu cơ thể trình độ cùng tinh thần lực chịu không nổi hồn hoàn số năm cao hơn, mà cố hấp thu, sẽ bị bạo thể chết, tỷ lệ thành công rất thấp. Nhưng hồn hoàn của hệ thống chứ không phải săn giết để thấp thu cho nên miễn dịch loại này.....

.....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Bốn Võ Hồn

"Còn có thể vậy?" Đường Minh có chút kinh ngạc, hẳn đúng là quên việc này, nhanh chóng nói: "Mau hiện lên thông tin số liệu võ hồn còn lại, cùng hồn hoàn mới có được đi hệ thống."

Màn hình 4D thay đổi, Đường Minh nhìn lên màn hình.

"Tên: Hạo Thiên Chùy (võ hồn thứ 2)

-Truyền: Đường Hạo.

Loại: võ hồn – khí hồn - búa

Nội tại: kết hợp lĩnh vực cùng combo(?), dame sẽ tăng lên, chồng chất lên nhau vô cùng khủng bố.

Cấp: SS

Giới thiệu: Hồn khí mạnh nhất đấu la đại lục, có sức công phá kinh khủng."

...

"Tên: Tử Vong Chu Hoàng (võ hồn thứ 3)

-Truyền: Bỉ Bỉ Đông

Loại: võ hồn – thú hồn – nhện

Nội tại: trong phạm vi lĩnh vực khi phóng ra, kích độc được +100%, bên trong phạm vi kích độc bao phủ, địch nhân không thể thi triển ẩn thân, thuận di. Địch nhân trong phạm vi dính phải độc toàn bộ hạ thấp thuộc tính.

Cấp: SS

Giới Thiệu: Tử Vong Chu Hoàng thiên phú kinh diễm, nguy hiểm nhất chính là kích độc nó. Một khi trúng độc, thân thể sẽ không ngừng suy yếu cho đến tử vong. "

"Tên: Doraemon (Võ hồn thứ 4)

Loại: võ hồn – đặc biệt – ngẫu nhiên năng lực

Nội tại: Kêu doraemon ra trợ giúp (15 phút) (1 tháng/ 3 lần)

Cấp: SSS.SSS

Giới thiệu: đem hồn hoàn biến thành bảo bối của doraemon, ngẫu nhiên thu được các năng lực một trong bảo bối, mạnh hay yếu tùy theo loại hồn hoàn."

...

"Tên: Hồn hoàn thứ nhất (cam)

Giới thiệu: trăm vạn năm hồn hoàn (1.000.000 năm)

*1 vạn = 10.000 - màu hồn hoàn (hắc)

*10 vạn = 100.000 - (đỏ)

*100 vạn= 1.000.000 - (cam)

Thuộc loại: Doraemon võ hồn kèm theo...

Năng lực: cánh cửa thần kỳ – có thể đi tới bất kỳ đâu, cánh cửa sử dụng tinh thần lực, không hao tổn hồn lực.

Giới thiệu: Một trong những bảo bối thường dùng nhất của Doraemon là "cánh cửa thần kỳ", một chiếc cửa cho phép đi tới bất kỳ đâu bằng cách đơn giản chỉ cần nghĩ nơi muốn tới rồi bước qua cánh cửa. Trong một câu chuyện doraemon cánh cửa này có thể cho phép đi tới tận cùng của vũ trụ. Cánh cửa chỉ cho phép đi tới những nơi có khoảng cách tối đa là 10 vạn năm ánh sáng và không thể đi vào các chiều vị diện không gian khác.

-Chỉ cần tinh thần lực đủ liền có thể sử dụng cánh cửa, muốn đi càng xa càng tốn tinh thần lực."

Đường Minh vừa nhìn xong vui mừng nói không ra lời, cái này cũng quá bá, 4 võ hồn! Vậy tương lai hẳn có đến tận 36 hồn hoàn đồng nghĩa với 36 kỹ năng!

Phân ra mỗi 1 võ hồn sở hữu 9 kỹ năng.

Quan trọng nhất chính là võ hồn gọi là Doraemon! Đây chính là max bá a! Phải biết mỗi cái bảo bối năng lực của doraemon đều là loại thông thiên, thay đổi tương lai, đánh quá khứ, mỗi cái yếu nhất cũng là cấp S đến hơn cấp SSSSS...rồi.

Có điều đáng tiếc là, năng lực của hồn hoàn đầu tiên, cánh cửa thần kỳ. Cái này chỉ là loại gân gà, giống như thuận di xa mà thôi nên không có gì đặc biệt.

Còn về tổn tinh thần lực? Buồn cười, Đường Minh tinh thần lực đạt đến vô địch thiên địa rồi, coi như là tinh thần lực vô hạn. Mặc dù sức mạnh bị reset, nhưng tinh thần lực vẫn còn đó, phải biết tinh thần lực chính là linh hồn của mỗi người. Trừ phi đem linh hồn Đường Minh câu diệt triệt để, nếu không thì đừng hòng đem tinh thần lực của hắn reset về 0.

Nhưng Đường Minh rất ít sử dụng để dò thám hay công kích giết người khác, bởi vì làm như vậy đều mất vui, biết trước, một hits từ xa giết người, vậy còn chơi cái gì?

"Người thật là con ruột của ta?" Bĩ Bĩ Đông lên tiếng chất vấn, cắt đứt suy nghĩ của hắn.

"Đúng, ta đích thực là con ruột của người." Đường Minh vẽ mặt chân thành nhìn nàng, không chút do dự gật đầu nói.

Bĩ Bĩ Đông thần sắc không biến hóa gì, chỉ là lông mi nàng nháy lên vài cái, nhìn hắn nói: "Người có gì để chứng minh người là con ta?"

Mặc dù nàng cảm giác được huyết mạch tương liên với Đường Minh, nhưng còn chưa tin tưởng lời hắn lắm. Người nào cũng vậy, tại một ngày chợt có một đứa bé xa lạ chưa từng gặp, chưa phải mình sinh ra nói hắn là con mình, ai nước vào đầu mới tin loại hoang đường này.

"Võ hồn nha mẹ." Đường Minh vẽ mặt "ngây thơ vô tà" nói.

Giọng nói của hắn trẻ con, ngây thơ đến cực điểm, dù là trái tim băng giá không thay đổi của Bĩ Bĩ Đông cũng phải trong nháy mắt tan chảy.

Lại nghe hắn kêu mình là mẹ một lần nữa, Bĩ Bĩ Đông thân thể run lên, sâu trong tâm can đối với Đường Minh có một loại thân thiết nói đến không ra lời, loại này chính là máu mủ của mẹ con.

"Vậy người chờ ở đây, ta đi lấy dụng cụ trắc thí võ hồn." Bĩ Bĩ Đông gật đầu nói, trong giọng nói nàng ôn nhu hơn, không còn lạnh lùng như trước. Sau đó nàng nhanh chóng mở cửa rời đi, bộ dáng vô cùng gấp.

Đường Minh thở phào một cái, coi như vượt qua được kiếp nạn, dù tinh thần lực mạnh đi nữa, nhưng thân thể hắn lại như người thường vô cùng

yếu ớt, hơn nữa hắn cũng không muốn "tàn nhẫn" giết Bỉ Bỉ Đông một cái mỹ phụ xinh đẹp cùng số phận đáng thương.

"Kẹt." Năm phút sau Bỉ Bỉ Đông quay lại, mang theo 12 cục hắc thạch giống như hôm qua vào phòng, sau đó bày trận hình lục giác trên đất.

"Đến đây." Bỉ Bỉ Đông quắc tay nhẹ nhàng nói. Đường Minh gật đầu đi đến 12 cục hắc thạch, tại trong lúc khi đi hắn âm thầm ra lệnh cho hệ thống: "Hệ thống, ấn nút võ hồn Hạo Thiên Chùy cùng hồn hoàn đầu tiên của ta đi."

"Đing! Ấn nút thành công..."

Đường Minh đi tới 12 cục hắc thạch, an tâm để Bỉ Bỉ Đông đặt tay lên mình.

Bỉ Bỉ Đông truyền hồn lực vào, cả người Đường Minh sáng lên, phía sau lưng hắn liên hình ảnh mờ ảo thiên sứ 12 cánh, ánh sáng nhu hòa phát sáng ra một hồi, rồi biến mất.

Chưa dừng lại đó, một con nhện khổng lồ sau lưng Đường Minh xuất hiện. Con nhện lông màu xanh lá, có tám chân, con nhện vừa ra màu tím khí tức cực độc của nó bay ra ngoài...

"Đây chính là võ hồn Tử Vong Chu Hoàng của ta! Thật sự, hắn thật sự là con ruột ta? Nhưng mà ai sinh nó ra?" Bỉ Bỉ Đông kích động nói không ra lời, cả thân thể run lên, nước mắt không tự chủ tràn ra ngoài. Tại thời khắc này, nàng quên đi tất cả, quên hắc ám ngày xưa, quên đi trách nhiệm thánh nữ, quên đi thù hận...

Mất hồi lâu Bỉ Bỉ Đông mới bình tĩnh trở lại, nhưng chưa đợi nàng nói gì, phía sau Đường Minh lại biến đổi.

Hư ảnh hiện lên một cái mập mập loài vật, nó có một cái đuôi ngắn, trên mặt có 6 cái râu, giữa cổ có cái chuông vàng to bằng ngón tay cái...nhìn vô cùng quái dị

"Đây là, sở hữu ba võ hồn!?" Bì Bì Đông vừa nhìn xong, vẻ mặt hiện lên kinh nghi bất định, cho rằng nàng hoa mắt, sau đó lấy tay liên tục dụi mắt vài lần, thậm chí là tự dùng tay nhéo mình đau. Nhưng vô ích, cái hư ảnh kia vẫn hiện lên sau lưng Đường Minh, cho đến khi hư ảnh biến mất nàng mới hồi phục lại tinh thần.

"Người..." Bì Bì Đông nhìn Đường Minh như nhìn con quái vật, nàng đầu tiên cảm giác mình bị điên, hoặc là nói nàng bị bệnh à? Tại sao nàng đếm đi đếm lại vẫn là ba võ hồn. Không tin tưởng việc này, nàng tiếp tục thử nghiệm, đem hồn lực truyền vào 12 cục hắc thạch dưới đất.

Đáng tiếc, dù đếm bao nhiêu lần vẫn như vậy, Bì Bì Đông có đếm đi đếm lại, vẫn là ba cái võ hồn hiện lên, cho đến khi thử đến lần thứ mười nàng mới dừng lại.

"Bịch." Bì Bì Đông đặt mông ngồi dưới đất, không còn quan tâm đến hình tượng thánh nữ của mình, nàng hiện tại nội tâm, đầu óc toàn bộ rối loạn.

"Hắn thật sự là con ruột của ta? Hơn nửa một người còn sở hữu cùng lúc ba cái võ hồn...đây chính là thượng thiên ban cho ta đứa con trai để bù đắp lại năm xưa ư?" Bì Bì Đông nghẹn ngào lẩm bẩm, hai mắt nàng nước mắt càng rơi nhiều.

Năm 16 tuổi, cái tuổi ngây thơ, hồn nhiên của người con gái. Bởi vì yêu một người gọi là Ngọc Tiểu Cường, nàng muốn bắt chặp đến với hắn, nhưng bị sự phụ của nàng, chính là giáo hoàng hiện tại ngăn cản, sau đó hai người đồ đệ cùng giáo hoàng cãi nhau. Khi nàng muốn âm thầm rời đi, nhưng lúc đó bị sự phụ phát hiện, sau đó hắn bất ngờ đánh bất tỉnh nàng...

Cuối cùng khi tỉnh dậy, nàng chính là trong ngục giam đặc biệt của Võ Hồn Điện, thân thể đau nhức, quần áo hoàn toàn bị xé, tên súc sinh sư phụ kia nói: dù là thủ đoạn đê tiện cũng phải giữ nàng ở lại. Bởi vì nàng chính là siêu cấp thiên tài song sinh vô hồn, tiên thiên mãn hồn lực, là tương lai của Võ Hồn Điện, không thể thiếu được.

Sau khi bị tên súc sinh kia làm bẩn, nàng không có bộ mặt gặp người yêu của mình Tiểu Ngọc Cường. Sau lần đó hắc ám, tâm tính nàng hoàn toàn thay đổi, từ một thiếu nữ lương thiện, ngây thơ, trở thành một người tràn đầy hắc ám, thù hận, lạnh lùng, tàn nhẫn...

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Nhiệm Vụ Giết Giáo Hoàng

"Mẹ..." Đường Minh chạy tới ôm nàng, tự nhiên kêu lên một tiếng mẹ, không chút nào ngại ngùng hay mất tự nhiên nào. Không biết hắn có phải hay không có thiên phú diễn kịch, hắn đối với loại này ngày càng thuần thục, kêu lên cũng là tự nhiên, nước chảy thành sông.

"Con trai của mẹ..." Bỉ Bỉ Đông ôn nhu nhìn hắn, một tay dịu dàng ôm lấy hắn vào ngực, một tay nhẹ nhàng vuốt lấy mái tóc vàng của hắn.

"Người bao năm qua ở bên ngoài chắc sống khổ sở lắm?" Bỉ Bỉ Đông không hỏi hắn từ đâu tới, chỉ là quan tâm dịu dàng hỏi thăm hắn, như người mẹ lâu năm xa cách đưa con gặp lại hỏi.

Bỉ Bỉ Đông lúc này chính là ôn nhu, dịu dàng, khác hoàn toàn với lúc trước lạnh lùng, sát cơ, âm u...

Đường Minh hiện tại hoàn toàn cảm nhận được tình thương của Bỉ Bỉ Đông dành cho hắn, đó là tình thương của mẹ, lời nói của nàng làm lòng hắn rung động. Không biết đã bao lâu rồi, có lẽ 1000 năm... hắn mới cảm nhận được loại yêu thương đặc biệt này.

"Thôi, coi nàng như người mẹ thứ ba đi, dù sao có võ hồn thiên sứ còn tại đó, mặc dù nàng không phải người sinh ra mình, nhưng lại có huyết thống máu mủ của nàng..." Đường Minh thầm nghĩ, còn về vấn đề chịch hay không chịch không biết hắn đã quăng đi đâu rồi. Khi này hắn ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ ôn nhu kia của Bỉ Bỉ Đông, chậm rãi nói: "Ta không sao, hồi nhỏ ta bị người bỏ rơi, sao đó được người thợ rèn trong thôn Thánh Hồn Thôn nhặt về, nếu không nhờ có cha nuôi, thì ta chắc giờ

này đã chết từ lâu rồi...Cuộc sống trải qua tới nay coi như cũng vui vẻ, ăn uống đầy đủ."

Đường Minh không nói hẳn là con Đường Hạo, mà bịa ra một câu chuyện khác.

Tại khi hẳn nói, tinh thần lực động, không tiếng động chui vào đầu của Bỉ Bỉ Đông, thay đổi một chút xú ký ức trong đầu nàng.

Bỉ Bỉ Đông nghe hẳn kể mà đau lòng, bỗng nhiên khi này nàng như nhớ ra gì, hai mắt lại chảy xuống nước mắt, giọng nghẹn ngào nói ra: "Ta nhớ rồi. Hồi trước ta sau khi đẻ xong Nhận Thiên Tuyết vài chục năm sau ta lại có thai. Khi đó tâm trí ta bị hận thù chiếm lấy, sau khi ta sinh đứa bé đó liền ta vút ở một thôn làng nhỏ...Ta xin lỗi con, con trai của ta, tại ta hồi trước ích kỷ, ngu ngốc, cho nên mới bỏ người." nói xong, nàng càng ôm chặt hẳn hơn.

Đường Minh im lặng không nói gì, mặc cho Bỉ Bỉ Đông ôm mình, nhắm mắt lại, cảm nhận hơi ấm từ người nàng truyền vào.

Hai người ôm nhau hồi lâu, khi này Bỉ Bỉ Đông mới buông Đường Minh ra. Nàng đứng dậy, sau đó hai tay nhẹ nhàng ôm hẳn lên người, đi tới chiếc giường đủ hai người nằm đặt hẳn xuống.

"Xoạt xoạt..." Tại ánh mắt Đường Minh kinh ngạc nhìn nàng, khi này Bỉ Bỉ Đông quần áo toàn bộ cởi ra, sau đó nàng nằm lên giường, ôm hẳn lại, chum chần che cơ thể hai người.

"Để ta dùng cơ thể này sưởi ấm cho người, coi như bù đắp lại thời gian 6 năm qua..." Bỉ Bỉ Đông nhẹ nhàng ôn nhu đến cực điểm nói, hương thơm từ miệng nàng thà vào mặt Đường Minh, lại cảm nhận cơ thể nóng rùng rục của nàng áp sát mình, cả đầu bị ép vào nơi tuyết trắng song phong, trong nháy mắt mặt hẳn đỏ lên, jj nhỏ theo đó phản ứng.

"Khách khách." Bỉ Bỉ Đông cảm nhận được phía dưới Đường Minh, nàng theo đó sắc mặt đỏ lên, cười vui vẻ một tiếng, ngược nhìn hắn nằm trong ngực mình, nhỏ giọng nói: "Thế nào? Người muốn nữa à?"

Câu nói vô cùng dụ hoặc người khác, nhất là đôi môi đỏ mọng của nàng, cặp ngực đầy đã lắc lư, thân thể trần truồng, mái tóc vàng xoắn rủ dài xuống...

"Àch, Bỉ Bỉ Đông cái này "mẫu thân" cũng quá mê hoặc khiến người phạm tội a!" Đường Minh âm thầm nuốt nước bọt, do dự một chút, vẫn là thật thà gật đầu.

Bỉ Bỉ Đông thấy hắn gật đầu, đôi mắt đẹp mông lung, cảm giác có chút tội lỗi, nhưng không hiểu sao một hồi lại không cảm thấy tội lỗi, cái này vô cùng khó hiểu. Lại nghĩ mới đây mình tự đẩy ngã đứa con trai này.

"Đã phóng lao thì phải theo lao! Lỡ rồi thì cho thêm vài lần, coi như bù đắp cho nó đi." Rốt cuộc nàng do dự suy nghĩ hồi lâu, vẫn là tuyển chọn...

Nhìn khuôn mặt bé nhỏ ngây ngô kia của Đường Minh, rốt cục nàng cắn răng lựa chọn. Sau đó để đề phòng người vào hoặc tinh thần lực dò xét, nàng bày ra lĩnh vực phòng ngự xung quanh phòng.

Tiếp đó, nàng tay bắt đầu chậm rãi cởi quần áo Đường Minh ra.

Hai thân thể hòa hợp quấn quýt lấy nhau, một trận ẩm áp bao phủ....

Cũng may, để "thỏa mãn" Bỉ Bỉ Đông "vùng đất" bấy lâu nay "khô hạn" chưa được tưới. Đường Minh lần này từ hệ thống mua thuốc "Chiều Cao 1m JJ" uống vào...

...

Trong bất tri bất giác trời tờ mờ sáng.

Đường Minh và Bỉ Bỉ Đông cùng lúc mở mắt ra, trải qua một đêm "tâm sự nhân sinh", hai người tình cảm hiện tại đã nồng ấm hơn rồi, tình cảm của hai người đã đi vượt giới hạn con người đặt ra.

"Tiểu Minh, người thật sự có ba võ hồn?" Bỉ Bỉ Đông cùng Đường Minh mặc áo vào lại, sau đó hai người lại tiếp tục nằm lên giường ôm nhau. Bỉ Bỉ Đông nhìn hắn, ôn nhu trìu mến nói.

"Ta thật sự có bốn võ hồn." Đường Minh do dự một chút, vẫn là nói ra, nhưng không nói võ hồn thứ bốn của mình là gì.

"Cái gì, bốn võ hồn!" Bỉ Bỉ Đông thật sự không giữ được bình tĩnh nữa, nàng bật thốt lên, thần sắc kinh sợ, vui mừng, rung động nhìn hắn.

Ngày hôm nay, không biết Đường Minh đã mang đến cho nàng bao nhiêu kinh hỉ, rung động. So với người nào khác, nàng biết rõ nhiều bí mật về đấu la đại lục hơn, trong đó là về tu luyện đột phá từ tuyệt thể đấu la đến thần cấp.

Mà dù là siêu cấp thiên tài, vạn năm thiên tài đi nữa, cùng lắm chỉ có hai võ hồn song sinh hoặc võ hồn song sinh biến dị như nàng mà thôi. Không giống như Đường Minh, một lúc có đến bốn cái!

Đây là ý vị gì? Ý vị tu luyện đối với hắn một đường tiến thần cấp, chỉ cần có hồn hoàn liền là đột phá ngay lập tức.

Quan trọng nhất, chính là chiến lực hắn! Nghĩ đi, 4 võ hồn, 36 hồn hoàn! Tương lai nếu như hắn có thể học tập được cùng lúc sử dụng hai hồn hoàn thì liền là trên chiến trường là một tôn sát thần vô địch kinh khủng!

*Hồn sư một lần chỉ có thể sử dụng được một hồn kỹ, sau khi sử dụng xong hồn kỹ đó xong mới có thể thi triển sử dụng hồn kỹ khác được.

Mà loại có thể sử dụng hai hồn kỹ cùng một lúc rất hiếm, hoặc nói hiếm như đếm trên đầu ngón tay, chỉ có thiên phú tuyệt diệu mới có thể làm được.

Đường Minh đây, hẳn chính là sở hữu bốn hồn kỹ. Không còn nghi ngờ gì nữa, nếu chỉ cần rèn luyện mài rửa cái khối ngọc thô này thì...Võ Hồn Điện xưng bá đấu la đại lục còn không xa nữa!

Lúc này tham vọng bên trong Bỉ Bỉ Đông đốt cháy lên, đôi mắt rực lửa nhìn Đường Minh như muốn ăn thịt hẳn.

Đường Minh sắc mặt đen, nhờ vào chức năng "đọc suy nghĩ" của hệ thống mà hoàn toàn hiểu vị "mẫu thân" cực phẩm này đang nghĩ gì.

Bỉ Bỉ Đông đột nhiên nghĩ đến một chuyện, để cho Võ Hồn Điện lớn mạnh cùng dễ điều khiển hơn, như vậy phải giết tên súc sinh gọi là sư phụ kia...

"Đình! Chủ nhân nhận được nhiệm vụ chính tuyến: Xưng bá đấu la đại lục, diệt trừ tà ác, đem Võ Hồn Điện thấp sáng quang minh!"

"Nhiệm vụ chính nghĩa: hợp sức cùng mẫu thân vĩ đại Bỉ Bỉ Đông chém giết giáo hoàng.

Nội dung: để giúp mẫu thân Bỉ Bỉ Đông từng bước đem Võ Hồn Điện xưng bá đấu la đại lục, đầu tiên phải điều khiển được Võ Hồn Điện, giúp nàng lên chức giáo hoàng.

-Giáo hoàng hiện tại quá ngu cùng gây ra quá nhiều tội lỗi, không thể tha thứ cho hẳn! Bởi vì hẳn mà Võ Hồn Điện mấy năm này rơi vào trạng thái yếu. Phải dùng chính nghĩa đem diệt lấy con sâu mọt làm rầu nổi canh này.

Mục tiêu: giáo hoàng hiện tại.

Thời hạn: 5 năm

- Chi tiết nhiệm vụ (1): đột phá đến đại hồn sư, âm thầm xây dựng thế lực cho riêng mình.

Phần thưởng: một hồn hoàn (có 35% nhận thần thoại hồn hoàn).

Chú ý: không dùng ngoại vật từ cửa hàng hay tinh thần lực của chủ nhân để giết hãn, mà phải dùng thực lực thật sự lật đổ thế lực - giết hãn, đem toàn bộ mọi người trong Võ Hồn Điện đều phải kính phục Bỉ Bĩ Đông, chứ không phải dùng loại tinh huyết thủ đoạn tàn ác để trấn áp, điều đó là sai với chính nghĩa! "

(G9)

...

-Đã thêm hình Bỉ Bĩ Đông trong LINK THẢO LUẬN, anh em nào muốn xem hình dáng bỉ bỉ đông lúc còn trẻ cùng lúc thiếu phụ thì vào xem nhé!
Khá đẹp

- Nhân tiện, loại này k phải loạn luân, ae đừng nhầm lẫn, đây chính là TÌNH CẢM ĐẶC BIỆT - MẸ DÀNH CHO CON - hơn nữa Đường Minh không phải sinh ra từ bụng BỈ BỈ Đông nhé, ae đừng nhầm lẫn! Cái này chỉ là giúp đạt đến ĐỈNH CAO NHÂN SINH mà thôi! Coi như Đường Minh nhận vợ Bỉ Bĩ Đông làm mama đi, chứ đâu có phạm gì đâu đúng không?

-Mặc dù Đường Minh chọn chính nghĩa, nhưng là main nhà ta không đi hiệp, ngược lại bị người khác hiệp - cho nên không tính là tà ác (ví dụ 1 người hiền bị kẻ trộm giết, vậy người hiền đó là tà ác, làm xấu à mới bị giết?)

-Buổi tối vui ve!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Phiên Bản Cô Giáo Thảo Tại Dị Giới

Đường Minh nghe xong nhiệm vụ sắc mặt đen, 5 năm giết giáo hoàng, cái này có chút hơi khó khăn a, nhưng phần thưởng cũng quá hấp dẫn đi chứ, có đến 35% nhận thần thoại hồn hoàn, chỉ là....

"Hồn hoàn thần thoại là sao hệ thống, với lại nhiệm vụ nếu thất bại có trừng phạt gì không?" Đường Minh nói ra nghi hoặc trong lòng.

"Đing! Thưa chủ nhân, hồn hoàn thần thoại loại này là thần cấp hồn hoàn từ Thần Thú mới có, nghĩa là hồn hoàn đó thuộc 1000 vạn năm(10.000.000 năm)." Âm thanh hệ thống lạnh lùng vang lên.

"Cái gì, 1000 vạn năm!" Đường Minh trong mắt bắn ra ánh sáng tham lam nồng nhiệt, một hồn hoàn màu đỏ một trăm vạn năm có thể thi triển 2 kỹ năng, có điều không biết tại sao hồn hoàn thứ nhất một trăm vạn năm doraemon lại chỉ có một kỹ năng là cánh cửa thần kỳ, chắc có thể là hồn hoàn của hệ thống có khác.

"Đing! Còn về nhiệm vụ thất bại thì không phạt gì, chỉ là nhiệm vụ chính tuyến sẽ không thể làm được nữa." Hệ thống lạnh lùng không tình cảm trả lời câu hỏi thứ hai của Đường Minh.

Đường Minh nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, ít nhất thất bại không trừng phạt cái gì jj teo hay cúc hoa nở rộ các loại.

"Tiểu Minh, từ hôm nay bắt đầu mẹ sẽ dạy con tất cả về võ hồn, hồn lực, kinh nghiệm thực chiến..." Bì Bì Đông đôi mắt ruby sáng lên, ánh sáng chiếu vào mặt khiến Đường Minh muốn mù mắt, nhìn cái kia ánh sáng từ

ruby mắt ngọc của nàng chiếu ra, thầm nghĩ "Cái này ánh sáng cũng quá chói mắt a."

Mặc dù nàng bởi vì gặp Đường Minh mà có chút thay đổi, nhưng cái đó chỉ là phần tính cảm, còn phần lý trí của nàng vẫn như cũ, giống như trong nguyên tác.

Một người phụ nữ đầy tham vọng luôn muốn Vô Hồn Điện xưng bá, nếu ai cản đường xưng bá thì nàng không chút do dự giết hết, trừ đứa con của mình. Nguyên tác cùng hiện tại đều như vậy, không thay đổi gì nhiều.

"Ta sẽ cố gắng học tập, không phụ lòng người." Đường Minh gật đầu, nhu thuận nói.

"Con chờ một lát, ta trở về ngay." Bì Bì Đông gật đầu nói, sau đó mở cửa ra đi ra ngoài.

...

Năm phút sau, Bì Bì Đông trở về, nàng nhìn Đường Minh cười nói: "Ta kêu hai tên phong hào đấu la là Cúc Đấu La cùng Quỷ Đấu La canh gác rồi, hơn nửa đã bày trận pháp xung quanh, hiện tại trong phòng này là thế giới riêng của chúng ta, cho dù là tuyệt thế đấu hoặc tên giáo hoàng già kia cũng không thể tự tiện vào đây."

Đường Minh gật đầu không nói gì, trong lòng có chút tò mò hành động của nàng, chỉ là dạy thôi tại sao nàng bày ra thế lớn như vậy.

"Xoạt..." Bì Bì Đông bỗng nhiên xoạt một cái, cởi hết quần áo ra, hiện ra thân thể lỏa lồ đầy đặn của nàng.

Đường Minh ngồi trên giường, vừa nhìn xong không khỏi âm thầm nuốt nước bọt, nghĩ xấu xa "Chẳng lẽ sắp tới là phiên bản Cô Giáo Thảo trong truyền thuyết tại dị giới?"

Giống như Đường Minh nghĩ, khi này Bỉ Bỉ Đông trần chuồng đi đến trước mặt hần, nàng một tay ôn nhu chỉ vào nơi ngực trái của mình, nhẹ giọng nói: "Hôm nay ta sẽ dùng cơ thể để dạy người cách hấp thu hồn lực...Người nhắm mắt lại, lúc đó sẽ cảm nhận được một loại khí kỳ lạ, người hãy đem nó hấp thu vào, chuyển đến trái tim, sau đó vận chuyển đến toàn thân..."

Vừa nói, Bỉ Bỉ Đông nhắm mắt lại làm theo, hơi thở đều đặn, từng luồng khí màu trắng như ẩn như hiện bay vào theo mỗi cái hít thở của nàng. Nhưng nàng không quên một tay đem tay Đường Minh đặt lên ngực trắng mềm mại của mình, chậm rãi nói: "Người cảm nhận được không, từng cái hít thở chính là một luồng khí bay vào cơ thể..."

Đường Minh khi này đúng là có chút hít thở không thông, hần không tài nào nghe Bỉ Bỉ Đông giảng được, bởi tại lúc này bàn tay hần cảm nhận được chạm vào chỗ mềm mại lạnh buốt, bàn tay phải hần có chút run run, cái này ngọc tho cũng quá mềm a...còn có cứng mềm đầu nhụy hoa...

Trong đầu hần xuất hiện hai hình ảnh, một thiên sứ thuần khiết, một ác quỷ xấu xí.

Ác Quỷ: "Bóp đi, chịch luôn, đưa tay vào chỗ đó của Bỉ Bỉ Đông nhanh lên, nơi đó rất mềm mại, rất ấm áp, người không muốn sao?"

Thiên Sứ: "Không được nghe hần nói bậy, mau chóng nhắm mắt lại, nghe mẹ người giảng, những cái này kiến thức vô cùng quý báu..."

Ác Quỷ: "Con trai không sợ mưa rơi, chỉ có lũ nhát gan mới không dám bóp, thức ăn đưa đến tận cửa chỉ có đứa ngu mới không ăn!!!"

Thiên Sứ: "Người không được nghe hần, nhanh chóng nhắm mắt lại, đừng để dâm dục quấy nhiễu!!!"

Ác Quỷ: "Hừ! Cái gì dâm dục? Đây là bản tính của con người!"

Thiên Sứ: "Dâm dục còn dám nói méo xẹo thành bản tính, đúng là ác quỷ!"

Một hồi trong đầu hai tên Ác Quỷ cùng Thiên Sứ miệng lưỡi tranh đấu với nhau, cuối cùng tên Ác Quỷ chiến thắng, thiên sứ thua thảm bại.

Đường Minh hiện tại trong lòng vô cùng "khao khát" được bóp...Hắn do dự một lúc, vẫn là không giữ vững được bản tâm nữa, tay phải động, năm ngón tay co lại, bóp một cái.

"A~" Bỉ Bỉ Đông đang truyền kiến thức cho Đường Minh, nơi ngực đột nhiên bị bóp một cái, như có dòng điện kì lạ truyền khắp người, cả cơ thể nàng run rẩy bần bật, đôi song phong lắc lư lên xuống liên tục, nơi đầu ngực nhụy hoa theo đó căng cứng lên, nước từ phía dưới chảy lênh láng...

...

"Người! Nếu còn dám làm vậy nữa ta mặc quần áo vào." Bỉ Bỉ Đông khuôn mặt hồng nhuận, thở dốc, tức giận nói, nhưng âm thanh nàng ôn nhu mị hoặc đến cực điểm, như đang dụ hoặc người phạm tội hơn là trách cứ hắn.

"Àch, ta biết, tại mẹ xinh đẹp quá dụ hoặc người, ta kiềm chế không được." Đường Minh nghe vậy vội vàng rút tay lại, vẻ mặt thành thật nói.

Bỉ Bỉ Đông nghe lời hắn như ong uống mật, trong lòng một trận vui vẻ ngọt ngào, nhưng trên mặt không hiện ra, nàng trở lại thần sắc uy nghiêm không thể xâm phạm của thánh nữ, nói: "Ta cảnh cáo ngươi lần cuối, nếu ngươi còn tái phạm nữa đừng trách ta."

Đường Minh vội gật đầu hứa hẹn nói: "ta hứa sẽ không tái phạm một lần nữa..."

"Được rồi, ta tha cho người lần này, chúng ta tiếp tục thôi." Bỉ Bỉ Đông hài lòng nói

Tiếp đó Bỉ Bỉ Đông truyền thụ các kiến thức bằng cơ thể mình, ví như cách điều khiển hồn lực tinh xảo, khi đánh nhau với địch nhân chú ý điểm nào, kiến thức về hồn cốt, hồn hoàn...

Vừa chỉ, nàng vừa đem một bộ phận cơ thể ra ví dụ...

Đường Minh phải khó khăn lắm mới nhìn được, nhiều lần rất muốn lên "phọt" nàng một cái, nhưng bởi vì không cho trong lòng Bỉ Bỉ Đông lưu lại hình tượng "Đứa Con Dâm Dê" cho nên hăn đành cắn răng chịu khổ nghe giảng.

"JJ à, mi chịu khổ đi, vài năm nữa ta sẽ cho người "ăn xung, mặc sướng" nha..."

Đường Minh tại lúc mỗi khi JJ dựng đứng chào cờ là niệm một câu như vậy trong lòng.

...

Thời gian trôi qua nhanh như một cái chớp mắt, mới đây đã qua một năm.

Trong căn phòng thánh nữ Bỉ Bỉ Đông, hai người nằm trên giường, chăn đắp che kín thân thể bọn hăn lại, nhưng vẫn có thể thấy đầu hai người lộ ra ngoài, đó là một nam hài tử ngũ quan tuần tú, kế bên là khuôn mặt mỹ phụ tuyệt sắc không chút tỳ vết nào.

Hai người này không ai khác chính là Đường Minh cùng Bỉ Bỉ Đông.

Một năm trôi qua hai người cuộc sống vô cùng hạnh phúc, vui sướng. Sáng Bỉ Bỉ Đông dạy, tối về "giao lưu" với nhau.

Hàng đêm hai người đều là trần chuồng mà ôm nhau ngủ, riết trở thành thói quen, không còn ngại ngùng hay do dự như trước.

Bỉ Bỉ Đông tỉnh dậy, mở mắt ra, nhìn khuôn mặt bé bỏng nằm trong lòng không khỏi hạnh phúc, nàng ôn nhu vuốt ve lưng hắn, nhẹ giọng kêu: "Dậy đi tiểu Minh, hôm nay chúng ta đi săn hồn thú, chuẩn bị hồn hoàn thứ nhất cho người."

Đường Minh đã dậy từ sớm, chỉ là lười biếng muốn nằm trong ngực nàng, cảm nhận ấm áp từ nàng mà thôi. Hắn mở mắt ra, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của Bỉ Bỉ Đông, tò mò hỏi: "Mẹ, hôm nay là ngày săn hồn thú."

Trong lòng vô cùng hứng thú với cái loại được gọi hồn thú, mặc dù hắn có ở thế kỷ 21 đọc truyện đấu la đại lục cùng nghe Bỉ Bỉ Đông giảng, nhưng thực tế 7 năm nay thì hắn chưa chạm trán bất kì con hồn thú nào.

"Ừ, người đã bảy tuổi rồi, hiện tại coi như cơ thể cùng tinh thần phát dục đầy đủ, có thể chịu đựng được một cái hồn hoàn trăm năm." Bỉ Bỉ đông gật đầu, nhẹ giọng giải thích.

Sau đó hai người nhanh chóng mặc quần áo vào. Bỉ Bỉ Đông tự nhiên cầm tay Đường Minh, ôn nhu nói: "Đi thôi, đến nội đường báo một tiếng đám bọn hắn."

Trải qua một năm này sinh sống tại Võ Hồn Điện, Đường Minh hoàn toàn hiểu rõ cơ cấu, bộ phận, khu vực, các thế lực tại nơi này.

Ba điện chính, giành cho cấp bậc cao tầng của Võ Hồn Điện: Giáo Hoàng Điện, Trưởng Lão Điện, Đấu La Điện.

-Giáo Hoàng Điện: tên như ý nghĩa, nơi ở, làm việc của giáo hoàng.

-Trưởng Lão Điện: dành cho cấp bậc trưởng lão nơi nghỉ ngơi, thường chỉ những người cấp bậc bước vào Phong Hào Đấu La và có cống hiến

nhieu cho Võ Hồn Điện lâu năm mới có thể được giáo hoàng đề bạt lên làm trưởng lão.

-Đấu La Điện: nơi dành cho tuyệt thế đấu la: cấp từ 95 trở đi nghỉ ngơi, chỉ có cấp bậc cường giả đỉnh phong mới có tư cách quang vinh bước vào đây.

Các phân bộ khác nhưng chức năng cũng không kém:

Chấp Pháp Điện: có quyền truy tố, luận tội, xét xử bất kì người nào dám phản bội Võ Hồn Điện hoặc khiến lợi ích của Võ Hồn Điện bị tổn thất, cho dù là thánh nữ cũng vậy.

Nhiệm Vụ Điện: nơi trao nhiệm vụ, sau khi hoàn thành nhiệm vụ có thể nhận được điểm cống hiến, điểm cống hiến thấp hay cao tùy theo nhiệm vụ độ khó, điểm cống hiến dùng để đổi rất nhiều thứ, ví dụ hồn hoàn, hồn cốt...

-Thánh Xá Viện: nơi nghỉ ngơi dành cho thánh nữ, thánh tử. Nhưng tại võ hồn điện hiện tại chỉ có ba thánh nữ: Bỉ Bỉ Đông thánh nữ giáo hoàng điện, Thiên Nhận Tuyết thánh nữ Đấu La Điện, cuối cùng Hồ Liệt Na thánh nữ trưởng lão điện.

Ba người này chính là có cơ hội lớn nhất kế vị giáo hoàng vị trí. Còn tại sao không có thánh tử thì lý do rất đơn giản: trong nam, thiên phú cùng kinh diễm không ai vượt qua ba người này.

Nhưng hiện tại Đường Minh xuất hiện thì tình hình hoàn toàn khác. Dù hẳn chưa được giáo hoàng chính thức đề bạt lên làm thánh tử, nhưng năm giữ võ hồn nghịch thiên là Thiên Sứ 12 Cánh, cho nên hiện tại Võ Hồn Điện mọi người đều lấy lễ thánh tử gặp hắn mà cung kính, không ai dám xem thường vị "nam hài tử" này.

Còn nhiều phân điện khác nhau, từng cái đều có nhiệm vụ cấp bậc riêng biệt, có thể do một trong ba đại điện phía trên chưởng quản.

Ví như giáo hoàng điện thì quản lý chấp pháp điện...

Về phân chia thế lực trong Võ Hồn Điện phân chia không có gì nhiều, chủ yếu là hai bên: Giáo Hoàng Điện – Đấu La Điện, còn Trưởng Lão Điện thuộc về trung lập.

-Giáo Hoàng Điện, chính là Bỉ Bỉ Đông, nàng hiện tại mấy chục năm qua âm thầm xây dựng thế lực cho riêng mình, có thể nói một phần hai thế lực giáo hoàng điện đều do nàng nắm giữ, điều khiển.

-Đấu La Điện, thuộc về bộ tộc thiên sứ 6 cánh, luôn muốn tranh đoạt, ngồi lên chức vị giáo hoàng Võ Hồn Điện. Bộ tộc hiện tại có ba người, một người thủ hộ cuối cùng của bộ tộc tên là Thiên Đạo Lưu, đẳng cấp đạt đến 99, một trong ba vị Tuyệt Thế Đấu La. Một người còn lại chính là giáo hoàng đương nhiệm, cũng chính là con trai của Thiên Đạo Lưu, người cuối cùng chính là Thiên Nhận Tuyệt.

...

Bỉ Bỉ Đông một đường tự nhiên dắt tay Đường Minh đi đến nội đường, nàng thần sắc không còn ôn nhu như trước, nàng hoàn toàn trở nên lạnh lùng, hắc á, ít ra đối với Đường Minh thì ôn nhu, còn người ngoài liền khác. Có thể thấy tình cảm của nàng dành cho Đường Minh cao đến thế nào.

Nội đường là nơi để lấy giấy lưu hành ra vào, báo cáo trước khi rời khỏi võ hồn điện, nếu thánh nữ rời đi, sẽ có một hoặc hai vị Phong Hào Đấu La đi theo hộ tống an toàn.

Bỉ Bỉ Đông dắt Đường Minh đi đến bàn nơi làm việc nội đường, thái độ lạnh lùng cao cao tại thượng của một thánh nữ mà đối đãi người làm việc,

nói ra: "Chúng ta muốn đi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm săn giết hồn thú, giúp đỡ đệ ta chuẩn bị hồn hoàn."

"Vâng, thánh nữ đại nhân đợi một chút!" Người kia thấy Bỉ Bỉ Đông, sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng khom người cung kính rời đi.

Năm phút sau, hắc dẫn theo hai người. Một người nam tử tóc vàng để dài, không vàng óng tự nhiên như của Bỉ Bỉ Đông, mà là màu nhợt nhạt vàng.

Nhìn hắc vô cùng xinh đẹp, da trắng, mài nguyệt, nếu như không phải hắc nơi cổ có hầu kết thì chắc chắn ai cũng cho rằng hắc là nữ nhân.

Một người khác cả người ăn mặc áo đen trùm kín mít, đeo mặt nạ trắng tím, khiến người không thấy được bộ mặt thật bên trong của hắc, cả người tỏa ra hơi thở tà ác quỷ dị cực điểm.

Hai người vừa xuất hiện, lập tức toàn bộ người nội đường sợ run người, không ai dám nhìn hai người, đều cúi đầu nhỏ giọng mà làm việc.

"Cúc Đấu La có mặt." Người nam tử tóc vàng xinh đẹp đi đến trước mặt Bỉ Bỉ Đông cung kính vái chào một cái. Tiếp theo nam tử quỷ dị đi kề bên hắc cúi đầu theo, dùng giọng nói khàn khàn khó nghe nói: "Quý Đấu La có mặt."

Bỉ Bỉ Đông gật đầu, thần sắc lạnh lùng, nói: "Đến Tinh Đấu Đại Sâm Lâm."

"Vâng" Cúc Đấu La cùng Quý Đấu La cung kính gật đầu.

Sau đó cả ba người thuận di rời đi.

...

Trong mật thất bí mật, hai bóng đen nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

"Hôm nay nhìn bộ dáng hai người vô cùng thân thiết. Có vẻ kế hoạch của chúng ta thất bại, mượn một tay Bỉ Bì Đông giết chết tên tiểu tử Đường Minh kia là không thể được, phải tìm cách khác." Một lão già râu tóc bạc phơ già nua, thở dài nói, râu nơi cằm dài đến chân, mặc áo bào trắng, dáng dấp giống như một vị tu tiên cao nhân, phong tiên đạo cốt.

"Cha, hay là phái người đi..." Một vị lão già khác, trên mặt hiện lên nụ cười âm hiểm, một tay làm cái dao cắt cổ, trên mặt thần sắc hằn đối với vị râu dài kia cung kính hơn, nếu có người ở đây chắc chắn liền có thể nhận ra người này: đương nhiệm giáo hoàng.

"Không được!" Chưa đợi hắn nói tiếp, Thiên Đạo Lưu thét lên, hắt hai mắt trừng nhìn hắn, lạnh lùng nói: "Người nào vào nước? Hai phong hào dấu la đi theo bảo vệ hắn. Hơn nữa nhìn hai người vô cùng thân thiết, ai biết giết xong thằng nhãi kia, con tiện nhân Bỉ Bì Đông có hay không nổi điên đem Võ Hồn Điện lật lên tận trời?"

"Vậy làm thế nào cha?" Giáo hoàng co đầu lại, bộ dáng như con nít trông vô cùng buồn cười, hắn nhìn Thiên Đạo Lưu sợ hãi hỏi.

Thiên Đạo Lưu nhắm mắt lại, một hồi sau hắn mới mở mắt, nói ra: "Chờ đợi, chờ đến thời cơ tốt, một kích trí mạng, đem hai người đẩy xuống vực sâu, không bao giờ ngóc đầu lên được nữa..."

"Không hổ cha, gừng càng già càng cay, ha ha ha ha, cho dù thiên sứ 12 cánh thì thế nào, dưới Tuyệt Thế Đấu La chỉ là sâu kiến."

"Đấu la đại lục này sẽ sớm là của chúng ta, bộ tộc thiên sứ thống trị!!!"

Hai cha con nhìn nhau, sau đó không kiêng nể gì điên cuồng cười ha hả lên...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Hồn Hoàn Thứ Hai –Thiên Sứ Chi Thuần

Chỉ vài phút ngắn ngủi, ba người cùng Đường Minh đã tới Tinh Đấu Sâm Lâm.

Tinh Đấu đại sâm lâm nổi tiếng một trong tam đại hồn thú rừng rậm trên đại lục, diện tích vô cùng rộng lớn, cơ hồ tương đương với Ba Lạp Khắc vương quốc, nó nằm giữa Thiên Đấu đế quốc và Tinh La đế quốc, hai phần thuộc về Thiên Đấu đế quốc ba phần còn lại là của Tinh La đế quốc.

Mặt khác, ba phần thuộc Tinh La đế quốc thì có một mảnh sâm lâm có địa hình nguyên thủy cao thấp rất phức tạp, ao đầm vô số. Chỗ đó hồn thú cực kỳ đáng sợ, càng đi sâu vào trung tâm thì Hồn thú càng cường đại.

Đoạn đường từ Vô Hồn Điện đến Tinh Đấu Đại Sâm Lâm rất gần, hơn nữa còn là dùng tốc độ Phong Hào Đấu La, cho nên ba người mang theo Đường Minh chỉ mất vài phút là tới.

Nơi đây cây cối cao lớn đã vượt quá hơn hai mươi thước, rừng cây rậm rạp căn bản không có đường đi, bên trong càng sâu hơn. Bóng cây cao lớn che khuất ánh sáng, nhìn không ra cảnh tượng chân thật tình hình bên trong.

"Đây chính là Tinh Đấu Đại Sâm Lâm sao? Đúng như miêu tả." Đường Minh nhìn xung quanh âm thầm nói, cảm giác sắp đụng độ với hồn thú nhất thời máu trong người sôi trào lên, nhất là mấy năm chưa đánh nhau khiến hắn có chút khó chịu.

Bỉ Bỉ Đông quay qua nhìn hắc, ôn nhu cười nói: "Người muốn loại hồn hoàn nào trước tiên? Thiên sứ?"

Cúc Đấu La cùng Quỷ Đấu La âm thầm núp một bên, thấy nụ cười ôn nhu của thánh nữ không khỏi ngẩn người. Đây là lần đầu hơn chục năm bọn hắc bên cạnh nàng mới nhìn thấy thánh nữ nở nụ cười xinh đẹp, ôn nhu như vậy.

"Chẳng lẽ thánh nữ đổi tính?" Hai người cùng một ý nghĩ trong đầu.

Đường Minh gật đầu, trên mặt hiện do dự một chút, nói: "Ta sau khi có hồn hoàn đầu tiên, tiếp đó ta muốn tự chiến đấu với hồn thú loại 100 năm được không? Coi như là rèn luyện kinh nghiệm thực chiến."

Cái này Đường Minh vừa nghĩ ra, dù sao hồn hoàn doraemon đầu tiên năng lực "cánh cửa thần kỳ" chỉ dùng trong việc thuận di xa mà thôi, coi như là một kỹ năng dùng để chạy trốn, bảo mệnh, không giúp ích gì cho đánh nhau.

Hiện tại nếu có hồn hoàn thứ hai kỹ năng thuộc về loại chiến đấu thì vô cùng giúp ích hắc, khi đó có thể thoải mái thả tay chiến đấu với hồn thú rồi.

"Tốt." Bỉ Bỉ Đông nuông chiều Đường Minh, hắc muốn gì nàng cũng cho, nghĩ lại mình đẳng cấp 90 Hồn Đấu La cùng hai vị Phong Hào Đấu La chỉ với 100 năm hồn thú chắc không có nguy hiểm gì đối với hắc.

"Đi thôi, khu vực này chỉ là ở ngoài Tinh Đấu Sâm Lâm, không có hồn thú thuộc tính quang minh thích hợp với người." Bỉ Bỉ Đông tinh thần lực phát tán, dò xét một chút. Nói xong, nàng mang theo Đường Minh đi sâu vào trong.

...

Không biết qua bao lâu, hai người đi đến một hồ nước khá lớn, mảnh hồ nước xanh biếc, rộng chừng 10m có hơn.

Tại hồ nước có một cái bóng mờ ảo phát ra ánh sáng, cả thân thể nó tựa như bảo thạch đem ánh sáng chiếu rọi bốn phương.

Kỳ dị là, sau lưng nó có hai cánh chim màu trắng nhỏ, chỉ vài cen-ti-met mà thôi.

Con này hình thù kỳ lạ đang cúi người, miệng nó há ra, tựa như đang uống nước vậy.

Hai người Bỉ Bỉ Đông cùng Đường Minh núp đằng xa. Bỉ Bỉ Đông một tay chỉ vào nó, quay đầu qua nhìn Đường Minh, nói: "Chúng ta thật may mắn, vậy mà gặp một con ấu niên thiên sứ. Đây chính là Thiên Sứ loại ấu niên chưa trưởng thành, dựa vào kích cỡ thân thể cùng cánh của nó, hiện tại chỉ mới 400 ~420 năm tuổi, thuộc tính chính là quang minh, là hồn thú vô cùng yếu, chỉ có năng lực là thiên sứ chi thuần, rất thích hợp với con."

"Loại thiên sứ này thuộc tính quang minh rất ôn hòa, chủ yếu phòng ngự cùng bảo trợ tăng phúc, lực công kích rất yếu, đa số loại hồn thiên sứ tại đấu la đại lục rất hiếm khi xuất hiện, duy nhất có một chỗ là đông đảo, đó chính là Thiên Sứ Vực!"

"Thiên Sứ Vực nằm ở phía tây đấu la đại lục, cách chúng ta rất xa, nơi đó chính là nơi trung tâm sinh sống của những loại thuộc tính quang minh như vậy, có từ năm trăm năm tuổi đến vạn năm tuổi, thậm chí là mười vạn năm, trăm vạn năm đều có. "

"Tại đấu tinh sâm lâm cũng có, nhưng rất hiếm xuất hiện, hôm nay chúng ta gặp may bắt gặp con thiên sứ này... Nhưng bởi vì trang bị cho con chỉ cần hồn hoàn thứ nhất thôi, cho nên chúng ta đi tới đây để săn giết đồ tốn thời gian hơn."

Đường Minh im lặng ghi nhớ tất cả lời của Bỉ Bỉ Đông vào trong lòng.

"Nhìn ta ra tay." Bỉ Bỉ Đông nói một tiếng, sau lưng nàng phát sáng, một quả cầu màu vàng hiện lên ở phía sau lưng nàng. Đường Minh vừa nhìn liền biết nó là gì, quả cầu này chính là tượng trưng cho 400~ 600 năm hồn hoàn!

"Hồn kỹ thứ hai Tử Vong Chu Hoàng, Nhả Tơ!" Bỉ Bỉ Đông nhỏ giọng một tiếng, tay nàng chỉ về thiên sứ hai cánh đang uống nước kia.

Sau đó từ trong lòng bàn tay nàng xuất hiện tơ màu xanh lá, tơ rất nhỏ, nhỏ đến Đường Minh phải trợn to mắt hết cỡ mới thấy được nó.

Lúc này Bỉ Bỉ Đông tay búng nhẹ một cái, sợi tơ trên tay nàng như thanh phi tiêu giết người vô hình không tiếng động bay ra ngoài, theo sự khống chế điều luyện không dư thừa của nàng, sợi tơ màu xanh chỉ trong nháy mắt bắn đến vị trí thiên sứ hai cánh.

Tại lúc này, thiên sứ hai cánh còn đang mải mê uống nước chưa biết mình đang gặp nguy hiểm."Phốc" một tiếng, sợi tơ nhện màu xanh bất ngờ bay đến, từng sợi tơ nhện nhỏ nhẹ dễ dàng đem nó quấn quanh trói lại.

"Oa Oa..." Thiên sứ hai cánh hét lớn một tiếng, tựa hồ đang tức giận vì có người phá mình uống nước, âm thanh nó tựa như tiếng trẻ sơ sinh khóc lên, thân thể liên tục vùng vẫy muốn thoát ra, nhưng sợi tơ chính là do Hồn Đấu La đỉnh phong thi triển, làm sao có thể một con hồn thú chỉ mới 400 năm tuổi thoát được?

Lúc này hai người Bỉ Bỉ Đông, Đường Minh đã đi tới.

"Người giết nó đi, chỉ có người giết mới hấp thu hồn hoàn của con hồn thú đó được." Bỉ Bỉ Đông nhẹ nhàng nói, sau đó không biết từ đâu ra lấy thanh kiếm đưa cho Đường Minh.

Đường Minh gật đầu, tay tiếp thanh kiếm, sau đó không chút do dự nào, một kiếm chém ngay đầu nó.

"Oa~" Thiên sứ hai cánh phát ra tiếng khóc thảm, một lát sau cả thân thể dần mờ nhạt tan biến, để lại một tầng ánh sáng ánh sáng vàng nhạt lơ lửng trên không trung.

"Nhanh, ngồi xuống hấp thu hồn hoàn, đem tinh thần lực dẫn hồn hoàn đến, nếu trong một giờ không hấp thu hồn hoàn sẽ tự động biến mất." Bì Bì Đông chỉ dạy hẩn.

Đường Minh gật đầu, làm theo lời nàng, tại chỗ ngồi xuống, đem tinh thần lực dẫn hồn hoàn vào.

Tầng ánh sáng vàng nhạt như bị thứ gì đó dẫn dụ, nó chậm rãi bay đến đỉnh đầu của Đường Minh, sau đó co rút nhỏ lại cỡ vòng tay rồi trực tiếp nhập vào tay phải của hẩn.

Bên tay phải chính là hình thiên sứ 12 cánh, cũng chính là tượng trưng võ hồn của hẩn.

Tại thời khắc này, Đường Minh cảm nhận được một cỗ năng lượng nóng bỏng điên cuồng dung nhập vào, trong nháy mắt, dòng nhiệt kịch liệt nhảy vào trong cơ thể, trong phút chốc, nội thể như bị chia ra đau đớn cực độ. Trên trán mồ hôi rơi như mưa, thân thể hẩn không nhịn được run rẩy một trận kịch liệt.

"Cố gắng chịu đựng, cho dù đau đớn thế nào cũng phải giữ được tinh thần tỉnh táo!"

Bì Bì Đông đứng một bên lo lắng la lên, tay nắm chặt nơi ngực mình. Tại thời khắc này, khi nàng nhìn thấy đứa con trai yêu quý của mình, bởi vì hấp thu hồn hoàn mà chịu đựng đau đớn.

Trái tim nàng vào lúc này giống như bị một lưỡi dao sắc bén đâm vào, một trận đau đớn tức ngực ở bên trong truyền đến.

Trong lòng nàng hiện tại vô cùng sốt ruột, muốn ra tay giúp hắn bớt đi thống khổ vượt qua lần này hấp thu hồn hoàn, nhưng biết việc này chỉ có bản thân hắn làm được...

Mười phút trôi qua, cơ thể Đường Minh độ run càng ngày càng yếu dần. Tại thời khắc này, Đường Minh cảm nhận được xương cốt cùng tinh thần của mình như được một luồng sức mạnh vô hình tẩy luyện, từng trận nhỏ rắc rắc trong xương cốt vang lên, ấm áp bảo phủ toàn thân, trong phút chốc cảm giác thư sướng từ cơ thể dâng lên đầu hắn.

...

Từng giây từng phút trôi qua, cho đến khi tất cả cảm giác thư sướng biến mất, Đường Minh mới mở mắt ra.

Hắn đứng dậy, không biết có phải ảo giác hay không cơ thể hắn nhẹ nhõm hơn trước, chiều cao lại cao thêm vài cen-ti-met, tiểu jj hắn cũng theo đó dài ra vài cen-ti-met.

"Người cảm giác thế nào?" Bỉ Bỉ Đông đi tới, vẻ mặt lo lắng nhìn hắn hỏi.

"Tốt thưa m...sư phụ" Nói tới chữ m, Đường Minh chợt nhớ còn có hai cao thủ đang ăn núp gần đó, hắn vội vàng sửa lại.

"Ừ, người hiện ra hồn kỹ cho ta xem nào." Bỉ Bỉ Đông sắc mặt không thay đổi, chỉ là nhẹ giọng nói.

Đường Minh gật đầu, sau lưng hắn phát ra ánh sáng, một quả cầu màu vàng hiện lên.

"Hồn kỹ thứ nhất võ hồn Thiên Sứ, Thiên Sứ Chi Thuần!" Đường Minh quát một tiếng, nửa giây sau, một tầng màu vàng ánh sáng nhu hòa bao trùm toàn thân hắn.

Bỉ Bỉ Đông thấy hồn kỹ này của hắn không có gì bất ngờ, nàng chỉ nhẹ giọng hỏi: "Cái này hồn kỹ năng lực như thế nào?"

Sau khi hấp thu hồn hoàn của một hồn thú nào đó vừa chết, người đó sẽ nắm giữ một hồn kỹ, kèm theo đó là thông tin về hồn kỹ đó.

Đường Minh gật đầu, nở nụ cười kiêu ngạo, nói ra: "Thiên Sứ Chi Thuần: tạo ra tấm chắn thiên sứ, tăng phúc bản thân 120% phòng ngự, giảm 60% sát thương nhận phải, và phản lại 80% đòn của kẻ địch, dưới điều kiện không lớn hơn người thi triển 10 cấp bậc." Nói tới đây, Đường Minh vẻ mặt tiếc than, nói ra: "Đáng tiếc, hồn kỹ này chỉ có thể cho bản thân sử dụng, hơn nữa chỉ có thể kéo dài 1 tiếng đồng hồ."

"Phốc!" Bỉ Bỉ Đông cùng hai tên Cúc Đấu La, Quỷ Đấu La núp đằng xa vừa nghe xong, cả ba đồng thời phun ra ngụm máu ngã xuống đất.

"Tên tiểu tử này muốn không để cho người sống? Chỉ là hồn hoàn đầu tiên 400 năm thôi, vậy mà tăng phúc kinh khủng đến thế, thời gian đến hơn một tiếng đồng hồ!!! "

Ba người than thở ông trời thật không công bằng, người không bằng người, lại có chút ghen tỵ, ước ao võ hồn của Đường Minh "Không hổ là siêu cấp võ hồn, thiên sứ 12 cánh nha, đến hồn kỹ cũng phải bá đến thế!"

Bỉ Bỉ Đông đứng dậy, tay nhẹ nhàng cốc đầu hắn, nàng giả bộ giận dữ nói: "Người quá tham lam, người có biết như vậy đã là ghê gớm lắm rồi không? Chỉ là một cái hồn hoàn dưới ngàn năm vậy mà tăng phúc đã như vậy, nếu lên ngàn năm hồn hoàn, một vạn năm hồn hoàn thì sao?"

"Ta ước chừng cái này hồn kỹ của người bằng một cái vạn năm hồn kỹ, thậm chí là chục vạn năm võ hồn." Bỉ Bỉ Đông càng nói càng run. Nàng dừng lại không muốn nói tiếp, nàng hiện tại rất muốn tức chết thằng con trai này, không những sở hữu bốn võ hồn, hồn kỹ càng đạt đến trình độ kinh khủng, khiến người ta phải tức giận đến hộc máu, chỉ có thể thèm thuồng mà ngăm nhìn.

Đường Minh le lưỡi làm mặt quỷ, bộ dáng dương dương đắc ý, nhưng trong lòng vô cùng vui vẻ, không nghĩ đến võ hồn thiên sứ 12 cánh lại kinh khủng đến vậy, chỉ một hồn hoàn rẻ rách dưới ngàn năm cũng biến thành một cái kinh khủng hồn hoàn không thua kém một cái vạn năm.

Hắn thật sự mong sớm hoàn thành nhiệm vụ giết giáo hoàng, thu được hồn hoàn thần thoại một ngàn vạn năm đây!

Chợt, Đường Minh nhớ đến chính mình thông tin lâu rồi chưa xem, không biết hiện tại đã đến cấp bậc nào rồi, mở hệ thống lên, click kiểm tra thông tin nhân vật.

Màn hình 4D hiện lên thông tin nhân vật.

"Tên: Đường Minh

Cấp Bậc: 21

Võ Hồn: 4 (Thiên sứ 12 cánh, Hạo Thiên Chùy, Tử Vong Chu Hoàng, Doraemon)

Hồn Lực: Đại Hồn Sư

Hồn Hoàn: 2

Hồn Kỹ:

-Cánh Cửa Thần Kỳ (doraemon - hồn hoàn thứ nhất – trăm vạn năm)

- Thiên Sứ Chi Thuần (thiên sứ - hồn hoàn thứ nhất – bốn trăm năm)

...

G9

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Trận Chiến Đầu Tiên

"Đình! Chủ nhân có hay không kiểm tra hồn hoàn thiên sứ đầu tiên?" Hệ thống hỏi thăm.

Đường Minh gật đầu, nói ra: "Kiểm tra."

"Tên: Thiên Sứ Chi Thuần

Loại: hồn hoàn

Nội tại: Biến Đổi

Skill:

- Hình Dáng 1: Thiên Sứ Chi Thuần: tạo ra tấm chắn thiên sứ bảo vệ bản thân ở 1m bên trong. Tăng phúc bản thân 120% phòng ngự, giảm 60% sát thương nhận phải, và phản lại 80% đòn của kẻ địch dưới điều kiện không lớn hơn người thi triển 10 cấp bậc, thời gian 1 tiếng đồng hồ.

Hình dáng 2: Thiên Sứ Khiên: tạo ra chiếc khiên phòng ngự(thực thể hóa). Tăng 200% phòng ngự cho khiên, phản lại 100% toàn bộ đòn đánh kẻ địch khi đánh vào khiên. Phản chắn 30% - phạm vi 5m bên trong, bắt buộc kẻ thù đánh vào khiên phải lui về phía sau, khi kẻ thù bị phản chắn tốc độ sẽ giảm 30% trong vòng 3 giây. Tăng phúc +5% phòng ngự bản thân. Đăng cấp không thấp hơn người thi triển 10 cấp. Duy trì 1 tiếng đồng hồ.

-Chú ý: chỉ có thể duy trì một trong hai hình thái, khi đổi trạng thái sẽ mất hồn lực. "

"Cái gì? Còn có hình thái 2?" Đường Minh vừa nhìn không khỏi thất thanh la lên. Cái này cũng không thể trách hẳn thất thố, loại này hồn kĩ quá kinh khủng rồi.

"Cái gì hình thái 2?" Bỉ Bỉ Đông đứng bên cạnh nghe Đường Minh la, nhìn hẳn hỏi.

Đường Minh biết mình thất thố liền bình tĩnh trở lại, hẳn nói: "Hồn kĩ này có hai cái hình thái, một hình thái chính là vầng sáng bảo vệ bản thân trong vòng sáng đó, giống như tấm khiên vô hình. Còn cái hình thái thứ hai chính là ngưng khiên thành thực thể."

"Ngưng khiên thành thực thể?" Bỉ Bỉ Đông cùng đằng xa hai phong hào đấu la bị hẳn nói gọi lên tò mò.

Đường Minh không nói gì, thứ nhất hồn hoàn lóe lên, ánh sáng màu vàng xung quanh biến mất, thay vào đó chính là trên tay phải ngưng tụ ra vầng sáng, một chiếc khiên màu vàng hiện trên tay hẳn.

Khiên không lớn không nhỏ, vừa vặn với tay Đường Minh.

"Ngưng thực thể?" Bỉ Bỉ Đông che miệng nhỏ của mình, trong mắt hiện lên khiếp sợ không sánh gì được, cái này hồn hoàn quá khủng, không những tăng phúc còn có hai hình thái khác nhau. Có thể nói loại này hồn kĩ có một không hai.

"Đúng, ngưng thực thể...." Đường Minh gật đầu nhẹ giọng nói, giới thiệu lại hồn kĩ hình thái hai này.

Nghe xong hẳn nói, Bỉ Bỉ Đông và hai tên phong hào đấu la núp ở sau đều có loại đau tim muốn chết...cái này còn để người sống sao?

"Ta hiện tại muốn đi tìm hồn thú trăm năm khiêu chiến, coi như muốn kiểm nghiệm mình hồn hoàn." Đường Minh lúc này nói, cắt ngang Bỉ Bỉ

Đông đang than thở trời xanh bất công.

Bỉ Bỉ Đông gật đầu, nói: "Được, coi như ta cũng muốn xem hồn kĩ của người như thế nào trong thực chiến, bên cạnh đó sẽ giúp người rèn luyện, mài giũa thêm về kỹ năng chiến đấu của mình."

Sau đó nàng dẫn Đường Minh đi tìm hồn thú loại trăm năm.

...

Nằm trong lòng Bỉ Bỉ Đông, Đường Minh như phát hiện cái gì, hai mắt nhìn xuống, tại lúc này, ở phía dưới một đàn sói lông xám chừng 10 con đang tập trung lại một chỗ, có vẻ như bọn chúng ăn thịt con hồn thú nào đó.

"Ta muốn khiêu chiến đàn sói phía dưới." Đường Minh mắt sáng lên, chỉ tay vào phía dưới.

"Đàn sói?" Bỉ Bỉ Đông đang bay nghe con trai mình nói, nàng tinh thần lực động, vừa xem liền biết đám sói này yếu nhất chỉ có 120 năm, mạnh nhất chỉ một con là 600 năm hồn thú, chắc là sói đầu đàn.

Trên 500 năm hồn thú thường có một chút trí tuệ, nhưng chỉ là một phần nhỏ, trí tuệ tương đương em bé 2-3 tuổi thôi. Dù sao loại này không bằng với loại vạn năm hồn thú trở lên.

Bỉ Bỉ Đông hơi suy nghĩ một chút rồi gật đầu, đối với hồn kĩ Đường Minh rất tin tưởng, chỉ là lo lắng với kinh nghiệm thực chiến của hắn, nàng ngắn gọn nói một câu: "Được, người cẩn thận."

Nói xong Bỉ Bỉ Đông đưa thanh kiếm, thả hắn xuống cách đàn sói khoảng chừng 10m, sau đó nàng núp một bên canh chừng. Chỉ cần con trai nàng gặp nguy hiểm, nàng sẽ lập tức không chút do dự sử dụng hồn kĩ của mình, đem đàn sói giết hết!

Đường Minh thần sắc bình tĩnh trấn định, hồn kĩ hồn hoàn thứ nhất ra, trên tay trái xuất hiện cái khiên màu vàng, tay phải cầm kiếm, từng bước hướng đàn sói. Nhìn hẳn một tay kiếm, một tay khiên, cả người tỏa ra khí tức thần thánh bất khả xâm phạm, tựa hồ hẳn chính là một tôn chiến thần chuyển thế mà đến.

Đám sói lỗ tai rất thính, vừa nghe tiếng bước chân bọn chúng liền cùng nhau quay đầu nhìn lại. Khi thấy Đường Minh đi đến, con sói đầu đàn cơ thể lớn hơn những con khác nó hú lên một tiếng, tựa như là ra lệnh cho bầy sói.

Như nhận được lệnh sói đầu đàn, hơn chín con sói không chút do dự chạy đến Đường Minh, từng con sói chia ra hai bên trái phải, ý định bao vây hẳn làm vòng tròn rồi dần xé hẳn từ từ, đây chính là chiến thuật nhỏ mà bọn chúng thường sử dụng để tấn công con mồi theo số ít, đề phòng con mồi chạy thoát.

Con sói đầu đàn không động, nó lăng lạng đứng ở sau điều khiển đàn sói.

Đường Minh tinh thần lực luôn quan sát mọi chuyển động bọn chúng, vừa thấy bọn sói chạy tới, hẳn ngay tức khắc liền nhận ra ý đồ bọn chúng. Bước chân Đường Minh chạy nhanh hơn, một tay cầm khiên, một tay cầm kiếm xông về trước.

"Giết!" Đường Minh lạnh lùng hét lên một tiếng, toàn thân máu sôi sục lên, dày đặc sát khí màu đỏ từ trên người hẳn phóng ra.

Đám sói vừa chạy đến cách Đường Minh không tới 2m, lập tức bọn chúng cảm nhận được hơi thở chết chóc truyền đến, toàn bộ chín con trong nháy mắt co lại, tiến vào trạng thái chờ đợi sợ hãi.

Đây chính là sát khí đến từ chính sâu trong linh hồn hẳn, một người đã từng giết ngàn vạn tỷ sinh mạng, ngưng tụ lại thành một loại sát khí vô hình ẩn trong linh hồn.

Đường Minh biết sát khí của mình có tác dụng, nhân cơ hội đám sói còn rơi vào trạng thái hoảng sợ, một kiếm chém ngang.

"Phốc!" Đầu ba con sói gần nhất bị thanh kiếm Đường Minh chém ngang, trong nháy mắt cổ đứt lìa, từng dòng suối máu điên cuồng phun lên, thân thể ba con ầm một tiếng ngã xuống đất chết.

Con sói đầu lĩnh đứng đằng xa ánh mắt khó hiểu nhìn đàn sói. Bởi vì nó đứng ở xa cho nên không cảm nhận được sát khí của Đường Minh phóng, chỉ là khó hiểu, nghi hoặc tại sao đám sói lại đứng ngây ra không tấn công kẻ địch?

"Hú..."

Nó hú lên một tiếng, tựa như ra lệnh bầy đàn nhanh chóng tấn công. Bảy con sói còn lại nghe tiếng hú lấy lại tinh thần. Máu đồng bạn làm dẫn hưng tính của bọn chúng, một con trong đó chạy nhào đến Đường Minh, hàm răng sắc bén nhe ra, ý định dùng răng cắn một nhát chết hẳn.

Răng nó vô cùng sắc bén, coi như là sắt thép cũng phải bị hàm răng này cắn nát bấy.

Đường Minh bình tĩnh không đổi sắc, không lùi mà tiến, tay trái cầm khiên giơ lên, đỡ trước người mình.

"Ầm!" Con sói lúc này cắn tới, hàm răng sắc bén của nó vừa chạm vào khiên, cả người trong nháy mắt bị chấn bay ra xa năm, sáu mét, mới dừng lại. Cơ thể phát ra một tiếng "Rắc" nhỏ. Nhìn lại, lúc này toàn bộ cơ thể nó toàn bộ chấn nát bấy, thịt máu, xương sống, nội tạng bên trong toàn bộ lộ ra ngoài.

Nếu có người có thể mắt nhìn xuyên, có thể thấy bên trong trái tim, bộ não của con sói này hoàn toàn vỡ nát. Loại này thâm trầm tình trạng, cho dù thần tiên có ra tay cũng không thể cứu sống được!

Đám sói đứng gần đó như bị lực xung kích vô hình đánh vào, bọn chúng cả sáu con cùng lúc lùi lại vài bước mới dừng lại, lại một đồng bạn chết, chúng nó không sợ mà hung tính ngày càng cường thịnh.

Con sói đầu đàn đứng đằng xa thấy một đồng bạn của mình lại chết, bản năng nó mách bảo người trước mắt này vô cùng nguy hiểm, không thể khinh thường tiếp. Nó quyết định tự mình chạy đến, trợ giúp đàn sói.

"Húúúúúú"

Sói đầu đàn vừa gia nhập đàn, lập tức phát ra tiếng hú dài, sáu con còn lại tinh thần phấn chấn, ánh mắt hung quang đại thịnh, tất cả tổng cộng bảy con, tính cả con sói vừa gia nhập. Sau đó từng con chậm chạp chia ra trái phải hai bên, hình thành trận bao vây Đường Minh.

"Vù." "Vù" "Vù" "Vù"

Lúc này hai tiếng xé gió một trái một phải vang lên, trước sau theo đó cũng có tiếng xé gió, bao vây lấy tứ phương Đường Minh. Hẳn không quay đầu lại cũng biết là gì. Tay trái khiên lóe lên một cái rồi biến mất, thay vào đó xung quanh hẳn một trận ánh sáng nhu hòa bao vây.

"Ăng ăng ăng ăng!"

Bốn con sói phân biệt làm trái phải trước sau, bọn chúng chạm vào tầng sáng bao quanh Đường Minh, tại khoảnh khắc này cả bốn đều chấn bay ra ngoài, trong miệng bọn chúng kêu lên một tiếng thê thảm, máu tươi điên cuồng từ miệng chảy ra.

"Bịch." Bốn con bay ra xa hơn năm mét mới dừng lại, cả bốn nằm rập dưới đất không nhúc nhích, mắt trợn tròn nhìn lên trời, trong miệng máu tươi chảy ra không ngừng, tắt thở, hiển nhiên đã chết.

Còn sót lại ba con, một con đầu lĩnh sói sáu trăm năm hồn thú, hai con lại khoảng từ ba trăm năm đến bốn trăm năm hồn thú.

Ba con đứng lại phía trước cách Đường Minh vài bước, không còn dám tự tiện xông lên trước như đám sói lúc này.

"Cái này phòng thủ coi như gần như vô địch rồi?" Đường Minh có chút nho nhỏ kinh ngạc uy lực của hồn kĩ thứ nhất của mình.

Không chỉ hăn, ba người Bỉ Bỉ Đông, Cúc Đấu La, Quỷ Đấu La ẩn núp vừa nhìn thấy màn này, bọn hăn cũng là có chút ngạc nhiên, có thể bởi vì trải qua hôm nay Đường Minh cho bọn hăn quá nhiều khiếp sợ, dẫn đến ba người toàn bộ chết lặng rồi.

Đường Minh kinh ngạc chỉ một chút, rất nhanh hăn hồi phục lại như cũ, nhìn ba con sói trước mắt không thay đổi. Thần sắc lạnh lùng tiến đến bọn chúng.

Vầng sáng xung quanh Đường Minh biến mất, thay vào đó là chiếc khiên màu vàng lại xuất hiện, tay trái cầm khiên, tay phải cầm kiếm.

Cả người hăn mặt mũi đầu tóc đều dính máu tươi từ đàn sói, khí tức băng lãnh, vô tình, sát phạt tràn ra.

"Giết!" Đường Minh không chờ bọn sói tấn công, hăn hét dày một tiếng xông lên.

Sát khí trên người lan tràn ra, kết hợp với hình dáng hiện giờ trông giống như một tôn sát thần quân lâm thế gian. Trái cầm khiên, phải cầm kiếm, dù đối mặt với nhiều kẻ thù nhưng thần sắc thủy chung không sợ hãi!

Ba con sói còn lại khi thấy Đường Minh xông lên, bọn nó gào lên một tiếng cùng tiến lên, con đầu đàn khi này móng vuốt đột nhiên càng dài ra, trông càng sắc bén hơn trước.

Con đầu lĩnh sói chạy trước, hai con còn lại một trước một sau chạy theo nó. Chỉ vài giây ngắn ngủi, hai bên đã gặp nhau.

Con sói đầu đàn bỗng nhiên chân nhấc mạnh một cái, cả người tung lên cao, vượt lên hơn hai mét đầu người trưởng thành.

Lúc này móng vuốt dài của nó đưa ra trước, cả người bay nhào về hướng Đường Minh. Hai con còn lại thì chạy đến, bọn nó không nhảy như con đầu lĩnh mà phân ra hai bên trái phải vồ lấy Đường Minh.

Khi con sói đầu đàn nhảy lên, Đường Minh cũng theo đó nhảy lên. Hai chân nhỏ của hắn mượn tốc độ chạy rồi bật lên cao.

Có điều... Bởi vì hắn hiện tại mới chỉ 7 tuổi chưa phát dục, hơn nửa sức bật còn rất yếu, chiều cao dưới 1m5. Tại lúc này hắn nhảy thấp hơn con sói kia, cho nên diễn ra cảnh tượng vô cùng hài hước:

Hai người một sói, một người nhảy trong không trung.

Con sói nhảy trên đầu Đường Minh, móng vuốt sắc bén lướt qua vài sợi tóc hắn. Còn Đường Minh bởi vì các loại nguyên nhân, cho nên nhảy thấp hơn, nằm ở dưới thân thể con sói. Lúc này, Đường Minh cảm nhận được trên đầu vài sợi tóc bị mất vài cọng, cảm giác lạnh lẽo tử vong từ móng vuốt phía trên con sói truyền đến, nhưng hắn không vì đó mà dừng lại, tay phải đang cầm kiếm tại thời khắc này đâm lên trên, một kiếm đâm chính xác vào tiểu jj của con sói.

Nói nhiều nhưng thời gian trôi qua rất nhanh, đây chính là một hồi giao thủ trong không trung chỉ từ ba đến năm giây.

Rốt cục, cả hai hạ đất, Đường Minh trừ mất vài sợi tóc còn lại bình yên vô sự, không trầy xước gì.

Phía bên kia con sói thì khác, dưới bụng nó liên tục chảy ra máu tươi, phía dưới tiểu jj dài thông lọng lắc lư của nó bị một kiếm Đường Minh cắt đứt, lộ ra bên trong jj là liên tục chảy ra sênh sênh màu trắng chất lỏng cùng máu tươi.

"Ngaoooooooooo!" Một giây sau, con sói đầu đàn đột nhiên hét thảm một tiếng ngã xuống đất, cả thân thể giật giật, jj bị cắt liên tục chảy ra máu, cho đến khi toàn bộ máu trong người chảy hết nó mới tắt thở uất ức mà chết.

Hai con sói đúng lúc này đã vồ đến bên hông Đường Minh.

Đường Minh bình tĩnh, khiên cầm trên tay trái biến mất, ánh sáng màu vàng bao bọc lấy cơ thể hắn.

"Ngao~~"

"Ngao~~"

Hai con sói móng vuốt vừa đụng vào tầng sáng lập tức văng ra xa.

Như bốn con sói lần trước, trong miệng điên cuồng phun ra máu rồi chết.

Đường Minh sắc mặt theo thời gian trôi qua chuyển thành trắng bệch, thân thể lung lay như muốn ngã. Bởi vì thi triển hồn kỹ trạng thái qua lại nhiều quá, khiến hồn lực trong cơ thể hắn gần như cạn kiệt, không còn sót lại mấy tia.

Sau trận chiến này Đường Minh như rút ra nhiều điều hơn. Mặc dù hắn có kinh nghiệm thực chiến dày đặc, nhưng hồn lực quá ít ỏi, khi chiến đấu với kẻ địch phải tính toán chi li cẩn thận từng bước, hơn nữa phải tiết kiệm hồn lực tại mọi khắc, nếu không đến khi hồn lực cạn, đến lúc đó chính là chỗ chết, trí mạng của mình.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành trận chiến đầu tiên của mình, nhận được..."

Hệ thống vang lên âm thanh chúc mừng...

...

-Mình tả đánh nhau dc ko? Ae cmt cho nhận xét@@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Truyền Thụ Hồn Hoàn

"Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành trận chiến đầu tiên của mình, nhận được gói quà nhỏ khích lệ từ hệ thống" Hệ thống lúc này vang lên âm thanh chúc mừng.

"Gói quà? Mở ra hệ thống." Đường Minh bình tĩnh nói, hẳn nhiều năm nay chung sống với yy hệ thống này cảm giác vui sướng, kích động gì đó dần chết lặng rồi.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được hồn hoàn mười vạn năm, xin chủ nhân chọn loại vũ hồn cần cấy ghép."

"Đing! Hệ thống siêu cấp yy thay đổi, biến thành hệ thống siêu cấp yy đấu la 3.0...hệ thống tạm thời đang download phiên bản mới...."

"Đing! Hệ thống download xong, mới chủ nhân vào xem!"

Đường Minh một mặt mộng, cái gì thay đổi?

"Người có biết làm vậy là nguy hiểm không? Nếu người chết thì ta sống với ai?" Bỉ Bỉ Đông chạy tới, ôm hẳn vào lòng, đôi mắt có chút ướt át nói. Nàng nhìn tình cảnh móng vuốt con sói sượt qua đầu Đường Minh, trái tim nàng như treo cao lên cổ họng, lúc đó nếu Đường Minh thật sự chết, chắc nàng sẽ nổi điên lên, bằng mọi giá san bằng cái Tinh Đấu Đại Sâm Lâm này để trả thù cho con trai nàng.

Đường Minh lấy lại tinh thần, trong lòng một mảnh ấm áp, hẳn môi giật giật, cúi đầu như đứa trẻ có lỗi nhận sai, nhỏ giọng nói: "Ta xin lỗi làm

người lo lắng."

"Đینگ! Xin chủ nhân mau chọn võ hồn để cho ra hồn hoàn thích hợp."

"Nên chọn võ hồn nào..." Đường Minh suy nghĩ một lát.

"Mẹ?" Đường Minh mày nheo lại nghĩ đến Bỉ Bỉ Đông còn chưa có hồn hoàn, hần hỏi: "Hệ thống, có thể đem hồn hoàn truyền cho người khác được không?"

"Đینگ! Được chủ nhân, nhưng điều kiện người đó là nữ, hơn nửa cần phải đưa jj chủ nhân vào lỗ cúc."

"Cái gì, hệ thống người đùa ta!?" Đường Minh sắc mặt đen lại, giận dữ hỏi.

"Đینگ! Hệ thống không bao giờ đùa chủ nhân, ví như jj của chủ nhân là đầu nối, mà chủ nhân muốn truyền tinh trùng (hồn hoàn) vào người kia, thì phải có ổ để đầu nối cắm vào, mà cái Ổ đó chính là lỗ cúc hoa thừa chủ nhân."

"**@\$&\$*\$&" Đường Minh càng nghe hệ thống lý giải sắc mặt càng đen, đây là cái *** gì? Ta thế nào mà trở thành đầu nối, rồi cái gì ổ cắm, chỉ là truyền hồn hoàn thôi mà cần phức tạp như vậy?

"Sao vậy tiểu Minh?" Bỉ Bỉ Đông thấy sắc mặt hần đột nhiên đen lại, không khỏi lo lắng hỏi.

Đường Minh nghe nàng nói ngẩng đầu lên, nhìn vào đôi mắt nàng, đôi mắt ngọc ruby một mảnh chân thành, hần có thể thấy rõ sự lo lắng từ sâu trong thâm tâm nàng truyền qua đôi mắt đó.

Đôi mắt chính là cửa sổ tâm hồn mỗi người, thể hiện rõ nhất cảm xúc ở trong đó.

Rốt cuộc Đường Minh cắn răng lựa chọn phương thức "truyền cú", nhìn nàng, từ mặt đen chuyển thành trắng, thân thể lung lay, yếu ớt nói: "Ta hiện tại mệt, muốn về nghỉ."

"Tốt, ta đưa người về." Bỉ Bỉ Đông ôm hắn vào lòng, ôn nhu vuốt mặt hắn, nàng ôm Đường Minh bay trở về Võ Hồn Điện.

Cú Đấu La cùng Quỷ Đấu La âm thầm theo sau bọn hắn. Hôm nay hai người bọn họ cảm giác thế giới này vô cùng đặc sắc, còn có nhiều thứ bọn hắn chưa biết hết...

....

Đêm tối, hai người như thường lệ cởi toàn bộ quần áo ra, thân thể trần truồng bước lên giường đắp chăn lại.

Đường Minh quay người về phía Bỉ Bỉ Đông, hai chân nhỏ gác lên eo mềm của nàng.

Bỉ Bỉ Đông quay về phía hắn, ôn nhu nói: "Người lần sau đừng hành động nguy hiểm như vậy nữa, biết chưa?"

Đường Minh gật đầu, nhẹ nhàng nói: "Ta biết mẫu thân, lần sau ta sẽ không làm như vậy nữa."

"Tiểu Minh của ta ngoan." Bỉ Bỉ Đông mỉm cười hôn trán hắn một cái, chợt nói: "Đổi họ của con theo ta nhé?"

Đổi họ, chuyện này ở đấu la đại lục vô cùng hiếm có, trừ phi là vì chiến tranh hay lý do gì đó mà hai bên lạc nhau, nhất là đứa con còn nhỏ bị người nhận nuôi, khi hai người thân xa cách gặp nhau mới đổi họ lại...

Đường Minh không chút do dự gật đầu, họ gì đổi với hắn đều được, hắn không như người cổ hủ, hơn nữa Họ Đường, hắn chỉ là mượn nơi để luân

hồi, sinh ra mà thôi, chưa chính thức xem Đường Hạo cùng Lam Ngân là cha mẹ.

Nàng suy nghĩ một lát, nói ra: "Vậy, ta gọi người là Bỉ Bỉ Minh được không?"

"Được mẫu thân." Đường Minh gật đầu, mỉm cười nói.

Bỉ Bỉ Đông trong mắt nồng đậm yêu thương, nàng hơi xích lại gần, ôm hẳn vào lòng, chân kia mềm mại nhện hàng gác lên người hẳn. Mặc dù là bị chân lớn kia của Bỉ Bỉ Đông gác lên người, nhưng Đường Minh không có cảm giác khó chịu, ngược lại là cảm giác hơi lạnh mềm mại từ chân nàng truyền đến người.

Hai người ôm nhau, cả hai thân thể trần chuồng cọ sát, luồng nhiệt nồng từ hai thân thể truyền nhau vào nhau.

Tại khi này, hai người khoảng cách chưa đến một cen-ti-met, cho nên cả hai có thể nghe được tiếng tim đập của nhau, một nhỏ một lớn, âm âm vang dội.

Đường Minh khuôn mặt lúc này dính sát nơi ngực Bỉ Bỉ Đông, cảm nhận mùi thơm tựa như sữa mẹ bay vào mũi, jj theo bản năng dựng đứng lên, chạm ngay khu rùng hoa đen rậm rạp chẳng chịt... Chỉ là dựng đứng mà thôi, không cho vào.

Hai người không làm gì, chỉ ôm nhau rồi ngủ say.

...

(.Đổi Họ Nhân Vật Luôn Nhé.)

Bốn tiếng sau.

Bỉ Bỉ Minh mở mắt ra, hắt hít sâu một hơi, tay đem chân cùng tay của Bỉ Bỉ Đông đang gác trên người hắt để ra. Hắt nhẹ nhàng đứng dậy, cố gắng không làm kinh động nàng.

Sau đó chân nhỏ nhẹ nhàng bước qua người Bỉ Bỉ Đông. Khi này hắt đã đứng ở sau lưng nàng. Bỉ Bỉ Minh chậm rãi nằm xuống, đầu đặt ngay nơi eo Bỉ Bỉ Đông, từ cửa hàng nơi đó mua một viên thuốc uống vào.

Sau khi chuẩn bị hoàn tất, hắt canh ngay cúc hoa, súng "rẹt rẹt" dài ra, bắn một phát thật mạnh.

"Phốc!" Hoa tươi nở rộ! Bỉ Bỉ Minh đã có kinh nghiệm với loại súng này lâu năm, cho nên hắt rất thuần thục đem cây súng quay, nòng súng mở ra.

"Bặc bặc bặc..."

Từng tiếng súng vang lên, chiến trường khói lửa ngùn ngụt...

Khu vườn cúc nở rộ, cúc hoa đổ đầy đất....

"A, người làm gì Tiểu Minh..." Bỉ Bỉ Đông giật mình tỉnh dậy, thét thảm một tiếng, sắc mặt lúc đỏ lúc xanh, khuôn mặt xinh đẹp vằn vẹo.

"Người ráng chịu, con đang truyền thụ hồn hoàn cho người..." Bỉ Bỉ Minh nhẹ nhàng nói, vừa nói thân thể tiếp tục như xe tăng ủi phía trước....

Bỉ Bỉ Đông nghe phía sau Bỉ Bỉ Minh nói, nàng trong lòng ngờ vực, truyền thụ hồn hoàn? Lại một đợt đẩy vào. Nàng thét "A" một tiếng, rốt cục nàng làm theo lời hắt, cắn răng chịu đựng đau đớn...

Phía dưới hoa cúc đã thành một mảnh lầy lội, thân thể Bỉ Bỉ Đông theo nhịp điệu điên cuồng vằn vẹo hưởng ứng...

...

Một tiếng sau.

Bỉ Bỉ Minh sau khi đào xong hoa cúc thì thở phào, dù hẳn làm lão nông dân kinh nghiệm lâu năm cũng mệt mỏi không kém, trên trán mồ hôi rậm rạp ra. "Cũng may là ta có chuẩn bị rồi, nếu không dù đem "cuốc" đào "đất" cũng khó vào được, công nhận mảnh đất này như trong truyền thuyết, đất khô cằn chưa được tưới nước, rất eo hẹp, hơn nữa rất khó đào sâu..."

"Đình! Truyền hồn hoàn mười vạn năm thành công, xác nhận loại võ hồn Tử Vong Phệ Chu!"

Bỉ Bỉ Đông lúc này cả người run lên, từng luồng khí xoáy xuất hiện, trên thân hiện ra con nhện màu đen khí tức tử vong.

Tám hồn hoàn sau lưng nàng hiện ra vàng, vàng, tím, đen, đen, đen, đen, đen.

"Ầm" Trong cơ thể nàng phát ra âm thanh, sau đó một hồn hoàn màu đỏ bay lên, tổng cộng tất cả là 9 cái hồn hoàn: vàng, vàng, tím, đen, đen, đen, đen, đen, đỏ!

...

-Ừm, vừa viết, vừa suy nghĩ, tác giả F.A 19 tuổi, chưa bao giờ cầm tay, cho nên đối với loại này có chút chậm chạp, cáo lỗi độc giả!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Siêu Cấp Yy Đấu La Hệ Thống

*T1 hồn hoàn có bao nhiêu hồn kĩ thì dựa vào số năm. Ví dụ 1 vạn năm hồn hoàn(10.000) = 4 hồn kĩ, dưới 1 vạn năm đa số chỉ có 1 hồn kĩ thôi... (cuối chương có giải thích)

.....

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được siêu cấp gói quà từ siêu cấp yy đấu la hệ thống!" Lúc này hệ thống vang lên âm thanh chúc mừng.

"Gói quà?" Bỉ Bỉ Minh ngẩn ra hỏi, bỗng nhiên sau khi đào cục xong được gói quà, cái này có chút lạ.

"Đing! Bởi vì chủ nhân hiếu thảo với mẹ mình, đạt được danh hiệu "Con Ruột Lai Hiếu Thảo" cho nên hệ thống khen thưởng."

"Ạch..." Bỉ bỉ Minh hoàn toàn bó tay rồi, vậy cũng được? Nghĩ đến hai từ siêu cấp, Hắc hai mắt sáng lên, trong lòng có chút chờ mong phần quà này, chậm rãi nói: "Mở ra hộp quà hệ thống!"

"Đing! Mở ra siêu cấp gói quà thành công."

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được một bộ hồn cốt thần thoại sáo trang (toàn bộ cơ thể - tứ chi, đầu, tai, mắt, xương, thịt máu...), tổng lãnh thiên thần Michael!"

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được một siêu thần hồn hoàn(tùy chọn)

"Đing! Phải chăng cây ghép hồn cốt thần thoại tổng lãnh thiên thần Michael? Khi cây ghép bộ này thần thoại sáo trang, sẽ không thể cây ghép hồn cốt khác được nữa!"

Hệ thống âm thanh vang liên tục làm Bỉ Bỉ Minh một mặt mộng, thần thoại? Siêu thần? Đây là cấp bậc gì? Mặc kệ, nhưng hấn cảm giác vẫn là cấp bậc hơn đấu la đại lục hiện tại rồi, cây ghép trước rồi xem sau!

"Cây ghép." Bỉ Bỉ Minh nói.

"Đing! Đang cây ghép, tiến độ 1%...3%...5%...10%...99%"

"Đing! Cây ghép hoàn thành!"

Toàn thân Bỉ Bỉ Minh liên tục phát ra tiếng rắc rắc, tại lúc này có thể thấy hấn toàn bộ cơ thể hấn thay đổi.

Tóc vàng hơn, dài ra sau đến bên hông, từng sợi tóc tỏa ra óng ánh màu vàng kim.

Hai mắt đồng tử màu đen chuyển thành vàng, mũi cao thẳng tắp, khoe miệng hơi kéo ra tựa như là đang nở nụ cười vậy.

Đáng chú ý nhất chính là khí chất hấn, đó là cho người ta một loại cảm giác cao quý phía trên vạn người. Thần thánh khí tức tràn ra, từng hơi thở, nhịp đập của hấn, mỗi cái nhẹ nhàng cử động, giơ tay nhắc chân, đều mang đến cho người ta loại cảm giác khí tức thần thánh cao cao phía trên, khiến người lấy cung kính mà đối đãi, không thể xâm phạm.

...

Bỉ Bỉ Đông khi này mở mắt ra, khí xoáy cũng theo đó tan biến.

Nàng nhìn về Bỉ Bỉ Minh trong mắt hiện kinh ngạc, vì phát hiện vẻ bề ngoài cùng khí chất của hấn thay đổi, nhưng rất nhanh nghĩ đến mình từ

Hồn Đấu La đột phá đến Phong Hào Đấu La. Tất cả đều là nhờ vào công đưa con trai này, trong lòng tràn ngập một mảnh hạnh phúc.

Bao nhiêu năm qua, nếu nói có người đối xử tốt với nàng nhất, thì chính là Bỉ Bỉ Minh này.

Ngày ngày kể bên nàng nói chuyện, luôn quan tâm, chăm sóc nàng..

Bỉ Bỉ Đông ôm Bỉ Bỉ Minh vào lòng, nước mắt chảy ra, ôn nhu nói: "Cám ơn người con trai, không ngờ người lại tặng ta món quà quý giá như thế...."

Nàng không hỏi hẳn hồn hoàn là từ đâu có. Nàng biết, nếu mình hỏi vậy, chính là đồng nghĩa với nghi ngờ con trai không tin tưởng hẳn, cho nên nàng cố ý không hỏi, thậm chí là lảng tránh không nhắc đến.

Bỉ Bỉ Minh chỉ là nhẹ nhàng cười, nói ra: "Không sao mẫu thân, chỉ cần mẫu thân vui vẻ, cùng cường đại lên để bảo vệ ta là được. Ta không cầu gì hơn."

Bỉ Bỉ Đông nghe hẳn nói, trái tim băng giá như được lửa sưởi ấm, trong mắt hiện lên nồng đậm yêu thương, ôm chặt hẳn.

Có lẽ, Bỉ Bỉ Minh dần trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của nàng.

Nếu lúc trước còn chưa gặp Bỉ Bỉ Minh. Trong nội tâm nàng chỉ có đầy thù hận, u ám, lạnh lẽo. Nhưng khi này hẳn xuất hiện, tại một năm này toàn bộ hắc ám trong lòng tan biến, trở lại vui vẻ, ngây ngô, trong sáng như thời trẻ lúc trước.

Tại thời khắc này, cái tên Ngọc Tiểu Cường người mà thời trẻ nàng yêu, dần dần chìm vào lãng quên, hình ảnh của hẳn trong tim nàng tan biến, thay thế nó chính là đứa con trai này, Bỉ Bỉ Minh.

Có thể nói, hiện tại Bỉ Bỉ Đông xem Đường Minh là một nửa như con ruột của mình, một nửa còn lại chính là người yêu.

Bỉ Bỉ Đông ôm lấy hắn, sau đó cả hai chùng chãi lại. Nàng đem thân thể áp sát Bỉ Bỉ Minh, ôn nhu nói: "Chúng ta tiếp nào..."

Bỉ Bỉ Minh còn chưa kịp phản ứng liền cảm giác tiểujj đã tiến vào nơi nào đó ấm áp khó quên.

...

Ngày hôm sau, Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

Hôm nay Bỉ Bỉ Minh tiếp tục săn hồn thú, không phải vì hồn hoàn, mà bởi vì hệ thống đấu la mới này.

Sau khi một lần cải tiến, hệ thống có thêm các chức năng mới, trong đó có ba chức năng đặc biệt: Dung Hợp Hồn Hoàn và Dung Hợp Võ Hồn, Dung Hợp Hồn Cốt.

-Dung Hợp Hồn Hoàn: đem 3 cái hồn hoàn cùng đẳng cấp hợp lại, sẽ cho ra đẳng cấp mới.

Ví dụ: ba cái hồn hoàn trăm năm, hợp lại trở thành một cái hồn hoàn ngàn năm...

-Dung Hợp Võ Hồn: cái này cũng như trên, ba võ hồn hợp lại biến thành võ hồn mới có các năng lực của cả ba võ hồn cũ hoặc ngẫu nhiên cho ra năng lực mới. Tất nhiên là năng lực cũng mạnh mẽ hơn.

-Dung Hợp Hồn Cốt: giống như dung hợp võ hồn, ba vãi hồn cốt hợp lại, ngẫu nhiên hoặc ra thuộc tính cũ.

Đặc biệt nhất, có một chức năng đáng lưu ý: Túi Hồn.

-Túi Hồn:theo hệ thống nơi đó lý giải, khi hồn thú chết, hoặc giết người nào đó, hồn hoàn cùng võ hồn hoặc khi xuất hiện hồn cốt, chúng sẽ tự động bay vào túi hồn, cái chức năng này tựa như auto nhặt đồ – túi đồ trong game. Bên trong túi hồn, hồn hoàn cùng võ hồn, hồn cốt sẽ không biến mất.

Hơn nữa tại mỗi cấp bậc Bỉ Bỉ Minh đột phá, hân sẽ nhận được mỗi phần thưởng khác nhau.

Điểm mua sắm cùng cửa hàng mua sắm cũng theo đó thay đổi.

Điểm mua sắm tên thay bằng Hồn Điểm, bởi vì lúc này hệ thống đổi, cho nên max 9 tỷ điểm mua sắm lúc trước của Bỉ Bỉ Minh toàn bộ biến mất, trở về con số 0. Nhưng thể chế kiếm hồn điểm không thay đổi, làm nhiệm vụ hoặc giết hồn thú, giết người là được điểm. Cao hay thấp tùy theo cấp bậc cùng nhiệm vụ.

Cửa hàng mua sắm trừ những vật dụng thông thường như: thuốc tăng trưởng chiều dài jj, tủ lạnh, máy giặt, quần áo. Còn lại những cái như: thể chất, huyết mạch, vũ khí không thuộc về đấu la đại lục toàn bộ biến mất. Thay vào đó chính là hồn hoàn, hồn cốt, hồn thú...

Còn có chức năng đặc biệt, khiến Bỉ Bỉ Minh dù trấn định cũng không khỏi vui mừng, chính là: Tiến Hóa Hồn.

-Tiến Hóa Hồn: đem hồn kĩ, hồn cốt, võ hồn, hồn hoàn tiến hóa. Cái này yêu cầu rất dễ: chỉ cần có hồn điểm liền có thể.

Cấp bậc tiến hóa lên càng cao, hồn điểm theo đó yêu cầu càng nhiều.

(chiều - tối tiếp)

...

Bảng các cấp bậc hồn hoàn năm cùng (hồn kĩ)

-100.000 năm = màu đỏ. 9 hồn kĩ

-1.000.000 năm = màu vàng kim. Gần Thần Cấp (15 hồn kĩ) (hóa hình)

-10.000.000 = màu Thần Thoại (?) cấp 20 kỹ năng

-100.000.000 = Màu (Siêu Thần) = 30 hồn kĩ

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Bị Hệ Thống Hố Cha

Tác giả: Định cho main hồn hoàn siêu cấp, mà thôi bá quá nghỉ, cho sáo trang hồn cốt đủ rồi:v

...

Bỉ Bỉ Minh hiện tại sắc mặt rất đen, click vào hệ thống, xem lại toàn bộ hiện tại những thay đổi.

Đầu tiên là hồn điểm.

-Hồn Điểm 0.

Kế tiếp chính là sáo trang hồn cốt ngày hôm qua.

"Tên: Tổng lãnh thiên thần Michael

Loại: hồn cốt (sáo trang)

Cấp bậc: thần thoại – thần cấp?

Giới thiệu: tổng lãnh thiên thần Michael chính là tượng trưng cho sức mạnh của chúa, chính là một trong ba người có quyền uy nhất trong tổng đàn thiên thần.

Nội tại:

+Thiên Sứ Bản Mạng: tăng tốc độ khôi phục hồn lực (mỗi một giây khôi phục 5%).

+Bộ não: tăng phúc +30% nhanh nhạy, +50% phản ứng, toàn bộ thuộc tính +10%.

+Trái tim: tăng phúc 10% phòng ngự, +10% sức mạnh, +10% tốc độ, +10% kháng tính. Khi thi triển thiên sứ hồn kĩ tăng +10% uy lực.

+Tóc: tăng phúc 10% sức mạnh khi thi triển thiên sứ năng lực cùng +10% cho tốc độ bản thân.

+Làn da: làn da cứng cỏi, tăng phúc phòng ngự 50%, đề kháng +30%, +10% hồi phục, giảm 30% sát thương.

+Huyết: tăng phúc 60% sức khỏe (khôi phục), +10% kháng, +50% hồn lực.

+Tế bào: miễn dịch các hiệu ứng bất lợi đối với cơ thể: độc tố, choáng, tê liệt, +30% tốc độ hồi phục, +30% hồn lực.

+Xương: có khả năng hồi phục mạnh, cho dù cổ đứt gãy cũng có thể hồi sinh lại, chỉ cần thiên sứ hồn lực còn trong người và không bị đánh thành tro bụi, liền có thể khôi phục lại như bình thường, +10% hồn lực, giảm 10% sát thương nhận phải.

+Đôi mắt: có thể nhìn rõ mọi vật, dù là sương mù che khuất đều có thể nhìn được, ban đêm nhìn như ban ngày, +5% tốc độ bản thân.

+Hàm Răng: hàm răng sắc bén của thiên sứ, vĩnh viễn màu trắng ngà, không vàng, không sâu, không cần súc miệng vẫn khỏe đẹp, +5% kháng tính, +5% nhanh nhẹn.

+Đôi tai: có thể nghe xa 1000m tất cả tiếng động bên trong, tăng phúc 5% phòng ngự, +5% tốc độ hồn kĩ.

+Đôi tay: đôi tay thần thánh, một quyền vạn cân. Tăng phúc tốc độ thi triển chiêu thức, rút ngắn thời gian thi triển hồn hoàn liên tiếp khi sử dụng hồn kỹ +80%. Tăng phúc sức mạnh +30%.

+Đôi chân: phát lực nhanh hơn, mạnh hơn, tăng phúc 100% tốc độ chạy và (bay) khi thi triển cánh thiên sứ.

+Đôi cánh (phần lưng): tự do phi hành bay lên cao mà không tốn hồn lực. Tốc độ bay tăng phúc +150%, mỗi một đôi cánh cộng thêm 100% tốc độ bay.

+Tiểu JJ: khi chiến đấu trên giường, jj mang theo khí tức thần thánh, tăng phúc giao hoan cho hai người +1000%. (Nam tăng phúc +500% tiểu jj. Nữ +250% lỗ nhất cùng 250% lỗ nhị.)

+Cúc Hoa: khi đánh rắm, thần thánh khí tức truyền ra, trừ bản thân ra, toàn bộ người nếu không phải là thiên sứ huyết thống lập tức giảm xuống 50% toàn diện thuộc tính, phạm vi: 100m.

+Lông: giảm 10% sát thương nhận phải.

- Hồn kỹ:

1. Thiên Sứ Biến Thân: biến thành hình dáng thiên sứ, tăng 50% toàn bộ thuộc tính, +150% trị liệu khi sử dụng hồn kỹ trị thương (6 tiếng).

2. Thiên Sứ Đọa Lạc: biến thân thành hình dáng đọa lạc, tăng +100% toàn bộ thuộc tính, +50% uy lực hồn kỹ, +120% hồn lực. Khi biến thân sẽ rơi vào trạng thái tà ác (6 tiếng)

3. Thiên Sứ Kiếm: triệu hoán ra thiên sứ kiếm, có thể triệu hồi ra nhiều thanh kiếm cùng lúc (10 thanh kiếm tối đa), có thể điều khiển đánh từ xa.

(Một thanh kiếm có lực sát thương 1000%, nếu chia ra 10 thanh, mỗi thanh chỉ có 100% sát thương. Lực xuyên giáp tăng phức +1000%, nếu chia ra làm 10 thanh, mỗi thanh tương đương với 100% lực xuyên thấu)

4. Thiên Sứ Triệu Hoán: triệu hồi ra thiên sứ trợ giúp, Hai phó thiên sứ (Phong Hào Đấu La), 100 tên thiên sứ bình thường (Hồn Đấu La) (1 ngày / 1 lần).

5. Thiên Sứ Bạo Nộ: đem toàn bộ hồn lực ngưng tụ thành quả cầu bắn về phía đối thủ, sức sát thương +1000%, bỏ qua phòng ngự +1000%, xuyên tính +1000%, phạm vi nổ: 10 vạn mét (hồn lực duy trì).

6. Thiên Sứ Rơi Lệ: đem hồi sinh một người vừa chết trong vòng 24 giờ sống lại, khi người được hồi sinh lại +1000% toàn bộ thuộc tính trong vòng 1 giờ. (1 tuần / 1 lần)."

-Sáo Trang Hồn Cốt Thuộc Tính Vĩnh Cửu:

+100% toàn bộ thuộc tính vĩnh cửu.

+50% lực xuyên thấu vĩnh cửu.

+500% hồn lực vĩnh cửu.

+Nội tại *đặc biệt* của sáo trang khi kết hợp đầy đủ:

1. Thiên Sứ Chi Tâm: nếu trái tim bị đâm thủng, có ba lần hồi sinh, mỗi lần hồi sinh +1000% thuộc tính trong vòng 12 tiếng đồng hồ.

2. Thiên Sứ Bạo Thế: bạo thế hồn cốt sáo trang, uy lực 10000000%?

3. Thiên Sứ Tín Ngưỡng: cứ 1000 người tín ngưỡng sẽ +5% toàn bộ thuộc tính bản thân (vĩnh cửu).

....

Còn về phần hồn hoàn hồi qua. Bỉ Bỉ Minh bị hệ thống hố rồi.

Ngày hôm qua đêm tối.

Bỉ Bỉ Đông ôm lấy hẳn, sau đó cả hai chùn chần lại. Nàng đem thân thể áp sát Bỉ Bỉ Minh, vẻ mặt hồng nhuận, ôn nhu nói: "Chúng ta tiếp nào..."

Bỉ Bỉ Minh còn chưa kịp phản ứng liền cảm giác tiểu jj đã tiến vào nơi nào đó ấm áp khó quên.

...

6 tiếng sau.

Bỉ Bỉ Minh vừa bị Bỉ Bỉ Đông hấp xong mệt lã người nằm một bên. Không nghĩ Bỉ Bỉ Đông hôm nay mạnh bạo đến thế, nàng không không giống ngày hôm trước ôn nhu nhẹ nhàng, bị động... Mà lại là chủ động, tự mình ngồi lên, sau đó là một hồi loại "đẩy ngã"...

Loại sức chiến đấu điên cuồng này dù là lão kinh nghiệm lâu năm như hẳn cũng có chút đỡ không nổi. Chắc có thể bởi vì bộ thân thể này còn nhỏ quá yếu chẳng?

"Đing! Truyền thụ hồn hoàn siêu thần thành công." Tại Bỉ Bỉ Minh tại đang cảm thán sức bạo phát điên cuồng của Bỉ Bỉ Đông thì hệ thống vang lên âm thanh.

"Cái gì? Truyền thụ? Ta đâu có bảo truyền thụ đâu hệ thống?" Bỉ Bỉ Minh vừa nghe xong tức giận hỏi.

"Đing! Bởi vì chủ nhân chưa đóng chức năng truyền hồn hoàn, cho nên hệ thống vì đó hiểu lầm."

"Không...siêu thần hồn hoàn của ta..." Bỉ Bỉ Minh rơi lệ đầy mặt, siêu thần, hai chữ thôi,nhưng ý nghĩa nói lên tất cả: viễn siêu thần linh hồn

hoàn...

"Hệ thống, người hỗ trợ ta!***\$@*\$" Nhưng dù hẳn có chữ gì hệ thống cũng đã muộn.

Bởi vì lúc này Bỉ Bỉ Đông trên người bỗng nhiên phát sáng, lại một hồn hoàn khác hiện, hồn hoàn này vô cùng sắc sỡ nhiều màu sắc, có cam, đỏ, trắng, đen, vàng....

Bỉ Bỉ Minh đếm sơ có hơn 10 màu sắc khác nhau tụ hội tại trên hồn hoàn này.

"Tiểu Minh, người...đây là." Bỉ Bỉ Đông lúc này mở mắt ra, vội vàng ngồi dậy, thần sắc kinh ngạc không thể tin nhìn về Bỉ Bỉ Minh đang nằm bên cạnh.

Bởi vì lúc này nàng vừa hấp xong Bỉ Bỉ Minh thì đột nhiên một luồng ký ức khổng lồ truyền vào não nàng, vừa đọc xong loại này ký ức nàng liền lập tức lâm vào khiếp sợ.

Phệ Hồn Chu Hoàn - Siêu Thần hồn hoàn.

Loại: hồn hoàn (võ hồn: Phệ Hồn Chu Hoàn.)

Hồn kĩ: Phệ Thiên, Thiên Không Địa Liệt, Phân Thân Chu Hoàn...đến hơn 10 hồn kĩ, tổng cộng là 30 hồn kĩ!

Mặc dù Bỉ Bỉ Đông chưa thử những hồn kĩ này, nhưng làm hồn sư kinh nghiệm lâu năm, lịch duyệt phong phú khi nghe hai chữ "Siêu Thần" liền biết ý vị thế nào.

Đó chính là trên thần, hồn hoàn chỉ trong thần thoại (không có thật, không ai sở hữu)!

...

Đây chính là điều mà Bỉ Bỉ Đông khiếp sợ không sánh gì được, nếu so với khiếp sợ hồi một năm trước, lúc nàng biết Bỉ Bỉ Minh có tới bốn võ hồn. Thì khiếp sợ này to gấp mười ngàn lần!

Rung động đến tận tâm can. "Người con trai này thật sự do trời cao ban cho ta để bù đắp lại mất mát ngày hôm xưa ư?" Vừa nghĩ vậy, nàng lập tức độ tình yêu của nàng đối với Bỉ Bỉ Minh lên 1000%.

Bỉ Bỉ Đông không lo cơ thể mệt mỏi, lại tiếp tục như hổ cái vồ mồi nhào lên người Bỉ Bỉ Minh.

Hai người lại tiếp tục đại chiến trăm hiệp.

.....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Chiến Kim Cang Hùng

(Do dự hồi lâu, cuối cùng vẫn sử dụng tên Đường Minh kia đi. Bỉ Bỉ Minh nghe dở quá. Khi nào Bỉ Bỉ Đông kêu thì gọi nó = Tiểu Minh cho đơn giản.@@!)

...

Đường Minh đứng tại Tinh Đấu Đại Sâm Lâm nhìn bảng thông tin trong lòng thở dài, nếu hắn sử dụng hồn cốt liền như vậy coi như chính mình vô địch rồi?

Còn tại sao hắn ở đây thì lý do rất đơn giản, săn giết hồn thú, thu thập hồn hoàn để dung hợp cái mạnh hơn.

Với lại Đường Minh có một ý tưởng mới lạ vô cùng, đó là chích hồn thú mẫu sau đó truyền thử hồn hoàn vào nó xem có thay đổi gì? Phải biết, mỗi con hồn thú chỉ nắm giữ một hồn hoàn, nhưng nếu hắn truyền vào thì...cạc cạc cạc.

Lại nói về hồn cốt, Đường Minh quyết định tạm thời không sử dụng hồn cốt, trừ phi gặp địch nhân mạnh hơn hay nguy hiểm đến tính mạng, còn không chỉ sử dụng hồn hoàn mà thôi, dù sao đến thế giới này không phải để xưng bá, mà chính là vui chơi giải trí, thu gặt hậu cung các loại...nếu đâm một hít kẻ địch liền chết thì còn gì chơi vui?

Hiện tại các thuộc tính cùng skill của hồn cốt tạm thời bị phong ấn, cho nên Đường Minh sức mạnh, thuộc tính các loại như bình thường, không

thay đổi gì nhiều, trừ phi Đường Minh giải phóng hồn cốt, còn không chỉ giống người thường mà thôi.

"Tên: Đường Minh

Cấp Bậc: 23

Võ Hồn: 4 (Thiên sứ 12 cánh, Hạo Thiên Chùy, Tử Vong Chu Hoàng, Doraemon)

Hồn Lực: Đại Hồn Sư

Hồn Cốt: 1

-Sáo trang Tổng lãnh thiên thần Michael (toàn bộ thân thể)

Hồn Hoàn: 2

Hồn Kĩ:

- Cánh Cửa Thần Kỳ (doraemon - hồn hoàn thứ nhất – trăm vạn năm)

Thiên Sứ Chi Thuần (thiên sứ - hồn hoàn thứ nhất – 400 năm)

Tổng chiến lược: Hồn Vương."

Đường Minh nhìn xem bảng thông tin sờ sờ cảm suy nghĩ, hiện tại hồn lực của hắn chỉ có Đại Hồn Sư, nhưng chiến lược lại đạt hơn hai cấp bậc lớn là Hồn Vương, chắc là mang theo hồn cốt cho nên bậc chiến lược mới "vượt cấp giết địch" như vậy.

"Đại hồn sư? Đúng rồi nhiệm vụ!" Đường Minh nghĩ tới đây, chợt nhớ tới nhiệm vụ hệ thống phát ra, sao ngày qua tới giờ chưa báo hoàn thành?

"Đing! Chủ nhân chỉ hoàn thành một yêu cầu là đạt tên cấp bậc Đại Hồn Sư nhưng chưa tổ kiến thể lực riêng của mình."

Như biết ý nghĩ của Đường Minh, hệ thống vang lên âm thanh lạnh lùng.

"Tổ kiến thế lực?" Đường Minh có chút bó tay, đối với chuyện này là quá dễ đối với hắn, cho nên tạm thời để qua một bên, khi nào trở về Võ Hồn Điện rồi tính tiếp.

...

Nhìn xem Tinh Đấu Đại Sâm Lâm rừng rậm bao la bát ngát, Đường Minh nở nụ cười đi vào trong.

Phía sau hai đạo thân ảnh ẩn núp, đó chính là Cúc Đấu La cùng Quỷ Đấu La, hai người bọn họ là đi theo âm thầm hộ tống vị "thánh tử" này.

Còn về Bỉ Bỉ Đông sau ngày hôm qua đột phá đến cấp bậc Phong Hào Đấu La, hơn nữa lại có siêu thần loại hồn hoàn trong thần thoại này, trong lòng nàng niềm tin tất thắng.

Bởi vì chuẩn bị lật đổ đám thiên sứ tộc thống trị Võ Hồn Điện, cho nên nàng hiện tại không thể đi theo Đường Minh được, chỉ có thể phái hai tên Phong Hào Đấu La trưởng lão đi theo hắn.

Đối với cái này Đường Minh không có ý kiến gì, chỉ là hai tên luôn ẩn núp đi theo khiến hành động " thử nghiệm cảm thú" của hắn có chút bất tiện a.

Từng cây cổ thụ già nua dựng lên cao, những cái cây này vô cùng lớn, cho dù hơn 10 người ôm cũng không hết. Lá cây che khuất ánh mặt trời khiến khu rừng gần như bị một mảnh đen tối bao phủ.

Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, càng vào sâu, hồn thú cấp bậc càng cao, ở ngoài phạm vi từ yếu nhất là mười năm đến năm trăm năm. Vào sâu hơn mười ngàn mét bên trong chính là tồn tại những hồn thú vạn năm đến chục vạn

năm, cho dù hồn tôn, hồn vương hay hồn thánh cũng phải cân trọng mấy phần, đa số người tiến vào trong đều kết đoàn đội từ sáu đến mười người.

Còn càng vào sâu hơn, càng tiến gần đến trung tâm Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, tại đó đa số là hồn thú mười vạn năm trở lên sinh sống, bọn chúng mỗi con đều có lãnh địa riêng mình.

Nghe đồn, nơi trung tâm chính là nơi hồn thú trăm vạn năm sinh sống, loại hồn thú trăm vạn năm chiến lực có thể nói là kinh khủng.

Từng có một đoàn đỉnh phong cường giả, trong đó có ba vị Phong Hào Đấu La dẫn đầu, chục người Hồn Đấu La, trăm người Hồn Thánh xâm nhập vào bên trong trung tâm để khám phá bí mật hư thực này, nhưng kể từ khi đoàn hơn trăm người đi vào đó, qua vài ngày sau không còn ai thấy bọn hản trở ra nữa.

Tinh Đấu Đại Sâm Lâm trung tâm trở thành nơi cấm địa nhân loại.

Đó là câu nói truyền lưu khắp đấu la đại lục, chỉ cần là hồn sư đều biết câu chuyện này. Cho dù từng là một thời cường thịnh đỉnh phong thế lực Vô Hồn Điện, bọn hản cũng không dám bén mảng phái người thăm dò.

...

Đường Minh đang đứng ở khu vực an toàn bên ngoài, sau khi chuẩn bị đầy đủ, hản bắt đầu đi vào sâu hơn. Đường Minh hôm nay bởi vì thu thập hồn hoàn và hồn cốt, còn có thí nghiệm. Hản quyết định hôm nay đi sâu vào trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

Hơn nửa ngày đi đường, Đường Minh đã tiến vào khu vực hoạt động của ngàn năm hồn thú.

Trên đường đi, Đường Minh hường xuyên gặp tổ đội hồn sư đi với nhau, đa số từ năm đến mười người, cấp bậc từ đại hồn sư trở lên.

Còn có đám hồn thú không có mắt mà tấn công hần. Nửa ngày này thu gom ít nhất cùng 40 cái hồn hoàn loại trăm năm.

Càng đi sâu vào trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, hồn thú ngày càng ít, còn hồn sư chỉ thỉnh thoảng mới gặp hai, ba nhóm mà thôi.

"Roẹt roẹt." Đường Minh đang đi, nghe âm thanh gần đó phát ra dừng lại, quay đầu nhìn qua cách đó không xa bụi cây.

"Gaoooooo!"

Tiếng rống to từ trong bụi cây truyền ra, một con cao lớn gấu xuất hiện.

Hình thể nó cao hơn 3m, bộ lông màu xám, móng vuốt sắc bén to dài, loại này móng vuốt hung mãnh đủ để dễ dàng đánh chết một gã đại hồn sư ngay lập tức.

Đường Minh vừa nhìn liền nhận ra hồn thú loại nào. Đây chính là Kim Cang Hùng, một đầu tuổi thành niên từ 1600 năm ~ 2300 năm hồn thú.

Điểm mạnh của nó không phải là móng vuốt hay cú vồ của nó, mà chính là lớp da phòng ngự siêu cường, điểm yếu duy nhất chính là hai mắt, nhưng kích cỡ mắt của Kim Cang Hùng vô cùng nhỏ, khó có thể đánh trúng mắt nó, còn cái nữa chính là đầu lâu nó, nhưng cũng cứng rắn không kém gì da. Cho dù Đại Hồn Sư kết đoàn đội năm, bảy người cũng khó mà đối phó với con Kim Cang Hùng này.

Thông qua một năm học tập với người mẫu thân tiện nghi Bỉ Bỉ Đông, Đường Minh sở dĩ học nhanh như vậy bởi vì nắm giữ tinh thần lực đỉnh phong, cho nên rất nhanh hoàn toàn đem toàn bộ tri thức nàng truyền dạy học xong, từ sử dụng võ hồn, hồn hoàn, cho đến hồn thú, điểm yếu...vv

Đường Minh thần sắc lạnh nhạt, tay trái hiện ra khiên, tay phải hiện ra kiếm.

Trên tay Đường Minh đang cầm thanh kiếm, chính là một thanh hồn đạo khí khá hiếm có, mặc dù Bỉ Bỉ Đông trên tay không có loại thần khí có thể chém thiên diệt địa loại kia, nhưng nòng bao năm tích góp, ít nhất loại này kiếm nòng vẫn có.

Thanh kiếm hồn đạo khí này vô cùng sắt bén, theo lời trong miệng Bỉ Bỉ Đông, những hồn thú dưới vạn năm nếu bị thanh kiếm này chém trúng, ít nhiều gì cũng phải để lại một lớp da thịt.

Kim Cang Hùng hai mắt hung quang tàn nhẫn nhìn Đường Minh, lưỡi đỏ khổng lồ của nó liếm miệng một cái, bộ dáng như đang đói bụng nhìn con mồi. Bốn chân lúc này chuyển động, phát ra âm thanh ầm ầm chạy tới, mặt đất theo đó mà rung chuyển.

Khoảng cách còn chưa đến một mét với Đường Minh, lúc này Kim Cang Hùng giơ cự chưởng lên, một chưởng vồ thật mạnh vào đầu hãn.

Đại hồn sư, dù là hồn tôn đi chăng nữa, nếu bị cú vồ này đánh trúng, nhẹ thì xương gãy, nặng thì chết.

Đường Minh thần sắc bình tĩnh trấn định. Hãn cầm khiên giơ lên, chuẩn bị đón đỡ cú tát từ Kim Cang Hùng.

Trải qua một đường từ bên ngoài Tinh Đấu Đại Sâm Lâm giết vào đây, nhiệt huyết trong người hãn ngày càng yếu đi, đối với hồn thú dưới ngàn năm, Đường Minh có thể dễ dàng như ăn cơm chịch gái chém giết bọn chúng.

Dần dần khiến hãn mất đi hứng thú trong việc đánh nhau, không còn la hét chữ "giết" khi đấu với bọn sói ngày hôm trước nữa.

"Bing Bong." Âm thanh như tiếng búa đập vang lên, chỉ thấy cự chưởng Kim Cang Hùng đánh vào tấm khiên, cả người chấn động mạnh run run

một cái, như có lực đẩy từ tấm khiên truyền ra, nó từng bước lùi ra sau, cho đến khi lùi đủ mười bước mới dừng lại.

Tấm khiên màu vàng chỉ hơi run nhẹ rồi không có chuyện gì, cú vồ dễ dàng đánh chết một Đại Hồn Sư, đánh trọng thương một Hồn Tôn của Kim Cang Hùng, không khiến tấm khiên xuất hiện vết trầy xước, dù chỉ một chút.

Dù vậy, đủ có thể thấy hồn hoàn rẻ rách màu vàng Thiên Sứ Chi Thuần của Đường Minh mạnh đến thế nào!

"Gaoooooooooo!." Ánh mắt Kim Cang Hùng hung quang hiện lên, như nhận lấy vũ nhục nào đó, nó điên cuồng gào thét, bốn chân lớn lại lần nữa chạy đến trước người Đường Minh, hai chân sau dựng đứng lên, thân thể từ ba mét biến thành bốn mét, lại một chương nữa giơ lên đánh vào hân.

Đường Minh không nhanh không chậm tiến đến, thấy Kim Cang Hùng hành động, hân tay trái đưa khiên lên, đỡ lấy.

"Bing Bong!" Âm thanh búa đập vang lên. Kim Cang Hùng lại như lần trước, toàn thân chấn động mạnh, lui về sau vài bước.

Đường Minh động, nhân lúc Kim Cang Hùng lùi lại, hân chạy đến, lấy đà chạy, chân đạp một cái thật mạnh, tung người nhảy lên cao, một kiếm canh đâm ngay vào mắt nó.

Sau khi trải qua hồn cốt tẩy rửa, chiều cao cùng cơ thể thay đổi, chiều cao từ chỉ một mét ba tăng đến hơn một mét sáu, cao gần một mét bảy người trưởng thành.

Gầy ốm cơ thể bảy tuổi hơi có chút mập mạp ra, nhưng không phải mập loại béo phì, mà là da thịt nở nang, khuôn mặt tròn ra, bây giờ nhìn hân giống như một thiếu niên mười bốn, mười lăm tuổi, hơn là đứa bé bảy tuổi.

Kim Cang Hùng cũng biết khuyết điểm là con mắt của mình, nó lúc này còn đang trong trạng thái lui lại chưa ổn định, hai hùng chưởng giơ lên, gắt gao che chắn trước mặt nó.

Đường Minh mặc dù chiều cao có thay đổi lớn, nhưng phải biết Kim Cang Hùng độ cao đến ba – bốn mét, hấn nhảy lên cao lắm cũng chỉ tầm hai mét mà thôi.

Tại thời khắc này, sau lưng Đường Minh đột nhiên mọc ra đôi cánh chim màu vàng tinh khiết, đôi cánh vừa ra, thần thánh khí tức từ đôi cánh phát ra.

+Đôi cánh (phần lưng): tự do phi hành bay lên cao mà không tốn hồn lực. Tốc độ bay tăng phức +150%, mỗi một đôi cánh cộng thêm 100% tốc độ bay.

Một trong những bộ phận hồn cốt thiên sứ Tổng lãnh thiên thần Michael.

Đường Minh huy động hồn cốt, cánh nhẹ nhàng đập một cái, nhưng với cú đập này, Đường Minh chỉ trong tích tắc đã bay lên đỉnh đầu con Kim Cang Hùng.

Tại lúc Kim Cang Hùng còn chưa kịp phản ứng, Đường Minh đem hồn cốt lưng ẩn đi, đôi cánh biến mất, bởi vì không có cánh, hấn cả người dùng tốc độ vô cùng nhanh rơi xuống, tay trái khiên lóe lên biến mất, hai tay cầm kiếm, canh ngay phía trên đầu lâu Kim Cang Hùng, làm tư thế đâm xuống.

Kim Cang Hùng bản năng cảm nhận được nguy hiểm từ phía trên đầu truyền đến, hai cự chưởng vội vàng đỡ lấy, cái này hành động vừa kịp lúc cứu nó một mạng.

"Rắc!"

"Gaoooo!"

Âm thanh xương nứt vang lên, tiếp đó là một tiếng gào thét tỏ vẻ đau đớn.

Một kiếm này của Đường Minh không thành công giết Kim Cang Hùng, chỉ là đâm qua đôi cự chưởng của nó, chưa đâm vào đầu lâu. Dù chỉ vậy, đã làm Kim Cang Hùng đau đớn đến thấu xương, hai mắt rơi lệ, bởi vì thanh kiếm khi này đâm xuyên qua hai tay nó, đem mũi kiếm đóng dính hai tay vào nhau, khiến nó không tài nào nhúc nhích tay được.

Đường Minh ngồi trên cự chưởng Kim Cang Hùng, không chút chần chờ do dự rút kiếm ra. Khi kiếm cắm ra, đôi cự chưởng rũ xuống, hiển nhiên đôi tay nó đã bị một kiếm này của Đường Minh đâm phế.

Khi cự chưởng rũ xuống, Đường Minh theo đó không có chỗ ổn định để ngồi. Lúc này hắn giống như ảo thuật gia, hai chân nhỏ của hắn rơi xuống, tại lúc rơi xuống ngang vị trí đầu của Kim Cang Hùng, hai chân chính xác kẹp chặt lại đầu lâu Kim Cang Hùng.

Có hai chân ôm lấy đầu nó. Đường Minh ngồi vững vàng trên không trung, lúc này hai tay cầm kiếm lần nữa dùng hết sức, đâm một nhát vào đầu lâu Kim Cang Hùng.

"Gaooooooooooo..."

Kim Cang Hùng hét thảm một tiếng, lần này nó không còn may mắn như trước thoát chết, kiếm Đường Minh lúc này đã đâm xuyên qua sọ nó.

"Âm." Cả thân thể nặng nề ngã xuống, tắt thở chết.

Một vầng sáng màu tím từ cơ thể Kim Cang Hùng vừa chết bay ra, nhanh chóng dung nhập vào người Đường Minh.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ thí luyện ngẫu nhiên, vượt qua thử thách nhiệm vụ, nhận được một hồn kĩ thiên sứ tự chọn."

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Một Tháng Rèn Luyện

"Đing! Thu được hồn hoàn (ngàn năm) thành công, giết hồn thú ngàn năm, thú được 1000 hồn điểm."

"Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ thí luyện ngẫu nhiên, vượt qua thử thách nhiệm vụ, nhận được một hồn kĩ thiên sứ tự chọn (còn ba hồn kĩ khác ngẫu nhiên....) "

"Đing! Nhận được một hồn hoàn một vạn năm (võ hồn: thiên sứ)...xin mời chủ nhân lựa chọn hồn kĩ cho hồn hoàn này!"

Liên tiếp ba âm thanh thông báo từ hệ thống vang lên, trước mắt Đường Minh xuất hiện bảng danh sách có hơn trăm tên hồn kĩ thuộc loại thiên sứ khác nhau, trong đó gồm có ba loại: tấn công, phòng ngự, phụ trợ.

"Hồn hoàn một vạn năm có bốn hồn kĩ, như vậy ta chọn một hồn kĩ còn ba hồn kĩ khác thì sao hệ thống?" Đường Minh rất nhanh nhận ra vấn đề, hỏi.

"Đing! Hồn kĩ đó sẽ làm chính, ba hồn kĩ khác sẽ phụ gia cho hồn kĩ đó!"

Đường Minh hiểu. Giống như lấy một cái hồn kĩ chính, còn ba cái hồn kĩ còn lại chính là phụ gia kiểu như loại bổ trợ cho cái hồn kĩ chính, có thể bổ trợ về tốc độ, hoặc sát thương, rút ngắn thời gian các loại....

Về phần nhiệm vụ này, hệ thống phát động từ lúc Đường Minh ở bên ngoài Đấu Tinh Đại Sâm Lâm rồi.

Nội dung nhiệm vụ: tiêu diệt 30 con hồn thú trên năm trăm năm. 19 con hồn thú trên một ngàn năm. 1 con hồn thú trên hai ngàn năm.

Đây là loại nhiệm vụ ngẫu nhiên loại cấp bậc thấp, cho nên phần thưởng có chút kém.

Về hồn điểm phân chia:

Dưới vạn năm hồn thú: 1000 điểm.

Trên một vạn năm hồn thú (10.000>): 10.000 điểm.

Trăm vạn năm hồn thú: 100.000

(...)

...

Đường Minh nhìn bảng danh sách hai mắt phát sáng, chậm rãi tìm nơi nào đó an toàn ngồi xuống, tinh thần đều nhập bảng danh sách.

"Thiên Sứ Vĩnh Hằng, loại bị động bổ trợ, tăng 30% thuộc tính tấn công vĩnh viễn, có 10% bạo kích..."

"Thiên Sứ Thuần Động: tự động chặn đánh toàn bộ đoàn đánh kẻ địch, phòng ngự khiên vô cùng chắc chắn, có tỉ lệ lớn(60%) phản lại toàn bộ 150% sát thương kẻ địch...."

"Thiên Sứ Cầu: ngưng tụ ra quả cầu mang năng lượng thần thánh, đem quả cầu bắn tới kẻ địch, gây ra sát thương trên diện rộng, làm chậm 40% tốc độ của kẻ địch nếu dính phải."

...

Hàng trăm loại hồn kĩ, thiên biến vạn hóa, khiến Đường Minh có chút bối rối không biết nên chọn cái nào.

Đường Minh không tiếp tục nhìn nửa nhắm mắt lại, trong đầu nhanh chóng luân chuyển suy nghĩ.

"Hiện tại phòng ngự hồn kĩ đã có một cái, không cần nữa, còn về phụ trợ càng không cần, ta cần một hồn kĩ chuyên về đánh nhau, như vậy là tấn công."

Suy nghĩ xong, hắn mở mắt ra, click vào lựa chọn sàn lọc loại hình tấn công hồn kĩ.

Nhìn chăm chăm hơn nửa tiếng đồng hồ, rốt cuộc Đường Minh lựa chọn sử dụng hồn kĩ ngưng tụ ra trường kiếm!

Loại chuyên về tấn công!

Hắn ý định sử dụng ngưng tụ ra kiếm thiên sứ kiếm cùng chơi khiên, nhưng loại này chuyên về phòng thủ, điểm mạnh của nó chính là phòng ngự.

Giống boss cuối trong Sword Art Online 1, Heathcliff.

Hắn chính là chơi khiên cùng kiếm, tất cả đòn đánh của Kirito toàn bộ bị hắn dùng khiên đỡ, khi Kirito lộ ra điểm yếu thì ngay lập tức chuyển qua chơi kiếm.

Đây chính là loại vô địch phòng ngự khi 1 vs 1 solo.

Nghĩ đi, đối thủ tấn công bản thân, đem khiên lên đỡ, cho đến khi đối thủ lộ ra sơ hở, liền một tay kia cầm kiếm ra đòn, cho đối thủ một nhát kiếm trí mạng. Đây chính là chỗ mạnh của nó, phòng ngự không sợ hãi!

Cái thứ hai nữa là, liên tục áp sát đối thủ, tấn công dồn dập, khiến đối thủ không kịp thở, đây là cái điểm mạnh thứ hai của nó.

Tất nhiên, không có gì gọi là hoàn hảo không có yếu điểm. Điểm yếu chính là đánh xa, hồn kĩ này không thể đánh với phạm vi rộng được, phải áp sát đối thủ. Hơn nữa nếu bị kẻ địch bốn phía bao vây, dù thần khiên đi nữa cũng có lúc bó tay bó chân mà ứng phó.

Nhưng Đường Minh xem thường loại này, cùng lắm là hấn sử dụng hồn cốt đem bọn kia một hits giết đi.

"Thiên Sứ Kiếm Khí: hồn kĩ ngưng tụ ra thanh kiếm khí. Có năng lực xuyên thủng mạnh mẽ, bỏ qua 80% phòng ngự kẻ địch, sát thương +30%, đối thủ dính phải kiếm khí, phòng ngự, tốc độ, tấn công của bản thân giảm từ 10% ~ 15%.

Nội tại: mỗi lần bản thân sử dụng, khí thể càng tăng, tấn công, nhanh nhẹn, lực xuyên thủng tăng lên +10% (nếu không có khí thể sẽ không tăng.)

Giới thiệu: Thiên Sứ Kiếm Khí, ngưng tụ ra kiếm khí mang lực xuyên thủng mạnh, từng là chiêu thức tinh túy mạnh nhất của cả đời Kiếm Sứ, một trong mười vị phó tổng lãnh thiên sứ, sử dụng loại kiếm chiêu mạnh mẽ nhất.

-Kiếm chú trọng chữ Khí, khí càng cao, sát thương, các thuộc tính bản thân theo đó đề cao."

Đường Minh nhìn đến đây, không chút do dự ý niệm click lựa chọn.

"Đing! Phải chăng lựa chọn hồn kĩ Thiên Sứ Kiếm Khí?" Hệ thống hỏi.

"Phải!" Đường Minh gật đầu.

"Đing! Tuyển chọn hồn kĩ Thiên Sứ Kiếm Khí thành công! Ba hồn kĩ còn lại sẽ trở thành phụ gia cho thiên sứ kiếm khí!"

âm thanh hệ thống vừa dứt, Đường Minh sắc mặt thay đổi, nhanh chóng ngồi xuống, mắt nhắm lại.

Từng luồng khí xoáy xung quanh hiện lên, nhập vào người hắn.

Mười phút sau, hai hai hồn hoàn sau lưng Đường Minh hiện lên, một vàng, một đen, ngoại trừ một hồn hoàn doraemon ẩn.

Đường Minh mở mắt ra. Hồn lực trong cơ thể lại một lần nữa tăng lên một mảng lớn, đồng nghĩa với Đường Minh bước vào cảnh giới Hồn Tôn!

...

Hai tên đấu la Cúc Đấu La và Quỷ Đấu La nhìn hai hồn hoàn hiện lên, sắc mặt biến.

Đây mới mấy ngày? Phải biết chỉ 1 ngày mà thôi. Vậy mà vị thánh tử này từ Hồn Sư lên Đại Hồn Sư, tốc độ này, đừng nói Bỉ Bì Đông tuyệt thế thiên tài song võ hồn. Cho dù Đường Hạo hồi xưa thiên tài tuyệt thế cũng là một đường đuổi không kịp hắn.

Hơn nửa quan trọng nhất, Đường Minh hiện tại chỉ mới bảy tuổi! Bảy tuổi cấp bậc Đại Hồn Sư, làm sao không khiến cho hai vị phong hào đấu la chấn động được chứ?

Với tốc độ tên lửa này, khi hắn đạt đến 30 tuổi, không, thậm chí là 20 tuổi liền đã đến cấp bậc Phong Hào Đấu La.

Nghĩ đến vậy, trong lòng hai người Cúc Đấu La cùng Quỷ Đấu La đối với Đường Minh càng kính trọng, khiếp sợ hơn, hoàn toàn đem hắn làm thánh tử, thậm chí là giáo hoàng tương lai đối đãi.

"Đình! Chủ nhân phải chẳng kiểm tra ba hồn kĩ phụ gia còn lại?" Lúc này hệ thống vang lên âm thanh.

"Kiểm tra!" Đường Minh vui vẻ gật đầu.

"Tên: Khí.

Loại: hồn kĩ – thiên sứ kiểm khí – phụ gia.

Giới thiệu: bị động hồn kĩ, mỗi khi triển khai thiên sứ kiểm khí, sẽ tăng lên 50% khí thể toàn thân, tăng lên 10% tính xuyên thủng, +10% toàn bộ thuộc tính bản thân (chỉ duy trì khi triển khai thiên sứ kiểm khí)."

"Tên: Chém.

Loại: hồn kĩ – thiên sứ kiểm khí – phụ gia.

Giới thiệu: bị động hồn kĩ, mỗi khi triển khai thiên sứ kiểm khí, tăng phạm vi tấn công của thiên sứ kiểm khí lên 1m, dựa vào "khí" bản thân, mỗi lần khí bản thân tăng lên, phạm vi tấn công của kiểm khí theo đó tăng lên 1m, lực sát thương thiên sứ kiểm khí tăng thêm 30% (chỉ duy trì khi triển khai thiên sứ kiểm khí)."

"Tên: Tốc

Loại: hồn kĩ – thiên sứ kiểm khí – phụ gia.

Giới thiệu: bị động hồn kĩ, mỗi khi triển khai thiên sứ kiểm khí, tăng thêm tốc độ ra đòn cho "thiên sứ kiểm khí" cùng bản thân người sử dụng. Mỗi lần "khí" tăng lên theo đó tốc độ kiểm càng nhanh thêm 30%(chỉ duy trì khi triển khai thiên sứ kiểm khí)."

Đường Minh xem xong toàn bộ thông tin, thân thể hắn không tự chủ rung mạnh một cái. Cái này hồn kĩ có chút hơi bị mạnh nha, riêng hồn kĩ

thiên sứ kiếm khí đã tăng phúc mạnh mẽ như vậy rồi, lại còn phụ gia hồn kĩ phụ nữa!

Hít sâu một hơi, Đường Minh hồi phục lại tâm tình của mình, tiếp tục tiến về sâu hơn bên trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

...

Một tháng sau.

Sâu trong Tinh Đấu Sâm Lâm.

Một thân ảnh thiếu niên cùng con bạch hổ cao lớn đối diện với nhau.

Thiếu niên tay trái cầm khiên, tay phải cầm kiếm, tiến công con bạch hổ.

Khiên màu vàng hình dáng thập tự cao lớn che chắn trước người hắn, tay phải thanh kiếm dài có hơn hai mét để ra đằng sau cái khiên.

Con bạch hổ nhảy vồ lên, sắc bén hổ trào đánh về phía thiếu niên.

Thiếu niên nhìn nó đánh tới, vẻ mặt khinh thường cười lạnh, tay trái khiến giơ lên, nhẹ nhàng đỡ lấy hổ trào của nó.

"Bing Bong..." Âm thanh như búa đập vang lên, con hổ toàn thân chấn động mạnh lui ra sau vài bước.

Đường Minh nhân cơ hội này áp sát bạch hổ, tay trái khiên để lên trước, tay phải cầm thiên sứ kiếm khí chém một nhát thẳng vào đầu nó.

"Phốc." Đầu lâu con bạch hổ như đậu hủ, kiếm khí dễ dàng chém đứt đầu nó. Đầu hổ lăn lóc dưới mặt đất, cả thân thể cao lớn nặng nề ngã xuống, máu tươi từ nơi cổ liên tục chảy ra.

Từ cơ thể nó bay ra vầng sáng màu đen rồi dung nhập vào người Đường Minh.

"Một vạn năm hồn thú quá yếu, đối với ta không có sức khiêu chiến..." Đường Minh lạnh nhạt nhìn thân thể bạch hổ dưới đất nói, trong giọng có chút thất vọng.

Tối nay, hơn một tháng Đường Minh đi lung tung trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, vì truy tìm một con mẫu để chịch xã giao cùng thử nghiệm, nhưng hăn tính không bằng trời tính, tìm hơn một tháng này không thấy một con mẫu "hóa hình người" nào, điều này làm hăn vô cùng thất vọng.

Nhưng cũng không phải không có lợi, đối với thực chiến sử dụng hồn kĩ đã vô cùng lão luyện, phối hợp giữa kiếm và khiên tự nhiên, đối với hồn thú vạn năm hăn chỉ cần một phút liền có thể dễ dàng giải quyết.

Tuy là kinh nghiệm thực chiến lên, nhưng hồn lực vẫn đậm chân như cũ là Hồn Tôn, cấp bậc đạt đến 40, nhưng chỉ cần hăn thêm một hồn hoàn nữa, hăn liền nhanh chóng từ Hồn Tôn cấp bậc đột phá, bước đến Hồn Tông.

Còn về hồn thú mười vạn năm (100.000 năm), một tháng này chưa gặp được con nào, nên chưa biết được thực lực hăn hiện tại được.

Đường Minh mở xem thông tin bản thân.

"Tên: Đường Minh

Hồn điểm: 144 triệu hồn điểm

Cấp Bậc: 31

Võ Hồn: 4 (Thiên sứ 12 cánh, Hạo Thiên Chùy, Tử Vong Chu Hoàng, Doraemon)

Hồn Lực: Hồn Tôn.

Hồn Cốt: 1

-Sáo trang Tổng lãnh thiên thần Micael (toàn bộ thân thể)

Hồn Hoàn: 3 (thất sắc, vàng, đen)

Hồn Kỹ:

- Cánh Cửa Thần Kỳ (doraemon - hồn hoàn thứ nhất – trăm vạn năm)

Thiên Sứ Chi Thuần (thiên sứ - hồn hoàn thứ nhất – 400 năm)

-Thiên Sứ Chi Kiếm (+3 hồn kĩ phụ)

*Tổng chiến lược: Hồn Thánh.

(tối tiếp)

...

Video Heathcliff vs Kirito solo, sài kiếm + khiên (ae xem video dễ tưởng tượng nhé!)

<https://www.youtube.com/watch?v=rtATTbYEBK0>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Hồn Hoàn Thứ Hai Doraemon

"144 triệu hồn điểm, một tháng này cũng kiếm được kha khá, vào cửa hàng xem có gì mua không." Đường Minh sờ sờ cảm nghĩ, click đúp vào cửa hàng.

"Cầu Vương Bách Việt?" Đường Minh tò mò, click vào xem.

"Tên: Cầu Vương Bách Việt

Loại: hồn hoàn.

Cấp: 10 vạn năm

Giá: 500 triệu hồn điểm

Giới Thiệu:

Cầu Vương Bách Việt từng là một con chó ghẻ bình thường ở Việt Nam. Nhưng bị người đem giết, nướng ăn. Sau khi chết, chú chó ghẻ này xuyên việt qua Đấu La Đại Lục tại trăm vạn năm trước. Đầu thai thành hồn thú, chú chó vẫn giữ ký ức kiếp trước, từng bước đi lên đỉnh phong hồn thú. Một thời từng là bá chủ Đấu La Đại Lục thời thượng cổ. Cầu Vương Bách Việt sửa một tiếng, thiên địa càn khôn lung lay.

Hồn kĩ:

-Cầu Là Vô Địch: tăng phúc bản thân 100% sức mạnh, sửa một tiếng, thiên địa nát. Sửa hai tiếng, âm dương loạn. Sửa ba tiếng mẫu cầu cỡ quần áo cho bản đại gia chịch hú hú hú...

-Cầu Là Siêu Nhân Gao: biến thân thành super dog, có năng lực phi hành trên không trung, biết đi đứng nói tiếng người, đâm một cái thiên địa vỡ nát, jj nơi chim, đâm thùng thiên địa!

...

Đường Minh càng xem, sắc mặt càng đen, vội vàng tắt màn hình không dám xem tiếp, cái này quá làm bắn tâm hồn thuần khiết của ta, cái gì mà sữa tiếng thứ ba mẫu dog cỡ cho đại gia chịch? Chịch con em người a, đâm thùng bà cha người a.

Lại lướt cửa hàng một vòng, hồn hoàn loại một vạn năm giá cả từ 50 triệu đến 100 triệu hồn điểm. Mười vạn năm hồn hoàn giá cả từ 120 triệu đến 500 triệu. Còn trăm vạn năm thì từ 500 triệu hồn điểm trở lên...

"Võ hồn Thiên Thần 12 cánh có hai hồn hoàn tấn công cùng phòng ngự, coi như đủ. Còn lại ba hồn hoàn khác theo thứ tự: Hạo Thiên Chùy, Doraemon, Tử Vong Chu Hoàng."

"Hạo Thiên Chùy thuộc về võ hồn - hồn khí số một đấu la đại lục, có sức công phá mạnh mẽ nhất..."

"Doraemon một hồn hoàn tương đương với một bảo bối năng lực ngẫu nhiên, có mạnh có yếu, nhưng phần nhiều là yếu(sida)."

"Tử Vong Chu Hoàng, cái này quá xấu, hơn nữa ta không thích hợp chơi loại võ hồn này."

Đường Minh trầm ngâm suy nghĩ, hay là chơi doraemon? Dù sao hắc hời nhỏ toàn là đọc doraemon truyện...Với lại, dù năng lực sida thì lại bỏ thời gian ra giết hồn thú, kiếm điểm lại, chỉ là hơi tốn thời gian mà thôi.

Nghĩ vậy, hắc hướng cửa hàng lựa chọn loại chục vạn năm hồn hoàn, click mua.

"Đing! Chủ nhân phải chẳng mua loại chực vạn năm Thiên Sơn Bạch Ngưu hồn hoàn? Xin lựa chọn vũ hồn cho hồn hoàn."

"Phải, ta lựa chọn vũ hồn Doraemon."

"Đing! Mua thành công, khấu trừ 130 triệu hồn điểm!"

"Đing! Vũ hồn doraemon đặc biệt, tự động chuyển hồn hoàn Thiên Sơn Bạch Ngưu ngẫu nhiên thành một năng lực bảo bối..."

"Đing! Chuyển thành công, phải chẳng kiểm tra hồn kĩ ngay bây giờ?"

"Kiểm tra." Đường Minh nói, trong lòng có chút chờ mong hồn kĩ.

"Hồn kĩ 1: Súng tiến hóa: dùng súng này thì có thể giúp bất cứ ai hoặc vật gì tiến hóa hiện đại hoặc cổ lỗ hơn.."

"Hồn kĩ 2: Súng nói dối: bắn súng này vào ai người đó sẽ nói ngược sự thật hay nguyên lý ví dụ như nói trắng thành đen, thật thành giả..."

"Hồn kĩ 3: Khẩu pháo vô địch: là một khẩu pháo rất lợi hại, khi người chủ của khẩu pháo chỉ tay vào ai thì người đó bị bắn dù cách xa hàng nghìn cây số."

"Hồn kĩ 4: Áo choàng trong suốt: đây là áo tàng hình."

"Bồn năng lực?"

"Ha ha ha ha ha ha!!!"

Đường Minh hai mắt sáng lên, mặc dù trong đó có hai năng lực gân gà, nhưng khi nghe đến Súng Tiến Hóa cái này, liền nhin không được hai tay nắm chặt lại, trong lòng vui mừng như điên, nhin không được ngửa đầu lên cười điên cuồng.

...

Cúc Đấu La cùng Quỷ Đấu La hai mắt hiện lên nghi hoặc nhìn Đường Minh, chẳng lẽ hãn tại một tháng này giết hồn thú nhiều quá bị điên?

Một tháng này, hai người luôn âm thầm đi theo bảo vệ hãn, bọn hãn từ khiếp sợ, kinh ngạc các loại... dần dần chuyển thành chết lặng.

Đầu tiên chính là, Đường Minh giết một đầu một vạn năm hồn thú, thời gian từ năm phút, rút ngắn thành bốn phút, ba phút...cuối cùng chỉ còn một phút.

Điều này khiến bọn hãn có cảm giác đang mơ, 7 tuổi, Đại Hồn Sư, giết vạn năm hồn thú như ăn cơm uống nước, cái này bọn hãn không còn gì nói.

Phải biết, một vạn năm hồn thú thực lực yếu nhất bằng với hồn sư cấp bậc Hồn Tôn, mạnh nhất chính là Hồn Vương...

Nhưng dù mạnh hay yếu, đối với tên quái vật Đường Minh này đều như nhau, tay một khiên, tay một kiếm, dù là rắn, hổ, chim, nhện...các loại hồn thú trên vạn năm mạnh hay yếu đều đánh không lại hãn.

Nếu tấn công hãn, liền hãn dùng khiên đỡ, nếu lộ ra sơ hở, liền chuẩn bị xuống địa ngục đi.

Có thể nói từ một tháng tới giờ, chưa có hồn thú nào có thể làm tổn thương được hãn, dù chỉ là chạm đến một góc áo.

"Ngự Đấu La!" Nếu không phải Đường Minh hiện tại chỉ mới cấp bậc đại hồn sư, chắc chắn hai người cho hãn chính là một tên Phong Hào Đấu La chính góc, danh hiệu.

Vô luận từ góc độ nào tới nói, hồn kĩ, kỹ thuật, năng lực ứng biến, kinh nghiệm thực chiến, Đường Minh đều đạt đến loại hoàn hảo, không một

chút tỳ vết.

Tại thời khắc này, bọn hăn nhìn thấy Đường Minh lại ngồi xuống, khí xoáy...tình cảnh này vô cùng quen thuộc đối với bọn hăn...

"Khoang, khí xoáy? Đây chẳng phải là đột phá sao? Một tháng lại đột phá?" Hai vị phong hào đấu la thần biểu tình không hiện lên kinh ngạc hay khiếp sợ, một mặt chết lặng nhìn Đường Minh.

10 phút sau.

Đường Minh mở mắt ra, lại thêm một cái hồn hoàn hiện lên.

Tổng cộng ba cái hồn hoàn, theo thứ tự: vàng, đen, đỏ.

"Khoang, đỏ....Là ta nhìn nhầm? Đây không phải chục vạn năm hồn thú sao. Ta nhớ hăn ở một tháng này chỉ gặp một vạn năm hồn thú thôi mà, đâu có đụng độ với chục vạn năm hồn thú?"

Cúc Đấu La mắt xinh đẹp hiện lên nghi ngờ nói, âm thanh yếu điệu như nữ nhân, khiến người sờn cả da gà.

"Cái này...ta cũng không hiểu." Bên cạnh Quỷ Đấu La lắc đầu nói, giọng nói khô khan âm trầm khó nghe.

"A. Hăn đâu rồi?" Hai người đang nhìn Đường Minh, chợt chỉ thấy hồn hoàn màu đỏ sáng lên, sau đó hăn lập tức biến mất.

Hai người vội vàng đem tinh thần lực phóng ra tìm kiếm, đáng tiếc dù tìm bao lâu, cũng không thấy thân ảnh Đường Minh.

"Nhanh đi tìm hăn, nếu Bỉ Bỉ Đông biết chuyện này, theo tính cách của nàng, chắc chắn nàng sẽ vì chuyện này nổi điên lên."

"Người và ta hai hướng, đi!"

Cúc Đấu La, Quỷ Đấu La nhìn nhau, giọng gấp gáp nói. Sau đó hai người phân công chia ra hai phương hướng truy tìm Đường Minh...

...

Nơi nào đó trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

Một nơi không có ai đột nhiên một người thiếu niên hiện ra. Người này không ai khác chính là Đường Minh.

"Phù, rốt cuộc thoát hai con ruồi đi theo." Đường Minh thở phào nói, dù sao hắc hiện tại là người lương thiện, cho nên sẽ không vì đó mà nổi giận giết người vô tội. Nhất là hai người đó chỉ đi theo bảo vệ mình thôi, không có ác ý.

Năng lực vừa này Đường Minh sử dụng chính là áo choàng trong suốt.

Sau khi sử dụng xong, hắc nhận ra mình đã sai hoàn toàn.

Nó không giống trong nguyên tác doraemon phải đội khăn tàng hình lên mới tàng hình. Mà chính là năng lực đó chuyển lên người mình luôn, không có kiểu như trong nguyên tác cần bảo bối chuyển lên người mới hiện ra năng lực.

Nhưng vấn đề này hắc không chắc chắn lắm, cần thử nghiệm, tìm hiểu thêm, dù sao doraemon năng lực cùng hồn kĩ đấu la có chút khác biệt cách thức.

Ví dụ như nếu hắc có tủ điện thoại yêu cầu năng lực. Như vậy có phải như trong nguyên tác đem tủ điện thoại ra mới có thể sử dụng. Hay là không cần đem ra, mà năng lực chuyển lên người mình luôn?

Nghĩ liền làm. Hiện tại không có ai, cho nên Đường Minh không có kiêng nể gì nữa sử dụng hồn hoàn thứ nhất Doraemon - Cánh Cửa Thần Kì!

Hồn hoàn bảy màu sau lưng hiện ra. Tiếp đó chỉ thấy phía trước người Đường Minh hiện ra một cánh cửa màu hồng cao cỡ hai mét hiện ra trước người.

Đường Minh sờ sờ cảm nhìn cánh cửa, đầu tiên là ghi nhớ vị trí nơi này, sau đó ý niệm động: trở về Võ Hồn Điện – phòng Bỉ Bỉ Đông.

Nghĩ xong, hắn đi đến cánh cửa, mở ra, bước vào.

...

Phòng thánh nữ Bỉ Bỉ Đông.

Đường Minh nhìn xung quanh, khi xác nhận nơi này là phòng của mẫu thân tiện nghi liền ý niệm động.

Cánh cửa màu hồng phấp phất hiện ra trước người, Đường Minh mở ra, bước vào

....

Tinh Đấu Đại Sâm Lâm nơi sâu.

Đường Minh trở về vị trí cũ, tiếp đó hắn thử nghiệm hồn kĩ khác, màu đỏ quả cầu sau lưng hắn bay lên.

Hồn hoàn thứ hai doraemon hiện.

"Hồn kĩ 1:súng tiến hóa!" Đường Minh âm thầm nói, tiếp theo chỉ thấy khẩu súng xanh lam trên tay hắn xuất hiện, nhỏ cỡ lòng bàn tay.

Khẩu súng có hai nút màu đỏ ở hai bên trái phải, trong đó có các nút kiểu như xoay tròn, bên trong có đánh số từ bé đến lớn: 1 – 10000, điều kì lạ là cây súng này không có cò súng.

Đường Minh cầm khẩu súng, chỉnh nút nằm bên phải cây súng lên tới số 100, sau đó hấn chia vào cây cổ thụ gần đó, ấn nút đỏ bên phải.

Ánh sáng chiếu lên, cây cổ thụ trong nháy mắt cao lên vài mét.

"Ừm, vậy bên phải chính là tiến hóa, bên trái chính là thoái hóa..." Thử nghiệm xong, Đường Minh lập tức biết sử dụng loại súng này ra sao.

...

*Súng tiến hóa: đem tiến hóa hoặc thoái hóa.

<https://youtu.be/p2DQBjhPwRk?t=167>

*Súng nói dối: đem toàn bộ nguyên lý nghịch chuyển, ví dụ con chim được biết đẻ trứng xây tổ... Truyện được copy tại [http://TruyenCv\[.\]Com](http://TruyenCv[.]Com)

<https://www.youtube.com/watch?v=KmyCElYQCqk&t>

*Khẩu pháo vô địch: xeko được khẩu pháo bắn từ xa...
<https://www.youtube.com/watch?v=b1EI2NkUXbM>

*Áo choàng tàng hình: cái này chắc mọi người biết.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Đi Trang Bức (1)

Đường Minh cầm súng tiến hóa chơi đùa một chút, chợt nghĩ đến tiểu jj mình chỉ vài cen-ti-mét...

Hắn nở nụ cười âm thầm, sau đó cở quần ra, chỉnh số năm là 10, đem súng nhắm ngay jj rồi bắn.

Ánh sáng chiếu vào, jj của hắn từ vài cen-ti-mét nhỏ như trẻ em trở thành một "Nam Tử Thực Thụ".

"Cạc cạc cạc...như vậy không cần lo chịch mà jj nhỏ rồi." Đường Minh âm thầm nở nụ cười, tiếp đó chỉnh tiếp 20 năm, lại bấm một cái.

Từ Nam Tử Thực Thụ trở thành Trung Niên Thuần Thục.

Đường Minh nhìn xem "tiểu jj" lớn như ngà voi, hắn một mặt thỏa mãn gật gật đầu, so với thế giới trước thì có chút hơi nhỏ hơn một chút, nhưng dù vậy đã dư dãi rồi.

Tiếp đó là tiến hóa hồn hoàn.

Đường Minh chỉnh tiến hóa đến 1 vạn năm, sau đó quay ra sau để cây súng canh ngay hồn hoàn thứ hai doraemon, bấm một cái.

"Đừng! Chủ nhân không thể tiến hóa (gian lận) được."

Khi này âm thanh lạnh lùng từ hệ thống vang lên, như một gáo nước lạnh xối lên đầu hắn.

Đường Minh đành từ bỏ, đem hồn kĩ thứ hai ra, súng nói dối.

Trên tay xuất hiện cây súng nhỏ màu đỏ trắng, cây súng này dài hơn một chút cây súng tiến hóa lúc này, hình thù như súng nước dành cho em bé.

Cầm lên súng ngắm nhìn một lúc sau cất vào lại, Đường Minh hiện tại không có vật thí nghiệm.

Tiếp theo chính là hồn kĩ thứ ba, đại bác vô địch.

"Hả?" Đường Minh ý niệm vừa động, chợt cảm giác giống như lần đặt căn cứ starcraft ở Hỏa Vương Tinh.

Ô vuông đỏ xanh xung quanh hiện lên, hình ảnh mờ ảo cao lớn pháo đài trên không trung hiện lên. Đường Minh có kinh nghiệm lần trước, hần lập tức chạy đi tìm nơi rộng rãi.

Chạy đến nơi toàn bộ đều là ô xanh, Đường Minh dừng lại, tinh thần lực động, đem đặt pháo đài đặt xuống.

Một tòa khổng lồ cao lớn pháo đài xuất hiện, đại bác vươn dài hơn 5 mét, hai bên radar tân tiến liên tục xoay chuyển.

Đường Minh hai mắt sáng lên, tùy ý chỉ tay vào một nơi nào đó, nói: "Bắn!"

"Ầm!" vừa dứt lời, từ đại bác bắn ra loại đạn, nó bay với tốc độ siêu việt ánh sáng, trong nháy mắt khu vực bị chỉ định nổ mạnh, khói ngùn ngụt nhưng không có lửa cháy, các cỗ thụ coi như chỉ bị nổ đen mà thôi, không có hư hao gì...

"Ừm, phạm vi nổ chỉ năm mét bên trong, hơn nửa loại này như trong nguyên tác, vô cùng yếu, nếu có thể tiến hóa được..."

Đường Minh vừa nghĩ vậy, tay phải đập tay trái một cái, cho mình một cái khen thông minh. Pháo đài chỉ là một dạng vật chất được triệu hồi ra, không phải loại hồn hoàn, vô hồn, cho nên chắc là không tính "gian lận"?"

Nghĩ xong, lập tức triệu hoán hồn kĩ thứ nhất súng tiến hóa ra, Đường Minh trên tay cầm tiến hóa súng, chỉnh số năm tiến hóa lên 10 năm, sau đó đem cây súng hướng pháo đài, bấm nút đỏ một cái.

Lần này không như lần trước bị hệ thống cho là gian lận, ánh sáng chiếu vào, pháo đài trong nháy mắt lại lớn gấp mười lần lúc trước.

Đường Minh nhanh chóng bấm xem kiểm tra pháo đài.

"Tên: pháo đài vô địch

Loại: hồn kĩ.

Giới thiệu: pháo đài vô địch một trong những bảo bối của doraemon.

-Tầm bắn: 100.000m

-Phòng ngự: vô hạn

-Sức công phá (sát thương): boom

-Tốc độ: max?

-Phạm vi phá hoại: 10m

-Đạn: vô hạn "

Đường Minh liếc liếc môi, Sức công phá boom? Thử nghiệm tiếp, hăn ngẫu nhiên chỉ khu vực gần đó, ra lệnh: "Bắn!"

"Ầm!" 0,1 giây sau, toàn bộ khu vực Đường Minh chỉ định ngay lập tức nổ tung, từng đóm lửa văng lên tung tóe.

"Hồn kĩ? Phòng ngự vô hạn? Đạn vô hạn? Như vậy thì..."

"Cạc cạc cạc..."

Đường Minh nhìn số liệu, chợt nghĩ đến thứ gì, hần nở nụ cười quái dị tràn đầy tà ác. Cười xong, hần chỉnh súng tiến hóa lên 10.000 năm, nhắm ngay pháo đài, bắn tiếp.

"Rẹt..." Pháo đài lập tức to lớn gấp 1000 lần lúc trước, đại bác theo đó lớn ra gấp trăm lần, nó vươn dài ra hơn trăm mét, ăng ten theo đó lớn hơn lúc này.

...

Cúc Đấu La và Quỷ Đấu La hội họp.

Cúc Đấu La nhìn Quỷ Đấu La, hỏi: "Người thấy Đường Minh chưa?"

Quỷ Đấu La lắc đầu, ngắn gọn nói: "Chưa thấy."

Hai người đang nói chuyện, lúc này sâu trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm đột nhiên vươn ra một tòa khổng lồ pháo đài.

"Gì vậy?"

"Nhanh đi tới Tinh Đấu Đại Sâm Lâm xem xem."

"Cái đó là tác phẩm của ai, chẳng lẽ trăm vạn năm hồn thú biết xây nhà?"

Bên ngoài tinh đấu đại sâm lâm khu vực, đám hồn sư cùng lúc đó cũng thấy, bọn hần ngẩng đầu lên chỉ chỉ trỏ trỏ, bàn tán.

Các thế lực khác cũng rất nhanh nhận được tin tức này, bọn hần phái một nhóm người đi thăm dò hư thực...

...

"Tên: pháo đài vô địch (max level)

Loại: hồn kĩ.

Giới thiệu: pháo đài vô địch một trong những bảo bối của doraemon.

-Tầm bắn: 1000 triệu (km)

-Phòng ngự: vô hạn

-Sức công phá (sát thương): Đại Bom Nguyên Tử.

-Tốc độ: max?

-Phạm vi phá hoại: 500 km bán kính bên trong.

-Đạn: vô hạn "

Nhìn xem số liệu, Đường Minh rất muốn thử nghiệm loại này, nhưng nếu làm vậy liền không biết hắc có hay không nổ chết theo.

Đường Minh đành chỉ có thể từ bỏ, chờ đến kẻ thù đặc ý một phen, sau đó cho hắc "bùm!" một cái, chắc khi đó hắc vui lắm...

Hắc nở nụ cười dễ tiện, đặt pháo đài tại đây, yên tâm rời đi.

Dù sao cái này là hồn kĩ, nó giống như vật thể, nhưng lại có chút không giống. Về phần đám người lăm le pháo đài, hắc hoàn toàn yên tâm, bởi vì pháo đài này không những bất tử, mà còn chỉ có hắc mới có thể sử dụng.

...

Hồ nước trung tâm Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm.

Tại nơi này, có hai người, một mỹ phụ tuyệt mỹ, tóc hồng dài đến chân, nàng đang cầm lược nhỏ chải tóc cho một cô bé.

Động tác cực kỳ ôn nhu, như người mẹ đang chải tóc cho đứa con của mình.

Nàng mặc bộ váy dài màu trắng phủ kín cả gót chân. Dung nhan tinh xảo tựa như tinh linh không cách nào tìm được ra nửa phần tí vết của nàng.

Vẻ đẹp của nàng không chỉ toát ra từ thân mình mà còn cùng với quang cảnh chung quanh hòa hợp thành một thể.

Mái tóc che khuất nửa khuôn mặt vị mỹ phụ này, làm người không thấy được nửa khuôn mặt nàng ra sao, nhưng là từ nửa khuôn mặt còn lại, mũi cao, môi hồng mềm mại, làn da trắng như tuyết, có thể thấy vị mỹ phụ này xinh đẹp tuyệt sắc.

Ngược lại cô bé tóc khác với mỹ phụ, màu tóc đen, đôi mắt màu hồng tròn trịa linh động như biết nói, đôi môi nhỏ chúm chím nở nụ cười vui vẻ, trông cô bé rất là dễ thương.

Một cánh cửa màu hồng đột nhiên xuất hiện bên cạnh hai người, từ trong cánh cửa bước ra một vị thiếu niên da trắng soái ca.

Người thiếu niên vừa xuất hiện, mỹ phụ như nhận ra cái gì, nàng lập tức đem cô bé ôm vào lòng, lùi xa vài bước, nhìn Đường Minh ánh mắt kiên trì, bộ dáng như đang đề phòng kẻ địch.

"Người là ai? Tại sao có thể xuất hiện ở đây?" giọng nói thanh thúy trong trẻo, có chút lạnh lùng, nhưng không mất ôn nhu, nhỏ nhẹ từ vị mỹ phụ tóc hồng trong miệng nói ra.

Đường Minh nở nụ cười, không trả lời nàng, mà hỏi lại: "Chắc người là mẹ của Tiểu Vũ đây?"

"Người làm sao biết con ta tên Tiểu Vũ!?" Mê Cốt Thỏ nghe hẩn nói, càng đề phòng hơn, lại lui ra sau vài bước mới nói.

Tiểu Vũ nằm trong lòng mẹ ngỡ ngác nhìn hai người, không biết đang xảy ra chuyện gì.

"Đương nhiên biết, bởi vì ta là chồng người." Đường Minh khi này nở nụ cười bỉ ổi, nói ra.

"Chồng ta?" Mê Cốt Thỏ ngỡ ngác, theo bản năng nhìn hẩn hỏi lại.

Mấy năm trước, không biết tại sao nàng mang thai Tiểu Vũ, trong khi đó nàng không có động xuân hay giao hoan với ai.

Hiện tại đột nhiên có một tên thiếu niên trẻ tuổi mà nàng chưa bao giờ gặp, đến đây nói hẩn là chồng mình, làm sao nàng không ngẩn ra cho được.

Nhưng rất nhanh nàng hồi phục lại tinh thần, ánh mắt thù địch nhìn Đường Minh.. trầm giọng nói ra: "Nhân loại, người đang cố đánh lừa ta. Người mục đích thật sự chính là hồn hoàn cùng hồn cốt chục vạn năm của ta đúng chứ?"

Nói xong, không đợi Đường Minh trả lời, nàng la lên một tiếng: "Tiểu Minh, Đại Minh đến đây, có kẻ thù đột nhập!"

Đường Minh hoàn toàn bó tay cô nàng này, trí tưởng tượng cũng quá phong phú đi chứ?

1 phút sau.

"Ầm ầm ầm." Một cái con khỉ hùng tráng lông đen hơn trăm mét xuất hiện trong tầm mắt Đường Minh.

Nhìn tử vệ bề ngoài, đây là một dạng tồn tại vừa giống vượn vừa giống hắc tinh tinh. Ngoại trừ đôi mắt to như đèn lồng phóng ra sáng lộng lẫy. Ngoài ra thì toàn thân nó là một bộ lông màu đen kịt.

Thân thể đầu này khi thật sự vô cùng hùng tráng. Hùng tráng đến mức không thể tin tưởng. Nó chẳng những có thân thể khổng lồ. Hơn nữa mỗi một chỗ trên thân thể cơ bắp đều rắn chắc đến nỗi, so với đá kim cương còn kinh khủng hơn, nó đứng đây mà tựa như một tòa núi nhỏ vậy. Cả thân thể giống như là sự kết hợp của sức mạnh và cái đẹp lại với nhau.

Đây chính là Thái Thân Cự Viên, chiến lực đạt đến trình độ vượt cấp giết địch, một đầu ngàn năm Thái Thân Cự Viên có thể đánh ngã một con hồn thú 1 vạn năm, mà con này Thái Thân Cự Viên chính là đạt đến một vạn năm, vậy thì chiến lực chính là chục vạn năm hồn thú.

"Bóc bóc bóc..." Hồ nước trung tâm bỗng nhiên sôi trào lên, một đầu bò thân rắn nhô lên.

Trên người nó lân phiến dày đặc, thân thể vô cùng khổng lồ phóng lên cao, còn cao hơn đầu kia Thái Thân Cự Viên gấp hai lần.

Đây chính là Thiên Thanh Ngưu Mãng, một đầu chục vạn năm xà.

"Nhân loại, chúng ta không giết người, cho người một phút rời đi chỗ này, nếu không hậu quả chắc chắn người biết." Mê Cốt Thỏ khi thấy hai người Đại Minh cùng Nhị Minh xuất hiện, cộng thêm nàng nửa coi như ba đầu mười vạn năm hồn thú, nàng rất cực yên tâm nhìn Đường Minh nói chuyện.

Dù sao nàng vẫn là người thiện lương, chưa bao giờ giết người vô tội.

Hai đầu quái vật kia không nói gì, nhưng ánh mắt lạnh lùng nhìn Đường Minh.

Đường Minh không đổi sắc, bình tĩnh nhìn qua con khi, nói: "Người có nhớ ta không? Ta chính là chồng của nàng, mấy vạn năm trước chắc chắn người đã gặp qua ta."

Thái Thân Cự Viên ngẩn ra không biết nói gì, không chỉ hấn, còn có Thanh Thiên Ngưu Mãng, Mê Cốt Thỏ cũng đều ngẩn ra: "..."

Không đợi Thái Thân Cự Viên nói chuyện, hồn kĩ hiện, trên tay hiện ra cây súng hình dáng như súng nước, hướng nòng súng phía Thái Thân Cự Viên, thật nhanh bóp cò một cái.

"Hừ! Nhân loại, đây là người tìm cái..."

Thanh Thiên Ngưu Mãng vừa nhìn thấy "súng" trên tay Đường Minh, tưởng rằng vũ khí tấn công, hấn lập tức theo bản năng mở miệng nói tiếng người.

"Đúng, ta đã gặp anh rồi ở mấy vạn năm trước, khi đó anh rồi cùng chị dâu có đi chung, ta vẫn nhớ rõ như in."

Nhưng còn chưa đợi hấn nói xong, lúc này Thái Thân Cự Viên vẻ mặt thật thà gật đầu, mở miệng nói ra tiếng người.

"?"

Trừ Thái Thân Cự Viên cùng Đường Minh, còn lại tất cả người ở đây đều ngẩn ra, bao gồm bên trong Mê Cốt Thỏ.

Đường Minh nở nụ cười bí ối, biết rằng kế hoạch hành công, nhân cơ hội đám người không chú ý. Đường Minh đem nòng súng hướng Thanh Thiên Ngưu Mãng, tay phải nhẹ nhàng bóp cò một phát.

"Chẳng lẽ là do cái vật trên tay người thiếu niên kia, làm Thái Thân Cự Viên đồ ngốc này bị hấn giờ trò gì đó lừa?"

Mê Cốt Thỏ che miệng lại, thần sắc không thể tin nhìn người bạn của mình, nòng ánh mắt nghi hoặc nhìn khẩu súng trên tay Đường Minh suy nghĩ.

Không tin tưởng Thái Thân Cự Viên kia nữa, nàng quay qua Thanh Thiên Ngưu Mãng hỏi: "Đại Minh, người thiếu niên này ở mấy năm trước người có gặp?"

"Đúng chị dâu, anh rể hồi mấy năm trước có đi chung với người, khi đó người còn giới thiệu cho ta."

Lần này tới lượt Thanh Thiên Ngưu Mãng vẻ mặt thật thà gật đầu.

Nếu nói Thái Thân Cự Viên trí tuệ chỉ 10 tuổi đứa bé, hẳn bị người thiếu niên kia lừa thì có thể tin tưởng. Nhưng Thanh Thiên Ngưu Mãng còn sống lâu hơn Thái Thân Cự Viên, là hồn thú mười vạn năm tuổi, trí tuệ tương đương thiếu niên – người trưởng thành, có thể phân biệt được đúng sai không ngờ hẳn cũng nói vậy.

Mê Cốt Thỏ trong lòng chấn động mạnh, chẳng lẽ nàng trí nhớ kém, hay là đã quên người thiếu niên này?

Cuối cùng, dời mắt về trong ngực Tiểu Vũ, nàng đang vẻ mặt nghi hoặc không biết chuyện gì.

Lúc này, Đường Minh mỉm cười, hẳn nhìn Mê Cốt Thỏ, nói tiếp: "Người không tin ta là chồng người?"

Mê Cốt Thỏ hiện tại trong lòng tràn đầy nghi hoặc, nghi ngờ, hoang mang, nghe Đường Minh nói, theo bản năng gật đầu.

"Vậy ta nói cho các người biết, các người Mê Cốt Thỏ hồn thú có các hồn kĩ như sau: Yêu Cung...Dịch chuyển tức khắc...vô địch kim thân. Ta nói đúng chứ?" Đường Minh cười, nói ra.

Mê Cốt Thỏ hoàn toàn mộng, cái này chỉ có Đại Minh, Nhị Minh, nàng, cùng Tiểu Vũ là biết, không có người thứ 5 biết chuyện này. Vậy mà người thiếu niên này lại nói chính xác hoàn toàn, không sai một chữ.

"Hơn nửa, con gái chúng ta Tiểu Vũ ở mấy vạn năm trước đã từng gặp ta, nàng thậm chí nàng còn nhớ rõ khi đó ta và người còn nắm tay với nhau nói lời tạm biệt...bởi vì lúc đó gia tộc ta xảy ra chuyện, cho nên tạm thời rời xa hai mẹ con người." Đường Minh chưa chờ nàng nói, hần nhàn nhạt nói ra. Mặt không đỏ, tim không nhảy, chém gió thuận xuôi thành thơ, không lộ ra tí sơ hở nào.

Tại lúc đang nói, tay âm thầm đem súng nói dối nhắm ngay Tiểu Vũ, bóp cò một phát.

Mê Cốt Thở trong lòng một mảnh không tin tưởng tất cả chuyện này, nàng cúi đầu nhìn xuống nằm trong ngực tinh linh bé bỏng của mình, nàng ôn nhu vuốt tóc cô bé, nàng chỉ vào Đường Minh, nhẹ nhàng hỏi: "Tiểu Vũ, con có từng gặp người thiếu niên này?"

Tiểu Vũ vẻ mặt "thành thật" gật đầu, nàng ngọt ngào nói: "Ta đã từng gặp cha ở mấy vạn năm trước, lúc đó có người, ta, cùng hần, ba người ở bên nhau thật hạnh phúc, sau đó đột nhiên có ngày hần rời đi chúng ta, còn nói là do gia tộc có việc đột xuất, phải quay về..."

Mê Cốt Thở nghe xong con gái mình nói, hoàn toàn mê, mộng bức. Nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt nghi hoặc nhìn chăm chăm thiếu niên này, rõ ràng trong trí nhớ của nàng, hơn trăm năm nay chỉ ở tại đây sinh sống, chưa bao giờ ra ngoài thế giới kia gặp người nào.

Dù có, cũng chỉ là chuyện hồi trẻ chục vạn năm trước, khi đó nàng tò mò đi ra thế giới loài người, nhưng một lần bị người ám hại, nhưng may mắn là nàng có hồn kỹ bảo mệnh lớn, cho nên thoát được một mạng. nàng sau này quyết định mãi mãi sinh sống tại khu rừng này, không bao giờ bước ra bên ngoài, dù chỉ một bước.

...

<http://tranh.com/dau-la-dai-luc/dau-la-dai-luc-chap-78/112333.html>

-> Mẹ Tiểu vũ, ae vào đọc nhé (truyện ranh đầu la)

...

P/s 2: THÔNG BÁO 1 tiếng.

-Từ hôm nay đến 20 tây, mỗi ngày 1c nhé, đang bệnh, mệt mỏi quá...

-Buổi sáng 10h sẽ có chương.

-Qua 20 sẽ trở lại như bình thường 2-3c/ ngày

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Tán Gái Bí Quyết

Tán gái, chính là không những cần da mặt dày, mà còn biết nắm "lòng" người con gái.

Quan trọng nhất, phải dùng IQ để mà trang bực tán gái, chứ đừng dùng nửa thân dưới để mà tán gái.

Loại dùng nửa thân dưới chỉ có những tên thiếu chuyên nghiệp mới làm, Đường Minh khinh thường dùng loại này.

Đó là cách thức bí quyết tán gái thành công, mà Đường Minh tổng hợp từ thế kỷ 21 tri thức cùng ngàn năm chịch gái rút ra.

Đường Minh đi tới phía sau Mê Cốt Thỏ, không chút nào ngại ngùng hay mất tự nhiên, chậm rãi vòng tay ôm nàng vào lòng, đầu gác lên vai nàng, tựa như ôm lấy người yêu. Hắn nhỏ giọng, thì thầm bên tai nàng, nói: "Ta đã trở lại bên cạnh hai mẹ con người, từ nay gia đình chúng ta sẽ mãi mãi sống chung hạnh phúc với nhau."

Giọng nói hân tràn đầy mê hoặc lòng người, tựa như yêu tinh đang thi triển thôi miên lấy, hương khí nóng thổi từ miệng hắn thả vào tai Mê Cốt Thỏ, làm nàng trong lòng cùng cơ thể run lên. Khuôn mặt trắng hồng lên, như trái táo chín mùi khiến người ta muốn cắn.

"Người thật sự chính là chồng ta? Hơn nữa chúng ta là một gia đình..." Mê Cốt Thỏ hai mắt biến thành mê ly, môi hồng chuyển động, thì thào nói.

"Đúng vậy, ta chính là chồng người, hơn nữa chúng ta là một nhà ba người...." Đường Minh hai mắt sáng rực, nhỏ giọng nói theo, tràn đầy tính thôi miên lòng người...

"Cá cần câu, kế tiếp nên làm gì đây, Hấp? Xả? Luộc?" Đường Minh nhìn mê người đường cong của Mê Cốt Thỏ kia, cái kia quyến rũ thân thể, nơi lồi nơi lõm, hần liếm liếm môi, dâm đang nghĩ.

Đường Minh quyết định thăm dò nàng, JJ theo đó dựng lên, chạm vào phía sau mông của Mê Cốt Thỏ.

Mê Cốt Thỏ cảm nhận được phía sau mông mình có thứ gì đó cứng rắn đụng vào, nàng lập tức lấy lại tinh thần, cũng không có lập tức đẩy Đường Minh ra, tựa như âm thầm chấp nhận lấy ám muội động tác của hắn. Chỉ là khuôn mặt nàng ngày càng thêm đỏ, thân thể nàng có chút vắn vẹo, tựa hồ đang hưởng ứng...

30 giây trôi qua. Hai người vẫn giữ nguyên tư thế ôm nhau, Đường Minh biết đây chính là "ám hiệu" của nàng "tiến đến đi."

"Mẹ, ta buồn ngủ."

Đường Minh đang định một bước tiến thêm, khi này âm thanh ngọt ngào vang lên, chính là từ cô bé Tiểu Vũ đang nằm trong lòng Mê Cốt Thỏ nói.

Mê Cốt Thỏ nhớ đến còn Đại Minh, Nhị Minh cùng Tiểu Vũ ở đây, nàng xấu hổ vội vàng đẩy Đường Minh ra.

Quay qua nói với hai người Đại Minh, Nhị Minh, " Hai người đi đi."

Đại Minh cùng Nhị Minh gật đầu, hai tên mắt liếc nhau, vẻ mặt dè dặt, đồng thanh nói: "Đại tỷ ở lại vui sướng..." rồi rời đi.

Mê Cốt Thỏ nghe bọn hăn nói càng mắc cỡ, không dám nhìn mặt Đường Minh, vội vàng ôm Tiểu Vũ chạy đến căn nhà cây thô sơ, bên trong chỉ có một cái võng làm bằng sợi tơ nhỏ nhưng trông rất bền bỉ, nàng nhẹ nhàng đặt Tiểu Vũ lên võng ôn nhu ru ngủ...

Đường Minh đứng bên ngoài, kiên nhẫn chờ đợi nàng.

15 phút sau, Mê Cốt Thỏ đi ra, nàng nhìn Đường Minh mà không biết nói lời gì.

Năm ngón tay đan chéo lại với nhau, nàng đứng nơi đó không biết làm sao, dáng vẻ như thiếu nữ tuổi mười tám mới biết yêu, ngại ngùng mắc cỡ.

Khi này trong tâm nàng rối loạn như ma, không biết nên làm sao, đối mặt với người "chồng" xa lạ này.

Đường Minh nhìn nàng bộ dáng, biết đây là cơ hội tốt ngàn năm có một. Hăn không nhanh không chậm đi tới ôm Mê Cốt Thỏ vào lòng.

Hăn bắt đầu nhỏ nhẹ nói với nàng: "Gia đình chúng ta sẽ sống rất hạnh phúc, sau đó chúng ta sẽ ra thế giới bên ngoài du ngoạn, thế giới ở ngoài có rất nhiều mới lạ, thức ăn ngon..."

Từng lời ngon ngọt, dụ hoặc truyền vào lòng nàng. Dem một người luôn chung sống tại đây hơn trăm vạn năm Mê Cốt Thỏ trang giấy trắng lung lay.

Mê Cốt Thỏ ánh mắt ngày càng mờ lung, lúc này trong đầu nàng đang tưởng tượng ra một khung cảnh lãng mạn mà nàng từng ước mong: hai người trai gái dắt tay một cô bé ở giữa, người con trai dắt tay bên trái, người con gái dắt tay bên phải....

Cả ba người bên nhau rất là vui vẻ, hạnh phúc. Sau đó là cả gia đình ba người đi ngao du khắp thế giới..., tay trong tay.

Đường Minh vừa nói, vừa dùng tinh thần lực kết hợp khiến Mê Cốt Thỏ lâm vào thôi miên tạm thời.

Nhìn xem lâm vào "mơ mộng" Mê Cốt Thỏ, Đường Minh dùng bàn tay làm nên tất cả của hắn, chậm rãi cởi hết quần áo nàng ra.

"Xoạt." Chưa tới 10 giây, toàn bộ quần áo của Mê Cốt Thỏ toàn bộ bị Đường Minh cởi ra. Hắn không vội vàng, tinh thần lực dừng thôi miên lại.

"Um?" Mê Cốt Thỏ tỉnh lại, nàng ánh mắt khôi phục như bình thường, khi cảm giác thân thể có chút lạnh lẽo, như thiếu gì đó, nhìn lại.

"A." Mê Cốt Thỏ thất kinh la lên, lúc này bắt gặp ánh mắt xâm lược của Đường Minh, nàng có chút xấu hổ, nhỏ giọng yếu yếu nói: "Người muốn làm gì ta?"

Đường Minh mỉm cười, vẻ mặt quan âm bồ tát, không từ sức cứu người cứu nạn nói ra: "Ta đang cứu người."

"Cứu ta?" Mê Cốt Thỏ nhất thời ngẩn người, nàng đâu có nguy hiểm gì đến tính mạng mà phải cứu?

"Ừm, người không nhớ gì à? Để ta kể lại chuyện cũ. Ở mấy trăm vạn năm trước người đi đến thế giới loài người, sau đó người bị tiểu nhân ám hại, bất tỉnh. Tại lúc đó số trời đùn đẩy, ta may mắn đi ngang qua gặp người, thấy người lúc đó gặp nguy hiểm, cho nên tiện tay cứu giúp, dù được ta cứu, nhưng khi đó độc đã ngấm vào người người...."

"Ta lúc đó là một thầy thuốc, cho nên biết trị liệu giải độc, nhưng mà chỉ có thể tạm thời áp chế độc dược..."

"Sau khi tỉnh dậy, người đem lòng yêu thương ta, rồi thời gian dài dài đặc sau đó sinh cho ta một đứa con gái, người còn nói người thích khiêu vũ, cho nên đặt tên cho nó là Tiểu Vũ...."

"Vài năm sau, độc tính trong người người phát tán. Bởi vì tìm cách giải độc, cùng lúc đó gia tộc ta có chuyện đột xuất, cho nên ta tạm thời rời xa hai mẹ con người..."

Nói đến đây, Đường Minh bộ mặt bỗng nhiên chuyển thành buồn bã, sau đó lại tỏ ra tươi cười, nói ra: "Không phụ lòng người, rốt cục ta đã tìm ra cách trị liệu độc tính trong người của người."

Mê Cốt Thỏ nghe hoàn toàn ngây ra, nàng cảm giác lời nói Đường Minh rất là chân thật, bên trong không chút nào giả dối hay bịa đặt.

Chỉ là nàng nhớ hồi mấy trăm vạn năm về trước đúng là có người ám hại nàng, nhưng rõ ràng khi đó nàng dùng bản mệnh hồn kỹ chạy thoát a. Không giống như trong lời kể của hắc nha?

Mê Ngọc Thỏ (hồn thú), trời sinh giác quan rất nhạy cảm, chỉ cần nghe người đó lời nói, âm thanh, các chi tiết nhỏ nhất từ lời nói, liền biết người đó nói thật hay giả.

Mặc dù là vậy, nhưng trong lòng nàng vẫn còn có chút nghi ngờ lời nói của hắc nha, nhất là khi nghe độc tố trong người, nàng nhìn Đường Minh, nghi hoặc hỏi: "Ta hiện tại cảm giác rất khỏe, nào có độc tố?"

Đường Minh nghe vậy, bộ dáng cao thâm, lắc lắc đầu, nhìn nàng nói: "Người hiện tại có hay không cảm giác mỗi tháng thường hay đau bụng, và thường hay tới ngày chảy máu?"

"A. Người làm sao biết." Mê Cốt Thỏ che miệng lại, đối với lời nói Đường Minh đã tin thêm vài phần.

Giống như lời Đường Minh nói, hàng tháng đột nhiên bụng nàng trở nên đau nhức dữ dội, tiếp đó phía dưới hạ thân máu không tự chủ chảy ra...

"Đó chính là độc tố, nó giấu trong buồng trứng của người, độc này nó không khiến người chết liền, mà là chết từ từ." Đường Minh nhàn nhạt nói, trong lòng lại khác, cầm thú cười thầm: "Ha ha, đây chính là tri thức ở thế kỷ 21, người ở dị giới làm sao biết về y học được? Còn ta sao biết được thì chính là độc ký ức người a, cạc cạc cạc."

"A!" Mê Cốt Thỏ che miệng lại, mặc dù nàng không biết buồng trứng là gì, nhưng nghe đến chết từ từ thì sắc mặt nàng lập tức trắng bệch không còn chút máu, ánh mắt hiện lên hoảng sợ, mắt liếc về ngôi nhà gỗ, giọng nức nở, nói ra: "Ta...ta... ta, sắp chết? Ta không muốn rời xa Tiểu Vũ, ta còn muốn sống, tiếp tục chăm sóc nó."

Từng giọt nước mắt rơi xuống, đáng vẻ tuyệt mỹ, ánh mắt xinh đẹp tràn ngập bi thương thống khổ, có loại cảm giác khiến người muốn ôm nàng vào lòng mà dỗ dành.

Có lẽ nàng chỉ có một mình, nàng sẽ không lộ ra biểu tình sợ hãi như vậy, nhưng nàng không bỏ được Tiểu Vũ. Dù sao nàng chỉ mới mấy chục vạn năm tuổi ấu hồn thú, chỉ tương đương với loài người 5,6 tuổi mà thôi.

Nàng không muốn để con bé mới tần tuổi này mà mất đi mẹ. Hơn nữa, nếu nàng chết, thì ai chăm sóc cho nó? Ai bảo vệ nó? Ai nuôi dạy nó?...

Chẳng lẽ Đại Minh, Nhị Minh? Nhưng hai bọn chúng cùng lúc chỉ có thể bảo vệ, không thể nuôi dạy nó được.

Hơn nữa, nàng sợ Tiểu Vũ giống như mình năm xưa, đi ra ngoài thế giới loài người...thậm chí con bé có khả năng là nguy hiểm đến tính mạng.

Dù sao hồn hoàn, hồn cốt mười vạn năm, sức hấp dẫn vẫn còn đó, có thể khiến anh em vì đó tàn sát nhau, cướp lấy...

Còn có Đại Minh, Nhị Minh, hai tên này dù là cường đại trên vạn năm hồn thú, đáng tiếc dù là hai bọn chúng ở Tinh Đấu Đại Sâm Lâm là vương.

Nhưng khi ra bên ngoài liền mất đi tất cả ưu thế của mình, thậm chí bị người săn giết.

Còn có một điều nữa, bọn chúng là loại biến dị hồn thú, không thể hóa hình người để đi theo bảo vệ Tiểu Vũ được.

"Người đừng nói vậy, ta rời đi hai mẹ con các người, là vì tốn nhiều năm cùng công sức tìm ra phương pháp cứu người." Đường Minh ôm nàng vào lòng, nhẹ nhàng nói.

Mê Cốt Thỏ trần truồng bị Đường Minh ôm, cảm giác có kì dị lưu chuyển khắp người, thân thể trắng quấy rầy của nàng có thể lấy mắt thường thấy nhanh chóng đỏ lên. Mặc cho hân ôm, trong mắt hiện lên một chút hi vọng, nàng nhỏ giọng hỏi: "Người...có thể cứu ta?"

"Ta có thể cứu người." Đường Minh gật đầu, nói ra: "Nhưng người phải làm theo tất cả lời nói của ta, hiện tại độc tố đã phát tán đến toàn thân, phải nhanh chóng cứu chữa..."

"Ta sẽ làm theo lời người." Mê Cốt Thỏ do dự một chút, vì Tiểu Vũ, nàng cắn răng gật đầu, dù biết "làm theo tất cả" là ý gì.

Đường Minh ánh mắt đậm đặc tỏa sáng, nhanh chóng nói ra: "Người mau nằm xuống, sau đó nhắm mắt lại..."

Mê Cốt Thỏ mặt đỏ xối hổ làm theo, nàng ngoan ngoãn nằm xuống đất.

Đường Minh gật đầu, cúi người xuống, nhìn nàng, vẻ mặt "nghiêm túc", nói: "Nhắm mắt lại, dù ra sao đi nữa cũng không thể mở mắt ra."

Mê Cốt Thỏ gật đầu, nhắm mắt lại, mặc cho Đường Minh muốn làm gì thì làm.

Đường Minh lúc này mới lộ ra khuôn mặt cảm thú của mình, không tiếng động nở nụ cười tà ác, cởi ra toàn bộ quần áo của mình.

Cúi người xuống, sử dụng hồn điểm đổi ra các dụng cụ "bác sĩ khám bệnh."

Dù cửa hàng thay đổi, nhưng một số vật phẩm sử dụng thường ngày không biến mất, như căn nhà, máy lạnh...

"Ông Chích..."

"Roi...."

"Nến...."

"Kim...."

"Dụng cụ xuyên..."

....

"A~" Mê Cốt Thỏ rên lên tiếng tiêu hồn người.

Đường Minh tay nhẹ nhàng bóp "nụ hoa đỏ", nói ra: "Người cảm giác thế nào?"

"Cảm giác kì lạ, sống trăm vạn năm này ta chưa bao giờ gặp..." Mê Cốt Thỏ mắt nhắm lại, trả lời hần, âm thanh run run, đầy dụ hoặc lòng người.

"Ừ, đây chính là phương pháp chữa bệnh, kích thích các tuyến sữa để độc tố chảy ra ngoài, tiếp đó người cần phải chịu đựng..."

Mê Cốt Thỏ nghe có cái hiểu cái không, nàng gật đầu nói ra: "Người làm đi, vì Tiểu Vũ, ta sẽ chịu đựng."

Đường Minh liếm liếm môi, nói: "tốt, người chịu đựng, có chút đau..."

Nói xong, hắn đem "thành thực đại thúc" cắm vào vườn hoa tươi...

"Ah~...."

Mỹ lệ máu tươi chảy ra, yêu kiều tiếng la thê thảm.

Kế tiếp đó, đem ống chích đưa vào vườn cúc hoa, tiêm vào...

(tả nửa chắc bị ghi sặc hiệp, nên thôi, dừng lại đây nhé ae đồng dân – khúc còn lại quay tay tự nghĩ đi:v)

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Tình Cảnh Lúng Túng

Đường Minh đang phân tâm, hắn vừa "chữa bệnh" cho, vừa ý niệm đầu nhập vào hệ thống: "Hệ thống, dung hợp toàn bộ số hồn hoàn trong túi hồn đi, nhớ là chia ra hai cái, mỗi cái chia ra một nửa cái kia..."

"Đing! Đang dung hợp, xin chủ nhân chờ một lát...."

"Chủ nhân chọn dung hợp ra loại nào để thích hợp với võ hồn: thực vật? Lửa? Thiên Sứ?..."

Đường Minh hơi suy nghĩ tí, nói: "Một cái là Hạo Thiên Chùy, một cái còn lại Mê Cốt Thỏ đi."

"Đing! Dung hợp toàn bộ thành công: hai hồn hoàn ; số năm: mười vạn năm. "

Đường Minh sau khi chữa bệnh nơi "khu rừng" rồi, bắt đầu chuyển qua "vườn cúc".

"Phốc...."

"A." Mê Cốt Thỏ đột ngột bị tấn công, trong nháy mắt chỗ đó rách lớn ra, nàng hét thảm một tiếng, cả thân thể run rẩy dữ dội...

"Hệ thống truyền hồn hoàn Mê Cốt Thỏ mười vạn năm cho nàng đi."

"Đing! Đang truyền tải hồn hoàn qua, xin chủ nhân đợi một tiếng, không được "rút dây" ra khi đang truyền tải."

....

50 phút sau.

"Bạch...bạch...bạch..."

Hai thân thể đang "giao thoa" điên cuồng kết hợp lẫn nhau, vào lúc này rừng đất rung chuyển, từng tiếng âm ầm ầm lan đến đây.

Đường Minh nhíu mày, trong lòng bức bối: "Chuyện gì xảy ra, ta đang truyền hồn hoàn mà."

"Hừ, nếu dám phá bố, bố cho các người nổ chết." Đường Minh thần sắc lạnh lùng, độc ác suy nghĩ.

Phía xa xa bụi mù bay lên, Đường Minh hai mắt nheo lại, nhìn về nơi đó.

Từng bóng người từ xa hiện ra trong tầm mắt Đường Minh, đó là hai phe, một phe chính là hai con quái vật, Đại Minh, Nhị Minh. Một phe còn lại chính là mặc đồ trắng, trên ngực có đeo huy hiệu cây kiếm, tượng trưng cho thể lực Võ Hồn Điện.

...

"Đôi súc vật, mau rút ra chỗ khác, dám cản đường chúng ta Võ Hồn Điện xưng bá đấu la đại lục, thật muốn chết! Người đâu, giết bọn hăn, đem hồn hoàn, hồn cốt rút ra cho ta!" Giọng nói lạnh lùng nữ tính nhưng không mất phần uy nghiêm của một vị bề trên nói ra.

"Vâng thánh nữ!" Hơn chục âm thanh khác đáp lại.

"Ầm ầm ầm."

Tiếp đó, hai bên nhào vào đánh nhau.

Dù Đại Minh, Nhị Minh là mười vạn năm hồn thú cường hãn, là một trong những bá chủ hồn thú đấu la đại lục, nhưng với số lượng đông hơn bọn hãn gấp mười lần, hơn nửa bên kia hơn 6 vị Phong Hào Đấu La, chục người Hồn Đấu La, trăm người Hồn Thánh... có chút ứng phó khó khăn.

Dần dần, Đại Minh, Nhị Minh bại lui, 1000m bên ngoài, dần tiến vào trong gần Đường Minh hơn, cách hai người bọn họ 50m.

Lúc này đám người Võ Hồn Điện cũng đi tới.

Khi tất cả mọi người, bao gồm Đại Minh, Nhị Minh thấy hai thân thể đang "giao nhau" không khỏi ngẩn ra, cùng lúc dừng tay lại.

Bỉ Bỉ Đông trợn tròn mắt, thần sắc kinh ngạc không thể tin được nhìn tình cảnh trước mắt này.

"Người kia không phải là đứa con trai yêu quý của nàng sao? Hãn không phải nói là đi rèn luyện sao? Tại sao lại ở đây vui vầy cá nước, đang thông dâm với người con gái khác... Chẳng lẽ hãn nói dối mình, hãn phản bội mình...?"

Bỉ Bỉ Đông trong đầu liên tục suy nghĩ vấn đề này, nàng vậy mà không để ý đến người đang bị Đường Minh chịch là hồn thú chục vạn năm Mê Cốt Thỏ.

Nếu nàng tập trung nhìn hơn, có lẽ sẽ phát hiện điều này, đáng tiếc nàng bị tình cảm làm mờ lý trí.

Một tay ôm ngực, bên trong trái tim như có ngàn vạn con dao đâm vào, đau đớn đến tột độ, từng vết nứt trong tim hiện ra, nội tâm nàng đối với Đường Minh tràn đầy đau khổ.

Không để mình trước bao nhiêu người rơi lệ, nàng hít sâu khí lạnh vài cái, đè áp cảm giác muốn khóc.

Bỉ Bỉ Đông ánh mắt không hiện ra tia ba động tình cảm nào nhìn về Đường Minh, vẻ uy nghiêm của một thánh nữ hiện lên, nàng nói ra: "Người đang làm gì ở đây Đường Minh? Hơn một tháng này, người vào đây chỉ để chịch gái?"

Âm thanh nàng lạnh lẽo đến tựa như đến từ sâu trong địa ngục hàn băng, có thể đóng băng mọi thứ.

Khi này, nàng chưa biết về việc Đường Minh lại đột phá lên cấp mới, chỉ cho rằng hắn nói dối để qua mặt mình.

Hôm nay nàng đến đây, mục đích chính là sẵn giết chục vạn năm hồn thú Mê Cốt Thỏ, để trang bị cho mình vũ hồn thứ hai Tử Vong Hoàng Chu.

Đường Minh nhìn người đến là "mẫu thân tiện nghi" không khỏi có chút lúng túng, hắn nhìn hệ thống truyền hồn hoàn còn 7 phút nữa xong, chậm rãi nói: "Ta tại đây Tinh Đấu Đại Sâm Lâm một tháng là rèn luyện thật, ta đang chịch, 7 phút nữa chúng ta nói chuyện nha."

Nói xong, không để ý ánh mắt giết người của Bỉ bỉ Đông, hắn tiếp tục vận động thân dưới thúc ra đây vào....

Đám người: "..."

Bọn hắn cặn lời, vậy cũng được? Còn chịch 7 phút nữa rồi nói chuyện.

"Rắc rắc." Bỉ Bỉ Đông hai tay nắm chắc lại, nén cảm giác muốn chạy tới tát tên cầm thú Đường Minh này một bàn tay, từng tiếng khớp xương rắc rắc giòn giã vang lên, khiến đám người Võ Hồn Điện sợ hết hồn, mau chóng lui ra sau vài bước, không dám đến gần Bỉ Bỉ Đông, giống như Bỉ Bỉ Đông là con quái vật đáng sợ đồng dạng.

Trầm ngâm một lát, nàng lạnh lùng nhìn Đường Minh, nói ra: "Tốt, ta cho người 7 phút để chịch xong, sau khi chịch xong người phải cho ta câu

trả lời hợp lý, nếu không người tự biết hậu quả của chuyện này!"

Nói xong nàng phất tay, ra hiệu cho Võ Hồn Điện người lui lại cách trăm mét, chờ đợi Đường Minh chịch xong.

Đường Minh thở phào một cái, lại tiếp tục công việc truyền hồn hoàn cho Mê Cốt Thỏ.

...

7 phút sau.

"Đing! Truyền hồn hoàn hoàn tất."

Cuối cùng âm thanh hệ thống vang lên, Đường Minh cùng lúc đó cũng dừng lại, hắt thở phào một cái.

Đem "súng" từ khu vườn "hoa cúc" rút ra, khi này Mê Cốt Thỏ trong một tiếng đã bị tên Đường Minh đâm thú này rút cạn tinh lực, nhị hoa cũng theo đó nở rộ tỏa sáng...

Mê Cốt Thỏ nằm dưới đất, thân thể nàng giật giật vài cái, bên dưới khe chảy một đồng nước trắng cùng suối nước...

Đường Minh từ hệ thống mua cái áo tạm thời đắp cho nàng, lúc này Bỉ Bỉ Đông khuôn mặt sương hàn đi tới.

"Xong chưa? Chịch đã chưa? Cần thêm không?" Bỉ Bỉ Đông hai tay ôm ngực, khóe môi hé ra, tựa như đang cười nói.

"Chưa, phải chịch thêm người nữa kia mới đã." Đường Minh khuôn mặt dày vô sỉ nói, ánh mắt "dâm dăng" nhìn bộ ngực lớn của Bỉ Bỉ Đông, liếm liếm môi, bộ dáng còn chịch chưa đã.

"Người!" Bỉ Bỉ Đông ánh mắt tức giận nhìn hăn nhưng không nói gì, dù nàng trí tuệ hơn người, thiên phú tuyệt diệu, cũng phải bó tay với tên cầm thú vô sỉ Đường Minh này.

Hít sâu một hơi, Bỉ Bỉ Đông thần sắc trở lại như thường, nàng lạnh lùng nhìn Đường Minh, trầm giọng nói: "Ta muốn câu trả lời."

Đường Minh hơi suy nghĩ một lát, ánh mắt sáng lên, hăn chỉ vào đang nằm dưới đất Mê Cốt Thỏ, cười nói: "Người biết người này?"

Bỉ Bỉ Đông nhú mày, theo tay Đường Minh nhìn theo, thấy mỹ phụ tóc hồng xinh đẹp không kém gì mình, cơ thể nàng vài hồi co giật, trên người cảm đầy dụng cụ gì đó....

Bỉ Bỉ Đông môi mím chặt lại, ánh mắt càng lạnh hơn, nhìn Đường Minh nói: "Không phải "người tình" của người à?"

Đường Minh nghe vậy thở dài, biết nàng bị tình cảm che lý trí rồi, nhưng trong lòng lại một mảnh ấm áp. Trong nguyên tác, Bỉ Bỉ Đông mặt ngoài lạnh lùng, tàn độc, nhưng bên trong thì là một người yếu đuối, tràn đầy tình cảm.

Ví như Tiểu Cường, nàng nhiều lần ra tay bảo vệ hăn, hoặc có thể thấy rõ nhất chính là Thiên Nhận Tuyết, cuối cuối nàng dùng thân thể chính mình hi sinh, bảo vệ lấy đứa con gái của mình. Có thể thấy rõ phần nào tính cách trọng tình trọng nghĩa của nàng.

Đáng tiếc, cuối cùng trở thành boss trận doanh tà ác từ đầu đến cuối, bị người yêu hồi trẻ (Tiểu Cường) ghét bỏ, đứa con ruột Thiên Nhận Tuyết hận thù... Chỉ có đến lúc nàng sắp chết, sau khi dùng chính thân hi sinh đỡ lấy một kích của Đường Tam, bảo vệ Thiên Nhận Tuyết một mạng, nàng mới nói ra tất cả sự thật.

Tội nghiệp, thâm tâm, bi thương số phận...Bỉ Bỉ Đông.

....

Đường Minh chậm rãi nói: "Nếu ta nói nàng chính là Mê Cốt Thỏ, người tin không?"

"Mê Cốt Thỏ?" Bĩ Bĩ Đông nghe vậy che miệng lại, lạnh lùng trong mắt tản đi, nàng nhìn xuống dưới đất đang nằm "thoi thóp" Mê Cốt Thỏ.

Nhìn kỹ vài lần, nàng mới nhận ra người đang nằm dưới đất đúng như trong tình báo.

Đặc điểm nhận dạng: tóc hồng, xinh đẹp....

Đường Minh biết nàng nhận ra, hắc nói tiếp: "Ta chính là đang thí nghiệm..." Nói tới đây, hắc nở nụ cười, tỏ ra thần bí.

"Thí nghiệm?" Bĩ Bĩ Đông kinh ngạc đến ngất người, nàng lúc này mới bình tĩnh lại, như nghĩ ra gì đó, nàng miệng há to ra, run rẩy nói: "Người không phải nói là...."

Đường Minh gật gù, phối hợp nàng nói ra: "Đúng, là truyền hồn hoàn!"

Bĩ Bĩ Đông chấn động, truyền hồn hoàn? Cái này...Nàng đúng là không nghĩ ra được, lại là Đường Minh nghĩ ra.

Đây chính là một loại đột phá thời đại! Phải biết hồn thú chỉ có duy nhất một hồn hoàn, nhưng hiện tại Đường Minh truyền thêm một cái hồn hoàn, thì sẽ xảy ra chuyện gì?

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Trở Về Võ Hồn Điện

"Á hự hự..." "Á hự hự..." "Á hự hự..."

Tại lúc này, tiếng rên rỉ điên cuồng vang lên, hai người quay đầu nhìn lại.

Cả thân thể Mê Cốt Thỏ dùng tầng số cao run lên, tựa như nàng đang bị người chơi nhị lỗ đồng dạng.

Nước không ngừng hoa viên chảy xiết, điên cuồng bắn xì ra, đem bắn đến hai người Đường Minh cùng Bỉ Bỉ Đông ướt đầm.

"Ach..." Đường Minh, Bỉ Bỉ Đông ngậy ra, tay lau đầu, mặt mình.

"Cái này, chuyện này là sao tiểu Minh? Sao phía dưới nàng cứ "bắn" "nước" ra hoài vậy." Lúc này Bỉ Bỉ Đông nói, giọng nàng trở lại ôn nhu như cũ, không còn lạnh lùng như trước.

Đường Minh gãi gãi đầu, hẳn cũng là có chút khó hiểu, nói: "Ta cũng không biết, mặc dù ta đúng là có chút chích vào vài vị thuốc, nhưng chỉ là để cho nàng thoải mái, cùng với cho bên trong rộng ra mà thôi, có thể nói thuốc an toàn, nhưng là ta không có chích thuốc để nàng xả nước a."

Mê Cốt Thỏ cả người điên cuồng co giật, vài phút sau ngừng lại.

Nước theo đó từ trong hoa viên chảy ra cũng dần yếu đi.

"Xong rồi?" Đường Minh nhú mày, cái này có chút kỳ lạ, chẳng lẽ truyền hồn hoàn thất bại?

Đường Minh đang trong nghi ngờ, khi này Mê Cốt Thỏ biến đổi, trên người nàng xuất hiện loại khí tức kỳ lạ, dần dần, khí tức ngày càng cường đại hơn, vạn năm hồn thú, chục vạn năm hồn thú...Trăm vạn năm hồn thú!

Ba động hồn lực từ trên người nàng phóng thích ra.

"Ầm!" Thiên địa lay động, từng cơn cuồng phong thổi qua, đấu la đại lục bầu trời đột nhiên tối sầm lại, hình thành cái lỗ đen như muốn nuốt chửng vạn vật.

"Ầm ầm ầm!" Sấm sét rền vang, tựa như đang tức giận cái gì đó, toàn bộ đấu la đại lục theo đó rung chuyển dữ dội, tựa như đến ngày tận thế.

Đường Minh cùng Bỉ Bỉ Đông vội vàng lui ra hơn trăm mét mới dừng lại, sắc mặt hai người biến đổi, ánh mắt nhìn chăm chú theo dõi Mê Cốt Thỏ.

Một hồn hoàn màu đỏ sau lưng Mê Cốt Thỏ hiện lên, lại một hồn hoàn màu đỏ khác hiện, tổng cộng là hai cái.

Mê Cốt Thỏ mở mắt ra, ánh mắt mang theo màu đỏ hồng, nàng đứng dậy, khí tức theo đó tan biến, gió ngừng, mây tán, mọi thứ trở lại như cũ.

Nàng ngẩng ra nhìn thân thể mình, cảm giác được thân thể có chỗ thay đổi, nhưng không biết là thay đổi chỗ nào.

Đường Minh và Bỉ Bỉ Đông lúc này đi tới, Đường Minh nhìn Mê Cốt Thỏ, hỏi: "Người cảm thấy thế nào?"

Mê Cốt Thỏ lắc lắc đầu, nói: "Ta không biết nữa, nhưng cảm thấy tốt hơn trước."

"Người nhắm mắt lại, nghĩ xem." Đường Minh sờ cằm, nói.

Mê Cốt Thỏ gật đầu, nhắm mắt lại. 10 phút sau, nàng mở mắt ra, ánh mắt hiện lên kinh ngạc, vui mừng, khó tin, nàng nhìn về Đường Minh, lắp bắp nói: "Là...là...ta có cái hồn hoàn khác, hồn lực của ta từ mười vạn năm đột nhiên tăng lên mảng lớn..."

Đường Minh gật đầu, biết mình thành công, hân cũng là một mặt vui vẻ, mỉm cười nói: "Ta là người truyền hồn hoàn cho ngươi, ngươi tin ta chứ? "

Mê Cốt Thỏ không chút do dự gật đầu, nàng có thể cảm thấy rõ mang đến thay đổi chính là Đường Minh, bởi vì sau khi hân chích nàng xong, liền cảm giác một cỗ năng lượng từ jj hân truyền vào thân thể mình.

Mê Cốt Thỏ nhìn Đường Minh với ánh mắt đầy thâm tình, nàng ôn nhu nói: "Thiếp hoàn toàn tin lời nói của anh. Thiếp xin lỗi bởi vì quên đoạn thời gian trước với tướng công..."

Nàng hoàn toàn thay đổi cách xưng hô, từ ta thành thiếp, người thành tướng công với Đường Minh.

Đường Minh gật đầu, ôm nàng vào lòng, dỗ dành: "Cả ba chúng ta sẽ sống hạnh phúc..."

Mê Cốt Thỏ nhu thuận nằm trong lòng ngực Đường Minh gật đầu, đôi mắt rơi lệ vì hạnh phúc. Đây không phải là cảnh mà nàng hàng mong ước à?

"Khắc khắc..."

Tiếng ho khan vang lên, làm tình cảnh lãng mạn bị cắt đứt.

Đường Minh mới nhớ còn có "mẫu thân tiện nghi" tại đây, hân có chút lúng túng, chỉ tay vào Bỉ Bỉ Đông, nhỏ giọng nói: "Ta xin giới thiệu, đây chính là mẫu thân ta, kiêm chức vợ."

Mê Cốt Thỏ vừa nghe hai chữ "mẫu thân" lập tức biến đổi, nàng vội vàng hướng Bỉ Bỉ Đông khom người, nói ra: "Thưa mẫu thân..."

Vừa nói ba chữ, Mê Cốt Thỏ chợt ngẩn ra, cảm giác có gì đó không ổn. Khoang đã, tướng công nói cái gì, mẫu thân? Kiêm chức vợ? Rốt cục là sao? Nàng cảm giác thiên địa quay cuồng a.

Đường Minh thấy nàng ngẩn ra, lập tức giải thích: "Thật ra nàng cũng không phải là mẹ ruột của ta, ừm, nói sao nhỉ, nàng chính là người yêu, nhưng ta lại có cùng "huyết thống" với nàng, hàng đêm chúng ta thường xxx các loại....."

Bỉ Bỉ Đông lườm hắn, tình yêu của nàng dành cho Đường Minh đã vượt lên trên mẫu tử rồi.

Nàng lúc đầu cũng biết, Đường Minh tất cả chỉ là nói dối. Nàng biết, nhưng nàng âm thầm chấp nhận lấy hắn, coi hắn như con ruột của mình, khi đó nàng chỉ nghĩ đơn giản, có thêm hắn, chắc cuộc sống vui vẻ hơn trước, không còn u buồn hắc ám, coi như đem hắn làm chỗ thay thế cho vết thương chưa lành năm xưa kia. Nhưng thời gian trôi qua, hai người sống chung với nhau, cái tình cảm dành cho hắn dần trở thành tình yêu nam nữ...

Lại nghĩ một hồi về tình cảnh nàng cùng Đường Minh ở chung suốt một năm, nàng thở dài một hơi, rốt cuộc nàng nghĩ thông suốt. Đường Minh xuất hiện, mang đến cho nàng ánh sáng, mang đến hi vọng, cuộc sống mới...

Còn về làm mẫu thân của hắn gì đó, thôi quên đi. Dù sao hắn cũng không phải con ruột của mình, tránh cho tương lai lại gặp tình cảnh lúng túng này.

Lúc này Bỉ Bỉ Đông mở miệng nói: "Ta không phải mẹ ruột hắn, như hắn nói, ta là vợ hắn."

Đường Minh há hốc miệng, khi này chưa đợi hẳn nói, Bỉ Bỉ Đông quay qua nhìn hẳn, tay dịu dàng vuốt mặt hẳn, nói ra: "Ta biết hết tất cả, ta hiện tại đột nhiên nghĩ thông suốt chuyện này. Về sau chúng ta không cần giả bộ làm mẫu tử, người cứ coi ta làm vợ người, được chứ Đường Minh?"

Đường Minh nghe vậy nuốt nước miếng, như thế cũng được? Trong lòng một mảnh vui sướng, như vậy tương lai không cần lúng túng rồi, nhất là gặp Đường Tam, Đường Hạo bọn hẳn.

Mê Cốt Thỏ dù không biết hai người đã xảy ra chuyện gì, nhưng dựa theo cuộc nói chuyện của hai người, nàng có 5 6 phần đoán ra. Sau chuyện hôm nay, nàng đối với vị thánh nữ Bỉ Bỉ Đông này chắc nàng phải đổi cái nhìn khác.

Mặc dù nàng không đi ra thế giới bên ngoài, hay gặp qua Bỉ Bỉ Đông, phải biết nàng chính là vương giả tại Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, tin tức rất linh thông, nhất là từ hồn thú bọn hẳn truyền lại.

Bỉ Bỉ Đông là một trong những người được hồn thú nhắc đến nhiều nhất, trong tưởng tượng của nàng thì vị này thánh nữ chính là: tàn độc, lạnh lùng, vô tình...

...

Đường Minh gật đầu, nói ra: "Bỉ Bỉ Đông, ta sẽ xem ngươi là vợ ta." Nói xong, hẳn không chờ Bỉ Bỉ Đông phản ứng, môi hôn nàng một cái, đem lưỡi đưa vào hàm răng trắng của nàng.

"Um..." Bỉ Bỉ Đông mặt hồng lên, cảm thấy có chút thấy mất tự nhiên khi hôn trước người khác, dần cũng là tự nhiên phối hợp, đáp lưỡi với Đường Minh....

Hai người hôn nhau một hồi mới buông ra, sắc mặt Bỉ Bỉ Đông trở nên hồng nhuận, thở hổn hển.

Đôi mắt dào dạt xuân tình nhìn về Đường Minh, nước miếng hai người hôn khi nãy rơi xuống ngực nàng, ở đầu la đại lục, quần áo rất mỏng, hơn nửa người con gái càng là không mặc áo ngực như hiện đại, cho nên lúc này nơi ngực Bỉ Bỉ Đông như ẩn, như lộ ra cái kia hai nhị hoa đỏ...

Nhìn cái kia ánh mắt "dâm" của nàng, Đường Minh tiểu jj theo đó đứng lên.

Bên cạnh Mê Cốt Thỏ nhìn hai người hôn, tình ý cũng là đạt lên đỉnh điểm.

Thấy hai người hôn, nàng chợt nhớ lúc nãy Đường Minh "công kích" nàng, cái kia phía dưới, cảm giác lúc đó như được lên thiên đàng, sướng không tả nổi...đôi chân khép lại, run run, phía dưới bắt đầu không tự chủ tiết nước ra, từng giọt chất lỏng màu trắng rơi vãi xuống đất.

Đường Minh tinh thần lực vẫn luôn quan sát, khi thấy Mê Cốt Thỏ cũng bắt đầu "rơi nước", hắc cười dâm đãng một cái.

Sau đó liền mạnh bạo xé ra ba người quần áo, ở hai nữ tiếng hét xấu hổ...

...

Vui vầy cá nước

Sung sướng tận trời

Ba người cùng chơi

Sung sướng sao bằng

Bốn lỗ cùng tiến

Ngựa thông một đường

Cày lên cày xuống
Mồ hôi như mưa
Cơ thể rã rời
Nam hán nào mệt
Ổng đẩy bà lắc
Bà lắc ông đẩy
Tam thể thông nhau
Thở dốc như trâu
Đồng ruộng tươi xanh
Màu đỏ thớ thịt
Bày trên đồng ruộng
Con chim đậu ăn
Thịt vào cổ chim
Ấm áp như nước
Nóng rực như lửa
Nông dân đi cày
Xuất hiện hai thể
Đường nhất lầy lội
Đường nhị khô cằn

Cùng tiến vượt khó

Đem nhĩ đường thông

Mới là nam nhân!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Lật Đồ Thiên Sứ Nhất Tộc (1)

Sau một hồi hộp hoan ba người, Đường Minh cùng Bỉ Bỉ Minh và Mê Cốt Thỏ trở về Võ Hồn Điện,

Bởi vì Đường Minh xuất hiện, vì thế Mê Cốt Thỏ không như nguyên tác vẫn lạc, về Tiểu Vũ thì càng không có chạy trốn, rời đi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

Để tránh cho cốt truyện tiếp tục, thay đổi ngoài tầm kiểm sát, Đường Minh sắp xếp cho Tiểu Vũ đi tới học viện sơ cấp hồn sư để gặp Đường Tam.

Theo đó hắc dùng tinh thần lực thay đổi một chút ký ức của nàng, như nguyên tác: mẹ bị giết, sau đó là nàng chạy trốn...

Dù sao hắc cũng không phải loại đại thúc biến thái, muốn ăn một cái loli chỗ đó còn chưa phát dục nha.

Hơn nữa, hắc là người chính nghĩa (thiện lương), phải để cho hai người Tiểu Vũ cùng Đường Tam anh trai tiện nghi này gặp nhau kết duyên, hắc không nỡ chia rẽ cặp uyên ương này.

...

Trở về hồn điện, là một đám người đứng phía trước, không phải là chào mừng bọn hắc trở lại, mà là...

Giáo hoàng nhìn bọn hắc trở về, cười lạnh một tiếng, tại lúc này, hắc nhìn thấy kế bên nàng là một người mỹ phụ xa lạ mà hắc chưa bao giờ gặp, hơn nữa người mỹ phụ này không phải thuộc Võ Hồn Điện, lúc này có người đi tới, nhỏ giọng bên tai hắc.

Hồi sau, hai mắt hắc sáng lên...trong lòng vui như nở hoa, cái này không phải là trời giúp mình đây sao?

"Bỉ Bỉ Đông, người cầu kết với hồn thú, mưu đồ lật đổ Võ Hồn Điện đây là người tội phản bội, có biết tội?" Chờ hai người đi tới, hắc khuôn mặt giận dữ, hét lên một tiếng.

"Cái gì, Bỉ Bỉ Đông cầu kết với hồn thú? Mưu đồ lật đổ Võ Hồn Điện? Đây là sao?"

"Nếu thật như thế thì thánh nữ thánh nữ Bỉ Bỉ Đông lần này xong rồi, tội phản bội là tội lớn nhất, lập chức xử tử!"

"Hừ, đáng đời, ai kêu nàng cả gan dám phản bội Võ Hồn Điện..."

Có người khó tin, có người vui vẻ, có người cười lạnh...

Đa số người đều nghiêng về loại cười hả hê, bỏ đá xuống giếng.

Bởi vì mấy năm trở lại đây, Bỉ Bỉ Đông ra tay tàn nhẫn, đối với các thế lực đối nghịch nàng luôn ra tay trảm toàn bộ, ai làm nàng khó chịu liền không nói hai lời, phát tay giết chết.

Chính vì tính cách bá đạo, tàn nhẫn này của nàng, khiến mọi người trong Võ Hồn Điện đều phần hận nàng, hiện tại chỉ còn thiên sứ tộc bên kia người đông thế mạnh là nàng còn chưa ra tay được.

Bỉ Bỉ Đông như đã biết trước, nàng cười lạnh, nói ra: "Chúng ta là bạn bè, với lại ta không có ý định phản bội hay lật đổ Võ Hồn Điện, việc này

không có ích lợi với ta."

"Thánh nữ nói đúng, nàng ta nếu lật đổ Võ Hồn Điện thì có lợi gì? Còn có, hai bên đánh nhau, như vậy sẽ làm Võ Hồn Điện tan nát...coi như nàng ngồi lên giáo hoàng thì khi đó Võ Hồn Điện đã không ra Võ Hồn Điện rồi."

Đám người nhỏ giọng, nghị luận với nhau.

"Hừ, đừng xạo biện, như vậy người dắt Mê Cốt Thỏ đến Võ Hồn Điện chúng ta làm gì?" Giáo hoàng hừ lạnh nói.

Nghe hẳn nói, mọi người nhìn đi kể bên Bỉ Bỉ Đông mỹ phụ tóc hồng.

"Cái gì, nàng chính là Mê Cốt Thỏ!?"

"Ha ha, lần này Bỉ Bỉ Đông con * kia chết chắc!"

"Chắc chắn giáo hoàng đại nhân đã chuẩn bị sẵn, mới dám nói như vậy...dù sao bên cạnh Bỉ Bỉ Đông thánh nữ vẫn có vài Phong Hào Đấu La trung thành theo nàng."

Bỉ Bỉ Đông sát cơ trong mắt hiện lên, sắc mặt âm trầm như chảy ra nước, nói: "Vậy thì sao? Hồn thú cùng nhân loại có thể làm bạn. Nàng là bạn ta, ta muốn mời nàng về chơi, không được à?"

"Hồn thú và người làm bạn? Ha ha ha ha, người đang nói giỡn? Ta đây là lần đầu nghe một chuyện buồn cười như thế." Giáo hoàng ngửa miệng cười lên, nước mắt thậm chí chảy xuống.

Đám người xung quanh cũng là như vậy, một trận cười đùa ha hả.

"Bỉ Bỉ Đông cùng Mê Cốt Thỏ đi theo ta, vào Giáo Hoàng Điện. Chờ đợi xét xử!" Cười xong một hồi, giáo hoàng nói, phất tay ra hiệu, trở vào giáo hoàng điện.

Từng khí tức cường đại dâng lên, có hơn 5 vị Phong Hào Đấu La bao vây xung quanh hai nàng.

Bỉ Bỉ Đông cùng Mê Cốt Thỏ liếc nhau, sau đó "ngoan ngoãn" đi vào giáo hoàng điện...

...

Bỉ Bỉ Đông và Mê Cốt Thỏ đứng trong đại sảnh giáo hoàng điện.

Hiện tại nơi đây đứng đầy người, đa số người đứng là địa vị trưởng lão.

Lúc này, một vị râu tóc dài xuất hiện, quần áo trắng bông bênh như tiên nhân, khí tức cường đại của một vị Tuyệt Thế Đấu La thả ra xung quanh.

Hắn vừa xuất hiện, toàn trường im lặng, không một tiếng động vang lên.

Thiên Đạo Lưu nhìn qua giáo hoàng, hai người ánh mắt trao đổi lẫn nhau, Thiên Đạo Lưu gật đầu ra hiệu.

Giáo hoàng quay lại nhìn hai người Bỉ Bỉ Đông, Mê Cốt Thỏ, nói ra: "Hiện tại ta tuyên bố phiên xét xử..."

"Chúng ta phản đối!"

Hắn còn chưa nói xong, khi này hai âm thanh vang lên.

Giáo hoàng đang nói bị người cắt ngang, trong lòng cảm giác khó chịu, hần lạnh lùng nhìn lại.

"Cúc Đấu La, Quỷ Đấu La, các người có ý kiến gì?" Khi thấy hai người, hần lạnh lùng nói, hai mắt lóe qua tia sát cơ "Hừ, đúng lúc thật, nếu hai người muốn đi theo Bỉ Bỉ Đông, vậy ta tiện tay cùng tiễn các người một lượt xuống suối vàng!"

"Tất nhiên, chúng ta phản đối người, người không có chứng cứ chứng minh Bỉ Bỉ Đông có tội!"

Cúc Đấu La nói, bên cạnh Quỷ Đấu La dù không nói gì, nhưng khí thế liên tục phóng ra ngoài, tư thế sẵn sàng chiến đấu.

"Chứng cứ? Chứng cứ chính là Mê Hồn Thỏ kể bên nàng!" Nói xong, không đợi hai người Cúc Đấu là cùng Quỷ Đấu La nói tiếp, hắn nói: "Bắt luôn hai tên phản đồ này lại, bọn hắn đây là cố ý bao che cho Bỉ Bỉ Đông."

"Cúc Đấu La, Quỷ Đấu La, để bọn hắn bắt!"

Hai tên Cúc Đấu La, Quỷ Đấu La như đã chuẩn bị trước, hai bọn hắn nhìn nhau gật đầu, ý định ra tay, đúng lúc này âm thanh lạnh lùng từ Bỉ Bỉ Đông truyền đến.

Hai người khó hiểu nhìn Bỉ Bỉ Đông, không biết nàng nói vậy là có ý gì, nhưng chung quy bọn hắn vẫn là làm theo lời nàng, dù sao hai người bọn họ là được nàng từ nhỏ mang về, bồi dưỡng...Có thể nói, nếu không có nàng, thì hiện tại bọn hắn không có ngày hôm nay.

Người xung quanh cũng khó hiểu, nghi hoặc, không biết Bỉ Bỉ Đông tại sao làm vậy. Chẳng lẽ nàng nào có vấn đề, hay là nói nàng muốn tìm đường chết?

Giáo hoàng cùng Thiên Đạo Lưu cũng có chút nghi hoặc.

Đứng kế bên Thiên Đạo Lưu một thiếu nữ tóc vàng, nàng chính là Thiên Nhận Tuyết.

Thiên Nhận Tuyết ánh mắt phức tạp nhìn Bỉ Bỉ Đông không nói lời nào. Từ nhỏ đến lớn nàng dù biết Bỉ Bỉ Đông là mẹ nàng, nàng rất muốn kêu Bỉ Bỉ Đông là một tiếng mẹ.

Nhưng Bỉ Bỉ Đông không biết tại sao luôn lạnh lùng với nàng, thậm chí chẳng thèm nhìn mặt nhau.

Từ ba tuổi trở đi, nàng đều do ông nội Thiên Đạo Lưu một tay bồi dưỡng, nuôi lớn đến tận giờ.

Cho nên nói, mặc dù Bỉ Bỉ Đông là người sinh ra nàng, nhưng nàng thiên hướng hơn về nhà nội Thiên Đạo Lưu bên đây.

...

Còn Đường Minh đây, tất nhiên là hắc đang....Đứng bên cạnh Thiên Đạo Lưu.

Đường Minh nhìn Thiên Đạo Lưu, âm thầm nở nụ cười tàn ác.

Hắc đang sử dụng hồn kĩ tàng hình của Doraemon. Hồn kĩ này không những ẩn vật thể, còn ẩn luôn tinh thần lực dò xét, điều đặc biệt nữa là, dù hắc đánh nhau hay bị người đụng trúng, vẫn có thể duy trì trạng thái "tàng hình", nhưng không phải loại kìa bất tử miễn vật lý, có thể nói gần như vô địch kĩ năng.

Đường Minh lấy ra kiếm, đặt lên cổ Thiên Đạo Lưu, nhỏ giọng bên tai hắc, nói: "Người muốn sống hay chết?"

Thiên Đạo Lưu đang trong lòng vui mừng, chợt nghe âm thanh trong đầu, hắc sợ hết hồn, quay đầu nhìn xung quanh.

Nhưng chỗ hắc đứng, trừ Thiên Nhận Tuyết đứng bên cạnh thì không còn ai.

"Chẳng lẽ nghe nhầm?" Thiên Đạo Lưu nhú mày, nghĩ.

"Không nhầm đâu, ta đứng sau lưng ngươi." Thiên Đạo Lưu ánh mắt co rút, vội vàng quay ra sau, nhưng ngoài hắc thì không còn ai.

"Người muốn sống hay chết?" Lạnh lùng âm thanh như tử thần đòi mạng vang lên trong đầu hắn.

Đột nhiên, có một luồng khí lạnh truyền đến cổ hắn, vết cắt nho nhỏ xuất hiện, một giọt máu tươi chảy ra.

"Chẳng lẽ là thần? Chắc là vậy, chỉ có thần mới có khả năng kinh khủng như vậy." Thiên Đạo Lưu nội tâm sợ hãi, loại này tuổi già như hắn, càng già càng sợ chết, nhất là khi hắn tu luyện đến tầng thứ này, hắn càng không muốn chết, thần sắc sợ hãi, vội vàng nhỏ giọng nói: "Thần linh, xin ngài tha thứ cho ta, người bắt ta làm trâu làm bò cũng được."

"Tốt, nhớ lời người nói, đầu tiên...." Đường Minh tà ác nói.

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Bốn Năm Sau

Thôi Không Chịch Nửa.

Tu Tâm Dưỡng Tánh

Chỉ Thu Gái Thôi

Đế Vào Hậu Cung

Tác Giả Tu Tâm

Dưỡng Tánh Từ Đây

Không Cần Níu Kéo

Ta Đi Chính Đạo!

Mô Phật

Mô Phật

Thiện Tai...

Thiện Tai...

.....

"Khắc, ta có điều tuyên bố."

Giáo hoàng nhìn đám người, định nói thì khi này Thiên Đạo Lưu mở miệng nói.

Đám người ánh mắt từ giáo hoàng dời đến Thiên Đạo Lưu.

Bọn hắn đều biết người lớn nhất trong đây chính là Thiên Đạo Lưu. Thiên sứ nhất tộc, Võ Hồn Điện bên trong, hắn là người đầy quyền uy nhất, cho dù là giáo hoàng cũng không dám hó hé, vô lễ với hắn.

Có hai điều khiến đám người kính sợ hắn:

Thứ nhất, Thiên Đạo Lưu chính là Tuyệt Thế Đấu La, đẳng cấp đạt đến 99, chỉ cần một bước nữa thành thần.

Thứ hai, hắn chính là cha ruột của giáo hoàng.

Dù chỉ một cái Tuyệt Thế Đấu La đã làm người kính sợ, lần này lại có đứa con trai giáo hoàng, ở Võ Hồn Điện này, ai dám can đảm mạo phạm hắn?

"Ta tuyên bố hai điều: thứ nhất, Đường Minh lên chức thánh tử."

"Các người ai có ý kiến gì?" Thiên Đạo Lưu ánh mắt lờm qua đám người, khí tức cường đại bắt đầu phóng ra, đem mọi người trong đại sảnh một trận sợ hãi.

Giáo hoàng không chút do dự, mở miệng nói: "Ta không ý kiến."

"Ta không ý kiến"

"Ta không có ý kiến"

"Ta..."

Thấy giáo hoàng mở miệng, đám người trưởng lão mau chóng nói theo.

Thiên Đạo Lưu vẻ mặt hài lòng, hần gật đầu, nói ra: "Điều thứ hai: Thiên Nhận Tuyết gả cho Đường Minh, các người có ý kiến gì không?"

Lời vừa dứt, toàn trường lặng, đám người cho rằng tai mình nghe lầm, Thiên Nhận Tuyết khoe miệng co giật vài cái, ánh mắt xinh đẹp không thể tin nhìn Thiên Đạo Lưu...

Giáo Hoàng môi run run như muốn nói gì, lại thấy Thiên Đạo Lưu liếc qua nhìn hần, cuối cùng chỉ có thể nuốt nước bọt một cái, nói ra: "Không ý kiến..."

"Chúng ta không có ý kiến..." Đám trường lão nhao nhao nói.

"Ừm, điều thứ ba: Bỉ Bỉ Đông lên làm giáo hoàng, giáo hoàng tiền nhiệm làm trái với quy tắc Võ Hồn Điện, tự ý dùng quyền thế của mình, phế!"

"Cái gì, cha, cha bị điên à?" Giáo hoàng kịch biến, vội vàng la lên.

"Láo xược!" Lưu Thiên Đạo đi đến bên cạnh giáo hoàng, không chút lưu tình nào, tát một bàn tay vào mặt hần.

"Ầm." Cả người giáo hoàng như con diều đứt dây, hần thân thể lăn trên không một vòng, sau đó đập mạnh vào tường gần đó.

"Ta xin lỗi, ta tự sát đây, tội lỗi quá nhiều." Đánh xong giáo hoàng, Thiên Đạo Lưu bỗng nhiên quỳ xuống, hai mắt rơi lệ đầy mặt, hần móc trong ngực ra con dao sắc bén, sau đó cỡ quăn ra, hai tay cầm dao, dùng toàn sức lực, đem dao đâm một phát vào jj già của hần.

"Phốc..." Máu tươi chảy ra, jj đứt, tắt thở ngã xuống, chết.

Tất cả mọi người nhìn thấy cảnh này không khỏi ngẩn ra.

"Cha!" Giáo hoàng ngồi dưới đất ho khan vài cái, trong miệng phun ra từng ngụm máu tươi, khi thấy Thiên Đạo Lưu cắt chim tự sát, hần không lo

vết thương trên người, vội vàng bật dậy chạy tới, đáng tiếc đã muộn.

"Cha, cha..." Giáo hoàng ôm thân thể Thiên Đạo Lưu liên tục kêu, từng giọt nước mắt rơi xuống.

Mọi người nhìn thấy giáo hoàng ôm thân thể Thiên Đạo Lưu khóc lóc như đứa trẻ, không khỏi cảm thấy có chút đồng tình, tiếc thương hẳn.

Đường Minh đứng quan sát tàn nhẫn mỉm cười, lúc này hẳn dùng tinh thần lực, điều khiển Thiên Đạo Lưu chết, hiện tại là tới lượt tên giáo hoàng...

Hồn kĩ ra, súng nói dối xuất hiện trên tay, hẳn bắn vào giáo hoàng.

"Ha ha ha chết là đúng, lão già đáng chết, dám phế bốn hoàng, ta đập nát jj ngươi." Giáo hoàng đột nhiên nở nụ cười điên cuồng, nói xong, hẳn nhảy lên, hai chân đạp thật mạnh vào jj già nua rơi dưới đất.

"Phập." Giáo Hoàng đập xuống, jj nát, từng mảnh nhỏ thịt bắn tung tóe trên sàn nhà, máu tươi chảy ra lênh láng.

"Giáo hoàng bị điên rồi." Không ai biết người nào nói, lời vừa dứt, đám người sắc mặt trắng bệch, không tự chủ lùi xa giáo hoàng cách mười mét.

Bỉ Bỉ Đông ánh mắt sáng lên, biết cơ hội tới, nàng đứng lên, lớn tiếng nói: "Giáo hoàng giết cha mình, tội đại nghịch bất hiếu! Người đâu, mau bắt hắn lại!"

Đám người nghe vậy có chút do dự.

Bỉ Bỉ Đông lúc này nói tiếp: "Hắn có ý đồ bất chính, muốn hiếp con ruột của hắn, Thiên Nhận Tuyệt!"

"Cái gì?"

"Giáo hoàng không thể là người như vậy!"

"Đúng đấy, giáo hoàng bao năm nay luôn đối xử tốt với nàng, làm sao có chuyện trái phép luân thường ấy!"

"Bỉ Bỉ Đông thánh nữ, người đây là tội bôi nhọ giáo hoàng, có biết tội?"

Từng tên trưởng lão ánh mắt tức giận nhìn Bỉ Bỉ Đông, phát ra chất vấn nàng.

Thiên Nhận Tuyết ánh mắt không thể tin nhìn Bỉ Bỉ Đông, lại nhìn giáo hoàng đang trong trạng thái điên cuồng kia.

"Khắc khắc khắc, đúng vậy, lão phu đối với Thiên Nhận Tuyết sắc đẹp thèm thuồng đã lâu, từ lúc nàng vừa chào đời là ta muốn ăn rồi! Chỉ là nàng còn nhỏ, ta không thể ăn được, hiện tại nàng lớn rồi, đến lúc hái quả!" Giáo hoàng nở nụ cười thâm đả độn nói, nhìn về Thiên Nhận Tuyết, ánh mắt tràn đầy tham lam thâm dục.

Lần này không ai nói chuyện, ánh mắt nhìn về giáo hoàng hoàn toàn biến đổi, không còn cung kính như trước, mà là sự khinh thường một thứ ghê tởm nào đó.

Thiên Nhận Tuyết che miệng lại, nhìn về giáo hoàng như nhìn người xa lạ, người này hoàn toàn khác với giáo hoàng trước kia, ôn hòa, nhã nhặn, luôn quan tâm đến nàng...

"Các người không biết đâu, hồi đó ta con *** Bỉ Bỉ Đông, ha ha ha, muốn rời khỏi Võ Hồn Điện, nằm mơ đi con ***"

"Lũ ngu các người làm con chó cho ta thôi, cái gì Phong Hào Đấu La, chỉ là con chó ***, ta muốn thì vút"

"Ha ha ha ha ha."

Điên cuồng tiếng cười, lời nói vang lên. Đại sảnh im phăng phắc, để lại một mình giáo hoàng tự nói, tự cười.

Giáo hoàng nở nụ cười điên cuồng, bộ mặt vặn vẹo, ánh mắt dâm dăng, nước miếng từ miệng chảy xuống, nhìn hằm hằm như con chó điên vừa mới xổng chuồng.

"Giết!" Bỉ Bỉ Đông thần sắc lạnh lùng, ra lệnh một tiếng, theo đó hồn hoàn phía sau nàng hiện lên chín cái, hồn kĩ thi triển ra.

Đám người trưởng lão không chút do dự, cùng lúc phóng thích ra hồn hoàn của mình, thi triển từng hồn kĩ đánh về giáo hoàng.

"Ầm ầm ầm ầm." từng đợt công kích hồn kĩ đánh vào.

Giáo hoàng hồn hoàn hiện lên, hằm hằm thi triển ra hồn kĩ đánh trả lại.

Đáng tiếc, hằm chỉ có một mình, còn bên kia hơn năm người Phong Hào Đấu La cùng lúc ra tay, hằm làm sao địch lại?

1 phút sau.

Giáo hoàng cơ thể vết thương chồng chất, có thể thấy bên trong lộ ra xương sống, máu từ cơ thể chảy ra liên tục.

30 giây sau. "Ầm..." Cả thân thể giáo hoàng vô lực ngã xuống, hằm bị đám Phong Hào Đấu La hội đồng đến chết.

...

Mười ngày sau Bỉ Bỉ Đông nhậm chức giáo hoàng, nàng dùng quyền lực của mình chinh đốn lại toàn bộ Võ Hồn Điện, một bên tàn nhẫn, đem toàn bộ dư đảng thiên sứ tộc giết chết, trừ con gái của nàng ra, Thiên Nhận Tuyệt.

Từ nay về sau Võ Hồn Điện hoàn toàn biến chất, dưới sự điều khiển độc tài của Bỉ Bỉ Đông, toàn bộ thể lực phân chia bị nàng dẹp bỏ, thay vào đó là một Võ Hồn Điện đồng lòng, đoàn kết, không còn rời rạc, nội đấu như xưa.

Về quan hệ mẹ con phức tạp của Bỉ Bỉ Đông cùng Tuyết Thiên Nhận đã khép lại. Suốt một đêm đó, hai mẹ con ngồi với nhau tâm sự.

Sau ngày hôm đó, hai mẹ con càng thân thiết hơn, không còn như dĩ vãng lạnh lùng.

Bốn năm trôi qua...

Căn phòng được sơn tường vàng, trên tường được treo từng loại đá quý lấp lánh tỏa sáng, khiến căn phòng khang trang quý phái hơn.

Căn phòng này chỉ dành cho người địa vị cao mới ở, cho dù trường lão cũng không có loại đãi ngộ này.

Một ảnh chân dung cao lớn có hơn ba mét đặt trong phòng, bên trong ảnh chính là hình bốn người: Đường Minh, Bỉ Bỉ Đông, Thiên Nhận Tuyết, Mê Cốt Thỏ cả bốn người trong ảnh có điểm chung chính là: loạn lạc (không quần áo), và đang chơi trò "xếp hình người lớn".

Chiếc giường màu xanh, đủ rộng, dư thừa mười người nằm. Trên giường Đường Minh, Bỉ Bỉ Đông, Thiên Nhận Tuyết, Mê Cốt Thỏ nằm chung, thân thể trần truồng, ôm nhau ngủ...

Đường Minh mở mắt ra, hẩn nhìn ba thân thể tuyệt mỹ, liếm liếm môi một cái, thì thầm nói: "Cũng tới lúc gặp "anh trai" Đường Tam rồi, không biết Đường Tam cùng Tiểu Vũ lúc này ra sao..."

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Sử Lai Khắc, Năm Năm Gặp Lại (2C Gộp 1)

Tại chỗ cổng thôn để một cái bàn, phía sau bàn có một lão giả hơn 60 tuổi đang ngồi.

"Haiz..... sao toàn là trẻ trâu là thế nào, thiên tài đâu..." Lão già nhìn từng người xếp hàng, cảm giác ngao ngán thở dài.

Đứng bên cạnh là một người thanh niên cao lớn, tóc vàng, mặc bộ áo trắng bên ngoài sạch sẽ, đôi mắt hấn kỳ lạ, một đỏ một xanh, ánh mang phát sáng, khí tức cường đại từ người thanh niên thả ra, khiến người run sợ.

Chỉ là trong mắt người thanh niên hiện ra bất đắc dĩ.

"Đến ta?"

Âm thanh lạnh lùng như băng, không mang chút tình cảm nào vang lên, lão già nhú mày nhìn lại.

Đó là một người thanh niên thân hình cao ráo, tóc vàng để dài, ăn mặc một bộ màu trắng trang phục. Ngoài trên ngón tay út đeo một chiếc nhẫn, còn lại không còn gì, trông rất giản dị.

Nhưng dù vậy, đã làm hấn nổi bật hơn so với người cùng lứa. Ngũ quan tuyệt mỹ như dao khắc, làn da mềm mại trắng trẻo giống như da em bé, mỗi cái mỉm cười, lộ ra hàm răng trắng đều như hạt bắp, hai bên má núm đồng tiền hiện lên, đôi mắt sáng lạng, lại có chút lạnh lẽo, sắc bén, tựa như là một thanh thần kiếm ẩn giấu, chưa ra khỏi vỏ.

Khí chất cao quý, thần thánh trên người phát ra, làm người có cảm giác muốn quỳ lại người thanh niên này.

Người này không ai khác, chính là Đường Minh.

Bốn năm trôi qua, Đường Minh ngoài trừ chiều cao, khí chất có chút thay đổi, còn lại vẫn như cũ, tất nhiên là thực lực tăng lên không ít, cảnh giới đỉnh phong Hồn Tông, dừng ở đẳng cấp 50, chỉ cần thêm một hồn hoàn nữa là hẳn tấn thăng lên cảnh giới Hồn Vương.

Lão già thần sắc không thay đổi, nhìn Đường Minh, bình thản nói: "Người đã quá 12 tuổi, theo quy củ của học viện Sử Lai Khắc, chúng ta chỉ nhận người dưới 13 tuổi trở xuống!"

"Ta dưới 13, hiện tại chỉ mới 11 tuổi, không tin người có thể xem." Đường Minh như biết trước, hắc hắc cười, đem 20 kim tệ phóng lên bàn rồi đưa tay ra.

"Cái gì? Hẳn 11 tuổi, vậy mà đã cao tới tầng này rồi."

"Không biết hẳn ăn gì vậy mà cao thật..."

"Nhìn tóc vàng, chắc hẳn uống nước đá để mà cao lớn."

"Chắc là vậy, nước đá có rất nhiều dinh dưỡng bổ ích cho chiều cao."

Đám người xếp hàng phía sau xôn xao bàn tán, ánh mắt không tin nhìn Đường Minh.

Đường Minh nghe đám người ở sau nói, khóe miệng giật gật, tay nắm chặt lại, hẳn lúc này rất muốn đem giết đám sâu bọ ngu dốt này đi, nhưng biết làm vậy là phá hư cốt truyện, cho nên kìm chế, coi như chó ngu sủa qua tai đi.

Khi nghe Đường Minh nói chỉ mới 11 tuổi, cho dù thần sắc không thay đổi lão già cũng không khỏi biến sắc, bên cạnh hắc Đái Mộc Bạch ánh mắt co rút nhìn Đường Minh.

Lão già thần sắc tư nghi bất định, hắc đưa tay ra, bắt cổ tay Đường Minh, mắt nhắm lại, lẩm nhẩm nói: "11 tuổi, số tuổi hợp cách...hoàn mỹ."

Lão giả trong mắt hiện lên tia ánh sáng kì dị, hắc gật đầu, nói ra: "Phóng thích võ hồn của ngươi ra đi."

Đường Minh không nói gì, huy động hồn lực trong cơ thể.

Bảy màu, vàng, đen, đỏ, trắng hồn hoàn sau lưng hiện lên.

Trên tay hắc xuất hiện ba cái hiện tượng, một con mèo màu xanh nước biển, một con nhện màu xanh lá, một cái búa.

Lão giả đứng lên, thần sắc trên mặt hiện lên khiếp sợ, bảy màu? Là hồn hoàn năm nào? Ngàn năm hồn hoàn? Mười vạn năm hồn hoàn? Cái kia màu trắng hồn hoàn là 10 năm? Còn có võ hồn...ba cái?

Đái Mộc Bạch đứng bên cạnh nhìn mà trợn mắt há hốc mồm, sắc mặt hiện lên hoảng sợ, ánh mắt khó tin nhìn Đường Minh như nhìn con quái vật...

Lão giả thần sắc y chang Đái Mộc Bạch, một bộ chấn động, khiếp sợ không nói ra lời.

5 phút...10 phút...15 phút...

"Nhanh lên!" Đường Minh có chút không kiên nhẫn, lạnh lùng nói, âm thanh của hắc giống như là người trên ra lệnh cho lão già.

Lão già không màng tới hắc vô lễ, hít thật sâu một hơi, trong mắt hiện lên một tia kinh diễm, hãm mộ nhìn Đường Minh, nói ra: "Vị này bằng hữu

thông qua, hiện tại có thể đi vào trong, Đái Mộc Bạch! Dẫn đường cho vị bằng hữu này, quan thứ hai, thứ ba không cần khảo, trực tiếp đến quan thứ bốn."

"Tốt." Đái Mộc Bạch nghe lão già kêu lấy lại tinh thần, hần vội vàng đáp lại, nhìn Đường Minh với ánh mắt kì lạ, trở lại bộ dáng lạnh lùng như trước, nói ra: "Theo ta."

Đường Minh gật đầu đi theo hần.

Lão già ngồi trên ghế nhìn bóng lưng Đường Minh, lẩm bẫm nói: "Sử Lai Khắc học viện có siêu cấp quái vật xuất hiện, vài năm sau, đấu la đại lục muốn phong vân..."

"Khoang đã, Hạo Thiên Chùy, không phải võ hồn của người đó sao..." Nói tới đây, lão già như nghĩ ra gì, ánh mắt co rút lại, vội vàng viết một lá thư kẹp vào chim đem nó phóng đi.

...

Một lát sau đám người tới báo danh ngày càng đông.

"Tam ca, cái này thật sự là học viện?" Tiểu Vũ nhìn cái kia có chút rách nát học viện, không khỏi nghi ngờ nói ra.

Đường Tam nhìn học viện, hần lắc đầu cười khổ, nói ra: "Chắc vậy, theo bản đồ do Võ Hồn Điện phát, chắc chắn không thể sai lầm."

Hai người nhỏ giọng nói chuyện một lát, đi vào xếp hàng với đám người.

Như trong nguyên tác, đám thất quái tập hợp, trong đó có: Đường Tam, Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh, Trữ Vinh Vinh. Ngoài trừ một vị Đường Minh đặc biệt này ra.

....

Tổng cộng năm người tập hợp tại một sân trống, rộng chừng 200 thước ô vuông.

Đường Tam, Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh, Trữ Vinh Vinh theo Đái Mộc Bạch dẫn đến đây.

Khi bốn người đi đến, thần sắc kinh ngạc nhìn về sân.

Trong sân có hai người, một vị hùng tráng nam tử ngồi ghế, nhắm mắt, người còn lại là một người thanh niên, cũng đang nhắm mắt lại.

Tóc vàng dài, thân hình cao hơn 1m9, toàn thân khí chất cao quý tỏa ra, ngũ quan tuấn tú hoàn mỹ.

Lúc này người thanh niên tựa như đang nhắm mắt ngủ.

Đường Tam nhìn chăm chăm người này, hẳn cảm giác người này rất quen thuộc, hơn nửa trong huyết mạch có mối liên hệ thân thiết, kỳ lạ nào đó giữa hắn cùng người thanh niên này, nhưng thủy chung không nhớ ra gặp ở đâu.

Tiểu Vũ che miệng lại, nhìn Đường Tam, lại nhìn người thanh niên, so sánh vài lần, nàng nói: "Tam ca, cái kia người thanh niên khuôn mặt có chút 7, 8 phần tương tự giống người nha."

"Giống nhau." Nghe Tiểu Vũ nói, Đường Tam đột nhiên nhớ đến đứa em trai 5 năm rồi chưa gặp Đường Minh.

Nhìn trước mắt người thanh niên này, ngoài trừ màu tóc có chút khác biệt, lại cao lớn hơn hồi xưa...chẳng lẽ nói, hẳn chính là em trai mình?

"Tiểu Vũ đợi ta." Đường Tam thần sắc kích động, hẳn quay qua nói một tiếng, rồi chạy đến trước mặt người thanh niên.

"Người là Đường Minh đúng không?" Đường Tam bộ dáng thấp thỏm, nhìn người thanh niên hỏi.

Đường Minh mở mắt ra, tại một khắc này, đôi mắt vừa mở đem toàn bộ nữ phái ở đây, bao gồm Tiểu Vũ, Trữ Vinh Vinh, Chu Trúc Thanh bị này ánh mắt hút đi.

Ba người con gái nhìn chăm chăm không chớp mắt, tim không tự chủ đập thình thịch, má đỏ lên.

Đôi mắt này quá đẹp, các nàng không tài nào diễn tả được vẻ đẹp của nó.

Đó là đôi mắt đen sáng ngời như sao, lạnh lẽo như băng, phối hợp với tóc vàng dài đến lưng, khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết của hắn, khí chất cao quý lạnh lùng quanh thân thả ra. Người thanh niên này, không phải chính là bạch mã vương tử trong mộng của các nàng sao.

Đường Minh mỉm cười, nói ra: "Đúng vậy, ta là em trai người, Đường Minh."

Đường Tam nghe Đường Minh xác nhận, không chút do dự hai tay giang ra, ý định ôm lấy hắn.

Đường Minh như đã biết trước Đường Tam hành động, hắn lùi lại vài bước phía sau, làm Đường Tam ôm hụt.

"Tính cách của người vẫn như cũ a." Đường Tam ôm hụt không chút nào xấu hổ, hắn tự nhiên cười nói.

Đường Minh không nói gì, lẳng lặng nhìn Đường Tam, hồi lâu sau lắc đầu, nói ra: "Người quá yếu."

Đường Tam ngẩn ra không hiểu gì, người quá yếu là sao? Đang định hỏi, thì lúc này Tiểu Vũ nhí nhảnh chạy tới, nàng đôi mắt linh động nhìn chăm

chằm Đường Minh, cảm giác mình đã từng gặp qua người này, nhưng lại không nhớ ra gặp ở đâu, nàng chỉ là kinh ngạc nói ra: "Người thật sự là em trai hần? Tại sao lại cao lớn hơn hần?"

Đường Minh lạnh lùng liếc nàng không nói gì, Đường Tam sắc mặt đen, như sợ Đường Minh hiểu lầm, hần vội vàng nói: "Tiểu Vũ từ nhỏ tính cách như vậy rồi, người đừng trách nàng."

Đường Minh chỉ gật đầu một cái.

Lúc này Đái Mộc Bạch đi tới, phía sau hần là hai nữ Chu Trúc Thanh, Trữ Vinh Vinh đi theo.

"Tốt rồi, mọi người giới thiệu võ hồn của mình đi, quan thứ tư này chính là đánh bại Triệu Vô Cực...." Đái Mộc Bạch sắc mặt nghiêm túc, nói ra quan thứ tư này.

Đường Tam mở miệng nói trước: "Ta gọi là Đường Tam, khí võ hồn Lam ngân thảo, 29 cấp chiến hồn sư hệ không chế"

Theo sau Đường Tam chính là Tiểu Vũ, nói ra: "Tiểu Vũ, thú võ hồn thỏ, 29 cấp chiến hồn sư hệ cường công."

Thiếu nữ tóc ngắn do dự một chút mới nói: "Trữ Vinh Vinh, khí võ hồn Thất bảo lưu ly tháp, 26 cấp khí hồn sư hệ phụ trợ."

Đường Tam trong mắt hiện ra kinh ngạc, theo lời đại sư, thất bảo lưu ly tông chính là sở hữu thiên hạ đệ nhất bổ trợ hệ võ hồn, loại này phụ trợ rất kinh khủng, nếu như nàng hồn lực đạt cấp 30 liền tăng phúc 30% thuộc tính.

Tăng 30%, đây là một con số không tệ. Nhưng Đường Tam biết, thất bảo lưu ly tháp được sở dĩ được Đại Sư nhận là đệ nhất cường đại phụ trợ võ hồn chính là vì mỗi khi tăng thêm 1 hồn hoàn, chẳng những có thể gia tăng

một loại thuộc tính, đồng thời còn có thể làm cho tất cả hồn hoàn trước đó có khả năng tăng lên 10% hiệu quả.

Nói cách khác, nếu hồn lực Trữ Vinh Vinh đạt tới 30 cấp, chẳng những có thể tăng phúc thêm một loại thuộc tính, hơn nữa còn tăng tất cả các thuộc tính đều đạt 40%. Chỉ riêng việc này thôi, nếu đạt tới cấp 70 thì có thể trong nháy mắt gia tăng 80% cho 7 thứ thuộc tính. Có thể thấy loại này phụ trợ hiệu quả thật sự kinh khủng.

Có một thất bảo lưu ly tháp hồn sư như vậy phụ trợ, cơ hồ có thể trong nháy mắt đem tự thân lực lượng tăng lên gấp đôi. Đối với hồn sư càng mạnh, hiệu quả tăng phúc của thất bảo lưu ly tháp lại càng cao.

Tại bất kỳ địa phương nào thuộc hai đế quốc, chỉ cần có Thất bảo lưu ly tông hồn sư xuất hiện, hễ lập tức trở thành đối tượng tranh thủ của tất cả tổ chức hồn sư.

Tiếp đó là thiếu nữ băng lãnh như trước lạnh lùng, nhàn nhạt nói ra: "Chu Trúc Thanh, thú võ hồn U Minh Linh Miêu, chiến hồn sư cấp 27, hệ mẫn công

Cuối cùng là Đường Minh, hễ chỉ lạnh lùng nói: "Ta có ba võ hồn, xem nào, hai cái khí võ hồn, một cái thú võ hồn, chiến hồn sư cấp 50, hệ toàn diện."

Lời vừa dứt, đám người há hốc mồm, ngồi trong sân Triệu Vô Cực không khỏi mở mắt ra, ánh mắt hiện lên bất khả tư nghị nhìn Đường Minh, trong mắt tràn đầy khiếp sợ như nhìn con quái vật.

Đái Mộc Bạch dù từ sớm biết Đường Minh quái vật cũng không khỏi chấn động, 11 tuổi, 50 cấp hồn tông! Cái này, nên gọi là gì? Siêu cấp thiên tài? Siêu Cấp Quái vật?

Đường Tam lúc này mới hiểu được câu nói của Đường Minh.

"Người quá yếu"

Ba chữ này như con dao đâm vào lòng tự trọng của hắn, đưa em trai còn mạnh hơn người anh trai, làm một người anh cùng thân phận là người xuyên việt, so với người em trai cùng tuổi này, hắn cảm giác mình bao lâu nay sống trên cầu chó a.

Ba nữ còn lại môi đỏ hé ra, đủ để nhét quả trứng vịt vào, thần sắc khiếp sợ, ánh mắt không tin tưởng nhìn Đường Minh.

"Nếu đem người này Thất Bảo Lưu Ly Tông thì sẽ trợ giúp cha lắm đây." Trữ Vinh Vinh ánh mắt khác thường nhìn Đường Minh, trong mắt hiện ra tinh tinh ngôi sao, môi liếm một cái, quý quyết nghĩ.

Chu Trúc Thanh hồi phục lại như bình thường lạnh lùng thiếu nữ, chỉ là ánh mắt của nàng khi nhìn về Đường Minh có chút cẩn trọng, lại có chút khác thường.

Tiểu Vũ chỉ là khiếp sợ, sau đó nàng trở lại lạc quan như trước, nàng nhìn Đường Minh, nở nụ cười vui vẻ nói: "Người ăn gì mà tu nhanh thế?"

"Khắc, tốt rồi, mọi người có 10 phút để bàn chiến thuật." Đái Mộc Bạch thấy Chu Trúc Thanh ánh mắt nhìn chăm chăm Đường Minh, hắn có chút khó chịu, ho khan một cái, cắt đứt lời Tiểu Vũ nói.

Tiểu Vũ khó chịu lườm hắn, nhỏ giọng nói: "Không biết lịch sự".

Sau đó theo nguyên tắc, đám người bàn bạc chiến thuật, trừ Đường Minh ra không nói gì, mười phút sau, toàn bộ mọi người đều bàn xong.

...

"Sư phụ, có thể bắt đầu." Đái Mộc Bạch hướng về Triệu Vô Cực gật gật đầu, đồng thời bước nhanh sang một bên xem cuộc chiến.

5 người đứng trong sân, như đã bàn bạc trước đó, bày ra thế trận.

Triệu Vô Cực lúc này đứng dậy, hắc cười ha hả, nói ra: "Bọn nhóc, quy tắc chắc đã nói."

Tiếp đó hắn lấy ra 1 cây hương, còn không đợi hắn đốt, Trữ Vinh Vinh đã bắt đầu hành động.

"Thất bảo chuyển xuất hữu lưu ly" thân thể phiêu nhiên xoay tròn 1 vòng, thất thải quang mang huyền lệ nhất thời từ trong cơ thể nàng phóng thích ra, chỉ thấy Thất thải quang mang ngưng tụ, lòng bàn tay Trữ Vinh Vinh đã có 1 tòa Thất thải bảo tháp cao hơn 1 thước.

Bảo quang lóe ra quý khi bức nhân, Trữ Vinh Vinh mặt mỉm cười, cả người nhìn qua phiêu nhiên như tiên. Từ dưới chân nàng mọc lên hai hồn hoàn màu vàng, xoay tròn xung quanh người nàng.

"Thất bảo hữu danh, nhất viết: Lực" Hồn hoàn thứ nhất bay lên, bao phủ tại thất thải bảo tháp, tay trái Trữ Vinh Vinh chỉ xuống dưới, bốn đạo thải quang đồng thời phóng thích ra, phân biệt bao phủ bốn người Đường Minh.

Tức thời, một cỗ năng lượng ấm áp từ tứ chi bách hài dũng mãnh tràn vào, bốn người cảm giác được toàn thân tràn ngập lực lượng, trong cơ thể hồn lực cũng theo đó sôi trào.

Triệu Vô Cực có chút giật mình nhìn Trữ Vinh Vinh: "Được lắm nha đầu, năm nay vậy mà có thí sinh từ thất bảo lưu ly gia tộc, lại xuất hiện một cái siêu cấp quái vật khác. Quá tốt rồi, lần này, Phất Lan Đức lão đầu quý kia nhất định là hưng phấn đến chết, ha ha ha ha." Vừa cười nói, hắn vừa đốt nhang, tiện tay cắm lên trên mặt đất.

Đường Minh không động dậy, hai tay để trước ngực, bộ dáng xem trò vui không tham chiến.

Bốn người: Đường Tam, Tiểu Vũ, Trữ Vinh Vinh, Chu Trúc Thanh như trong nguyên tác, từng người thi triển ra hồn kỹ của mình, đáng tiếc, cả bốn người đều thua, một nén hương đã đốt hết.

"Không hổ là hồn thánh, bốn người phối hợp đều thua" Đường Tam mồ hôi trên trán rơi liên tục, nhìn Triệu Vô Cực ánh mắt thay đổi, đối với hồn thánh nhận thức có chút rõ ràng hơn.

"Ta muốn khiêu chiến một mình." Đường Tam thần sắc kiên định nói.

"Người cảm thấy tuyệt vọng? Hiện tại chỉ một nửa nén hương là hết." Triệu Vô Cực vẻ mặt cười đùa hí hửng nhìn Đường Tam nói.

"Không! xin thầy đổi lại một canh giờ, nếu như ta thắng rồi, thì năm người chúng ta vào vòng trong!" Như trong nguyên tác, Đường Tam ánh mắt kiên định nhìn Triệu Vô Cực, nói ra.

Triệu Vô Cực kêu ngạo khoanh tay, nhìn hắc cười đùa, nói: "Tốt, đây chính là người nói!"

Tiếp đó hai người đánh nhau....

...

1 tiếng sau.

Đường Tam sử dụng tất cả bí kỹ của Đường Môn kiếp trước ra mới có thể thắng Triệu Vô Cực. Đường Tam sắc mặt trắng bệch, thân thể lung lay như muốn ngã, Tiểu Vũ nhanh chóng chạy tới ôm hắc.

Đường Tam nhìn Triệu Vô Cực sắc mặt giận dữ, nở nụ cười, nói: "Sự phụ, có phải hay không tính chúng ta năm người chiến thắng?"

Triệu Vô Cực trầm ngâm một hồi, hắc nhìn Đường Tam, nói ra: "Tốt, ta thua ta chịu, nhưng ngoài trừ thắng nhóc tóc vàng đang đứng xem kia, bốn

người các người thông qua!"

"Cái gì, không phải ta nói năm người mà, sư phụ, đây là người bội ước!" Đường Tam không lo mệt mỏi, hắc la lên, trên mặt biểu hiện sự bất công.

Triệu Vô Cực lắc đầu, nhìn qua Đường Minh, nói: "Hắc từ này đến giờ ngoài trừ nhìn thì không làm gì, rốt! Bốn người các người có thể vào trong, còn hắc thì không."

Đường Tam cắn răng, muốn nói nửa thì Đái Mộc Bạch đã không biết từ lúc nào đi đến bên cạnh hắc, lắc đầu nói ra: "Ta biết người khó chịu không cam tâm, muốn đưa em trai của người vào trong, nhưng hắc từ này đến giờ không làm gì ngoài trừ việc đứng xem. Nếu ta là sư phụ Triệu Vô Cực, ta cũng sẽ làm vậy."

"Triệu Vô Cực đúng chứ? Người quá yếu, làm một hồn thánh vậy mà thua một đại hồn sư, có chút quá mất thân phận a, ta nói thẳng, người chỉ là con trâu ngu không có não, chỉ biết dùng sức mạnh để mà đánh nhau, không biết tại sao đám người kia lại đem người trở thành cường giả. Ta thấy đem người một khối thịt trâu được người khen thì hợp lý hơn."

Đường Minh im lặng này giờ mới mở miệng nói, lời vừa nói ra của hắc đem mọi người tại đây lặng người, hồi lâu sau một tràng bật cười trong trẻo từ các thiếu nữ vang lên.

"Con trâu ngu không có não? Hi hi hi." Tiểu Vũ nhin không được cả thân thể run lên, bật cười nói, nàng cảm giác người anh trai của Đường Tam này đúng là có khiếu hài hước nha.

Dù là luôn lạnh lùng Chu Trúc Thanh cũng nhin không được khóe miệng co giật vài cái, cố nín cười, thân thể run run, bộ ngực hùng vĩ của nàng liên tục run rẩy.

"Hi hi hi hi hi, con trâu không nã, khối thịt trâu, mấy cái này từ ngữ thật mới lạ" Còn Trữ Vinh Vinh không kiêng dè gì cười lên, đây là lần đầu tiên nàng nghe câu chửi hài hước đến như vậy, trong lòng đối với Đường Minh xuất hiện một tia hứng thú.

Đường Tam cùng Đái Mộc Bạch hai người cũng là nhin cười, đúng là câu chửi hài hước a.

"Thằng nhóc, người đang muốn chết." Nhưng ngược lại, Triệu Vô Cực thần sắc âm trầm, đây là lần đầu tiên có người dám chửi hần như vậy, còn chửi trước mặt mọi người, nghe từng tiếng cười nói, hai mắt hần đỏ lên, la lớn.

Đây chính là vũ nhục lớn nhất cuộc đời hần, cho dù khi đó kẻ địch là Võ Hồn Điện cũng không nói lời như vậy.

Hần vận võ hồn Kim Cang Hùng của mình, bảy hồn hoàn từ chân bay lên, toàn thân hồn lực kinh khủng ba động.

Nếu lúc trước Triệu Vô Cực chỉ là lấy 1/10 thực lực để đánh với Đường Tam, thì khi này hần chính là sử dụng toàn lực.

Đường Tam cảm nhận hồn lực từ Triệu Vô Cực phát ra không khỏi biến sắc, muốn ngăn lại đã muộn.

Những người khác, bao gồm Đái Mộc Bạch cũng không khỏi biến sắc, la lên: "Đại sư, cái này không được."

Lúc này Triệu Vô Cực nào nghe, hần như con gấu nổi điên chạy tới trước mặt Đường Minh, một đấm kim cương lực tràn đầy tính hung bạo đánh vào.

Đường Minh sau khi chửi xong đã chuẩn bị, thấy Triệu Vô Cực chạy tới hần nở nụ cười lạnh, võ hồn Hạo Thiên Chùy động, một cái hồn hoàn màu trắng từ dưới chân bay lên.

Trên tay hần xuất hiện cây búa to lớn, cây búa toàn thân màu trắng như tuyết.

Cây búa vừa ra, lập tức làm xung quanh toàn sân bị đóng băng, từng luồng lạnh lẽo khí tức lan tràn.

Đám người Đường Tam đứng ngoài sân hai mắt kinh ngạc nhìn cây búa trên tay Đường Minh, nhất là Đường Tam, hần nhớ

Đường Minh hai tay cầm búa, làm động tác đơn giản, đó là nhẹ nhàng giơ lên, sau đó đập về phía năm đấm của Triệu Vô Cực.

Đơn giản, nhưng lại tràn đầy thô bạo. Hồn Tông đối chiến Hồn Thánh, đây chính là vượt cấp khiêu chiến đến 27 cấp bậc, việc này chưa từng diễn ra trong lịch sử đấu la đại lục.

Trong tích tắc, năm đấm Triệu Vô Cực cùng búa Đường Minh đụng nhau.

"Oanh!" Tiếng nổ vang dội, ngay tức khắc, toàn bộ mặt sân bị đóng băng.

Đám người đứng bên ngoài đột nhiên cảm giác nhiệt độ hạ thấp, cho dù cảnh giới hồn tôn Đái Mộc Bạch cũng không khỏi cảm thấy lạnh run, hần nhìn qua bên cạnh, thấy Đường Tam, Trữ Vinh Vinh, Chu Trúc Thanh thân thể run, sắc mặt trắng vì lạnh, không khỏi vận chuyển hồn lực bảo vệ bọn hần.

"A" Triệu Vô Cực hét thảm một tiếng, cả người bay trong không trung, tại thời khắc này, đám người đứng bên ngoài có thể lấy mắt thường nhanh chóng đóng băng lại.

Từng lớp băng trắng lạnh lẽo từ chân hần xuất hiện, lớp băng nhanh chóng lan đến thân rồi đầu hần.

Chỉ trong ba giây, một vị Hồn Thánh hoàn toàn bị đóng băng.

"Ầm" Trở thành pho tượng băng, Triệu Vô Cực đang bay trong không trung nặng nề rơi xuống, khiến sân băng bị pho tượng băng đâm sâu xuống.

"Cái gì, Hồn Thánh bị đóng băng?" Đám người đứng xem bên ngoài thần sắc khó tin, chấn động nhìn Triệu Vô Cực bị đóng băng.

"Quá mạnh." Trữ Vinh Vinh hai tay ôm thân thể, lặng người hồi lâu, chỉ có thể run rẩy nói ra hai chữ này, nàng hiện tại không biết nói gì thêm để diễn tả Đường Minh, ánh mắt nhìn Đường Minh mang theo 3 phần khiếp sợ, 2 phần bá phục, 5 phần còn lại chính là tình ý.

Tiểu Vũ, Đường Tam, Đái Mộc Bạch, Chu Trúc Thanh không nói gì, nhưng từ trên vẻ mặt bọn hắn đều thấy được, bọn hắn đều một dạng chấn động, khiếp sợ...

...

Đường Minh nhìn bị đóng băng Triệu Vô Cực, hắc cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Đúng là óc trâu, không có gì đặc biệt ngoài trừ vũ lực."

Đây chính là võ hồn Hạo Thiên Chùy của hắn, võ hồn này chính là ở bốn năm trước hắn nhận, sau khi đánh giết xong giáo hoàng, hắn nhận được từ hệ thống..

...

Quay lại 4 năm trước.

"Đing! Chủ nhân nhận được hồn hoàn thần thoại, bởi vì thời gian hoàn thành nhiệm vụ chỉ 1 năm, cho nên hệ thống đánh giá nhiệm vụ: xuất sắc, thưởng thêm ngẫu nhiên 1 võ hồn bị biến dị..."

"Đing! Hạo Thiên Chùy biến dị thành công, mang theo thuộc tính băng."

"Đing! Hồn hoàn thần thoát tự động trang bị cho võ hồn Hạo Thiên Chùy, chủ nhân bây giờ phải chẳng kiểm tra võ hồn cùng hồn hoàn?"

"Kiểm tra." Đường Minh nghe vậy, vội vàng nói, trước mắt hiện lên bảng thông tin.

"Hạo Thiên Chùy (Võ hồn -Băng)

Giới thiệu: Hạo Thiên Chùy biến dị, kèm theo thuộc tính băng cực mạnh.

Nội tại: 12 chùy sát thần

-Mỗi búa ra, tăng sát thương (cộng dồn đòn sau).

- Búa thứ nhất: 10%.

- Búa thứ hai: 20%.

- Búa thứ ba: 40%.

- Búa thứ tư: 80%.

- Búa thứ năm: 160%.

- Búa thứ sáu: 320%.

- Búa thứ bảy: 640.

- Búa thứ tám: 1280%.

- Búa thứ chín: 2560.

- Búa thứ mười: 5120%.

- Búa thứ mười một: 10240.

- Búa thứ mười hai: 20480%.

-Mỗi búa kèm theo hiệu ứng đóng băng, xuyên giáp."

"Tên: Băng Thần Chùy Đế (100 triệu năm – Hạo Thiên Chùy)

-Hồn kĩ 1:

+ Băng Thiên Địa Liệt: Đánh một búa về kẻ địch, đem kẻ địch cùng phạm vi 100m xung quanh có 95% tỷ lệ đóng băng vĩnh cửu, sát thương 500% vật lý. Nếu đối thủ phá băng hoặc băng tan rã, sát thương được cộng dồn vào búa thứ hai, khi đánh vào kẻ địch tăng lên 500% sát thương, toàn bộ thuộc tính kẻ địch giảm thấp xuống -50%.

-Hồn kĩ 2:

+ Băng Chấn: đánh một búa về hư không (bất kỳ), sẽ gây ra chấn động năng lực phạm vi đánh xa (100m), kèm theo khu vực 100m bên trong bị đóng băng vĩnh cửu, sát thương gây ra: 300%, kèm theo hiệu ứng phá giáp, đóng băng.

-Hồn kĩ 3:

+ Băng Thần Đế: đem Hạo Thiên Chùy dung hợp với bản thân, biến thành băng vương, một búa thiên địa đóng băng, sát thương 100.000%, kèm theo hiệu ứng xuyên giáp, đóng băng vĩnh cửu, phạm vi xung quanh đóng băng 10.000m (chân thân hồn khí – điều kiện cấp 70)"

(G9)

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Đánh Giết Đường Hạo

Ngẩn ra hồi lâu, Đái Mộc Bạch lấy lại tinh thần, nhìn Triệu Vô Cực bị đóng băng, hẳn có chút lo lắng nói ra: "Đường Minh, cái kia...người có thể giải băng cho Triệu sư phụ được không?"

Đường Minh thần sắc không thay đổi, bình thản nói: "5 phút sau băng tan."

Nói xong, hẳn không màng đám người phản ứng, xoay người rời đi.

"Người đi đâu vậy Đường Minh?" Đường Tam thấy hẳn rời đi, có chút lo lắng kêu lên.

"Ta đi xử lý một số chuyện, lần này ta chỉ đến thăm người...dù sao ta là thánh tử Vô Hồn Điện." Đường Minh không quay đầu lại, chỉ lạnh nhạt nói.

Sau lưng đôi cánh trắng hiện lên, "vù!" âm thanh xé gió vang lên, trong chốc lát thân ảnh Đường Minh biến mất ở nơi chân trời.

"Vô Hồn Điện? Cánh...hồn cốt?" Đái Mộc Bạch nuốt nước miếng nhìn Đường Minh rời đi, sợ hãi nói.

"Hắn quá kinh khủng, lúc này mới chỉ 11 tuổi, đẳng cấp hồn tông đỉnh phong, chỉ cần một cái hồn hoàn hợp lý liền bước vào cảnh giới hồn vương....qua vài năm sau chắc chắn trở thành Phong Hào Đấu La trẻ tuổi nhất đấu la đại lục."

Chu Trúc Thanh đột ngột mở miệng nói, trong mắt hiện lên quang mang hi vọng, chiến ý, còn có chút khác thường cảm xúc...

"Đáng tiếc, một siêu cấp quái vật như vậy lại là người của Võ Hồn Điện." Trữ Vinh Vinh hai tay nắm chặt, vẻ mặt than tiếc nói.

5 phút sau.

"Rắc." Xung quanh mặt băng tượng Triệu Vô Cực nứt ra từng khe hở, vài giây sau, ầm một tiếng, băng vỡ, Triệu Vô Cực cuối cùng thoát ra.

Triệu Vô Cực nhìn xung quanh, không thấy Đường Minh, hăn giận dữ gầm lên: "Người đâu."

Nói được hai chữ, hăn cả người trong nháy mắt chuyển thành màu lam, da thịt bắt đầu trở nên lạnh cóng đi.

"A, lạnh quá..." Triệu Vô Cực toàn thân run rẩy, điên cuồng vận chuyển hồn lực trong cơ thể để xua tan cái lạnh này, chỉ là không biết vì sao hồn lực chậm chạp, mãi không thôi động được.

Đái Mộc Bạch đi tới, vẻ mặt quan tâm nói ra: "Đường Minh kia đi rồi sư phụ, ngài cảm thấy lạnh?"

Triệu Vô Cực bỗng nhiên trở lại bình tĩnh, hăn nhìn Đái Mộc Bạch, hỏi: "Đi đâu?"

"Hăn nói hăn là người của Võ Hồn Điện, hôm nay chủ yếu đến thăm Đường Tam." Đái Mộc Bạch thuật lại lời nói của Đường Minh trước khi rời đi.

Triệu Vô Cực vừa nghe ba chữ Võ Hồn Điện sắc mặt tái xanh, hai tay nắm chặt lại, từng tiếng rắc rắc kinh người vang lên, giận dữ cười nói: "Tốt, một cái Võ Hồn Điện, ha ha ha, đúng là duyên phận..."

Đám người có chút khó hiểu, mặc dù năm xưa Triệu Vô Cực bị Võ Hồn Điện truy sát, nhưng cũng không cần tỏ ra phần hận như vậy a.

Chỉ có Đái Mộc Bạch, Trữ Vinh Vinh, Chu Trúc Thanh là biết chuyện ẩn giấu trong này...

...

Trong rừng rậm.

"Ra đi "cha" ta biết người đang ẩn núp tại đây" Đường Minh nở nụ cười, nói ra.

Một vị trung niên ăn mặc áo choàng đen rách rưới đi ra, tóc tai bù xu như mấy ngày chưa tắm.

"Đường Minh, người ẩn giấu rất tốt, kể cả ta cũng bị lừa." Đường Hạo ánh mắt lạnh lùng như băng nhìn Đường Minh nói.

"Cha quá khen." Đường Minh mỉm cười, bình thản nói ra: "Cha theo dõi ta tới tận đây, có chuyện gì à?"

"Người biết rồi còn hỏi?" Đường Hạo lạnh lùng nói.

"Vì tương lai Đường Tam an toàn, không thể để nó xảy ra biến cố gì, cho nên ta đành phải tự tay giết người!" Đường Hạo nhắm mắt lại, sau một giây mở mắt ra, ánh mắt không chứa chút nào tình cảm, lạnh lùng, vô tình.

"Ha ha ha ha, ta kêu người là cha là nể tình người rồi, hiện tại người lại muốn giết con trai này." Đường Minh nở nụ cười, nhìn Đường Hạo nói.

Đường Minh đã trưởng thành hơn trước, đối với loại "cha giết con" này vô cùng bình tĩnh, không chút nào vì đó mà xúc động hay rơi lệ.

Đường Hạo hừ lạnh, toàn thân hồn lực ba động, khí tức Tuyệt Thế Đấu La cấp 99 truyền ra, thiên địa lay động, khu rừng từng đợt cuồng phong thổi lung lay.

Chín cái hồn hoàn sau lưng nổi trôi, vàng vàng, tím, tím, đen, đen, đen, đen, đỏ.

Trên tay xuất hiện cây búa màu đen khổng lồ, to gấp 5 lần hình thể Đường Hạo, nhưng dù vậy, Đường Hạo chỉ đơn giản một tay là cầm được nó.

Đường Minh mỉm cười, nhìn Đường Hạo, nói ra: "Người đã muốn thì ta cũng không nường tay."

Nói xong, toàn thân Đường Minh phát sáng, tóc, mặt, mũi, mắt, miệng, răng, cơ thể, tay chân....toàn bộ là một màu thuần vàng, phía sau bốn cánh thiên sứ hiện lên, từng vòng quang mang thần thánh phát sáng, đem toàn bộ ngàn mét khu rừng bên trong bao phủ bởi một tầng màu vàng của hắc.

Tay trái khiên vàng hiện lên, tay phải kiếm dài. Nhìn hắc giống như chiến thần giáng lâm.

"Cái gì, sáo trang hồn cốt." Lần này Đường Hạo chấn động, "Không thể để hắc tiếp tục sống!"

Đường Hạo trong mắt bắn ra sát cơ mãnh liệt, từng luồng khí tức hủy thiên diệt địa phóng lên trời xanh, đem đấu la đại lục mọi người đều cảm nhận được loại này khí tức hủy diệt.

"Có Tuyệt Thế Đấu La đánh nhau!" Hồn Đấu La trở lên thần sắc rung động, ánh mắt tập trung về khu rừng nơi hai người Đường Minh cùng Đường Hạo sắp đánh nhau.

...

Đường Hạo ra tay, búa đột nhiên to lớn hơn trước gấp 10 lần, lần này không một tay cầm búa nữa mà chính là hai tay cầm búa, từng luồng kinh thiên giáng thế từ búa phát ra, hăn bay lên cao, đem đập về phía Đường Minh.

Đường Minh tay trái cầm khiên giơ lên, đón đỡ lấy.

"Ầm." Kinh thiên nổ ra, khu rừng một trận gió xoáy do hai bên tạo ra cắn nát.

Khiên thiên sứ của Đường Minh trong nháy mắt vỡ nát, Đường Minh sắc mặt biến, muốn chạy nhưng đã muộn. Chỉ thấy búa Đường Tam không những dừng lại, mà càng hung hãn mạnh mẽ hơn, đập thật nhanh vào đầu hăn.

"Rắc." Đầu lâu Đường Minh trong nháy mắt bị búa đập nát, tựa như sợ dũa bị người khai ra, đầu lâu xuất hiện từng vết nứt rạn, một giây sau, toàn bộ đầu lâu vỡ thành từng mảnh nhỏ.

Đường Minh thân thể không đầu ngã xuống đất...

Đường Hạo nhìn Đường Minh chết không khỏi thở phào, một búa này hăn chính là dùng toàn bộ thực lực, nhìn thi thể không đầu của Đường Minh, hăn lẩm bẫm nói: "Vì Đường Tam, ta xin lỗi." rồi xoay người rời đi.

"Phốc." Tại lúc này, đột nhiên không biết từ đâu tới, một thanh kiếm màu vàng mang khí tức thần thánh từ phía sau xuyên qua ngực Đường Hạo.

Đường Hạo khuôn mặt cứng đờ, quay đầu nhìn lại, khi thấy Đường Minh còn sống đứng sau lưng mình, tay cầm thanh kiếm đâm xuyên qua ngực, ánh mắt hiện lên khó tin...

Rõ ràng, hăn cảm giác được sinh mệnh của Đường Minh đã tắt, đầu nát, làm sao có thể còn sống?

Đường Minh mỉm cười, nói ra: "Người tưởng rằng chỉ như vậy liền giết ta? Buồn cười, được rồi, ta sẽ tiễn người xuống địa ngục, không gặp."

Nói xong, hơn mười cây kiếm phía sau lưng hắn xuất hiện, 10 thanh kiếm trôi nổi, từng luồng thần thánh khí tức kinh người từ 10 thanh kiếm truyền ra.

"Phốc." 10 thanh kiếm chỉ trong 0,1 giây ngấn ngùi, toàn bộ đâm chính xác vào thân thể của Đường Hạo.

Đường Hạo ánh mắt sinh cơ ngày càng tan rã, cuối cùng ngã xuống đất chết, trên người cắm 10 thanh kiếm thiên sứ.

Trước khi chết, hắn môi run run như muốn nói gì, nhưng chung quy tim bị xuyên, không thể sống để mà nói tiếp.

Đường Minh không thèm nhìn, hồn hoàn màu trắng xuất hiện. Chính là vô hồn Hạo Thiên Chùy biến dị.

Đường Minh một tay cầm búa, giơ lên cao, trực tiếp đập vào thi thể Đường Hạo nằm dưới đất.

"Bốc." Từng lớp băng nhanh chóng bao phủ lại toàn bộ thi thể của Đường Hạo.

Đường Minh tinh thần lực động, tiện tay thu thi thể Đường Hạo vào túi đồ, làm xong hắn xoay người bay đi.

...

10 phút sau.

Đây người đến, đa số là Hồn Đấu La, trong đó cũng có vài người Phong Hào Đấu La.

"Người đâu?"

"Chắc rời đi rồi..."

"Không biết là vị nào Tuyệt Thế Đấu La đánh nhau."

Đám người không thấy thi thể thất vọng rời đi, dù sao bọn hắn đến đây chính là cháy nhà hôi của mà thôi.

...

Trong đám người, có một người trung niên khuôn mặt cứng ngắt, đầu tóc bạc phơ, hai mắt tràn đầy ánh sáng trí tuệ.

Không như những người khác rời đi, hắn ở chỗ này, đi xung quanh, mắt nhìn xuống đất, như đang tìm kiếm gì.

Trung niên tóc bạc đến khu vực Đường Minh cùng Đường Hạo chiến đấu, hắn ngồi xuống, tay bóc từng miếng đất để lên mũi ngửi, một lát sau, lông mày nhăn lại thành một đoàn.

"Hạo Thiên Chùy khí tức?"

"Thiên sứ khí tức?"

"Chẳng lẽ nói Võ Hồn Điện cùng Đường Hạo đánh nhau..."

Tại lúc này, hắn phát hiện vài giọt máu cùng rơi nát màu vàng có chút cứng mảnh nhỏ.

Tay nhặt lên mảnh nhỏ màu vàng, cảm giác được trong tay miếng này màu vàng truyền đến khí tức thần thánh, trong đầu hắn bắt đầu suy diễn...

"Đường Hạo đánh một búa, đối phương dùng khiên đỡ lấy, nhưng búa này là dùng toàn bộ hồn lực của 99 cấp Tuyệt Thế Đấu La..."

"Chết?"

Tiểu Cương nhíu mày, hắn đứng lên, đi qua đi lại vài bước, tay sờ sờ cảm, có chỗ hắn nghĩ không thông, cuộc chiến diễn ra rất ngắn ngủi, thời gian chỉ từ 3 đến 5 phút...

Trong cuộc chiến, tất nhiên có một người chết, nhưng tại sao có đến hai người chết?

Hắn nghĩ không thông cái này...hồi sinh? Tiểu Cương mày càng nhíu chặt hơn, loại này là không thể, từ đầu la đại lục tới giờ chưa bao giờ có hồn kĩ hồi sinh... Lại nghĩ một hồi, hắn rút cuộc lựa chọn tạm thời từ bỏ, đem giọt máu cùng mảnh vỡ màu vàng thu vào, chờ về học viện nghiên cứu tiếp.

....

"Đing! Chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ trận doanh tà ác, thành công giết chết Đường Hạo, thu được...."

(Thu được gì nhỉ, võ hồn, hay hồn hoàn? -)

...

P/s: tên Đường Minh đổi lại như cũ: Minh Hạo nhé

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Minh Hạo Độc Ác

"Đing! Chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ trận doanh tà ác, thành công giết chết Đường Hạo, thu được võ hồn Boom Siêu Thần, một hồn hoàn trăm vạn năm (Boom Siêu Thần)."

Trong đầu Minh Hạo vang lên âm thanh hệ thống.

Minh Hạo bay trên không trung tay sờ sờ đầu mình, lúc này quá may mắn, không nghĩ đến Đường Hạo một búa lại mạnh đến vậy.

Nếu không có hồn cốt sáo trang thiên sứ năng lực liền là hãn tiêu rồi.

+Xương: có khả năng hồi phục mạnh, cho dù cổ đứt gãy cũng có thể hồi sinh lại, chỉ cần thiên sứ hồn lực còn trong người và không bị đánh thành tro bụi, liền có thể khôi phục lại như bình thường, +10% hồn lực, giảm 10% sát thương nhận phải.

...

Còn về nhiệm vụ tà ác, cái này chính là sau khi giết xong giáo hoàng đời trước, nhiệm vụ chính nghĩa khi đó cũng coi như kết thúc.

Lý do rất đơn giản, hiện tại Bỉ Bỉ Đông lên ngôi giáo hoàng, Võ Hồn Điện không còn là thiên sứ nhất tộc thiên hạ. Trong đó có Thiên Đạo Lưu tuyệt thế đấu la đại boss cùng giáo hoàng tiểu boss bị tiêu diệt.

Mà bên chính nghĩa chính là Minh Hạo, Bỉ Bỉ Đông, còn tà ác chính là Thiên Sứ Tộc. Sau khi giết chết hai con boss tà ác, tới đây chính nghĩa

nhiệm vụ cũng kết thúc, hệ thống nhiệm vụ bước sang trang mới: tà ác trận doanh.

Ở vài ngày trước, Minh Hạo chuẩn bị lên đường đến Sử Lai Khắc liền nhận được nhiệm vụ này.

"Nhiệm vụ tà ác trận doanh: Giết chết Đường Hạo.

Giới thiệu: Ngày xưa Võ Hồn Điện từng truy sát, giết chết người yêu Đường Hạo là Lam Ngân, khiến hấn đối với Võ Hồn Điện cực độ phẫn hận, nhất là biết chủ nhân nắm giữ thiên sứ võ hồn mà chỉ có Võ Hồn Điện sở hữu. Chủ nhân hãy đến Sử Lai Khắc show hồn hoàn cùng võ hồn ra, khiến hấn hiện thân, nổi tâm giết chủ nhân.

Phần thưởng: 1 Boom Siêu Thần (võ hồn), 1 Boom Siêu Thần (trăm vạn năm hồn hoàn)

....

"Kiểm tra." Minh Hạo nói.

Trên màn hình 4D hiện lên một đồng số liệu:

"Tên: Boom Siêu Thần (võ hồn)

Nội tại: dùng hồn lực chế tạo ra boom nổ, có thể từ xa kích hoạt, điều khiển boom.

+Phạm vi từ xa: 1000 vạn năm ánh sáng.

+Hiệu ứng: +10% Sức công phá, +10% bạo kích, +10% chết người, 10% độc tố.

+Giảm 50% năng lượng(hồn lực) khi chế tạo ra boom."

...

"Tên: Boom Siêu Thần (Hồn Hoàn- 100 vạn năm)

Giới thiệu: chế tạo ra các loại boom khác nhau, mục đích là khủng bố, hủy diệt thế giới, đánh giết thần linh."

...

"Hồn kĩ 1: Nhân boom

Giới Thiệu: chế tạo ta phân thân boom, phân thân boom giống y chang người thật, có cảm xúc, tính cách, thông minh, có hồn kĩ, võ hồn của người điều khiển... Mang 20% thực lực bản thân người điều khiển, nổ tung phạm vi 50m. Có hai loại nổ: tự nổ cùng bản thân người sử dụng kích hoạt.

+Nổ tung: 20%~30%.

+Phạm vi: 50m..

+Tự nổ: khi bị giết sẽ tự động nổ tung.

+Bản thân: chân thân từ xa kích hoạt nổ."

....

"Hồn kĩ 2: Gây mê boom

Giới thiệu: giống như phân thân boom, chức năng giống người thật, nhưng khi nổ có hiệu quả khác, người hít vào sẽ bị choáng váng gây mê.

+Gây choáng: 60%

+Gây mê: 30%

+Giảm: 50% toàn bộ thuộc tính.

+Phạm vi: 100m."

....

"Hồn kĩ 3: Mini-boom

Giới thiệu: chế tạo ra boom mini, nhỏ đến kích cỡ 0,1mm.

+Nổ tung: 15% sát thương.

+Phạm vi: 0,5m."

....

"Hồn kĩ 4: C4

Giới Thiệu: boom biến hóa bất kỳ loại hình (súc vật, thực vật, hình người)...sức nổ tàn phá kinh khủng, kèm theo hiệu ứng đốt cháy.

+Nổ tung: 600%

+Phạm vi: 500m"

...

"Hồn kĩ 5: Boom chùm

Giới thiệu: Boom chùm, chế tạo ra một máy bay thả boom, từ trên cao thả xuống boom chùm, boom chùm có 100 trái boom khác nhau được gói gọn tại một quả boom, mang theo chất phóng xạ, hít vào, làm thay đổi gen con người, ảnh hưởng thế hệ mai sau. (100 in 1).

+Nổ tung: 3000%

+Phạm vi: 10.000m

+Hiệu ứng: phóng xạ, độc, thiêu đốt."

...

"Hồn kĩ 6: Boom Black Hole.

Giới thiệu: boom có khả năng thôn phệ vạn vật trong phạm vi nhất định.

+Phạm vi: 50m."

....

"Hồn kĩ 7: Boom Vua

Giới Thiệu: tạo ra máy bay, rải xuống 10 trái boom có sức nổ kinh khủng tương đương Tsar Bomba, trong boom mang theo chất phóng xạ, hút vào, làm thay đổi gen con người, ảnh hưởng thế hệ mai sau.

+Nổ tung: $10.000\% \times 10 = ?$

+Phạm vi: 1 triệu mét? ~ 3 triệu mét?

+Hiệu ứng: phóng xạ, độc, đốt cháy."

...

"Hồn kĩ 8: Boom Sát Thần.

Giới thiệu: Thả ra trái boom, đủ để nổ chết thần linh.

+Nổ: 100 tỷ %?

Phạm vi: vũ trụ?"

....

Minh Hạo nhìn bảng thông tin võ hồn và hồn hoàn, không khỏi hít một hơi khí lạnh, cái này cũng quá kinh khủng a, so với hồn kĩ của Hạo Thiên Chùy còn mạnh gấp 10 lần!

Nhất là hai chiêu cuối, loại này nổ liền đấu la đại lục tanh bành, không, thậm chí cái vũ trụ này nổ nát bầy.

"Đing! Chủ nhân có nhiệm vụ mới."

"Nhiệm vụ?" Minh Hạo nhú mày, click xem nhiệm vụ.

"Nhiệm vụ tà ác: giúp Võ Hồn Điện thống nhất đại lục, đem toàn bộ thế lực khác hủy diệt.

Giới thiệu: hủy diệt hoặc thu phục tất cả thế lực.

Thế lực: Tinh La Đế Quốc, Thiên Đấu Đế Quốc, Thất Bảo Lưu Ly Tông, Hạo Thiên Tông, Lam Điện Bá Vương Long Tông.

Phần thưởng: vé mời thần linh.

Thất bại: không thời hạn. "

Minh Hạo nhìn chằm chằm phần thưởng, vé mời thần linh? Có chút khó hiểu, hỏi: "Vé mời thần linh là sao hệ thống?"

"Đing! Bí mật, không thể tiết lộ, nhưng so với hồn hoàn boom siêu thần quý giá gấp trăm ngàn lần."

Minh Hạo hai mắt sáng lên, quý giá gấp trăm ngàn lần, cái này khiến hắn nổi lên một tia hứng thú.

Hồn kĩ của hồn hoàn Boom Siêu Thần đã có thể nổ chết thần linh, như vậy cái này là gì đây? Khiến hắn có chút tò mò.

"Vậy mục tiêu tiếp theo chính là...Tinh La Đế Quốc đi, đồng thời, đem thử xem pháo đài vô địch uy lực ra sao" Minh Hạo trầm ngâm một chút lựa chọn Tinh La Đế Quốc làm thí nghiệm, nở nụ cười tàn ác âm thầm nghĩ.

Tinh La Đế Quốc không phải là nơi ở của Đái Mộc Bạch vị này tam hoàng tử đi xa xứ sao? Còn có đại tỷ của Chu Trúc Thanh, chính là Chu Trúc Vân cũng đang ở đó.

Minh Hạo sờ sờ cằm, hay là cho cảnh hai anh em – tỷ muội bọn hắn tương tàn, sao đó đem bọn hắn đánh chết? Như vậy mới xứng với cái gọi là nhiệm vụ tà ác.

Hắn hiện tại có sở thích mới, đó là không giết ngay lập tức, mà giết từ từ, đem bọn hắn tâm linh tàn phá từng mảnh, cho đến khi tâm chết mới thôi, cái này khiến hắn một lần nữa sôi máu.

"Đường Tam..." Minh Hạo nghĩ đến vị anh trai này, ánh mắt tỏa sáng, hai cánh thiên sứ sau lưng chuyển động, "vù" một tiếng biến mất nơi chân trời...

...

Sáng sớm ngày hôm sau, mặt trời treo lên cao, từng tia nắng ấm áp chiếu rọi đầy la đại lục.

Trong sân tập luyện của học viện Sử Lai Khắc.

Đường Tam, Chu Trúc Thanh, Trữ Vinh Vinh, Tạp Tư Áo, Mã Hồng Tuấn, Đái Mộc Bạch. Nhóm bảy quái trong nguyên tác đều tập trung đầy đủ tại đây.

Còn có huấn luyện viên của nhóm thất quái này, phó viện trưởng Sử Lai Khắc, Triệu Vô Cực.

Như trong nguyên tác, đám tiêu thất quái cùng nhau tập hợp, sau đó làm các bài tập luyện...

"Chào, mọi người khỏe chứ." Minh Hạo nở nụ cười nỏ. Hắn từ trên trời giáng xuống, ánh mặt trời chiếu lên khuôn mặt hắn, làm lộ ra màu vàng óng ánh, hai cánh ở sau hiện lên, tựa như một vị thiên sứ giáng lâm.

"Người đến đây làm gì!?" Triệu Vô Cực thấy Minh Hạo đến đây, ánh mắt gấu hung dữ nhìn chăm chăm hắn, trầm giọng hỏi.

"Ta đến đây để đưa Đường Tam một món quà." Minh Hạo chậm rãi hạ xuống đất, mỉm cười nói, nụ cười như làn gió mát thoáng qua, khiến lòng người ấm áp.

Đường Tam trong mắt hiện lên vui mừng, chạy đến trước mặt hắn, nói ra: "Đường Minh, người chẳng lẽ muốn gia nhập chúng ta nhóm thất quái? Tại đây tốt lắm, người rời khỏi Võ Hồn Điện đi."

Minh Hạo mỉm cười, nói ra: "Ta tặng người hồn cốt do mẹ chúng ta để lại."

"Hồn cốt? Mẹ? Người biết chuyện gì à?" Đường Tam ngẩn ra, vội vàng hỏi, từ khi sinh ra đến giờ hắn chưa bao giờ nghe Đường Hạo nhắc đến mẹ mình.

Minh Hạo gật đầu, nụ cười vẫn duy trì trên môi, nói ra: "Ta biết, người muốn hồn cốt?"

Đường Tam có chút do dự, mặc dù hắn không hiểu cái gọi là hồn cốt lắm, nhưng đại sư có chút ít nhiều gì giảng về cái này, khiến hắn có chút tò mò, do dự một chút vẫn là gật đầu.

Minh Hạo nở nụ cười, tay phất một cái.

"Ầm!" một khối băng khổng lồ xuất hiện, đem mặt sân đâm sâu xuống dưới vài mét.

"Khối băng?" Đường Tam nhìn tình cảnh này không xa lạ gì, ngày hôm qua không phải Triệu Vô Cực cũng biến thành khối băng như vậy ư.

"Nhìn kỹ, người trong khối băng." Minh Hạo lên tiếng nhắc nhở hân.

Lúc này đám thất quái, kể cả Triệu Vô Cực cũng đã chạy tới.

Khi nhìn thấy khối băng, Triệu Vô Cực sắc mặt lúc đỏ lúc xanh, hai mắt phần hện nhìn Minh Hạo, hai tay nắm chặt lại, chẳng lẽ tiểu tử này đến đây để sỉ nhục mình?

Đường Tam nghe Minh Hạo nói, mới chú ý, hai mắt nhìn chăm chăm khối băng...

Một trung niên tóc tai bù xù, ăn mặc quần áo rách rưới, trên thân có mười lỗ to nhỏ khác nhau, hai mắt nhắm chặt, hiển nhiên đã chết từ lâu.

"Cha!" Đường Tam vừa nhìn liền biết là ai, hân ghen ngào kêu lên, lập tức quay qua Minh Hạo gấp gáp hỏi: "Cha của chúng ta tại sao lại như vậy."

Đám người xung quanh nghe vậy kinh ngạc nhìn người trong băng, không nghĩ người này đại thúc chính là cha của Đường Tam.

Khi nghe Đường Tam hỏi, ánh mắt tập trung về Minh Hạo.

Minh Hạo nở nụ cười, tay chỉ vào mình, nói ra: "Ta chính là giết hân, người có tin?"

"Giết?" Đường Tam ánh mắt khó tin nhìn Minh Hạo, tưởng mình nghe lầm, hỏi lại.

"Đúng, là chính tay ta giết, minh chứng là khối băng này, ta đem hắc đóng băng." Minh Hạo không chút nào giấu diếm, thừa nhận chính mình ra tay giết Đường Hạo.

"Người!" Đường Tam hai mắt đỏ lên, trong lòng thật sự không thể tin người em trai này, hắc không tin, "Người thật sự giết?" Hắc khàn khàn hỏi lại.

"Đồ ngu, ta bảo là ta giết, còn hỏi nhiều" Minh Hạo khinh thường nói, một tay bất ngờ tát vào mặt Đường Tam.

Minh Hạo cảnh giới gì? Chính là Hồn Tông đỉnh phong. Mà Đường Tam hiện tại? Chỉ có Đại Hồn Sư.

Chênh lệch đến hơn 30 cấp bậc!

"Ầm." Một cái tát nhẹ nhàng, đem Đường Tam đánh bay đâm vào tường gần đó.

"Đường Tam!" Đám thất quái kinh sợ kêu lên, người lo lắng quan tâm hắc nhất là Tiểu Vũ, nàng không lo gì, vội vàng chạy tới ôm Đường Tam dậy.

Triệu Vô Cực bảy cái hồn hoàn hiện lên, hồn lực ba động, quay ra sau quát lớn: "Mau lui ra cách hắc 10m, tên này rất nguy hiểm, mau đứng sau lưng ta!"

"Bùm bùm bùm"

Triệu Vô Cực móc từ ngực ra cái pháo hoa, bắn một cái, đây chính là loại truyền tin khẩn cấp.

Đám thất quái gật đầu, vội vàng lui ra sau cách 10m, đứng sau lưng Triệu Vô Cực.

Đường Tam sắc mặt trắng bệch được Tiểu Vũ đỡ dậy, hắt ánh mắt phần nộ nhìn Minh Hạo, la lên: "Tại sao?"

La xong, hắt từ trong miệng phun ra từng ngụm máu tươi, cơ thể càng ngày càng lung lay, cũng may có Tiểu Vũ đỡ lấy, nếu không chắc hẳn hiện tại đã ngã xuống rồi.

Minh Hạo mỉm cười, không hành động gì, kiên nhẫn nói: "Tại vì ta là người Võ Hồn Điện."

"Võ Hồn Điện? Liên quan gì đến người cùng cha?" Đường Tam trầm giọng hỏi.

"Người sau này sẽ biết, à, ta quên nói nữa, từ nay về sau chúng ta không còn là anh em, cắt đứt quan hệ, chúng ta trở thành kẻ thù không đội trời chung."

Minh Hạo bình thản nói, thần sắc không ba động, hai cánh sau lưng mọc ra, thân thể dần phiêu phù trên không trung.

"Người đứng lại đó, ta còn có nhiều thứ muốn hỏi." Đường Tam thấy Minh Hạo muốn đi, hắt dùng hết sức la lên, lại tiếp tục ho khan ra máu vài cái, nhưng ánh mắt vẫn như cũ, thủy chung nhìn chăm chăm Minh Hạo không thay đổi.

Minh Hạo như nhớ ra gì, hắt dừng lại, từ trên cao nhìn xuống Đường Tam, ánh mắt như nhìn con kiến đáng thương, nói ra: "Ta quên nhắc người, hồn cốt nằm bên phải tay của Đường Hạo. Còn có, ta có thể hồi sinh cho Đường Hạo, nếu người lựa chọn phá băng thì hẳn sẽ chết ngay lập tức, có hồn cốt. Ngược lại, nếu người để khối băng tại đó không phá, cho đến khi Cuộc Thi Đấu Học Viện Hồn Sư Cao Cấp Toàn Đại Lục diễn ra, ta lúc đó sẽ xuất hiện, cứu Đường Hạo sống lại."

"Đường Minh, tên hỗn đản, ta thề nếu có cơ hội, ta sẽ giết người, báo thù cho cha!!!!" Đường Tam nghe xong, hai mắt hấn đỏ lên, thét lớn, tay chỉ vào Minh Hạo nói ra.

Hai kiếp đến nay, chưa bao giờ có người khiến hắn đạt đến đỉnh điểm phần nộ như Minh Hạo như vậy. Hắn ước mơ, kiếp này có cha mẹ bên cạnh...nhưng mới bao lâu, vậy mà Đường Hạo chết. Còn chết trên tay thằng em súc sinh cùng máu mủ với mình!

"Vậy à, ta chờ, tu luyện vui vẻ cùng đám thất quái nhé Đường Tam anh trai của ta, ha ha ha ha."

Minh Hạo thấy Đường Tam cái kia vẻ mặt phần hận nhìn mình, hắn nhận không được nở nụ cười điên cuồng bay đi, trong lòng có chút chờ mong tương lai Đường Tam mạnh lên để giết hắn a.

Cảm giác có chút phấn khích loại này máu tươi...

...

1 phút sau.

Cuồng phong nổi lên, bỗng nhiên một bóng đen xuất hiện.

"Phất Lan Đức hiệu trưởng!" Triệu Vô Cực nhanh chóng chạy đến.

Phất Lan Đức chính là hiệu trưởng học viện Sử Lai Khắc này, Tứ nhân miếu ứng Phất Lan Đức 78 cấp, hồn thánh.

Phất Lan Đức nhìn xung quanh, khi thấy Đường Tam tình huống, cùng khối băng... hắn quay qua nhíu mày hỏi: "Chỗ này vừa xảy ra chuyện gì Triệu Vô Cực?"

Triệu Vô Cực vội vàng giảng thuật lại chuyện mới vừa xảy ra.

Phất Lan Đức càng nghe, mày càng nhúu sâu lại, thần sắc tỏ ra ngưng trọng nhìn khối băng cùng Đường Tam.

Triệu Vô Cực kể xong, chờ đợi Phất Lan Đức trả lời.

Đám thất quái đồng bạn Đường Tam nghĩ mà sợ, không nghĩ đến em trai của Đường Tam, lại kinh khủng tàn ác đến trình độ này, giết cha ruột mình....

Phất Lan Đức nghe xong đầu đuôi câu chuyện, hắn đi đến khối băng, ánh mắt ngưng trọng nhìn vào. Khi xác nhận ông bạn già nằm trong khối băng, ánh mắt hắn hiện lên khiếp sợ, rung động dữ dội.

Hai mắt đỏ lên, tay nắm chặt, toàn thân khí thế Hồn Thánh tỏa ra, đem đám thất quái sợ hết hồn.

"Phất Lan Đức, ta biết ngươi muốn đi đến Võ Hồn Điện giết, nhưng như vậy chỉ là trứng chọi đá, bù không được mất!" Triệu Vô Cực thấy vậy, vội vàng bắt bả vai Phất Lan Đức lắc mạnh, la lớn.

Phất Lan Đức bị Triệu Vô Cực lời nói cho tỉnh táo lại, hắn gật đầu, nhắm mắt trầm tư một hồi, nói ra: "Như vậy, chỉ có thể tập trung huấn luyện bọn nhỏ...Mau đi mời Tiểu Cương đến đây, hắn là người thông minh cùng năm giữ kiến thức thông thái nhất, ta tin hắn có cách ứng phó!"

Triệu Vô Cực gật đầu, sau đó hai người nói chuyện một chút sau rời đi.

Kể từ ngày hôm đó, Đường Tam như nhập ma, không nghe đồng bạn khuyên bảo, điên cuồng tập luyện, từ khuya đến sáng, từ sáng đến khuya...mỗi ngày chỉ bỏ ra 2-3 tiếng ngủ nghỉ.

So với trong nguyên tác thì càng khắc khổ hơn gấp đôi.

....

*Ta quyết định thay đổi cốt truyện, hướng tàn ác, hành Đường Tam.
hahahaha!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Tinh La Đế Quốc

Tinh La Đế Quốc thực lực rất hùng mạnh, Đế Quốc này không giống Thiên Đấu Đế Quốc, thế lực phân tán khắp nơi, mà tập trung lại một chỗ.

Nếu như không có Võ Hồn điện cản trở, có lẽ thiên hạ này đã sớm là của Tinh La Đế Quốc. Nếu nói về quốc lực, quân lực, Tinh La Đế Quốc đều hơn xa Thiên Đấu Đế Quốc.

Trong lãnh thổ Tinh La Đế Quốc cũng có mấy cái vương quốc tồn tại nhưng hoàng quyền cũng không phân tán như Thiên Đấu Đế Quốc. Mà có được điều đó chính là nhờ phương thức cạnh tranh đặc thù trong hoàng tộc Tinh La Đế Quốc.

Mặc dù phương thức cạnh tranh rất tàn khốc, nhưng không nghi ngờ vị hoàng đế lên ngôi sẽ là một người cực kì xuất sắc trong mọi lĩnh vực, không phải là điều mà Thiên Đấu Đế Quốc có thể so sánh. Ưu thế duy nhất của Thiên Đấu Đế Quốc chính là trong cảnh nội có thượng tam tông môn, Hạo Thiên Tông, Thất Bảo Lưu Ly Tông, Bá Vương Điện Lam Long Tông.

Trong hoàng cung Tinh La Đế Quốc.

Hai bên người đứng nghiêm trang, từng người cường đại hồn lực ba động truyền ra, yếu nhất cũng là Hồn Thánh, mạnh nhất là Tuyệt Thế Đấu La.

Mà người phát ra hồn lực kinh khủng nhất, cảnh giới Tuyệt Thế Đấu La, chính là lão già ngồi trên ngai vàng.

Lão già ngồi trên ngai vàng, râu tóc bạc phơ, hai mắt dù đục ngầu nhưng lại có thần, trong mắt bắn ra quang mang cơ trí mà người thường không có được.

Khí chất uy nghiêm của một vị vương giả từ trên người hắt phát ra, không nghi ngờ gì nữa, hắt chính là người đứng đầu Tinh La Đế Quốc, hoàng đế Tinh La Đế Quốc, Đái Mộc Hành.

Đái Mộc Hành thở dài, nhìn phía dưới đám người, trong lòng có chút lo lắng tương lai sau này của Tinh La Đế Quốc.

Hắn lúc này đã già, mặc dù thực lực vẫn Tuyệt Thế Đấu La vẫn còn đó, nhưng chưa đột phá một bước kia, hắn vẫn như người thường, tới lúc kia liền không duy trì được bao lâu.

"Cót----kết."

Tại lúc này, cánh cửa màu vàng mở ra, một người trung niên dáng vẻ hấp tấp chạy vào.

"Bệ hạ, không xong rồi! Có kẻ địch đột kích!" Người trung niên kia quỳ xuống, thần sắc sợ hãi nói.

"Đột kích? Kẻ nào to gan! Máy người?" Đái Thiên Không sắc mặt âm trầm hỏi, hắt chính là một trong 10 đại tướng của Tinh La Đế Quốc, là trụ cột của Đế Quốc không thể thiếu, hồn sư cấp 94 cảnh giới Phong Hào Đấu La.

"Là...là một."

"Một...?" Đám người tưởng mình nghe lầm, Đái Mộc Hành nhìn trung niên, hỏi: "Hắn hồn sư cấp mấy?"

"Ta...ta đoán chắc là Hồn Tông, cấp 50 đỉnh phong, bởi vì khi hấn ra tay liền 5 hồn hoàn hiện lên, trong đó có 1 cái hồn hoàn 7 màu, ta không biết cái đó bao nhiêu năm...nhưng tóm lại hấn rất mạnh. Chúng ta hơn trăm người Hồn Vương cùng Hồn Thánh không cản được hấn, hoặc nói không chạm vào được góc áo của hấn!" Trung niên run rẩy nói.

"Chào mọi người, ta tên Minh Hạo, các người khỏe." Minh Hạo lúc này từ ngoài giết vào trong đi vào, mỉm cười nói.

"Cái gì, chỉ là một người thanh niên!?" Nhìn thấy Minh Hạo bộ dáng, đám người trên mặt hiện lên thần sắc kinh ngạc, trong đó kể cả Đái Mộc Hành cũng như vậy.

Bọn hấn không nghĩ đến kẻ địch đột kích Tinh La hoàng cung, chỉ là một người thanh niên, cái này có chút kỳ quái a.

"Ta cũng không muốn dài dòng, kêu tên Đái Duy Tư cùng Chu Trúc Vân ra đây, nếu không đừng trách ta độc ác, đem bọn người lũ hổ lột da, giết sạch." Minh Hạo vẫn là mỉm cười, nói ra.

"Dám sỉ nhục chúng ta Tinh La Đế Quốc, muốn chết!"

"Càn rỡ!"

"Đáng chết!"

"Thằng nhóc hôi sữa!"

Đám người nghe Minh Hạo lời nói, toàn bộ sắc mặt đỏ lên, tay chỉ vào Minh Hạo la lên.

Võ hồn hiện, từng cái hồn hoàn bay lên, hồn lực khí tức truyền ra.

"Các người đã muốn vậy thì đừng trách ta." Minh Hạo mỉm cười, hồn cốt sáo trang hiện.

Toàn thân thần thánh khí tức bay lên, màu thuần vàng bao phủ toàn bộ cơ thể, phía sau lưng bốn cánh thiên sứ mọc ra.

"Người Võ Hồn Điện?" Ngồi trên ngai vàng, Đái Mộc Hành kiến thức rộng rãi, vừa nhìn liền biết, hắc nhú mày lại, hắc cảm nhận được người thanh niên này vô cùng nguy hiểm, so với hắc còn có thể mạnh gấp đôi.

Một thẳng nhóc...mạnh hơn một lão già như hắc.

Sống đến từng tuổi này, hắc không nguyện tin chuyện như vậy, nhưng hắc tin vào giác quan linh này của hắc, mỗi khi gặp cường địch liền là cái giác quan này liền là báo động hắc, nhờ đó giúp hắc thoát được một mạng.

Đái Mộc Hành thần sắc ngưng trọng, nhìn đám đại tướng, nói ra: "Người này rất mạnh, giác quan thứ 6 của ta báo rằng hắc còn mạnh hơn ta, các người cẩn thận."

"Cái gì, còn mạnh hơn bệ hạ, hắc là quái vật?" Đám đại tướng thần sắc không còn khinh thường, chủ quan như trước, mà là ngưng trọng.

Bọn hắc đi theo lâu vị này bệ hạ già, từng chinh chiến tứ phương, tất nhiên biết cái giác quan lợi hại này của vị vua Đái Mộc Hành.

Hồn hoàn hiện lên, luồng sóng hồn lực kinh khủng tại Tinh La hoàng cung dâng lên, hơn mười vị Phong Hào Đấu La cùng thi triển ra hồn lực, thiên địa nổi gió, phong vân biến sắc.

"Bạch Hổ Phụ Thế!"

"Bạch Hổ Thân Chương!"

"Bạch Hổ Kim Cang Biến Chung Cực"

Toàn bộ người da biến thành màu trắng, tóc vàng theo đó nửa vàng nửa trắng, hai mắt tà mâu bạch hổ xuất hiện.

Sau đó, tất cả mọi người, bao gồm vị hoàng đế miệng há ra, từng luồng sáng hủy diệt từ miệng bọn hắc bắn ra.

"Bạch Hổ Liệt Quang Ba!"

Minh Hạo nhìn từng luồng sáng bắn tới, thần sắc trấn định như thường, mỉm cười, chậm chậm nói ra: "Các người chưa đủ thành đạo..."

"Doremon ra!"

"Có!" Một cái mặt ú màu da xanh dương từ phía sau lưng Minh Hạo đi đến, trên cổ nó treo chuông vàng lúc la lúc lắc đing đong, trước bụng đeo cái túi màu trắng có chút kỳ lạ.

Đây chính là vũ hồn Doremon nội tại đặc biệt, triệu hoán Doraemon!

Trước khi bước vào đây Minh Hạo đã chuẩn bị kỹ càng, kể cả triệu hoán vị Doremon này ra.

Doremon nhìn từng luồng sáng bay đến, hai tay cụt ngón tròn của hắc nhanh chóng thò vào túi thần kỳ, móc ra bảo bối.

"Đồng Hồ Ngưng Động Thời Gian!" Doremon nhanh chóng từ trong túi thần ký móc ra một cái đồng hồ màu đen, nhỏ bằng cỡ nắm tay hắc, cái đồng hồ chỉ có một cái nút đỏ để bấm mà thôi.

Doremon nhanh chóng bấm nút đỏ một cái.

"Cạch.."

Mọi thứ đứng im, Minh Hạo đứng im, đám Phong Hào Đấu La thậm chí Tuyệt Thế Đấu La cũng đứng im!

Ánh sáng hủy diệt cùng lúc này đồng dạng đứng im.

Toàn bộ mọi thứ, trừ Doremon ra, đều đứng im.

Doremon đi tới, tay cụt tròn chạm vào Minh Hạo.

"Àch, cảm ơn Doremon nhiều nha." Minh Hạo mỉm cười nói.

"Ha ha, không có gì, người chỉ cần cho ta mấy cái bánh rán là được." Doremon ngại ngùng gãi gãi đầu cười nói.

"Tốt." Minh Hạo gật đầu, từ cửa hàng mua hơn trăm cái bánh rán đưa cho Doraemon.

"Cái này có chút nhìu...Cảm ơn Minh Hạo." Doremon dù nói vậy, nhưng tay vẫn nhận lấy, hăn mau chóng đem toàn bộ bánh rán nhận lấy.

Minh Hạo lúc này có chút ngại ngùng mở miệng hỏi: "Cái kia, cho ta mượn vài món bảo bối được không?"

Doremon suy nghĩ một lát, nói ra: "Người muốn cái nào?"

"Ta muốn vài món...." Minh Hạo cười nói.

Doremon gật đầu, sau đó đưa vài món bảo bối cho Minh Hạo.

Doremon giảng giải từng cái công dụng cùng cách sử dụng, Minh Hạo đứng im lắng nghe.

Doremon giảng giải xong, Minh Hạo nhận lấy bảo bối, nhanh chóng cất vào túi đồ hệ thống.

"Thôi đến giờ rồi, ta đi đây, hẹn gặp lại." Doremon cười vui vẻ tạm biệt.

"Bye..." Minh Hạo phất tay chào tạm biệt vui vẻ tạm biệt Doraemon.

Doremon gật đầu, toàn thân phát ra ánh sáng rồi biến mất.

"Cạc cạc cạc..." Minh Hạo cười nham hiểm, nhìn trên tay đồng hồ nhỏ màu đen cất vào túi đồ, sau đó đi đến đám người.

"Phách lối với ta? Ăn một bữa!" Minh Hạo nở nụ cười nham hiểm, võ hồn Hạo Thiên Chùy hiện lên, hồn hoàn màu trắng theo đó từ dưới chân bay lên.

Tay cầm búa, đập vào từng người.

...

Chỉ trong vòng 1 phút đồng hồ, toàn bộ người trừ Đái Mộc Hành ra, toàn bộ bị đóng băng.

Chỉ còn lại lão già ngồi trên ngai vàng, Minh Hạo lấy đồng hồ ra, nhấn nút một cái.

"Tíc tắc..." Thời gian trở lại.

"Ầm ầm ầm ầm." Từng tia sáng hủy diệt lúc này động.

Toàn bộ hoàng cung Tinh La Đế Quốc nổ mạnh, từng luồng khói bốc lên ngùn ngụt.

Đái Mộc Hành thở phào, đột nhiên cảm giác có gì đó không đúng. Hắn nheo mắt nhìn lại, lúc này đám chiến tướng ở phía dưới toàn bộ bị đóng băng...Đứng bên cạnh hắn chính là một người thanh niên đang đứng nhìn hắn mỉm cười...

"Chuyện gì xảy ra." Đái Mộc Hành lấy lại tinh thần, đôi mắt già co rút, một luồng khí lạnh từ chân nhanh chóng bay lên đỉnh đầu hắn, đây chính là lần đầu tiên trong đời hắn cảm giác được chuyện quỷ dị như vậy.

"Chuyện gì? Ta đóng băng bọn hắn, hiện tại người chỉ có hai lựa chọn. Một là chết, hai là sống!"

Minh Hạo nở nụ cười tà ác nói, thanh kiếm không biết từ khi nào đã gác lên cổ Đái Mộc Hành, chỉ cần Đái Mộc Hành động một chút, Minh Hạo không chút do dự giết chết hẳn.

"Ta quên nói nữa, nếu người muốn chọn cái chết thì ta cho toàn bộ cái Tinh La Đế Quốc này chôn cùng."

Đái Mộc Hành chuẩn bị nói lựa chọn cái chết, lúc này từ phía sau âm thanh như ác quỷ đòi mạng vang lên, khiến hắn đem toàn bộ lời nói nuốt lại vào bụng.

"Ta...chọn cái sống." Đái Mộc Hành nhìn đám chiến tướng bị đóng băng, trên cổ gác thanh kiếm tử thần, hắn gục đầu xuống, ủ rũ nói. Nơi khóe mắt từng giọt lệ già rơi xuống...

Đây chính là ô nhục nhất cuộc đời hắn, ô nhục Tinh La Đế Quốc thành lập hơn ngàn năm tới đây, nhưng không thể không làm vậy, nếu không Tinh La Đế Quốc sẽ bị hủy diệt, hắn không muốn làm tội nhân thiên cổ...

Minh Hạo mỉm cười, nói ra: "Tốt, người không hổ là vị vua của Tinh La Đế Quốc, lựa chọn rất sáng suốt, có điều người phải nghe theo toàn bộ lời ta nói, nếu không hậu quả chắc người hiểu...."

"Ha ha ha ha ha...."

Nghĩ đến tương lai kế hoạch, Minh Hạo có loại trong người máu hừng phấn sôi sục, nhịn không được nở nụ cười điên cuồng.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Cực Bắc Chi Địa Thê Lương

Đấu La Đại Lục, biên giới phía bắc, nơi đó khí hậu lạnh giá kinh khủng khiến con người không thể sinh tồn tại đây được, nhưng nơi đó, có rất nhiều hồn thú mạnh mẽ sinh sống tại đây.

Nơi này được gọi là Cực Bắc Chi Địa, là một nơi không được nhắc đến hay vẽ trên bản đồ của Đấu La Đại Lục, và từ trước tới nay rất ít người dám bước vào đây.

Bởi vì nơi này chính là nơi sinh sống của hồn thú hệ băng cường đại, đa số đều là ngàn năm hồn thú trở lên, còn có thời tiết lạnh cồng, giúp cho hệ thú băng khi hồn kĩ phóng thích ra uy lực tăng lên kinh khủng.

Cho dù cảnh giới như Phong Hào Đấu La khi bước vào đây cũng phải cẩn thận, kiêng dè vài phần.

Minh Hạo nhìn trời đất bao la gió tuyết, cảm nhận được từng luồng gió lạnh lẽo như dao cắt thổi qua mặt, hai mắt hắn không tự chủ nheo lại, tóc vàng chuyển thành tóc trắng.

Võ hồn Hạo Thiên Chùy hiện lên, màu trắng búa cầm trong tay Minh Hạo.

Trong nháy mắt, có thể lấy mắt thường thấy vạn dặm tuyết xung quanh bị một lớp băng mỏng bao phủ.

Đây chính là nội tại của võ hồn. Lĩnh vực băng!

Tại lĩnh vực này, khi thi triển hồn kỹ băng, Minh Hạo sẽ được tăng phúc 50%, kèm theo đó đối với chí băng chí hàn nhiệt độ miễn dịch hoàn toàn.

"Ừm, dựa theo cốt truyện, Băng Bích Đế Hạo hiện tại chắc chỉ mới 29 vạn năm hồn thú, còn có Tuyết Đế, chắc nàng còn sống, và con hàng băng mộng tằm chắc đang ngủ say..." Minh Hạo nhìn đất trời tuyết bao la lẫm lẫm nói.

"Gào." Tại lúc này, một con cao lớn hình thể giống khủng long xuất hiện trong tầm mắt Minh Hạo.

Toàn thân nhìn giống như bộ xương, màu trắng tuyết bao phủ toàn thân, đôi mắt đỏ màu máu hung dữ của nó nhìn chằm chằm Minh Hạo, bộ dáng như đang nhìn con mồi.

Miệng há ra, từng chiếc răng nhọn như lưỡi dao sắc bén bên trong miệng nó lộ ra, khiến người thấy không run mà sợ.

Minh Hạo mặt không đổi sắc, tay phải cầm búa giơ lên, đập về hư không vị trí con hồn thú vừa xuất hiện.

"Cờ – Crắc" Âm thanh như mặt gương bể vang lên, hư không Minh Hạo vừa đánh xuất hiện từng vết rách chằng chịt, vết rách như mạng nhện, bắt đầu lan tràn ra ngoài không khí.

Hư không chấn động, một luồng sức mạnh vô hình đánh vào con hồn thú khủng long.

"Ầm."

"Rắc...Rắc....Rắc"

Hồn thú hình dáng khủng long này còn đang đứng đó gào thét, đột nhiên cả thân thể nó nặng nề bay ra xa, màu trắng bộ xương trong nháy mắt tan

vỡ, từng mảnh xương nứt ra, kèm theo đó là âm thanh xương gãy rợn người vang lên. Chưa dừng tại đó, lúc này màu trắng lớp băng bắt đầu bao phủ toàn bộ cơ thể nó.

Khu vực xung quanh con hồn thú xuất hiện từng tầng băng mỏng, tầng băng lấy mắt thường nhanh chóng đem vùng tuyết dưới đất bao phủ, chỉ trong nháy mắt, 100m phương viên khu vực đóng băng.

Minh Hạo thần sắc lạnh lùng không thay đổi, ngẩng đầu lên nhìn bầu trời tuyết, lại nhìn gió tuyết bao phủ, thú thật, hắn hiện tại không biết phương hướng nào để đi tìm Băng Đế.

Nhớ trong đấu la phần 2, Hoắc Vũ Hạo vị này nhân vật chính nhờ có thiên mệnh băng tầm dẫn đường, mới đi đến được chỗ ở của Băng Đế.

"Hay là cho nổ boom dụ bọn hắn ra? Cũng thử xem cái võ hồn, hồn kĩ Siêu Thần Boom như thế nào."

Minh Hạo nhíu mày, dù sao hiện tại cách cốt truyện có hơn 1 vạn năm... Ai biết bọn kia Băng Đế, Nữ Tuyết, Thiên Mệnh Băng Tầm lúc này nằm ở đâu?

Nghĩ liền làm, Minh Hạo hồn cốt lừng hiện, sau lưng đôi cánh màu trắng thánh khiết mọc ra.

Minh Hạo bay ra xa cách 1000m Bắc Cực Chi Địa mới dừng lại.

Đứng trên không trung, nhìn xuống từ xa thu nhỏ Cực Bắc Chi Địa, hơi tính toán một chút, hắn nở nụ cười tàn nhẫn, võ hồn sau lưng hiện lên, một cái hình tròn quả boom màu vàng thẫm xuất hiện, đây chính là võ hồn Boom Siêu Thần của hắn.

Một cái hồn hoàn bảy màu từ dưới chân bay lên đỉnh đầu.

Hồn kĩ ra, trong cơ thể hồn lực bắt đầu rút đi nhanh chóng.

Một cái máy bay to lớn màu trắng xuất hiện, hai cánh sải dài ra hai bên, Minh Hạo tại lúc này, hẳn cảm giác được mình chính là "phi công" của máy bay, có thể thấy được phía trước (giống camera) gắn theo. Cái này như đem tinh thần lực phân ra để điều khiển – thả boom là xong, không có gì khó.

Máy bay này giống pháo đài vô địch phi vật thể, thuộc dạng bất tử hồn kĩ, nhưng sau khi làm xong nhiệm vụ thả boom xong của mình, nó sẽ tự động biến mất.

Đây chính là dùng hồn lực ngưng tụ ra máy bay, hồn kĩ Siêu Thần Boom một trong, Boom Chùm!.

Hình dáng máy bay này y chang máy bay ném boom B52, pháo đài chiến lược ở hồi trước khi Mỹ dùng trong Chiến Tranh Việt Nam.

Minh Hạo tiếp tục chế tạo thêm hai chiếc, tổng cộng là ba chiếc máy bay, hẳn nhắm mắt lại, điều khiển ba chiếc máy bay.

Động cơ ầm ầm khởi động, mặc dù không có đường bay để cất cánh, nhưng phải biết đây không phải máy bay chân thật a, nó chỉ là cái ổ để chứa và thả boom mà thôi.

...

Ban đêm, Bắc Cực Chi Địa yên tĩnh lạ thường, ngoài trừ tiếng gió tuyết rít gào cùng thỉnh thoảng tiếng hú la hét thì không còn gì.

Toàn bộ hồn thú trên ngàn năm lâm vào ngủ say...

"Ầm...ầm....ầm...ầm...ầm"

Khi này, từng tiếng ầm ầm vang dội trên bầu trời, đem nơi này yên tĩnh phá đi.

Toàn bộ hồn thú từ cao đến thấp đều bị kinh động bởi âm thanh này, chúng nó theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Từ phía trên cao, có ba cái "con chim" màu trắng hình thái kỳ lạ, sau đó phần "bụng" nó đột nhiên bung ra, một cái hình trụ màu đen cỡ vài mét từ trong bụng "con chim" thả xuống.

Đám hồn thú ánh mắt khó hiểu, cho dù là 10 vạn năm hồn thú trở lên có trí tuệ cũng không hiểu nổi chuyện gì xảy ra.

Không chỉ một cái hình trụ từ trong bụng "con chim" thả xuống, mà có số lượng hơn trăm cái hình trụ cùng lúc theo đó thả xuống.

...

Minh Hạo đứng trên cao nhìn xuống máy bay thả boom, miệng lầm bầm nói: "10...."

"9"

"8"

....

"5"

"4..."

"1..."

Khi Minh Hạo đếm đến 1, tất cả hơn ba trăm cái hình trụ từ ba cái máy bay ném boom thả xuống, lúc này bọn chúng khoảng cách chạm đất chỉ còn chưa đến 5m.

"0!"

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

"Ngao..."

"Ngao"

"Xiè...."

"Xích xích...."

Từng tiếng nổ lớn tại nơi Bắc Cực Chi Địa vang lên, kèm theo đó từng tiếng hét thảm từ hồn thú kêu gào.

Khu vực Bắc Vực Chi Địa ban đêm sáng chói lợi như ban ngày.

Bắc Cực Chi Địa nhanh chóng biến đổi...

Thi thể tràn lan...

Máu tươi nhuộm đỏ tuyết....

Cơn gió tuyết biến thành gió máu, đó là màu đỏ nhợt nhạt của máu, bên trong gió máu này còn mang theo mùi thịt khét...

Yên tĩnh, không tiếng động, trừ tiếng gió ra, toàn bộ là một mảnh thê lương, ảm đạm, không tồn tại một chút nào sinh cơ.

Từng cái thối nát, nội tạng vụn vặt khắp nơi, cứ đi một, hai mét là gặp thi thể, nội tạng hồn thú.

Bắc Cực Chi Địa biến thành nơi địa ngục trần gian....

....

"Là ai, là ai dám hủy hoại chúng ta Bắc Cực Chi Địa!"

"Ta muốn giết toàn bộ, người nào dám giết hết con cháu chúng ta!"

"Nhân loại hay hồn thú nào gây ra, mau ra đây cho bốn tọa!!!"

Từng đợt gào thét phần nộ cùng cực vang lên, thiên địa biến sắc, nhật nguyệt run rẩy, tại thời khắc này, toàn bộ thiên khung theo đó run rẩy. Dù là cách xa Bắc Cực Chi Địa cũng có thể nghe tiếng gào thét xuyên thấu vang vọng này.

"Ầm ầm ầm ầm...."

Kèm theo đó, mặt đất rung chuyển, từng cơn sóng thần dâng cao hơn 10m ập vào Đấu La Đại Lục, đám mây đen bắt đầu tụ tập lại, tựa như ngày tận thế sắp đến.

Đấu La Đại Lục, chính là tên gọi của một đại lục chứ không phải là thế giới, nó như một cái đất liền rộng lớn, bên trên đất liền đó có các khu vực, chủng tộc sinh sống khác nhau, xung quanh bao phủ nó bốn bề là biển...

Lúc này, từng đợt biển cả gào thét, tựa như đang gặp phải phần nộ gì đó, sóng biển dâng cao hơn 10m, thậm chí có hơn 30m liên tục ập vào đất liền.

...

B52 hình máy bay:
<http://www.globalsecurity.org/wmd/systems/images/b52-bomb.jpg>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 204: Lừa Tình (1)

Minh Hạo nhìn Bắc Cực Chi Địa bị boom tàn phá trong mắt không tỏ ra một chút thương tiếc nào, thần sắc bình tĩnh như thường.

Lúc này, nghe từng tiếng thú gào thét, hai mắt hấn sáng lên.

"Đến rồi, như vậy đỡ mất công ta tìm kiếm, ha ha ha ha." Minh Hạo cười nói, ánh mắt nhìn phương hướng thú gào.

...

Băng Bích Đế Hoàng Hạo cùng Tuyết Đế khi nghe âm thanh chấn động, hai nàng từ ngủ say trong động phủ tỉnh lại, khi ra ngoài, các nàng nhìn thấy đám đồng tộc của mình thi thố, hai nàng không còn giữ được bình tĩnh nữa, kinh khủng hồn lực ba động kêu gào lên.

"Ta biết thủ phạm là ai." Một âm thanh trẻ tuổi bình thản từ phía sau hai nàng vang lên.

Hai nàng nghe âm thanh theo bản năng quay đầu nhìn lại, đó là một người thanh niên có khuôn mặt tuấn mỹ như được dao khắc, mái tóc trắng dài đến lưng, một thân áo bào trắng sạch sẽ không dính bụi trần.

Hắn đứng nơi đó, tựa như núi cao, thần sắc lạnh lùng, ánh mắt không chút nào tình cảm.

Vẻ lạnh chính là tự nhiên phát ra, mà không phải cố ý tạo thành.

Loại lạnh lùng này không phải lạnh bẩm sinh như Băng Đế, Tuyết Đế, mà là trải qua nhiều năm tháng, khó khăn mài dũa mà thành.

"Nhân loại sâu kiến, người biết ai là thủ phạm? Mau nói, bốn hoàng tha cho người một mạng" Băng Đế ánh mắt lạnh lẽo như băng, nhìn Minh Hạo lạnh lùng nói ra.

Khi nói chuyện, bộ dáng nàng tỏ ra rất là khinh thường, nàng là một con hồn thú trên 10 vạn năm, hơn nữa nàng chính là một trong thập đại hung thú mạnh nhất Đấu La Đại Lục, trong xương từ lúc sinh ra đã có ngạo khí rồi.

Nàng cảm giác được Minh Hạo không có chút xú hồn lực nào, chắc hẳn là nhân loại bình thường đi đến đây, cho nên mới tỏ ra khinh thường như vậy.

Mà lúc này, tâm tình nàng đã đạt đến phần nộ cực điểm, có loại muốn giết người thanh niên này ngay lập tức, nhưng trước mắt cái này thanh niên trẻ tuổi, hẳn lại nói mình biết thủ phạm, việc này khiến nàng không thể ra tay được, ít nhất phải biết được kẻ thù giết đám đồng bạn mình từ miệng người thanh niên này ra rồi giết cũng không muộn.

Nhưng nàng quên một điều quan trọng là, nếu Minh Hạo là nhân loại bình thường thì tại sao lại xuất hiện ở đây? Và sau khi đám kia hồn thú vừa chết lại trùng hợp xuất hiện? Dù nàng là hồn thú sống trên 10 vạn năm không những thực lực kinh khủng, mà còn nắm giữ trí tuệ như con người, nhưng nói về mưu trí, cẩn thận thì nàng còn kém xa nhân loại lắm.

Cũng chính bởi vì thế, trong nguyên tác Đấu La Đại Lục 2 bị Thiên Mộng Băng Tầm con này sâu lừa, trở thành hồn hoàn của Hoắc Vũ Hạo.

Tuyết Đế đứng bên cạnh Băng Đế không ra tay, chỉ lẳng lặng chờ đợi Minh Hạo trả lời, nhưng dù vậy, một loại hàn khí không tiếng động lan tràn, bên trong hàn khí giấu diếm đầy rẫy sát cơ.

Minh Hạo không nói gì, hẩn chậm rãi nhìn hai nàng đánh giá.

Như trong nguyên tác, Băng Đế cao chừng một thước năm, trên người có hai màu sắc xen lẫn, một trắng một xanh biếc, một con bò cạp, một con bò cạp đôi mắt vàng xinh đẹp mỹ lệ cực kỳ.

Bề mặt tầng giáp có một cái gì đó có hình lục giác, lóe ra ánh sáng rực rỡ, trông hệt như một viên kim cương đang từ từ nhô lên vậy. Trên thân nó, ngay cạnh tầng giáp kia là sáu cái chân thon dài đầy mạnh mẽ.

Hai chân trước của nó dài chừng một mét, nhô thẳng ra như muốn bao trùm lấy vật thể sáu cánh giống như viên kim cương kia, có điều, cả nó lẫn cái kẹp hay xúc tu, đều phát ra ánh sáng bạc rực rỡ chói lóa.

Nếu như nửa người trên của nó tỏa ra ánh sáng ngọc rực rỡ thì thân sau, nhất là cái đuôi, lại lộ ra luồng ánh sáng huyền lệ đầy mê hoặc.

Cái đuôi của nó hoàn toàn khác với những con bò cạp khác, vì đuôi của nó chỉ có năm mẫu, nhưng mỗi một mẫu lại là một màu xanh biếc mê người, từng cái từng cái tràn đầy khí tức sinh mệnh, tất cả thống nhất một màu, độ lớn từ mẫu thứ nhất giảm dần đến mẫu thứ năm, tiếp giáp mép cuối cùng của nó là một đường viền sáng lóa như kim cương, và cuối cùng, cũng chính là vũ khí đặc trưng của nó, mũi đuôi độc, nó cũng không ngoại lệ, tỏa ra một màu sáng bóng rực rỡ.

Tuyệt Nữ hình dáng khác với Băng Đế.

Nàng hình dạng chính là nhân loại. Một thân áo trắng bồng bồng giống như tiên nữ, màu tóc cùng làn da giống như tên nàng, tất cả đều là một màu thuần trắng.

Nhất là đôi tay nàng, bàn tay trắng ngần như tuyết, mềm mại khiến người ta không nhịn được muốn cắn một phát.

Đôi mắt lam thâm, đó là một màu xanh, xanh như đại dương thâm thẳm, đơn sơ mà thâm thúy giao hòa trong đôi mắt xinh đẹp, những sợi tóc quần quần trắng bạc, dù chỉ mới là trẻ con nhưng lại toát ra khí chất cao quý.

Hàn khí lúc này khủng bố từ trên người nàng tỏa ra.

Cho dù Minh Hạo có lĩnh vực băng miễn dịch lạnh giá cũng không khỏi có chút cảm giác rét run, nhất là khi ánh mắt nàng nhìn về hắn.

Loại này lạnh giá, so với Băng Đế còn mạnh gấp đôi.

Minh Hạo nhìn nàng, nhớ trong nguyên tác Đấu La 2 có nhắc đến, trước khi trở thành nhân loại thực thể thật, nàng hiện tại có ít nhất cũng là 60 đến 70 vạn năm hồn thú. Bên cạnh nàng Băng Đế kém xa nàng, hiện tại chắc cũng chỉ có 20 vạn năm hồn thú.

Có thể nói Tuyết Đế chính là một trong ba đại hung thú mạnh nhất Đấu La Đại Lục.

Minh Hạo dù không biết hiện tại sức mạnh của nàng ra sao, nhưng hắn rất thận trọng, không giống đối phó bọn Tinh La Đế Quốc kia. Trong nguyên tác có nhắc đến như vậy một câu, cũng thể hiện rõ sức mạnh của Tuyết Đế:

- Tuyết Đế còn được xưng tụng là Đế Hàn Thiên bởi năng lực này có tên là: Tuyết Vũ Diệu Dương. Tuyết Đế ở cực bắc mới chân chính là mạnh nhất, trong phạm vi vạn mét đều bị bao phủ trong lĩnh vực của nàng, mưa tuyết trở thành cấm địa trần gian, ngay cả ánh mặt trời cũng không cách nào lọt vào được.

"Nói!" Tuyết Đế giọng nói trong trẻo mà lạnh lùng vang lên.

Nàng chỉ nói một chữ, trong nháy mắt hàn khí lạnh đi, kể cả không khí xung quanh cũng trong nháy mắt đông đặc lại.

Minh Hạo không vì đó hoảng sợ, hần trấn định, bình tĩnh nói ra: "Ta có thể hồi sinh lại tất cả đồng bạn của các người."

"Hồi sinh!? Người đang cố ý đánh trống lảng chúng ta để chạy thoát" Như nghe chuyện nực cười nhất thế gian, Tuyết Đế nở nụ cười khuynh quốc khuynh thành, nụ cười này tựa như hàn băng lạnh lẽo đem thiên địa đóng băng lại, trong nụ cười tràn đầy hàn khí, loại hàn khí này đủ để đóng băng người tim gan.

Băng Đế không như vậy, nàng lạnh lùng nói ra: "Người đang cho là hai chúng ta ngu muốn lừa gạt?"

Minh Hạo không đổi sắc, thần sắc bình tĩnh lắc đầu nói ra: " Các người tại sao không cho ta thử? Nếu như ta hồi sinh được bọn hần đây? Với lại, ta một người yếu đuối không thực lực như vậy, các người chỉ cần chịch...à nhầm, các người chỉ cần nhẹ nhàng bóp một cái là ta chết ngay tức khắc, làm sao chạy trốn lừa các người được?"

Băng Đế gạt đầu, nàng cảm giác Minh Hạo nói có lý, loại này giun dế Minh Hạo, nàng chỉ cần một ý niệm, liền bóp chết hần, quay qua nhìn Tuyết Đế, nói ra: "Tuyết nữ, người cảm thấy thế nào?"

Tuyết Đế suy nghĩ một lát, nàng cũng cảm thấy lời Minh Hạo đúng là có lý, loại này "giun dế" như Minh Hạo nàng chỉ cần chụp một ngón tay là chết rồi, nàng không chút do dự gạt đầu nói ra: "Băng nhi, cho hần thử đi, nếu hần lừa chúng ta...hừ hừ."

Nói đến cuối cùng, trong mắt nàng bắn ra hàn quang lạnh lẽo khiến người nhìn mà sợ.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Lừa Tình (2)

Minh Hạo biết cá đã cắn câu hẳn nở nụ cười vui vẻ, nói ra: "Hai vị mỹ nữ, nhưng là, nếu ta cứu xong, cần phải có thưởng gì chứ?"

Đầu tiên có người kêu hai nàng là mỹ nữ có chút ngẩn ra, rất nhanh Băng Đế cùng Tuyết Đế hồi phục lại tinh thần, Băng Đế lạnh giọng nói: "Thưởng? Hừ! Người được một bước lại muốn tiến tới một bước? Nếu người thật sự cứu được thì còn có thể còn sống rời đi..."

"Còn không thì đừng hòng mà còn sống rời khỏi nơi này!"

Lời này chính là của Tuyết Đế, ánh mắt xanh lam của nàng nhìn Minh Hạo lạnh lẽo hơn.

Thấy cái kia ánh mắt nhìn mình, không biết vì sao Minh Hạo cảm giác được vị này Tuyết Đế đang trong trạng thái tức giận, chẳng lẽ vì nói nàng là mỹ nữ?

Con gái đúng là phiền phức, hẳn không hiểu nổi lòng các nàng a.

Minh Hạo tạm thời không nghĩ đến vấn đề nhỏ nhặt này, hẳn nói ra: "Vây...nếu thêm một cái nữa thì thế nào?"

"Thêm?" Băng Đế lạnh lùng hỏi.

Minh Hạo gật đầu, nói ra: "Ta có thể giúp vị bên cạnh người, ta cũng đã nghe danh từ lâu, chắc nàng tên là Tuyết Đế đúng chứ? Ta có thể giúp Tuyết Đế hóa thành hình người mà không lo nhân loại phát hiện."

Minh Hạo biết nàng điểm yếu. Trong nguyên tác, Tuyết Đế mặc dù thực lực cường hãn, nhưng không thể ra thế giới bên ngoài vui chơi được, suốt ngày phải ở đây như trong tù, như con chim trong lồng bị giam lỏng, cảm giác cô đơn cùng loại bi ai này hẳn là người từng trải nghiệm có thể hiểu.

"Người thật sự có thể giúp ta hóa người?" Tuyết Đế không vì lời nói Minh Hạo mà kích động, ngược lại, thần sắc bình tĩnh, nàng nhìn Minh Hạo lạnh lùng hỏi. Tính cách nàng thuộc loại đa nghi, trong sinh tồn, vì thường xuyên vật lộn sinh tử cho nên không dễ tin tưởng bất kỳ ai, trừ vị tỷ muội Băng Đế đang đứng bên cạnh nàng ra.

"Có thể." Minh Hạo gật đầu nói ra.

"Người có gì để chứng minh?" Tuyết Đế hồ nghi hỏi.

"Như vậy, nếu ta có thể hồi sinh cho đồng bạn của các người cùng giúp người trở thành con người, ta được gì?" Minh Hạo nhìn nàng, bình tĩnh hỏi.

Tuyết Đế còn chưa nói, Băng Đế đã giành nói trước: "Nếu người có thể thật sự hồi sinh cùng khiến Tuyết nữ trở thành người, người muốn gì cũng được."

"Kể cả hai người?" Minh Hạo mỉm cười, hỏi.

"To gan giun dế! Người muốn chết?" Tuyết Đế lườm Băng Đế một cái, sau đó nàng hướng Minh Hạo lạnh lùng nói.

Băng Đế bị Tuyết Đế lườm, nàng co đầu lại, biết mình lỡ lời.

"Thứ nhất, ta không muốn chết. Thứ hai, vị này Tuyết Đế chắc cũng nghe, Băng Đế nói rằng "ta muốn gì cũng được". Như vậy nếu ta thật sự làm được thì sao?" Minh Hạo lắc đầu, cười hỏi.

Tuyết Đế nhú mày, lúc nàng nhú lại thiên địa một khắc đứng hình. Cho dù Minh Hạo lịch duyệt vô số gái nhưng thủy chung cũng bị nàng loại này xinh đẹp hấp dẫn.

"Hồi sinh người chết? Chuyện này là không thể nào thành sự thật. Còn về biến ta thành người, loài này càng không thể, trừ phi trong tay hắc có thiên tài địa bảo gì đó...Dù hắc có thể giúp ta thành người, nhưng nếu không cứu được....hừ hừ"

Tuyết Đế nhìn Minh Hạo nghĩ nghĩ, ánh mắt xanh thẫm của nàng chớp chớp, thỉnh thoảng trong mắt lóe ra tia sáng lạnh lẽo, khiến bên cạnh Băng Đế có chút sợ hãi. Nàng chung sống bao nhiêu năm với vị này Tuyết nữ, nàng hiểu rõ tính cách của Tuyết Nữ hơn bất kỳ ai, Tuyết nữ bộ dáng như vậy là đang tính kế con mồi a, nhưng nàng đối với người thanh niên trước mắt này không có một chút đồng tình, mà còn có chút hả hê...

"Tốt, ta đáp ứng." Nghĩ một hồi, Tuyết Đế gật đầu.

Minh Hạo nở nụ cười, cá lớn cắn câu! Hắc nói với hai nàng "Hai người đi tới đây, nhắm mắt lại, sau đó hô to Úm Ba La Bà Già Lái Máy Bay, Hô Biến!" Toàn bộ mọi thứ sẽ quay lại như cũ."

Băng Đế cùng Tuyết Đế nghi hoặc, khó hiểu nhìn hắc, do dự một lát, nghĩ đến mình bản thân siêu cường thực lực liền yên tâm.

Hai nàng làm theo lời Minh Hạo, đi đến chỗ hắc, sau đó nhắm mắt lại, cùng lúc hô to: "Úm Ba La Bà Già Lái Máy Bay, Hô Biến!"

Minh Hạo nhân lúc hai nàng nhắm mắt lại, hắc từ trong túi đồ lấy ra cái đèn pin màu đen nhỏ cỡ nắm tay, trên đèn pin chỉ có cái nút đỏ.

Đây chính là bảo bối của Doremon mà lần trước Minh Hạo mới mượn.

Đèn pin tua ngược: Quay ngược thời gian bất cứ thứ gì mà đèn pin chiếu vào theo suy nghĩ của người sử dụng

Hắn suy nghĩ một lát, tua lại 10 phút lúc trước, đợi đến khi hai nàng hô xong, hắn bấm nút đỏ trên đèn pin một cái.

Ánh sáng từ đèn pin chiếu ra...

Hai nàng tại lúc này vừa mở mắt ra, đập vào mắt hai nàng là mọi thứ trở lại như cũ.

Cảnh tượng thi thể, biến máu hồn thú chồng chất biến mất, thay vào đó từng con thú to lớn "sống dậy"...

Gió máu trở lại như bình thường gió tuyết.

Các nơi đánh boom nổ thành hố to khôi phục lại như cũ.

Thê lương Bắc Cực Chi Địa trở lại như lúc ban đầu, yên tĩnh thanh vắng, tựa như chưa có gì xảy ra, giống như là mơ, ảo giác gây nên.

Băng Đế, Tuyết Đế hai mắt trừng to ra, trong mắt hiện lên không thể tin tưởng.

"Cái này là sao Tuyết nữ?" Băng Đế lúc này tâm tình không còn giống lúc trước lạnh lùng trấn định, mà là thần sắc chấn động, ánh mắt tràn đầy nghi hoặc, khó hiểu, không thể tin quay qua Tuyết Đế run rẩy hỏi.

"Ta...ta cũng không biết..." Tuyết Đế cũng giống như bộ dáng Băng Đế, thần sắc lạnh lùng tan biến, thay vào đó là khó tin, rung động, thần sắc mờ mịt tựa như gặp ma, nàng khó hiểu lắc đầu nói.

Hai nàng kể đó liên tục dụi dụi mắt, các nàng cho rằng là mình đang trong mơ, hay ảo giác gây ra, nhưng các nàng biết chuyện này không thể do ảo giác hoặc mơ gây ra a.

"Hai vị Băng Đế, Tuyết Đế có chuyện gì xảy ra?" Một con bò cạp toàn thân màu trắng đi đến, thần sắc cung kính nhìn hai người hỏi.

"Người còn sống?" Băng Đế run run hỏi, không còn giữ được nữ vương phong phạm nữa, chuyện này là đi quá tầm hiểu biết, thế giới quan của nàng rồi.

Con bò cạp kia ngậy ra, trong mắt hiện lên khó hiểu, nhưng rất nhanh cung kính nói: "Thưa nữ vương, ta tất nhiên còn sống."

"Vậy những người khác, lúc này có ai chết không?" Tới phiên Tuyết Đế hỏi.

"Thưa Tuyết Đế, mọi chuyện như thường ngày, không có gì xảy ra." Con kia bò cạp càng ngày càng khó hiểu hai vị nữ vương này, nhưng vẫn cung kính đáp.

Tuyết Đế và Băng Đế đồng thời ngẩn ra, chuyện này ra sao? Không phải bị nổ chết toàn bộ trừ hồn thú 20 vạn năm trở xuống à?

Sau trận mưa boom, chỉ còn có hai nàng là còn sống, còn lại tất cả hồn thú dưới 20 vạn năm đều chết hết...

"Tốt rồi, người lui ra đi." Băng Đế hít sâu một hơi lạnh để nội tâm mình bình tĩnh lại, nàng trở lại nữ vương phong phạm lạnh lùng nói.

"Vâng nữ vương." Con bò cạp kia lui ra ngoài, để lại không gian riêng cho ba người.

"Kế tiếp, chính là giúp người trở thành nhân loại nhĩ Tuyết Đế." Minh Hạo nở nụ cười vui vẻ, nhìn Tuyết Đế hỏi.

Tuyết Đế cùng Băng Đế không thềm đoái hoài đến lời của hắn, hai nàng nhìn nhau, Băng Đế nhỏ giọng hỏi: "Tuyết nữ, hiện tại làm sao đây, nếu hắn

thực sự biến người trở thành nhân loại đây? Đến lúc đó, chúng ta không phải...."

Tuyệt Đế lườm nàng, gằn giọng nói ra: "Đồ ngốc, người là một hồn thú trên 20 vạn năm, hơn nữa lại là cao quý Băng Đế, chẳng lẽ người thật sự muốn quy phục nhân loại yếu đuối? Nếu hẳn thật sự có thể biến ta thành nhân loại, ta sẽ tiễn hẳn, xây mộ, coi như là công lao của hẳn."

Băng Đế nghe vậy gật đầu.

Mỗi hồn thú đều có lòng tự trọng của mình, nhất là hồn thú có trí tuệ cùng sức chiến đấu siêu cường như Băng Đế và Tuyệt Đế đây. Mà nhân loại muốn mạnh lên phải săn giết hồn thú có hồn hoàn để đột phá đến cảnh giới mạnh hơn. Cho nên vì thế nhân loại cùng hồn thú thường xuyên chém giết lẫn nhau chưa bao giờ có thể sống chung hòa bình.

Trừ vị Hoắc Vũ Hạo nhân vật chính tăng sáng ở Đấu La 2 kia.

Minh Hạo không cần nghĩ cũng đoán được cuộc trò chuyện của hai nàng, hẳn mỉm cười, nói ra: "Ta đã thu âm lại toàn bộ cuộc nói chuyện của hai người, nếu người dám giết ta, đoạn này ghi âm sẽ được tuyên truyền rộng rãi ở mọi góc ngách Đấu La Đại Lục."

"Ghi âm?" Băng Đế nghi ngờ hỏi, Tuyệt Đế không nói gì nhưng nàng cũng giống Băng Đế, ánh mắt nghi đồng dạng hoặc nhìn Minh Hạo, cái từ ngữ này có chút mới lạ đối với hai nàng.

Minh Hạo không nói lời nào, từ trong túi đồ lấy ra cái ấm nước kỳ lạ.

"Cạch"

Hắn mở ra nắp ấm nước, tại lúc này, một đoàn bong bóng màu trắng từ bên trong ấm nước bay ra ngoài.

Minh Hạo hai tay nhanh chóng đập cái bong bóng nước một cái.

"Bốp" Bong bóng nổ vang, theo đó một loạt âm thanh trong trẻo vang lên.

"Như vậy, nếu ta có thể hồi sinh cho đồng bạn của các người cùng giúp người trở thành con người, ta được gì?" Đây là giọng của Minh Hạo. Hai nàng sửng sốt, chuyện gì xảy ra? Rõ ràng hia nàng nhìn thấy hắn không có mở miệng nói chuyện a.

"Nếu người có thể thật sự hồi sinh cùng khiến Tuyết nữ trở thành người, người muốn gì cũng được."

Băng Đế nghe âm thanh này sửng sốt, lời này không phải của nàng vừa mới nói ra sao?

"Tốt, ta đáp ứng."

Tới lượt Tuyết Đế sửng sốt, đây không phải giọng nói của nàng à?

"Úm Ba La Bà Già Lái Máy Bay, Hô Biến!"

"Tuyết nữ, hiện tại làm sao đây, nếu hắn thực sự biến người trở thành nhân loại đây? Đến lúc đó, chúng ta không phải...."

"Đồ ngốc, người là một hồn thú trên 20 vạn năm, hơn nữa lại là cao quý Băng Đế, chẳng lẽ người thật sự muốn quy phục nhân loại yếu đuối? Nếu hắn thật sự có thể biến ta thành nhân loại, ta sẽ tiến hắn, xây mộ, coi như là công lao của hắn."

Hai nàng hoàn toàn sững sờ, đứng im đó, si ngốc lắng nghe toàn bộ câu chuyện mà hai nàng vừa nói.

"Nhân loại vô sỉ!"

"Đê tiện"

Đến khi câu chuyện kết thúc, hai nàng mới lấy lại tinh thần, không để ý đến vấn đề tại sao lời của hai nàng nói ra bị ghi lại, lúc này tâm tình của hai nàng cực độ phẫn nộ, chỉ nghĩ rằng mình bị tên nhân loại này tính kế, ánh mắt tức giận nhìn Minh Hạo, hai nàng cùng lúc kêu lên.

Từng luồng hàn khí kinh khủng trong cơ thể hai nàng bộc phát, đem xung quanh không khí trong nháy mắt đông đặc lại.

Minh Hạo thần sắc không thay đổi, hần bình tĩnh nhìn các nàng hỏi: "Như vậy, ta giúp các người xong không những không được trả ơn, mà còn bị các người giết, là ta vô sỉ hay các người vô sỉ?"

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Lừa Tình (3)

"Cái này..." Băng Đế cùng Tuyết Nữ nghe hẳn hỏi ghen lời, không biết trả lời sao, trên mặt hai nàng hiện lên một vòng màu hồng nhuận xấu hổ động lòng người.

"Cạc cạc cạc...các người còn quá non và xanh, ta tốn nhiều nước miếng và công sức như vậy là để hai người ngoan ngoãn quỳ dưới háng ta, hàng đêm phục vụ jj ta nha." Minh Hạo âm thầm nở nụ cười nham hiểm, trong mắt bắn ra tia sáng nguy hiểm khó có người có thể nhìn thấy.

"Ta cũng biết hai người khó có thể đồng ý, như vậy đi, sau khi ta giúp Tuyết Đế hóa thành hình người, hai người chỉ cần đem tên mình điền vào tờ giấy là được, còn lại ta không cần gì."

Tại hai người Băng Đế, Tuyết Đế xoắn xuýt không biết làm thế nào, Minh Hạo lúc này nói ra, trong giọng nói tựa như người quân tử liêm khiết chân chính, không màng danh lợi, chỉ màng...Chịch Gái, tất nhiên câu sau được hẳn che giấu cảm xúc rất kỹ.

"Ký tên?" Băng Đế nghi ngờ hỏi, tên nhân loại này toàn nói những từ ngữ mới lạ, làm hai nàng hồn thú hơn 20 vạn năm mở rộng tầm hiểu biết a.

"À, kiểu như đem bút, rồi viết tên mình vào giấy thôi, không có gì khó khăn." Minh Hạo nói đơn giản một câu, nhưng bên trong lại bao hàm nhiều ẩn ý, chỉ có hẳn là biết được các ẩn ý này.

Tuyết Đế nghe xong nàng trầm tư suy nghĩ một lát, thấy không có vấn đề gì liền gật đầu đồng ý, nói ra: "Tốt, chúng ta sẽ ký."

Minh Hạo gật đầu, từ trong túi đồ lấy ra cục kẹo, bỏ vào miệng nhai.

Băng Đế thấy Minh Hạo nhai kẹo, có chút hồ nghi, quay qua hỏi nhỏ: "Tuyệt Đế, hẳn bị điên? Chẳng lẽ nhai thức ăn xong là có thể biến người thành người?"

Tuyệt Đế lắc đầu, nói ra: "Băng nhi, người không thể xem thường tên nhân loại này, giác quan của ta mách bảo, tên này nhân loại khác với những người trước kia mà chúng ta gặp."

Băng Đế gật đầu không nói gì, hai nàng chờ đợi Minh Hạo hành động.

"Tuyệt Đế sẽ biến thành nhân loại, giữ nguyên sức mạnh." Minh Hạo nhai xong, đột nhiên hẳn nói ra một câu khiến hai nàng khó hiểu.

Một giây sau, Tuyệt Đế sắc mặt kịch biến, hình thể hư ảo của nàng bắt đầu ngưng thật thành người, hơn nàng còn cảm nhận được sức mạnh trong cơ thể mình không thay đổi.

Thời gian trôi qua, Tuyệt Đế hư ảnh hoàn toàn ngưng thật, nàng trở thành người thật, xương thật, thịt thật, máu thật.

Minh Hạo với Băng Đế hai mắt nhìn chăm chăm Tuyệt Đế, cho dù Minh Hạo lịch duyệt, chịch gái từ mỹ nữ đến mỹ phụ khi thấy vẻ đẹp của Tuyệt Đế, trong mắt cũng không khỏi lóe lên tia ánh sáng kinh diễm.

Tuyệt Đế ngưng thực, dung nhan nàng so với lúc trước còn hư ảo càng thêm khuynh quốc khuynh thành,

Mỗi cái nhăn mi, nở nụ cười của nàng cũng khiến tâm hồn bao nhiêu người điên đảo. Một đôi mắt màu xanh thẫm như biển nha trang, bên trong dập dờn hàn khí màu xanh trong mắt lưu chuyển luân phiên tựa như là một đôi mắt ngọc bích biết nói chuyện.

Nàng lại tựa như tiên nữ giáng trần từ trong bức họa bước ra, ngũ quan tuyệt mỹ không cách nào có thể dùng từ ngữ để hình dung.

Sóng mũi cao ngất, môi có chút nhợt nhạt màu tím, lông mi dài chảy qua kẽ mắt.

Đôi ngực lớn của nàng sau khi ngưng thực càng rõ ràng hơn, đó là đôi tuyết trắng lớn nóng bỏng, đôi ngực như trái bóng bầu dục no đủ mà săn chắc.

Nơi eo thon thả của nàng cong thành hình chữ S tiêu chuẩn của giai nhân, hình chữ S giống như hình mảnh đất tổ quốc Việt Nam.

Phía dưới chính là một mảnh trơn bóng khu vực tam giác bí ẩn...còn có chút lồ lộ màu đỏ ở giữa ra.

"A. Ta cơ thể thật sự trở nên ngưng thật!" Tuyết Đế thần sắc kích động, liên tục lấy tay sờ thân thể mình, từ sờ mặt đến sờ ngực, từ sờ ngực đến sờ tam giác. Nhìn nàng sờ, Minh Hạo có loại cảm giác muốn phun máu mũi ra, ừm theo đó đứng lên.

"Người đang dụ ta phạm tội a..." Nhìn cái kia thân thể trần truồng no đủ đầy gợi cảm của Tuyết Đế, Minh Hạo máu trong người sôi lên, có cảm giác muốn xung phong đem thương cắm vào vùng tam giác bí ẩn kia của nàng ngay, nhưng hắn biết, nếu thật sự làm như vậy thì trong chốc lát mọi kế hoạch đồ sông đồ biển, đành chỉ có thể cắn răng chịu đựng...

Băng Đế cũng vì Tuyết Đế mà vui mừng, trước kia nàng từng có lần gặp nạn, Tuyết Đế khi đó ra tay cứu mạng nàng, từ đó về sau hai người thân như chị em ruột, luôn quan tâm, giúp đỡ lẫn nhau.

"Hiện tại ta đã hoàn thành xong, các người cũng nên giữ lời hứa." Minh Hạo nở nụ cười, từ cửa hàng bỏ ra vài trăm ngàn điểm mua sắm, mua hai tờ giấy cùng cây bút.

Minh Hạo chậm rãi đưa cho hai nàng tờ giấy cùng cây bút, chỉ vào nơi cuối cùng có hai chữ: Ký Tên. Nói ra: "Đây, các người biết viết chữ chứ? Chỉ cần hai người ghi tên vào đây là được."

Băng Đế biến thành hình dạng nhân loại mới có thể tiếp tay nhận được.

Một đầu tóc xanh lá, hình thái nhân loại loli dễ thương, ngoài trừ màu tóc cùng bên ngoài có chút khác biệt, thì còn lại nàng vẫn giữ nguyên, tựa như cái đuôi màu xanh của nàng.

Minh Hạo nhìn thần sắc không thay đổi, Băng Đế ngoài trừ có chút dễ thương loại loli thì không có gì đặc sắc.

Tuyệt Đế cùng Băng Đế nhận tờ giấy, nhìn một lát sau, hai nàng hoàn toàn khó hiểu, những chữ này là gì? Các nàng dù sinh sống mấy vạn năm nhưng chưa bao giờ được học đọc chữ cùng viết chữ a.

"Cái này, ghi làm sao..." Băng Đế có chút ngây thơ hỏi, Tuyệt Đế đồng dạng ánh mắt nghi hoặc nhìn hẳn.

Minh Hạo đối với câu hỏi này của nàng hoàn toàn bó tay, hạn hán lời, viết tên cũng không biết? Hẳn có chút hoài nghi IQ hai nàng.

"Các người thật sự không biết viết tên?" Minh Hạo nghi ngờ hỏi.

"Đúng vậy, chúng ta từ nào giờ là hồn thú, luôn sinh sống trong này, chưa vào giờ ra ngoài thế giới loài người các người, làm sao biết viết tên là gì." Tuyệt Nữ gật đầu, thẳng thắn nói ra, trên mặt không hiện lên chút xấu hổ nào.

Minh Hạo nghe vậy toàn tập bó tay, đành chỉ có thể dạy các nàng, hẳn đi đến ở giữa hai người, tự nhiên cầm tay Tuyệt Đế, nói ra: "Người cầm viết như vậy, viết như vậy...."

Tuyết Đế hồn nhiên không biết mình bị Minh Hạo nắm tay, nàng hiện tại hoàn toàn say mê với cái lạ Viết Chữ như vậy, nhìn từng nét chữ Minh Hạo viết mà lâm vào mê mẩn quên đường về...

Băng Đế cũng đồng dạng nhìn chăm chăm Minh Hạo từng cái hành động, như học sinh lên lớp, chăm chú lắng nghe từng chữ, ghi nhớ vào lòng.

Hai con hồn thú trên vạn năm ngơ ngơ ngác ngác bị Minh Hạo dẫn tầy nã, à không, phải nói là dạy học...

30 phút sau.

"Chúng ta đã biết!" Tuyết Đế vừa học được viết chữ hưng phấn nói, sau đó không đợi Minh Hạo phản ứng, nàng giật cây bút, ghi tên của mình vào tờ giấy.

"Tuyết Đế..."

Tuyết Đế tay cầm bút, chầm chậm viết lên tên mình lên tờ giấy. Mặc dù chữ cong cong vẹo vẹo, nhưng ít ra nàng cũng biết cách "viết chữ" rồi.

Băng Đế đối với viết chữ có chút mới lạ, nàng muốn thử ngay lập tức, nàng gấp gáp nói: "Tuyết nữ, mau đưa ta cái kia, ta cũng muốn viết."

Tuyết Đế vui vẻ như hoa, nàng gật đầu đưa cây bút cho tỷ muội của mình.

"Băng Đế..."

Cầm lên bút, Băng Đế cũng dần chầm chậm viết tên của mình lên, xiu vẹo tên nàng hiện trên tờ giấy...

"Tốt rồi, mỗi người các người đưa một giọt máu của mình vào tờ giấy vừa ký đi." Minh Hạo nói tiếp.

"Ừm." Băng Đế cùng Tuyết Đế gật đầu, định làm theo lời hắn, chợt, cảm giác có chút gì đó không đúng.

Tuyết Đế quay lại, thần sắc lạnh lùng nhìn Minh Hạo, lạnh giọng nói ra: "Người tưởng chúng ta là đồ ngu? Người có âm mưu gì, nói mau nhân loại!"

Khí lạnh từ cơ thể nàng bay ra, làm Minh Hạo có chút cảm giác thân thể lạnh lẽo.

Minh Hạo mỉm cười, tại cái mỉm cười này, Tuyết Đế và Băng Đế còn chưa phản ứng, hắn đột nhiên chạy ra sau Tuyết Đế.

Minh Hạo ôm cơ thể trần truồng vào lòng, từ túi đồ lấy ra thanh kiếm, một tay ôm cổ nàng, một tay cầm kiếm kề sát khu vực tam bí của nàng, thần sắc không còn hiền hòa như trước, lạnh như băng nói ra: "Người làm hay không, ta nói nhiều mệt rồi, người dám không làm, đừng trách ta vô tình đâm thủng chim người!"

Vừa nói, tay kia cầm kiếm hướng mũi kiếm chỉ lên trên, chỉ còn vài centi-mét nữa thôi là mũi kiếm sắc bén đụng khu vực màu đỏ thần bí kia.

"Người vô sỉ nhân loại." Tuyết Đế giận dữ nhìn Minh Hạo, cảm giác được phía dưới chỗ kia có chút hơi đau đớn, lại có chút cảm giác khác thường từ phía dưới truyền đến, sắc mặt nàng hồng nhuận lên.

Hàn khí trong cơ thể nàng điên cuồng bay ra, muốn đem Minh Hạo đóng băng lại, đáng tiếc toàn bộ là vô dụng.

"Cái gì, không thể nào, người là ai..." Tuyết Đế thấy Minh Hạo không hề hấn gì, ánh mắt co rút đến đáng sợ, nàng trầm giọng hỏi.

"Ta? Ta tên Minh Hạo, nhắc nhở hai người, thuộc tính hàn băng chí cực của các người đối với ta là vô dụng, nếu còn dám phóng ra hàn khí có ý đồ

muốn đem ta đóng băng lại, thì ta sẽ không chút do dự đem kiếm đâm vào chỗ ấy của người nha Tuyết Đế!"

Minh Hạo mỉm cười nói ra, bộ dáng như đang trò chuyện mà không phải uy hiếp.

Tuyết Đế run lên, nàng biết mình cùng Băng Đế hoàn toàn mắc bẫy của tên nhân loại này, trong mắt hiện lên xấu hổ, nhìn qua Băng Đế.

Băng Đế tức giận đến run người, muốn ra tay giết hắn, nhưng biết nếu như ra tay giết hắn, có phải hay không nhân loại này chơi liều, một kiếm đâm thủng chỗ kia của Tuyết Nữ a?

"Ta cho các người 10 giây, nếu không đem máu nhỏ vào tờ giấy, ta liền không chút do dự đâm thủng cái kia của Tuyết Đế. Băng Đế người làm đầu tiên!" Minh Hạo không khoan nhượng, hắn lạnh lùng nói ra, sau đó như lời hắn nói, bắt đầu đếm ngược

"10..."

"9..."

"Ta làm!" Băng Đế cắn răng nói, vì tính mạng của Tuyết nữ, nàng không chút do dự cắn đầu ngón tay, giọt máu chảy vào tờ giấy.

"Tới người Tuyết Đế." Minh Hạo hài lòng gật đầu, liếc nhìn Tuyết Đế cười nói.

Tuyết Đế phản hận không nói lời nào, nàng làm giống Băng Đế, cắn ngón tay, đem giọt máu nhỏ vào giấy.

Hai tờ giấy giọt máu vừa nhỏ vào đột nhiên sáng lên rồi biến mất, sau đó một luồng thông tin truyền vào trong đầu của hai người Băng Đế và Tuyết Đế.

"Tên: Giấy Nô Lệ

Giới thiệu: tờ giấy khế ước. Băng Đế (Tuyệt Đế), vĩnh viễn từ nay trở về sau trở thành nô lệ của Minh Hạo(gạch đỏ tên).

- 1. Không được hại chủ nhân Minh Hạo.
- 2. Không được phản bội chủ nhân Minh Hạo
- 3. Làm theo tất cả lời nói của chủ nhân Minh Hạo.
- 4. Bảo vệ, hi sinh tính mạng vì chủ nhân Minh Hạo.
- 5. Không được tự ý làm mà không cho phép của Chủ nhân...
- 6...
- 7...
- 8....
- ...

Minh Hạo nở nụ cười cầm thú, mục đích của hắn đã đạt được, hắn muốn hai người này phải như nô tì của hắn, một loại có óc, có não, có suy nghĩ, không phải loại kia robot cứng ngắt, không biết suy nghĩ gì, ít ra dùng loại phương pháp này có chút táo bạo, nhưng phải đề phòng lật thuyền trong mương a.

Tuyệt Đế, Băng Đế đọc xong luồng thông tin trong đầu, thần sắc kịch biến, Tuyệt Đế gào thét dữ dội: "Người làm gì với hai chúng ta nhân loại ti tiện!"

Minh Hạo nở nụ cười, khoan khoái nói ra: "Thì tất nhiên bắt hai người làm nô của ta, hỏi ngu vãi."

"Người." Tuyết Đế bị Minh Hạo chửi ngu, khuôn mặt tuyết mỹ vắn vẹo, tay chỉ vào Minh Hạo, hồn lực trong nháy mắt chuyển động, ý định giết hẳn, đây là lần đầu tiên trong đời nàng, bị một nhân loại trực tiếp sỉ nhục như vậy.

"A" Cả thân thể Tuyết Đế giật lên, sau đó cả thân hình ngã xuống đất. Đột nhiên sâu trong linh hồn nàng gồng như có trăm ngàn kim đâm vào, đau đớn đến nỗi khiến nàng muốn chảy nước mắt.

"Tuyết nữ, người bị làm sao." Băng Đế vội vàng đi tới, hỏi thăm.

"Ta ta..." Lúc này Tuyết Đế bên trong đau đớn nói không ra lời, nước mắt lăn dài xuống má, nhìn dáng vẻ của nàng, khiến người có cảm giác tiếc thương.

"Tên nhân loại ti tiện, ta giết người. A!" Băng Đế còn chưa nói xong, đột nhiên cảm nhận sâu thẳm trong lòng của mình một trận đau đớn dữ dội, giống như Tuyết Đế, cả người ngã xuống đất, lăn qua lăn lại, nước mắt tràn ra.

Tuyết Đế cố nén nỗi đau, nàng nhìn Minh Hạo, lạnh lùng hỏi: "Vây lần trước, toàn bộ hồn thú do người giết."

Minh Hạo mục đích đã đạt được, không ngần ngại nói ra: "Ha ha ha ha, đúng vậy, tất cả là ta làm, kể cả việc thả boom xong rồi hồi sinh bọn chúng."

"Người!" Tuyết Đế chỉ tay vào, nhưng còn chưa nói hết, Minh Hạo đã một tay đánh ngất nàng.

Băng Đế há miệng ra, muốn chửi Minh Hạo, nàng cũng giống như Tuyết Đế, Minh Hạo không chút lưu tình một tay đánh ngất nàng.

Hai tay ôm hai người vào lòng, Minh Hạo nở nụ cười tà ác, đôi cánh thiên sứ sau lưng mọc ra, bay đi...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Hai Năm Sau

Thời gian vô tình trôi qua, không có bất kỳ thứ gì có thể cản nó ngoài trừ đẳng tối cao thần linh vũ trụ.

Thấm thoát đã trôi qua hai năm

Võ Hồn Điện bên trong, căn phòng rộng rãi quý phái.

Minh Hạo trần truồng nằm trên giường, cả người nghiêng qua một bên, tay trái để lên ngực no đủ, tay phải để lên hông, chân gác chéo lên đôi chân mềm mại trắng tuyết của Bỉ Bỉ Đông.

Còn ở giữa? Tất nhiên là cắm vào nơi thần bí nào đó...

Trên giường trừ hân, còn có 6 người con gái khác: Bỉ Bỉ Đông, Thiên Nhận Tuyết, Hồ Liệt Na, Băng Đế, Tuyết Đế, Mê Cốt Thỏ.

Hồ Liệt Na bởi vì thiên phú tốt, sau này được Bỉ Bỉ Đông thu nhận làm đệ tử, Minh Hạo thuận tiện một tay thu vào luôn hậu cung.

Còn về hai nữ khác Băng Đế và Tuyết Đế sau khi bị Minh Hạo lừa dối một vố, hai nàng mới vào còn có chút phản kháng, nhưng do có kế ước trói buộc, mỗi lần phản kháng là sẽ bị "kim châm, đau đến chết lặng, cho nên dần dần các nàng cũng không phản kháng nữa, buông xuống ngạo khí hồn thú, bắt đầu như con cún con biết nghe lời, biết thôi sáo, biết ngửa hông, biết mê hoặc, biết chịch các loại...

Các nàng tại 2 năm này cũng học được nhiều điều bổ ích, tựa như viết chữ, biết tính toán, suy nghĩ (mưu kế) khi đánh nhau các loại.

Về Minh Hạo, ngoài trừ cao hơn một chút, soái một chút, jj lớn lên một chút thì không còn gì, ở 2 năm trước sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ giết Đường Hạo được hồn hoàn mới, cũng từ cảnh giới Hồn Tông đột phá đến Hồn Vương.

Trải qua 2 năm ăn chơi chịch gái, Minh Hạo đã đạt đến bình cảnh là cấp 60, muốn lên cấp 61, cũng là cảnh giới Hồn Đế, vậy thì phải cần thêm một hồn hoàn nữa mới đột phá tiếp được.

Sự kiện đặc biệt nhất ở hai năm này chính là....sáu nữ đều mang thai của hắn.

Chỉ là không biết tại sao 6 nữ mang thai từ 2 năm đến nay, dù là bụng phình to ra, nhưng còn chưa đẻ được.

Vụ này Minh Hạo cũng là nghi hoặc, ở một năm trước hắn có hỏi hệ thống.

"Đing! Do chủ nhân tinh trùng (bản thân) quá mạnh mẽ, cho nên việc thụ thai lâu hơn."

"Nhưng, hồi trước ta dù cảnh giới cũng đạt mạnh mẽ, sinh đẻ vẫn là 9 tháng 10 ngày a. Sao đến thế giới này lại khác?" Minh Hạo nghi hoặc hỏi.

"Đing! Bởi vì chủ nhân sở hữu nhiều hồn hoàn, đối với việc truyền thừa tất nhiên càng khủng bố hơn so với người thế giới này...Còn về thế giới kia, đứa con của chủ nhân chỉ nhận được một trong nhiều cái năng lực mà thôi, không giống thế giới này truyền thừa vô hồn từ bố mẹ sang con cái..."

Minh Hạo nằm chán nằm trên giường, hiện tại đám hậu cung đều mang thai, cho nên hắn không chịch được, nhưng có thể đem jj vào "lò sưởi ấm" được a. Hắn vào hệ thống, click xem thông tin bản thân.

"Tên: Minh Hạo

Hồn điểm: 659 triệu điểm

Cấp Bậc: 60

Võ Hồn: 5 (Thiên sứ 12 cánh, Hạo Thiên Chùy (băng), Tử Vong Chu Hoàng, Doraemon, Siêu Thần Boom)

Hồn Lực: Hồn Vương

Hồn Cốt: 1

-Sáo trang Tổng lãnh thiên thần Michael (toàn bộ thân thể)

Hồn Hoàn: 6 (thất sắc, vàng, đen, đỏ, trắng, thất sắc)

Hồn Kỹ:

- Cánh Cửa Thần Kỳ (doraemon - hồn hoàn thứ nhất – trăm vạn năm)

Thiên Sứ Chi Thuần (thiên sứ - hồn hoàn thứ nhất – 400 năm)

-Thiên Sứ Chi Kiếm (+3 hồn kỹ phụ)

-Siêu Thần Boom.

Tổng chiến lực: Phong Hào Đấu La."

"Hai năm rồi, nếu nhớ không lầm thì Cuộc Thi Đấu Học Viện Hồn Sư Cao Cấp Toàn Đại Lục sắp diễn ra...cuối cùng sắp gặp Đường Tam vị anh trai này."

Minh Hạo nở nụ cười vui vẻ, trong mắt bắn ra tia ánh sáng chói lọi.

...

Đường Tam cùng nhóm thất quái đang sẵn hồn thú cho mình, mọi người đều đạt đến bình cảnh, trừ Tiểu Vũ ra, tất cả mọi người đã đạt cấp 40.

"Âm..." Địa Huyệt Ma Chu nặng nề ngã xuống đất tắt thở.

Đường Tam vui vẻ nói cảm ơn mọi người, sau đó chạy tới hấp thu hồn hoàn ngàn năm hồn hoàn

...

Hai năm này, Đường Tam như trong nguyên tác, các loại gặp gỡ, kỳ ngộ, khó khăn hẫng đều trải qua, có điều khác biệt với nguyên tác là càng thêm khắc khổ mà thôi.

...

Hấp thu xong Địa Huyệt Ma Chu, Đường Tam từ cảnh giới Hồn Tôn đột phá đến Hồn Tông, như nguyên tác, thu được hắc hóa năng lực.

Sau đó nhóm thất quái tụ tập lại, nghe Đại sư Tiểu Cường nói chuyện.

"Đều ngồi xuống cả đi." Đại sư tùy tiện phất tay, ý bảo mọi người tại chỗ ngồi xuống, có lẽ bởi nút thắt trong lòng đã được tháo bỏ, sắc mặt Đại sư nhìn qua so với trước có vài phần hồng hào hơn.

Sử Lai Khấp thất quái cùng bốn người mới ngồi thành một vòng tròn quanh Đại sư, lắng lắng nghe Đại sư tiến hành giảng giải.

"Vài tháng nữa toàn bộ đại lục cao cấp hồn sư học viện đại chiến sẽ bắt đầu, hôm nay ta trước tiên sẽ giảng giải cho các người về một số quy tắc."

Đường Tam vừa nghe Đại sư nói, lập tức nhớ đến lời ngày trước Đường Minh nói...

Trong lòng một mảnh khao khát trả thù dâng lên, trong mắt hiện lên vài tia phẫn hận, hai tay không tự chủ nắm chặt lại.

Tiểu Vũ chung sống với hắn lâu năm, hơn nửa nàng là một con hồn thú, giác quan nhạy cảm nhất, nên cảm giác được Đường Tam tâm tình thay đổi.

Nàng cùng đám đồng bạn vẫn nhớ như in ngày ở hai năm trước, Đường Minh lời nói bá đạo như mới ngày hôm qua...

"Ta có thể hồi sinh cho Đường Hạo, nếu người lựa chọn phá băng thì hắn sẽ chết ngay lập tức, nhưng sẽ có hồn cốt. Ngược lại, nếu người để khối băng tại đó không phá, cho đến khi Cuộc Thi Đấu Học Viện Hồn Sư Cao Cấp Toàn Đại Lục diễn ra, ta lúc đó sẽ xuất hiện, cứu Đường Hạo sống lại."

Tiểu Vũ thần sắc lo lắng, nàng nắm chặt tay Đường Tam, nhỏ giọng nói: "Anh, có sao không?"

Cảm giác được bàn tay mềm mại nắm lấy, Đường Tam dần bình tĩnh hơn, hắn hít sâu một hơi, quay qua cho nàng cái lắc đầu mỉm cười, ý bảo hắn ổn không cần quan tâm.

"Đường Minh, người đợi đấy, ta lần này ở thi đấu sẽ giết người! Ta sẽ bắt người phải trả giá hết toàn bộ những gì đã làm!!!" Đường Tam nhớ đến tình cảnh sỉ nhục hai năm trước, trong lòng hận thù bay lên, gào thét điên cuồng.

Đại sư như không nhìn thấy cảnh này, hắn nói tiếp:

"Toàn đại lục cao cấp hồn sư học viện đại chiến do hoàng thất của hai đại đế quốc: Thiên Đấu và Tinh La đứng ra tổ chức, do Võ Hồn Điện muốn

từ trong những trận đại chiến của cả giới hồn sư này tìm ra những người tham dự có đủ thực lực, để chọn làm tinh anh của Võ Hồn Điện."

" Trong số các quy tắc, có một số những quy tắc bắt buộc phải tuân thủ ngay từ đầu, học viện phái đệ tử ra thi đấu, tuổi phải dưới hai mươi lăm, có thể bảo trì tham gia mỗi trận đấu có đủ bảy người."

"Tiếp theo, trong quá trình thi đấu, mục đích chỉ để luận bàn hữu nghị, nếu có thể thì tránh gây tổn thương nặng cho đối phương, càng không cho phép xuất hiện tình huống tử vong. Một khi có hành vi đánh chết đối thủ, học viện ngoại trừ phải chịu tổn thất đền bù ra, còn phải bị loại khỏi hồn sư đại chiến."

Nghe đại sư nói, đám thất quái chăm chú lắng nghe.

Tiếp đó, Đại sư giảng giải các quy tắc, phần thưởng của cuộc thi...

...

Vài tháng sau.

Minh Hạo ăn mặc bộ quần áo trắng, trên ngực đeo huy hiệu thanh kiếm tượng trưng Võ Hồn Điện, phối hợp với thân cao 1m9, tóc vàng dài đến chân, ngũ quan hoàn mỹ như dao khắc, trông hảnh giống như bạch mã vương tử trong cổ tích đi ra..

Đáng chú ý nhất chính là khí chất hảnh, một loại lạnh lùng như hàn băng, một loại ôn hòa như được tắm gió xuân, hai loại này xen lẫn, tạo nên khí chất đặc biệt vừa lạnh lùng vừa ôn hòa của hảnh.

"Chuẩn bị rồi chứ?" Minh Hạo chỉnh sửa xong bước ra ngoài, nhìn sáu người đang chờ đợi hảnh, hỏi.

Sáu người, theo thứ tự: Hồ Liệt Na, Tà Nguyệt, Diễm, ba người khác tùy chọn tinh anh trong Võ Hồn Điện để đủ số người.

Sáu người gật đầu, cùng lúc làm lễ, cung kính nhìn Minh Hạo nói: "Đã chuẩn bị thừa đội trưởng!"

"Tốt, chúng ta đi thôi." Minh Hạo nở nụ cười.

Đội bảy người Võ Hồn Điện toàn bộ đạt đến trên 51 cấp, cảnh giới là Hồn Vương.

Theo trong nguyên tác, Học Viện Sử Lai Khắc trở thành con hắc mã, giết vào top 8 đội vòng trong.

Hôm nay Học Viện Sử Lai Khắc gặp học viện Tinh La Hoàng Gia, cũng chính là đội dự thi bên Tinh La Đế Quốc phái đến.

Võ đài hình chữ nhật rộng hơn 200m vuông, tổng cộng 14 người đứng trên sân.

Đái Duy Tư cầm đầu Tinh La Học Viện, ánh mắt nhìn về phía đối diện Đái Mộc Bạch, lạnh nhạt nói: "Mộc Bạch, không nghĩ tới người có khả năng bước vào vòng chung kết, có thể trực tiếp khiêu chiến với ta như vậy. Đối với người như vậy đã rất thành công rồi. Nhưng người hãn hiếu được, người và ta như trời và đất, nếu người khẳng khẳng muốn đánh, như vậy sẽ làm ta đối với người xuất toàn lực. "

"Đái Duy Tư, không cần nói nhiều điều hay như vậy, đã bao giờ người không muốn đối phó với ta chứ. Hôm nay, tại đây, người và ta là kẻ địch. Có bản lãnh, người trước tiên chiến thắng ta đi rồi hãy nói. Nếu không,

người nào kế thừa gia tộc còn chưa xác định được đâu." Đái Mộc Bạch lạnh lùng nói.

Đái Duy Tư nghe vậy có chút kinh ngạc nhìn Đái Mộc Bạch, “Ồ, nhà chúng ta hoa hoa công tử thật sự đã thay đổi rồi. Tốt lắm, ta cũng muốn xem vài năm người rời nhà đã học được bản lĩnh gì rồi, dám cùng đại ca của mình nói những lời như vậy. Khó trách, nha đầu Trúc Thanh kia cũng ở cùng một chỗ với người, xem ra, các người cũng đã chuẩn bị đầy đủ để đối kháng với chúng ta tới cùng?”

Đái Mộc Bạch hừ lạnh một tiếng không trả lời, đôi mắt tinh mâu hào quang bắn ra, khí thế dâng lên đỉnh điểm

“Trúc Thanh, nếu ta nhớ không nhầm, người hẳn còn chưa tới mười lăm tuổi đi?. Trẻ như vậy đã có thể tham gia đại hội lần này, hơn nữa còn lọt vào được mười đội mạnh nhất. Không biết do các người vận khí tốt hay thực lực mạnh nhỉ. Nhưng mà, các người cũng chỉ có thể dừng lại ở đây thôi. Kỳ thật, ba ba mù mù rất nhớ người, chỉ vì không thể làm ngược lại quy củ của tổ tông, sau trận đấu này, người hãy cùng ta quay về đi.”

Âm thanh của Chu Trúc Vân vang lên, âm thanh nàng không có sự băng lạnh của Chu Trúc Thanh, đó là âm thanh mang tính chất mỉa mai hoặc, khiến kẻ khác rất dễ chìm đắm trong vẻ nhu mì đó.

“Chu Trúc Vân, người không cần ở chỗ này nói nhảm nữa. Nếu ta không rời nhà ra đi, có lẽ đã chết trong tay người rồi. Hừ! Nhớ ta? Trong gia tộc chúng ta còn có loại nhân tình này tồn tại sao?” Âm thanh của Chu Trúc Thanh càng trở nên âm lạnh, tựa như hàn băng vạn năm đồng dạng.

Đối với nàng cùng Đái Mộc Bạch mà nói, đôi tình nhân trước mặt này lớn hơn bọn họ khá nhiều. Bọn họ mặc dù có cùng huyết thống, nhưng, dưới áp lực của gia tộc, hai bên chỉ có thể có một bên còn tồn tại.

Bất luận vì cái gì, bọn họ đều phải xuất toàn lực, ít nhất, không ai hi vọng tính mạng của mình dễ dàng kết thúc như vậy.

"Trận đấu bắt đầu." Trọng tài hạ lệnh, cuộc chiến khiến cho mọi người quan tâm nhất đại hội rốt cục cũng bắt đầu.

Sau khi phóng thích vũ hồn, song phương đã triển khai trận hình. Đường Tam rất nhanh lui về sau Đái Mộc Bạch. Tiểu Vũ tiến lên trước, đứng bên cạnh Đái Mộc Bạch. Mã Hồng Tuấn vẫn như trước, đứng phía sau bảo vệ hai gã phụ trợ hồn sư. Người lên tiếng chính là Đường Tam. Trừ Vinh Vinh sau lưng bọn họ phóng thích vũ hồn. Đối thủ trước mặt lúc này không chứng kiến được Cừu Bảo Lưu Ly Tháp quang mang tỏa sáng.

Hai bên như trong nguyên tác, nhào vào nhau, anh em: Đái Duy Tư vs Đái Mộc Bạch. Chị em: Chu Trúc Vân vs Chu Trúc Thanh.

"Ầm Ầm Ầm" hai bên đội bắt đầu va chạm kịch liệt, từng cái vũ hồn, hồn hoàn, hồn kĩ đều thi triển ra.

Đường Tam đứng ở sau cùng, bình tĩnh chỉ huy đám thất quái.

"Oanh.!!!"

"Rắc rắc rắc!!!"

Không có gì trở ngại, dưới cường lực của U Minh Bạch Hổ đánh tới, sáu người đã bị thương không nhẹ đồng thời bay ra khỏi sân đấu. Thân thể thật lớn của U Minh Bạch Hổ tại không trung biểu diễn ra một động tác xoay người thật đẹp. Cuối cùng một trào đánh bay Đái Duy Tư. Âm thanh xương vai của Đái Duy Tư bị nghiền nát truyền khắp toàn trường, lăn lộn một vòng, Đái Duy Tư cả thân thể ngã xuống đất.

Đây là Đái Mộc Bạch hạ thủ lưu tình, nếu không, một trảo này đánh tại lồng ngực của Đái Duy Tư, thì hoàn toàn có thể cướp đi tính mạng của hắn. Dù nói thế nào đi chăng nữa, đối phương cũng là đại ca của hắn, đối phương có thể không nhận thân tình, nhưng trong lòng Đái Mộc Bạch vẫn không thể không thừa nhận hắn là cùng huyết mạch với mình.

Chu Trúc Vân vừa phá lưới nhện do Đường Tam tạo ra, nàng vừa nhìn thấy Đái Duy Tư thê thảm tình trạng, không lo đối thủ, vội vàng chạy đến ôm Đái Duy Tư vào lòng, không còn kiêu căng như trước, đôi tay mềm mại ôn nhu vuốt mặt Đái Duy Tư, lo lắng hỏi: "Người sao rồi Đái Duy Tư."

"Ta không sao...khắc khắc..." Đái Duy Tư nói đến một nửa, từ trong miệng liên tục ho khan ra máu, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Đái Duy Tư nhìn nàng thở dài, yếu ớt nói ra: "Chúng ta chịu thua đi."

Chu Trúc Vân sửng sốt, nàng biết tình thế hiện tại đoàn đội thế nào, bên kia Học Viện Sử Lai Khắc còn ba người, nhưng nhìn là biết chưa trọng thương.

Còn bên đây chỉ còn hai người, nàng hồn lực gần như cạn kiệt, Đái Duy Tư bản thân trọng thương, phần thắng là dưới 50%.

"Ta tôn trọng quyết định của người." Chu Trúc Vân gật đầu, ôn nhu nói ra.

Đám thất quái ngẩn ra, không nghĩ một người tâm cao khí ngạo như Đái Duy Tư lại làm ra quyết định như vậy.

Đái Duy Tư mỉm cười nói quay qua nhìn Đái Mộc Bạch đứa em trai này, hiền hòa nói ra: "Người làm rất tốt, không hổ là em trai ta...khắc khắc"

Đái Mộc Bạch tưởng mình nghe lầm, Đái Duy Tư vậy mà khen hắn? Đây là lần đầu tiên hắn được Đái Duy Tư khen nha.

Từ nhỏ đến lớn, Đái Duy Tư mỗi lần thấy hăn, đáy mắt đều hiện ra vẻ khinh miệt. Nhưng lúc này, lại khen hăn, làm hăn có chút cảm giác kỳ lạ.

"Khắc khắc...có chuyện này ta cần phải nói cho người biết." Đái Duy Tư ho khan vài cái, thần sắc trịnh trọng nói tiếp.

Chu Trúc Vân biết hăn muốn nói gì, nàng im lặng một bên đỡ hăn dậy, không tiếng động nước mắt rơi xuống.

Đám thất quái bị lời hăn hấp dẫn, trong lòng tò mò, nhất là Đái Mộc Bạch, hăn hai tai chăm chú lắng nghe, muốn biết Đái Duy Tư muốn nói gì lại hiện ra thần sắc như vậy.

"Ở hai năm trước, một người thanh niên tên là Minh Hạo tóc vàng, là người Võ Hồn Điện. Ta không biết khi đó hăn cảnh giới ra sao, nhưng theo lời ông nội nói ra...hăn có thể đạt hồn sư cảnh giới Hồn Vương hoặc cao hơn...khắc khắc" Càng nói, Đái Duy Tư sắc mặt càng trắng, hăn liên tục ho khan ra máu.

"Để ta nói tiếp, người nghỉ ngơi đi." Chu Trúc Vân nhìn hăn ho khan liên tục, không khỏi lo lắng nói.

"Không! Để ta nói, chuyện này phải để ta nói!." Đái Duy Tư bướng bỉnh lắc đầu.

Chu Trúc Vân không nói gì nữa, chỉ nhẹ gật đầu, nàng là thanh mai trúc mã từ nhỏ, nên hiểu tính cách bướng bỉnh của hăn.

"Hăn một mình xông vào Tinh La Hoàng Cung, chém giết toàn bộ người lính canh gác, mười đại chiến tướng, cũng là 10 vị Phong Hào Đấu La ra sức ngăn cản nhưng đều thất bại, bị hăn đóng băng..."

"Phụ hoàng khi đó cũng là trở tay không kịp, bị hăn lấy cái diệt vong Tinh La Đế Quốc uy hiếp..."

"Sau đó hăn bắt ta cùng Vân muội đây phải quy phục làm theo lời hăn, đó chính là tham gia lần này hồn sư thi đấu cao cấp, đánh giết các người..." Đái Duy Tư nói một hơi dài có chút mệt mỏi, hăn nhìn qua Chu Trúc Vân, ôn nhu nói: "Còn lại phiến người."

Chu Trúc Vân gật đầu, nàng nhìn đám thất quái, nói ra: "Hăn nói, nếu chúng ta thua thì Tinh La Đế Quốc sẽ nổ tung, chúng ta không biết hăn là nói thật hay giả, nhưng khi đó hăn đem phụ hoàng ra uy hiếp, chúng ta không thể không làm theo lời hăn."

Đám thất quái ngẩn ra, tóc vàng? Đóng băng? Nghe sao giống Đường Minh ở hai năm trước vậy?

"Khuôn mặt hăn có giống ta không?" Đường Tam lúc này mở miệng vội hỏi.

Nghe hăn hỏi, lúc này hai người Đái Duy Tư cùng Chu Trúc Vân mới chú ý đến Đường Tam.

Bởi vì trong trận đấu Đường Tam luôn đứng phía sau, cho nên hai người chưa thấy mặt hăn được.

Vừa nhìn, hai người ánh mắt đồng thời co rút lại, thất thanh hỏi: "Người là Minh Hạo!? Không, người không phải, người là ai."

Đường Tam cùng đám đồng bạn nghe vậy trong lòng trầm xuống, bọn hăn đã xác định 7, 8 phần người gọi Minh Hạo không ai khác chính là Đường Minh.

"Người đó có đặc điểm gì?" Đường Tam hỏi.

"Hăn có khuôn mặt giống người, trừ màu tóc khác là màu vàng, thân cao...." Chu Trúc Vân nói, nàng cố nhớ lại hình dáng ở hai năm trước của Minh Hạo, nói các đặc điểm nhận dạng ra.

"Hắn chính là, em trai ta, tên thật là Đường Minh." Đường Tam đã xác định 100% trong miệng hai người đang nói là Đường Minh, không chút do dự nói ra.

"Cái gì, em trai người!" Đái Duy Tư, Chu Trúc Vân kinh hô lên, trong mắt tràn ngập không tin tưởng....

"Vậy hai năm trước, hắn chỉ mới 12 tuổi, một người một ngựa đánh vào Tinh La Hoàng Cung, đánh bại 10 vị Phong Hào Đấu La, một vị Tuyệt Thế Đấu La." Đái Duy Tư môi run run nói ra, hắn càng nói, đám người thần sắc càng biến đổi, tất cả đều run theo lời hắn nói.

Áo Tư Táp run rẩy hỏi: "Đái lão đại, nếu ta nhớ không lầm, sau trận Học Viện Sí Hỏa sẽ gặp Võ Hồn Điện, đúng không."

"Sợ cái gì, chúng ta nhiều lần đánh bại cường địch mạnh, tại sao phải sợ hắn!? Phải biết, dù hắn thiên phú kinh khủng thế nào đi chăng nữa, thì tuổi của hắn cũng chỉ bằng chúng ta, về phần kinh nghiệm thực chiến có thể so với chúng ta ư? Chúng ta trải qua nhiều trận chiến lớn nhỏ, đối thủ mạnh yếu khác nhau, một thân kinh thành bách chiến, chúng ta là 7 quái vật Học Viện Sử Lai Khắc Quái, không sợ gì cả, nghe chưa!!! " Đái Mộc Bạch lúc này tâm tình rối loạn, khi nghe Áo Tư Táp, hắn nhin không được bộc phát la lên.

Lời nói của Đái Mộc Bạch như viên thuốc an thần, mọi người dần bình tĩnh lại, sợ hãi trong lòng đám người tan biến đi.

"Hắn dù mạnh thì như thế nào, chúng ta thất quái sẽ đánh bại hắn!" Đường Tam nở nụ cười, nói ra, dù hắn nói như vậy, nhưng trong lòng một trận lo lắng không yên.

"Chúng ta sẽ đánh bại hắn!" Đám thất quái cùng lúc hô, trên mặt mọi người hiện lên chiến ý.

"Hiện tại qua 2 năm, không biết hãn mạnh ra sao..." Đường Tam lẩm bẩm, hai tay không tự chủ nắm chặt.

Trải qua nhiều biến cố, Đường Tam so với hai năm trước trưởng thành hơn nhiều, hãn còn biết nhiều bí mật, trong đó cha hãn Đường Hạo là một trong những Phong Hào Đấu La trẻ tuổi nhất đại lục, 44 tuổi đạt đến đẳng cấp 99, Tuyệt Thế Đấu La.

Chuyện này, chỉ có hãn cùng đám tiền bối, Tiểu Vũ, đại sư là biết, còn lại nhóm đồng bạn thất quái thì chưa biết gì.

...

Đái Duy Tư hít sâu một hơi, thần sắc nghiêm túc nói ra: "Ta biết các người mạnh, nhưng các người thấy đó, Võ Hồn Điện bên kia lợi hại nhất là ba người dung hợp kỹ: Diễm, Tà Nguyệt, Hồ Liệt Na."

"Nhưng so với ba người trước, một người trong đó là đội trưởng của bọn hãn, Minh Hạo. Từ khi thi đấu tới giờ, hãn chưa bao giờ ra tay cả, cho nên đối với thực lực cùng hồn hoàn của hãn, chúng ta hoàn toàn không phán đoán được hãn mạnh như thế nào. "

"Tuy vậy, chiến tích của hãn ở hai năm trước chắc các người cũng biết, ta không dài dòng, nếu được thì các người cứ đầu hàng thua đi, mặc dù 3 loại hồn cốt hấp dẫn, nhưng so với tính mạng các người càng trọng yếu hơn...khắc khắc" Đái Duy Tư nói đến cuối cùng, hãn ho khan ra máu liên tục, sắc mặt đã trắng càng thêm trắng, hơi thở yếu ớt đến dường nào.

"Duy Tư, người phải ráng lên, trọng tài, chúng ta chịu thua!" Chu Trúc Vân lo lắng nói, vội vàng kêu lên.

Đái Duy Tư ôn nhu sờ mặt nàng, nói ra: "Ta không..."

Tại một khắc này, mọi người còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên "Ầm!" một tiếng, từng đám máu me nội tạng bay lên không trung, văng vào đầu, thân thể mọi người.

Vụ nổ này đem bên trong võ đài sục xuống thành hố to, toàn bộ mọi người bị chấn bay ra.

Cũng may võ đài có lòng phòng hộ, nếu không chắc đã lan đến đài khán giả bên ngoài.

Phong Hào Đấu La toàn bộ đứng lên, mau chóng chạy đến.

Còn Đường Tam, lúc này hần thông qua Tử Cực Ma Đồng hần thấy được tình trạng hai người Đái Duy Tư cùng Chu Trúc Vân có gì đó bất thường, một nguồn sức mạnh hủy diệt tiềm ẩn bên trong cơ thể hai người.

Trước 1 giây nổ, hần đã phát động toàn bộ hồn kĩ, Lam Ngân Tù Lung, trói buộc....

Đem đám thất quái bao kéo về rút ra xa hai người Đái Duy Tư cùng Chu Trúc Vân. Cho nên dù bọn hần trọng thương nghiêm trọng, nhưng không nguy hiểm đến tính mạng.

"Không, Đái Duy Tư!!!" Toàn thân Đái Mộc Bạch là máu me, từng vết thương trên cơ thể chồng chất, thậm chí có thể thấy xương trắng bên trong lòi ra, nhưng hần không quan tâm đau đớn, bởi vì hiện tại trong tim hần càng đau gấp trăm lần vết thương bên ngoài.

Sau cuộc nói chuyện của Đái Duy Tư cùng Chu Trúc Vân, hần đã hiểu ra toàn bộ sự việc, là bọn họ hai người bị Minh Hạo uy hiếp, dẫn đến bất đắc dĩ phải đối phó với đám thái quái bọn hần...

Chu Trúc Thanh không nói gì, chỉ là khi này vẻ ngoài lạnh lùng hoàn toàn biến mất, thay vào đó là từng giọt nước mắt yếu đuối rơi xuống gò má nhỏ

của nàng.

Hai chân quỳ xuống đất, nàng im lặng khóc không thành tiếng...

Đường Tam cùng đám đồng bạn dù không biết tại sao Đái Duy Tư cùng Chu Trúc Vân phát nổ, nhưng tám, chín phần đã đoán được người chủ mưu sau lưng chuyện này là ai.

Bọn hăn hai năm này chung sống với nhau, gắn bó như keo sơn, ai là kẻ địch thì đối với mọi người kẻ đó đều là kẻ địch của bọn hăn.

"Đường Minh, ta thề nếu để ta gặp người, ta sẽ không chút do dự đem người xé ra muôn mảnh, vì Đái Duy Tư, Chu Trúc Vân báo thù!!!!"

Đường Tam, Đái Duy Tư, Chu Trúc Thanh, Tiểu Vũ, Trữ Vinh Vinh, Mã Hồng Tuấn, Tư Tạt Áo hận thù đối với Minh Hạo đề cao gấp 100 lần, đạt đến đỉnh điểm sát ý, bọn hăn trải qua nhiều đối thủ, nhưng chưa có ai như Minh Hạo đây làm bọn hăn cực độ phần nộ như vậy!

Trận chiến của Học Viện Sử Lai Khắc và Tinh La Hoàng Gia kết thúc trong bi thảm, một bên chết, một bên trọng thương.

Vài ngày sau, như trong nguyên tác, đội Học Viện Học Viện Sử Lai Khắc gặp Học Viện Sí Hỏa, bọn hăn tại lúc trước nhận ơn huệ của Học Viện Sử Lai Khắc, cho nên chưa đánh đã hàng. Học Viện Sử Lai Khắc thoải mái bước vào chung kết giành giải quán quân với Võ Hồn Điện...

...

Trận chung kết giành giải quán quân diễn ra ở Võ Hồn Thành.

Sau khi kết thúc, như trong nguyên tác Ngọc Tiểu Cương đi đến Giáo Hoàng Điện gặp Bỉ Bỉ Đông để hỏi về song sinh võ hồn.

Đáng tiếc, hăn ngồi trong đại diện nửa ngày không thấy bóng dáng của Bỉ Bỉ Đông đã ra về, về phần Bỉ Bỉ Đông? Nàng đang mang bầu của Minh Hạo, bụng phình to, làm sao có mặt gặp người a.

Vài ngày sau, rốt cuộc trận chung kết giữa Võ Hồn Điện cùng Học Viện Sử Lai Khắc diễn ra.

Sáng sớm, tất cả các học viện dự thi đều được chuyên viên của vũ hồn điện dẫn tới sân thi đấu. Mỗi một khu sở học viện đều được xây tạo thành một khu nghỉ ngơi riêng. Khu nghỉ ngơi được xây dựng vây vòng quanh sân đấu, cùng một bên với giáo hoàng điện là vị trí khách quý bình phẩm.

Ánh mặt trời chiếu đến giáo hoàng điện, tạo ra màu vàng chói lọi, mỗi người ánh mắt đều trở nên ngưng trọng lên, mắt thấy Sử Lai Khắc Thất Quái từng bước đạp trên thềm đá, không khí bắt đầu trở nên ngưng trọng hơn.

Trữ Phong Trí và ba vị Phong Hào Đấu La đều đã ngồi xuống, phần thưởng dành cho quán quân là ba khối hồn cốt, ba khối hồn cốt lẳng lẳng nằm ở một cái bàn màu đỏ tự nhiên phóng thích quang mang.

Võ Hồn điện học viện chiến đội yên lặng đứng ở nơi đó, một cỗ sát khí mãnh liệt mà lạnh như băng tựa như lưỡi dao sắc bén bức thẳng Sử Lai Khắc Thất Quái. Dưới áp lực khổng lồ này đè xuống, tiếng bước chân leo núi Sử Lai Khắc Thất Quái rõ ràng trở nên trì hoãn vài phần. Trận đấu mặc dù còn chưa bắt đầu, nhưng song phương giao phong cũng đã bắt đầu rồi.

Hai năm gặp lại, Sử Lai Khắc Thất Quái đã nhìn thấy được Minh Hạo.

Hăn ngồi trên ghế ở phía sau cùng bên kia, phía trước là 6 đội viên Võ Hồn Điện bày trận chắn ngang, giống như đang bảo vệ hăn, nhưng đám Sử Lai Khắc Thất Quái không khó thấy được thân ảnh của hăn.

Đường Tam thấy Minh Hạo ngồi đó, hai tay không tự chủ nắm chặt, trong lòng không tự chủ dâng lên hận ý, chính tên em trai này, giết chết cha cùng anh trai của Đái Mộc Bạch và chị gái của Chu Trúc Thanh là Đái Duy Tư cùng Chu Trúc Vân.

Đám Sử Lai Khắc Thất Quái cùng giống Đường Tam, mọi người nắm chặt nắm đấm lại.

"Tiểu Tam, người không sao chứ." Đái Mộc Bạch dù rất muốn xông đến giết Minh Hạo ngay lập tức, nhưng hấn biết làm như vậy chính là đem cả đội luyện luy vào, hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh, Đái Mộc Bạch nhìn về phía Đường Tam hỏi.

Đường Tam thần sắc kiên định hướng hấn gật đầu, nhìn đám người hỏi lại "Yên tâm đi, ta không thành vấn đề. Các người có vấn đề gì không?"

"Không có vấn đề." Đám thất quái kiên định lắc đầu, đồng thanh nói.

Đại sư từ đầu đến cuối thủy chung chưa bỏ được cục đá nặng nề trong lòng, hấn thở dài một hơi, không khuyên bảo gì, chỉ là dẫn đầu giơ lên tay phải chính mình, Sử Lai Khắc Thất Quái mỗi người cũng đồng dạng giơ tay lên, tám cánh tay hướng lên cùng một chỗ, đồng thời phát ra một tiếng hét lớn rung trời." Tất thẳng."

Đúng vậy. Tất thẳng, đây là bọn họ tín niệm duy nhất trước khi trận chiến bắt đầu.

...

Bên kia Vô Hồn Điện đoàn đội.

Minh Hạo nhắm mắt lại, ngồi trên ghế, thần sắc bình tĩnh không thay đổi, tựa như đang nhắm mắt ngủ đồng dạng.

Tà Nguyệt, Diễm, Hồ Liệt Na, ba thành viên đội Võ Hồn Điện nở nụ cười lạnh.

Phó đội trưởng Tà Nguyệt nhìn bên kia Sử Lai Khắc Thất Quái khí thế hưng thịnh, hần cười lạnh nói ra: "Hừ, đám giun dế không biết sống chết, dám đối đầu với đại nhân Minh Hạo, lũ ngu hết thuốc chữa."

Năm người còn lại không nói gì, nhưng trên thần sắc đều tỏ ra khinh miệt, hiển nhiên đối với lời Tà Nguyệt hoàn toàn đồng ý.

Tại một năm trước, bọn hần ba người Tà Nguyệt, Diễm, Hồ Liệt Na gặp Minh Hạo, khi đó bọn hần cho vô cùng tự tin thiên phú chính mình, là một thể hệ hoàng kim Võ Hồn Điện, ngạo khí vẫn là có, khi đó bọn hần cho là mình vô địch thiên hạ, mà Minh Hạo đây? Hình dáng trẻ tuổi, thậm chí còn kém hơn bọn hần, cho nên tỏ ra khinh thường.

Không ai ngờ tới cho dù cả ba người bọn hần sử dụng dung hợp kỹ đều bị Minh Hạo dễ dàng đánh bại mà không hiển lộ ra thực lực chân chính nào.

Hơn nữa, sau khi biết thân phận Minh Hạo là thánh tử Võ Hồn Điện, còn có là chồng của giáo hoàng Bỉ Bỉ Đông.

Từ đó về sau, dù cho cao ngạo như bọn hần khi đi đường gặp Minh Hạo đều phải cung kính cúi đầu.

So thực lực với Minh Hạo? Nực cười, cả ba người sử dụng dung hợp kỹ đều thất bại. So với thân phận? Hần chính là thánh tử, chồng của giáo hoàng, chỉ cần một câu nói liền toàn bộ Võ Hồn Điện rung chuyển, trong Võ Hồn Điện, trừ Bỉ Bỉ Đông ra, không ai có thể ngăn cản được hần.

"Trận đấu bắt đầu." Ngay khi tuyên bố trận chung kết toàn đại lục cao cấp hồn sư học viện tinh anh đại tái bắt đầu, Hồng Y giáo chủ nhanh chóng lui về phía sau, rời khỏi sàn đấu.

Hai đội từng cái võ hồn hiện, theo đó hồn hoàn từ dưới chân bay lên, đối mặt với nhau, từng người bày trận, trừ Minh Hạo vẫn ngồi đó như đang nhắm mắt ngủ.

...

P/s: Ta lồng ghép vào một số đoạn như nguyên tác, nhưng không hoàn toàn nhé. Hơn nữa ta quyết định có thể 10-15c nữa kết thúc đầu la. Ta nhận thấy ko có khiêu viết Đồng nhân a@@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Mở Đầu

Trận đấu diễn ra, khí thế hùng hực.

Nhưng ngày hôm nay tựa như Võ Hồn Điện có gì đó kỳ lạ, toàn bộ người Võ Hồn Điện rút đi, chỉ chừa vài người ở lại để duy trì trận đấu.

Đám Phong Hào Đấu La xem trận đấu như: Độc Đấu La, Kiếm Đấu La, Trữ Trí Phong cũng nhận ra điều này, bọn hắn tinh thần nâng cao gấp 100 lần, bốn tên Phong Hào Đấu La đứng bốn góc khán đài canh gác, tinh thần lực mạnh mẽ thả ra xung quanh.

...

Minh Hạo vẫn nhắm mắt, chỉ là nhàn nhạt nói ra: "Sử dụng toàn lực, đánh bọn hắn."

"Vâng đội trưởng." Võ Hồn Điện nhóm thi đấu rung mình, vội vàng xuất toàn lực.

Một câu nói của Minh Hạo, nhưng đối với bọn hắn như giáo hoàng ra lệnh a, thậm chí còn nặng hơn thế.

Bên kia Đường Tam ánh mắt ngưng nhìn Võ Hồn Điện người, nói ra: "Tất cả mọi người dùng toàn bộ sức lực, bên kia Võ Hồn Điện yếu nhất cũng là cấp 51, cảnh giới Hồn Vương, mà chúng ta chỉ cảnh giới Hồn Tông, đây chính là chênh lệch một đại cấp bậc, còn có Đường Minh bên

kia, chúng ta phải dùng toàn bộ sức lực, đánh nhanh thắng nhanh, nhưng với điều kiện tiêu hao hồn lực đến mức thấp nhất, tiếp đó chúng ta xử gọn sáu người kia, còn tên Đường Minh mặc kệ hăh, đến cuối cùng liên là giải quyết sau, mọi người hiểu chứ?"

"Hiếu!" Đám thất quái đồng thanh nói.

Ánh sáng màu đỏ chói mắt, hai người Tà Nguyệt cùng Hồ Liệt Na cùng thi triển võ hồn dung hợp kĩ – Yêu Mỹ.

Ánh sáng đỏ lóe ra, từ hai người biến thành một người, đó là một người tóc dài phiêu phiêu, cả người không nam không nữ, tựa như bê đê đồng dạng.

Tóc dài đã biến thành màu đỏ, thân ảnh này là từ Tà Nguyệt cùng Hồ Liệt Na tạo thành lặng yên vũ động. Hai thanh Nguyệt Nhận phóng lớn chùng gấp đôi, hai cánh tay mở ra mang theo quang mang rực rỡ xung quanh cánh tay.

Cùng với hồng quang kia mệnh mệnh dày đặc hơn, thân ảnh này sau khi hợp thể trong nháy mắt đã biến mất ở bên trong hồng vụ nồng đậm. Mà Sử Lai Khắc Thất Quái cũng hoàn toàn bị phiền sương mù dày đặc này bao phủ.

Võ hồn dung hợp kĩ cùng dung hợp kĩ hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau. Võ hồn dung hợp kĩ không có sơ hở, hơn nữa uy lực cũng khác hăh nhau. Giống như theo lời của Đại sư, hai gã hồn vương thi triển Võ hồn dung hợp kĩ, trong khoảng thời gian ngắn, uy lực tuyệt đối có thể so với hồn thánh bảy mươi cấp.

Nhưng điểm yếu không phải không có, kèm theo đó chính là tiêu tổn hồn lực khổng lồ.

Cho nên sau khi sử dụng loại này, Tà Nguyệt cùng Hồ Liệt Na liền đánh nhanh thắng nhanh, không muốn kéo dài thời gian.

Đặc điểm lớn nhất của Võ hồn dung hợp kỹ này chính là khống chế, ở trong phạm vi khống chế của kỹ năng Yêu Mỹ, giác quan của mọi người đều hạ thấp 50%, hồn lực bị áp chế 50%. Mọi hành động trì trệ 50%.

Có thể nói, trong nháy mắt liền đem đối thủ đẩy vào bên trong tuyệt cảnh. Hồng vụ dày đặc kia, chính là phối hợp đặc thù năng lượng lệ khí cùng mê huyền, ngoại trừ gây ra ba loại trạng thái tiêu cực, đáng sợ nhất chính là, tại bên trong hồng vụ, chỉ có Tà Nguyệt cùng Hồ Liệt Na thi triển Võ hồn dung hợp kỹ mới có thể nhìn thấy vật.

Đột nhiên mất đi thị lực không thể nghi ngờ sẽ làm kẻ khác tâm thần đại loạn, huống chi dưới tình huống thân thể đang suy yếu. Cho dù là đối thủ khác cùng cấp với Tà Nguyệt bọn họ, ngã quỵ trước Võ hồn dung hợp kỹ cũng là bình thường. Hiệu quả của hồn kỹ này đủ để so với độ thất hồn kỹ của hồn sư thông thường.

Đường Tam hắc hóa, toàn thân không bị luồng mê vụ này ảnh hưởng, nhưng những người khác không giống hắn, toàn bộ giác quan, hồn lực, hành động giảm xuống 50%, làm bọn hắn có chút bó tay bó chân.

Bán nam bán nữ lúc này động, từng cái nguyệt nhận trên tay hắn bắn ra, phóng vào màn sương.

"Đang đang." âm thanh giòn vang từ trong mê vụ phát ra.

"Cái gì, làm sao hắn thấy được!" âm thanh bất nam bất nữ vang lên, âm thanh này đến từ Tà Nguyệt cùng Hồ Liệt Na vừa mới hợp thể.

Bọn hắn mặc dù bị mê vụ che chắn tầm mắt, nhưng có thể thông qua mê vụ cảm nhận được bên trong diễn biến.

Lúc này, Đường Tam khoe miệng hiện lên tia mỉm cười, Lam Ngân Thảo trên tay hắt bắn ra, lam ngân thảo hóa thành sợi dây thừng, buột chặt sáu tên đồng bạn phóng lên trời.

Hồn sư bình thường tại trong hồng vụ này, căn bản không thể phân biệt phương hướng, một khi bị bao vây bên trong, sẽ không thể giãy dụa, trừ phi là phi hành hệ hồn sư. Nhưng Đường Tam ở trong đó lại không có dấu hiệu mất phương hướng, trong lúc đối phương còn đang giật mình chưa kịp khống chế Võ hồn dung hợp kĩ, dựa vào Lam Ngân Thảo, lập tức đem lục quái ném ra ngoài phạm vi Võ hồn dung hợp kĩ.

Một tiếng hổ rống giận phát ra, đó là đến từ Đái Mộc Bạch giữa không trung, đệ nhất hồn kĩ Bạch Hổ Hộ Thân Chương phát động, đệ tam hồn kĩ Bạch Hổ Kim Cương Biến phát động, lấy mắt thường có thể thấy thân thể hắt dần bành chương phình to ra.

Phía sau Chu Trúc Thanh mượn lực của Lam Ngân Thảo, tăng tốc độ xoay mình, trong nháy mắt đuổi theo Đái Mộc Bạch, cả người đều yên ổn nằm ở sau lưng hắt.

Hai cánh phượng hoàng từ Mã Hồng Tuấn xòe ra, hắt lơ lửng trên không trung, tránh thoát mê vụ.

Tiểu Vũ bay lên một vòng rồi hạ xuống đất, toàn bộ thất sử lai quái lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu.

"Trừ phi các người lại bay, nếu không, muốn thoát ly Võ hồn dung hợp kĩ của ta, đó là không có khả năng." Tà Nguyệt âm thanh lạnh lùng từ trong hồng vụ phát ra, lần này hắt buông tha tấn công Đường Tam, mà là trực tiếp hướng về phía Trữ Vinh Vinh phát động công kích.

Ngay lúc Tà Nguyệt nhào ra, bên tai lại truyền đến nhàn nhạt thanh âm của Đường Tam: "Chúng ta liền bay cho người xem."

Bất luận là Đái Mộc Bạch cùng Chu Trúc Thanh đang vọt lên ở không trung, hay là những người khác đang rơi xuống mặt đất, trong nháy mắt sau lưng đột nhiên bốc lên một tầng quang mang nhàn nhạt, ánh sáng hóa thành cánh, thân thể của sáu người cơ hồ đồng thời gia tốc, trong nháy mắt liền thoát khỏi phạm vi của hồng vụ, trực tiếp bay lên không trung.

Ngay từ đầu trận đấu, Áo Tư Tật tại không trung làm ra hương tràng của hắc, thứ nhất là kháng phần phần hồng tràng, cho Đường Tam, lúc sau hắc tại bay trong không trung nhanh chóng làm ra sáu cái phi hành ma cô tràng, phân ra cho chính mình cùng năm người khác.

Phi Hành Ma Cô Tràng, có tác dụng khiến người phi hành – lơ lửng trong vòng vài phút.

Đái Mộc Bạch cùng Chu Trúc Thanh lúc này lao thẳng tới tên hồn vương hoả thuộc tính của đối phương, Mã Hồng Tuấn cùng Tiểu Vũ nghênh đón ba gã chiến hồn sư khác

Lúc này, ánh sáng Cửu Bảo Ngọc Lưu Ly Tháp của Trữ Vinh Vinh phát sáng, trong phút chốc liền tăng thêm công kích của Mã Hồng Tuấn, gia tăng sự nhanh nhẹn cho Tiểu Vũ.

Khi này Đái Mộc Bạch ở trên không nhào xuống, hồ trảo thẳng đến Diễm ở phía trước.

Là một trong thành viên thế hệ đầu của Võ Hồn điện hoàng kim, năng lực thực chiến của Diễm cực kỳ xuất sắc, tuy rằng mắt thấy Sử Lai Khắc lục quái thoát ly khống chế Võ hồn dung hợp kỹ của Tà Nguyệt cùng Hồ Liệt Na, nhưng trên mặt thủy chung không có nửa phần sợ hãi.

Ngọn lửa màu đỏ sậm rực cháy từ trên người chọt bốc lên, cùng lúc đó, thân thể hắc ở phía trước dưới tác dụng của hai cái hồn hoàn kịch liệt bành trướng lên.

Quần áo trên thân thể nháy mắt nát vụn, cơ thể của Diễm hở ra tựa như đá hoa cương, trong phút chốc, thân thể hắc đã bành trướng hơn ba thước, so với Đái Mộc Bạch sử dụng Bạch Hồ Kim Cương Biến còn muốn lớn hơn rất nhiều.

Hai đấm đụng nhau, phát ra một tiếng nổ vang ùng ùng, ngược lại ngọn lửa cháy rực trên người chính là ánh mắt biến hóa của Diễm càng phát ra băng lãnh.

Đái Mộc Bạch đánh về phía Diễm. Hồ chưởng trong nháy mắt mở ra, hồ chưởng bên trong còn mang theo vài tia khí sắc nhọn kinh khủng, tựa như một thanh lưỡi dao sắc bén.

Hai đấm Diễm mở ra, cả người giống như gió xoáy bình thường không chút nào yếu thế hướng lên nghênh đón.

"Phanh Phanh Phanh Phanh." Hai đấm va chạm, từng tiếng vang lớn nổ ra. Đái Mộc Bạch vậy mà bị Diễm đánh bay, còn Diễm chỉ rút lui vài bước là ổn định lại cơ thể.

Bên trong tiếng nổ còn có đinh đinh đang đang một tiếng vang giòn giã vang lên, đây chính là U Minh Đột Thứ Trảm của Chu Trúc Thanh đánh chính xác trên cổ Diễm.

Nàng cùng Đái Mộc Bạch trong lúc đó phối hợp ăn ý giống như Đường Tam cùng Tiểu Vũ. Đái Mộc Bạch cường công trực diện, nàng giống như u linh ẩn núp ở sau lưng Đái Mộc Bạch, cho đối thủ một kích chí mạng.

Nhưng làm hai người Đái Mộc Bạch cùng Chu Trúc Thanh âm thầm giật mình chính là trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn, trong U Minh Đột Thứ Trảm của Chu Trúc Thanh, bất quá chỉ lưu lại vài vết trắng trên cổ Diễm mà thôi, cũng không có chút tổn thương gì nặng nề, ngược lại trên người hắc càng thêm nóng rực.

"Phòng ngự thật mạnh!" Hai người trong mắt hiện lên kinh ngạc, cùng lúc một ý nghĩ.

Cực Nhiệt, Cường Công, Cường Phòng, đây là võ hồn của Diễm, hỏa diễm linh chủ.

Nhìn theo các phương diện khác, võ hồn của Diễm hẳn là thuộc loại thú võ hồn, bởi vì thời điểm sử dụng, chính là hình thái võ hồn phụ thể. Khi đạt tới cấp năm mươi, Diễm dựa vào hai cái hồn kĩ trước làm cho thân thể của chính mình cứng rắn đến loại trình độ này, có thể thấy được uy thế mạnh mẽ của nó.

Hỏa Diễm Linh Chủ của hẳn cũng không hẳn tính là hỏa thuộc tính, mà là hỏa, thổ song thuộc tính. Có thể làm một thành viên trong hoàng kim thể hệ đầu, há có thể là người bình thường?

Diễm cười lạnh, khinh thường nói ra: "Các người loại này trò mèo cũng muốn đánh bại ta? Buồn cười!"

Sau đó hẳn chạy đến, bắt đầu giao chiến với Chu Trúc Thanh cùng Đái Mộc Bạch.

Bên kia Đường Tam, Tiểu Vũ liên tục thi triển hồn kĩ, dây dưa với địch nhân.

Mã Hồn Tuấn võ hồn là Tà Hỏa Phượng Hoàng, cho nên liên tục ở trên không, triển khai thể công kích từ xa – tấn công địch nhân.

Tạp Tư Áo cùng Trữ Vinh Vinh là loại hỗ trợ hồn sư, cho nên hai người núp ở sau Đường Tam cùng Tiểu Vũ, nhờ vào đó, tăng phúc hồn lực, hồn kĩ, uy lực các loại lên đến hơn 40%, làm cho trận chiến này khoảng cách hai bên rút ngắn với nhau, không còn chênh lệch như lúc đầu.

...

Hai bên va chạm kịch liệt, sáu người Võ Hồn Điện cùng bảy người nhóm Sử Lai Khắc Thất Quái điên cuồng đánh nhau.

Cuối cùng như trong nguyên tác, bên Võ Hồn Điện sử dụng ra át chủ bài: Diễm, Hồ Liệt Na, Tà Nguyệt sử dụng võ hồn dung hợp kỹ, cả ba người dung hợp lại nhau.

Nhưng đáng tiếc, nhân vật chính tăng sáng còn đó, làm sao có thể bại bởi đám nhân vật phụ được?

Đường Tam kế đó sử dụng át chủ bài Bức Dực Luân Hồi của Đường Môn ở kiếp trước từng sử dụng.

Bức Dực Luân Hồi, đường môn ám khí thủ pháp bài danh thứ mười. Có thể sử dụng bất cứ ám khí gì, đồng thời phóng ra số lượng ám khí nhiều nhất là ba mươi sáu miếng.

Cuối cùng, toàn bộ bên Võ Hồn Điện người, trừ Minh Hạo đang nằm yên ổn ở đằng xa kia, tất cả đều bị dính độc do Bức Dực Luân Hồi mang đến, toàn thân mất đi tri giác ngã xuống đất.

Mê vụ theo đó tán đi, khán giả bên ngoài lúc này cũng nhìn rõ trong sân tình cảnh.

Bên võ hồn điện, 6 đội viên Võ Hồn Điện nằm hôn mê trên võ đài, hiển nhiên đã mất đi sức chiến đấu.

Chỉ còn một người thanh niên đang nhắm mắt ngồi ghế như đang ngủ.

Bên kia Sử Khắc Lai Thất Quái toàn bộ bảy người trừ tiêu hao hồn lực thì không tổn thương nghiêm trọng gì nhiều.

...

"Bộp bộp bộp."

"Rất tốt, rất đặc sắc..."

Minh Hạo lúc này mở mắt ra, mỉm cười nói, nụ cười của hắn tựa ôn hòa tựa mang đến cho người cảm giác như đang tắm trong gió xuân.

"Cũng đến lượt ta ra tay, ta cho các người 1 tiếng để hồi phục hồn lực." Minh Hạo mỉm cười nói.

"Cái gì, hắn là đang khinh thường chúng ta!?" Gã mập mập Mã Hồng Tuấn nóng lên, hai mắt hận hận nhìn Minh Hạo giận dữ nói ra.

"Mặc kệ hắn, mau nhân cơ hội này ngồi xuống khôi phục hồn lực, Đường Minh không giống những người khác, chúng ta không thể khinh thường được!" Nghe thấy Đường Minh lời nói, Đường Tam hai tay không tự chủ nắm chặt lại, một lúc sau mới buông ra, trầm giọng nói.

"Đường Tam nói đúng, chúng ta mau nhân lúc này hồi phục hồn lực, hừ hừ, dám khinh thường chúng ta, hắn sẽ phải trả giá nặng nề!!!" Tiểu Vũ giờ nắm tay nhỏ nhắn phấn trắng lên, chu mỏ nói, bộ dáng đúng là tiêu chuẩn của tiểu loli a.

Đám thất quái gật đầu, ngồi xuống khôi phục hồn lực, mặc dù nghe Minh Hạo nói vậy nhưng tinh thần vẫn đề cao cảnh giác, nếu Minh Hạo có một chút động tác, bọn hắn lập tức triển khai hồn kỹ ứng phó.

Đại sư Tiểu Ngọc Cương thì khác, khi nghe Minh Hạo nói, hắn mày càng nhíu chặt, thần sắc càng tỏ ra ngưng trọng.

Ở hai năm trước điều tra, Minh Hạo một thân đánh giết Đường Hạo. Mặc dù hắn không xem trận chiến đó, nhưng đã phỏng đoán được vài phần.

"Thất quá! các người nếu không gắng nổi thì mau đầu hàng, đừng cố quá sức!" Hãn rất muốn la lên như vậy với nhóm Đường Tam. Nhưng hãn biết làm vậy là không thể. Thứ nhất, nếu bọn chúng thất bại ở trận này, thì bóng ma sẽ vĩnh viễn lưu trong lòng bọn hãn, đối với tương lai bọn chúng phát triển bất lợi. Thứ hai, chính là làm sĩ khí giảm đi, trong trận chiến yếu tố quan trọng nhất làm nên chiến thắng chính là sĩ khí. Một khi sĩ khí (niềm tin chiến thắng) tuột giảm, thì dù mạnh ra sao cũng sẽ thất bại, cái này có thể nói là chưa đánh đã bại.

Đại sự liền suy nghĩ ra một cách, chỉ có thể làm vậy...

Ngước nhìn bên kia Kiếm Đấu La, Độc Đấu La đám người, bước chân đi đến....

...

P/s 1: Nói rõ một chút, ta không phải đại thần, cũng chỉ là newbie mới tập viết truyện, tất nhiên nhiều sạn là điều không thể tránh. Điều thứ hai, ta cũng không phải tác giả của Đấu La để mà viết diễn tả các cảnh đánh nhau - phối hợp từng người đặc sắc. Cho nên ta sẽ lấy nguyên tác lồng vào rồi xả qua 1 khúc cho đến lúc main ra tay.

P/s 2: Sắp qua thế giới khác, tác giả sẽ lựa chọn thế giới nhỏ hơn Đấu La để dễ viết, suy nghĩ một hồi có 3 thế giới: Pokemon - Doraemon - Dragon Ball Super (phần giữa- trận đấu giữa các vũ trụ - Zemasu - Black Goku)

P/s 3: về thế giới Hokage, tạm thời không vào nhé, bởi vì máy tính cũ của ta bị hư, mà trong đó dữ liệu - đại cương về hokage toàn bộ mất hết...~~ Để khi nào máy cũ sửa xong, viết sau nhé @@....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Thất Quái Tan Rã

1 tiếng sau, nhóm thất quái cuối cùng hồi phục xong hồn lực, từng người đứng lên.

Đường Tam nhìn Minh Hạo, trầm mặc một chút, từ hồn đạo khí lấy ra tảng băng.

"Àm..." Tảng băng rớt xuống, đem ở giữa võ đài lún xuống vài mét.

"Người hồi sinh cha đi." Đường Tam chỉ là lạnh nhạt nói một câu.

Minh Hạo mỉm cười gật đầu, nói ra: "Đương nhiên, ta nói là giữ lời."

Nói xong, võ hồn Hạo Thiên Chùy biến dị hiện lên, hồn hoàn màu trắng ra, người ngồi trên khán đài có thể thấy được xung quanh võ đài nhanh chóng đóng băng lại.

Minh Hạo chậm rãi đi đến tảng băng, giơ lên búa, nhẹ nhàng đập vào tảng băng.

"Rắc" Tảng băng phát ra âm thanh nứt vỡ, bắt đầu xuất hiện từng khe nứt, khe nứt lan tràn từ đầu đến cuối tảng băng.

"Àm." một tiếng, băng vỡ ra, người bên trong theo đó lộ ra.

Một người trung niên sắc mặt xám trắng, ăn mặc đồ rách rưới, không những vậy, trên cơ thể có 10 lỗ thủng to nhỏ khác nhau, ngực không đập, mũi không thở, nằm im dưới đất tựa như người chết.

"Cha!" Đường Tam nhin không được kêu lên, hai hàng nước mắt lăn dài xuống má.

"Nhanh, hồi sinh cha, bằng không..." Đường Tam quay qua nhìn Minh Hạo nói, hai mắt đỏ lên, giọng trở nên khàn khàn hơn ngày thường.

"Bằng không thì sao?" Minh Hạo nhìn qua hắn, thích thú hỏi.

"Nếu không ta giết ngươi!!!!" Đường Tam dùng hết sức gào thét, cả người theo đó run rẩy liên tục.

Tiểu Vũ nắm chặt tay hắn, ôn nhu nói ra: "Ca! Bình tĩnh."

Hơi ấm áp từ bàn tay mềm mại của Tiểu Vũ truyền vào, khiến Đường Tam bình tĩnh hơn, hắn gật đầu, nhìn Minh Hạo nói ra: "Ta xin lỗi, do ta thấy cha quá kích động."

"Ta hiểu, ta có thể hồi sinh cho cha, nhưng với điều kiện...." Minh Hạo ánh mắt giáo hoạt, mỉm cười nói.

"Điều kiện gì?" Đường Tam trầm giọng hỏi.

"Ngươi đưa Tiểu Vũ qua bên đây cho ta, ta đem Đường Hạo sống lại."

"Không được!" Minh Hạo còn chưa nói hết, Đường Tam cùng nhóm thất quái la lên, bộ dáng kiên định lạ thường.

"Chà, vậy ta nói một bí mật này, không biết các ngươi có muốn rửa tai nghe không?" Minh Hạo nở nụ cười thần bí, trong mắt ánh sáng hiện lên.

"Bí mật, nói đi!" Đường Tam trầm giọng nói, đám thất quái cũng là chăm chú lắng nghe, muốn biết Minh Hạo nói gì.

"Tiểu Vũ... có.... thai.... của...." Minh Hạo chậm rãi nói ra.

"Cái gì! Người xằng bậy, Tiểu Vũ làm sao có thể có thai của người!" Minh Hạo lần thứ hai bị đánh gãy, Đường Tam gào lên, bộ dáng không tin tưởng nhìn Minh Hạo.

"Đúng đây Tiểu Vũ luôn ở chung với chúng ta, làm sao có thai của người, người đây ăn nói xằng bậy!" Tạp Tư Áo rộng to nói.

"Hừ, Võ Hồn Điện thật sự nhục nhã khi có một người như người." Chu Trúc Thanh dù là luôn lạnh lùng cũng không nhịn được nói ra một câu.

"Người đúng là tên súc sinh, cái gì cũng nói được!"

"Theo ta hẳn chính là ***"

Đám thất quái, từng người một lời, tấn công Minh Hạo không thương tiếc.

Khán giả cũng là bộ dáng thì thầm nói nhỏ, dù sao nơi này chính là Võ Hồn Điện, ai biết hay không bị Võ Hồn Điện nghe vào ghi hận.

...

"Ta còn chưa nói hết mà?" Minh Hạo lắc đầu, bộ dáng tiếc nuối nói ra.

"Nói!!!" Đường Tam sắc mặt âm trầm, trong mắt lóe lên tia chán ghét, hẳn ghét nhất những người đụng đến thân nhân của hắn, dù là nói xấu hay không, nhưng vì cứu sống cha mình Đường Hạo, chỉ có thể kiềm chế lại.

"Nàng có thai của...Đái Mộc Bạch." Minh Hạo nụ cười ngày càng sáng lạng, nói đến ba chữ cuối, âm nhấn rất mạnh.

"Người đây là muốn chia rẽ chúng ta?" Đường Tam dần bình tĩnh lại, như đoán được ý đồ của Minh Hạo, lạnh lùng hỏi.

"Không tin, người có thể hỏi Tiểu Vũ cùng Đái Mộc Bạch nha." Minh Hạo nở nụ cười thần bí, hai tay buông ra, một mặt thành thật nói.

"Tốt, người đây là muốn tự làm nhục đừng trách ta, chuẩn bị chờ nhục mặt đi" Đường Tam nở nụ cười vui vẻ, quay qua hỏi Tiểu Vũ: "Hắn là đang nói bậy đúng không Tiểu Vũ."

Tiểu Vũ thần sắc mờ mịt lắc đầu, đột nhiên, nàng vẻ mặt "chân thành" nói ra: "Không ca, hắn là nói thật, ta có thai với Đái Mộc Bạch từ lâu rồi, chỉ là ta giấu bọn người thôi..."

Đường Tam lặng...

Chu Trúc Thanh đứng hình...

Mã Hồng Tuấn, Tạp Tư Áo, Trữ Vinh Vinh đồng thời há to miệng, hai tay liên tục ngoáy lỗ tai mình, đều cho là nghe lầm.

"Tiểu Vũ, em hãy nói với anh là, chỉ nói giỡn thôi?" Đường Tam run rẩy hỏi, hai tay hắn không tự chủ nắm chặt bả vai Tiểu Vũ.

"Ta...ta nói thật, Đái Mộc Bạch ở nửa năm trước xông vào phòng ta, hắn giở trò đồi bại với ta, nhưng ta không muốn tổn thương người cho nên giữ bí mật đến tận đây." Tiểu Vũ bị Đường Tam nắm chặt đau đớn, mặt nhăn nhó nói ra, lời nói vô cùng tự nhiên, tự nhiên đến nỗi mọi việc đều là thật không có một chút giả dối.

"Đái lão đại, là người cùng Tiểu Vũ đang đùa giỡn chúng ta đúng không?" Mã Hồng Tuấn bộ dáng không tin tưởng lời hắn, quay qua Đái Mộc Bạch, giọng run run hỏi.

Những người khác ánh mắt chăm chú nhìn Đái Mộc Bạch, chờ đợi hắn trả lời.

Đái Mộc Bạch khi này bộ dáng mờ mịt, hẩn như Tiểu Vũ, "chân thành" nói ra: "Như lời Tiểu Vũ nói, nửa năm trước ta không nhìn được, chúng ta đã giao hợp với nhau, sau đó Tiểu Vũ còn mang thai của ta..."

"Giả dối, giả dối, giả dối, toàn bộ là nói dối!!! aaaaa!" Đường Tam điên cuồng la, đầu lắc lắc, mắt đỏ như trâu, trong miệng liên tục thì thào la lên, hình dáng.

"Giả dối? Người xem, Tiểu Vũ và Mộc Đái Bạch đã tự mình xác nhận, ta thấy người nên chấp nhận sự thật đi."

Minh Hạo nhìn thấy Đường Tam rơi vào điên cuồng, cảm giác trong lòng một mảnh vui sướng, Đường Tam từ từ đi, đây chỉ mới bắt đầu, phần sau mới thú vị, ha ha ha ha.

"Không thể nào, Tiểu Vũ làm sao có thai được, là người nói dối!!!" Đường Tam liên tục lắc đầu, hai mắt đỏ lừ nhìn bụng Tiểu Vũ, không chờ mọi người phản ứng, tự tiện vạch áo Tiểu Vũ lên.

Lúc này, mọi người thất quái, kể cả người ngồi trên khán đài Đại Sư, Phong Hào Đấu La đối với hành động vô sỉ của Đường Tam không khỏi lắc đầu, ấn tượng tốt đối với Đường Tam trong lòng nhanh chóng giảm đi.

Trong ấn tượng bọn hẩn, Đường Tam là một người bình tĩnh, luôn ứng biến, đối phó mọi việc một cách dễ dàng.

Hiện tại, vậy mà lại...

Mà theo tay Đường Tam vạch áo lên, hiện ra bụng Tiểu Vũ phình to ra..

"Cái gì, hẩn....hẩn....nói là sự thật, chẳng lẽ Đái lão đại đã xxx với Tiểu Vũ ở nửa năm trước...." Tạp Tư Áo lấp bắp nói, mắt tròn tròn nhìn chằm chằm cái bụng phình to Tiểu Vũ, miệng há to ra, đủ để nhét quả trứng gà.

Chu Trúc Thanh lại một lần nữa quỳ xuống, trái tim nàng như bị ngàn vạn con kiến cắn xé, đau đớn đến điên cuồng, nước mắt rơi xuống, không còn giữ được dáng vẻ lạnh lùng như trước nữa, mà thay vào đó là nhu nhược của một cô gái...

Hôm nay nàng nhận được hai đả kích trầm trọng, lần thứ nhất chị ruột chết trước mặt mình...

Lần thứ hai, so với nỗi đau lần trước, lần này càng đau đớn thêm gấp đôi, người mình thầm yêu vậy mà phản bội thông dâm với người con gái khác...

"Thế nào? Điều kiện của ta người suy nghĩ lại đi, người giao Tiểu Vũ cho ta, ta đem Đường Hạo hồi sinh lại."

"Nàng chính là con đ* phản bội người, căm thù người, tất cả lời nàng hứa hẹn chỉ là nói xuông thôi..."

"Giao nàng cho ta, con *** này không xứng làm tình lữ của người."

Từng âm thanh ma quỷ dụ hoặc vang lên, dù là người ngồi trên khán đài xem trò vui cũng không khỏi thấy lạnh gáy, cái này quá tà ác nha...

"Ta ta ta a, Đái Mộc Bạch, ta giết người!!!"

Đường Tam không còn khống chế được nữa, trong đầu bất chợt nhớ đến ngày xưa hắn cùng Tiểu Vũ kỷ niệm, hai người dù khó khăn đến mấy luôn bên nhau, sinh tử buồn vui có nhau...Vậy mà giờ đây nàng lại thông dâm với người khác, chuyện này quả không thể chấp nhận!!!

Đái Mộc Bạch tinh thần mơ màng, đột nhiên nghe Đường Tam kêu tên, hắn giật mình tỉnh lại.

Nhìn qua, thấy Đường Tam giống như trâu điên ủ tối, toàn thân hắc hóa, tám cái chân nhện nhấn mạnh dưới đất, như lò xo bật lên cao, điên cuồng

hồn kĩ thi triển ra, đánh về phía hắc.

"Đường Tam, ngươi làm gì thế, tại sao tấn công ta!" Đái Mộc Bạch không lo gì nữa, hắc vọt vàng hồn kĩ xuất, thân thể cường tráng ra, bộ lông trắng bao phủ toàn thân, bạch hổ hộ thân chưởng, bạch hổ kim cương biến ra!

"Ta luôn tôn trọng ngươi một tiếng Đái lão đại, vậy mà ngươi lại đâm dao sau lưng ta, thù cướp thê, không đội trời chung!!!!" Đường Tam khuôn mặt vặn vẹo gào thét, ánh mắt căm hận cực độ nhìn Đái Mộc Bạch.

Lam Ngân Thảo phát động, lam ngân tù lung phát động.

Từ dưới chân Đái Mộc Bạch một đám cây cỏ từ dưới chân mọc lên, bao vây bát phương tứ hướng xung quanh hắc.

Một tiếng hổ gầm vang lên, Đái Mộc Bạch móng vuốt sắc bén mạnh mẽ xé ra lam ngân tù lung, hắc nhìn Đường Tam, lạnh lùng nói ra: "Đường Tam, ngươi nói gì đó, ta không bao giờ đâm sau lưng anh em."

"Ha ha ha, giả trang đi, ngươi là đàn ông vậy mà không nhận, tốt lắm, ta đem ngươi đánh thành đầu heo để ngươi nhận!" Đường Tam lúc này rơi vào trạng thái hoàn toàn điên cuồng, cười ha hả lên, sau đó hắc không chút do dự phát động hồn kĩ, điên cuồng tấn công Đái Mộc Bạch.

"Hừ! Ngươi bị điên rồi, để ta đánh cho ngươi tỉnh lại." Thấy lời nói của mình không có tác dụng, Đái Mộc Bạch bất đắc dĩ chỉ có thể đánh trả lại.

Lúc này, hắc đột nhiên cảm giác mình đang mơ, sau đó vài phút sau, bỗng nhiên thấy Đường Tam đánh đến, rồi còn nói cái gì đâm sau lưng, khiến hắc hoàn toàn không hiểu cái vẹo gì đang xảy ra, chỉ có thể đánh trả lại, chờ làm rõ rồi tính sau.

Trên khán đài, người nhìn ta, ta nhìn người, Võ Hồn Điện đánh nhau với Sử Lai Khắc Thất Quái, bây giờ trở thành Sử Lai Khắc Thất Quái đánh với nhau, cái này có chút kỳ lạ nha, nội bộ đánh nhau, chắc cũng chỉ có cái học viện Sử Lai Khắc Thất Quái là trường hợp đầu tiên.

Lúc này cho dù thông minh cùng kiến thức uyên bác như Ngọc Tiểu Cương cũng không biết xử lý việc này ra sao, dù sao đây là chuyện bọn nhỏ, hẳn là người lớn, không tiện nhúng tay a.

...

Minh Hạo nở nụ cười nhìn hai người đánh nhau, đây chính là điều mà hắn muốn, ánh mắt chuyển qua đám đồng bạn thất quái còn lại, hỏi: "Các người không giúp bọn hắn à?"

"Câm miệng tên đê tiện, người làm cái gì bọn hắn!" Mã Hồng Tuấn la lên, võ hồn tà hỏa phượng hoàng ra, bốn cái hồn hoàn theo đó từ dưới chân bay lên đỉnh đầu.

Đôi cánh rực lửa từ sau lưng mọc ra, Mã Hồng Tuấn bay lên không trung, trong miệng phun ra nóng rực lửa, hướng về Minh Hạo phun đến.

"Quá yếu..." Minh Hạo khinh thường lắc đầu, võ hồn 12 thiên sứ bay lên, toàn thân bao phủ thần thánh khí tức, bên ngoài cơ thể Minh Hạo xuất hiện vàng sáng màu vàng, hình thành vòng tròn, bảo vệ hắn tứ phương.

Lửa của Mã Hồng Tuấn khi này bắn đến, chạm vào vàng sáng, ngay lập tức đám lửa như bị nước dội, toàn bộ biến mất không còn tăm hơi.

"Cái gì!" Mã Hồng Tuấn kinh ngạc hô lên, dù biết là Minh Hạo cực mạnh, nhưng không nghĩ đến còn lửa của mình còn chưa chạm đến một góc áo của Minh Hạo đã biến mất.

Mà tiếng hô này, hấp dẫn sự chú ý của hai người Áo Tư Tạt, Trữ Vinh Vinh, bọn hắn đang chăm chú xem trận chiến của hai người Đường Tam và Đái Mộc Bạch.

Minh Hạo lúc này động, hồn hoàn phía sau sáng lên, trên tay cầm thanh kiếm màu vàng dài có hơn 3m, nguyên thân kiếm phủ một lớp màu vàng óng ánh khiến xung quanh vô đài theo đó bị lớp này màu vàng bao phủ.

Hơi thở thần thánh từ thanh kiếm truyền ra, dù là dơ bẩn hắc ám đến mấy, cũng phải bị loại này hơi thở thần thánh gột rửa sạch sẽ.

"Chết đi con heo." Minh Hạo không chút lưu tình, chia mũi kiếm vào Mã Hồng Tuấn đang bay giữa không trung.

"Phốc!" Đột nhiên, thanh kiếm trên tay Minh Hạo biến mất, sau đó chỉ nghe phốc một tiếng thật nhỏ, Mã Hồng Tuấn còn chưa kịp kêu thảm, đầu lâu Mã Hồng Tuấn lúc này bị một thanh kiếm màu vàng xuyên qua.

Thanh kiếm này chính là thanh kiếm mà Minh Hạo vừa cầm.

"Bịch!"

Trên đầu Mã Hồng Tuấn máu tươi liên tục chảy ra, sinh cơ trong mắt dần tàn lụi, hắc ám chiếm lấy toàn bộ tâm trí hắn. Cuối cùng, cảnh vật xung quanh ngày càng mờ đi, cả thân thể mập mập rơi rớt xuống đất, tắt thở, chết.

Một đời thiên kiêu, từng sáng nhân vật đầu tiên chết.

"Không! Mã Hồng Tuấn!!!!" Tạt Tư Áo, Trữ Vinh Vinh hét lên, đôi mắt hai người như muốn nứt ra.

"Mập mập!!!" Lúc này luôn im lặng khóc không quan tâm ai, Chu Trúc Thanh rốt cục ngẩng đầu lên, khi nàng nhìn thấy đầu lâu của gã mập mập

Mã Hồng Tuấn bị kiếm xuyên qua, không nhin được theo đó bị thương kêu lên.

Mã Hồng Tuấn, như anh em của mọi người, dù là gấn bó chỉ hai năm không lâu, cũng không ngắn, nhưng mọi lúc, mọi ngày, mọi giờ đều bên cạnh nhau, có khó khăn cùng nhau vượt qua...đó chính là nhóm Thất Quái.

Hiện tại mất đi một người, bọn hắc cảm giác trái tim muốn vỡ ra.

Nghe tiếng la ba người, Đái Mộc Bạch cùng Đường Tam dừng đánh nhau lại, khi quay qua thấy Mã Hồng Tuấn nằm giữ võ đài chết, đầu lâu bị kiếm xuyên qua, hai người đứng chết trân, môi run run, cùng lúc hét lên: "Mã Hồng Tuấn!"

Đường Tam khi thấy Mã Hồng Tuấn người anh em này chết, từ trong trạng thái điên cuồng thoát ra.

Còn Đái Mộc Bạch thì càng không nói, hắc hai tay xiết chặt, là lão đại của nhóm Thất Quái, hắc đối với mọi người như thể tay chân, khi thấy Mã Hồng Tuấn chết, trong lòng một trận bi thống.

Đôi mắt hồ rơi lệ, hắc vội vàng chạy tới ôm cơ thể dần lạnh ngắt Mã Hồng Tuấn vào lòng.

Đường Tam theo đó chạy đến, hắc không nói gì, chỉ là hai tay nắm chặt đến trắng bệch, nội tâm ngày càng bình tĩnh hơn trước.

...

Ngồi trên khán đài, Đại sư Ngọc Tiểu Cương đứng lên, hắc vội vàng đi đến chỗ Phong Hào Đấu La, trầm giọng nói ra: "Các vị tiền bối, việc này nguy cấp, mau chóng cứu nhóm Thất Quái, bọn hắc..."

Độc Đấu La phát tay, nói ra: "Chúng ta biết, người không cần nói chúng ta cũng sẽ hành động."

Trữ Trí Phong thần sắc không thay đổi, bình tĩnh nói ra: "Ta cảm giác chuyện này có chút khả nghi, nếu tên Đường Minh kia dám làm vậy, tất nhiên sẽ có át chủ bài, chẳng lẽ hẳn muốn đánh nhau với hơn ba người Phong Hào Đấu La?"

Ngọc Tiểu Cường biết việc này đến đây không thể giấu diếm được nữa, nói ra: "Hai năm trước, các người còn nhớ về Tuyệt Thế Đấu La đánh nhau?"

"Chúng ta tất nhiên nhớ, hai năm trước ai ai cũng biết có Tuyệt Thế Đấu La khi đó đánh nhau, mặc dù không dám chắc chắn, nhưng từ khí tức cùng thiên địa biến sắc, có thể phán đoán ra vài phần." Đám Phong Hào Đấu La gật đầu.

Ngọc Tiểu Cường hít sâu một hơi, khuôn mặt cứng ngắt, trầm giọng nói ra: "Hai Tuyệt Thế Đấu La đánh nhau không ai khác, chính là Đường Minh cùng Đường Hạo. "

"Mà người trung niên ăn mặc rách rưới vừa trong băng phá ra, chính là xác của Đường Hạo, bị tên Đường Minh giết rồi đóng băng. "

"Trước đó, Đường Minh đến học viện Sử Lai Khắc trắc thí, hẳn có ba võ hồn, năm hồn hoàn, cảnh giới lúc đó là Hồn Tông!"

"Cái gì!" Đám Phong Hào Đấu La không tự chủ đứng lên, thần sắc rung động, khiếp sợ cực độ, miệng há to ra.

Trữ Trí Phong không còn giữ được vẻ bình tĩnh nữa, vội hỏi: "Người nói là, hẳn ở 2 năm trước, 3 võ hồn, 5 hồn hoàn, cảnh giới đạt đến Hồn Tông? Còn một mình đấu với Tuyệt Thế Đấu La giết chết Đường Hạo?"

"Đúng vậy, ta khi đó có điều tra qua..." Tiểu Ngọc Cường nói ra suy đoán của mình về trận chiến của Minh Hạo và Đường Hạo, trong đó có về hồi sinh...cùng kết hợp lời nói của Minh Hạo khi này.

"Rầm..." Đám Phong Hào Đấu La nghe xong, toàn bộ đặt mông ngồi xuống ghế, thân thể run rẩy liên tục.

"Đồ ngu, sao người không nói sớm ở 2 năm trước, khi đó chắc còn cơ hội diệt trừ hắn, hiện tại qua 2 năm, ai biết hắn mạnh ra sao!!!" Độc Đấu La tính tình bất hòa là tay, thời khắc này hắn nhìn không được nữa, một cái tát mạnh vào mặt Tiểu Ngọc Cường.

"Ầm!" Một cái tát này, đem Tiểu Ngọc Cường đánh bay ra xa, đầu lâu treo ngược ra sau, trong miệng máu điên cuồng phun ra, cả người nằm úp dưới đất không động đậy, ngực không còn đập,hiển nhiên đã chết.

"Người, Độc Đấu La, người khinh người quá đáng! Ngọc Tiểu Cường chính là đại sư của Khắc Lai Sử chúng ta, người dám giết hắn, chúng ta dù thua kém người hai đại cấp bậc cũng phải liều mạng với người!!!" Phất Lan Đức viện trưởng cùng Triệu Vô Cực đứng lên, hai người hiện tại tâm tình đạt đến cực điểm phẫn nộ.

Khi này, vừa nhìn Mã Hồng Tuấn chết, bọn hắn đã không kiềm chế được nữa rồi, lúc này đột nhiên Ngọc Tiểu Cường bị Độc Đấu La đánh một cái tát chết, làm sao bình tĩnh cho được?

Khi này, hai người đem mối hận, phẫn nộ, sát ý phát tát từ trên người Minh Hạo chuyển dời qua Độc Đấu La. Võ hồn hiện ra, hồn lực của hai tên Hồn Thánh ba động kinh khủng.

"Hừ! Ai kêu hắn ngu, chết là đáng đời! Nếu các người muốn theo hắn thì lão phu một tay tiễn luôn các người"

Độc Đấu La khinh thường nói, thật sự, từ khi đi theo đến giờ, hắn chỉ thấy Ngọc Tiểu Cường chỉ là loại phế vật, ngoài trừ cái miệng cùng kiến thức rộng ra, thì không còn lại gì.

Nhưng mà, hắn lúc này còn chưa biết sự phụ của Đường Tam là Ngọc Tiểu Cường, người vừa bị hắn tát chết, nếu hắn biết, chắc chắn bây giờ đã hối hận đến chết rồi.

Thấy hai người Phất Lan Đức cùng Triệu Vô Cực đánh tới, hắn khinh thường cười lạnh, nói ra: "Giun dế mà đòi so với trời cao, thật sự không biết sức lực, cũng tốt, lão phu thay tiểu quái vật dạy hai người cách làm người!" Độc Đấu La nói xong, không lùi mà tiến, võ hồn hiện lên, màu xanh độc khí bắt đầu truyền ra, lây lan trong không khí.

Kế đó, Độc Đấu La cùng Phất Lan Đức, Triệu Vô Cực đấu đá nhau, đem khán đài người xem lây qua, người dưới Hồn Thánh chết vô số, người chạy tứ tán, nào có tâm tình ngồi xem tiếp?

Trữ Trí Phong đứng lên, ra lệnh: "Hai người mau ngăn cản bọn hắn lại!"

Kiểm Đấu La, Phong Đấu La gật đầu, sau đó chia ra hai hướng Độc Đấu La cùng Sử Lai Khắc cản lại.

...

Minh Hạo nhìn trên khán đài đánh nhau, lại thấy đằng xa kia góc đài Ngọc Tiểu Cường ngã vẹo cổ chết, trong lòng có chút kinh ngạc, lại có chút vui mừng, nhất là khi này nghe cuộc nói chuyện của đám đấu la, hắn hoàn toàn hiểu đầu đuôi câu chuyện, cái này đúng là có chút thu hoạch bất ngờ a.

Mã Hồng Tuấn, Ngọc Tiểu Cường, hai vị nhân vật chính chết, nhóm thất quái dần tan rã, Độc Đấu La trở thành kẻ thù...ha ha, để xem diễn biến cốt truyện kể tiếp ra sao, thật đúng là vui sướng nha...

Minh Hạo khi này nhìn Đường Tam, nói ra: "Sư phụ người bị Độc Đấu La đánh chết rồi kìa....", tay chỉ về phía góc đài Ngọc Tiểu Cương đang nằm im ở đó.

Đường Tam đang trong trạng thái bị thương, hồi hận, đột nhiên nghe âm thanh của Minh Hạo, hấn theo bản năng ngẩng đầu lên, theo ngón tay Minh Hạo chỉ, nhìn qua góc đài.

Thấy sư phụ của mình ngã vẹo cổ chết, lại nghe bên kia hai sư phụ Phất Lan Đức cùng Triệu Vô Cực đang điên cuồng la lên, muốn trả thù cho Ngọc Tiểu Cương.

Ánh mắt trừng ra, thân thể run rẩy, trạng thái bình tĩnh không còn giữ được nữa, điên cuồng so với biết Tiểu Vũ thông dâm người khác tăng lên gấp 100 lần.

"AAA, Độc Đấu La ta muốn giết người!!!!" Tám chân nhện sau lưng thu nhỏ lại, sau đó như lần trước, dựa vào nền đất, tám chân nhện mượn thế bật lên như lò xo, cả người Đường Tam như tên lửa, vèo một cái bay lên không trung, hướng về Độc Đấu La đang đánh nhau.

...

"Tiểu Quái Vật, người làm sao đánh ta a, ta chỉ là giết một tên phế vật thôi mà." Độc Đấu La nghe Đường Tam kêu, hấn quay lại, thấy Đường Tam hùng hổ dọa người bay đến, không khỏi ngần ra nói.

"Phế vật? Ta nói cho người biết, hấn chính là sư phụ của ta ở kiếp này, người dám giết hấn, ta và người từ nay là kẻ thù không đội trời chung, không chết không thôi!!!" Đường Tam hắc hóa điên cuồng la lên, không màng đến cái gì Phong Hào Đấu La, hồn kĩ điên cuồng đánh ra, không thèm quan tâm đến hồn lực trong cơ thể tiêu hao khủng bố.

"Cái gì, sư phụ của người!? Ta ta ta xin lỗi, ta tưởng..." Độc Đấu La nghe xong giật mình, vội vàng nói, nhưng đã muộn, khi này hắn đã giết Ngọc Tiểu Cường, làm sao cứu vãng được nữa a.

...

"Sư phụ!!!" Đái Mộc Bạch, Tạp Tư Áo, Trữ Vinh Vinh, Chu Trúc Thanh thấy cảnh này, đầu óc hoàn toàn trống rỗng, bọn hắn cùng lúc bị thương la lên, từng người thân thể run rẩy, sắc mặt trắng bệch không còn chút máu.

Mã Hồng Tuấn chết, đại sư chết, nội bộ đánh nhau, nhóm thất quái không còn đoàn kết, nguyên vẹn như trước kia...

Đám thất quái tự hỏi, Đây là cơn ác mộng sao? Nếu thật sự là vậy, bọn hắn muốn mau chóng thoát khỏi cơn ác mộng này.. Nếu là sự thật, thì sự thật này đối với bọn hắn quá tàn khốc.

Tiểu Vũ lúc này từ trong mơ màng tỉnh lại, nàng nghe đám người la lên, không khỏi ngẩn ra, chuyện gì đang xảy ra?

Quay lại, thấy Mã Hồng Tuấn đầu bị kiếm xuyên qua, nằm im trong ngực của Đái Mộc Bạch, nàng tay che miệng lại, nước mắt từng giọt trong suốt rơi xuống.

Sau đó theo ánh mắt đám người, nàng nhìn thấy sư phụ Ngọc Tiểu Cường nằm trong góc đài, cổ bị treo ngược lại, cả thân thể mềm yếu của nàng theo đó lung lay, ngã xuống đất.

Hai mắt vô thần nhìn xung quanh, cả người run rẩy, không biết làm sao.

...

Minh Hạo thấy Đái Mộc Bạch với Tiểu Vũ tỉnh lại, không khỏi sờ sờ cằm.

"Chà, tác dụng của Súng Nói Dối hết rồi?"

Lúc này, hắn sử dụng hai hồn kĩ, hồn hoàn của Doraemon cùng Siêu Thần Boom kết hợp với nhau:

-Hồn kĩ 4 (Hồn hoàn Doraemon): Áo choàng trong suốt đây là áo tàng hình.

-Hồn kĩ 1 (hồn hoàn Siêu Thần Boom): Nhân boom

Giới Thiệu: chế tạo ta phân thân boom, phân thân boom giống y chang người thật, có cảm xúc, tính cách, thông minh, có hồn kĩ, võ hồn của người điều khiển...có 30% thực lực...

Kế hoạch của Minh Hạo rất đơn giản.

Đầu tiên, nhân lúc mê vụ từ tổ hợp Hồ Liệt Na cùng Tà Nguyệt che mắt tầm nhìn mọi người, hắn tạo ra một cái nhân boom (phân thân).

Kế đó, điều khiển nhân boom sử dụng hồn kĩ tàng hình, rồi chờ đợi đến thời cơ, điều khiển nhân boom phát động hồn kĩ Súng Nói Dối. Bắn vào hai người Tiểu Vũ cùng Đái Mộc Bạch, biến giả thành thật, biến thật thành giả!

Còn về tại sao thanh kiếm đột nhiên đâm xuyên đầu lâu của Mã Hồng Tuấn càng thêm đơn giản.

Ở hai năm trước, hắn từng bước thử nghiệm năng lực của hồn kĩ, trong đó có Cánh Cửa Thần Kỳ của Doraemon hồn hoàn.

Hắn phát hiện ra, có thể đem hồn kĩ này dung hợp với hồn kĩ khác.

Tựa như ấn thuật của Minato Namikaze, kết hợp hai cái nhẫn thuật thời không – dịch chuyển đến nơi khác, tấn công đối thủ.

Hồn kĩ Cánh Cửa Thần Kỳ thủ đoạn cũng tương tự, hãn chỉ cần một ý niệm, là có thể đem hai hồn kĩ dung hợp với nhau.

Ví dụ là hãn vừa sử dụng hồn kĩ Thiên Sứ Chi Kiếm cùng Cánh Cửa Thần Kỳ dung hợp lại, đem thanh kiếm dịch chuyển, đâm xuyên qua đầu lâu của gã mập Mã Hồng Tuấn.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Hủy Diệt (Hết)

Độc Đấu La biết mình đuối lý, lập tức phi thân chạy trốn, trước khi chạy, hắn la lên: "Tiểu quái vật, ta thật sự không biết hắn là sư phụ của ngươi, lần sau ta sẽ bồi tội lại!!!"

Về phần bồi tội cái gì chỉ có hắn mới biết được...

"Độc Đấu La!!!"

Đường Tam, Phất Lan Đức, Triệu Vô Cực la lên, thần sắc phần nộ đình điểm, bọn hắn dù sao cảnh giới thấp hơn người ta, chỉ có thể trơ mắt nhìn Độc Đấu La chạy đi mà không làm gì được.

Trữ Trí Phong lúc này chạy đến, nói ra: "Các người mau chạy, chúng ta có thể mắc bẫy của Đường Minh rồi!!!"

"Đúng, ta xem quên, phải giết tên súc sinh này, báo thù cho Mã Hồng Tuấn!" Triệu Vô Cực cuồng hống nói ra, chưa đợi mọi người phản ứng, hắn chạy đến.

Phất Lan Đức, Trữ Trí Phong, đám Phong Hào Đấu La sắc mặt biến, vội vàng chạy theo kêu lên: "Đừng lại gần hắn."

Minh Hạo liếc môi nhìn đám "quái" chạy đến, trong mắt bắn ra ánh sáng lóng lánh, tựa như nhìn thấy khối tài bảo đang chạy tới đồng dạng.

Hắn không thèm quan tâm nữa, quay qua nhìn Đái Mộc Bạch, cười hỏi: "Người muốn sống hay muốn chết?"

"Là ý gì?" Đái Mộc Bạch khuôn mặt âm trầm như muốn chảy ra nước hỏi lại.

"Người còn nhớ Đái Duy Tư cùng Chu Trúc Vân chứ? Hai người đó chính là ta giết, còn có, cái Tinh La Đế Quốc gì đó, ta cho nổ boom chết hết rồi, có thể nói, nhà họ Tà Mâu Bạch Hồ chỉ còn lại Chu Trúc Thanh cùng Đái Mộc Bạch người là còn sống, cuối cùng của huyết mạch thôi." Minh Hạo cười nói, nụ cười trên môi càng tươi hơn, trong lòng một mảnh vui vẻ, hành nhân vật chính lại cảm giác sung sướng như vậy a.

"Người! Tên khốn, ta muốn giết người." Không nhắc đến còn tốt, vừa nhắc đến Đái Mộc Bạch cả người run lên, trong mắt bắn ra tia đỏ thẩm sát ý ngưng thành thực chất.

Đây chính là sát ý, sát ý chung cực, sát ý vì hận thù. Nhưng Đái Mộc Bạch sát ý, chính là ngưng từ thực chất, đem nó cô đọng thành "chân thật".

Cái này giống như trong tiên hiệp, kiếm khí, hàn khí các loại.

Một người sát ý có thể cô đọng thành thực chất, thì biết trình độ hận thù trong lòng cao đến thế nào.

"Đái lão đại bình tĩnh, hắn đang cố khích người, đừng mắc mưu hắn!" Tạp Tư Áo vội vàng nói.

"Tạp Tư Áo nói đúng đó, đừng mắc bẫy hắn." Trữ Vinh Vinh khi này cũng nói.

"Ta mặc kệ, ta muốn giết chết tên Đường Minh súc sinh này, báo thù cho anh em, cha mẹ của ta!!!" Đái Mộc Bạch không nhẫn nhịn được nữa, thà giết hắn, chứ hắn cũng không muốn người thân mình chết.

Nhớ đến anh trai mình, cha mẹ mình, nước mắt rơi xuống.

Hôm nay hắn đã khóc hai lần, lần thứ nhất vì đồng bạn chí cốt chết, lần thứ hai, vì thân nhân chết.

Đây cũng là lần đầu tiên trong cuộc đời hắn khóc nhiều nhất.

"Ta mặc kệ hắn mạnh ra sao, ta phải giết hắn, trả thù cho Mã Hồng Tuấn, thân nhân của ta!!!" Đái Mộc Bạch đôi đồng tử đỏ như máu, từng tia gân xanh xuất hiện trên trán, thân thể bành chướng to lên, lông hổ trắng bao phủ khắp người, đôi trảo sắc bén hiện ra.

Tiếng hổ gào vang lên, Đái Mộc Bạch như con thú hoang xông chuồng, chạy đến trước mặt Minh Hạo, một trảo giơ lên, đánh về phía hắn.

Trong cơ thể hắn, một đầu hung thú thức tỉnh, nó là một đầu cao lớn có hơn 3m hổ trắng, đôi mắt tà mêu đỏ lừ, rống giận nói: "Tốt lắm nhóc, giết hắn, dùng sức mạnh của ta giết hắn!"

Cùng lúc này, Đái Mộc Bạch phía sau xuất hiện hư ảnh có hổ cao lớn, nó hiện ra, khí tức kinh khủng giáng lâm Đấu La Đại Lục, tựa như một đầu thống trị vương giả thời thượng cổ thức tỉnh.

"Gaòooooo"

Tiếng hổ gào từ cơ thể Đái Mộc Bạch vang lên, âm vang xa xa, dù cho tại sâu nhất Tinh Đấu Đại Sâm Lâm hay dưới tận đáy biển hồn thú cũng là nghe thấy loại này gào thét.

Dưới 10 vạn năm hồn thú nghe tiếng hổ gào, cả người bọn chúng nằm úp không dám ngẩng đầu nhìn lên, tựa như muôn thú kính bái vương giả giáng lâm.

Trong nháy mắt, hồ trào của Đái Mộc Bạch đã đến đỉnh đầu Minh Hạo, chỉ còn vài mét là đụng tới.

Minh Hạo như không nhìn thấy, hắn không hành động gì, để hồ trào đánh đến.

"Ầm!"

Hồ trào đánh đến, đụng ngay vầng sáng màu vàng bao vây Minh Hạo, Đái Mộc Bạch cả người như bị sức mạnh vô hình đẩy lùi, cả người bay ra ngoài, Minh Hạo trong mắt hiện lên khinh thường, lạnh lùng phun ra hai chữ: "Sâu kiến!"

Hồn hoàn Hạo Thiên Chùy hiện, Minh Hạo cầm cây búa băng khổng lồ, hướng về Đái Mộc Bạch, đập vào hư không một cái.

"Cờ – Crắc!" Âm thanh tựa như gương bể vang lên, không khí trong nháy mắt xuất hiện từng vết rách chằng chịt, vết rách bắt đầu lan thành một vòng tròn lớn, cùng lúc đó, khổng lồ sức mạnh chấn động mang theo hàn băng lạnh lẽo đập về hướng Đái Mộc Bạch.

"A!" Đái Mộc Bạch đang bay trong không trung đứng hình lại, hắn thét thảm một tiếng, nội tạng cơ thể vỡ nát, tim nát, gan nát, dạ dày nát, tiếp theo đó cơ thể hắn xuất hiện từng lớp băng.

Lớp băng nhanh chóng bao phủ từ chân đến đầu, đem cả người Đái Mộc Bạch đóng băng lại.

"Đái Mộc Bạch!!!" Tại thời khắc này Triệu Vô Cực đã chạy tới, thấy Đái Mộc Bạch bị đóng băng, không nhịn được kêu lên.

Ngũ quái còn lại thấy tình cảnh này, cùng lúc kêu lên.

"Nhanh, chạy trốn mau!" Triệu Vô Cực hướng đám ngũ quái quát lên, Phất Lan Đức cùng đám Phong Hào Đấu La đã chạy đến, bọn hắn bày trận, bao vây Minh Hạo.

Mã Hồng Tuấn tử trận, Đái Mộc Bạch sống chết không rõ, Triệu Vô Cực không dám để đám học viên Sử Lai Khắc lại tổn thất thêm.

Nhìn xung quanh đám người bao vây, Minh Hạo thần sắc bình tĩnh như không thấy gì, chân bước tới trước một cái.

Một bước này, tựa như xuyên qua không gian, hắn ngay tức khắc đã đứng bên cạnh Chu Trúc Thanh cùng Trữ Vinh Vinh, một tay ôm hai nàng vào lòng, mặc kệ các nàng giãy dụa, hắn chưa chờ người xung quanh phản ứng, lại bước ra một bước, trong nháy mắt đi đến bên cạnh Hồ Liệt Na cùng Tiểu Vũ, một tay còn lại ôm hai nàng.

"Đứng lại, thả các nàng xuống!!!" Táp Tư Áo, Trữ Trí Phong, Phất Lan Đức, Triệu Vô Cực, Kiếm Đấu La, Phong Đấu La sắc mặt kịch biến.

"Phong thúc nhờ người" Trữ Trí Phong nhìn qua người trung niên tóc bạc, cung kính nói.

Phong Đấu La gật đầu, hắn thuộc hệ không gian, ngay tức khắc hồn hoàn hiện ra, hét lên một tiếng: "Khai!"

Không gian ba động, một cái lỗ đen hiện ra, Phong Đấu La bước vào trong.

"Tạm biệt, và cuối cùng, toàn bộ chết hết đi." Minh Hạo như không nghe thấy đám người nói, hai tay ôm 4 người, nở nụ cười tàn nhẫn nói ra.

Nói xong, hắn không để lại dấu vết biến mất.

"Phanh!" Phong Đấu La lúc này xuất hiện bên cạnh Minh Hạo, một tay đánh ra, đáng tiếc đã chậm một bước.

"Minh Hạo!!!!!" Đám người gào lên tên hăn, chỉ là le lên trong tuyệt vọng,....

Tại thời khắc này, trên bầu trời phát ra Ấm Ấm Ấm tiếng động, mọi người nhìn lên, chỉ thấy một cái vật thể khổng lồ xuất hiện, vật thể này vừa ra, lập tức che chắn toàn bộ bầu trời, khiến ánh sáng mặt trời không thể chiếu vào được.

Một mảnh hắc ám giáng lâm Đấu La Đại Lục.

"Chuyện gì xảy ra, cái kia là hồn thú sao? Thật lớn!?"

"Ta cảm giác tử vong đến gần..."

"..."

Tại thời khắc này, trong bụng con "quái vật" thả ra cùng lúc 10 cái hình trụ khổng lồ.

...

10

8

6

4

2

1

O!

Minh Hạo đứng tại phía xa xa bên bờ phương tây cùng chúng nữ nhìn lên bầu trời.

"Ầm!"

Toàn bộ đấu la đại lục một trận kinh thiên nổ vang, trong nháy mắt, Thiên Đấu Đế Quốc, tam tông: Thất Bảo Lưu Ly Tông, Hạo Thiên Tông, Lam Điện Bá Vương Long Tông, Sát Lục Chi Đô, Hải Dương Thâm Sâu...

Phồn hoa thành trì hoang tàn, tất cả biến thành bình địa, xác chết khắp nơi, Hồn Thánh, Hồn Đấu La, thậm chí Phong Hào Đấu La, Tuyệt Thế Đấu La đều chết. Tại một khắc này, đấu la đại lục trở thành mộ địa chôn cất người chết, tĩnh lặng đầy chết chóc.

"Ai, ai phá Đấu La Đại Lục, là ai!" Âm thanh giận dữ vang dội toàn bộ thế giới.

Hải Thần, Tu La Thần, Thiên Sứ Thần cùng lúc xuất hiện, một đám chấp pháp thần, thần vương xuất hiện.

...

Minh Hạo khinh thường trả lời, hắn không rãnh để mà đi đánh nhau với đám đại thần nha.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, thu hoạch được +1 vé mời của thần."

"Đing! Hoàn thành cả hai tuyến nhiệm vụ chính nghĩa cùng tà ác, sức mạnh giải phóng trở về như cũ, bởi vì hoàn thành phá hư cốt truyện Đấu La, chủ nhân được tăng thêm +10 cấp."

"Đing! Hệ thống thay đổi trở lại như cũ, từ siêu cấp đấu la yy hệ thống đổi thành Siêu Cấp YY Hệ Thống"

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá đến cảnh giới Vô Địch Sáng Thế"

"Đing! Nhận được một gói quà lớn."

Trong tức khắc, mọi người đứng sau lưng Minh Hạo, bao gồm: Bì Bì Đông, Hồ Liệt Na, Thiên Nhận Tuyết, Mê Cốt Thỏ, Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh, đám Vô Hồn Điện người, có thể thấy được Minh Hạo thay đổi, đó là từ người thiếu niên biến hóa trở thành trung niên.

Thân thể cao ráo hơn 1m9, mắt sáng như sao, vàng biến thành tóc đen dài đến chân, một luồng khí tức vô địch thiên địa từ người hắt tỏa ra.

"BangBang!" Đấu La Đại Lục phát ra âm thanh trầm thấp, tựa như nhịp tim người đập, theo từng nhịp, chính là một hồi trống "bangbang" âm thanh vang lên.

"Người, là Minh Hạo(Đường Minh)?" Đám người ở sau kinh ngạc hỏi, Bì Bì Đông chúng nữ hỏi.

Minh Hạo quay qua, chúng nữ rốt cuộc thấy khuôn mặt của hắn.

Trên mặt non nớt ngày trước biến mất, thay vào đó là một khuôn mặt thuần thực, tang thương, lạnh lùng.

Minh Hạo gật đầu, hiện tại hoàn thành nội dung cốt truyện, hắn cũng không còn gì giấu diếm, nói ra: "Ta tên thật là Minh Hạo, có thể nói cho các người biết, ta là đến từ thế giới khác, không phải người thế giới này."

"Người thế giới khác? Vậy bên ngoài còn có thế giới khác?" Bì Bì Đông chúng nữ cảm giác hô hấp khó khăn, sắc mặt trở nên trắng bệch, nhưng trong ánh mắt các nàng không có sợ hãi, chỉ có hiện lên kinh ngạc. Đám vô

hồn điện ánh mắt sáng lên, nhất là lũ Phong Hào Đấu La. Bọn hắn bị vây ở một bước này rất lâu rồi, chỉ cần bước thêm một bước thì trở thành thần, trường sinh bất tử...

Mà bọn hắn có thể từ trên người Minh Hạo cảm nhận được một tia khí tức kinh khủng truyền đến, khí tức này, còn mạnh hơn khí tức từ trên Thiên Đạo Lưu gấp trăm ngàn lần.

Minh Hạo thấy các nàng thở khó khăn, hắn nhanh chóng thu lại khí tức, hay tay chấp ra sau, ánh mắt thâm thúy nhìn bầu trời, trầm giọng nói ra: "Đúng, bên ngoài còn có ngàn vạn thế giới khác, nhưng tu luyện không giống các ngươi...tựa như ngàn vạn hạt cát trong đại dương, các ngươi dù có thông thiên năng lực đến mấy cũng không thể đi hết được."

Tại thời khắc này, toàn bộ đám người biến sắc. Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh, Trữ Vinh Vinh ba nàng vừa bị bắt về, còn đang trong trạng thái mơ màng chưa biết việc gì xảy ra, đột nhiên nghe lời nói của hắn, ánh mắt không khỏi co rút lại.

"Là người đúng không, người hủy diệt Đấu La Đại Lục đúng không!!!" Mười vị thần xuất hiện trên đỉnh đầu Minh Hạo, lạnh lùng chất vấn.

"Chết đi sâu kiến." Minh Hạo khinh thường nói, hắn nhẹ nhàng giơ ngón tay lên bầu trời, chậm rãi nhấn một cái.

"Ầm!"

Toàn bộ khu vực bầu trời nổ nát, toàn bộ bầu trời lõm vào trong, tựa như bị thứ gì đó đánh vào.

10 vị thần còn chưa kịp phát ra kêu thảm, trong nháy mắt thịt nát xương tan, thần hồn vẫn diệt.

Đám người phía sau há miệng to ra, mắt tròn tròn, thần sắc rung động, kinh ngạc, khiếp sợ...

Bọn hăn hiện tại không biết dùng từ diễn tả gì cho phải.

"Được rồi, chúng ta rời đi thôi, cái thế giới này cũng không cần tồn tại." Minh Hạo chưa đợi mọi người lấy lại tinh thần, hăn nhẹ nhàng phất tay một cái, luồng ánh sáng bao phủ đám người.

Tiếp đó, một ngón tay đưa ra không trung, một hình tròn năng lượng truyền ra khí tức kinh khủng trên ngón tay hiện ra.

"Đi!" Minh Hạo quát một cái, năng lượng trên ngón tay bắn về nơi xa xa...

...

"Ầm!" Âm thanh kinh thiên vang dội. Trong nháy mắt thiên địa nổ nát, không gian vặn vẹo vỡ ra, nhật nguyệt sụp đổ, từng vì sao thảm thiết rơi xuống.

Mặt đất nứt ra, hình thành thâm uyên sâu không thấy đáy, núi lửa phun trào, dung nham đốt cháy vạn vật, từng cơn sóng điên cuồng dâng cao hơn trăm ngàn mét ập đến.

Thần giới sụp đổ, thần vị nổ nát, từng vị thần ở thế giới này vẫn diệt...

Mặt trời nát bấy, hắc ám hàng lâm, sinh linh lầm than...

Từng đợt sấm sét điên cuồng oanh tạc xung quanh, cuồng phong thổi lên, hình thành lỗ xoáy cuốn bay mọi thứ trên đường đi.

...

"Đi thôi." Minh Hạo mỉm cười, sau đó hân mang theo đám người biến mất.

[Đấu La hết]

...

Haiz, phần này có thể nói là thất bại thảm hại,...T_T, ~ Rút kinh nghiệm, không vào mấy map cỡ như vậy nữa!

- Cảm ơn mọi người ủng hộ – theo dõi truyện.

-Chúc mn buổi tối Noel vui vẻ nhé!!!

-Phần Sau gặp lại nha (ngày mai!:D:D)

-G9

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Tương Lai

Minh Hạo đem tất cả mọi người đi đến Đế Bá thế giới, sắp xếp cho chúng nữ gặp nhau...

Còn về Chu Trúc Thanh, Tiểu Vũ, Trữ Vinh Vinh ba nữ vừa bị hãm bắt cóc về, một hồi phá trình xong, sau đó đem các nàng mang thai – thay đổi ký ức.

Ban đêm.

Minh Hạo mặc bộ quần áo thường, hẩn ngồi tại ngoài sân, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm, ánh mắt thâm thúy nhìn chăm chăm, tựa như nhìn như vậy không chán, mà ánh mắt như đang nhìn xa xa hơn nữa.

Vì sao vàng lấp lánh, trăng tròn rọi sáng thế giới này, gió nhẹ thổi qua tóc Minh Hạo.

"Tướng công, đêm nay lạnh, người mặc áo ấm vào đi." Tuyết Linh Nhi chậm rãi đi đến sau lưng hẩn, nàng nhẹ nhàng đắp lên khăn ấm lên vai hẩn.

"Cám ơn nàng." Minh Hạo gật đầu, quay qua ôn nhu nói, tay ôm lấy eo nàng vào lòng, ngửi mùi hương từ người Tuyết Linh Nhi, cười hỏi: "Người sao không ngủ đi?"

Tuyết Linh Nhi bao năm qua vẫn không thay đổi, mái tóc trắng dài đến chân, thân hình đầy đặn hơn so với mấy năm trước, đặc biệt nhất, nàng ngày

càng thành thực phong vân, có mùi vị đàn bà hơn. Chắc là, nàng lên làm mẹ đã có chút thay đổi, nhưng nàng vẫn như cũ, là Tuyết Linh Nhi ôn nhu, mẫu mực, luôn quan tâm chồng con...

Tuyết Linh Nhi nhẹ nhàng lắc đầu, nàng chậm rãi nói ra: "Ta thấy tướng công thay đổi, nhất là từ sau khi đi chơi ở thế giới khác trở về, tướng công phải chăng có tâm sự? Có thể hay không chia sẻ tâm sự của tướng công cho thiếp nghe?"

Minh Hạo nhìn nàng, mỉm cười nói: "Người chính là người đàn bà của ta, làm sao ta không thể nói? Đúng thật, từ thế giới Đấu La Đại Lục trở về, ta đột nhiên nghĩ đến một chuyện, đó chính là ta vô địch rồi, trường sinh rồi, thì ta tương lai sẽ làm gì?"

Tuyết Linh Nhi trầm ngâm một chút, nàng lắc đầu nói ra: "Thiếp không biết, nhưng thiếp nghĩ đến một chuyện, tướng công quá ít quan tâm đến vợ con, nhất là những chị em khác. Các nàng bên ngoài là vui vẻ, nhưng bên trong là buồn bã, còn có đám con, bọn chúng luôn thèm khát tình yêu thương, dạy dỗ từ một người cha thực thụ."

Nàng nói xong, tay nhẹ nhàng vuốt ngực Minh Hạo, nói tiếp: "Còn về tương lai làm sao, tướng công hãy nghe trái tim mình mách bảo, thiếp tin tướng công có thể chọn được một con đường của riêng mình."

Minh Hạo không nói lời nào, đầu kề sát mặt Tuyết Linh Nhi, môi hôn nàng một cái, nhỏ giọng nói ra: "Ta cảm ơn người, những lời người nói đúng lắm, là ta quá ích kỷ, chỉ lo đến bản thân mình, từ nay về sau ta sẽ quan tâm, yêu thương vợ con nhiều hơn."

"Thiếp biết, tướng công không bao giờ thay đổi." Tuyết Linh Nhi nhẹ gật đầu, dịu dàng nói.

Minh Hạo không nói lời nào, chỉ ôm Tuyết Linh Nhi trong lòng....

Giây phút lãng mạng của hai người trong chốc lát bị phá.

"Này, hai người ôm nhau mà không kêu chúng ta à?"

Nghe âm thanh này, hai người giật mình, quay lại.

Liễu Như Ân, Hagaromo Gitsune, Mị Yểm, Miêu Huyền Nguyệt,, Hỏa Thiên Hương, Kaguya, Narede, Bulma, Phượng Mị Nường, Lý Tôn Dạ...

Một đám hậu cung ở sau, trừng mắt cười nhìn Minh Hạo với Tuyết Linh Nhi, mỗi người một vẻ, riêng biệt khí chất, có lạnh lùng, có nóng bỏng, có ôn nhu, có dịu dàng... từng người đều là mỹ nữ vạn người có một, khuynh quốc khuynh thành.

Trải qua một hồi tinh dịch rửa mặt đặc biệt của Minh Hạo, đám người ngày càng xinh đẹp hơn.

Ach, hình như nói nhầm chủ đề.

Minh Hạo nở nụ cười, hỏi: "Các người không ngủ?"

"Tuyết Linh Nhi còn thức, làm sao chúng ta ngủ được." Các nàng cười nói.

"Ngồi xuống đây." Minh Hạo gật đầu, tay chỉ bên cạnh mình, nói ra.

Chúng nữ gật đầu, từng người ngồi xuống.

"Tương công đối với tương lai có kế hoạch gì không?" Hagaromo Gitsune hỏi.

Minh Hạo lắc đầu, trầm tư nói: "Ta không biết, đạt tới cảnh giới này, ta chính là bất hủ, vĩnh hằng, không gì có thể diệt được ta, cho nên đối với tương lai ta cũng không rõ ràng cho lắm."

"Tướng công tạm thời dừng nghĩ về nó." Hỏa Thiên Hương đi tới trước mặt Minh Hạo, tại mọi người kinh ngạc, nàng mạnh bạo cởi hết quần áo ra, "Mà hãy nghĩ đến cơ thể thiếp..."

Chúng nữ sắc mặt đỏ lên, trong lòng thầm mắng: "Vô sỉ! Hồ Ly!"

Ạch...Minh Hạo sắc mặt đen, nhìn cái kia đôi no đủ song phong trắng ở phía trước, nhị hoa đỏ đang lắc lư tựa như đang dụ hoặc người phạm tội, căng cứng đầu.....

Minh Hạo ho khan một cái, thần sắc chính nhân quan tử, ánh mắt chân thành nhìn Hỏa Thiên Hương, nói ra: "Hỏa Thiên Hương, chúng ta lớn rồi, không thể làm trò con nít được, nếu dám con thấy người phóng đảng động tác, thì bọn nó sẽ nghĩ gì?"

Hỏa Thiên Hương cười một tiếng, nàng mắt lửa nhìn hắn, đi đến sát khuôn mặt hắn, nhẹ giọng nói ra: "Phải không? Không biết hồi trước, lúc chúng ta vừa gặp nhau, ai đã dùng tay thọt vào trong nơi ấy của ta nhỉ?"

"Ạch...không ngờ nàng còn nhớ việc ấy, chuyện đó lâu rồi, khi đó ta còn trẻ, nên hành động có chút..." Minh Hạo mặt già đỏ lên, biện minh cho hành động lúc trước của mình.

"Đúng không? Người không phải mới dẫn thêm một đám tỷ muội trở về nữa à?" Lần này Kaguya lạnh lùng nói ra, hai mắt sắc bén nhìn Minh Hạo găng giọng nói.

"Cái này..." Minh Hạo ý định chạy trốn, Tuyết Linh Nhi khi này nói ra: "Tướng công, hình như tướng công quên lời của thiếp rồi đúng không?"

"Quên?" Minh Hạo trong nháy mắt cứng lại...

"Nếu không nhớ, để thiếp nhắc cho mà nhớ." Tuyết Linh Nhi nở nụ cười nũng nịu nói, một tay mạnh bạo nắm ở giữa chỗ nào đó, bóp mạnh một cái.

"A, JJ ta" Minh Hạo khóc hét lên, hai tay ôm chặt jj mình, nước mắt rơi xuống, sắc mặt biến thành gan heo tái xanh, khi này rốt cuộc Minh Hạo biết được nỗi đau nát trứng là như thế nào.

"A, thiếp lỡ tay, các tỷ muội, tướng công sắp nát jj, mau chăm sóc tướng công nha..."

"Hì hì, để thiếp chăm sóc cho..." Lý Tôn Dạ gan dạ nhất, nàng không chút nào tỏ ra ngại ngùng, đem nơi thần bí cắm vào sừng của Minh Hạo, xung phong cưỡi ngựa...

"Tướng công, sủng hạnh thiếp..." Liễu Như Ân e thẹn nói, vạch váy lên, lộ ra thần bí tam giác, ngồi lên mặt Minh Hạo...

"Để thiếp lau mồ hôi cho..."

"Để thiếp lau cục cho..."

Đám chúng nữ cùng nhau cười hì hì, hiển nhiên đã lập ra kế hoạch từ trước, Minh Hạo trở thành nạn nhân của cuộc hiếp dâm...

"A, các người nhớ đó, jj của ta...um um." Minh Hạo cảm giác ****, ráng la lên, nhưng bị cái nào đó thần bí hương thơm che nguyên mặt, khiến hân ngọc thờ nói chuyện không được.

Từng mỹ nữ thay phiên nhau phục vụ Minh Hạo, đến nỗi khiến hân tinh lực gần như cạn kiệt...đám hồ mẫu này cũng quá hung hãn nha, hết người này đến người khác vào, hành hân 24 trên 24, khắp người hân đầy nước, trên mặt tràn ngập hương khí của chúng nữ để lại...

Minh Hạo không biết vì đau khổ hay sung sướng mà rơi lệ đầy mặt.

...

1000 năm sau.

Đế Bá thời đại thay đổi, thiên hạ trở thành họ Kim.

Nếu nói thế lực mạnh nhất, thì chính là Kim gia, gia chủ Minh Hạo.

Tiên Đế, Tiên Vương con cháu đông như kiến.

Phía trên, người được xưng vô địch nam nhân, Minh Hạo, một cái trụ chống trời của Kim tộc, chân đạp bầu trời, tay đánh luân hồi, một ý niệm xoay chuyển sinh tử càn khôn, không ai dám chống đối hay phản kháng lời của hắn.

Kế tiếp thế lực thứ hai, chính là của nhà họ Lý, Lý Thất Dạ làm chủ, hãn uy danh không thua kém chút nào Minh Hạo, thậm chí còn hơn. Bởi vì hắn chính là cha vợ của Minh Hạo a.

Nói tiếp, cuộc sống của mọi người rất là hạnh phúc, vui vẻ, Minh Hạo tại ngàn năm này luôn bên cạnh chúng nữ, sau đó công việc thường ngày là trở thành một ông bố thực thụ.

Bỏ ra vài tiếng dạy dỗ đám con cháu. Hắn không dạy bọn chúng cách đánh nhau, hay giết người, các năng lực. Mà truyền thụ tri thức hiện đại, đạo đức, cách sống làm người.

Tựa như khi người khó khăn thì phải giúp, anh em phải đùm bọc yêu thương lẫn nhau...

Hắn chính là muốn, một đám con cháu không phải loại phế vật, rác rưởi thiếu gia, công chúa cậy quyền, cậy thế hiếp người, mà là một người chín chắn, trưởng thành, biết đối xử ra sao.

Cho nên, đám con cháu đời đời kiếp kiếp luôn lấy điều như vậy làm giáo huấn cho thế hệ mai sau.

...

Thời gian đối với người tu luyện rất nhanh, lại 5000 năm nữa trôi qua.

Minh Hạo không thay đổi, trừ ánh mắt càng thâm thúy, sâu như giếng không đáy cùng khí tức trầm ổn, nội liễm thì không còn gì.

Phía sau hắn, hàng trước hơn trăm vị mỹ phụ, hàng sau hơn ngàn người trai gái già trẻ khác nhau.

Minh Hạo hai tay chấp ra sau, bộ dáng uy nghiêm, nhìn đám con cháu – vợ, trầm giọng nói ra: "Ta phải đi một nơi, ta không biết khi nào về, các người ở lại mạnh khỏe, nhớ, nếu ta thấy ai làm sai giáo huấn, thì dù người đó là vợ ta, con ta, cháu ta đi nữa thì người đó tự biết hậu quả."

"Cha(tướng công) chúng ta đã biết, người lên đường bình an!" Hơn ngàn người hành lễ, cung kính nói.

"Không cần tiễn." Minh Hạo phát tay nói, sau đó biến mất.

"Đi thôi các tỷ muội." Tuyết Linh Nhi trở lại lạnh lùng như băng ngày trước, không thấy phần nào ôn nhu khi nàng ở bên cạnh Minh Hạo, trên người nàng có nhàn nhạt khí tức mẫu nghi thiên hạ, bá đạo, cao quý, người quản vạn vật thiên địa.

Đám phía sau hậu cung vâng lời đi theo.

Minh Hạo phong Tuyết Linh Nhi làm người cai quản hậu cung, dù sao nàng cũng là người vợ thứ nhất của hắn. Còn về khó chịu hay không trong lòng các nàng khác thì hắn không lo lắng, bởi vì mấy ngàn năm này, chúng hậu cung chung sống hòa bình, vui vẻ, đoàn kết, các nàng chỉ cần Minh Hạo còn quan tâm lo lắng, còn về làm cái gì quản lý các nàng lười.

"Cung nghênh chúng mẫu hậu." Đám đàn con – cháu ở phía sau cung kính hành lễ.

...

Sâu xa nhất vũ trụ.

Vũ trụ, nó bao hàm vạn vật, trong vũ trụ, dù cho cả vị diện hủy diệt, thần linh vẫn diệt, vật đổi sao dời, thì vũ trụ này luôn vĩnh hằng, không bao giờ thay đổi.

Minh Hạo ngồi xếp bằng giữa vũ trụ, mỗi nhịp đập của hắn, chính là vũ trụ rung động một hồi, tựa như hắn chính là trung tâm của vũ trụ này, trái tim của vũ trụ, vĩnh hằng bất diệt.

Minh Hạo nhắm mắt cảm ngộ xung quanh, thiên ý, nhân quả, luân hồi, âm dương, sinh tử, đạo.

Vạn vật có tử tất có sinh, có sinh tất có tử, có nhân tất có quả, có quả tất có nhân, có âm tất có dương, có dương tất có âm...

Đạo, nó hư vô mờ mịt, nó liên quan đến nhân quả, âm dương, tạo nên vạn vật.

Đạo, nó là nguồn gốc của mọi vật, nhân quả, âm dương, sinh tử, ngũ hành...

"Đường của ta ở phương nào? Là hủy diệt hay yêu thương, là lành hay ác, là nhân hay quả, là tương lai hay quá khứ, là âm hay dương." Minh Hạo lẩm bẩm nói, theo đó, trong hư không đen tối, từng cái huyền ảnh trôi nổi xung quanh hắn, có rồng, có phượng, có rùa, có hổ.

Tiếng phượng hót vang minh, tiếng hổ gầm gừ, tiếng rồng kêu gào, tiếng rùa trầm thấp.

Vũ trụ xuất hiện cảnh tượng làm người khó tin, vạn thú triều bái, trong đó lấy tứ thần thú dẫn đầu, theo sau từng con thần thú, tiên thú, hung thú

toàn bộ đều là quỳ xuống, đầu hướng vị trí Minh Hạo ngồi quỳ lại.

Tại thời khắc này, có phật âm tụng kinh, có tiên âm hòa hợp, đại đạo vang rền, từng đạo chói mắt ánh sáng vàng, trắng, đen, đỏ, tím... dung hợp lại, tạo thành một loại mỹ lệ ánh sáng nhiều màu, vũ trụ tại một khắc này tỏa sáng hơn bao giờ hết.

Từng hành tinh xếp thẳng hàng, ánh mặt trời, mặt trăng hợp lại thành một, tựa như đang xếp hàng chờ đợi gì đó.

Loại này cảnh tượng, hùng tráng, mỹ lệ, huyền ảo, cho dù là thần tiên cũng vô phước hưởng, chỉ có một người được hưởng, đó là Minh Hạo

Minh Hạo lẩm bẩm, không rõ hắc nói gì, nhưng từng âm thanh như hồi chuông cảnh tỉnh người, thiên địa ngay một khắc này yên tĩnh lạ thường. Trong hư không, từng vị tiên nhân, thần đế, bất hủ, vĩnh hằng, đỉnh cao cường giả của từng vị diện đến đây, bọn hắc cung kính hành lễ rồi ngồi xuống, lắng nghe Minh Hạo giảng giải.

Từng đạo mây mù màu hồng tại hư không xuất hiện, trên mây, từng đám oanh oanh yến yến nữ tiên, nữ thánh ngồi trên đó, các nàng từng người đáng vẻ khuynh quốc khuynh thành, không kém chút nào đám hậu cung của Minh Hạo.

"Chịch, chính là nghệ thuật..."

Đám tiên nhân, thần đế, bất hủ, vĩnh hằng gật đầu, cảm giác cái này đúng là thâm sâu, chịch cũng là nghệ thuật nha, mặc dù bọn hắc không biết trong miệng vị đại nhân kia chịch là gì...

Đám nữ oanh oanh yến yến kia cảm giác kỳ lạ, nhưng không biết lạ ở chỗ nào, các nàng chỉ có thể nhắm mắt, ghi nhớ từng lời vàng ngọc của Minh Hạo.

"Chịch, chính là cách mà chúng ta chế tạo ra sinh linh, quả chuối, cũng là thứ quý giá nhất của đàn ông, mà chỉ có đàn ông mới có thể làm..." Minh Hạo lời nói như thần linh ban phước, đám người gật gù, nhắm mắt cảm ngộ lấy từng lời hẩn.

"Phụ nữ, chính là âm, đàn ông là dương, âm dương giao hợp, mới có "sinh", khi "sinh" rồi tất có tử, nhân quả luân hồi theo đó diễn biến..."

"Vạn vật có sinh tất có tử, có tương thì có khắc"

"Tinh trùng cũng vậy, có chất lượng thấp, tất nhiên cũng có chất lượng cao..."

"Kẻ yếu bị đào thải, kẻ mạnh chiến thắng, đó là quy luật của tự nhiên, tựa như tinh trùng thấp, ít vận động, thì sẽ thua con tinh trùng thường rèn luyện, mạnh hơn..."

Từng lời Minh Hạo, làm đám người cảm ngộ được một chút về thiên địa vạn vật, nhưng không biết tại sao, đám nam nhân lúc này thì jj cương, còn đám phụ nữ thì phía dưới nghe mà nước chảy lênh láng a?

Người người mặt đỏ, thân thể run rẩy, nhưng vẫn ráng cắn răng nhin nhắm mắt nghe, trong lòng đối với hẩn một mảnh kính phục: "Không hổ là đại nhân, chỉ nói một chút thôi cả thân thể chúng ta không chịu nổi rồi, giảng giải quá thâm ảo, chúng ta không thể hiểu hết tinh túy trong đó được."

"Tốt rồi, giảng tới đây thôi, giải tán" Minh Hạo mở mắt ra, uy nghiêm nói.

"Cung nghênh đại nhân" Đám người cung kính bái rồi đi...

"Đĩnh! Chúc mừng chủ nhân trang bức thành công, thu được ngàn vạn tỷ điểm tín ngưỡng, mở ra liên thông toàn bộ vị diện chức năng."

"Đừng! Đủ điều kiện sử dụng vé mời thần linh, phải chăng sử dụng ngay lập tức?"

Minh Hạo lạnh nhạt nói: "Sử dụng."

Lát sau, một bóng đen xuất hiện trước mặt Minh Hạo.

Minh Hạo bình tĩnh đánh giá trước mặt người này, mà bóng đen hình như cũng quay mặt lại, hướng Minh Hạo đánh giá.

Bóng đen không rõ khuôn mặt, có thể nói là, dù cho Minh Hạo đạt đến cảnh giới này, cũng vô pháp nhìn rõ mặt hắn.

Khuôn mặt tựa như bị sương mù che, mờ mờ ảo ảo, không biết là nam hay nữ, nhưng Minh Hạo chắc chắn rằng, người này không phải địch nhân của hắn.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Vô Thượng Dâm Đạo

"Người là?" Minh Hạo nhìn bóng đen dò hỏi.

Bóng đen không nói, không gian trầm mặc.

10 giây, 1 phút, 5 phút...

Minh Hạo sắc mặt đen, chẳng lẽ bị câm không nói được? Hỏi lại: "Người là ai?"

Bóng đen như cũ không trả lời, một mảnh trầm mặc.

Minh Hạo có chút mất kiên nhẫn, thử thăm dò, một quyền đánh ra.

Quyền này Minh Hạo chỉ sử dụng 1/10 thực lực, không dám dùng hết lực, nếu không hẳn không biết cái vũ trụ này có bị hủy diệt dưới một quyền của hắn không.

Quyền đánh vào bóng đen trong nháy mắt xuyên qua, tựa như bóng đen là ảo ảnh, không có thực thể.

"Ầm!"

Quyền xuyên qua bóng đen, đầy rẫy thiên hà phía sau hắn trong nháy mắt nổ nát, không gian vặn vẹo, từng đoàn hố đen to sâu không đáy xuất hiện.

"Vật lý không tác dụng?" Minh Hạo nhíu mày, "Như vậy tinh thần lực thử xem."

Tinh thần lực khổng lồ khuếch tán, hướng về bóng đen tấn công, đáng tiếc cũng như trước, tinh thần lực tựa như đánh vào khoảng không, không có tác dụng gì với bóng đen.

"Người là ai?" Minh Hạo trong mắt hiện lên kinh ngạc hỏi, không nghĩ đến vật lý cùng tinh thần lực đối với bóng đen này đều vô hiệu, hơn nữa, thông qua khi này tấn công tinh thần lực, hẳn không cảm nhận được nhân quả, hay sinh mệnh khí tức ở bóng đen. Tựa như bóng đen này là vật chết, không phải thuộc về phiến thiên địa này.

"Ta chính là người, Dâm Đạo."

Bóng đen lúc này mở miệng nói, giọng cứng ngắt, Minh Hạo không biết hẳn là nam hay nữ.

"Người nói vậy có ý gì?" Minh Hạo thần sắc kịch biến hỏi lại.

"Ta chính là tương lai của người, cũng là kiếp trước của người." Bóng đen cứng ngắt trả lời.

Minh Hạo nghe mà không hiểu, cái gì ta chính là người, dâm đạo, rồi tương lai, quá khứ, một đoàn rắc rối, dù cho hẳn luôn đọc tiểu thuyết trạch nam, nhiều kinh nghiệm trong thuyết âm mưu cũng nghĩ không thông a...

"Người có thể nói rõ hơn không?" Minh Hạo bình tĩnh hỏi.

Bóng đen lại rơi vào trầm mặc, tựa như không muốn nói chuyện với Minh Hạo.

Minh Hạo không tiếp tục hỏi nữa, kiên nhẫn chờ đợi bóng đen nói, hẳn có chút tò mò trong miệng bóng đen là gì.

Hồi lâu sau, bóng đen mới nói: "Ta chính là hiện thân kiếp trước của người. Mà kiếp trước của người chính là Dâm Đạo, một trong 10 vị Đạo.

Trong cuộc chiến giữa các đạo, người bởi vì quá dâm, thông hết Âm Đạo, đến Sinh Đạo, Luân Hồi Đạo, cuối cùng là Đại Đạo"

" Sau việc này, khiến Sát Đạo, Tử Đạo, Dương Đạo, Nhân Quả Đạo, Thiên Đạo tức giận, bọn hăn hợp sức lại, hội đồng người đến chết. Mà ta chính là ký ức, một tia linh hồn còn sót lại kia của người."

"Trước khi chết, người đã đề phòng sắp xếp trước, trong đó có tạo ra hệ thống để người tu luyện lên nhanh chóng."

"Ta cũng là hiện tại của người, tương lai của người, kiếp trước của người."

"Bây giờ, người đến cảnh giới này, cũng là thời khắc chúng ta dung hợp lại, bước thêm một bước, đạt đến cảnh giới lúc trước, Vô Thượng Dâm Đạo."

Dứt lời, bóng đen chưa chờ Minh Hạo phản ứng gì, cả người như u minh nhập vào hăn.

Minh Hạo cảm giác được một nguồn ký ức khổng lồ nhập vào não hăn, mặc cho ký ức nhập vào không phản kháng, nhắm mắt lại cảm nhận.

Luồn ký ức này, chính là đã trải qua hằng hà sa số tuế nguyệt, đó là trăm triệu tỷ tỷ năm...

...

Cái thiên địa này, vũ trụ này, mảnh không gian này.

Do chín vị đạo tạo nên, cai quản. Tám vị này, có thể nói là đạo, hoặc có thể gọi bọn hăn là đẳng sáng thế.

Mười đạo, phân làm:

-Sát Đạo, tượng trưng cho giết chóc, chiến tranh.

-Sinh Đạo, tượng trưng cho nguồn sống vạn vật.

-Tử Đạo, tượng trưng cho cái chết vạn vật.

-Âm Đạo, tượng trưng cho mặt trái của thế giới này.

-Dương Đạo, tượng trưng cho mặt phải của thế giới này.

-Thiên Đạo, tượng trưng cho cai quản vạn vật, số mệnh, nhân quả của thế giới này.

-Dâm Đạo, tượng trưng cho dục vọng vạn vật, ai không có dục vọng? Phật: độ hóa. Tiên: trường sinh...trừ đạo ra, tất cả mọi thứ đều có dục vọng riêng mình.

-Nhân Quả Đạo, tượng trưng cho vạn vật nhân quả, có nhân tất có quả.

-Luân Hồi Đạo, tượng trưng cho chuyển thế, tái sinh.

-Đại Đạo, tượng trưng cho bao hàm vạn đạo, nó chính là lớn nhất ở trong chín đạo.

Mỗi đạo đều có quyền năng riêng của mình, ví dụ như Sát Đạo, nghiêng về sát phạt, hủy diệt. Sinh Đạo, nghiêng về hồi sinh, nguồn sống. Tử Đạo, nghiêng về chết chóc, tử vong...

...

Minh Hạo mở mắt ra, cười khở, không nghĩ đến mình tượng trưng Dâm Đạo nha.

Ở kiếp trước, Minh Hạo bởi vì quá dâm, đem Âm Đạo, Sinh Đạo, Luân Hồi Đạo, Đại Đạo chịch hết.

Còn lý do tại sao chịch thì có thể nói là buồn cười. Hẳn sau khi chịch xong, có thể đem năng lực của đạo đó copy về cho mình.

Nhưng hẳn vừa chịch xong đại đạo, còn chưa kịp copy hết, chỉ copy được 1/10 năng lực đại đạo, thì lúc này bị các đạo khác đánh lén trọng thương, một đường chạy trốn, nhờ vào các năng lực khác, một bên tạo ra hệ thống, ở cạnh đó tạo ra một tia ký ức linh hồn để đề phòng, cuối cùng chạy không thoát đám đạo kia vây công, bị đánh đến chết, hồn sinh trở thành thanh niên thế kỷ 21 việt nam...

Vô Thượng Dâm Đạo, chính là tượng trưng dục vọng, lớn nhất vạn vật, nó không có như các đạo khác năng lực mạnh mẽ, hay bá đạo, mà chỉ có hai năng lực xem như bình thường, nhưng hai năng lực này không thể xem thường: Chịch, copy năng lực của người khác cho mình sử dụng.

Cái năng lực thứ hai chính là: một ánh mắt, đem dục vọng trong lòng người khơi dậy, khiến người ham mê mà dẫn đến tâm trí nhập ma.

Mà trước khi chết, Minh Hạo nắm giữ các năng lực khác như: Âm Đạo, Sinh Đạo, Luân Hồi Đạo, 1/10 năng lực Đại Đạo. Cho nên có thể nói, hẳn gần như bất diệt, dù có bị đánh chết, nhưng chỉ cần luân hồi đạo (bản tôn) cùng Đại Đạo còn tồn tại, thì hẳn chính là vĩnh hằng bất diệt, luân hồi vĩnh viễn.

Đại Đạo bam hàm vạn vật, trong đó có âm dương, sinh tử... chính là vua của vua. Đáng tiếc, dù cho bọn chúng không có tình cảm hay dục vọng, nhưng tên Vô Thượng Dâm Đạo này quá vô sỉ, dùng năng lực đê tiện của mình đem dục vọng của các đạo khác câu dẫn, rồi đem bọn nó chịch, copy lấy ăng lực của bọn nó cho riêng mình.

Vì vậy, trước khi chết ở kiếp trước, Vô Thượng Dâm Đạo sử dụng năng lực của mình sau khi chịch copy tạo ra hệ thống.

Mà theo ký ức, đạo không phải người, nó như vật thể vô hình, không phân nam nữ gì cả, tựa như cái bóng đen lúc này Minh Hạo gặp, không có hình dáng thực thể.

Minh Hạo xem xong ký ức trong đầu, khóe miệng giật giật vài cái, kiếp trước hẳn toàn đi thông dân kẻ khác, ngoài trừ chịch và chịch thì không còn gì để nói....

Còn các đạo khác luôn rơi vào ngủ say, về phần Vô Thượng Dân Đạo, hẳn luôn thức tỉnh, vì dục vọng của hắn quá lớn, không thể ngủ như các đạo khác, mà phải đi chịch để "hạ nhiệt" dục vọng trong lòng. Cũng chính vì vậy mà kiếp trước Vô Thượng Dân Đạo nhân cơ hội này, "chịch" các đạo khác trong khi ngủ.

"Bây giờ làm gì? Chẳng lẽ quay lại trả thù..." Minh Hạo nhíu mày trầm tư, đánh với bọn kia không những hắn không có lợi lộc gì, mà còn có thể dẫn đến cả vũ trụ phá hủy.

Suy nghĩ một hồi, Minh Hạo quyết định tạm thời đem tư thù bỏ qua một bên, hắn không muốn vì chính mình mà dẫn đến đám vợ con – cha mẹ luyên lụy, hắn không phải người ích kỷ như vậy.

"Hừ, nếu có cơ hội, ta thông hết bọn người, khi đó ta là vô địch, copy tất cả năng lực, xem còn ai không phục..." Minh Hạo có chút đắc tiện, tiểu nhân nghĩ, bây giờ hắn muốn đi đâu đó chơi a, coi như đi chơi một thời gian đi.

Mở lên hệ thống, bấm vào chức năng mới của hệ thống: liên thông toàn bộ vị diện chức năng.

Màn hình 4D hiện lên tất cả thế giới: Doraemon, Pokemon, S.A.O, thời kỳ kháng chiến chống pháp (cận đại), lịch sử bách việt, thế kỷ 21...

Vị diện có rất nhiều, mà mỗi vị diện có song song thời gian khác nhau.

Giống như 1 trái đất, nhưng có nhiều trái đất thời gian khác nhau: thế kỷ 19 -20 -21...

Minh Hạo nhìn màn hình, trên màn hình hiện hơn 3000 thế giới, có muôn vàn chủng loại, không biết nên chọn cái nào, đành nhắm mắt lại, click chọn một cái

...

P/s:

Tui biết, tui viết dở, không bài bản đào tạo như tác giả TQ. Nên nhiều sạn là không tránh khỏi. Có chỗ ko logic, hay có chỗ dở thậm tệ... Nên...

Ai đọc được thì đọc, mình cảm ơn, nếu được các bạn cứ đọc tiếp.

Ai không đọc được cứ bye, mình cũng cảm ơn vì đã ủng hộ.

Mình sau một ngày nghĩ thông suốt rồi, mình viết vì đam mê, mình muốn viết vì giấc mộng của mình. Dở thì sao, biến thái thì sao, tui vẫn viết, lý do rất đơn giản, là vì đam mê, sáng tạo ra 1 thế giới cho riêng mình.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Doremon Thế Giới

"Đing! Phải chăng chủ nhân lựa chọn xuyên qua doremon thế giới?"

Minh Hạo nghe hệ thống hỏi, hẩn mở mắt ra, trong mắt bắn ra tia kinh ngạc, không nghĩ đến vậy mà click trúng doremon, rất nhanh nói: "Đúng"

"Đing! Chủ nhân muốn xuyên qua phương thức nào? Có các phương thức sau:

-Luân hồi rest sức mạnh.

-Luân hồi giữ sức mạnh.

-Nhập vai nhân vật giữ sức mạnh

-Nhập vai nhân vật rest sức mạnh."

"Hai phương thức luân hồi, nhập vai có gì khác nhau hệ thống?" Minh Hạo hỏi.

"Đing! Luân hồi chính là ngẫu nhiên luân hồi vào một người mẹ nào đó, tựa như ngài ở lần trước đấu la đại lục. Còn nhập vai nhân vật tựa như mượn xác nhập hồn (trọng sinh) trên thân thể nhân vật, cái này chủ nhân có thể tùy chọn nhân vật để trọng sinh..."

Minh Hạo hơi suy nghĩ tí, hỏi: "Hệ thống, phong ấn 9 phần sức mạnh trong cơ thể, 1 phần còn lại thì giữ được không?"

Dù sao, hẳn không muốn vào đó để ăn hành a, chủ yếu là vui chơi, nhưng cũng phải giữ lại 1 phần để đề phòng lật thuyền trong mương...

"Đing! Được chủ nhân, chủ nhân chọn phương thức nào?" Hệ thống lạnh lùng hỏi.

"Nhập vai giữ 1 phần 10 sức mạnh. Ta chọn nhân vật nobita, lúc vừa gặp Doremon..." Minh Hạo nói, hẳn không muốn đợi mấy năm mới vào cốt truyện a.

"Đing! Thành công tiếp thu – chuẩn bị đếm ngược xuyên việt qua Doremon —3 —2 —1."

Âm thanh hệ thống vừa rớt xuống, thiên địa thay đổi, Minh Hạo theo đó biến mất.

...

Nhật bản, tỉnh Tokyo, năm 1973, một khu phố nhỏ nào đó...

Căn nhà mái hồng, hai tầng lầu bên trong.

"Ừm." Minh Hạo nằm trong phòng, chậm rãi mở mắt ra, đánh giá xung quanh.

Căn phòng mộc mạc phong cách nước nhật những năm 1973 như trong phim hoạt hình doremon. Trong phòng bài trí đơn giản với bàn học, tủ dụng cụ học tập, tủ sách đầy truyện tranh và tủ quần áo, sàn phòng là trải một lớp thảm màu xanh lá tatami.

Minh Hạo giơ tay lên, cảm nhận hai bàn tay thu nhỏ lại, làn da vàng nhạt, trên mặt đeo đôi mắt kiến tròn, nhìn khá ngố.

Có thể xác định hẳn đã xuyên việt đến Doremon thế giới, phụ thân vào vị này nhân vật chính Nobita hậu đậu, xui xẻo, khờ khạo, tốt bụng.

Trong nguyên tác có nói, trước khi Doremon xuất hiện, vị này nobita có thể nói xui xẻo nhất thế giới.

-Năm 20 tuổi thi rớt đại học, năm 22 tuổi vào làm công nhân ở chỗ bố, làm được 1 năm thì thất nghiệp vì cơ quan bị cháy, năm 30 nợ nần chồng chất...

Kể đó là Doremon xuyên về để thay đổi tương lai khổ sở xui xẻo của Nobita này, lần lượt các cuộc phiêu lưu, cùng với sự giúp đỡ của Doremon làm Nobita hoàn toàn thay đổi, ít ra trưởng thành, tốt hơn so với "quá khứ đen đui" kia.

"Ừm, đến thế giới này rồi làm nhĩ? Chịch loli xuka? Hay chịch mama xuka? Hay chịch Doremi...Không không không, ta đến đây không phải để chịch, mà là vui chơi a..."

Minh Hạo sau khi dung hợp với một tia linh hồn kiếp trước còn sót lại, dâm dục trong lòng hấn dường như cường thịnh hơn ngày trước, hơn nữa cái này ngày càng tăng lên, làm ý nghĩ của hấn thay đổi, trong đầu chỉ mỗi một chữ: chịch chịch và chịch cuối cùng vẫn là chịch...

Nhanh chóng đem dâm dục trong lòng đè xuống, hít sâu một hơi, tất cả ý nghĩ dâm dục theo đó biến mất.

*** (Đổi sang tên Nobita) – (thay đổi cách xưng hô Việt Chuẩn luôn) ***

"Lốc cốc." Lúc này, nơi bàn học của Nobita vang lên âm thanh như tiếng gõ cửa, Nobita hai mắt sáng lên, "Chắc là Doremon tới?"

Nhanh chóng chạy đến, Nobita vừa chạy đến nơi bàn, tại thời khắc này, từ trong chiếc bàn chui ra một thanh ảnh màu xanh nước biển.

Nobita hai mắt sáng lên, không chút do dự, cả người nhào vào cái thân hình màu xanh nước biển kia, hai tay vòng qua, ý định ôm lấy.

Kế hoạch của hắn rất đơn giản, đó là làm nũng, sau đó đòi bảo bối các loại...làm tăng độ thiện cảm cùng ấn tượng trong lòng Doremon, để sau này dễ "lấy" bảo bối hơn.

"Ừm, sao lại mềm thế này? Mình nhớ là doremon là người máy, đáng ra phải là cảm giác cứng ngắt mới đúng." Cảm nhận nơi đầu đụng vào thứ gì đó mềm mại, còn có tính đàn hồi, Nobita nhú mày, suy nghĩ lung tung.

Kế đó, Nobita cảm nhận được hai tay của mình truyền đến cảm giác mềm mại đàn hồi không kém, hai tay bóp thử một cái.

"A~h" Kế đó là tiếng con gái yêu kiều thét lên, độ cao âm thanh lên đến 100 decibels, làm màng nhĩ Nobita chấn run run, có chút đau tai nhức óc.

Nobita nhanh chóng lùi ra sau vài bước, lúc này mới thấy được bộ dáng mà mình vừa ôm.

Một cô gái mái tóc màu xanh nước biển, tóc để dài đến chân, ngũ quan dễ nhìn, ánh mắt tròn đen có chút nhàn nhạt một nửa là màu nâu, làn da trắng hồng, cái chuông tròn màu vàng xích ở giữa cổ, lúc la lúc lắc thỉnh thoảng phát ra tiếng chuông dễ nghe.

Cô gái ăn mặc một bộ đồ màu xanh nước sexy xi, nơi ngực nàng ăn mặc như cái áo lót nhỏ gọn, cho nên đôi ngực tuyết trắng của nàng lộ ra, có thể thấy đầu "nụ" vươn ra hai bên áo.

Ở giữa bụng nàng khác với toàn thân màu xanh dương kia, nàng nơi bụng một màu trắng, hình dáng tựa như mặc cái tạp dề nội trợ, nơi đó hình thể chiếc túi hình bánh tròn.

Còn có phần sexy lộ bật ra trên cơ thể nàng, chính là từ nơi eo đến hông ở phía sau, lộ ra một mảnh da thịt trắng mềm mại, nhưng cũng không hoàn toàn lộ hết, ít nhất ở giữa còn có cái quần che lại nơi thần bí.

Đôi chân dài trắng ngần, kéo dài từ phần hông nàng đến bàn chân.

Hai tay hai chân mỗi bên đeo cái vòng màu xanh bánh răng khá lớn, tựa như vòng xích tội phạm đồng dạng.

"Cô là ai?"

Nobita vừa nhìn xong theo bản năng hỏi, miệng nuốt nước bọt một cái, cô nàng này ăn mặc quá sex a, nhất là đôi gò đào nóng bỏng kia đang lắc lư dụ qua lại hoặc người.

Trong đầu Nobita mường tượng chuyện gì đang xảy ra vậy. Hẳn nhớ trong nguyên tác doremon là một con mèo máy béo ú a, làm sao biến thành "cô gái xinh đẹp có đôi bồng đào to " rồi.

Thiếu nữ mái tóc xanh khuôn mặt hồng lên, nhanh chóng hai tay nhỏ nhắn che ngực mình lại, nàng chậm rãi từ trong hốc bàn bước ra ngoài.

"Xin chào, tớ là Doremin, là robot chăm sóc đến từ thế kỷ 22, cậu chính là ông cố nhà họ Nobi, Nobita?"

Thiếu nữ nhìn Nobita hỏi, âm thanh giống như chim hoàng yến trong trẻo dễ nghe từ miệng nàng phát ra.

"Àch,Doremin?" Nobita gật đầu, ánh mắt khó tin nhìn nàng, trải qua nhiều phong ba, cho dù đứng trước thần linh cũng không đổi sắc, nhưng mà lúc này...hắn lúc này bó tay toàn tập a, đây là chuyện gì xảy ra.

"Tớ đến từ thế kỷ 22 bằng cỗ máy thời gian, bởi vì tương lai cậu quá xui xẻo đen tối, cho nên cháu chắt của cậu, cũng chính là Nobi Sewashi từ tương lai gọi mình về đây để chăm sóc cậu, ít nhất cho tương lai cậu bớt đen đui hơn..."

Thấy thần sắc của Nobita, tưởng hắn không tin lời nàng, Doremin không nhanh không chậm, kiên nhẫn giải thích từng li từng tí về Nobita tương lai xui xẻo các loại.

Nobita nghe Doremin nói về lê thê cuộc đời, dần dần, hắn rốt cuộc hắn chấp nhận vị thiếu nữ này làm "Doremon phiên bản nữ tính" rồi.

Nobita định hỏi nữa, vào lúc này một cậu bé mặc áo cam, cao tầm 1m3 từ trong hốc bàn bước ra, khuôn mặt cậu giống y chang Nobita, không khác chút nào, có một phần lạnh lợi hơn Nobita nhiều.

"Chào ông cố, con tên là Sewashi, chắc lúc này Doremin đã giới thiệu cho ông, là cháu chắt đến từ tương lai thế kỷ 22." Sewashi hào hứng mỉm cười nói.

Kể đó, ba người trò chuyện một hồi, Nobita dựa theo trí nhớ, dắt Sewashi cùng Doremin thăm khu phố nhật bản lúc bấy giờ, Sewashi ở chơi một lát, cuối cùng yên tâm giao Doremin chăm sóc Nobita rồi rời đi.

...

P/s: Nghĩ một ngày, rốt cuộc nghĩ ra cốt truyện - Doremon.

Doremin hình trong LINK THẢO LUẬN, ae vào xem nhé, dễ tưởng tượng:v

P/s2: định cho main vào Dragon Ball Super, nhưng tác giả chưa ra xong, nên không dám cho vào, sợ bị nát như Đấu La 2 @@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Số Như Ý

Ngày chủ nhật của mùa hè cuối cùng.

Nhật bản, ngày này chính là ngày quan trọng nhất đối với học sinh, bởi vì qua ngày hôm nay không còn được nghỉ ngơi hay vui chơi nữa rồi, mà phải đến trường đi học, về nhà làm bài...

...

"Ah~ đưa vào chậm thôi Nobita..."

"Nobita, cậu đừng đưa đưa hết vào, tớ ăn không nổi ah~"

"Cậu đừng dứt nửa, không là tớ mắc nghẹn chết ah~..."

"Um...um"

"..."

Trong phòng, từng tiếng mê hồn xuân tiêu trong trẻo vang lên, tựa như con chim hoàng yến đang bị người hiệp dân thông cú kêu rên đồng dạng.

Nobita vẽ mặt ngây thơ vô tà, đem từng cái bánh rán trên đĩa dứt lia lịa vào miệng Doremin, giọng cầu xin nói ra: "Cho tớ mượn vài cái bảo bối đi, Doremin không phải cậu nói thích ăn bánh rán nhất à? Tớ dùng tiền để giành dụm cả năm để mua hơn trăm cái bánh rán cho cậu đó, mau ăn đi rồi đưa bảo bối cho mình."

Doremin miệng há to ra, trong miệng nàng đầy chục cái bánh rán, hiển nhiên là không thể xử lý hết nổi số bánh rán này. Mà tay Nobita không dừng lại, cứ vài giây là nuốt hai, ba cái bánh rán vào miệng nàng này.

Nobita âm thầm nở nụ cười đắc tiện, sau một hồi giao lưu nói chuyện, hẳn đối với tính cách của Doremin hoàn toàn nắm bắt, tính cách của nàng không khác gì nguyên tác Doraemon, trừ hình dáng xinh đẹp cùng tính cách ôn nhu ra.

-Sinh ra bị chuột cắn mất hai tai (bị lỗi khi trong quá trình sản xuất robot)...

-Thích ăn bánh rán, sợ chuột, có chút hơi hậu đậu.

-Nhưng cũng có thay đổi một chút, khác với nguyên tác ví như tính cách: dịu dàng, ôn nhu hơn.

-Ngoại hình: không có tai mèo, không có đuôi, hình dáng như con người...Nhưng vẫn giữ nét đặc trưng riêng, tựa như cái chuông đeo giữa cổ, cái túi đeo nơi bụng.

Còn về pin để duy trì hoạt động là đuôi gắn ở đâu thì Nobita không biết, dù sao hẳn cũng không quan tâm vấn đề đó lắm.

Đặc biệt nhất, nàng khi nói luôn dùng giọng trong trẻo, dù là tức giận hay là mắng mỏ, nàng hình tượng không những bị phá hủy, mà càng thêm dễ thương, động lòng người.

...

Doremin mồm đầy bánh rán không nói được, nàng bất đắc dĩ chỉ có thể gật đầu, từ miệng phát ra "Um Um" coi như là đồng ý Nobita.

Nobita thấy vậy vui vẻ cười nói, "Cám ơn Doremin, mình biết cậu là bạn tốt mình mà hì hì..."

Doremin vài phút sau mới xử lý xong đồng bánh rán trong miệng, nàng đứng lên, hai tay chống nạnh, từ phía trên cao nhìn xuống, hừ nhẹ hỏi: "Nobita, cậu muốn mượn bảo bối làm gì?"

Đối với hành động lúc nãy của Nobita nàng cảm thấy có chút bất mãn.

Sự việc là vậy:

Hồi đầu Nobita bảo muốn mượn nàng bảo bối để sai, nhưng nàng không chịu cho, dù sao theo nàng, bảo bối chỉ khi cần thiết mới sử dụng, mỗi cái bảo bối của nàng đều là năng lực vượt phạm nhân, ai biết vào tay Nobita thì gây ra hậu quả gì?

Sau đó Nobita đập con heo giành tiền của mình rồi chạy đi, kêu nàng chờ ở đây, nhưng nàng từ trong miệng của Sewashi, biết được Nobita loại này tính cách hậu đậu, hay gặp xui xẻo, phiền phức này nọ, cho nên nàng không yên tâm lắm, vì vậy nàng âm thầm đi theo hắn.

Nobita một đường an toàn đi đến cửa hàng bán bánh rán, rồi từ đó mua một đồng bánh rán về cho nàng, kể đó, Nobita nói muốn mượn bảo bối sai, đáng tiếc nàng không chịu, đột nhiên Nobita bá đạo, đem từng cái bánh rán đút dồn dập cho nàng, không thể không thỏa hiệp được ah...

Nobita nhìn trước mắt đôi búi lắc lên xuống của Doremin, mặc dù hắn lướt qua nhiều loại búi to nhỏ rồi, nhưng đối với búi "xanh" của Doremin thì hắn tựa như không có sức miễn dịch, nuốt nước bọt một cái, trong lòng dục hỏa bay lên, hai tay không tự chủ vươn tới, ngón tay "chọt" đôi nú đầu cứng ở hai bên.

"Ah~ Cậu làm gì vậy Nobita, nơi đó của tớ rất là nhạy cảm, đừng đụng vào."

Doremin giật bắn người lên, nàng vội vàng lui ra sau vài bước, sắc mặt một mảnh hồng nhuận, hai tay che nơi ngực vừa bị bàn tay Nobita chạm vào.

Nobita vẽ mặt chân thành, nói ra: "Tại Doremin xinh đẹp quá, tớ không nhìn được."

"Ừm, đến khi Nobita đủ 18 tuổi đi. Lúc đó Doremin có thể cho Nobita làm việc ấy, bây giờ Nobita còn nhỏ, không thể làm chuyện đó được." Doremin bộ dáng như do dự một chút, nàng xấu hổ nói ra.

"Việc ấy? Chuyện đó?" Nobita ngẩn ra, như tìm được đồ chơi mới, hai mắt sáng lên, vội hỏi: "Việc ấy là ý gì Doremin?"

"Cái này là người lớn, Nobita còn nhỏ không thể biết được." Doremin càng nói, sắc mặt càng hồng, hiển nhiên nàng đang nghĩ đến việc gì đó bậy bạ...

Nobita không hỏi tiếp, mà hỏi sang câu khác: "Mà Doremin thật sự là người máy à? Tớ thấy cậu giống như người thật nha, theo tớ nghĩ, người máy ngoại hình kim loại, chỉ biết cử động, làm theo người điều khiển, không có suy nghĩ riêng như con người."

"Nobita cậu hiểu sai rồi. Ở thế kỷ 22, người máy chúng tớ được lập trình bằng kỹ thuật tiên tiến hiện đại nhất lúc bấy giờ. Không những có suy nghĩ như con người, còn có các chức năng giống con người đến hơn 99%, có thể chữa trị, chăm sóc con người, thậm chí là sinh sản...nói chung, robot tại đó có rất nhiều loại, mỗi loại có chức năng khác nhau."

"Trong miệng cậu nói là robot thế kỷ 21 đấy à? Nó kém xa lắc xa lơ với chúng tớ."

"Robot chia làm nhiều loại khác nhau, giống như tớ thuộc loại chăm sóc bảo mẫu(trẻ em)... Rồi còn có robot bác sĩ, robot nấu ăn, robot..."

" Ở thế kỷ 22 kia, do tớ bị hư hỏng trong quá trình sản xuất, cho nên không ai dám nhận tớ vào làm việc vì sợ gây ra tai nạn, mà nếu robot không có việc làm trong một năm sẽ trở thành phế thải..."

Doremin lắc đầu, nàng vẻ mặt đắc ý nói ra, nói đến câu cuối cùng, giọng nàng lúc này trở nên có chút buồn thiu, khiến người nghe mà thương tiếc.

Nobita vừa nghe đến hai từ "sinh sản" ánh mắt lóe lên tia sáng, ngay lập tức trong đầu hắn nghĩ đến thế kỷ 21 các loại tin tức trên mạng, "Robot tình dục nhật bản...Tình yêu giữa người và robot tương lai..."

"Chẳng lẽ trong lời nàng nói là...nàng thuộc loại robot "chăm sóc kia?"...tựa như...Tình cảm, còn có..." Nobita dăm dăng ý nghĩ, ánh mắt rơi xuống, nhìn về khu vực ấy của Doremin.

Doremin như không thấy ánh mắt soi ca của Nobita đang nhìn chằm chằm nơi nào đó ^_^, nàng trong mắt hiện lên hồi tưởng, kể tiếp: "Cũng may, khi đó cháu chắt của cậu, cũng là Sewashi thấy tớ tội nghiệp, cho nên Sewashi thuê tớ về, giao nhiệm vụ cho tớ đến tương lai để giúp đỡ – chăm sóc cậu."

Nobita gật đầu, nói ra: "Tớ có chút hiểu, cậu bây giờ có thể cho tớ mượn bảo bối được chứ? Tớ chỉ mượn chơi thôi, một lát rồi trả, không sử dụng bậy bạ đâu."

"Được rồi, nhưng Nobita phải nghe lời của tớ, không được sử dụng lung tung, hay đi gây hại cho người khác, cậu muốn mượn bảo bối gì. Tớ có Chong Chóng Tre, có thể giúp bay lượn trên bầu trời..., cánh cửa thần kỳ để đi du lịch, vòng xuyên thấu...."

Doremin do dự một chút nói, nàng không dám đem mấy bảo bối nguy hiểm như Tủ Điện Thoại Yêu Cầu hay Đồng Hồ Ngưng Động Thời Gian ra cho Nobita sai.

Nobita liếm môi, nói ra: "Doremin hình như cậu có bảo bối tên là Sổ Như Ý đúng chứ?"

"Đúng là tớ có bảo bối này, nhưng làm sao cậu biết được vậy?" Doremin kinh ngạc hỏi, nàng nhớ là mình đâu nói bảo bối này cho Nobita nghe.

- Sổ Như Ý: ghi bất cứ chuyện gì vào sổ này thì cũng sẽ trở thành hiện thật.

Nobita mỉm cười, không trả lời nàng câu hỏi, nói sang chuyện khác: "Mau đưa tớ bảo bối đó đi, cậu khi nãy hứa với tớ rồi mà."

Doremin thần sắc do dự, bảo bối này còn nguy hiểm gấp 10 lần những bảo bối khác nha, làm sao có thể ngay lập tức cho Nobita mượn?

Nobita nhìn nàng do dự, ánh mắt lóe ra tia tà ý, hấn đứng lên, thúc giục nàng: "Nhanh nào, không là tớ sẽ sử dụng biện pháp mạnh nha, tới lúc đó cậu đừng trách tớ..."

Nói xong, còn chưa đợi Doremin phản ứng, Nobita chạy nhào đến, hai tay thi triển tuyệt chiêu: Trảo Nãi Trư Trảo Thủ trong truyền thuyết.

"Ah~"

"Ầm"

Doremin nơi ngực bị bóp thật mạnh, nàng ôn nhu rên lên một tiếng, cả người chấn động mạnh, kể đó cả thân thể theo quán tính ngã xuống đất, Nobita nhân cơ hội này ngồi xổm xuống, tay luồn vào nơi bụng của Doremin có túi thần kỳ, trong đầu suy nghĩ đến bảo bối "Sổ Như Ý "

Trong nháy mắt, một cuốn sổ nhỏ màu nâu nhìn như bình thường xuất hiện trong tay Nobita.

Nobita nhìn cuốn sổ trong tay, nở nụ cười âm ỉ..., có cuốn sổ này, "ta liền là...hahaha"

Nghĩ đến tương lai chính mình, hẳn nở nụ cười điên cuồng.

"Nobita, con làm gì mà âm ỉ trên đó thế." Tại lúc này, phía ngoài cửa vang lên âm thanh.

Nobita nghe âm thanh này liền biết là ai, lập tức nói: "Mẹ đừng vào, con chỉ bị té thôi."

"Kẹt."

Cửa mở ra, một vị mỹ lệ thực nữ xuất hiện, tóc đen để ngắn, nàng đeo cặp kính giống như Nobita, một thân hồng nhạt liền váy áo.

Người này không ai khác, chính là mẹ của Nobita. Nobi Tamako.

"Nobita, con làm gì ở đó? Ồ, dưới chân con là ai vậy Nobita?" Tamako nói đến một nửa, tại lúc này nhìn thấy Nobita đang ngồi lên người nào đó, nàng ngạc nhiên hỏi. Nhớ là đâu ai bước vào nhà đâu, tại sao trên gác của đứa con trai có thêm người khác?

Nobita vội vàng đứng lên, một bên âm thầm đem cuốn sổ bỏ vào túi đồ hệ thống, chỉ vào Doremin nói ra: "Mẹ, con xin giới thiệu, đây là người bạn mà con mới quen, bởi vì cha mẹ bận công việc, mà Doremin chỉ có một mình, cho nên nàng ấy từ nay về sau sẽ sống ở nhà mình..."

Nobita một hồi chém gió cùng thuyết phục, Tamako cũng là người cảm thông lương thiện, cuối cùng nàng đồng ý cho Doremin sống chung với gia đình mình.

(2 giờ khuya, ai còn thức không? Vừa làm xong cốt truyện * ^_^ *)

...

Số như ý Wiki:
http://vi.doraemon.wikia.com/wiki/S%E1%BB%95_d%E1%BB%B1_%C4%91%E1%BB%8Bnh

Video doremon Số như ý cho ai cần: <https://www.youtube.com/watch?v=0av2P91dwxY>

P/s: Chương này chủ yếu là giới thiệu, phần sau mới vào cốt chính nhé:D

P/s 2: Vừa làm xong cốt truyện, tiện đây nói luôn, cốt doremon sẽ thay đổi! Còn thay đổi thế nào thì mới theo dõi các chương sau để biết rõ hơn....Phần này chủ yếu hướng về

->Tà Ác, YY, Đánh Nhau- Hấp Dẫn - Cao Trào Và có chút ChịCH....<
Quyết tâm làm 1 cái truyện thực sự ở phần này, rút exp lần trc.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Vị Socola

Doremin đứng dậy, nàng đầu cúi xuống nơi ngực, cung kính nói: "Chào bác, Con tên là Doremin, hân hạnh được gặp bác. Mong bác ngày sau chăm sóc cháu nhiều hơn."

Tamako đi tới, thấy Doremin lễ phép, lại xinh đẹp như vậy, nàng rất hài lòng, gật đầu nói ra: "Được rồi, cháu cứ ở đây tự nhiên như ở nhà mình, với lại thằng nhóc Nobita nhà cô có chút hậu đậu, ngốc nghếch, có gì cháu ngày sau thay cô chăm sóc nó nhiều hơn."

Nobita sắc mặt đen, hậu đậu, ngốc nghếch, coi như Tamako nói cái Nobita kia đi, đáng tiếc, từ hôm nay, ta không còn là Nobita hiện lượng ngu ngốc kia nữa rồi, mà là một Nobita hoàn toàn mới, hoàn toàn... kha kha kha.

"Vâng thưa bác." Doremin rất bài bản lễ phép, sau đó hai người nói chuyện một chút, Tamako hỏi thăm về gia đình, bản thân của Doremin...

Dưới sự dẫn dắt của Doremin, hơn nửa nàng còn có thiên phú diễn kịch, một mặt tội nghiệp, một mặt ôn nhu, dịu dàng. Tamako rất nhanh đối với Doremin từ "cháu – bác" chuyển thành "con – mẹ", xưng hô thân thiết hơn trước.

Nobita không khỏi đối với Doremin thay đổi cách nhìn mới, chỉ mới vài phút ngắn ngủi đã đem Tamako thu phục rồi.

Vài phút sau, chờ đến khi Tamako rời đi, Doremin thần sắc biến đổi, hai tay bắt lấy vai Nobita, nhẹ nhàng nói ra: "Cậu nhanh trả cho tớ bảo bối Số

Như Ý đi Nobita, cái bảo bối kia rất nguy hiểm, cậu hiện tại không thể sử dụng."

Nobita cười tà, tay chỉ vào dưới chân Doremin, vẻ mặt giật mình, bật thốt lên: "Chuột kia!"

"Chuột, chuột!" Vừa nghe chữ chuột, Doremin theo bản năng cả người run lên, sắc mặt đổi thành trắng bệch, bởi vì quá sợ hãi cho nên bộ ngực phập phồng, đôi ngực nóng bỏng của nàng theo đó lắc lên xuống trái phải.

Doremin không tiếp tục đòi Nobita Sổ Như Ý nữa, vội vàng mở cửa, chạy ra khỏi phòng.

"Biết ngay." Nobita nở nụ cười đắc tiện, từ túi đồ lấy ra sổ như ý, đặt cuốn Sổ Như Ý lên bàn, sau đó lấy cây viết, viết vào trong đó:

-Từ nay về sau Doremin vĩnh viễn nghe lời Nobita, dù Nobita nói gì, cũng không được cãi lệnh hay phản kháng.

-Từ nay về sau Doremin không được đụng vào Sổ Như Ý hay thay đổi những gì mà Nobita đã viết.

...

Nobita vừa viết xong hai dòng, cửa mở ra, khi này Doremin hốt hãi chạy vào, nàng nhìn xung quanh căn phòng một vòng, ánh mắt chuyển đến Nobita, tức giận đến chu mỏ, tay chống hông, lớn tiếng nói ra: "Nobita, cậu lừa tớ, làm gì có chuột trong phòng!"

Nobita nở cười thâm tà nhìn nàng, hai mắt nheo lại, nói ra: "Doremin, tớ lừa cậu thì làm sao?"

"Cậu quá đáng!!!" Doremin tức giận nói ra, nàng không ngờ tới Nobita lại xấu xa đến vậy, đầu tiên là xô ngã nàng, tiếp đó cướp đi bảo bối, còn có

vừa nãy lừa dối nàng...

Khác với ấn tượng của Doremin trong lòng là: Nobita hiền hậu, Nobita lương thiện, Nobita ngốc nghếch, Nobita hậu đậu...

Nhìn nụ cười khuôn mặt không nhận lỗi kia của Nobita, Doremin càng tức giận hơn, nàng chỉ tay vào Nobita, lạnh lùng nói ra: "Cho cậu 10 giây, không trả lại bảo bối đừng trách tớ ra tay!"

"Tốt, ra tay đi." Nobita lúc này cũng muốn thử nghiệm bảo bối ra sao, hãnh cười nói, ánh mắt vui vẻ nhìn Doremin, không xem lời nàng ra gì.

"Được rồi, cậu đợi đấy." Doremin trừng Nobita nói, hai tay luồn vào túi thần kỳ, lục lọi bảo bối.

Một giây sau, nàng lấy ra cây súng giống đồ chơi, cầm trên tay cái súng, nàng nói ra: "Đây là súng gây mê, có khả năng gây tê liệt, nào, Nobita, mau đưa bảo bối kia đây, nếu không là tớ bắn." Nói xong, nàng chỉ súng về hướng Nobita, một mắt nhắm lại, tư thế chuẩn bị bắn.

Tư thế nàng rất sex, nha, giống như trong phim jav: cô cảnh sát và tội phạm...

Nhìn bộ dáng đáng yêu sex xi kia của Doremin, Nobita cảm giác có chút buồn cười.

"Bắn đi." Nobita thúc giục nàng.

Doremin thấy Nobita không sợ mà còn cả gan như vậy, nàng hừ một tiếng, tay bóp cò.

Tại lúc này, khi tay còn tới cỡ vài cen-ti-met thì Doremin cảm giác cả ngón tay cứng ngắt, không hoạt động được.

"Đây là sao?" Doremin ánh mắt khó hiểu nhìn ngón tay mình, nằng tay gồng lên, muốn bóp cò, nhưng tay vẫn như cũ, cứng ngắt, không cử động được.

"A!" Doremin thét lên một tiếng yêu kiều, nằng dùng toàn bộ sức lực muốn bóp vào, nhưng dù cố thế nào đi nữa vẫn vậy.

Nobita nở nụ cười, biết bảo bối có hiệu nghiệm, cũng không che dấu gì, nói ra: "Doremin, cậu đừng cố gắng nữa vô ích thôi, tớ ghi vào Sổ Như Ý là: Doremin từ nay về sau vĩnh viễn..."

"Cái gì!" Doremin nghe xong Nobita nói, ánh mắt khiếp sợ, khó tin nhìn Nobita, không nghĩ Nobita chỉ mới 10 tuổi mà đã nghĩ đến những thứ như vậy, khác với suy nghĩ của trẻ con 10 tuổi mà nằng gặp.

"Nào, Doremin, cởi hết áo ra đi, rồi đứng im đó." Nobita lạnh lùng ra lệnh.

"Không, không được Nobita, mau thu hồi lại mệnh lệnh của cậu, cậu làm vậy là rất xấu." Doremin sắc mặt đỏ lên, thân thể không nghe điều khiển, hai tay tự động cởi quần áo ra.

30 giây sau, thân thể trần truồng như nhộng của Doremin xuất hiện trước mặt Nobita.

"Không được, Nobita, cậu mau thu hồi mệnh lệnh, nếu bác Tamako thấy cảnh này thì không hay." Doremin ánh mắt cầu xin nhìn Nobita nói, hai tay run rẩy che ngực cùng nơi nào đó.

Nhưng làm Doremin thất vọng, Nobita như không nghe thấy lời nằng, hai mắt hẩn cứ nhìn chăm chăm, rồi liếc lên liếc xuống, trong miệng còn kêu chắc chắc, tựa như đang bình phẩm món đồ.

Doremin đối với hành động này của Nobita trong lòng xuất hiện tia sợ hãi, nghĩ đến khả năng... chẳng lẽ, chẳng lẽ...hắn muốn..."Không thể nào, Doremin, người không thể suy nghĩ bậy bạ như vậy được, Nobita mới học lớp 5, 10 tuổi thôi, làm sao có thể làm chuyện như vậy được."

Nàng liên tục lắc đầu, đem ý nghĩ xấu xa về Nobita bỏ đi.

Nobita thấy nàng liên tục lắc đầu, tưởng rằng đang cố vùng vẫy trong tuyệt vọng, khoe miệng vênh lên, hẳn cười tà đi đến.

"Nha, nơi này của cậu thật lạ, tớ lần đầu tiên thấy nha, nó là bướm à? To thật nha" Nobita ra vẻ kinh ngạc nói, đi đến trước mặt Doremin, năm ngón tay hắn sờ vào ngực nàng.

"Không!!!~" Doremin tựa như có dòng điện chạy qua, thân thể nàng, kêu lên một cái.

Âm thanh đầy tính dụ hoặc

Nobita như không nghe thấy, ánh mắt chăm chú nhìn ngực Doremin, cười nói: "Wow, nó còn rất mềm cùng cứng nữa, nó là bướm thật à Doremin?" hắn năm ngón tay bóp bóp hồng phấn đầu hoa.

"Ah~ Đừng...cá..i đó khô...ng phải bướm," Doremin khó khăn lắm mới nói ra một câu như vậy.

"Vậy à..." Nobita không tiếp tục quấy bướm nữa, mà chuyển sang phần dưới. Hắn ngồi xổm xuống, nhìn lên cái chỗ kia ^_^, như phát hiện vùng đất mới, hai mắt sáng lên, vội hỏi: "cái này là gì vậy, bên trong sao có hồng hồng thể Doremin? Chẳng lẽ là thịt?"

"Cái đó, cái đó..." Doremin không biết giải thích ra sao, nàng rất muốn nói cái đó là nơi ^_^ dành cho con gái, nhưng nói vậy là không tốt, nhất là đối với Nobita cái này thuần khiết trẻ em.

"Để tớ sờ thử." Nobita vẽ mặt phấn kích nói, sau đó đưa năm ngón tay vào...

"A,~ Đừng, ahhh~"

Doremin rên lên một tiếng, từ trong lòng đất âm ỉ nước suối chảy ra ngoài...

"Ồ, người máy thế kỷ 22 có khác, đúng là giống người thật, bên trong cũng là ấm áp mềm mại, ừm...còn có nước?"

Nobita cảm giác tay ướt ướt, nghĩ: đúng là robot tiên tiến a.

"Uống được không nghĩ?" Nobita suy nghĩ, nghĩ liền làm, ngay lập tức đem ngón tay rút ra, đem lên miệng liếm thử..

."Ừm, có vị ngọt, hơi ngậy, hơi béo...giống như socola, không hổ Robot thế kỷ 22 a, nước đều uống được..."

Lại tới thử vài cái đi...

"..."

Sau một hồi "trải nghiệm" xong, cũng đã đến buổi chiều, Nobita rút cuộc tha cho Doremin.

"Nobita, ăn cơm chiều con!" Từ dưới lầu truyền đến tiếng la Tamako.

"Dạ, Con xuống liền!" Nobita ngoan ngoãn đáp lại, nhìn qua năm mét như Doremin, nói: "Đi xuống ăn cơm thôi Doremin."

"Ừm...~~" Doremin mặt mày đáp, nàng mặc dù là robot, nhưng lúc này cảm giác thân thể rõ ràng a.

Doremin chậm rãi ngồi dậy, mặc đồ vào, cùng với Nobita sóng vai xuống dưới lầu.

Hai người đi đến phòng ăn, phòng ăn khá nhỏ, chỉ thấy trong phòng đã mở lên cái bóng đèn vàng đem trong phòng chiếu sáng, Tamako đang ở khu vực bếp chuẩn bị mang đồ ăn, mà tại căn phòng, một cái bàn, ngồi so với Tamako còn muốn thấp nửa cái đầu trung niên mập mập, mặc một thân màu xanh tây trang, mặt hình chữ bát, đôi mắt nhỏ, mũi to hình tròn, cái miệng rộng ngậm điếu thuốc, thoát nhìn hẳn là người thành thật hiền lành. Nobita biết đây là cha chính mình Nobi Nobisuke.

"Xuống rồi hả Nobita, ngồi đi." Nobisuke mỉm cười hiền lành, chỉ tay vào ghế bên cạnh, ánh mắt nhìn qua Doremin, nói: "Con là Doremin? Tamako đã kể cho bác biết gia cảnh của con. Sau này nhờ con chăm sóc cho thằng Nobita hậu đậu nhà bác."

"Vâng, cháu là Doremin, hân hạnh gặp bác..." Doremin cùng Nobisuke trò chuyện một hồi, Nobisuke rất nhanh cũng nhận Doremin làm con nuôi, sau đó gia đình bốn người ngồi xuống ăn.

"Itadakimasu!"

Bốn người nói một tiếng, cầm đũa gấp thức ăn.

Nobisuke và Tamako kinh ngạc nhìn qua Nobita cử chỉ ăn từ tốn, không nghĩ đến Nobita này lại có thể ăn dàng hoàng như vậy, hai người nhớ ngày thường nó thường gấp ăn lia lịa nha. Chẳng lẽ vì Doremin xuất hiện mà nó thay đổi?

Lúc này, Tamako như nhớ gì, nhìn qua Nobita hần giọng nói: "Ăn xong rồi lên lầu soạn bài, ngày mai phải ngủ dậy sớm đến trường đi học, ngày đầu tiên không được đi trễ biết không!"

"Dạ, con biết mẹ." Nobita gật đầu nói, dù không phải cha mẹ ruột của hắn, nhưng hắn vẫn giữ kính trọng lễ phép.

Tamako gật gù hài lòng, chuyển qua Doremin, ánh mắt ôn như hơn, nói: "Con định ngủ đâu?"

Doremin đã chuẩn bị từ trước, nàng lễ phép nói: "Thưa bác, con định ngủ trên gác cùng Nobita."

"Ừm." Tamako gật đầu, cảm giác cũng không có gì không ổn.

Ăn cơm xong, Nobita và Doremin nói một tiếng rồi cùng lên lầu...

"..."

Dựa theo trí nhớ, Nobita soạn bài xong bỏ vào cặp, chuẩn bị ngày mai đi học.

"Cậu muốn ngủ ở đâu Doremin?" Nobita hỏi.

Doremin nhìn xung quanh phòng, thấy kệ bàn là cánh cửa màu trắng, nàng mở cửa ra.

"Ngủ ở đây là được Nobita." Doremin vừa nhìn xong bên trong rất nhanh quyết định, sau đó tựa như sợ Nobita sàm sỡ lúc này, nàng vội bước vào, đóng cửa lại.

"Ạch..." Nobita nhìn nàng vội vàng, có chút bó tay, khi này chỉ là xem thử Robot thế kỷ 22 các chức năng thôi mà, cần gì phải sợ như vậy?

Nobita nắm dây đèn kéo xuống, đèn tắt...

Phòng chìm vào bóng đêm, vài giây sau, tiếng ngáy khò khè vang lên...

Ánh trăng xuyên qua cửa sổ, chiếu đến khuôn mặt nhỏ của Nobita...

Không biết hắn đang nằm mộng gì, chỉ thấy khóe miệng lại vênh lên, nở nụ cười vui vẻ...còn có một chút tà ác....

...

Súng gây mê:

http://vi.doraemon.wikia.com/wiki/S%C3%BAng_g%C3%A2y_s%E1%BB%91c

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Đến Trường

Ngày hôm sau.

Nobita đã thức dậy từ sớm, lồi Doremin đang ngủ từ trong căn phòng nhỏ ra.

"Ừm, mới sáng sớm có chuyện gì thế Nobita." Doremin lười biếng ngáp, mở mắt đen nâu của mình nhìn Nobita.

Nobita nhìn nàng ngáp, trong chốc lát lâm vào sửng sờ, chợt nhớ đến hẳn không còn là Nobita sâu lười kia nữa, mỉm cười nói: "Cho tớ mượn chong chóng tre đi, tới giờ đi học đến trường rồi."

"Không được, cậu lười biếng vừa thôi, phải tự thân vận động mới tốt!" Nghe Nobita nói, Doremin tinh thần cũng tỉnh táo hơn, không chút do dự từ chối.

Nobita mỉm cười, thản nhiên nói: "Không cho mượn? Vậy đừng trách tớ..."

Hơi dừng lại, Nobita nhìn Doremin, uy nghiêm ra lệnh: "Lập tức đưa bảo bối chong chóng tre cho tớ doremin!"

Doremin cơ thể lại lần nữa không nghe điều khiển, trên mặt hiện ra bất đắc dĩ, hai tay tự động đưa vào túi thần kỳ, từ bên trong lấy ra một cái hình dạng như một cái nón tròn có gắn trục và hai cánh nhỏ, đưa cho Nobita

Nobita gật đầu hài lòng, hôn môi Doremin một cái, nói ra: "Cám ơn cậu, à, cậu nói với mẹ tớ đi học rồi nhé." rồi gắn chong chóng tre lên đầu, mang theo cặp, bò ra bằng đường cửa sổ bay đến trường.

Doremin ngẩn ra, tay sờ môi của mình, cảm giác có chút nóng trên môi do Nobita để lại, sắc mặt đỏ lên, hai tay phấn nắm lại làm hình quả đấm, chu mỏ đỏ của mình nói: "Nobita xấu xa, Nobita hư hỏng."

...

Nobita lần đầu sử dụng chong chóng tre có chút lắc lự, nhưng qua vài phút dần biết điều khiển.

Nobita nhìn từ trên cao xuống.

Khu phố nhật bản ở những năm 1973 có chút hơi cổ, các nhà sát nhau, xung quanh đa số là cây, nhưng có thể so với nhà ở thế kỷ 21 Việt Nam hiện đại rồi.

Hệ thống đường phố khi này chật hẹp, còn chưa mở rộng, hơn nữa có vài nhà ở con hẻm nhỏ, cho nên xe tải lớn khá khó khăn khi đi vào.

Hơn nữa hiện tại khoa học kỹ thuật còn chưa phát triển lắm, nếu hấn nhớ không lầm thì xe ô tô nhật còn khá kém, đa số là nhập từ nước ngoài về.

...

Nhờ chong chóng che, Nobita dựa theo trí nhớ, chỉ tốn một phút là đến trường.

Trường học phụ cận phía sau là núi lớn, gần đó có một con sông nhỏ để vui đùa....

Trường học kiến trúc gồm bốn tầng lầu, trường học có cái đồng hồ lớn treo trên tường, một cái sân chơi rộng rãi dành cho học sinh vui chơi.

Nobita bay tới nơi phụ cận ít người qua lại hạ xuống, đi bộ vào trường.

Lúc này mới chỉ 6h sáng, mà tại đây 6h30 mới vào lớp, cho nên còn rất ít người đi học sớm như Nobita.

"Nobita, cậu đi học sớm vậy!" Vừa bước vào cổng trường, phía sau vang lên giọng nói đầy ngạc nhiên.

Nobita quay đầu lại, chỉ thấy một cô bé mi thanh mắt đẹp, đôi mắt đen to tròn, tóc thắt bím đơn giản hai bên, một mặt hồng nhuận tròn như quả trứng gà.

Nobita vừa nhìn liền biết là ai, tay giơ lên làm tư thế chào, mỉm cười nói ra: "Chào buổi sáng Xuka."

Xuka ngẩn ra nhìn Nobita, cảm giác Nobita hôm nay so với ngày trước có chút khác lạ, thần sắc tự tin, cử chỉ tự nhiên, không ngờ nghịch hay gãi đầu xấu hổ nữa.

Xuka nở nụ cười xinh xắn, đi tới bên cạnh Nobita, hỏi: "Nobita, tớ nhớ cậu ngày thường hay ngủ gật đi trễ mà, làm sao hôm nay lại đi học sớm thế?"

Nobita lắc đầu, thần sắc tự tin nói: "Tớ không còn là Nobita lười nhác, hậu đậu, như trước kia nữa!"

"Hì hì, vậy hả, không biết cậu kiên trì được bộ dáng Nobita siêng năng được mấy ngày nhỉ." Xuka che miệng cười đùa.

Hai người sóng vai đi đến lớp học 5E, vừa đi vừa nói chuyện, thỉnh thoảng Nobita còn kể chuyện cười ngắn làm Xuka cười khanh khách liên tục.

6h30, toàn bộ người đến lớp.

Hôm nay ai cũng ngạc nhiên về hành động của Nobita.

Không nghĩ đến Nobita hôm nay lại "hiếm thấy" đi học sớm như vậy.

Ngồi bàn phía sau, Xeko lùn thấp mỗ nhọn và Chaïen mập mập nhỏ giọng thì thầm: "Tên nobita kia chẳng lẽ thay đổi tính cách, nhớ ngày thường hăn hay đi trễ, ngủ gật mà"

Lời này là của Chaïen nói ra.

"Xì...tớ thấy Nobita chỉ hôm nay đi học đúng giờ, qua ngày mai chắc chắn sẽ lại đi học trễ cho mà coi." Xeko mỗ nhọn nói, vẻ mặt khinh thường.

"Cậu nói đúng, chắc chắn tên Nobita kia qua ngày mai sẽ đi học trễ cho mà coi." Chaïen cười lên.

"Reng reng reng."

Hai người định đi đến bàn của Nobita để tán gẫu, thì vào lúc này tiếng chuông vào học vang lên, hai người đành ngồi xuống, chờ tan học rồi nói chuyện với Nobita vậy.

"Cạch." Cửa lớp mở ra, Nobita quay đầu nhìn về phía sau, một người đàn ông trung niên ăn mặc tây trang lịch sự, đeo kính nhìn rất trí thức, mặt hình vuông, để tóc hai mái, nhìn chung trông rất hiền từ, chậm rãi bước vào phòng.

"Đây chính là thầy giáo trong Doremon ư? Hình như tên là Eiichiro Senjou..." Nobita đánh giá một chút rồi không quan tâm nữa.

Eiichiro Senjou đi đến bục giảng, nhìn trên tờ giấy, điểm danh từng người.

"Xeko có mặt ở lớp không?"

"Có!" Xeko ngồi ở dưới vệt vàng giờ tay lên.

"Chaien..."

"Có!"

"Tanaka Yasuo!"

"Có!"

...

Cuối cùng đến phiên Nobita.

"Nobita!"

"Có!" Nobita nghe điểm danh mà muốn ngủ, lười biếng giờ tay lên cao.

"Ồ" Eiichiro Senjou kinh ngạc nhìn về phía Nobita, hăn nhớ không lầm là mọi ngày từ lớp 1 đến lớp 4 Nobita đều đi trễ, nhất là ngày đi học đầu. Không nghĩ đến hôm nay Nobita lại đi đúng giờ như vậy.

"Được rồi, hôm nay chúng ta học về toán!"

"Giở ra sách giáo khoa, trang 1."

"Phép nhân chia..."

...

Kế đó, thầy giáo giảng giải cách làm, rồi các bài tập.

Giảng nửa ngày dừng lại, Eiichiro Senjou ngẩng đầu lên nhìn xuống, khi thấy Nobita ngủ gật như mọi hôm, không khỏi có chút tức giận.

Hăn đi đến bàn Nobita, tay cốc đầu hăn thật mạnh.

Đám bạn ngồi ở sau Nobita cười lên, nhất là Xeko cùng Chaiken, hai người rất vui vẻ khi thấy Nobita bị thầy giáo đánh.

"Ui da." Nobita kêu lên đau một tiếng, ngẩng đầu lên, nhìn thấy Eiichiro Senjou đang trừng mắt nhìn mình, hắn âm thầm nở nụ cười.

"Nobita, sao em lúc nào lên lớp cũng ngủ thế! Tôi tưởng là em lên lớp phải thay đổi rồi chứ, đằng này lại như mọi bữa ngủ gật, tôi rất thất vọng về em, ra ngoài lớp đứng đến hết tiết đi."

Eiichiro Senjou nhìn Nobita tức giận nói, trong giọng nói có chút thất vọng, hắn tưởng rằng hôm nay Nobita đi học đúng giờ đã đổi tính, không ngờ mèo nào vẫn như mèo nấy chưa bao giờ đổi được.

Nobita lắc đầu, nhìn thẳng mặt Eiichiro Senjou, không cúi đầu, không né tránh, nói ra: "Thầy, em nói thật với thầy được không?"

Eiichiro Senjou ngẩn ra, không nghĩ đến Nobita hôm nay lại cả gan vậy, nhớ đến mỗi lần mình kêu là nó liền cúi đầu đi ra, không dám hó hé lời nào, đám bạn trong lớp cũng ngẩn theo.

Eiichiro Senjou nhìn Nobita tò mò muốn biết tên nhóc Nobi này nói gì, nói: "Em nói đi."

Nobita hít sâu một hơi, thần sắc tự tin, nói ra: "Mấy bài toán này quá dễ, em có thể làm hết toàn bộ cho đến hết chương trình học lớp 5."

Nobita âm thầm nở nụ cười, mấy bài này giống như ở thế kỷ 21 toán lớp 1 Việt Nam nha, mà nước Nhật đây? Còn kém xa VN ở phần "học và học", bởi vì nước Nhật chỉ chú trọng thực tiễn hơn là phải học rồi nhớ một đồng kiến thức như ở VN.

Âm thanh của Nobita rất lớn, cho nên toàn bộ người ngồi trong lớp đều nghe.

"!!!!" Toàn lớp ồ lên, tất cả đám bạn trong lớp ánh mắt cùng lúc nhìn về Nobita với ánh mắt kinh ngạc.

Không biết Nobita hôm nay ăn gì mà gan lớn đến như vậy, vừa vào ngày đầu tiên đi học thế mà dám nói học hết chương trình lớp 5!!! Dù là siêu cấp thông minh như Albert Einstein cũng không dám nói vậy.

Eiichiro Senjou kinh ngạc nhìn Nobita, hồi sau tựa như cười, nhìn hắn hỏi: "Em nói thật?"

"Thật thưa thầy." Nobita gật đầu, nở nụ cười tự tin.

"Ồ, vậy em làm thử bài này: $27 + 18 + 29 - 10 \times 3$." Xem nào, nếu em không làm được thì ra ngoài đứng, chiều nay tôi đến nhà phụ huynh em báo cáo việc này, em chịu không?."

Eiichiro Senjou lật ra trang toán ngẫu nhiên, chỉ vào bài toán, sắc mặt nghiêm túc nhìn Nobita hỏi.

"Quá dễ, thầy cho em ba giây..." Nobita nở nụ cười, rất nhanh đem trang giấy trắng ra, cầm bút viết lên.

" $27+18+29-10 \times 3=44$." Viết xong kết quả, Nobita đưa giấy cho Eiichiro Senjou, nói: "Thầy, em làm xong."

"Này, tớ nghe lầm à, Nobita chỉ mất ba giây là xong?"

"Chắc hẳn viết đại kết quả..."

"Đúng đấy, chắc chắn sắp tới thầy sẽ cốc đầu Nobita rồi nói: Em rút ra khỏi lớp cho coi."

"Hi hi hi..."

"Ha ha ha..."

Đám trong lớp nhỏ giọng cười đùa, toàn bộ người đều không tin Nobita, cho dù thân với Nobita nhất là Xuka cũng cho là vậy.

Cái này cũng không trách bọn hắn, dù sao bọn hắn đối với Nobita quá quen thuộc lại không thể quen hơn. Thường xuyên ngủ gật, về nhà không làm bài tập, đi đến lớp ngủ, như vậy không học, hôm nay lại là ngày đầu tiên vào lớp, có quỷ mới tin Nobita làm được bài toán nha...

Eiichiro Senjou không nói gì, cầm tờ giấy lên xem.

...

P/s:

-ta chỉ là chém, đừng để ý.

-Hơi nghiên cứu sơ về japan năm 1973, nếu sau này có sai thì bỏ qua.~

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Thu Mua

Cầm tờ giấy lên xem, một giây sau, sắc mặt Eiichiro Senjou biến đổi, kinh ngạc, khiếp sợ, không thể tin nhìn chăm chăm tờ giấy, ánh mắt không di chuyển.

Nửa ngày sau Eiichiro Senjou mới lấy lại tinh thần, nhìn qua Nobita, trầm nghĩ, "Chẳng lẽ Nobita ăn may?"

"Thầy, em làm đúng không?" Nobita hỏi.

Eiichiro Senjou gật đầu, nhìn lớp một vòng, lớn tiếng nói ra: "Nobita làm đúng, các em cho bạn ấy một tràng vỗ tay để khuyến khích tinh thần nào."

"Nobita tên kia gốc nghềch vậy mà làm đúng, quý à!" Xeko mở miệng đưa ra ngoài, ánh mắt không thể tin nhìn Nobita nhỏ giọng nói.

"Hừ, sau khi tan học phải hỏi Nobita mới được." Chaien hai mắt sáng lên, lăm lăm.

"Chẳng lẽ Nobita thay đổi thật?" Xuka trong mắt hiện lên vui mừng, nhìn Nobita suy nghĩ.

"..."

Eiichiro Senjou đẩy mắt kính, nhìn Nobita hỏi: "Tôi cho em bài khác, em làm được không?"

Giọng Eiichiro Senjou đối với Nobita dần nhẹ nhàng, ít nghiêm khắc hơn, hiển nhiên hẳn đối với cái nhìn về học sinh lười biếng, hậu đậu, ngu

ngốc Nobita lúc trước có chút hơi thay đổi.

Nobita mỉm cười, tự tin nói ra: "Thưa thầy, em đã nói rằng em làm được tất cả. Kể cả toán lớp 6-7-8-9-10-11-12 em đều làm được!"

"Hả, toán lớp 12? Tên Nobita này đang mơ mộng giữa ban ngày hả!? Chưa học xong lớp 5 mà bày đặt đòi làm toàn lớp 12, ha ha."

Đám nhóc thì thầm bàn tán.

Eiichiro Senjou kinh ngạc, không nghĩ Nobita dám "nổ" đến thế, nhưng Nobita đã nói thì phải làm, nói ra: "Được, đây là lời em nói."

Eiichiro Senjou hơi khom người, đặt tờ giấy lên bàn, cầm bút viết ra.

"Xoạch xoạch xoạch..." Cả lớp im lặng không tiếng động, chỉ có tiếng bút của Eiichiro Senjou vang lên.

Nobita thần sắc bình tĩnh trấn định, theo hăn nghĩ, nếu lớp 5 bên nhật bằng với lớp 1 thế kỷ 21 thì, lớp 6 bằng lớp 2... 12 bằng lớp 8!

Hơn nữa, hăn từng ở Bắc Đẩu học viện học qua toán hiện đại nhất, cái này thế kỷ 21 toán thì còn kém xa!

Mục đích của hăn không chỉ là nổi bật nhất trong lớp như vậy, mà là ngấm đến cái lớn hơn nhiều.

"Em giải đi." Eiichiro Senjou viết xong, đặt tờ giấy lên bàn, mỉm cười nhìn Nobita nói.

Nobita gật đầu, nhìn vào tờ giấy, phía trên tờ giấy có hai hàng.

" $x(x-y)+y(x+y)$ – tại $x = (-6)^2$ và $y = 7$ "

" $X(x - y) + y(x - y)$ "

Vừa nhìn xong, Nobita nở nụ cười, biết mình là đoán đúng, hai cái này quá dễ nha!

Nobita cầm bút, hơi tính toán trong đầu một cái, rồi viết đáp án vào giấy.

"Xoạch xoạch xoạch..."

Mọi người ngừng thở, 10 giây sau, Nobita đặt bút xuống, đưa tờ giấy cho Eiichiro Senjou, mỉm cười, nói: "Cái này quá dễ, em làm xong rồi, thầy xem đáp án."

"Cái gì, lại xong!"

"Mười giây! Mười giây! Nobita nếu lại làm đúng thì thật sự thần?"

"Hừ hừ, chắc Nobita chỉ ăn hên một lần thôi, lần này sẽ sai cho mà coi."

Eiichiro Senjou cầm tờ giấy lên đọc, lần thứ hai sắc mặt biến đổi, đáp án bên trong hoàn toàn đúng, thậm chí còn có công thức ở phía cuối giấy, đầy đủ công thức!

"Nobita, em thật sự là thiên tài! Bài toán lớp 12 vậy mà em có thể giải được! Thầy sẽ đề cử em với chính phủ!!!" Eiichiro Senjou ánh mắt thay đổi nhìn Nobita nói ra, trong giọng nói không chút nào che giấu vui sướng, tự hào...

Cả lớp im lặng không tiếng động, toàn bộ miệng há ra, thần sắc kinh ngạc nhìn Eiichiro Senjou, lại nhìn Nobita.

"Lớp...lớp 12 toán? Toàn bộ đúng!?"

Xuka, Dekhi đám bạn học một bộ kinh ngạc há miệng ra, nhìn Nobita như nhìn thấy quỷ.

"Nobita chẳng lẽ thật sự là thiên tài, chỉ là ẩn giấu bao lâu nay với vỏ bọc con lười ngu?"

Xeko miệng nhon há dài ra, kết hợp với khuôn mặt trẻ con của hắn, nhìn giống như con cáo đang chu mỏ, có chút buồn cười.

"Hừ, Nobita dám giấu chúng ta, sau khi tan học phải cho Nobita cái này hậu đậu một bài học mới được!"

Chaien mặt tức giận lấm bầm, hai tay nắm chặt lại, hiển nhiên tính cách thích ăn hiếp bạn của hắn đã ăn sâu vào máu.

...

Kể đó Eiichiro Senjou tiếp tục cho hơn chục bài về toán lớp 6 đến lớp 12 khác nhau, Nobita đối với cái này có chút buồn cười, chỉ dùng vài giây đơn giản giải hết, việc này làm đám bạn trong lớp cùng Eiichiro Senjou dần chết lặng.

Sau đó Eiichiro Senjou hỏi Nobita còn biết gì không, Nobita nói vật lý, địa lý, khóa học, tiếng anh ra, trừ tiếng nhật là toàn bộ biết làm.

Eiichiro Senjou lại cho 10 bài khác nhau, mỗi 10 bài là một môn học.

...

Buổi trưa

Nobita vẫn như cũ, một đường thẳng tiến, từ bỏ từ 5 đến 10 giây là làm xong, đến khi tiếng "Reng Reng" báo lớp tan học mới dừng lại.

Eiichiro Senjou như chưa tỉnh lại, khuôn mặt cứng ngắt không động đậy, ánh mắt thủy chung luôn nhìn chăm chăm vào trang giấy đang cầm trên tay, nếu có người để ý kỹ, có thể thấy ngón từng đốt tay của hắn đang có nhè nhẹ run rẩy...

"Thầy ơi, chuông reo rồi." Một bạn học ở sau nhắc nhở.

"Ồ, vậy à, giải tán, qua ngày mai thầy sẽ bù lại bài học cho các em, Nobita, em đi theo thầy." Eiichiro Senjou giật mình quay qua cả lớp thông báo, sau đó hướng về Nobita mỉm cười nói.

Nobita gật đầu, nhìn qua xuka ngồi bên kia, nói: "Xuka, tớ đi trước."

"Ừ, Nobita cậu đi trước đi." Xuka gật đầu, ánh mắt có chút lạ nói.

"Nobita, buổi chiều này chúng ta ở sân bóng gặp gỡ!" Xeko cùng Chaien la lên.

"Ok con mỗ nhon cùng con heo mập" Nobita quay lại nhìn hai người, cười nói.

"Cậu nói gì Nobita, cậu gan lắm, đừng cho rằng mình học giỏi là có thể phách lối, chiều nay bọn tớ sẽ cho cậu biết tay!" Chaien cùng Xeko mặt đỏ lên, giận dữ nhìn Nobita trầm giọng nói.

Hai người không nghĩ đến Nobita lại ăn gan hùm nói như vậy, nếu chiều nay không dạy Nobita làm người bọn hăn không nuốt nổi cục tức này!

"Ha ha..." Nobita cười một tiếng, không xem chuyện hai người nói ra gì, mang cặp đi theo Eiichiro Senjou.

...

Trong phòng hiệu trưởng.

Căn phòng sạch sẽ gọn gàng, căn phòng không rộng lắm, chỉ tầm bốn năm mét, chứa đủ một cái tủ sách, một cái bàn làm việc, cái bóng đèn treo trên tường cùng một cái đồng hồ màu cam nhỏ.

Eiichiro Senjou và Nobita cung kính đứng một bên như đang chờ đợi gì đó.

Người được ngồi trong phòng làm việc duy nhất chính là vị lão già ăn mặc kimono ngoài trắng trong đen.

Đầu tóc bạc phơ, mặt mũi hồng hào, ánh mắt sáng lạng rất có thần.

Khác ngoài vẻ già nua của hăn, chính là trên miệng ngậm tẩu thuốc, hai tay để dưới bàn, hai chân cứ run run lắc lắc, tựa như đang thăm du chim già của mình đồng dạng.

Vị lão già đọc xong trang giấy để xuống, hai chân hăn càng run hơn, không biết có phải hay không sắp xuất rồi mà hai chân lại càng run vậy nhỉ?

Đó là ý nghĩ đê tiện của Nobita khi thấy lão già chân run run.

"Hiệu trưởng, ngài thấy thế nào?"

Eiichiro Senjou cúi người hơi thấp khi hỏi lão già, đây cũng là bậc lễ độ cung kính khi hỏi người lớn hơn mình, truyền thống ăn sâu vào xương máu của người nhật bản.

Lão già gật đầu, thả tẩu thuốc ra, nhìn Eiichiro Senjou nói: "Tốt lắm, tôi cảm thấy rất hài lòng, ngày mai tôi sẽ liên lạc với bên kia chính phủ để báo tin tức này, có điều phải thử trước cái đã."

Eiichiro Senjou gật đầu không ý kiến gì, nói ra: "Vâng, hiệu trưởng cứ thử đi."

Kazuo Tora gật đầu, chuyển ánh mắt qua Nobita, hiền lành nói: "Em chính là học sinh lớp 5E Nobita?"

Nobita làm cái lễ, rồi gật đầu, nói: "Thưa hiệu trưởng, con đúng là Nobita học lớp 5E"

Kazuo Tora gật gù, nói ra: "Ừ, ta có vài bài tập, con làm không? Chỉ là thử thôi, nếu như làm không được thì không sao cả."

Nobita lặn nửa gật đầu, cười nói: "Vâng."

"Tốt lắm, ngồi ghế đi." Kazuo Tora hài lòng mỉm cười, đem tờ giấy trắng trên bàn, viết vài hàng rồi đưa cho Nobita, kèm theo cây bút.

Nobita lễ phép nói tiếng cảm ơn, rồi tiếp nhận tờ giấy Kazuo Tora đưa, nhìn vào tờ giấy, "Ồ, đây chính là nâng cao toán lớp 12, ngang với thế kỷ 21 toán học Việt Nam, bài toán này có thể so với thi Violympic độ khó thế giới, đáng tiếc gặp ta."

Nobita nở nụ cười tự tin, thấy hắc nộ cười tự tin, Eiichiro Senjou đứng một bên trong lòng âm thầm vui mừng, hắc biết khi Nobita cười như vậy là có nắm chắc, bởi vì hồi nãy trước khi làm bài Nobita cũng nhìn qua rồi nở nụ cười như vậy.

Kéo ghế gần đó tới ngồi xuống, Nobita nhìn vào câu hỏi, suy nghĩ một tí rồi cầm bút viết vào...

Vài phút sau, Nobita đặt bút xuống, lần này viết có chút lâu hơn những lần trước.

Nobita đưa giấy cho Kazuo Tora, vẻ mặt cung kính nói: "Em đã làm xong thưa hiệu trưởng."

"Ồ." Kazuo Tora kinh ngạc nhìn Nobita, sau đó cầm tờ giấy lên đọc rồi nhanh chóng thả xuống, hắc không cần đọc tiếp, bởi vì đáp án toàn bộ là đúng hết, không sai một chữ.

"Àm"

Kazuo Tora vỗ bàn một cái làm Nobita và Eiichiro Senjou giật mình.

Hắn đứng dậy, nhìn qua Eiichiro Senjou, vui mừng nói: "Em Nobita tài giỏi là nhờ công thầy cả đấy Eiichiro Senjou..."

"Nào có, nào có, tôi chỉ mỗi ngày lên lớp giảng bài cùng nhắc nhở Nobita thôi mà, còn lại là nhờ vào Nobita..." Eiichiro Senjou sắc mặt xấu hổ, khua tay nói.

Kazuo Tora chuyển qua Nobita, nói ra: "Ngày mai em và phụ huynh của em đến phòng tôi, được chứ?"

Nobita trong mắt bắn ra tia sáng ngời, nhanh chóng gật đầu nói: "Được hiệu trưởng."

Kế đó hai người trở về, trước khi đi, Eiichiro Senjou dặn dò Nobita ngủ sớm, sáng thức dậy sớm đến phòng hiệu trưởng, nhớ mang theo cha mẹ...

...

15h chiều, ánh nắng chói chang.

"Nobita, cậu đứng lại đây!"

Nobita một mình đi về, tại lúc này, hắn đi ngang qua sân bóng thì truyền đến tiếng gọi của Chaien và Xeko.

Nghe hai con mỗ nhon cùng heo gọi mình, Nobita khinh thường dừng lại, hắn đi tiếp.

Chaien cùng Xeko đứng trong sân bóng, thấy Nobita không những dừng lại mà còn đi tiếp, giận không chỗ nói, hai người thần sắc hung thần chạy đến Nobita.

"Nobita, cẩn thận, Chaiken và Xeko đang đuổi theo cậu!"

Vừa vặn Xuka đi ở sau lưng Chaiken và Xeko, thấy cảnh này, nàng lập tức la to một tiếng, trong mắt hiện ra lo lắng.

Nobita trong mắt bắn ra tia suy tư, tựa như đang nghĩ gì, hần nỡ nộ cười vui vẻ, đi tiếp, bộ dáng giống như không nghe thấy Xuka cảnh báo.

Lúc này Chaiken và Xeko đã chạy lên trước mặt Nobita, chặn đường lại.

"Nobita! Cậu có biết lỗi!?" Chaiken xắn tay áo lên, giọng nói.

Xeko mở chu ra, cười hì hì, cũng bộ dáng xắn tay áo lên.

Nobita khinh thường nhìn hai người, nói ra: "Một mỏ nhọn, một heo mập, có gì phải sợ?"

"Được lắm, hôm nay bọn tớ không dạy dỗ cậu không được rồi." Nói xong, Chaiken tay nắm lại, đánh về phía Nobita.

Xeko bên cạnh cũng đồng dạng, đánh về Nobita.

Nobita thần sắc bình tĩnh, hai tay giơ ra, dễ dàng chụp lại hai đấm từ hai người Chaiken và Xeko đánh tới.

Hơi nắm chặt một phát.

"A đau đau đau, Nobita, mau thả tớ ra"

"Ui đau quá, Nobita, khôn hồn thì thả tớ ra..."

Chaiken, Xeko hai người mặt vặn vẹo, Xeko nước mắt nước mũi sắp chảy ra.

Nobita nhẹ nhàng đẩy về trước một cái, mặc dù hần còn có 1/10 sức mạnh, nhưng như vậy cũng đủ cân cả thế giới rồi, trừ phi đem 10 trái

nguyên tử bắn tới, không thì đừng hòng đánh chết hân!

"Bịch"

"Bịch"

Mặc dù Nobita chỉ nhẹ nhàng đẩy, nhưng sức bằng một người trưởng thành, Chaien, Xeko ngã về sau thật mạnh, mông hai người chạm đất nổ hoa.

"A!"

"Ui!"

Chaien cùng Xeko hét thảm, bọn hân chỉ mới 10 tuổi đứa bé, làm sao chịu nổi loại đau đốn thấu cục hoa này? Nước mắt nước mũi nhanh chóng chảy ra ngoài.

"Oa!!! Đau quá, mông đít của con..."

"Huhuhu, Nobita ăn hiếp con, đau quá mẹ ời!"

Xeko cùng Chaien ngồi dưới đất khóc lên, khi này nếu có người nhìn vào trong, có thể thấy nơi cục hoa hai người sưng đỏ lên chà bá, có dấu hiệu sắp chuyển thành màu tím.

Xuka chạy đến, che miệng lại, ánh mắt kinh ngạc nhìn Nobita, lại nhìn hai người khóc lóc dưới đất Xeko cùng Chaien.

Xuka ánh mắt lạ lẫm nhìn Nobita nói ra: "Cậu thật là nobita?"

"Đúng vậy, tớ là Nobita." Nobita không quan tâm đến hai Chaien và Xeko nằm dưới đất, hân quay qua đối mặt nhìn Xuka mỉm cười.

Xuka nhìn nụ cười của Nobita không khỏi ngẩn ra, dù cho nụ cười này làm người cảm giác như con cún bốn mắt đang tươi cười, nhưng so với quá khứ lúc trước hình tượng cún ngố cười rõ ràng có phần đẹp hơn.

Nếu Nobita sử dụng chức năng đọc suy nghĩ hệ thống lúc này, chắc chắn hẳn sẽ học máu mà chết, đây chính là Nobita cho rằng nụ cười tự tin, bá đạo, này sẽ làm cho Xuka "mê mẩn" mình.

Nobita nhìn thấy Xuka ngẩn ra nhìn mình, biết mục đích "cưa loli" đã đạt tới, hẳn giả bộ hết hồn, vội vàng đỡ Chaïen cùng Xeko dậy, về mặt quan tâm nhìn hai người, nói: "Chaïen, Xeko, hai cậu có sao không?"

"Đau muốn chết còn hỏi!" Chaïen ánh mắt trừng Nobita giận dữ nói, tay phải bất ngờ đánh về phía hắn.

Nobita không hành động gì, chân giơ lên, đạp thẳng vào đũng quần Chaïen.

Dù tay Chaïen đánh trước, nhưng so với chân đạp thẳng của Nobita chậm hơn vài phần.

"Ngao!~" Chân Nobita chân chính xác đá trúng đũng quần Chaïen, theo đó truyền đến tiếng hét thảm từ miệng Chaïen phát ra.

Chaïen sắc mặt tái xanh, cả người lảo nhủ ngã xuống đất, hai tay ôm lấy đũng quần của mình, nước mắt, nước mũi chảy ra liên tục, đau đến nói không nên lời.

Xeko đang muốn ra tay trả thù thấy cảnh này sợ hãi tè quần, vội vàng lùi ra sau vài bước, cơ thể lùn bé không ngừng run rẩy, hai tay vội vàng ôm đũng quần mình.

Xuka ngơ ngác nhìn Nobita, không nghĩ Nobita ngày thường bị Chaïen và Xeko ăn hiếp lại mạnh mẽ đến vậy.

"..."

Nobita về mặt tà ác, đi đến tới chỗ Xeko.

"Đừng, Nobita, tớ xin lỗi cậu, tớ thề, từ nay về sau sẽ không bao giờ ăn hiếp cậu nữa!" Xeko thấy Nobita đi đến vội vàng lùi ra sau, hai tay lắc lắc nói.

"A đau quá, Nobita, cầu xin cậu tha tớ!!!"

"ui, oa!!~"

"Nobita, cậu dừng tay đi, dạy dỗ hai người Xeko, Chaien như vậy được rồi!!!" Xuka nhìn hai người bị Nobita đánh đến bầm dập rồi, nàng là người hiền lành làm sao nhìn được loại này, nhất là hai người Chaien và Xeko còn là bạn tốt của nàng.

"Tốt, mình nghe lời cậu." Nobita cũng cảm giác thỏa mãn dừng tay lại.

"Nobita, tớ thề từ nay về sau sẽ nghe lời cậu!!!"

"Tớ cũng vậy, xin tha thứ cho tớ Nobita."

Xeko và Chaien ngồi quy dưới đất, thân thể cong lại như con tôm, tay ôm đầu khóc lóc, nước mắt như mưa, trên thân thể đầy đất cát cùng có vài chỗ bầm dập, hiển nhiên bị Nobita đánh thành dạng này.

Hai người không ngờ tới ngày thường Nobita cái này đầu gối lại kinh khủng đến thế, so với ma quỷ còn ác hơn!

Nobita nhìn Xuka, tay giơ lên, nói ra: "Thôi tớ đi về, tạm biệt cậu."

"Tạm biệt, tớ cũng đi về." Xuka gật đầu, phất tay chào Nobita.

Nobita hơi dừng lại, nhìn về phía hai người Chaïen và Xeko, lạnh lùng uy hiếp, nói: "Hai cậu không được phép nói với cha mẹ là tớ đánh, nếu hai cậu dám nói ra, qua ngày mai hai cậu chuẩn bị tiền đi bệnh viện đi, hừ..."

"Vâng vâng, Nobita, bọn tớ sẽ nghe lời cậu."

Chaïen, Xeko cơ thể run lên, vội vàng nói.

Nobita yên tâm mỉm cười, từ trong túi móc ra vài đồng yên, đưa cho hai người.

"Cầm lấy, 5000 yên, hai cậu chia ra sài, coi như tớ bồi thường" Nobita đặt tiền dưới đất, nói ra.

"Cái gì, 5000 yên!" Xeko, Chaïen ngẩng đầu lên nhìn tiền yên dưới đất, kinh sợ nói.

Xuka cũng là kinh ngạc, nàng muốn nói gì đó, nhưng lúc này Nobita đi tới đằng xa rồi.

"Cám ơn Nobita đại ca!"

"Đại ca Nobita thật hào phóng!"

Xeko và Chaïen nhìn nhau, trong mắt bắn ra kim quang, không quan tâm đến cơ thể đau đớn, hai người cùng lúc hướng Nobita hô to.

...

Nobita mỉm cười, kế hoạch thu mua đám tiểu đệ tương lai thành công...

"Đây chỉ mới là bắt đầu." Nobita nhìn lên bầu trời xanh, lăm băm nhỏ giọng nói.

...

P/s: cốt truyện vẫn còn đang trong giai đoạn hoàn thiện (chưa xong), hơn nửa cuối năm mình rất bận, nên 1 ngày có thể chỉ có 1c, ae thông cảm nhé@@.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Bộ Trưởng Bộ Giáo Dục Đến

Sáng sớm ngày hôm sau.

Ngày hôm qua trở về, Nobita về nói với cha mẹ là sáng mai đến trường sớm, gặp hiệu trưởng.

Khi đó cha mẹ Nobita tưởng hấn lại phạm lỗi gì, hai người mắng oan hấn một trận, sau một hồi Nobita kiên nhẫn giải thích, hai người mới hiểu ra...

...

"Doremin, cậu muốn đi đến trường với mình không?" Nobita đã cùng cha mẹ ăn sáng xong, hiện tại đang đem đồ vật đi học bỏ vào cặp, kéo cánh cửa chứa đồ ra, nhìn vào bên trong đang ngủ say Doremin hỏi.

"Không, cậu đi đi, tớ muốn ngủ một tí..." Doremin không mở mắt ra, nài lười biếng đáp.

Không biết có phải hay không khác nguyên tác, mà tính cách theo đó cũng là khác, Doremin so với nguyên tác lười biếng hơn, nài thích nhất ngủ nướng đến trưa.

"Ừm..." Nobita như nghĩ ra cái gì, khoe miệng vênh lên, nở nụ cười tà. Kế đó, chỉ thấy Nobita đưa ra hai ngón tay trở và giữa thẳng đứng, thành hình mũi tên, hơi trườn người về phía trước, hai ngón tay như con rắn nước, chui vào nơi quần của Doremin.

"A!" Doremin đang ngủ say, chợt cảm giác ở dưới cơ thể như có gì đó chui vào, một lát sau, cảm giác tê dại mãnh liệt từ bên dưới truyền khắp người, khiến nàng theo bản năng rên lên một tiếng, nước suối tự động trào ra mảng lớn....

"Nobita, cậu thật quá hư đốn!!!!"

Nobita rút tay ra, nhìn đồng hồ đã 6h15 sắp tới giờ, lập tức chạy đi, phía sau truyền đến âm thanh yêu kiều tức giận của Doremin, nghe âm thanh này, Nobita mỉm cười, đưa tay lên mũi ngửi một hơi.

"Không hổ là robot thế kỷ 22 a, bên trong cũng là thơm như thật..." Nobita cảm giác mùi thơm như hoa lan nở nụ cười lẩm bầm.

...

"Cha, mẹ!" Nobita vừa xuống cầu thang, nhìn thấy hai người đứng nơi cửa chợ đợi, vui vẻ kêu lên.

"Ừm, hôm nay là ngày quan trọng, hơn nữa cha còn phải đến nhanh lên nào" Nobisuke và Tamako hơi ngần ra, rất nhanh đáp lại.

Nobisuke hôm nay ăn mặc đồ tây trang viên chức màu xanh như mọi ngày, tay phải cầm chiếc cặp màu xanh, chắc bên trong cặp chứa tài liệu.

Tamako thì đơn giản hơn, nàng mặc áo khoác dài đến chân, hơi trang điểm một tí, nhưng dù vậy đã làm Tamako trẻ trung hơn so với không trang điểm một chút.

Nobita đi đến giữa hai người, ba người nhìn nhau mỉm cười, Nobisuke dắt tay trái, Tamako dắt tay phải, cùng bước đi...

....

Nobita đi giữa, chợt một luồng ký ức ấm áp chảy vào đầu, từng hình ảnh thời thơ ấu của sâu xa nhất trong mảnh ký ức hiện lên, hình ảnh cha mẹ hai người ôm hân vào lòng khi hân vừa sinh ra.

"Đặt tên nó là gì?"

"Nobita nhé?"

"Hay lắm, nghĩa là lớn lên, nó sẽ là đứa bé thông minh...một nhà thông thái."

...

Vừa đi vừa nói chuyện, bất tri bất giác ba người đã đến trường.

"Nobita, gặp thầy phải chào nghe không còn?" Tamako quay qua nhìn Nobita, nghiêm túc căn dặn hân.

"Vâng, con biết rồi mẹ." Nobita gật đầu nói.

Hai bữa nay, Nobisuke và Tamako từ thái độ kinh ngạc, lo lắng, chuyển thành tự nhiên, hai người họ đều cho rằng đứa con trai này đã trưởng thành, khôn lớn hơn, hiểu mọi chuyện hơn trước.

Tamako hài lòng, tiếp đó cả ba người dắt tay đi vào, theo chỉ dẫn của Nobita, rất nhanh ba người đi đến phòng hiệu trưởng.

"Xin chào, tôi là cha (mẹ) của Nobita..." Nobisuke và Tamako kêu lên, kể đó tay gõ cửa cộc cộc vài cái, đây chính là phong tục tập quán trước khi đi vào phòng người khác.

"Vào đi." Bên trong truyền ra âm thanh già nua.

"Cám ơn!"

Ba người đi vào, Tamako, Nobisuke, Nobita, nhẹ nhàng đóng cửa lại, quay về hướng về người trong phòng chào một cái.

Nobita chào xong mới ngẩng đầu lên nhìn, trong phòng lúc này chỉ có ba người ngồi, một lão già, chính là ngày hôm qua hiệu trưởng Kazuo Tora.

Người còn lại là một vị trung niên, đeo kính dày, mũi thấp, gò má bằng phẳng, cao chừng 1m76, một thân quần áo công viên chức giống Nobisuke, nhưng có chút khác là màu sắc đen, ở giữa áo thắt cà vạt đen trông rất lịch sự.

Kazuo Tora đứng lên, tự thân đi tới đem ghế cho ba người ngồi, nhìn qua Nobisuke và Tamako, tay hướng về vị trung niên bên cạnh, giới thiệu: "Chào hai vị phụ huynh học sinh em Nobita, vị này chính là Tengu Tarama, bộ trưởng bộ giáo dục."

Tengu Tarama lập tức đứng dậy, nở nụ cười chuyên nghiệp, hướng về cha mẹ Nobita, lễ phép nói ra: "Hai ông bà chắc hẳn là cha mẹ em Nobita? Tôi đã nghe giới thiệu về đứa con trai hai ông bà, cậu bé Nobita này đúng là thiên tài, nhưng mà cũng cần phải trải nghiệm một hồi năng lực của cậu bé, để tôi có bản đánh giá khi báo cáo gọi về cho thủ tướng."

Cha mẹ Nobita ngẩn ra, bọn hắn không nghĩ đến thái độ của vị hiệu trưởng lại như vậy, tự đem ghế cho mình ngồi, bọn họ càng không nghĩ đến ngay cả bộ trưởng bộ giáo dục cũng tự thân đến đây. Khoang đã, thiên tài? Trải nghiệm?

Tamako như nghĩ gì đến cái gì, sắc mặt biến đổi, Kazuo Tora và Tengu Tarama, "Bịch" một tiếng, nàng quỳ xuống, thân thể cong lại, cúi đầu thấp đến chạm đến sàn nhà, nói ra: "Là do chúng tôi không dạy dỗ nó nên người. Cầu xin hai vị, đừng đuổi học nó, nó chỉ mới 10 tuổi mà thôi...Tất cả là lỗi của chúng tôi những bậc làm cha làm mẹ này, sau này chúng tôi xin hứa sẽ nghiêm túc dạy dỗ nó hơn, cầu xin hai vị."

Nói đến bốn chữ cuối cùng, Tamako coi như dùng hết sức la lên, âm thanh vang dội căn phòng, nước mắt theo đó trào ra ngoài, trông thấy mà thương.

Bố Nobita thân thể run run, do dự một chút, nghĩ đến con mình tương lai sau này, so với lòng tự trọng còn cao hơn, hai tay nắm chặt lại, cuối cùng cũng quỳ theo Tamako, đầu để thấp, âm thanh trầm thấp nói ra: "Tôi khẩn cầu hai vị cho con trai đi học tiếp, chuyện này thằng bé không có lỗi, lỗi là do những bậc làm cha làm mẹ như chúng tôi!"

"Ạch..." Nobita nhìn cha mẹ quỳ dưới đất ngẩn ra, hẳn hôm nay chỉ nói là đến trường để gặp hiệu trưởng để bàn về việc học tập sau này, nhưng không ngờ đến cha mẹ lại tưởng lầm là bị đuổi học.

Kazuo Tora cùng Tengu Tarama ngó ra nhìn, nhưng ngay lập tức phản ứng lại, Kazuo Tora vội vàng đi tới, đỡ dậy hai người, tại hai người ánh mắt khó hiểu, hẳn giải thích: "Cha mẹ Nobita hai người đã hiểu lầm, chuyện là như vậy...."

Kazuo Tora kể tóm tắt lại sự việc, trong đó có Nobita thể hiện trình độ "kinh tài tuyệt đỉnh" thế nào...

Nghe xong hai người nói, cha mẹ Nobita liên tục thất thần, thần sắc buồn bã rút đi, thay vào đó là một mặt tràn đầy tự hào, vui mừng, hưng phấn...

Có người cha mẹ nào mà không mong muốn con cái mình lớn lên thành tài, được vạn người khen ngợi(chú ý) cơ chứ?

"Ha ha ha ha" Nobisuke nhin không được há miệng cười to lên, bên trong tiếng cười tràn đầy vui sướng không chút nào che giấu.

"Con giỏi lắm Nobita, con trai của mẹ." Tamako vui mừng đến rơi lệ, nàng dịu dàng ôm Nobita vào lòng, tay vuốt đầu hẳn, mỉm cười nói.

Kazuo Tora và Tengu Tarama không nói gì, chỉ nhìn nhau rồi lẳng lẳng cười.

Vài phút sau, hai người mới từ kích động hồi phục lại bình tĩnh, nhưng trên mặt vui vẻ vẫn còn, so với trước lúc nào cũng ủ rũ buồn bực vì chuyện học hành của Nobita thì vui gấp đôi.

Tengu Tarama nhìn cha mẹ Nobita, cười hỏi: "Bây giờ tôi có thể bắt đầu kiểm tra Nobita được chưa hai ông bà?"

"Vâng, xin làm phiền ngài." Cha mẹ Nobita liên tục gật đầu.

"Hai ông bà ngồi ghế đi." Lời này từ hiệu trưởng nói.

"Chúng tôi đứng là được." Nobisuke khoát tay cười nói, Tamako dù không nói nhưng ý giống như Nobisuke.

Hiệu trưởng gật đầu, nhìn qua Tengu Tarama nói: "Ngài bộ trưởng có thể bắt đầu."

Tengu Tarama gật đầu, sau đó lấy tờ giấy trắng cùng cây bút đã chuẩn bị sẵn trên bàn, viết lên đó...

10 phút sau Tengu Tarama mới đặt bút xuống, đưa cho Nobita.

Nobita cúi đầu cảm ơn, tay tiếp nhận giấy, mắt nhìn vào đó.

Hơn trăm hàng khác nhau, nguyên trang giấy trắng đầy màu đen bao phủ, trong đó có các từ môn tin học, cho đến hóa học, vật lý trừ môn tiếng nhật, thể dục ra toàn bộ đều có.

Mà những bài này nhiều là lớp 12, thậm chí là lên cao hơn, lý thuyết, thực hành, những câu hỏi mẹo, và còn có vài chỗ câu hỏi đặc biệt, tựa như: Một con vật nhỏ bị thương nằm trên đường, người A đi qua thấy, nếu em là người A, em sẽ làm gì?....

Nobita xem xong mấy câu hỏi mà muốn bật cười, trời ạ, bày đặt hỏi cái này nữa chứ. Hẳn biết những câu hỏi này là khảo thí nhân tâm, sở thích, xem sau này người đó tính cách lớn lên như thế nào, thiện, ác, gian, hay sao...

Hẳn tin chắc, nếu trả lời câu hỏi kiểu như: Em sẽ đem con chim nhặt lên....rồi sau đó đem chim nướng ăn, chắc hẳn ông bộ trưởng này đọc xong sẽ không chút do dự phất tay áo trở về, không thèm quay lại nữa.

Mà Nobita cái tên này sẽ bị lưu vào hồ sơ đen, kể đó là cuộc sống ngày sau có thể bị người chính phủ âm thầm giám sát 24/24, hẳn chỉ cần có hành động nguy hiểm đến người khác hoặc quốc gia thôi, lập tức trong vòng 10 giây sau vào tù ăn cơm, hơn nữa có thể đi xin việc ở các công ty lớn rất là khó khăn.

Người Nhật Bản chú trọng là: cần cù, tinh thần đồng đội, tôn trọng lễ nghĩa, quan trọng nhất là đức tính người đó.

Mà câu con chim chính là ví như đồng đội, nếu một người bị thương thì sẽ làm sao? Đây chính là hỏi mẹo để lừa trẻ con.

Đáng tiếc, gặp phải vị này Nobita "trọng sinh", con quái vật sống hơn ngàn năm, đặc đạo thâm thần, đạt đến trình độ thâm tặc đỉnh phong, từ loli đến mỹ phụ ăn tuốt, từ rừng non đến rừng già, từ lông trắng đến lông vàng, từ nhất đến nhị, từ đi bốn chân đến hai chân...Ặc...Hình như có chút nhầm vấn đề, quay trở lại câu chuyện nào.

Nobita nhìn tờ giấy suy nghĩ một chút, quay qua Tengu Tarama nói: "Cho em 15~20 phút."

Tengu Tarama kinh ngạc nhìn Nobita hỏi: "Cậu bé, cậu thật chỉ cần 20 phút?"

Phải biết trên đó hơn trăm câu hỏi, suy luận, mẹo các kiểu, cho dù là hần tự mình làm ít nhất cũng phải tốn hơn 1 tiếng mới làm xong.

Nobita mỉm cười, gật đầu: "Chậm nhất 15 phút, nhiều nhất 20 phút!" Trọng giọng nói tràn đầy tự tin, không chút nào do dự hay sợ sệt.

"Tốt. Nếu cậu có thể làm trong vòng 20 phút, hơn nửa toàn bộ đạt điểm 10(đúng), tôi sẽ đích thân đề cử cậu lên thủ tướng!" Tengu Tarama hào khí vạn trượng nói ra.

"Đề cử với thủ tướng?" Cha mẹ Nobita, hiệu trưởng, Nobita cùng ngăn ra.

"Đúng vậy, nếu thật sự làm đúng hết, hơn nửa trong vòng 20 phút, cậu sẽ được tôi đề cử vào chức vị đặc biệt." Tengu Tarama nở nụ cười, ra vẻ thần bí nói.

Nobita gật đầu, lần nửa cúi đầu, nói ra: "Cám ơn ngài."

Mặc dù Nobita là người thế giới khác, không hoàn toàn là người Nhật, nhưng hần có suy nghĩ của người nhật sau khi nhập vào vị này Nobita hậu đậu, suy nghĩ, ý thức, các truyền thống.

Tengu Tarama gật đầu, trong mắt hiện ra tia tán thưởng, nếu Nobita thật sự làm hết cộng thêm đức tính của hần, thì chắc chắn là một viên ngọc, không, phải nói là một viên đá quý chưa được mài dũa, chỉ cần Nobita trưởng thành đến lớn, thì Nhật Bản khi đó sẽ trở thành Siêu Cường Quốc số 1 thế giới, vượt qua Đế Quốc Mỹ hiện nay.....

Vừa nghĩ đến tương lai nước Nhật, Tengu Tarama tinh thần phấn chấn hơn, hần chờ đợi không được nữa, ánh mắt tỏa sáng nhìn Nobita như nhìn khối kho báu, nói ra: "Bắt đầu tính giờ!"

Nobita gật đầu, lấy ghế gần đó ngồi xuống, tay cầm viết, cả tinh thần nhanh chóng đều nhập vào trang giấy, tay vừa đặt bút vào giấy liền chuyển động, tốc độ nhanh như thần.

"Xoạch xoạch xoạch..."

Cả căn phòng tĩnh lặng, chỉ có tiếng bút viết vang lên, mọi người gần như ngừng thở, toàn bộ ánh mắt đổ dồn về phía Nobita, chờ đợi hần.

Nobisuke và Tamako hai tay không tự chủ nắm chặt, vì Nobita mà run rẩy, hưng phấn.... trong lòng hai người âm thầm kêu lên: "Cố lên con trai của ta! Cha mẹ luôn sát cánh bên cạnh con, Nobita!"

--(G9)--

(tối không có chương, ngủ ngon~~)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Chỉ Là Ta Quá...

(CẢNH BÁO: Chương không vệ sinh, đề nghị đang ăn cơm né ra:v)

(CẢNH BÁO: Chương không vệ sinh, đề nghị đang ăn cơm né ra:v)

(CẢNH BÁO: Chương không vệ sinh, đề nghị đang ăn cơm né ra:v)

....

15 phút trôi qua, trên trán Nobita càng nhiều mồ hôi, tay run run nhưng vẫn cố nắm chặt bút, khuôn mặt nhăn nhó như đang cảm thấy khó chịu hay nhìn cái gì đó.

Mà hiện tượng này, không phải bởi vì bài quá khó, mà là hần...mắc ỉa!!!

Ở năm phút trước, đột nhiên bụng đau dữ dội, dù còn giữ 1/10 sức mạnh, nhưng dù sao cơ thể này là của Nobita, người phàm bằng xương bằng thịt, không phải là cơ thể vô địch thiên địa ngày xưa rồi. Cho nên việc bài tiết vẫn diễn ra bình thường, có thể nói rõ sức mạnh hần hiện tại: tinh thần lực mạnh hơn 1000 lần người thường, sức mạnh cơ thể mạnh hơn 100 lần người thường, nhưng là... trong cơ thể không có linh khí a.

Nobita giống như có một cơ thể gầy yếu con nít nhưng bên trong là có sức mạnh siêu nhiên người thường, một cú đấm trên 100kg, nhưng hần không còn là "tiên" nữa rồi.

Nếu không phải vì mắc ỉa, hần chỉ cần dùng 15 phút là xong, nhưng khi này tay run run, hần ráng kiềm lại, không để cho viết sai...

Cha mẹ Nobita, hiệu trưởng, bộ trưởng bộ giáo dục nhìn thấy hấn run, không khỏi lo lắng hấn, đặc biệt là cha mẹ Nobita, Nobisuke và Tamako.

Tamako thần sắc lo lắng, rất muốn nói chuyện với Nobita, nhưng nàng không dám nói ra, bởi vì nếu nàng nói có thể làm Nobita mất tập trung, dẫn đến lần này kiểm tra thất bại, nàng trong lòng âm thầm cầu mong cho Nobita...

17 phút...

Nobita cả thân thể càng run hơn, mồ hôi chổng khu lên cao, hấn cảm giác nơi cổ sắp bắn ra.....

18 phút....

Nobita sắc mặt một mảnh đen, mồ hôi từ sau lưng và trên mặt rơi xuống nước, thời khắc này, hấn cảm giác mình đang bị ngàn vạn thẳng da đen tra tấn cúc hoa, nhin ỉa của hấn đã đến cực hạn, không biết tại sao, khi này cúc hoa tựa như co rút giật giật, một cái màu đầu đen đang từ từ lòi ra...Theo đó jj tựa như bị kìm kẹp chặt lại, đau đến thấu ***. Tay trái bùm chặt JJ, hai răng cắn lại, cố không cho ra tiếng và ra cúc cùng nước..., nếu không...là xong đời hấn...

Hấn không muốn già đến từng tuổi này mà ỉa đái trong quần a, đây là điều sỉ nhục không cho phép diễn ra!

18 phút 30 giây...

Cuối cùng viết xong tất cả đáp án, thả bút xuống, mặc kệ đám người, cả thân thể như tên lửa, bắn lên một cái, trong nháy mắt đã chạy ra khỏi phòng.

Mọi người trong phòng ngơ ngác nhìn hấn, chuyện gì xảy ra? Tại sao Nobita lại vội như vậy?

"Chẳng lẽ là...ha ha ha ha" Kazuo Tora và Tengu Tarama đều là già thành tinh, rất nhanh đoán được cái gì, hai người không để ý hình tượng của mình, cùng lúc ngửa miệng cười ha hả điên cuồng, đến nỗi nước mắt đều tràn ra.

"Khắc khắc khắc khắc" Hai người bởi vì cười quá độ mà dẫn đến sặc, một hồi ho khan liên tục.

Nobisuke và Tamako nhìn nhau, chợt, cùng lúc bật thốt "Nobita nhịn đái (ìà)!"

Không nói thì thôi, vừa nói xong hai vị hiệu trưởng cùng bộ trưởng giáo dục lại nở nụ cười tiếp...

Nobisuke và Tamako khóe miệng co rút vài cái, nghĩ đến con trai mình một hồi "nhịn", cũng không khỏi nở nụ cười.

...

Nobita lúc này rất gấp, hắn đang chạy giữa chừng, chợt cả người khựng lại, đột nhiên nhớ đến một vấn đề hết sức quan trọng: nhà vệ sinh ở đâu a?

Trong trí nhớ, Nobita dù có đi học đến trường, nhưng chưa bao giờ đi wc nha...

"Reng reng reng"

Vừa lúc, tiếng chuông nghỉ giải lao vang lên, Nobita thấy một người từ trong lớp bước ra, đến gần đó vội vàng hỏi: "Này bạn kia ơi, nhà vệ sinh ở đâu vậy?"

Vị kia bạn học nam mới bước ra, nghe kêu liền quay lại nhìn Nobita, hắn chỉ tay ở đằng xa kia, có tấm biển báo nhà vệ sinh, nói ra: "Là đằng kia, quẹo trái..."

"Cám ơn. " Nobita nói một tiếng rồi vọt lẹ chạy đi.

...

Nobita đi tới tấm biển báo, lúc này có hai cửa trái và phải, in hình nam màu xanh dương và nữ màu hồng. Mà Nobita cắt sấp ra rồi, nào có tâm để nhìn? Thế là hắn chạy vào bên gần nhất là phải chạy vào trong.

Nhà vệ sinh rất đơn giản, chỉ có mười cánh cửa, tượng trưng cho 10 phòng wc khác nhau.

Nobita chọn đại một phòng vệ sinh gần đó, mạnh bạo đẩy cửa vào.

Sau khi vào trong Nobita không chút do dự cởi quần ra, đứng ỉa luôn.

"Toẹt toẹt toẹt..."

Từng cục vàng đen phân nhanh chóng phọt ra, theo đó nước màu vàng từ jj bắn tứ tung...

...

"Thoải mái nha~~!!!~" Nobita đứng ỉa vẻ mặt thư sướng rên lên, cảm giác cả người sướng không tả nổi...Tới khi ỉa cục cuối cùng xong hắn mới mở mắt ra nhìn.

"Um..." Lúc này, phía sau lưng hắn truyền đến vang lên tiếng động, âm thanh mềm mại dễ nghe, khiến người cảm giác vô cùng nhu nhược.

Nobita nghe âm thanh giật mình, nhanh chóng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cô bé tóc đen đang ngồi sau háng Nobita.

Toàn bộ tóc, mặt, mũi miệng nàng dính đầy màu vàng đen, không phải là phân mà hắn vừa ị thì là gì?

Quần áo của cô bé theodều dính phân, màu đen vàng đen xen màu áo trắng của nàng.

Miệng nhỏ của nàng còn đang há ra, có thể thấy bên trong miệng nàng "ăn" phân của Nobita.

Không biết cô bé đã ăn mấy cục phân của Nobita này rồi?

Mặc dù cô bé người dính đầy phân, khi nhìn tới cô bé, Nobita có thể chắc chắn cô bé này nhỏ hơn hẳn vài tuổi, có thể học lớp 2~3.

"A. Tớ xin lỗi, khi này do quá gấp nên không chú ý." Nobita trong nháy mắt biến sắc, mặt già đỏ lên, cúi thấp người xuống, không ngại phân dơ đem tay quét sạch đầu tóc, sau đó là tới mặt cùng quần áo cô bé.

Lau sơ vài chỗ, cô bé nhìn có chút sạch sẽ hơn, tuy nhiên trên người nàng lúc này bốc mùi hôi hối do phân Nobita.

Nobita bịt mũi lại, nhìn xung quanh, cũng may gần đó trên tường có vòi nước tắm, Nobita cởi hết quần áo cô bé ra, tay bắt lấy vòi nước, hướng vòi về cô bé, vẩy nước ra.

"Xì."

Nước chảy từ vòi phun ra rào rào, Nobita bắt đầu trở thành "bảo mẫu", tắm rửa, kỳ cọ cơ thể cho cô bé, dù sao cô bé "ăn" phải phân đều là do hăn, hơn nữa hăn còn là người có trách nhiệm...

....

Sau khi tắm rửa cô bé toàn thân sạch sẽ, ít nhất mùi hôi không còn, Nobita tay lau mồ hôi thở phào, mồ hôi trên trán rơi xuống.

Bởi vì thời khắc này, hăn và cô bé không có mặc quần áo, cả hai trần truồng như nhộng, nhưng điều này không phải quan trọng nhất, mà là lửa

nóng trong lòng hăn.

Trong lúc tắm rửa cho cô bé, bởi vì tới gần kỳ cọ cho nàng, ít nhiều gì cơ thể hai người cũng ma sát nhau, làm cho lửa đam giấu sâu trong lòng bấy lâu nay lại cháy lên.

Cô bé đôi mắt đen như hột nhãn mở to ra, nhìn chăm chăm Nobita không chớp mắt, thần sắc ngơ ngác cứ như vậy nhìn hăn, nàng cảm giác vị này anh trai thật tốt bụng, còn có mùi vị kia...

Nobita hít sâu một hơi, đè ép lại dục vọng trong lòng, lúc này hăn cũng thấy cô bé ngơ ngác nhìn mình, cố nặn ra nụ cười thân thiện, hỏi: "Em tên gì?"

Cô bé từ nhỏ đã được cha mẹ dạy lễ phép, nàng theo bản năng trả lời: "Em tên là Kohato Azami."

Nobita gật đầu, khuôn mặt đỏ lên, xấu hổ cười nói: "Nãy anh do mắc *** quá, nên không nhận được, xin lỗi em."

Nobita cúi đầu một cái, coi như hành động tạ lỗi với nàng.

Kohato Azami vẻ mặt ngây thơ lắc đầu, âm thanh ôn nhu mềm mại đến cực điểm, nói ra: "Cái này cũng không phải lỗi do anh, là do em quên đóng cửa lại."

"Sặc, như vậy cũng được?" Nobita bó tay, chẳng lẽ các bé gái nhật ngày nay đều "hiền" như vậy? Bị ỉa vào mặt thậm chí ăn luôn *** cũng không phản ứng hay nôn ói gì?"

Nobita nhìn cái kia vẻ mặt ngây thơ tình bơ như thường của nàng, hăn có chút khâm phục nha, nếu đổi lại là hăn chắc chắn đã nổi điên lên giết chết *** rồi.

Đột nhiên, hắn nghĩ đến một vấn đề khác, đó là giờ nghỉ giải lao chỉ mới vài phút, ở khi hắn vừa đi ra thôi, làm sao có thể trong toilet có người a?

Nobita nhìn Kohato Azami nói ra: "Em không phải trong giờ học à, tại sao ở trong này?"

"Em là do bác Tengu Tarama dẫn đến đây, bác bảo em đi chơi quanh đây, sau đó em đột nhiên mắc * nên vào đây." Kohato Azami vẻ mặt ngây thơ, thật thà trả lời.

"Bác? Vậy em là con em họ hàng xa với Tengu Tarama à?" Nobita nghe tới đây ngẩn ra, như nghĩ cái gì, nhìn nàng hỏi.

"Đúng vậy anh." Kohato Azami gật đầu nói.

Nobita: "..."

"Anh tên là gì?" Kohato Azami đôi mắt tròn đen tò mò nhìn hắn hỏi.

Sau khi tắm xong, cô bé làn da tựa như được ăn củt bổ sung vitamin càng thêm trắng trẻo mịn màng, tóc đen để dài tới lưng, môi nhỏ múm mím như trái anh đào non, khuôn mặt hình trái xoan thanh tú, dù nàng chỉ vài tuổi tiểu loli, nhưng có thể thấy được sau này nàng lớn lên sẽ trở thành một người con gái vẻ đẹp tuyệt sắc, nghiêng nước nghiêng thành.

"Anh tên là Nobi. Nobita" Nobita không chút do dự nói ra tên mình.

"Ừm, vậy anh Nobita từ nay về sau là chồng của em!" Kohato Azami mỉm cười như thiên thần, ngây thơ nói ra.

Nobita lặng người: "..."

"Mẹ em nói là, nếu có người con trai thấy cơ thể trần truồng của em, thì người con trai đó là chồng em, bởi vì người đó phải chịu trách nhiệm...."

Kohato Azami nói tiếp, hai má của nàng hồng lên vô cùng động lòng người.

Nobita cạ lời, vãi cả trách nhiệm, người chỉ là loli thôi, ta còn chưa đem jj đưa vào chỗ ấy của người a.

Vừa nghĩ đến jj đưa vào chỗ ấy, Nobita tiểu jj cao ngạo đứng lên, theo bản năng đưa mắt nhìn xuống dưới, nơi kia màu đỏ nhỏ nhắn trơn bóng không một mảnh cỏ....

..

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Chữa Trị Chim

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Tiểu loli Kohato Azami thấy chỗ ấy của Nobita đứng lên, tò mò lấy tay vuốt vuốt chỗ đó, nói ra; "Cái này là gì vậy anh Nobita? Sao nó cứng vậy?"

Nobita chỗ ấy bị nàng đụng vào, cả thân thể run lên, jj theo bản năng lớn hơn vài cen-ti-mét...

Lúc này, jj của hắn không biết có phải hay không do Nobita (Minh Hạo) nhập vào, đã to bằng một vị thiếu niên, có khả năng chịch gái được, thông cùc được.

Dâm hỏa trong lòng tạm thời áp chế khi nãy lại cháy lên, hơn nữa càng mạnh hơn gấp đôi lần trước.

Đôi mắt Nobita đỏ lên, jj lại tăng thêm vài cen-ti-mét, lúc này jj của Nobita đã to ra cỡ 25~28 centimet.

"Anh Nobita, nó lại to lên nè, con này là con gì vậy, trông ngộ ghê."

Kohato Azami nhìn cái kia lại to hơn lúc trước, nàng kinh ngạc nói ra, tay nàng hứng thú bóp bóp vài cái, thậm chí còn đem mũi đến gần ngửi khịt khịt, chỉ còn kém là chưa đem lưỡi liếm các loại...

"Cái đệt!" Nobita dâm hỏa lần nữa đạt đến đỉnh cao, đôi mắt từng tia màu đỏ xuất hiện, cơ thể càng run hơn nữa, hắn đang cố gắng hết sức để

kiềm chế dâm dục trong lòng, nhưng càng kiềm, dâm hỏa càng cháy mạnh hơn, giống như càng phun nước thì lửa càng cháy lan ra nhanh hơn đồng dạng.

"Ồ, còn hơi mềm mại nè anh Nobita." Vừa bóp vài cái xong, Kohato Azami nở nụ cười thuần khiết như thiên sứ nói.

"AAA!!!!" Nobita nghe xong nhịn hết nổi nữa, hắt la lên một tiếng, hai mắt đỏ như máu, tựa như con thú hoang xông chuồng đồng dạng, tiểu jj như cự binh cầm thương, một đường lao về nơi khu rừng, đem thương đâm vào trong.

"Phốc..."

"A!!! Đau..."

Mỹ lệ máu tươi trinh trắng chảy ra, theo đó tiếng la thê thảm trong phòng vệ sinh vang lên, cũng may bên ngoài không có người, nếu không sẽ phát hiện chuyện kinh dị tại đây.

Một nam hài tử 10 tuổi đang cắm "sừng" vào một cô bé bảy tuổi...hơn nửa nam hài giống như là một con trâu bị bỏ đói lâu ngày, liên tục điên cuồng đem sừng thúc ra đẩy vào như xe máy ủi....

...

10 phút sau.

Trong phòng vệ sinh, bên trong có hai thân thể nhỏ trần truồng nằm lên nhau.

Nam nằm ở trên, nữ nằm ở dưới, cả hai

Nam thì sắc mặt hồng hào, hơi thở đều đặn, nhưng nữ thì ngược lại, sắc mặt trắng bệch, nước mắt còn vờn trên má, phía dưới một mảnh xanh tím,

dính đầy màu trắng cùng máu đỏ tươi, "con chim" vẫn còn dư âm sâu việc bị Nobita "ném boom" phá hoại liên tục, tựa như con chim nhỏ bị người nhồ lông, tra tấn đồng dạng.

Nobita mở mắt ra, cảm nhận được "thương" vẫn còn đang nằm bên trong "chim"... hần vội vàng đem "thương" lấy ra.

"Um..." Kohato Azami rên lên, cơ thể nhỏ giật giật run vài cái.

Nobita thần sắc xấu hổ, hối hận, nhưng tất cả đã muộn màng, nhất thời sung sướng, cả đời hối hận. Đây chính là câu nói để hiện rõ tình cảnh cũng như tâm trạng của hần.

Mặc dù hần làm người bá đạo, lạnh lùng, tàn nhẫn, nhưng đó chỉ là đối với kẻ địch, hần vẫn còn có tính người.

Nói nhẹ nhàng thì hần "ăn" một tiểu loli vô tội vạ như vậy, nói nặng hơn một chút chính là "râu xanh – hiếp râu" các loại...

Nobita từ trong cửa hàng hệ thống, không tiếc bỏ ra mấy triệu điểm mua sắm chai thuốc chữa thương, sau đó đem thuốc dạng chất lỏng bôi lên ngón tay, hần chậm rãi đem bàn tay sờ vào con "chim" tàn tạ bị thương nặng nằm dưới đất, ngón tay nhẹ nhàng quét qua quét lại "hai bên" - "cánh" nó, kế tiếp vuốt ve, thoa đều đều các nơi mà bị thương tích nặng hiện ra màu tím đỏ.

Làm xong, Nobita chờ đợi nhìn lấy.

Cảnh tượng kỳ diệu hiện ra, con chim nhỏ không động đậy tưởng chừng như chết, vậy mà hiện tại giống như sống dậy, nó bắt đầu "hít ra thở vào" vài cái, trên thân thương tích đầy mình có thể lấy mắt thường thấy nó nhanh chóng lành lại, nhất là hai bên cánh màu tím đỏ nơi đó biến mất, khôi phục khỏe mạnh trở lại như lúc ban đầu.

Không biết có phải là do thuốc của Nobita không hay do "thương" của Nobita tạo nên, mà khi này con chim "hai bên cánh" không những mở rộng thêm, mà còn "xinh" hơn trước, khác với hình dáng của một "con chim nhỏ" có thể có.

Kohato Azami tỉnh dậy, nàng mở mắt ra, ánh mắt mờ mịt nhìn xung quanh.

Khi thấy Nobita đang nhìn mình, trong đầu nàng không tự giác bay lên cảnh tượng hồi nãy cùng với cảm giác đau đớn phía dưới như bị tra tấn.

Trong mắt hiện lên sợ hãi, nước mắt từng giọt rơi xuống, thân thể nhỏ co lại, nàng tay nhỏ run rẩy đưa ra trước xua tay liên tục, giống như đang xua đuổi thứ ghê tởm.

Kohato Azami run sợ, âm thanh mềm mại yếu ớt nói ra: "Đừng...đừng tới gần đây, đồ xấu xa!"

Trong âm thanh tràn đầy sợ hãi, chán ghét, không muốn tới gần.

Nobita trái tim tan nát, khuôn mặt cứng ngắt, cả thân hình đứng lại.

"Đừng...đừng tới gần đây, đồ xấu xa!"

"Đừng...đừng tới gần đây, đồ xấu xa!"

"Đừng...đừng tới gần đây, đồ xấu xa!"

Trong đầu Nobita vang vọng câu nói này vài lần, nhìn về khuôn mặt nhỏ nhắn Kohato Azami, đó là một khuôn mặt tràn đầy sợ hãi, tay liên tục múa xua đuổi, hẳn lần đầu tiên cảm giác bị một người sau khi bị hấn ăn xong chán ghét.

Nếu lúc trước, từng mỹ nữ bị hấn chịch xong là chung tình, dù là tính cách lạnh lùng, nóng nảy, bá đạo cũng phải ngoan ngoãn nằm dưới chân

hắn, quỳ lại thối sáo, nhu thuận như con cừu non.

Còn bé loli trước mắt này tựa như khác đám mỹ nữ kia... Sau khi chịch xong không những nàng không quy thuận, mà còn xua đuổi nữa a.

Nobita nhìn tiểu loli thần sắc sợ hãi, hắn suy nghĩ một chút, mắt sáng lên, từ hệ thống mua cây kem sữa socola tương lai.

Tay phải cầm cây kem sữa, hắn đưa cho Kohato Azami, ôn nhu nói ra: "Kohato Azami, lúc này anh không kiềm chế được, cho nên làm hành động cầm thú với em. Anh sau khi tỉnh lại rất hối hận những gì mình đã làm, đây là món quà cho em, coi như là anh xin lỗi, bồi thường."

"Kem?"

Kohato Azami kinh ngạc nói, mặc dù nàng từng có ăn, nhưng chỉ là một màu trắng thôi, không có nửa đen nửa trắng như cái cây kem này, màu nó giống như màu trắng ở dưới đất và màu đen mà nàng mới vừa ăn?

Kohato Azami nhìn cái kia kem trắng đen, ngửi được mùi mùi thơm từ cây kem bay ra, trong bụng lúc này cũng cảm giác có chút đói.

Lại do dự, sợ hãi nhìn Nobita vài giây, Nobita thấy nàng do dự, nở nụ cười thân thiện, tay đem cây kem tiến gần hơn nữa, nói ra: "Ăn đi, coi như quà tạ lỗi với ta lúc này đi."

Kohato Azami chần chờ vài giây, rốt cục cũng tiếp nhận cây kem của Nobita đưa, nàng cầm lên, le lưỡi hồng phấn nho nhỏ của nàng liếm một phần kem nhỏ.

Vừa liếm thử, hai mắt Kohato Azami sáng lên, đây là lần đầu tiên trong đời nàng ăn một thứ ngon như vậy, không chút do dự há miệng to ra, đem từng ngụm kem ăn vào, tay cùng miệng nàng lúc này dính đầy kem.

Vài giây sau, Kohato Azami ăn xong, tựa như còn đang thèm thườn, nàng cúi đầu, đưa lưỡi liếm từng ngón tay dính kem của mình, liếm từng kẽ hở tay, đến khi nguyên bàn tay sạch sẽ không còn kem nữa mới dừng lại.

Kohato Azami ánh mắt cầu xin, nhìn Nobita, âm thanh ôn nhu mềm mại nói ra: "Anh Nobita, em tha thứ hành động khi nãy của anh, nhưng phải đưa em thêm vài cây kem giống nãy nữa nha!"

"Được." Nobita nhìn thấy nàng vui vẻ nở nụ cười nói, bước đầu chinh phục loli đã thành công một nửa...

"Kẹtttt"

Nobia đang định mua thêm kem, nhưng vào lúc này đột biến xảy ra, cửa vệ sinh chậm chậm chuyển động...

...

Chim bị thương ~~~

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Điều Kiện

Nobita và Kohato Azami nghe tiếng động quay đầu lại.

Chỉ thấy một người trung niên đang sững sờ nhìn hai người.

Tengu Tarama ánh mắt kinh ngạc, miệng há ra, bộ dáng như gặp quỷ nhìn Nobita và Kohato Azami.

Hắn lấy tay dụi mắt mình vài lần, xác nhận cái này không phải là mơ, hắn cảm giác thiên địa đang quay cuồng, chuyện này làm giới quan về tình dục của hắn bị phá...a.

"Hai người đang làm gì?" Tengu Tarama lúc này mở miệng, âm thanh run run hỏi.

Nobita không trả lời hắn ngay, quay qua nhìn về Kohato Azami, đó là một khuôn mặt xinh đẹp như thiên thần, vẻ mặt ngây thơ vô tội, đôi mắt tò mò, khó hiểu nhìn tình cảnh. Tại lúc này nàng tựa như trang giấy trắng, chưa bị trần gian này lây nhiễm.

Hít sâu một hơi, như đã quyết định chuyện gì đó quan trọng, Nobita mới nhìn sang Tengu Tarama, chậm rãi nói ra: "Là do em, lúc này em mắc ị quá...."

Nobita kể tóm tắt lại sự việc, trong đó có là đã ăn Kohato Azami do không kiềm chế được bản thân, nhưng không kể ị vào mặt Kohato Azami, cho nàng ăn cứt, cái loại này vượt trên sự mất trinh rồi, hắn không dám kể a.

Hắn không thèm giấu diếm chuyện này, bởi vì hắn là nam nhân, tại sao hắn phải giấu diếm? Có gì không dám nhận?

Nobita biết, sau khi mình nói ra chuyện này, có thể dẫn đến ấn tượng của mình đối với chính phủ nhật giảm đi nhiều, thậm chí trong mắt bọn hắn Nobita là tên râu xanh(dâm tặc...xấu xí), nhưng vậy thì sao?

Nobita không sợ, hắn có hệ thống nơi tay, hơn nữa còn một phần sức mạnh bên trong, vậy sợ gì phải xoắn?.

Tengu Tarama nghe xong, sắc mặt một mảnh đen, hướng mắt nhìn về jj Nobita.

Lúc này jj Nobita đã teo nhỏ trở lại bình thường, Tengu Tarama nhìn jj hắn vài lần, kích cỡ nhỏ như vậy, cũng không thấy có khả năng để đưa vào a...

Tengu Tarama nghi ngờ, đi đến trước mặt Kohato Azami, thần sắc quan tâm, nói ra: "Azami, con có bị làm sao không? Kể cho bác nghe."

Kohato Azami gật đầu, nàng ngậy thơ nói ra: "Là như vậy, nãy anh Nobita đột nhiên xông vào wc, sau đó..."

Nàng kể lại tất cả sự việc, bao gồm "ăn cứt" cùng "bị thông"... rồi Nobita đưa cho nàng kem ăn để tạ lỗi.

Tengu Tarama nghe xong, sắc mặt từ đen chuyển xanh, từ xanh chuyển đỏ, từ đỏ lại chuyển về đen, có thể nói là biểu tình vô cùng phong phú.

Tengu Tarama trầm mặc hồi lâu, ánh mắt quái dị nhìn Nobita, ngữ khí có chút lạnh lùng nói ra: "Người phải chịu toàn bộ trách nhiệm cho chuyện này."

Nobita gật đầu, nói ra: "Cho nên con mới nói tất cả, không giấu diếm chuyện gì chỉ ngoài chuyện kia..., không biết chú Tengu Tarama muốn con gánh trách nhiệm gì?."

Tengu Tarama trong mắt hiện ra tia khen ngợi, nói: "Tốt, rất tốt Nobita, cậu không hổ là siêu cấp thần đồng, chắc hẳn trước khi "thịt" cô bé, cậu đã nghĩ đến chuyện này? Tôi cũng nói thẳng, cậu trách nhiệm chính là đến 18 tuổi, phải lấy Kohato Azami làm vợ của mình!"

Nobita trong mắt hiện lên vui mừng, hẳn tưởng rằng sẽ bị các loại, không nghĩ đến chuyện tốt đến cửa nhà, không chút do dự gật đầu, nói: "Con sẽ gánh toàn bộ trách nhiệm thưa chú, lấy nàng làm vợ là điều tất nhiên."

Tengu Tarama sững sờ một chút, sau đó nở nụ cười, hài lòng nói: "Tốt lắm, như vậy mới là đàn ông, tôi sẽ bồi dưỡng cậu trở thành siêu cấp thần đồng, không những giỏi về trí thức, mà còn về võ thuật."

"Võ thuật?" Nobita sững sờ, Tengu Tarama chẳng lẽ muốn biến hẳn thành samurai thế kỷ 20 à?

Tengu Tarama như đọc được suy nghĩ của Nobita, hẳn nở nụ cười thần bí, chỉ tay vào Kohato Azami, nói nhỏ: "Nàng chính là con gái ruột của một gia tộc Yakuza lớn, tại trong Yakuza tranh đấu với nhau rất đẫm máu, cho dù chúng ta chính phủ toàn lực sẽ bảo hộ người, nhưng chưa ai biết được tương lai sẽ xảy ra chuyện gì, hơn nữa chỉ là bảo hộ tính mạng, không phải là bảo mẫu, cho nên người hãy chuẩn bị trước tương lai đi."

Nobita nở nụ cười, bảo hộ? Ta chỉ cần búng tay là đám kia teo dái rồi, còn về Yakuza thì Nobita có biết một chút.

Yakuza không phải là thế lực, mà là một gia tộc, một gia đình đoàn kết.

Mafia ra sao thì hệ thống của Yakuza cũng tương tự như vậy nhưng phức tạp hơn. Nguyên tắc cơ bản trong một tổ chức Yakuza là mối quan hệ "vai

trò người cha" và "vai trò người con".

Khi một người bước vào thế giới của Yakuza, anh ta phải chấp nhận mối quan hệ này. Anh ta phải nguyện trung thành và tuân phục lệnh của ông trùm.

Các "người cha", giống như những người cha tốt, có trách nhiệm bảo vệ và chỉ dạy cho người con. Tuy nhiên, người Nhật có câu: "Nếu ông chủ của bạn nói rằng con quạ bay qua màu trắng thì bạn cũng phải đồng ý". Yakuza cũng vậy. một "đứa con" phải biết trở thành một teppedama (viên đạn) của "người cha".

Các cấp quản lý trong tổ chức Yakuza phức tạp hơn nhiều so với Mafia. Dưới (ông trùm) là cố vấn cao cấp và các thủ lĩnh. (nhân vật số hai) là những sếp của một khu vực và chịu trách nhiệm quản lý nhiều băng nhóm. Phụ tá cho (nhân vật số 2) là người đứng đầu một vài băng nhóm.

...

Nói chung, Yakuza là đoàn kết, là một gia đình, một người chủ đứng đầu gia tộc đó, kế tiếp là 10 vị phó thủ lĩnh hoặc hơn, rồi các sếp nhỏ... tùy vào địa bàn rộng hay không mà theo đó quyết định nhân số.

Yakuza giống Mafia làm việc: buôn bán ma túy, súng đạn, bảo kê, buôn gái mại dâm, đánh cờ bạc, cho vay lãi...

Nó không giống thế kỷ 21 cái loại tôm tép giang hồ ở VN, mà là có vũ khí, Yakuza đoàn kết, số lượng lớn, một lòng tuân thủ theo quy tắc, còn có cái là: có vũ khí nóng, súng, boom, rocket (đổi tăng)...

Cho nên, tại thế kỷ 21, tồn tại hơn mấy trăm năm, dù chính phủ NB cố gắng thanh tẩy nhưng cũng không thể xóa đi toàn bộ cái tổ chức gọi là Yakuza này.

....

Nobita gật đầu, nói: "Không sợ, nam nhi có câu: nguy hiểm chính là thử thách, nếu vượt qua là sẽ thành công."

"Tốt, đi về thôi, cha mẹ người lo lắng này giờ." Tengu Tarama gật đầu.

...

Trong phòng hiệu trưởng làm việc.

Sau khi Tengu Tarama dẫn xong Nobita và Kohato Azami trở về, hẳn không kể việc Nobita ị rồi chịch Kohato Azami, mà chỉ nói về việc cưới gả tương lai khi hai người đủ lớn.

Nobita lúc đó cũng xác nhận chuyện này, cha mẹ Nobita có chút bất ngờ nhưng không phản đối, bởi vì hai người họ biết, Nobita tại thời khắc này thay đổi, hẳn chính là trưởng thành, tự có quyết định của hẳn. Mọi người nói chuyện, bàn bạc về tương lai giữa Nobita và Kohato Azami.

Theo đó, Nobita sẽ được Tengu Tarama dẫn đi đến nơi đào tạo đặc biệt, người thân Nobita được chính phủ trợ cấp, hơn nữa còn được bảo vệ 24/24 giờ, phòng tránh có kẻ địch tấn công, uy hiếp người thân Nobita.

"Tạm biệt..." Nobita viết lá thư ngắn gọn gửi cho đám Xeko, Chaien, Xuka rồi theo Tengu Tarama dẫn đi.

....

1 ngày sau.

Nobita ngồi tại đại sảnh rộng lớn, xung quanh trang hoàng thiết kế đơn giản, cái bục, tấm bản lớn, vài đài máy tính, còn có từng cái tủ sách được đánh tên các môn học khác nhau: lịch sử, địa lý, toán...

Nơi này nằm dưới lòng đất trung tâm thương mại Tokyo, là một nơi được ngụy trang bí mật, trải qua tầng tầng lớp lớp bảo vệ chặt chẽ, phải có giấy chứng minh cùng người dẫn đường mới có thể đi vào.

Mà không chỉ có Nobita, mà còn có người khác, đa số người ngồi ở đây đều là tuổi vị thành niên từ 15 ~ 19, có thể nói, ở đây Nobita là nhỏ tuổi nhất, chỉ mới 10 tuổi.

Tổng cộng tất cả là mười người, sáu nam, bốn nữ, trong đó có một người trung niên, không ai khác là Tengu Tarama.

...

~~~~~Năm mới vui vẻ, hạnh phúc nhé mấy bác đồng dân ^_^!!!!~~~~~

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Đột Phá Thời Đại

Tengu Tarama đứng trên bục giảng, mặc áo đen tây trang lịch sự, kết hợp với đeo kính, nhìn giống như tri thức giáo sư.

"Mọi người, xin giới thiệu bạn học mới của chúng ta, Nobita. Nobita, các bạn giao lưu, học hỏi nhau nhé."

Nobita tại 18 con mắt nhìn chăm chăm bình tĩnh đứng lên, hần đi lên bục giảng, theo lễ phép cúi người chào, sau đó giới thiệu: "Tớ tên là Nobita, năm nay vừa học lớp 5, 10 tuổi. Tớ nói thẳng, các cậu còn kém xa tớ lắm, cho nên tớ không cần cái gì tinh thần đoàn kết, một mình tớ là đủ cân 100 người như các bạn rồi, cho nên xin các bạn đừng kéo chân tớ."

Toàn bộ lớp im ắng, không có tiếng vỗ tay, chỉ có đờ người ra nhìn chăm chăm Nobita không chớp mắt...

Tengu Tarama ánh mắt nhìn Nobita không chớp mắt, suy nghĩ lại cũng cảm thấy lời Nobita đúng, như Nobita dạng này siêu cấp thiên tài, cần gì phải tinh thần đồng đội? Nhưng mà dù hần thiên tài giỏi tới đâu cũng không thể ngay lập tức có thể phát minh ra được nha, cũng cần phải học hỏi này nọ.

Nghĩ đến đây, Tengu Tarama nở nụ cười, nhìn Nobita hỏi: "Em nói vậy chắc là em đã rất giỏi, có thể biết mọi thứ? Kể cả lịch sử nhật?"

"Đúng vậy." Nobita gật đầu nói.

"Vậy em biết vụ ném bom nguyên tử chứ?" Tengu Tarama nở nụ cười hỏi, theo điều tra của hần, Nobita mới học lớp 5, dù là thiên tài đi nữa cũng chưa thể học tới lịch sử cấp cao hơn nha.

"Biết." Nobita gật đầu, kể ra: "Vụ ném bom nguyên tử Hiroshima và Nagasaki là sự kiện hai quả bom nguyên tử được Quân đội Hoa Kỳ, theo lệnh của Tổng thống Harry S Truman, sử dụng trong Chiến tranh thế giới lần thứ hai vào những ngày gần cuối của Chiến tranh thế giới thứ hai tại Nhật Bản. Ngày 6 tháng 8 năm 1945, quả bom nguyên tử thứ nhất mang tên "Little Boy" đã được thả xuống thành phố Hiroshima, Nhật Bản. Sau đó 3 hôm, ngày 9 tháng 8 năm 1945, quả bom thứ hai mang tên "Fat Man" đã phát nổ trên bầu trời thành phố Nagasaki...."

1 tiếng sau.

Cả lớp im lặng đến nỗi có thể nghe tiếng kim rơi, Tengu Tarama khuôn mặt cứng ngắt, ánh mắt đờ đẫn nhìn Nobita như nhìn thấy quỷ, toàn bộ việc về bom nguyên tử Nobita nói hoàn toàn đúng, không sai một chút nào, thậm chí còn có những thứ xa lạ mà hần cái này bộ trưởng giáo dục còn chưa biết...

Chờ Nobita kể xong, Tengu Tarama mới hồi phục lại tinh thần, thần sắc rung động, kinh hỉ nhìn hần, nói ra: "Giỏi, em rất giỏi Nobita, nhưng dù vậy thì sao, em có thể phát minh ra đồ vật à?"

"Thưa thầy, em xin đưa ra lời thách đấu với bạn Nobita phách lối này."

Nobita đang định nói, thì lúc này một âm thanh trong trẻo lại có chút lạnh lùng vang lên.

Nobita theo âm thanh nhìn lại, một thiếu nữ mái tóc đen được cắt ngắn nhưng có một phần che, ngũ quan xinh xắn, mắt hạnh, mi dài, mái tóc che một phần mặt, môi nhợt nhạt màu tím tưa như bị trúng độc, nàng mặc một

bộ quần áo đơn giản màu trắng, dù không hoa lệ quý phái gì, nhưng cũng đã đem nét đẹp mộc mạc còn có chút lạnh lùng, bá đạo của nàng hiện lên.

Tengu Tarama nhìn qua Nobita, dò hỏi: "Nobita, em có muốn chấp nhận thách đấu?"

Nobita gật đầu, nói ra: "Em chấp nhận, điều kiện là: nếu bạn ấy thua vào ban đêm phải đến phòng em."

Nobita trước trên đường đến đây đã được Tengu Tarama giảng giải các quy tắc, cũng như luật lệ nơi này.

Ở đây chỉ dành siêu cấp thiên tài mới được vào, là nơi bí mật, bồi dưỡng thần đồng nhất, còn gọi là Trường Học Thiên Tài.

Mà điều kiện cực kỳ khắt khe, chỉ những người thuộc dạng IQ trên 150 ~ mới có thể vào được, không những vậy, phải trải qua tầng tầng lớp lớp kiểm tra, trắc nghiệm, trong đó có về học thức, tâm tính...

Những người được chọn vào, sẽ có 3~ 5 năm đào tạo đặc biệt, đãi ngộ cũng là hết sức đặc biệt, khiến người nghe mà điên cuồng thèm thuồng.

-Miễn phí tiền học ba năm.

-Miễn phí tham khảo các tài liệu mật cấp A – Cấp A trở xuống của chính phủ nhật bản.

-Sau khi tốt nghiệp, sẽ được cấp bằng tiến sĩ.

-Ra trường được các tập đoàn lớn tuyển dụng, hoặc vào làm nhân viên cao cấp của chính phủ, tùy thuộc vào quyết định của người đó.

-Hàng tháng gia đình học viên được trợ cấp...

Còn có nhiều đãi ngộ khác cũng không kém hấp dẫn...

Về thách đấu, đây chính là giữa các học viên thiên tài đấu nhau, người thách đấu đặt ra câu hỏi (bài thách đấu), còn người bị thách đấu thì được phép đặt ra một điều kiện bất kỳ, miễn là không vượt quá giới hạn.

Còn thách đấu về cái gì thì đa số là phát minh đồ vật, bất kỳ đồ vật (chủ đề do người thách đấu chọn)...

Nếu người bị thách đấu thua phải rời khỏi học viện ngay lập tức, ngược lại người thách đấu nếu thua phải làm theo điều kiện của người bị thách đấu.

Cô gái mở lời thách đấu kia trên mặt hiện lên tia hồng nhuận xấu hổ, thấy đám người xung quanh nhìn bằng ánh mắt ám muội, nàng càng xấu hổ đỏ hơn, làm tăng vài phần quyến rũ của nàng.

Nhưng nàng biết lời nói ra không thể nuốt vào, cô gái cắn răng, nhìn Nobita nói: "Tôi chấp nhận điều kiện của cậu, hừ, tôi sẽ cho cậu cút khỏi trường học này, nơi đây chỉ dành cho thiên tài, không dành cho kẻ phách lối!"

...

Mọi người trong lớp toàn bộ sửng sốt, ban đêm đến phòng?

Trong đầu đám người bắt đầu chuyển hướng "A~~A~~A~ Bạch bạch bạch..." tình cảnh các loại

Con trai thì jj nhõng lên, con gái thì mặt đỏ một mảnh.

Tengu Tarama jj cũng theo đó phản ứng, hắc vội giả bộ ho khan khặc, hai chân khép lại, che giấu đi bộ dáng xấu hổ, nói ra: "Tôi làm trọng tài cuộc thi đấu này, Hanami em nói ra đề tài thách đấu lần này đi."

Tên Hanami, cũng chính là cô gái tóc ngắn môi tím lúc nãy đứng lên thách thức Nobita.

Hanami hướng Tengu Tarama cúi người cảm ơn một cái, nhìn qua Nobita rồi nói: "Đề tài thách đấu là: phát minh đồ vật liên quan đến máy móc, chỉ cần liên quan đến máy móc dù nhỏ hay lớn đều chấp nhận, thời gian là 1 tháng, cậu có chấp nhận thách đấu?"

Nobita không chút do dự gật đầu, nở nụ cười đậm đăng nói: "Không cần 1 tuần, tớ chỉ cần 1 ngày, cậu chuẩn bị ngoan ngoãn lột hết đồ rồi lên giường với tớ đi."

Cả lớp lại rơi vào im lặng, ánh mắt quái dị nhìn Nobita, người gọi là Nobita phách lối quá nha, 1 ngày muốn phát minh ra đồ vật? Đừng bảo bọn hần, cho dù cao cấp nhất tiến sĩ cũng phải mất ít nhất 1 tháng để phát minh ra. Mà người này lại dám nói 1 ngày?"

"À, tớ không cần 1 ngày, chỉ cần vài tiếng là được, thầy, cho em một căn phòng riêng, 5 phút sau em sẽ phát minh ra." Nobita như nghĩ gì, hần quay qua Tengu Tarama nói.

Tengu Tarama theo bản năng gật đầu, sau đó giật mình, run run hỏi: "5 phút? Em đang giỡn với tôi?"

Toàn bộ lớp không ai nói gì, nhưng thông qua ánh mắt bọn họ có thể thấy được bọn hần nghĩ gì, đó là ánh mắt nhìn Nobita như nhìn thẳng điên não vào nước, 5 phút? Người cho rằng người là siêu nhân hay thần linh giáng thế?

"Không, em không nói giỡn, thầy cứ thử, sau 5 phút em sẽ phát minh ra." Nobita mỉm cười tự tin nói.

"Được, cuộc thi sửa đổi lại theo yêu cầu của người bị thách đấu, 5 phút, đi theo tôi." Tengu Tarama gật đầu nói, sau đó dẫn đường đi trước.

Nobita đi theo sau...

Toàn bộ cả lớp nhìn nhau, một hồi sau khi Tengu Tarama rời đi, mới có người bật cười, một tên thiếu niên mặt nhỏ nói ra: "Ha ha ha, cái tên gọi là Nobita tớ thấy hắn đang bị *** a. "

"Đúng vậy! Tớ nhìn cái khuôn mặt ngu đần cùng cặp mắt của nó mà muốn đâm vào, nếu không có thầy Tengu Tarama ở đây **!"

"Ta xem, hắn chính là từ nhỏ nào có vấn đề nha, nhìn cái khuôn mặt ngu ngốc của hắn là biết."

Đám người nhỏ giọng cười nói, không chút che giấu chút nào thần sắc khinh thường trên mặt khi nói đến Nobita.

Hanami không giống bọn hắn, một mình tĩnh lặng, tựa như nàng là một thế giới im ắng, chỉ có tĩnh lặng cùng lạnh lẽo bên trong.

Thần sắc không thay đổi gì, nàng đi theo phía sau Nobita, không quan tâm đến bàn tán phía sau.

...

Nhìn Hanami bóng lưng, một người nói: "Hanami vẫn như cũ, lạnh lùng, ít nói..., nàng đúng là dạng hoa hồng có gai ah..."

"Trong số chúng ta Hanami là người giỏi nhất, chỉ số trắc thí nàng đạt đến IQ 200, có thể vì vậy mà dẫn đến tính cách nàng có chút quái dị."

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Minh Hạo Chân Thật

Tengu Tarama dẫn Nobita đến một căn phòng, nói ra: "Vào đi, bên trong căn phòng chứa đầy đủ mọi thứ cho cậu cần để phát minh, sau khi cậu bước vào ngay lập tức tôi tính giờ."

Nobita gật đầu, mở cửa đi vào.

Khi này đám người học viên đi tới, đứng sau lưng Tengu Tarama chờ đợi...

Từng giây từng trôi qua.

Tengu Tarama nhìn trên tay đồng hồ, thấy đồng hồ chạy đến 59 giây, chỉ còn 1 giây là đến 1 phút, hắn liền giơ tay lên, tại thời khắc này, cánh cửa đúng lúc mở ra, Nobita thần sắc bình tĩnh đi ra ngoài, trên tay còn cầm vật gì đó.

Tengu Tarama và đám người thấy Nobita đi ra thần sắc kinh ngạc, rất nhanh bị vật trên tay hấp dẫn, ánh mắt cùng lúc đổ dồn nhìn về vật trên tay Nobita.

Kích cỡ của nó rất nhỏ, chỉ vừa nằm trong lòng bàn tay Nobita, màu trắng chữ nhật, cái ống tròn ở trước thân đưa ra ngoài, hình thù rất là kỳ lạ mà bọn họ trước đây chưa từng thấy.

Nobita nở nụ cười, cầm vật lên tay giơ lên, nói ra: "Đây chính là vật em phát minh."

"Phát minh?" Tengu Tarama nghi ngờ nhìn vật nhỏ xíu trên tay Nobita, sau đó hần đi tới, cầm lên xem.

Cái này hình thù có chút kỳ lạ, phía trên có mấy nút bấm gì đó, Tengu Tarama bấm thử một cái.

"Tách."

Ánh sáng chói mắt từ cái hình tròn phát ra, sau đó chỉ nghe tiếng tách một cái rồi xong.

"?" Cả đám người ngẩn ra, ánh sáng cùng âm thanh chỉ vậy là xong? Đây là phát minh của Nobita?

"Ha ha ha, tớ nói mà, cái tên Nobita gì đấy chỉ là bị não thôi, làm sao có thể phát minh ra được?"

"Ừ, xem cái kia hình thù kỳ lạ, tớ tưởng cái gì ghê gớm lắm chứ..."

"..."

Đám học viên trên mặt càng hiện lên khinh thường, cười nhỏ nói, nhưng là không dám lớn tiếng như lúc này.

Hanami trong mắt lóe qua tia thất vọng nhàn nhạt, nàng tưởng rằng có thể gặp được siêu cấp thần đồng như mình. Mới bắt đầu khi nghe Nobita nói là mới 10 tuổi, nàng suy nghĩ khác những người cùng học viên trong lớp kia, bởi vì nàng biết về các quy tắc, trong đó độ tuổi ít nhất cũng phải đạt 15 mới được nhận vào, mà Nobita 10 tuổi, đây chính là phá lệ đặc biệt.

Tengu Tarama tâm tình có chút thất vọng, mất mát, mặc dù Nobita thể hiện yêu nghiệt nhân tài, tương lai có thể trở thành trụ cột cho Nhật Bản, chính vì điều này khiến hần rất vui, muốn toàn lực bồi dưỡng Nobita viên này đá quý thô ráp một phen, nhưng không biết tại sao Nobita ngày đầu vào

đây lại lớn lối như vậy, dù hẳn rất muốn giữ Nobita lại, nhưng đã nói thì phải làm, dù là giáo dục bộ trưởng cũng không thể.

Nobita nghe đám người cười nhạo, quay qua nhìn đám bọn hắn, tay chỉ từng người: "Lũ các người là lũ chó ngu, biết gì mà nói? Cút chỗ khác mà sửa đi, đừng sửa tại đây, chối tai quá."

"..."

Đám người kinh ngạc đến há hốc mồm, không thể tin nhìn Nobita.

"Nobita vậy mà dám chửi cả đám thiên tài IQ trên 150..." Tengu Tarama nghe Nobita nói càng thất vọng hơn, không nghĩ Nobita đã thua còn cuồng vọng như vậy.

Một tên thân thể thấp bé, chiều cao chỉ tầm 1m5 bước ra, ánh mắt như rắn độc hẹp nhỏ, nhìn chằm chằm Nobita, nói: "Vậy người là thứ gì đồ mặt độn, cái kia vậy mà gọi là phát minh? Người đang bị ngu à?"

Hắn không chút khách khí đứng trước mặt mọi người chửi, dù sao lúc này Nobita đã thua, coi như không còn là học viên của trường nữa, muốn chửi sao thì chửi, ai bắt lỗi gì?

Tengu Tarama không nói lời nào, chỉ là đối với tên đứng ra chửi Nobita cảm giác có chút khó chịu.

Nobita nở nụ cười tà ác, sau đó bỗng nhiên chân giơ lên, đập thẳng vào đũng quần tên đứng trước mặt.

"Rắc!"

"Phụt~OA"

Trứng gà, người bay, máu tươi từ miệng tên lùn thấp bé phun ra ngoài, cả người hắn bay đập vào tường gần đó, nằm im không động đậy, nơi dừng

quần máy tươi chảy ra như suối.....

"Nobita, cậu dám đánh người!?" Tengu Tarama giật mình, thấy tên kia học viên bị đánh bay ngã vào tường, hấn la lên.

Nobita khinh thường, thần sắc bá đạo nói: "Thì sao, tôi muốn thì đánh, ai kêu cãi nhãi trước mặt tôi, ông cẩn thận cái miệng, coi chừng tới lượt ông."

Nói xong, một tia khí thể vô địch trời đất thả ra.

Dù chỉ một tia nhỏ, nhưng đã làm đám người toàn thân run cầm cập, mồ hôi trên trán cùng sau lưng chảy ra như mưa.

"Bịch."

Toàn bộ chín người tại đây, dù trai hay gái thậm chí là Tengu Tarama vị này bộ trưởng giáo dục chức vị cao quý, cũng là ngoan ngoãn quỳ xuống.

Nobita lúc này không muốn giả tạo nữa, hấn chịu đủ lời sỉ nhục cùng cái vỏ bọc "đứa con ngoan hiền" rồi.

Nghĩ đến hấn sống già hơn ngàn năm tuổi, vậy mà bị đám con nít nhỏ hơn mấy chục lần trèo lên đầu sỉ nhục, cái này cho dù là thần thánh cũng không nhin nổi a.

Hơn nữa, kế hoạch đến đây có thể thực hiện rồi.... Ân nhần cũng nên kết thúc.

"Hiện thân đi Doremin." Nobita thần sắc bình thản nói. Đám người quỳ dưới đất không hiểu Nobita nói là ai, Doremin? Trong đây có người tên Doremin à?

Lúc này, bên cạnh Nobita đột nhiên hiện ra một cô gái mái tóc xanh dương xinh đẹp.

Nàng vừa xuất hiện, cả đám giật mình, nhất là Tengu Tarama, hấn vừa nhìn liên biến sắc, trong lòng chấn động như mưa to gió lớn.

Tengu Tarama nhớ rằng khi dắt Nobita vào chỉ có một mình Nobita, ngoài hấn thì không còn ai, tại sao lúc này lại xuất hiện một cô gái? Hơn nửa giống như đột nhiên hiện ra....

"Gặp quý?" trong đầu mọi người đều nghĩ hai chữ này, Tengu Tarama cũng không ngoại lệ.

Rõ ràng, bọn hấn nhìn xung quanh là không có ai, nhưng tại lúc này bỗng nhiên một người xuất hiện bên cạnh Nobita, hơn nửa người này không phải đi từ ngoài vào trong hay từ trong phòng đi ra...

Doremin đôi mắt nâu đen do dự nhìn Nobita, hỏi: "Bạn muốn làm thật à Nobita?"

"Bạn cứ làm đi." Nobita gật đầu nói.

Doremin gật đầu, tay mò vào túi thần kỳ, lấy ra bảo bối.

"Bánh thuẫn chủng!" Doremin từ trong túi thần kỳ lấy ra cái bao nhỏ có dán hình trái đào.

Sau đó, tại Nobita gây áp lực, Doremin đưa từng cái bánh thuẫn chủng đưa vào miệng bọn hấn, trừ Hanami ra, bao gồm bộ trưởng giáo dục, toàn bộ đều bị bắt ép ăn bánh thuẫn chủng ăn.

"Bạn cho bọn hấn ăn cái gì?" Hanami không còn giữ được vẻ yên tĩnh lúc trước, nhìn Nobita đưa vào miệng đám người kia ăn thứ gì đó, nàng sợ hãi hỏi.

(Vì không giả nữa, nên đổi lại tên cũ).

"Yên tâm, ta sẽ không làm hại bọn họ." Minh Hạo nhìn Hanami, lạnh lùng nói.

Hanami chỉ có thể im lặng gật đầu, trong lòng cầu mong vị này Nobita không hại gì đến thầy và các bạn của nàng.

"Kế tiếp chính là thủ tướng, quốc hội, yakuza, các thế lực ngầm...có Doremin giúp đỡ, cả nước nhật bản sẽ nằm khống chế trong tay ta...." Minh Hạo thần sắc bình thản suy nghĩ, ánh mắt sâu như hố không đáy nhìn lên trần nhà lấm bầm.

"Năm này hình như là năm thời kỳ chiến tranh đông dương 1973... thì phải"

Nhớ đến lúc còn ở thế kỷ 21 khi xem sách – tin tức các loại.

Minh Hạo thở dài, dân tộc VN mấy ngàn năm xoay đi xoay lại vẫn là chiến đấu và chiến đấu, dù cho bên nào thắng đi nữa, thì cùng lắm chỉ là con cờ trên bàn cờ...

Thù hận chồng chất, mãi mãi không thể hóa giải....

"Nên can thiệp hay không?"

Minh Hạo nhíu mày, hần sợ khi can thiệp vào, đối với thời gian, cũng như dòng tương lai thế kỷ 21 thay đổi...

...

P/s: đừng nhìn dòng cuối, ta không dám viết về VN quá sâu đâu, + thêm ta sẽ không viết gì về chính trị VN ở đây nhé, ta không muốn còn trẻ chưa chịch mà đã vào tù ăn cơm đâu:v. Thân

--

Chuẩn bị đi vào cốt truyện, mấy chương này quá nhàm chán phải không anh em? Tác giả cũng rất chán khi viết ra mấy chương robot như vậy.

Hắc hắc, không đi vào cốt truyện cho nên rất chán là phải.

Sau khi đi vào, ae sẽ phải sướng đến tận jj cứng cho mà coi! Sẽ phải la lên *_*!!! các loại.

Năm mới rồi, tính thời gian tác giả cũng viết được nửa năm, văn phong tạm thời ổn, nhưng về nội dung và nhân vật tính cách này nọ còn non, nhất là mạch liên kết truyện với nhau, chưa kết nối khớp từ chi tiết này qua chi tiết nọ được @@!.

Ta không biết phần này Doremon thất bại nát toàn tập như đấu la trước hay không. Nhưng ta sẽ viết cách phá truyện – không hoàn toàn là đồng nhân như phần đấu la.

Khắc khắc ~ Thông báo một chút, khi viết xong phần Doremon này sẽ tạm thời KHÔNG cho vào đồng nhân. Tks anh em đã và đang theo dõi truyện. 1 năm đầy vui vẻ, hạnh phúc, ai F.A thì cố gắng kiếm được gấu xinh, gấu ngoan, gấu hiền, để gấu hàng đêm "thối sáo" nhé.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Muốn Trở Thành Yakuza? Đi Theo Tớ

"Chủ nhân." Đám người vừa ăn bánh thuẫn chùng, trừ Hanami, toàn bộ tám người quỳ dưới đất, ngoan ngoãn kêu lên một tiếng.

Minh Hạo lấy lại tinh thần, hắn gật đầu, chuyển qua nhìn Hanami, hỏi: "Người muốn rời đi hay theo ta?"

Hanami nhìn qua bên cạnh đám thầy bạn khuôn mặt "cún con phục chủ" dọ dự một chút, nghĩ đến người nhà còn đang chờ nàng, hơn nữa nàng không muốn mạo hiểm đi với Minh Hạo, nàng ngẩng đầu nhìn lên, nói: "Tớ muốn rời đi."

Minh Hạo không chút bất ngờ nào, chỉ nở nụ cười, nói: "Lựa chọn rời đi? được, ta sẽ cho người rời đi."

Nói xong, từ trong mắt bắn ra tia màu đen khí tức, bắn vào người nàng.

"A~" Hanami như cảm nhận cái gì, nàng thét lên một tiếng cao vút dài. tại thời khắc này, thể lấy mắt thường thấy cái bụng nàng bỗng nhiên phình to lớn lên.

Cảm nhận khí tức nhỏ sinh mệnh trong bụng, Hanami lấy IQ 200 của mình lập tức nghĩ ra gì, mặt biến sắc, nhìn Minh Hạo hỏi: "Cậu làm gì tôi Nobita."

Minh Hạo lấy kiến đeo trên mặt ra, hắn cũng không cần cặp kiến nữa rồi. Khi lấy ra, Minh Hạo càng soái ca hơn trước.

Hắn nhìn Hanami, mỉm cười nói ra: "Tất nhiên là cho người mang thai của ta. Người có thể chọn phá thai, nhưng sau khi phá thai thì cũng là ngày chết của người. Tùy người lựa chọn."

Minh Hạo nói xong mặc kệ nàng, quay lưng rời đi, Doremin và tám người khác vội vàng đi theo hắn, để lại một mình Hanami ánh mắt vô thần nhìn bụng mình.

...

Doremin đi sóng vai Minh Hạo, hỏi: "Cậu làm vậy có chút ác..."

Minh Hạo quay qua nhìn nàng, lạnh lùng nói: "Vậy cậu mang thai luôn đi."

Nói xong, ánh mắt bắn ra luồng hắc khí, bắn vào người Doremin.

"AH~!" Doremin thét lên giống Hanami lúc này, sau đó bụng nàng bắt đầu phình to ra.

"Cậu, cậu không thể làm vậy." Doremin run run nói.

Minh Hạo nở nụ cười tà ác, nói: "Không phải cậu muốn vậy à? Hay là muốn..."

Nói xong, mặc kệ Doremin phản ứng, hai tay mạnh bạo xé ra toàn bộ quần áo nàng, ngón tay mạnh bạo bóp lấy ngực, đưa miệng vào miệng nàng, lưỡi như con rắn nước đang đói khát, tham lam liếm la liếm láp lấy...

"Um um~" Doremin run run muốn phản kháng, nhưng ngày càng bị Minh Hạo tấn công, tay hắn luồng vào chỗ nào đó, móc móc xoáy xoáy con sò.

Con sò lúc này bị tấn công, nó run rẩy dữ dội, nước bên trong con sò liên tục tràn ra.

Nơi ngực bị bóp sữa tràn ra như suối, từng giọt sữa màu trắng thơm ngon bắn vào mặt Minh Hạo.

Minh Hạo nở nụ cười tà ác, sau đó cở đồ ra...

...

Một hồi, đại chiến Minh Hạo và Doremin diễn ra giữa ban ngày ban mặt, dưới mắt tám người khác, hai người chiến đấu điên cuồng.

Doremin mới bắt đầu còn phản kháng, nhưng dần dần yếu đi không chống cự nữa, ánh mắt trở nên mê ly, toàn thân run rẩy, nóng bóng dâm dục từ trong lòng bay lên, che đậy toàn bộ ý trí của nàng. Nàng ngồi tư thế cưỡi ngựa, cả người uốn éo, theo nhịp bước -1 đứng, hai ngời, ba...

Nước phía dưới "LÒNG Đất" chảy ra liên tục, từng đợt sóng rung chuyển, song phong lớn trắng của nàng theo đó lắc lên xuống.

"Bạch bạch bạch...."

"Á...a~"

Âm thanh tiếng súng và tiếng rên rỉ vang vọng hành lang...

"Còn chưa đủ..." Minh Hạo nhìn cái kia cảm giác có chút thiếu hụt, sau đó hắt từ cửa hàng lấy ra chai bia, gỡ nắp ra, đâm vào cúc hoa Doremin...

JJ vừa được "hâm nóng" vừa được uống bia, quá tuyệt nha...

Giống cả người vừa tắm suối nước nóng, vừa được thổi kèn đồng dạng...

Một dòng nóng thổi chảy vào...

...

Sau vài giờ chiến đấu xong, rốt cuộc Minh Hạo thu hồi thương của mình, quay qua nhìn đám người vẻ mặt mờ mịt quỳ dưới đất, trầm giọng ra lệnh: "Đem hai bộ quần áo, một nam một nữ lại đây."

"Vâng chủ nhân." Một người đứng lên, chạy đi.

...

Sau đó Minh Hạo và Doremin mặc quần áo đảng hoàng vào, Doremin mặc cỡ đến đỏ mặt, nàng sau khi bị Minh Hạo "phá thân", khí chất càng quyến rũ, động lòng người hơn.

Đôi ngực no đủ tròn to ra hơn một chút, trong mắt tràn đầy xuân sắc chưa tan, hơn nửa khuôn mặt nàng hoàn toàn đỏ lừ, mũi bia cùng khai khai bóc lên, còn có tí tách nước từ dưới bên trong chảy xuống...

Minh Hạo cũng có hơi đỏ, nhưng đỡ hơn nàng. Nhìn Doremin, giọng ôn nhu, nói ra: "Trở về phòng nghỉ đi Doremin, à, đưa bánh thuẫn chúng cho ta... Lát nữa ta cho người đến chăm sóc."

Doremin gật đầu đưa túi bánh thuẫn chúng cho Minh Hạo, sau đó tại sự hộ tống của các nữ khác trở về phòng nghỉ ngơi riêng.

Quay lại nhìn Tengu Tarama, nói: "Người lập tức triệu họp khẩn cấp cho ta."

Tengu Tarama gật đầu cung kính nói: "Vâng thưa chủ nhân..." sau đó rời đi.

...

Nửa ngày sau.

Quốc hội.

Một căn rộng lớn tòa nhà trắng.

Bên trong phòng hội nghị.

Căn phòng từng dải bàn ghế, chia ra từ cao đến thấp, chỉ chừa ở giữa có một đường đi.

Khi này đã đầy người ngồi. Từng người thần sắc nghiêm túc, có nam có nữ, tất cả đều độ từ 30 trung niên trở lên, mặc áo đen, đeo cà vạt, trông rất bảnh bao lịch sự.

Những người này đều thuộc quốc hội tầng lớp Hạ Viện và Thượng Viện.

Ở giữa trung tâm căn phòng hình thành giống như cái cổng chặn, để dài ngang qua, đây là chỗ ngồi chỉ dành cho thủ tướng, phó thủ tướng, những người trong quốc hội đạt cao cấp...

"Có gì khẩn cấp à triệu tập quốc hội Tarama?"

Thủ tướng nhật bản Tanaka Kakuei nhìn về phía Tengu Tarama hỏi.

"Là do ta kêu hẩn làm đấy." Âm thanh trẻ tuổi vang lên, đem mọi người ngồi trong phòng quay đầu nhìn lại.

Nobita hiện thân đứng bên cạnh Tengu Tarama nói.

Thủ tướng Tanaka Kakuei ánh mắt co rút lại, bởi vì lúc này hẩn rõ ràng là chỉ thấy Tengu Tarama ngồi đó, làm sao đột nhiên lại xuất hiện một cậu bé khác được?

Minh Hạo không thèm nói nhảm, một tia khí thế vô địch bay ra...

...

Nửa ngày sau.

Toàn bộ chính phủ NB đều bị Minh Hạo cho ăn bánh thuẫn chung, có thể nói đầu não chính phủ nhật bản đều bị Minh Hạo điều khiển.

"Lấy 15% GDP mua toàn bộ dầu hỏa cho ta."

"Vâng chủ nhân."

Đám quốc hội – thủ tướng...như con rối, ngay lập tức vâng lệnh, bắt đầu liên lạc với bên kia...

Minh Hạo sau khi chuẩn bị xong liền rời đi, nở nụ cười, dựa theo trí nhớ, hiện tại là khoảng tháng 5/1973, còn qua mấy tháng nữa là khủng hoảng dầu mỏ diễn ra.

-Khủng hoảng dầu mỏ bắt đầu diễn ra từ ngày 17/10/1973 khi các nước thuộc Tổ chức Xuất khẩu Dầu mỏ (OPEC) quyết định ngừng cung cấp nhiên liệu sang Mỹ, Nhật và Tây Âu, nhằm trừng phạt cho sự ủng hộ của nhóm này đối với Israel trong cuộc xung đột giữa Israel và liên quân Ai Cập - Syria. Lượng dầu bị cắt giảm tương đương với 7% sản lượng của cả thế giới thời kỳ đó.

Sự kiện này đã khiến giá dầu thế giới tăng cao đột ngột và gây ra cuộc khủng hoảng kinh tế 1973-1975 trên quy mô toàn cầu. Ngày 16/10/1973, giá dầu mỏ từ 3,01 USD nhảy lên 5,11USD một thùng, và tăng đến gần 12 USD vào giữa 1974.

Là nước phụ thuộc gần như hoàn toàn vào dầu lửa nhập khẩu (mà giá dầu lại tăng vọt) và nhu cầu nước ngoài (mà thị trường nước ngoài cũng bị khủng hoảng), nên cuộc khủng hoảng 1973-1975 đã làm kinh tế Nhật Bản rơi vào tình trạng đình lạm* sâu sắc. Mức độ khủng hoảng (căn cứ vào tốc độ tăng trưởng GDP thực tế và sản lượng công nghiệp) của Nhật Bản nghiêm trọng nhất trong các nước công nghiệp phát triển và nghiêm trọng hơn cả hồi Đại khủng hoảng. Những ngành công nghiệp sử dụng nhiều

năng lượng như đóng tàu, luyện thép, hóa dầu, dệt, gia công kim loại bị khủng hoảng nặng nề.

....

Minh Hạo kế tiếp là bắt đầu thành lập ra tập đoàn cho mình. Sau đó dưới vỏ bọc tập đoàn, phát minh hoặc là nói đem các thứ hiện đại lấy ra.

Thành lập các xưởng bí mật sản xuất vũ khí, các loại nguyên liệu.

Ví dụ máy tính thế kỷ 22, súng, đạn, vũ khí...

Còn người làm trong xưởng đều là cao cấp tiến sĩ, kỹ sư các loại, tất nhiên tất cả đều bị Minh Hạo cho ăn bánh thần chủng...

Một tòa biệt thự nguy nga mỹ lệ tại trung tâm Tokyo.

Xung quanh tòa biệt thự tầng tầng lớp lớp phòng vệ, rất là nghiêm ngặt, cho dù một con ruồi cũng không thể lên vào.

Cánh cổng – tường được xây dựng cao 10m có hơn...

Sau khi Minh Hạo nắm quyền chính phủ, lập tức đem cha mẹ ở thế giới này vào đây sinh sống.

Ban đầu cha mẹ Nobita có chút ngỡ ngàng, nhưng sau một phen Minh Hạo chém gió thành sông thì tạm thời chấp nhận sự thật này.

Theo đó Nobita là siêu cấp thiên tài, được chính phủ trợ cấp đặc biệt...

Kế đó, Minh Hạo cũng đưa đám bạn "nhí" và gia đình của bọn hắn đến nơi mình sống: Xuka, Chaiken, Xeko.

Ba người, phân ra ba căn biệt thự khác nhau.

...

Ngồi trong biệt thự Minh Hạo, Xuka, Chaïen, Xeko đám trẻ nhí này, Minh Hạo nhìn ba người, nói: "Các cậu muốn gia nhập hội Yakuza của tớ không?"

"Yakuza?" Xuka, Chaïen, Xeko chỉ là tờ giấy trắng, chưa tiếp xúc đến thế giới bên ngoài, vừa nghe vậy thì nghi ngờ hỏi: "Là cái gì Nobita."

Minh Hạo ánh mắt hồ ly chuyển động, đơn giản nói ra: " Đó là chơi rất vui, một cái tổ chức ngầm..."

"Các cậu tham gia không?" Cuối cùng Minh Hạo bộc lộ ra, hỏi.

Xuka, Chaïen, Xeko ba đứa trẻ vừa nghe liền sôi máu lên, không chút gật đầu, nói ra: "Chúng tớ tham gia."

"Tốt, đi theo tớ." Nobita mắt sáng lên, đứng dậy, mở cửa đi ra khỏi phòng.

Ba người gật đầu, đi theo.

Nobita đi tới căn phòng khác gần đó, trong phòng là hàng chục kệ sách khác nhau, tại ba người Xuka, Chaïen, Xeko tò mò nhìn xung quanh.

Nobita đi đến cái kệ sách ở giữa, tay lật từng quyển sách, giống như đang lựa chọn sách, sau đó hần rút ra một quyển sách hình dáng bình thường, phía trên có ghi các ký tự đặc biệt in hoa.

"Rầm."

Đột nhiên, toàn bộ kệ sách rung chuyển rồi chìm xuống đất, kế tiếp tại ánh mắt kinh ngạc của Xuka, Chaïen, Xeko, nơi chân Minh Hạo xuất hiện từng bậc cầu thang bắt xuống dưới lòng đất.

"Đi theo tớ."

Minh Hạo đi theo từng bậc cầu thang xuống dưới, ba người nghe kêu thì lấy lại tinh thần, vội vàng đi theo Minh Hạo.

...

Bên dưới lòng đất là nơi rộng rãi, có nhiều căn phòng khác nhau, Minh Hạo dẫn ba người dẫn đến căn phòng có đề tên: Huấn Luyện.

"Các cậu muốn trở thành Yakuza? Vậy kế tiếp là huấn luyện trở thành Yakuza thực thụ, đi theo tớ." Minh Hạo quay lại nhìn ba người nói, sau đó mở cửa đi vào.

Xuka, Chaien, Xeko vừa nghe huấn luyện trở thành Yakuza, máu sôi lên, ba người nhanh chóng đi vào.

...

Căn phòng rất rộng, 500m có hơn, trong phòng có hơn trăm người khác nhau, mà trăm người này đều có điểm chung là tay chân bị trói, thần sắc tiều tụy tái xanh.

Khi thấy Minh Hạo và ba người Xuka, Chaien, Xeko vào, bọn chúng mắt tròng lên, con mắt đỏ như máu, trong miệng phát ra âm thanh ồm ồm.

"Ái ú ì zá tá cá..."

"Ú ó à áo,aa"

"Ó ó ó à am"

"ì á y da ya hú"

...

Xuka, Chaïen, Xeko nghe mà không hiểu gì, Xuka hỏi: "Nobita, bọn hăn nói gì vậy?"

Minh Hạo nở nụ cười, nói ra: "Bọn chúng chính là người Tung Cầu"

"Tung Cầu?" Chaïen nhìn đám người, nghe chỉ cầu, hăn tò mò hỏi: "Là con chó gì à?"

"Đúng vậy, con này là cầu đội lớp người, nó xuất hiện từ hơn ngàn năm trước rồi, nó là con vật độc ác nhất, tham lam nhất, luôn cắn lén sau lưng người khác." Minh Hạo mỉm cười nói, sau đó từ trong ngực lấy ra súng lục màu đen, chia vào đầu một con Tung Cầu gần đó.

Bóp cò.

"Pằng!"

Âm thanh điếc tai từ nòng súng vang lên, theo đó cái kia Tung Cầu đầu xuất hiện lỗ to, máu tươi điên cuồng chảy ra.

Một giây sau, Tung Cầu hai mắt sinh cơ tan biến, cả người vô lực ngã xuống đất, tắt thở chết.

Mùi tanh hôi máu cũng theo đó bốc lên, không khí trở nên dơ bẩn hôi hôi.

"A, máu máu, giết người!!!"

Xuka, Chaïen, Xeko che miệng lại, lần đầu tiên thấy giết người không khỏi sắc mặt tái xanh, bụng cào lên, theo đó cả ba người cúi đầu ỏi ra toàn bộ thức ăn trong ngày.

Minh Hạo quay qua nhìn bọn hăn, nói: "Đây mới là bản chất thật của Yakuza, giết người, súng đây, cầm lên, đem bọn hăn bắn cho tó."

Minh Hạo nói, tay móc khẩu súng lục từ trong ngực ra, đưa cho ba người.

"Không, không, bọn tớ không muốn." Xuka, Chaien, Xeko sắc mặt tái xanh, nào dám nhận súng, vội vàng lùi lại ra sau vài bước, khoát khoát tay.

"Các cậu đã vào thì phải làm, không thể lùi được, Chaien lên đầu tiên."

Minh Hạo cũng mặc kệ bọn hăn phản kháng, chậm rãi đi đến Chaien, tay đưa súng cho hăn.

"Không Nobita, vậy là phạm pháp, không thể..." Chaien liên tục lắc đầu, không nhận súng.

"Hừ!" Minh Hạo mất kiên nhẫn, một tay dùng lực nhẹ nhất, đánh vào bụng mập mập Chaien.

"Oa!" Chaien phun ra một búm máu tươi, hai chân quỳ xuống đất, sắc mặt trắng bệch, thân thể lung lay như muốn ngã.

"Nhanh đứng lên cầm súng, ta nói cầm súng, không cầm ta đánh nát jj!" Nobita một tay bắt tóc Chaien, tán vào mặt hăn, lạnh lùng nói.

"Tớ, tớ làm liền, dừng dừng." Chaien khuôn mặt sừng phù, hăn sợ hãi nói, cố nén đau đớn nơi bụng, hai chân run rẩy đứng dậy, tay tiếp súng Minh Hạo.

"Tốt lắm, tiếp đó cậu đứng đây, canh ngay đầu con tung cầu đằng kia cho tớ." Minh Hạo giọng dịu đi, chỉ Chaien cách bắn súng các loại.

Chaien bất đắc dĩ gật đầu, hăn hít sâu một hơi, hai tay run run, hướng súng về phía tên Tung Cầu đang bị trói.

Xuka và Xeko sợ xanh mặt, biết tiếp theo việc gì xảy ra, nhanh chóng nhắm mắt lại, hai tay che tai.

"Bắn!" Minh Hạo ra lệnh.

"Pằng!"

Chaien vừa nghe hiệu lệnh, lập tức tay bóp cò súng, một phát đạn bay ra, đáng tiếc là bắn hụt tên Tung Cầu kia.

"Làm lại!" Minh Hạo lạnh lùng ra lệnh.

"Pằng!"

Lại hụt.

"Làm lại!"

"Pằng...!"

"Pằng...!"

"Pằng...!"

Tới phát thứ 10 Chaien mới bắn trúng, tên kia Tung Cầu hét thảm một tiếng rồi tắt thở chết, nơi ngực trúng viên đạn, máu chảy ra lênh láng...

"A!" Chaien hét lên một tiếng sợ hãi, cả người run rẩy, tay thả súng xuống, lần đầu tiên giết người đối với hắn như ác mộng. Hắn có thể không sợ ma quỷ, nhưng chưa bao giờ tự tay giết người.

"Tốt lắm, kế tiếp là Xeko và Xuka, cầm súng lên..."

Minh Hạo mỉm cười, mặc kệ hai người Xeko và Xuka phản kháng, hắn bắt hai người cầm súng giết từng tên Tung Cầu.

Sau đó Minh Hạo lại huấn luyện ba người các kiểu khác: đánh nhau, giết người, đem ba người biến thành cỗ máy tàn sát không nhân tính.

Đặc biệt nhất là Xuka, Minh Hạo dẫn nàng đến căn phòng riêng dành cho hai người, sau đó huấn luyện khác với hai tên kia, ví dụ như thối sáo, cưỡi ngựa các loại...Dù sao Xuka tương lai cũng là vợ hãnh, không sớm thì muộn cũng chịch.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Diệt Trừ

Nửa năm sau.

Minh Hạo lợi dụng quyền thống trị của mình, đem các phát minh hiện đại bán ra cho toàn nước nhật người dân.

-Máy ảnh kỹ thuật số

-Máy quay phim.

-Máy tính thế kỷ 21

-Mạng Internet...

-IPOD (máy nghe nhạc)

-Máy nghe nhạc thẻ nhớ.

-Mạng 3G – 4G – 6G....

-Các kiến thức về y học, phần mềm thế kỷ 21 áp dụng vào việc dạy học, mở trường học đào tạo.

-Máy lạnh...

-Mở xưởng sản xuất – mua bán xe ô tô thế kỷ 21...

-Các thể loại anime, phim ảnh thế kỷ 21...

....

Có thể nói, hơn 95% đồ vật hiện đại ở thế kỷ 21 đều áp dụng vào năm 1973.

Tại lúc này, khi Minh Hạo đem các phát minh vào cuộc sống. Toàn bộ nước nhật, không, thậm chí toàn bộ thế giới sôi trào, chấn động...

Mỹ – Pháp- Anh – China – Châu Âu – Á toàn bộ run sợ trước cuộc cách mạng thay đổi thế kỷ này của Nhật Bản.

Ở lúc toàn bộ thế giới rung chuyển, chấn động, thì nước nhật thay đổi một bộ mặt mới.

-Internet toàn bộ nước Nhật Bản kết nối, người dân có thể online, chat, lướt web, tra tin tức.

-Những tác giả (tiểu thuyết), bắt đầu nổi lên, ào ào viết tiểu thuyết.

-Những nhà làm kỹ thuật máy tính, điện ảnh...điên cuồng đăng ký vào các trường học để học lại toàn bộ những kiến thức.

...

Không chỉ thay đổi như vậy, từ khi Minh Hạo đưa vào, toàn bộ người dân điên cuồng mua sắm, Tivi- Xe Hơi – Điện Thoại – Truyện tranh – anime...

Mỗi nhà ít nhiều gì cũng có một cái điện thoại nghe nhạc bằng thẻ nhớ, có máy tính lướt mạng...

Người dân ra đường ai ai cũng sài ipad, android loại điện thoại thế kỷ 21.

Âm nhạc bắt đầu lan tràn trên internet, các tin tức online...

Có thể nói, bây giờ năm 1973 người nhật giống như thế kỷ 21 rồi.

Kế đó là ban hành các pháp lệnh khác nhau...

...

Tòa nhà cao trăm tầng, uy nga đồ sộ, sừng sững tại giữa đám cao ốc, nhìn lên, tòa này còn cao hơn gấp 2 lần tháp Tokyo, ước chừng cao cỡ 400m có hơn.

Từng cái mặt kiến đen tòa nhà, khiến nó lấp lánh khi ánh mặt trời chiếu vào, phản chiếu ra phía ngoài ánh sáng chói lọi, tựa như viên kim cương đang tỏa sáng giữa không trung.

Bên trong, tầng cao nhất của tòa này.

"Chủ nhân, toàn bộ đã làm xong. Lúc này bên phía Mỹ – Anh – Pháp – Châu Á – Châu Âu các nước muốn ngài chia sẽ..." Một người trung niên cung kính nói.

"Cứ đem bán, trừ Mỹ, Nga, Tung Cầu ra, toàn bộ bán đi, nhưng giá thành cao gấp 500% trong nước." Minh Hạo ngồi trên ghế thần sắc không thay đổi, lạnh lùng nói.

"Khoang đã, đối với Tung Cầu - Usa – Nga... người từ chối bọn hăn, cảnh cáo bọn hăn, còn dám tham dự – tiếp viện cho chiến tranh Đông Dương nữa thì cẩn thận, Nhật Bản không ngại phát động chiến tranh thế giới lần thứ ba."

"Vâng thưa chủ nhân." Người trung niên cung kính lui ra ngoài.

Minh Hạo thở dài, hăn sẽ không nhúng tay vào chiến tranh, nhưng ít nhất không để Việt Nam biến thành con cờ của người khác... Còn lại do bọn họ nội bộ tự mình xử lý đi.

...

"Cốc Cốc Cốc" Minh Hạo nghe tiếng gõ cửa, lạnh nhạt nói: "Vào đi."

Một trung niên mỹ phụ bước vào, nàng cung kính thi lễ một cái, hướng Minh Hạo nói: "Chủ nhân, hai vị thiếu phu nhân sắp sinh."

"Ta tới ngay, chăm sóc cho các nàng cẩn thận." Minh Hạo gật đầu nói.

"Vâng thưa chủ nhân." Mỹ phụ trung niên thông báo xong cung kính thi lễ rồi đi ra.

Minh Hạo gật đầu, từ rong học bàn kéo ra, lấy một chiếc điện thoại màu đen, bấm dãy số 1xx111....

"Chủ nhân..." Đầu bên kia âm thanh trầm thấp, tràn đầy cung kính.

"Các thế lực ngầm Yakuza sao rồi, bọn hăn có đồng ý gia nhập thế lực chúng ta không?"

"Chỉ có vài thế lực là đồng ý, trong đó có Kohato gia tộc."

"Được rồi, bước tiếp theo chính là thi hành kế hoạch Thanh Trừ. Liên lạc với bên kia, nói Chaiken, Xuka, Xeko, còn có đám tướng lĩnh, đem toàn bộ những thế lực chống đối giết sạch, già trẻ không tha." Minh Hạo không chút lưu tình nào, lạnh lùng nói.

"Vâng chủ nhân..."

...

Trong văn phòng hắc ám.

"Kế hoạch thanh trừ bắt đầu, tất cả tổ hành động ngay lập tức!"

"Vâng!"

...

Cùng lúc đó, toàn bộ nhật bản, từ tỉnh Kagoshima phía bắc kéo dài đến tỉnh Sendai phía nam.

Xuất hiện một đám người ăn mặc vũ trang, xe tăng, từng người tay mang theo súng, bắt đầu tấn công toàn bộ hang ổ của toàn bộ Yakuza trên toàn bộ khắp nước Nhật.

Tại ngày này khắp nước nhật, máu chảy thành sông, tiếng súng vang dội nước nhật, gây rung chuyển dữ dội.

Các báo đài – phóng viên như bốc hơi mất tích, không thấy bóng dáng ai.

Tỉnh Kagoshima – Nhật Bản.

"Pằng Pằng Pằng!"

"Chính phủ *****!"

"A!"

"Giết!"

Theo âm thanh rơi xuống, từng chiếc xe tăng bọc thép lao ra, nóng súng hướng ngay các căn nhà được định sẵn, bắn một phát.

"Ầm!"

Cả căn nhà trong nháy mắt sụp đổ, lửa cháy đầy trời, người người thét thảm.

"Lên!" Đầy người mặc áo xanh lá, trên áo đeo huy hiệu, tượng trưng cho chính phủ nhật bản, mỗi người trên tay cầm cây súng khác nhau, có súng trường, súng shotgun, ak-47...

"Pằng Pằng Pằng..."

"Păng Păng Păng..."

"Păng Păng Păng..."

Thành phố vang vọng tiếng súng, từng tiếng khóc than, kêu rên liên miên bất tuyệt.

...

1 ngày sau.

Ngày hôm nay toàn bộ Nhật bản im hơi lặng tiếng, rơi vào một trạng thái im lặng đến kỳ lạ.

Minh Hạo ngồi trong phòng, lúc này tiếng chuông điện thoại reo lên, bắt máy, lạnh lùng hỏi: "Đã xử lý xong?"

"Đã xử lý xong, toàn bộ tổn thất..."

"Dừng!" Minh Hạo cắt lời, nói ra: "Không cần kể, ta cũng không cần quan tâm, chỉ cần biết thành công hay không?"

"Thành công chủ nhân." Dù bị cắt ngang, nhưng đầu bên kia không chút nào tức giận.

"Thu gọn hết, xử lý sạch sẽ, đừng lộ ra một tia nào manh mối, đem dẹp bỏ hết." Minh Hạo nghĩ đến tương lai, có thể sau khi hãn rời đi thì bánh thuẫn thực có thể mất đi hiệu quả, nhưng đề phòng trước rồi tính sau...

"Vâng chủ nhân." Đầu bên kia cung kính đáp lại, không chút chần chừ đi thi hành.

Minh Hạo đứng lên, đi đến phòng sinh sản, sau khi Hanami và Doremin bị hãn "một ánh mắt làm mang thai" hai nàng liền mang thai đứa con của hãn.

Hanami dưới sự dân uy của Minh Hạo cùng "tình mẹ", nàng chỉ có thể bất đắc dĩ ở lại để chăm sóc đứa con trong bụng mình.

Còn Doremin thì không cần nói, nàng ư quá hạnh phúc, ngày ngày "con đường" được "bia" làm mát, còn có sung sướng khi được Minh Hạo cày tới cày lui...

...

Minh Hạo đứng ở ngoài phòng chờ, thần sắc bình thản không ba động, ngàn năm tại đây, hắn đã xem mẹ sinh con chai rồi, hơn nửa mẹ sinh còn đều 100%, chắc có thể do tinh trùng vô địch của hắn, cho nên mỗi lần sinh đẻ, hơn 60 người đều là mẹ tròn con vuông, cho nên hắn có thể yên tâm hoàn toàn.

10 phút sau, trung niên mỹ phụ toàn thân áo trắng đáng vẻ bác sĩ bước ra, vừa nhìn Minh Hạo lập tức cúi người, cung kính nói: "Hai thiếu phu nhân sinh đẻ thành công, Hanami phu nhân sinh ra một đứa bé gái, còn Doremin phu nhân sinh ra một đứa bé trai."

Minh Hạo gật đầu, chỉ nhàn nhạt nói: "Làm rất tốt." mở cửa bước vào trong.

Căn phòng sạch sẽ, từng bình thoa để trong phòng, máy quạt để trên trần chuyển động, khiến nơi này mát mẻ hơn phòng bình thường.

Tại đây đặt hai chiếc giường rộng, khoảng cách hai giường là 5m. Trên giường nằm hai vị thiếu phụ xinh đẹp, kế bên giường là nôi làm bằng, bên trong được lớp đủ vừa thể xác bé sơ sinh.

Vách nôi được làm bằng những song sắt được bao bọc bởi 2 lớp lưới mềm tăng độ an toàn và thẩm mỹ cao. Thiết kế với dây kéo có thể giật từng vách một. Nôi giường có thể đưa bằng điện hoặc đưa tay.

"Oa Oa..." Bên trong mỗi cái nôi là nằm hai thân thể đứa trẻ sơ sinh, bọn chúng vừa chào đời ngay lập tức khóc la um sùm...

...

Minh Hạo hỏi thăm hai người Hanami và Doremin, sau đó đi đến bên cạnh nôi, hai tay nhẹ nhàng ôm đứa con của Hanami lên.

Đứa bé vừa bị Minh Hạo ôm lên lập tức nín khóc, kỳ lạ thay, đáng lẽ em bé vừa sinh không thể mở mắt, nhưng vào lúc này nó lại mở ra.

"Hì hì..."

Đôi mắt đen tròn nhìn khuôn mặt Minh Hạo, như thấy gì đó thích thú, khoe miệng nó vểnh lên, nở nụ cười vui vẻ, cười liên tục không dứt.

"Sau này tên của người là Nobi.Sami, ý nghĩa là sau này lớn lên sẽ có thành tựu..."

Đứa bé như nghe hiểu, nó liên tục chớp chớp đôi mắt đen, nở nụ cười vui vẻ vài tiếng.

Minh Hạo xoa đầu nó một cái rồi đặt vào lại nôi.

Hanami nằm trên giường nhìn thấy cảnh này không khỏi có chút cảm giác kỳ lạ, có thể nàng chỉ mới vừa 15 tuổi, còn chưa biết yêu là gì, nhưng có thể dần chậm rãi cảm nhận nó, nhất là sau khi sinh xong đứa con đối với cảm giác này càng mãnh liệt hơn.

Minh Hạo kể đó đi tới nôi đứa con của Doremin, đứa bé này cũng như đứa bé kia, Minh Hạo vừa ôm lên liền nín khóc, Minh Hạo nhìn đứa bé, ôn nhu nói ra: "Nobi.Tatsu, từ nay về sau sẽ là tên của người."

Minh Hạo nhẹ nhàng đặt đứa bé vào lại nôi, sau đó nói chuyện, hỏi thăm Hanami và Doremin một chút rồi rời đi, để hai nàng tĩnh dưỡng một thời

gian.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Nhật Tham Gia Chiến Tranh

Minh Hạo vừa đi được mấy bước, chẳng mấy chốc không gian xung quanh rung động, từng cái hố đen mở ra, bên trong là cảnh tượng từng chiếc đồng hồ với đầy màu sắc sắc sỡ huyền lệ, khiến người nhìn mà say mê.

Tại bên trong hố đen, từng chiếc tàu cao lớn màu trắng lơ lửng ở bên trong đó.

"Alo, Nobita, cậu đã bị bắt về vi phạm nhân quyền con người... Hãy ngoan ngoãn trở về thế kỷ 22 nhận tội của mình đi!"

Âm thanh từ hố đen phóng đại, khuếch tán xung quanh không gian, làm Minh Hạo lỗ tai ù ù muốn điếc.

Minh Hạo thần sắc bình tĩnh, không nói gì, chỉ là hơi nhíu mày.

Tình thế có chút đột xuất khiến hắn trở tay không kịp, nhưng mà không có lo lắng gì, trong cơ thể 1 phần 10 sức mạnh vẫn còn đó, "Hừ! dám tới đây thì đừng hòng trở về, ta đánh nát luôn thời không, cho bọn người vĩnh viễn không quấy phá đến hiện tại..."

Minh Hạo mắt nhắm lại, nhớ không lầm, trong Doremon, nếu thời không nát thì cho dù là cảnh sát tương lai hay cỗ máy thời gian cũng không thể chạy đến được, trừ phi là thần, nhưng thế giới này có thần à? Câu trả lời tất nhiên là không...

Còn về Doremi, rồi tương lai xuka gì đó miễn đi, hần nhiều gái lắm rồi, có Doremin ở đây là đủ rồi.

Minh Hạo nghĩ liền làm, một quyền đơn giản, hướng về phía lỗ đen đánh ra.

"Ầm!"

Trong nháy mắt bên trong lỗ đen điên cuồng rung chuyển, thời gian, không gian tại bên trong nát bấy, từng chiếc tàu cảnh sát tương lai theo đó như pháo hoa mừng năm mới theo nhịp 1-2 từ cái trước đến sau nổ bùm bùm liên tục.

Vài giây sau, lỗ đen dần co rút nhỏ lại, khôi phục như bình thường.

Minh Hạo nở nụ cười lạnh, ta đánh nát thời không, xem bọn người như thế nào trở lại.

Lúc này, mảnh thời không từ thế kỷ 21 đến thế kỷ 22 đã rối loạn, một loạt cơn gió màu xanh điên cuồng bừa bãi tàn phá không gian, dù người hay cứng nhất kim loại, hoặc thậm chí là thời gian, một khi dính vào cái này gió sẽ trong nháy mắt xoắn nát ngay tức khắc.

...

Thế giới tương lai.

"Người nói cái gì, đến thế kỷ 21 toàn bộ đường hầm thời không bị hủy diệt?" Ngồi trên ghế vị trung niên mặt đen như than, nhìn qua phía đối diện người khiếp sợ hỏi.

Người đối diện chính là cục tình báo cảnh sát, khuôn mặt cứng ngắt, mặt tròn, mắt nhỏ. Mở miệng nói: "Vâng thưa bộ trưởng, toàn bộ đường hầm

thời không dẫn đến thế kỷ 21 bị hủy diệt, nếu đi vào đó sẽ gặp phong bạo không gian*, không cách nào có thể khôi phục lại."

"Theo điều tra do nguồn lực, sức mạnh của ai đó tác động đến...Đúng rồi, theo tổ tình báo điều tra gọi lại, ở nửa ngày trước đội cảnh sát tương lai điều tra tội phạm số hiệu ESA7758A đến thế kỷ 21 bắt tội phạm Nobita về hành vi nhân quyền. Sau đó liền xảy ra thời không đường hầm bị hủy diệt."

"Nobita?" Trung niên nghe người báo cáo, sắc mặt âm trầm như nước, hần đứng dậy, đi qua đi lại vài vòng, nghĩ đến cái gì dừng lại, quay đầu qua hỏi: "Còn cách nào đến không?"

"Không bộ trưởng, đường hầm thời không hoàn toàn phá hủy, không còn cách nào...trừ phi..." Người kia do dự nói.

"Trừ phi cái gì? Nói!" Trung niên nghe vậy thần sắc vui mừng, vội hỏi.

"Trừ phi mời vị đại năng kia hủy diệt thời không sửa chữa lại, nhưng cái này tỷ lệ quá nhỏ, hơn nửa hiện tại thời không đường hầm bị hủy diệt, rất khó có thể liên lạc với bên kia." Vị kia tình báo nói.

Trung niên nghe vậy trầm tư một hồi, mở miệng nói: "Doremin...Doremi...hai chị em, ừm, hình như Doremin nửa năm trước được cậu bé Nobi. Sewashi gọi đến thế kỷ 21 để giúp đỡ ông cố của hắn là Nobita đúng không?"

"Đúng thưa bộ trưởng." Người kia cung kính gật đầu.

"Như vậy đi, liên lạc với Doremi kêu nàng dùng toàn bộ quan hệ liên lạc với chị mình là Doremin, kêu vị kia Nobita sửa chữa đường hầm không gian, chúng ta sẽ...Mặc dù ta không chắc chắn lắm, nhưng đoán 7 8 phần liên quan đến vị Nobita trong truyền thuyết kia...Người khai sáng ra thời đại mới."

Vị kia mặt đen trung niên nheo mắt lại, trầm tư một lát nói.

"Vâng bộ trưởng, tôi ngay lập tức sẽ chuyển lời đến Doremi..." Người cục tình báo rời đi.

...

Nhật bản, năm 1974, thời thế thay đổi, một đợt thay đổi rung chuyển bộ máy cai trị thế lực của chính quyền nhật và các thế lực ngầm Yakuza.

Không chỉ là thế lực, mà cuộc sống người dân cũng biến hóa rõ ràng, ăn mặc thời trang thế kỷ 21, tay cầm iphone, tai đeo máy nghe nhạc, ngoài đường thì có nhiều bảng hiệu giao thông khác nhau, được phân biệt – các lòng đường mở rộng hơn gấp đôi ngày trước.

Xe ô tô kém chất lượng những năm 1973 bị loại bỏ, thay thế là những ô tô nổi tiếng, xe tự động lái thông minh...

Trường học thay đổi lớn nhất, các kiến thức thế kỷ 21 được bổ sung thêm, dù là người đã ngoài 70 tuổi cũng thêm khát đi học lại.

Truyền thông – báo trí - internet, nhạc online, tiểu thuyết bắt đầu ồ ạt ra đời, từng tin tức nóng bỏng liên tục xuất hiện, khiến người dân mở mang tri thức, cuộc cách mạng hiện đại hóa bắt đầu đẩy mạnh, trào lưu viết truyện, sản xuất anime ngày càng nhiều...

...

"Thế nào rồi, bên kia Mỹ, LX-Nga, Tung Cầu trả lời sao, bọn hãn có đồng ý buông chiến tranh Đông Dương?"

Minh Hạo ngồi trong phòng, nhìn tên trung niên dưới đất hỏi.

Trung niên quỳ dưới đất, thần sắc cung kính nói: "Mỹ nói rằng họ không muốn tham chiến nữa, họ nói sẽ nhanh chóng rút quân về. Nhưng về phía

LX-Nga và Tung Cầu có vẻ như không đồng ý, thậm chí tỏ ra khinh thường lời chúng ta cảnh báo."

Minh Hạo như đã biết trước, thần sắc bình tĩnh như thường, nói: "Chuẩn bị phóng vệ tinh nhân tạo Japan 01 và Japan 02 và 03 cùng 04, 05 và 06/"

"01 02 theo dõi LX Nga, 03 04 theo dõi Tung Cầu, 06 và 07 theo dõi Mỹ và Châu Âu."

"Kể đó, chuẩn bị phát động toàn dân chiến tranh, nói cho các nước Mỹ cùng các nước khác như Pháp, Anh, Châu Âu khác là, muốn chia một miếng thịt thì Nhật Bản không ngại cân hết ***."

"LX Nga và Cầu Tung Của phải nát, cho bọn nó chết hết, phải cho bọn hăn biết 1 điều: bố lão với Nhật chính là xúc phạm thần linh!"

"Vâng thưa chủ nhân." Trung niên đứng dậy, mở cửa đi ra ngoài, làm theo lệnh của Minh Hạo.

...

Tại thời khắc này, toàn bộ xưởng ngầm ở Nhật Bản do Minh Hạo chế tạo ở nửa năm trước bắt đầu trồi lên mặt nước, hơn trăm ngàn thiết giáp xe tăng bắt đầu ầm ầm di chuyển.

Các bến tàu bí mật đóng thuyền các bờ biển nhật bản đồng loạt mở ra, từng chiếc chiến hạm, tàu chiến to lớn xuất hiện, trong đó bất mắt nhất chính là hơn trăm cái hàng không mẫu hạm khổng lồ xuất hiện trên bãi biển nhật bản.

Toàn bộ khắp nước nhật sân bay theo đó thay đổi. Từng chiếc trực thăng, máy bay trinh sát, máy bay ném boom, máy bay chống ngầm, máy bay tiêm kích lộ diện, hàng trăm ngàn người mặc áo xanh đeo huy hiệu tượng trưng cho quân đội Nhật Bản nhanh chóng leo lên buồng lái điều khiển máy bay.

Cùng lúc đó tất cả truyền thông nhật bản, là đài tiếng nói japan – internet – mạng điện thoại liên tục gửi tin nhắn, phát thông báo về chiến tranh toàn dân, với nội dung như sau: Ngày xxx tháng xx năm xxx.... toàn dân chuẩn bị tinh thần cao độ chiến tranh. Chính phủ ra lệnh cho toàn dân chuẩn bị bước vào thời kỳ chiến tranh chống cộng đánh xô cứu nước, vì tương lai con em, vận động toàn bộ nhân dân đi lính....

Trong đó có các lợi ích khi nhập ngũ, khi người lính chết hi sinh vì tổ quốc sẽ được bồi thường miễn thuế 50 năm...Chính phủ sẽ trợ cấp gia đình thương binh, liệt sĩ, tàn tật hàng tháng với số tiền gấp 10 lần một người thường...

Người dân nhật đang xem ti-vi, nghe nhạc, toàn bộ đều nhận được tin tức này, trong nháy mắt toàn bộ nước Nhật sôi trào lên, một đám thanh niên nhiệt huyết sôi trào, nhanh chóng đăng ký nhập hàng ngũ quân đội.

"Nhanh đi nhập ngũ! Tổ quốc kêu gọi, Nhật Hoàng kêu gọi, lên tinh thần nào các thanh niên!"

"Vì tổ quốc hi sinh, đem thể xác và linh hồn của mình hợp thành một, quốc gia và nhân dân muôn năm!!!"

"Vì tổ quốc, vì tổ quốc!!!"

Từng tiếng kêu gọi thiêng liêng lan rộng khắp toàn nhật bản, tầng tầng lớp lớp người, từ trẻ đến già, từ nông dân cho đến phú thương, từ nữ cho đến nam đều nhanh chóng gia nhập hàng ngũ quân đội.

Theo lời kêu gọi toàn quốc, tinh thần đoàn kết người nhật rất nhanh phát huy tác dụng.

...

Tung Cầu Quốc Gia.

Với số lượng người lên đến hơn 1 triệu người, diện tích quốc gia đạt nhất nhì thế giới với hơn 9.596.961 km².

Thủ tướng phòng họp.

"Cái gì, dám Nhật Bản vậy mà dám phát động chiến tranh, với chúng ta và LX – Nga, ** Ách TỰ Fa**!"

Chủ tịch Da Long Heo Tung Cầu (MTĐ) mập mập trên mặt thịt mỡ rung chuyển, lúc này hấn tức giận nên một thân bụng mỡ lắc lư liên tục.

Nhìn lá thư trên tay do tình báo gửi về, Da Long Heo hết sức tức giận, tay đập bàn liên tục, rống lớn một tiếng: "Phải dạy cho Nhật Bản đám kia tiểu tử một bài học mới được!!! Người đâu! Liên hệ với Leonid Ilyich Brezhnev.."

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Quân Nhật Xâm Lân

Nhật bản quân đội tổng số quân lực động viên: 3.998.654.

Xe tăng các loại: 1.387.000

Máy bay các loại: 1.770.000

Tàu chiến các loại: 1.237.500

Vũ khí, băng đạn các loại: 50.000.000.

Pháo các loại: 975.740.

...

Minh Hạo ngồi trong phòng tổng chỉ huy, không chỉ hấn, mà còn nhiều người khác, đa số người ngồi ở đây là tướng lĩnh quân đội, từng người đều là kỳ cựu từng tham chiến thế giới thứ 2 còn sống tới tận đây.

Minh Hạo chỉ vào bản đồ lớn, nơi Tung Cầu khu vực thủ đô Bắc Kinh khoanh một vòng tròn lớn trên bản đồ, nói ra: "Đem 50 chiếc máy bay siêu thanh Lockheed SR-71 Blackbird ném boom tại đây."

Sau đó Minh Hạo vẽ một đường tuyến khu vực biên giới Tung Cầu tuyến gần với biên giới LX -Russie, nói: "Cho năm đại đội chặn nơi này, không cho phép LX-Russie tài trợ vũ khí, cắt đứt đường viện trợ của hấn."

Minh Hạo tiếp tục vẽ một đường thẳng, nơi VN, - HN – gần biên giới Tung Cầu, chỉ vào các tỉnh Sơn La- Lào Cai – Hà Giang – Cao Bằng –

Lạng Sơn -Cẩm Phà. Cuối cùng là HN: “Đem 450.000 quân chặn sáu cửa chủ chốt này, đem HN xây căn cứ tiếp viện – quân sự, không cho Tung Cầu chạy trốn sang VN.”

Minh Hạo vẽ ra ba mũi tên tấn công ở vùng biển Tung Cửa, chia ra ba hướng khác nhau, nói: “Đem 500.000 quân bộ tấn công vào đây, cho hàng không mẫu hạm thả ra máy bay không người lái, tấn công, yểm trợ quân bộ, 200.000 xe tăng tấn công, pháo 150.341

Minh Hạo chưa dừng lại đó, tiếp tục khoanh tròn thủ đô Russie, nói: “Cho 15 máy bay ném Lockheed SR-71 Blackbird ném bom tại đây, kể đó còn lại 35 chiếc ném boom xung quanh tại các khu vực ven biển Russie, phá huỷ phòng thủ của bọn hăn”

Minh Hạo vẽ ba mũi tên màu đỏ tấn công như lúc nãy, nói “Chia ra ba hướng tấn công ven biển Russie...các đại đội yểm trợ bộ binh nhảy dù...”

Các tướng lĩnh liên tục gật đầu, lấy viết ghi vào cuốn sổ, có một số cựu tướng lĩnh góp ý, Minh Hạo cũng không phải loại người bướng bỉnh, hơn nữa đối với chiến tranh các loại còn non nớt, cho nên vẫn chấp nhận đồng ý.

Cuối cùng tổng kết lại như sau:

Thủ đô Bắc Kin và thủ đô Moscow sẽ được Lockheed SR-71 Blackbird ném boom, chủ yếu nhiệm vụ là phá huỷ các căn cứ, kho nguyên liệu vũ khí, thực phẩm quan trọng...

- Bởi vì giúp Việt Nam trong lần chiến tranh chống Pháp – Mỹ, nên Russia và Tung Cầu gần như cạn kiệt về tài nguyên cũng như nhân số, hiện tại là thời cơ tốt nhất để phá huỷ bọn hăn.

Kể đó, Biên giới VN và Tung Cầu chặn lại, lấy thủ đô HN làm vị trí chiến lược quan trọng để cắt đứt đường Tung Cầu rút lui, quân đội yểm trợ

đánh vào trong các tỉnh ven biển Tung Cầu lân cận khi quân Nhật đổ bộ vào, một mũi tên trúng hai con nhĩn.

-Các khu ven biển phòng thủ từ Tung Cầu đến Russie chĩ dài từ nam vĩ bắc sẽ do các máy bay Lockheed SR-71 Blackbird đảm nhiệm ném boom phá huỷ, tiếp đó quân đội Nhật Bản chia làm các hướng khác nhau, đổ bộ vào đất liền tấn công quân địch, các xe tăng, pháo yểm trợ.

-Đánh hạ các tỉnh phụ cận ven biển là ưu tiên, tiếp đó thành lập căn cứ quân sự, từ ngoài đánh vào trong, không cho LX-Russie và Tung Cầu liên hợp lại, từng bước chia ra mà đánh.

-Mượn Triều Tiên, Hongkong làm bàn đạp, xây dựng căn cứ tại đó, đem quân đội đóng tại đây để hỗ trợ trực tiếp từ hai cánh tấn công Tung Cầu và Russie.

-Ném boom phá hoại, làm suy yếu kẻ địch từng bước, nhất là Tung Cầu, trải boom CĐMDC(Chất Độc màu da cam), đem các ruộng lúa trồng trọt huỷ diệt, khiến cho bọn hĩn không có lương thực để sống, nhiều người thì thế nào, nếu không có lương thực thì...hừ hừ.

-Để tránh cho biên giới Tung Cầu và Russie liên hợp lại tấn công các đội phòng thủ của Nhật, Minh Hạo cho 3/10 quân lực đóng tại đây, nhiệm vụ chủ yếu là phòng thủ, tránh cho hai bên liên kết lại.

-Còn lại phân chia các hướng khác tấn công hai nước đồng đều, làm bọn hĩn không có cơ hội tiếp viện hay hỗ trợ lẫn nhau → tự bản thân mình còn lo không xong, làm sao lo cho người khác?

-Chia ra nhiều đại đội, tiểu đội khác nhau, đại đội gồm 10.000 người, tiểu đội gồm 5000 người.

-Đại đội chủ yếu đóng các điểm chủ chốt quan trọng, tiểu đội làm nhiệm vụ tìm và diệt đối phương, thực hiện kế hoạch “Tìm – Diệt”. Đại đội nhiệm

vụ: “ Thủ và Trợ!” cho tiểu đội, toàn diện về mặt chiến tranh, có công có phòng...

“...”

Tung Cầu, thủ đô Bắc Kin.

"Không xong rồi Chủ Tịch!!! Quân địch tấn công! Chạy mau!!!"

"Cái gì, mới vài phút mà quân địch đã tấn công, phải biết đoạn đường từ Nhật đến đây cũng phải mất nửa ngày. Hơn nửa phòng không ven biển đâu? Sao bọn hăn không bắn hạ!"

Chủ tịch Da Long Heo sợ hãi kêu lên.

"Bọn hăn Nhật Bản có máy bay siêu thanh, hơn nửa radar đối không của chúng ta như bị mất tín hiệu, không thể ngắm được!!!"

"Cái gì, chẳng lẽ vũ khí nhật bản lại tiến lên một tầm cao mới?"

Tại thời khắc này, từng đợt âm thanh xé rách màng nhĩ vang lên, theo đó từng tiếng nổ vang ầm ầm nổ tung vang dội, mặt đất, căn phòng rung chuyển...

"Không tốt, boom! Nhanh mở hầm trú ẩn khẩn cấp ra." Da Long Heo vừa nghe liền biết cái gì, nào dám nói nửa, hăn vội vàng ấn nút ở dưới bàn đã chuẩn bị sẵn cho các tình huống như vậy, một căn hầm từ dưới đất mặt bàn chui ra.

....

Trong vòng một ngày, thủ đô Tung Cầu Bắc Kin bị dội boom liên tục, toàn bộ khu vực kiến trúc bị phá hủy, người chết đầy đất, các mảnh vụn thi thể có thể tùy ý nhìn thấy.

Người sống thì mất tay, mất chân, khóc than trời than đất, trong lòng hận thù đối với kẻ địch ném boom tăng maxvol, thề không đánh đuổi quân địch không làm người.

...

Tại phía ngoài vùng ven biển Tung Cầu và Russie, liên tục nhiều tấn boom bắn phá, đem phòng thủ đối không cùng vùng ven biển bị tàn phá nặng nề, người chết đầy đất, nước biển màu xanh nhuộm thành đỏ.

Lúc này, trên mặt biển, từng chiếc thuyền khổng lồ cập bờ.

Trên bầu trời đầy máy bay lướt qua, có lớn có nhỏ, từng cái mang theo cờ Nhật Bản Đế Quốc, từng chiếc xe tăng lớn từ trong khoang máy bay thả xuống....

Không những vậy, ngàn chiếc xe tăng lội nước vào bờ, khoang xe tăng mở ra, hơn trăm ngàn người cùng lúc đổ xô vào bờ, tấn công Tung Cầu và Russie.

"Pằng pằng pằng!"

"Pằng pằng pằng!"

"Pằng pằng pằng!"

"Pằng pằng pằng!"

"Bùm!"

"Bùm!"

"Bùm!"

"Bùm!"

Tiếng súng bắn, tiếng đạn pháo vang dội, đầy trời mưa boom trút xuống...

Hàng không mẫu hạm, trên đường băng, các loại máy bay liên tục cất cánh bay về phía Tung Cầu và LX-Russie.

...

Biên giới Tung Cầu và VN bị quân nhật khóa chặt lại, hình thành tuyến phòng thủ 1-1-1-1-1-1, đem đường rút lui chặn đứng, thủ đô HN trở thành cứ điểm quân sự của Nhật Bản lớn nhất tại đây, Nhật Bản sẽ không nhúng tay vào chiến tranh VN, chỉ là mượn để xây căn cứ lập quân đội thôi...

...

Bên Russie cũng thảm thiết y chang Tung Cầu, Moscow thủ đô tại thời khắc này bị rải boom dữ dội, người Russie chết như chó phơi xác ngoài đường, tất cả kiến trúc trong nháy mắt hủy diệt, biển lửa bao phủ thủ đô Moscow....

Vùng ven biển Russie phòng không nổ nát, lính nhật tràn vào bờ như thủy triều, xe tăng thiết giáp, xe tăng đối không, xe tăng đối đất...từ các chiến thuyền thả ra.

Vùng bầu trời đầy máy bay nhật bắn đạn liên tục, trực thăng các loại liên tục thả lính dù xuống.

...

Thế giới lần nữa rung chuyển, Nhật Bản xâm lược hai siêu cường quốc gia là Russie và Tung Cầu, đem Mỹ một phen may mắn (hết hồn), các nước Á – Âu cũng là hết sức kinh ngạc trước động thái này của Nhật Bản. Không nghĩ vừa bị Mỹ ném hai trái bom nguyên tử vậy Nhật Bản mà không tiếp

tục "tu tâm dưỡng tánh", giờ này lại đi khiêu chiến cùng lúc với hai cường quốc, không hiểu người cầm quyền Nhật Bản nghĩ cái gì.

Tổng thống mỹ biết nếu dám viện trợ hoặc tham gia chiến tranh đông dương, có thể gặp phản kích từ Nhật Bản, hơn nữa lúc này cũng là cơ hội tốt để nghỉ ngơi dưỡng sức- tọa quan hồ đấu...

...

Trong phòng chỉ huy tối cao Nhật Bản.

"Chủ nhân, quân nhật của chúng ta đã làm theo kế hoạch, các phòng không ven biển Tung Cầu và Russie đã bị ném boom đánh phá thành công..."

"Bên kia Triều Tiên – HN đồng ý cho chúng ta thành lập căn cứ quân sự, nhưng với điều kiện phải trả tiền hàng tháng cùng không được tham gia nội bộ chiến tranh."

Minh Hạo nghe thông báo gật đầu, nói ra: "Ký kết liên minh tạm thời với bọn hăn, chấp nhận điều kiện, muốn tiền à, chúng ta nhật bản không thiếu..."

"Tung Cầu và Russie đã bị Lockheed SR-71 Blackbird ném boom thành công, gây tàn phá, thiệt hại nặng nề...."

"Theo bên cục tin tức điều tra truyền đến, vệ tinh nhân tạo đã bay đến quỹ đạo đang bắt đầu âm thầm theo dõi..."

"Quân Nhật thành công đổ bộ đất liền, đang tiến công các vùng ven biển. Tung Cầu quân và LX quân chống trả quyết liệt, nhưng rất nhanh bị quân chúng ta đánh chiếm, hiện tại toàn bộ vùng ven biển từ Tung Cầu chảy dài đến Russie đều bị đánh chiếm, đang bắt đầu mở rộng khu vực tiến công..."

Minh Hạo gật đầu không nói gì, im lặng nhìn bản đồ.

Nửa năm trước, Minh Hạo lợi dụng hệ thống chế tạo ra các vũ khí, máy bay, tàu thuyền với giá rẻ.

Trong đó có vệ tinh quân – nhân sự, Minh Hạo chỉ cần bỏ ra một chút điểm là có ngay.

Sau đó dùng quyền cai trị chính phủ của mình, thành lập các căn cứ quân sự bí mật khắp nhật bản.

Nhờ có hệ thống các loại giúp sức, rất nhanh vũ khí thế chiến thứ 2 cũ kỹ bị loại bỏ, thay vào đó là vũ khí thế kỷ 21 hiện đại, sức mạnh kinh khủng, tiên tiến nhất...

...

P/s: đã cập nhật bản đồ chiến tranh nhật bản xâm lược trong FORUM, anh em vào xem nhé cho dễ hình dung.

-Đừng để ý số liệu~

-Vì vấn đề nội quy, nên đổi Nga = Russie -:))

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Trại Chăn Nuôi

Ngày 15, tháng giêng, năm 1974, Nhật Bản đột nhiên phát binh tiến công hai cường quốc là Tung Cầu và Russie, việc này làm cả thế giới chấn động.

10 ngày sau, 2 phần mười lãnh thổ Tung Cầu bị Nhật Bản quân chiếm đoạt. *

Trịnh Châu từng là một tỉnh của Tung Cầu, nhưng giờ đây là nơi bị quân nhật bản chiếm đóng.

Doanh trại với hơn 250.000 lính nhật đóng, sau khi Trịnh Châu bị Nhật Bản đánh chiếm, toàn bộ thành phố phồn hoa trở nên hoang tàn, xác người đầy đất, mùi hôi hối bốc lên tận trời cao.

Trong doanh trại dành cho quan chỉ huy cao cấp.

Minh Hạo nhìn nhỏ Tung Cầu, khuôn mặt tuyệt mỹ thuộc dạng đông phương, da có chút trắng, một đầu tóc đen dài trẻ tuổi bị quân nhật bắt giữ, ăn vào bánh mì chuyển ngữ, nói ra tiếng hán: "Tung Cầu gái, người mau khai báo hành tung của Lôg Da Heo."

"Còn lâu con nhật bản tiểu tử***! Bọn ta thì không khuất phục người, muốn giết thì giết!" Nhỏ kia Tung Cầu trẻ tuổi vẻ mặt kiên định, âm thanh phi thường vững chắc, dù là bị bắt cũng không hiện lên sợ hãi nửa phần.

"Tốt lắm, rất có chí khí, một đấng nữ nhân mầy râu...đáng tiếc ta đối với Tung Cầu người không thích, người đâu mang súng lục đến đây!"

"Vâng tổng tư lệnh!!!" Một tên binh sĩ nhật kính chào một cái, sau đó đem súng lục đưa cho Minh Hạo.

Cầm lấy súng lục, Minh Hạo mở chốt an toàn ra, sau đó hướng súng về nhỏ Tung Cầu kia, thần sắc lạnh lùng như băng, nói:"Khai hay không? Nếu người khai ta cho người chết trọn vẹn"

Nhỏ kia Tung Cầu trẻ tuổi không chịu khuất phục, thần sắc kiên cường dị thường, rống hống một tiếng: "Không! Ta nói rồi, ta dù có chết cũng không quy phục tiểu tử Nhật Bản các người!!!"

"Tốt, ta đổi ý định giết người, người đâu, đem chó Shikoku đực đến đây."

"Vâng thưa tổng tư lệnh!"

Quân sĩ nhật bản rất nhanh từ bên ngoài dẫn theo một con chó lông xám đen cao tầm 1m2 đi vào.

"Xé hết quần áo hần, cho chó Shikoku thông cúc nó, vậy mới xứng đáng với hai chữ Tung Cầu!"

"Vâng tổng tư lệnh." Người lính không đi tới, mặc kệ nhỏ kia Tung Cầu phản kháng chửi rủa, một tay xé ra toàn bộ quần áo nàng.

"Xoẹt Xoẹt Xoẹt!!" Chỉ mất vài giây toàn bộ quần áo của con nhỏ Tung Cầu xé hết, sau đó ở hai tên binh lính ở sau kiềm giữ, một người ôm Shikoku, canh ngay dương v* đưa vào phía sau cúc hoa nhỏ Tung Cầu.

"Ặng, Ặng Ặng..." Con kia chó cũng là cảm giác sắp thông một con người chứ không phải một con cầu cái, đuôi cong lên tỏ vẻ không muốn, thân thể cố gắng vùng vẫy nhưng vô ích, chỉ là càng hông dương v* nó chuyển động, một đường thẳng tiến, đâm vào cúc hoa nhỏ Tung Cầu kia.

"A!!!!" Nhỏ kia Tung Cầu bị chó thông cú, nàng thét đau một tiếng, nước mắt lăn xuống như mưa, vẻ mặt kiên cường lúc này tan biến, thay vào đó một mặt vận vẹo, nước mũi chảy ra liên tục, hai mắt trợn tròn lên, phía dưới một mảnh đầm lầy liên tục tràn ra.

Con chó kia càng ra sức vùng vẫy thêm, nhưng càng làm vậy, dương v* nó càng di chuyển với tốc độ nhanh, chẳng mấy chốc cú hoa của nhỏ kia Tung Cầu bị tàn phá nặng nề, máu tươi từ cú hoa chảy ra ngoài.

"Gâuuuuu" 1 phút sau, con chó hú lên một tiếng tựa như đang báo hiệu gì đó, tràn đầy màu trắng dịch từ dương v* của con chó bắn vào cú hoa của nhỏ Tung Cầu kia.

Cả thân thể con kia Tung Cầu theo đó giật giật vài cái, cả người nàng như mất hết sức lực, tự do xụi lơ xuống đất.

"Đem con này Tung Cầu vứt ra ngoài, nói cho các tướng sĩ, tướng lĩnh tự do hưởng thụ nàng, nhưng phải bảo đảm nàng không chết, phải sống còn một hơi thở hiếu chưa?" Minh Hạo lạnh lùng nhìn con kia Tung Cầu xụi lơ dưới đất, phất tay nói.

"Tổng Tư Lệnh muôn năm!"

"Tổng Tư Lệnh nhân từ!"

"Tổng Tư Lệnh thần linh! "

Sau đó hai người binh sĩ Nhật khiêng con kia Tung Cầu ra ngoài, còn về số phận con kia Tung Cầu về đâu thì chỉ có trời mới biết...

Minh Hạo thở dài, bọn kia Tung Cầu chính phủ quả nhiên khôn ngoan, hơn 10 ngày rải boom toàn bộ Tung Cầu lãnh thổ, cộng thêm có hai cái vệ tinh trên trời quan sát, vậy mà tới giờ chưa tìm được hang ổ của bọn chúng. Lúc đó Minh Hạo xem xong tình báo cũng không khỏi kinh ngạc bật thốt

lên: "Không hổ là - cờ ông nặng cộng, sờ an nặng sản, chạy trốn – ần núp đúng là nhất lưu a!"

Về phần Russie thì quân nhật có vẻ gian khổ hơn một chút, từ 10 ngày tới nay chỉ chiếm được 2/10 lãnh thổ, bởi vì Russie mạnh về vũ khí các loại, cho nên tiến quân có chút khó khăn, nhưng dù vậy đã làm cho toàn bộ thế giới lâm vào một mảnh kinh sợ, choáng váng.

Cùng lúc tấn công hai cường quốc, vậy mà chỉ mới mất 10 ngày đã chiếm được như thế. Cho dù tự nhận là số 1 cường quốc Mỹ cũng phải kính sợ, nể nang trước quân đội nhật bản.

...

Mà cuộc chiến ở Vì ê nặn việt, nờ am nam, cờ ông công nặn + Hờ oa quyền hòa và Cờ ông công nặn + sờ an hời sản đã bước vào giai đoạn quyết liệt nhất từ trước đến nay.

Miền Nam lúc bấy giờ do hiệp ước, cho nên Mỹ đã rút đi 90% kinh tế và vũ khí, làm giảm sức chiến đấu của quân đội hiện tại.

Miền Bắc cũng đồng dạng như vậy, do Tung Cầu và Russie rút đi hỗ trợ vì phải đối phó với quân nhật xâm lược, hiện tại cũng rơi vào tình trạng khó khăn tương tự.

Có thể nói, hai miền Nam và Bắc ngay từ đầu đã tằm lạng người nửa cân, hiện tại các quân đồng minh của hai bên rút đi làm cho thực lực rơi vào cực lớn suy yếu, càng thấy được thế thân bằng của hai bên, khiến cho người này không dám đánh người kia, chỉ có thể tổ chức phòng thủ các nơi biên giới tuyến 17 bị động...

...

"Báo! Toàn bộ người nữ Tung Cầu theo chỉ định tuổi từ 18 đến 30 đã chuyển đến [trang trại bò sữa ChinaSexCow1] "

Một người mặc đồ lính nhật chạy vào doanh trại nơi ở Minh Hạo cung kính nói.

"Tốt, mau dẫn ta đi." Minh Hạo mắt sáng lên.

"Vâng!" Người lính nhật kia cúi người một cái, đi phía trước dẫn đường cho Minh Hạo.

Khoảng cách cũng không xa lắm chỉ tốn vài phút là tới, khu này chính là khu đặc biệt tại vài ngày trước thiết lập.

Khu này để bắt tù nhân, hay nói đúng hơn là một trang trại bò sữa made in japan sex.

Một căn biệt thự rộng lớn hơn 1000m2 vuông, bao bọc xung quanh nó là tường rào màu trắng, có độ cao 50m có hơn.

Tường này không những dùng để chặn người chạy trốn, nó còn có tác dụng khác là cách âm từ ngoài vào trong.

Xung quanh căn biệt thự đầy binh lính nhật canh gác, lối vào duy nhất là cánh cổng sắt cao to màu đen hùng vĩ. Hai bức tượng sư tử dựng đứng ở trái phải hai bên cổng, con sư tử màu sắc như thật, lông vàng nhánh, hai mắt đen nhìn chăm chăm phía trước, lưng thẳng, đầu cao ngạo ngẩng lên, hình như đang thị uy với kẻ địch đồng dạng

Hai tên binh lính canh cổng nhìn thấy Minh Hạo đi tới, bọn hắn cúi đầu thấp xuống, cung kính nói: "Tổng tư lệnh!"

"Chào!" Minh Hạo cũng làm cái lễ cười nói, sau đó dưới sự dẫn đường của vị lính lúc nãy đi vào bên trong.

...

Bên trong căn biệt thự, không có phòng ốc gì, nhìn nó càng giống một cái chuồng chăn nuôi bò sữa thì đúng hơn.

Hai bên chia ra từng cái chuồng lớn, đứng bên cạnh là đầy người ăn mặc quần áo trắng, miệng đeo khẩu trang, nhìn giống như bác sĩ thú y vậy.

Bên trong chuồng hơn ngàn người nữ khác nhau, trẻ nhất là 18, nhiều nhất là 30.

Có ngực to, ngực nhỏ, mông to, mông lép, da trắng, da vàng....điểm chung đều là đầu tóc đen và toàn thân đều là trần chuồng không mặc quần áo.

Những người này nơi ngực, nhất là hai đầu nhị hoa có ống đen nổi vào, nơi miệng cũng tương tự, cả người đầu gối quỳ xuống, tay chân bị xích khóa, chỉ có đôi mắt là có thể hoạt động được,.

Từng cái chuồng trông rất tiên tiến, các loại kỹ thuật chăn nuôi bò sữa chuồng thế kỷ 21 đều áp dụng vào, những cái chuồng này theo đó được đánh số theo thứ tự từ 1 - 1000...

"Chào tổng tư lệnh!" Đám mặc áo trắng vừa thấy Minh Hạo v ào ngay lập tức thi lễ, cung kính nói. Âm thanh từ miệng những người này phát ra vô cùng trong trẻo, ngọt ngào, dễ nghe, hiển nhiên tất cả những người ở đây đều là nữ giới.

Minh Hạo gật đầu nói: "Ở đây tình hình thế nào?"

Một vị mặc đồ trắng thi lễ nói: "Thưa tổng tư lệnh, ở đây hoàn toàn bình thường, chúng tôi đã làm theo lời ngài đem dịch* của ngài chích vào nơi ấy của tất cả nữ phạm khi bị bắt về đây. Rất nhanh tất cả nàng đều mang thai

của ngài! Hơn nữa còn tiêm vào [tăng tốc độ sinh trưởng thai kỳ] và [lượng sữa chất lượng] theo như ngài bàn giao."

"Làm tốt lắm, chỉ cần vài ngày là có lượng sữa cung cấp cho quân đội nhật bản rồi, đỡ phải tốn kém lương thực và thời gian vận chuyển." Minh Hạo gật đầu nói,

"Cám ơn lời khen của ngài tổng tư lệnh."

Đám kia nữ nghe lời khen của Minh Hạo sắc mặt hồng lên, đôi mắt xinh đẹp tràn đầy mị hoặc như đang câu dẫn người nhìn chăm chăm Minh Hạo không chớp mắt, hai chân run run, vài giọt nước chảy ra, tựa như hứng quá mà chảy ra chẳng?

"Đây là phần thưởng của các người." Minh Hạo nhìn đám kia nữ lang cười nói, sau đó cởi hết quần áo ra.

"Cám ơn tổng tư lệnh ban thưởng!" Đám nữ lang vừa nhìn thấy "Của Quý" kia mắt sáng lên, không chờ đợi được nữa chạy đến, các nàng cởi hết quần áo ra, tất cả đều quỳ xuống dưới chân Minh Hạo phục vụ nhiệt tình...

(G9)

...

Ảnh   bò   sữa   (18+):<http://thuvienanhdep.net/wp-content/uploads/2016/06/hinh-anh-kinh-di-nhat-hai-huoc-co-that-ve-hanh-d...>

Video: <https://youtu.be/sxvqx4qB80o?t=434>

Shikoku_Inu: https://vi.wikipedia.org/wiki/Shikoku_Inu

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Rời Đi

"Pằng pằng pằng!"

"Pằng pằng pằng!"

"Pằng pằng pằng!"

Trên chiến trường Tung Cầu, khói bụi che lấp đi chiến trường, Minh Hạo tay không đánh nát đầu lâu kẻ địch, sau đó một chân đạp mạnh xuống đất rồi cả người bật lên, nhảy lên độ cao 4-5m khiến quân địch lẫn quân ta sợ hãi đến tè quân.

Trong đời có người nào có thể nhảy đến 5m không? Dù là vận động viên GBA bóng rổ chuyên nghiệp nhất cũng không thể nhảy được như vậy.

Minh Hạo bay trên không trung, chân phải đưa ra, bàn chân nhắm ngay đầu tên Tung Cầu nào đó đá vào.

Lúc này trong mắt đám người Minh Hạo như siêu nhân gao đồng dạng, bất chấp biến đạn cả thân thể bay về phía trước.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, chân Minh Hạo đã đá đến đầu tên Tung Cầu, "Rắc" một tiếng, đầu lâu tên Tung Cầu kia trong nháy mắt xương sọ nứt ra, tiếp theo cả đầu lâu bay ra ngoài cơ thể, lăn lóc xuống đất.

"Giết!" Minh Hạo đánh xong, rống to lên một tiếng.

Tại thời khắc này, tiếng rống của Minh Hạo làm tinh thần quân nhật tăng cao đến đỉnh điểm, toàn quân cầm súng xông lên, các xe tăng, pháo binh

yểm trợ ở sau...

Trận này được ghi vào sách sử, đem hình tượng Minh Hạo trở thành vô địch anh hùng: "Tổng Tư Lệnh Huyền Thoại, tay không tắc sắt đánh với kẻ địch"

....

Vài ngày nữa trôi qua, chiến tuyến vẫn nóng rùng rục như lửa, ba bên bắn nhau số thương vong đã đạt đến 121.000...

Quân nhật thương vong có chút nặng hơn Tung Cầu và Russie kia: 135.551 nhưng dù vậy đã đáng gồm.

Minh Hạo ngồi trong phòng nhằm chán đọc tin tức từ các tiền tuyến trở về.

Nhưng phần nhiều là tiến công Tung Cầu và Russie tiến độ có chút chậm chạp.

Nhìn xem bản tình báo cuối cùng, Minh Hạo khép lại, "Không thể kéo dài được nữa, quá tốn thời gian của ta..."

Minh Hạo nghĩ xong, từ túi đồ lấy ra Sổ Như Ý, đem bút viết vào đó: "Da Lông Heo bị nát dái khi đang đi dái do rắn cắn..."

"Tung cầu: nam bể dái, già lên thiên, trẻ tự sát, trẻ con ***."

"Nước Russie toàn bộ người dái, trừ nữ giới, vì quá độ đánh nhau với nhật bản, dẫn đến cực hạn chịu đựng, nổ nát bấy dái, tương tự như Tung Cầu..."

Minh Hạo vừa viết xong, ngay lập tức người Tung Cầu và Russie nam giới đột nhiên jj ở dưới nổ nát, trong nháy mắt một khu vực rộng lớn hơn

mấy triệu người chết, trong đó tất cả người chết đều có thảm trạng chung: JJ bỗng nhiên nổ nát bấy...

...

Ngày 30/1, do toàn bộ binh lính Tung Cầu và Russie đột nhiên nổ JJ chết, cho nên quân Nhật Bản rất nhanh thành công đánh chiếm toàn bộ lãnh thổ.

Có thể nói lần này cuộc siêu thảm sát diễn ra, làm thế giới một lần nữa rơi vào rung động, kinh sợ, không còn từ gì để diễn tả nữa.

Mỹ siêu cường quốc số 1 lúc bấy giờ một mặt sợ hãi, các thành viên trong và ngoài nước, thủ tướng chính phủ các loại nhanh chóng gọi điện cho CPNB hỏi thăm, chúc sức khỏe, sau đó còn bồi thường về việc ném 2 trái boom nguyên tử nhật bản...

Sau đó là một hồi ký kết đồng minh, thành lập nên hiệp hội hòa bình mới, lấy Nhật Bản làm chủ trì...

Còn về lãnh thổ của Tung Cầu và Russie tất nhiên là thuộc về Nhật Bản.

Nữ còn sống thì bị bắt về làm "trang trại bò sữa" hoặc là đem giam lại một nơi đặc biệt, nếu các nữ có con sinh ra thì ngay lập tức chính phủ Nhật Bản sẽ đem những đứa con đó tách mẹ bọn chúng ra, đem cho người khác nuôi dưỡng. Kế đó dùng bài "tẩy não", đem Tung Cầu và Russie trở thành "kẻ thù độc ác", còn Nhật Bản trở thành anh hùng, đánh giết quân xâm lược cứu nước....

"Đánh cho Tung Cầu chết, đánh cho Russie ngã nhào!" được áp dụng bài bản, kế tiếp Minh Hạo sử dụng quyền cai trị của mình, đem tất cả tư liệu từ sách giáo khoa đến truyền hình – internet thay đổi.

In ra các tập phim, kể về những người anh hùng Nhật Bản chống Tung Cầu và chống Russie, kể về sự tàn bạo, ác độc, dã man của quân Tung Cầu và Russie, sau đó nói về các loại gian khổ, gian nan trong kháng chiến chống Tung Cầu và Russie xâm lược đất nước của quân nhật bản anh hùng.

Từng hình tượng người anh hùng Nhật Bản vĩ đại hóa, lấy thân quen mình cứu nước đem viết ra, trong có có anime, sách sử, phim ảnh tư liệu, âm nhạc...

Toàn bộ mọi thứ thay đổi, những gì liên quan đến Tung Cầu và Russie hoặc người biết về sự thật đem giết hết hoặc bắt giam cầm đến cuối đời.

Những thông tin "sai sự thật" trong nháy mắt bị sửa đổi hoặc kiểm duyệt chặt chẽ...

Tuyên truyền, giáo dục các loại, hình tượng hóa anh hùng Nhật Bản...

Đem người Tung Cầu và Russie ví hình tượng như là một con ác ma, khát máu, giết người tàn bạo, xâm lấn đất nước bọn hăn...

Minh Hạo không biết là, vì hăn làm vậy, cho nên từ đó về sau, thế hệ này sang thế hệ khác người Tung Cầu và Russie, cho đến thế kỷ 21 hiện đại...

Khi các đứa trẻ sau này xem xong, bọn chúng lấy Nhật Bản làm tổ tiên mình, tự hào khi thấy Tung Cầu và Russie chết, quân nhật hùng mãnh chiến thắng...Còn về những thông tin như Nhật Bản độc ác từ tin bên ngoài đều cho là phản động, liên tục chửi bới những người kia.

Thậm chí có nhiều người cmt quá khích là: "Nếu không có những người nhật anh hùng bọn bây sẽ không có ngày được hòa bình!"

"Ta thấy *** này là lũ phản động, mau tố cáo nó...!"

"Lũ ăn cháo đá bát..***!"

"Có bằng chứng gì nói quân nhật xâm lược? Số liệu đâu nói thảm sát mấy triệu người? Không có bằng chứng thì rút đi lũ phản động bạo biến!!! Thua làm giặc thẳng làm vua!"

"Đây là âm mưu thế lực bên ngoài muốn chia rẽ dân tộc chúng ta, anh em đừng tin hănh..."

"..."

Minh Hạo sau khi hoàn thành xong tất cả liền trở về Nhật Bản.

Tokyo một mảnh phần hoa hiện đại, đa số 95% người đều đi xe ô-tô, các làn đường rộng rãi, cảnh sát mặc áo xanh đứng tại các ngã đường để duy trì trật tự, trấn áp tội phạm.

Minh Hạo ngồi trong xe quân đội, dưới nhiều xe cảnh sát khác nhau hộ tống.

Bên ngoài cửa sổ chính là đầy người, bọn họ rất trật tự, ro hêo vui mừng khi chiến thắng, mỗi người trên mặt hiện lên vui vẻ, tay cầm cờ Nhật Bản phất phất.

Minh Hạo thở dài, cuộc sống con người quá ngắn ngủi.....hănh không biết trường sinh bất tử là hạnh phúc hay bất hạnh, nhưng chung quy cái gì đã tới thì sẽ tới thôi.

Xe chạy tốc độ không nhanh không chậm, 10 phút sau dừng lại trước nơi biệt thự quý phái. Biệt thự này chính là nơi Minh Hạo hiện đang sinh sống do chính phủ tặng.

Mở cửa xe bước ra, dù là Minh Hạo hiện tại chỉ 11 tuổi chưa cao lắm, nhưng một thân quân đội trang phục, ánh mắt sắc bén, khí chất uy nghiêm của vị bề trên, hơn nửa xung quanh có nhiều người cầm súng bảo vệ, cảnh

tượng như vậy dù là chó đi nửa cũng không ai dám khinh thường vẻ bề ngoài của hắn.

Ngoài cổng Kohato Azami và Doremin, Xuka, Xeko, Chaien, cha mẹ Nobita, cha mẹ Kohato Azami đã chờ đợi sẵn, khi thấy Minh Hạo bước ra cả đám chạy tới, tất cả mọi người nở nụ cười vui vẻ hào hứng hỏi thăm.

Sau một hồi nói chuyện, Minh Hạo quyết định một tháng sau tổ chức đại tiệc cưới, trong đó ba người vợ chính là: Kohato Azami, Doremin, Xuka.

Cả ba đều bị Minh Hạo "làm thối", hai người trong đó là Doremin và Kohato Azami có thai, bởi vì Xuka còn nhỏ, cái kia buồng trứng chưa phát dục để sinh đẻ, cho nên hắn chỉ sử dụng BCS để chịch thôi...

Một tháng sau như trong kế hoạch, đám cưới Minh Hạo và ba nữ diễn ra, toàn bộ giới truyền thông trong và ngoài nước điên cuồng vì đó, toàn nước Nhật người dân ai cũng hân hoan, chúc mừng vị này tổng tư lệnh trẻ tuổi nhất Nhật Bản...

Minh Hạo ngồi trong phòng kế bên chính là ba nữ.

"Hệ thống, đem sức mạnh toàn bộ của ta khôi phục lại..."

"Đừng! Chờ trong giây lát, hệ thống đang dung hợp lại..."

"Dung hợp?" Minh Hạo sửng sốt, chưa chờ hắn phản ứng, tại lúc này một luồng ấm áp chảy vào cơ thể, một hồi sau cảm giác ấm áp biến mất, trong người sức mạnh vô địch trời đất trở lại lần nữa.

Nhưng cảm giác được có chút thay đổi lần trước, bởi vì hiện tại hắn chính là hệ thống...hệ thống chính là hắn, bản nguyên quy lại...

Về ngoài trẻ con Nobita biến mất, thay vào đó là một người trung niên tuấn mỹ, mái tóc đen dài đến lưng, khí chất mười phần hoàn mỹ.

Ba nữ đang ngồi cười đùa nói chuyện, đột nhiên thấy Minh Hạo thay đổi, cả đám hết hồn, vội vàng đứng dậy lùi ra xa hẳn.

"Là ta, Nobita, cũng là tên thật của ta Minh Hạo." Minh Hạo mỉm cười nói.

"Thật?" Doremin ánh mắt kinh nghi nhìn Minh Hạo.

"Thật" Minh Hạo gật đầu, sau đó kể sơ về cuộc gặp gỡ – nói chuyện giữa hắn và ba người...

Nghe Minh Hạo kể, rốt cục ba người tin tưởng, kể đó Minh Hạo bắt đầu kể về một số thông tin về mình, cũng như đám hậu cung ở thế giới kia, đem ba nữ kinh sợ, tò mò, không nghĩ đến Minh Hạo còn có lai lịch kinh khủng như vậy.

Minh Hạo sau khi kể xong liền ngỏ lời muốn dẫn ba nữ cùng thân nhân các nàng rời đi.

Minh Hạo đang nói chuyện, vào lúc này Doremin tay mò vào túi thần kỳ, lấy ra một vật hình dáng như chiếc điện thoại, kích cỡ thon gọn, màu sắc hồng xinh xắn.

"Bíp Bíp Bíp!" Điện thoại kêu lên, Minh Hạo và hai nữ khác quay qua nhìn lại.

Doremin cúi đầu nhìn màn hình, màn hình trong điện thoại hiện tên "Doremi". Vừa thấy cuộc gọi đến từ tương lai của em gái mình, nàng vội vàng bắt máy để điện thoại lên nghe.

"Doremi, có gì không?" Doremin hỏi

"Chị Doremin à? Em có chuyện muốn nói với chị." Đầu bên kia đáp lại, Minh Hạo đứng kể bên có thể nghe âm thanh kia chính là nữ tính 100%,

tràn đầy mềm mại, nhu hòa.

"Doremi không phải là em gái Doremon à?" Minh Hạo âm thầm suy nghĩ.

"Có chuyện gì, nói đi."

"Là vậy, chị kêu anh Nobita sửa chữa lại thời không thông đạo được không." Đầu bên kia đáp lại

Doremin sững sốt, sửa thời không thông đạo là sao?

Minh Hạo lúc này đi tới nói: "Đưa điện thoại cho ta để nói chuyện với Doremi."

Doremin gật đầu, đưa điện thoại cho Minh Hạo.

Tiếp tay lấy điện thoại, Minh Hạo cầm lên nói chuyện với Doremi.

"..."

Hồi sau nói chuyện xong, Minh Hạo trả lại điện thoại cho Doremin, bình tĩnh nói ra: "Không có gì đâu, lát nữa Doremi sẽ đi theo chúng ta."

Doremin gật đầu, tay tiếp lấy điện thoại rồi bỏ vào túi thần kỳ.

"Đi rước cha mẹ chúng ta." Minh Hạo quay qua nhìn ba nữ nói, đi trước, ba nữ nghe vậy gật đầu mau đuổi theo.

...

Sau đó là Minh Hạo đem cha mẹ Nobita, và Kohato Azami dắt đi.

Hắn còn đem thông đạo dẫn đến tương lai sửa lại như cũ, đem luôn Doremi đi cùng cho tụ họp chị em với Doremin với nhau.

...

G9

Chóng mặt quá, doremon có kết thúc hơi sớm, nhưng ít ra chưa nát như Đầu La.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Trở Về

Minh Hạo toàn thân áo trắng, đứng lơ lửng trong hư không. Dõi mắt nhìn xung quanh, không gian phía trước Minh Hạo lúc này là một mảnh lỗc xoáy vòi rồng dữ tợn, lỗc xoáy cao độ cao ước chừng hơn trăm ngàn mét, chỉ cần có bất cứ vật thể nào bay vào hay dính một tia gió trong đó, liền lỗc xoáy tựa như hố đen xoắn nát toàn bộ.

"Thời không khôi phục." Minh Hạo mở miệng nói. Lời như vàng, chữ như ngọc, thiên địa rền vang, pháp làm, tắc theo.

Lời vừa hạ, trước mắt Minh Hạo lỗc xoáy biến mất, không gian trắng xóa hiện ra màu sắc sắc sỡ, từng chiếc đồng hồ có các múi giờ khác nhau hiện lên.

Minh Hạo đạp bước trong hư không, động tác nhìn như nhàn nhã chậm rãi, tựa đang đi dạo trong vườn hoa nhà mình, nhưng dù nhìn như chậm, lại một bước vượt qua thời không, xuyên qua vô tận không gian, thời gian. Một bước này, nhảy thoát khỏi âm dương, luân hồi, sinh tử, thời không...

...

Tương lai, thế giới Doremon, thế kỷ 22.

"Kẹt!" Cửa mở ra, một người thấp bé, dáng vẻ vội vàng chạy vào.

"Bộ trưởng có tin vui từ cục tình báo cảnh sát truyền đến. Bên kia đầu đường hầm thời không dẫn đến thế kỷ 21 đã khôi phục lại bình thường!!!"

"Thật vậy?" Trung niên đang buồn rầu vì vụ thời không đường hầm thế kỷ 21 sụp đổ, nghe cấp dưới báo cáo lập tức tinh thần phấn chấn trở lại, vội hỏi.

"Thật, sau khi nhờ Doremi liên lạc, vị kia đã đồng ý sửa chữa lại, còn nói "hắn" sẽ đi đến thế kỷ 22 để vui chơi." Người kia thấp bé nói.

"Cái gì, đến đây vui chơi? Nhanh, nhanh chóng chuẩn bị, phải chu đáo đón tiếp vị "đại nhân" kia, nếu không chắc hắn sẽ hủy diệt thế giới này!"

Trung niên sắc mặt biến, gấp rút nói. Mặc dù hắn không biết người kia mạnh thế nào, các bảo bối tương lai có thể hay không đem người kia bắt giam lại, nhưng hắn biết, có năng lực hủy diệt cả đường hầm thời không thì sức mạnh đó đã vượt qua tưởng tượng của bọn hắn...

"Đây là thế kỷ 22 Doremon sao? Thật xinh đẹp, so với thế giới tương lai kia dù có chút hơi kém, nhưng..." Minh Hạo từ đường hầm thời không bước ra, nhìn cảnh vật xung quanh cảm thán.

Kiến trúc hiện đại, không làm người cảm giác uy nga hay hùng vĩ, mà là mang đến cảm giác thân thiện với môi trường nhưng không mất vẻ xinh đẹp, tiên tiến của nó.

Trên bầu trời đầy chiếc xe bay, còn dưới đất có các loại robot cảnh sát duy trì trật tự.

"Hú hú hú!"

"Hú hú hú!"

"Hú hú hú!"

Lúc này từng chiếc xe bay cảnh sát chạy tới, còi xe hú ình òi, nghe tiếng động người xung quanh dừng lại hành động, cùng lúc nhìn về đây. Minh

Hạo không làm gì, chỉ lẳng lặng đứng chờ đợi...

Các xe cảnh sát chạy tới, nhưng không phải bao vây hay bắt tội phạm, mà là xếp làm thành hai hàng, chừa đường giữa cho Minh Hạo.

Xe cảnh sát đầu tiên mở cửa ra, một người trung niên mặc áo khoác xanh dương, dáng vẻ có chút mập mạp, đầu hói chạy tới.

"Chào ngài, tôi tên là Oniken Wabada, là bộ trưởng cục công an vũ trụ." Người trung niên nở nụ cười thân thiện nói, tay phải đưa ra ý định bắt tay.

"Được rồi, người mau đưa Doremi đến đây ta đem nàng đi, còn nói nhảm ta không ngại đem toàn bộ thế giới nổ nát." Minh Hạo lười biếng nói.

Đám cảnh sát, "..."

Cái này cũng quá bá đạo a, dám nói lời như vậy với bộ trưởng cục công an vũ trụ. Bọn hắn không biết, nhưng người trung niên biết Minh Hạo đáng sợ thế nào, hắn vội nói: "Được, tôi lập tức đem Doremi đưa đến, ngài chờ một lát." Sau đó ra lệnh cho nhân viên đưa Doremi đến đây.

"Nhanh lên, ta không có nhiều thời gian." Minh Hạo gật đầu nói.

"Vâng, cho chúng tôi 5 phút, Doremi ngay lập tức đến ngay!" Vị kia bộ trưởng nhanh chóng nói.

Đúng như lời của hắn, 5 phút sau một chiếc xe cảnh sát khác chạy tới, cửa xe mở, một người con gái tóc vàng, đầu đeo nơ đỏ, ngũ quan xinh xắn từ trong xe bước ra.

"Doremi cũng là hóa hình người luôn rồi..." Minh Hạo đánh giá người con gái vừa bước ra âm thầm nói.

Mặc dù Doremi không quyến rũ như Doremin, nhưng nàng sở hữu một vẻ ngây thơ khiến người yêu thương bảo vệ nàng.

Minh Hạo đi đến trước mặt Doremi, nói: "Ta là Nobita, đến rước người đi."

"Đi đâu anh Nobita?" Doremi ánh mắt tròn đen nhìn Minh Hạo, vẻ mặt ngây thơ hỏi.

"Đi rồi biết." Minh Hạo cười nói, chưa đợi Doremi phản ứng, tự nhiên ôm nàng vào lòng, sau đó một chân đạp nhẹ, cả thân hình của hắn theo đó biến mất.

...

Nhìn vị trí Minh Hạo và Doremi biến mất, toàn bộ người ngăn ra, "Chúng ta gặp quỷ? Hình như cái kia không có sóng (chuyển động) báo hiệu a, rõ ràng là nhìn thấy người kia đạp một bước thôi mà, làm sao biến mất được..."

"Thật kinh khủng..."

"Hèn gì thấy bộ trưởng đáng vẻ cung kính như vậy, người này đã vượt quá sức tưởng tượng của chúng ta."

Đám cảnh sát nhỏ giọng bàn luận, trung niên thở trong lòng phào một cái, trong lòng thầm hô may mắn không làm vị kại nổi giận, cũng là đối với Minh Hạo sợ hãi bay lên một tầng cao mới.

...

Thế giới Đế Bá.

Minh Hạo đem toàn bộ mọi người từ thế giới Doremon đưa đến đây, sau đó một hồi sắp xếp cho bọn họ hòa nhập với cộng đồng hậu cung của hắn.

Mới đầu đám người còn xa lạ, nhưng vài ngày sau là quen dần, nở nụ cười, nói chuyện thân mật...

Nhưng tại lúc này có một đột biến xảy ra, sau khi Minh Hạo trở về, Nicole liền đến phòng của Minh Hạo, thần sắc lạnh lùng, nói: "Ta muốn quyết đấu với người Minh Hạo!"

Nói xong, không chờ Minh Hạo phản ứng, nàng một tay rút ra kiếm bên hông.

"Xẹt!"

Một đường trắng trong không khí bị nứt ra, 0,00001s bên trong, kiếm đã chém tới Minh Hạo. Tại lúc này, cho dù là thời gian cũng không theo kịp đường kiếm của nàng.

Không hoa lệ, không rườm rà, chỉ đơn giản là xuất kiếm.

1 giây trôi qua...

Trên ngực, bụng, đầu Minh Hạo tràn đầy vết kiếm, có thể nói 99% từ nơi bụng đến đầu không nơi nào là không có nhát kiếm để lại.

Nicole không tiếng động bỏ kiếm vào vỏ, thần sắc lạnh lùng như thường, nàng biết cảnh giới cỡ này như Minh Hạo sẽ không dễ dàng chết được.

Đúng như suy nghĩ của nàng, Minh Hạo lúc này trên mình có thể lấy mắt thường thấy vết thương bắt đầu dùng tốc độ nhanh chóng khép lại.

Minh Hạo một tay đưa ra bóp cổ Nicole, ánh mắt lạnh lùng nhìn nàng hỏi: "Người muốn chết hay sống Nicole? Người dám ra tay với ta chắc hẳn đã nghĩ đến hậu quả."

Nicole cười lạnh, khó khăn nói ra: "Người dám giết ta? Phải nhớ, người từng *** ta, người phải có trách nhiệm cho chuyện này."

Minh Hạo lắc đầu, trong mắt hiện lên nhàn nhạt thất vọng, nói ra: "Ta không *** người, và...ta cũng sẽ không giết người, nhưng."

Nói đến đây, Minh Hạo dừng lại, ánh mắt lạnh lùng vò tình nhìn Nicole.

Nicole cảm giác trong lòng một mảnh ngọt ngào, nhất là từ lúc Minh Hạo làm đại lễ cưới tới nay, mấy chục năm rồi, nàng mặc dù ở ngoài là vui vẻ, nhưng trong lòng lại là một mảnh đau buồn. Nàng cảm giác sau khi đến thế giới này, Minh Hạo ít khi quan tâm đến, mà chỉ ngồi nói chuyện với đám hậu cung của hắn thôi, nàng cảm giác giống như mình bị Minh Hạo hắt hủi vậy.

Khiến hàng đêm nàng ngủ không được, phải dùng tay thăm du, tưởng tượng Minh Hạo đang **** vào người nàng.

...

Minh Hạo tay thả cổ nàng, sau đó hai tay làm cái ấn kỳ dị, một giây sau "Bồng Bồng Bồng!" khói trắng hiện lên.

10 người hình dáng giống y chang Minh Hạo xuất hiện bên cạnh Nicole.

"Người muốn ta "yêu thương" người đứng không Nicole? Tốt, ta thỏa mãn nguyện vọng trong lòng người."

Mười phân thân nở nụ cười tà dâm đi đến, cộng thêm Minh Hạo chân thân nữa là mười một người.

Mười một người đứng bao vây Nicole ở giữa, cùng lúc đó...

Vài giây sau, trong phòng vang lên âm thanh dâm dục cùng tiếng rên rỉ, sung sướng, đau khổ âm thanh...

Tiếng roi giòn vang, tiếng thét đau đớn, tiếng nước chảy "bóc bóc bóc" vang lên.

...

Một tháng sau. Nicole từ trong phòng Minh Hạo đi ra, nàng đã trở lạnh bình tĩnh lạnh lùng như trước, có điều nếu chú ý kỹ, có thể thấy phía dưới nàng lâu lâu có vài giọt nước rơi xuống...

Còn có nơi ngực của nàng đã "to" hơn trước, mông càng vênh ra sau hơn...Có vẻ như nơi ấy của Nicole đã được Minh Hạo "chăm" rồi chăng?

Trở lại với vấn đề chính, từ sau khi Minh Hạo dùng thuật phân thân từ Hokage, hắn đã đem Nicole sống đến tận chim muốn bay lên thiên đường, cúc hoa được đục khoét và "chăm chút" cẩn thận...

Tại một tháng "dẫn vật" xong Nicole, nàng cũng từ hình dáng tiểu loli biến thành mỹ phụ, ngực to mông vênh, hơn nửa trạng thái vô cùng tốt đẹp, ít nhất so với ngày trước hắc ám đỡ hơn.

...

Nửa năm nửa trôi qua, cuộc sống của Minh Hạo như thường ngày, nói chuyện – vui chơi với đám hậu cung, thân nhân và đám con...tất nhiên không thiếu những cảnh "sủng hạnh" 30 hoặc 50....

Nói đến đám con, cũng phải nói hơn 60 đứa trai gái của hắn, không biết có phải vì huyết mạch của Minh Hạo, mà những đứa con này tốc độ tu luyện như thần thánh, 5-6 tuổi cảnh giới đã đạt đến cấp độ tạo ra đạo cho mình, cảm ngộ thiên địa như ăn cơm uống nước.

10 tuổi: tạo ra lĩnh vực cho mình.

20 tuổi: đạt đến cấp độ của Lý Thất Dạ, Đại Tiên Đế

30 tuổi:...

...

Mà mỗi người, có năng lực khác nhau, có người sharingan, có người rinnegan, có người chấn động, có người hắc ám...

Còn có đứa thì siêu cấp thiên tài, sở hữu hai hoặc ba nhiều năng lực khác.

Trải qua mấy năm, toàn bộ đứa con của Minh Hạo đạt đến cấp độ gần như maxlevel, nhưng so với Minh Hạo loại này "bản nguyên" thì còn kém khá xa.

Phải nhớ, bản nguyên của Minh Hạo là Dâm Đạo. Bản nguyên chính là nguồn gốc của trời đất, từ thưở trời đất hình thành thì bản nguyên đã xuất hiện.

Bản nguyên cùng trời đất vĩnh cửu, mãi mãi bất diệt, mạnh nhất bên trong chúng sinh linh, có thể đặt ngang hàng với đại đạo.

Tại lúc Minh Hạo đi qua thế giới Doremon chơi, những đứa con Minh Hạo đã đi sang các thế giới khác để sinh sống và phiêu lưu trải nghiệm, dù sao ở mãi 1 thế giới khá nhàm chán. Sau một thời gian, bọn hắn vừa ý người mình yêu rồi lập gia đình dưới sự chứng kiến giữa hai bên.

Đối với cái này Minh Hạo không có ý kiến, dù sao bọn nó lớn rồi, đều phải tự lập, hắn cũng không phải loại bảo mẫu chăm lo từng người...

Nhưng hắn lấy thời gian định, 1000 năm tất cả con cháu phải về thế giới Đế Bá để xum họp lại. Giống như ngày tết ở thế kỷ 21, có điều thời gian lâu hơn, dù sao trong mắt người tu luyện thời gian 1000 năm đó không là đi.

Sau đó để duy trì trật tự giữa các thế giới, tránh cho đám con cháu thế hệ sau này đánh nhau gây ra chiến tranh không đáng có, Minh Hạo thành lập đội chấp pháp gồm 5000 người, mỗi người được Minh Hạo buff cho sức

mạnh vừa đủ để trấn áp "nội loạn", mỗi người có nhiệm vụ là cai quản một thế giới để duy trì trật tự.

Minh Hạo nằm trên giường nhắm mắt lại, suy nghĩ: "Đến lúc trở về trái đất rồi...dù sao nơi đó cũng là nhà của mình."

Nghĩ xong Minh Hạo đi thông báo cho đám vợ một tiếng rồi rời đi, trở về thế kỷ 21 trái đất kia...

Hiện tại Minh Hạo và Hệ Thống đã dung hợp thành một, cho nên hắc chính là hệ thống, hệ thống chính là hắc, muốn liền sử dụng ngay, không cần phải "Đing Đing" các kiểu.

Còn về cửa hàng mua sắm hay các chức năng khác cũng tương tự, trong đầu sẽ hiện ra hình ảnh, chỉ cần hắc nghĩ liền có ngay.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Mới Tới Bị Hiếp

Đang xuyên không, Minh Hạo đột nhiên cảm giác đầu choáng váng, từng luồng khủng bố sức mạnh trong cơ thể nhanh chóng bốc hơi, tạo thành một màng bảo vệ xung quanh cơ thể.

"Ầm!"

"Ầm!"

"Ầm"

Không gian chấn nát, từng luồng pho thiên cái địa hủy diệt đập tới.

Cái này một hồi biến cố đem Minh Hạo trở tay không kịp, một lúc sau Minh Hạo cảm giác hẫng đang trong lốc xoáy, bay từ cao đến thấp, từ thấp đến cao, di chuyển hơn ngàn vòng có hơn, màn bảo vệ giống như không chịu nổi nữa, bắt đầu tan rã, Minh Hạo cơ thể xương thịt nát bấy, thần hồn gần như tiêu diệt, một tia linh hồn may mắn bay ra khỏi vòng xoáy này.....

...

"Ủm? Có gì đó không đúng..." Minh Hạo tỉnh dậy mở mắt ra, nhìn xung quanh căn phòng ngẫm nghĩ, căn phòng này rất đơn sơ, một cái giường gỗ, một cái bàn mộc nát, trên bàn chỉ có một tấm gương nhỏ cùng đám phấn son như để trang điểm?

Căn phòng này phủ một đồng bụi, trên trần nhà đầy ắp mạng nhện, giống như căn phòng mấy năm rồi chưa được quét dọn.

Minh Hạo trở mình ngồi dậy, nhìn cơ thể mình...Tay chân thu nhỏ lại, nhìn giống như 10 tuổi tiểu hài tử, hơn nữa hình như sức mạnh trong cơ thể giống như biến mất a.

"Đây là sao? Tại sao lại vậy? Chẳng lẽ sau khi dung hợp với hệ thống xảy ra lỗi gì?" Minh Hạo trong lòng một trận buồn bực nghĩ nghĩ.

"Đing! Chính xác chủ nhân, bởi vì hệ thống đang trong quá trình dung hợp, cho nên lúc chủ nhân xuyên không bị trục trặc, hơn nữa còn xui xẻo gặp Phong Nguyên..."

Minh Hạo nghe âm thanh hệ thống vẫn còn, có chút bó tay, vậy cũng được? Hắn tưởng rằng sau khi dung hợp với hệ thống xong thì hệ thống sẽ biến mất chứ.

"Vậy tại sao không báo hệ thống? Hơn nữa Phong Nguyên là gì?" Minh Hạo hỏi, hệ thống nguồn gốc chính là linh hồn kiếp trước của hắn, có thể nói hệ thống chính là phân thân của hắn thôi, nắm giữ trí tuệ và một tia linh hồn.

"Đing! Tại vì hệ thống bận rộn dung hợp với chủ nhân nên không thể thông báo được, còn về Phong Nguyên chính là một cơn gió có thể hủy diệt vạn vật."

"Có thể hiểu sơ nó là từ thuở mở trời đất xa xưa kia, lúc đó còn chưa có Bản Nguyên,, cơn gió này đã xuất hiện từ sớm, nó thoát khỏi đại đạo điều khiển, có sức mạnh đủ cho vạn vật tan biết. Dù là đại đạo khi gặp cũng phải đi đường vòng...." Hệ thống lạnh lùng trả lời.

Minh Hạo mặt đen lại, bận rộn dung hợp? Và Phong Nguyên? Quá nhiều bí ẩn chưa được khám phá, hắn tưởng rằng mình là Bản Nguyên liên bất diệt, nhưng hiện tại vấn đề này không quan trọng, quan trọng là hắn "lạc trôi" tới đâu rồi, với lại sức mạnh cũng "lạc trôi" đi đâu rồi?

Như biết ý nghĩ của Minh Hạo, hệ thống lần nữa nói: "Đình! Chủ nhân đã đạt đến bản nguyên thế giới của mình, còn sức mạnh của chủ nhân trong lúc dung hợp xảy ra trực trặc như đã nói, nên biến mất, muốn có lại chủ nhân cần phải thăng cấp."

"Thăng cấp? F*** thăng cấp bà già người, ta đâu rãnh hán mà thăng cấp." Minh Hạo nghe vậy càng bức bối thêm, chỉ là xảy ra một chút sự cố thôi mà, không cần làm như vậy a.

"Đình! Nhắc nhở chủ nhân lần nữa, hiện tại hệ thống trừ ba chức năng chính ra: thăng cấp, cửa hàng, điều tra, còn lại tất cả chức năng khác như dung hợp đều tạm thời đóng lại."

Minh Hạo mặt càng đen thêm, cái này không phải trở lại cấp 0 à? Chỉ là hấn tò mò một vấn đề khác: "thế giới bản nguyên là sao hệ thống?"

"Đình! Là lúc trước chủ nhân còn lúc là Dâm Đạo, đã dùng sức mạnh chế tạo ra một thế giới cho riêng mình. Nơi này chính là bản nguyên của chủ nhân, còn có tên gọi khác là: Dâm Giới!"

"Dâm Giới?" Minh Hạo sửng sốt, cái gì đây?

"Đình! Không chỉ chủ nhân, còn có tám đạo bản nguyên khác cũng thành lập nên: Sát Giới, Âm Dương Giới, trừ Đại Đạo ra, tất cả đều thành lập nên bản nguyên thế giới của mình. Lấy bọn chúng (người trong bản nguyên) làm tín ngưỡng cung cấp sức mạnh bất diệt cho Nguyên Chủ."

"Kiểm tra!" Minh Hạo nhanh chóng nói, hấn không biết cái gọi là dâm giới như thế nào, nhưng trong lòng hấn có linh cảm xấu đến việc này.

"Tên vị diện (bản nguyên Dâm Đạo): Dâm Giới

Tuổi: 9687715741xxx? Tỷ năm.

Giới thiệu: do Dâm Đạo tạo ra, lấy Dâm Lực tu luyện, cảm ngộ dâm đạo, siêu thoát âm dương, lấy dâm lực tu bổ thân thể, rèn luyện, cảm ngộ...

Thế giới lấy nữ làm chủ, nam làm nô hoặc

Làm theo 4 nguyên tắc:

-Bóp vú để cảm ngộ.

-Sờ chim để đột phá.

-Chịch để hiểu sâu về dâm đạo

-Cuối cùng là thông dâm nhiều người để có ngày siêu thoát vạn vật, trở thành thần linh.

7 Cảnh giới lớn: Dâm Sinh, Dâm Sư, Dâm Thế, Dâm Vương, Dâm Đế, Dâm Tổ, Dâm Thần.

Chia làm 3 cảnh giới nhỏ: Sơ cấp, trung cấp, cao cấp."

Minh Hạo nhin không được tay che mặt lại, cái này cũng quá biến thái a...

"Kẹ....t!"

Hắn còn đang muốn hỏi nữa thì lúc này cửa phòng mở ra.

Nàng nhìn Minh Hạo nằm trên giường vẻ mặt ngớ ngẩn, trong mắt hiện ra một tia chán ghét thần sắc, quát mắng: "Tiểu tử, còn không mau làm việc!?"

Minh Hạo nghe người kêu lấy lại tinh thần, nhìn qua nơi cửa.

Một người nữ trang tóc đen dài, thân cao tầm 1m9, ăn mặc đơn sơ, tay áo ngắn, quần đùi màu đen ngắn tới bắp đùi, coi như đủ che lại phần bí ẩn kia.

Nàng sở hữu màu da lúa mạch đồng trông rất khỏe mạnh, đáng chú ý nhất chính là đôi ngực nàng, trước ngực treo hai khỏa búi to đùng, không biết là cúp E hay F nhưng có thể so với Phượng Mị Nương chỉ to hơn chứ không kém.

Chỉ có điều, cơ bắp nàng rất là săn chắc, cuồn cuộn, từng bắp thịt hai tay, hai chân khá lớn, giống như người tập GYM lâu năm vậy.

"Tiểu tử, nhìn cái gì? Còn không mau xéo đi làm việc?" Người nữ kia quát tháo một tiếng, âm thanh như sấm lôi, đem Minh Hạo một trận giật mình tỉnh lại

"Tiểu tử con em người, cút đi con khủng long!" Minh Hạo nào chịu để một con nít nhỏ hơn mình đè đầu quát mắng? Thế là hăn mắng lại.

"Ha ha, giỏi lắm, tiểu tử gan lắm, dám chửi lại ta nha, hôm nay bà nương không cho người chết đi sống lại thì ta không phải là Tam Nương."

Người nữ kia không những giận, mà còn lấy làm cười, nhìn nàng cái kia bộ dáng thần kinh không bình thường, Minh Hạo khóe miệng giật giật vài cái, nghĩ "Thế giới này nữ nhân bị điên hết à?"

Bất quá, hăn hiện tại không còn sức mạnh, cơ thể yếu đuối như người bình thường thậm chí kém hơn, nhưng vậy thì sao? Minh Hạo dù không có sức mạnh gì, nhưng hăn tin tưởng vào kỹ thuật chiến đấu của mình.

Nhưng chưa đợi Minh Hạo hành động gì, nữ nhân xưng là Tam Nương không biết từ đâu lấy ra cái roi màu đỏ, nàng tay phải cầm roi, hướng Minh Hạo quát roi tới.

Khoảng cách giữa Minh Hạo và nữ nhân không xa lắm, chỉ 6-7m là tới, cái roi rất nhanh quét tới Minh Hạo.

Minh Hạo khi thấy nữ nhân kia lấy roi ra đã biết ý định của nàng, vội vàng nhảy xuống đất, nhưng lúc này thân toàn bộ sức mạnh, cơ thể, năng lực trở về số 0 rồi, dù hẳn tin tưởng kỹ thuật chiến đấu, nhưng vấn đề quan trọng là không có sức mạnh, thì làm nên trò trống gì?

Cả thân thể nhỏ Minh Hạo vừa nhảy xuống đất, ngay lập tức cả cơ thể mất thân bằng, bước chân lảo đảo rồi ngã xuống.

"Đệt, má nó, hệ thống, ta muốn rest sức mạnh a, ta phải dạy cho con mụ điên kia một bài học." Minh Hạo cảm giác thân thể cực độ suy yếu, sắc mặt biến, tức giận nói.

"Đừng! Đáng tiếc là hệ thống không giúp gì được, chủ nhân muốn có lại sức mạnh thì có hai cách."

"Cách thứ nhất: đem bản nguyên tín ngưỡng ở thế giới này cắn nuốt. Cách thứ hai chính là đánh quái thăng cấp trở lại."

Minh Hạo không còn thời gian để nói chuyện với hệ thống, vì khi này roi đã quật tới trước người, hẳn nhanh chóng bò dậy, nhưng đã không kịp.

Chỉ thấy dây roi đã đem hai chân Minh Hạo bao quanh siết chặt lại. Tam Nương nhìn "cá đã vào lưới" liền tay kia cầm roi mạnh mẽ kéo lại.

Minh Hạo bị kéo như đứa bé không có sức phản kháng, cả người vừa đứng lên lại bị té xuống mặt đất, khuôn mặt ăn chầu, mặc cho Tam Nương kéo đi.

Vài giây sau, Minh Hạo cả thân thể bị kéo lê đến chân của Tam Nương mới dừng lại.

Tam Nương cười vui vẻ, nói ra: "Tiểu tử, dám cãi lệnh bà, hôm nay bà không cho người chết đi sống lại**"

Tam Nương còn chưa nói xong thì lúc này Minh Hạo đã ngẩng đầu lên chửi bới: "Cút chỗ khác con ***, ta nghe đủ rồi không cần giới thiệu, mau thả ta ra, nếu dám đụng đến sợi lông nào của ta, ta sẽ cho người hối hận con đàn bà thôi!"

"Ô hô, dám chửi ta, tốt lắm tiểu tử, ta thích người rồi." Tam Nương cười càng vui vẻ hơn, nếu không phải nàng cái kia sẵn chắc cuộn cuộn cơ bắp, chắc hẳn nàng là một mỹ nữ tuyệt sắc. Nhưng trong mắt Minh Hạo thì lúc này Tam Nương như một con khủng long mẫu a, dị vãi nôi***.

Tam Nương nói xong, nàng cả thân thể lớn ngồi lên lưng Minh Hạo.

"A!" Cảm giác xương sống muốn bị đập nát, Minh Hạo đau đớn thét lên một tiếng, cắn răng chịu đựng để cho nước mắt không chảy xuống.

Tam Nương thấy khuôn mặt vặn vẹo của Minh Hạo, nàng nở nụ cười nói ra: "Không phải người cứng à? Sao, lớn lối nữa đi tiểu tử."

"Phì, ta đập nát mặt người!" Minh Hạo cắn răng chịu đựng, sau đó đầu đưa ra sau đập thật mạnh, ý định muốn cho đầu hắn đập vào khuôn mặt Tam Nương đang ngồi trên lưng hắn, đáng tiếc là đã đập hụt vào ngực nàng.

"Nh~a" Tam Nương nơi ngực lớn của nàng bị đầu của Minh Hạo đập vào không khỏi rên rỉ một tiếng, có thể thấy được sắc mặt nàng nhanh chóng hồng lên, hơi thở không còn ổn định mà là một hồi gấp gáp, nơi ngực từng sóng dâng trào lên xuống trập trùng.

"Giỏi lắm, dám khích dục ta, bản lĩnh của người thật tốt, không hổ là nô lệ bị bắt về." Tam Nương cười nói, sau đó nàng tự nhiên đem quần áo từng món cởi ra. Quần áo của nàng rất đơn sơ, chỉ có áo – quần ngoài mà thôi, không có quần áo trong, nên nàng chỉ mất 2-3 giây là cởi xong.

Minh Hạo nghe tiếng xột xoẹt ở sau liền biết cái gì, hắn không có tâm để hưởng thức. Hai tay nắm chắc lại, cố gắng trường người thoát ra, nhưng Tam Nương cả cơ thể như cục đá vụn cân, dù cho cố gắng di chuyển thân thể như thế nào cũng không có tác dụng.

Tam Nương thấy Minh Hạo ngộ ngầy liền cười nói: "Sợ rồi sao tiểu tử? Nhưng đừng hòng ta tha cho ngươi, dám xúc phạm ta phải nhận lấy trừng phạt!"

Tam Nương lúc này động, nàng hai tay cơ bắp dễ dàng đem trên người quần áo Minh Hạo xé ra, sau đó nàng đứng lên, không để Minh Hạo làm gì, hai tay cơ bắp cuồn cuộn của nàng thuận lợi đem cả người Minh Hạo xoay lại, sau đó canh ngay cái kia tiểu jj của Minh Hạo, ngồi xuống.

"Phốc!"

Minh Hạo nhìn tiểu jj mình đang "nhún nhảy", một mặt khóc rơi lệ, mới ngày đầu tiên xuyên qua bị người hiếp dâm rồi a, cuộc sống sau này biết sống thế nào đây!?

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Bóp Vú Đột Phá Cảnh Giới

Một phút trôi qua, nhìn nữ khổng long điên cuồng nhún nhảy trên người chưa có dấu hiệu kiệt sức, Minh Hạo trong mắt hiện lên sợ hãi.

Lần đầu tiên hắn cảm giác được sợ hãi như vậy, cái này khổng long mẫu cũng quá dữ a, nhịp độ của nàng nhún lên xuống liên 2-3 cái /1 giây, Minh Hạo hiện tại cơ thể trở thành loại con nít bình thường, có chút chịu không nổi cái này cường độ a.

Không hiểu tại sao, JJ hắn giống như thằng sida uống thuốc lắc, càng chơi lâu càng hưng phấn, càng hưng phấn càng căng cứng, hắn muốn JJ teo mềm trở lại không được a, nhưng hắn cảm giác JJ mình đã đến cực hạn muốn nổ tung rồi, nhìn cái kia mẫu bạo long điên cuồng ***** nhảy, sắc mặt hắn càng trắng bệch.

"Hệ thống, mau mau cứu ta, không JJ ta nổ tung a, con kia mẫu bạo long thật kinh khủng." Minh Hạo thề, nếu có sức mạnh trở lại, hắn phải đem con mẫu bạo long này chịch đến kiệt sức, chịch đến cho cha mẹ nó không nhận ra, đậu má râu xanh***."

Minh Hạo ngóc đầu nhìn thấy JJ mình chuyển xanh màu tím, sắc mặt càng trắng, trong lòng gấp đến muốn chết, nếu JJ hắn nổ thì sau này chịch như thế nào đây, hắn "còn trẻ" không muốn làm thái giám a.

"Đình! Hệ thống có giải pháp, chủ nhân Âm Khí từ người nàng phát ra để tu bổ cho JJ của ngài."

"Mau nói nhanh, đừng dài dòng, tóm tắt ngắn gọn thôi!" Minh Hạo như bắt được phao cứu mạng, vội vàng nói.

"Đing! Chủ nhân lấy tay bóp vú nàng là được, việc còn lại do hệ thống lo."

Minh Hạo nghe xong hệ thống nói nào dám do dự, JJ đã đạt đến cực hạn, hẳn tin tưởng chỉ cần vài giây nữa là ** sẽ nổ tung a.

Hai tay nhỏ bẻ bắt tới nơi ngực khổng lồ kia của Tam Nương, không chút lưu tình, dùng hết sức bóp mạnh một cái.

"Âu!" Tam Nương rên rỉ một tiếng, khí tức màu đen từ trên người nàng bay ra, nhập vào JJ phía dưới của Minh Hạo.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 1 exp, cố gắng lên chủ nhân, chỉ cần bóp thêm 99 cái là đột phá cảnh giới từ người thường lên Dâm Sinh."

Minh Hạo tay vẫn bám đôi ngực lớn của vị mẫu long kia, chỉ là khuôn mặt hắn lúc này cứng lại.

"Bóp 99 lần lên cấp? Cái này không phải là giết quái thăng cấp, mà là bóp vú quái thăng cấp, có chút lạ a, nhưng thôi cũng kệ..."

Minh Hạo nghĩ, nhìn đôi búi màu đồng lúa khổng lồ trước mắt, ánh mắt sáng lên, tay phải bóp mạnh một cái.

"A~" Tam Nương rên rỉ một tiếng.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 1 exp, cố gắng lên chủ nhân, chỉ cần bóp thêm 98 cái là đột phá cảnh giới từ người thường lên Dâm Sinh."

Minh Hạo tay trái bóp một cái.

"A~" Tam Nương rên rỉ dâm đãng tiếp...

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 1 exp, cố gắng lên chủ nhân, chỉ cần bóp thêm 97 cái là đột phá cảnh giới từ người thường lên Dâm Sinh."

Thế là... Tay phải và tay trái luân phiên bóp hai bên búi.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 1 exp, cố gắng lên chủ nhân, chỉ cần bóp thêm 96 cái là đột phá cảnh giới từ người thường lên Dâm Sinh."

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 1 exp, cố gắng lên chủ nhân, chỉ cần bóp thêm 95 cái là đột phá cảnh giới từ người thường lên Dâm Sinh."

Minh Hạo nghe vậy càng phấn khích hơn, loại này cảm giác thật sự sung sướng a, không nghĩ đến bóp búi lại sướng đến như vậy. Với lại luyện cấp bằng bóp búi ngu gì không làm?

Thế là hai tay càng năng động hơn, liên tục bóp mạnh một cái, mặc kệ Tam Nương rên rỉ hay hét đau đớn, hết tay này đến tay khác bóp, theo nhịp tí tò te trái bóp, phải bóp...

(- <https://youtu.be/JmjoHRpB13w> - click nghe nhé +)

...

2 phút sau.

Tam Nương cả người xụi lơ, giống như bị người rút hết tinh lực, nàng thần sắc mệt mỏi nằm nhoài trên người Minh Hạo, có thể bởi vì sau trận chiến ngăn ngừa với Minh Hạo dẫn đến quá mệt, mà thiếp mắt ngủ đi. Còn Minh Hạo thì ngược lại, tinh thần tràn đầy sức sống, JJ cao ngạo treo cờ dựng đứng.

Thấy Tam Nương thiếp đi, Minh Hạo một tay đẩy Tam Nương ra.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá cảnh giới, đạt đến cảnh giới Dâm Sinh sơ cấp, nhận được quà lễ nhỏ, phải chăng nhận?" Lúc này âm thanh hệ

thống vang lên.

"Phải!" Minh Hạo cười vui vẻ nói, tại thời khắc này, hắn cảm giác được một luồng khí ấm áp lưu chuyển đến từng góc ngách trong cơ thể, một luồng sức lực xuất hiện, trạng thái mệt mỏi kiệt sức trong nháy mắt tan biến, thần sắc trên mặt càng rạng rỡ hơn, khác với bộ dáng sắp chết đuối khi bị Tam Nương hấp diêm lúc này.

Cái này cũng không trách được hắn, dù sao ai đời nào bóp bưởi để lên level mà không cần đánh giết à?

Mặc dù bóp có chút hơi mỏi tay, nhưng lại có một phần sương tay nha, bưởi của Tam Nương dù lớn, nhưng lại săn chắc dị thường, bóp bưởi của Tam Nương như bóp mút xốp, bóp mãi không thấy chán a...

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được [quà lễ nhỏ] có hay không mở ra?"

"Mở!" Minh Hạo nói, vừa dứt lời trước mặt hiện lên màn hình 4D túi đồ lần trước.

Bên trong trống trơn sạch sẽ, có thể nói toàn bộ món đồ cũ của Minh Hạo hồi trước cất giữ đều mất sạch.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được cơ sở luyện dân khí quyển (sơ), cơ sở luyện dược quyển (sơ), bóp vú kích huyết (sơ)."

Cùng lúc đó túi đồ bên trong xuất hiện ba quyển sách màu sắc khác nhau, theo thứ tự: màu hồng, màu đen, cuối cùng là màu trắng.

Ba cuốn sách nhìn không dày, cũng không mỏng, trên bìa cuốn trang bìa có hình thái khác nhau, cuốn màu hồng hình bìa là cái JJ? Màu đen cũng là JJ? Còn màu trắng chính là hai tay đang bóp ngực...

Minh Hạo nhìn xong nhẹ nhõm nở nụ cười, ít ra không bữa là tốt rồi, còn về tu luyện thế nào thì tính sau.

Bây giờ phương hướng đầu tiên chính là tu luyện mạnh lên rồi tính sau, dù gì hẳn đi qua nhiều thế giới, tất cả đều có quy tắc rừng không thể tránh khỏi: Mạnh thắng yếu thua, chỉ có người mạnh là có thể sinh tồn, còn người yếu chỉ có thể sống nhần nhục mà thôi.

"Ừm..." Tam Nương nằm dưới đất rên rỉ một tiếng. Nghe âm thanh này, Minh Hạo biết là vị này mẫu khủng long đã tỉnh dậy, hẳn vội vàng nhìn xung quanh tìm kiếm quần áo, đáng tiếc, ngoài trừ cái giường và cái bàn ra thì không còn lại gì.

Tam Nương mở mắt ra, đập vào mắt nàng là hình ảnh Minh Hạo đang đứng ngây ngô nhìn xung quanh, giống như đang muốn tìm gì đó.

"Ha ha ha" Thấy vậy, Tam Nương đứng lên, như biết Minh Hạo tìm cái gì, nàng nở nụ cười, trở lại bộ dáng thần kinh lúc trước, nói ra: "Người muốn trốn?"

"Không, ta đang tìm quần áo." Minh Hạo không quay đầu, lạnh lùng trả lời.

Lúc này sau khi lấy lại một chút sức lực, Minh Hạo có hỏi hệ thống về cửa hàng và điểm.

Theo hệ thống nói, bởi vì Minh Hạo reset lại, nên toàn bộ mọi thứ như đồ vật, điểm, danh hiệu... đều biến mất, cách tính điểm theo đó cũng thay đổi.

- Cách tính điểm: không giống lúc trước giết quái để có điểm mua sắm, mà chính là "thu thập" gái.

Thu thập gái ở đây không phải là chịch xong cho có, mà về độ thiện cảm – quan hệ giữa hai bên.

Chỉ khi bên gái đạt tình cảm với Minh Hạo là 100 mới tính điểm, còn bao nhiêu thì tùy theo cảnh giới cao thấp của người con gái đó.

...

"Tìm quần áo? Cũng may lúc trước ta mua hai bộ để dự phòng, đây, mặc đi vào đi nô lệ, hôm nay người làm rất tốt, ta rất hài lòng, mong ngày sau người tiếp tục phát huy như vậy, ngày mai ta đến tiếp, tạm biệt."

Tam Nương mỉm cười nói một câu, trên tay nàng xuất hiện bộ áo vải thô sơ, đem vứt xuống đất, sau đó nàng tự nhiên đem quần áo của mình ra mặc vào, bước chân nhẹ nhàng khoan khoái rời khỏi phòng.

Minh Hạo nhìn Tam Nương rời đi, cúi đầu nhìn dưới đất bộ quần áo vải thô, trong lòng có chút hận số xui xẻo.

Cảnh này không phải là trong truyền thuyết hồ lạc đồng bằng bị chó khinh à, nhưng Minh Hạo đành chỉ có thể từ bỏ loại trả thù mẫu khủng long, bất đắc dĩ đi tới lùm quần áo do Tam Nương bỏ lại mặc vào.

"Hệ thống, mau chóng thân phận thể xác này."

Minh Hạo trước tiên muốn làm rõ thân thể của chủ nhân này, sau đó suy nghĩ các bước kế tiếp.

"Đing!...."

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Lấy Jj Làm Đan Điền

"Đing! Đang kiểm tra thông tin thân thể này, xin chủ nhân chờ một chút..."

Lời vừa dứt, trước mắt Minh Hạo hiện lên bảng thông tin giới thiệu.

"Tên: Thế Tông

Huyết mạch: Song Tu Âm Dương

Tuổi: 9

Giới thiệu: Thế Tông là huyết mạch cổ lão thuần chủng cuối cùng còn sống sót lại, bởi vì một vài nguyên nhân mà trở thành nô lệ, được Tam Nương mua về, đang sinh sống tại bộ lạc cấp 1- vị trí: Tây Cương."

Minh Hạo nhìn bản thông tin sờ sờ cảm, như theo giới thiệu thì thân phận thân xác này là nô lệ, còn có cấp 1 bộ lạc? Tây Cương? Nơi man tộc sinh sống à?

Nghĩ đến tiểu thuyết thế kỷ 21, trong đó Tây Cương tên thường chỉ cho những tộc nhân có cơ bắp lớn nhưng ít có não, ví dụ vị kia thần kinh cơ bắp lớn Tam Nương.

"Vậy tiếp theo nên làm thế nào? Chẳng lẽ muốn ta dẫn dắt đám không não* đánh chiếm dân giới, tìm về bản nguyên?"

Suy nghĩ một lát nữa, Minh Hạo quyết định dẫn dắt bộ lạc không não này, sau đó thành lập nên vương triều của mình, kế tiếp chính là truy tìm

bản nguyên phục hồi sức mạnh.

"Trước tiên nên tu luyện mạnh lên." Minh Hạo nghĩ, sau đó từ túi đồ lấy ra [Dâm Khí Quyển (sơ)] đọc. Cầm trên tay cuốn sách, Minh Hạo nói: "Học tập hệ thống."

"Đừng! Chủ nhân không có điểm để học tập."

Minh Hạo nghe âm thanh hệ thống, cả người trong chốc lát sững sờ. Mặc niệm vài giây, rốt cuộc Minh Hạo chấp nhận hoàn cảnh nghèo khó, tự thân mình học tập.

Cũng may linh hồn hắc rất mạnh, nên học rất nhanh.

Khoang đã, hình như có gì đó không ổn!

"Lấy JJ làm đan điền?"

Minh Hạo đang đọc say mê, chợt bừng tỉnh trở lại, hắc nhanh chóng khép cuốn sách trên tay lại, khóe miệng lúc này co rút vài cái.

"Cái vẹo gì đang xảy ra, lấy JJ làm đan điền?"

"JJ càng lớn đồng nghĩa với đan điền càng lớn, theo đó sức chứa dâm khí càng nhiều?"

Minh Hạo nhớ lại, nếu hắc nhớ không nhầm trong tiểu thuyết, phải là đan điền ở nơi cuộn rốn, nhưng tại sao ở đây lại nơi JJ? Minh Hạo cảm giác có gì đó không đúng a.

Minh Hạo mở sách ra đọc tiếp.

"Lấy JJ làm đan điền, đem dâm khí chuyển vào JJ, sau khi JJ tu bổ thành công, sẽ chứa lại một chút dâm khí tu bổ toàn thân..."

"Nam là Dương, Nữ là Âm. Để tu luyện đột phá cảnh giới, người nam phải hút Âm Khí từ người nữ bằng các cách như bóp vú, sờ chim, nhưng hiệu quả nhất chính là đưa JJ vào chỗ *** của nữ giới để hút âm khí, vì âm khí đa số đều tụ tập ở chỗ *** đó.

"Nữ giới cũng như nam giới, chỗ *** của nữ giới hình thành đan điền, cần phải bổ sung Dương Khí của nam***..."

"JJ bẩm sinh càng to, thiên phú cũng theo đó càng yêu nghiệt..."

Minh Hạo đọc tới đây dừng lại, chỉ là mặt càng đen thêm, hắn hít sâu một hơi để lấy lại bình tĩnh, nhìn vào sách đọc tiếp.

"Như đã nói, Âm tượng trưng cho nữ, Dương tượng trưng cho nam. Vì đó hai nơi của nam và nữ chỗ ấy trở thành thứ quan trọng nhất, cũng là nơi để hấp thu âm khí..."

"..."

Minh Hạo một hơi đọc hết mới khép sách lại, cả cơ thể run run, trong lòng hắn rất bối rối, dùng JJ để tu luyện...Cái này đúng chất "Dâm Giới" luôn a.

Minh Hạo ngồi trên giường, sau đó theo phương pháp trong sách, bắt đầu hấp thu âm khí xung quanh.

Từng luồng màu đen bên ngoài bay vào nơi dừng quần Minh Hạo, lúc này hắn có thể cảm nhận được JJ một trận ấm áp bao phủ, sau đó cảm giác ấm áp này kéo dài đến toàn thân...

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 0,1 điểm kinh nghiệm."

Minh Hạo nghe âm thanh thu công lại, mở mắt ra, hồi nãy hắn quên kiểm tra bảng thông tin nhân vật.

"Tên: Minh Hạo

Điểm exp: 0,1/1000

Thiên phú:

Thể chất: Song Tu Âm Dương

Cảnh giới: Dâm Sinh sơ cấp

Vật phẩm: dâm khí quyển (sơ), cơ sở luyện dược quyển (sơ), bóp vú kích huyết (sơ).

Chiêu thức: 0

Học tập: Dâm Khí Quyển (10/10)

"Nên đi hay ở lại? Nếu ở lại tu luyện dựa theo tốc độ hấp thu exp rất chậm, ít nhất vài ngày nữa mới đột phá..."

Minh Hạo đóng bảng thông tin nhân vật lại, nhắm mắt suy nghĩ một tí, quyết định đi ra ngoài để khám phá thế giới trước đi, dù sao hẳn không muốn ở mãi nơi này nhàm chán chỉ để tu luyện.

Nghĩ liền làm, Minh Hạo đứng dậy bước ra khỏi phòng.

...

Bên ngoài ánh nắng chói chang chiếu vào mắt Minh Hạo, lấy tay che lại, một mắt nhắm nhìn xung quanh.

Nơi này không có một bóng cây, chỉ có một mảnh sa mạc mênh mông vô bờ không nhìn đến cuối cuối.

Mảnh cát vàng nóng rực, dù Minh Hạo chưa chạm vào nhưng có thể thấy cảm nhận được độ nóng khủng khiếp của nó. Đứng nhìn từ xa có thể thấy

hơi khí từ đồng cát như muốn ngưng thực chất bóc lên cao.

Gần đó từng căn lều thô sơ dựng đứng lên, nếu nói, chỉ có căn phòng (túp lều) mà Minh Hạo vừa từ trong bước ra nhỏ hơn một chút.

Trên sa mạc, tụ tập một đám người ăn mặc vải thô, nhìn trang phục bọn hăn, Minh Hạo suy đoán có thể là người dân ở nơi này.

Trong đám này phần lớn là nữ giới, chỉ có hai người là nam như Minh Hạo.

Chỉ có điều hai tên nam nhân hình như đang quỳ gối trước mặt một vị cơ bắp lớn nữ, không phải là Tam Nương thì còn ai?

Phía sau Tam Nương chính là một đám nữ nhân, có già, có trẻ, nhưng nhìn chung toàn bộ bọn họ đều là loại cơ bắp cuồn cuộn giống Tam Nương. Mỗi người trên khuôn mặt đều hiện lên vẻ kiêu ngạo, khinh thường nhìn hai người nam nhân đang quỳ dưới đất.

Minh Hạo chậm rãi đi tới, khoe miệng vênh lên giống như tìm được món đồ thích thú nào đó.

Đám người nghe được bước chân đi tới, nhin không được quay đầu nhìn lại, khi thấy Minh Hạo đi tới trừ Tam Nương ra, trên mặt ai cũng hiện kinh ngạc.

"Ồ, người đã khỏe rồi à nô lệ." Tam Nương nở nụ cười hỏi thăm, trong mắt lóe lên tia ánh sáng kì dị.

Cái này cũng không trách nàng vui vẻ, bởi vì sau khi chịch xong với Minh Hạo, nàng cảm giác tu vi đậm chân lâu nay có chút tiến triển.

Nếu nàng từ đầu biết Minh Hạo dương khí nồng đậm như vậy, chắc chắn nàng đã nhiều lần đến phòng để chịch với hăn rồi.

Minh Hạo không nói gì, hướng Tam Nương, ý niệm click kiểm tra nhân vật.

"[Thông tin nhân vật]

Tên: Tam Nương

Cảnh giới: Dâm Sinh cao cấp

Giới thiệu: tộc trưởng của một bộ lạc nhỏ cấp 1 Ngưu Nữu."

Sau đó click xem những người khác.

"Tên: Tứ Nữ

Cảnh giới: Dâm Sinh trung cấp

Giới thiệu: trưởng lão của một bộ lạc nhỏ cấp 1 Ngưu Nữu"

...

Minh Hạo nhìn bảng thông tin vài người, không nghĩ vị này cơ bắp ngực lớn lại có thân phận tộc trưởng như vậy. Khoang đã, ngực lớn? Hắn vừa nghĩ đến hai chữ này, ánh mắt nhìn đến các nữ nhân ở sau Tam Nương, các nàng đúng là ngực đều lớn, nhưng so với Tam Nương thì có kém một chút.

"Chẳng lẽ là, ở thế giới này ngực càng to, thì càng quyền cao?" Minh Hạo nghĩ ra một vấn đề, vô cùng thâm ý.

Thấy Minh Hạo không trả lời ngược lại còn ánh mắt nhìn qua lại nơi ngực chị em của mình, Tam Nương nụ cười khép lại, nàng đứng lên, khí thế không giận mà uy của một vị tộc trưởng tràn ra.

Từng bước đi tới, đôi chân trần đồng lúa mạch cơ bắp hiện ra, Tam Nương ánh mắt lăm liết nhìn Minh Hạo, lạnh lùng hỏi: "Nô lệ, ta hỏi, ngươi

không nghe chủ nhân?"

Minh Hạo liếc mắt nhìn nàng, thần sắc bình tĩnh nói ra: "Mẫu khủng long, khôn hồn thì rút chỗ khác, ta một lát sau tính sổ ngươi, chưa được sự đồng ý mà dám hiếp râm ta."

"Ồ!" Toàn bộ mọi người há hốc mồm, kinh ngạc nhìn Minh Hạo, không nghĩ đến hãn loại này lại gan lớn như vậy.

"A há, gan nhĩ nô lệ, ngươi không nhớ bài học lúc này?" Tam Nương không những giận mà cười, bộ dáng thần kinh như ngày nào, nàng nhìn Minh Hạo cười hỏi.

"Bài học gì? Không phải ngươi cả người xụi lơ nằm trên người ta rồi ngủ thiếp đi à?" Minh Hạo lạnh lùng nói, sau đó đi sang vấn đề khác, tay chỉ vào hai người nam tử quỳ dưới đất, tò mò hỏi: "Tại sao bọn hãn lại quỳ dưới đất?"

Tam Nương nghe Minh Hạo nhắc đến lúc này, nhớ đến khi này mình mệt quá mà ngủ thiếp đi, sắc mặt không khỏi đỏ lên.

Nàng thở phì phò vài cái, đôi ngực lớn phía trước của nàng theo đó nhấp nhô, rung rinh dữ dội.

"Ha ha ha" Hồi lâu sau nàng đột nhiên bật cười, bộ dáng cười đến rất vui vẻ.

Tam Nương cười xong, nàng hướng Minh Hạo giải thích: "Nô lệ, người rất thú vị, thật khác với hai bọn hãn, hai người mà người nói đang quỳ dưới đất giống như người, bọn hãn đều có thân phận là nô lệ, mua về để phục vụ tại đây."

"Phục vụ ***** các người?" Minh Hạo nghĩ đến cái gì, sắc mặt đen lại, hỏi.

"Chẳng lẽ đám gái ở đây đều là lũ mất trinh, hoặc nói là thường xuyên *** với nam nhân?"

Minh Hạo nhớ đến lúc này mình vừa bị con mẩu khủng long này hấp diêm, cảm giác có chút bồn nôn.

Tam Nương nhìn Minh Hạo vẻ mặt buồn nôn, biết hẳn nghĩ cái gì, nàng cười một tiếng, nhếch miệng nói ra: "Chúng ta không phải loại kia phụ nữ tùy ý banh chân cho nam nhân đư vào, ý ta nói phục vụ ở đây chính là giống như nô lệ, kêu gì làm đó hoặc kêu bọn chúng đi tìm thức ăn cho chúng ta, dù sao khu vực nơi đây rất khan hiếm thức ăn nước uống, mà mỗi lần muốn ra thành thị để mua thì đoạn đường rất dài, phải mất 7 đến 8 ngày mới tới."

Minh Hạo nghe vậy hiểu, cảm giác buồn nôn giảm đi, nhưng có một điều hẳn tò mò, hỏi: "Người không sợ bọn hắc chạy trốn? Với lại phản kháng người?"

"Ha ha ha, tên nô lệ ngu ngốc kia nói chạy trốn, phản kháng kìa mọi người, buồn cười thật."

"Đúng là nô lệ vẫn là nô lệ, đầu óc ngu si..."

"Ta lúc này tưởng hẳn có gì khác chứ, ai ngờ đầu óc đúng là có *** a!"

Đám nữ nhân ở sau không kiêng dè gì phá lên cười nói, lời nói khinh miệt đối với Minh Hạo càng rõ ràng.

Minh Hạo đối với loại này đàn chó sủa to đã quen từ lâu, nên không có tức giận cái gì, chỉ là đối với đám nữ nhân ngoại trừ Tam Nương càng cảm thấy chán ghét hơn.

Tam Nương không như đám kia nữ nhân, nàng không hiểu sao có cảm giác khi đối mặt với Minh Hạo là lạ, so với ngày trước khác xa, nhất là từ

khi sau khi hấp diêm xong hẳn, tựa như Minh Hạo hỏi gì thì nàng phải nói đó.

Nàng dù sống hơn 30 năm không rõ cảm giác này là gì, nhưng vẫn nói: "Trên người các người đều có ấn ký, nếu như nô lệ bỏ trốn hay phản kháng, chủ nhân có quyền đem ấn ký kích hoạt, đem nô lệ giết đi, người hỏi xem bọn hắn dám chạy hay không?"

"Ấn ký" Minh Hạo hiểu ra vấn đề, hắn kiêu ngạo nói ra: "Ta đã hiểu, cảm ơn người giải thích, người có thể xóa bỏ ấn ký trên người ta không? Ta sẽ tha thứ cho hành động vô lễ của người lúc trước."

Đám người: "..."

Toàn bộ lặng, ánh mắt nhìn Minh Hạo như nhìn tên điên, đây không phải là muốn thách đấu tộc trưởng à?

"Keng!"

"Keng!"

"Keng!"

Tam Nương đang muốn nói, đúng lúc này âm thanh đánh nhau từ xa vang lên.

"Bộ lạc A Han lại tấn công, bọn khốn kiếp!"

Nghe âm thanh này toàn bộ người ở đây, trừ Minh Hạo ra đều biến sắc, có người lớn tiếng nói.

Sau đó Minh Hạo còn ngăn người chưa biết chuyện gì, tất cả mọi người đứng lên, cầm vũ khí riêng mình chạy về hướng vang lên âm thanh.

Tam Nương nhìn Minh Hạo, nói: "Đi"

Minh Hạo gật đầu, tò mò đi theo đám người.

...

- Tác giả:

#~#

Thú thật sức khỏe dạo này giảm quá, tinh thần tụt xuống thất thường, có lúc cảm thấy đầu một đoạn rồi nùi, không biết có phải do nhìn quá lâu hay không, cảm giác khi gỡ kiến có chút mờ hơn trước. Tạm thời viết chậm...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Quyết Đấu

Minh Hạo cùng đoàn người đi tới nơi phát ra âm thanh, lúc này trên mảnh sa mạc chia ra hai nhóm người. Một nhóm ăn mặc vải thô, một nhóm còn lại cũng ăn mặc loại vải thô, có điều khác là trên ngực bọn hắn có khắc ấn ký màu đỏ rất là bắt mắt.

Nhưng có điểm chung tất cả đều là phụ nữ và cơ bắp cuồn cuộn...

Hai nhóm người lúc này quay lại, thấy nhóm người Tam Nương đi tới thì cả hai cùng lui ra vài mét, giữ khoảng cách với nhau.

Tam Nương dẫn đầu đi tới trước, nhóm vải thô tách ra hai hàng, chừa con đường cho Tam Nương đi, giống như chừa con đường cho vị vua chúa vậy.

Tam Nương chậm rãi đi tới, không nhanh cũng không chậm, nhìn qua bên kia nhóm người đeo ấn ký, lạnh giọng nói: "A Han bộ lạc, các người đây là muốn chiến tranh toàn diện với Ngưu Nữ bộ lạc? Chúng ta nói rồi, chúng ta không giữ thứ đó, nên các người mau chóng về đi! Tránh tổn thương hòa khí giữa hai bên."

Nhóm bên kia nghe vậy đều nở nụ cười, lúc này trong đám người, một người nữ tử thân cao hơn Tam Nương, Minh Hạo nhìn chiều cao kia, chắc là đạt đến hơn 2m ~ 2m2. Cơ bắp săn chắc, đôi mắt to, lông mày rậm rạp, ngực to như Tam Nương, hai trái khổng lồ song phong vươn lên trước, có thể do người ở thế giới này không mặc áo lót, nên hai đầu núm hoa kia, không chút che giấu chút nào vươn ra. Nhìn chung, đôi ngực của Tam Nương và vị nữ tử này có thể nói là người tám lạng, người nửa cân.

"Tam Nương, người đừng giấu, hai tên nô lệ của người đã thú nhận toàn bộ, mau đưa nó đây, nếu không đừng trách chúng ta vô tình!" Nữ tử kia từ trong miệng phát ra âm thanh ồ ồ như con bò đang ngái ngủ đồng dạng.

Tam Nương không thua tí nào, nàng cười ha hả lên, giống như nghe được chuyện hài nhất thế gian, quay về phía sau, nhìn hai tên nam tử quỳ lúc này, lạnh giọng chất vấn: "Nàng là nói thật?"

Hai tên nam tử không biết từ đâu lấy ra dũng khí, bọn hắn bước đến, đứng trước mặt Tam Nương, giữ khoảng cách hai mét với nàng, nói ra: "Vậy thì thế nào? Các người đối xử chúng ta như súc vật."

Nói tới đây, hai người hiện lên thần sắc phẫn hận, kế đó hai người chỉ tay vào Minh Hạo, lạnh lùng nói ra: "Còn hắn? Bọn ta thấy từ ngày hắn trở về đây, ngoài trừ ăn với ngủ thì làm gì? Mà chúng ta phải ngày đêm làm việc cho các người, không những được thưởng, mà còn bị mắng chửi, chúng ta nhẫn nhịn các người đã lâu rồi!"

Nói đến cuối cùng, hai người trong mắt cùng lúc hiện lên tia ghen tị, một người trong đó lớn tiếng nói tiếp: "Ngày hôm qua ta đi ngang qua, vô tình thấy hai người đang ***** việc đó, ta trộm nhìn qua, thấy người và tên nhóc tì này đang lên xuống, còn người thì cười ngựa say mê!!! Phì! Cả con nít cũng không tha, đồ dân đảng nữ nhân!"

Minh Hạo sững sốt, Tam Nương sững sốt, đám người sững sốt.

Hồi lâu sau, bên kia nhóm người, nữ tử dẫn đầu cười phá lên, nói ra: "Ha ha ha, không nghĩ đến vị này tộc trưởng lại có sở thích dị như vậy nha, thích chơi con nít?"

"Ha ha, vị này tộc trưởng Ngưu Nữu đúng là..."

"Không ngờ tộc trưởng Ngưu Nữu là loại người như vậy nha."

Nghe đám kia chê bai cười nói, nhóm người Tam Nương, trừ Minh Hạo ra, toàn bộ người sắc mặt âm trầm như muốn chảy nước, nhất là các cô lão tộc Ngưu Nữu, cả đám ánh mắt tức giận hướng về Tam Nương, một người trong đó chỉ tay vào nàng, quát: "Tam Nương! Người có biết tội!"

Tam Nương nội tâm hoảng sợ, không nghĩ xảy ra việc này, ngày hôm qua nàng chỉ muốn nho nhỏ trừng phạt Minh Hạo, nhưng không nghĩ hấn trâu bò đến vậy, hơn 1 phút nàng nhấp liên tục JJ vẫn chưa teo, không những vậy, hấn còn làm nàng lên đỉnh liên tục, đến nỗi tinh lực cạn kiệt.

Lại càng không nghĩ có người khác nhìn thấy cảnh này.

Tam Nương giận dữ, ánh mắt to của nàng trừng hận hận nhìn hai tên nam tử kia, lạnh lùng nói ra: "Hai người đây là muốn chết!"

Nói xong, nàng đem hai tờ giấy màu vàng ra, trên tờ giấy khắc nhiều ký tự khác nhau, nhìn khá rối loạn.

Tam Nương cầm trên tay hai tờ giấy, nàng dùng toàn bộ sức xé ra, hai tay cơ bắp căng phồng lên.

Minh Hạo nhìn bộ dáng nàng giống như con mẩu khủng long đang tức giận, không khỏi run người, nhất là cái kia cơ bắp cỡ lớn.

Minh Hạo lần đầu tiên lịch duyệt hơn ngàn năm mới gặp loại nữ cơ bắp này.

"Rạch!"

Hai tờ giấy dễ dàng bị Tam Nương xé ra, nhưng lúc này Tam Nương trên mặt hiện lên khiếp sợ, vì hai người nam tử đứng trước mặt vậy mà vẫn bình yên vô sự, tựa như chưa có gì xảy ra.

"Ha ha" Hai tên nam tử cười một tiếng, giọng điệu khinh thường nói ra: "Tam Nương, người quá ngây thơ, tưởng rằng chúng ta là đồ ngu sao?"

"Là sao?" Tam Nương vẻ mặt khó hiểu hỏi.

"Người muốn biết chi tiết thì có thể hỏi thủ lĩnh bộ lạc A Han." Nói xong, hai người nam tử đi qua phía nhóm kia, không ai cản bọn hắn lại.

Đám người vẻ mặt khó hiểu, trừ Minh Hạo ra, hắn như nghĩ đến cái gì khóe miệng vênh lên, nở nụ cười bí ẩn.

"Ha ha, để ta nói cho các người một tin tức, bộ lạc A Ti đã đồng ý trợ giúp chúng ta, lần này xem các người bộ lạc Ngưu Nữ còn chống cự được bao lâu, khôn hồn thì mau giao thứ kia ra đây!"

Lúc này nữ tử cơ bắp phía bên kia cười nói.

"A Ti?" Đám người Tam Nương vừa nghe đến tên này biến sắc, lần này không phải tức giận, mà là một mảnh kinh sợ.

"A Ti cấp 3 bộ lạc, hèn gì nô lệ khế ước không có tác dụng, chắc đã bị người cảnh giới Dâm Sư giải trừ." Có người nhỏ giọng nói

Minh Hạo nghe đến tên này trong lòng tò mò, hỏi người nữ bên cạnh: "A Ti là bộ lạc nào."

Người nữ lúc này toàn thân run rẩy, nàng theo bản năng trả lời: "A Ti là bộ lạc cấp 3, cũng là một trong mười hai bộ lạc lớn nhất Tây Cương, sở hữu số thành viên bộ lạc lên đến 10.000 người, trong đó có ba người đạt đến cảnh giới Dâm Thế cao cấp, năm người cảnh giới Dâm Sư..."

"Vậy bộ lạc chia làm mấy cấp, và làm sao để phân biệt? Với lại mỗi cấp khác biệt như thế nào" Minh Hạo hỏi tiếp.

Nữ kia theo bản năng trả lời: "Chia làm ba cấp."

"Phân biệt rất đơn giản, cấp 1 thường ăn mặc loại vải thô, cấp 2 loại vải có màu, cấp 3 bộ lạc trên đầu người sẽ được cắm đầy chiếc lông chim để phân biệt."

"Khác biệt rất lớn, cấp 1 có một tộc trưởng cảnh giới Dâm Sinh cao cấp, số lượng thành viên 100. Cấp 2 có một tộc trưởng cảnh giới Dâm Sư cao cấp, số lượng thành viên 5000. Cấp 3 có một tộc trưởng cảnh giới Dâm Thế cao cấp, số lượng thành viên trên 10.000"

Người nữ giới thiêu xong chợt im bật, nàng quay qua nhìn Minh Hạo, găng giọng nói: "Tại sao ta phải nói cho người?"

"Người đã nói rồi còn gì?" Minh Hạo nhìn nàng như đứa ngu hỏi lại.

Người nữ biết mình "ngu" chỉ đành hậm hực câm miệng lại.

Minh Hạo không tiếp tục quan tâm nữa, quay qua nhìn diễn biến.

Toàn bộ tộc đàn Ngưu Nữu hơn trăm người run sợ, Tam Nương hít sâu một hơi để nội tâm mình bình tĩnh trở lại, nàng ánh mắt lạnh lùng nhìn qua bên kia, nói: "Vậy thì sao, chúng ta đã nói rồi, chúng ta không biết gì về thứ kia, càng không nắm giữ nó, các người tại sao phải cố chấp như vậy?"

Nữ tử bên kia vẻ mặt mất kiên nhẫn, nói ra: "Không nói nhiều nữa, ngày mai chúng ta đến, các người chuẩn bị tinh thần đi." Nói xong, tất cả người bộ tộc A Han bắt đầu rút lui.

"Khoang đã!" Một giọng nói trẻ con vang dội, khiến đám người A Han và Ngưu Nữu quay lại nhìn.

Minh Hạo bước lên trước, sóng vai với Tam Nương, nhìn qua nhóm người bên kia, nói ra: "Các người muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao?"

"Người chỉ là nô lệ có quyền gì lên tiếng ở đây?" Cổ Ni Han nhìn Minh Hạo hứng thú hỏi, lúc này hai tên nam nhân kia có nói về Minh Hạo, nên đối với hắn ấn tượng còn nhớ như in.

Cổ Ni Han là tên nàng, người đứng đầu bộ lạc A Han tộc trưởng.

"Ta là chồng Tam Nương." Minh Hạo rất khí phách nói ra.

Âm thanh rất lớn, tất cả mọi người ở đây đều nghe được câu nói này của Minh hạo.

Đám người lặng, Cổ Ni Han hơi ngần ra một chút, nàng đối với Minh Hạo càng hứng thú hơn, hỏi: "Người có bằng chứng để chứng minh người là chồng Tam Nương?"

"Không phải từ hai tên nam tử kia nói rồi sao? Ta chính là chịch nàng, bắn *** vào người nàng, chỉ có người yêu của nhau mới có thể làm việc ấy. Hơn nữa Tam Nương đã âm thầm đồng ý cho ta bắn vào người nàng."

Minh Hạo vô sỉ nói, vẻ mặt không đỏ, tim không nhảy, lời nói tự nhiên đến nỗi khiến người ta cảm giác, từng lời của hắn rất là chân thành, không có một chút nào giả dối.

Cổ Ni Han như nghĩ cái gì, nàng mắt sáng lên, vội nói: "Vậy chúng ta cá cược đi, lập ra quyết đấu khế ước, chúng ta 10 người đồng đẳng cấp với người."

"Được, ta thay toàn bộ Ngưu Nữu bộ tộc đồng ý." Minh Hạo chưa chờ đám người Ngưu Nữu nói gì đã nói tiếp.

Tam Nương lúc này mới lấy lại tinh thần nhưng đã muộn, nàng giận dữ hét lên, nước miếng từ trong miệng phun ra tung tóe vào mặt Minh Hạo: "Nô lệ! Người dám tự mình đồng ý?"

Minh Hạo tay lau mặt dính nước miếng, quay qua nhìn Tam Nương, lạnh lùng hỏi: "Người muốn cứu bộ tộc của mình không?"

"Tất nhiên là muốn." Tam Nương nghe vậy không chút do dự gật đầu nói.

"Vậy người phải tin tưởng ta." Minh Hạo lạnh lùng nói, tại lúc đang nói, một tia uy nghi cường giả hủy thiên diệt địa từ người hắn tỏa ra, nhắm hướng Tam Nương, làm Tam Nương đứng gần đó một trận kinh hãi, không nghĩ tên nhóc nô lệ này lại có thể tỏa ra loại khí tức như vậy.

Nàng sống hơn 30 năm tại Tây Cương, dù ít khi đi ra ngoài thế giới, nhưng thường xuyên gặp người, kiến thức vẫn là biết một chút. Những người thường bên ngoài uy thế như vậy, không phải cường giả thì chính là lão quái vật tiềm tu lâu năm.

Vậy mà một tên nô lệ lại có khí thế này, hơn nữa so với những người mà nàng từng gặp càng kinh khủng hơn gấp trăm triệu ngàn lần.

Vài phút trôi qua, dù là thần kinh thô như Tam Nương cũng không trụ vững được lâu, mồ hôi trên người chảy ra như mưa, hai chân run run như muốn quy xuống. Lúc này trong mắt nàng, Minh Hạo chính là một con quái thú khổng lồ dữ tợn, đang há miệng máu to dòng của mình ra hướng về nàng gào thét.

Nước từ bên trong ** không tự chủ chảy ra, toàn thân run rẩy một hồi, nhìn thấy Minh Hạo đôi mắt đen kia nhìn chăm chăm mình, càng cảm giác hắn không phải là con cừu non như mọi ngày, mà là thứ khủng bố hơn bao giờ hết.

Tam Nương cắn môi do dự vài giây, cuối cùng bị uy ám của Minh Hạo khuất phục, nàng vội vàng gật đầu, nói ra: " Ta...ta...tin...tưởng."

"Người sẽ không hối hận vì quyết định này." Minh Hạo hài lòng nói, thu lại tia kia khí thế, quay qua hướng Cổ Ni Hân, nói: "Ký khế ước, ta chấp 10 người đồng đẳng cấp như ta."

"Tốt." Bên kia thủ lĩnh A Han nào có do dự? Chuyện tốt đến tay ngu sao không làm? Đây đúng là trời giúp bộ tộc ta ha ha...

Cổ Ni Hân cười trong lòng, sau đó lấy ra tờ giấy, khác với tờ màu vàng mà lúc này Tam Nương lấy ra. Tờ giấy này chỉ là một tờ giấy màu trắng, bên trên tờ giấy có viết một số ký tự đặc biệt.

"Khế Ước Quyết Đấu!"

Minh Hạo nhìn tờ giấy này lập tức biết cái gì.

Khi này lúc Tam Nương và Cổ Ni Hân nói chuyện, Minh Hạo đã âm thầm hỏi hệ thống về các quy tắc đánh nhau, cũng như khế ước.

Hệ thống nói:

-Đánh nhau bao gồm ba phần: một loại hỏi đáp, một loại là đánh nhau, một loại cuối cùng là...

-Khế ước, do Bản Nguyên thành lập, (nhiệm vụ giống như là Thiên Đạo), bản nguyên tại thế giới này sẽ chứng giám cho đôi bên quyết đấu, bên thua phải làm theo các điều của người thắng, nếu trái khế ước giữa đôi bên, người làm trái hoặc cả tộc đàn đó sẽ bị Bản Nguyên trừng phạt, đem linh hồn câu diệt..

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Có Mấy Cộn Lông?

Cổ Ni Hãn cầm tờ giấy trên tay, nàng không chút do dự đem một con dao sắt bén rách một đường máu nhỏ, dùng ngón tay cái nhúng máu, viết lên đó.

Hành động của nàng chính là nghi thức viết khế ước.

Lát sau, Cổ Ni Hãn viết xong, nàng cho người đem tờ giấy đưa cho Minh Hạo.

Đám trưởng lão Ngưu Nữu đứng phía sau Tam Nương hỏi nhỏ nàng, "Tam Nương, sao ngươi lại đồng ý chuyện quan trọng như vậy, phải biết việc này chính là liên quan đến sống chết tồn vong của bộ lạc chúng ta, vậy mà ngươi lại giao cho một tên nô lệ mới mua vài ngày. Chẳng lẽ ngươi thật sự vừa ý tên nhóc nô lệ kia?"

Tam Nương lắc đầu, trong mắt hiện ra một tia phức tạp khó hiểu, nàng chỉ ngắn gọn nói một câu: "Ta không biết, nhưng ta tin tưởng hẳn."

Trưởng lão Ngưu Nữu nhìn nhau, không hiểu là gì.

Minh Hạo tay tiếp tờ giấy, đọc lướt qua một hồi, sau đó mượn con dao người kia, rách ra một đường máu, ấn vào tờ giấy.

Nội dung trong tờ giấy cũng không có gì nhiều, điều kiện chiến thắng của đối phương và phương thức thách đấu.

"Đây, các người xem, nếu được thì ấn vào." Minh Hạo viết các điều chiến thắng rồi đưa lại cho đối phương.

Người kia đem tờ giấy truyền lại Cổ Ni Hãn.

Cổ Ni Hãn tiếp tay, cầm tờ giấy lên xem.

Nàng vừa xem xong các điều lệ của Minh Hạo thì sắc mặt biến.

"Ha ha ha, khá lắm nô lệ Ngưu Nữu, người rất gan dạ, dám ra điều kiện như vậy, ta có điều khen người, chấp nhận!"

Cổ Ni Hãn nhìn Minh Hạo, cười một tiếng, ngón tay đang còn máu ấn vào nơi cuối cùng trên tờ giấy.

"Ầm ầm ầm!"

Trời đất rung chuyển, chín tầng mây cao cao phía trên một con mắt khổng lồ đột nhiên xuất hiện.

Con mắt nhìn xuống, hướng về Minh Hạo và Cổ Ni Hãn nhìn một cái. Có điều, khi con mắt nhìn đến Minh Hạo thì dừng lại một chút, trong mắt có nho nhỏ một tia co rút lại, tựa như run sợ gì đó, nhưng không có người chú ý đến chi tiết nhỏ này.

"Bắt đầu!"

Âm thanh từ phía trên chín tầng mây tràn đầy uy nghiêm rơi xuống, truyền vào toàn bộ tai mọi người.

Kế đó, trước mặt mọi người hiện ra cái màn hình ảo.

Trong đó có thông tin, chiến thắng, cũng như quy ước, điều kiện thắng giữa hai bên.

-Thông tin hai bên:

-Bộ lạc Ngưu Nữu, người đại diện:Thế Tông (cảnh giới Dâm Sinh sơ cấp)

-Bộ lạc A Han, người đại diện: 10 người tộc cảnh giới bằng đối phương.

-Phương thức quyết đấu:

+Hỏi đáp: 1 vs 1 (2 người)

+Đánh nhau: 5 vs 1

+Chịch Solo: 4 vs 1

-Cỗ Ni Hãn thắng:

+Toàn bộ tộc Ngưu Nữu thuận phục tộc A Han, đầu hàng vô điều kiện, giao vật ấy cho tộc trưởng Cỗ Ni Hãn

-Thế Tông thắng:

+Toàn bộ tộc A Han vô điều kiện nghe lời Thế Tông, không được phản bội hay phản kháng, sáp nhập tộc A Han vào Ngưu Nữu.

+Người thua (Cỗ Ni Hãn) phải vô điều kiện cho Thế Tông chịch, thậm chí uống nước đ***, ăn c**.

...

Hai bên nhóm người vừa nhìn xong, ánh mắt khó tin nhìn qua nhìn lại điều kiện chiến thắng, cũng như phương thức quyết đấu của đôi bên.

Ngưu Nữu trưởng lão bên kia, hiện tại lúc này toàn bộ mọi người đều hiện lên thần sắc tức giận, nhìn qua Tam Nương, lớn tiếng quát: "Tam Nương! Người thấy mình làm điều tốt chưa!"

Tam Nương trở lại bộ dáng thần kinh thô, nàng cười lên một tiếng, nói: "Ha ha, không sao, ta tin tưởng người nam nhân của ta."

"Ôi..." Đám trưởng lão Ngưu Nữ nhìn bộ dáng thần kinh của Tam Nương kia chỉ có thể đành bất đắc dĩ lắc đầu thở dài, mặc cho số phận đi.

Ngược lại bên kia người bộ lạc A Han đang một trận vui mừng hân hoan, đám người cười nói.

"Không nghĩ đến người bộ lạc Ngưu Nữ ngu ngốc đến thế này."

"Phải nói là lũ Ngưu Nữ đều là lũ thần kinh, một tên nô lệ cảnh giới Dâm Sinh sơ cấp vậy mà khiêu chiến với 10 người cùng lúc, đây chính là ngu nhất ta từng thấy nha hi hi..."

Cổ Ni Hãn khoe miệng vênh lên tia tươi cười, hiển nhiên tâm trạng của nàng hiện tại rất tốt.

Nhìn cái kia nụ cười khủng bố đám mẫu long, Minh Hạo cảm giác có chút hơi là lạ, nhất là nghĩ đến chịch solo...

Hai bên những người không tham gia lui ra xa, cách 100m dừng lại, chừa khoảng trống thi đấu cho đôi bên ở giữa.

Bên bộ lạc A Hãn chọn ra 10 người thiếu nữ ra sân. Mặc dù nói là thiếu nữ, nhưng mỗi người thân cao thấp nhất cũng 1m7, cao nhất 1m9. Mỗi người cơ bắp cuồn cuộn màu đồng nhìn rất săn chắc, cơ ngực mỗi người đều thuộc dạng khổng lồ, nhưng so với Tam Nương và Cổ Ni Hãn thì có chút nhỏ hơn nhiều.

"Phần thứ nhất thi hỏi đáp, bắt đầu!" Âm thanh uy nghiêm từ chín tầng trời lần nữa vang vọng.

Tại lúc này, quy tắc cuộc thi (hỏi – đáp) truyền vào não Minh Hạo và đối phương, một phút sau, khi hai người nắm giữ được các quy tắc thì cùng lúc bước đến.

Quy tắc hỏi đáp: mỗi bên có quyền hỏi, có quyền đáp – 10 câu (2 bên = 20 câu). Tổng hợp lại tất cả, Ai đúng nhiều nhất thì bên đó thắng.

-Mỗi bên có 5 phút để trả lời, trong vòng 5 phút nếu trả lời sai hoặc hơn 5 phút chưa có câu trả lời, coi như bên hỏi thắng...

-Câu đã hỏi không thể lập lại nội dung tương tự.

Minh Hạo bởi vì yếu hơn, có quyền hỏi trước.

Nhìn đối phương, Minh Hạo đặt ra câu hỏi: "Con chim có mấy sợi lông?"

Đối phương là người nữ, đôi mắt tròn đen lấp lánh, nhìn có chút cơ trí, mặt hình vuông, thân hình vạm vỡ, đôi ngực khá lớn, đặc điểm duy nhất chính là để tóc ngắn, khác với chín người còn lại để tóc dài.

Người nữ kia nghe câu hỏi sửng sốt, không những nàng, mà toàn bộ chín người khác đều sửng sốt, chim có mấy sợi lông?

Câu này vừa ra, làm mọi người vẻ mặt mông bốc, sau đó có người nữ bên đội đối phương thậm chí tự nhiên tại ban ngày ban mặt, đem quần của mình vạch ra, chậm chậm đếm từng sợi lông của mình...

Người nữ được Minh Hạo hỏi cũng làm vậy, nàng tự nhiên, không chút nào biểu hiện xấu hổ tay vạch quần mình ra, đếm từng sợi lông đen của mình.

Minh Hạo nhìn chăm chăm khe hở thần bí rộng lớn cùng đám lông lá, thần sắc có chút mất tự nhiên, cậu bé theo bản năng đứng lên.

Từng giây, từng phút trôi qua, bất tri bất giác người nữ đã đếm hơn 5 phút...

"Thế Tông thắng câu thứ nhất!"

Âm thanh uy nghiêm vang vọng toàn trường, đem mọi người đang đếm lông bùng tỉnh trở lại.

Minh Hạo nở nụ cười, nói ra đáp án: "Có rất nhiều sợi lông."

"Có rất nhiều sợi lông?" Đám nữ một mặt mộng bức, người nữ kia thần sắc tức giận, nhìn Minh Hạo, nói: "Người chơi ăn gian!"

"Ăn gian?" Minh Hạo tựa như cười, nói ra: "Ta ăn gian cái gì? Chứng cứ đâu? Hơn nửa phía trên đã nói là ta thắng, người không nghe? Ý người là phía trên bản nguyên là không công bằng?"

Liên tục mấy câu hỏi, đem người nữ kia im miệng, nhất là câu hỏi cuối cùng, nếu như nói phía trên không công bằng thì ý nghĩa với xúc phạm bản nguyên, đây chính là tội lớn nhất.

"Tốt rồi, câu thứ 2" Minh Hạo không nói vấn đề này nữa, đặt câu hỏi khác: "Đố người, con card của ta có mấy cộng lông?"

"Con card của người?" Người nữ nghe vậy theo bản năng liếc mắt nhìn đống quần ở giữa của Minh Hạo, nàng không thèm suy nghĩ gì, nói thẳng ra: "Rất nhiều cộng lông!"

Nhưng chưa đợi nàng ăn mừng, lúc này phía trên cao âm thanh uy nghiêm lại vang lên.

"Thế Tông thắng câu thứ hai!"

"Cái gì, không thể nào!?" Người nữ cùng đám nữ giới kia há hốc mồm, sai chỗ nào? Rõ ràng hai câu hỏi giống nhau a.

Minh Hạo thấy thần sắc nghi hoặc các nàng, mỉm cười, nói ra: "Con card của ta không có lông!"

Nói xong, hắn kéo quần xuống, lộ ra tiểu cậu bé không lông kia.

Đám nữ há hốc mồm, nhìn xuống nơi JJ Minh Hạo. Đúng thật, đó là một cái tiểu JJ hoàn toàn trắng bóc không có một cọng lông...

...

Đám người ở ngoài cách 100m nghe âm thanh vang lên, không khỏi kinh ngạc, sợ hãi, khó hiểu, bọn hắn chỉ biết Minh Hạo thắng hai trận liên tiếp, còn nói gì thì hoàn toàn không biết.

Tam Nương và chúng nữ bộ tộc Ngưu Nữu một mặt vui mừng, kinh ngạc, nhất là Tam Nương. Nàng không nghĩ vị này nô lệ vừa vào trận liền làm thắng hai bàn liên tiếp, trong lòng xuất hiện một chút hi vọng nho nhỏ...

Ngược lại bên kia A Han bộ lạc người toàn bộ vẻ mặt buồn bực, khó hiểu.

Có người nói: "Hắn chắc là ăn hên thôi, ta nghĩ lần sau tiểu Nê sẽ chiến thắng!"

"Đúng vậy, ta tin chắc lấy trí thông minh của tiểu Nê sẽ thắng thắng nhóc 10 tuổi chưa phát dục kia..."

"..."

Duy nhất chỉ có Cổ Ni Hãn trong lòng xuất hiện điềm báo xấu, nàng không biết tại sao xuất hiện loại này điềm báo, nàng nhắm mắt lại, hai tay chấp lại thành hình chữ thập, âm thầm cầu mong cho vị nữ giới tiểu Nê kia chiến thắng Minh Hạo.

...

(G9)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Trượt Patin

Vòng thi hỏi đáp tiếp tục.

Minh Hạo hỏi câu thứ ba: "Ngày người đi lấy chồng người ở với ai?"

Vị kia nữ nghe câu hỏi trầm tư một lát, mày rậm nhíu lại, hồi sau nàng mở miệng nói: "Ở với..."

Hai chữ nói ra tạm thời dừng lại vì không biết trả lời ra sao, dù sao nàng mới tuổi thiếu nữ, còn chưa lấy chồng nha.

Vài giây sau, nàng vừa nghĩ ra chữ "chồng", đúng lúc này Minh Hạo đã nói.

"Sai! Đáp án là: ở với chồng!" Minh Hạo cười nói.

"Thế Tông thắng câu thứ ba!"

Âm thanh uy nghiêm vang vọng toàn trường.

"Người, người vô sỉ!" Người nữ trên mặt hiện lên tức giận, chỉ tay vào Minh Hạo gào lên một tiếng, các chị em đứng sau nàng cũng là vẻ mặt như vậy, ánh mắt tức giận nhìn Minh Hạo.

"Người nói ra chính là câu trả lời, ai kêu người không nói hết làm người ta hiểu lầm đây?" Minh Hạo bình thản nói, vẻ mặt không sao cả.

"Người..." Người nữ kia đành câm họng, không biết nói gì cho phải.

"Hột lê khi bị kích thích như thế nào?"

"Đau đớn...."

"Sai, khi bị kích thích, hột lê sẽ giật và phồng lên"

"..."

Đến lượt câu thứ tư...câu thứ năm... cuối cùng đến câu thứ mười.

Toàn bộ mười câu hỏi Minh Hạo đặt ra nữ tử kia không thể trả lời đúng câu nào, kết quả 10:0 hoàn toàn nghiêng về Minh Hạo.

Sau đó tới lượt người nữ kia đặt câu hỏi, Minh Hạo trả lời.

Quy tắc đồng dạng giống Minh Hạo, đặt ra 10 câu hỏi, Minh Hạo là người trả lời câu hỏi.

Người nữ kia thần sắc đắc ý, nhìn Minh Hạo nói ra: "Đây là phần lợi hại của ta, người ngoan ngoãn chịu thua đi nô lệ."

Nói xong, nàng suy nghĩ một lát, bắt đầu đặt ra câu hỏi thứ nhất: "98 + 99 bằng mấy?"

Đặt xong, vẻ mặt kiêu ngạo, dù sao ở bộ lạc nàng hầu như không có ai có thể trả lời được câu hỏi này, mà chính nàng người đặt ra câu hỏi cũng không thể trả lời được.

Minh Hạo sắc mặt đen, đây là khinh thường IQ của hắn? Lấy bài toán lớp 1 con nít ra hỏi hắn?

Nhìn thấy Minh Hạo mặt đen, người nữ kia tưởng Minh Hạo không đáp được. Bộ dáng thắng lợi mà càng ra vẻ đắc ý, hai tay khoanh trước bộ ngực khổng lồ của mình, bộ dáng chờ đợi Minh Hạo trả lời, cười nói: "Nhanh đi nhóc con, nếu không được cứ nhận thua đi, đỡ tốn thời gian, hí hí hí..."

"Tiểu Nể nhất định sẽ chiến thắng, đánh bại thằng nhóc nô lệ ngu xuẩn kia!!!"

"Đúng vậy, lấy trí thông minh của tiểu Nể, rất dễ dàng đánh bại..."

"Lúc này tên nhóc nô lệ kia chỉ may mắn thôi."

Đám nữ ở phía sau liên tục khen ngợi người nữ kia, đem Minh Hạo đạp xuống dưới.

Minh Hạo nhìn vẻ mặt cười buồn nôn của nàng, mang theo tia chán ghét, lạnh lùng nói ra: "Người cầm được rồi con khủng long, đáp án là 197."

"Ha ha ha 197?" Nữ tử kia bật cười, nhưng chưa đợi nàng cười xong, âm thanh uy nghiêm tại lúc này truyền đến.

"Thế Tông trận thứ nhất thắng!"

"Cái gì, lại đúng!?"

Lúc này, trong tai người nữ cái âm thanh kia sao mà chua xót, sao mà đau khổ, sao mà cay đắng, nàng khép lại nụ cười, đôi mắt khó tin nhìn chăm chọc Minh Hạo, những người phía sau nàng cũng đồng dạng như vậy, khuôn mặt cứng ngắt nhìn Minh Hạo.

Kế đó người nữ đặt ra 9 câu hỏi khác, nhưng đối với Minh Hạo liền dễ như ăn kẹo, chỉ cần mất ba giây là trả lời đúng hết.

...

"Thế Tông trận thứ 10 đúng!"

Người nữ vẻ mặt chết cha chết mẹ, ánh mắt vô hồn nhìn Minh Hạo.

Đám người phía sau thần sắc đồng dạng như vậy, khuôn mặt đã cứng nay càng cứng hơn.

"Ta...vậy mà thua..." Người nữ lẩm bẩm nói, bước đi như người vô hồn, rời khỏi khu vực thi đấu, trở về với bên kia bộ lạc của mình.

"Trận đấu đầu tiên, Thế Tông chiến thắng, trận đấu thứ hai, 5 người A Han cảnh giới Dâm Sinh sơ cấp bước ra, người không liên quan rời xa 100m!" Âm thanh từ trên tầng trời uy nghiêm truyền xuống toàn trường.

...

Ngưu Nữ bộ lạc bên kia, toàn bộ người vẻ mặt vui mừng, nhưng cũng có người lo lắng, nói: "Tam Nương, ta thấy tên nhóc nô lệ kia mặc dù có chút vượt qua khả năng, nhưng còn có hai cuộc thi đấu nữa, về chiến đấu 5 đối 1 ta sợ rằng hẳn thất bại tại đây..."

Những người khác trong tộc nghe vậy như gáo nước lạnh xối lên đầu, vui mừng trên mặt biến mất, thay vào đó là một trận lo lắng, sợ hãi...

Tam Nương nghe vậy nội tâm cũng có chút lo lắng, nhưng bên ngoài thì bộ dáng thần kinh, nàng cười ha hả, nhìn chăm chăm từ xa Minh Hạo, nói ra: "Ta tin tưởng hẳn."

"Tin tưởng?" Đám tộc Ngưu Nữ nghe vậy nhìn nhau, trong mắt các nàng đều hiện lên khó hiểu, nếu như cuộc thi đầu hồi – đáp Minh Hạo chiến thắng thì có thể nói là vận may, đám người còn tin. Nhưng trận thứ hai là đối chiến, năm người cùng cảnh giới đánh một, phần thắng chính là 0, cho dù siêu cấp thiên tài đi nữa cũng không dám thách thức 5 người cùng cảnh giới.

Tam Nương nở nụ cười, hàm răng trắng bóng hiện ra, tay vuốt vuốt nơi ngực, nơi bị Minh Hạo hôm qua "chà đập".....

A Han bộ lạc người bên kia, một mảnh vui vẻ, mặc dù cuộc thi hỏi đáp thua, nhưng cuộc thi đánh nhau chưa chắc thua.

Nhất là bên mình càng lợi thế hơn đối phương, năm đối một.

Cổ Ni Hân nở nụ cười, lẩm bẩm: "Người Nữ, các người có thể thắng một lần, nhưng hai lần thì chưa chắc..."

...

Đầu bên kia đứng năm nữ, Minh Hạo nhìn đối diện năm nữ cường tráng cơ bắp, trong lòng có chút hưng phấn, hân hưng phấn vì sắp phải đánh nhau với năm người cùng cảnh giới với mình.

"Cuộc thi thứ hai, bắt đầu!" Âm thanh uy nghiêm vang lên, theo lời vừa dứt, năm nữ chân trần to lớn chuyển động, dùng hết tốc lực chạy đến chỗ Minh Hạo.

Năm người vạm vỡ cao lớn nữ nhân tựa như năm đầu khủng long mẫu chạy đi.

Minh Hạo nhìn năm nữ chạy đến, hân đã chuẩn bị tinh thần từ sớm, nhưng hiện tại không lùi mà tiến đến.

Khi Minh Hạo và nhóm nữ còn cách vài mét là đụng độ nhau, Minh Hạo chân nhỏ nhấn mạnh dưới đất mảnh cát, lấy đà nhảy lên cao, hướng về năm nữ phóng đi.

Sau khi đột phá cảnh giới Dâm Sinh sơ cấp, Minh Hạo đã nắm giữ phát lực dâm khí trong cơ thể.

Dù nói là dâm khí, nhưng nó tương đương giống linh khí hoặc tiên khí như trong các tiểu thuyết khác. Lúc Minh Hạo nhấn xuống đất, hân vận

chuyển một chút âm khí trong người tập trung đến nơi lòng bàn chân, để khi nhả có lực bật cao hơn.

Độ cao khi nhảy lên là 2m, vừa cao hơn một, vượt qua đầu đám nữ kia.

Năm nữ thấy vậy dừng chạy lại, ngẩng đầu nhìn lên cao, khoe miệng lộ ra tia mỉm cười khinh thường, năm nữ cùng lúc chuẩn bị tư thế, từng cái tay cơ bắp cuộn cuộn gồng lên, tựa như đang tích sức gì đó, âm khí toàn bộ tập trung nơi tay, chờ đợi thời cơ một kích trí mạng.

Minh Hạo thần sắc bình tĩnh như thường, cả người như chim én nhào thẳng xuống dưới.

Tại thời khắc này, Minh Hạo chỉ còn một – hai mét là nhảy đến năm nữ, khi này năm nữ đã chờ đợi thời cơ sẵn, năm người cùng giơ nắm đấm ra, hướng về Minh Hạo đánh tới.

Minh Hạo đã đoán trước việc này, hăn cong người nhỏ lại, làm nắm đấm của năm nữ khi đánh tới đều đánh hút vào khoảng không.

Bởi vì các nữ tay khá rộng lớn, hơn nửa có mười cái tay, mà Minh Hạo người lại nhỏ, thế là Minh Hạo cả người thuận thế đặt hông lên tay các nàng, theo quán tính trượt xuống, tựa như một đứa con nít đang chơi trượt patin vậy.

Lúc này không biết có phải không vô tình hay cố ý, mà Minh Hạo trượt trên tay người nữ kia, cả người trượt về phía đầu nàng, ở giữa dừng quần đã từ lâu dựng đứng nhô lên cao, theo đó cái "nhô lên cao" kia trượt vào miệng rộng lớn của nàng ta.

"Ô ô..." Miệng nàng kia ngậm nguyên "cục cứng" của Minh Hạo, mặc dù khi này Minh Hạo có mặc quần, nhưng chỉ mặc quần ngoài, không có mặc quần trong hay quần lót gì a.

Minh Hạo sừng sờ, đám nữ sừng sờ, phía trên cao bản nguyên sừng sờ...

Toàn bộ người trong nháy mắt rơi vào trạng thái sừng sờ.

(Hãy tưởng tượng trượt patin từ trên cao thẳng xuống:v)

...

Tác giả có tin thông báo quan trọng với người đọc Đồng Dân - Biến Thái- SMBD...:

- Đã cập nhật CHƯƠNG ẨN 18+ Minh Hạo và Tam Nương trên FB, anh em lên gõ chỗ tìm kiếm: Siêu Cấp YY Hệ Thống.... (Đây là group riêng của tác giả.)

-Chú ý: độ tuổi dưới 18+ tránh tò mò, tìm kiếm đọc, trang này là ẩn chương (chương cấm).!!!

-Chú ý: độ tuổi dưới 18+ tránh tò mò, tìm kiếm đọc, trang này là ẩn chương (chương cấm).!!!

-Chú ý: độ tuổi dưới 18+ tránh tò mò, tìm kiếm đọc, trang này là ẩn chương (chương cấm).!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Minh Hạo Vô Sĩ

Bởi vì các nữ tay khá rộng lớn, hơn nửa có mười cái tay, mà Minh Hạo người lại nhỏ, thế là Minh Hạo cả người thuận thế đặt móng lên tay các nàng, theo quán tính trượt xuống, tựa như một đứa con nít đang chơi trượt bệ vậy.

Lúc này không biết có phải không vô tình hay cố ý, mà Minh Hạo trượt trên tay người nữ kia, cả người trượt về phía đầu nàng, hai chân bắt vai, ở giữa đũng quần đã từ lâu dựng đứng nhô lên cao, theo đó cái "nhô lên cao" kia trượt vào miệng rộng lớn của nàng ta.

Minh Hạo sững sờ, đám nữ sững sờ, phía trên cao bản nguyên sững sờ...

Toàn bộ người trong nháy mắt rơi vào trạng thái sững sờ trong chốc lát.

Minh Hạo sững sờ một chút nhưng rất nhanh hồi phục lại tinh thần, mắt sáng lên, hắc nhãn cơ hội này nhích hông, toàn lực đẩy đũng quần, đâm vào trong cổ họng người nữ thật mạnh một phát.

"Ô..." Người nữ kia đột nhiên cảm giác nơi huyệt tựa như có thứ gì đâm sâu vào yết hầu, bên trong truyền ra cảm giác đau đớn dữ dội.

Đũng quần của Minh Hạo dị thường rắn chắc, trong nháy mắt yết hầu nữ tử tổn thương trầm trọng, cổ họng chảy máu liên tục, máu chảy vào phổi, làm nữ tử hít thở không thông.

Minh Hạo tại lúc này nhanh chóng nhúc nhích thân lùi ra sau, đến khi đem "đũng quần" thoát ra miệng nữ tử mới thôi.

Vừa đem "đũng quần" ra, nữ tử trong miệng xùi bọt mép liên tục, thân thể lung lay như muốn ngã, sắc mặt hoàn toàn xanh mét như người bị bệnh nặng.

Kế đó, Minh Hạo hai tay hấn ôm đầu đối phương làm trụ vững để không ngã, hai chân nhỏ đứng lên vai nàng.

Tại nữ tử còn đang đau xùi bọt mép với đám người còn ngẩn ra, hấn làm một hành động khiến người há hốc mồm.

Hai chân dùng sức thật mạnh, không thương hoa tiếc ngọc đối phương, hai chân nhấn mạnh trên đôi vai nàng, nhảy bật lên trên.

Cả người Minh Hạo bật lên cao trên không trung.

Hai chân hấn rơi xuống khoảng không, vừa vắn rơi đúng vị trí nơi ngực khổng lồ của nữ tử.

Rơi ngay ngực nữ tử, Minh Hạo dậm thật mạnh một cái, "Vèo!" Đôi ngực của nàng như lò xo bóng bẩy, nó nhõng xuống bắn ngược lên trên, đem Minh Hạo bắn bay lên cao không trung.

"Đạp Ngực Phi Không!"

Minh Hạo chính là tuyệt kỹ mà hấn mới sáng chế ra, vừa vắn lúc này sử dụng.

Ngày hôm qua, sau khi "đi đêm" với Tam Nương, hấn vừa chịch, tay vừa sờ, bóp ngực nàng, lúc đó kết hợp với các tri thức học ở tương lai học viện Bắc Đẩu, chỉ cần vài giây, hấn đã đơn giản tính toán ra độ lớn ngực, cũng như lực đàn hồi, độ bền chịu đựng của ngực.

Khi sờ ngực của Tam Nương, hấn phát hiện ngực của nàng so với những mỹ nữ mà hấn từng chịch thì có chút khác nhau.

Đôi búi của Tam Nương rất săn chắc, khi đó hắn thậm chí lấy răng cắn vào mạnh bên trong, nhưng chỉ trầy xước (chảy máu) một chút mà thôi, không tổn thương gì nhiều, thậm chí vì đó khiến Tam Nương bị kích thích đạt đến đỉnh phong mãnh liệt...

Độ đàn hồi thì không cần nói, giống như lò xo đồng dạng, hắn dùng tay búng búng đôi nhị hoa, nó cứ lắc lên xuống đàn hồi mấy lần, trình độ co giãn đạt đến kinh khủng (____.)

Nói nôm na, ngực của Tam Nương có cấu tạo giống như cái lò xo, sức bật cùng bền bỉ đạt đến trình độ kinh khủng, loại này Minh Hạo từng lịch duyệt hơn trăm nữ lần đầu tiên gặp được.

Sống hơn ngàn năm, Minh Hạo gặp qua vạn mỹ nữ, chịch có hơn trăm, cũng phải ngả mũ thán phục loại này cấu tạo bộ ngực vĩ đại này.

Ngày hôm nay ra sân, Minh Hạo trước khi thách đấu, hắn đã nhìn chăm chăm ngực đám bộ tộc A Han, sau đó dùng kinh nghiệm chịch gái lâu năm cùng ngày hôm qua bóp ngực Tam Nương, hắn đã sơ bộ nghiên cứu, tính toán ra lực đàn hồi, cũng như kích cỡ các loại ngực, rồi các kỹ năng đặc biệt để áp dụng...

Trong mắt Minh Hạo, các bộ ngực dù có che giấu cỡ nào sau lớp quần áo đi nữa, nhưng hắn chỉ cần liếc mắt một cái là có thể biết được kích cỡ hay lực đàn hồi, hoặc loại bền bỉ. Nhất là loại ngực đồng cam Tây Cương, những ngực này thường có loại bền hơn ngực đen và ngực trắng, vì nó tượng trưng cho khỏe mạnh, lại dưới ánh nắng mặt trời khô khan nóng rực, càng đem các loại ngực hùng vĩ này rèn luyện, tạo nên một loại bền bỉ, chắc dẻo mà người thường khó có thể được.

...

Nữ tử nơi ngực bị Minh Hạo dầm đập rung rinh lắc lư liên tục, nàng đem hai tay cơ bắp ôm lấy ngực mình, một chân quỳ xuống đất, trong miệng,

mũi, hai tai, mắt liên tục phun ra vài ngụm máu, nơi mũi hít thở đều đặn trở lại, sắc mặt hoàn toàn tái xanh lúc này giảm đi rõ rệt.

Lúc trước, nơi ngực của nàng bị Minh Hạo đập, phổi nghẽn máu như bị kích thích, hoàn toàn nhả ngược trở lại, cho nên mới xuất hiện tình trạng nàng phun ra máu như hiện tại. Nhưng cũng vì vậy mà nữ tử còn sống tới giờ, nếu không chắc chắn nơi phổi đã nghẽn máu mà hít thở không được chết rồi.

...

Minh Hạo lần nữa bay lên không trung, nhưng lần này độ cao đến hơn 5m, bay trên không trung, Minh Hạo nhìn xuống dưới đám ngực lớn nữ khùng long đang ngẩng đầu ánh mắt kinh ngạc nhìn hẩn, trong lòng âm thầm tán thưởng: "Không hổ là ngực người man tộc a, đều cơ bắp săn chắc như vậy, lực đàn hồi thật lớn, lực nhảy vượt qua tính toán của ta..."

Bên dưới mặt đất.

Bốn nữ còn lại vội vàng đi tới cô em đáng thương vừa bị Minh Hạo vô tình phang hòng và đập ngực.

"Có sao không tiểu Hề." Một người trong đó đỡ dậy cô em đáng thương, vẻ mặt quan tâm hỏi.

"Ta không sao, nhưng lực chiến đấu hoàn toàn mất, làm phiền các người..." Tiểu Hề sắc mặt xanh yếu ớt nói một câu, sau đó mắt nhắm lại, tựa như ngủ say.

"Tiểu Ô, người đem Tiểu Hề dìu ra ngoài đi, tránh cho chiến đấu tổn thương, dù sao quyết đấu là bất luận sinh tử..." Một người trong đó bộ dáng đại tỷ quay qua nói.

"Ừm." Một người nữ gật đầu, nàng bước ra, chậm rãi dìu Tiểu Hề hướng về tộc A Han bước đi.

Nhìn bóng lưng hai người, một người nữ vẻ mặt tức giận nói: "Tên Thế Tông kia quá vô sỉ, bỉ ổi!!!"

"Đúng là nô lệ, chỉ biết chơi loại đê tiện xấu xa!"

Sân thi đấu lúc đầu năm nữ bây giờ còn lại ba nữ, ba người từng lời mắng, tiếng chửi vang lên, vẻ mặt tỏ ra phẫn hận, trong lòng đối với Minh Hạo đã hận nay càng hận hơn.

Minh Hạo bay trên cao nhìn xuống dưới, ánh mắt lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, nụ cười tà ác.

Minh Hạo bay đến độ cao nhất định, biết mình không thể bay lên cao nữa, hắn đành điều khiển âm lực trong cơ thể, cả người dùng tư thế mũi tên, lao xuống đất, hướng về vị trí hai người đang dìu hướng đi ra ngoài kia.

"Nhanh, ngăn cản hắn lại!" Một người nữ thấy Minh Hạo phương hướng biến sắc, vội vàng la lên, sau đó nhanh chóng chạy đi.

Hai người khác cũng không dám chậm trễ, nhanh chóng chạy đi, hướng về Tiểu Ô và Tiểu Hề, la lên: "Tiểu Ô, cẩn thận!"

Tiểu Ô đang dìu Tiểu Hề chợt nghe tiếng chị (em) mình sau lưng lên, nàng theo bản năng quay đầu lại hỏi: "Làm sao mọi người?"

"Trên đầu người! Cẩn thận, hắn trên đầu người, tên nô lệ đang bay xuống!"

"Trên đầu?" Tiểu Ô nghe vậy ngẩng đầu lên, lúc này trên đầu nàng chính là một thân thể nhỏ đang dùng tốc độ tên lửa bay xuống.

Cả người Tiểu Ô đứng chờ ra, không biết nên tiếp theo làm gì, dù sao nàng một bên đang dìu Tiểu Hề, làm sao có thể chạy trốn được? Hơn nữa nàng cũng không phải loại tham sống sợ chết bỏ rơi đồng đội.

Theo tốc độ lao xuống của Minh Hạo ngày càng nhanh, rốt cuộc hẳn đã gần đến đỉnh đầu thiếu nữ Tiểu Ô, Minh Hạo hơi vận chuyển âm lực trong cơ thể, chuyển hướng hạ cánh từ đầu sang ngực.

"Pũm!"

"A! "Âm thanh dễ nghe, mềm mại vang dội, tới đó là một hồi tiếng động rên rỉ vì đau đớn.

Tại lúc này, Minh Hạo từ trên cao bay xuống, chân đạp trúng ngực Tiểu Ô, nơi ngực không lồ của nàng phát ra tiếng vọng, đôi ngực lớn từng sóng động đưa lắc lư liên tục.

Do ngực của Tiểu Ô quá lắc, làm Minh Hạo đứng trên ngực không vững mà ngã xuống đất, bất quá khu vực này là một mảnh sa mạc cát, cho nên dù ngã từ trên cao 1m không tổn thương gì.

Tiểu Ô che ngực lại, trong lớp vải thô, đôi ngực đồng cam của nàng in rõ dấu chân của Minh Hạo, hơn nữa nơi in dấu chuyển sang màu đỏ như máu...

Minh Hạo ngã xuống đất nhanh chóng đứng dậy, chạy đến phía sau Tiểu Ô, hai ngón tay làm hình mũi tên, dùng toàn bộ lực, như con rắn, hai ngón dễ dàng luồn qua cái quần vải, chọt vào khu rùng thần bí...

"Âu!" Tiểu Ô vẻ mặt vặn vẹo thành một đoàn, từ cổ họng phát ra âm thanh ồm ồm, khuôn mặt không còn huyết sắc, nàng hai chân quỳ xuống đất, máu tươi từ trong quần chảy ra.

"Hả, còn màng trinh, nhưng thôi lỡ rồi cũng kệ."

Minh Hạo rút tay ra, nhìn trên tay máu tươi cùng màng trắng như tơ nhện dính trên tay hơi bất ngờ, nhưng vẻ mặt bình tĩnh như nước, dù sao gái lớn nào cũng phải lấy chồng, trước sau chẳng phải phá trinh? Coi như hăn giúp nàng phá trước một bước đi, coi như quen với sau này khi chịch, khỏi mắc công bị đau nửa.

Bởi vì khi này Tiểu Ô quỳ xuống, nên khoảng cách chiều cao giữa hai người đã gần như ngang bằng.

Tay Minh Hạo vòng lên trước, bóp cổ Tiểu Ô, ánh mắt sắc bén nhìn qua ba nữ đang chạy đến, âm thanh lạnh lùng không chút tình cảm nào, nói: "Ta cho các người mười giây để quyết định sống chết của nàng, chắc các người đã biết phải làm gì rồi?"

"Người, tên nhóc bản thiếu vô sỉ!"

"Nô lệ người thật sự quá bỉ ổi, đê tiện, đồ súc sinh đê hèn!!"

"Ta thề nếu bắt được người, ta sẽ xé xác người ra thành trăm mảnh!!!"

Ba nữ đang chạy nghe thấy cảnh này không khỏi dừng lại, nhìn khuôn mặt Tiểu Ô vạm vỡ không chút huyết sắc, tưởng rằng bị Minh Hạo bóp cổ nên mới như vậy, ba người cùng lúc hướng về hăn chửi rủa.

Minh Hạo thần sắc không thay đổi, bắt đầu đếm ngược:

"9..."

"8..."

"7..."

"6..."

Khi thấy ba người kia còn đang do dự, Minh Hạo mạnh tay hơn, tay trái núp ở sau lưng Tiểu Ô, lại chọt thêm vài phát vào trong con SÒ.

"A!" Tiểu Ô vẻ mặt càng nhẫn hơn, rên rỉ, "khu vườn", bị "chọt" co rút dữ dội, nước suối từ trong lòng đất phun trào ra, hơi thở bắt đầu gấp rút không ổn định, đôi búi đồng cam hùng vĩ nhấp nhô liên tục.

Ba nữ kia thấy Tiểu Ô thay đổi, các nàng từ do dự chuyển thành kiên định lạ thường, ba người nhìn nhau cùng gật đầu, sau đó hướng Minh Hạo, ánh mắt giết người, gào thét nói ra: "Cuộc thi thứ hai chúng ta A Han bộ lạc nhận thua!!!"

Lời nói vừa dứt, âm thanh uy nghiêm từ phía trên cùng lúc truyền đến.

"Cuộc thi thứ hai, Thế Tông chiến thắng!"

...

P/s: Mới uống bia, nên hơi chóng mặt, hành văn hơi thô... ngủ ngon.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Đem Hãn Hấp Khô Cho Ta

Ngưu Nữu, A Han, cả hai bên rơi vào trạng thái khó tin, lặng người, ngân ngơ...

Không ai nói gì, ánh mắt chỉ nhìn chăm chăm giữa sân chiến đấu Minh Hạo.

Một hồi sau, Oa một tiếng, từng tiếng khóc cười nước nở vang lên, đó là bên Ngưu Nữu.

Từng người ôm chăm với nhau, nước mắt giàn dụa, nhưng trên môi ai cũng nở nụ cười vui vẻ.

Đây chính là vì quá vui mà khóc ra nước mắt.

"Tam Nương, chúng ta vậy mà thắng!!! Không, Thế Tông vậy mà chiến thắng!!!"

"Thật sự, ta tưởng là ta mơ, vậy mà thắng! Bộ lạc chúng ta thoát nạn rồi, hai trận thắng, còn một trận cuối dù thắng hay thua cũng chẳng sao, bây giờ có kế ước, cho dù bộ lạc cấp 3 A Ti cũng không thể làm gì chúng ta."

"Đúng vậy, có kế ước tại đó, có bản nguyên trời đất chứng giám, trừ khi bọn chúng nước vào não mới dám tấn công chúng ta, hiện tại chúng ta có một đoạn thời gian dài để phát triển bộ lạc."

Đám người Ngưu Nữu phấn khích, nắm chặt tay nhau, cười nói.

Kế ước, có ba loại.

-Loại một: chiến tranh dành cho các thế lực (bộ lạc, tông môn, thế gia...).

+Loại này dành cho chiến đấu giữa các thế lực lớn (nhỏ), giống như bộ lạc Ngưu Nữu và A Han, nhưng thế lực thắng (Ngưu Nữu) sẽ không bị các thế lực khác tấn công trong vòng 3 năm.

-Loại hai: chiến đấu cá nhân khế ước.

+ Loại này thường dành cho solo 1 vs 1 với nhau, bên trong do hai người ghi ra điều kiện, cũng như phương thức quyết đấu. Nhưng nếu người thua thì bên kia gia phả họ hàng, thân nhân người thua không được trả thù người thắng trong vòng 1 năm.

-Loại ba: Khế ước tự lập.

+Loại này do các bên lập ra, và có thể nhiều người hoặc nhiều thế lực tham gia trong đó. Ví dụ khế ước liên minh, khế ước nô lệ, khế ước hòa bình...

Cả ba loại đều có điểm chung: hai bên tự ghi ra các điều kiện thắng, quyết đấu, cũng như tuân thủ các điều lệ giữa bên thắng và bên thua, không thể trái với các khế ước đã ghi trong đó.

...

Tam Nương trong mắt hiện lên tia phức tạp thần sắc, không nghĩ đến Minh Hạo vậy mà có thể chiến thắng, mặc dù cách chiến thắng có chút vô sỉ, nhưng không thể phủ nhận hẳn là người khôn ngoan.

Nàng theo dõi trận đấu từ đầu đến giờ, ở cảnh giới như nàng, nàng có thể thấy rõ các hành động của Minh Hạo, từ lúc đầu cho đến kết thúc, không một chi tiết nào bỏ qua.

"Người muốn cứu bộ tộc của mình không?"

"Vậy người phải tin tưởng ta!"

Trong đầu Tam Nương lúc này lập đi lập lại từng hình ảnh, câu nói đầy khí phách của Minh Hạo, dáng vẻ bá đạo, sắc mặt tràn đầy lạnh lùng nhưng khiến người an tâm.

Kể đó, từng hình ảnh Minh Hạo thô bạo hồi đêm qua như hiện ra trước mắt, cảm giác được từng ngón tay Minh Hạo đang khiêu khích lấy nơi song phong mình, kể đó cảm nhận được đêm qua, thứ ấy của Minh Hạo cắm sâu bên trong thân thể, phía dưới nước không tự chủ chảy ra...

Đột nhiên, bên trong, trái tim như bị thứ gì đó kích thích run lên, cảm giác khó hiểu lan đến toàn thân, ánh mắt Tam Nương bắt đầu trở nên mê ly, nàng không chớp mắt nhìn chăm chăm thân ảnh nhỏ nhắn kia Minh Hạo.

...

Bên kia A Han người.

Từng người vẻ mặt khó tin, không chấp nhận kết quả này, thậm chí có người quỳ dưới đất, vẻ mặt chết cha chết mẹ, mà người quỳ không ai khác chính là Cổ Ni Hãn....

Nhớ đến khế ước giữa hai bên, Cổ Ni Hãn chết tâm đều có, nhất là phải uống nước đ***, ăn c*** các loại. Đây chính là loại sống không bằng chết. Nhưng cái này không quan trọng, quan trọng nhất chính là toàn bộ thành viên trong bộ lạc A Han từ giờ phút này hoàn toàn biến mất, không còn là bộ lạc A Han như ngày xưa, trở thành một phần của bộ lạc Ngưu Nữ.

"Thế Tông, tất cả là tại người, ta muốn giết người!" Tại thời khắc này, Cổ Ni Hãn trong lòng gào thét lên tựa như tòa núi lửa sắp bùng nổ, nàng đứng dậy, quay qua nói ba người sắp thi đấu trận thứ ba kia, lạnh lùng nói ra: "Bốn người các người sắp tới tham gia thi đấu trận tiếp theo đúng không?"

Bốn người kia thấy bộ dáng lạnh lùng tộc trưởng co rút người lại, một người trong đó cung kính nói: "Đúng vậy tộc trưởng, sắp tới là ba người chúng ta thi đấu."

"Tốt, ta cũng không nói nhiều, ta muốn các người sùng toàn bộ sức lực, đem giết tên nô lệ!" Cổ Ni Hãn lạnh giọng nói ra.

"Giết!?" Toàn bộ người tộc A Han nghe vậy ngẩn ra, trận đấu tiếp theo nếu bọn hắn nhớ không lầm, là trận đấu chịch độ sức a, làm sao giết được?

"Đồ ngu, các người chính là cày hăn, ép hăn, đem toàn bộ tinh lực ép đến chết, ba người luân phiên nhau ****" Nhìn vẻ mặt ngu ngơ các nàng, Cổ Ni Hãn tức giận không có chỗ phát tiết, gào lớn một tiếng.

"Chúng ta đã hiểu tộc trưởng." Bốn người thần sắc sợ hãi vội gật đầu.

Cổ Ni Hãn gật đầu, nhìn đứng bên kia thân ảnh nhỏ nhắn, trong lòng âm thầm nguyện rửa Minh Hạo, "hừ hừ, dù chúng ta thua thì thế nào, ít nhất cũng phải kéo được người tên nô lệ đề tiện xuống nước...ta muốn xem xem, người có thể chịu nổi bốn người tộc ta cùng nhau luân hiếp không?"

...

Minh Hạo có thời gian nghỉ ngơi một tiếng, ngồi tại chỗ, không biết có phải hay không, do chủ nhân thể xác này sống lâu năm, đã quen dần với thời tiết nóng cùng khô khan nơi này rồi, cho nên hiện tại dù đi chân trần hay mặc quần ngắn mỏng cũng không thấy nóng gì lắm.

"Kế tiếp là chịch...chà chà, giờ hấp thu kinh nghiệm đã đến rồi." Minh Hạo ánh mắt nham hiểm nhìn đám kia vạm vỡ nữ tử A Han, liếm liếm môi nói.

Nhớ đến ngày hôm qua bóp ngực Tam Nương đột phá đến cảnh giới Dâm Sinh, jj lại dựng đứng lên cao.

"Hệ thống, cách thức hấp thu kinh nghiệm như cũ là bóp ngực như ngày hôm qua à?" Minh Hạo hỏi.

"Đừng! Chủ nhân bởi vì không còn là người thường, đã trở thành dân sĩ (Dân Tu Sĩ), cho nên không cần bóp ngực, hiện tại chủ nhân cứ đem JJ vào trong ** của nữ, là có thể được kinh nghiệm, chủ nhân càng làm nữ nhân đó đạt đỉnh phong, thì kinh nghiệm (dâm khí Âm) từ người nữ thông qua AĐ* thải ra càng nhiều, JJ chủ nhân hấp thu càng bổ ích."

Minh Hạo mắt tỏa sáng, nở nụ cười đắc tiện, như vậy chỉ cần đem bọn kia đạt lên đỉnh phong, vậy là hắn có một đồng kinh nghiệm rồi?

Việc này thật đơn giản a, lấy kinh nghiệm của một tay già chơi gái lâu năm như hắn, cái này dễ như ăn cơm uống nước thôi, không có gì khó, muốn lên đỉnh? Chỉ vài thao tác ngón tay, kết hợp lưỡi, miệng, kích thích vài vị trí bộ phận nhạy cảm, dựa theo exp đỉnh phong làm gái lên đỉnh các loại, áp dụng nhuần nhuyễn...

Một tiếng trôi qua.

Bốn người nữ bên tộc A Han lúc này đã vào sân, từng người khí thế hùng hực, đỉnh phong ngạo nghễ đôi ngực liên tục lắc lên lắc xuống.

"Xẹt..."

Tiếng quần áo xé ra, bốn nữ tàn bạo xé ra toàn bộ quần áo vải thô trên người mình, lộ ra từng cặp ngực hùng vĩ phong bạo khổng lồ.

Phía dưới chính là một mảnh rừng rậm che phủ con đường thần bí, nhưng Minh Hạo chắc chắn rằng, nơi đó của các nàng còn rộng hơn gấp 2, 3 lần những nữ tử mà hắn đã chinh trừ Tam Nương ra.

Nhưng nếu so sánh với Tam Nương thì có chút kém hơn...

Sau đó, tứ nữ đi tới trước mặt Minh Hạo, một người mạnh bạo xé ra toàn bộ quần áo hăn.

Người vừa xé xong, quay qua nhìn ba nữ còn lại, nói: "Các tỷ muội, ta chiến trước nhé."

"Ừm, người làm đi, dùng hết kỹ năng, đem hăn hấp khô..." Ba người gật đầu nói.

Minh Hạo cũng mặc kệ bốn nữ, nhắm mắt nằm im, để cho các nàng phục vụ...

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Tam Nương Cầu Xin

Minh Hạo vừa chiến đấu xong tứ nữ cả người tràn đầy sung sức, jj hẳn đứng thẳng lên, mà so với ngày trước, JJ sau cuộc chiến "khốc liệt" đã phát triển dài thêm một chút.

Ngược lại tứ nữ, người nào người nấy vẻ mặt dâm đãng, nước miếng còn chảy ra, miệng há rộng, đôi ngực hùng vĩ liên tục nhấp nhô, nước ở dưới liên tục chảy ra...

"Đing! Chúc mừng chủ nhân khiến nữ nhân đạt đến cao trào đỉnh phong hơn 10 lần, được combo x 10 exp = 10000 exp"

"Đing! Chúc mừng chủ nhân khiến nữ nhân đạt đến cao trào đỉnh phong hơn 10 lần, được combo x 10 exp = 10000 exp"

"Đing! Chúc mừng chủ nhân khiến nữ nhân đạt đến cao trào đỉnh phong hơn 10 lần, được combo x 10 exp = 10000 exp"

"Đing! Chúc mừng chủ nhân khiến nữ nhân đạt đến cao trào đỉnh phong hơn 10 lần, được combo x 10 exp = 10000 exp"

"Đing! Bởi vì chủ nhân lần lượt làm bốn nữ đạt đến đỉnh phong cao trào, lần này hệ thống ban thưởng đặc biệt phong phú: x10 (toàn bộ điểm exp ở trên đã nhận), tặng cho 3 skill nội tại"

"Đing! Tổng cộng toàn bộ kinh nghiệm nhận: $30000 \times 10 = 300000$ exp"

"Nội tại 1: Miễn dịch sát thương ba lượt trong trận đấu (khi quyết đấu diễn ra, miễn dịch năng lực sẽ áp dụng vào trận đấu – mỗi lượt tính bằng 5 phút)."

"Nội tại 2: tinh trùng siêu cấp (khi thải tinh trùng vào gái, có 99% khả năng thụ thai, hơn nửa quá trình thụ thai chỉ diễn ra trong một tháng, đưa con sinh ra lớn lên mạnh khỏe, nó sẽ thừa nhận tất cả thiên phú bởi hai người cha mẹ.)

"Nội tại 3: Cu Vàng Không Ngã (trong lúc giao hợp, jj trở nên kinh khủng, sức chiến đấu đạt đến 5000%, dù ngự ngàn nữ cùng lúc cu vàng cũng không ngã.)

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá cảnh giới, đạt đến Dâm Sinh trung cấp!"

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá cảnh giới, đạt đến Dâm Sinh cao cấp!"

...

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá cảnh giới, đạt đến Dâm Sư cao cấp!"

...

"Đing! Chúc mừng chủ nhân đột phá cảnh giới, đạt đến Dâm Vương sơ cấp!"

"Đing! Bởi vì chủ nhân liên tiếp đột phá, nên nhận được siêu cấp lễ hồng bao."

Âm thanh hệ thống trong đầu Minh Hạo liên tục vang lên, nhưng lúc này Minh Hạo nào có tâm chú ý, bởi vì lúc này một dòng năng lượng kinh

khủng trào về cơ thể hần, lưu chuyển đến từng góc tế bào của hần.

Khí thể trên người ngày càng dâng cao, đem xung quanh phạm vi cũng nhận lấy ảnh hưởng, cơ thể xương cốt, tế bào, từng tiếng rắc rắc vang dội, kể đó xung quanh cuồng phong trào lên, đem mảnh cát dưới chân Minh Hạo bay lên đến chín tầng mây, hình thành cái lốc xoáy cát bao phủ Minh Hạo bên trong.

Tại thời khắc này thiên địa biến sắc, âm thanh vang hưởng, tựa như đang chào mừng một vị đế vương ra đời.

Dù là cách hơn trăm mét, hai nhóm bộ lạc người đều có thể cảm nhận loại này khí thể, từng người biến sắc, ánh mắt bất khả tư nghị nhìn chăm chăm Minh Hạo.

Tam Nương run, Cổ Ni Hần cũng run, toàn bộ mọi người đều run.

Khí thể này đã vượt trên Dâm Sinh, thậm chí vượt lên Dâm Sư, Dâm Thế....

Mà hiện tượng trời đất biến sắc, âm thanh hương vọng, đây chính là dấu hiệu một Dâm Vương ra đời.

Không chỉ Tây Cương khu vực, mà toàn bộ thế giới Dâm Giới người người đều biến sắc.

"Vị nào đột phá Dâm Vương?"

"Thế giới này ngày càng loạn a...."

"Đại chiến giữa các Vương Giả sắp diễn ra, thật mong chờ..."

Khắp năm châu bốn bể người ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nhỏ giọng bàn tán thì thầm.

10 phút sau, thiên địa trở lại bình thường, âm vang theo đó tắt, Minh Hạo không vội đứng dậy, nhắm mắt lại, ý niệm click vào túi đồ, mở ra siêu cấp lễ hồng bao.

"Đing! Phải chăng mở ra siêu cấp lễ hồng bao?"

"Mở." Minh Hạo nói trong lòng.

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được siêu cấp thiên phú luyện được max cấp."

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được thần thánh siêu cấp JJ, hệ: súng Gatling "

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được chiêu thức Hư Không Trảo."

"Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 1 triệu điểm mua sắm."

Minh Hạo thần sắc không ba động, hắn từng nhận nhiều thứ max bá rồi, cho nên với từng con con này phần thưởng không làm hắn gây nên vui mừng hay phấn khởi gì.

"Kiểm tra phần thưởng." Minh Hạo click vào kiểm tra.

[Tên: siêu cấp thiên phú luyện được

Loại: luyện được (max cấp)

Giới thiệu: 100% luyện được thành công, được luyện ra có 99% phẩm cấp hoàn mỹ]

[Tên: thần thánh siêu cấp JJ.

hệ: súng Gatling

Đánh giá: thần thánh

Giới thiệu: JJ biến thành nòng súng Gatling, có 6 nòng, 6000 viên đạn / một phút (100 viên /s), Năm giữ vô hạn đạn, kèm theo năng lực phá giáp, bắn xuyên, cự ly bắn có thể đạt được tối đa 3500m.]

[Tên: Trấn Áp

Loại: chiêu thức

Giới thiệu: một tay trấn áp thiên địa, một tay trấn áp thời không, vạn giới xuyên toa, trấn áp âm dương, trấn nhân quả.]

Minh Hạo nhìn cái đầu không phản ứng gì, nhưng khi nhìn đến cái thứ hai, sắc mặt hắn hoàn toàn đen lại, lấy JJ làm vũ khí? Dùng để bắn súng?...

Cái này, Minh Hạo cảm giác có chút quái dị, cũng may mắn là, có skill thứ ba, coi như bớt phải xé quần, đem jj nhả đạn đối thủ.

"Trận thứ ba, Thế Tông chiến thắng, đại diện bộ tộc Ngưu Nữu chiến thắng, kế ước bên thắng bắt đầu có hiệu lực!"

Âm thanh uy nghiêm vang lên, làm mọi người ở toàn trường tỉnh lại, theo đó lời vừa kết thúc, con mắt phía trên dần mờ nhạt rồi biến mất...

"Chiến thắng, chúng ta vậy mà có thể chiến thắng cả ba trận!!!"

"Hoan hô, nô lệ, à không, Thế Tông kia quá giỏi, thật sự không thể tưởng tượng được..."

"Ta đồng ý đề cử hắn lên chức phó tộc trưởng!"

"Ta cũng đồng ý."

"Ta đồng ý..."

Từng tiếng cuồng hoan vang lên, Ngưu Nữ từng người nắm tay tung tăng nhảy múa, vui vẻ cười đến không thể khép miệng lại.

Mà bên kia A Han bộ lạc thì ngược lại, toàn bộ người ngồi dưới đất, ánh mắt vô thần nhìn lên bầu trời...

Đám người Ngưu Nữ bàn bạc một chút, toàn bộ người đồng ý đề Minh Hạo lên chức phó tộc trưởng, sau đó đám người cùng nhau đi đến chỗ hăn ăn mừng.

"Thế Tông, chúng ta Ngưu Nữ bộ lạc quyết định, từ nay về sau do người dẫn dắt, dưới quyền phó tộc trưởng bộ lạc, người có đồng ý?"

Tam Nương đi đến, thần sắc phức tạp, bên trong có một chút ái mộ, sùng bái cường giả nhìn Minh Hạo.

Những nữ nhân khác ánh mắt đồng dạng như vậy, đều là một mảnh tôn kính, ở bất kì thế giới nào, chỉ cần có quyền lực, tiền bạc, thực lực cao, liền sẽ được vạn người sùng kính, Dâm Giới cũng không ngoại lệ.

Minh Hạo không nói gì, lẳng lặng nhắm mắt lại, bởi vì khi này cách sử dụng cũng như năng lực củachiêu thức Trấn Áp đang truyền vào người hăn...

Đám nữ thấy Minh Hạo nhắm mắt không nói liền im lặng, các nàng kiên nhẫn đứng chờ đợi hăn.

Một phút sau, Minh Hạo mở mắt ra, cả thân thể trần chuồng đứng dậy, thần sắc bình thường, nhìn đám Ngưu Nữ, gật đầu: "Cũng được, nhưng ta sẽ không quản lý bộ lạc gì đó đâu, ta lười biếng lắm."

Tam Nương gật đầu: "Ta hiểu, người chỉ cần ra tay lúc bộ lạc chúng ta gặp khó khăn là được, còn lại để ta lo."

Tại lúc này, toàn bộ Ngưu Nữu người, già trẻ ánh mắt đều tập trung nơi đó của Minh Hạo, trong mắt không che giấu chút nào tham lam, mê luyến... thậm chí có người bắt đầu nhin không được tay mò vào quần...

Minh Hạo không có chú ý ánh mắt các nàng, hấn gật đầu, hướng về A Han bộ lạc người bên kia, tay chỉ về đó, nói: "Từ nay về sau A Han bộ lạc biến mất, thay vào đó trở thành một phần thực lực của chúng ta, các người qua đó bàn bạc với các nàng đi, còn có, giết chết hai tên phản bội."

Đám người gật đầu, hướng về bộ lạc A Han đi tới, Tam Nương không rời đi, ánh mắt lẳng lẳng nhìn chăm chăm Minh Hạo, nói: "Người rất cường đại."

"Rồi sao?" Minh Hạo khó hiểu nhìn nàng, khác với vẻ thần kinh thô thường ngày của mình, Tam Nương lúc này không còn thần kinh hay cười như trước, mà là một mặt tĩnh lặng, như cái núi lửa ẩn sâu trong lòng đất, chờ đợi thời cơ bạo phát.

"Ta rất ưng ý người nam nhân!" Tam Nương nhìn hấn, trực tiếp nói ra.

"Rồi sao?" Minh Hạo chỉ nói hai chữ, ánh mắt nghi ngờ nhìn Tam Nương, chẳng lẽ con khủng long này động xuân tình...

Tam Nương do dự một chút, nàng nói ra: "Ta sẽ kể cho người nghe một câu chuyện xưa. Ngưu Nữu bộ lạc thực ra từng là cấp 3 bộ lạc, một trong những bộ lạc cường đại nhất Tây Cương..."

"Khoang đã, được rồi, người không cần kể tiếp, đi vào vấn đề chính đi."

Minh Hạo khoát tay, chặn lại nàng sắp phải kể chuyện dài dòng, mấy cái chuyện này hấn thường gặp qua rồi a. Nào là một gia tộc rất thịnh vượng, nhưng bởi vì lý do abcdxyz xâm xó gì đó mà khiến gia tộc từ cường thịnh rơi xuống vực sâu, hấn không rãnh hán để đứng nghe cả ngày a.

Tam Nương không tức giận, nàng bình tĩnh nói ra: "Người chắc cũng biết, ở thế giới này người có quyền thống trị nhất, trong gia tộc hay thế lực không phải là người đàn ông, mà là người đàn bà."

Minh Hạo gật đầu, dựa theo trí nhớ của chủ nhân này, một thời gian làm nô lệ bị giam, có chút nghe ngóng tin tức bên ngoài, trong đó thế giới này lấy Nữ chủ nam phó (Nữ tôn trọng, nam bị đối xử như nô lệ, rất ít, thậm chí đếm trên đầu bàn tay mới được nữ kính trọng....).

Còn lý do vì sao như vậy thì rất đơn giản, tu luyện cần thiên phú, mà thiên phú quan trọng hơn, chính là đan điền để dự trữ âm khí. Nếu không có đan điền, thì cho dù thiên phú kỳ tài đến mấy cũng khó mà đột phá cảnh giới.

Mà thiên phú, nó không giống trong tiểu thuyết nằm ở bụng rốn, mà nó nằm ở chỗ "ấy".

Nam thì JJ, nữ thì Đạo Âm (ngược).

Thiên phú JJ nam: JJ càng bự, càng dài, thiên phú càng kiệt xuất.

Thiên phú Đạo Âm nữ: Đạo Âm càng rộng, càng bền bỉ, thì thiên phú càng kiệt xuất.

Tại thế giới này, bởi vì JJ nam 99% đều thuộc loại nhỏ (dưới 10cm), cho nên đều là phế vật, không cách nào tu luyện...

Mà nếu như một nữ thiên phú cao Đạo Âm rộng phối với một nam thiên phú thấp JJ bé, thì có 95% sinh ra đứa con trai, thiên phú theo đó cũng thuộc dạng phế.

Tam Nương nói tiếp: "Chúng ta tại đây Tây Cương cũng như vậy, về việc giao phối sinh con đẻ cái chắc người cũng biết, việc này đối với chúng ta

Man tộc lựa chọn vô cùng khắt khe, vì đó mấy chục năm nay nòi giống bộ lạc chúng ta ngày càng sụt giảm,..."

"Không chỉ chúng ta, mà toàn bộ tất cả thế lực đều như vậy. Có thể nói, đàn ông JJ dài to khan hiếm như lá mùa thu, nếu xuất hiện loại này đàn ông, sẽ bị các thế lực săn đuổi, lợi ích trong đó là khổng lồ... Người đàn ông đó có quyền với vai chủ gia tộc hoặc tông môn, và có thể sử dụng Bất Kì phụ nữ nào trong gia tộc (tông môn) đó để sinh đẻ..."

"Còn người, nếu nhiều người biết người chỉ mới 10 tuổi có loại kích cỡ JJ loại cỡ khủng bố này, chắc chắn sẽ trở thành đối tượng bị các siêu cấp thế lực tông môn, gia tộc săn đuổi."

"Cho nên, ta cầu xin người, đem thứ ấy đưa vào thân thể ta lần nữa, ngày hôm qua người bắn vào, bởi vì ta sợ mang thai nên đã đem dâm khí bắn toàn bộ dịch của người đẩy ra ngoài rồi..."

Càng nói, giọng Tam Nương càng nhỏ dần, sắc mặt hiện lên màu đỏ xấu hổ, kết hợp với màu da khỏe mạnh rám nắng, cơ bắp cuộn cuộn, vòng eo thon gọn, hông lớn, thân cao 1m9, đôi ngực lớn bóng đồng cam.

Có thể nói, dù nàng không có loại thù mị nết na hay quyến rũ mê hoặc gì, nhưng lại mang đến cho người ta một loại sức hút cuồng dã, động lòng người.

Minh Hạo nhìn nàng cũng không khỏi ngẩn ngơ một, hai giây.

Thấy Minh Hạo nhìn chăm chăm mình, sắc mặt Tam Nương ngày càng đỏ lên, tim đập nhanh hơn bình thường, cảm xúc khác lạ trong lòng lại dâng lên toàn thân.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 240: Chuẩn Bị Hành Trình Mới

Minh Hạo nhanh chóng hồi phục lại tinh thần, nhìn về mặt cầu xin của nàng, nghiêm túc hỏi: "Người thật muốn thứ ấy?"

"Đúng vậy, vì bộ lạc nòi giống, ta cầu xin người, đem thứ quý giá kia bắn vào người ta, để ta mang thai con của người."

"Chỉ cần người làm ta mang thai, người muốn gì ta cũng cho, kể cả chức tộc trưởng hiện tại..."

Tam Nương vẻ mặt cương quyết nói, ánh mắt kiên định nhìn Minh Hạo, từng lời từng chữ rắn chắc, khi nói đến chức vị tộc trưởng, trong giọng nàng không chút nào tia do dự, tựa như chức tộc trưởng không đáng giá một đồng nào trong mắt nàng.

"Được." Minh Hạo mỉm cười gật đầu.

Thấy Minh Hạo gật đầu, Tam Nương trong lòng vui mừng như điên.

"Nhưng, không phải là lúc bây giờ." Minh Hạo nói tiếp một câu, như quả bóng bị kim chích xì hơi, Tam Nương khóe miệng tươi cười khép lại, khó hiểu hỏi: "Tại sao? Do ta không xứng với người? Ta cũng không cần người chịu trách nhiệm hay cưới ta làm thê thiếp gì, chỉ cần người giúp ta mang thai là được!"

"Không, người đủ điều kiện, người là một người thiện lương, vì bộ lạc chính mình mà sẵn sàng hi sinh bản thân, ta rất ưng ý đối với tính cách

người, nhưng thời điểm hiện tại thì không. Khi nào người hiểu được cái gọi tình yêu là gì, lúc đó ta sẽ cho người." Minh Hạo lắc đầu bình thản nói ra.

"Tình yêu." Tam Nương lên đến chức tộc trưởng cũng không phải người ngu, nàng rất nhanh bắt được trong lời nói của Minh Hạo bắt được điểm trọng yếu.

"Tình yêu chính là người đề ta ra chịch, rồi chúng ta sinh con à?" Tam Nương tim đập thình thịch ngây thơ nói, đối với hai chữ tình yêu nàng không xa lạ gì, nàng thường ở thế giới bên ngoài nghe thấy, nhưng lại không biết ý nghĩa nó thế nào.

Minh Hạo mặt đen lại.

Chịch là tình yêu? Có con là tình yêu? Lý luận gì thế?

"Ta chỉ có thể gợi ý cho người, hãy lắng nghe trái tim mình." Minh Hạo nói xong lời này, không hiểu sao trong lòng có chút nhột nhột, dù sao hẳn toàn chịch và chịch, trừ Tuyết Linh Nhi ra, đa số gái hẳn gặp xong là đề ra, chờ ích nặng chịch, còn về yêu đương gì đó vứt đi đâu rồi.

Tam Nương gật đầu, dù nàng không hiểu lắm nhưng cũng không hỏi nhiều.

"Đúng rồi, người chuẩn bị hành lý, đi theo ta." Minh Hạo như nghĩ gì nói ra.

"Đi đâu?" Tam Nương theo bản năng lên tiếng hỏi.

"Đi ra thế giới bên ngoài, hiện tại bộ lạc có khế ước bảo vệ, ba năm sau chúng ta trở về đây." Minh Hạo quay người, ánh mắt nhìn về nơi phương xa xôi nói.

Bên ngoài Tây Cương, là một thế giới rộng lớn vô ngần.

Nó chia làm ngũ châu, do từng chủng tộc khác nhau thống trị.

Theo thứ tự:

-Tây cương:

Man hoang bộ tộc sinh sống, những người này sinh ra đã có sức mạnh cơ bắp kinh khủng, nhưng đầu óc IQ có chút kém, nên thường bị người tính kế, chỉ có thể co rút tại một chỗ. Nơi này hình thành các loại bộ lạc như người thổ dân, bởi vì thức ăn, cũng như nước uống khan hiếm, cho nên thường xảy ra xung đột giữa các bộ lạc.

-Nam Triều:

Dâm sĩ triều đại, nằm ở phía Nam, nơi đó tông môn san sát, thế lực đông đảo như mây, từng cái vương triều, hoàng triều thống trị Nam Châu. Khác với bộ tộc man hoang chỉ biết dùng sức mạnh, bọn hắc đếch thực là dâm sĩ tu luyện, tinh thông các loại như: luyện dược, thợ rèn, trận pháp, vẽ phù...

Ngược lại với man hoang bộ lạc, nơi này tài nguyên phong phú dồi dào, nhân tài lớp lớp, là thiên đường của dâm sĩ.

-Bắc Yêu:

Cái tên đã nói lên tất, phía bắc vùng đất do Dâm Yêu thống trị, bọn chúng khác với phía Tây và phía Nam, bởi có Yêu Vương, Yêu Đế thống trị phía trên, cho nên rất là đồng lòng đoàn kết, không chia rẽ như hai bộ tộc kia. Điểm mạnh cũng là cái đó, còn điểm yếu?

Chính là tốc độ tu luyện, trời phú cho bọn hắc sức mạnh, chủng loài đa dạng...

Bất quá tốc độ tu luyện chậm hơn nhân loại gấp chục lần, phải tích lũy theo thời gian năm tháng mới có thể đột phá cảnh giới, nhưng trong thời

gian đó bọn chúng phải trải qua sinh tử chiến đấu, cho nên cường giả Dâm Yêu rất ít.

Tuy vậy, nếu nói về chất lượng, thì một con Yêu Dâm cường đại có thể tương đương với hai tên nhân loại cường giả cùng cảnh giới cộng lại.

-Đông Linh:

Phía đông, là nơi Linh tộc sinh sống, chủng tộc này rất kỳ lạ, khác với ba tộc trên, tộc này không có thực thể, hoặc nói là bọn chúng là một dạng linh hồn từ người chết biến thành, còn tại sao lại như vậy thì không ai hiểu được. Hơn nữa, từ xưa đến nay, chưa ai có thể thấy bộ mặt của bọn hắc, bởi vì có người nói rằng, bọn hắc sợ ánh nắng mặt trời, cho nên khi đi ra ngoài vào ban ngày toàn thân mặc áo khoác đen để che chắn lại, không ai nhìn thấy bộ mặt thực sự của bọn hắc.

Linh tộc là một thể của tinh thần (linh hồn), cho nên có thể nói, tinh thần lực của bọn hắc là mạnh nhất tại đây, mang theo lực công kích linh hồn, vì vậy rất ít ai dám gây sự với bọn chúng, thường sống ở phía đông rất hòa bình, ít khi đi gây chiến, trừ phi có người khiêu khích bọn chúng trước.

Và từ trước đến nay, Linh Tộc vẫn là bí ẩn của thiên địa, chưa có lời giải đáp.

...

"Nhưng mà còn bộ lạc..." Tam Nương không rời xa các chị em bộ lạc, nàng đã gắn bó với bộ lạc rất lâu rồi, nếu như theo lời Minh Hạo nói, thì 3 năm sau mới về...

"Bộ lạc Ngưu Nữ do Cổ Ni Hãn tạm thời quản lý, các nàng hiện tại là người của ta, có khế ước ở đó, không cần lo lắng các nàng làm xằng bậy gì."

"Nếu người không muốn đi thì thôi, ta cũng không ép."

Minh Hạo nhìn qua đám người A Han đang bàn bạc với các trưởng lão Ngưu Nữu cười nói.

"Ta lựa chọn đi với người, người cho ta một ngày, ta sắp xếp lại bộ lạc rồi đi với người." Tam Nương do dự một chút, cuối cùng nàng cũng gật đầu đồng ý, vì duy trì nòi giống, hơn nữa nếu không phải vì lo lắng bộ lạc, nàng đã từ lâu muốn đi ra ngoài thế giới du ngoạn rồi.

Minh Hạo gật đầu nói tạm biệt một tiếng trở về phòng nghỉ ngơi.

...

Nửa đêm khuya, cửa phòng Minh Hạo mở ra, một bóng dáng cao lớn dáng vẻ rón rén đi vào, nhẹ nhàng khép cửa lại, bóng người cao lớn bước chân chậm chậm đi đến bên giường, nhìn qua Minh Hạo đang nằm ngủ ngon giấc, bóng đen nhẹ nhàng bước lên giường.

Khi nghe tiếng động cửa mở Minh Hạo biết có người vào, thông qua giác quan cường giả, hẳn có thể cảm nhận được người vào không có ác ý gì, giả bộ nằm im ngủ.

Bóng đen kia thấy Minh Hạo không phản ứng thở phào một cái, sau đó tay bắt đầu cởi quần áo ra của mình ra.

Kế tiếp, ngón tay run run đem quần Minh Hạo tuột xuống, lộ ra cái JJ lớn kích cỡ 19cm.

Nhìn cái kia kinh khủng JJ, Bóng đen che miệng lại, trong mắt hiện lên kinh diễm thần sắc.

"Không nghĩ nó ở trạng thái bình thường đã lớn đến thế này, còn lớn hơn trong tưởng tượng, nếu nó lớn ra thì tầm 23~25cm...Hơn nữa tên thế tông

này hiện chỉ 10 tuổi, nếu phát triển lên..."

Cổ Ni Hân âm thầm nuốt nước bọt, tay run run vuốt ve cái kia của Minh Hạo.

Sau khi nghe bốn thành viên bộ lạc vừa chịch xong với Minh Hạo hôm nay, nàng liền lên kế hoạch đêm nay âm thầm tập kích Minh Hạo, sau đó làm hắn bắn vào trong người nàng, mang thai con của hắn...

Nghĩ đến khi sinh ra một đứa bé có thiên phú kinh khủng, trong lòng rạo rực một hồi, kể đó nàng canh ngay cái kia của Minh Hạo, ngồi lên trên...

...

P/s:

Phần minh hạo vs tứ nữ thi đấu chịch đang viết nhé, bởi vì chơi đến 4 người nên hơi lâu, có thể 1-2 ngày nữa xong.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Đi Lạc

Sáng sớm mặt trời mọc lên cao, từng tia nắng ấm áp chiếu rọi thế gian, xua tan hắc ám.

Minh Hạo và Tam Nương dậy từ sớm, hai người đứng ở nơi địa điểm hẹn trước.

Minh Hạo nhìn qua Tam Nương, hỏi: "Sắp xếp xong chưa?"

"Đã xong." Tam Nương gật đầu, ánh mắt nhìn phía xa bộ lạc Ngưu Nữu, trong lòng có chút không ổn.

"Đi thôi." Minh Hạo gật đầu chậm rãi bước đi, Tam Nương chậm chậm đi theo sau lưng Minh Hạo.

Nửa ngày trôi qua, Minh Hạo và Tam Nương không ngừng nghỉ bước đi, chỉ dừng lại một hai phút để ăn uống rồi đi tiếp, bởi vì Minh Hạo cảnh giới Dâm Vương, mà Tam Nương đã sinh sống ở Tây Cương thời tiết khắc nghiệt này từ lâu, nên đối với ánh mặt trời cùng một mọi gì đó không ảnh hưởng đến nhiều.

Để giảm nhàm chán trong cuộc hành trình, Minh Hạo thường nói chuyện với Tam Nương, coi như tìm hiểu thêm về nàng, một mũi tên trúng hai con chim.

"Tam Nương, bản thân ngươi có ước mơ gì không?" Minh Hạo nhìn qua nàng hỏi

"Ước mơ là gì?" Tam Nương vẽ mặt ngu ngơ hỏi.

"Ừm thì giống như ước nguyện, ví như ta ước mơ sau này trở thành tiên." Minh Hạo kiên nhẫn giải thích.

"Ta đã hiểu, nhưng mà tiên là gì?" Tam Nương như đứa trẻ khờ khạo, vẽ mặt ngu ngơ hỏi.

"À, Tiên, nó giống như một dạng tu luyện như mình, ví dụ ở đây Dân Giới gọi là dân sĩ, còn ở thế giới kia là tu sĩ... người tu tiên" Minh Hạo không nhanh không chậm nói ra.

"A, Bên ngoài còn có thế giới khác?" Tam Nương nghe đến đây kinh ngạc bật hốt lên, nàng che miệng lại, trong suy nghĩ của nàng, thế giới này là tận cùng rồi.

"Đúng vậy, ngoài trừ dân giới, còn có vô vàn thế giới khác, người có thể ví một thế giới là một hạt cát dưới chân chúng ta, người cho dù đi hết tuổi thọ của mình cũng không đi hết được." Minh Hạo bình thản nói

"Thật sự có thế giới khác?" Tam Nương lần nữa hỏi lại.

"Ta nếu nói, ta không phải người thế giới này, người tin không?" Minh Hạo cười nói.

"A,ta ta...tin! chỉ là ta lần đầu tiên nghe thấy chuyện này, người có thể kể cho ta nghe các thế giới khác được không?" Tam Nương ngẩn người vài giây sau nói.

"Có thể, ở thế giới đó..." Minh Hạo bắt đầu kể hành trình mình đi qua, dù sao Tam Nương tương lai cũng là một trong hậu cung của hắn rồi, cho dù có lộ ra cũng chẳng sao, có chiêu thức Trấn Áp ở đó, ai dám gây sự? Nếu có thì hắn tiện tay tiễn người một đoạn xuống địa ngục...

"Ta rất muốn qua các thế giới đó..." Tam Nương nghe xong câu chuyện, hai mắt sáng lên, âm thanh mong chờ nói.

"Ha ha, người yên tâm, không lâu sau, ta đến khi đạt đến cảnh giới đỉnh phong thế giới, ta sẽ dắt người rời đi thế giới này." Minh Hạo bật cười nói.

Tam Nương gật đầu, cái nhìn đối với Minh Hạo đã thay đổi 360 độ, sau cuộc nói chuyện này với Minh Hạo, làm nàng được mở mang thêm nhiều kiến thức mới lạ.

"..."

Thời gian trôi qua rất nhanh, mặt trời bắt đầu lặn xuống núi, chiều tà chậm rãi mờ đi, đêm đen bắt đầu bao phủ toàn bộ không gian.

Củi đã chuẩn bị sẵn, Minh Hạo đốt lửa lửa lên, hai người ngồi gần đông lửa nhìn nhau.

"Người cảm thấy lạnh không?"

Minh Hạo cảm giác xung quanh có chút hơi lạnh, nhìn đối diện Tam Nương, thần sắc quan tâm hỏi, lúc này đêm đến, nhiệt độ trên sa mạc giảm dần.

"Đúng là có chút lạnh." Tam Nương hai tay ôm thân thể co rúm lại nói, dù sao nàng thường ngủ trong phòng, lần đầu tiên nàng ngủ bên ngoài như vậy.

"Ừ..." Minh Hạo gật đầu, đột nhiên hăn nghĩ ra cái gì, sắc mặt thay đổi, giọng gấp gáp hỏi: "Tam Nương, người có biết chúng ta đang ở đâu không?"

Tam Nương khó hiểu hỏi lại: "Không biết, không phải người dẫn ta đến đây à..."

Minh Hạo xấu hổ nói: "Cái này, do ta quá mải mê nói chuyện với người mà quên..."

"Ha ha ha ha"

"Hi hi hi..."

Nói đến đây, hai người bốn mắt nhìn nhau, cùng lúc bật cười lên như đứa trẻ.

Cười xong, Minh Hạo khuôn mặt cứng ngắt hỏi nàng: "Người có bản đồ không?"

"Không có." Tam Nương lắc đầu.

"Vậy lúc người còn ở trong bộ lạc, lúc ra ngoài để mua đồ, thì làm sao biết đường?" Minh Hạo nghi ngờ hỏi.

"Cái này do ta từ nhỏ đã quen thuộc đường đi, nên không lo lạc." Tam Nương vẻ mặt thật thà nói.

"Hệ thống, người cho ta mượn tấm bản đồ, khi nào có điểm mua sắm ta trả lại."

"Hệ thống, có cách nào thoát khỏi chỗ này không?" Minh Hạo nghe vậy khuôn mặt càng cứng ngắt, trầm tư một chút, nhìn mảnh sa mạc mênh mông như vô tận không đếm hết cát kia, hẳn có chút bó tay, đành chỉ có thể cầu cứu hệ thống.

"Không chủ nhân, nếu muốn thoát thì ngài phải có điểm mua sắm, hiện tại điểm mua sắm của ngài là 0. Cách duy nhất là ngài phải có điểm mua sắm."

"Hệ thống, cho ta xem bảng độ thân mật với Tam Nương." Minh Hạo nhớ tới đây, quay lại nhìn qua Tam Nương, hỏi hệ thống.

Minh Hạo vừa dứt lời, bảng thông tin độ thân mật hiện ra

[Độ thân mật Tam Nương]

Chỉ số thân mật: 79

Đánh giá: mỗi quan hệ hai người là người yêu, nhưng chưa sâu đậm, cần tiến thêm...

...

Nhìn chỉ số thân mật, Minh Hạo vuốt vuốt đầu, suy nghĩ xem tiếp theo nên làm gì, dù sao chịch hoài hăn cũng chán rồi.

Dựa theo hệ thống nói, cần 100 điểm thân mật mới có điểm mua sắm, còn nhiều hay ít tùy theo cảnh giới của đối phương.

Minh Hạo đứng dậy, đi tới bên cạnh Tam Nương ngồi xuống, lấy áo khoác thô sơ đắp lên người nàng, chuyển giọng ôn nhu, nói: "Nếu lạnh thì nói ta."

Tam Nương nhìn Minh Hạo đột nhiên chuyển biến ôn nhu có chút không thích ứng ửng ửng, lần đầu tiên có người quan tâm, sắc mặt hồng nhuận như trái đào tươi, nàng nói một tiếng: "Cám ơn người Thế Tông."

Minh Hạo gật đầu, hỏi: "Đói bụng không?"

"Cũng có chút đói bụng." Tam Nương gật đầu nói, suốt cả ngày nàng chỉ ăn một chút thức ăn, phải biết người Man tộc khẩu phần ăn rất nhiều, cho nên một chút thức ăn đó không thấm vào đâu.

Minh Hạo tròn mắt chuyển động, nói ra: "Ta có thứ này rất ngon, người muốn ăn không?"

Tam Nương không nói nhưng gật đầu.

"Ừ, vậy người nhắm mắt lại, sau đó há miệng ra." Minh Hạo nói.

"Ừm..." Tam Nương làm theo lời Minh Hạo, nhắm mắt, há miệng rộng ra.

Minh Hạo nở nụ cười tà ác, sau đó...

...

"Đừng mở mắt, người hãy dùng lưỡi liếm nó đi, đừng cần, lát nữa sẽ có "thức ăn" ngay."

Cảm giác trong miệng ngậm thứ gì đó, Tam Nương đang muốn mở mắt ra, tại lúc này âm thanh Minh Hạo truyền đến bên tai.

Tam Nương um um vài cái, mặc dù không biết thứ trong miệng là gì, nhưng theo bản năng mách bảo thứ trong miệng nàng chính là "vật quý" của Minh Hạo. Kế đó liền dễ dàng, nàng bắt đầu liếm láp, đem cả họng ngậm vào....

...

1 phút sau, trong miệng dính đầy "sữa" do Minh Hạo tạo ra, Tam Nương nuốt hết toàn bộ,.

Không giống trong tưởng tượng Minh Hạo, Tam Nương biểu hiện sặc sụa hay buồn nôn gì, chỉ thấy, nàng liếm liếm môi như còn thèm khát, ánh mắt sáng rực nhìn Minh Hạo, âm thanh ôn nhu đến cực điểm, hỏi: "Cho ta ăn tiếp được không, "sữa" ngon quá, đây là lần đầu tiên ta được uống sữa nha, không nghĩ nó lại ngon như vậy! Ta rất thích!"

"Cái gì, người lần đầu tiên uống sữa?"

Minh Hạo ánh mắt quái dị nhìn Tam Nương, dù sao Tam Nương cũng đã sống hơn 30 năm, vậy mà chưa bao giờ uống sữa, cho dù đánh chết hẳn

cũng không tin.

"Ha ha, ta là nói thật, bởi vì từ trước đến nay ta chưa bao giờ cho người đàn ông đưa thứ ấy vào miệng." Tam Nương nở nụ cười thần kinh nói.

"Vậy màng trinh là do ai phá?" Minh Hạo nhìn phía dưới của nàng hỏi.

"Màng trinh là gì?" Tam Nương lần đầu tiên nghe đến loại từ ngữ này, nàng hỏi lại.

"Àch, à là..." Minh Hạo quên, ở đây là dị giới, không phải là trái đất gì, tạm thời đơn giản giải thích cho nàng.

Nghe xong, Tam Nương cười nói: "Ha ha, cái thứ gọi là màng trinh như người nói, do quá vướng víu trong lúc tu luyện, nên ta đã cho người đem phá rồi."

Nàng nói tiếp: "Cái này do trường lão nữ dùng tay đem phá, chắc người cũng biết, thiên phú nữ phụ thuộc vào Đạo Âm, Đạo Âm càng rộng thì thiên phú càng cao, bởi vì có cái màng trinh ngăn chặn, nên chỗ ấy chưa mở rộng..."

Minh Hạo nghe xong sắc mặt đen lại, cũng đúng, dựa theo kiến thức thì màng trinh chưa bị "khai thác", nơi đó chỉ là một vùng đầm lầy eo hẹp, sau khi bị "khai" nó sẽ tự động mở rộng ra...

"Được, người há miệng ra đi..." Minh Hạo cười nói.

Sau đó liền không có sau đó, mọi người tự hiểu...

Tại Minh Hạo đang "đút" đồ ăn cho Tam Nương, phía dưới chân có gì đó rung chuyển, cường độ rung của nó rất nhỏ, nhỏ đến nỗi Minh Hạo và Tam Nương không tài nào nhận ra.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Bị Rắn Cắn

Minh Hạo đang dứt "sữa" cho Tam Nương ăn, tại lúc này mặt đất hơi rung rung, từ trong cát đột nhiên lồi ra cái đầu đen, cả người nhanh như chớp, đầu màu đen kia há miệng ra, lộ ra hai răng nanh nhọn quắc, cắn ngay con cu của Minh Hạo.

"A!"

Minh Hạo hét thảm một tiếng, theo phản ứng tay tích tụ âm khí, một chưởng đánh xuống đất.

"Rắc!"

Âm thanh giòn giã như cành cây bị đập gãy vang lên, Tam Nương đang say mê uống "sữa" nghe âm thanh này giật mình tỉnh lại, nàng nhìn về phía dưới đất phát ra âm thanh.

Đó là một đầu rắn màu da vàng như cát, nếu như không nhìn kỹ, người ta sẽ tưởng con rắn này chính là một mảnh cát vô hại mà thôi.

Khi này, đầu con rắn bể ra, từng giọt chất lỏng màu đỏ đổ ra ngoài.

Minh Hạo khuôn mặt vặn vẹo, tựa như hắn đang chịu đựng thống khổ nào đó, cái lưng cong xuống như con tôm, hai chân khép chặt lại, hai tay ôm bụng lấy tiểu JJ của mình.

Lúc này, trên thân JJ Minh Hạo in hai dấu răng cắn nhỏ.

"A, người có sao không Thế Tông?" Tam Nương nhìn thấy dấu răng trên JJ Minh Hạo, nàng lo lắng hỏi.

Dù sao JJ chính là tượng trưng cho đan điền, nếu đan điền bị hủy liên đồng nghĩa với việc duy trì nòi giống và thiên phú tư luyện cũng xong.

"Ta không sao, chỉ là cảm giác phía dưới cương trường, nóng rực..."

Lúc này, JJ Minh Hạo phình to ra, từ 22cm biến thành 25cm, hơn nửa còn chưa có dấu hiệu dừng lại.

Tam Nương che miệng lại, trong lòng khiếp sợ dị thường, cái kia JJ, còn to hơn lúc này, nàng tự hỏi, nếu cái đó đưa vào chỗ ấy của mình, không biết có đủ sức chứa con quái vật này không.

"Khoang đã..." Nhìn tình trạng của Minh Hạo, Tam Nương như nhớ gì đó, nàng cúi người xuống, cầm con rắn lên, nhìn xung quanh cơ thể nó.

Con rắn này thân da vàng, lớp da mềm như lụa, đặc điểm duy nhất là trên đầu không có mắt.

"Con rắn này..." Tam Nương suy nghĩ một lát, nàng nhớ hình dáng con rắn này rất quen thuộc, hình như đã gặp qua đâu rồi...

Suy nghĩ một hồi, Tam Nương rốt cuộc nhớ đến con rắn này gặp ở đâu, chính là lúc nàng còn bé, khi bộ lạc cấp 3 còn trong thời điểm cường thịnh.

Quay qua nhìn Minh Hạo nói: "Ta biết con rắn này..."

Minh Hạo giọng gấp gáp nói "Người mau nói."

Dù sao hiện tại Minh Hạo không có điểm mua sắm, hơn nữa con rắn kia trong rừng hình như kèm theo chất độc, chỉ là, Minh Hạo tuy ở cảnh giới Dâm Vương sơ cấp, nhưng lại không thể nào chặn được loại độc tố này.

Có thể nói, tình hình của Minh Hạo lúc này vô cùng nguy cấp, hần lần đầu tiên cảm giác bất lực như vậy.

"Fuck You Mother nguyên phong, không phải tại người thì làm sao ta xảy ra nông nỗi này..."

Minh Hạo trong lòng căm hận cái gọi là nguyên phong, nếu không phải tại nó "phá đám", thì hần đã xuyên về trái đất thế kỷ 21 rồi, đâu còn một thân nhà nghèo cùi bắp như thế này.

"Từ nhỏ ta đã đọc qua loài rắn này. Con rắn này tên là Rắn Ma, một loài rất hiếm gặp ở Tây Cương, nhận biết thông qua các đặc điểm là: không có mắt, lớp da màu vàng như cát, thường ẩn dưới cát để tấn công con mồi.

Bọn chúng thường có sở thích tấn nằm ẩn dưới cát tấn công kẻ địch, cho dù là Dâm Đế cũng không kịp đề phòng, đối lại nó rất yếu, yếu đến nỗi Dâm Sinh sơ cấp còn có thể đánh chết nó, nhưng cái này không phải đặc biệt nhất, đặc biệt nhất là chất độc của bọn chúng."

"Chất độc của nó rất bá đạo, trừ Dâm Đế trở lên là an toàn, còn lại dưới cảnh giới Dâm Đế, khi dính phải chất độc của nó rất khó ngăn cản, với lại loại này chất độc không khiến người tử vong ngay lập tức, chính là hành hạ người đến chết, hiện tại sự sống của người duy trì được một tháng."

Minh Hạo nghe xong Ngưu Nữu nói, mặt ngoài không biểu hiện gì, nhưng trong lòng đã một mảnh tro nguội, "đậu má râu xanh, có cần vậy không? Không cần chỗ nào, lại cần cái JJ ta, con rắn ***"

"Có cách nào để trị độc không?" Minh Hạo bình tĩnh hỏi.

"Có." Ngưu Nữu gật đầu, nói: "Chỉ có hai cách, một cách là, chưa đợi độc lan đến toàn thân, đem chỗ bị cắn đó cắt bỏ."

Minh Hạo run lên, cắt bỏ jj? Hắn chưa bị điên a, chỉ có mấy loại tung cầu người vì tuyệt học mà đem chim cắt đi thôi, nhìn Tam Nương mở miệng hỏi: "Còn cách thứ hai?"

Tam Nương nói: "Cách thứ hai chính là đến trung tâm Tử Vong Sa Mạc, tìm kiếm di tích ngàn năm Thần Mộ, bên trong thần mộ có một đóa thảo dược tên là..."

Nói đến đây Tam Nương dừng lại, nàng nở nụ cười ngại ngùng, nói: "Tên là gì ta quên rồi."

Minh Hạo đột nhiên nghe nàng nói thế, rằng cắn vào lưỡi, không khỏi ho khan vài cái, khòe miệng co quắp, quên? Nhìn cái vẻ mặt ngu ngơ kia của nàng, đành chỉ có thể thở dài, thôi thì đi tới đâu hay tới đó đi.

Hắn vừa định hỏi Tam Nương về Tử Vong Sa Mạc và Thần Mộ ở đâu, chợt nhớ lúc này hai người không có bản đồ, làm sao đi tới đây?

Nhìn màn đêm bao phủ sa mạc, bóng tối mờ ảo che khuất vạn vật, chỉ có thể thở dài, hỏi: "Tam Nương, vậy chất độc này ra sao?"

Tam Nương trầm ngâm, nhớ đến trong sách chất độc, nói ra: "Chất độc này hành hạ người đến chết. Mỗi một ngày, chất độc sẽ thấm vào cơ thể từng chút một, hơn nửa sẽ cách 6 canh giờ tái phát, gây ra đau đớn cực độ, một tháng sau, chất độc sẽ ăn mòn đến tim..."

Minh Hạo nhắm mắt suy nghĩ, "Như vậy ta có thời gian một tháng sống sót, có hai cách để sống sót duy nhất, trong một tháng này thu phục Tam Nương, đem độ thiện cảm đạt đến 100, hai là nhanh chóng tìm đến cái nơi Thần Mộ gì đó."

"Như vậy chỉ còn cách thứ nhất."

"rù rù rù..."

“Uỳnh Uỳnh Uỳnh...”

Màn đêm tĩnh lặng bị quấy phá, trên sa mạc từng đợt sóng vô hình cuộn trào lên, âm thanh điên óc nhức tai bắn loạn xạ, khiến những động vật sống về đêm ở sa mạc bị kinh động.

Minh Hạo đang suy nghĩ cách để sống sót lúc này bên tai truyền đến âm thanh cơ giới đang đến gần..

“Xe máy? Không, nơi này là dị giới, làm méo gì có xe máy?” Minh Hạo vừa nghe âm thanh nhú mào, nhìn về phương hướng phát ra tiếng động.

Cảnh giới Tam Nương thấp hơn Minh Hạo hai cảnh giới, cho nên nàng không nghe thấy âm thanh, thấy Minh Hạo nhìn sang phương hướng khác, tò mò hỏi: “Chuyện gì vậy Thế Tông?”

“Có người đến.” Minh Hạo nói ba chữ, sau đó nhanh chóng kéo quần lên, dáng vẻ bình tĩnh nhìn phía ngoài.

Âm thanh ồn ào càng đến gần, Tam Nương theo đó cũng nghe thấy, nàng quay về nhìn.

Tại trong màn đêm tối tăm không thấy ánh sáng, nhờ đóm lửa đốt cháy, Minh Hạo khi này đã nhìn thấy thứ phát ra âm thanh.

Một nhóm màu vàng mờ ảo từ xa xuất hiện trong tầm mắt Minh Hạo, nó lơ lửng trên không trung, bên trên cái màu vàng có nam, nữ đứng...

“Hả, cái gì đây? Chẳng lẽ là xe bay” Minh Hạo khuôn mặt quái dị lắm lắm.

“Xe bay là sao Thế Tông?” Tam Nương đứng bên cạnh, nghe lời này tò mò hỏi.

Minh Hạo lắc đầu không nói, ánh mắt ần chứa nghi hoặc nhìn chăm chăm đằng xa đám màu vàng.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Súng Rền Vang

Đám màu vàng ngày càng gần hơn, hình ảnh trong tầm mắt hai người Minh Hạo và Tam Nương rõ ràng hơn.

Cái màu vàng đó chính là “người” mà không phải xe bay gì như trong tưởng tượng Minh Hạo, nhưng hình như cả người nằm úp xuống đất, kinh dị nhất là, cả “người” nó trần chuồng, đôi ngực lớn trắng rung rinh phía trước người.

Điểm nổi bật nhất, chính là nơi {V} kia, nó hình như là đang phun ra khí?

Minh Hạo nuốt nước bọt, cái lẽ gì thốn, chẳng lẽ hẳn bị răn cấm cu xong hoa mắt hay bị điên?

Lấy tay dụi mắt vài cái, nhìn vài lần vẫn là vậy, phía trên lưng “người nữ” đứng chính là đám nam nữ trẻ tuổi, tuổi tầm 25~, trong đó có bốn nữ, một nam.

Mỗi người đứng một cái “xe bay”

Hành động giống robot, Minh Hạo cố cứng ngắt quay đầu hỏi Tam Nương: “Cái kia “người nữ” chỗ [V] phun ra khí là cái gì vậy, người biết không Tam Nương?”

Tam Nương cũng là lần đầu nhìn thấy, nàng lắc đầu nói: “Ta không biết, từ nào giờ mới thấy cái này, chắc có thể là dụng cụ di chuyển của nhóm quý tộc hoàng thất nào đó.”

Dù sao nàng rất ít đi ra ngoài, mà thành thị để đi đến mua đồ ăn thức uống cho bộ lạc chỉ là thành thị loại bình thường, còn về các thành thị siêu cấp nàng chưa dám đi, bởi vì nơi đó toàn là cường giả, cỡ như nàng đi vào chỉ tìm đường chết.

Minh Hạo gật đầu, trong lòng âm thầm hô “Đậu má râu xanh, dụng cụ di chuyển? Xe bay? Cái này là người bay mới đúng a.”

Nhìn cảnh này, làm Minh Hạo nhớ đến chuyện mấy ngàn năm trước, lúc còn sống ở trái đất.

Khi ở trái đất, hắn thường lên web hentaigoogle để xem, trong đó có các loại hentai như: lấy người làm toilet, khi đó main (người nam), ngồi xuống, còn người nữ trở thành toilet, há miệng ra như cái nắp bồn cầu ***, khi rửa đít tất nhiên là từ miệng người nữ phun ra hay từ chỗ ấy phun ra trở thành “vòi rửa đít” cho main.....

Rồi còn có các cảnh người nữ làm cái bàn ghế, cả thân thể trần chuồng bò dưới đất, main tự nhiên ngồi lên các kiểu...

Hiện tại, hình ảnh “Xe Bay” trước mắt này giống y chang những truyện hentai mà hắn từng đọc ở thế kỷ 21, có điều khác là cái này là “Xe Bay”, dụng cụ di chuyển chứ không phải loại bình thường.

“Cái lẽ gì thốn, chẳng lẽ Dâm Giới là verison 2.0 Hentai?”

Minh Hạo trong đầu bắt đầu tưởng tượng các hình ảnh 18+: uống nước, tay bóp ngực, đem sữa bắn vào miệng... Đi wc, miệng nữ há ra, để cho nam đứng đái vào các kiểu...

Lúc này đám ‘xe bay’ đến gần hơn, khi đến khoảng cách 10m với hai người Minh Hạo dừng lại, một người dáng vẻ trung niên già nhất trong nhóm nhảy xuống ‘xe bay’, nhìn qua Minh Hạo hỏi: “Hai người cũng đi tìm Thần Mộ à?”

“Thần Mộ?” Minh Hạo rất nhanh phản ứng lại, chưa chờ Tam Nương nói gì, hần đi tới vài bước, nở nụ cười hảo hữu, nói ra: “Đúng vậy, chúng ta hai người đang đi tìm Thần Mộ, chẳng qua đi giữa chừng bản đồ bị lạc, không biết vị này đại ca có thể cho chúng ta đi nhờ một chuyến?”

“Đi nhờ?” Trung niên ánh mắt đề phòng nhìn Minh Hạo, quay qua nhìn đám người, cho cái ánh mắt hội ý.

Vài giây sau, đám người như đã hội ý xong, trung niên quay qua nhìn Minh Hạo lắc đầu một cái, giọng tiếc nuối nói ra: “Ta cũng muốn cho hai người đi nhờ lắm, nhưng mà các vị tiểu thư đây không đồng ý, ta rất là lấy làm tiếc.”

“Không thể?” Minh Hạo nhú mày, trong lòng có chút không kiên nhẫn, hiện tại không có bản đồ vô cùng nguy cấp, hơn nữa nếu đi nhờ nhóm người này, bằng cái “xe bay” kia thì tốc độ nhanh hơn vài lần...Click kiểm tra trung niên trước mắt.

[Tên: Ba Vĩ

Tuổi: 42

Cảnh giới: Dâm Vương sơ cấp

Giới thiệu: là hộ vệ phái đi theo bảo vệ.]

...

Minh Hạo click kiểm tra những người khác.

[Tên:...

Cảnh Giới...]

Trừ trung niên cảnh giới Dâm Thế cao cấp ra, toàn bộ nam nữ là cảnh giới Dâm Sư trung và cao cấp.

Minh Hạo trong lòng yên tâm, hắc nộ nụ cười, hỏi: “Các người thật sự không cho?”

“Đúng vậy, không thể.”

Nghe giọng điệu của Minh Hạo có chút khác lúc nãy, trong lòng người trung niên càng đề phòng hơn.

“Như vậy cũng tốt, ta lấy ra người làm thí nghiệm...”

Minh Hạo nói xong, trung niên còn chưa phản ứng, dâm khí trong người chuyển động, một đấm hướng tới trước mặt trung niên, nhàn nhạt nói hai chữ: “Trấn Áp!”

Trong nháy mắt, trời đất bao la, tại đây như bị thứ gì đó vô hình đè ép, toàn bộ hình dáng hơi vặn vẹo.

Cú đấm Minh Hạo đánh ra, không gian toàn bộ tiếng động biến mất, cảnh sắc xung quanh biến mất, chỉ còn lại một cú đấm đơn giản của Minh Hạo đánh tới.

Trung niên đã đề phòng từ sớm, vận chuyển dâm khí trong cơ thể, tạo thành lớp màng bảo vệ phía trước, dù sao trước hết phải thăm dò thực lực đối phương, rồi mới đánh sau.

Một giây sau sắc mặt trung niên biến sắc, màng chắn bảo vệ vậy mà như tờ giấy trắng, dễ dàng bị cú đấm của Minh Hạo đâm thủng.

Khi này, cú đấm Minh Hạo thời thọt đâm xuyên qua màng chắn, một đường thẳng tắp, đánh vào ngực trung niên.

Trung niên cảm giác màng chắn dâm khí tạo thành bị phá, hấn sắc mặt biến, nhưng thân là cường giả, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, rất nhanh lùi lại ra sau, khiến cú đấm của Minh Hạo đánh hụt.

Minh Hạo thấy mình đánh hụt có chút hơi ngạc nhiên, chỉ là có chút ngạc nhiên thôi, hấn rất nhanh phản ứng lại, bước chân tiến đến, từng bước ép sát trung niên, chân phải giơ lên, làm một cú đá ngang hông.

Tại một cú đá này, đột nhiên phía nơi JJ phát ra một trận đau đớn nóng rét dữ dội.

“A!” Nếu đau đớn bình thường thì không có gì, trải qua mấy ngàn năm ý chí rèn luyện, lúc này ý chí đã cứng rắn như kim cương bất hoại, dù trời sập biển gầm cũng không sợ. Nhưng cái này đau đớn không phải ở thân thể tay chân hay tim phổi gì, mà lại đau đớn nơi JJ a. Phải biết, dù cho là thần linh, điểm yếu cũng có, đó là JJ, một khi JJ nát thì coi như thần linh cũng không đỡ được.

Minh Hạo lúc này rơi vào tình trạng đau chìm đến không thể tả, cảm giác đau rất dữ dội, tựa như có hàng ngàn con dao sắt bén đang cắt con chim hấn ra làm trăm mảnh...

Hai chân Minh Hạo quỳ xuống, tay ôm chim, hiện tại cái gì chiến lược Dâm Vương, cái gì kinh nghiệm chiến đấu khiến thần khóc quỷ sầu đều teo mất, lúc này chỉ còn một bộ đáng thương thiếu niên đang ôm dái rơi lệ đầy mặt.

Minh Hạo thề, trong cuộc đời hấn lần đầu tiên gặp được loại chó đẻ hoàn cảnh này, đầu má râu xanh, ai nhỏ như hấn, đang đánh nhau vậy mà đúng lúc này độc tái phát...

Mọi người sửng sờ, nhìn Minh Hạo với ánh mắt đầy nghi hoặc, không hiểu tại sao Minh Hạo đang giơ chân sau đó đột nhiên quỳ xuống tay ôm chim thế kia?.

Trung niên thấy vậy nở nụ cười chiến thắng,, không chút nào do dự hay lưu tình, giơ nắm đấm lên, hướng về Minh Hạo đánh tới.

Minh Hạo dù đau đớn nhưng chưa hoàn toàn mất đi sức lực, lần nữa đứng dậy, vận chuyển âm khí trong cơ thể, ý định chống đỡ lại cú đấm của trung niên, nhưng vào lúc này bất thành linh biến cố xảy ra.

Một thân thể cao to, người tràn đầy cơ bắp chặn trước người hắn.

Minh Hạo biến sắc không còn kịp nói gì, tay vội vàng bắt lấy quần nàg, kéo Tam Nương ra phía sau.

“Roẹt.” Đáng tiếc, Tam Nương người không những kéo về phía sau, quần còn bị xé rách, lộ ra đôi mông săn chắc màu lúa mạch tràn đầy tính sung huyết co dãn kia.

Minh Hạo nhìn trên tay cái mảnh quần vải thô, vội vàng đem vứt đi, thấy đã không kịp, hắn đành bạo, một chân đá về phía sau bắt đuôi nàg.

“A!” Tam Nương hét đau đớn, cả người không tự chủ ngã về sau, tại thời khắc này, cú đấm của người trung niên đã đánh tới trước mặt Tam Nương, trong một giây sát na, cú đấm vọt qua từng sợi tóc của nàg.

Minh Hạo ở phía sau ôm thân thể Tam Nương, sau đó để nàg nằm dưới đất, lúc này hắn đã thực sự nổi giận, từng cái gân xanh trên trán nổi lên, mặc kệ cái gì xấu hổ hay không, hắn tuột quần xuống, đem thương hướng về trung niên, vận chuyển âm khí về thương, nổ súng.

“Bặc bặc bặc bặc...”

Tiếng súng nổ rền vang, từ trong thương của Minh Hạo liên tục bắn ra từng viên đạn màu vàng chói mắt, màn đêm sa mạc trong khoảnh khắc này sáng rực rỡ như ban ngày.

...

Mệt quá, hôm nay 1c thôi @@! G9

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Tần Tú Tú

Tiếng súng rền vang, đêm khuya sa mạc sáng như ban ngày.

Mười phút sau, Minh Hạo cuối cùng vắt xong một giọt dâm khí cuối cùng, cả người xụi lơ nằm dưới đất.

Tam Nương ngẩn ra, miệng há to đủ để nhét một đầu vật dương dài 20cm, ánh mắt kinh sợ nhìn cái kia khẩu súng liên tục bắn ra đạn của Minh Hạo.

Phía đối diện, người trung niên vẻ mặt vô thần, ánh mắt sinh cơ tàn lụi, cả người hàng trăm lỗ đạn khác nhau.

Hắn đứng đó, cả người như bức tượng sống động, một giây, một phút, năm phút...

“Thúc thúc!” Đám nữ nhân đứng trên “xe bay” vẻ mặt hoảng sợ, một người con gái trẻ tuổi nhảy xuống “xe bay”, nàng vội vã chạy đến, ôm lấy thân thể trung niên, nước mắt rơi xuống như mưa

“Thúc thúc!”

“Tĩnh lại đi thúc thúc.”

“Thúc thúc...”

Nữ hài liên tục kêu khóc, trông mà thấy thương, nhưng Minh Hạo cũng mặc kệ, ai kêu dám đụng đến người vợ tương lai của hắn.

Minh Hạo nằm dưới đất nghỉ ngơi một hồi, trong cơ thể một tia dâm khí hồi phục trở lại.

Minh Hạo đứng dậy nhìn qua thiếu nữ, thần sắc lạnh lùng, bình thản nói: “Hắn đã chết, người không cần kêu nữa.”

“Người đồ súc vật, ta giết người!” thiếu nữ vẻ mặt tức giận nhìn Minh Hạo la lên, nàng xé rách quần mình, lộ ra cái kia mảnh thần bí {V}.

Kế đó, tại ánh mắt kinh nghi của Minh Hạo, từ cái nơi thần bí của thiếu nữ, vậy mà phát ra luồng sáng màu đỏ.

“Hỏa Quang!” Thiếu nữ hét lời, theo đó màu đỏ như máu từ trong {V}, bắn ra, một quả cầu đỏ, bán kính tầm 2m5 từ trong {V} của nàng bay ra, hướng về Minh Hạo bắn tới.

“Cái lẽ gì thốn.”

Minh Hạo trong lòng đập xanh râu má, mặc dù không biết cái quả cầu từ em mimi kia là cái vẹo gì, nhưng là một cường giả lâu năm, biết rằng loại này quả cầu không phải để phóng ra chơi a.

Minh Hạo vội vàng ôm Tam Nương còn đang nằm dưới đất chạy đi.

“Ầm!”

Minh Hạo vừa mới chạy ra khỏi vài mét, phía sau vang lên âm thanh nổ tung dữ dội, quay đầu nhìn lại, nơi vị trí hắn đứng khi nãy biến thành đám biển lửa, sa mạc màn đêm lạnh lẽo bị bao phủ bởi một đợt khí nóng tan chảy.

“Cái gì đây, chim biển phun lửa.” Minh Hạo há hốc mồm nhìn vị trí của thiếu nữ phun ra lửa, lúc này, thế giới quan của hắn hoàn toàn nát....

“Trời ạ, không ngờ là dâm khí sư!”

Tam Nương nằm trong lòng ngực Minh Hạo cũng thấy cảnh này, nàng kinh hô một tiếng.

“Dâm khí sư là sao Tam Nương.” Minh Hạo ánh mắt kị dị nhìn chăm chăm cái lỗ nhỏ kia biết phun ra lửa, hỏi.

Tam Nương sắc mặt đột nhiên hồng hào, nói ras: “Trên thế giới này có một loại thiên phú rất hiếm người có được, đó chính là Dâm Khí Sư.”

“Dâm khí sư, chỉ có người nữ tính là có thiên phú, vì chỉ có nơi ấy là phát ra khí được, nhưng cũng rất hiếm có, chỉ có bậc huyết thống cao quý hoặc sinh ra thiên phú siêu cường mới có.”

“Người sinh ra có được thiên phú này tương đương với một vị cường giả tương lai, con đường tu luyện dễ dàng hơn, bởi vì bọn hắn nắm giữ một trong ngũ hành pháp tắc, còn có nhiều hệ khác...

Ví như vị thiếu nữ kia vừa bắn ra lửa, chính là hệ hỏa.”

“Dâm Khí Sư mạnh nhất chính là đánh xa, thực lực chiến đấu mạnh, nhưng cận chiến chính là chết người.”

“Mỗi người Dâm Khí Sư nắm giữ một nguyên tố thiên phú, đa số là nắm giữ ngũ hành nguyên tố: hỏa, thủy, kim, thổ, mộc. Rất hiếm người nắm giữ các nguyên tố khác như băng, lôi...”

Minh Hạo nghe xong liền hiểu, cái này giống như ma pháp sư như vậy, chỉ là tiện dụng hơn, không cần cây gậy hay niệm chú, mà chỉ cần đem |V| hướng về đối phủ rồi ‘bắn’ thôi.

“Đứng lại!” Âm thanh yêu kiều tràn đầy tức giận từ sau lưng truyền đến, Minh Hạo giật mình, ôm Tam Nương chạy đi.

“Bùm bùm bùm!”

Vừa chạy vài bước, sau lưng Minh Hạo từng đóm lửa cháy trùng thiên bay lên, một mảnh nóng rực như dung nham lan tràn trong sa mạc, đem cái lạnh ban đêm xua tan.

Minh Hạo quay đầu nhìn cái kia, không nghĩ đến, cái lỗ nhỏ nhỏ xinh xinh thế mà lại bắn ra thứ kinh khủng đến thế, có thể đem một vùng sa mạc đốt cháy.

“Bây giờ phải làm gì, trong cơ thể mới hồi phục được một tia âm khí...”

Minh Hạo lẩm bẩm, tại lúc này, bỗng nhiên cảm giác phía dưới hạ thân rơi vào một mảnh ướt át nhầy nhụa, nhìn lại, cả thân thể to lớn của Tam Nương run run, hô hấp dồn dập.

“Hà?” Minh Hạo nhìn tình trạng, mới nhớ ra, khi nãy hắn tuột quần để đem thương bắn còn chưa kéo lên, cộng với nơi quần của Tam Nương tự tay hắn xé rách, cho nên có thể lúc này vừa chạy vừa ôm nàng, không chú ý hạ thân của nàng, lúc khi chạy có thể thực vào trong cái kia...

Hiện tại dừng lại, mới cảm giác được a...

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 0,1 exp...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 0,1 exp...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 0,1 exp...”

Hệ thống âm thanh vang lên, theo đó từng tia âm khí bắt đầu nhanh chóng hồi phục trở lại.

Minh Hạo ngẩn người, như vậy cũng được? Bên tai truyền đến từng hồi nóng rực, ngay lập tức tiếp tục ôm Tam Nương chạy đi.

“Ah...” Trong lúc chạy sẽ không tránh được một hồi ‘nhúng nhảy’ các loại. Nằm trong ngực Minh Hạo, Tam Nương cả thân thể lắc lư, hơi thở càng gấp hơn, đôi ngực lớn nhảy loạn xạ, miệng hé ra, âm thanh rên rỉ phóng đả vang lên.

“Vù vù vù...”

Minh Hạo không có thời gian chú tâm nghe âm thanh ****, lúc này, ở phía sau từng hỏa cầu như ma chơi bám đuôi không nhả

2 phút sau.

Một hồi chạy né, tâm khí trong cơ thể đã khôi phục được 3/10, dù có chút ít, bất quá nhiều đây đã đủ để đối phó đám nữ kia.

Minh Hạo dừng lại, mà thiếu nữ ban {V} để bắn hỏa cầu sắc mặt tái xanh, có thể tâm khí trong cơ thể đã hoàn toàn tiêu hao sạch.

“Các tỷ tỷ, mau giết hắn, trả thù cho thúc thúc.” Thiếu nữ quay ra sau nhìn đám kia nữ nhân nói.

“Tú tú à, chúng ta rất muốn giúp người a, nhưng có điều phải bảo toàn thực lực khi đến Thần Mộ...”

Một trong những mỹ nữ đứng trên xe bay nở nụ cười ngọt ngào nói, tựa như người trung niên kia chết không liên quan gì đến nàng.

“Đúng đó, chúng ta phải tiết kiệm tâm khí, tránh lãng phí...”

“Tên Ba Vĩ đó quá ngốc nghếch, hơn nửa mấy ngày qua hắn cứ nhìn chằm chằm chúng ta, đồ sắc ** chết là đúng...”

Tần Tú Tú nghe vậy tức giận đến không ra lời, hai tay nắm chặt lại.

Ánh mắt căm hận nhìn đám kia tử muội, dù biết rằng các nàng không phải thân nhân của mình, nhưng cũng là bạn đồng hành mấy ngày đường, không cần phải vô tình như vậy.

Minh Hạo lạnh lùng nhìn Tần Tú Tú, tay đặt Tam Nương nằm dưới đất.

Minh Hạo kéo quần lên, bước chân động, lấy cảnh giới của hắn chỉ mất vài giây là chạy tới trước mặt Tần Tú Tú.

Giơ tay đánh tới, mang theo một phần dâm khí, thi triển chiêu thức trấn áp, hướng về Tần Tú Tú đánh tới.

“Không!” Tần Tú Tú hoảng sợ la lên, sự việc diễn ra quá nhanh, không ngờ tốc độ của Minh Hạo lại nhanh đến vậy, nàng muốn rút lui nhưng tất cả đã quá muộn.

“Phốc!” Cú đấm Minh Hạo đã đánh tới trước mặt, Tần Tú Tú trong lòng tuyệt vọng, nàng nhắm mắt lại nhận mệnh.

Một...hai...ba giây trôi qua, không cảm giác đau đớn hay tử vong gì, Tần Tú Tú chậm rãi mở mắt ra.

Đập vào mặt chính là khuôn mặt tuấn tú, môi trắng răng hồng, đôi mắt đen sâu như cái giếng không đáy, hơi thở tràn đầy nam tính phả vào mặt, lần đầu tiên trong đời nàng tiếp xúc với một nam nhân trừ cha ra khoảng cách gần đến như vậy.

Sắc mặt hồng lên, tim đập nhanh thành thịch, chợt nhớ đến thúc thúc vừa chết dưới tay tên thiếu niên trước mắt này, trong lòng hận thù sôi sục lên.

“Người muốn giết cứ giết, đừng nhiều lời!” Tần Tú Tú quát cường quát lên.

“Tốt, đây là người nói.” Minh Hạo còn đang suy nghĩ đem nàng chịch rồi thu exp các loại, chợt nghe nói thế thì gật đầu.

“Đừng, ta nói giỡn, người muốn làm gì ta cũng được.” Tần Tú Tú vội vàng lắc đầu, một vòng nước mắt rưng rưng như muốn chảy ra.

Minh Hạo lạnh lùng nhìn thiếu nữ trước mắt này, con hàng này chẳng lẽ bởi vì chim bắn hết lửa mà hóa điên, lúc muốn chết, lúc nói giỡn.

“Được rồi, người ngủ một giấc, ta quyết định tha người, coi như giữ lại người để nghiên cứu cái kia {V} biết bắn ra lửa.” Minh Hạo dứt lời, một tay đánh vào gáy Tần Tú Tú, đem nàng đánh bất tỉnh.

Minh Hạo giải quyết xong Tần Tú Tú, lạnh lùng nhìn qua những người đứng trên xe bay kia, từng bước đi đến.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Nô Phi

“Các người quyết định thế nào?”

Minh Hạo nhìn đám nữ hời, nếu như các nàng muốn bỏ chạy hoặc phản kháng, hẳn không ngại một lần xử hết, dù sao hẳn cũng không muốn lưu lại hậu hoạn.

Đám nữ nhìn nhau, mọi người ở đây tận mắt thấy Minh Hạo một tay giết một vị Dâm Vương sơ cấp, lại nhìn hình dáng trẻ tuổi Minh Hạo, các nàng sống trong gia tộc lớn, lần đầu tiên gặp một người trẻ tuổi có thiên phú kinh khủng như vậy.

Hơn nữa, tại Minh Hạo xé quần dùng súng, các nàng chứng kiến được ‘hàng khủng’ của Minh Hạo.

Một người thiên phú kinh khủng tuyệt luân như vậy, nếu bỏ đi hay đối nghịch với hắn thì thật là bất hạnh.

Các nàng lúc này cùng suy nghĩ bằng mọi giá phải lôi kéo Minh Hạo đầu nhập gia tộc chính mình.

Một người nhảy xuống xe bay, nữ tử tóc xanh dương dài đến nách, ăn mặc bộ váy ngắn mát mẻ, đôi mắt nàng cùng một màu xanh dương như mái tóc.

Điểm đặc biệt nhất của nàng chính là khuôn mặt, từng góc cạnh hoàn hảo, lông mi dài qua kẽ mắt, nét mũi duyên dáng, tất cả đều là hoàn hảo

như vậy, giống như một người con gái được bàn tay chuyên nghiệp họa sĩ vẽ ra.

Nàng tự nhiên bước đến trước mặt Minh Hạo, khom người thi lễ kiểu quý tộc, nở nụ cười xinh đẹp nói ra: “Tôn kính cường giả, thiếp xin tự giới thiệu, thiếp tên là Bùi Xuân Tình, tuổi 24, là đại tiểu thư của một cao cấp thượng thừa gia tộc, thiếp không biết tôn kính cường giả đây có đồng ý làm khách khanh gia tộc không? Chúng ta gia tộc mặc dù chỉ cao cấp thượng thừa gia tộc, nhưng gia tộc thiếp chủ yếu làm nghề dược sư...”

“Người nói cho ta biết về phân cấp gia tộc, còn có các nghề nghiệp trên thế giới này, càng chi tiết càng tốt, ta sẽ suy nghĩ một hai.”

Minh Hạo gật đầu nói.

Bùi Xuân Tình ngẩn ra, ánh mắt quái lạ nhìn Minh Hạo như nhìn người rừng mới đi đến hiện đại, đột nhiên nhớ đến một người cao lớn cơ bắp nữ tính đi theo hắn, liền dánh về trở lại bình thường, nàng nói: “Gia tộc phân chia làm các cấp như sau: sơ cấp gia tộc, trung cấp gia tộc, cao cấp gia tộc. “

“Cao hơn là: sơ cấp thượng thừa ...cao cấp thượng thừa. “

“Kế đó là sơ cấp cổ tộc...cao cấp cổ tộc.”

“Về nghề nghiệp chia làm hai cái: luyện dược sư và luyện khí sư.”

“Luyện dược sư chuyên chế tạo ra đan dược như trợ phá cảnh giới, tăng sức mạnh tạm thời...”

“Luyện dược sư rất hiếm có, chỉ một số gia tộc như chúng ta mới nắm giữ luyện dược sư, còn gia tộc bình thường thì đừng hòng, hoặc mời với giá cao trở về để trấn giữ.”

“Luyện khí sư đồng dạng như luyện dược sư, nhưng chuyên về rèn luyện vũ khí.”

“Muốn làm luyện dược sư hay luyện khí sư phải nắm giữ thiên phú...”

“Những người này đi đến đâu, bất kì tông môn hay gia tộc đều hết sức lôi kéo, có thể nói bọn hắn thân phận cao quý đến không thể tả.”

“Còn có một số nghề nghiệp khác nhưng không bằng hai cái trên,; đầu bếp, thương nhân...”

Minh Hạo nghe vậy gật đầu, khi này các nữ khác rời xe bay, lần lượt đến trước mặt Minh Hạo ‘chào hàn’.

“Tôn kính cường giả, ta tên là Y Yến Yến...”

“Tôn kính cường giả, ta tên là...”

Minh Hạo phát tay chặn lại đám người chào hàng, tay chỉ vào thiếu nữ mái tóc xanh dương chào hàng đầu tiên, nói ra: “Ta chọn nàng.”

Thấy Minh Hạo quyết định, trừ mỹ nữ tóc xanh dương vui mừng, còn lại vẻ mặt ủ rũ trở về xe bay.

“Đúng rồi, cái này sử dụng ra sao, ta lần đầu tiên mới nhìn thấy.” Minh Hạo hướng về ‘xe bay’ nói.

Bùi Xuân Tình giới thiệu: “Tôn kính cường giả, cái này gọi là nô phi, là một chủng tộc đặc biệt, từ {V} có thể phun ra dâm khí để có thể di chuyển nhanh, trong người chỗ ấy [V] có thể chứa một lượng dâm khí gấp 10 lần người thường.”

“Nữ nô? Như vậy thức ăn của nó là gì.” Minh Hạo đã xác định loại này là một chủng loài mới chưa từng gặp.

“Thức ăn của nó chính là tinh dịch của nam nhân.” Bùi Xuân Tình má trắng hồng hào nói, hiển nhiên đối với hai chữ ‘tinh dịch’ rất xấu hổ.

Minh Hạo xém bị sặc, khi này hắn rốt cuộc bó tay toàn tập, vãi cả tinh dịch làm thức ăn.

Lúc này Bùi Xuân Tình nói tiếp: “Tinh dịch phải loại thượng đẳng, nếu loại hạ đẳng hay trung đẳng thì không đủ cung cấp cho Nô Phi... Cho nên chỉ có những gia tộc, thế lực từ cao cấp thượng đẳng trở lên mới có thể nuôi được loại này.”

“Tinh dịch còn có phân cấp.”

Minh Hạo khuôn mặt hoàn toàn đen, hai tay che lại mặt, mẹ ơi, cái thế giới này rốt cuộc dị giới hay hentai vậy, hắn có chút hoài nghi cái bản nguyên kiếp trước là một tên nghiên cứu hentai thâm sâu lâu năm cho nên mới tạo ra loại như vậy kì dị tràn đầy sắc tố biến thái như vậy a...

Bùi Xuân Tình gật đầu, nói ra: “Tinh dịch đến từ đàn ông, phân chia bốn cấp: hạ cấp – trung cấp – cao cấp – siêu cấp – thánh cấp – thần cấp.”

“Nhưng đa số đàn ông ở thế giới này đều thuộc loại hạ cấp tinh dịch, còn về trung cấp đến cao cấp đã hiếm càng hiếm hơn như lá mùa thu, cho nên đừng nói gì đến siêu cấp hay thánh cấp, thậm chí thần cấp vì loại này đã tuyệt chủng hơn chục vạn năm khoảng chừng...”

Minh Hạo mặt đã đen nay còn đen hơn, vãi cả thần cấp tinh dịch, hắn lúc này mới phát hiện ra thế giới này thật kì diệu a, tinh dịch cũng phân chia đẳng cấp như vậy.

“Thế Tông, người có sao không?” Tam Nương đi tới, lo lắng hỏi.

“Không sao, ta đã giải quyết mọi chuyện.” Minh Hạo quay đầu mỉm cười, vẻ mặt nghiêm túc nhìn nàng, trầm giọng nói: “Người lần sau không

cần làm ra hành động khờ dại như vậy, ta cảnh giới Dâm Vương sơ cấp, cùng đẳng cấp với tên kia, cho nên dù có bị đánh trúng cũng không sao.”

Minh Hạo không chút che giấu cảnh giới của mình nói ra, âm thanh rất lớn, đám người vừa nghe liền biến sắc, trong lòng một trận kinh thiên biến gấm.

Tam Nương thần sắc rung động, không những nàng, mà còn đám nữ khác, ánh mắt kinh sợ nhìn chằm chằm Minh Hạo.

Nếu nói, thì chỉ có Tam Nương là người hiểu Minh Hạo nhất, nàng nhớ mang máng ngày hôm qua kia Minh Hạo cảnh giới chỉ mới Dâm Sinh sơ cấp, hôm nay lại đột phá đến hơn hai, ba cảnh giới, đạt Dâm Vương sơ cấp, bây giờ, nàng không biết dùng từ gì để diễn tả nữa, Minh Hạo đã đạt thiên phú ngoài tầm hiểu biết của nàng.

Đám nữ tâm tình lúc này y chang Tam Nương, bộ dáng kinh sợ, mặc dù các nàng đoán được Minh Hạo tăng tuổi này đạt đến cảnh giới cao hơn các nàng, nhưng lại không nghĩ đạt đến cảnh giới Dâm Vương...

Không ai nói chuyện, tất cả mọi người không hẹn mà nhìn Minh Hạo với ánh mắt kinh dị như nhìn quái vật.

Minh Hạo gãi gãi đầu, nhìn đám người ánh mắt kinh sợ nhìn mình có chút lo lắng, chẳng lẽ ta đáng sợ đến thế sao? Chỉ là thật thà thôi mà.

“Khắc, hiện tại thời gian không còn sớm, chúng ta nên đi nghỉ thôi.” Minh Hạo ho khan một tiếng nói.

Đám nữ giật mình lại gật đầu, sau đó đám người sắp xếp, bởi vì bọn nữ kia đều là gia tộc lớn, cho nên khi đi xa đều mang theo thức ăn, nước uống, các loại dụng cụ cắm trại đầy đủ.

Mọi người đồng ý chải ra khăn để nằm trên xa mạc, mỗi người luân phiên nhau canh gác 2-3 tiếng để đề phòng xung quanh...

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Tra Tấn Tần Tú Tú

Đêm khuya tĩnh mịch.

Từng cơn gió lạnh thổi qua vùng sa mạc khô cằn, đem không khí nóng như ban ngày tại đây hạ thấp xuống.

Đám người và Minh Hạo, Tam Nương nằm chung một chỗ, lửa đốt cao, ấm áp nhiệt độ đủ vừa mọi người.

Nhưng không ai có tâm trạng để ngủ cả, kể cả Minh Hạo.

Click xem thông tin bản thân.

[Tên: Minh Hạo

Trạng thái: dính độc tính Xà Ma (1 tháng)

Điểm exp: 1/1m

Cảnh giới: Dâm Vương sơ cấp

Vật phẩm: dâm khí quyển (sơ), cơ sở luyện dược quyển (sơ), bóp vú kích huyết (sơ).

Chiêu thức: Trấn Áp

Nội tại:

-Cu Vàng Không Ngã

- Tình trùng siêu cấp
- Miễn dịch sát thương ba lượt trong trận đấu
- Siêu cấp thiên phú luyện được
- Thần thánh siêu cấp JJ.]

Minh Hạo sờ sờ cằm, còn một vấn đề đó là giải độc, click hệ thống, xem độ thân mật.

“

[Độ thân mật Tam Nương]

Chỉ số thân mật: 85

Đánh giá: mỗi quan hệ hai người là người yêu, nhưng còn nhiều vương mắc Tam Nương, gợi ý: làm nàng có thai, ...

“

Nhìn bảng thông tin độ thân mật, Minh Hạo tổ chức lại kế hoạch, vốn tưởng rằng cần một thời gian dài để bồi đắp tình cảm với Tam Nương, nhưng lúc này bị răn cản, dính độc, trong một tháng phải nhanh chóng giải quyết vấn đề này.

Nhìn nằm bên cạnh Tam Nương, lúc này nàng đã ngủ say, có thể vì lúc này chiến đấu cùng với đi đường quá mệt.

Minh Hạo liếm môi, tay hướng về cái quần vải thô đơn sơ của Tam Nương, thành thạo kéo xuống, lộ ra một mảnh rừng rậm cùng khu vực thần bí...

Tiếp đó là tới quần hần.

Minh Hạo liếc nhìn hai bên, thấy đám mỹ nữ đã ngủ say, hần chậm rãi hơi nâng người dậy, đầu gối quỳ dưới đất, từng bước leo đến ở giữa Tam Nương, cắm thẳng vào...

...

Tam Nương đang ngủ ngon, chợt cảm giác phía dưới có gì đó xâm nhập, nàng giật mình tỉnh dậy, thấy có người đè lên mình, theo bản năng muốn la lên.

Minh Hạo thấy Tam Nương mở mắt ra, như đoán trước phản ứng của nàng, một tay bịt miệng nàng lại, một tay còn lại làm cái im lặng ám hiệu “suyt”

Tam Nương ánh mắt rõ ràng hơn, khi thấy người nằm trên là Minh Hạo liền yên tâm, âm thầm gật đầu ra hiệu đã biết, tự nhiên để cho Minh Hạo đè lên người, nàng nhắm mắt lại hưởng ứng, trong miệng thỉnh thoảng rên rỉ phóng dăng, thân thể phối hợp, lắc lư theo nhịp điệu một, hai.

Đêm hôm nay, không chỉ hai người ngủ không được, mà còn nhiều người khác...

...

...

...

Sáng hôm sau.

Minh Hạo và chúng nữ tụ tập lại, Bùi Xuân Tình đứng bên cạnh xe bay của trung niên đã chết, hướng dẫn từng bước để điều khiển xe bay, chỉ là ánh mắt nàng hai bên hơi thâm đen, nhìn như ánh mắt gấu trúc đồng dạng.

“Có hai phương thức để điều khiển, một là tự tay mình, hai là dùng tinh thần lực điều khiển, nhưng đa số người thường thì dùng tinh thần lực điều khiển bởi vì đơn giản, dễ dàng hơn, không cần phức tạp như thủ công.”

Minh Hạo gật đầu, hỏi: “Vậy tự tay điều khiển như thế nào?”

Bùi Xuân Tình vẽ mặt xấu hổ, chỉ tay vào đôi ngực của ‘xe bay’ nói: “Tự điều khiển chính là dành cho nam giới,; nắm đôi ngực của nàng, muốn điều khiển chạy trái phải lên xuống thì theo đó nắm ngực nàng hướng trái phải lên xuống...”

“Kế tiếp chính là để thúc đẩy nàng chạy đi (như vặn ga), người nằm ngửa xuống lưng nàng, đem thứ Y cắm vào chỗ O đó...”

Minh Hạo gật đầu, hỏi: “Vậy còn tinh thần lực?”

Bùi Xuân Tình nói: “Tinh thần lực càng đơn giản, chỉ cần đưa vào não của Nô Phi, sau đó muốn điều khiển sao tùy mình, nó như công cụ đồng dạng như vậy”

Minh Hạo nói: “Cám ơn”. Quay sang Tam Nương hỏi: “Người đã hiểu chưa?”

Tam Nương gật đầu, nói: “Đã hiểu.”

Minh Hạo và Tam Nương mỗi người một ‘chiếc’ nô phi do trung niên và Tần Tú Tú để lại.

Nhắc đến Tần Tú Tú, vị thiếu nữ này khá thảm thương, cả đêm người ta ngủ dưới ánh lửa ấm áp, còn nàng bị trói ngủ bên ngoài với cơn gió giá lạnh, hơn nữa còn bị Minh Hạo lột hết quần áo, trần truồng suốt một đêm.

Rồi đến sáng, người ta ăn uống đầy đủ thức ăn ngon lành, còn nàng bị Minh Hạo uống ‘tăng lực number one’ ‘màu vàng tinh khiết’ do Minh Hạo

‘tạo ra’...

Đối với kẻ thù, Minh Hạo không chút nhân nhượng, dù gái hay trai, già hay trẻ, trừ người thân của hắn.

Minh Hạo và Tam Nương bước lên Phi Nô điều khiển vài vòng, đến khi quen thuộc mới dừng lại, tiếp đó Minh Hạo đi đến nơi trối lại Tần Tú Tú.

Nhìn nàng vẻ mặt tiều tụy, Minh Hạo mỉm cười, lạnh lùng nói: “Người đây chính là bảo ta muốn làm gì làm, đừng trách ta!”

Nói xong, không chờ Tần Tú Tú phản ứng, đem đầu dây kéo đi, cả người như con chó bị xiết cổ, chặt vật nằm dưới đất bị Minh Hạo kéo lê đi.

“A, nóng quá, xin, tha ta Khắc khắc...”

“Ta cầu xin người, người bắt ta làm trâu làm ngựa đều được, xin đừng hành hạ ta như vậy, nóng quá...”

“A.!!!”

Tần Tú Tú nước mắt rơi như mưa, cổ họng kêu gào để cầu xin sự tha thứ từ Minh Hạo. Hiện tại là ban ngày, nhiệt độ cực nóng, có thể lên đến 40 độ C, thậm chí là 50 độ ...60 độ, cả thân thể nàng khi này không mặc quần áo, hoàn toàn trần truồng, bị kéo lê trên cát khiến da nàng như con heo quay muốn bị thiêu đốt, nhất là nơi khu rưng của nàng, bị một đám cát nóng rơi vào bên trong, đem khu rưng một mảnh nóng rực, nước từ khu rưng chảy lênh láng liên tục.....

Quay đầu nhìn Tần Tú Tú thảm khóc, Minh Hạo thần sắc bình tĩnh như thường, cười hỏi: “Người không phải nói là muốn làm gì làm à? Hiện tại đã muộn.”

Nói xong, không để ý đến sự khóc thảm của nàng, Minh Hạo một tay cầm đầu dây kéo đi.

Đối với hắn, loại mỹ nữ như Tần Tú Tú hắn gặp nhiều rồi, loại chảnh chó đến tiểu thư đều gặp, về phần xinh đẹp mà nương tay? Buồn cười, hậu cung hắn mỗi người đều xinh đẹp gấp 100 lần Tần Tú Tú cộng lại, cho nên trừ phi mỹ nữ nào điểm nào đó ví như tâm trí hoặc tính cách giống như Tam Nương thì hắn có thể tha...

Dắt một đường đi tới nơi đám người tập trung chờ đợi, Minh Hạo chỉ tay vào Tần Tú Tú, nói ra: “Từ hôm nay, nàng chính là con chó của chúng ta, các người muốn làm gì làm, thậm chí giết nàng cũng được, ta không quan tâm.”

Đám nữ nghe vậy sắc mặt tái xanh, trong lòng sợ hãi,, người thiếu niên này quá là ác độc, ánh mắt nhìn lại Tần Tú Tú như con chó bạcrê nằm dưới đất thở hổn hển, trong mắt hiện ra tia đồng tình, thương tiếc, chỉ là các nàng lắc đầu thờ dài.

Bùi Xuân Tình nhìn Tần Tú Tú, lúc này nói: “Trong tay nàng nắm giữ một phần bản đồ Thần Mộ, đó là lý do tại sao ngày hôm qua chúng ta không chạy đi sau khi người giết Ba Vĩ.”

Minh Hạo nghe vậy, suy nghĩ một tí, kết hợp ngày hôm qua các nàng không ra tay trợ giúp Tần Tú Tú đánh giết mình là đoán ra chuyện gì.

Những người mỹ nữ này có thể là con em của các thế lực khác nhau gửi đến, các nàng kết bè kết phái đi đến Thần Mộ, còn về tại sao chỉ cử một người Dâm Vương sơ cấp bảo kê đám này trẻ tuổi thế hệ, chắc chắn giữa các bên thế lực đã ký vào khế ước nào đó, có khế ước ràng buộc, không lo về ám sát, chơi bẩn, đâm lén các loại.

Minh Hạo ánh mắt nhìn về Tần Tú Tú, trầm giọng nói: “Bản đồ đâu, mau đưa đây.”

“Ha ha ha...muốn bản đồ, nằm mơ! Trừ phi người cưỡi trời, sau đó quỳ xuống đất liếm ***” Tần Tú Tú ngẩng đầu lên, khàn khàn cười nói, vẻ mặt nàng đỏ như khi đốt đỏ, không những khuôn mặt, mà toàn bộ thân thể đều nhuộm một màu đỏ, người đứng gần Tần Tú Tú có thể cảm giác được bên từ làn da nàng khí tức nóng rực truyền đến.

“À, đã lì còn dám lộn, ta cho người lộn con đ*.” Minh Hạo nhìn vẻ mặt kiêu ngạo như con chó cái kia, nhìn không được nữa, một chân không lưu tình đạp mạnh vào mặt nàng.

“A!” Khuôn mặt Tần Tú Tú bị đạp đau đớn, nàng hét thảm một tiếng.

“Sao nào con chó? Người không phải muốn vậy lắm à? Ta cho người ăn này***” Minh Hạo vừa đem chân chà đạp trên mặt, vừa sỉ nhục Tần Tú Tú.

“Người ~ ta thề, ta nếu còn sống trở ra, ta dù đánh đổi tất cả cũng phải giết người để tẩy nỗi sỉ nhục này, tên con hoang!” Tần Tú Tú cảm hận gào thét như con chó điên, người ở đây nghe lời này đều khinh thường, cười nhạo.

“Chà, cứng miệng đó, để ta xem người còn cứng miệng được bao lâu.” Minh Hạo hứng thú nói, lần đầu tiên gặp được một con chó điên lì lợm như vậy.

Chân dời ra khỏi mặt Tần Tú Tú, dậm lên đôi ngực song phong tuyết trắng của nàng, đập đập đập.

“A~” Tần Tú Tú nơi ngực bị đập không những thấy đau, mà còn sung sướng, nàng không tự chủ rên rỉ một tiếng.

“Ồ, nếu người thích bị chà đạp ngực thì ta toại nguyện người.” Nhìn vẻ mặt dâm dăng của con chó cái kia, Minh Hạo nở nụ cười, chân hướng nhị hoa màu đỏ kia, đập thật mạnh một cái.

“A!” Tần Tú Tú lần này hét đau đớn, cảm giác cái nhị hoa như muốn nứt toác ra.

Minh Hạo thần lạnh lùng, chân đạp thêm vài cái thật mạnh, rồi chà vài cái.

Minh Hạo lấy chân ra, khi này đôi ngực của Tần Tú Tú biến dạng méo xẹo, không còn tròn trịa như trước, máu từ đôi ngực nhị hoa chảy ra, từng giọt máu chảy xuống đất, trông mà đáng thương.

Người xung quang, nhất là đám nữ nhân thần sắc tái xanh, các nàng lui lại vài bước, nhắm mắt lại, không dám nhìn tiếp, Minh Hạo quá tàn nhẫn, với lại đây là lần đầu tiên trong đời các nàng nhìn cảnh tượng tra tấn dã man kinh khủng như vậy.

Dù là thần kinh thô như Tam Nương cũng nhịn không được, quay mặt qua chỗ khác.

Còn chưa xong, Minh Hạo khom người xuống, tay bóp cổ nàng, lạnh lẽo hỏi: “Đưa bản đồ hay không?”

“Hà...người giết thúc thúc ta, đánh ta, giờ người muốn bản đồ...năm...” Tần Tú Tú như cũ quật cường, nhưng còn chưa nói hết, nàng cái miệng nhỏ bị cạy ra, Minh Hạo mạnh bạo đem nhét ** vào miệng nàng.

“Um...” Tần Tú Tú cảm giác cổ họng bị vật nóng bỏng cứng rắn nào đó chiếm lấy, lập tức biết là thứ gì, răng trắng của nàng khép lại, muốn cắn đứt **.

Bất quá, dù nàng có muốn hay không, Minh Hạo đã đoán trước việc này, hắn đem dâm khí bao bọc sẵn, khi Tần Tú Tú cắn vào thì như cắn miếng sắt cứng, không hề hấn gì, chỉ làm nàng đau răng.

“Muốn cắn, người đúng là ngoan nhân a, này thì cắn!”

Minh Hạo nói xong, tiếng xì xì phát ra, từ ** phát ra, màu vàng mùi khai khai, đem cổ họng Tần Tú Tú tràn ngập chất lỏng màu vàng, làm nàng liên tục ho khan sặc sụa.

Làm xong, Minh Hạo đem** lấy ra, cười lạnh, tay nắm tóc nàng, cười hỏi: “Thế nào, mùi vị của ta ngon chứ?.

Ho khan vài cái, ánh mắt Tần Tú Tú nhìn Minh Hạo càng căm hận hơn, nàng lạnh lùng ghi nhớ khuôn mặt này vào sâu trong lòng mình, “Người chờ đẩy tên súc sinh, dám đem thứ ấy cho ta, ta thề dù chết cũng phải giết người!”.

“À, cũng đúng, đây chỉ là bắt đầu, làm sao người sợ được?” Nhìn vẻ mặt căm hận của nàng, Minh Hạo cười lạnh nói, đứng lên, chân hướng về khu rừng thần bí của Tần Tú Tú, năm ngón chân đưa vào, ngoáy ngoáy.

...

“A A A A~”

Cả người Tần Tú Tú giật lên, thân thể không tự chủ run run, âm thanh rên rỉ trong miệng Tần Tú Tú phát ra, nước miếng, nước chảy ra liên tục.....

“Thích lắm đúng không? Vậy ta đọc một cái, xem người còn thích nữa không.” Minh Hạo nhìn mặt phê cần của nàng cười nói, sau đó năm ngón chân thực vào trong thật mạnh.

“Ô...” Tần Tú Tú đang cảm giác sung sướng, đột ngột một trận đau đớn từ bên dưới mang đến, làm nàng từ thiên đường rơi xuống địa ngục, hai chân khép chặt lại, khi này máu tươi hòa lẫn với nước từ bên trong khu rừng chảy ra...

Minh Hạo đem chân rút ra, thần sắc không thay đổi, lạnh lùng hỏi: “Ta hỏi lại lần nữa, giao bản đồ hay không?”

Tần Tú Tú độ hận với Minh Hạo đã đạt đến đỉnh điểm, nàng vẻ mặt vằn vẹo, kiên quyết lắc đầu, âm thanh khàn khàn quý dị, yếu ớt nói hai chữ: “Còn lâu!”

“Người đúng là con chó cái lì lợm đúng nghĩa a, ta lần đầu gặp được loại lì lợm đạt đến trình độ này, ta có lời khen dành cho người...”

Minh Hạo ánh mắt tán thưởng nói, nếu là người thường, nhất là nữ giới bị hấn trà đạp đánh đập kiểu này thì giờ đã khóc thét, cầu xin rồi, ngược lại Tần Tú Tú tốt, trải qua tra tấn vẫn mạnh mẽ như vậy, nhất quyết một hai không chịu giao bản đồ...

“Hừ!”

Tần Tú Tú hừ lạnh, dù mặt bị đánh bầm dập, vú bị đập méo xẹo, khu rũng bị đánh chảy máu, nhưng nàng vẫn như cũ một đầu chó cái lì lợm không chịu thua cuộc.

Chỉ là nàng không nhận ra rằng, qua cuộc chà đạp của Minh Hạo, tâm trí của nàng có một chút thay đổi, loại này thay đổi đến cả chính bản thân nàng không nhận ra.

Minh Hạo quyết định không tiếp tục hành hạ nàng nữa, coi như phần thưởng cho nàng ‘lì đòn’ đi, quay qua nhìn đám nữ, hỏi: “Trong đây ai có lông gà không?”

“Lông gà?” Đám mỹ nữ mở mắt ra, nhìn thấy tình trạng thê thảm của Tần Tú Tú, sau một khắc, dời mắt sang nơi khác, không dám nhìn nữa, hình dạng kia quá thê thảm, từ mặt đến chim đều biến dạng...

Minh Hạo giải thích một chút, đám nữ hiểu ra, một người trong đó từ trong túi móc ra, đưa đám lông trắng cho Minh Hạo “ Lông đây tôn kính cường giả...”

Minh Hạo cầm lông, nhìn đám nữ, nói: “Đúng rồi, mỗi người một sợi lông, chọt lét nàng cho ta... chọc đến khi nào nàng nói mới thôi.”

Đám nữ vẻ mặt ngẩn ra, chọc lét là sao? Minh Hạo kiên nhẫn giải thích...

Tiếp đó đám người bao vây Tần Tú Tú lại, mỗi người cầm sợi lông gà, khiêu khiêu lấy ví trị nhạy cảm của Tần Tú Tú như: nách, mặt, hông, chân, tay, ngực, (Y)... khiến nàng cười như điên dại, bởi vì quá nhột mà nước mắt, nước mũi theo đó chảy ra ...

“Hi hi hi nhột quá...”

“Hi hi hi....”

“Hi hi hi....”

“Hi hi hi....”

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 247: Tử Vong Sa Mạc

Tần Tú Tú bị Minh Hạo và đám nữ chọc lét, cuối cùng chịu không nổi, nàng đành phải bất đắc dĩ giao ra một phần bản đồ Thần Mộ.

Minh Hạo để chắc ăn phòng ngừa Tần Tú Tú quay ra cắn lén, hẳn đem dây trói tay chân nàng lại trong tình trạng trần truồng, dù sao quần áo có khả năng trơn trượt làm dây trói tuột ra ngoài.

Cả nhóm lên đường, đi tới Sa Mạc Tử Vong.

Bùi Xuân Tình một bên điều khiển Phi Nô, một bên nhiệt tình giới thiệu về Tử Vong Sa Mạc cho Minh Hạo và Tam Nương nghe:

Tử Vong Sa Mạc một trong mười cấm địa nguy hiểm nhất ở dâm giới.

Nó nằm sâu ở trong Tây Cương, là nơi cho dù cường giả Dâm Vương khi đi vào phải kiêng dè vài phần, cho dù Dâm Vương trở lên nếu không cẩn thận, mất mạng như chơi.

Tử Vong Sa Mạc nó nguy hiểm ở chỗ ‘cát’, khu vực sa mạc cát ăn thịt người.

Nghe như đơn giản, không có gì nguy hiểm hay thứ kinh khủng gì làm người sợ, nhưng nó là thứ chân chính là nỗi ám ảnh của nhiều người khi bước vào đây.

Bởi vì, nơi này không còn gì, không cây cỏ, không thức ăn, không động vật, xung quanh ngoài trừ cát thì không có gì, nếu một người lỡ như bước

vào đây, chỉ cần ba giây thôi, dù Dâm Vương cũng trong nháy mắt bị đám cát ‘ăn thịt’.

Mấy tỷ triệu hạt cát dưới chân đều là loại ăn thịt người, nghe đã rợn người chứ đừng nói là bước vào.

May mắn, có một thứ có thể chế ngự, đó là Phi Nô.

Phi Nô bay trên không trung, nên tránh được dưới đất cát.

Nhưng không chỉ có cát ăn thịt người, mà còn có thời tiết khắc nghiệt, một cơn bão cát bất cứ khi nào có thể xảy ra, trong bão cát đó, chính là hàng triệu loài cát ăn thịt người, dù bay trên không hay dưới đất đều dính phải nó, chính vì thế khu vực này còn gọi là Tử Vong Sa Mạc.

Nhưng chân chính nguy hiểm không phải là nơi này, mà là trung tâm Tử Vong Sa Mạc, một nơi cho dù Dâm Đế đi vào một khi không cẩn thận phải chết, đó là Thần Mộ.

Thần Mộ, người Dâm Giới vừa nghe khiến người dễ liên tưởng đến mộ của thần linh sau khi chết chôn xuống.

Trong truyền thuyết, Thần Mộ đã xuất hiện từ rất lâu, lâu đến nỗi từ xa xưa năm tháng đến nay không ai có thể hiểu thấu nó được, ai thành lập ra?

Nếu nói nguy hiểm của Tử Vong Sa Mạc là cát ăn thịt người, thì nơi này chính là những ngôi mộ, xác chết sống dậy, và nơi này là chỗ an táng lý tưởng nhất của những người đạt đến cảnh giới đỉnh phong như Dâm Đế.

Thần Mộ có công dụng đặc biệt chính là đem người đã chết có thể sống lại.

Đây chính là nghịch thiên cải mệnh trong truyền thuyết, nhưng tỷ lệ sống lại rất thấp chỉ bằng một phần ngàn, mặc dù tỷ lệ thấp đến đáng thương,

nhưng nó vẫn có sức hút mê người, nhất là những bậc cường giả sống lâu năm sắp bước vào quan tài.

Nhưng nếu thất bại, đồng nghĩa biến thành xác chết biết di động, những xác chết này không có trí tuệ, chỉ có bản năng chiến đấu khi còn sống.

Còn vì sao nó tên là Thần Mộ thì bắt nguồn từ lời kể của các bậc tiền bối lão tổ cấp cao lưu truyền trở xuống:

Thần Mộ, nơi dành cho cường giả an nghỉ, khắp nơi bầy rập chết người, càng đi sâu vào Thần Mộ, càng đến gần với thần linh, thứ cấm kỵ nhất thế giới, nơi thần táng thân, kẻ bước vào tất bị thần tru, trời giết, đất diệt.

Ngày xưa, có một cường giả cảnh giới đỉnh phong thế giới Dâm Tổ, chỉ còn một bước là đột phá đến Dâm Thần, hắn mắc kẹt tại cảnh giới này hơn chục vạn năm, tuổi thọ không còn nhiều, hắn đành nhắm mắt làm liều, xông sâu vào trung tâm Thần Mộ. Từ đó về sau, không còn ai thấy bóng dáng hắn xuất hiện trên thế gian, người ta đồn rằng, khi hắn bước vào trung tâm Thần Mộ, đồng nghĩa với bị thần tru diệt, không còn có thể còn sống quay trở ra.

Có thể hình dung trình độ nguy hiểm kinh khủng của thần mộ thế nào.

Tuy là nguy hiểm, nhưng nhiều người không màng đến tính mạng để đi vào thử cơ duyên, vận may của mình, vì trong đó chính là một bảo tàng của các cường giả như Dâm Đế để lại, như đan dược, vũ khí các loại... khiến người ta đổ mắt thèm thuồng.

Minh Hạo gật đầu, có chút khó hiểu hỏi: “Như vậy Thần Mộ là nằm ở trung tâm Tử Vong Sa Mạc? Nếu vậy chẳng lẽ các xác chết bị chôn dưới cát ăn thịt người?”

Nếu thật sự như vậy, hắn chắc chắn rằng dù tài bảo có hiểm đến cỡ nào, cũng không ai dám đi vào nơi cát ăn thịt người để tìm a, đây chính là tìm

chết hơn là tìm tài bảo...

Bùi Xuân Tình lắc đầu, nàng ánh mắt hướng về phương xa xôi, nói ra: “Theo thiếp biết, cánh cửa ra vào nằm ở trung tâm Tử Vong Sa Mạc, còn về Thần Mộ thực sự nằm ở một phương thế giới khác, thế giới đó là do thần linh chế tạo nên, mỗi ngàn năm cánh cửa dẫn đến Thần Mộ sẽ tự động mở ra để dân giả đi vào....”

Minh Hạo gật đầu, cái này không có gì lạ, hẳn ở Đế Bá thế giới thường đi qua những bí cảnh, hiểm địa, cấm địa các loại, linh tính hẳn mách bảo rằng, Thần Mộ là nơi để đem bản nguyên trở về, hồi phục lại thực lực đỉnh phong kia...

Trong thời gian rảnh rỗi đi đến Tử Vong Sa Mạc, Minh Hạo lấy cơ sở luyện dược quyển (sơ), bóp vú kích huyết (sơ) ra để đọc.

“Cái lẽ gì thốn.” Minh Hạo mở ra quyển sách cơ sở luyện dược, vừa đọc trang đầu xong, sắc mặt chuyển thành màu đen, mồ hôi trên trán vài giọt chảy ra, tay cầm sách run run.

Nội dung trong sách:

“Người luyện dược thường dùng JJ để luyện, thiên phú thuộc tính hỏa, JJ phải dài, to, để nung nấu đan dược, phẩm chất khi xuất ra tốt hơn...”

Không đọc thì thôi, vừa đọc xong Minh Hạo cảm giác cái này không có logic a, tiếp tục lật qua trang khác đọc tiếp.

...

Vài phút sau, Minh Hạo cuối cùng đọc xong, đem cơ sở luyện dược quyển cất vào túi đồ.

“Đậu má râu xanh, luyện được cần JJ?” Minh Hạo âm thầm bức tức, jj có khắp mọi nơi, từ luyện level đến luyện được a...

Theo như trong cơ sở luyện được nói, quyển này dành cho nam, người nam phải sở hữu loại JJ hệ hỏa để luyện được, cách thức rất đơn giản, người nam ăn hết các thành phần để luyện ra được, sau đó nuốt hết toàn bộ, đem dâm khí lưu chuyển đường thức ăn xuống JJ, sau đó đem JJ thành ‘lò lửa’, đốt cháy các loại tạp chất trong đan được, cuối cùng là thải ra tinh hoa

**

Không tiếp tục quan tâm đến vấn đề này nữa, Minh Hạo từ túi đồ lấy ra quyển bóp vú kích huyết (sơ) xem.

Năm phút sau, xem xong bóp vú kích huyết (sơ) Minh Hạo cất vào lại túi đồ, nội dung khá đơn giản, chính là dùng ngón tay xoa bóp đầu ngực, các huyết vị, kích hoạt cho máu lưu thông, giúp ngực các nữ giới lớn hơn, đẹp hơn, tròn hơn, săn hơn...

Đứng trên Phi Nô, tinh thần điều khiển bay đi, Minh Hạo nhìn qua Bùi Xuân Tình hỏi: “À, mục đích các người đến Thần Mộ để tìm kiếm bảo vật à...”

“Đúng vậy, một phần nửa chính là để rèn luyện kinh nghiệm.”

Minh Hạo gật đầu, sau đó hỏi về một số vấn đề khác...

Năm ngày trôi qua, đoàn người Minh Hạo trải qua năm ngày hành trình ngắn ngủi cuối cùng đi tới biên giới Tử Vong Sa Mạc, tất nhiên là không thiếu một phen mây mưa với Tam Nương cùng nơi jj phát độc, làm Minh Hạo đang chịch giữa chừng phải ngưng lại ôm chim....

Đứng gần biên giới, đám người nhìn qua bên kia.

Để nhận biết khu vực Tử Vong Sa Mạc và nơi thường rất đơn giản, Tử Vong Sa Mạc lớp cát có màu vàng đậm, không vàng nhạt như cát bình thường.

Bởi vậy, khi tiếp xúc với ánh mặt trời phản chiếu lại ánh sáng rực rỡ, như là kim cương phát ra ánh sáng nồng đậm.

Từng đồi cát trải dài từ đầu đến cuối, nhìn như mảnh rừng núi vàng được người chôn tại đây, phát ra kim quang chói lòa mù con mắt người nhìn.

Minh Hạo đứng trên xe bay, nhìn đám cát vàng đậm đầu bên kia, cảm thán: “Cái này đúng là thiên nhiên tạo hóa, thật đẹp, so với lâu đài cát kia còn đẹp hơn gấp mười lần.”

“Đi thôi.” Minh Hạo hơi ngấm nghĩa một chút, quay qua Tam Nương, dặn dò nàng: “Nếu người thấy có gì không ổn thì la lên, biết chưa?”

Tam Nương gật đầu, nàng bộ dáng thần kinh thường ngày kia, nàng ngay thẳng nói: “Ta biết, người yên tâm.”

Minh Hạo gật đầu, nhóm người điều khiển Phi Nô chạy qua vùng Tử Vong Sa Mạc.

Vừa chạy qua đây, thời tiết trong nháy mắt thay đổi, nếu bên kia vùng sa mạc là nóng nực thì bên đây Tử Vong Sa Mạc là mát mẻ.

Minh Hạo cảm giác kì lạ, kể đó nhóm người dựa theo bản đồ điều khiển phi nô chạy một đường chạy đến trung tâm Tử Vong Sa Mạc, nơi dẫn đến Thần Mộ.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 248: Tần Tú Tú Chết

Trên đường đi, thỉnh thoảng gặp nhóm ba, nhóm năm người kết bè kết bạn, mục tiêu chính là đến Thần Mộ, bọn họ giống như nhóm Minh Hạo, đa số người mang theo một vị Dâm Vương đi chung, chỉ là trên đường gặp toàn bộ là nữ giới, rất hiếm nam tử.

Cái này cũng kì lạ, Minh Hạo không khỏi hỏi: “về phần nam, nữ ở Dâm Giới, chẳng lẽ 9/10 đều là nữ tử?”

Nếu thật vậy thì Minh Hạo đang sống ở thế giới tràn đầy nữ giới, khắp nơi là nữ...từ bình dân đến quý tộc, từ binh lính đến hoàng đế các loại.

Bùi Xuân Tình gật đầu, nói ra: “Bởi vì nữ được trời ưu ái thiên phú, hơn nửa tỷ lệ sinh sản nữ - nam là 85% - 15%, cho nên ở thế giới này đa số là nữ giới.”

Minh Hạo âm thầm nuốt nước bọt, trong đầu tưởng tượng các hình ảnh dâm tặc, thông dâm cùng nhà vua thiếu phụ, tư tình năm thê bảy thiếp...

“Như vậy về vấn đề duy trì nòi giống làm sao?” Minh Hạo hỏi.

Bùi Xuân Tình nghe câu hỏi thở dài một hơi, nói ra: “Đây là vấn đề nhức nhối của chúng ta từ vạn năm đến nay, để duy trì nòi giống với thiên phú tốt không bị phế, thường các gia tộc, thế lực sẽ lựa chọn nam tử cường dương * Nhưng khổ nỗi, nam tử sinh ra có mười phần hết chín phần bị phế*, cho nên một khi có ‘giống’ tốt xuất hiện, ngay lập tức người nam nhân sẽ bị các thế lực tông môn khác nhau săn đuổi...”

Minh Hạo nghe vậy rùng mình một cái, liếc mắt nhìn phía dưới JJ mình, nếu các nàng biết mình JJ loại ‘thượng hàng’ ‘hàng khủng’ thì không biết các nàng phản ứng ra sao?

...

Đám người đang đi giữa chừng, bất thành hình xung quanh nổi gió nhẹ.

Bùi Xuân Tình và các nữ khác cảm thấy gió thổi, mặt mày biến sắc, Bùi Xuân Tình giọng run rẩy nói: “Bão, bão sắp đến, mau chạy!”

Minh Hạo vừa cảm nhận gió liền biết xảy ra vấn đề, vì mấy ngày qua hẳn ngoài trừ cảm nhận một chút mát mẻ thì không còn gì, hiện tại cảm giác có gió nổi là có vấn đề.

“Nhanh, chạy về hướng đông nam.”

Minh Hạo học ở Bắc Đẩu học viện, dựa vào kiến thức rất nhanh dự đoán được hướng gió, quay về đám người la lên một tiếng.

“Đông nam?” Đám người ngẩn ra, đông nam là sao.

Nhìn vẻ mặt ngu người của các nàng, Minh Hạo che mặt lại, rất muốn chửi vài tiếng, nhưng biết hiện tại không phải lúc để chửi, tay chỉ về hướng đông nam, nói ra: “Nhanh, điều khiển phi nô bay về hướng đó.”

Đám người gật đầu, các nàng nhanh chóng điều khiển phi nô lái về hướng Minh Hạo chỉ.

Lúc này, ở phía sau lưng các đám người cơn gió thổi ngày càng mạnh, cuốn xung quanh đám cát bay lên cao, tốc độ xoáy càng lúc càng nhanh.

Minh Hạo quay ra sau nhìn, vòi rồng cuốn tan mọi thứ trên đường đi như con hủ dổi khát, vòi rồng như có linh tính, nó bay theo sau lưng đoàn

người, dường như không ăn được đoàn người Minh Hạo thì không buông tha.

Minh Hạo hơi suy tính một hai, dựa vào tốc độ phi như vậy, rất nhanh bị vùi rỗng ở sau đuôi kịp, hỏi gấp: “Xuân Tình, cái Phi Nô còn tăng tốc được không?”

Bùi Xuân Tình nghe vậy quay qua đáp: “Không, tốc độ của nó đã nhanh lắm rồi, trừ phi...”

“Trừ phi cái gì, nói lẹ.” Minh Hạo nghe âm thanh bén nhọn từ phía sau càng gần, vội vàng thúc giục nàng.

“Trừ phi có tinh dịch thuộc loại siêu cấp, phi nô được đổ vào siêu cấp tinh dịch, sẽ tăng lên 100%, có tỷ lệ đột phá cảnh giới, khiến tốc độ bay của phi nô theo đó tăng lên.”

Còn phân cảnh giới? Minh Hạo nhìn dưới chân mình phi nô âm thầm lấy kỳ lạ.

Sau đó, Minh Hạo đem ‘xăng’ rút ra, cắm ngay cái ‘ổ’, đổ ‘xăng’ vào ‘bình’

“U~a, u~a~”

Tại lúc khi được ‘xăng’ đưa vào người, Phi Nô phát ra âm thanh hưng phấn, cả người run lắc dữ dội, tựa như một con chó cái thèm khát bị đực rựa chơi đồng dạng.

Đổ xong, Minh Hạo đem xăng bỏ về, cùng lúc này phi nô cả người khí tức bay lên, đậm khí từ [V] bắn mạnh hơn 10 lần lúc trước.

Minh Hạo còn đang nghiên cứu phi nô, bên cạnh Bùi Xuân Tình đám và đám tử muội sắc mặt biến, ánh mắt nghi ngờ nhìn chăm chăm đống quần

Minh Hạo.

Một trong chị em đó nhìn qua Bùi Xuân Tình, nói: “Bùi Xuân Tình, lúc này người có thấy ‘hàng’ của hấn không?”

Bùi Xuân Tình gật đầu, nói: “Ta thấy, loại này ít nhất cũng dài cỡ 22-25 cm...”

Người chị em kia mặt đỏ bừng, thần sắc mê trai nhìn chăm chăm Minh Hạo, nước miếng không biết khi nào chảy xuống ướt áo, nói ra: “Vị kia, người nhường cho ta được không? Điều kiện do ta chủ trì...”

“Không được!”

Bùi Xuân Tình không chút do dự từ chối, đùa gì thế, Minh Hạo trẻ tuổi, đã có thiên phú khủng, hàng khủng, hơn nữa nhìn cái kia Phi Nô, ít nhất tinh dịch của Minh Hạo đạt đến loại siêu cấp kia, tổng hợp lại toàn bộ, giá trị nào vào nước mới đồng ý.

Trong lòng Bùi Xuân Tình một mảnh vui mừng hân hoan, lần này trúng mảnh to rồi, nghĩ đến biểu lộ phong phú của mọi người khi dặt Minh Hạo trở về gia tộc, nhất là lúc thấy ‘hàng khủng’ của Minh Hạo nha...

“Hì hì Hì hì” Bùi Xuân Tình ảo tưởng cảnh đám người kinh ngạc, sợ hãi các loại nàng cười rộ lên.

Minh Hạo nghe tiếng cười quay đầu nhìn, thấy Bùi Xuân Tình đang cười như điên, còn có đám kia nữ đang lấy ánh mắt sói nhìn chăm chăm nơi đũng quần hấn

Minh Hạo cảm giác là lạ, tại sao đám nữ này dùng ánh mắt chó thèm xương kia nhìn mình?

Đột nhiên, nhớ tới lúc này hần móc hàng ra để bơm xăng cho phi nô, tất nhiên khi đó các nữ bên cạnh cũng nhìn thấy hàng khủng của hần.

Vừa nghĩ đến đây, Minh Hạo biến sắc, “Thôi xong, hàng lộ, cuộc sống sau này phiền phức lớn.”

Nhìn đám kia ánh mắt sói cái khao khát như tới mùa động dục.

“Rè rè rè...”

Âm thanh bén nhọn từ phía sau ngày càng tới gần, Minh Hạo không có thời gian suy nghĩ chuyện vụn vặt.

Liếc nhìn phi nô đám nữ rồi so sánh, sau khi được hần bơm xăng xong, phi nô của hần tăng tốc độ lên đến 100%, đâm khí từ [V] càng bắn ra mạnh gấp 10 lần lúc trước.

Như vậy chỉ còn một vấn đề, đó là đám phi nô các nàng, chỉ có phi nô của Minh Hạo là được bơm xăng cường hóa, còn những phi nô khác thì không.

“Làm sao đây, thời gian không kịp để bơm xăng cho đám kia...” Minh Hạo nhíu mày suy nghĩ, một chút liền nghĩ ra, đó là đem đám nữ dời qua đây, nếu bỏ Tần Tú Tú ra thì có thể đủ chỗ...

Nghĩ liền làm, Minh Hạo hướng đám nữ, nói: “Các người nhảy qua đây, nhanh lên, không còn kịp.”

Đám nữ đang trong tình trạng say hồn lạc phách vì hàng khủng của Minh Hạo, nghe tiếng kêu liền tỉnh lại.

Khi nghe được âm thanh rè rè rè ở phía sau vẻ mặt hoảng sợ, không chút do dự vận chuyển đâm khí trong cơ thể, nhảy qua phi nô Minh Hạo.

Minh Hạo cùng lúc này đem Tần Tú Tú ngồi ở sau đá xuống đất, dù sao hắn có bản đồ rồi, nàng hết giá trị sử dụng, nếu như bình thường thì hắn sẽ không làm vậy, nhưng hiện tại tình hình nguy cấp, không thể không hi sinh người a.

“Không!!!”

Tần Tú Tú vẻ mặt sợ hãi, kinh hoàng kêu to, ánh mắt không tin tưởng nhìn chăm chăm vẻ mặt tuấn tú Minh Hạo, trong đời nàng, lần đầu gặp loại này nam nhân vô tình, không chút do dự đem một mỹ nữ xinh đẹp như nàng đá ra ngoài...

Ánh mắt Tần Tú Tú căm hận nhìn chăm chăm khuôn mặt Minh Hạo, từng chi tiết nhỏ, từ làn da cho đến ánh mắt, mái tóc không chút nào bỏ sót, ghi tạc toàn bộ vào trong lòng.

“Ta thề, dù có chết cũng theo người suốt đời!!! AAAA”

Tần Tú Tú cuối cùng la lên, trong âm thanh tràn đầy tuyệt vọng, hận thù, lạnh lẽo, âm trầm khiến người lạnh gáy...

Cả người rơi tự do xuống đất, từng hạt cát như đàn cá hổ Piranha ở Amazon, đám cát nhỏ bay lên, bám vào người Tần Tú Tú, chỉ trong giây lát, cả người Tần Tú Tú từ đầu đến chân bị hạt cát chôn vùi bên trong...

Bay ra phía xa, Minh Hạo có thể nghe thấy âm thanh hận thù âm trầm từ Tần Tú Tú kêu rên, tiếp theo âm thanh đau đớn thảm thiết, từng tiếng ‘nhộp nhộp’ vang lên, tựa như có thứ gì đó đang ăn.....

Minh Hạo trong lòng khinh thường, “Chết thì chết, ám thì ám, ta thách, tại người xấu số mà thôi đừng trách ta.”

Khi đám nữ ngồi trên phi nô an toàn, Minh Hạo vận chuyển âm khí, điều khiển toàn bộ tinh thần lực, đem phi nô tăng tốc gấp đôi, rất nhanh bỏ

ra xa vôi rồng kia....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 249: Gây Sự

Minh Hạo điều khiển phi nô chạy trốn, rất nhanh thoát khỏi bão cát, hành trình nhóm người từ đây liền thuận lợi, vài ngày sau đến trung tâm Tử Vong Sa Mạc.

Một vùng cát rộng lớn, tu tập có hơn chục vạn người khác nhau, người tại đây đa phần người là nữ giới.

Minh Hạo nhóm người đi đến sau cùng, người ở đây thấy nhóm người Minh Hạo tới, toàn bộ người ánh mắt kinh ngạc nhìn nhóm Minh Hạo, bởi vì khi này trên phi nô chở đến năm người, Minh Hạo, Tam Nương, Bùi Xuân Tình và Chu Cát Anh, Lâm Nhã Tiên.

Thông qua mấy ngày đường nói chuyện làm quen, Minh Hạo nắm rõ tên tuổi, cũng như bối cảnh hai người.

Chu Cát Anh và Lâm Nhã Tiên hai người đều là tiểu thư từ gia tộc cao cấp thượng thừa đi ra ngoài lịch duyệt.

Chu Cát Anh và Lâm Nhã Tiên thuộc loại thiên hướng tu luyện, chỉ có Bùi Xuân Tình gia tộc loại này hiếm có luyện được.

Minh Hạo không quan tâm ánh mắt đám người, ngẩng đầu nhìn phía trước cánh cổng khổng lồ.

Cánh cổng đứng sừng sững tại sa mạc, nó cao lớn có hơn ngàn mét, điều đặc biệt nhất, cánh cổng này không có cửa, mà chỉ có hai cái trụ (|_|) màu đen đứng ở hai bên.

Khu vực cánh cổng một màu vàng, nhưng một là màu vàng của tự nhiên, khác với màu vàng của Tử Vong Sa Mạc kia, loại này tự nhiên làm người cảm giác an toàn khi đứng.

Cả tòa cổng thả ra khí tức xa xưa, kèm theo đó một phần huyền ảo lung linh bảy sắc cầu vòng bắt ngang qua cánh cổng, khiến người lần đầu tiên khi đến đây phát ra một trận thán phục.

Minh Hạo nhìn cánh cổng, đã đoán được cách thức để di chuyển đến cái gọi là Thần Mộ

Loại này phương thức giống truyền tống trận, nhưng hẳn nghĩ là có chút khác, vì để huy động được cánh cổng phát ra năng lượng truyền tống đến điểm B, phải cần ngoại lực như sức mạnh để phát động, chứ không phải cần mấy loại nguyên thạch, linh khí.

Minh Hạo qua nhìn hai nữ Chu Cát Anh và Lâm Nhã Tiên, đột nhiên nói ra: “Ta hộ tống hai người đến đây, còn lại hai người tự mình giải quyết.”

“Tôn kính cường giả, xin người mang theo chúng ta.”

Hai nữ lo sợ nói, dựa theo thực lực của Minh Hạo, hai nàng có thể đi ké chiếm được một số tiện nghi, thậm chí bảo vật quý giá, quan trọng nhất là tính mạng các nàng được Minh Hạo bảo hộ an toàn.

“Không, ta bốn phận tới đây là hết rồi, nếu như sau khi đi thần mộ xong chúng ta còn gặp lại, ta sẽ hộ tống hai người trở về.”

Minh Hạo lắc đầu từ chối, hẳn không rãnh hán đi làm bảo mẫu cho hai nàng, trừ phi hai nàng sẵn sàng hiến thân, tất nhiên loại này trực tiếp không thể nói ra được, với lại hẳn hiện tại không còn hứng thú với loại cỏ non xuân tươi nữa, hẳn bắt đầu nhắm tới các loại đặc biệt hơn, ví dụ tràn đầy cơ bắp thần kinh như Tam Nương ra, ít nhất hẳn còn hứng thú một hai...

“Nhưng mà...” Hai nữ vẻ mặt muốn khóc, nếu một cường giả như Minh Hạo rời đi, đây chính là mất đi lá bùa hộ mệnh a.

Minh Hạo nhìn vẻ mặt hai nàng liền biết các nàng nghĩ gì, ánh mắt trở nên lạnh lùng, nói: “Ta đưa hai các người đến đây là hết trách nhiệm, hơn nữa các người nên nhớ, chúng ta không ai nợ ai, các người chắc hiểu rõ.”

Hai nữ còn muốn nói gì, gặp vẻ mặt lạnh lùng của Minh Hạo, các nàng chợt nhớ tới ngày hôm qua tình cảnh tra tấn Tần Tú Tú cuối cùng bị đá xuống chết, khí lạnh từ chân xông lên đầu, hai nàng sắc mặt trắng bệch, vội vàng lui ra sau vài bước, hai nữ rất nhanh biến mất khỏi tầm mắt Minh Hạo, ẩn vào trong đám người.

Minh Hạo quay qua Bùi Xuân Tình hỏi: “Cánh cổng lúc nào mở ra?”

Bùi Xuân Tình nhìn chăm chăm Chu Cát Anh và Lâm Nhã Tiên, nghe âm thanh mới lấy lại tinh thần, nói: “Nếu tính không sai thì đêm nay cánh cổng dẫn đến Thần Mộ sẽ mở ra.”

Minh Hạo gật đầu, nói ra: “Chúng ta tìm một chỗ ngủ, mấy ngày qua ta có chút mệt.”

“Ngủ?” Tam Nương cười nói: “Tốt, ta đạo này có hơi thiếu ngủ a.”

Minh Hạo nói: “Vậy chúng ta ngủ ở đây luôn đi.”, mặc kệ đám người xung quanh ánh mắt, từ túi đồ lấy cái thảm, đặt tại dưới đất rồi nằm lên.

Tam Nương nở nụ cười, nàng nằm xuống bên cạnh Minh Hạo.

Bùi Xuân Tình thấy ánh mắt kị dị đám người nhìn về phía này, mặt nàng nóng rát lên, hai tay úp mặt lại, lúc này nàng thật muốn kiếm cái lỗ nào chui vào, “hai người này quá cực phẩm, giữa ban ngày ban mặt vậy mà lăn ra ngủ, hơn nữa còn trước mặt nhiều người.”

Lần đầu tiên một đại tiểu thư như nàng bị người dùng ánh mắt này nhìn, xấu hổ không nói, nhưng quan trọng là thân phận của nàng, đường đường là gia tộc luyện được thượng thừa, chỉ một bước nữa là tiến đến cổ tộc, hiện tại bị người nhìn thấy, nàng tin tưởng, chỉ cần trong nửa ngày tiếng xấu về mình truyền ra xa, một ngày sau cả gia tộc mình sẽ biết việc này, nàng không biết phải giải thích với cha mẹ về việc ra sao.

“Năm xuống đi, người chắc đi đường mệt lắm rồi, cũng nên nghỉ ngơi một lát.”

Âm thanh Minh Hạo bất ngờ truyền đến tai, làm Bùi Xuân Tình giật mình tỉnh lại, nàng nhìn xuống, thấy Minh Hạo mỉm cười nhìn nàng, một ánh mắt màu đen thâm thúy tựa như giếng sâu không đáy, làm người không đoán được ý nghĩ của hắn.

Bùi Xuân Tình hơi dờ dẩn một chút, Minh Hạo nhìn nàng vẻ mặt dờ dẩn, âm thanh như ma quỷ dụ hoặc, tràn đầy từ tính, nói: “Năm xuống đi.”

Bùi Xuân Tình không hiểu tại sao, khi nghe âm thanh này, cả cơ thể không tự chủ năm xuống.

Nơi này là khu vực an toàn nhất ở Tử Vong Sa Mạc, bởi vì nơi này không có cát ăn thịt người, một vùng cát bình thường, có thể yên tâm thoải mái năm xuống nghỉ ngơi.

“Người kia không phải là Bùi Xuân Tình à, Bùi gia đại tiểu thư, tại sao nàng lại làm hành động khiếm nhã như vậy, còn năm với một người con trai xa lạ?”

“Chà chà, chắc có lẽ nàng có tình cảm gì với thiếu niên kia, trong nhóm thanh thiếu niên tài俊, trước giờ chưa thấy hắn a, chẳng lẽ thiên tài mới xuất hiện? ”

“Có thể vậy, nhìn vẻ mặt dờ dẩn của nàng liền biết, hi hi hi...”

Đám nữ tử xung quanh thấy vậy nói nhỏ, bàn tán, cười đùa, lấy chuyện nhóm ba người Minh Hạo làm chủ đề chính.

Tại thời khắc này, một nữ tử ăn mặc diêm dúa quần dài áo lụa là đi tới, mắt rần, mày liễu, môi tô son đỏ đậm, ánh mắt kẻ dài hơi cong như đuôi rần, bộ dáng yếu điệu đi tới chỗ Minh Hạo.

Mặc áo rộng, như ẩn như hiện đôi song phong tuyết trắng, khi bước đi, đôi ngực lắc lên lắc xuống như trái bóng rổ chạm sàn.

Nữ tử ánh mắt cao ngạo, khinh thường nhìn Minh Hạo một cái, nhìn qua nằm bên cạnh Bùi Xuân Tình, giọng chua ngoa nói: “Xuân Tình, người nhìn xem bản thân người làm gì, đường đường chính chính là một đại tiểu thư gia tộc Bùi gia, thân phận cao quý ngàn vàng, vậy mà đi nằm với một tên nhóc xa lạ, không biết xấu hổ là gì à?”

Bùi Xuân Tình nghe vậy nội tâm giận dữ, nhìn về phía người nữ ăn mặc diêm dúa kia, lạnh lùng nói: “Nê Tuyết Hà, người muốn gì?”

“Hì hì.” Nê Tuyết Hà nghe nàng hỏi cười một tiếng, đôi ngực trắng theo đó lắc lên lắc xuống khiến một số nam nhân trong đám nữ không khỏi nuốt nước bọt.

Cười xong, Nê Tuyết Hà chỉ tay vào Minh Hạo, thần sắc kiêu ngạo nói ra: “Người, rút ra cho ta!”

Minh Hạo mở mắt ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn Nê Tuyết Hà, nói: “Người bị thần kinh?”

Hắn ghét nhất ba loại người, một loại thích ra lệnh cho người khác, loại thứ hai chính là chỉ tay vào hắn, loại thứ ba chính là xúc phạm đến người thân của hắn.

Nê Tuyết Hà sững sờ cho là mình nghe lầm, người xung quanh nở nụ cười vui vẻ, đối với Minh Hạo càng khinh thường hơn...

“Hắn ta không biết gia cảnh của đáng sợ của Nê Tuyết Hà thế nào a, vậy mà lại dám chửi nàng”

“Ta nhìn thấy cách ăn mặc của hắn loại này quê mùa, chắc là loại sơn thôn mới để nhũ mới ra đời, chim con vừa biết bay thôi, lần này cho dù bối cảnh lớn như Bối Xuân Tình là không ngăn cản được, trừ phi trường bối tự thân ra mặt...”

Bởi vì vấn đề nòi giống hiếm, cho nên các gia tộc lớn thường có kế ước liên minh hoặc hòa bình để tránh xung đột không đáng có lẫn nhau, nhưng nếu cá nhân không thuộc kế ước thì thế lực A...có quyền tự do giết người đó, và thế lực B kế ước với thế lực A không có quyền can thiệp vào chuyện này.

...

P/s: ta giảm lại độ biến thái vậy, có lẽ dạo này biến thái quá, làm truyện mất chất yy rồi @@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 250: Cân Hết Toàn Bộ

Nê Tuyết Hà trong lòng âm thầm đặc ý “Đúng là đồ nhà quê ngu, hiện tại người chủ ta, coi như ta có cái cớ để giết người. Bùi Xuân Tình, ta giết đi nam nhân của người, xem người phản ứng ra sao.”

Ánh mắt nham hiểm như rắn độc của nàng nhìn chăm chăm Minh Hạo.

Còn nguyên nhân vì sao nàng nhắm vào Minh Hạo rất đơn giản, hai nhà họ Nê và Bùi từ lâu là đối thủ cạnh tranh, vì cả hai đều gia tộc về luyện được, cho nên hai nhà tranh đấu rất quyết liệt, dù không quang minh chính đại, nhưng lại tại trong bóng tối tranh đấu liên tục.

Nê Tuyết Hà dâm khí vận chuyển tập trung nơi bàn tay, kế đó nàng vung tay ra, một chưởng tràn ngập dâm khí hung hăng đánh về phía Minh Hạo.

Bùi Xuân Tình thấy cảnh này không chút có ý nào ra tay ngăn cản, trong lòng thầm nở nụ cười, “Nê Tuyết Hà người quá mạnh động, không chịu điều tra kỹ trước, lần này coi như người đá vào miếng sắt, nếu người biết Minh Hạo cảnh giới là Dâm Vương sơ cấp thì sao đây? Không biết lúc ấy biểu của người ra sao hì hì.”

Người xung quanh nhìn Nê Tuyết Hà ra tay, có người nói: “Lấy Nê Tuyết Hà cảnh giới Dâm Thế sơ cấp, đoán chừng tiểu tử kia ngay lập tức bị đánh thành thịt nát.”

Minh Hạo đứng lên, một ngón tay đơn giản hướng về một chưởng Nê Tuyết Hà, trong miệng bình thân phun ra hai chữ: “Trấn áp!”

Trong nháy mắt, trời đất định hình, thời không dừng lại, toàn bộ sự vật tại một giây này như bị đình chỉ, đứng im toàn bộ.

Nhưng khoảnh khắc này rất nhanh, nhanh đến không ai có thể nhận thấy được sự thay đổi này ngoài trừ Minh Hạo.

Ngón tay Minh Hạo chạm đến, dễ dàng đem chưởng Nê Tuyết Hà hóa giải, Nê Tuyết Hà còn chưa phản ứng, ngón tay Minh Hạo lướt đến nơi song phong, canh ngay hồng tâm hoa, nhẹ nhàng nhấn vào một cái.

Diễn biến quá nhanh, chỉ trong một giây ngắn ngủi, người ở đây đều thần sắc cứng ngắt, bao gồm bên trong Bùi Xuân Tình bộ dáng há hốc mồm kinh ngạc nhìn hành động Minh Hạo.

“Ừ, mềm đó, nhưng đáng tiếc, tính cách người quá kiêu ngạo.” Minh Hạo nở nụ cười tà ác, ngón tay nhấn nhấn nhụy hoa vài cái rồi rút lại.

Nê Tuyết Hà cảm giác nơi đầu ngực bị tập kích, như có dòng điện chảy qua, cả người nàng run lên một cái, tim đập thành thịch, sắc mặt đỏ bừng, hơi như người say rượu.

“A!”

Một giây sau Nê Tuyết Hà mới phản ứng lại, nàng xấu hổ thét một tiếng, hai tay ôm ngực lớn của mình, trong mắt hiện lên tia lửa giận, nàng lạnh lùng quát: “Tên nhóc con, người dám sờ ngực bản tiểu thư, người có biết tội?”

Minh Hạo nở nụ cười, ánh mắt cao cao tại thượng như đang nhìn giun dế, khinh thường nói ra: “Người là cái gì mà dám ra lệnh cho ta? Loại ngực bự không nào như người không xứng đáng, ta không những sờ ngực, còn bóp chim của người.”

Minh Hạo nói xong, hai ngón tay hình thành đôi đũa ngắn dài, lấy tốc độ tên lửa, hướng về quần Hà Nê Tuyết đâm tới.

Hà Nê Tuyết quên chuyện một chương của mình bị Minh Hạo hời hợt hóa giải lúc này, nàng khi này trong nội tâm vô cùng căm tức, không nghĩ đến một tên nhóc ** cũng dám sờ ngực mình, hơn nữa lại chọt vào nơi nhạy cảm nhất của nàng, còn trước mặt nhiều người, đây quả thật là điều sỉ nhục nhất trong cuộc đời mình.

Càng nghĩ càng tức, Hà Nê Tuyết quyết định giết chết Minh Hạo, chặt hẳn từng khúc cho chó ăn để rửa đi vết bẩn trong lòng nàng.

Lần nữa giơ tay lên, vận chuyển âm khí, hướng về Minh Hạo đánh tới, bất quá, nàng đã chậm hơn một giây, bởi vì Minh Hạo ra đòn trước.

“A~~~”

Nê Tuyết Hà rên lên một tiếng, chân quỳ xuống đất, nước từ miệng chảy ra liên tục, hai mắt trợn trừng lên như mắt cá chết.

Minh Hạo cầm thẳng hai tay vào khu vực tam giác..., nhìn quỳ xuống đất Nê Tuyết Hà, mỉm cười nói ra: “Người hình như rất thích loại này nha?”

Nê Tuyết Hà ánh mắt trợn trắng nhìn Minh Hạo, lời nói lắp bắp, yếu nhược nói ra: “Người ...ma...u...đ e...m tay ...ra”

Minh Hạo nở nụ cười rút tay về, Nê Tuyết Hà cảm giác phía dưới rút đi mới thở một hơi, hít sâu một cái để nội tâm bình tĩnh lại.

Nàng đứng lên, ánh mắt âm độc nhìn Minh Hạo càng thêm lạnh lẽo, sắc mặt âm trầm như muốn chảy nước, quay qua nhìn đám người xung quanh: “Ta lấy danh nghĩa Nê gia tiểu thư, nếu ai giết được tiểu tử này, còn có, giết

toàn bộ người thân của hắn, sẽ được Nê gia lựa chọn làm khách khanh, lợi ích chắc các vị đã biết.”

Nghe vậy đám người ồ lên, nhất là những gia tộc phổ thông cùng...

Khách khanh gia tộc Nê gia lợi ích gì? Đó là một cái chức danh để nhận được đan dược hàng tháng, phải biết đan dược dù mua được cũng rất hiếm, bên ngoài thị trường bán với giá đắt đỏ, chỉ có những người thế lực cao tiền nhiều mới có thể mua, còn với người gia cảnh phổ thông muốn mua đó là là mơ mộng hão huyền.

Ánh mắt từng người hiện lên tia tham lam, nhìn về Minh Hạo như nhìn con mồi béo bở.

“Khoang đã!” Minh Hạo đã tính tới việc này.

Nê Tuyệt Hà tưởng hắn muốn cầu xin, nàng nở nụ cười kiêu ngạo xinh đẹp, nói ra: “Người muốn cầu xin ta tha người? Đáng tiếc, đã muộn.”

Minh Hạo lắc đầu, nhìn xung quanh đám người, lạnh lùng nói ra: “Ta cảnh cáo các người, ai muốn có tâm giết ta thì chuẩn bị tinh thần và một cái quan tài đi.”

Nghe Minh Hạo nói thế, toàn bộ những người ở đây, bao gồm Tam Nương, Bùi Xuân Tình lặng.

“Tên nhóc kia muốn chết!”

“Đúng là ghé con không sợ cộp, thật cuồng vọng!”

“Ta muốn giết hắn!!!”

...

Một giây sau, âm thanh vỡ òa như cái chợ vang lên, theo đó, từng người cầm vũ khí hướng về Minh Hạo chém giết.

Minh Hạo nở nụ cười, liếm liếm môi: “Một đồng exp và điểm a... mau đến đây, để ta giết các người.”

Vài phút trước...

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được nhiệm vụ đặc biệt, bởi vì lần đầu phát động nhiệm vụ ở thế giới này cho nên phần thưởng x100”

“Tên: Đồ sát toàn trường

Cấp độ: SSSS

Giới thiệu: đây là loại nhiệm vụ đặc biệt, giết người sẽ được EXP và Điểm, coi như là giờ vàng, chủ nhân hãy tận dụng nó, thời gian 1 tiếng.

- Dâm sinh: 10 exp – 10 điểm

-Dâm Sư: 100 exp – 100 điểm

-Dâm Thế: 1000 exp – 1000 điểm

-Dâm Vương: 10.000 exp – 10.000 điểm

(chưa x100)

-...-

Mỗi cảnh giới tăng thêm một số 0 ở sau.

Chú ý: ngoại trừ Tam Nương, Bùi Xuân Tình, Chu Cát Anh, Lâm Nhã Tiên và Nê Tiểu Cung, còn lại người giết sạch, ngoài ra, nếu chủ nhân trong thời gian một tiếng giết sạch toàn bộ, sẽ được phần quà đặc biệt từ hệ thống.”

Minh Hạo nhìn qua Bùi Xuân Tình và Tam Nương, nói một tiếng: “Người đem Tam Nương rời đi.”

Bùi Xuân Tình gật đầu, biết thực lực Minh Hạo đạt đến Dâm Vương sơ cấp nên yên tâm, nàng gật đầu, nói: “Người cẩn thận.”

Minh Hạo gật đầu, hướng Tam Nương nói: “Ta một mình có thể xử lý, không cần các người nhúng tay vào, hiểu chứ?”

Tam Nương gật đầu, không biết vì sao nghe Minh Hạo nói thế, trong lòng lần đầu tiên cảm giác khó hiểu, đó lo lắng, sợ hãi, trong mắt hiện lên tia ôn nhu khó có được, nàng nói: “Ta biết rồi, người nếu cần thì nói, ta sẵn sàng giúp.”

Minh Hạo gật đầu, nói: “Hai người đi mau đi, càng xa càng tốt, tránh liên lụy.”

Bùi Xuân Tình và Tam Nương gật đầu nhanh chóng chạy đi.

Minh Hạo nhìn đám người, ngoắc ngoắc tay, nói: “Ta cân hết, tất cả các người nhào vào đây.”

...

<https://www.facebook.com/trollgamestore/videos/1610794752562253/>

Này thì đấm nát JJ =))

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 251: Kinh Khủng Minh Hạo

Minh Hạo nhìn đám người xông tới, hăn thần sắc khinh thường, tay giơ lên, thi triển kỹ năng trấn áp.

Nắm đấm như vô địch vạn thế, xuyên xỏ qua ngực từng người, máu tươi rơi như mưa, cả người Minh Hạo tràn đầy máu, từ đầu đến chân, một thân đỏ đậm máu tươi.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 10000 exp và điểm...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 10000 exp và điểm...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 10000 exp và điểm...”

Trong đầu liên tục vang lên âm thanh giết quái được kinh nghiệm và tiền, Minh Hạo giết càng phấn khích hơn, đã lâu rồi hăn mới ra tay đại đồ sát a.

Cảm giác máu trong người sục sôi lên, không phải là nhiệt huyết, mà là máu thèm khát giết người.

Minh Hạo như con sói nhào vào bầy cừu, một đấm đánh ra chính là một mạng người, thi tuyệt kỹ trấn áp liền hăn là vô địch, không gì không phá, không gì không trấn, đánh nát toàn bộ.

“A!”

“Âu!”

“Ôc ộc...”

Khu vực trung tâm Sa Mạc Tử Vong âm thanh thảm thiết vang vọng, thi thể đầy đất, dưới đất tràn đầy máu tươi, đó là một con sông máu, mà đứng giữa con sông máu chính là một thanh niên nam tử, đầu tóc dài đến chân, vẻ mặt lạnh lùng vô tình, hai tay nắm lại, hướng về địch nhân đánh tới.

Sau một thời gian ngắn đồ sát, Minh Hạo từ Dâm Vương sơ cấp đột phá lên Dâm Đế cao cấp, chỉ cần một chút xiu điểm exp nữa là đủ để đột phá đến Dâm Tổ cảnh giới, thân hình cùng thực lực hăn thay đổi theo.

Đám người lúc đầu hiếu chiến hiện tại như con mèo con, toàn bộ vẻ mặt hoảng sợ, cơ thể run rẩy lùi ra xa vài bước, không dám lại gần Minh Hạo.

Đứng xa xa quan sát trận chiến, Bùi Xuân Tình, Tam Nương, Chu Cát Anh, Lâm Nhã Tiên hai tay nắm chặt, hơi thở gấp gáp, sắc mặt hồng nhuận, ngực phập phồng lên xuống liên tục.

Bùi Xuân Tình, Tam Nương, Chu Cát Anh, Lâm Nhã Tiên đám nữ tim đập thành thịch, nhìn Minh Hạo chiến đấu mà say mê, các nàng không ngờ tới, Minh Hạo không chỉ sở hữu thiên phú khủng, hàng khủng, mà còn có kinh nghiệm chiến đấu khủng.

Nhìn thân ảnh tràn đầy máu tươi Minh Hạo, một cân ngàn người như chiến thần, một cú đâm ra liền là một mạng người, ánh mắt các nàng từ cuồng nhiệt chuyển biến thành mê ly, sùng bái, hâm mộ

Minh Hạo liếm liếm môi, nhìn thời hạn nhiệm vụ còn 30 phút, ánh mắt nhìn đám người, khiêu khích nói: “Các người không phải muốn lấy mạng ta sao?”

“Không, không, chúng ta lầm, xin tha chúng ta tiền bối.”

“Đúng đấy, là chúng ta sai, chúng ta xin lỗi tiền bối.”

“Kính xin tiền bối nể mặt gia trưởng chúng ta, tha cho chúng ta một đường sống, ta thề sẽ không nói chuyện này ra cho người khác biết...”

“Đúng đúng, chúng ta lập lời thề, có bản nguyện chứng giám, chúng ta sẽ không thể tiết lộ.”

Đám người đã chứng kiến khả năng kinh khủng của Minh Hạo, nào dám nửa, mỗi người một vẻ, vội vàng nói.

Minh Hạo lắc đầu, nói: “Ta nói rồi, các người muốn giết ta phải chuẩn bị trước tinh thần và quan tài, đây chính là các người lựa chọn không thể trách ta.”

Minh Hạo nói xong, dâm khí vận chuyển, bước chân ra một bước, một bước này trong nháy mắt đi đến bên cạnh một người, giơ tay lên, một quyền nhanh như điện hướng về đối phương đánh tới.

Đối phương còn chưa phản ứng, năm đấm của đầu hăn bị đánh nát bãy, “Bịch” cơ thể không đầu ngã xuống chết.

“A, ác ma, ta dù chết cũng phải liều mạng với người!”

“Dùng hết sức giết hăn các chị em!!!”

“Giết hăn!!!”

Đám nữ thấy Minh Hạo quyết tâm giết sạch, toàn bộ sắc mặt trắng bệch, cắn môi gào thét.

Các nữ dâm khí sư ngồi hồm xuống, canh ngay Minh Hạo, đồng loạt một tràng pháo bắn ra từ thần bí tam giác oanh oanh nổ vang, màu sắc phong phú dị thường, tựa như đang bắn pháo hoa đồng dạng.

Minh Hạo khinh thường, giơ ngón tay lên, dâm khí bao phủ ngón tay, dễ dàng đem các quả cầu bắn tới phá giải.

Mà những người ở đây cảnh giới cao nhất chỉ có Dâm Vương sơ cấp, thua Minh Hạo một cái đại cấp độ, loại như vậy dù nhiều, nhưng lấy Minh Hạo thực lực dư dả cân hết.

Minh Hạo giơ lên ngón tay phải, hướng về đám nữ, nói: “Tử Thần Đòi Mạng!”

Khi Minh Hạo đột phá cảnh giới, thực lực tăng mạnh một mảng, còn có năng lực khác...đó chính là ảo nghĩa.

Lời vừa dứt, sau lưng Minh Hạo hiện một bóng đen cao lớn, toàn thân một màu đen tuyền hắc ám, hai tay cầm cái lưỡi hái tử thần cùng màu đen không lồ.

Màu sáng duy nhất chính là đôi mắt màu xanh của hắn, một màu xanh dương lạnh lùng, vô tình, không lưu chứa một chút nào tình cảm.

Bóng đen tử thần vừa xuất hiện, tử khí từ bóng đen kinh khủng truyền ra, trời đất âm u, sóng gió sóng chớp.

“Đây là gì vậy, chẳng lẽ là.....”

“Cái này không phải là ảo nghĩa sao? Chỉ có Dâm Đế loại này cường giả đỉnh phong mới có thể lĩnh ngộ, tại sao hắn có thể

“Quái vật, không, ác ma, mau chạy!”

Đám người nhìn lên, vừa nhìn xong liền biến sắc, bắt đầu như ong vỡ tổ chạy trốn toán loạn.

Minh Hạo lạnh lùng tàn nhẫn, từ trong miệng hắn phun ra một chữ duy nhất: “Chém!”

Bóng đen cầm lưỡi hái tử thần chuyển động, hai tay cầm lưỡi hái tử thần chém ngang một cái.

"Xetttttttt"

Rất nhanh, nhanh đến thời gian còn chưa kịp chuyển động, trong tích tắc, toàn bộ người muốn chạy cơ thể chia ra làm hai ngã xuống đất, toàn bộ chết.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 10000 exp và điểm...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 10000 exp và điểm...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 10000 exp và điểm...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 100.000 exp và điểm...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 100.000 exp và điểm...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được 100.000 exp và điểm...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân cảnh giới đột phá đến Dâm Tổ sơ cấp”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân cảnh giới đột phá đến Dâm Tổ trung cấp”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân cảnh giới đột phá đến Dâm Tổ cao cấp”

....

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ, đánh giá hoàn thành xuất sắc, thưởng cho nội tại đặc biệt cùng một skill đặc biệt.”

Minh Hạo không chờ được, click xem.

[Nội tại: Tử Thần

Cấp:?

Giới thiệu: kỹ năng được kích hoạt khi còn một giọt máu (1), biến thành Tử Thần.

-Khi biến thành tử thần, có khả năng bất tử, đòn đánh 100% chí mạng, toàn bộ đòn đánh của kẻ địch bị phản lại 100%, khi kẻ địch bị tử thần tay tử thần chạm vào, bất luận cấp độ trong nháy mắt già chết!]

[Kỹ năng đặc biệt

Tên: Tử Thần Hồi Sinh.

Cấp: SSSSSSSSS(20S)

Giới thiệu: sử dụng quyền năng tử thần, đem người chết sống lại dưới trạng thái bất tử (thi sống), có ký ức, trí tuệ, nghe lời người thi thuật. Đòn đánh thi sống gây ra chí mạng, xuyên thủng 100%, tồn tại vĩnh hằng, trừ phi bị người thi thuật rút lại.]

Minh Hạo nhìn bảng kỹ năng mỉm cười hài lòng, hẳn hiện tại đạt đến cảnh giới Dâm Tổ có thể đi xuyên không gian, kết hợp với kỹ năng và nội tại, coi như hẳn vô địch.

“Đúng rồi, còn độc? Độc thì làm sao?” Minh Hạo nhớ đến vấn đề quan trọng, hỏi hệ thống.

“Đừng! Chủ nhân bởi vì cảnh giới đột phá vượt trên Dâm Vương, cho nên chất độc tự động giải trừ do miễn dịch, chủ nhân có thể hoàn toàn yên tâm.”

Minh Hạo nghe vậy yên tâm, không cần vì chất độc của Ma Rắn mà lo lắng nữa.

Kế tiếp là click xem điểm mua sắm.

“Điểm mua sắm: 1 tỉ 1 điểm”

Minh Hạo xem xong đóng lại hệ thống, hướng về đám người Tam Nữ đi tới.

“Thế Tông, người chẳng lẽ đạt đến cảnh giới Dâm Đế?” Tam Nương nhìn hắn đi tới, nàng không nhịn được hỏi.

Minh Hạo gật đầu, sau đó lắc đầu một cái, nói ra: “Ta hiện tại cảnh giới Dâm Tổ.”

“Cái gì, Dâm Tổ...” Đám nữ há hốc mồm, kinh sợ nhìn hắn, nhìn thân ảnh trẻ tuổi tuấn tú kia, trong đầu các nàng chỉ một ý nghĩ: “Người này đây là người hay quái vật”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Hệ Thống Starcraft 3

Đám nữ thần sắc kinh sợ, Minh Hạo liếc nhìn xuống đất gần đó, một người nữ ăn mặc diêm dúa cả thân thể bị trói lại.

Thấy Minh Hạo nhìn qua, vẻ mặt nàng hiện lên hoảng sợ thần sắc, khuôn mặt trắng bệch không còn chút máu, giống như Minh Hạo là ác quỷ ăn thịt người làm nàng sợ hãi đồng dạng.

Người nữ này không ai khác chính là Nê Tuyết Hà, trong lúc chiến đấu Minh Hạo không quên phân chú ý nhiệm vụ, cho nên từ sớm khi đồ sát hẳn bắt nàng đem trói rồi quăng đến đây, tránh cho lúc ra tay vô tình giết nàng.

Minh Hạo đi tới trước mặt nàng, cúi đầu nhìn, “Người nói xem, ta nên xử người thế nào đây, Nê Tuyết Hà.”

Nê Tuyết Hà bị trói lại, tay chân không thể cử động, nàng không còn dáng vẻ kiêu ngạo đặc ý, hiện tại là vẻ mặt tuyệt vọng, nàng lắc đầu, nước mắt rơi như mưa, giọng nghẹn ngào nức nở như đứa bé nói ra: “Ta là mắt mù mới mạo phạm người, tất cả là lỗi của ta, người muốn làm gì ta cũng được, chém giết ta cũng được, ta chỉ cầu người tha cho gia tộc của ta.”

Minh Hạo ngạc nhiên, không nghĩ đến nàng loại này kiêu ngạo có thể nói được như vậy, Minh Hạo chắc phải thay đổi cái nhìn khác với nàng.

Nếu nàng nói theo kiểu của Tần Tú Tú chắc hẳn sẽ không chút do dự giết nàng, vì loại này chỉ quan tâm đến mạng sống của mình, không quan tâm đến thân nhân mình.

Minh Hạo suy nghĩ một chút, quyết định thu nàng làm trâu làm ngựa, nhìn xem biểu hiện của nàng tới đâu rồi xử lý tiếp.

Minh Hạo nhìn nàng, gật đầu nói: “Ta tha cho ngươi, từ nay về sau ngươi trở thành nô lệ của ta.”

Phất tay một cái, dây trói Nê Tuyết Hà đứt ra, Nê Tuyết Hà ngơ ngác nhìn Minh Hạo, nàng nhìn thấy Minh Hạo chém giết mấy ngàn người, tưởng rằng hẳn sẽ không chút do dự ra tay giết nàng.

Lấy lại tinh thần, Nê Tuyết Hà hoạt động người một chút, nàng đứng dậy, nhanh chóng hướng Minh Hạo cúi đầu thấp, tay hướng lên trời, âm thanh mềm mại như chim sơn ca nói ra: “Ta, Nê Tuyết Hà, từ nay về sau quy phục, trở thành nô lệ của ngươi, xin bản nguyên chứng giám!”

Con mắt trên bầu trời đột nhiên xuất hiện, ý chí từ trên cao giáng lâm xuống thế gian. Một giây sau, từ sâu trong linh hồn Nê Tuyết Hà như có gì đó ràng buộc lấy, không cho nàng vi phạm điều thề.

Minh Hạo lẳng lẳng nhìn Nê Tuyết Hà, từ lời nói đến hành động của nàng, hoàn toàn là tự nhiên, không chút nào do dự hay không cam lòng biểu cảm.

Minh Hạo trong mắt hiện lên tia tán thưởng, Nê Tuyết Hà đúng là người thông minh a, chắc có lẽ nàng chứng kiến chiến lực của mình, nên nàng mới lựa chọn như vậy, nhưng dù vậy đã nói lên cái thông minh của nàng.

“Nê Tuyết Hà, để biểu hiện trung thành của ngươi, ta giao ngươi một nhiệm vụ.” Minh Hạo thần sắc lạnh lùng nói.

“Từ nay về sau ngài chính là chủ nhân của ta, ta chính là nô lệ của ngài, cho dù ngài bắt ta đi chết ta không chút do dự làm ngay.”

Nê Tuyết Hà hướng về Minh Hạo cúi đầu cung kính nói.

“Ừ, ta cho người nhiệm vụ, xây dựng thế lực riêng cho ta, trước đó ta sẽ cho người đột phá cảnh giới để đề phòng bất trắc.”

Minh Hạo sờ sờ cằm nói, hiện tại hắn không rảnh để đi xây dựng thế lực gì đó, hắn muốn là đi tìm bản nguyên, càng sớm càng tốt, mau chóng hồi phục lại thực lực của mình.

Mà hắn không biết thế giới này rộng lớn bao nhiêu, và cái chỗ bản nguyên thực thể ở đâu, mà hắn chỉ một người, vì đó hắn mới giao nhiệm vụ xây dựng thế lực cho Nê Tuyết Hà.

Minh Hạo click vào hệ thống, cửa hàng, nhấn tìm kiếm các loại...

[Tên: Vô Thượng Dâm Đạo

Loại: Bản nguyên

Cấp:?

Giới thiệu:....

Giá: 9999999? tỉ]

Minh Hạo sắc mặt đen, không ngờ bản nguyên mình bán tại chỗ này, nếu không phải tại trên đường xuyên việt gặp Phong Nguyên làm hắn thế xác tan nát, chỉ còn một tia thần hồn trọng sinh đến cơ thể này thì đã vô địch lưu rồi, cần gì phải bôn ba cực khổ như vậy?

Minh Hạo click chỗ khác, hướng về phần đan dược click vào.

“Đình! Phần đan dược đã bị khóa, xin mời chủ nhân tự mình học tập luyện dược!”

Âm thanh hệ thống vang lên, Minh Hạo ngẩn ra,: “Tại sao không được hệ thống?”

“Đing! Bởi vì thế giới này đặc biệt hơn những thế giới khác.”

Minh Hạo nghe vậy chỉ có thể bỏ qua, hướng về phần khác như: vũ khí, trang bị, huyết mạch, pet...

Tất cả đều vào được bình thường, nhưng Minh Hạo chỉ có thể một mình sử dụng, không thể truyền cho người khác.

Minh Hạo có chút bối rối, nếu không có đan dược thì làm sao trợ giúp các nàng đột phá, biến thành cánh tay phải của hắn đây? Chẳng lẽ phải tự mình luyện đan dược cho các nàng?

Nhớ đến nội dung quyển luyện dược, dùng jj để luyện dược, Minh Hạo cả người có chút không được tự nhiên.

Không vội lựa chọn mua sắm ngay, Minh Hạo tiếp tục trong cửa hàng tìm kiếm cái khác.

Đang xem xét các món đồ trong cửa hàng, đột nhiên giao diện hiện ra bảng khuyến mãi to đùng, đề tên: Khuyến Mãi Đặc Biệt, che khuất tầm nhìn của hắn.

Minh Hạo có chút tò mò, điều khiển ý niệm, click vào xem thử.

Giao diện mở ra một khung hình giới thiệu đơn giản:

[Tên: Hệ thống Starcraft III Terran Bug (Khuyến mãi đặc biệt trong 10 giây, giảm 990%)

Cấp:?

Giới thiệu: Hệ thống starcraft 3 chủng tộc Terran, các đơn vị unit startcraft 2 đã được nâng cấp tiên tiến nhất lên phiên bản SC3, đã được trang bị mã cheat: food for thought (lính vô hạn) và operation cwal (tốc độ), nâng cấp tất cả nhà (max).

Giá bán: 1 tỷ điểm (đã giảm giá)]

Thời gian bắt đầu đếm ngược: 10,9,8...

Minh Hạo sững sờ, ngay lập tức vui mừng như điên, hiện tại hẳn thiếu nhất là trợ thủ a, nhìn thời gian không còn nhiều, không chút do dự click mua ngay lập tức.

“Đing! Khấu trừ 1 tỷ điểm mua sắm, còn lại 100 triệu điểm”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân mua thành Hệ thống Starcraft III Terran Bug.”

“Chủ nhân?” Nê Tuyết Hà thấy Minh Hạo đứng ngẩn người, nhìn thấy hẳn thay đổi sắc mặt liên tục, nàng lo lắng kêu lên.

Nghe tiếng kêu, Minh Hạo lấy lại tinh thần, thấy Nê Tuyết Hà ánh mắt mong đợi nhìn mình, hẳn có chút xấu hổ, nói ra: “Ha ha, cái này do lỗi kỹ thuật, cho nên không thể giúp người đột phá được, nhưng yên tâm, người sẽ có nhiệm vụ, người đi theo ta.”

Nê Tuyết Hà gật đầu nói: “Cám ơn chủ nhân.”

Minh Hạo gật gù, quay qua nhìn đám Tam Nương, nói: “Các người đứng im ở đây.”

Đám người Tam Nữ gật đầu, đứng im tại chỗ.

Minh Hạo hướng về bãi chiến trường, nơi chực ngàn xác chết nằm rải rác, máu sông ngập đầy đường, mùi hôi hối bốc đến tận thiên không.

Minh Hạo thần sắc bình tĩnh nhìn các xác chết, mở miệng nói ra “Tử Thần Hồi Sinh!”

Âm thanh vang dội, tràn ngập ý chí tử thần, trong chốc lát toàn bộ bãi chiến trường nhuộm một màu đen hắc ám, màu đen này không phải loại bình thường, mà tràn ngập mùi vị tử vong kinh khủng, lúc này, nhóm người Tam Nương có thể lấy mắt thường thấy từng cái thi thể bắt đầu sống lại.

Kì dị hiện ra, Trời đất tối sầm, gió lớn mưa to đột nhiên xuất hiện tại Dâm Giới, bất kỳ nơi đâu, đông tây nam bắc hiện tượng này đều có mặt.

Tất cả cường giả, lão bất tử, lão quái vật như cảm nhận cái gì, cùng lúc trong động tiềm tu mở mắt ra, ngẩng đầu lên nhìn bầu trời âm u, trong mắt hiện lên tia sợ hãi, bọn hãn loại này đạt đến cường giả có thể cảm nhận được mùi vị kinh khủng từ nơi nào đó sâu thẳm phát ra.

...

Lúc này, các bộ phận của thi thể bị đứt lìa nhanh chóng lành lại, một phút sau, toàn bộ ‘người chết’ sống lại.

Bọn hãn đi đến trước mặt Minh Hạo, quỳ gối xuống: “Chủ nhân!”

Minh Hạo gật đầu, đánh giá bọn hãn một chút.

Hình dạng không có gì thay đổi, ngoài trừ ánh mắt không chút sinh cơ, còn lại hoàn hảo như cũ, nếu không phải cái ánh mắt khác biệt, Minh Hạo chắc tưởng rằng bọn hãn là người bình thường.

Minh Hạo quay đầu nhìn về Nê Tuyết Hà ở sau, nàng lúc này còn đang trong trạng thái rung động, nói ra: “Người từ nay về sau là thống lĩnh bọn hãn, hiểu chưa?”

Nê Tuyết Hà nuốt nước miếng, nàng tận mắt thấy Minh Hạo chém giết đám người này, hiện tại lại được hồi sinh, cái này khiến thế giới quan của nàng có chút tan vỡ.

Không chỉ nàng, mà đứng đằng xa nhóm người Tam Nương nhìn thấy cảnh này há hốc mồm, từng người hiện lên kinh hoảng biểu lộ, cho dù thần kinh thô như Tam Nương bộ dáng lúc này như gặp ma.

Vài giây sau, Nê Tuyết Hà lấy lại tinh thần, nàng lần nữa hướng Minh Hạo quỳ xuống, nhưng lần này là khác, dập đầu ba cái thật mạnh, nói: “Ta từ nay về sau là nô lệ của chủ nhân, ngài sai đâu ta đánh đó, Nê Tuyết Hà quyết không từ chối, xin ngài đừng bao giờ bỏ rơi ta.”

Minh Hạo thần sắc bình thản, nói ra: “Chỉ cần người không phản bội ta là được, còn lại nhìn xem biểu hiện của người.”

“Vâng, xin cảm ơn chủ nhân ban tặng ân phúc.”

Nê Tuyết Hà cung kính nói, trong lòng đối với Minh Hạo tràn ngập hối hận, còn có một chút may mắn, hối hận vì mình lúc đầu ngu ngốc vì kiêu ngạo gia thế mà xúc phạm đến Minh Hạo loại này thần bí cường giả, may mắn là Minh Hạo không những tha thứ cho nàng, còn cho nàng quản lý đội quân khổng lồ như vậy.

Loại này thần bí cường giả, nàng cảm thấy dù mình trở thành nô lệ cũng không tệ.

Minh Hạo dời mắt đến hệ thống starcraft 3.

Ý niệm chuyển động, click vào xem.

Một giao diện khác hiện ra...

...

P/s: SC3 chém nhé!@@

, - Dạo này bận quá, ngày tết dọn dẹp đủ thứ, rồi còn phụ giúp gia đình, chỉ có thể ban đêm rảnh viết, sr ae @@!. G9 Ăn tết vui vẻ nhé các đồng

dâm:D:D

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 253: Binh Lính Starcraft 3 Terran

Minh Hạo ánh mắt hướng về giao diện Starcraft 3 hệ thống.

Nó giống như giao diện SC2 lần trước, nhưng các loại binh lính, nhà ở hoàn toàn khác.

Trong đó, phần khung trên giới thiệu một đoạn về Starcraft 3 Terran:

-Ngàn năm sau, Terran nhân loại bước vào thời kỳ siêu mạnh, thậm chí vượt lên hai tộc kia Zerg và Protoss với công nghệ kỹ thuật, cấy ghép hiện đại bậc nhất vũ trụ.

Minh Hạo đọc xong, ý niệm chuyển động, click vào tên Marine, hình nền người mặc giáp đồ cầm súng.

- Marine:

Sau ngàn năm phát triển, Marine giờ đây so với ngàn năm trước càng là chiến binh ưu tú, họ là những tử tù được huấn luyện khắc nghiệt, nhưng so với trước kia được đối xử tốt hơn.

Ngàn năm phát triển, Terran chính phủ lúc bấy giờ là Dominion đã nghiên cứu ra các loại khoa học kỹ thuật kết hợp với tế bào mạnh mẽ, để có thể chống lại các loài Zerg và Protoss tấn công.

- Marine được trang bị áo giáp hạng nặng nhưng được cải tiến có trọng lượng nhỏ nhẹ giúp marine trong chiến đấu nâng cao tính linh hoạt, áo giáp này được tổ hợp, áp dụng “shield” giống như protoss, tăng cường khả năng

phòng ngự cực mạnh trước các đòn tấn công trí mạng của hai chủng tộc khác, nhất là Protoss.

-Được trang bị súng cải tiến mới nhất C-95 có khả năng nhả đạn gấp 35 lần tốc độ âm thanh, hỏa lực cực mạnh mẽ.

-Được huấn luyện các kỹ năng né tránh, vật lộn trong chiến đấu cao cấp nhất.

-Được tiêm gen đặc biệt từ loài Zerg sau một thời gian nghiên cứu, giúp cơ bắp, tế bào của Marine mạnh mẽ hơn bao giờ hết, sức hồi phục nhanh chóng.

-Quan trọng nhất, các người lính Marine được trang bị “kính số liệu”, giúp cho người lính marine có tầm nhìn xa hơn trước, với ‘số liệu kính’, Marine có thể phân tích đối phương để tìm ra giải pháp ứng đối, điều này khiến Marine có một phần nào đó nguy hiểm nhất, khi có thể chiến đấu mọi nơi, mọi địa hình với số lượng lớn.

...

Minh Hạo sửng sờ, cái này cũng có chút mạnh a? Phải biết Marine là loại lính căn bản nhất chủng tộc Terran, chợt nhớ đến đây là phiên bản SC3, khác với phiên bản SC2 kia.

Minh Hạo click cái khác, lần này là hình chiếc xe tăng to lớn, hai nòng súng vươn lên cao.

- Super Siege Tank:

Ngoài hình: một chiếc xe tăng loại lớn, có hai nòng súng vươn lên trước.

<http://i32.tinypic.com/j14uw5.png>

Tiền thân trước là Siege Tank.

Nay Super Siege Tank không những được nâng cấp về tầm bắn cực xa, hỏa lực siêu mạnh, không những vậy, còn được trang bị thêm một nòng súng khác, giúp cho sức phá hoại của nó đạt đến độ kinh khủng nhất.

Đặc biệt, nòng pháo được cải tiến có thể đổi đất lẫn đổi không, là một vũ khí chủ lực đáng sợ của quân Terran trong việc phòng ngự lẫn tiến công “từ xa”.

Song, nó khuyết điểm vẫn như cũ, đó là giáp bảo vệ khá yếu ớt, tốc độ chậm chạp.

Là một pháo đài phòng thủ bất khả chiến bại của Terran.

Ưu điểm: tấn công từ xa từ trên không lẫn dưới đất, sức bắn lan, phá hoại khủng bố.

Khuyết điểm: chậm chạp, phòng ngự yếu, tốc độ bắn chậm.

...

Minh Hạo nuốt nước bọt, Super Siege Tank quá mạnh rồi, nếu 10 cái Super Siege Tank tập trung hỏa lực vào 1 mục tiêu đây?

Hắn không biết sức phá hủy lúc đó đạt đến tình trạng khủng nào.

Minh Hạo ý niệm chuyển động, click xem vài cái khác.

- Medic Fly Omega:

Là loại máy bay được chính phủ Dominion nghiên cứu sáng tạo ra, là tổ hợp ba in một: cứu thương, sửa chữa, vận chuyển.

Có thể vừa cứu chữa binh lính, vừa sửa chữa máy móc, vừa có thể vận chuyển qua lại, là một sự kết hợp hoàn hảo giữa Medivac và SCV.

Trong chiến đấu, Medic Fly Omega là một phần không thể thiếu trong việc cứu và chữa trị đội quân Terran.

...

Ghost

Ghost được coi như sự tiến hóa vượt bậc của Terran. Sinh ra đã mang trong mình một nguồn năng lượng Psionic tiềm tàng, những cá nhân này được tuyển mộ và cách ly để cho chính phủ huấn luyện từ thuở ấu thơ. Ghost sử dụng năng lượng Psionic của bản thân để gia tăng sức mạnh vật lý tự nhiên của họ và sức chịu đựng của cơ thể.

Khả năng này càng được tăng cường bằng những đồng phục chuyên dụng dành cho Ghost với thiết kế dựa trên những sợi cơ nhạy cảm mang năng lượng Psi của Ghost. Như vậy, một Ghost thậm chí còn rắn chắc hơn, nhanh hơn, mạnh mẽ hơn so với một lính Marine được huấn luyện kỹ ở trình độ trung bình.

Sau ngàn năm phát triển, giờ đây ghost càng lợi hại hơn bao giờ hết.

Ghost sau một quá trình huấn luyện khắc nghiệt đặc biệt, trong cơ thể trái tim bị loại bỏ, thay vào đó là viên pha lê khaydarin, có thể thành thạo sử dụng Psionic sức mạnh lên đến 1000%, có thể đi xuyên tường, dịch chuyển chớp mắt, sở hữu khả năng vô hạn tàng hình, và nguy hiểm nhất, ghost có thể đoán được đối phương hành động dù đứng từ xa nhờ “thần giao cách cảm”.

-Cả cơ thể bao bọc bởi lá chắn (shield), điều này giúp Ghost ‘khó ăn’ hơn bao giờ hết, với nguồn năng lượng từ viên pha lê khaydarin cung cấp gần như vô hạn của mình, cùng với việc tàng hình, thật khó để giết Ghost.

-Ghost là một vị thiên tài ám sát, điệp viên, bí mật tàng hình 24/24 để thực hiện mục tiêu của mình.

-Ghost mang trong mình loại đạn ENO-001, vũ khí hóa học kết hợp với đạn C-10 cũ, khiến lực sát thương “one – shot” càng nguy hiểm hơn.

...

Tian Air Robot

Ngoại hình: Giống THOR, có chút thay đổi khác là thon gọn hơn trước.

Một loại robot được chính phủ Dominion chế tạo ra, nhằm thay thế Thor cũ rích nặng nề và chậm chạp kia.

Tian Air Robot có các chức năng ưu việt cực mạnh, được trang bị song pháo tự động, lớp giáp bên ngoài được trang bị hợp kim rắn chắc nhất hành tinh, gia tăng độ bền cùng phòng ngự của nó.

Ngoài ra, được tạo ra một lớp lá chắn bảo vệ giáp (shield) siêu khủng, giúp lớp phòng ngự của Tian Air Robot càng thêm trâu bò.

Phía sau lưng gắn tên lửa giúp tăng tốc độ của Tian Air Robot khi chạy đi.

Tian Air Robot được trang bị động cơ EXP- AIR9917, có thể chuyển đổi giữa cơ giới và máy bay chiến đấu.

Về phương diện vũ khí, Tian Air Robot được cải tiến, song pháo bắn đạn tốc độ nhanh hơn Thor lúc trước, sức phá hoại của nó được gia tăng đáng kể.

Được trang bị radar tiên tiến, phát hiện mục tiêu ở bán kính 10km bên trong.

Vừa là trên không máy bay chiến đấu tối tân, với trình độ phòng ngự cùng với sức công phá của hân, Tian Air Robot chính là thứ khiến nhiều kẻ thù run sợ, mối đe dọa nguy hiểm nhất của kẻ địch, lẫn mặt đất và trên không.

Tổng kết: Tian Air Robot là một loại hoàn mỹ trong chủ lực chiến đấu của Terran, có điều giá cả vô cùng mắc.

...

BATTLE CRUISER

Ngoại hình: to gấp 10 lần phi thuyền BATTLE CRUISER cũ.

BATTLE CRUISER là phi thuyền mẹ quan trọng nhất với Terran, trong bao năm qua, chính phủ Dominion không ngừng nghiên cứu, phát triển loại phi thuyền này.

Với công nghệ Plasma Torpedoes như cũ, có thể tiêu diệt nhiều bộ binh dưới đất lẫn trên không.

BATTLE CRUISER được các kỹ sư trang bị thêm lớp lá chắn (Premium shield) cao, lớp phòng ngự titan cực dày, cộng với khoang máy bay không người lái, một lần có thể thả 100 máy bay con không người lái ra để chiến đấu cùng, điều này làm góp phần BATTLE CRUISER càng là một trụ cột vững chắc không thể thiếu trong quân đội Terran.

- Chức năng teleport được cải tiến, làm dịch chuyển đến địa điểm của BATTLE CRUISER xa hơn bao giờ hết.

- Được tổ hợp một chức năng khác: vận chuyển binh lính với số lượng đông.

- Nguồn năng lượng được thay thế, có thể sử dụng lâu dài.

...

Còn vài loại khác...

Minh Hạo sau khi xem xong, vẻ mặt mòng bức, cuối cùng hẳn kết luận SC3 unit này mạnh gấp 100 lần cái SC2 cộng lại, từ phương diện bộ binh, cơ giới, cho đến không quân, toàn diện được nâng cấp, cải tiến.

Minh Hạo tin tưởng nhờ vào hệ thống starcraft 3, hẳn có thể nhanh chóng tìm lại Bản Nguyên của thế giới này.

P/s: bản nguyên Con Mắt ảo ảnh (như phân thân), không phải thực thể nhé.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 254: Thần Mộ Mở Ra

Minh Hạo xem xong phần unit, bấm qua phần build, nó phân chia không có gì khác, như các nhà cơ bản của SC2, như nhà lính, nhà máy bay, nhà phòng thủ thôi.

Minh Hạo click vào nhà mua lính, trước mắt hiện lên mờ ảo tòa nhà, dưới đất hiện lên các ô màu xanh lá.

Minh Hạo có kinh nghiệm lần trước, tinh thần niệm thông thạo chuyển động, đặt nhà lính dưới đất.

“Rầm!”

Tòa nhà đồ sộ đột nhiên xuất hiện, làm đám nữ sợ hết hồn, tất cả dùng ánh mắt tò mò nhìn tòa nhà.

Khung giao diện hiện Starcraft hiện ra, xuất hiện hình tòa nhà mà Minh Hạo vừa mới tạo nên, dưới tòa nhà là các ô để hình unit bộ binh như: Marine, ghost các loại...

Kế đó, Minh Hạo xây dựng hàng loạt build như xưởng sản xuất máy bay, xưởng sản xuất robot cơ giới, tháp phòng ngự xung quanh trung tâm Tử Vong Sa Mạc.

Minh Hạo sau khi tạo các nhà lính xong, bắt đầu chế tạo ra hàng loạt unit khác nhau, có bộ binh, người máy, máy bay, phi thuyền.

Chỉ trong 10 phút, một đội quân hùng hậu xuất hiện, từng Marine thân hình vạm vỡ, đằng đằng sát khí đứng hàng đầu tiên, kế đó từng loại robot khổng lồ đứng phía sau, hàng sau là hơn trăm chiếc Super Siege Tank chống chân lên.

Trên bầu trời đầy máy bay, các loại phi thuyền khổng lồ khác nhau, làm người nhìn mà trở mắt há hốc mồm.

Toàn bộ người ở đây, ngoài trừ Minh Hạo và đám ác sổng ra, trên mặt từng người hiện lên thần sắc rung động khó có thể tin.

Minh Hạo nhìn trước mặt đội quân hùng mạnh có chút hài lòng, đội hình như vậy mới uy vũ, dọa khiếp kẻ địch chứ.

Tại lúc này, mặt đất đột nhiên rung chuyển, ánh sáng từ phía chân trời chiếu xuống ánh sáng chói lóa, ánh sáng hướng về cánh cổng đen tại trung tâm Tử Vong Sa Mạc chiếu đến.

Ở giữa cánh cổng lúc này hiện lên vòng xoáy huyền ảo, ở đây, những người ở đây có thể cảm nhận từng luồng khí tức cổ xưa vĩnh hằng từ trong vòng xoáy truyền ra.

Minh Hạo thần sắc bình tĩnh đánh giá vòng xoáy, đây là loại cánh cổng thời không, dẫn đến thế giới khác, còn nguồn ánh sáng kia tượng trưng cho năng lượng để kích hoạt.

Bất chợt, tại sâu trong linh hồn Minh Hạo có loại cảm giác rất thân thuộc, mà cái cảm giác này chính là bắt nguồn vòng xoáy đầu bên kia, tựa như có ai đó đang kêu gọi hắn đi đến.

Minh Hạo suy nghĩ một chút, hướng về Nê Tuyết Hà nói: “Người đem bất tử quân đoàn trở về đi, như tên gọi, quân đoàn này là bất tử, không cần lo lắng đến sống chết bọn hắn. Khi nào có lệnh ta thì người hành động. Còn

có, đem bọn hăn trùm áo bịt kín lại, từ đầu đến chân, tốt nhất đừng để lộ con mắt của bọn hăn cho người khác thấy, người hiểu chưa?”

Nê Tuyết Hà thần sắc nghiêm túc, ghi nhớ tất cả lời của Minh Hạo nói, nàng trịnh trọng gật đầu, nói ra: “Ta sẽ hoàn thành tốt thừa chủ nhân.”

“Được rồi, người đi đi, đúng rồi, trước mặt người ngoài, người đừng gọi ta là chủ nhân, gọi ta là thiếu chủ được rồi.” Minh Hạo phất tay nói.

“Vâng thưa chủ nhân.” Nê Tuyết Hà gật đầu, dẫn quân đoàn bất tử rời đi.

Minh Hạo xoay người lại, đi đến trước mặt đám nữ Tam Nương, nhìn qua Chu Cát Anh và Lâm Nhã Tiên, hỏi: “Các người muốn trở về hay đi đến thần mộ cùng ta? Ta hiện tại suy nghĩ lại, nếu các người muốn đi cùng thì ta không ngại bảo hộ các người một hồi.”

Dù sao Minh Hạo cảnh giới đạt đến Dâm Tổ cao cấp, coi như đứng ở đỉnh phong thế giới, nếu là lúc đầu chỉ Dâm Vương sơ cấp thì hăn sẽ từ chối làm vậy vì thực lực còn yếu. Với lại, nếu chỉ bảo hộ hai người hai người Tam Nương và Bùi Xuân Tình, Minh Hạo cảm giác mình có chút keo kiệt.

“Chúng ta muốn đi cùng.” Chu Cát Anh và Lâm Nhã Tiên nghe vậy trong mắt hiện lên vui mừng như điên, hai nàng đồng thanh nói.

Minh Hạo gật đầu, căn dặn tứ nữ: “Các người đi ở sau ta là được, đừng rời quá xa 10m bên trong.”

Tứ nữ Tam Nương, Bùi Xuân Tình, Chu Cát Anh và Lâm Nhã Tiên như gà con ngoan ngoãn gật đầu.

Minh Hạo để lại unit canh chừng bảo vệ nơi này, chỉ dẫn theo một số ít quân chủng như Marine, Ghost, Medic Fly Omega, còn về các đơn vị có

năng lực tàn phá mạnh, bắn lan như Titan Air Robot, Super Siege Tank để tại đây, tránh cho đưa bọn chúng vào hủy hoại bảo vật lung tung.

“Đi thôi.” Minh Hạo dẫn đầu đi trước, âm thầm ra lệnh cho đám Marine, ghost bao vây xung quanh, chủ yếu bảo vệ tứ nữ.

Đoàn người vừa bước vào ở giữa vòng xoáy cánh cổng, ngay lập tức toàn bộ người biến mất, không để lại dấu vết.

...

Nơi nào đó xa xôi trong vũ trụ, hành tinh màu xanh biển, bao phủ bề mặt nó chỉ có một màu xanh dương, nhưng, tại đây có một vùng màu cam, đặc biệt nhất khu vực.

Nơi đó còn gọi là ...

Thần Mộ, nơi những vị thần dân loạn tồn tại, một trong những nơi cấm kỵ nhất của Dân Giới, càng đi sâu vào trong trung tâm Thần Mộ, càng nguy hiểm, thậm chí khả năng cơ hội sống là số 0.

Trong truyền thuyết, thần mộ được xây dựng lên bởi các vị thần, là nơi sinh sống, nghỉ ngơi của bọn hắn.

...

Một đoàn bóng hiện lên, thực thể ngưng thực, không ai khác chính là đoàn người Minh Hạo.

Đoàn người Minh Hạo đứng trong một căn phòng thô sơ.

Minh Hạo cùng tứ nữ nhìn xung quanh, căn phòng này không có gì đặc biệt, ngoài trừ một cái tủ sách sơn bằng màu nâu, chia làm hai ngăn tủ trên và dưới.

Minh Hạo bước chân đi đến kệ sách, ngẫu nhiên chọn một quyển sách cầm lên đọc.

Vừa lật trang giấy ra đọc, Minh Hạo ngẩn người, bởi vì trong cuốn sách toàn là chữ tiếng việt nam thế kỷ 21.

“Chuyện gì đang xảy ra, rõ ràng ta đang ở dị giới mà, làm sao chữ nội quốc Việt Nam lại nằm trong đây.”

Minh Hạo dù hơn ngàn năm chưa gặp chữ Việt, trọng sinh đến cơ thể khác, có trí nhớ, biết chữ dị giới, nhưng chưa bao giờ quên chữ gốc việt của mình.

Vừa nhìn vào Minh Hạo lập tức nhận ra đây là chữ Việt, hơn nửa chữ còn rất đẹp, rồng bay phượng múa, chó sủa heo chạy, giun bò ếch nhảy, chim bay gà kêu.

“Loại chữ con gái viết?”

Minh Hạo nhìn nét chữ xinh đẹp tinh tế suy đoán, tay lật ra vài trang khác, xem một lát, hoàn toàn như ý nghĩ của hắn, trong cuốn sách này toàn bộ chữ là Việt.

“Các người lại đây, đọc xem, biết chữ này là gì không.” Minh Hạo hướng về tứ nữ quắc tay nói.

Tứ nữ đi đến giá sách, từng người làm theo lời Minh Hạo, cầm lên quyển sách đọc.

Tam Nương cầm quyển sách lên trước tiên, nàng vừa đọc đúng mười giây thả xuống, lắc đầu nói: “Những chữ này quá lạ, ta chưa bao giờ đọc, có thể là chữ của chủng tộc khác.”

Minh Hạo gật đầu, nói: “Bùi Xuân Tình, người cầm lên đọc xem.”

Tam Nương đưa cho Bùi Xuân Tình quyển sách.

Bùi Xuân Tình gật đầu, tiếp tay nhận quyển sách, cầm lên đọc.

Vừa đọc vài chữ, Bùi Xuân Tình biến sắc, thần sắc kịch biến, nàng tay lật trang sách tốc độ nhanh hơn.

Năm phút sau, Bùi Xuân Tình khép lại cuốn sách, cả thân thể nàng run rẩy, ngón tay cầm quyển sách đồng dạng run run, nàng hướng Minh Hạo nói ra: “Đây là thần ngữ, ta ở gia tộc từng có một lần vô tình đọc qua loại này thần ngữ, có điều khi ấy ta còn nhỏ, không biết ra sao, ta hỏi ông ta thì ông bảo là thần ngữ, do thần linh viết lên.”

Minh Hạo muốn phun nước đái, à nhầm nước miếng, đậu má râu xanh, chữ Việt khi nào lên chức thần linh rồi, cái này có quá cao không?

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Phá Mộ

Minh Hạo nghe nàng nói thế, âm thầm suy đoán, chẳng lẽ có người Việt Nam giống mình xuyên việt đến Dâm Giới?

Dựa vào chữ Việt trong cuốn sách, khả năng này có thể lắm chứ!

Minh Hạo lấy quyển sách từ trên tay Bùi Xuân Tình đọc lại, lúc này hẳn chỉ đọc lướt chưa đọc rõ nội dung bên trong lắm, hiện tại hẳn đọc lại.

“Ngày 22 – tháng 12 - năm thứ nhất. Lần đầu xuyên việt đến, thế giới này thật kỳ lạ...”

“Ngày 1 – tháng 2 – năm thứ hai. Thế giới này thật sự quá tuyệt vời ....”

“Ngày 3 – tháng 2 – năm thứ hai. Tôi bắt đầu tu luyện, quyết chí trở thành cường giả nơi này...”

“Ngày 10 - tháng 6 – năm thứ hai. Tu luyện rất gian khổ, nhưng tôi quyết tâm đến cùng...”

“...”

Minh Hạo rất nhanh đọc hết cuốn sách này, mặc dù nói là cuốn sách, nhưng đúng hơn là một cuốn nhật ký, bên trong ghi lại các việc hàng ngày mà người viết trải qua.

Sau khi đọc xong, Minh Hạo càng chắc chắn người viết cái này là người Việt, lại là nữ tính xuyên việt đến đây.

Từ nét chữ cho đến nội dung, 100% là nữ tính.

Chỉ có điều kỳ lạ mà Minh Hạo trong khi đọc chú ý, trong bản nhật ký này, 10 trang giấy cuối cùng bị mất, hơn nửa không phải do ngoại lực xé, còn có một số chỗ bị mất.

Minh Hạo sờ cảm suy tư, nội dung ở các trang trước khi bị xé là:

- Ngày 1 tháng 7, năm x. Tôi cảm giác có thứ gì đó đang đến gần...

- Ngày 2 tháng 7, năm x. Nó thật kinh khủng, thật không thể tin là nó tồn tại trong vũ trụ này...

- Ngày 3 tháng 7, năm x. Tôi cố gắng tìm hiểu, có điều vết tích của nó quá mờ nhạt, tôi cần đến một nơi để giải mã bí mật này.

... (phần bị mất) ...

- Ngày 23 tháng 9, năm xx. Đừng bao giờ tìm hiểu nó, nó thật sự chính là (phần bị mất).

- Ngày 10 tháng 10, năm xx. Bí mật rồi cuộc giải khai, nó là thứ không thể ngờ tới, nó muốn tham lam nuốt tất cả mọi thứ. Tôi không thể ngăn chặn nó, đây là lời cuối cùng, có lẽ sau khi tôi viết xong, chắc chắn không còn trên đời này nữa, mong người đọc được phần này đứng lên, chống lại nó. Dưới đây, tôi sẽ thuật lại bí mật, những người đọc được chữ viết này...

(phần bị mất 10 trang)

Minh Hạo trầm tư suy nghĩ, đoạn nội dung theo như người viết, cái gọi là “nó”, có thể là quái vật vũ trụ, hoặc là hư không thú chằng? Hay là boss gì đó sau màn?

Có điều, hần quan tâm à? Còn về làm anh hùng cứu thế giới thì bỏ đi, như câu nói trước, hần không rãnh hần a.

Minh Hạo lười biếng đọc, đem toàn bộ sách trên kệ bỏ vào túi đồ.

Tứ nữ nhìn thấy tất cả sách trên kệ đột ngột biến mất, toàn bộ thần sắc kinh ngạc, chẳng lẽ Minh Hạo nắm giữ vật trong truyền thuyết “túi trữ vật”?

Trong lòng nghĩ thế, các nàng rất muốn hỏi Minh Hạo. Bất quá các nàng biết, mỗi người đều có bí mật riêng mình, hỏi người khác là điều cấm kỵ, cho nên dù trong lòng tò mò nhưng không hỏi gì.

Minh Hạo nhìn tứ nữ nói: “Chúng ta đi.”

Tứ nữ gật đầu, Minh Hạo dẫn đầu, ra lệnh cho Marine mở cửa phòng đi trước.

...

Bước ra ngoài, đám người vừa nhìn bên ngoài.

Trước mặt mọi người là một cảnh tượng thê lương, nhà cửa hoang phế, cát bụi bao phủ, xương cốt mục nát đầy đất. Bầu trời bị thùng một lỗ to, có thể thấy bên trong cái lỗ không còn gì khác là một màu đen hắc ám, làm cho người cảm giác nơi này từng bị thần linh chinh phạt.

Vài ngôi mộ mộ rêu xanh bị bỏ gần đó, có vết tích bị người đào lên.

Nơi này không có mặt trời, không có mây, không có thứ gì, nhưng kì lạ là nơi này vẫn sáng như ban ngày dù không có mặt trời.

“Đây là...”

Minh Hạo trải qua nhiều biến cố không thay đổi gì nhiều, thần sắc bình tĩnh nhìn xung quanh. Ngược lại các nữ thì khác, tứ nữ thần sắc rung động, các nàng dù từng đọc trong sách kể về Thần Mộ do các tiên bối để lại, nhưng lúc này tự mình cảm nhận hoàn toàn khác nhau.

Đây chính là chân thật, không phải trong sách kể.

“Thần Mộ...nơi thần linh xây dựng...”

Bùi Xuân Tình thần sắc kích động, ánh mắt lấp lóe nhìn xung quanh, giống như đang tìm kiếm cái gì đó.

Minh Hạo từ túi đồ lấy ra bản đồ mà ngày trước cướp được của Tần Tú Tú.

Cái bản đồ này không nguyên vẹn, nó chỉ sơ sài chỉ đường đến thần mộ, còn bên trong thần mộ như thế nào là điều bí ẩn.

Tương truyền, những người viết ra trọn vẹn hoặc năm phần mười bản đồ Thần Mộ, tất cả người đều chết tức tưởi trên đường về Dâm Giới. Mọi người cho rằng thần linh trừng phạt, không cho bí mật Thần Mộ lan ra ngoài.

Còn lý do vì sao chết rất bí ẩn, chưa ai giải đáp được.

...

Minh Hạo nhìn bản đồ một chút, xác định mình đang ở phía ngoài vùng an toàn Thần Mộ, quay về một marine đứng canh gác gần đó, nói: “Người từ nay về sau làm đội trưởng chỉ huy toàn bộ quân đoàn, đúng rồi, người tên là gì?”

“Thưa tổng tư lệnh, ta chưa có tên, mời tổng tư lệnh đặt tên.”

Vị kia marine tay đặt lên trán, làm dáng nghiêm binh lính, thần sắc cung kính nói.

“Tên người là Nam Tướng Quân đi” Minh Hạo suy nghĩ một chút, nói.

“Vâng, xin cảm ơn tổng tư lệnh đặt tên!” Nam Tướng Quân cung kính nói.

Minh Hạo gật đầu, ra lệnh cho hãn: “Người cho mười marine đi phía trước dẫn đường, nếu có động tĩnh gì kỳ lạ ngay lập tức báo cho ta, còn có, người trực tiếp phụ trách an toàn cho chúng ta.”

“Vâng thưa tổng tư lệnh!” Nam Tướng Quân gật đầu.

Dưới sự bảo vệ chặt chẽ của Marine và Ghost, đoàn người hướng về Thần Mộ khởi hành.

Càng đi vào sâu thần mộ, cảnh vật càng thay đổi, nhà hoang phế biến mất, thay vào đó là từng ngôi mộ cao lớn, những ngôi mộ này khác với các ngôi mộ trước, toàn bộ ngôi mộ có chiều cao trên một mét, thậm chí có ngôi mộ như hòn đảo nhỏ lơ lửng trên không trung.

Minh Hạo nhìn ngôi mộ lơ lửng trên không trung, hỏi: “Những ngôi mộ này có gì khác với các ngôi mộ kia?”

Bùi Xuân Tình giành nói trước, “Đây là những ngôi mộ do Dâm Đế cưỡng giả trước khi chết xây dựng lên.”

Minh Hạo gật đầu, hỏi tiếp: “Vậy nếu ta phá ngôi mộ thì thế nào?”

“Cái này...” Bùi Xuân Tình biến sắc, nàng liếc nhìn ngôi mộ lơ lửng, nói: “Nếu ngài làm vậy, người chết trong ngôi mộ sẽ sống dậy...”

Bùi Xuân Tình còn chưa nói hết, Minh Hạo ra lệnh cho marine: “Nam Tướng Quân, Bắn phá ngôi mộ đó cho ta, ta muốn kéo tất cả xác chết ra, để xem bọn chúng lợi hại thế nào.”

Minh Hạo có hai nguyên nhân làm vậy, một là tò mò về bí mật ‘xác sống’ này, so với chiêu hồi sinh của hãn ra sao, thứ hai là về trang nhật ký

bí ẩn, hẳn muốn từ xác chết moi thông tin từ miệng bọn chúng.

“Vâng tổng tư lệnh!” Nam Tướng Quân lập tức thi hành lệnh, hẳn chỉ thị trăm marine súng hướng về ngôi mộ lơ lửng, “Bắn!”

“Bắc bắc bắc..” hơn ngàn viên đạn bay ra chỉ trong một giây bắn vào ngôi mộ, phát ra âm thanh.

“Rắc rắc rắc!”

“Gào! Ai phá giấc ngủ của ta.”

Ngôi mộ phát ra âm thanh vỡ vụn, kèm theo là tiếng la hét giận dữ từ ngôi mộ truyền ra.

...

P/s:

Thật sự mấy ngày nay tğ quá bận, phụ giúp gia đình không có time ngồi viết, khuya mới viết 1c... 1 chữ: Sr! ~~!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Thu Phục Long Mộc Châu

“Ai dám phá giấc ngủ say của ta!!!”

Một thân ảnh màu đen từ trong ngôi mộ bị phá nát bay ra, tốc độ vô cùng nhanh, hướng về một Marine gần đó, đưa ra năm ngón tay trắng bệch chộp tới.

Người lính Marine khi hấn thấy bóng đen từ ngôi mộ bay ra đã chuẩn bị sẵn, cúi thấp người, chân nhấn xuống đất, cả thân nhẹ nhàng lộn nhào sang một bên, lúc lộn, cầm súng nhắm chuẩn ngay bóng đen, tay bóp cò súng.

“Bằng bằng bằng!”

Bóng đen dù nhanh cũng không theo kịp tốc độ gấp 35 lần âm thanh, trên người hấn xuất hiện từng lỗ thủng, bất quá, từng lỗ đạn trên người hấn rất nhanh khép lại.

“Gào! Ta muốn giết người!” Bóng đen đứng lại gào thét một tiếng đau đớn, âm thanh ầm ầm, đem mặt đất rung chuyển, màng nhĩ các nữ run run.

Minh Hạo vận chuyển âm khí bảo vệ đám người, ánh mắt nhìn bóng đen.

Lúc này nhờ bóng đen đứng lại, Minh Hạo rốt cuộc thấy được chân thân bóng đen.

Một nữ nhân trẻ tuổi, mặt mũi tinh xảo, không hoàn mỹ nhưng có nét gì đó quý phái lưu chuyển trên mặt, sóng mũi cao ngất, môi mọng đỏ không

son phấn, mi cong kẻ dài, miệng nhe ra, lộ ra hàm răng trắng đều như kẹo kéo bao cao su.

Đầu đội vương miện màu vàng cao quý, trên vương miện khảm từng viên châu sáng lấp lánh. Bộ áo váy màu đỏ, tại giữa áo, được khắc hình tượng con rồng vàng, thần sắc cao ngạo ngẩng đầu trừng mắt lên không trung.

Đôi song phong không che dấu chút nào tại hai bên áo nhô lên cao.

Đôi mắt nhắm chặt lại, tựa như đứa bé vừa sinh ra còn chưa thích ứng ánh sáng.

Người con gái tỏa ra khí chất cao quý ưu nhã, tựa như nữ vương cửu thiên giáng trần.

Từ đầu đội vương miện, đến cách ăn mặc, Minh Hạo tin chắc người này là nữ, còn là nữ vương như loại hoàng đế cai quản hoàng triều ngày xưa.

Lâm Nhã Tiên nhìn thấy nữ thi, sắc mặt thay đổi, âm thanh kinh hãi nói: “Nàng chính là Nữ Long Đế đời thứ 67, Long Mộc Châu, hơn 5000 năm trước từng một đời chinh chiến tứ phương, cùng cảnh giới vô địch, thậm chí còn vượt cấp khiêu chiến!!!”

“Long tộc là một chủng tộc xa xưa nhất trong tất cả chủng tộc. Đồn đại, lúc còn ươm sơ khai Dân Giới, Long Tộc đã xuất hiện, là nhóm đầu sinh linh.

Trải qua vạn năm, hơn trăm ngàn chủng tộc lúc tồn tại ươm sơ khai đa số tuyệt chủng, chỉ có vài chủng tộc như Long Tộc còn tồn tại, nhưng huyết mạch đa phần là tạp chất, không còn tinh khiết như trước.

Hiện tại, Long Tộc là vương giả thống trị Bắc Yêu, từng đời long vương – long đế thay nhau cai trị, Long tộc...”

“Ồ.” Minh Hạo ồ một tiếng, âm thầm ra lệnh cho các marine rút lui, hình thành vòng tròn bao vây bảo vệ tứ nữ.

Minh Hạo tiến lên phía trước một bước, thần sắc bình thản nhìn thi nữ hỏi: “Người là Long Mộc Châu đúng không?”

“Ta là Long Mộc Châu?” Thi nữ nghe tên này cả người đứng sững lại, tựa như nhớ cái gì, nàng lẩm bẩm cái tên liên tục.

Thi nữ lẩm bẩm cái tên ba lần, đôi mắt đột ngột mở ra, một đôi màu đen mờ mịt nhìn xung quanh,

Vài giây sau, đôi mắt càng sáng có thần hơn, mờ mịt trong mắt dần tan đi, hiện rõ một tia trí tuệ ánh sáng.

Long Mộc Châu thần sắc bình tĩnh nhìn Minh Hạo hỏi: “Người là người đánh thức ta?”

Minh Hạo thần sắc bình thản, lạnh nhạt nói: “Đúng vậy, ta muốn thu người làm nô tỳ, tất nhiên nếu người đồng ý, ta sẽ ban cho người cuộc sống vĩnh hằng.”

Đám người ngẩn ra, không ngờ Minh Hạo lại dám nói thế, thu một Nữ Long Đế làm nô tỳ, một người cảnh giới Dâm Đế chiến vượt cấp làm nô, hơn nữa thân phận chính là một Long Đế, từng là một đời vua Bắc Yêu, đây chính là việc chưa bao giờ xảy ra ở Dâm Giới.

Chiến vượt cấp, danh hiệu chỉ dành cho thiên tài hiếm có, muốn chiến vượt cấp khó như lên trời, Dâm Giới ngàn đời, chỉ vài người đếm trên đầu ngón tay mới đạt được danh hiệu này.

“Hì hì hì, nhóc con, người thật cực phẩm, ta lâu rồi mới gặp một người ăn gan hùm nói lời thể như người.”

Long Mộc Châu nghe Minh Hạo nói mà bật cười, từ xưa đến nay chinh chiến mấy ngàn năm, lịch duyệt có vạn, chiến đấu gần kề sinh tử, gặp các loại kẻ thù khác nhau, nhưng chưa ai dám đứng trước mặt nàng nói muốn thu làm nô tỳ như Minh Hạo.

Minh Hạo thần sắc lạnh nhạt nhìn nàng nói: “Chúng ta cá cược đi Long Mộc Châu. Ta một quyền, nếu người có thể đứng đó đỡ được, ta thua, bồi thường người một thanh huyết long tinh khiết 100%.”

“Ha ha ha, cá cược à, người đang đùa ta? A! khoang đã, người có huyết long tinh khiết?” Long Mộc Châu nói đến một nửa ngừng lại, thần sắc ngưng trọng dò hỏi.

“Đúng vậy.” Minh Hạo từ hệ thống bỏ ra 1 triệu điểm mua sắm, lấy thanh huyết long tinh khiết.

Thanh này rất ngắn, chỉ dài bằng ngón tay trẻ em, Minh Hạo gỡ nắp ra, mùi thơm lạ lùng bay ra.

“Khịt khịt”

Long Mộc Châu lỗ mũi phát ra âm thanh chó ngửi, hương thơm từ thanh huyết bay vào mũi, vừa ngửi một cái, nồng đậm long lực trong cơ thể trong nháy mắt dâng lên một tia.

“Thật đúng là thanh long huyết! Làm sao người có thanh này tinh khiết long huyết!?”

Long Mộc Châu cả người phấn chấn, nàng nhìn Minh Hạo hỏi, ánh mắt tràn đầy hi vọng quang mang.

Nếu có này một thanh, linh cảm của nàng mách bảo rằng, sau khi uống xong thanh này huyết long, nàng có thể từ cảnh giới Dâm Đế cao cấp đột

phá đến Dâm Tổ, cải tử hồi sinh, không cần phải nằm ngủ say trong quan tài nhàm chán kia nữa.

Bởi vì tại ngàn năm trước thọ nguyên gần như cạn kiệt, dù cho mạnh như nàng cảnh giới Dâm Đế cũng không thoát khỏi cái gọi là quy luật sinh tử, cho nên Long Mộc Châu quyết định đi đến Thần Mộ làm nơi yên nghỉ cuối cùng cho mình.

Minh Hạo không trả lời, mà hỏi: “Cái này người không cần quan tâm, người có đồng ý cá cược với ta không?”

“Tốt, ta đồng ý, nếu ta thua như cá cược, ta sẽ làm nô lệ người, ngược lại, nếu người thua phải đưa ta thanh long huyết kia.”

Long Mộc Châu mỉm cười tự tin nói.

Minh Hạo gật đầu, dâm khí vận chuyển, tử thần ảo ảnh sau lưng hiện lên.

“Cái gì, ảo ảnh?” Long Mộc Châu lúc đầu còn tự tin cười nói, hiện tại vừa nhìn thấy phía sau lưng Minh Hạo bóng đen nụ cười cứng lại, thần sắc hoảng sợ.

Thân thể Long Mộc Châu bỗng nhiên biến dài, đôi sừng nhọn trên đầu hiện ra, lớp vảy đen che kín thân thể, móng vuốt sắt nhọn đưa ra ngoài.

Nhưng tất cả đã muộn.

Bóng đen sau lưng Minh Hạo khuôn mặt băng lãnh, ánh mắt hờ hững vô tình, tay cầm lưỡi hái tử thần hướng về Long Mộc Châu hóa long thật nhanh chém tới.

“Phốc!”

Một tiếng phốc nhẹ nhàng vang lên kèm theo đó là âm thanh gào thét khàn khàn đau đớn. Kế đó, Cả mặt đất rung chuyển, thân thể khổng lồ con rồng ầm ầm ngã gục xuống đất, giữa thân nó xuất hiện miệng lớn vết thương, một đồng lớn chất lỏng đỏ tươi như máu chảy ra ngoài lênh láng, thậm chí có thể thấy tình trạng bên trong xương trắng từng khúc bị đứt gãy.

Chưa hết, màu đen hắc khí bên ngoài miệng vết thương như chất độc màu da cam, bắt đầu từ ngoài vết thương ăn vào trong thịt, có thể lấy mắt thường thấy hắc khí tốc độ ăn mòn rất nhanh.

“Gào!!!”

Âm thanh gào thét do sinh vật phát ra, thiên địa biến sắc, phong vân chuyển đổi, âm thanh này vừa ra, vạn dặm cách đó từng sinh vật co rúm người quỳ phục dưới đất, tựa như sợ hãi trước âm thanh này.

Minh Hạo bình tĩnh đi đến trước con rồng, nói: “Người đã thua, nếu trong vòng 10 phút không cứu trị, người sẽ chết.”

Long Mộc Châu đầu rồng khổng lồ ngẩng lên, trong mắt hiện lên hoảng sợ, không nghĩ đến trước mắt người thanh niên này lại kinh khủng như vậy.

Nhìn dáng vẻ Minh Hạo, cái này khoảng chừng chỉ 15-20 tuổi, làm sao có thể đạt đến cảnh giới này? Cái này quá khó tin, hoàn toàn phá vỡ thế giới quan của nàng.

Long Mộc Châu từng gặp nhiều đối thủ khác nhau, trong đó có ngàn năm thiên tài, yêu nghiệt, vạn năm thiên tài, từng người thần thông cái thế, vô song thiên phú, nhưng lại chưa bao giờ gặp một người nào trẻ tuổi đạt đến cảnh giới Dâm Đế thi triển ảo nghĩa như Minh Hạo.

Nghĩ đến cá cược, Long Mộc Châu thần sắc thay đổi liên tục, hồi lâu sau, cuối cùng Long Mộc Châu tăng tăng thở dài, giọng buồn bã nói: “Dựa theo cá cược, ta đồng ý nô lệ cho người nhưng có một số ...”

“Nói nhiều quá, Tử Thần Hồi Sinh!”

Minh Hạo phát tay, hắc khí tại miệng vết thương Long Mộc Châu đột nhiên bắt đầu khuếch tán tốc độ nhanh hơn, chỉ trong giây lát, hắc khí thẩm thấu toàn bộ cơ thể rồng Long Mộc Châu, lan đến bên trong cơ thể.

“Gào!!! Không, người không thể...”

Long Mộc Châu thần sắc kinh hoàng gào thét nhưng vô vọng, cả người nhanh chóng bị hắc khí chôn vùi bên trong.

...

Một phút sau.

“Chủ nhân.” Từ hắc khí tán ra, một mỹ nữ tóc đen dài đi đến trước mặt quỳ xuống Minh Hạo, thần sắc cung kính nói.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Chúa Tế Tử Vong

“Chủ nhân!” Long Mộc Châu cung kính quỳ dưới đất.

“Ừ, ngày sau người cứ gọi ta thiếu chủ là được.” Minh Hạo hài lòng gật đầu nói.

“Vâng thiếu chủ.” Long Mộc Châu cực độ ôn nhu cung kính nói.

Tứ nữ rung động trước thực lực của Minh Hạo, càng rung động hơn chính là dễ dàng thu phục một vị Long tộc Dâm Đế cường giả làm nô lệ.

Cả đoàn như bình thường, đi tiếp đến Thần Mộ, trên đường đi càng sâu vào trong, sương mù càng dày đặc khiến người không nhìn thấy đường.

Cũng may, có đám Marine mang theo kính số liệu, có chức năng khá phù hợp trong hoàn cảnh hiện tại, đó là nhìn xuyên sương mù, cộng với Minh Hạo cảnh giới đạt Dâm Tổ, cho nên đám này sương mù không làm khó gì nhiều nhóm người Minh Hạo.

“Người có biết gì về Thần Mộ không Mộc Châu?” Minh Hạo nhìn nàng hỏi.

Long Mộc Châu cung kính nói: “Thưa thiếu chủ, theo kiến thức của ta, Thần Mộ được xây bởi thần linh, trong sách cổ ở gia tộc, từng có một đoạn ngắn được ghi lại khá mơ hồ:

- Phồn vinh nhất thế giới nay bị tàn lụi, thần mộ được xây lên bởi bàn tay của quý.”

Minh Hạo nghe vậy suy nghĩ, kết hợp với cuốn nhật ký bên trên, hẳn có thể xác định nơi này từng là một vị diện phồn vinh, cường giả như mây, sau đó “nó” hoặc nói là “con ác quỷ “ đi đến vị diện này, tàn phá toàn bộ mọi thứ, còn về việc gọi là Thần Mộ có thể do chính “nó” tạo nên để thu hút người khác.

Nhưng câu hỏi là, mục đích cuối cùng của nó là gì?

Minh Hạo bỗng nhiên cảm thấy mình hơi lo chuyện bao đồng, hiện tại mục đích của hắn là tìm bản nguyên, chứ không phải tìm hiểu mấy chuyện này.

Minh Hạo hướng đoàn người, nói: “Chúng ta đi tiếp, tất cả Marine hình thành vòng tròn, Long Mộc Châu người dẫn đường phía trước.”

“Vâng tổng tư lệnh(chủ nhân)” Đám người Marine, Long Mộc Châu cung kính nói, lập tức thi hành mệnh lệnh Minh Hạo.

...

Trên đường đến Thần Mộ, Minh Hạo khi gặp mộ bay lơ lửng trên không trung liền không chút do dự ra lệnh cho Marine bắn phá mộ, sau đó cách thức giống như Long Mộc Châu lần đầu, cá cược, thu phục, tất nhiên nếu đối phương không có ý định thực hiện cá cược, Minh Hạo không nường tay chém giết hắn tại chỗ.

Trong một ngày, hơn 40 tên cường giả để cấp nhanh chóng dưới thần uy của Minh Hạo bị thu phục.

Tất nhiên là không thể thiếu bảo vật, làm tứ nữ vui mừng như điên, liên tục ‘hốt’ bảo vật bỏ vào túi.

Còn bảo vật bọn hắn giấu ở đâu, tất nhiên là giấu tại túi trữ vật (nhẫn trữ vật), thường đeo trên ngón tay.

...

Một ngày trôi qua, ban đêm cũng như ban ngày, cả nhóm Minh Hạo ngừng lại nghỉ ngơi.

Minh Hạo cầm bản đồ, nhìn bản đồ trong tay, thái độ nghiêm nghị vài phần.

Dựa trên bản đồ chỉ thị, khu vực chia ra ba nơi, sơ mộ (Dâm Vương mộ), trung mộ (Dâm Đế mộ), cao mộ (Tổ Dâm mộ), cuối cùng là trung tâm Thần Mộ.

Còn vài dặm đường nữa sẽ tới cao mộ, dự tính ngày mai là đến.

Minh Hạo dù tự tin chính mình thực lực, có thể bảo toàn tính mạng đi vào trong, nhưng tứ nữ thì khác, cảnh giới thấp tè le, hẳn không dám bảo đảm các nàng an toàn, cho nên lần này, hẳn phải chuẩn bị kỹ càng trong mọi tình huống.

Click cửa hàng hệ thống, nhìn bên trên số điểm còn có 99 triệu điểm mua sắm, Minh Hạo sắc mặt có chút đen, từ hơn 1 rồi 999...tỷ điểm, giờ nhìn lại chỉ còn 1 triệu điểm, có chút cảm giác muốn chửi má nó.

“Hệ thống, có cách nào kiếm điểm mua sắm không?”

Hệ thống thay đổi cách phương thức điểm cũng như exp, làm càng ngày kiếm càng khó khăn, nhất là phải đạt điểm thân mật 100 mới được, hiện độ thân mật cao nhất là Tam Nương, chỉ số đạt đến 98 điểm, còn hai điểm là cái này xong, nhưng vấn đề là tới khi nào a?

“Đừng! Có thể, chủ nhân lấy đồ vật đổi là được, tùy vào đồ vật giá trị mà quy đổi ra điểm.”

Minh Hạo nghe vậy thở phào, nói: “Đem toàn bộ vật trong túi đồ đổi hết đi.”

Một ngày đường đi phá mộ, Minh Hạo tiện tay lượm một chút bảo vật, chủ yếu là để sưu tầm chơi, hiện tại xem ra không cần nữa rồi.

“Đing! Tổng cộng 6023 món sơ cấp luyện kim bảo vật, 4678 món trung cấp luyện kim bảo vật, 3122 món cao cấp luyện kim bảo vật, 1225 món vương cấp bảo vật, 55 đế cấp bảo vật.”

Luyện kim chia ra làm: sơ cấp, trung cấp, cao cấp, vương cấp, đế cấp, thánh cấp, thần cấp.

“Đing! Hệ thống đang tính toán...xin chờ một lát...”

“Đing! Tổng cộng quy đổi ra: 10 tỷ điểm, bởi vì chủ nhân lần đầu sử dụng chức năng này, được hệ thống x100 điểm thưởng, mừng năm mới tết đến, thưởng thêm x10.”

Minh Hạo sửng sốt, rất nhanh nở nụ cười mừng như điên, ha ha ha, vậy là được x1000, như vậy tổng số điểm tương đương là: 10000 tỷ điểm?

Với số điểm này, hẳn có thể tha hồ mà sử dụng mua sắm a.

Suy nghĩ mình chưa có huyết mạch, Minh Hạo nhanh chóng hướng cửa hàng, huyết mạch, bên trong có hơn trăm ngàn vạn cái huyết mạch khác nhau.

Tại Minh Hạo đang tìm kiếm huyết mạch để mua, đột nhiên trên màn hình hiện lên cái bảng to đùng đề chữ: CHÚA TỂ TỬ VONG”

“Chúa tể tử vong?” Minh Hạo tò mò click vào xem.

[Tên: Chúa tể tử vong (giảm giá 90% - 1 phút)

Huyết mạch: chúa tể tử thần.

Giới thiệu: đôi mắt sharingan mang huyết mạch SHARINGAN TỬ VONG kinh khủng.

Giá: 9999 tỷ điểm (đã giảm)

Năng lực:

+Mắt phải:

-Tử Vong Thời Gian: tạo ra một khoảng không gian bị chết chóc, nơi không gian đó toàn bộ thời gian biến mất, thay vào đó là chết chóc ăn mòn.

-Thời gian chết chóc (tử thần nội tại kết hợp): thời gian và tử thần hợp thể thành một, đánh ra một nhát chém kinh thiên, thời gian chết chóc.

-Tử Vong Ý Chí: tạo ra một phân thân bất tử với ý chí tử vong, năng lực 100% bản thể, nắm giữ trí tuệ.

+Mắt trái:

-Vùng Đất Chết Chóc: biến toàn bộ vùng đất trở thành vùng đất chết, tử vong ăn mòn sinh vật không thuộc hệ tử vong. Năng cao sức sát thương lên 200%, triệu hồi tử vong bất tử sinh vật đến thế giới, tại vùng đất chết, tử vong sinh vật tăng lên toàn bộ 500% thuộc tính.

- Cổng Địa Ngục: tạo ra cánh cổng, liên thông đến địa ngục vị diện.

+Skill đặc biệt: Chúa Tể Tử Vong

Nội tại: Tăng cao 10000% mana, có ba lần hồi sinh, ba lần bất tử trong thời gian ngắn, trong thời gian chết đi sống lại sẽ được tăng 10000% sức mạnh, lần chết sau nhân đôi 10 lần.

-Tử Vong Chúa Tế: Chúa Tế Tử Vong, là người điều khiển, ra lệnh cho tất cả sinh vật bất tử.

-Tử Vong Thế Mạng: liếm máu kẻ địch, nếu bản thân bị tổn thương hoặc chết, người bị liếm máu bản thân tương đương bị tổn thương, chết.

Thời gian khuyến mãi: mười giây đồng hồ.]

Minh Hạo nhìn xong, không chút do dự click mua.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân mua thành công huyết mạch chúa tế tử vong.”

“Đing! Vì cấy ghép huyết mạch, cần chờ giây lát...huyết mạch quá cao, cần thời gian...rơi vào ngủ say ngán ngủi”

Minh Hạo nghe xong âm thanh hệ thống thông báo, đôi mắt đột nhiên nặng trĩu, mí mắt sụp xuống, cả người nằm gục dưới đất ngái khò khò...

...

Tác giả:

[Chúc mừng năm mới]

Tác giả kính chúc toàn thể các đồng dân, nam nữ gái trai già trẻ một năm mới xui xẻo qua đi may mắn đến, gia đình đồng dân bình an – thịnh vượng, ai F.A thì kiếm được gấu chung tình với mình suốt đời.

Tác giả xin cảm ơn tất cả các vị đồng dân đồng hành với tác giả suốt thời gian qua...

Ta quyết chí viết truyện đến 500c~1000c – Cố gắng lên!!!!!! (tự mình khuyến khích, dù không biết viết đến đó được không:D:D:D - năm mới sẽ cố gắng cải thiện hơn @@!)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 258: Tỉnh Dậy

Một thân ảnh thiếu niên trẻ tuổi nằm trên giường gỗ nhỏ.

Người thiếu niên trẻ tuổi mắt chậm rãi mở ra, thần sắc mờ mịt nhìn xung quanh

Người này không ai khác chính là nhân vật chính của chúng ta, Kim Minh Hạo.

“Ta đây là đang ở đâu?”

Minh Hạo từ trong giấc ngủ say mở mắt ra, nhìn cảnh vật xung quanh tự hỏi.

“Đing! Huyết mạch chúa tế tử vong dung hợp thành công, tổng thời gian dung hợp là hai năm.”

Trong đầu âm thanh hệ thống vang lên, Minh Hạo mới nhớ đến khi mình dung hợp huyết mạch, cơn buồn ngủ đột nhiên ập tới, kể đó hẳn liền không biết chuyện gì tiếp theo.

“Cái gì, vậy mà hai năm?” Minh Hạo thần sắc kinh ngạc, hít sâu vài giây khiến mình bình tĩnh lại, ánh mắt càng rõ ràng hơn, quay đầu ngăm nhìn xung quanh.

Đây là một cái căn phòng đơn sơ thì không có gì ngoài một chiếc giường, nhưng rất sạch sẽ gọn gàng, có thể là thường xuyên có người đến đây quét dọn.

Cảm giác thân thể trống trơn như con chó không có lông, một luồng hơi lạnh chảy lên người, Minh Hạo lúc này mới ý thức được chính mình hiện không mặc quần áo, hướng hệ thống, từ cửa hàng mua một bộ quần áo đơn sơ mặc vào.

Sau khi mặc xong, Minh Hạo click xem thông tin nhân vật.

"Tên: Minh Hạo

Cảnh giới: Dâm Thần

Huyết mạch: Chúa Tế Tử Vong (chúa tế tử thần).

Chiêu thức:

-Trấn Áp

-Tử Thần Hồi Sinh (đặc biệt)

-Tử Thần Đòi Mạng

Nội tại:

-Cu Vàng Không Ngã

- Tinh trùng siêu cấp

- Miễn dịch sát thương ba lượt trong trận đấu (khế ước)

-Siêu cấp thiên phú luyện được

-Thần thánh siêu cấp JJ.”

Minh Hạo xem xong thông tin nhân vật tắt đi, khi nhìn cảnh giới từ Dâm Tổ đột phá đến Dâm Thần thần sắc không hiện lên kinh ngạc gì, dù gì hẳn

rơi vào ngủ say 2 năm vì dung hợp huyết mạch, sau 2 năm nếu không đột phá mới là lạ.

Minh Hạo nghĩ đến 2 năm đắm người Tam Nương không biết hiện tại ra sao rồi, đứng lên hoạt động cơ thể một chút.

“Rắc Rắc!”

Từng tiếng xương cốt giòn giã vang lên, Minh Hạo mắt nhắm lại, chậm rãi cảm nhận pháp tắc nơi thiên địa.

Đây chính là Dâm Thần, cảnh giới tối cao nhất Dâm Giới, cảm nhận pháp tắc thiên địa, dời sông lấp biển theo ý mình, bóp zú chịch gái thoải mái, đi mây mượn gió như cở chuồn đu dây.

5 phút sau Minh Hạo mở mắt ra, thần sắc bình tĩnh đứng dậy, mở cửa bước ra khỏi phòng

...

Bên ngoài căn phòng, yên tĩnh lạ lùng, Minh Hạo vừa bước ra không khỏi sửng sốt.

Cảnh vật như cũ, từng ngôi mộ to nhỏ dựng đứng hai bên đường, không khí tĩnh mịch u ám.

Nhưng có khác 2 năm trước, kề cạnh ngôi mộ là từng ngôi nhà làm bằng gỗ thô sơ giống ngôi nhà mà Minh Hạo vừa bước ra.

“Tổng tư lệnh(thiếu gia)!”

Nghe tiếng động, vài người để cặp cường giả ánh mắt tập trung đến trên thân Minh Hạo, vừa thấy hắc, đám người vui mừng kêu lên một tiếng.

“Ừ, tình hình hiện tại thế nào.” Minh Hạo hỏi.

“Thưa tổng tư lệnh, bởi vì tổng tư lệnh rơi vào ngủ say, cho nên...”

“Đừng dài dòng, vào tình hình chính, các nàng đâu.”

Minh Hạo khoát tay chặn lại, trong lời “các nàng” chính là Tam Nương, Bùi Xuân Tình, Lâm Nhã Tiên, Chu Cát Anh tứ nữ.

“A, vâng tổng tư lệnh, sau khi tổng tư lệnh ngủ say không có chuyện gì xảy ra, bốn người bình thường, riêng Tam Nương ‘phu nhân’ tại một năm trước đã hạ sinh một đứa bé trai.”

“Vậy sao, các nàng hiện tại ở đâu?”

Minh Hạo trong mắt lóe lên tia vui mừng, không nhanh không chậm hỏi.

“Tổng tư lệnh đi theo ta.”

Nam Tướng Quân dẫn đầu đám marine cung kính nói, còn lại những người khác đứng canh gác.

Minh Hạo gật đầu, theo Nam Tướng Quân dẫn đường, không xa lắm, chỉ vài trăm mét là tới nơi.

Tại đây khác, ngược lại với khu vực mộ địa đầy u ám kia, nơi này trồng rất nhiều hoa cỏ, không khí trong lành mát mẻ, thanh tĩnh, tiếng cười nói giòn giã ngân thơ của đứa con nít, làm người cảm giác như đi vào nơi chùa chiềng thiêng liêng.

“Tiểu thư – phu nhân, tổng tư lệnh đến.”

Nam Tướng Quân rống thật to một tiếng, coi như báo hiệu Minh Hạo đến.

Minh Hạo nghe tiếng rống của hắc như vẹt đực, tay tán đầu hắc một cái.

“A! Sao tổng tư lệnh đánh ta?” Bị cốc đau, Nam Tướng Quân vẻ mặt khó hiểu quay qua hỏi.

“Ta kêu người rống à, người rống làm gì, còn hỏi?”

Minh Hạo tức giận nói, hăn ghét nhất mấy tên rống trước mặt mình, hơn nữa tên này còn tự tiện làm theo ý mình, cái này giống như cổ thị uy trước mặt hăn vậy.

“Ta biết lỗi tổng tư lệnh.” Nam Tướng Quân nói một tiếng, quỳ xuống đất.

“Thế Tông, người tỉnh?” Tứ nữ lúc này đi đến, vẻ mặt vui mừng nhìn Minh Hạo.

“Lui ra đi.” Minh Hạo nhìn tứ nữ đi đến phất tay, hăn đi tới trước mặt tứ nữ.

Minh Hạo nhìn khuôn mặt từng người, tứ nữ không có gì thay đổi, ngoại trừ vừa sinh con Tam Nương.

Tam Nương khí chất có hơi thay đổi, một chút ôn nhu của người mẹ, pha với một chút cuồng dã tộc Tây Cương, làm nổi bật nhất chính là đôi ngực to lớn sau lớp áo mỏng kia của nàng.

Minh Hạo hơi nhìn ngực Tam Nương một chút, phía dưới có hơi phản ứng, trong đầu suy nghĩ đến cảnh xxx với Tam Nương.

Bất quá, để không cho chúng nữ chú ý, ánh mắt của hăn nhanh chóng dời đi, nhìn về tứ nữ chào hỏi vài câu, sau đó nhìn hướng Tam Nương đứng kế bên bé trai da màu lúa mạch khỏe mạnh.

Minh Hạo ngồi hõm xuống nhìn đứa bé trai, đứa bé này mặt mũi có 6 phần như hăn, liền biết là đứa con của mình với Tam Nương.

Hắn nở nụ cười thân thiết, nhìn đứa bé ôn nhu hỏi: “Con tên là gì?”

Đứa bé ngơ ngác nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc Minh Hạo, theo bản năng lắp bắp trả lời, “Tên...tên... Thế Cường.”

“Ừm, Thế Cường, tên rất đẹp, con biết ta là ai không?”

Minh Hạo gật đầu tay chỉ vào mình hỏi.

Bé trai vẽ mặt khờ khạo lắc đầu.

Minh Hạo không có vẻ gì tức giận, nụ cười trên môi thân thiết như trước.

Tam Nương thấy vậy vẽ mặt hơi xấu hổ, nàng cho Minh Hạo một cái ánh mắt xin lỗi, hướng bé trai, giọng ồm ồm nhưng lại rất là ôn nhu tình mẹ nói ra: “Đây là cha người.”

“Cha?”

Bé trai ngần ra, nhỏ giọng lẩm bẩm chữ “cha”, ánh mắt nghi hoặc nhìn chằm chằm Minh Hạo, tựa như đang xác nhận Minh Hạo có phải là cha của mình hay không.

“Ừ, ta là cha người, kêu đi.”

Minh Hạo gật gù nói, tay nhẹ nhàng sờ đầu Thế Cường.

“Ch...a”

Thế Cường miệng nhỏ lắp bắp kêu lên, sâu trong linh hồn đối với Minh Hạo dạng nào đó liên kết, có chút cảm giác thân thiết xa lạ.

Kể đó lấy tài ăn nói của Minh Hạo, Thế Cường rất nhanh đổ gục trước hắn, miệng liên tục kêu "cha" ngọt ngào.

“Giỏi lắm, ta sẽ thưởng cho người, xem nào...”

Minh Hạo nở nụ cười, click kiểm tra Thế Cường.

Phần kiểm tra có hai phần, một phần là sơ cấp, phần còn lại là cao cấp.

Minh Hạo rất lười click kiểm tra lựa chọn, nên đa số là click kiểm tra sơ cấp, ít khi nào click lựa chọn kiểm tra loại cao cấp.

Nhưng lần này có chút khác, bởi vì trước mặt hắn đứa trẻ này là con của hắn, nên dù bỏ ra vài giây để click lựa chọn cũng không tiếc.

“Tên: Thế Cường

Tuổi: 2

Huyết mạch: Tử Thần Phá Thế

Thiên phú: Thánh cấp

Chiêu thức: 0

Giới thiệu: Đứa con của Tam Nương và Thế Tông, mang trong mình huyết mạch biến dị bá đạo, thiên phú cực cao, cần huấn luyện hoặc học công pháp loại thể chất, công, mãnh...”

“Tử Thần Phá Thế?” Minh Hạo tò mò, click kiểm tra.

Tử Thần Phá Thế:

- Huyết mạch biến dị cực khủng bố, loại này huyết mạch chỉ có học công pháp riêng biệt dành cho huyết mạch “Tử Thần Phá Thế” để tu luyện.

-Khi tu luyện thành công, người mang huyết mạch Tử Thần Phá Thế có nhục thể gần như bất tử, sức hồi phục nhanh chóng.

Kèm theo đó, sức mạnh nhục thể đạt đến trình độ kinh khủng, một ngón tay nhẹ nhàng phá nát một ngọn núi to. Điều đặc biệt nhất, công pháp này

chính là tích súc tử khí, không khiến sức mạnh – tử khí bộc lộ ra ngoài, mà tiềm ẩn bên trong từng ngóc ngách tế bào, nếu cần có thể kết hợp với sức mạnh phá hủy cùng sức ăn mòn của tử khí.

Còn có một cái nữa, nếu như người mang huyết mạch Tử Thần Phá Thể trọng thương gần chết, toàn bộ nhục thể biến thành tử khí, bất tử bất diệt trong thời gian ngắn, sức mạnh phá hoại cùng tử khí kết hợp lại đem đến một loại kinh khủng sức mạnh.

<http://i.imgur.com/sduQsx2.jpg>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Quà Tặng

Minh Hạo đọc xong thông tin về Thế Cương, hẳn có chút bất ngờ đối với đứa con trai này, chắc có lẽ vì huyết mạch của mình và Tam Nương mà dẫn đến huyết mạch biến dị.

Nhìn huyết mạch đề tên “tử thần” hai chữ, Minh Hạo có hơi tò mò về thân thể của chủ nhân thân thể này.

Địa vị hẳn ra sao? Hẳn là ai? Tại sao có thể mang trong người loại này huyết mạch cao quý tử thần?

(Khác với huyết mạch ‘Chúa Tế’ Tử Thần(tử vong) trong cửa hàng nhé.)

Minh Hạo ở ngày trước từng có lúc tò mò, đã thử click hệ thống kiểm tra, nhưng chỉ thông tin sơ sài như tên, tuổi, huyết mạch, giới thiệu là nô lệ các loại, không rõ xuất thân của thân thể này từ đâu ra.

Suy nghĩ một lát, Minh Hạo đành bỏ qua vấn đề tốn thời gian này, click cửa hàng tìm kiếm công pháp cho đứa con trai.

Bởi vì trong cửa hàng hơn trăm ngàn loại công pháp khác nhau, Minh Hạo không biết tìm đến khi nào xong, chỉ có thể hướng về mục tìm kiếm công pháp thích hợp cho huyết mạch, chọn giá cả tầm 1 tỷ, điền tên huyết mạch vào.

“Tử Thần Phá Thế”

Loại: công pháp – luyện thể

Giới thiệu: ngưng tụ tử khí rèn luyện cơ thể, trong quá trình tu luyện có thể chịu đau khổ về thể xác, nhục thể dần bị tử khí ăn mòn, đây là quá trình lột xác, nếu trong quá trình này người tu luyện ý chí không bền, không chịu đựng được đau đớn có thể mất mạng.

Càng tu luyện lên cao nhục thể càng mạnh mẽ, phá nát thiên địa dễ như ăn cơm uống nước, kèm theo đó hiệu ứng ăn mòn thời – không do tử khí tạo ra, đến nỗi thần thánh cũng phải kiêng dè sợ hãi vài phần.

Chia làm ba giai đoạn tu luyện: Tử Thể - Tử Phá– Tử Quy.

-Tử Thể:

Dùng tử khí luyện hóa nhục thể, ngoài: da, lông... Trong: xương, máu, thịt...đem toàn bộ thịt ngoài và trong phá hủy rồi thông qua tử khí rèn luyện, lập lại.

-Tử Phá:

Sau khi rèn luyện toàn bộ trong và ngoài, kể đó đến các bộ phận quan trọng như: tế bào, tim, gan, óc...chậm rãi đem tử khí phá hủy toàn bộ 6 giác quan: thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác, trực giác. Bước thứ hai tu luyện giống như Tử Thể, sau khi phá xong toàn bộ lập lại.

-Tử Quy:

Đem tử khí dung hợp toàn bộ cơ thể, hóa nhục thể thành tử thể.

*Chú ý: ở hai giai đoạn đầu là Tử Thể và Tử Phá nên thấp thu tử khí thấp, không nên ở nơi hầm mộ hoặc tử khí.

*Chỉ dành cho người có huyết mạch Tử Thần Phá Thể.

Giá: 950 triệu “

Minh Hạo đọc xong không chút do dự click mua ngay.

“Đing! Chủ nhân phải chẳng mua công pháp Tử Thần Phá Thể?” Hệ thống vang lên âm thanh hỏi thăm.

“Phải!”

“Đing! Mua thành công, khấu trừ điểm mua sắm 950 triệu, còn dư lại 50 triệu điểm.”

Minh Hạo vừa dứt lời, trên tay Minh Hạo phát sáng lên, một cuốn sách màu cam xuất hiện ở lòng bàn tay.

Minh Hạo cầm cuốn sách trên tay, lật ra đọc thử, bởi vì có tinh thần lực Dâm Thần rất nhanh Minh Hạo đọc xong cuốn sách bên trong tất cả nội dung, ánh mắt nhìn về Thể Tông hiện lên suy tư.

Tứ nữ thấy Minh Hạo im lặng không nói, lẳng lặng chờ đợi không làm phiền hần.

Minh Hạo lúc này mở miệng nói: “Thể Cường, con muốn tu luyện không?”

“Tu luyện là sao cha?”

Thể Cường mở miệng hỏi, ánh mắt tò mò nhìn Minh Hạo.

“Tu luyện, con có được sức mạnh cái thể...”

Minh Hạo nói đơn giản một chút cho đứa trẻ hiểu.

“Con muốn học, cha mau dạy con tu luyện đi.” Thể Cường nghe xong, vẻ mặt háo hức thúc giục Minh Hạo.

Hiển nhiên, Thế Cường đối với cái gọi là tu luyện mới mẻ này rất thích thú, tò mò.

“Ta sẽ dạy ngươi, nhưng ta cảnh báo trước, con đường tu luyện rất gian nan và đau khổ, có thể mất mạng, ngươi còn muốn tu luyện?”

Minh Hạo thần sắc nghiêm túc nhìn Thế Cường hỏi.

Thế Cường cái hiểu cái không, hắn gật đầu, nói: “Con dù không hiểu lắm nhưng con sẽ cố gắng.”

Âm thanh ngây thơ trong trẻo đến làm Minh Hạo có hơi ngây ra, hắn vui mừng gật đầu, cười một tiếng, nói: “Ha ha, tốt lắm, không hổ là con trai ta, một năm tới, ta sẽ tự mình huấn luyện ngươi.”

Minh Hạo lúc này đột nhiên có nhã hứng muốn tự mình huấn luyện một đứa con trở thành cường giả.

Ở thế giới kia đám con, bởi vì quá nhiều con, hơn 50 đứa, hắn lại lười cùng không có thời gian, cho nên thường là đem công pháp cho bọn chúng tự học rồi rồi đi.

“Cám ơn cha!” Thế Cường vui mừng kêu lên, tiếng “cha” ngày càng thuận hơn lần gọi trước.

Dù mới chỉ hai tuổi, nhưng Thế Cường lại là đứa bé hiểu chuyện, hai năm qua được tứ nữ chăm sóc dạy dỗ đầy đủ, trong đó ba người thế gia cao cấp thượng thừa, hai nhà luyện võ, một nhà một cái còn lại là Tam Nương bộ lạc cấp 3, tất cả đều là thế gia lớn, kiến thức phong phú, đủ để hiểu cách thức dạy con cái của tứ nữ với một đứa bé như thế nào.

“Ừ, ngươi trước học hết cái này trước đi, xong rồi gọi ta.”

Minh Hạo từ cửa hàng bỏ ra vài điểm, mua mấy bản tu tiên cơ sở, tu thần thức (tinh thần lực) cơ sở, vứt qua cho Thế Cường.

Hắn không muốn Thế Cường học cái gì ở thế giới này, đem JJ thành đan điền, đem JJ luyện dược, đem JJ luyện kim các loại. Nghĩ đi, cái này quá ***, cho nên hắn đem phương thức tu tiên dạy cho hắn

...

Trong căn phòng nào đó truyền ra từng tiếng du dương tiêu hồn của đôi nam nữ.

Một ngày nhanh chóng trôi qua.

Trong phòng, Minh Hạo thân thể trần truồng nằm úp xuống, dưới thân thể hắn chính là một cái đầy đủ cơ thể, đôi song phong săn chắc đồng cam lớn đặt tại lòng ngực Minh Hạo.

Từng tiếng hít ra thở vào đều đặn nhịp nhàng, cả hai thân thể như hơi thở hòa quyện lại làm một với nhau.

“Tí tách”

Âm thanh nước suối chảy ra còn chưa khô sau mùa lũ lụt.

Bọt trắng vương vãi khắp căn phòng, từ trên giường đến đất.

Minh Hạo mở mắt ra, tinh thần sáng khoái lạ thường, sau một đêm mưa gió cùng Tam Nương, Minh Hạo đối với trời đất, âm dương linh ngộ càng nhanh, nhất là khi đem Dương hòa quyện với Âm của Tam Nương, làm hắn cảm xúc thăng hoa dạt dào, đây cũng là lần thứ nhất như vậy.

Không thể không nói, Âm của Tam Nương đúng là đặc biệt nhất trong số nữ mà Minh Hạo đã “ăn”.

Âm, rất rộng, làm hãn đối với Âm càng lĩnh ngộ sâu hơn.

Dù Minh Hạo đã vào Âm, ra Âm có hơn ngàn lần, nhưng đối với Âm ý nghĩa sâu rộng, Minh Hạo như đứa trẻ lên ba tập thủ râm mà thôi, chưa tìm hiểu thấu đáo.

Bởi vì Âm của Tam Nương có cấu tạo đặc biệt, có sức chịu đựng để đón Dương của Minh Hạo “cây cấy” liên tục hơn vài tiếng đồng hồ với cường độ mạnh bạo max level.

Làm xong với Tam Nương đêm đó, Minh Hạo đạt đến đỉnh điểm thăng hoa, JJ thả ra tinh hoa trời đất, theo đó sức mạnh bản nguyên trong cơ thể bị rest về 0 kia vậy mà tăng lên một tia.

Dù chỉ một tia nhỏ, nhưng lại làm Minh Hạo kinh ngạc, vui mừng như điên.

Bởi vì một tia này bản nguyên có thể cảm nhận được vị trí cái bản nguyên của thế giới này.

Minh Hạo nằm trên giường nhắm mắt lại, cảm nhận tọa độ bản nguyên.

“Hả?”

Hồi sau mở mắt ra, trong mắt hiện ra nghi hoặc, tọa độ hãn đã cảm nhận được, nhưng hình như có chút xa a.

Minh Hạo hai mắt chuyển động, tròng trắng co rút nhỏ lại, màu đen tròng tràn ngập con mắt, ở giữa màu đen đồng tử co nhỏ lại, màu đỏ băng lãnh khát máu từ bên trong hiện ra.

Từ trong đôi mắt Minh Hạo bắn ra tia sáng.

Ánh sáng bay ra ngoài, hóa thành một người y chang Minh Hạo, trừ khí tức bên ngoài tràn ngập hắc khí, âm lãnh, còn lại toàn bộ giống như đúc, từ

mí mắt đến môi, miệng, mặt...

“Bản thể, người muốn ta làm gì?”

Minh Hạo phân thân âm lãnh nhìn Minh Hạo hỏi, âm thanh lạnh lẽo đến khiến người ta lạnh buốt, tựa như con ác quỷ từ địa ngục bò lên nhân gian.

Minh Hạo hơi nhú mào, nhưng vẫn nói: “Người dẫn theo mười tên để cấp cường giả tiến đến trung tâm Thần Mộ đi, còn làm sao chắc người biết.”

Phân thân Minh Hạo không nói lời nào rời khỏi phòng.

Minh Hạo nhìn bóng dáng hắc, cảm giác cái phân thân này chính là bản sao của Tử Thần hơn là của hắc a, từ ánh mắt đến âm thanh, hành động, lạnh lẽo không chút cảm xúc.

...

Minh Hạo đứng lên, nhìn Tam Nương còn đang ngủ say không làm phiền nàng, cả ngày hôm qua hắc hành nàng lắm rồi.

Mặc quần áo vào, mở cửa phòng đi ra ngoài.

Minh Hạo hướng đến căn nhà gần đó, vài tên để cấp canh gác thấy Minh Hạo đi đến cùng lúc cung kính chào: “Chào buổi sáng thiếu gia.”

“Chào.”

Minh Hạo gật đầu nói một chữ coi như chào hỏi.

Tất cả để cấp 2 năm trước đều bị Minh Hạo giết rồi đem chiêu “Tử Thần Hồi Sinh” cho sống lại, nhưng có chút khác với đám lâu la ở Tử Vong Sa Mạc là, linh hồn vẫn còn không biến mất.

Mở cửa, bước vào căn phòng nhỏ, nhìn nằm trên giường còn ngủ khò khè Thế Cường và ba nữ Bùi Xuân Tình, Chu Cát Anh, Lâm Nhã Tiên.

Minh Hạo nhíu mày, không biết đứa con trai Thế Cường này có học xong hai bản tu luyện sơ cấp chưa.

Minh Hạo đi đến giường, nhẹ nhàng gọi Thế Cường dậy.

Thế Cường bị gọi dậy, hăn mở mắt ra, nơi khóe miệng còn chảy nước miếng, ánh mắt mơ màng hỏi: “Gì vậy cha.”

“Tỉnh, dậy tu luyện.”

Minh Hạo mặt đen, nhỏ giọng nói.

“Để con ngủ một lát đã cha, lát nữa tu luyện nhé.” Thế Cường lười biếng, nói xong nhắm mắt ngáy ngủ khò khè tiếp.

Minh Hạo mặt thêm đen, mặc kệ Thế Cường có đồng ý hay không, một tay ôm thân thể bé nhỏ của Thế Cường công lên vai mình đi ra khỏi phòng.

“Cha, để con ngủ, oa!” Thế Cường khó chịu òa khóc lên, dù sao hăn chỉ mới 2 tuổi con nít mà thôi.

“À, con trai, nguoi khóc là ăn đòn.” Minh Hạo nhìn nằm trên vai Thế Cường khóc, thần sắc lạnh lùng nói.

“Oa!”

Thế Cường không nghe, một bộ khóc nhè lên, âm vang rất cao, đem toàn bộ tứ nữ đang ngủ làm giật mình thức tỉnh.

Tứ nữ nghe âm thanh là Thế Cường khóc, tưởng có chuyện gì xảy ra với nó, lật đật thay đồ rồi chạy ra ngoài.

Khi nhìn thấy Minh Hạo ôm Thế Cương bình yên vô sự, tứ nữ thở phào một cái.

“Thế Tông, người làm gì đưa con trai chúng ta vậy?”

Tam Nương thấy khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt của Thế Cương, cảm giác có chút đau lòng, nàng nhìn Minh Hạo gặng giọng hỏi.

Minh Hạo quay lại nhìn nàng nói: “Không có gì, ta tự mình huấn luyện nó, các người đi ngủ tiếp đi.”

Tam Nương nhớ đến ngày hôm qua trò chuyện của hai cha con, ánh mắt quan tâm nhìn Thế Cương, nàng gật đầu nói: “Người nhẹ tay, nó còn nhỏ.”

“Ta biết.” Minh Hạo mỉm cười bình tĩnh nói.

Tứ nữ thấy không có chuyện gì, trở về phòng đánh một giấc ngủ tiếp.

Đợi tứ nữ đi về, Minh Hạo nhìn nằm trên vai khóc lóc Thế Cương, đặt hẳn xuống đất, lạnh lùng nói: “Nếu còn khóc nhè ta liền bỏ người lại một mình.”

Lời Minh Hạo nói ra tràn đầy uy nghiêm của một người cha, Thế Cương đang khóc nghe vậy không tự chủ nín lại, ngẩng đầu lên, đôi mắt đen tròn nhìn Minh Hạo, nước nở nói: “Cha đừng bỏ con lại một mình.”

“Được rồi, ta sẽ không bỏ người lại, nhưng người phải nghe lời ta, nếu không ta sẽ bỏ người lại.” Minh Hạo ra dáng người cha, nghiêm khắc nói.

“Vâng cha.” Thế Cương yếu ớt gật đầu.

Minh Hạo hỏi: “Người hôm qua học xong nội dung hai quyển sách ta đưa chưa?”

“Đã xong.” Thế Cương gật đầu.

Minh Hạo không có gì kinh ngạc, dù sao thiên phú của Thế Cường hệ thống đánh giá khá cao, nếu không học được thì hẳn đi bán lợn được rồi.

“Có chỗ nào không hiểu không?” Minh Hạo hỏi.

Thế Cường lắc đầu nói: “Không thưa cha, con hoàn toàn nắm giữ.”

Minh Hạo gật đầu, chợt sững sờ, nếu có thể ghi nhớ toàn bộ nội dung trong hai cuốn thì Minh Hạo không có gì bất ngờ, nhưng nếu nói chỉ cần một ngày nắm hết toàn bộ tinh túy quan trọng trong đó mới khiến Minh Hạo kinh ngạc.

Minh Hạo nghi ngờ hỏi: “Ta hỏi người, cách vận hành đan điền như thế nào?”

Thế Cường cái đầu nhỏ ngẩng lên trời, ánh mắt chuyển động, nói: “Để vận hành đan điền, đầu tiên chính là thổ nạp...”

...

30 phút sau.

Minh Hạo hỏi hơn chục câu khác nhau, đa phần là cách tu luyện, điều khiến Minh Hạo kinh nghi là đứa con trai này cũng quá thông minh, hỏi một biết mười, hơn nửa sau khi hỏi xong, Minh Hạo còn bắt hẩn thực hành tu luyện tu tiên.

Mới đầu Minh Hạo còn nửa tin nửa ngờ về thiên phú Thế Cường, sau khi Thế Cường ở tại trước mặt hẩn tu luyện đã dần dần tin tưởng.

Hoàn toàn đúng như trong sách, từ cách vận hành đến tu luyện, Thế Cường hoàn toàn làm đúng tất cả, không sai một ly nào.

Minh Hạo vẻ mặt ngu dần nhìn Thế Cường ngồi dưới đất tu luyện, không biết hẩn so với đám con ở thế giới kia thiên phú thế nào, vậy mà quá kinh,

chỉ một ngày nắm giữ toàn bộ nội dung, còn có năm giữ cách tu luyện thành thực như người trưởng thành.

Điều làm Minh Hạo kinh ngạc nhất, đứa con trai Thế Cường này không cần người dạy, chỉ học qua sách vở là biết toàn bộ, tu luyện một đường thông suốt.

Phải biết, Thế Cường hiện giờ chỉ mới 2 tuổi, một đứa trẻ miệng hôi sữa a, so với hẳn ở thế giới tinh tế còn bập bẹ hơn nhiều.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Đường Giết Nàng

Không nói bên kia Minh Hạo đang huấn luyện Thể Cường, bên này phân thân Minh Hạo dẫn theo mười tên đệ cấp đi vào sâu thần mộ.

Minh Hạo phân thân ánh mắt băng lãnh nhìn con đường phía trước, càng đi sâu vào trong, thần mộ ngày càng ít, xung quanh không khí như bị gì đó ảnh hưởng đến động lại, nồng đậm sương mù màu xanh âm u che khuất cảnh vật đường đi.

Ánh mắt băng hàn đảo qua một cái, Minh Hạo phân thân cảm giác loại này sương mù có gì đó bất thường, hướng một tên đệ cấp nói: “Người đi phía trước dò thám xem.”

“Vâng thiếu gia.” Tên kia dậm đế nhận lệnh, đi lên trước.

Vài phút sau, tên kia dậm đế trở về, chỉ là toàn bộ cơ thể biến dạng, tóc biến mất, con mắt trống rỗng, hiện ra cơ thể đầy xương trắng.

Nếu có người bình thường thấy hãn bộ dáng này, chắc chắn sẽ kinh hô lên bốn chữ: xương người di động.

“Thưa thiếu gia, sương mù này là loại cực độc, ta vừa dính vào một chút sương liền bị ăn mòn toàn bộ.”

Tên kia cấp dậm đế cung kính quỳ xuống báo cáo.

Tại lúc đang nói, tên kia đệ cấp cơ thể máu thịt, các bộ phận có thể lấy mắt thường bắt đầu tái sinh trở lại.

“Sương độc?”

Minh Hạo phân thân lạnh lùng nhìn màn sương xanh bao phủ phía trước.

Minh Hạo phân thân lạnh lùng cười khẽ nói: “Làm tốt lắm, chúng ta đi.”

“Vâng thiếu gia.”

...

Đoàn người Minh Hạo phân thân đi về phía trước, nhập vào màn sương.

Trong màn sương, ngoài Minh Hạo phân thân ra, từng người để cấp cường giả quần áo tan chảy, kể đó đến da, thịt bọn hắn.

Minh Hạo xung quanh thân thể hắc khí tràn ngập, làm một vòng tròn đem ngăn cách sương mù đến gần.

Nửa tiếng trôi qua, đám người Minh Hạo phân thân rốt cục đi ra khỏi đám sương mù xanh.

Trừ Minh Hạo ra, toàn bộ người toàn thân hóa thành xương cốt di động, bộ dáng đáng sợ dọa người, bất quá không sao, bởi vì bọn hắn bất tử, cho nên rất nhanh hồi phục lại da thịt như cũ.

Vượt qua đám sương độc đón chờ phía trước chính là cánh cửa khổng lồ.

Tại cửa đứng hai người cao lớn dị thường, chiều cao có hơn 3m, toàn bộ người như cái xác ướp, từ đầu đến chân toàn bộ bị bọc băng trắng kín mít, chỉ trừa lại phần mắt lộ ra mà thôi.

Hai tên xác ướp tay cầm quyền trượng đầu lâu vàng, hóc mắt đầu lâu trượng được khảm nạm hai viên ruby xinh đẹp màu đỏ, không kém phần nào đó bí ẩn.

Minh Hạo thần sắc lạnh lùng đánh giá hai cái xác ướp.

Hai tên này bộ dáng như ngủ, một tay cầm trượng, một tay chấp trước ngực như đang làm lễ, đôi mắt nhắm lim dim.

Quay đầu ra sau nói: “Mười người cùng lên đi, ra tay toàn lực, giải quyết càng nhanh càng tốt.”

“Vâng thiếu gia!”

Mười người đế cấp cường giả vâng lệnh, toàn bộ người đập hư không chạy đến đối chiến với hai xác ướp cao lớn.

Nhận thấy có người đến, hai tên xác ướp đồng loạt mở con mắt, tròng mắt màu đỏ vô hồn nhìn mười tên đế cấp cường giả chạy đến, “Kẻ đi vào lãnh địa thần nhận lấy trừng phạt!”

Âm thanh băng lãnh không chút cảm xúc, trong lời nói, một tia như có như không uy nghiêm thần linh giáng thế hiện ra.

Nếu bình thường Dâm Đế cảnh giới vào đây, vừa nghe âm thanh này có thể chết ngay lập tức, bởi vì âm thanh này chính là chứa một tia ý chí thiên địa.

Dù chỉ một tia, nhưng lại có thể dễ dàng giết chết một tên Dâm Đế cường giả đỉnh phong.

Nhưng mười tên đế cấp chính là chết đi hồi sinh lại, bất tử thân thể, bất tử linh hồn, dù cho trời sập nát đi thần hồn, bọn hắc vẫn có thể sống lại như bình thường, trừ phi người thi thuật chết, còn không dừng hòng giết bọn hắc.

Hai tên xác ướp cầm trượng giơ lên, ngọn lửa nóng rực từ miệng đầu lâu cây trượng phun ra.

Ngon lửa kinh khủng, vừa ra đem không khí nóng như lò lửa, xung quanh phạm vi 5m bên trong toàn bộ vật thể tan chảy bốc hơi.

“Bóp Zú Đéo Mệt!”

“Zú Oĩ Cho Ta Bóp!”

“Chim đâm, chim thọc, chim bắn!”

“Thông cúc, thông chim, thông thiên địa!”

"Ngạo chim cái thế!"

Mười đế cấp cường giả vẻ mặt lạnh lùng, không sợ gì nhào vào ngọn lửa, thi triển ra từng chiêu thức mạnh mẽ đánh về xác ướp.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Hai bên va chạm vào nhau, tạo ra âm thanh chấn tai, âm thanh ầm ầm như thiên lôi vang vọng không gian, dù từ đằng xa Minh Hạo chân thân hơn ngàn dặm nhóm người vẫn có thể nghe thấy.

...

Minh Hạo chân thân.

Minh Hạo dừng việc huấn luyện Thế Cương lại, nhìn về nơi phương xa, nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên hình ảnh nhóm người đế cấp cùng hai xác ướp đại chiến.

Theo đó, những việc trải qua của Minh Hạo phân thân truyền vào đầu hắn.

Đây là một trong năng lực Tử Vong Ý Chí, đem ký ức phân thân truyền vào bản thể, xem trực tiếp hành động của phân thân từ xa.

...

Nơi Phân Thân Minh Hạo

10 phút trôi qua, chiến đấu ngắn ngủi kết thúc.

Minh Hạo phân thân ra lệnh cho mười tên đế cấp anh dừng xông lên, đem hai tên xác ướp trói tay chân lại, kể đó Minh Hạo phân thân đi tới, đem toàn bộ băng vải trắng xé nát.

Sau khi Minh Hạo phân thân xé ra, hai tên xác ướp chân thân hiện ra trước mặt hắn, đôi cự nhũ trắng trẻo to lớn, khuôn mặt xinh đẹp đến tuyệt trần, vòng eo nhỏ hình chữ S, mông phồng ngự đưa ra sau.

Minh Hạo chân thân từ xa xem đến đây hơi kinh ngạc, không nghĩ đến sau lớp vải trắng xác ướp kia là một mỹ nữ xinh đẹp a.

Nhìn cái kia đáng vẻ chỉ mới 25-28 tuổi, ai có thể tưởng tượng giấu sau lớp vải là mỹ nữ xinh đẹp?

Minh Hạo phân thân không quan tâm đến điều đó, hắn lạnh lùng nhìn hai nữ xác ướp, hỏi: “Các người có biết gì về truyền thuyết nơi này? Nếu các người trả lời không thỏa mãn ta, liền tự biết hậu quả.”

Minh Hạo chân thân từ xa nghe nói vậy không có gì thay đổi, thần sắc bình tĩnh theo dõi diễn biến, đối với hắn, hai nữ xác ướp này đúng là xinh đẹp, nhưng còn thiếu gì cỏ non trên thế giới này, cho nên dù giết hay không hắn không can thiệp chuyện phân thân.

“Hừ, người dám giết bốn tọa, ta cho người biết, có thần linh sau lưng đứng, người dám giết bốn tọa cần thận thần linh trừng phạt!”

Một người mỹ nữ ngẩng đầu lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn Minh Hạo phân thân nói, không vì mình bị bắt mà hiện ra sợ hãi.

“Ồ, vậy à, ta cũng muốn gặp vị thần linh trong miệng người, tốt lắm, ta tiễn người đi trước một đoạn, không cần cảm ơn.”

Minh Hạo phân thân nói xong, ngón tay hiện lên hắc khí màu đen, bắn vào đầu lâu người mỹ nữ mới lên tiếng kia.

“A.”

Trên trán hiện lên lên cái lỗ, máu tươi chảy ròng ròng xuống khuôn mặt tuyệt mỹ, ánh mắt sinh cơ dần biến mất, cả người ngã gục nằm dưới đất bất động.

Minh Hạo phân thân không chút tình cảm nào, nhìn qua mỹ nữ xác ướp còn lại, nói: “Người muốn chết hay muốn sống? Lựa chọn đi.”

“Đồ giun kiến, dám giết tỷ muội của ta rồi còn hỏi, người chết đi!”

Người kia nói, trong mắt bắn ra luồng sáng, luồng sáng này rất nhanh, dù phân thân Minh Hạo cảnh giới tương đương Dâm Thần cũng theo không kịp tốc độ này.

“Phốc!”

Trên mặt Minh Hạo phân thân hiện lên lỗ máu nhỏ, nhưng kỳ lạ là, không có một giọt máu nào từ bên trong chảy ra, ngược lại, có thể lấy mắt thường thấy lỗ máu nhanh chóng khép lại.

“Cái gì!”

Linh Thần Mộ thấy vậy, ánh mắt kinh nghi nhìn Minh Hạo phân thân, phải biết chất cực độc này chính là hơn ngàn vạn năm không súc miệng, vì

khuẩn tràn ngập, nếu tính có hơn trăm tỷ tỷ tỷ triệu vi khuẩn bên trong....

Dù Dâm Đế đỉnh phong đỉnh loại này nước miếng cũng sẽ chết ngay lập tức, làm sao tên thiếu niên trước mắt nàng lại không có việc gì? Cái này không hợp logic a.

“Tốt lắm, hành động của người đã trả lời câu hỏi, như vậy có thể đi chết được rồi.”

Minh Hạo phân thân lạnh lùng nói, không moi được một chút thông tin nào từ miệng hai con xác ướp nào làm hắn có chút bực mình, giơ tay lên, ý định đánh giết mỹ nữ trước mắt này, đột nhiên âm thanh gần đó vang lên, khiến hắn dừng lại hành động.

“Khoan đã thiếu gia, đừng giết nàng!”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 261: Bóng Đen

“Khoan đã thiếu gia!”

Minh Hạo dừng lại hành động, hướng về âm thanh nhìn lại.

Một người dáng vẻ già nua bước lên trước, tóc trắng, môi thâm đen, lưng không thẳng mà cong lại như con tôm, bộ dáng khúm núm, mắt như mắt rắn nhìn Minh Hạo.

“Tại sao?”

Minh Hạo không vì bị đánh gãy hành động mà tức giận, chỉ lạnh lùng hỏi.

“Thưa thiếu gia, ta từng tại trong gia tộc tình cờ đọc được cách thức luyện dược cổ xưa.”

Minh Hạo nghe vậy hơi hứng thú, im lặng chờ hắn nói tiếp.

Cố Gạ Tình thấy Minh Hạo không phản ứng, biết Minh Hạo khơi nên hứng thú, trong lòng có chút vui vẻ, hắn mau chóng nói tiếp: “Trong sách cổ nói, người canh mộ thường sống trên vạn năm, thậm chí chục vạn, trăm vạn năm, nhưng đây chỉ là lời của tiên bối các đời trước ghi lại, còn sống chính xác bao lâu không ai biết được.”

“Bởi vì người canh mộ là do thần chọn, những người được chọn thường được thần ban thưởng cho tuổi thọ cao hơn người thường gấp trăm ngàn

lần, sống lâu hơn người thường. Chính vì điểm này cho nên trong sách cổ có ghi một đoạn, nhưng không ai tin tưởng hay xác thực cả.”

“Đoạn gì?” Minh Hạo đích thực bị Cổ Gạ Tình khơi lên trong lòng tò mò, hỏi.

“Vâng thiếu gia, đoạn ghi chú đó là: Người canh mộ là người nữ, trinh tiết được giữ từ lúc nhỏ, bởi vì sống hơn ngàn vạn năm, cho nên sữa các nàng được ủ lên men, có chức năng rất đặc biệt khác với sữa thông thường.

Khi người uống được sữa các nàng có thể tăng lên tuổi thọ, còn có sữa các nàng có thể lấy làm nguyên liệu luyện dược tuyệt hảo, tăng độ % thành công khi luyện dược.”

“Đặc biệt nhất, nếu có người nam nhân lấy được trinh tiết của các nàng đó chính là điều may mắn nhất, một bước lên trời.”

“Trong đó ghi là: Trinh tiết các nữ mộ (nữ mộ thường chỉ người canh mộ là phái nữ) được ấp ủ hơn ngàn vạn năm trinh tiết, hấp thu nhiều loại khí khác nhau, đặc biệt nhất, các nàng nhịn đái suốt hơn trăm ngàn vạn năm, cho nên trinh tiết của các nàng vô cùng thuần âm, không dính một chút nước đái tạp chất nào.

Vì vậy, nếu có người nam lấy trinh tiết các nàng, người nam huyết mạch không chỉ tiến thêm một bước nâng cao phẩm chất, còn có cảnh giới đột phá lên vài tầng đại cảnh giới, tùy theo thiên phú người nam.”

“Ha ha ha.”

Minh Hạo phân thân vừa nghe xong, dù tính cách lạnh lùng cũng không khỏi “phốc” bật cười.

“Phốc”

“Ha ha ha ha ha”

Mọi người nghe xong không khỏi bật cười, kể cả lão già vừa Cố Gạ Tình kể xong đều nhin không được nở nụ cười.

“Ha ha ha ha ha”

Từ xa Minh Hạo chân thân nghe vậy càng cười dữ.

Thế Cường đang tu luyện nghe tiếng cười bưng tỉnh lại, hấn vể mặt khó hiểu nhìn Minh Hạo, hỏi: “Cha, người cười cái gì?”

Minh Hạo xua tay, cười đến nỗi nước mắt đều ra, người cong lại như con tôm, ôm bụng nói “kh...ông có gì đâu, người tu luyện tiếp đi, ha ha ha.” Đang nói, nhớ đến cái gì nhin đái giữ trinh tiết sạch, Minh Hạo lại nhin không được bật cười

Thế Cường gật đầu, nhắm mắt xếp bằng tu luyện tiếp, trong lòng ngậy thơ nghĩ “Chẳng lẽ cha có em bé?”.

....

Cười một hồi, Minh Hạo phân thân âm thầm liên lạc với chân thân để trao đổi, một hồi sau cả hai trao đổi xong cắt đứt liên lạc, Minh Hạo nhìn về mỹ nữ xác ướp, lạnh lùng nói: “Ta đổi ý, quyết định giữ người lại, người đâu, trói nàng lại, tốt nhất đem từng cộng lông dưới chỗ đó, buộc chặt lại hai chân nàng...”

“Vâng thiếu gia!”

Một tên đế cấp vâng lên, theo đó làm như mệnh lệnh Minh Hạo, đem rừng rậm cỏ cây phía dưới của mỹ nữ xác ướp cột chặt dưới chân, trừ phi muốn đem toàn bộ lông bứt đi, còn không thì đừng hòng chạy.

Trói xong, Minh Hạo kêu hai tên rình lên mỹ nữ xác ướp, mở cửa đi vào bên trong.

...

Trung tâm thần mộ, nơi bí mật bậc nhất Dân Giới, chưa từng có ai đi vào mà trở ra, vậy mà lúc này có hơn mười người để cặp cùng nhau đi vào, nếu chuyện này truyền ra ngoài sẽ khiến toàn bộ Dân Giới dâng lên một mảnh chấn động sóng thần.

Minh Hạo dẫn đầu bước vào trong trung tâm thần mộ, thần sắc lạnh lùng quan sát nơi đây.

Căn phòng hình dáng cổ xưa, ngọn đuốc treo hai bên vách tường.

Từng lăng mộ phong cách cổ lão, những lăng mộ này Minh Hạo thường thấy trên ti-vi, chiếu về lăng mộ của Ai Cập, hình dáng nó sao thì hiện tại những lăng mộ tại đây như vậy.

Các lăng mộ được xếp đồng đều, hình dáng như nhau, không phân biệt to nhỏ như ngôi mộ ngoài kia, chúng xếp thành hai hàng dọc từ trái qua phải, chỉ chứa một con đường thẳng dẫn vào bên trong, con đường này rộng khoảng chừng 1m, đủ một người đi vào.

Nhìn chung, không có gì nguy hiểm, tựa như chỉ là một căn phòng xây lăng mộ bình thường.

Minh Hạo thử click kiểm tra từ hệ thống, nhưng lại không điều tra được gì, nhìn về phía sau thuộc hạ hỏi: “Đám này lăng mộ là chôn ai chết? là thần linh sao?”

Chúng dân đế lặc đầu, một người trong đó nói: “Chúng ta không biết, trong gia tộc chúng ta không ai biết, từ tổ tiên đến nay, không ai biết những

lăng mộ này chôn người nào, chỉ biết không được phép mở chúng ra, đây là điều cấm kỵ từ trên đến xuống trong điều dạy của tổ tiên.”

Minh Hạo gật đầu, nhìn qua mỹ nữ xác ướp, nói: “Linh Thần Mộ, người canh gác hơn vạn năm chắc biết, nói xem.”

Linh Thần Mộ lạnh lùng nhìn Minh Hạo nói, “Hừ, cho dù ta biết cũng không nói cho người. Khoang đã, tại sao người biết tên ta.”

Nàng nói giữa chừng giật mình lại, nhớ đến mình đâu nói tên cho Minh Hạo biết đâu, tại sao hẳn lại biết?

Tên của nàng rất bí mật, chỉ có tử muội đứng canh gác thần mộ với nàng mới biết thôi, làm sao trước mặt nàng, người này biết?

Minh Hạo nở nụ cười, lạnh lùng nói: “Ta không chỉ biết tên người, còn biết thân phận của người, nếu cần, ta có thể nói ra nếu người muốn.”

“Người nói dối!” Linh Thần Mộ la lên, nhưng vừa nói ra, nàng vẻ mặt cứng lại, nàng lạnh lùng nhìn Minh Hạo nói: “Người đang muốn lừa gạt ta để ta nói ra? Đừng hòng!”

Minh Hạo lạnh lùng cười, ta có hệ thống chức năng điều tra làm sao không biết?

Dù là phân thân, nhưng vẫn có một số chức năng hệ thống cơ bản nhất định, trong đó là điều tra người khác.

Minh Hạo nở nụ cười, lạnh lùng nói ra: “Người không phải người thế giới này, người đến từ một vị diện có tên là Hằng Nga Nừng Trai, ta nói đúng chứ?”

“Không thể nào, tại sao người biết.” Lúc này Linh Thần Mộ không còn cách nào giữ được bình tĩnh nữa, nàng hoàn toàn lâm vào hoảng sợ.

“Và, nếu người cần, ta có thể nói hết ra, kể cả cha mẹ người... Tất nhiên là ta có cách để đi đến vị diện người...” Minh Hạo nhìn nàng cười lạnh nói.

“Đừng, không cần, ta nói ra.” Linh Thần Mộ biến sắc, vội vàng nói.

Minh Hạo gật đầu, để nàng nói.

Linh Thần Mộ hít sâu một hơi, nhỏ giọng nói: “Ta nói, nhưng với điều kiện, người không được phép nói cho người ngoài biết, vì ta nói ra chính là đã xúc phạm thần quy, ta sợ liên lụy đến gia tộc.”

“Ta biết.” Minh Hạo gật đầu.

Linh Thần Mộ nhìn đám Dâm Đế phía sau Minh Hạo, không nói cũng biết, Minh Hạo thấy vậy lạnh lùng nói: “Bọn hăn là thuộc hạ của ta, không có lệnh, bọn hăn sẽ không nói, người yên tâm.”

Linh Thần Mộ nghe vậy yên tâm, biết đường cùng, không thể không nói, chỉ có thể bất đắc dĩ kể ra: “Ta cũng không biết gì nhiều lắm, theo như ta biết thì các lăng mộ này được xây chôn cất những người có thân phận vô cùng cao, có thể biết, cho dù Dâm Thần đứng ở đỉnh phong tại thế giới này cũng không được phép chôn cất tại đây.”

Minh Hạo gật đầu, hỏi: “Còn gì nữa không?”

Linh Thần Mộ liếc nhìn xung quanh như kẻ trộm, nhỏ giọng nói: “Ta chỉ biết tất cả lăng mộ này được chôn một thứ kinh khủng đang ngủ say, bởi vì đề phòng có người đột nhập đánh thức, cho nên chúng ta được giao nhiệm vụ đứng tại đây canh gác.”

Minh Hạo hiểu rõ hơn, hăn lạnh giọng hỏi tiếp: “Vậy ai là người giao nhiệm vụ cho các người?”

Linh Thần Mộ lắc đầu, nói: “Chúng ta không biết, bởi vì người đó là một cái bóng đen, ta và tỷ muội không ai thấy được khuôn mặt, hình dáng của hắn.”

Minh Hạo phân thân lần bản thể trầm tư, bóng đen, chẳng lẽ là...

Minh Hạo không chắc chắn lắm, nhưng có thể là vậy, nhưng mục đích cuối cùng của hắn là gì? Phong ấn? hay là cái gì?

Minh Hạo trầm tư hồi lâu, mở miệng hỏi: “Như vậy, sâu trong thần mộ, nơi cuối cùng có thứ gì, người biết không?”

Linh Thần Mộ lần nữa lắc đầu, nàng nói: “Ta không biết, chúng ta không được phép bước vào trong đây, huống hồ đi sâu vào bên trong.”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 262: Thời Đại Rồng

Minh Hạo gật đầu, lạnh lùng nói: “Câu trả lời làm ta rất hài lòng, ta sẽ hồi sinh tử muội của người sau.”

“Người có thể hồi sinh cho Hồn Tuyết?”

Linh Thần Mộ vui mừng hỏi, người thân nhất với nàng chính là tử muội Hồn Tuyết, bởi vì canh gác thần mộ Hồn Tuyết và nàng có hơn ngàn vạn năm, tình cảm hai người như keo dán chó dính nhau rất chặt, không thể tách rời.

“Có thể, điều kiện đầu tiên người phải nghe lời ta, tất nhiên, nếu người muốn bất tử hoặc phục tùng vĩnh viễn thì có thể nhìn bọn hăn.”

Minh Hạo nở nụ cười, chỉ tay vào đám Dâm Đế ở sau lạnh lùng nói.

“Bất tử, phục tùng?”

Linh Thần Mộ nghe vậy chợt rung mình, nàng nhớ lại khoảnh khắc lúc trước đánh nhau với đám người Dâm Đế của Minh Hạo.

Hai người tử muội dùng toàn bộ thực lực, tự mắt thấy đốt cháy từng bộ phận quan trọng như đầu, tim, cơ thể đám Dâm Đế...

Nhưng đám này thật sự là bất tử, trong nháy mắt lành lặn lại như cũ.

Linh Thần Mộ như nghĩ cái gì, sắc mặt trắng bệch, nàng đầu nhanh chóng lắc lắc, nói ra: “Ta thề sẽ nghe lời người, không bao giờ phản bội.”

Minh Hạo biết lời uy hiếp của mình có tác dụng, hắn gật đầu nói: “Chắc người đã biết phải làm sao chứ?”

“Đã biết!”

Linh Thần Mộ nhu thuận gật đầu, trong lòng hoàn toàn bất đắc dĩ, lấy kiến thức sống hơn vạn năm của nàng, nhìn đám kia bắt tử nàng liền biết đám này bị Minh Hạo dùng cấm thuật gì đó làm nên, cho nên mới xảy ra tình trạng như vậy.

Minh Hạo cười hài lòng, hắn làm vậy có mục đích, dù sao giết đi Linh Thần Mộ có hơi uổng phí, mà mục đích không giết nàng không phải vì “sửa ử vạn năm” để luyện dược, mà là...

Minh Hạo quay lại nhìn đám Dâm Đế, ra lệnh: “Các người đem tất cả lăng mộ lật ra đi.”

“Vâng chủ nhân!”

Đồng loạt dâm đế cung kính nói.

Linh Thần Mộ nghe vậy cả thân thể run lên, muốn lên tiếng ngăn lại nhưng hoàn toàn vô lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn từng người bắt đầu thi triển ra chiêu thức phá lăng.

“Ầm ầm ầm!”

Đám dâm đế thực lực cao, cộng với dùng toàn lực mạnh đánh phá, từng cái lăng mộ rất nhanh bị đánh nát bầy.

Đột nhiên ngọn đuốc lửa hai bên tường chập chờn, lúc sáng lúc tối muốn tắt đi.

Khí màu đen từ các lăng mộ bị phá phóng lên, kết hợp với ánh đuốc sáng tối làm không gian âm u dị thường, từng tiếng ồ ồ ồ như âm gió lạnh người

vang lên.

“Cạc cạc cạc...”

“Cạc cạc cạc...”

“Cạc cạc cạc...”

Tiếng cười, lại như tiếng quạ kêu vang vẳng căn phòng, khiến người dựng tóc gáy vang lên.

Minh Hạo lạnh lùng nhìn vị trí các lăng mộ bị phá vỡ, một tia hắc khí từ trên người bay vào một lăng mộ gần đó.

“Cạc Cạc Cạc....thật ngon quá...thật ngon quá...ta muốn nữa.”

Tiếng cười ghê rợn lần nữa vang lên, kèm theo đó là giọng nói khàn khàn dày đặc, không phân biệt được người nói là nam hay nữ.

Minh Hạo vẻ mặt lạnh lùng, ánh mắt nhìn xung quanh, nói: “Người ra đây, ta cho người ăn nhiều hơn.”

“Thật?” Âm thanh khàn khàn kia hỏi lại.

“Thật.” Minh Hạo lạnh lùng đáp.

Từng nơi vị trí phá nát, sâu dưới lòng đất lăng mộ, màu đen khí từ dưới bay lên trên không, tụ tập ở giữa không trung căn phòng, hình thành nên huyền tường kỳ ảo tràn đầy màu sắc khác nhau.

Sau năm phút, toàn bộ huyền tường biến mất, hóa thành một thân thể nhỏ lơ lửng giữa không trung.

Minh Hạo ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc. Trước mắt hắn là một con rồng nhỏ lớp vẩy màu đen, đôi mắt màu đỏ tròn như

máu, trên đầu hai chiếc sừng dê cong lại phía sau.

Điều đặc biệt nhất chính là, giữa trán con rồng này được khảm nạm một viên ruby màu tím, đôi mắt có hai đường vẽ màu đỏ máu từ trên mí mắt xuống dưới, nhìn khá giống những thổ dân da đỏ ở thế kỷ 21.

Đôi cánh màu đen xòe ra hai bên, không rộng hay nhìn tràn ngập cái thế gì, nhưng lại làm cho người cảm giác một luồng uy áp vô hình tiến đến, một loại cao quý không thể tả cảm giác từ con rồng này phát ra.

“Rồng!?”

Trừ Minh Hạo, toàn bộ dân đế, Linh Thần Mộ bên trong một mảnh kinh sợ.

“Làm sao, có vấn đề?”

Minh Hạo thấy đám người vẻ mặt không khỏi tò mò hỏi.

Linh Thần Mộ thần thái sợ hãi nói: “Trong sách cổ truyền thuyết xa xưa có ghi chép về Dâm Giới trước đó.”

“Từ hơn trăm ngàn vạn năm trước có một cái thời đại rất là xa xưa, xưa đến không ai có thể tìm hiểu thời đại ấy.”

“Chúng ta đặt nó là Thời Đại Rồng. Bởi vì tại thời đó, nhân loại chưa tồn tại, mà có hơn trăm ngàn chủng tộc khác đã ra đời sớm hơn cả nhân loại.”

“Còn vì sao tên nó là Thời Đại Rồng rất dễ hiểu. Tại thời đó, hơn chục ngàn chủng tộc khác nhau sinh tồn, mà người cũng biết, nơi có tộc khác sinh tồn đánh nhau là điều tất yếu với nhau là không thể thiếu, còn về tại sao đánh nhau rất nhiều nguyên do: tranh giành tài nguyên, lãnh địa, trả thù nhau....”

“Rồng, một trong hơn chục ngàn chủng tộc khác nhau, chúng siêu việt các chủng tộc còn lại, rồng trưởng thành có sức mạnh vô cùng kinh khủng, một vuốt của nó dễ dàng xé nát trời đất. Vừa sinh ra mạng trong mình sức mạnh cảnh giới Dâm Đế đỉnh phong, phát triển đến vị thành niên Dâm Thần, còn lên trưởng thành càng kinh khủng hơn nữa...”

“Vì vậy theo ghi chép, rồng rất nhanh đánh bại toàn bộ chủng tộc thời đại đó, thống trị Dâm Giới, bá chủ dâm giới trong một thời gian dài hơn...”

“Nhưng thời gian sau, theo truyền thuyết ghi chép lại, một chủng tộc khác xuất hiện, cũng là khắc tinh của tộc rồng. Côn Bằng.”

Minh Hạo nghe đến đây hỏi: “Côn bằng khắc tinh rồng thế nào”

Linh Thần Mộ hít sâu một hơi, nói: “Côn bằng nắm giữ thôn phệ năng lực cực bá đạo.”

“Trong truyền thuyết sau khi côn bằng biến thân, bởi vì thân thể quá mức khổng lồ, mỗi một lần hô hấp đều phải tiêu hao năng lượng cực kỳ lớn. Vì vậy, nó cần tại thời thời khắc khắc nuốt trôi hết thảy năng lượng xung quanh mình để duy trì tiêu hao bản thân. Chỉ cần còn năng lượng để bổ sung, thì nó còn chưa có chết được.”

“Nơi côn bằng đi qua, nơi đó sẽ trở thành tai họa hàng lâm. Có thể hình dung là côn bằng đi qua đâu, nơi đó mặt trời, mặt trăng không sáng, trời đất tối ùm, toàn bộ một mảnh sinh cơ tàn lụi. Sinh linh tại nơi đó liền là xui xẻo, trở thành thức ăn trong bụng Côn Bằng...”

“Chủng tộc rồng dù mạnh mẽ đến đâu cũng sẽ bị côn bằng thôn phệ. Tất cả chủng tộc rồng chi nhánh, từ phun lửa, phun băng, đến phun điện... toàn bộ năng lực mang theo kinh thiên phá hủy trời đất đều vô hiệu hóa với Côn Bằng, thậm chí những cái năng lực này còn trở thành nguồn dinh dưỡng bổ ích cho Côn Bằng.”

Linh Thần Mộ nuốt nước miếng một cái, nói: “ Khi đó người đứng đầu rồng tộc thấy nguy cơ từ côn bằng xuất hiện, có thể lung lay vị trí bá chủ lúc bấy giờ của bọn hăn, cho nên người đứng đầu rồng tộc chủ động tiến quân đánh Côn Bằng.

Cả hai chủng tộc lớn này đánh nhau trong suốt hơn vạn năm, không phân chia đánh bại, thậm chí đối với bọn chúng, một trong hai chủng tộc còn lại sống sót mới là chiến thắng.”

“Chính vì vậy hai chủng tộc đánh đến trời nổ đất nát, Dâm Giới rộng lớn bị chia thành nhiều mảnh khu vực, dâm khí tán lạc, sinh linh chết trăm triệu có hơn, tài nguyên khô kiệt...”

“Những mảnh khu vực bị đánh nát rời ra trở thành vụn vụn, sau đó trở thành thế giới riêng, tách rời Dâm Giới. Đây cũng là nguyên nhân chúng ta có thể đi đến thế giới này.”

“Cuối cùng, hai chủng tộc là rồng và côn bằng bất phân thắng bại, cả hai đều rơi vào tình trạng kiệt sức và đây cũng là lúc hai tộc kết cục bi thảm bắt đầu.”

“Khi các tộc khác thấy được hiện trạng của hai tộc kia, tất cả chủng tộc biết đây là cơ hội vạn năm có một, bọn hăn hợp lại nhau đánh giết hai tộc kia là tộc rồng và côn bằng.”

“Hai chủng tộc rồng và côn bằng biết mình rơi vào trạng thái yếu, cho nên âm thầm bí mật tạm dừng chiến, lo đối phó các tộc khác.”

“Dù bọn hăn rơi vào tình trạng hai con chó đực rửa vừa thông nhau kiệt sức, hoa cúc tàn sau cuộc chơi, nhưng hàm răng sắc bén vẫn còn đó, cho nên dù bọn hăn bị nhiều chủng tộc khác hội đồng vẫn đủ sức chống trả.”

“Cuộc chiến ghi lại vô cùng thảm thiết, tổn thương vô số, không thể đếm hết được. Kết quả cuối cùng là hai chủng tộc là rồng và côn bằng dần dần

suy yếu, từ đó biến mất khỏi thế gian, hơn trăm ngàn vạn năm đến nay chưa có ai nhắc đến hoặc thấy chúng xuất hiện...”

Minh Hạo gật đầu, hỏi: “Như vậy khi đó nhân loại còn chưa xuất hiện, làm sao các người biết được chuyện này?”

Linh Thần Mộ đáp: “Bởi vì chủng tộc tổ tiên nhân loại chúng ta từ xa xưa giao hảo với nhiều chủng tộc khác, mà những chủng tộc đó chính là hậu bối của các tộc còn sót lại sau trận chiến.”

Minh Hạo nghe vậy hoàn toàn hiểu, ánh mắt nhìn về con rồng đen đang lơ lửng trên không trung.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 263: Ăn Mẫu Rồng

Minh Hạo nhìn lên con rồng, ý niệm chuyển động, click vào kiểm tra.

“Tên: Hoàng Đế Rồng

Chủng tộc: rồng

Giới tính: mẫu

Cảnh giới:?

Giới thiệu: Huyết mạch chủng tộc rồng cuối cùng, nhục thân cường hoành kinh khủng, huyết thống cao quý nhất trong chủng tộc rồng, là con lai rồng và côn bằng, nắm giữ thiên phú thôn phệ như côn bằng, là vua của các loài rồng.

Tuổi: vị thành niên

Năng lực (thiên phú):

- Thao túng trời đất: có năng lực hủy diệt và tái sinh. (cần: trưởng thành)

+Hủy diệt: thao túng hủy diệt năng lực, có thể hủy diệt vạn vật, kể cả thời gian – không gian.

+Tái sinh: thao túng tái sinh năng lực, có thể hồi sinh người chết trở về, sức sống mãnh liệt, rất khó chết.

- Nguyên tố: nắm giữ các loại nguyên tố như kim, mộc, thổ, hỏa, thủy, quang, âm, băng, lôi. (vị thành niên).

- Thôn phệ: bất cứ thứ gì có năng lượng đều có thể thôn phệ (trưởng thành).

“

Minh Hạo hơi ngạc nhiên, không nghĩ đến con rồng trước mắt này lại là thuộc hoàng đế rồng, nắm giữ thiên phú có hơi vượt qua sức tưởng tượng hẳn.

Có điều, hoàng đế rồng là sao? Hẳn hiểu ý nghĩa cái tên, có thể hiểu là kẻ đứng đầu loài rồng, nhưng tại sao trước mắt con này lại là hoàng đế rồng, chẳng lẽ là huyết mạch cuối cùng? Đây mới là vấn đề khó hiểu của hẳn.

Quay qua nhìn Linh Thần Mộ, lạnh lùng hỏi: “Hoàng đế rồng là sao, người biết không.”

“Hoàng Đế Rồng!?” Không chỉ Linh Thần Mộ, đám dân đế cùng lúc toát ra biểu tình kinh ngạc, sợ hãi. Linh Thần Mộ vội hỏi: “Chẳng lẽ con rồng trước mắt này là Rồng Hoàng Đế?”

“Đúng vậy.” Minh Hạo gật đầu nói.

Linh Thần Mộ hoàn toàn chết lặng, trong cuộc đời nàng, lần đầu gặp nhiều thứ kinh khủng mà người thường trăm vạn năm khó gặp được, nàng nhìn về con rồng đen trên không trung, run rẩy nói: “Tại cổ xưa hơn trước cái kia Thời Đại Rồng, còn có một thời đại khác, tên gọi là...”

“Được rồi, không cần kể, vào vấn đề chính.” Minh Hạo lạnh lùng phát tay ngăn cản nàng định kể câu truyện cổ tích xưa ời là xưa kia, hẳn nghe có chút mệt rồi.

Linh Thần Mộ gật đầu, nói: “Lúc đó có một sinh vật cũng gọi là rồng, nhưng không giống Thời Đại Rồng kia, nó là tổ tiên của tất cả chi nhánh rồng, nắm giữ năng lực thôn phệ, có thể nói là cụ tổ của rồng. Được gọi là rồng nguyên thủy, tên gọi khác là rồng hoàng đế.”

“Rồng nguyên thủy mạnh gấp ngàn lần những con rồng ở thời đại sau, bởi vì nó còn nắm giữ năng lực thôn phệ cực kỳ bá đạo.”

“Bất quá, bởi vì mỗi lần hoạt động cần rất nhiều năng lượng với tính rất ham ngủ, cho nên chỉ vài lần trong năm là ra ngoài hang ồ.”

“Có một hôm, một con chim đến gần, nó cũng là chim nguyên thủy thời đó, sức mạnh yếu, yếu đến nỗi dù nó đi vào hang con rồng kia vẫn không thềm để ý, hậu quả chính là con chim kia đã chịch con rồng đó, khiến nó mang thai...”

“Được rồi, không cần kể nữa.” Minh Hạo khoát tay nói, hiện tại nghe xong hẳn đã hiểu hoàn toàn câu truyện, đơn giản là con chim chịch rồng, sau đó là sinh ra hậu duệ của hai bên, một bên là nhánh rồng thời đại sau, một cái là Côn Bằng...

“Nhưng, sao con rồng này lại là rồng hoàng đế, chẳng lẽ nó bị người tại thời đại kia phong ấn? Nhưng theo lời của Linh Thần Mộ tại thời đó chưa có người sinh sống a.”

Minh Hạo âm thầm tự hỏi, trong đầu liên kết lại các chi tiết manh mối, suy đoán về lai lịch con rồng.

“Cạc cạc cạc...rất cuộc ta cũng thoát khỏi phong ấn, nhân loại, mau cho ta thứ kia, nếu không đừng trách ta giết toàn bộ các người.”

Âm thanh khàn khàn vang lên, cắt đứt mạch suy nghĩ trong đầu Minh Hạo.

Bị cắt đứt, Minh Hạo khuôn mặt hiện lên băng hàn, nhìn con rồng trên không trung, hăn lạnh lùng nói: “Người nếu hàng phục ta, ta sẽ cho người ăn.”

“Láo xược nhân loại, dám nói vậy với ta, mau nhận lấy cái...c!!!!”

Con rồng kia như con chó bị người cắt chim làm thịt, nó gào thét một tiếng dữ dội, nhưng còn chưa nói hết Minh Hạo đã xuất hiện trước mặt nó.

Minh Hạo đứng trên không vẻ mặt lạnh lùng, giơ tay lên, một đấm đánh ra, cú đấm trực tiếp đánh vào mặt con rồng.

“Ầm!”

Cả người con rồng bay ngược về phía sau, đâm mạnh vào tường.

Có điều tường của căn phòng này rắn chắc dị thường, dù con rồng cả thân thể đâm mạnh vào nhưng không chút nào sụp đổ hay lung lay.

“Người dám đánh ta nhân loại hèn mọn!!!”

Con rồng nằm dưới đất, ngẩng đầu giận dữ nhìn Minh Hạo gào thét.

Minh Hạo lần nữa biến mất, trực tiếp xuất hiện trước mặt con rồng, lạnh lùng nói: “Ta không những đánh người, mà còn hiếp người.”

“Người dám hiếp ta. A người dám!!!~”

Con rồng kia còn chưa nói hết, bị Minh Hạo mạnh mẽ đem cả người nó xoay ra sau, nằm úp lại, lộ ra nơi màu đen nhỏ nhắn kia ở dưới bụng...

Kế đó, Minh Hạo rút thương ra, đâm vào...

“Bạch bạch bạch...”

“Oa, đau quá tha ta, ta biết lỗi rồi, đừng đâm nữa.”

“Oa oa...”

“Người xấu, đau quá mau tha ta, ta chỉ hù thôi mà, oa oa...”

Căn phòng tĩnh lạnh, chỉ vang lên tiếng súng cùng tiếng khóc năn nỉ, một hồi sau âm thanh khàn khàn biến thành mê thanh nữ nỉ non trẻ thơ khóc lóc...

Đám người Linh Thần Mộ lặng người nhìn hai thân ảnh ‘giao thoa’ tại dưới đất, ánh mắt như nhìn quỷ nhìn hai người...

....

Minh Hạo chân thân.

Minh Hạo mở mắt, khoe miệng nở nụ cười tà ác, hẳn khi điều tra xong con rồng đen liền nảy ra ý tưởng, đó là đem phân thân chịch con rồng cái này, sau đó bắt nó mang thai, sinh ra đứa con của mình.

Hắn muốn thử nghiệm một loại, nếu dùng phân thân với ý chí “tử vong” mà không phải nhục thân nhân loại chịch, sau đó bắt con rồng hoàng đế cái này mang thai sẽ ra đứa con gì? Mang trong người sức mạnh gì?

Minh Hạo đột nhiên nảy ra ý tưởng kỳ lạ, đó là đem phân thân tử vong của mình chịch khắp nơi, sau đó sinh ra đứa con...

Còn về trách nhiệm? Tất nhiên là tên kia phân thân chịu a.

...

Vài ngày sau.

Minh Hạo nhìn Thế Cương đang ngồi dưới đất, hỏi: “Người đạt đến cảnh giới nào rồi?”

Thế Cường dừng tu luyện lại, mở mắt ra, hơi ngẫm nghĩ một tí, nói: “Có lẽ con tu luyện đến cảnh giới Tiên Vương sơ kỳ.”

Minh Hạo gật đầu, sau đó ánh mắt tròng lên, miệng há ra đủ để nhét trứng vịt.

“Đkm, người ăn gì mà tu luyện nhanh vậy!” Minh Hạo không khỏi tự chủ bật thốt lên câu như vậy.

“?” Thế Cường không hiểu chữ “” là gì, nhưng câu sau hắc có hơi hiểu, nói ra: “Thưa cha, con uống sữa mẹ.”

Minh Hạo thật muốn đánh chết hắc oắc con này, hít sâu một hơi nhanh bình tĩnh trở lại, hướng hệ thống click kiểm tra.

“Tên: Thế Cường

Tuổi: 2

Huyết mạch: Tử Thần Ngưu Thế

Thiên phú: Vạn cổ khó gặp

Cảnh giới: Tiên Vương trung kỳ

Chiêu thức: 0

Công pháp: Tử Thần Phá Thế.”

Minh Hạo xem xong có chút mộng bức, không nghĩ đến Thế Cường vừa tu luyện vài ngày đã đột phá đến cảnh giới Tiên Vương trung kỳ? Cái này chính là tốc độ âm thanh a, còn nhanh hơn hắc sử dụng hệ thống bug rồi...

...

Bị bệnh, hôm nay chỉ 1c ~~@@

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 264: Cha

Minh Hạo phân thân

...

Minh Hạo phân thân trải qua ‘xxx’ khuôn mặt cứng ngắt như trước, thần sắc như hàn băng vạn năm, lạnh lùng không thay đổi.

Nhìn nằm bệch ở góc tường rồng đen, thần sắc lạnh lùng hỏi: “Người tên gì?”

Con rồng đen mở đôi mắt ra nhìn Minh Hạo, chần chờ một chút, cuối cùng lựa chọn nói ra tên mình: “Long Thần Nguyệt.”

Âm thanh suy yếu cực kỳ, cũng may Minh Hạo cảnh giới Dâm Thần, cho nên dù âm thanh hơi nhỏ vẫn nghe thấy.

Long Thần Nguyệt nói xong nhắm mắt lại, trong lòng âm thầm hối hận chọc giận tên dâm tinh này.

Chỉ hơi hù thôi mà, cần gì phải hiếp dâm nàng ô ô ô...

Long Thần Nguyệt phía dưới hơi sừng lên, suy nghĩ có hơi buồn, nước mắt không tự chủ lăn xuống.

Minh Hạo như không nhìn thấy nước mắt nàng, một đoàn hắc khí từ trên người hắn bay ra, nhập vào người Long Thần Nguyệt.

“Gào!”

Hắc khí vừa bay đến, Long Thần Nguyệt theo đó tựa như hưng phấn rống lên một tiếng, há mồm ra, một đoàn khí lăng từ trong miệng bay ra, hút hắc khí vào trong miệng.

“Ngon quá!”

Long Thần Nguyệt gào lên hưng phấn, vừa nuốt hắc khí vào trong bụng, cơ thể nàng phình to thêm vài cen-ti-mét.

“Người có thể kể cho ta tại sao người lại xuất hiện ở đây được không?” Minh Hạo đi đến, nhìn Long Thần Nguyệt hỏi.

Long Thần Nguyệt bay lên không trung, ánh mắt hướng lên trời, nước mắt không tự chủ rơi xuống, thần sắc làm người cảm giác bi thương, im lặng hồi lâu, nói: ”Ta không nhớ rõ lắm, ta chỉ nhớ vừa sinh ra cha mẹ giấu ta một nơi rồi từ đó biến mất không còn xuất hiện. Có một ngày, một cô gái đi đến sau đó bắt ta lại, phong ấn tại đây...”

“Còn gì nữa không?” Minh Hạo có hơi thất vọng, với số lượng thông tin quá ít, không đủ để tìm ra manh mối a.

“Ừm, cô gái đó nói rất kỳ lạ, cái gì mà một ngày nào đó sẽ có người đến cứu ta.”

Long Thần Nguyệt hơi suy nghĩ một chút nói.

Minh Hạo đồng tử phân thân lẫn bản thể co rút lại.

“Đình! Chủ nhân phát hiện manh mối đầu tuyến nhiệm vụ, hệ thống ban cho nhiệm vụ chủ tuyến, xin mời xem.”

Minh Hạo chân thân. Minh Hạo nghe âm thanh trong đầu giật mình một cái, lâu rồi mới nhận được nhiệm vụ chủ tuyến từ hệ thống, điều khiển ý niệm click vào xem.

“Nhiệm vụ chủ tuyến: Bí mật thần mộ

Độ khó: SSSSSS

Nội dung: thần mộ chứa bí mật rất lớn, mục tiêu của chủ nhân chính là khám phá bí mật của nó, tìm ra câu trả lời. Là ai đứng sau toàn bộ chuyện này. Đầu mối chính là nơi cuối cùng thần mộ, hãy đến đó.”

“Ồ.” Minh Hạo đọc xong truyền một đoạn cho phân thân.

...

Minh Hạo phân thân. Minh Hạo nhắm mắt lại, một hồi sau mở mắt ra nhìn Long Thần Nguyệt, nói: “Người từ nay về sau do ta phụ trách, đi theo ta.”

Long Thần Nguyệt do dự một chút, nghĩ đến mình ‘trình tiết’ bị Minh Hạo lấy lại, e thẹn gật đầu ròng, coi như là đồng ý.

Sau đó hướng về đám người vẻ mặt chết lặng, nói: “Còn có các người, đi theo ta.”

“Vâng thiếu gia!” Đám dân để lấy lại tinh thần, cung kính nói, cho dù Linh Thần Mộ đều là biểu tình như vậy.

Chịch một cái long hoàng đế, đây chính là chuyện kinh thiên nhất mà chỉ có Minh Hạo mới làm được.

Sau đó Minh Hạo đi trước, lần lượt những người khác đi theo sau, đến bên trong thần mộ, nơi cuối cùng.

Con đường đi vào rất hẹp, cho nên tốc độ đoàn người có chút chậm, bất quá chỉ đi nửa ngày là đến nơi.

Đây là một căn đại sảnh rộng lớn, màu vàng ống ánh bao phủ toàn bộ căn này đại sảnh.

Tại ở giữa trung tâm căn phòng, làm người chú ý nhất là một cái quan tài màu vàng lơ lửng trên không.

Minh Hạo đoàn người bước vào phòng, không khí như động lại, toàn bộ ánh mắt hướng về trung tâm căn phòng, nơi quan tài màu vàng lơ lửng tại đó.

Minh Hạo không nói gì, thân thể chậm rãi bay lên, đến gần quan tay, đặt tay lên, một tia hắc khí bay vào quan tài thăm dò.

“Dưới vòm trời, ta là vô địch, từ cổ chí kim luôn luôn vô địch, vĩnh hằng luôn soi sáng ta!!!”

Âm thanh vang vọng trời đất, nhật nguyệt biến đổi, tại một khắc này, toàn bộ dân giới người đều nghe thấy âm thanh này.

Trừ Minh Hạo và Long Thần Nguyệt, toàn bộ chúng dân để vừa nghe âm thanh này không tự chủ quỳ xuống, dù là bất tử, nhưng đám Dân Đế trong mắt đồng loạt hiện lên cảm xúc rung động, kinh sợ.

Song song, quan tài trong trung tâm thần mộ rung rung, nắp quan tài dần rung chuyển, một bàn tay khô héo từ trong quan tài đưa ra ngoài.

Minh Hạo lạnh lùng nhìn bàn tay, hắc khí nhân cơ hội này luồng vào khe hở, tràn vào quan tài.

“!”

“Hử?”

Âm thanh băng lãnh có chút ngạc nhiên từ trong quan tài truyền ra, theo đó bàn tay khô héo đang đưa ra ngoài dừng lại.

Minh Hạo tay nắm lấy bàn tay khô héo, dùng toàn bộ sức mạnh lôi kéo ra.

“Rầm!”

Quan tài bên trong phát ra âm thanh trầm thấp, giống như có vật gì mạnh mẽ va vào.

Minh Hạo lại làm giống như thế, nắm lấy bàn tay khô héo kéo mạnh ra ngoài

“Rầm!”

“Rầm!”

“Rầm!”

Phía dưới, đám người ánh mắt chết lặng nhìn hành động Minh Hạo.

Bọn hắn từ rung động, chấn động quá nhiều rồi, hiện tại đã đạt đến cảm giác chết lặng, không biết nên dùng từ gì để diễn tả cảm xúc bọn hắn nữa.

Long Thần Nguyệt ánh mắt khó hiểu nhìn Minh Hạo, quay qua nhìn đám người đang quỳ dưới đất, hỏi: “Tên kia đang làm gì vậy?”

Cố Gạ Tình nuốt nước bọt một cái, sợ hãi nói: “Thiếu gia đang kéo thần ra ngoài.”

“Thần?” Long Thần Nguyệt nghe vậy tò mò nhìn bàn tay khô héo.

“Theo truyền thuyết, nơi cuối cùng thần mộ chôn thần. Ta cũng là lần đầu đến nơi này, khi nhìn thấy quan tài ta hơi kinh ngạc. Nhưng cái âm thanh vừa vang vọng kia càng làm ta càng chắc chắn rằng, chỉ có thần mới làm được điều này.”

Cố Gạ Tình nhìn chăm chăm quan tài nói.

Quả thật, người có thể nói một câu khiến trời đất biến sắc, nhật nguyệt chìm nổi, động một cái liền xảy ra hiện tượng lớn như vậy chỉ có thần linh mới làm được.

...

“Đi ra lệ, để ta ngăm người.” Minh Hạo lạnh lùng quát một lớn, đem người trong quan tài cùng đám người quỳ dưới đất một mặt mòng bức.

“Muốn ngăm người có cần phải làm vậy không?”

Đám người cùng một suy nghĩ, ánh mắt kì lạ nhìn Minh Hạo.

Tất nhiên không phải mục đích để ngăm như lời nói, mà là để thử thực lực người bên trong quan tài.

Lúc này hắn đem hắc khí thăm dò, cảm giác được người trong quan tài còn mạnh hơn hắn vài lần, nhưng thực lực có lẽ không xê xích gì nhiều.

“Rầm!” Minh Hạo lần này kéo mạnh hơn lần trước, rốt cuộc thành công đem người bên trong kéo ra.

Một người dáng vẻ già nua, toàn bộ làn da nhăn nheo xù xì trông rất đáng sợ, đôi mắt già nua ngược nhìn đánh giá Minh Hạo.

Minh Hạo lạnh lùng nhìn hắn, nói: “Người có hai lựa chọn, một là quy phục ta, hai là chết!”

Nói đến chữ “chết!” sát khí kinh khủng từ trên người hiện ra, đây là lần đầu tiên, hắn bày ra phương diện sát khí trước mặt nhiều người.

“A!”

Đám dân đế, Thần Linh Mộ, Long Thần Nguyệt không tự chủ cả thân thể cong xuống, cả người ép sát đất.

Sát khí Minh Hạo nặng nề đến nỗi, đem không gian bóp méo thành một đoàn nhăn nhúm. Đứng gần Minh Hạo nhất, tên kia khô quắt lão già ánh mắt trừng to ra nhìn Minh Hạo, lộ ra vẻ sợ hãi, khó tin, kinh nghi bất định.

Minh Hạo lẳng lặng nhìn hăn chờ đợi quyết định.

Lão già nhìn Minh Hạo vài vòng, ánh mắt kinh nghi bất định, cuối cùng lên tiếng, nói: “Vị này tên là Kim Minh Hạo đúng không?”

Minh Hạo phân thân với bản thể ngấn ra, trong mắt hiện lên tia sát khí dày đặc nhìn lão già, không vội ra tay, hỏi lại: “Người là ai.”

Lão già thần sắc kích động, hăn cả người từ trên không hạ xuống đất, quỳ xuống, không biết từ khi nào trên mặt chảy đầy nước mắt, lúc này, miệng há ra, nhìn hăn giống như đứa con nít có hơi buồn cười.

“Cha!”

Âm thanh khàn khàn tràn ngập tha thiết.

Minh Hạo ngẩn người, toàn bộ người tại đây đều mắt trừng há hốc mồm.

“Cái gì? Cha?”

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 265: Biến Cố

Đám dân đế, Linh Thần Mộ, Long Thần Nguyệt há hốc mồm nhìn lão già, không ai nghĩ đến một người già như vậy kêu Minh Hạo, một người tuổi nhỏ hơn mình vài lần bằng cha. Chuyện này thật khó tin, càng khó tin hơn nữa “thần” trong mắt mọi người kêu Minh Hạo là cha, đây là việc kinh thiên a.

“Cha! Mau trở về, trong nhà xảy ra chuyện lớn.”

Minh Hạo còn đang ngẩn người, lúc này lão già quỳ dưới đất kêu một tiếng bi thương.

Minh Hạo lấy lại tinh thần, hướng về lão già quỳ dưới đất, click hệ thống kiểm tra.

“Tên: Kim Thiên An

Cảnh giới: Tiên Đế đỉnh phong.

Giới thiệu: là đứa con thứ hai của Minh Hạo và Mị Nương, mang trong mình sức mạnh kinh khủng...”

Minh Hạo sững sờ, Mị Nương khi nào sinh ra đứa con trai thứ hai cho hẳn rồi? Có điều việc này không quan trọng, nhìn Kim Thiên An hỏi, nhìn qua đám người, nói: “Phiền các người đi ra ngoài một chút.”

Đám người gật đầu, tất cả đều biết chuyện nhanh chóng lui ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại Minh Hạo và lão già.

Hai người nhìn nhau, một hồi sau Minh Hạo mở miệng: “Người đứng lên đi, kể cho ta nghe toàn bộ mọi chuyện.”

“Vâng cha.” Lão già đứng lên, bộ dáng cung cung kính kính, tay lau nước mắt, bắt đầu kể...

Sau khi Minh Hạo lần trước rời khỏi đi đến trái đất thế kỷ 21 đám người sinh hoạt vẫn bình thường.

Có điều lần này Minh Hạo rời đi liền là hơn trăm vạn năm trôi qua, đám nữ, cha mẹ hẳn mỗi mòn chờ đợi hẳn về. Nhưng hết năm này đến năm khác, lại vạn năm nữa trôi qua, không thấy Minh Hạo về, đám nữ, cha mẹ hẳn bắt đầu lo lắng.

Kể đó, Tuyết Linh Nhi lấy tư cách đứng đầu Kim tộc phát động tìm kiếm, toàn bộ con cháu trong nhà phát động toàn bộ thể lực, hơn ngàn vị diện thể có con cháu Kim gia liền là đi tìm kiếm Minh Hạo.

Nhưng vài ngàn năm nữa trôi qua, Minh Hạo tung tích như mò chim đáy bể, không có một tia manh mối nào.

Lý gia, dẫn đầu Lý Tôn Dạ cũng tự mình phát động tìm kiếm.

Đáng tiếc, toàn bộ kết quả đều giống nhau, không ai tìm kiếm được Minh Hạo, toàn bộ mọi người niềm tin vào Minh Hạo còn sống dần tan nát.

Có người nói, Minh Hạo bị cường giả khác mạnh hơn giết chết.

Có người nói, Minh Hạo gặp nạn...

Có người nói, Minh Hạo thọ nguyên cạn kiệt...

Đủ loại tin tức ảo tung chảo được tung ra liên tục, thậm chí có loại càng kinh dị hơn: nào là Minh Hạo đại gái bị gái hận thù bội bạc cắt cu chết, nào là Minh Hạo vì jj teo mà tự sát chết...

Làm Kim gia và Lý gia đã rồi càng thêm rồi.

Các nữ nhân Minh Hạo sau khi nghe đám tin tức ảo tung chảo này đều giận điên lên, ra lệnh giết toàn bộ người tung tin thất thiệt, cấm lệnh không cho tung tin bậy bạ.

Đám người không vứt bỏ hi vọng, vẫn tiếp tục tìm kiếm Minh Hạo.

Hơn trăm vạn con cháu các thế hệ khác nhau liên hệ đến toàn bộ thế lực lớn nhỏ các vị diện yêu cầu trợ giúp tìm kiếm.

Tìm kiếm nhân lực từ trăm vạn lên đến hơn ngàn vạn, từ ngàn vị diện lên đến hơn vạn vị diện.

Hầu như 1/10 vũ trụ rộng lớn đều có bước chân của Kim gia và Lý gia.

Thậm chí, có người đến địa cầu thế kỷ 21 tìm kiếm nhưng không thấy một chút tin tức nào về Minh Hạo.

Tuy là bọn hăn toàn lực cố gắng, phát động nhiều mối quan hệ khác nhau, nhưng vạn năm nửa trôi qua, không thấy một cái tin tức hay manh mối hữu dụng nào.

Bất đắc dĩ, đám người đành tạm dừng lại, chỉ để một nhóm nhỏ tìm kiếm Minh Hạo.

Việc lớn xảy ra vài năm sau.

Nicole phu nhân lúc ấy cho rằng là do các phu nhân khác là không ráng giữ lại Minh Hạo, để hăn rời đi.

Các phu nhân kia nghe Nicole “trách móc”, cơn tức giận nhần nhẹn bấy lâu nay của các nàng rốt cuộc bộc phát, toàn bộ đổ dồn vào Nicole.

Thế là hình thành hai bên đối lập, một người Nicole đối chiến với đám phu nhân kia.

Thấy tình hình nội bộ không ổn, có dấu hiệu xảy ra chiến tranh. Làm chủ nhà Tuyết Linh Nhi không thể không ra mặt, bất quá, cái này liền là như thêm dầu đổ vào lửa, nàng vừa vào liền bị hai bên chửi xối xả đầy đầu.

Tuyết Linh Nhi dù sao cũng là con người, hơn nữa vì không tìm được Minh Hạo, oán khí tích tụ bấy lâu tất nhiên là không ít hơn đám nữ kia, cho nên nàng lần này rốt cuộc cũng bạo phát ra.

Thế là nàng cùng đám phu nhân còn lại cũng nhảy vào vòng xoáy, từ đó lập nên ba bên.

Một bên là Nicole ... Một bên là đám phu nhân kia...một bên là đám Tuyết Linh Nhi.

Ba bên đánh nhau rất khốc liệt, từ trường bối thế hệ đầu là Tuyết Linh Nhi các nàng, dần lan đến các thế hệ sau, con cháu vì đó đánh nhau đỏ mắt, máu chảy thành sông.

Lý Thất Dạ bấy giờ thấy tình hình không xong, hẳn muốn nhảy vào can thiệp nhưng đã muộn, thậm chí chiến sự còn lan đến hẳn.

Thế là thêm Lý Thất Dạ nhập vào nửa thành bốn bên, nhưng có phần nào đỡ hơn lúc trước, bởi vì nhờ hẳn can thiệp, các bên kiềm chế lẫn nhau, tạm thời không tiếp tục ra tay.

Cuộc chiến kéo dài có hơn ngàn năm.

Còn vì sao Kim Thiên An ở tại đây lý do rất đơn giản, bởi vì hẳn làm theo lời Mị Nương, chạy đi tìm Minh Hạo.

Mà vì tốn mấy vạn năm tìm kiếm Minh Hạo, thọ nguyên của Kim Thiên An gần như cạn kiệt, cho nên hắn quyết định phong ấn mình tại đây, đem môi dụ cho đám Dân Giới người biết, giết một số đối lấy thọ nguyên để mà sống tiếp. Đó là lý do vì sao có Dân Đế vào đây một đi không trở ra.

Minh Hạo nghe xong gật đầu, Minh Hạo bản thể sắc mặt đen, không nghĩ đến mình lần này trùng sinh gặp nạn liền trôi qua hơn mấy vạn năm, thời gian này có chút dài a.

Quan trọng nhất, vì hắn mà hậu cung đánh nhau loạn xạ, đầu rơi máu chảy, cái này là hắn không chấp nhận được.

Dù ngàn tính cũng không bằng trời tính a.

“Đúng rồi, đội chấp pháp đâu?” Minh Hạo chợt nhớ ra, trước khi mình rời đi có tạo nên một đội có 5000 người quản lý các vị diện, đề phòng các vấn đề này, tại sao không thấy nhắc đến?

“Cha, đội chấp pháp mất tích rồi.” Kim Thiên An nghe vậy sắc mặt trắng bệch.

“Mất tích? Không thể nào!” Minh Hạo kinh ngạc bật thốt lên.

Trừ phi cảnh giới đạt đến giống Lý Thất Dạ tự mình ra tay, còn không muốn im hơi lặng tiếng đem 5000 người chấp pháp ‘bóc hơi’ cùng lúc cực kỳ khó khăn.

Minh Hạo lúc này đầu có chút nhức, chưa giải quyết xong việc ở Thần Mộ lại đến việc khác...

“Người khởi xướng chiến tranh hậu cung của ta là ai, là Nicole?” Minh Hạo lạnh lùng hỏi.

Nếu thật sự là nàng, Minh Hạo lần này sẽ tự mình ra tay giải quyết, đem nàng nhốt lại tại một căn hầm bí mật, vĩnh viễn không thể thấy ánh mặt trời!

“Chiến tranh hậu cung?” Kim Thiên An hơi ngẩng ra, rất nhanh hiểu Minh Hạo nói, hần đáp: “Thưa cha, không phải nàng.”

Đến lượt Minh Hạo ngẩn, hỏi: “Không phải nàng thì là ai, không phải người nói là Nicole là người khởi xướng à?”

Sau đó Minh Hạo chợt rơi vào trầm tư, các nàng dù tức đến đâu cũng có gan gây ra loại chiến tranh như vậy, theo như trong lời Kim Thiên An nói thì có vài điểm nghi vấn.

Đột nhiên, Minh Hạo giật mình, trong mắt hiện ra tia sát khí trầm trọng.

Không nói đến đám hậu cung đánh nhau, mà vấn đề vì sao đám hậu cung đánh nhau.

Nguồn gốc tất cả là hần biến mất...

Phong Nguyên...

“Đúng, là phong nguyên, không thể có chuyện trùng hợp đến như vậy!”

Minh Hạo đem các mạch nối lại nhau, cảm giác mình đang bị người tính kế mà không hay biết a.

Còn có, ai có thể đoán mình đến cứu Long Thần Nguyệt, còn có jj bị răn cấm bắt buộc phải đi đến đây, chẳng lẽ tất cả đều là sắp xếp?

Nếu như vậy thì thật kinh khủng, người này còn vượt qua Minh Hạo, tự nhiên thay đổi vận hành quy luật mà không khiến Minh Hạo cảm giác ra, dù chỉ một tia.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 266: Chuẩn Bị Trở Về Dâm Giới

“Ta không cần biết người là ai, dám tính kế ta, ta sẽ cho người hối hận!”

Minh Hạo nghĩ ngợi, thần sắc càng lúc càng âm trầm.

Thấy Minh Hạo sắc mặt, Kim Thiên Ân không dám hó hé một tiếng, bầu không khí rơi vào tĩnh lặng.

Vài giây sau, Minh Hạo mở miệng phá vỡ không khí, nói: “Ta cần ít nhất nửa năm đến một năm để khôi phục lại thực lực của mình.”

“Cha, chẳng lẽ thực lực của người...?” Kim Thiên Ân nhỏ giọng hỏi.

“Đúng vậy, toàn bộ thực lực của ta gần như biến mất.” Minh Hạo nhìn hắn thờ dài nói.

Kim Thiên Ân nghe vậy sắc mặt biến đổi, mặc dù mới gặp Minh Hạo lần đầu, còn chưa hiểu biết gì nhiều về người cha ruột này.

Nhưng Kim Thiên Ân từ nhỏ đến lớn luôn luôn nghe mẹ mình Mị Yểm kể về truyền kỳ của Minh Hạo.

Sau khi nghe xong hàng loạt truyền kỳ của Minh Hạo. Kim Thiên Ân quyết lấy Minh Hạo làm tự hào, mơ mộng này lớn lên giống Minh Hạo, một người vô địch nam nhân.

Giờ đây gặp lại, hắn không ngờ rằng cha mình thực lực biến mất.

Có một điều hẳn không biết, trong miệng Minh Hạo toàn bộ thực lực chính là thực lực Vô Thượng Dâm Đạo chứ không phải thực lực như bây giờ. Nếu hẳn biết Minh Hạo chỉ mất nửa năm thực lực khôi phục gần hẳn, có lẽ sẽ sợ chết khiếp.

“Ha ha ha, cơ hội tốt, cơ hội tốt!”

Kim Thiên Ân bỗng nhiên há miệng cười phá lên, làm Minh Hạo có hơi khó hiểu, nhìn vẻ mặt đang cuồng cười kia, hỏi: “Cơ hội tốt gì?”

“Ha ha ha. Tất nhiên là giết người!” Kim Thiên Ân đôi mắt biến đỏ, lạnh lùng nói.

Tại Minh Hạo còn chưa phản ứng, bàn tay khô héo lấy tốc độ thật nhanh đâm vào ngực Minh Hạo.

“Phốc!”

Bàn tay dễ dàng xuyên qua ngực Minh Hạo, Kim Thiên Ân nở nụ cười đắc ý, ánh mắt vô tình tràn ngập lạnh lùng nhìn Minh Hạo, bên trong chỉ có hả hê, lãnh khốc, không có chút nào tình cảm, tựa như giết người trước mắt này không phải cha hẳn vậy.

Minh Hạo vẻ mặt trắng bệch, ánh mắt khó tin nhìn hẳn, giọng khàn khàn hỏi: “Người tại sao lại làm vậy.”

Kim Thiên Ân nở nụ cười quái dị, nói ra: “Kukuku. Cha à, trước khi chết ta nói cho người biết một điều để người ở tuổi vàng yên nghỉ. Ta không phải là Kim Thiên Ân, còn có, hiện tại tình hình Kim gia toàn bộ đã hoàn toàn nát, ha ha ha.”

“Tại sao?” Minh Hạo vẻ mặt trắng bệch nhìn Kim Thiên Ân hỏi.

“Tại sao? Bởi vì người! Tại người mà mẹ ta chết! Tất cả là do người không bảo vệ mẹ ta!!!”

Kim Thiên Ân khuôn mặt vặn vẹo, hoàn toàn mất khống chế, điên cuồng la lên.

“Nàng ra sao?” Minh Hạo đầu bên kia bản thể nhắm mắt lại tưởng nhớ Mị Yểm, nổi với tâm linh phân thân, nhìn Kim Thiên Ân hỏi.

“Ha ha ha. Tất nhiên là bị ta giết, còn tại sao rất đơn giản, bởi vì ta muốn sức mạnh. Người không biết đâu, từ nhỏ bởi vì thiên phú kém nhất, ta bị đám người chê bai, thậm chí anh trai ta Mị Tôn Yểm không thèm nhìn mặt ta!!! Người không biết tại thời gian đó, ta đau khổ thế nào đâu!!!”

“Kukuku, nhớ đến sắc mặt của tên anh trai Mị Tôn Yểm kiêu ngạo đó trước khi chết, ánh mắt sợ hãi, thần sắc kinh khủng kia... ta thật sung sướng...còn có đám kia dám khinh thường ta, khục khục khục.”

Kim Thiên Ân thật sự rơi vào điên cuồng, hẳn lúc cười lúc khóc, hạt châu chảy xuống gò má gầy gò, nhìn có bao nhiêu đáng thương.

Như trút hết bực tức Kim Thiên Ân nở nụ cười vui vẻ, trầm thấp nói ra: “Cũng may, ta gặp được ngài ấy, người mang đến cho ta sức mạnh, để ta ngày càng mạnh mẽ hơn!”

“Là ai?” Minh Hạo yếu ớt hỏi.

“Là...” Kim Thiên Ân theo bản năng định trả lời, đột nhiên giật mình một cái, hồi phục lại tinh thần, thần sắc trở lại lạnh lùng nhìn Minh Hạo, quát lớn: “Người biết quá nhiều rồi, xuống địa ngục đi!”

“Người xuống địa ngục là người mới đúng.” Minh Hạo đồng tử màu đen tràn ngập hắc ám hiện ra.

“Phốc!”

Bàn tay Minh Hạo không biết khi nào đã xuyên qua lòng ngực Kim Thiên Ân, có thể thấy nắm tay của Minh Hạo nắm lấy quả tim màu đỏ còn đang đập thình thịch của hắn.

“Không thể nào, ta rõ ràng đánh xuyên lòng ngực người, tại sao còn có thể sống!?”

Kim Thiên Ân sắc mặt trắng không còn chút máu, trong mắt hiện lên khó có thể tin nhìn Minh Hạo, môi run rẩy hỏi.

Hắn có thể cảm nhận được lòng bàn tay mình nằm sâu trong ngực Minh Hạo, nắm lấy quả tim bóp nát nó, tại sao...

Minh Hạo nở nụ cười, ánh mắt biến thành băng hàn, lạnh lùng nói ra: “Loại bất hiếu như người, ta không cần, cùng lắm ta và Mị Yểm chích dẻ ra đứa con khác là được, đi chết đi!”

Nói xong, Minh Hạo nắm ngón tay bóp mạnh lại “Phốc” quả tim nằm trong lòng bàn tay nát bấy, cả cơ thể Kim Thiên Ân theo đó ngã gục xuống đất.

Minh Hạo vẻ mặt không thay đổi, trong mắt chỉ hiện lên một tia máu sau đó rất nhanh liền biến mất.

Minh Hạo ngồi xổm xuống, tay đặt ngay đầu lâu Kim Thiên Ân, mắt nhắm lại, miệng lẩm bẩm gì đó.

Vài phút sau, Minh Hạo thả tay ra đứng lên, trong mắt hiện ra lạnh lẽo đến nỗi không khí xung quanh bắt đầu đóng băng.

“Bịch bịch bịch.”

Đám người Long Thần Nguyệt nghe tiếng động chạy vào, vừa thấy thi thể nằm dưới đất, nơi ngực bị xuyên qua Kim Thiên Ân. Cả đám ánh mắt kinh sợ, khó hiểu, tò mò.

“Chuyện gì xảy ra vậy thiếu gia.” Đám dân đế hỏi, Linh Thần Mộ, Long Thần Nguyệt ánh mắt tập trung về Minh Hạo, đợi hần trả lời.

“Không có gì.” Minh Hạo lạnh lùng nói: “Chúng ta mau trở về, hiện tại nơi này không còn việc gì nữa rồi.”

Đám người gật đầu, biết Minh Hạo không nói nên không hỏi gì nhiều.

Cả nhóm theo đường cũ trở về, không ai nói gì, bầu không khí ngột ngạt khó thở dị thường.

...

Minh Hạo bản thể.

Minh Hạo mở mắt ra, tại một khắc này, âm thanh hệ thống từ trong đầu vang lên.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân tìm được đầu mỗi nhiệm vụ chính tuyến, phá giải bí mật Thần Mộ, ban thưởng một siêu cấp gói quà..”

“Đing! Tự động mở ra gói quà...”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được thẻ nhân vật thần thoại trong One Piece cấp SSSSS vĩnh cửu Râu Trắng (gởi vào túi đồ).”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được mẫu hạm thời không cấp SSS.SSS.SSS (gởi vào túi đồ).”

“Đing! Chúc mừng chủ nhân nhận được thể chất (trái ác quỷ): Siêu ánh sáng, siêu chấn động.”

“Đing! Huyết mạch chúa tể tử vong tiến hóa ba cấp...”

Tại một giây này, Minh Hạo đồng tử đen ở giữa co nhỏ lại biến thành màu xanh ngọc lam đậm, năm câu ngọc màu đỏ trong mắt hiện ra chuyển động quanh con mắt, tạo ra một cỗ khí tức thần bí, tràn ngập mùi vị tử vong.

Minh Hạo khí tức như núi lửa cuộg trào lên, không khí xung quanh biến thành màu đen hắc ám, cây cỏ nhiễm phải nhanh chóng từ tươi tốt biến thành khô héo, mặt đất vàng biến thành màu đen hắc ám, làm người đứng trong đây cảm giác giống như đang ở vùng đất của địa ngục.

Làm Thế Cương ngồi dưới đất, đám dân đế, tứ nữ một trận giật mình một cái, trên mặt hiện lên khiếp sợ, đám người tập trung lại vị trí Minh Hạo.

May mắn, Minh Hạo rất nhanh phát giác xung quanh thay đổi, hăn vội vàng thu lại khí tức, nên không có thiệt hại gì.

Thấy đám người đi tới, Minh Hạo bình tĩnh nói: “Không có gì, Chúng ta chuẩn bị rời khỏi Thần Mộ.”

“Vâng thiếu gia.” Đám dân đế lui xuống, ngược lại Tam Nương, Bùi Xuân Tình, Chu Cát Anh, Lâm Nhã Tiên đứng lại.

Tam Nương đi tới, nhìn đôi mắt Minh Hạo thay đổi, năm cái tròn màu đỏ xoay chuyển trong mắt, đồng tử đen biến thành ngọc lam. Tam Nương trong mắt hiện ra quan tâm, hỏi: “Người có sao không

“Không sao, ta hiện tại cảm thấy không khỏe trở về phòng trước.” Minh Hạo lắc đầu nói, ánh mắt nhìn Thế Cương, nghiêm túc nói ra: “Người ở đây tu luyện cho ta, nghe chưa?”

Thế Cương nuốt nước bọt, vừa nãy cảm giác khí tức kia từ Minh Hạo truyền ra, hẳn cảm giác như bị người đặt tay ngay họng, bóp cổ nghẹt thở, sau đó đó là mùi vị tử vong, tử vong nồng đậm chiếm lấy tinh thần, cả thân thể không động đậy được. Đây là lần đầu tiên trong đời hẳn cảm giác loại này cảm giác chết chóc như vậy. Nhanh chóng gật đầu, bộ dáng đứa con ngoan nói ra: “Con biết thưa cha.”

Minh Hạo gật đầu, nói lời tạm biệt đám nữ rồi trở về phòng.

Nằm trên giường, tinh thần lực đập vào túi đồ, kiểm tra.

...

Ảnh minh họa đôi mắt Minh Hạo:

http://pre15.deviantart.net/5202/th/pre/f/2016/112/0/0/dellons_by_lorenz_basuki-d9zt70f.jpg

https://lh3.googleusercontent.com/-_HE8ZUjJoec/V6JeZTw43tI/AAAAAAAAASSo/gPUTguttOxsJKJS7TbqgzDRsEuwS50GBg/s319-p/16%2B-%2B1

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 267: Triệu Hồi Râu Trắng

Minh Hạo thở dài, thông qua ký ức Kim Thiên Ân, hẳn rồi cuộc biết tại sao Kim Thiên Ân làm ra loại hành vi bất nghịch đạo này.

Kim Thiên Ân khác với anh trai mình là Tôn Yểm, từ khi sinh ra, trắc thí thiên phú rơi vào diện phế vật bao cỏ.

Hắn cũng là người đầu tiên trong gia tộc siêu cấp như Kim gia mang thiên phú phế như vậy.

Vì lý do đó, từ nhỏ đến lớn luôn bị mọi người khinh thường, kể cả Mị Yểm cũng vậy, tất cả mọi người thái độ luôn luôn khinh thường hắn.

Mị Yểm không phải loại người dễ tâm bàn tán kẻ khác, nhưng không bao giờ chấp nhận sinh ra một đứa con phế vật như vậy.

Cho nên từ nhỏ đến lớn, Kim Thiên Ân sống trong vòng tay người lạ nuôi nấng, ít khi gặp mẹ mình. Cho dù gặp, cũng là mặt lạnh với nhau.

Càng lớn lên, hắn càng hiểu ra vấn đề, tâm tính từ vui vẻ lạc quan dần trở nên âm trầm, lạnh lùng.

Tại trong sự kiện Minh Hạo mất tích, hắn bị Mị Yểm phái đi tìm kiếm Minh Hạo.

Sau một quãng thời gian ngao du trong vũ trụ. Có một ngày hắn gặp được một người.

Người đó hình dáng giống như trong lời kể của Linh Thần Mộ, một cái bóng đen, không có mặt mũi gì, chỉ một cái bóng màu đen.

Chuyện xảy ra tiếp theo chính là...

Tại Minh Hạo đang hồi tưởng lại ký ức Kim Thuận An, đột nhiên một đạo bóng đen hiện ra trong đầu, hắt nhìn Minh Hạo, giọng hơi khàn khàn nói: “Vô Thượng Dâm Đạo, chúng ta rốt cuộc gặp nhau.”

“Người là ai, chúng ta từng quen biết?” Minh Hạo trong thần thức hải ánh mắt co rút lại.

Hình ảnh xung quanh biến mất, thay vào đó là căn phòng trắng xóa rộng lớn, hai thân ảnh đối diện nhìn nhau.

“Ta là người.” Bóng đen kia trầm thấp nói.

Minh Hạo ngẩn ra, trong đầu đầy chấm hỏi. Cái vẹo gì xảy ra?

“Là sao?” Minh Hạo khó hiểu hỏi, nếu nói bóng đen là phân thân, thì chỉ có một cái là ý chí tử thần kia, làm sao có thể thêm một cái khác mà hắt chẳng hề hay biết? Chẳng lẽ xảy ra lỗi gì sao?

Bóng đen lạnh lùng nói: “Ta là kiếp trước của người.”

Minh Hạo mặt đen lại, cái này giống như câu nói lần trước, khi mà gặp bóng đen tia kia linh hồn hắt đều nói câu giống vậy.

“Ta nhớ rõ, lần trước ta dung hợp với tia kia linh hồn, trở thành Vô Thượng Dâm Đạo, làm sao lại thêm một cái?” Minh Hạo có hơi khó hiểu hỏi.

Bóng đen cười, lắc đầu nói: “Ha ha, ta quên nói với người. Ta là tâm ma của kiếp trước, sau lần bị đám kia Đạo đánh nát thân thể, linh hồn chia làm

hai cái, một cái là kiếp trước của người, một cái là tâm ma kiếp trước, và ta chính là tâm ma của người ở kiếp trước.”

“Bởi vì trong lúc trốn chạy, cho nên tia kia linh hồn không chú ý lúc ta cùng hân thoát ra.”

Minh Hạo hoàn toàn bó tay, vậy cũng được? Nhưng theo ký ức của Vô Thượng Dâm Đạo, làm một trong mười đạo cao quý nhất vũ trụ, làm sao lại sinh ra tâm ma, cái này không theo lẽ thường a, thậm chí là chuyện không thể nào xảy ra.

Như biết ý nghĩ của Minh Hạo, tên kia bóng đen nói tiếp: “Người có thể không biết, Đạo bên trong, Dâm Đạo là kẻ dâm nhất, giờ giờ phút phút đều tham muốn chịch. Chính vì thế, tâm ma của Dâm Đạo lớn nhất trong tất các đạo.”

Minh Hạo rớt cuộc hiểu, hân gật đầu bình tĩnh, khoanh tay trước ngực hỏi: “Như vậy người hiện tại muốn làm sao? Phá nát gia đình ta? Giết ta? Người nói đi.”

“Tất cả đều không.” Bóng đen lắc đầu, giọng buồn thiu cô đơn nói: “Dù phá nát gia đình, giết người thân người thì thế nào, chỉ cần thực lực người trở về, toàn bộ việc làm của ta trở thành hư vô.”

“Về giết người càng không thể, bởi vì trong số mệnh, người là bất tử bất diệt, dù lần này có giết người thì lần sau vẫn có thể trùng sinh sống lại được.”

Bóng đen lạnh nhạt nói: “Ta gặp người chính là muốn...”

Nói đến chữ muốn, bóng đen có hơi ngập ngừng, tựa như có hơi xấu hổ vấn đề tiếp theo muốn nói.

“Nói, chỉ cần người không phá ta là được.”

Minh Hạo biết ý định bóng đen không phải là phá mình thì thở phào, dù sao năng lực của bóng đen còn quá bí ẩn, cộng với hắc chính là kẻ địch trong bóng tối, quan trọng nhất. Bóng đen chính là một tia linh hồn tâm ma kiếp trước của hắc, là người hiểu về hắc nhất.

Bóng đen gật đầu, giọng nhỏ như muỗi nói ra: “Ta muốn một cơ thể, nhưng là nữ, ta muốn thử cảm giác bị người chờ ích nặng chịch thế nào...”

“Phốc!” Minh Hạo nước miếng phun ra, đùa à, tưởng tên tâm ma này muốn gì, ai ngờ muốn biến thành nữ để bị người ta chịch, đcm nó, vãi lùa thật.

“Tốt tốt tốt.” Minh Hạo nhanh chóng gật đầu, nói ra: “Nếu ngay từ đầu người nếu muốn vậy cứ nói, ta sẽ thực hiện mong muốn của người, tại sao phải phá nát gia đình ta.”

Bóng đen lắc đầu, cười lạnh nói ra: “Tên ngu Kim Thiên Ân chỉ là bị ta dùng năng lực mê hoặc, thật ra hắc chỉ đi vòng vòng vị diện thôn phệ vài cái phế vật mạnh lên thôi, chứ không phải là giết người thân như câu chuyện hắc kể.”

“Bởi vì của ta năng lực rất hạn chế, cho nên chỉ có thể thay đổi vận mệnh của người một ít chứ không thông thiên kinh khủng gì đó như người nghĩ. Ví dụ người tại Tử Vong Sa Mạc, ta nhân cơ hội người đang được Tam Nương BJ, ta điều khiển rắn ma cắn người. Mục đích là dẫn dụ người đến đây...”

Minh Hạo gật đầu, hóa ra ngay từ đầu tên kia đáng thương bị tâm ma hắc lợi dụng, làm đầu óc u mê rơi vào điên điên khùng khùng.

Minh Hạo hỏi: “Như vậy chuyện Kim gia đánh nhau có thật không?”

Bóng đen lắc đầu nói ra: “Không, toàn bộ câu chuyện là giả, có 5000 tên chấp pháp canh chừng tại đó, ta và hắc nào dám động, trong câu chuyện

hắn kể, chỉ có phần hắn bị ghẻ lạnh cùng với bị phái đi tìm người là thật.”

Minh Hạo gật đầu, trong lòng thở phào một cái, buông lỏng tảng đá đặt nặng trong lòng, nở nụ cười vui vẻ nhìn bóng đen, hỏi: “Người hiện tại ở đâu, ta lập tức cho người cái thân thể nữ.”

“Ta đang ở trong đầu người, hoặc nói là thức hải.” Bóng đen trầm thấp nói.

Minh Hạo nghe vậy tim đập thành thịch, nhưng nhớ trong đầu mình có cái hệ thống nên yên tâm.

“Tốt, người đợi ta vài ngày, kiểm lại bản nguyên dung hợp, sau đó ta sẽ cho người cái thân thể nữ.” Minh Hạo gật đầu nói.

Bóng đen gật đầu, nói: “Ta chờ người.”

“Chờ con mẹ người.” Minh Hạo nghe hắn nói mà lạnh cú, chửi một câu vội vàng thoát ra ngoài, để lại một trận cười đùa bóng đen phát ra, tựa như rất hứng thú khi trêu chọc Minh Hạo như vậy.

...

Minh Hạo mồ hôi rơi xuống, cuối cùng giải quyết được một vấn đề lớn. Có điều còn một cái, là người viết bức thư cùng ai sắp xếp cho Long Thần Nguyệt bị phong ấn tại đây chờ mình cứu?

Về bóng đen kia thì không thể nào là hắn được, dù sao hắn là linh hồn không có thực thể a...

Minh Hạo không tiếp tục quan tâm đến vấn đề này nữa, hướng hệ thống click vào túi đồ kiểm tra bên trong.

Bên trong xuất hiện thêm hai thứ, một cái hình con thuyền không lộ, một cái tấm thẻ để hình râu trắng.

Minh Hạo trước tiên ý niệm click vào hình râu trắng kiểm tra.

“Tên: Râu Trắng

Cảnh giới: Tiên Đế đỉnh phong

Độ thân mật: 90. (trung thành)

Cấp: SSSSS

Giới thiệu: là đỉnh phong nhân vật, một trong tứ hoàng ở Vua Hải Tặc. Có sức mạnh nhất one piece lúc bấy giờ. Bởi vì bị bệnh cho nên chiến lực giảm đến hơn 90%. Sau khi trải qua hệ thống tăng thực lực đã đạt đến đỉnh phong 100.000% thực lực, ngang bằng với cảnh giới Tiên Đế đỉnh phong.

- Ông được xem là “người gần nhất với kho báu One Piece” hay “người mạnh nhất trên thế giới” và cũng là một trong tứ hoàng thống lĩnh Tân Thế Giới.

- Râu Trắng hi sinh năm 72 tuổi, trong cuộc chiến tại Marinford để giải cứu Portgas D. Ace. Ông đã hứng chịu vô số vết thương chí mạng từ kẻ thù và bị kết liễu bởi Râu Đen cùng đồng bọn của hắn.

Là người đàn ông vui vẻ, hay cười. Một người đức cao trọng vọng, được mọi hải tặc, kể cả một số người bên hải quân dành lòng kính trọng cho ông dù đã hi sinh sau trận chiến tại Marinford.

Khả năng sức mạnh của Râu Trắng là tạo ra các chấn động di chuyển qua đất, biển và không khí. Sức mạnh này có thể tạo ra các dư chấn, chấn động từ rất xa. Có 3 kĩ năng chính được sử dụng:

Kĩ năng đầu tiên: Râu Trắng sử dụng nắm đấm của mình và tạo ra sóng chấn động giữa không trung. Nếu như kĩ năng này sử dụng lên mặt đất, nó

sẽ gây ra động đất lớn và kèm theo đó là sóng thần. Kỹ năng này cũng có thể phòng ngự, giúp đánh bật các đòn tấn công từ đối thủ.

Kỹ năng thứ 2: tập trung sức mạnh vào một điểm (tâm chấn) có hình bong bóng tạo ra các chấn động, các vụ nổ lớn. Kỹ năng này ông tạo ra các sóng chấn động bằng nắm đấm hoặc cây đao.

Kỹ năng thứ 3: Râu Trắng “nắm” lấy hẳn một khu vực và xoay chuyển nó. Với chiêu này, Râu Trắng đã làm nghiêng cả hòn đảo Marineford và vùng biển xung quanh. Kỹ năng này đủ để phá hủy cả một tòa nhà lớn hay đánh gục cả một người khổng lồ.

Minh Hạo xem xong nuốt nước bọt, không nghĩ đến râu trắng được hệ thống buff lên liền cảnh giới đạt Tiên Đế đỉnh phong, cái này có hơi bá a. Có điều, ta thích!

Minh Hạo click vào tấm thẻ “sử dụng.”

“Phải chăng triệu hồi nhân vật Râu Trắng?”

“Phải.” Minh Hạo âm thầm nói.

Trước giường ánh sáng trắng xuất hiện chiếu rọi căn phòng. Dần, ánh sáng ngày càng nhỏ, một thân hình vạm vỡ, làn da rám nắng, cao lớn xuất hiện trước mắt Minh Hạo.

Không ai khác chính là Râu Trắng. Ông ta có một khuôn mặt dài với cái cằm nhọn và nhiều nếp nhăn bao xung quanh mắt, nhưng thân hình vẫn cân đối, lực lượng dị thường, nơi miệng, ông để râu hình dáng trắng lười liềm bên mép miệng của mình.

Râu trắng để một chiếc khăn rằn quanh đầu và khoác lỏng lẻo lên thân hình to lớn của mình bằng một chiếc áo khoác thuyền trưởng cũng có in

biểu tượng của mình, nơi ngực của mình để trần để lộ ra đầy vết sẹo trên ngực cùng cơ bụng săn chắc của ông ta.

Thân dưới mặc một chiếc quần rộng màu sáng hơi nâu nhạt, được đút vào 2 ống giày lớn và khăn thắt lưng đeo quanh hông.

Tay phải cầm một thanh đại đao cỡ lớn trông có vẻ nặng nề, đem mặt đất phía dưới đâm huyệt sâu vào trong.

“Chàng trai trẻ, cậu gọi ta?”

Âm thanh hùng hồn từ Râu Trắng phát ra, ánh mắt tràn ngập uy nghiêm khó tả nhìn Minh Hạo hỏi.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 268: Minh Hạo Hiện

Tây Cương

Ngưu Nữu bộ lạc một mảnh an vui, dù trên sa mạc nóng rực, nhưng từng người nữ khom lưng cặm cùi, đứng hoặc ngồi làm việc mà không thấy mệt.

Trải qua hơn hai năm, Ngưu Nữu bộ lạc dưới sự quản lý của Cổ Ni Hãn ngày càng cường thịnh hơn, chỉ là hôm nay Ngưu Nữu bộ lạc gặp phải phiền toái lớn.

“Cổ Ni Hãn, chúng ta không nghĩ đến người loại này thù địch với Ngưu Nữu bộ lạc hôm nay lại đi đầu quân cho bọn hãn, ta có chút thất vọng người.”

Một đám nữ nhân thân thể cường tráng, trên đầu đội những chiếc mũ được trang trí đầy lông chim màu trắng tuyệt đẹp.

Đây chính là biểu tượng một bộ lạc đạt đến cấp 3.

Đám người ăn mặc quần áo làm bằng vải lụa, dưới ánh nắng mặt trời quần áo các nàng tựa như những viên kim cương lấp lánh, phản chiếu một màu đỏ chói lọi, nhất là đôi song phong sau lớp vải kia, hai quả bưởi to thật to, đầu hoa căng cứng kia, khiến các đực rựa nhìn mà chảy nước miếng, để thêm thường được một lần la liếm, vuốt ve nó....

Khiến người phải lau mắt mà nhìn nửa là phần thân dưới các nàng, bên dưới chỉ mặc cái ‘yếm’, hơi lộ ra vùng đùi đầy lông kia...

Trên ngực phải áo thêu hai chữ đặc biệt nổi: A Ti.

Đứng phía bên kia, Cổ Ni Hãn vẻ mặt khó coi nhìn đám người bên kia, lạnh lùng nói: “Các người mục đích đến đây là gì? Bảo vật trong tay Tam Nương? Đáng tiếc, nàng ở hai năm trước đem bảo vật rời đi rồi, còn đi đâu thì ta không biết.”

“Cái gì, không thể nào!”

“Trời ạ! Không có thứ kia làm sao đây, sự tồn vong của bộ lạc chúng ta phụ thuộc vào nó. ”

“Như vậy chúng ta hôm nay đến đây hoàn toàn là vô ích sao?”

Đám nữ đầu đội mũ chim toàn bộ biến sắc, thì thầm nhỏ giọng nói, trong cuộc nói chuyện, có thể thấy các nàng rất xem trọng thứ đồ vật như trong miệng các nàng.

Phó tộc trưởng dẫn đầu bộ lạc A Ti sắc mặt hoàn toàn xanh một mảnh, không ngờ Tam Nương rời đi từ hai năm trước, nếu mang tin này về cho tộc trưởng, nàng ít nhiều gì cũng bị phạt...

Nhớ đến hình phạt bị con bò Tây Cương dùng hai sừng thúc chim, nàng sắc mặt biến thành trắng, cắn môi một cái, nhìn qua Cổ Ni Hãn lạnh lùng nói: “Ta không cần biết Tam Nương hiện giờ ở đâu, ta chỉ cần vật đó. Người cũng biết thực lực của bộ lạc chúng ta, chỉ cần phát tay một cái đám kiến hôi bọn người biến mất. Mau giao ra vật kia, nếu không đừng trách chúng ta không lưu tình diệt sạch tộc người.”

“Người quá đáng!” Cổ Ni Hãn nghe lời uy hiếp của nàng trong mắt hiện lên tia sát khí nhưng nhiều hơn là bất đắc dĩ, tuyệt vọng.

“Các người mau về a. Tộc Ngưu Nữ gặp nguy rồi, ta không biết có thể kéo dài thời gian bao lâu...”

Cổ Ni Hãn trong lòng mong mỏi Minh Hạo và Tam Nương mau trở về để cứu bộ lạc. Dù nàng không biết Minh Hạo sau hai năm mạnh thế nào, nhưng hi vọng cuối cùng nàng hoàn toàn đặt vào hắn.

Đám người bộ lạc Ngưu Nữu hai tay nắm chặt lại, trên trán hiện lên gân xanh, biểu tình tức giận vô cùng.

Các nàng nhìn về Cổ Ni Hãn, thần sắc quật cường, giọng khàn khàn nói ra: “Tộc trưởng, chúng ta biết ngài khổ tâm lao lực ở hai năm nay. Nhưng bộ lạc chúng ta, từ đời đời các thế hệ luôn đứng lên chiến đấu, không bao giờ đầu hàng bỏ chạy, xin tộc trưởng ra lệnh, chúng ta không ngần ngại xông lên, dù là bỏ mạng cũng đáng! Quyết không để đám người này sỉ nhục chúng ta!”

“Đúng đấy, tỷ tỷ ấy nói đúng, xin tộc trưởng ra lệnh, chúng ta dù chết cũng phải chiến đấu rửa đi sỉ nhục.”

“Chiến đấu vì Ngưu Nữu, chúng ta thà chết cũng không thể để đám này sỉ nhục!”

Chị em trong bộ lạc vẻ mặt đồng lòng, trải qua nhiều năm sinh sống, là chị em với nhau, mỗi người như thể chân tay. Hiện tại có người ngoài xúc phạm uy hiếp như vậy, các nàng làm sao chịu cho nổi?

Cổ Ni Hãn sắc mặt càng khó coi, trong lòng quýt đến muốn ị ra máu. Không phải nàng sợ chết, mà là giao ước giữa nàng và Tam Nương ở hai năm trước kia.

Trong đó có nói, dù gặp chuyện gì xảy ra, cũng không thể để cho chị em bộ tộc Ngưu Nữu phải hi sinh.

“Nên làm gì đây, chỉ còn cách kéo dài thời gian.”

Suy nghĩ một hồi, Cổ Ni Hân hai mắt sáng lên, nhìn về phía bên kia người lớn tiếng nói: “Ta đã biết vật đó ở đâu, các người chờ đợi một lát.”

“Thì ra là nàng từ đầu nói dối chúng ta, nếu không phải phó tộc trưởng hù nàng, chắc hôm nay chúng ta đã tay không rời đi.”

“Không hổ phó tộc trưởng, trí tuệ thật cao...”

“Tất nhiên, phó tộc trưởng chính là do tộc trưởng đề bạt lên, làm sao có thể kém...”

Phó tộc trưởng nghe đám kia khen ngợi, trên mặt hiện lên một vòng kiêu ngạo, ngực càng ưỡn lên trước, đôi nhị hoa căng cứng sau lớp áo càng lồ lộ ra.

Nàng gật đầu, thần sắc hòa hoãn hơn, tâm trạng vui vẻ nói: “Người biết điều đó, nhanh lấy đi. Chúng ta sau khi lấy được thứ đó lập tức rời đi ngay, từ nay về sau không làm phiền các người.”

Cổ Ni Hân gật đầu.

Đám Ngưu Nữu vẻ mặt khó tin, cả đám gào lên: “Không được (thể) tộc trưởng!”

Cổ Ni Hân trong lòng có chút buồn bực, các người còn không hiểu ta? Bên ngoài lạnh lùng nói: “Tam Nương rời đi, hiện tại ta với chức danh là tộc trưởng, chẳng lẽ các người muốn phản kháng?”

“Nhưng mà...” Đám Ngưu Nữu người sắc mặt biến đổi, ánh mắt chuyển thành giận dữ, căm hận nhìn Cổ Ni Hân, một người trong đó ánh mắt tròn có phần linh động, như nhận ra ý của Cổ Ni Hân, nàng giơ tay lên nói: “Ta đi lấy cho tộc trưởng!”

Cổ Ni Hân vui mừng gật đầu, kề miệng vào tai nàng nhỏ giọng nói: “Lát nữa người...”

“Vâng tộc trưởng.” Người kia gật đầu, sau đó nhanh chóng rời đi.

“Các người...” Đám Ngưu Nữ sắc mặt tái xanh, tay chỉ vào Cổ Ni Hân giận đến nói không ra lời.

Bên kia A Ti người cười nói vui vẻ.

10 phút...20 phút...30 phút....

Phó tộc trưởng A Ti mất kiên nhẫn, nàng dù ngốc nhưng cũng không ngu, nhìn Cổ Ni Hân chất vấn: “Tại sao lâu vậy, hơn nửa tiếng còn chưa thấy, người đang đùa ta?”

Cổ Ni Hân lắc đầu nói: “Không, vật kia Tam Nương giấu rất kỹ, cho dù là ta tự lấy cũng phải mất rất lâu thời gian.”

Phó tộc trưởng A Ti nghe vậy đành chỉ có thể chờ đợi.

1 tiếng....2 tiếng...3 tiếng...

Nửa ngày trôi qua, mặt trời bắt đầu lặn, chiều tà chiếu lên mảnh sa mạc nóng rực, nhiệt độ theo đó bắt đầu từ từ giảm thấp.

Phó tộc trưởng A Ti dù là người ngu đi nữa cũng biết Cổ Ni Hân đang lừa mình, tức giận hỏi: “Người đang đùa giỡn ta Cổ Ni Hân?”

Thời gian trôi qua, tất cả mọi người, bao gồm Ngưu Nữ cùng A Ti đều hiểu dụng ý của Cổ Ni Hân.

“Đúng là hồ ly, đây là câu giờ chúng ta!”

“Mau giết nàng đi phó tộc trưởng, một con kiến hôi cũng dám lừa chúng ta.”

...

Ngưu Nữu người ánh mắt xin lỗi, còn về bên kia A Ti một mảnh tức giận chửi rủa.

Cổ Ni Hãn cố gắng giữ bình tĩnh, nói ra: “Cái này sắp xong rồi, người chờ một lát.”

“Chờ? Người tưởng ta ngu à, người đâu lên giết tất cả các nàng. Ta tự mình tìm kiếm!” Lô Châu tức giận nói.

Cổ Ni Hãn biến sắc, quay qua nhìn đám nữ gấp gáp nói: “Các người mau chạy, ta ở lại cản các nàng.”

“Không tộc trưởng, nếu người ở lại thì chúng ta ở lại, đây là gia quy từ trên truyền xuống, từ thế hệ này sang thế hệ khác đều vậy!”

“Chúng ta quyết tử chiến đến cùng, dù chết cũng không bao giờ bỏ trốn!”

Cổ Ni Hãn trên mặt rơi lệ cảm động, lần đầu tiên trong cuộc đời nàng cảm giác như vậy, môi run run nói: “Ta...”

“Chết đi!” Lô Châu từ trên trời hạ xuống, bàn tay lớn hướng về Cổ Ni Hãn đánh tới.

Cổ Ni Hãn cảm giác áp lực như núi hướng về mình, cả người không động đậy được, chỉ có thể nhắm mắt lại chờ chết.

Một giây, hai giây, ba giây không thấy đau đớn gì, Cổ Ni Hãn từ từ mở mắt ra.

Trước mặt nàng, một cái tay khác nắm lại tay kia của Lô Châu.

Thần sắc hiện lên kinh ngạc, ngẩng đầu lên nhìn.

Một khuôn mặt tuấn tú gần trong gang tấc, mắt sáng mũi cao, đôi mắt xanh lam bí ẩn, tràn ngập hơi thở nam nhân phả vào mặt nàng.

“Thật quá đẹp trai...” Vừa nhìn liền say, tim Cổ Ni Hãn đập thành thịch, má hai bên hồng lên, đôi mắt tràn ngập xuân tình mơ màng...

“Người làm rất tốt.” Minh Hạo quay qua mỉm cười nhìn Cổ Ni Hãn, quay lại nhìn về Lô Châu, lạnh lùng nói: “ta cho các người 1 phút rút về, không được trách ta vô tình.”

“Người là ai?” Lô Châu vẻ mặt hoảng sợ nhìn Minh Hạo hỏi, nàng muốn rút tay về nhưng lại như bị đông cứng, không tài nào rút tay ra được.

“Người thiếu niên này là ai, ta chưa bao giờ gặp. Hẳn cảnh giới ra sao có thể chặn một quyền kia của phó tộc trưởng?”

Phía sau Lô Châu người A Ti vẻ mặt kinh ngạc há hốc mồm, trong mắt hiện lên khó tin, không nghĩ đến một quyền của phó tộc trưởng bị một người thanh niên dễ dàng chặn lại.

Minh Hạo không nói gì, bắt đầu đếm: “59...58”

“Đáng ghét.” Lô Châu không tin tưởng người thiếu niên trước mắt này có thể chặn lại nàng, tay còn lại tung ra một quyền về phía Minh Hạo.

“Ồ, vậy trước tiên giết người đi.” Minh Hạo nhìn thấy nàng ra đòn lạnh lùng nói.

Tại lúc này, khi tay kia của Lô Châu đánh về, Minh Hạo tay phải rất cực động.

Một đoàn bong bóng nơi năm ngón tay phải Minh Hạo hiện lên, vận mạnh một cái.

“Rắc----“.

Âm thanh giòn giã vang lên.

Theo đó, làn sóng sức mạnh vô hình từ lòng bàn tay Minh Hạo truyền đến tay của Lô Châu

“Phốc!”

Trong nháy mắt, toàn bộ tay phải Lô Châu hóa thành bãi máu tươi.

“A!” Lô Châu hét thảm một tiếng, tay trái đánh tới Minh Hạo theo đó dừng lại, cả người ngồi gục xuống, máu từ tay phải chảy lênh láng không dứt.

Toàn bộ mọi người chờ ra, miệng há to, mắt trừng trừng nhìn Lô Châu, môi run run không biết nói gì cho phải, hiển nhiên toàn bộ người ở đây tinh thần hoàn toàn chấn động nói không ra lời.

Vài giây sau, sắc mặt Lô Châu từ xanh chuyển trắng, có thể vì mất quá nhiều máu nên vậy. Đôi mắt chậm rãi khép lại, hơi thở yếu ớt, tắt thở chết.

Nếu có người để ý kỹ, có thể thấy tại từng nơi trên cơ thể nàng có hàng trăm vết thương nhỏ chằng chịt đan xen vào nhau.

“Phó tộc trưởng!”

“Đây là sự thật? Phó tộc trưởng cảnh giới Dâm Thế trung kỳ vậy mà thua?”

Ti Han bộ lạc người kinh hô, trong mắt hiện lên khó có thể tin

Minh Hạo phất tay, nói ra khiến mọi người khó hiểu: “Tất cả Ghost nghe lệnh, bắt tất cả các nàng!”

Tại đám người Ti Han còn ngẩn ra chưa lấy lại tinh thần, đột nhiên sau lưng bóng trắng xuất hiện, kế tiếp chỉ nghe “Pằng pằng pằng!” một tiếng.

“Bịch” “Bịch” “Bịch” Trong nháy mắt, toàn bộ thành viên Ti Han đột nhiên cảm thấy cơn buồn ngủ ập tới, con mắt nặng nề khép lại, cả thân thể nằm lẳng xuống đất ngáy khò khè.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 269: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất (1)

“Thế Tông!”

Ngưu Nữu bộ lạc thấy Minh Hạo vui mừng kêu lên, nước mắt rơi xuống, toàn bộ mọi người tụ tập, vòng quanh Minh Hạo hỏi thăm.

“Tam Nương nàng hiện tại ở đâu, sao không đi cùng người?” Cổ Ni Hãn nhìn xung quanh không thấy Tam Nương tò mò hỏi.

“Nàng à, đã cùng thuộc hạ của ta đến Nam Triều rồi.” Minh Hạo mỉm cười, nói: “Thật ra lần này ta đến đây để giải quyết chuyện của các người.”

Đám người nghe vậy gật đầu.

Minh Hạo nhìn đám A Ti người nằm dưới đất, tiếp tục ra lệnh: “Đem các nàng trói lại.”

“Vâng tổng tư lệnh!”

Âm thanh trầm thấp đồng đều vang lên làm đám người Ngưu Nữu một trận giật mình, các nàng nhìn xung quanh qua lại trái phải, nhưng kỳ không thấy bóng dáng của ai, trong đầu đầy chấm hỏi.

Nhìn vẻ mặt ngờ ngác các nàng, Minh Hạo đơn giản giải thích: “Chỉ là thuộc hạ ta có năng lực đặc biệt thôi.”

Đám nữ gật đầu.

Kế đó tại đám người Ngưu Nữ thần sắc rung động, một đoàn binh lính hùng mạnh đi ra.

Một đoàn cơ giới cao có hơn 3m đi ra, đoàn binh lính tay cầm súng âm âm bước ra.

Phía sau chính là một dàn xe tăng màu xanh nòng hướng trên, trông rất bá đạo.

“Ừn ừn ừn...” Tại đám nữ còn đang ngơ ngác nhìn đoàn binh hùng mạnh, bỗng nhiên trên bầu trời phát ra âm thanh đau tai nhức óc.

Đám nữ theo bảnn ăng ngẩng đầu lên, chỉ thấy đầy trời màu đen vật thể che kín tầng trời.

“Tất cả là thuộc hạ của ta, mặc kệ, đừng chú ý đến bọn hăn.”

“Toàn bộ là thuộc hạ của người?”

Đám nữ nước nuốt bọt, thân thể các nàng không tự chủ run rẩy, nếu đếm sơ binh lính từ dưới đất đến bầu trời, có thể hơn ngàn, chục ngàn, thậm chí là...

Với số lượng kinh khủng kia, đủ để đánh hạ bất kỳ quốc gia, đế quốc nào.

Minh Hạo nhìn về Cổ Ni Hãn, nói: “Người đi theo ta.”

Nói xong đi trước.

Cổ Ni Hãn lấy lại tinh thần, nhìn đám nữ nói: “Giải tán, chuẩn bị làm đồ ăn mừng.”

Sau đó nhanh chóng đi theo Minh Hạo.

...

Minh Hạo trở về căn phòng cũ của mình, nơi mà hắn lần đầu tiên xuyên việt đến.

“Thời gian trôi qua thật mau a...” Nhìn căn phòng ngày xưa mình 73, Minh Hạo phát ra cảm thán.

“Kẹt.”

Hồi sau tiếng cửa vang lên, Cổ Ni Hãn bước vào phòng khép lại.

Nhìn thấy Minh Hạo đang nhìn căn phòng, nàng đứng qua một bên không làm phiền hắn.

Minh Hạo nhìn một hồi, quay ra sau, đi đến gần trước mặt Cổ Ni Hãn, nhìn nàng cười nói: “Người hoàn thành nhiệm vụ của mình rất tốt, người muốn gì? Cảnh giới? Tiền bạc, sức mạnh? Ta đều cho người”

Minh Hạo lời nói lúc này giống như cây đèn thần, có thể ban cho người mọi điều ước mong đồng dạng.

Cổ Ni Hãn nhìn khuôn mặt suất trai Minh Hạo gần trong gang tấc, khí tức nam tử phả vào mặt, nhịp tim một hồi đập loạn xạ.

Nhớ đến hình ảnh Minh Hạo vừa mới cứu nàng, trong lòng tràn ngập cảm kích, còn có một chút tình cảm đặc biệt nam nữ.

Người nữ nhân nào không muốn một người nam nhân làm chỗ dựa? Nhất là tại thế giới này, cường giả vi tôn, cùng với Minh Hạo vừa làm một hồi anh hùng cứu mỹ nhân?

“Ta muốn người.” Cổ Ni Hãn không hề suy nghĩ, nàng nói ngay.

Lời vừa ra, lập tức biết mình lỡ lời, vì xấu hổ cả khuôn mặt đỏ lên, trông khá dễ thương.

Trong mắt hiện ra mong chờ, im lặng nhìn Minh Hạo.

Minh Hạo trầm mặc nhìn nàng, thở dài từng tầng nói: “Xin lỗi, ta không muốn nữa, người yêu cầu khác đi.”

Hắn có nhiều vợ lắm rồi, nhưng sau khi thu hết người này đến người khác, hắn cảm giác mình có chút vô tâm. Nhiều người như vậy, hắn chỉ là một người, không thể lo lắng và quan tâm được. Hắn không muốn lại có thêm người lại vào hậu cung lạnh lẽo của hắn.

Cổ Ni Hân nghe vậy tinh thần có chút suy sụp, trong lòng một mảnh buồn bã, vài giọt nước mắt lăn xuống gò má.

Minh Hạo nhìn nàng khóc có hơi không đành lòng, trong lòng thở dài, “thôi coi như phần thưởng của nàng đi, đi tới đâu hay tới đó.”

Hắn mỉm cười nói: “Có điều, nếu người đồng ý mang thai con ta thì có thể.”

“Mang thai?” Cổ Ni Hân ngẩn ra, bất quá nàng nhanh chóng hiểu ý Minh Hạo, nàng không chút do dự cởi hết toàn bộ quần áo.

Lộ ra đôi búi to đồng săn chắc, cặp hoa khiêu gợi, khu rùng thần bí đầy cây...

Cổ Ni Hân đi đến, tự tay cởi hết quần áo cho Minh Hạo, sau đó cúi người xuống, há miệng ra, bắt đầu BJ – thổi sáo các loại...

Đêm đó, tại căn phòng Minh Hạo vang lên âm thanh dâm dục vang vọng.

“A...” Tiếng la hét tràn ngập sung sướng, tiếng bạch bạch như súng bắn ra...

...

Sáng sớm.

Minh Hạo mặc đồ vào, nhìn qua trên giường bãi chiến trường cùng thân thể nằm trần chuồng Cổ Ni Hân mỉm cười.

Không đánh thức nàng, nhẹ nhẹ mở cửa đi ra ngoài.

Minh Hạo đứng bên ngoài liên lạc với Thiên Tướng Quân.

“Tình hình thế nào rồi Thiên Tướng Quân.”

Thiên Tướng Quân chính là cái tên một unit thuộc Viking được Minh Hạo ban cho, như Nam Tướng Quân, dẫn dắt binh đoàn Viking của mình.

“Thưa tổng tư lệnh, toàn bộ tọa độ - vị trí của 12 bộ lạc cấp 3 hoàn toàn nắm bắt, xin tổng tư lệnh ra lệnh.”

Minh Hạo suy nghĩ một lát, nói: “Người báo cáo lại toàn bộ tình hình binh lực của chúng ta xem nào.”

“Vâng tổng tư lệnh. Sau một thời gian dài thành lập, tổng số binh lực hiện giờ Terran là: 60.000 Marine, 30.000 Reaper, 15.000 ghost, 20.000 Viking, 10.000 Medic Fly Omega, 20.000 Titan Air Robot, 10.000 Super Siege Tank, 1000 BattleCuires....”

Minh Hạo gật đầu, nghĩ nói: “Mỗi một bộ lạc phái 1000 Super Siege Tank nã pháo trước, sau đó mỗi bộ lạc phái tầm 3000 Marine, 1500 Repaer, 1000 Titan Air Robot, 1000 Medic Fly Omega hỗ trợ. Còn lại Ghost, BattleCuires không cần động.”

“À, còn nữa, trước khi ra lệnh cho Super Siege Tank nã pháo, người phái người đưa thông điệp đầu hàng cho bọn hăn. Nếu bọn hăn chọn đầu hàng thì ký vào kế ước, nếu không thì... cứ giết thẳng cho ta!”

“Vâng tổng tư lệnh!” Đầu bên kia hồi âm lại.

Minh Hạo chấp tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn bầu trời, ánh mắt lam lạnh lùng không chút cảm xúc.

Vì gia tộc Ngưu Nữu, cũng như vì Tam Nương một lần cuối, hôm nay hẳn phải ra tay tàn sát một lần...

Còn về sau khi Minh Hạo rời đi, là phúc hay họa phải dựa vào các nàng tự mình xử lý rồi.

...

A Ti bộ lạc.

Trong phòng đầy người ngồi.

“Tộc trưởng, có người đưa bức thư tới.”

“Bức thư?” Người ngồi ở giữa đại sảnh cơ bản nhất nữ nhân tay tiếp bức thư, vừa đọc xong lập tức xé bức thư đi.

“Làm sao A Tụ?” Đám trưởng lão gần đó thấy thề hỏi.

Người gọi là A Tụ thần sắc tức giận nói: “Trong bức thư ghi là cho chúng ta một phút đầu hàng vô điều kiện, nếu không ngày hôm nay, bộ lạc A Ti biến mất khỏi thế gian.”

“Thật quá đáng, tên nào dám to gan như vậy!” Đám trưởng lão nghe xong thần sắc tức giận đập bàn một cái.

“Người đâu, đem tên vừa gửi bức thư chém cho ta!” A Tụ vẻ mặt âm trầm, lạnh lùng nói.

“Vâng...”

Tại khi các nàng nói chuyện, toàn bộ lời nói đều bị phía trên máy bay tàng hình ghi chép lại.

Thiên Tướng Quân đứng trên cao, vừa nhận được tình báo từ thuộc hạ lập tức nở nụ cười lạnh, ra lệnh: “Tất cả Super Siege Tank nghe lệnh, lập tức chuẩn bị khai pháo!”

“Vâng!” Đám hùng hồn âm thanh vang lên, cùng lúc đó trên sa mạc khô nóng, hơn ngàn chiếc màu xanh dương xe tăng chống cày hai bên lên, nòng pháo hướng lên trời, phương hướng chính là A Ti bộ lạc.

“Bắn!” Siege Tướng Quân đứng đầu điều khiển chi quân đội Super Siege Tank ra lệnh.

“Bùm bùm bùm.”

“Bùm bùm bùm.”

“Bùm bùm bùm.”

Tiếng nổ vang dội, hai nòng súng của Super Siege Tank bắn ra hai cái quả cầu sáng lên không trung.

Mặt đất rung chuyển, âm thanh nổ kinh thiên vang lên, dù cách xa trăm ngàn mét cũng có thể nghe thấy tiếng nổ này.

...

“Chuyện gì xảy ra?” A Tụy tộc trưởng nghe thấy âm thanh chấn động màng tai, nhanh chóng đứng dậy.

Các trưởng lão khác theo đó đứng lên, thần sắc nghiêm nghị nhìn nhau, một người trong đó nói: “Chúng ta ra bên ngoài xem.”

Đám người gật đầu đồng ý, cùng nhau hướng ra ngoài, nhưng vừa bước ra khỏi cửa lập tức biến sắc.

Bởi vì khi này, đám người cảm nhận một loại kinh khủng sức mạnh phá hủy nhanh chóng đến gần.

“Chạy!”

“Không!”

“Cứu...”

Dù muốn chạy đã muộn, trong nháy mắt toàn bộ khu vực A Ti bộ lạc sáng lên, sau đó “Bùm!” một tiếng, một nơi phồn vinh trong nháy mắt trở thành địa ngục trần gian, khói lửa ngập trời.

“Pằng pằng pằng!”

“Bùm bùm bùm!”

Tiếng súng vang lên, hơn ngàn Marine từ xa chạy đến, cầm súng bắn.

Phía sau chính là ngàn con robot cao lớn đang khai hỏa, mỗi lần nó bắn, chính là khu vực 10m bên trong gây nên nổ tung, người dính vào liền bị nổ thành cát bụi.

...

Một trong 10 bộ lạc cấp 3 gần đó với A Ti bộ lạc, Ma Thiên bộ lạc.

Trong đại sảnh vang lên âm thanh rên rỉ nữ tính cao trào.

Tộc trưởng bộ lạc Ma Thiên đời thứ 73, Ma Tô.

Nàng là một người phụ nữ đáng vẻ thành thực có hơn 30, mái tóc bạc dài đến chân, ngược lại với Tây Cương đám người. Nàng rất xinh đẹp,

không cơ bắp cuồn cuộn loại kia, nhưng lại giữ được ưu điểm của Tây Cương nữ tính, chính là đôi song phong khổng lồ đẩy lên trước.

Lúc này, Ma Tô không mặc quần áo, hoàn toàn để thân trần chuồng.

Nhắm mắt lại, ngồi trên ghế hưởng thụ lấy sự sung sướng.

Dưới chân nàng chính là hai nam tử đang quỳ gối, lè lưỡi liếm láp lấy nơi ấm áp bí ẩn nào đó...

“Ầm!”

Ma Tô đang hưởng thụ lấy nam sủng liếm láp, đột nhiên nghe tiếng nổ khiến nàng cả người giật mình, cảm xúc thăng hoa theo đó tuột xuống dốc.

Một chân đá vào đầu nam sủng xui xẻo gần đó, gào thét nói: “Cút, mau cút ra ngoài cho bản tiểu thư.”

Dù tuổi hơn 30, nhưng Ma Tô vẫn thích người gọi là tiểu thư hơn nhiều, bởi vì nàng cho rằng như vậy mới gọi lên vẻ xinh đẹp trẻ trung của nàng.

“Chúng ta đi ngay tiểu thư.” Hai nam sủng vội vàng chạy trốn ra ngoài, tựa như rất sợ vị tiểu thư này.

Ma Tô vẻ mặt nhăn nhó bức bối, nàng ghét nhất đang lúc hưởng thụ bị người phá đám.

“Người đâu, mau điều tra việc này cho ta.” Hướng về nơi cửa giận dữ gào lên, tâm tình vui vẻ Ma Tô hoàn toàn bị phá hủy, nếu bình thường nàng ăn nói rất nhẹ nhàng.

“Vâng tiểu thư.”

Ngoài cửa vọng lại tiếng nói.

...

Không chỉ bộ lạc Ma Thiên, toàn bộ lớn nhỏ các bộ lạc đều có người ẩn nấp – điều tra tin tức. Vừa nghe âm thanh này lập tức các tộc phái người đi thăm dò.

Mười phút sau, lớn nhỏ các tộc nhận được tin tình báo, vừa đọc xong tin, dù là bộ lạc cấp 3 cũng không khỏi vẻ mặt sợ sệt.

Bên trong tình báo ghi là: đội quân lạ xuất hiện, với số lượng hơn 10.000 binh chủng...sức phá hủy (cảnh giới) chưa biết, trong vòng một phút toàn bộ A Ti bộ lạc cấp 3 biến mất khỏi thế gian. Người sống sót: 0

“Nhanh, kêu người lập tức phong tỏa 1000m bên trong, nếu phát hiện có gì lạ lập tức báo ngay.”

“Nhanh lên, đem toàn bộ lối vào phong ấn, lập tức trực gác 24/24! Có dấu hiệu lạ nhanh chóng báo ngay cho ta!”

“Người đâu, mau mau...”

Tất cả các bộ tộc lớn nhỏ vừa đọc xong tình báo, ngay lập tức ra lệnh cho đám thuộc hạ.

Một lúc sau, chín tộc cấp 3 còn lại, các tộc trưởng vừa nhận được thông điệp đầu hàng gửi đến.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 270: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất (2)

Ban đêm yên tĩnh, giờ thiu thiu nhè nhẹ lướt qua.

“Thưa tổng tư lệnh, toàn bộ bức thư đã được gửi.”

“Chín bộ lạc còn lại phản ứng ra sao Thiên Tướng Quân.”

Minh Hạo ngồi bên ngoài vừa ăn uống với người bộ lạc Ngưu Nữ vừa nói chuyện với đầu bên kia.

“Thưa tổng tư lệnh, chỉ có ba bộ lạc đồng ý vô điều kiện đầu hàng, còn lại từ chối, thậm chí uy hiếp, khiêu khích chúng ta.”

“Tốt lắm, người gửi cho ta vị trí hiện tại của người, ta đến ngay.”

“Vâng tổng tư lệnh, vị trí hiện tại là xxx...”

Minh Hạo ghi nhớ tọa độ, nhìn về mọi người đang ngồi ăn, cười nói: “Mọi người ăn đi, ta đi một lát.”

Đám Ngưu Nữ nghe vậy gật đầu, Cổ Ni Hãn ánh mắt quan tâm nói: “Ừm, Người đi cẩn thận.”

Minh Hạo gật đầu, hôn môi nàng một cái, sau đó cả thân thể sáng lên, hóa thành từng tia sáng bay đi.

Để lại đám nữ nhìn trố mắt, Cổ Ni Hãn má hồng hồng, ngồi tại chỗ nở nụ cười khúc khích vui vẻ thiếu nữ dậy thì.

...

Vài giây sau, tại đồi cát từng tia sáng từ phía phương xa bay đến, những tia sáng bắt đầu hội tụ lại một chỗ, hóa thành nhục thể nhân loại.

Người này chính là Minh Hạo, vừa sử dụng sức mạnh siêu ánh sáng.

Khác với trái ác quỷ ánh sáng kia, siêu ánh sáng mạnh gấp đôi.

Nghĩa là, tốc độ ra đòn, tốc độ hóa thành ánh sáng nhanh gấp đôi cái kia.

Còn có cái đặc biệt. Ví dụ thay gì ra đòn hoặc đường đạn bắn những tia ánh sáng chỉ một đường thẳng, thì cái này Siêu Ánh Sáng có thể tấn công bất cứ đường nào, không bị hạn chế tấn công một đường thẳng như trái ánh sáng kia.

Tất nhiên, tác dụng phụ là sợ nước của trái ác quỷ trải qua hệ thống luyện hoàn toàn biến mất.

Trên trời bay xuống một cái máy bay cỡ lớn, đậu ngay bên cạnh Minh Hạo.

Từ trong máy bay đi ra một trung niên mặc giáp phục, hân cung kính làm lễ quân nhân, gác tay lên trán, nói: “Thưa tổng tư lệnh.”

Minh Hạo gật đầu, hỏi: “Mục tiêu tiếp theo là bộ lạc nào?”

Người trung niên lập tức đáp: “Thưa tổng tư lệnh, mục tiêu tiếp theo chính là bộ lạc tên A Môn, một trong sáu bộ lạc từ chối đầu hàng chúng ta.”

Minh Hạo đứng trên cao, nhìn về phía xa xa ngôi làng, chỉ là khu vực trăm mét xung quanh được phòng vệ nghiêm mật.

Minh Hạo trầm tư một lát, hướng hệ thống kiểm tra bản thân.

"Tên: Minh Hạo

Cảnh giới: Dâm Thần đỉnh phong (max level)

Huyết mạch: Chúa Tể Tử Vong (chúa tể tử thần).

Chiêu thức:

-Trấn Áp.

-Tử Thần Hồi Sinh (đặc biệt).

-Tử Thần Đòi Mạng.

Nội tại:

-Cu Vàng Không Ngã.

- Tinh trùng siêu cấp.

- Miễn dịch sát thương ba lượt trong trận đấu (khế ước).

-Siêu cấp thiên phú luyện được.

-Thần thánh siêu cấp JJ.

-Siêu ánh sáng.

-Siêu chấn động.”

Minh Hạo nhìn qua hai bên trái phải.

Cách Minh Hạo không xa lắm, có một đám quân đang nằm phục chờ đợi lệnh, gồm các unit như: Marine, Reaper, Viking, Super Siege Tank.

Chỉ cần Minh Hạo ra lệnh một tiếng, đám quân này lập tức không chút do dự điên cuồng khai hỏa vào bộ lạc A Môn gần xa kia.

Minh Hạo sờ sờ cằm, nói: “Trận này để ta, vừa lúc ta muốn thử nghiệm năng lực mới của mình. Đem toàn quân cách xa ngàn mét trở lên.”

“Vâng tổng tư lệnh.” Thiên Tướng Quân trèo vào khoang máy, điều khiển máy bay ra xa, ra lệnh đám quân lính rút lui cách ngàn mét.

“Đã rút lui cách ngàn mét thưa tổng tư lệnh.” Vài phút sau, đầu bên kia truyền lại âm thanh.

Minh Hạo đợi không được nữa, cả người bay lên cao không trung.

Đứng trên cao tầng mây, gió thổi nhẹ qua mái tóc đen dài, Minh Hạo ánh mắt lạnh lùng nhìn về bộ lạc A Môn. Hai tay hợp lại, một tay trên, một tay dưới, làm hình vòng tròn.

Tại hai tay ở giữa hiện lên một đoàn bong bóng trắng, kế tiếp, chỉ thấy một luồng sáng vàng bao bọc quanh đoàn bong bóng, tạo thành quả cầu vàng sáng chói.

Minh Hạo nhìn quả cầu trong tay mỉm cười, lẩm bẩm “Đặt tên chiêu này là Siêu Chấn Quang đi”

Phất tay một cái, quả cầu trong ngăn ngùi một giây bên trong biến mất.

“Ầm!”

Một âm vang kinh thiên nổ ra, toàn bộ khu vực bộ lạc A Môn trong nháy mắt biến thành hố sâu trăm mét, nhà cửa, người hoàn toàn bốc hơi sau tiếng nổ.

“Ồ...” Minh Hạo nhìn từ xa nơi ở A Môn hoàn toàn bốc hơi không chút kinh ngạc. Chỉ là với loại này chấn động cùng siêu ánh sáng kết hợp, sức

phá hủy có hơi yếu so với trong tưởng tượng a.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Ầm thanh nổ tung vang dội, còn lớn hơn gấp trăm lần vụ nổ lúc trước.

Ánh sáng chiếu ra tứ phương, bắn thẳng đến chín tầng mây. Ban đêm tại lúc này sáng như ban ngày.

Xa xa nam, bắc, đông, toàn bộ người đang ngủ say giật mình tỉnh lại, cùng nhau chạy ra ngoài, ngẩng đầu lên, nhìn về phía nơi phát ra nơi âm thanh.

“Ánh sáng kia là gì, chẳng lẽ là bảo vật xuất thế?”

Đám người nhìn phía ánh sáng trong lòng nghi hoặc, nhãn quang bên trong hiện ra tia tham lam nóng bỏng nồng đậm.

Các thế lực lớn nhỏ bắt đầu vận dụng thế lực, đưa người đi điều tra chuyện này.

Một số người độc hành thì khác, bọn hăn nhanh chóng đi về Tây Cương. Đối với một số người tu luyện không có gia cảnh hay tông môn tài nguyên tu luyện, đối với con đường tu luyện đều là khó khăn vô cùng.

Trong gia tộc hoặc tông môn dù ít cũng có người bảo vệ nếu thiên phú tốt hoặc làm ra cống hiến cao. Nhưng là người độc hành, bọn hăn chính là cô đơn lẻ loi một mình, cơ duyên, thiên phú, tài nguyên cái gì, đều dựa vào một mình gánh vác, cực khổ không cần phải nói.

...

Đi trên sa mạc khô cằn, một già, tứ nữ, một cậu bé đi trong sa mạc nóng rực, hướng về phương nam chậm rãi bước đi.

Đây chính là đoàn người Tam Nương, Bùi Xuân Tình, Lâm Nhã Tiên, Chu Cát Anh nhưng có thêm hai thành viên mới là con trai Tam Nương: Thế Cường và Râu Trắng.

Còn về bốn mươi tên kia Đế Cấp cường giả âm thầm ẩn núp một trong bóng tối bảo vệ.

Mọi người mục đích chung là đi đến Nam Triều, hội hợp với Nê Tuyết Hà.

Tại lúc Minh Hạo rời Thần Mộ, hắn ý định đi đến Nam Triều, nhưng nhớ đến bộ lạc Ngưu Nữu còn đang trong tình trạng nguy hiểm, hơn nữa nếu dắt theo đoàn người Tam Nương, tốc độ cả đoàn rất chậm, cho nên hắn quyết định chia ra hai nhóm.

Một nhóm là Minh Hạo một mình trở về Ngưu Nữu, dẫn theo đám binh lính starcraft, nhóm còn lại chính là Tam Nương đi đến Nam Triều trước tiên.

“Ầm...”

“A, nơi phát ra âm thanh không phải là từ Tây Cường sao, chẳng lẽ Thế Tông xảy ra chuyện gì?”

Tam Nương nhìn thấy quê nhà xảy ra dị tượng, thần sắc hiện ra lo lắng.

Đám người dừng bước, trừ đám cảnh giới Dâm Đế ra, toàn bộ người một mảnh thần sắc lo lắng nhìn về phương hướng ánh sáng.

Đi bên cạnh Tam Nương, chính là một cái cao hơn 3m lão già, để râu hình chữ nguyệt bên mép, mặc một cái áo khoác màu trắng khoác hờ trên

vai rộng, ngực để trần, lộ ra vết sẹo cùng cơ ngực sáu múi cân bằng của hân.

Mặt mày kiên nghị, nếp nhăn quanh mắt hiện, đôi bàn tay chai sạn, hiển nhiên là một người đàn ông đã qua tuổi lục tuần, trải qua nhiều sóng gió trong cuộc đời.

Từng bước chân dậm sâu xuống cát, miệng tựa như đang cười lộ ra hàm răng trắng bóng.

“Gu ha ha ha. Tên nhóc Thế Tông đó à, hân không sao đâu.”

Râu Trắng nở nụ cười quá dị, nhìn về phương hướng phát ra âm thanh nói, thần sắc bình tĩnh, trên gương mặt không hiện ra chút lo lắng nào.

Tam Nương nghe vậy gật đầu, trong lòng vẫn có hơi lo lắng về Minh Hạo cùng đám bộ tộc Ngưu Nữ.

“Mẹ à đừng lo lắng, cái kia vụ nổ có thể do cha gây ra, thực lực của cha chắc mẹ cũng biết mà.” Thế Cường nắm tay Tam Nương an ủi nàng nói.

“Ừ, ta biết rồi con ngoan”

Tam Nương tạm thời bỏ lo lắng trong lòng xuống, nàng nở nụ cười hiền hậu của một người mẹ, ôn nhu sờ đầu Thế Cường.

“Minh Hạo rất nhanh sẽ xử lý xong phần Ngưu Nữ bên kia, đừng làm chậm bước chân hân.”

Râu Trắng nhìn vài một hồi, rồi nói.

Đám người gật đầu, bước đi tiếp.

Tại mọi người đang đi, phía trước một nhóm có hơn 30 người thanh niên nam nữ cười Nữ Nô chậm chậm bay đến.

Rốt cục hai bên chạm mặt nhau, bất quá, nhóm người này ánh mắt không chút nào ý tốt nhìn chằm chằm sáu người Tam Nương.

“Đứng lại!”

...

Đêm qua phụ dọn nhà cửa nên không viết được:3:3

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 271: Râu Trắng Oai

“Ai cho các người lấy ánh mắt chó đó nhìn mẹ ta, mau mau quỳ dập đầu xin lỗi, ta tha mạng chó cho các người!”

Lời này nói ra không ai khác, chính là Thế Cường.

Đám thanh niên vừa đi qua nhóm người Tam Nương nghe vậy dừng lại, quay đầu nhìn lại.

Tam Nương và tam nữ khác ngạc nhiên nhìn Thế Cường, không nghĩ đến đứa bé này bá đạo như vậy.

Râu Trắng không nói gì, chỉ nhẹ nhẹ vuốt râu bên mép của mình, mỉm cười theo dõi diễn biến.

Đám thanh niên thấy một đứa nhóc con miệng còn hôi sữa vậy mà dám nói mình mắt chó, tức giận đến xanh mặt.

“Láo xược, người biết nhà ta hoàng tử là ai không, dám xúc phạm đến hoàng tử, lũ dân đen các người mau mau quỳ xuống tạ lỗi.”

“Hoàng tử, mau giết tên nhãi con đó, ta thấy đám này chỉ là loại dân đen, lão già cùng bốn nữ kia ta không cảm nhận được âm khí trong cơ thể.”

Bên cạnh một nữ tử ăn mặc hoa lệ, son phấn đậm dáng vẻ điêu ngoa nói.

Người nam tử tuần tú nhất trong đám thanh niên, mặc một bộ quần áo nhiều màu sắc trông rất nổi bật.

Người thanh niên này mắt sáng mày kiếm, khí tức cao cao tại thượng như bề trên, không nhìn Thế Cường, mà nhìn tứ nữ, bộ dáng trầm ổn hỏi: “Đứa bé này là con của ai?”

“Ta.” Tam Nương không sợ hãi, đi phía trước che Thế Cường lại ở sau, tựa như gà mẹ bảo vệ gà con trước kẻ thù.

Thanh niên kia gật đầu, hỏi: “Người là người dạy cho hãn nói câu này.”

“Cái này...” Tam Nương ngần ra, không nghĩ đến người thanh niên này hỏi câu như vậy, bất quá nàng vẫn là thật thà đáp: “Ta ít bên cạnh hãn, có thể là cha hãn dạy.”

“Hoàng tử đừng nói nhiều với nàng, mau giết đi.”

“Đúng đấy, bọn này dân đen dám xúc phạm hoàng tử, đây chính là ***”

“Câm miệng, việc của ta không cần các người quản!”

Người được gọi là hoàng tử quay về phía đám người quát lớn.

Nghe tiếng quát, đám người lập tức im miệng, bộ dáng sợ sệt không dám nói gì tiếp.

Thanh niên quay đầu nhìn Tam Nương, bộ dáng lễ độ nói: “Ta xin lỗi, là lỗi của ta. Ta xin tự giới thiệu mình, ta tên là Nhân Thiên Long. Tiện đây, ta muốn một cái yêu cầu có chút quá đáng.”

“Yêu cầu gì?” Tam Nương nhú mày hỏi.

Nhân Thiên Long chỉ tay về Thế Cường nói: “Ta cảm giác đứa bé này rất đặc biệt, muốn thu nhận đứa bé này làm đệ tử, không biết người đồng ý không?”

Đám người ở phía sau thanh niên thần sắc kinh nghi bất định, không tin vào lỗ tai mình, “Cái gì, hoàng tử vậy mà muốn thu một cái dân đen xa lạ, vừa gặp chưa đến 5 phút làm đệ tử? Chẳng lẽ hoàng tử nào vào nước à?”

Bọn hắn quen biết với hoàng tử lâu, nên hiểu rõ tính cách hắn, bình thường nếu bị người chửi lập tức kêu người bắt giam giết ngay.

Chỉ là hôm nay có chút kỳ lạ...

Bị chửi vẫn mỉm cười phong độ.

Bị chửi vẫn muốn thu tên chửi mình làm đệ tử.

Chẳng lẽ hôm nay hoàng tử bị trùng bùa mê thuốc lú gì?

Thế Cường tránh ra Tam Nương, hắn đi đến trước mặt thanh niên, giọng điệu trẻ con nói: “Người còn yếu hơn cha ta nữa, ta không thèm.”

Đám người phía sau thanh niên hóa đá, hoàng tử vậy mà bị một đứa trẻ nói còn yếu? Thậm chí từ chối hoàng tử nhận làm sư phụ.

“Đồ con nít ranh, người không biết hoàng tử chúng ta thân phận cao quý nhường nào à? Ta nói cho người biết, hoàng tử chúng ta chính là con trai của hoàng đế hoàng triều Nhân Thế Tuyên. Hơn nửa cảnh giới của hoàng tử đạt đến Dâm Vương đỉnh phong, tuổi trẻ tài cao, được vạn người theo đuổi lấy, hoàng tử muốn thu người làm đệ tử ngài ấy chính là phước đức trăm tu mười đời. Còn không mau quỳ xuống làm lễ bái sư?”

Nam Triều có rất nhiều tông môn, vương triều san sát nhau, nhưng thuộc loại được gọi là hoàng triều rất ít, chỉ có lác đác vài cái mới gọi là hoàng triều, còn lại chỉ đạt đến cấp thấp vương triều mà thôi.

Ở tại Nam Triều, chia ra các đẳng cấp để phân biệt các triều mạnh yếu như sau: Vương Triều, Hoàng Triều, Thiên Triều.

Về phần Thiên Triều hoàn toàn bí ẩn, không ai biết Thiên Triều ở đâu, bởi vì từ xưa đến nay chỉ cho là truyền thuyết không có thật. Cho nên chỉ tính Hoàng Triều là mạnh nhất lúc bấy giờ, còn về hoàng triều phân chia mạnh yếu ra sao lấy cảnh giới cường giả hai bên, số lượng ít nhiều mà phân định.

Một tên thân hình mập mạp từ trên Nữ Nô nhảy xuống, hướng về Thế Cường la lên, nước miếng trong miệng văng tung tóe vào mặt Thế Cường.

Nhân Thiên Long nghe người nói chỉ nở nụ cười bình thản, nhưng trong mắt hiện lên đầy kiêu ngạo không che giấu.

Dù sao loại này nói ra, chính là bị vạn người chú mục, hơn nửa trong xương cốt từ lúc sinh ra đến giờ, nhất là sinh ra tại một thế gia lớn như hoàng triều, loại kia kiêu ngạo đã thấm sâu trong xương tủy, khó mà lấy ra được.

Bất quá, đám người Tam Nương thần sắc bình thản không có gì thay đổi, chỉ có Râu Trắng đứng nhìn mỉm cười nhìn mọi việc.

“Người miệng hôi, ta đánh ngươi.” Thế Cường cảm giác mặt ửng đỏ, người thấy mùi hôi hôi, tức giận chu mỏ nói.

Tên mập nghe vậy nở nụ cười khinh thường, không cho là một đứa trẻ lùn như Thế Cường làm được gì mình.

Chỉ là, một giây sau sắc mặt hắn thay đổi, toàn bộ khuôn mặt biến trắng không còn chút máu.

Tại nơi bụng hắn, không biết từ lúc nào xuất hiện một cái nắm đấm nhỏ, mà nắm đấm này chính là đến từ Thế Cường.

Nơi bụng mập mạp mỡ của hắn thụt sâu vào trong một – hai centimet.

“Ôc ôc!”

“phốc phốc”

Âm vang như tiếng bom nổ tại bụng tên mập. Cả người hắt bay ra xa hơn chục mét, tại lúc đang bay, máu tươi từ miệng liên tục phun ra. Thân thể từ trên không bay xuống, lộn một vòng dưới cát, miệng, mắt, mũi, tai ăn cát liên tục, lặn đến vị trí nhất định, cả người hắt nằm sấp xuống mặt cát, không động đậy.

“Ta là hoa mắt? Vương Tôn cảnh giới Dâm Thế sơ kỳ, làm sao bị một đứa bé đánh bay dễ dàng như vậy?”

Đám người ánh mắt nhìn chăm chăm Thế Cường, lại nhìn tên mập mập kia, tất cả đều cho là chính mình hoa mắt, kể cả Nhân Thiên Long kia cũng không ngoại lệ.

Vài phút sau bọn hắt mới lấy lại tinh thần, khi xác nhận chính mình không nằm mơ giữa ban ngày, cổ họng không khỏi nuốt nước bọt vài cái, nhìn Thế Cường như nhìn con quái vật.

“Quả là đúng.”

Nhân Thiên Long trong mắt hiện lên kích động, cuồng nhiệt khó che giấu, ánh mắt sáng rực nhìn Thế Cường như tuyệt thế mỹ nữ nói ra: “Khi gặp người, trực giác mách bảo ta rằng, người là đứa trẻ vô cùng đặc biệt. Nếu người đồng ý làm đệ tử ta, tài nguyên, mỹ nữ, chức vị cái gì ta đều cho, chỉ cần người không phản sư là được.”

Thế Cường nghe vậy nhìn thanh niên hồi lâu.

Thấy Thế Cường trầm tư, Nhân Thiên Long tưởng rằng hắt đang suy tư về lợi ích mình nói, trong lòng âm thầm vui mừng, may mắn.

Nhân Thiên Long bắt lấy cơ hội hiếm có này nói thêm: “Nếu người làm đệ tử của ta, chính là trên vạn người dưới một người. Tiền tài, của cải, tài nguyên tu luyện, chức vị, mỹ nữ cái gì đều có...”

Thế Cương ánh mắt chuyển động, bên trong lóe ra tia giảo hoạt khó ai biết, hắn gật đầu nói: “Có thể.”

Nhân Thiên Long vui mừng như điên, còn chưa nói gì, Thế Cương nói tiếp: “Nhưng với một điều kiện, khế ước là do ta viết.”

Nhân Thiên Long há hốc mồm, ngơ ngác hỏi: “Người biết viết khế ước?”

Viết khế ước, không phải ai cũng biết, chỉ có tông môn, gia tộc lớn trưởng lão hay gia chủ, hoàng đế mới biết làm cái này.

“Biết, cha ta dạy.” Thế Cương thật thà gật đầu nói.

Nhân Thiên Long đám người nuốt nước bọt, người trong miệng là cha có thể dạy cho đứa trẻ này đạt đến trình độ như vậy là một tồn tại cỡ nào kinh khủng?

Nhân Thiên Long hơi do dự một chút, quyết định thử thăm dò bối cảnh đám người này, nhìn Thế Cương hỏi: “Cha người thường dạy những gì cho người?”

Thế Cương vẻ mặt thật thà nói: “Đánh nhau, tu luyện, cửa gái, toán, lý, sử....”

“Cửa gái? Toán? Lý Sử?...”

Mọi người ngẩn ra không hiểu Thế Cương đang nói gì, chỉ có Râu Trắng ánh mắt lóe lên, dáng vẻ như cũ mỉm cười.

Nhân Thiên Long hỏi câu khác: “Vậy các người thường ngày làm gì.”

Nhìn như hai câu giống nhau, hơn nửa như là hỏi chuyện thường ngày, một câu hỏi bình thường. Nhưng Tam Nương đám người nghe Nhân Thiên Long hỏi, lại là với câu hỏi bên trong lại có chút khác.

Ở đây dù là ít tiếp xúc với người bên ngoài Tam Nương cũng hoàn toàn hiểu ý định của hắn, ánh mắt nhìn về Nhân Thiên Long hiện lên tia đề phòng.

Thế Tông như cũ thật thà trả lời: “Đánh nhau, tu luyện, ăn cơm.”

“Chỉ có nhiều đó?” Nhân Thiên Long có chút thất vọng hỏi.

“Chỉ nhiều đó.” Thế Cương gật đầu nói.

“Được rồi chàng trai trẻ, biết nhiều không tốt lắm đâu.” Nhân Thiên Long còn muốn hỏi nữa, lúc này âm thanh hùng hậu vang lên, cắt đứt hành động của hắn.

Nhìn về phía âm thanh, lúc này Nhân Thiên Long mới chú ý đến.

Một người dáng vẻ cao lớn, vai hùm lưng gấu, đứng ở đằng sau đám nữ, ngực để trần, tay cầm thanh đại đao lớn, bên mép để râu dựng ngược, ánh mắt sắc bén nhìn hắn.

Nhìn thấy đám vết sẹo chằng chịt nơi ngực, Nhân Thiên Long liếm liếm môi, hắn bộ dáng cung kính lễ phép hỏi: “Ngài đây là...?”

“Ta? Coi ta là hộ vệ của các nàng đi, Gu ha ha ha.” Râu Trắng không có chút ý tứ kiêng dè cười một tiếng, nói.

“Láo xược, chỉ là một cái hộ vệ nho nhỏ mà dám cắt lời hoàng tử của ta, mau dập đầu xuống đất tạ lỗi, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng.” Một tên thanh niên biết có cơ hội lấy lòng, hắn lên tiếng chỉ vào Râu Trắng nói.

Hắn là một người thương nhân có đầu óc thông minh, biết Nhân Thế Long đang thăm dò đám người kia mới dám nói thế.

Đây là một loại thăm dò. Nếu như Râu Trắng không chịu đập đầu chính là nắm lấy thời cơ...

Đúng như tên kia nghĩ, Nhân Thế Long không nói gì, chỉ đứng một bên quan sát lấy.

Râu Trắng ánh mắt sắc bén nhìn tên kia, kiêu ngạo nói ra: “Thằng nhóc con, người cho mình là ai ra lệnh ta? Cho các người biết, cho dù hoàng đế các người tự thân đến đây, đừng hòng mà ra lệnh cho ta, gu ha ha ha.”

“Hỗn láo!”

“Muốn chết!”

“Thật đáng chết, dám nói vậy với hoàng đế cao quý của chúng ta.”

Nhân Thế Long dù có tính tốt cũng không nhịn được khi bị người khác nói cha mình như thế, bất quá, cái này đúng là hợp ý hắn, chỉ tay vào Râu Trắng “Người đâu, bắt tên này lại cho ta.”

“Vâng hoàng tử!”

Âm thanh già nua vang vọng bốn phương.

Không biết từ đâu nhảy ra ba vị lão giả già nua, khí tức sâu như biển khó dò, ba người vừa hiện. Râu Trắng nhìn qua Nhân Thế Long mỉm cười hỏi: “Người thật sự muốn ra tay?”

Nhân Thế Long bình tĩnh nói: “Đúng, trừ phi người hiện tại đập đầu xin lỗi, ta có thể đổi ý định.”

“Gu ha ha ha, nếu vậy tốt lắm, ta lâu rồi chưa được ra tay có chút ngứa ngáy.” Râu Trắng mỉm cười, đi lên trước đem tứ nữ Thế Cường chặn ra sau.

Tay trái ngón tay lắc lắc, làm cái ám hiệu cho đám Dâm Đế ẩn núp biết.

“Mấy con sâu kiến kia cút chỗ khác, tốt nhất càng xa càng tốt.” Râu Trắng nhìn Nhân Thế Long mấy người ở sau nói.

Nghe bị nói là sâu kiến Nhân Thế Long đám người ánh mắt tức giận nhìn chăm chăm Râu Trắng.

Duy chỉ có Nhân Thế Long và vài người là im lặng bước ra xa trăm mét, còn lại phần nhiều hiện lên khinh thường lời Râu Trắng đứng tại chỗ.

Râu Trắng mỉm cười, hay tay nắm cán đại thanh đao, giơ lên, tại mũi đao tập trung từng đoàn bong bóng màu trắng, nơi mũi đao phát ra âm thanh bén nhọn rè rè tựa như máy cưa diếc tai người.

“Ha!” Râu Trắng hét lên một tiếng, cầm thanh đại đao đánh về phía ba lão giả.

Đoàn bong bóng trên thanh đại đao trong nháy mắt bắn về phía không gian.

“Cờ - Crắc!” âm thanh tựa như gương bể vang lên. Toàn bộ không khí động lại, tại trước mắt Râu Trắng không gian, dần hiện ra từng đường nhỏ li ti khe nứt.

Một loại vô hình sức mạnh đánh về phía ba lão giả.

Tại thời khắc này, người bên ngoài có thể thấy đám cát bị đẩy lùi lấy tốc độ cực nhanh bay về phía phương hướng ba lão giả.

“Cái gì!” Ba lão giả thấy vậy biến sắc, vội vàng vận chuyển âm khí trong cơ thể, ba người hợp lại, làm thành bức tường vô hình cao 2m chặn ở phía trước.

“Ầm!”

Bức tường đột nhiên phát ra âm thanh nổ tung, ba lão già còn chưa kịp hét thảm cả người hiện lên tia máu, sau đó “phốc” một tiếng, toàn bộ cơ thể nát bấy thành bãi máu tươi.

“Vù...vù...”

Tĩnh, toàn bộ im ắng đến có thể nghe tiếng gió nhè nhẹ thổi qua.

Tất cả mọi người đứng trơ trơ như trời trồng, trong mắt hiện lên tia kinh sợ.

Một phút sau, Nhân Thế Long bi thương la lên hai chữ: “Thúc thúc!”

Từng giọt lệ rơi xuống gò má hằn...

Hắn không ngờ tới, chỉ vì thử thăm dò bối cảnh đám người này, lại dẫn đến ba vị thúc thúc chính mình chết, hơn nữa là chết một cách oan uổng...

..

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 272: Ký Hay Không Ký?

Về phần đám người không chịu rời xa kia tất nhiên chịu chung số phận với ba lão già, cơ thể nát thành bãi máu.

Ánh mắt Nhân Thế Long nhanh chóng đỏ lên, khí tức quanh thân hỗn loạn bất ổn, có dấu hiệu nhập ma. Đúng lúc này, hai tên lão già đột nhiên xuất hiện trước mặt Nhân Thế Long, tay đè vào ngực hắn, lạnh lùng nói: “Hoàng tử, mau bình tĩnh.”

Nhân Thế Long ánh mắt co rút, hít sâu một hơi, ngồi xuống điều hòa lại khí tức, tia máu dần rút đi, khôi phục trở lại bình thường.

Nhân Thế Long đứng lên, đi đến nhìn Râu Trắng, chấp tay lại, vẻ mặt âm trầm nói: “Là chúng ta vô lễ trước.”

Sau đó hướng đám người nói: “Chúng ta trở về.”

“Khoang đã!” Âm thanh non nớt từ phía sau vang lên. Nhân Thế Long quay người lại, thấy người kêu mình là Thế Cường, hắn mỉm cười bình tĩnh nói: “Ta không muốn thu đồ đệ nữa, coi như chúng ta không có duyên đi.”

“Không, người phải thu ta đồ đệ.” Thế Cường bỗng nhiên quật cường nói, làm mọi người ngẩn ra.

“Cái này...” Ba vị thúc thúc vừa chết, Nhân Thế Long làm sao có tâm để thu đệ tử, nhưng mà nhìn cái kia thần sắc quật cường Thế Cường, cùng với thiên phú kinh thế vừa thể hiện, hắn thật có chút tâm ý muốn thu tên nhóc này làm đệ tử...

Bất quá, hiện tại sau việc giết đi ba vị thúc thúc của mình, đám người Tam Nương coi như về sau trở thành kẻ thù không đội trời chung với mình.

Tại Nhân Thế Long trong lòng mâu thuẫn, một bên muốn thu, một bên do dự vì ba người thúc thúc chết. Thế Cương lúc này lên tiếng: “Nếu người không chịu thu, như vậy chỉ có thể dùng sức mạnh.”

“Hoàng tử mau chạy, chúng ta cản lại!” Hai lão giả từ đầu đến cuối đã quan sát toàn bộ chiến đấu, kể cả lúc Thế Cương đánh tên mập mập kia bay ra xa cũng không bỏ lỡ.

Biết Thế Cương vẫn là ẩn số, còn có người cao lớn cầm đại đao đứng bên kia. Hai lão giả tâm phòng nâng cao hết mức, toàn thân âm khí vận chuyển, nhưng khác với ba lão già kia, chính là vòng âm khí quanh thân có màu xám, cũng là tượng trưng cho hai người này đạt đến cảnh giới Âm Đế.

Màu sắc âm khí, liên quan đến các cảnh giới, cũng như cách phân biệt: từ Âm Sinh đến Âm Thế là trắng. Âm Vương màu đỏ, Âm Đế màu xám.

Mà ba lão già vừa chết kia bên ngoài âm khí chính là màu đỏ, tượng trưng cho cảnh giới Âm Vương.

So với ba lão kia, hai lão già này là màu xám, tượng trưng cho Âm Đế cảnh giới.

“Người đâu, bắt toàn bộ bọn hãn lại, đừng để cho bọn hãn chạy trốn!”

Thế Cương nhìn Nhân Thế Long người muốn chạy, kêu lên một tiếng.

Nhân Thế Long mấy người biết tình hình nguy cấp vội vàng chạy đi, nhưng còn chưa mấy bước bị một đám mặc áo đen chặn đường lại.

“Các người là ai, mau tránh ra!”

Hai lão giả nâng đậm khí lên cao nhất có thể, muốn hù dọa đám người mặc áo đen trước mắt này. Có điều, mấy tên áo đen khí tức cùng lúc này bộc phát ra.

Đậm khí nguyên một màu xám bay xung quanh đám người mặc áo đen.

“Màu xám, chẳng lẽ những người mặc áo đen này toàn bộ để cấp cường giả?” Hai lão giả cùng Nhân Thế Long đám người rất có kiến thức, vừa nhìn liền cả thân thể run rẩy, môi lắp bắp.

Chưa hết, bốn phương tám hướng xuất hiện từng người mặc áo đen giống như đám kia. Bọn Sau lưng, bên trái, bên phải, đông,tây,nam,bắc đều có thân ảnh của bọn hăn. Thậm chí trên bầu trời cũng có thể thấy một đám áo đen đang lơ lửng trên đó.

Tất cả người mặc áo đen, có điểm chung là khí tức quanh thân một màu xám...

“5....10....20...30...40... Trời ạ, hơn 40 tên cường giả Đế Cấp, đây là từ đâu chui ra. Chẳng lẽ trong truyền thuyết Thiên Triều?”

“Chúng ta chọc phải dạng nào kinh khủng như vậy, dù cho Hoàng Triều cùng lắm chỉ có mười tên Đế Cấp, lần này vậy mà một lúc xuất hiện hơn 40 người cảnh giới Dâm Đế....”

Nhân Thế Long đám người, kể cả hai lão giả Dâm Đế kia bộ dáng sợ hãi, đôi mắt trừng ra ngoài, cả người run bần bật, dưới đũng quần từng giọt nước màu vàng óng chảy ra, tựa như sắp bị bọn IS đè chim ra cắt cu vậy, biểu tình kia đều y chang con chó sắp bị lột lông đem nướng đồng dạng, sợ hãi đến đái ra quần.

“A,. chúng ta xin lỗi, là lỗi chúng ta, cầu các vị thiếu gia, thiếu hiệp, tiểu thư tha một mạng chó này.”

Có vài người run rẩy, sợ đến xanh mặt, hai chân quỳ xuống liên tục dập đầu.

Riêng thân phận cao quý, kiêu ngạo nhất Nhân Thế Long dù có sợ hãi nhưng không đến nỗi như mấy người kia, hần nhìn Thế Cường run run hỏi: “Người muốn ta làm gì mới tha cho ta?”

“Tất nhiên làm sư phụ ta.” Thế Cường giáo hoạt nói.

“Tốt, ta làm sư phụ người, chỉ cần người tha cho ta một đường sống là được.”

Nhân Thế Long biết không còn đường lui, đành bất đắc dĩ chấp nhận thu tên này làm đệ tử.

“Người đâu, đem giấy khế ước và bút ra đây.” Thế Cường mỉm cười như giành thắng lợi.

“Vâng thiếu gia.”

Một tên mặc áo đen cung kính, hần đi đến đem tờ giấy màu đen cùng cây bút có mực sẵn trong ngực đưa cho Thế Cường.

Thế Cường nhận lấy nói cảm ơn một tiếng, sau đó “xoẹt xoẹt” ghi vào những điều khoản trong đó.

5 phút sau, Thế Cường đưa bút cùng tờ giấy cho Nhân Thế Long, nhìn hần nói: “Mau ký đi, sau đó tất cả những người ở đây, bao gồm hai lão già kia.”

Nhân Thế Long gật đầu, tay tiếp tờ giấy, nhìn vào.

Chỉ là vừa xem, mặt hắn hoàn toàn tím, môi run run lắm lắm:

“

[Khế Ước]

-Điều 0: Nhân Thế Long là sư phụ và Thế Cương là đệ tử trên danh nghĩa.

-Điều 1: Sư phụ phải nghe lời đệ tử, đệ tử nói gì nghe đó như một con chó con.

-Điều 2: Sư phụ phải bảo vệ đệ tử, từ tính mạng cho đến danh dự, cũng kiêm luôn phần bảo vệ thân nhân của đệ tử, đến đời con cháu sau này cũng vậy.

-Điều 3: Những người ở đây xem xong, phải nhả máu vào đây, thề với Đạo trên cao rằng: không bao giờ kể cho người khác nghe chuyện hôm nay, hoàn toàn nghe lời như một con chó của Thế Cương.

-Điều 4: Đệ tử có quyền đánh đập, giết chết sư phụ khi không hài lòng, sư phụ không có quyền đánh trả hay phản kháng lại.

-Điều 5: Sư phụ phải chăm lo cho đệ tử từ đầu đến cuối, từ miếng ăn đến giấc ngủ, kể cả đi chơi...

-Điều 6, điều 7, điều 8....”

Nhân Thế Long đọc xong, cảm giác như trời sập xuống, đùa, cái này mà là khế ước sư đồ? A, hình như có gì đó sai sai?

Nhân Thế Long cảm giác không ổn, mắt híp lại, đọc lại từ đầu đến cuối tờ giấy, rốt cục hắn phát hiện điểm không ổn. Khế ước này rõ ràng không phải khế ước sư đồ a...mà là chỉ một loại khế ước bình thường.

“Người đùa ta, đây là rõ ràng khế ước nô lệ, nào giống sư đồ.”

Nhân Thế Long ngực phập phồng, tức giận nhìn Thế Cương nói.

Thế Cương ma mãnh quỷ quỷ cười: “Vậy người ký hay không ký?”

Tại lúc này, bốn phía người áo đen màu xám khí tức cuộn cuộn lên, đem đám người bị vây bên trong Nhân Thế Long cảm giác một trận áp lực nặng nề khó thở không thể tả.

“Ta...ta ký...” Nhân Thế Long hô hấp ngày càng suy yếu, hần yếu yếu nói, ánh mắt nhìn Thế Cương tràn đầy sợ hãi. Hiện tại trong mắt hần, không, toàn bộ người ở đây, Thế Cương chính là một tên ma quỷ ăn xương người đến cái cuối cùng không nhả a.

Không thể không ký a, hần biết, chỉ cần nói chữ “không” liền là một giây sau, đầu hần một nơi, thân hần một chỗ...

Vừa nói ra, toàn bộ áp lực vô hình biến mất, tựa như chưa có gì xảy ra.

Nhân Thế Long thầm khóc trong lòng...bất đắc dĩ cầm bút ký lên, tiếp đó đưa cho đám người bên cạnh lần lượt nhỏ máu của mình vào tờ giấy.

Làm xong tất cả đưa khế ước lại cho Thế Cương.

Thế Cương cầm lấy tờ giấy, cắn lưỡi một cái, nhỏ giọt máu vào tờ giấy.

Trong giây lát, tờ giấy sáng lên cháy thành tro bụi, để lại đám người Nhân Thế Long vẻ mặt chết cha chết mẹ ngồi khóc.

Về phần bên kia Trừ Thế Cương, toàn bộ đám tứ nữ, râu trắng há hốc mồm, ngơ ngác nhìn hần.

Không ai nghĩ đến chỉ mới hai tuổi rưỡi liền trở thành tiểu ác ma như vậy.

“Thôi xong...Thế Cường bị Thế Tông dạy hư.” Đó là ý nghĩ của tứ nữ khi nhìn Thế Cường lúc này.

Trí tuệ, tà mị, thiên phú, cảnh giới...Có trời mới biết sau này lớn lên Thế Cường ra sao? Trở thành một cái đại ác ma hay là đại ma đầu đây?

Đám nữ âm thầm mặc niệm cho Dâm Giới một giây.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 273: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất (Hết)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Minh Hạo nhìn chiêu thức chính mình sáng tạo Siêu Chấn Quang, cỡ nào hoành tráng, cỡ nào sáng chói, cỡ nào hào quang...

Hắn cảm giác mình rất là ưu việt, tài giỏi, rất là....

Một hồi yy tự sướng chinh1 minh2, Minh Hạo cầm lên máy liên lạc với Thiên Tướng Quân bên kia: “Năm bộ lạc còn lại mau chóng xử lý đi, toàn lực tiêu diệt bọn hắn, đừng để ai chạy thoát, hiểu không.”

“Vâng tổng tư lệnh.”

Năm phút sau, toàn bộ Tây Cường xảy ra đại biến.

Năm bộ lạc cấp 3 một đội quân bí ẩn tấn công, hoàn toàn bị xóa sổ, tộc trưởng, trưởng lão, thành viên bộ lạc toàn bộ chết thảm ở đạn pháo cuồng oanh Super Siege Tank. Toàn bộ khu vực các bộ lạc này một mảnh cháy đen khói lửa, hoang tàn, đất đai bị phá hủy, đi bộ vài bước có thể thấy các bộ phận như tay, chân, nội tạng, đầu lâu, rơi rớt rác dưới đất.

Ba bộ lạc cấp ba cuối cùng sau khi biết chuyện bảy bộ lạc kia vậy mà trong nháy mắt hoàn toàn tiêu tòng. Trong lòng âm thầm may mắn chính mình lựa chọn đầu hàng sáng suốt.

Ba bộ lạc cấp ba sau khi ký khế ước không còn là chính mình nữa, hoàn toàn biến thành một thành viên bộ lạc Ngưu Nữu.

Đời đời kiếp kiếp phục vụ Ngưu Nữu bộ lạc, không thể nào phản bội, trừ phi Ngưu Nữu bị cưỡng địch đánh nát, tộc trưởng đầu hàng các loại, còn không dừng hòng thoát khỏi.

Xem như toàn bộ Tây Cương thế lực cấp 3 ngày trước bị xóa sổ. Ngưu Nữu từ bộ lạc cấp 1 lên ngôi hoàng đế, gần như thống trị toàn bộ Tây Cương.

Kế đó là sắp xếp lại nội bộ...

Vài ngày sau.

Giải quyết xong chuyện bộ lạc Ngưu Nữu, Minh Hạo khởi hành đến Nam Triều.

Tất nhiên là không phải đi bộ, dù sao chính là đem nguyên quân đoàn Terran mang theo cùng.

Minh Hạo đứng tại mảnh đất trống trải, ít nhất ngàn mét phương viên bên trong không có bất cứ người hay vật thể nào.

Trước mặt Minh Hạo là quân đoàn Terran hùng hậu. Marine, Super Siege Tank, Tian Air Robot, Medic Fly Omega...

Vũ khí hiện đại, sức phá hủy lớn, binh lính đông đúc. Từ bầu trời đến đất liền đều có thân ảnh bọn hắn.

Toàn bộ các binh lính Terran tập trung tại một chỗ.

Tại lúc này, một chiếc phi thuyền cỡ lớn hạ xuống trước mặt Minh Hạo, từ trong khoang thuyền bước ra một nữ nhân ăn mặc y phục trắng hiện đại,

đeo kính đen, nếu đặt nàng ở thế kỷ 21, có thể làm người tưởng rằng nàng là tiểu thư của xã hội đen nào đó.

“Báo cáo tổng tư lệnh, toàn bộ Medic Fly Omega đã tập trung đủ.”

Minh Hạo bình tĩnh hỏi: “Chờ toàn bộ đều đủ?”

“Đều đủ thưa tổng tư lệnh.” Cô gái kia mỉm cười nói.

Cô gái này chính là một vị tướng quân chỉ huy bộ phận Medic Fly Omega được Minh Hạo chỉ định, đặt tên là Lady Tướng Quân.

“Tốt lắm, lên thuyền.” Minh Hạo ra lệnh, bước vào khoang thuyền trước. Tại thời khắc này, toàn bộ Medic Fly Omega khoang thuyền mở ra, từng người lính, cơ giới, xe tăng các loại bắt đầu leo lên thuyền.

15 phút sau, dưới sự hộ tống của hơn ngàn chiếc BattleCruise, chục ngàn chiếc Viking, hơn mấy chục ngàn Medic Fly Omega bay đi, hướng đến Nam Triều.

...

Tại lúc Dân Giới còn đang bàng hoàng về sự kiện “bảo vật” ở Tây Cường, thì tại lúc này việc đoàn người Minh Hạo "di cư" với số lượng lớn gây ra một việc chấn động.

Hơn ngàn chiếc hình thù kỳ lạ bay trên bầu trời, khiến người nhìn mà há hốc mồm.

Tin tức này nhanh chóng truyền ra, mười truyền trăm, trăm truyền ngàn...

Các thế lực lớn, trừ Tây Cường vừa nát kia, Nam, Bắc, Đông tất cả thế lực đều xem trọng chuyện này.

Việc này so với bảo vật ở Tây Cương càng quan trọng gấp nhiều lần. Bởi vì bảo vật có khắp nơi, muốn có thì có, không là chuyện hiếm đối với các thế lực lớn kia.

Nhưng, một thế lực cường đại mới mọc lên, sẽ là nguy cơ cho tương lai các thế lực này.

Không ai muốn đặt tương lai của gia tộc chính mình vào mối nguy hiểm tiềm ẩn đó.

Đây là điều các tộc trưởng, gia chủ các gia tộc lớn biết rõ ràng nhất, cũng là không muốn nhất.

Các thế lực lớn, trong đó có cả cổ xưa thế lực, ẩn núp thế lực đều phái người đi thăm dò chuyện này.

...

Nam Triều

Nê gia.

Nê Tuyết Hà ngồi trong phòng, dáng vẻ ngay ngắn nghiêm trang, một tay cầm rượu một tay cầm tờ giấy.

Đọc xong nàng thả tờ giấy xuống bàn, môi đỏ nhấp ly rượu một cái, nói: “Người đâu, kêu cha ta đến đây, có việc gấp.”

Vài phút sau, một người trung niên khí chất trầm ổn đi đến, hẩn ngồi ghế bên cạnh Nê Tuyết Hà, nhìn thẳng nàng hỏi: “Con gái, có việc quan trọng à, người hiếm khi gọi ta đến.”

Bình thường Nê Tuyết Hà rất ít khi gọi cha mình, trừ phi có chuyện quan trọng nào đó mới gọi hẩn đến thôi.

“Đúng cha, chúng ta sắp đón một vị đại nhân đến, nên ta kêu người đến đây.” Nê Tuyết Hà gật đầu, thần sắc trịnh trọng nói.

“Đại nhân?” Người trung niên trên mặt hiện lên vẻ giật mình, vội hỏi: “Là ai?”

Nê Tuyết Hà hít sâu một hơi, kể về hai năm trước gặp được Minh Hạo, kể cả chuyện Minh Hạo giết hơn trăm ngàn người...

Người trung niên nghe xong Nê Tuyết Hà kể cả người đứng lên, đi qua đi lại, trên mặt hiện lên thần sắc phức tạp khó nói, có vui mừng, có lo lắng...

Nhìn thấy hân hoan tình, Nê Tuyết Hà kêu lên: “Cha, ta biết người lo lắng cái gì, nhưng người yên tâm, hẳn không phải là kẻ giết người bừa bãi gì đâu. Với lại, ta hiện tại là người của hẳn.”

Người trung niên nghe vậy dừng bước lại, ánh mắt hiện lên kinh ngạc nhìn Nê Tuyết Hà, hỏi: “Người hiện tại là người của hẳn rồi?”

Nê Tuyết Hà gật đầu nói: “Ở hai năm trước, đó là lý do tại sao đến hiện giờ sau khi trở về không kể với ai, càng không nói gì với cha. Việc này quá liên lụy nhiều thế lực, nhất là người kia một mình giết đám con cháu các gia tộc, thế lực khác. Nếu có người biết chuyện này chắc chắn sẽ nổi lên một trận cuồng phong. Kể cả chúng ta Nê gia cũng không trốn thoát được.”

Ở hai năm trước, sau khi Nê Tuyết Hà dẫn đám bắt tử kia trở về, nhưng là bí mật trở về chứ không quang minh chính đại.

Hiện tại căn phòng này chỉ có cha nàng biết, còn lại người khác đều tưởng rằng nàng chết ở Tử Vong Sa Mạc giống như đám người bị Minh Hạo giết kia rồi.

Trung niên nghe vậy thở dài, lúc này Nê Tuyết Hà nói tiếp: “Cha biết tin một đám thần bí quân đoàn đang tiến về đây chưa?”

“Biết.” Trung niên gật đầu, nói: “Hiện tại ai ai cũng biết, bỗng nhiên tại Tử Vong Sa Mạc xuất hiện một đám quân đoàn. Còn có tin tức thực hư là mười bộ lạc cấp 3 hoàn toàn bị đội quân bí ẩn này xóa sổ.”

Nói đến đây, trung niên chợt giật mình, như nghĩ đến cái gì, hăn vẻ mặt kinh sợ nói: “Chẳng lẽ là...”

“Đúng vậy cha, chính là ngài ấy mà ta nói đến, người đứng đầu quân đoàn thần bí. Một đội quân có thể xóa sổ mười bộ lạc cấp 3 trong vòng nửa ngày.”

Nê Tuyết Hà mỉm cười xinh đẹp nói.

“Tốt tốt tốt...” Nê Bá Hổ cười liên tục, nói ba chữ “tốt”, hăn nhìn Nê Tuyết Hà với ánh mắt hài lòng, nói ra: “Không hổ là con gái ta a. Ta mặc dù không biết trong miệng người người kia mạnh như thế nào. Nhưng có thể trong nửa ngày tiêu diệt mười bộ lạc cấp 3, dẫn dắt một đội quân khổng lồ là vô cùng mạnh. Ta nghĩ hăn có thể so với một cái Hoàng Triều thậm chí hơn.”

Một bộ lạc cấp 3, tương đương với một cái thực lực Vương Triều. Mười cái bộ lạc cấp 3 cộng lại chính là bằng hai, ba cái Hoàng Triều, thậm chí hơn.

Bởi vì vậy nên rất ít thế lực khác dám đánh vào Tây Cương.

Một cái là do thời tiết nắng nóng khắc nghiệt, một cái còn lại là không quen thuộc địa hình bằng người địa phương.

Mà dù đánh, cũng phải có lợi ích bọn hăn mới đánh. Ở Tây Cương đây? Một mảnh đất khô cằn ít nước, tài nguyên khan hiếm, nắng nóng khô hạn.

Có cái rằm ấy mà đánh, trừ phi có người nã vào nước mới đi kiếm chuyện với bọn hăn.

Nói đến đây, Nê Bá Hồ đợi không được nữa nhìn về Nê Tuyết Hà nói: “Ta chuẩn bị trước, đúng rồi, người có thể liên lạc với ngài ấy không?”

“Có cha.” Nê Tuyết Hà gật đầu, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra cái màu đen hình thù kỳ lạ, bên trên chỉ có hai nút, một đỏ một xanh lá. Nói ra: “Ở hai năm trước ngài ấy có đưa cho ta cái này, gọi là ‘máy liên lạc’ cùng chỉ ta sử dụng.”

“Cách sử dụng rất đơn giản, nếu muốn liên lạc thì nhấn nút đỏ, còn muốn tắt đi nhấn nút xanh.”

Nê Bá Hồ ánh mắt kinh ngạc nhìn vật trên tay Nê Tuyết Hà, hăn nói: “Cho ta mượn.”

Làm một cái gia chủ Nê gia, một gia tộc luyện dược lâu năm, ánh mắt sắc bén hơn người thường. Nê Bá Hồ vừa thấy cái vật này liền biết nó là vật bất phàm khó có được.

Nê Tuyết Hà đưa cho cha mình.

Nê Bá Hồ cầm lấy, xoay vòng vòng nhìn vài lần, bởi vì quá tò mò hăn lơ tay bấm vào nút đỏ.

“Alo?” Âm thanh trẻ tuổi từ trong máy liên lạc vang lên, làm Nê Bá Hồ giật mình, sau đó nhìn qua Nê Tuyết Hà ánh mắt xin lỗi.

Hăn ho khan một cái, nhìn vào máy liên lạc nói: “Chào đại nhân, ta là cha của Nê Tuyết Hà.”

“Vậy?”

“À đại nhân, ta nghe con gái ta nói đại nhân sắp đến, ta muốn chuẩn bị một chút. Xin mạn phép hỏi đại nhân khi nào đến để ta chuẩn bị?”

“Ồ. Chắc là khoảng 2-3 ngày nữa. Còn việc gì không? Bên kia của người như thế nào?”

“Không thưa đại nhân, bên đây hoàn toàn bình thường.”

“Vậy ta cúp máy. Nếu có tin tức quan trọng thì điện cho ta, hiểu chứ?”

“Vâng thưa đại nhân.”

Nê Bá Hổ tay bấm nút xanh cúp máy, lau mồ hôi trên mặt.

Âm thanh rất trẻ tuổi, không giống trong tưởng tượng của hắn a.

“Vị đại nhân kia bao nhiêu tuổi?” Nê Bá Hổ nhìn Nê Tuyết Hà hỏi.

“ta cũng không biết, nhưng ở hai năm trước dựa vào chiều cao của hắn chắc khoảng từ mười lăm đến mười chín.” Nê Tuyết Hà lắc đầu nói.

Nê Bá Hổ nghe vậy cả người không tự chủ run lên.

Giả như Nê Tuyết Hà nói là thật, nếu nói hai năm trước người kia chỉ mười lăm tuổi đạt đến cảnh giới Dâm Vương. Như vậy hai năm sau người kia đạt đến cảnh giới nào? Dâm Đế chẳng?

Nê Bá Hổ cảm giác cả người lạnh lẽo, may là người kia không phải kẻ địch, nếu không chắc chắn tương lai Nê gia bị người kia phát tay tiêu diệt cũng là điều bình thường.

...

Medic unit hình:

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 274: Bão Gió

(Chương 270 viết nhằm phi thuyền thành máy bay, ! Hi vọng các bạn đọc đừng soi mói và cũng đừng để ý. Thank)

Minh Hạo ngồi trong phi thuyền buồn chán nhìn ra cửa sổ.

Hắn tưởng rằng ngồi trên đây ngắm cảnh đẹp các loại, nhưng ngoài trừ mây và mây thì không còn gì.

“Người đâu.” Minh Hạo hướng về phía cửa kêu lên.

“K-e-ẹ-t.”

Cửa mở ra, một người ăn mặc áo giáp đi vào, hướng Minh Hạo làm lễ quân nhân, gác tay lên trán, nói: “Tổng tư lệnh, ngài có mệnh lệnh?”

“Ừ, người hỏi xem phi thuyền này có thể nhảy bước không gian không.” Minh Hạo gật đầu nói.

“Vâng tổng tư lệnh.” Người lính marine kia vâng lệnh rời khỏi phòng.

Một phút sau hắn quay lại, cung kính nói: “Thưa tổng tư lệnh, Lady Tướng Quân nói có thể, nhưng phạm vi rất ngắn, chỉ có thể nhảy mười năm ánh sáng trở lại.”

Minh Hạo nghe vậy vui mừng, cầm lên bản đồ Dân Giới đưa cho tên lính marine, chỉ vào Nam Triều tọa độ, nói: “Tốt lắm, người mau chóng kêu

Lady Tướng Quân nhảy bước không gian đến đây...”

“Vâng tổng tư lệnh.” Tên kia Marine lập tức rời đi, truyền lệnh Minh Hạo cho Lady Tướng Quân.

Ngồi trong buồng lái phi thuyền, Lady Tướng Quân nhận được tin tên kia marine khóe miệng kéo ra, mỉm cười ngọt ngào một cái, nàng liên lạc với các phi thuyền khác: “Chuẩn bị nhảy bước đến tọa độ 1.3.5.6.2...”

...

“Chuẩn bị nhảy bước không gian đếm lùi...”

“10”

“9”

“8”

...

“3”

“2”

“1”

“0”

“Nhảy!”

....

Trong nháy mắt, hơn ngàn chiếc phi thuyền dưới bầu trời đêm biến mất dạng. Để lại đám thám tử theo dõi ngỡ ngàng không biết chuyện gì xảy ra.

“Nhanh, gửi tin tình báo quan trọng nhất tới gia chủ(hoàng đế), đội quân ‘lạ’ đột ngột biến mất, hiện tại tung tích không rõ.”

Từng tên thám tử như bị ma đuổi, dùng toàn lực chạy đi tứ tán.

...

Một cung điện vàng son lộng lẫy, bầu không khí trang nghiêm, bức tường ở hai bên được trang trí khá đặc biệt.

“Người nói sao, đội quân kia đột ngột biến mất, không để lại một chút dấu vết gì?”

Ngồi trên ngai vàng người trung niên trầm giọng hỏi.

Người trung niên mặc một bộ áo bào màu vàng, đầu đội vương miện, trên ngực trái có huy hiệu in hình con sư tử màu vàng. Cái huy hiệu trên ngực trái của hắn chính là đại diện cho Sư Thiên Quốc, một trong những vương triều, hoàng đế đời thứ 79, Sư Thế Kim.

Ở ngai vàng, trái phải hai bên được đặt hai cái bức tượng sư tử cỡ lớn, bức tượng cao tầm 3m, tư thế đứng bằng hai chân, một tay cầm kiếm, một tay cầm khiên, đầu đội vương miện lấp đầy kim châu.

Đôi mắt lấp lánh có thần, miệng há, lộ ra hàm răng sắc bén khiến người nhìn mà sợ. Không biết bức tượng này làm bằng chất liệu gì, kết hợp dưới bàn tay khéo léo của nghệ nhân, từng chi tiết nhỏ nhất, mí mắt cho đến bộ lông, hoàn toàn sống động như sư tử thật.

Nếu không phải hai bức tượng này là đứng im, sẽ khiến người ta nghĩ rằng đây là hai con sư tử thật, mà không phải là bức tượng.

Các đại thần đứng ở hai bên thần sắc nghiêm trọng, quần áo màu sắc khác nhau, nhưng cùng một điểm chung là ngực trái có huy hiệu con sư tử

như vị hoàng đế ngồi trên kia.

Dưới đất, một người lính quèn quỳ gối, cung kính bẩm báo: “Thưa hoàng thượng đúng thật là vậy, không chỉ thám tử của ta, còn có thám tử các thế lực khác đều tận mắt thấy đội quân kia đột ngột biến mất.”

Nghe xong người lính nói, toàn trường yên tĩnh, không ai nói gì.

Từng người trong mắt lóe sáng, có người liếc, có người môi lẩm bẩm thì thầm...

Một phút sau, người trung niên ngồi trên ngai vàng mở miệng hỏi: “Thật không có bất kỳ dấu vết? Dù là nhỏ nhất, ví như phương hướng đi của bọn hăn?”

Người lính kia cung kính nói: “Không hoàng thượng.”

Trung niên nhíu mày, nếu không có bất kỳ dấu mỗi thì làm sao biết hành động hiện tại đối phương ra sao? Đột nhiên biến mất, chẳng lẽ gặp quỷ giữa ban ngày?

Hơi nghĩ, hăn nhìn lính quèn nói: “Người đem bản tình báo lên đây, trẫm muốn tự đọc.”

“Vâng thưa hoàng thượng.” Lính quèn cung kính nói, móc trong ngực ra một bản tình báo dài một – hai mét, đi lên đưa cho trung niên.

Trung niên tiếp nhận bản tình báo, cúi đầu đọc.

Cả điện im lặng, không ai nói tiếng nào.

5 phút sau trung niên tay thả ra bản tình báo, nhìn người lính quèn nói: “Người lui xuống đi.”

“Vâng hoàng thượng.” Tên lính quèn cung kính cúi người rời đi. Kế tiếp, trung niên nhìn các đại thần mở miệng nói: “Truyền lệnh của trẫm, tăng cường phòng ngự biên giới lên mức độ cao nhất, hạn chế người nhập quốc gia. Nếu thấy kẻ nào khả nghi lập tức bắt lại tra hỏi, bãi triều.”

“Hoàng đế vạn tuế, vạn vạn tuế!!!!”

Chúng thần quỳ xuống đầu đặt dưới đất hô to một câu quen thuộc hơn cả quen thuộc.

....

Cùng lúc đó, nhiều thế lực, tông môn, vương triều cùng lúc ban hành chỉ lệnh như tên hoàng đế Sư Thiên Quốc.

Trong nháy mắt, toàn bộ Dân Giới chưa bao giờ đạt đến đỉnh điểm như hôm nay, Nam, Bắc, Đông toàn bộ thế lực tăng cường phòng ngự cao nhất.

Trừ các cổ tộc, thế lực không ra. Còn lại các thế lực luôn canh gác, đề phòng.

...

Nam Triều rộng lớn vô biên, mây núi trùng điệp, nhìn xa, có thể thấy được nhiều tòa phồn vinh thành thị, người đi đông đúc. Thịnh thoảng có thể thấy người cưỡi phi nô bay đi, chân dặm phi kiếm bay trên không.

Bên dưới, cảnh vật một màu xanh của rừng, mát mẻ của gió, tự nhiên của hoa cỏ, sông núi.

Thời xa xưa, phương nam là một mảnh đất màu mỡ, tài nguyên dồi dào, dân khí đậm đặc, kèm theo đó là lũ người tràn về sinh sống, bắt đầu cắm rễ kết hoa tại đây.

Nhiều cổ tộc nhân loại cắm rễ hơn trăm ngàn năm đa phần sống tại đây.

Có thể nói, Nam Triều chính là trung tâm tu luyện của nhân loại.

Cũng là mảnh đất lớn nhất, rộng nhất trong các nơi ở Dâm Giới.

Trên bầu trời hoàng quốc Bách Thủy Quốc bỗng nhiên xuất hiện một đám đen to lớn.

“Má ơi, cái gì vậy?”

“Quái vật, không, cái này chẳng lẽ là...”

“Bọn hăn vào đây bằng cách nào, vượt qua hệ thống tình báo, phòng ngự...?”

Có nhiều người dưới đất nhìn thấy, lập tức kinh ngạc, sau đó la to một tiếng, tựa như thấy tận thế tới đồng dạng.

Có người tin tức linh thông, lập tức biến sắc, run rẩy tự hỏi.

“Rầm!”

“Cái gì, hiện tại bọn hăn ngay ở trên đầu chúng ta?. Mau mau chuyển khai cảnh báo cao nhất, tình trạng nguy cấp. Tập trung toàn bộ cao thủ cảnh giới Dâm Vương trở lên về đây. Thông báo với dân thường nhanh chóng sơ tán khỏi khu vực.”

Hoàng đế Bách Thủy Quốc sắc mặt xanh mét, đứng trên bực cao hướng phía dưới điện đám đại thần gào thét.

Đám đại thần co đầu lại không dám nói gì.

“Còn đứng đó? Nhanh đi mau!” Hoàng đế thấy đám kia ngu xuẩn đứng đó chưa động, tức giận la lên.

“Vâng vâng hoàng đế.”

Đám đại thần vội vàng rời đi, để lại lão hoàng đế ngồi thần thờ trên ghế một mình.

...

Bách Thủy Quốc rơi vào tình trạng cảnh báo, mức báo động cao nhất chưa từng xảy ra từ xưa đến giờ.

Đây là loại mức báo động đại địch tấn công quốc gia. Một hoàng triều bắt đầu hoàn toàn rơi vào hỗn loạn.

Người chạy trốn, người nhìn lên bầu trời, người chờ đợi, người tò mò, người sợ hãi...

Đủ loại tâm trạng hỗn loạn giao nhau, cũng là từ trước đến nay, việc này chưa bao giờ xảy ra tại một hoàng triều như vậy.

Ở thời điểm lúc này, tất cả gián điệp hồi hải liên lạc với đầu bên kia chủ tử, truyền tin tức mới nhất của mình về.

Vài phút sau, Bách Thủy Quốc trở thành tâm điểm chú ý của toàn bộ thế lực lớn. Nhưng càng nói đúng hơn là chú ý đám đen kịt trên bầu trời đồ sộ phi thuyền.

...

P/s: điểm danh lại all vợ của Minh Hạo nào ^_^

Tổng:

-Tình Tế + Đế Bá + Hokage: Tuyết Linh Nhi, Hỏa Thiên Hương, Kaguya, Narede, Bulma, Phượng Mị Nương, Lý Tôn Dạ, Nicole, 58 mỹ phụ khác....

-Đại Thiên Thế Giới: Liễu Như Ân, Hagoromo Gitsune, Mị Yểm, Miêu Huyền Nguyệt.

-Đấu La Đại Lục: Mê Cốt Thỏ, Bỉ Bỉ Đông, Thiên Nhận Tuyết, Hồ Liệt Na, Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh, Băng Đế, Tuyết Đế

-Doremon: Doremin, Doremi, Hanami, Xuka?

-Dâm Giới: Tam Nương

...

Con:

-Kim Minh Tuyết (gái) (con của Tuyết Linh Nhi).

-Hỏa Thiên Ngọc (gái) (Hỏa Thiên Hương)

-Ōtsutsuki Hatsu (con trai đầu lòng, đang ở cung trăng sinh hoạt...) Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Koshō (con trai thứ hai của hắn, ở dưới nhân gian ...) Hokage thế giới

-Ōtsutsuki Narede (nhân bản con gái, nhưng không phải con ruột)

- Ōtsutsuki Shizu, mái tóc trắng, giống y chang mẹ mình, con thứ ba của Minh Hạo cùng Kaguya (ánh mắt byakugan)

-Mị Tôn Yểm (con trai của Mị Yểm)

-Kim Thiên Ân (Con trai thứ 2 của Mị Yểm, đã đi)

-Thế Cường (con trai của Tam Nương)

-Cùng đám con khác...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 275: Gặp Lại Nê Tuyết Hà

“Đến nơi rồi thưa tổng tư lệnh.” Bên ngoài cửa phòng vang lên giọng nói của marine.

“Ta biết rồi, tìm một nơi trống hạ xuống đi.”

Minh Hạo lười biếng nằm trên giường đáp lại.

“Vâng!”

...

“Rầm!”

Phi thuyền rơi rung lắc nhẹ một cái, Minh Hạo biết đến nơi, hơi chỉnh sửa lại quần áo đầu tóc, xong bước ra ngoài.

...

Tại phía bên ngoài cách phi thuyền trăm mét, một đám người chờ đợi sẵn tại đó, nhưng từ ánh mắt bọn hắn có thể nhìn thấy tia lo lắng, đề phòng bên trong, hơn là chào mừng hay vui tươi thấy nhóm người Minh Hạo đến.

Đứng đầu là lão già đầu đội vương miện, tay cầm trượng chống dưới đất. Mặc áo bào màu nước biển, đôi mắt già nua nhưng có thần. Từ đầu đội vương miện đến quần áo, hiển nhiên đây chính là người đứng đầu hoàng đế hoàng triều Bách Thủy Quốc.

Phía sau hẳn đứng một đám khoảng mấy chục ngàn người, đa số người tại đây cảnh giới Dâm Vương cường giả trở lên, dâm đế có vài cái. Từng người chính là một phương bá chủ, không hề quái vật.

Tại bên trong Bách Thủy Quốc, bọn hắn chỉ cần nhẹ nhàng dậm chân một cái liền mỗi tắc đất rung chuyển. Đám này tuyệt thế cao thủ rất hiếm khi gặp nhau, nhưng hôm nay bọn hắn phải cùng nhau đứng ra, đón chờ một đám khách không mời mà đến này.

“Xì...”

Cửa khoang mở ra, Minh Hạo từ trong khoang thuyền bước ra ngoài, nhìn thấy đám người kia kinh ngạc nhìn chăm chăm mình. Hắn nở nụ cười tỏ ra thiện chí, hỏi: “Chào các người, ta đây chỉ mượn chỗ đáp xuống thôi, không có ác ý gì. Cho ta hỏi, nơi này phải Bách Thủy Quốc không?”

Bọn người kia không nói gì, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn Minh Hạo. Hồi lâu sau, lão già mặc áo bào xanh đầu đội vương miện nhìn Minh Hạo mở miệng hỏi: “Người chính là người dẫn dắt quân đoàn này?”

“Phải, có thể nói ta là người chỉ huy quân đoàn này.” Minh Hạo gật đầu nói.

“Làm sao có thể trẻ tuổi như vậy?”

“Chắc là là một lão quái vật cải lão hoàn đồng?”

“Cái này có thể lắm...Ta không cảm giác được cảnh giới hắn, chẳng lẽ hắn cảnh giới còn trên ta?”

Đám người nhỏ giọng nghị luận, hoàng đế Bách Thủy Quốc nhìn Minh Hạo trầm ổn nói: “Nơi đây đúng là Bách Thủy Quốc. Chúng ta cũng không có ác ý gì. Nhưng bởi vì vấn đề an toàn, cho nên các người hãy đưa tay

chịu trời, toàn bộ vũ khí giao cho chúng ta. Sau khi làm xong các biện pháp an toàn cần thiết, chúng ta sẽ thả các người ra.”

Minh Hạo nghe vậy nhú mào, hẳn không muốn dùng vũ lực, hơn nữa tại đây là quê hương của Nê Tuyết Hà. Bất quá, nếu lão già này bướng bỉnh không chịu hợp tác, như vậy hẳn chỉ có thể bắt đắ dĩ giết đi hoặc hủy diệt luôn cái quốc gia này.

Minh Hạo nhìn lão già bình tĩnh nói: “Ta bảo rồi, chúng ta không có ác ý. Chúng ta đến đây chỉ để tìm người. Tất nhiên, nếu người lựa chọn vũ lực ta không phiền.”

Lão già nghe vậy không nói gì, trầm mặc nhìn Minh Hạo, lại nhìn phía sau đám quần thần.

Hồi lâu trầm ngâm, lão gật đầu nói: “Ta đồng ý, nhưng người phải ký khế ước với ta.”

“Tốt.” Minh Hạo gật đầu nói.

Sau đó hai bên ký khế ước, nội dung đơn giản là Minh Hạo không tại Bách Thủy Quốc gây ra nguy hại hoặc phát động chiến tranh, giết người bừa bãi...

Ngược lại, bên kia Bách Thủy Quốc phải bảo đảm an toàn cho nhóm Minh Hạo, không được nhúng tay hay ngăn cản bất cứ thứ gì...

Ký kết xong, tờ khế ước biến thành lửa cháy đi.

Sau khi ký xong khế ước, lão già cùng đám người Bách Thủy Quốc trong lòng thở phào một cái, coi như may mắn không xảy ra chiến đấu gì. Dù gì bọn hắn cũng không rãnh hơi đi đánh nhau tốn công tốn sức mà không có lợi ích gì.

Tất cả thế lực theo dõi tình hình thấy không đánh nhau, trong lòng một trận thất vọng nhàn nhạt, nhưng cũng có cái lợi ích, đó là biết được người đứng đầu là ai.

Lão già hướng Minh Hạo mỉm cười: “Chào mừng người đến Bạch Thủy Quốc. Xin hỏi, không biết người đến đây có việc gì? Nếu cần chúng ta sẽ cố gắng hết sức giúp đỡ.”

Minh Hạo gật đầu nói: “Cám ơn, ta không cần.”

Sau đó lấy ra máy liên lạc trong ngực, máy này y như cái mà Nê Tuyết Hà đang giữ. Tay nhấn nút đỏ, nói: “Nê Tuyết Hà ta đã đến, người ra đây đón ta đi.”

“Vâng thiếu chủ.”

Đầu bên kia vang lên âm thanh mềm mại đáp lại.

“Nê Tuyết Hà?”

Minh Hạo nói rất lớn, cho nên người xung quanh đều nghe thấy.

“Nê Tuyết Hà, đây không phải là tiểu thư Nê gia sao...Còn có âm thanh kia, rất là quen thuộc, chẳng lẽ nàng còn sống?”

“Ta nhớ rõ tại hai năm trước nàng cùng đám kia đi lịch duyệt Thần Mộ đã bí ẩn mất tích. Nghe đồn những người đi đến thần mộ hoàn toàn chết, tại sao lại như vậy?”

“Người thanh niên này thân phận gì, hẳn quá thần bí. Chúng ta đợi xem.”

Đám người nhỏ giọng đàm luận, kể cả hoàng đế Bách Thủy Quốc trong mắt hiện lên kinh ngạc nhưng không nói gì.

Một lúc sau, một đoàn xe ngựa đi đến, đám người chừa một con đường ở giữa cho đoàn xe.

Đoàn xe đến gần Minh Hạo mới dừng lại.

Một đôi chân trần trắng như tuyết từ trong xe bước ra.

Mái tóc đen dài, làn da trắng như tuyết, khuôn mặt không phấn son nhưng lại xinh đẹp vô cùng, môi đỏ mọng như táo non, mắt long lanh xuân thủy vờn lướt, mũi cao đẹp, lông mày dài như mắt phượng.

So với hai năm trước, Nê Tuyết Hà giờ đây ăn mặc mộc mạc, khí chất so với hai năm trước có chút thành thực.

Nàng sau khi bước ra, hướng đến Minh Hạo trước mặt. Làm động tác nhẹ nhàng cúi người xuống, đầu hướng về Minh Hạo, âm thanh ngọt liêm như chim hoàng oanh nói: “Thiếu chủ, Nê Tuyết Hà có mặt.”

“Thật sự là Nê Tuyết Hà? Ta tưởng rằng nàng ở hai năm trước chết rồi, vậy mà nàng còn sống. Khoang đã, hình như nàng kêu thiếu niên kia là “thiếu chủ?”

Đám người biến sắc, kể cả hoàng đế Bách Thủy Quốc trên mặt biểu tình theo đó trở nên phong phú.

Mọi người ở đây đều là người thông minh, biết ý nghĩa của chuyện này.

Kêu thiếu chủ, chỉ có một ý nghĩa: người kêu là nô, người được kêu là chủ.

“Tiểu thư Nê gia, cảnh vàng giá ngọc, Nê Tuyết Hà là một người vô cùng kiêu ngạo, mắt cao hơn đầu. Vậy mà nàng lại cam tâm tình nguyện trở thành nô lệ của thiếu niên kia?”

Mọi người nghĩ đến một chuyện kinh khủng.

Hai năm trước Nê Tuyết Hà cùng đám thiếu niên nam nữ đi đến Thần Mộ lịch duyệt đột ngột biến mất.

Hiện tại Nê Tuyết Hà bỗng nhiên sống sờ sờ xuất hiện trước mặt mọi người, kêu người thiếu niên này là thiếu chủ.

Còn có, thiếu niên này chính là người đứng đầu, dẫn dắt một đội quân khổng lồ bí ẩn.

Toàn bộ sự việc quá trùng hợp, trùng hợp đến mức người bình thường đều suy nghĩ ra được, huống chi những lão quái vật sống lâu năm ở tại đây?

Minh Hạo không quan tâm đến ánh mắt đám người, nhìn một vòng Nê Tuyết Hà từ đầu đến chân, ánh mắt dừng lại khuôn mặt xinh đẹp của Nê Tuyết Hà, thần sắc hài lòng nói: “Người làm tốt lắm. Ta quyết định thu người làm thuộc hạ chính thức.”

Nê Tuyết Hà má trắng hồng lên, nàng cung kính nói: “Cái này phải cảm tạ thiếu chủ mới đúng, coi như là phước đức của Nê Tuyết Hà này.”

Nói tới đây, nàng đến gần lỗ tai Minh Hạo, lí nhí nói: “Thiếu chủ, ngài cho ta một ít cái kia đi, coi như là phần thưởng...”

“Người muốn?” Minh Hạo ngạc nhiên nói, không nghĩ nàng lại muốn tiếp. Hắn chỉ cho nàng đáp mặt thôi, xem như một cuộc thử tâm nàng, có cần phải như vậy không?

Tại hai năm trước, hắn quay tay một hồi, bắn ra vài con nòng nọc bỏ vào túi....

Theo hệ thống giải thích, nòng nọc của hắn thuộc loại cảnh giới thần thánh, nó có rất nhiều công dụng. Tựa như khi đắp lên mặt, sẽ mãi mãi trẻ đẹp, không già yếu đi. Thai nhi trong bụng mẹ mạnh khỏe, thông minh gấp mười lần người thường...

Để thử xem Nê Tuyết Hà có ‘trung’ với hần không, cho nên Minh Hạo quyết định đem một bịch nòng nọc đưa cho nàng, dặn dò sau khi trở về, hàng ngày đắp lên mặt mình.

Tất nhiên, hần có nói với nàng đây là nòng nọc chính mình, mục đích để thử nàng.

Nếu Nê Tuyết Hà chỉ cần một ngày trong hai năm không đắp lên, hần sẽ nhận ra và từ chối thu nàng ngay.

Còn làm sao để nhận ra rất đơn giản, chỉ cần click tra hệ thống chức năng kiểm tra là rõ.

P/s:

Đang bị bệnh nên tác giả viết chậm

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 276: Tử Thần Sharingan

Nê Tuyết Hà còn chưa nói gì, lúc này có người nhảy vào, tay chỉ hướng Minh Hạo giận dữ hỏi: “Người có phải là người giết hết tất cả thiếu niên ở lần đi Thần Mộ lịch duyệt 2 năm trước?”

Minh Hạo quay lại nhìn người kia, thản nhiên nhận: “Đúng vậy, tất cả bọn hắn là do ta giết, người có ý kiến?”

“Người thiếu niên này thật can đảm, dám nói như vậy trước mặt mọi người, phải biết rằng trong đám thiếu niên đó có con cháu của họ.”

“Hắn nếu dám nói vậy, tất nhiên có bản sự, lát nữa sẽ có một tràng đầm máu. Chúng ta mau lui ra ngoài để xem trò vui.”

“ha ha...”

Đám người nghe vậy, ánh mắt kính nể nhìn Minh Hạo nhỏ giọng nói, sau đó một số người thức thời lui ra ngoài, dáng vẻ hả hê như chờ đón màn kịch.

Hoàng đế Bách Thủy Quốc sắc mặt âm trầm như bão tố đến, đám thiếu niên nam nữ đi đến thần mộ hai năm trước mất tích, bên trong có đứa cháu mà hắn yêu quý nhất. Hiện tại Minh Hạo lại nói trước mặt mọi người việc này ra, khiến hắn không thể có sắc mặt tốt được.

Hiện tại tình hình đã quá nghiêm trọng, không thể cứu vãn bằng cách thông thường, hắn không còn cách nào khác, bắt buộc phải khai chiến đối phương.

Lý do có rất nhiều, trong đó có con cháu của hoàng tộc, cùng một số thế lực khác chết trong tay Minh Hạo.

Việc khác, hẳn là vua một nước. Nếu như không nói hoặc hành động gì, sẽ làm cho đám kia cự đầu sau lưng có cơ để mà tước ngôi, gây nên phản loạn triều chính.

Cái này rất nguy hiểm. Bởi vì không ai biết trong nhóm kia quyền lợi người có hay không gián điệp?

Thường nghe người đời nói: một núi không thể chứa hai hổ. Nhưng một núi chứa nhiều hổ đây?

Nam Triều cũng vậy, hoàng triều dù chỉ có lác đác đếm trên đầu ngón tay vài cái, nhưng toàn bộ những hoàng triều này thường là kẻ thù không đội trời chung, ám toàn với nhau giữa ban đêm. Chỉ hòa bình khi một còn một chết, một cái hoàng triều độc bá tại Nam Triều.

Chỉ cần chính mình xuất hiện một tia sơ hở, lập tức liền trở thành trí mạng, bị kẻ địch vận dụng đánh vào, suy yếu từng bước một.

Đây là điều mà Hoàng đế Bách Thủy Quốc không muốn nhất, mà tia sơ hở kia chính là lời Minh Hạo nói ra.

Hoàng đế Bách Thủy Quốc suy nghĩ một hồi, sắc mặt càng trở nên âm trầm, trong lòng quyết tâm càng lớn.

Bách Thế Nhân nhìn Minh Hạo, âm thanh khàn khàn tràn ngập sát khí nói ra: “Thiếu niên, người có thể cho là mình mạnh, nắm giữ một đôi quân mạnh đủ để tiêu diệt cấp ba bộ lạc Tây Cương. Nhưng người nên nhớ nơi này là địa bàn của ta! Người nói như vậy, đồng nghĩa với giết con cháu của chúng ta. Khế ước từ bây giờ xé bỏ.”

Ra lệnh cho chúng thần: “Người đâu bắt bọn hăn lại, giết không luận tội!”

“Vâng!”

Khế ước giữa Minh Hạo và hoàng đế Bách Thủy Quốc chỉ là khế ước tự do, không bị ràng buộc. Bất cứ khi nào cũng có thể xé bỏ mà không bị Đạo phạt gì.

Minh Hạo đã nghĩ đến việc này ngay từ đầu, thần sắc bình tĩnh nhìn Nê Tuyết Hà, nói: “Người đứng ở sau ta.”

Sau đó quay lại nhìn đám người, khẽ cười nói: “Các người là muốn?”

“Tất nhiên là giết người, tra thù cho con (cháu) ta!”

“Giết hăn, báo thù cho con cháu chúng ta.”

“Giết giết giết!”

Đám người có con cháu bị Minh Hạo giết sắc mặt âm trầm cuồng hống.

Sát khí ngập trời từ trên người bọn hăn phát ra, có thể thấy được mỗi hận trong lòng bọn hăn thâm sâu đối với Minh Hạo thế nào.

Một con rồng to lớn xuất hiện, thân làm bằng nước, đôi mắt hiện lên từng tia sáng nheo lại, một luồng khí tức như biển cả vô biên bao trùm nơi đây.

“Ảo nghĩa Long Thủy Châu. Là gia chủ họ Thủy ra tay!”

“Thủy gia, một trong những thế lực, có địa vị, quyền lực nhất tại Bách Thủy Quốc. Toàn bộ con cháu của gia đình này đều là chiến tướng phục vụ Bách Thủy Quốc từ thời khai quốc đến nay. Là một trong thanh kiếm sắt bén trung thành nhất của các đời hoàng đế nhà họ Bách.”

Nê Tuyết Hà đôi mắt đẹp nhìn con rồng, đứng sau lưng Minh Hạo nói.

Minh Hạo gật đầu, hẳn cũng muốn thử xem ảo nghĩa của chính mình và tên kia ra sao, còn có thử nghiệm một số năng lực mới.

Phía sau Minh Hạo một bóng đen cao lớn hiện ra.

Tay cầm lưỡi hái đen, đôi mắt phát ra ánh sáng xanh đậm, có điều đôi mắt này khác với hai năm trước. Tại ở giữa lòng mắt xuất hiện một màu đỏ, hình dáng tựa như phi tiêu. Đây chính là ba câu ngọc, mắt sharingan.

Tại thời khắc này, toàn bộ những người ở đây ngẩn người ra, ánh mắt không chớp động nhìn chăm chăm bóng đen sau lưng Minh Hạo, đám bọn hắn tựa như bị trúng tà thuật.

Đột nhiên, tại trước mắt bọn hắn xuất hiện một bóng đen to lớn cầm lưỡi hái tử thần, bóng đen lấy tốc độ rất nhanh xông đến, tay cầm lưỡi hái, chém về phía bọn hắn một nhát.

“Phốc”

“A!”

Đau, toàn thân như bị thứ gì đó đâm nứt ra...

Nội tạng rớt, máu chảy, da chóc....đám người hét thảm một tiếng,

Tử Thần vẻ mặt vô cảm lạnh lùng như không nghe thấy, hai tay cầm lưỡi hái tử thần hướng đám người lại lần nữa chém tới.

“Phốc”...

“Phốc”...

“Phốc”...

“Đừng tới nửa ác quỷ.”

“Chạy mau...”

Đám người hoảng loạn, bắt đầu chạy tứ tán, trong miệng phát ra âm thanh kêu thảm không dứt.

...

“Mấy người kia bị gì vậy thiếu chủ.”

Nê Tuyết Hà nhìn đám người đứng đó la hét như người điên, nàng kinh ngạc hỏi.

“À, là do ảo nghĩa của ta gây nên.” Minh Hạo hơi hột đáp, nhìn về phía sau bóng đen cầm lưỡi hái tử thần, đôi mắt ba câu ngọc điên cuồng xoay chuyển ở bên trong.

Nê Tuyết Há giật mình, lúc này nàng mới chú ý đến bóng đen ở tại sau lưng Minh Hạo, một tay che miệng lại.

“Ảo nghĩa này quá mạnh, cho dù hoàng đế Bách Thủy Quốc cũng bị đánh phải không thoát ra.”

Nê Tuyết Hà ánh mắt sáng lên, ánh mắt tràn ngập làn xuân tình nồng nặc, đây chính là ánh mắt mê trai thường gặp ở bất kỳ đâu của thiếu nữ.

“Kết thúc.” Minh Hạo vỗ tay một cái, trong nháy mắt, một nhát chém xuyên trời đất, dòng thời gian, không gian tan rã mục nát.

“Xẹt.”

Âm thanh như cơn gió thổi qua.

Trên người đám quân thần Bách Thủy Quốc xuất hiện vết chém xéo, một cái khe rãnh nhỏ chạy dài từ mặt đến xuống chân.

Ánh mắt sinh cơ ngày càng tàn lụi, lấy mắt thường có thể thấy cả người bọn hăn nhanh chóng già yếu đi, dần da thịt rời ra, máu khô quắt, cả người biến thành tro bụi.

Con kia thủy long ảo nghĩa mờ đi biến mất.

Toàn trường bỗng nhiên im lặng, nếu nói vài phút trước chính là náo nhiệt ồn ào như cái chợ, thì lúc này lại không một tiếng động.

Mặc dù lúc này không có gió thổi, Nê Tuyết Hà lại cảm thấy cả người lạnh run lên, một cổ cảm giác kinh dị, sợ hãi xông lên đầu.

“Toàn bộ đã chết?”

Người rời xa chiến trường trong mắt hiện lên kinh sợ, không dám tin vào mắt mình.

“Dâm vương, thậm chí dâm đế đều toàn bộ chết? Ta nhớ rõ vài phút trước bọn hăn còn sống a. Tiếp đó đột nhiên cả bọn điên cuồng kêu lên, rồi lăn ra chết, đây là sao?”

Có người toàn thân không tự chủ run rẩy, hai chân như muốn đứng không vững lung la lung lay.

Đám người xung quanh không nói gì bởi vì bọn hăn cũng không hiểu chuyện gì xảy ra.

Bọn hăn chỉ thấy đám kia đột nhiên la lên, sau đó lăn ra chết, không thấy Minh Hạo động tay chân gì, loại này chết vô cùng quỷ dị

Một hồi ngẩn ngơ, cả đám phục hồi lại tinh thần, sợ hãi chạy đi, không dám dừng lại.

...

Trong nháy mắt, tin tức toàn bộ người hoàng thất, các thế lực gia chủ, bá chủ Bách Thủy Quốc, và quan trọng nhất chính là hoàng đế Bách Thế Nhân vẫn lạc truyền ra khắp tứ châu dân giới.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 277: Lại Đến Kẻ Địch

Tin tức đám người hoàng đế Bách Thủy Quốc toàn diệt nhanh chóng lấy tốc độ tên lửa lan ra toàn Dân Giới.

Người linh thông tin tức vừa đọc xong, nội tâm hoảng sợ nói không nên lời.

Năm phút bên trong, hơn trăm vị Dân Vương, vài người cảnh giới dân đế vẫn lạc.

Hoàng đế Bách Thủy Quốc, người đứng đầu hoàng triều, cảnh giới đỉnh phong Dân Đế chết một cách quỷ dị khó hiểu.

Trong đám bị giết, đa số là gia chủ, tông chủ, những người đứng đầu các thế lực mạnh, là trụ cột không thể thiếu Bách Thủy Quốc. Hiện tại bọn hắn toàn bộ chết hết, coi như Bách Thủy Quốc lần này một đợt rung chuyển mạnh mẽ nhất từ trước đến nay chưa bao giờ có.

Các thế lực khác sau khi xem xong tin tức này, mặt mày biến sắc.

Có sợ hãi, lo lắng, vui mừng.

Sợ hãi vì thực lực bí ẩn kinh khủng của Minh Hạo. Lo lắng Minh Hạo tấn công chính mình. Vui mừng vì gần như tất cả trụ cột bên trong Bách Thủy Quốc coi như sụp đổ, hoàn toàn trở thành một cái phế quốc.

Phế quốc, từ ngữ dành cho các quốc gia chỉ có thực danh mà không có thực lực, bất kì thế lực yếu nào đều có thể đánh tới.

Minh Hạo xử lý xong đám phiền phức, nhìn về ở sau Nê Tuyết Hà, bình tĩnh nói: “Đi thôi, Đến nhà người, ta tạm thời còn vài việc cần sắp xếp.”

Nê Tuyết Hà giật mình, nàng lấy lại tinh thần vội vàng gật đầu, má hồng hồng, giọng cực ôn nhu khiến Minh Hạo muốn nổi da gà nói: “Vâng thiếu chủ.”

Nê Tuyết Hà và Minh Hạo bước vào xe ngựa, hướng về Nê gia đi, về phần đám binh lính Terran Minh Hạo tạm thời để đó tính sao, sau việc đám hoàng đế Bách Thủy Quốc bị giết, hẳn không lo lắng việc bị người động tay động chân tấn công lên, trừ phi nào vào nước mới dám làm vậy.

...

Xe ngựa dừng trước một nhà rộng lớn biệt thự.

Trước cổng Nê gia.

Nê Bá Hổ vẻ mặt cứng ngắt, nở nụ cười chào đón nhìn Minh Hạo, nói: “Chào mừng ngài đến Nê gia, xin mời ngài vào trong.”

Minh Hạo gật đầu bước vào trong, Nê Tuyết Hà đi theo sau hẳn.

Khi đi ngang qua Nê Bá Hổ, nàng dừng lại vài giây, khẽ sát tai nhỏ giọng nói: “Cha, có tin quan trọng...”

Nói xong nhanh chóng bước theo Minh Hạo, để lại Nê Bá Hổ thần sắc khó tin, trong mắt hiện lên kinh sợ nhìn bóng lưng Minh Hạo.

“Tuổi trẻ tài cao a...không biết lần này là phúc hay là họa...hi vọng mọi chuyện tốt đẹp đi.”

Nhìn bóng lưng yếu điệu con gái chính mình, Nê Bá Hổ thở dài một hơi, đành bỏ mặc cho ý trời.

Sau đó nhanh chóng bước vào theo sau Nê Tuyết Hà.

...

Ngồi tại đại sảnh, Minh Hạo cầm ly trà nhẹ nhàng nhấp một cái, thả chén trà xuống, nhìn Nê Bá Hổ nói: “Ta tạm thời ở lại đây vì cần có một số chuyện giải quyết. Không biết người có thể hay không đồng ý chuyện này? Nếu không được ta ở chỗ khác.”

“Được chứ đại nhân, là vinh hạnh của chúng ta mới đúng. Đại nhân cứ ở lại thoải mái, muốn bao lâu cứ việc, chúng ta Nê gia không phiền.”

Nê Bá Hổ mỉm cười, dáng vẻ hào phóng nói.

“Không cần đâu đại nhân, lão gia nhà ta còn cảm ơn không kịp nữa...”
Ngồi bên cạnh Nê Bá Hổ, một người trung niên nữ nhân, mặt tròn ngập phần son môi vị mở miệng nói.

Người trung niên nữ nhân này chính là mẹ của Nê Tuyết Hà. Khuôn mặt có bảy phần giống Nê Tuyết Hà, tóc đen dài, làn da trắng như thiên nga, môi son đỏ, lông mi dài tự nhiên qua kẽ mắt.

Mặc bộ quần áo hoa quý nhưng có chút mỏng, lộ ra bên trong đôi gò vếu đỏ như ẩn như hiện, lại cộng thêm khí chất thành thục từ trên người nàng phát ra, càng tăng thêm vẻ quyến rũ động lòng người của nàng.

“Vậy ta phải cảm ơn các người một tiếng chứ nhỉ? Dù sao ăn ở không miễn phí ta có chút cảm thấy ngại.”

Minh Hạo trong lòng có hơi chán ghét cái mùi vị đậm son phấn kia, bên ngoài nhưng là mỉm cười nói.

“À, không cần đâu đại nhân, chúng ta Nê gia...”

Hai người Nê Bá Hổ và Lữ Hà Tiên còn muốn khách sáo một hai, chợt đôi mắt bọn hăn trừng ra ngoài, miệng há to, mắt không thể tin được nhìn chăm chăm dưới đất.

Ngồi bên cạnh Minh Hạo, Nê Tuyết Hạ biểu lộ như cha mẹ của mình, mắt trừng nhìn chăm chăm dưới đất.

Tại lúc này, trên đất bỗng nhiên xuất hiện một núi đá trắng, những viên đá này rất nhỏ, cỡ lòng bàn tay người lớn, núi đá vừa xuất hiện, lập tức cả căn phòng phát sáng rực, chói mắt ba người.

“Ừc ực ực”

Tiếng nuốt nước bọt liên tục vang lên, ba người Nê Bá Hổ, Lữ Hà Tiên, Nê Tuyết Hạ trong mắt bắn ra vòng nóng rực tham lam, thiếu chút nữa là nước miếng chảy xuống.

Nê Bá Hổ môi run run giật giật mở miệng: “Dâm thạch, là dâm thạch, hơn nửa phẩm chất tinh khiết không tạp chất...”

Lữ Hà Tiên môi đỏ mọng run run, ngực phập phồng theo sau nói: “Hơn nửa lại còn là một núi, cái này là bao nhiêu? 1 vạn? 10 vạn?...Thật nhiều.”

Nê Tuyết Hạ giật giật môi, theo bản năng hỏi: “Thiếu chủ, ngài có bao nhiêu dâm thạch như vậy...”

“À, muốn có bao nhiêu thì ta có bấy nhiêu.” Minh Hạo hời hợt nói, phất tay một cái, lại một núi, hai núi, ba núi dâm thạch xuất hiện dưới đất.

“Ừc...”

Lần này, cả ba người kìm chế không được nước miếng trong miệng chảy dài ra, nhìn mà kinh tởm.

“Àch, chúng ta thất thố.” Nửa ngày sau ba người mới lấy lại tinh thần, nhìn chính mình miệng ướm đầm xấu hổ nói.

Minh Hạo nhẹ nhàng cười nói: “Không sao.”

Nê Bá Hổ nhìn Minh Hạo, lần này dáng vẻ cung kính hơn lần trước, ngại ngùng hỏi: “Ta xin mạn phép hỏi, đồng này núi dâm thạch là ngài từ đâu có?”

“Bí mật.” Minh Hạo lắc đầu nói.

Nê Bá Hổ cũng không thất vọng, dù sao mỗi người đều có bí mật, làm sao dễ dàng cho người ngoài như hăn biết được.

“Ừ, các người sắp xếp cho ta một phòng riêng, ta muốn một nơi yên tĩnh ở. Nếu có việc gấp thì liên lạc ta, còn không thì đừng làm phiền.” Minh Hạo đứng lên nhìn ba người nói.

“Vâng, chúng ta ngay lập tức sắp xếp.”

Ba người Nê Bá Hổ đứng dậy, khom người nói.

“Ầm ầm ầm” cả căn phòng đột nhiên rung chuyển dữ dội, bên ngoài phát ra âm thanh đánh nhau vang dội.

Cửa phòng mở ra.

Một người mặc áo đầy tứ dáng vẻ hấp tấp chạy vào nói: “Lão gia không xong, đại địch tấn công chúng ta.”

“Kẻ địch là ai dám cả gan làm loạn?” Nê Bá Hổ trở lại vẻ trầm ổn hỏi.

“Là...các lão tổ nhà họ Bạch, Thủy...bọn hăn nói muốn đòi lại công đạo cho con của bọn hăn.” Tên kia đầy tứ cung kính đáp

Minh Hạo đã lường từ trước, hắn nhìn Nê Bá Hổ ba người mỉm cười nói: “Các người ở yên tại đây, ta đi ra giải quyết.”

Nói xong bước ra ngoài, để lại đám người trong phòng ngẩn ngơ.

Lữ Hà Tiên vẻ mặt lo lắng nhìn bóng lưng Minh Hạo, nói: “Một mình hắn gánh vác được không, bên ngoài chính là các lão tổ cảnh giới Dâm Vương trở lên. Ta sợ hắn một mình đánh không được, hay chúng ta ra giúp hắn.”

Lữ Hà Tiên còn chưa biết việc Minh Hạo vừa mới làm thịt xong đám kia Bách Thủy Quốc hoàng đế. Nếu nàng biết chắc chắn sẽ không nói ra lời này.

“Không sao đâu mẹ, hắn vừa mới...” Nê Tuyết Hà kể lại lúc nãy chuyện Minh Hạo làm thịt Bách Thủy Quốc đám người kia.

Nghe xong Nê Tuyết Hà kể, Lữ Hà Tiên trên mặt hiện lên kinh sợ như lần trước Nê Bá Hổ đầu tiên nghe.

“Chúng ta ra ngoài xem...” Lữ Hà Tiên nghe xong, có chút hứng thú với Minh Hạo người trẻ tuổi này.

Từ Nê Bá Hổ gần đó, nàng thỉnh thoảng có nghe một chút phong thanh về tin tức Minh Hạo.

Nhưng về thực lực của hắn mạnh ra sao thì nàng không biết được.

“Được, chúng ta đi, nhưng nhớ, chúng ta xem thôi, không cần tham chiến hiểu chứ?” Nê Bá Hổ cũng rất tò mò, hắn do dự một chút hắn dấn dò hai nữ.

“Vâng.” Hai nữ gật đầu, sau đó cả gia đình ba người nhanh chóng bước khỏi phòng, hướng tới bên ngoài.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 278: Toàn Lực Đánh Ra Chấn Động

Minh Hạo bước ra ngoài, bên ngoài lúc này đã một mảnh bừa bộn, dưới đất nằm đầy thi thể, mùi tanh hôi bốc lên tận mây xanh. Những thi thể này từ trang phục có thể thấy bọn hắn là người của Nê gia.

Đứng đối diện là có mười lão già râu trắng tóc bạc khác nhau.

Các lão già thấy Minh Hạo đi ra, một người mặt trắng bệnh lão già nhìn Minh Hạo lạnh lùng quát: “Tiểu tử, ngươi là người giết con trai ta đúng không?”

Minh Hạo mỉm cười nói: “Phải thì sao?”

“Nhận lấy cái chết đồ súc sinh!”

Lão già kia nghe xong tràn ngập sát khí la lên, một chưởng không chút do dự đánh ra.

Chưởng ấn khổng lồ từ bàn tay lão già đánh ra, hướng về Minh Hạo bay tới.

Trên đường đi, nơi chưởng ấn đi qua trong nháy mắt biến thành thành phần bụi.

Đây chính là đặc điểm của cảnh giới Dâm Đế, có thể đánh ra ảo nghĩa mà không cần như Dâm Vương.

Minh Hạo mỉm cười, vai hơi cong lại phía sau, năm ngón tay nắm lại làm hình cây búa, chấn động đánh vào không khí.

“Cờ~Crắc~!”

Âm thanh như gương bể vang lên, mặt không khí động lại, từng tia nứt bắt đầu lan ra xung quanh vùng không khí đó.

“Ầm!”

Lực lượng vô hình đập về phía lão già.

Lão già cảm nhận phía trước một luồng hủy diệt đến gần không khỏi biến sắc, lão khum người xuống, cả người lặn một vòng dưới đất.

“Ầm!”

Nơi vị trí lão già vừa đứng lập tức nổ nát bấy, người đứng bên cạnh lão không kịp chạy ngay lập tức chấn nát thành xương máu.

“Đây là sức mạnh gì...”

Lão già nhìn thấy vài tên Dâm Đế cùng cảnh giới như mình bị đánh thành thịt nát, vẻ mặt hoảng sợ lấm bầm.

Chợt, mắt liếc nhìn ba người Nê Bá Hổ, Lữ Hà Tiên, Nê Tuyết Hà đứng cách đó không xa, môi khô quắt nẻ nụ cười âm hiểm một cái, trong khoảnh khắc, cả người nháy cái biến mất.

Minh Hạo nhìn lão già biến mất nhú mày, tinh thần lực thả ra dò tìm. Nhìn thấy ba người Nê Bá Hổ đứng gần đó không xa, ánh mắt co rút lại.

Cả người sáng lên, hóa thành từng tia sáng biến mất.

...

Lão già tại đang chạy đến chỗ ba người Nê Bá Hổ, trong lòng nở nụ cười âm hiểm: “Khắc khắc khắc, lão phu dù đánh không được người, nhưng lão

phu có thể kéo vài người thân của người xuống cùng lão...A, ta thật mong chờ về mặt đáng thương cầu xin kia của người khặc khặc.”

Trong lòng lão già một mảnh đắc ý, vui sướng.

Lão chính là lão tổ Bách gia.

Sau khi nhận được tin con trai lão Bách Thế Nhân chết, lão lần đầu là không tin chuyện này, nhưng sau đó lão đi đến bãi thi thể, tận mắt thấy con trai lão nằm trong đó, lão rốt cục giữ không được bình tĩnh nữa, trong lòng một cơn lửa thù đốt cháy lên.

Theo người chỉ hướng vị trí Minh Hạo, một ngựa một đường cùng đám kia lão bắt tử đến cửa Nê gia.

Lão già trong chốc lát bay đến bên cạnh Nê Bá Hổ, một tay bắt lấy cổ Nê Tuyết Hà, mỉm nở nụ cười thẳng lợi.

“Cút!”

Bên tai đột nhiên truyền đến âm thanh làm lão giật mình, muốn dùng sức bóp lấy cổ Nê Tuyết Hà để uy hiếp nhưng đã muộn.

Từng tia sáng hội tụ thành một người, một cánh tay đột nhiên đưa ra chụp vào đầu lão, một đoàn bong bóng hiện lên nơi năm ngón tay.

“Chết đi!”

Âm thanh lạnh lùng không chút cảm xúc vang lên.

“Rắc!”

“Rắc!”

“Rắc!”

Kèm theo đó, đầu lâu lão già phát ra âm thanh vỡ nát run người.

“Không th...” Lão già kinh sợ la lên, còn chưa nói hết đầu bị bóp nát, cả thân thể phát ra tiếng vọng “rắc rắc”. Từng khúc cơ thể chấn thành từng thít máu rơi vãi dưới đất.

Xử lý xong lão già, Minh Hạo nhìn về phía ba người Nê Bá Hổ lạnh lùng hỏi: “Các người không nghe ta nói?”

“Chúng ta...” Ba người lắp bắp nói không nên lời.

“Là tại Nê Bá Hổ nói, nếu không phải hấn kêu chúng ta đi ra ngoài thì làm sao xảy ra chuyện này.” Lữ Hà Tiên đổ mọi chuyện lên đầu Nê Bá Hổ, giọng điệu có hơi chán ghét nói.

Cái này không trách nàng được. Nếu không phải bởi vì Nê Bá Hổ “rủ” ra xem, thì làm sao xảy ra chuyện nguy hiểm như vậy.

Minh Hạo nhìn nàng một cái, nhìn qua Nê Bá Hổ, lạnh lùng nói: “Người có phải là đàn ông hay không, sao không có não để suy nghĩ, xem chút nữa đem vợ và con người đẩy vào trong nguy hiểm?”

Nê Bá Hổ mặt trắng bệch, hai tay nắm chặt lại, hấn chỉ nghĩ đơn giản, lấy chính mình cảnh giới Dâm Vương đỉnh phong, ít nhiều gì cũng có chút sức tự vệ, chỉ là không nghĩ Dâm Đế tốc độ lại nhanh đến như vậy, nhanh đến hấn không kịp phản ứng.

Minh Hạo thờ dài nhìn Nê Bá Hổ nói: “Người rút kinh nghiệm lần này, ta giải quyết tiếp những tên khác.”

Minh Hạo nói xong, cả cơ thể biến thành tia sáng biến mất, xuất hiện gần đó.

...

“Thế lão tổ vậy mà chết.”

Đám lão già biến sắc, ánh mắt nhìn chăm chăm bãi máu thịt đang kia. Một người trong đó thất thanh la lên: “Nhanh chóng giết hẳn!”

“Thủy Thần Thổ Thiên.”

“Thủy Áp Đại Địa”

“Thủy Trấn Thiên Khung

Nghe tiếng la, đám lão tổ Dân Đế vội vàng thi triển từng chiêu thức mạnh nhất đánh đến Minh Hạo.

Bách Thủy Quốc, chính là do trăm quốc gia nhỏ từ thuở sơ khai thành lập nên, bởi vì có điểm chung thiên phú thuộc hệ thủy, cho nên mới lấy cái tên là Bách Thủy Quốc.

Trên bầu trời, dưới đất, tràn ngập nước, hướng về Minh Hạo đánh tới.

“Ầm!”

Minh Hạo sắc mặt không đổi, vai hơi chuyển ra sau, tay phải cong lại như con tôm, từng cái gân xanh ở tay phải hiện lên.

Minh Hạo quyết định, sử dụng toàn bộ sức mạnh của mình, xem mạnh bao nhiêu.

Tay phải đập về hướng vị trí đám lão già.

“Cờ~Crắc”

Âm thanh kính bể vang lên, không khí động lại, một vùng không gian rộng lớn xuất hiện từng tia nứt ra.

“Ầm!”

Tiếng nổ vang dội, cả không gian vỡ nát, một luồng sức mạnh kinh thiên áp đảo chư thần ập đến.

Cách đó không xa, toàn bộ nước do đám lão già phát ra toàn bộ biến mất một cách đột ngột, tựa như toàn bộ bị bóc hơi.

“Chạy.”

Đám lão già thấy chiêu thức mạnh nhất thì triển ra biến mất, toàn bộ biến sắc, muốn chạy nhưng đã muộn.

“Ầm ầm ầm ầm”

Tiếng nổ rung trời, cả khu vực mấy triệu mét Bách Thủy Quốc sáng chói như vì sao trên trời, thậm chí ánh sáng này còn lan đến khu vực khác với tốc độ vô cùng nhanh.

“Ầm ầm ầm ầm”

“Ầm ầm ầm ầm”

“Ầm ầm ầm ầm”

Âm thanh chấn điếc tai, toàn bộ Dân Giới như muốn đến ngày tận thế. Bầu trời tối sầm, trời đất đảo lộn, trăng sao rơi rớt như mưa.

“A!”

“Ta đau quá...”

“Xin cứu...”

Toàn bộ dân giới xảy ra chưa từng có kiếp nạn, tiếng hét thảm vang vọng toàn bộ dân giới.

Nửa ngày sau âm thanh chấn tai biến mất, cả Dâm Giới rơi vào trong tĩnh lặng lạ thường.

...

Minh Hạo sờ sờ cảm nhìn nắm đấm của mình, mình có ra tay hơi quá thì phải?

Nhìn nơi hằn đấm ra, hình thành con đường trống trải, Minh Hạo quan sát một chút.

Ngoài trừ những mảnh vụn bên trong, không có nhà cửa, không có cây cối, không có người, hoàn toàn trống trải tan hoang.

Thậm chí, dâm khí bên trong khu vực này hoàn toàn biến mất một cách bí ẩn.

Minh Hạo hỏi hệ thống: “Hệ thống, ta có phải đánh nát dâm giới luôn rồi không?”

“Đừng! Dâm giới chưa nát, nhưng 3/10 dâm giới lãnh thổ bị cú đấm chấn động toàn lực của ngài nát rồi.”

Minh Hạo nghe vậy thở phào, chợt nhớ đến Tam Nương nhóm người, mong là bọn họ không xui xẻo dính phải đòn này.

...

Video râu trắng xoay tay đánh chấn động:

<https://youtu.be/kxMzcA0mPfM?t=234>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 279: Minh Hạo Ngại Ngùng

Nhân Tiên Quốc.

Trong căn biệt phủ sang trọng dành cho hoàng thất dòng dõi.

“Chuyện gì xảy ra ông râu Trắng?”

Thế Cường nghe thấy tiếng nổ, sau đó thấy cả căn phòng đột nhiên rung chuyển không ngừng, quay qua thần sắc tôn kính hỏi.

Râu Trắng vuốt râu bên mép cười nói: “Gu ha ha, chắc là do tên Minh Hạo kia làm ra. Chỉ có tên đó mới có năng lực làm ra loại này chiến tích.”

Thế Cường cùng Tam Nương nghe vậy cả kinh.

Ngồi tại bên cạnh Thế Cường chính là một người thanh niên trẻ tuổi, thần sắc mờ mịt nhìn Thế Cường hỏi: “Minh Hạo là ai đệ tử.”

Người trẻ tuổi này không ai khác, chính là hoàng tử Nhân Tiên Quốc, Nhân Thiên Long mà Thế Cường nhóm người bắt gặp trên đường.

Sau khi bị Thế Cường dùng thực lực uy hiếp, Nhân Thiên Long bất đắc dĩ thỏa hiệp và trở thành sư phụ Thế Cường trên danh nghĩa.

Tiếp đó, đoàn người Tam Nương ý định là đến Bách Thủy Quốc hội họp cùng Minh Hạo, nhưng bởi vì Thế Cường rất mê chơi cùng với sợ cha, cho nên hẳn quyết định đi đến Nhân Tiên Quốc vui chơi một lần.

Còn vì sao sợ cha hẳn Minh Hạo thì đó là câu chuyện rất dài dòng...

Về phần hai nữ khác là Chu Cát Anh và Lâm Nhã Tiên đã trở về nhà của mình.

Thế Cường nghĩ đến hồi trước cảnh huấn luyện địa ngục với Minh Hạo, về mặt sợ sệt nói: “Người đó là cha ta.”

Nhân Thế Long nghe vậy hít hà một hơi, Thế Cường đám người này quá bí ẩn. Cho dù hắn có vận dụng toàn bộ mạng lưới điều tra, cũng không thu được một chút tin tức hữu dụng nào.

Giống như bọn hắn bỗng nhiên xuất hiện vậy.

“Báo! Có tin quan trọng thừa hoàng tử.” Một người trung niên dáng vẻ có chút già không gõ cửa mà trực tiếp mở ra chạy vào, hắn quỳ dưới đất nói.

Người này chính là người hầu hạ bên cạnh Nhân Thế Long từ lúc lọt lòng

Nhân Thế Long có chút không vui khi có người đi vào mà không gõ cửa, nhưng vẫn nhú mào hỏi: “Có tin gì?”

“Thừa hoàng tử, 7/10 đất Nam Triều nát, thậm chí còn lan đến tận Đông Linh bên kia.”

“Tin tức mới nhất, hiện tại có rất nhiều vương triều, tông môn, thậm chí có vài cái hoàng triều đều bị liên lụy, rơi vào tình trạng hủy diệt, sụp đổ. Nghe tin là hơn vài chục triệu người chết. Cũng may là hoàng triều Nhân Tiên Quốc chúng ta ở phương hướng khác, cho nên tránh được một kiếp.”

“Số thương vong chưa thống kê được bởi vì dư âm hủy diệt quá lớn. Nhưng có một tin tức rất quan trọng không kém.”

“Tin tức quan trọng gì, nói mau!”

Nhân Thế Long trong lòng gấp gáp, nếu như trong miệng Thế Cường người cha bí ẩn kia tức giận, có thể hay không một đấm đánh nát Nhân Tiên Quốc?

Dù Nhân Tiên Quốc mạnh, nhưng không đủ sức đánh nát 3/10 lãnh thổ Nam Triều như vị kia a.

“Vâng hoàng tử, tin tức lúc trước là: một hạm đội bí ẩn đột ngột xuất hiện trên bầu trời Bách Thủy Quốc. Đáng chú ý nhất, hạm đội này vượt qua bức tường phòng ngự vững chắc, cũng như các Dâm Đế canh gác nơi biên giới, mà không hề báo trước xuất hiện ở tại lãnh thổ Bách Thủy Quốc.”

“Theo tin tức tình báo nhận được, một người trẻ tuổi dẫn dắt hạm đội này, ta hoài nghi hẳn có liên quan đến vụ việc gây ra việc đánh nát 3/10 lãnh thổ Nam Triều khi nãy.”

Nhân Thế Long nghe xong ho khan sặc sụa, đứng lên, lớn tiếng hỏi: “Người đùa giỡn ta?”

Tên thuộc hạ vẻ mặt sợ hãi nói: “Ta nào dám lấy tính mạng của mình ra đùa hoàng tử”

“Bịch”

Nhân Thế Long nghe vậy cả người rơi vào tình trạng dừng hoạt động, đặt mông ngồi xuống ghế, trong mắt hiện ra kinh hoàng không thể nào sánh được.

“Cũng may, cũng may không dính đến hoàng triều chúng ta...” Nhân Thế Long hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh, lẩm bẩm nói.

“Ta biết rồi, người lui ra, có tin gì mới nhất liên quan đến người kia thì báo cho ta biết.” Nhân Thế Long thở phào một cái, phất tay nói.

“Vâng hoàng tử.” Tên thuộc hạ cáo lui.

Nhân Thế Long nhìn Thế Cường, ánh mắt mong đợi hỏi: “Đệ tử, người có thể nói cho ta biết về cha người không? Ví dụ, hãn thuộc thế lực nào, sức mạnh ra sao...”

“Ta không biết.” Thế Cường vẽ mặt thành thật lắc đầu.

Nhân Thế Long dù chuẩn bị tinh thần trước nhưng vẫn có chút thất vọng, nhìn Râu Trắng, Tam Nương, Thế Cường nói: “Các người cứ ở đây, ta đi nói chuyện với cha ta. Có việc thì cứ kêu người hậu của ta là được.”

Nói xong đứng lên rời đi, để lại ba người trong phòng.

Thế Cường ánh mắt lảo liêng nhìn xung quanh căn phòng, hướng Tam Nương giọng ngọt liêm nói: “Mẹ, ta đi một vòng rồi về nha, ở đây hoài chán quá?”

Tam Nương suy nghĩ một chút, nơi này là nơi của sư phụ Thế Cường, chắc hẳn sẽ rất an toàn, nàng gật đầu đồng ý: “Người đi đi, nhớ cẩn thận.”

Thế Cường gật đầu vui vẻ mở cửa chạy đi. Tam Nương không biết là, nàng vừa thả một con ác ma quỷ đi tai họa khắp nơi.

Tam Nương quay qua nhìn Râu Trắng kính cẩn nói: “Ngài có thể đi theo, âm thầm bảo vệ cho tên nhóc Thế Cường kia được không?”

Dựa theo bối phận thì Tam Nương lớn hơn Râu Trắng, nhưng dựa vào tuổi tác thì Râu Trắng lớn hơn vài lần. Hơn nữa lấy thực lực Râu Trắng biểu hiện lúc trước, khiến Tam Nương nhóm người đối với hãn có cái nhìn khác. Cho nên Tam Nương mới xưng hô như vậy.

Râu Trắng gật đầu cười nói: “Được, dù sao ta ở một chỗ cũng chán rồi, ta muốn đi ra ngoài xem một chút, so với thế giới kia có gì khác biệt.”

Nói xong Râu Trắng cả thân hình thoát một cái biến mất.

“Ta nên làm gì đây?” Tam Nương ngồi một mình trong phòng ngẩn ngơ tự hỏi.

...

Bách Thủy Quốc

Minh Hạo cảm giác mình có hơi quá, cũng may là chỉ nát 3/10 Dân Giới...

Minh Hạo không biết, 3/10 đó chính là một con số khủng khiếp, mấy trăm triệu mét diện tích bị hủy diệt, hơn trăm vạn sinh linh chết, mấy vạn cái thế lực, bao gồm vương triều, tông môn, các chủng tộc sinh sống gần đó, bị Minh Hạo một đấm đánh chết xui xẻo.

Dân khí tại mấy triệu mét bên trong khu vực tán loạn, tài bảo bên trong hoàn toàn cú đấm chấn động hủy diệt tất cả.

Có thể nói đây chính là một tai họa bất ngờ giáng lâm Dân Giới, mà kẻ gây ra tai họa chính là người đang đứng tại đây, Minh Hạo.

Minh Hạo gãi gãi đầu nhìn cảnh tượng ‘hùng vĩ’ mà mình gây ra, bất đắc dĩ chỉ có thể ra lệnh cho đám Terran dọn dẹp.

Nê Tuyết Hà, Nê Bá Hồ, Lữ Hà Tiên, còn có những người ở đây chứng kiến việc này, toàn bộ hóa đá, vẻ mặt cứng ngắt, hô hấp ngừng lại.

Bọn hắn không thể tin vào mắt mình, dù biết Minh Hạo tuy mạnh, lại không nghĩ hắn lại mạnh đến tình trạng kinh khủng thế này.

Một đấm, xóa sạch, hủy diệt mọi thứ....

Minh Hạo quay qua nhìn đám người xấu hổ cười: “Ha ha, là ta thử xem toàn lực mạnh ra sao, không ngờ tới liền đánh nát 3/10 Dâm Giới a, hahaha...Ta đi trước, các người tự xử lý a.”

Nói xong biến mất, để lại đám người rơi vào tình trạng chết lặng...

“3/10 dâm giới nát?”

“Trời ạ! Đây là thần ư?”

“Ta muốn cầu ngài ấy thu ta làm đệ tử, quá mạnh...”

Đám người đứng chết lặng lăm lăm, nhất là ba người Nê gia.

Nê Bá Hổ, Nê Tuyết Hà, Lữ Hà Tiên trên mặt hiện lên vui mừng như điên, nở nụ cười liên tục: “Ha ha ha, nhà chúng ta có quý nhân. Không, thậm chí hơn quý nhân.”

Nê Bá Hổ quay qua nhìn Nê Tuyết Hà vui vẻ nói: “Con gái, con làm tốt lắm, khi nào người và ngài ấy kết hôn sinh con thì báo cho ta một tiếng. Ta và Lữ Hà Tiên đi chuẩn bị trước đây, ngày vui ngày vui hahaha.”

Lữ Hà Tiên hôn lên mặt Nê Tuyết Hà một cái, dịu dàng khiến người muốn tan chảy xương tủy nói: “Con gái, con làm tốt lắm, mẹ yêu con...”

Nói xong, Nê Bá Hổ và Lữ Hà Tiên rời đi, để lại Nê Tuyết Hà khoe miệng co quắp.

“Kết hôn? Ta với ngài ấy thân phận chỉ là nô lệ với chủ nhân a, cha mẹ hiểu lầm...” Nê Tuyết Hà rất muốn nói vậy, nhưng lại sợ bọn hăn buồn lòng, bất đắc dĩ cười khổ trong lòng một mình.

Lại có chút mơ ước mộng thiếu nữ, được lấy một cường giả trẻ tuổi như Minh Hạo làm đạo lữ, dù nàng biết với cái thân phận của mình, cái này mơ ước có chút xa vời...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 280: Trăm Đế Quốc Tuyên Chiến

Ngày hôm sau.

“Không xong rồi Thế Tông, hơn trăm đế quốc cùng lúc tuyên chiến với chúng ta.”

Nê Tuyết Hà đẩy cửa phòng vào, ngay lập tức nàng bắt gặp tình cảnh xấu hổ nhất trong cuộc đời nàng.

Minh Hạo nằm trên giường, cả thân thể không mặc quần áo, lộ ra phần dưới đứng thẳng** ...

“A!”

Nê Tuyết Hà nhìn xong xấu hổ thét lên một tiếng, vội vàng đóng cửa chạy ra ngoài.

Minh Hạo nằm trên giường mở mắt ra, nở nụ cười cáo già, khắc khắc, nếu người biết ta ăn mẹ người thì làm sao đây?

“Nàng đi rồi, người ra đi.”

Từ dưới giường lúc này chui ra một mỹ thiếu phụ, da trắng như tuyết, mắt điểm e thẹn, đôi song phong nụ nở đung đưa lên xuống, một vòng theo thon gọn, chân dài trắng ngần. Lúc này, thân thể hoàn toàn cở hết lớp quần áo, tất cả được phô ra ngoài không có một chút che giấu nào, àng làm tăng khí chất kiều diễm cùng mị lực của nàng hơn lúc bình thường.

Trên mặt và cơ thể nàng dính vài giọt màu trắng nào đó, hai chân phía dưới còn chảy lênh láng nước...

Minh Hạo nhìn nàng tựa như cười nói: “Người đúng là bản chất cái xô thịt nha, ta công nhận người thật giỏi về trên giường. Không biết khi phu quân hoặc con gái người biết người giao du với ta sẽ ra sao đây? Ha ha”

Lữ Hà Tiên dù không biết xô thịt là gì, nhưng nghe Minh Hạo nói đã hơi hiểu ý của hắn.

Nàng xấu hổ cười nói: “Ngài đừng nói vậy. Chuyện này chỉ có nô gia và ngài biết là được. Nhưng, phải công nhận ngài về khoảng kia cũng thật giỏi. Nô gia từ nào giờ chưa cảm thấy thỏa mãn bất cứ người nào trừ ngài.”

“Tất nhiên.” Minh Hạo được khen không khỏi nở nụ cười đắc ý, hắn có thể ngự hơn trăm mỹ nữ cùng lúc đều được.

Đêm qua phải nói là xảy ra một chuyện vô cùng máu chó.

Sau khi trở về, Lữ Hà Tiên và Nê Bá Hổ xảy ra cãi nhau, vụ việc chính là bởi vì Nê Bá Hổ mà xém nữa làm Nê Tuyết Hà nguy hiểm đến tính mạng.

Nê Bá Hổ cho rằng là do nàng cùng con gái không chịu ở lại đòi đi theo.

Lữ Hà Tiên cho rằng là do Nê Bá Hổ ‘xúi dục’ hai mẹ con nàng mới dẫn đến như vậy.

Cuối cùng, bởi vì quá tức giận, Nê Bá Hổ một bàn tay tát vào mặt Lữ Hà Tiên rồi bỏ đi, để lại Lữ Hà Tiên ngồi chống vò choáng váng một mình trong phòng.

Quá ức, muốn tìm một chỗ để khóc một mình, Lữ Hà Tiên không biết vô tình hay cố ý, nàng chạy sang phòng Minh Hạo khóc lóc kể lể.

May là lúc đó đêm khuya mọi người đều ngủ, chỉ có ngoài phủ là có binh lính canh gác, cho nên Lữ Hà Tiên vào phòng Minh Hạo mà không ai biết.

Tại thời điểm đó, Minh Hạo ngủ say bị tiếng khóc lóc Lữ Hà Tiên đánh thức, hẳn chỉ có thể thức dậy ngồi nghe vị này mỹ phụ Lữ Hà Tiên khóc kể.

Kể đó là...

Bởi vì Lữ Hà Tiên rơi vào cơn tức giận hoàn toàn quên mất lý trí, nàng cởi hết bộ quần áo ra trước mặt Minh Hạo...

Minh Hạo lúc đó khi thấy thân thể thành thực trần truồng của Lữ Hà Tiên toàn thân bỗng nhiên nóng lên.

Đây không phải là Minh Hạo nổi máu cái gì, mà là do một tia Dâm Đạo trong người kia phát tác.

Dâm đạo, nguồn gốc của tham muốn, dục vọng.

Chuyện kể tiếp không cần nghĩ cũng biết. Minh Hạo đây?

Thức ăn dâng đến miệng, đại gì không ăn? Thế là hẳn như sói nhào vào miếng thịt, đem Lữ Hà Tiên ăn từ trên xuống dưới, từ đường nhất đến đường tam đều thông suốt...

...

“Người chắc hẳn đã giao du bên ngoài nhiều lần rồi nhỉ?” Minh Hạo nhìn nàng tựa như cười hỏi.

Theo kinh nghiệm chịch và chơi gái lâu năm như Minh Hạo, không khó nhận ra một người thường hay giao du với người khác, cảm sừng chồng mình.

Tại lúc ‘giao’ nhau với Lữ Hà Tiên, Minh Hạo có thể cảm giác được chuyện này nàng làm rất nhiều lần, nhất là nơi mông của nàng to hơn lúc bình thường, khu rùng có hơi thâm đen và bên ngoài khu rùng cây cỏ nhiều hơn, đây là chứng tỏ nàng là một người con gái rất dâm dăng và đã có dấu hiệu bị người khác “cày” nhiều lần. Song phong hơi có xệ xuống do bị bóp nhiều.

Động tác càng không phải nói, từ thối sáo cho đến kiểu doggy. Lữ Hà Tiên làm rất thành thạo, điêu luyện, và rất kỹ thuật chuyên nghiệp.

“Ngài đúng là tinh mắt, nô gia đúng là mỗi lần cảm thấy thiếu vắng là ra ngoài tìm người.”

Lữ Hà Tiên xấu hổ nói, nàng nói rất ngắn gọn, giống như không muốn nhắc đến chuyện này.

Minh Hạo gật đầu, từ lúc nhìn thấy thân thể nàng đã đoán ra vài phần. Tuy nàng bị nhiều người làm thịt rồi, nhưng hẳn không ngại mấy chuyện đó, coi như làm thịt nàng để thỏa mãn cơn dục vọng trong lòng mình. Còn về cưới nàng làm vợ, tình yêu gì đó thì miễn bàn, ai biết hay không cưới nàng về rồi bị nàng cảm sừng đây.

Minh Hạo nói: “Mặc đồ rồi đi đi, đừng để Nê Tuyết Hà phát hiện.”

Minh Hạo nói xong từ túi đồ lấy ra bộ quần áo đưa cho nàng.

Lữ Hà Tiên gật đầu mặc đồ vào.

Mặc xong quần áo đang hoàng, Lữ Hà Tiên e thẹn hỏi: “Nếu có cơ hội, nô gia có thể hay không phục vụ ngài?”

“Tùy duyên đi.” Minh Hạo trở lại thần sắc lạnh lùng nói.

Lữ Hà Tiên nhìn vẻ mặt hần nằng đành gật đầu, trong mắt hiện lên tràn ngập thất vọng.

Trong hơn 40 năm cuộc đời, nằng từng qua tay vô số nam nhân. Nhưng chỉ có Minh Hạo người duy nhất là thỏa mãn dục vọng của nằng, từ kỹ thuật là “lười” cho đến “đầy” đều khiến nằng đạt đến đỉnh phong cao trào nhiều lần, điều này làm nằng sướng đến phát điên.

Nếu nói người khác mà không phải Minh Hạo, chắc hẳn đã sớm chào cờ đuổi sức ở vài hiệp đầu. Nhưng chiến đấu từ lúc đêm khuya đến sáng sớm, hơn vài tiếng đồng hồ, Minh Hạo không những không đuổi mà càng hăng hái, đem nằng quật đến quật lui mà không biết mệt là gì.

Trận đấu cuối cùng, nằng chỉ có thể giơ tay đầu hàng trước sức chiến đấu điên cuồng của Minh Hạo.

Sau trận chiến điên cuồng với Minh Hạo, Lữ Hà Tiên từ trong lòng hứng thú chuyển thành ham muốn chiếm hữu.

Ham muốn sở hữu Minh Hạo.

Sở hữu cơ thể, sở hữu tất cả, từng giọt màu trắng chất lỏng...

Nằng ham muốn thứ ấy của Minh Hạo...

Ham muốn đưa thứ ấy của hần vào bên trong cơ thể để giải tỏa nỗi thèm khát...

Lữ Hà Tiên không hỏi nữa, nằng mở cửa phòng đi ra ngoài, lúc này ở sau truyền đến nhàn nhạt âm thanh Minh Hạo: “Người lát nữa kêu người bí mật lại dọn dẹp lại nơi này. Còn nữa, cầm lấy, nếu có cơ hội thì chúng ta lại tiếp....”

Lữ Hà Tiên quay lại, lúc này một vật màu đen bay đến tay nằng.

Nhìn vật trong tay, đây không phải là vật mà Nê Tuyết Hà ngày trước cầm để liên lạc với Minh Hạo sao?

Lữ Hà Tiên trong mắt hiện lên vui mừng vô cùng, nàng cung kính nói: “Vâng đại nhân, nếu có cơ hội cứ liên lạc với nô gia, nô gia sẵn sàng phục vụ ngài mọi lúc mọi nơi nếu ngài muốn.”

“Ta biết rồi, người đi nhanh đi kẻo bị người khác phát hiện.” Minh Hạo lạnh lùng nói.

Lữ Hà Tiên gật đầu, đóng cửa chạy ra ngoài.

...

“Hệ thống, tìm được vị trí bản nguyên chưa?”

Minh Hạo hỏi hệ thống.

Ở Lúc Thần Mộ, Minh Hạo nhờ hệ thống tìm, nhưng hệ thống báo cần thời gian khá lâu để tìm kiếm.

“Đừng! Chưa chủ nhân, bởi vì vị trí quá xa, dù là ngài hiện ở Nam Triều, nhưng vẫn còn khá xa. Hệ thống cần tốn một số thời gian nhất định để tìm bản nguyên.”

Minh Hạo có chút bức bối, hỏi: “Hệ thống, chẳng lẽ bản nguyên ẩn núp ở vị diện khác?”

“Đừng! Hệ thống không thể xác định được vị trí của bản nguyên”

“Đừng! Hệ thống có một giải pháp, chủ nhân nghe không?”

“Giải pháp gì?” Minh Hạo bức bối hỏi.

“Đừng!...”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 281: Trăm Đế Quốc Tuyên Chiến (2)

“Đing! Chủ nhân có thể nhờ một tia âm đạo trong cơ thể để xác định vị trí âm đạo thế giới này.”

“Làm sao?” Minh Hạo hỏi.

“Đing! Chủ nhân bản thể chính là âm đạo, mà âm đạo thế giới do kiếp trước ngài tạo ra, tồn tại hơn trăm ngàn vạn năm uẩn nhường lấy âm ý nên đã sinh ra một tia trí tuệ, biết ngài ở đây. Bản thể âm đạo thế giới cố gắng ẩn núp, cho dù hệ thống cũng là vô pháp tìm ra.”

“Đing! Hệ thống có một cách, dù sao bản thể âm đạo chỉ có một tia trí tuệ, nhưng nó nguyên bản vẫn là một cái tràn đầy tham lam.”

“Nói lạ, đừng dài dòng.” Minh Hạo nghe xong còn chưa biết cách nào, tức giận nói.

“Đing! Cách là dẫn dụ Âm Đạo. Chủ nhân chỉ cần triệu tập 2/3 nữ tính ở Âm Giới hoặc bằng 500.000 nữ tính cảnh giới Âm Vương trở lên tại một chỗ, kể đó chủ nhân dùng “thúc ngựa đẩy hông”. Âm Đạo sẽ tự hiện ra hấp thu âm khí âm dương.”

Minh Hạo nghe xong có chút sặc, 2/3 nữ tính?

“Cốc cốc.”

Minh Hạo trầm tư suy nghĩ, tại lúc này tiếng gõ cửa vang lên, cắt đứt suy nghĩ của hắn.

“Vào đi.” Minh Hạo đứng lên, chặn trước cửa lạnh nhạt nói.

Cửa mở ra, một người con gái nước da trắng trẻo xinh đẹp, má hồng nhuận, con mắt lưu chuyển làn thu thủy, song phong không lớn, nhưng cũng không nhỏ, vừa cỡ bàn tay.

Hôm nay Nê Tuyết Hà mặc bộ quần áo nhung trắng, càng tô thêm vẻ xinh đẹp tự nhiên mà không son phấn của nàng.

“Thiếu chủ, có tin gấp.” Nê Tuyết Hà thấy khuôn mặt soái trai Minh Hạo ở gần, cùng hơi khí tức nam nhân, mặt đỏ lên, xoay qua chỗ khác nhìn.

“Tin gì?” Minh Hạo nhìn nàng giả vờ hỏi.

“Là, hơn trăm đế quốc, trong đó có rất nhiều thế lực, bao gồm tông môn, đế quốc, các chủng tộc đến từ phương đông và phương bắc.”

“Bên trong có vài cổ tộc, lão quái vật tham gia.”

“Bọn hăn gửi tối hậu thư: Bởi vì ngài mà khiến Dân Giới đem làm tai nạn. Bọn hăn nói, nếu không giao ngài ra, ngày mai bọn hăn sẽ cùng lúc phát binh.”

Nói xong, Nê Tuyết Hà quay mặt nhìn Minh Hạo, chờ đợi quyết định, tại lúc khi nhìn, tim nàng bất thành linh đập nhanh hơn lúc trước.

“Haha, được lắm, thách thức ta? Ta cũng muốn thử xem bọn hăn mạnh cỡ nào, cùng binh đoàn Terran của ta.” Minh Hạo mỉm cười tự tin nói: “Người nói với bọn hăn, chúng ta Bách Thủy Quốc. À không, từ nay Bách Thủy Quốc do ta cai quản, đổi tên thành Việt Cồ Đại Quốc đi.”

Nê Tuyết Hà hồi phục lại tinh thần, miệng há ra, kinh ngạc hỏi: “Thiên Quốc?”

“Ừm, có vấn đề?” Minh Hạo gật đầu nói: “Tên ta đặt tên có vấn đề à?”

“Có chứ thiếu chủ.” Nê Tuyết Hà gật gù nói: “Việt Cồ không vấn đề, nhưng phía sau nó hai chữ Thiên Quốc có vấn đề.”

“Dựa theo nguyên tắc, đa số quốc gia chỉ đặt tên, rồi chữ Quốc ở sau, không ai dám đặt hai chữ Thiên Quốc ở sau.”

“Vì Thiên Quốc chính là một đẳng cấp khác biệt. Người dám đặt tên vậy rất hiếm. Theo truyền thuyết, Thiên Quốc là một quốc mạnh hơn cả mười cái hoàn triều cộng lại.”

“Nếu có người đặt Thiên Quốc nhưng thực lực không đạt, có thể bị đám quốc gia xung quanh tuyên chiến, tiêu diệt.”

Minh Hạo nghe xong cười nhẹ, bình tĩnh nói: “Đây chính là hợp ý ta, người theo lệnh ta làm đi.”

“Vâng thiếu chủ.” Biết Minh Hạo đã quyết định, Nê Tuyết Hà không nói tiếp, nài nỉ lui ra ngoài làm theo lời hăn.

Minh Hạo ý niệm click hệ thống starcraft, nhìn bên trong.

Hướng tất cả người tướng quân trong quân đội Terran liên lạc: “Chuẩn bị đại chiến, tập hợp tại chỗ ta...”

“Vâng, tổng tư lệnh!”

...

Trước phủ Nê gia, một đám đen như kiến đứng đây, không thấy đường cuối.

Khổng lồ cơ giới, xe tăng mạnh mẽ, đầy trời máy bay phi thuyền, dưới đất binh lính.

Bách Thủy Quốc người hoàn toàn rơi vào rung động.

Kế tiếp, Minh Hạo tuyên bố lên ngôi hoàng đế, đổi tên Việt Cồ Thiên Quốc, sau đó triệu hồi ra unit SCV cải tổ sửa chữa lại, biến Việt Cồ Thiên Quốc thành một đế quốc hiện đại tương lai.

Bởi vì SCV là dạng unit thợ xây, lại thêm mã hack Operation tốc độ, cho nên sửa chữa lại toàn bộ tường thành không thành vấn đề, thậm chí chỉ cần vài phút là xong.

Vấn đề Minh Hạo đánh nát Bách Thủy Quốc hoàn toàn giải quyết.

Kế tiếp là xây bức tường phòng thủ.

Sau khi sửa xong bức tường thành cùng Bách Thủy Quốc, Minh Hạo ra lệnh cho SCV xây một loạt hệ thống phòng ngự theo ba hướng: Bắc, Tây Nam, Đông Nam.

Hệ thống phòng ngự: Bunker đặt tại dưới đất. Hệ thống phòng ngự đối không Missile Turret thì đặt tại trên tường thành.

Các Super Siege Tank mở ra chế độ chống càn làm nhiệm vụ khai hỏa và phòng ngự từ xa.

Marine, Viking, Titan Air Robot ... được đóng quân tại ba hướng Bắc, Tây Nam, Đông Nam chờ lệnh tấn công.

Ghost tướng quân cùng đám kia ghost sẽ mai phục bắn tỉa, sử dụng bom nguyên tử khi cần.

Một bộ phận nhỏ Marine vào Bunker đóng quân, được đóng xung quanh Việt Cồ Thiên Quốc.

Medic Fly Omega làm hậu phương vững chắc, vận chuyển lương thực, vũ khí, còn có cấp cứu.

Về phần lính Terran khác với game ngoài đời thực là: ví như Marine là con người, cũng cần ăn uống, và vũ khí đạn dược không phải là vĩnh cửu.

BattleCruise chiến hạm mẹ của Terran này Minh Hạo ý định cho nó nhiệm vụ tấn công quân đội địch một cách bất ngờ.

Minh Hạo muốn toàn bộ kẻ địch có đi mà không về, thậm chí đem toàn bộ thể lực bọn hăn nhổ tận gốc gác, không cho mọc lên lại.

...

Sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, Minh Hạo liên lạc với bên kia Râu Trắng hỏi thăm tình hình: “Các người hiện tại thế nào?”

“Ha ha, chúng ta sống vẫn tốt, người cần ta giúp đỡ?” Râu Trắng cười hỏi.

“Không, chỉ là sắp tới xảy ra đại chiến, cho nên cần người chú ý, bảo vệ hai mẹ con họ.” Minh Hạo giọng có hơi lo lắng nói.

“Để ta, có ta bên cạnh hai người, người yên tâm.” Râu Trắng mỉm cười nói.

Minh Hạo nói xong cắt liên lạc, hăn thở dài nhìn trần nhà...

Hăn đột nhiên cảm giác, đi giết giết, thu gái, có con, có chút mệt.

Lần quần chỉ có mấy việc đó, khiến hăn phát ngán...

Suy nghĩ một hồi, Minh Hạo quyết định sau trận này sẽ kiểm chế mình lại.

...

Ngày hôm sau.

Minh Hạo ngồi trong phòng cùng đám đại tướng click kiểm tra quân số binh lính Terran hiện tại.

“ - 850.000 Marine, 60.000 Reaper, 65.000 ghost, 100.000 Viking, 40.000 Medic Fly Omega, 100.000 Titan Air Robot, 30.000 Super Siege Tank, 10.000 BattleCuires, scv 50k

Bộ binh: 900k~

Cơ giới: 100k

Xe tăng: 30k

Máy bay (phi thuyền): 100k

Tổng cộng quân số: 1m2... “

Trải qua một ngày liên tục chọn tự động sản xuất unit, tăng thêm một đợt lớn binh lính, nhìn vào số liệu, Minh Hạo cảm giác có chút ít.

Nhìn qua Thiên Tướng Quân hỏi: “Quân địch số liệu, cùng với hướng đi có chưa?”

Thiên Tướng Quân cung kính nói: “Thưa tổng tư lệnh, quân địch đang tập kết một nhóm lớn dân sĩ, chủ yếu ở ba hướng: Bắc, Đông Nam, Tây Nam...”

“Số liệu hiện tại do chúng ta trên cao dò thám được là:

Tây Nam xuất hiện 320 triệu quân

Đông nam xuất hiện 320 triệu quân

Bắc xuất hiện 410 triệu quân

Gồm:

Cổ lão thế lực: 3

Hoàng triều: 2

Vương Triều: 100

Tông môn: 3000 “

...

P/s 1:

Các bạn đang đọc, tác giả xin ý kiến 2 cái

1: nhân vật chính bớt ác *lạnh lùng, vô tình...biến thái* không?

2: nên tiếp tục viết loại huyền huyền hay kết thúc sớm, sang đô thị hoặc đồng nhân hokage.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 282: Nói Chuyện

Minh Hạo gật đầu, mặt bàn biến thành bản đồ địa hình, trong đó có các ký hiệu khác nhau.

Đây chính là mặt bàn chiến lược tương lai của quân đội Terran.

Minh Hạo nhìn Thiên Tướng Quân nói: “Ta cho phép người chỉnh sửa bản đồ.”

“Vâng tổng tư lệnh!” Thiên Tướng Quân cung kính nói, tay hướng mặt bản đồ nhấn nhấn.

Là binh chủng sc3, được hệ thống starcraft 3 truyền cho tất cả tri thức, bao gồm lịch sử, địa lý, chiến thuật các loại.

Cho nên đối với cái này rất rành, năm phút sau Thiên Tướng Quân đã bấm xong.

Trên bản đồ hiện lên một đồng tên xanh, tên đỏ, các ký hiệu x, các mũi tên màu xanh, các mũi tên màu đỏ, hơn trăm loại khác nhau.

Thiên Tướng Quân tay chỉ vào đám ký hiệu giải thích, sau đó nói: “Chúng ta vị trí phía cuối cùng Nam Triều. Bởi vì ngày hôm qua tổng tư lệnh đánh ra chiêu kia, gây nên gần như hủy diệt toàn bộ, cho nên bên trong Nam Triều gần như các thế lực đều bị hủy diệt.”

“Theo tình báo ngày hôm qua. Sau khi đám người kia gửi thư tuyên chiến, một số ít sống sót may mắn thế lực, tông môn... sợ hãi chạy đi, đầu

quân cho đám người tuyên chiến ngài, chỉ có một, hai thế lực là ở lại.”

“Có thể nói, toàn bộ Nam Triều chỉ có ba cái thế lực, chúng ta và hai thế lực khác.”

Minh Hạo gật đầu hỏi: “Vậy hai thế lực còn ở đây là thế lực nào?”

“Thưa tổng tư lệnh, có hai thế lực, một cái trong đó là thuộc cấp hoàng triều Nhân Tiên Quốc, một cái khác thuộc cấp vương triều Âm Linh Quốc.”

Minh Hạo nghe vậy nghi ngờ hỏi: “Người cho ta biết tư liệu bọn hăn và lý do bọn hăn ở lại?”

“Thưa tổng tư lệnh, hoàng triều Nhân Tiên Quốc có lịch sử lâu đời hơn chục ngàn năm. Bên trong có một vị Dâm Tổ tọa trấn, mười cái Dâm Đế.”

“Còn về Âm Linh Quốc, là một vương triều mới thành lập cách đây mấy trăm năm. Điều kỳ lạ là vương triều này rất bí ẩn, ít khi xuất đầu lộ diện ra ngoài.”

“Lý do thì thuộc hạ không biết thưa tổng tư lệnh.” Thiên Tướng Quân lắc đầu nói.

Minh Hạo gật đầu.

“Cốc cốc”

Minh Hạo nghe tiếng gõ cửa, quay qua nói: “Vào đi.”

Một tên lính marine đi vào, thần sắc cung kính nói: “Thưa tổng tư lệnh, có hai bức thư được chuyển đến, nói là từ Nhân Tiên Quốc và Âm Linh Quốc.”

Marine đi đến đưa bức thư cho Minh Hạo

Minh Hạo có hơi bất ngờ, tay tiếp bức thư, cầm lên đọc.

Đầu tiên là bức thư gửi từ Nhân Tiên Quốc.

Nội dung rất ngắn gọn, ý muốn hẹn Minh Hạo đi ra thương lượng chuyện các thế lực tuyên chiến.

Minh Hạo đọc xong đem bức thư còn lại Âm Linh Quốc cầm lên đọc.

Nội dung trong bức thư tương tự như bức thư Nhân Tiên Quốc.

Minh Hạo đọc xong, lấy viết trả lời bọn hắn, sau đó quay qua nhìn Marine nói: “Người gửi lại cho bọn hắn.”

“Vâng tổng tư lệnh.” Marine làm thế chào quân đội, sau đó cầm bức thư rời đi.

Minh Hạo nhìn lên bầu trời mỉm cười: “Ít ra trên thế giới này chưa có người ngu lắm...”

...

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Minh Hạo đến điểm hẹn giữa ba bên.

Một gian thanh lâu rộng lớn, xung quanh canh phòng rất nhiều binh lính.

Khi thấy Minh Hạo đi vào, đám lính không ngăn cản, hiển nhiên bọn hắn đã được dặn dò trước.

Nơi lầu này có hai gian, một gian dưới đất và một gian trên lầu.

“Xin mời ngài theo ta.” Phía trước một vị tú bà ăn mặc quần áo màu mè, mặt mày vẽ phượng, môi son đỏ đậm.

Khí tức thành thực, đôi ngực lớn rung động theo từng nhịp thở.

Ở gần, mùi phấn cùng hương khí phóng đăng của nàng làm Minh Hạo có chút khó chịu.

Tú bà ở tại đây chờ sẵn từ lâu, khi thấy Minh Hạo bước vào một bộ thần sắc cung kính nói.

Dù Minh Hạo ngoại hình trẻ tuổi, ăn mặc giản dị, nhưng trong lòng không chút nửa phần khinh thường.

Một người một quyền đánh nát gần hết Nam Triều, hủy diệt hơn mấy ngàn thế lực, sinh linh hơn trăm vạn. Đây chính là quái vật kinh khủng, dù các thế lực cổ lão muốn giết hắn cũng không dám động một ngón tay.

Minh Hạo gật đầu đi theo nàng.

Vị tú bà dẫn Minh Hạo lên lầu trên, sau đó cung kính lui ra ngoài.

Trong phòng ngồi hai người, nhưng không ai nói gì.

Một người lão già râu tóc trắng bạc, mặc quần áo bào đen, đôi mắt lim dim như đang ngủ.

Minh Hạo không cảm nhận được một tia ba động khí tức nào từ lão già, dường như lão là người thường.

Người còn lại chính là một người con gái, tóc đen dài, da trắng, môi đen, mắt tròn, bên trong chứa đựng chính là sự kiên nghị, kiên cường mà một cô gái không bao giờ có được.

Điều duy nhất để người ta chú ý chính là khí chất của nàng.

Cô gái ngồi tại đó, không khí xung quanh như mùa đông tĩnh mịch.

Lạnh lẽo, yên tĩnh, không một chút tiếng động.

Như một khối tượng đá xinh đẹp cô đơn, đang ngồi tại đó im lặng chờ đợi.

Minh Hạo tại đánh giá hai người, hai người kia cũng quay lại, đánh giá lẫn.

Ba người nhìn nhau, không ai nói gì.

Minh Hạo bước đến ghế trống, tự nhiên ngồi xuống.

Minh Hạo nhấp miếng nước trà, sau đó quay về hướng cửa kêu: “Tú bà, mau kêu gái đến đây, bốn thiếu gia muốn chơi gái.”

Lão già và cô gái sắc mặt đen, ánh mắt nhìn chăm chăm Minh Hạo.

“Tên này bị nào vào nước? Chẳng lẽ hèn hạ ta đến cái thanh lâu bán thịt này chỉ để chơi gái?”

Hai người cùng suy nghĩ trong đầu.

Tú bà đứng cạnh ngoài cửa nghe vậy giật mình, nàng mở cửa ra sợ sệt nói: “Thưa thiếu gia, hôm nay toàn bộ nữ kỹ rời đi, chỉ có ta ở tại đây.”

Minh Hạo như biết trước, chỉ vào tú bà cười nói: “Vậy người thay thế các nàng đi, tiền ta bao.”

“Cái kia, thiếu gia, đây là...”

Tú bà sợ đến nói không nên lời, không biết nên làm gì, đành nhìn qua hai người kia.

Nói giỡn, nàng cũng rất muốn để vị quái vật này *** mình, đây chính là điều hiếm có a, người cao quý nào để cho mình bị một *** như mình lên

người?.

Nhưng sợ rằng làm xong, bị hai người đang ngồi nhìn kia tán chết, nàng còn muốn sống a.

“Người yên tâm, ta sẽ bảo vệ, người cứ làm theo ta, cởi quần áo ra.”

Minh Hạo như nhìn ra lo lắng của nàng cười nói: “Có ta ở đây. Hai người bọn hăn không dám làm gì người đâu.”

Nghe Minh Hạo nói, lão già cùng cô gái sắc mặt càng thêm đen, trong nội tâm có chút tức giận, đây là vũ nhục chính mình?

Nhưng bọn hăn nhẫn. Bởi vì bọn hăn biết thực lực Minh Hạo đáng sợ thế nào. Hơn nữa, mọi người tới đây là mục đích để thương lượng, chứ không phải gây chiến với Minh Hạo.

Lão già ho khan vài cái, nói: “Vị này hoàng đế Việt Cồ có chút nhầm lẫn, chúng ta đến đây để thương lượng chứ không phải là chơi gái,.”

Người nữ bên cạnh không nói gì, nhưng ánh mắt chớp lóe, hiển nhiên đồng ý với lão già.

“A! Chứ không phải hai người các người hẹn ta đến thanh lâu để chơi gái à?” Minh Hạo giả bộ kinh ngạc hỏi.

“Vô sỉ, là người hẹn chúng ta mới đúng!” Cô gái nghe vậy sắc mặt đỏ lên, dù cho tính cách luôn lạnh lùng với ngoại giới cũng không nhịn được, nàng lạnh lung quát.

Minh Hạo nở nụ cười, phất tay cho tú bà.

Tú bà là người sống lâu năm, lại làm nghề thanh lâu tiếp xúc với nhiều người phức tạp, thấy Minh Hạo phất tay liền biết chuyện gì.

Tú bà nhanh chóng đóng cửa lui ra ngoài.

“Được rồi, ta đùa thôi. Các người nói trước đi, có điều kiện hay muốn gì cứ nói. Tất nhiên, nếu vị nữ tính kia muốn vợ ta đều được.” Minh Hạo nửa nói thiệt, nửa nói giỡn.

Người nữ nghe Minh Hạo trêu chọc thần sắc càng lạnh hơn, nàng nhìn Minh Hạo lạnh lùng nói: “Ta xin tự giới thiệu, ta chính là hoàng đế Âm Linh Quốc, Âm Linh.”

Lão già lúc này mở miệng nói: “Ta là lão tổ Nhân Tiên Quốc.”

Tới lượt Minh Hạo nói: “Ta là vua của Việt Cồ Thiên Quốc, à, vài ngày tới ta sẽ là vua của Dân Giới, cho nên các người cứ yên tâm đầu nhập thiên quốc của ta.”

Lão tổ Nhân Tiên Quốc và Âm Linh hoàn toàn bó tay: “...”

“Hắn bị điên?”

Hai người ánh mắt quái dị nhìn Minh Hạo cùng chung một suy nghĩ.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 283: Âm Linh Chủng Tộc

Dù nghĩ vậy, nhưng bọn hắn không chút khinh thường một người dư sức hủy diệt một cái khu vực rộng lớn.

Nhân Thái Long vuốt râu trắng mình nói: “Ta đến đây là để thương lượng với người về hôn sự cho cháu dâu ta.”

Minh Hạo nghe vậy gật đầu. Chợt, cả người khựng lại, khuôn mặt cứng ngắt nhìn chăm chăm Nhân Thái Long như đang hỏi “Người bị bệnh?”

Thấy Minh Hạo phản ứng, Nhân Thái Long nở nụ cười vui vẻ, biết Minh Hạo còn chưa biết chuyện gì.

Nhân Thái Long cười nói: “Người chắc hẳn chưa biết, vài tuần trước con trai người đã khiến cháu dâu ta mang thai.”

“Chuyện là, tối hôm đó, con trai người đột nhập phòng cháu dâu ta. Cháu dâu ta khi đó đang ngủ say, con trai người lén lút đi vào, kể đó liền dùng vũ lực, đè lên cháu dâu ta làm chuyện đồi bại xxoo***...”

Minh Hạo nghe vậy mặt hoàn toàn đen, trên trán hiện lên từng cọng gân xanh, hai tay nắm chặt lại, nếu không phải kiềm chế chắc hẳn cho lão già một quyền nát đầu rồi.

Bên cạnh Âm Linh thấy Minh Hạo thần sắc, nàng bịt miệng lại, cố gắng nhịn cười ra tiếng.

Minh Hạo không nói gì, từ túi đồ lấy ra máy liên lạc cho bên kia Tam Nương.

“Chuyện gì Thế Tông?” đầu bên kia máy liên lạc phát ra tiếng ồm ồm đặc tính của Tam Nương.

Minh Hạo hỏi: “Thằng oắc Thế Cường dạo này có làm chuyện xấu nào không?”

“Không có.” Tam Nương nói: “Thế Cường dạo này ngoan lắm.”

“Ng ngoan?” Minh Hạo nhìn qua Nhân Thái Long như đang hỏi “Người đang đùa giỡn ta?”

Nhân Thái Long thần sắc bình tĩnh như cũ, hần vuốt râu dài dưới cằm nói: “Nàng có thể chưa hiểu ý người, nói chi tiết hơn đi.”

Minh Hạo ráng nhìn cho một quyền nát đầu lão già trước mắt, nếu lão già này thật sự giỡn mình, Minh Hạo không ngại đánh chết lão ngay tại chỗ.

Mở miệng hỏi Tam Nương: “Ta nghe có người mách Thế Cường làm nhà con gái người ta có thai?”

“A. Đúng vậy, mấy tuần trước Thế Cường làm công chúa tên Nhân Tuyền gì đó có thai, ta quên nói cho người.”

“Hì hì, không nghĩ con trai chúng ta trưởng thành, đã biết...”

“Sau này chúng ta chuẩn bị có cháu rồi, Thế Tông, người mau mau đến Nhân Tiên Quốc a, chúng ta chờ người...”

“Được rồi, ta tắt máy đây.” Minh Hạo không muốn nghe tiếp Tam Nương lắm nhảm trực tiếp cúp máy.

Giờ phút này, Minh Hạo muốn chửi tục má nó một tiếng.

Thằng oắt con Thế Cường kia vậy mà dám làm con gái người ta có thai. Lần này sau khi giải quyết xong đám người kia, hắn sẽ đi đến Nhân Tiên Quốc, lôi đầu tên nhãi ranh kia hỏi tội.

Khoang đã, hình như Thế Cường mới 2 -3 tuổi, làm sao có thể chịch, còn có xuất **** được?

Nhưng nếu thằng nhãi kia thật sự làm con gái người ta có thai thì nên làm sao? Chẳng lẽ thật sự kết thông gia với nhà lão già này?

Minh Hạo có chút bối rối, tạm thời bỏ qua vấn đề này qua một bên, nhìn lão già nói: “Tốt, con trai ta nếu thật có làm, ta cũng có một phần chịu trách nhiệm một người cha. “

Nhân Thái Long gật đầu mỉm cười nói: “Có lời của người ta yên tâm. Nhân Tiên Quốc sẽ hỗ trợ người về mọi mặt, cùng người kề vai sát cánh chống cường địch.”

Minh Hạo gật đầu, nhìn qua Linh Âm nói: “Còn người?”

Linh Âm trầm ngâm một chút, nhìn Minh Hạo hỏi: “Nếu chúng ta xác nhập vào Việt Cồ Thiên Quốc người. Chúng ta có lợi ích gì, hoặc nói chúng ta có quyền lợi gì?”

Minh Hạo và Nhân Thái Long kinh ngạc, không nghĩ nàng nói vậy.

Minh Hạo hơi suy nghĩ một tí, nhìn nàng nói: “ta sẽ cho người lên làm hoàng đế Việt Cồ Thiên Quốc.”

Lúc này Nhân Cát Tiên và Âm Linh sững sờ, Âm Linh kinh ngạc hỏi: “Còn người?”

“Ta?” Minh Hạo mỉm cười chỉ mình, nói: “Ta dắt vợ con ta đi chơi, dù sao lên làm hoàng đế rất buồn chán.”

“Hơn nữa, người lựa chọn đầu nhập chúng ta là một lựa chọn sáng suốt. Coi như người có đầu óc, chỉ cần người không thay đổi tên quốc gia chúng ta là được, còn người muốn làm sao ta không can thiệp.”

Minh Hạo nói một hơi dài, làm hai người ngẩn ra.

“Chỉ đơn giản như vậy?” Âm Linh nuốt nước bọt hỏi.

Minh Hạo gật đầu.

Hít một hơi sâu, Âm Linh vẻ mặt kiên định nói: “Chúng ta đồng ý giải tán Âm Linh Quốc, xác nhập với Việt Cồ Thiên Quốc. Có phước cùng hưởng, có nạn cùng chia.”

Kế đó ba người ký khế ước về liên minh tạm thời.

Làm xong, Nhân Cát Tiên nói một tiếng cáo lui trước, trở về chuẩn bị.

Âm Linh muốn cáo biệt rời đi, khi này Minh Hạo nói: “Khoang đã.”

Âm Linh nghi hoặc nhìn hắn.

Minh Hạo nhìn từ trên xuống dưới một lần, nói: “Vương triều Âm Linh do người tự mình lập nên?”

Âm Linh thấy ánh mắt hắn nhìn chăm chăm mình, trong lòng gấp gáp sợ đến biến sắc, nói: “Người muốn làm gì?”

Minh Hạo thấy nàng vẻ mặt sợ hãi, cười nói: “Ta chỉ là có chút tò mò, một cái đặt vương triều trăm năm mới đây, người lại trẻ như vậy. Là do người thành lập hay sao?”

Âm Linh trong lòng thở phào một hơi, tưởng Minh Hạo muốn làm gì nàng, lạnh lùng nói: “Chuyện này không cần người quan tâm.”

“Người chính là hoàng đế Việt Cồ Thiên Quốc đời kế tiếp, ta có quyền quyết định.”

Minh Hạo mỉm cười nói.

“Người muốn gì?”

Âm Linh cảm giác có điềm xấu muốn xảy ra, nàng lùi vài bước, vẻ mặt đề phòng hỏi.

Minh Hạo từng bước tiến đến gần Âm Linh, cười vui vẻ “Người chắc cũng biết, trên đời không có gì là miễn phí...Nếu người muốn cái ngôi vị hoàng đế này, ta sẽ cho, nhưng đánh đổi lại, người phải là người của ta...”

“Người dám.”

Âm Linh thần sắc hoảng sợ, bỗng nhiên từ trên người nàng bay ra âm u khí tức, tốc độ rất nhanh, bắn vào người Minh Hạo.

Minh Hạo cả người giờ phút này đứng im không nhúc nhích, ánh mắt vô thần, như người chết đồng dạng.

“Dám đánh chủ ý bốn cô nương, ta cho người biết tay.” Âm Linh đột nhiên thay đổi 360 độ, vẻ mặt nham hiểm mỉm cười nhìn Minh Hạo, “Dù sao người đã chết, ta nói cho người biết để người biết mà an nghỉ. Ta không phải là nhân loại, mà chính là chủng tộc Âm Linh, một trong những chủng tộc đặc biệt nhất tại Dâm Giới, có khả năng kết nối tâm linh, tấn công tâm linh mà chủng tộc khác không có được.”

“Để ta xem, bên trong người có sức mạnh ra sao, có thể một quyền đánh nát Nam Triều.”

Âm Linh mỉm cười, đi đến trước mặt Minh Hạo, miệng há ra, chiếc lưỡi đỏ từ trong miệng nàng đưa ra, hướng về miệng Minh Hạo luồng vào trong.

Hai chiếc lưỡi như con rắn cuốn vào nhau.

Đây chính là chiêu thức đặc biệt, thăm dò sức mạnh của người khác, một trong của Âm Linh chủng tộc.

Âm Linh nhắm mắt lại, cảm nhận sức mạnh trong cơ thể Minh Hạo.

“Sức mạnh này....đây là? Dâm Thần? Không, thậm chí còn mạnh hơn thế...vượt xa...”

Âm Linh trong nội tâm kinh sợ, không nghĩ đến người trẻ tuổi trước mắt này nắm giữ sức mạnh đáng sợ đến thế.

“Hà hà, ta có được con rồi hoàn mỹ như vậy, xưng bá Dâm Giới không còn là mộng tưởng.”

Trên mặt nàng hiện lên vui mừng như điên.

“Chiêu thức của người đúng là đặc biệt, đáng tiếc, đối với ta không chút tác dụng...”

Âm Linh đang trong cơn vui sướng, đột nhiên giọng nói trẻ tuổi vang lên, làm nàng bừng tỉnh trở lại.

Âm Linh nội tâm sợ hãi nhanh chóng thay thế, nàng liếc nhìn khuôn mặt Minh Hạo, thấy hắn vẫn còn trong trạng thái chết đứng không khỏi thở phào một hơi, “Chắc là nghe lầm...”

“Không lầm đâu, ta đang nói chuyện với người bằng giao tiếp linh hồn.”

“Linh hồn? Làm sao có thể, người là nhân loại, làm sao có thể đi đến bước này.”

Nói chuyện bằng linh hồn, đây là chuyện không thể nào, dù Dâm Thần cũng không thể.

Theo nàng biết, trong sách cổ ghi lại chỉ có bộ tộc nàng mới có chiêu này, làm sao một nhân loại có thể làm được?

“Được rồi, đến lượt ta...”

Minh Hạo trong trạng thái linh hồn cười nói, một tay bắt vào người Âm Linh, vượt lên một cái, màu trắng từ trong người nàng bay ra ngoài.

Màu khí trắng này chính là một dạng linh hồn từ thể xác Âm Linh bay ra, cũng chính là linh hồn của nàng.

“Người muốn làm gì, mau thả ta ra.” Âm Linh linh hồn cố gắng ngoay nhưng vô ích, tay Minh Hạo cứng như sắt thép, không làm nàng chạy thoát được.

“Tất nhiên là chịch người.” Minh Hạo cười tà nói.

“Chịch?” Âm Linh ngẩn ngơ một hai giây, sau đó nàng dữ dội la lên: “Không thể nào, người dám làm vậy, ta *****”

Bởi vì cả hai người ở dạng linh hồn, cho nên đều không mặc quần áo, kể đó, Minh Hạo đưa đỉnh thương của mình, nhấm vào phần dưới của Âm Linh đâm một cái.

“A~~~!”

Âm Linh và Minh Hạo cùng rên một tiếng, cảm giác sâu trong linh hồn một loại rất sung sướng...

Hai linh hồn hòa nhập nhau, dù không phải xác thịt, nhưng chính là linh hồn thăng hoa.

Minh Hạo lúc này cảm thấy cảm xúc thăng hoa theo từng nhịp điệu, không nghĩ chịch bằng linh hồn lại phê đến như vậy.

Đây cũng là lần đầu tiên hấn nện người bằng hình thức này, không nghĩ đến lại sướng thế này, còn sướng hơn cả thể xác nữa a....

Âm Linh ban đầu còn kháng cự, nhưng dần hưởng ứng theo nhịp điệu linh hồn, nàng vẻ mặt phóng đảng làm theo Minh Hạo, đưa phần dưới cho hấn ‘ăn’...

Tiếp đó chính là cảnh hai linh hồn điên cuồng nện nhau, cả hai dù không có thân thể, nhưng lại cảm giác phê đến tận tâm can.

Mỗi lần hai linh hồn giao nhau, chính là cảm xúc theo đó trào lên, sung sướng, thoải mái, vui vẻ, thăng hoa.

Mà tại hai linh hồn trên không đang giao du, hai thân thể của Minh Hạo và Âm Linh tại dưới đất theo bản năng làm theo.

Bản năng, chính là nguồn gốc nguyên thủy của tất cả mọi vật.

Hai thân thể tự mình hoạt động mà không cần linh hồn, tự cởi quần áo, nhưng động tác rất chậm chạp, không linh hoạt như thường.

Kế đó, Âm Linh đưa mông ra sau... Minh Hạo thân thể chậm chạp đem súng đưa vào trong...

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 284: Toàn Diệt

“Tổng tư lệnh, tin gấp, quân địch tấn công!”

“Tổng tư lệnh, tin gấp, quân địch tấn công!”

“Tổng tư lệnh, tin gấp, quân địch tấn công!”

Âm thanh vang lên, Minh Hạo từ ngủ say bên trong thức tỉnh.

Nhìn bên cạnh thân thể mềm mại như bông, Minh Hạo một tay nhẹ nhàng đánh vào kiêu nộn kia.

“Ư~~~”

Âm Linh rên nhẹ một tiếng, theo đó nàng tỉnh lại mở mắt ra, thấy người nằm gần là Minh Hạo giật một cái, vội vàng ngồi dậy.

Nàng nhanh chóng kiểm đồ che chắn thân thể mình mặc vào, cảm giác thân dưới hơi đau đớn, nước mắt không tự chủ chảy ra.

“Người, ta không tha cho người.” Âm Linh hận hận nhìn Minh Hạo, nói một câu rồi chạy đi.

Minh Hạo mỉm cười như không nghe thấy, lớn tiếng nói: “Nếu có dịp, chúng ta lại làm lần nữa, ta rất sướng khi làm với người đó Âm Linh.”

Âm Linh đang chạy nghe vậy trong lòng càng sợ hãi, không dám dừng lại, tăng tốc độ chạy đi.

Nhìn nàng như chú nai con Minh Hạo có chút thấy buồn cười, khi này rất mạnh miệng, cái gì mà ta sắp trở thành bá chủ a... Bây giờ chạy còn nhanh hơn con thỏ.

Minh Hạo thu hồi lại ánh mắt, chậm rãi mặc quần áo vào, liên lạc với marine bên kia: “Tình hình ra sao rồi?”

“Thưa tổng tư lệnh, toàn bộ các đợt tấn công của kẻ địch từ ba hướng đều bị chúng ta chặn lại.”

Minh Hạo nghe vậy suy nghĩ nói: “Các người giữ vững phòng thủ, không cho kẻ địch đánh vào, một lát ta tới.”

“Vâng, tổng tư lệnh!”

Minh Hạo tắt máy liên lạc, nhanh chóng hướng đến căn cứ của mình.

Vài phút sau đến căn cứ, Minh Hạo bước vào phòng, bên trong có bảy người ngồi:

Theo thứ tự:

Nam tướng quân: Chỉ huy Marine

Thiên tướng Qqân: chỉ huy Viking

Lady phó tướng quân: chỉ huy Medic Fly Omega

Siege tướng quân: chỉ huy Super Siege Tank

Ghost tướng quân: chỉ huy Ghost

Tian tướng quân: chỉ huy Tian Air Robot.

Cruise tướng quân: chỉ huy BattleCruise

Minh Hạo chào một tiếng, “Chào các chỉ huy.”

“Chào tổng tư lệnh.” Bảy người đứng lên, làm lễ quân nhân.

Minh Hạo ngồi xuống, nhìn bản đồ một chút.

Theo như trong bản đồ hiển thị, các màu đỏ mũi tên đang hướng các căn cứ phòng thủ do hãn xây nên tiến đến.

Nhìn một chút, Minh Hạo đã xác định tình hình.

Minh Hạo nhìn đám tướng quân, ra lệnh: “Cho các Super Siege Tank nã pháo vào kẻ địch, tiếp đó, các Viking mở chế độ tàng hình, tấn công kẻ địch vào ban đêm. Tất cả lính Marine do Medic Fly Omega chuyên chở, thả dù xuống trại địch.”

“Ghost, Titan Air Robot... toàn bộ ra quân, hỗ trợ cho Marine, phong tỏa toàn bộ đường lui bọn hãn.”

“Vâng tổng tư lệnh!” Đám tướng quân nhận lệnh rời đi.

Minh Hạo ngồi một mình trong phòng, cầm lên máy liên lạc.

“Long Thần Nguyệt.”

“Người muốn ta hỗ trợ hả Thế Tông?” Âm thanh ngọt ngào mềm mại từ bên kia đáp lại, tựa như đứa bé gái đang nói chuyện đồng dạng.

“Đúng vậy, ta muốn người đem quân tấn công phía sau bọn hãn, chặn lại toàn bộ đường lui...”

“Ta hiểu rồi, người đợi tin tức tốt của ta.” Long Thần Nguyệt nói.

Minh Hạo tắt máy liên lạc, mỉm cười âm hiểm.

Sau khi rời thần mộ, Long Thần Nguyệt nói muốn trở về quê nhà của mình, mà quê nhà của nàng chính là ở Bắc Yêu rừng rậm.

Trong truyền thuyết, Bắc Yêu từng là nơi của loài rồng sinh sống. Trải qua hơn ngàn vạn năm sau, Bắc Yêu thay tên đổi chủ, sinh vật hiện tại thống trị còn yếu hơn cả Long thời xa xưa.

Cho nên ở Bắc Yêu, Long Thần Nguyệt như chúa tể muôn loài, dựa vào long uy của mình, rất nhanh trở thành vua ở Bắc Yêu, không ai dám phản kháng nàng.

“Các người tưởng rằng, phương bắc sẽ không ai tấn công các người? Sai lầm lớn, ta sẽ cho các người hồi hận.”

Minh Hạo nhìn ra ngoài cửa sổ lăm băm...

Sau đó nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi tin tức tốt.

...

Trên tiền tuyến.

Bầu trời âm u.

Khói lửa đầy trời, từng đợt pháo sáng ở trên không trung bắn xuống đất, làm cả khu vực xung quanh nổ tung thành tro bụi.

“Bùm!”

“Bùm!”

“Bùm!”

Từng cái robot cỡ người cao hơn 3m hoành thành tại khu vực này, hai nòng pháo khổng lồ, mỗi lần bắn ra chính là một khu vực lớn bị đốt cháy.

“A~” Người xung quanh bị hai nòng pháo bắn trúng trong nháy mắt hết thắm, da thịt cháy thành tro.

Từ xa, Super Siege Tank đứng trên tường thành vững chắc Việt Cồ Thiên Quốc chổng còng lên, hướng nòng pháo lên bầu trời, nhắm ngay khu vực tiền tuyến nã pháo liên tục.

Hai nòng lớn hướng lên bầu trời, từng quả cầu sáng đau mắt người từ hai nòng bắn lên.

Mỗi phát bắn như vậy, chính là nguyên khu vực ngàn mét tiền tuyến bên trong bị phá hủy, kẻ địch – ta chết vô số.

Mỗi giây mỗi phút, hàng ngàn kẻ địch ở ba chiến tuyến cùng lúc chết đi.

...

Đêm khuya tĩnh lặng, cả hai bên đồng thời rút lui.

Bên kia đầu chiến tuyến, nơi nhiều doanh trại lớn được đóng tại đây, treo nhiều loại cờ khác nhau.

“Lão tổ, thực lực bọn hãn quá mạnh, chúng ta không thể tiếp cận được Việt Cồ Thiên Quốc ngàn mét bên trong.”

Một người đi vào trại báo cáo.

Trong phòng, hơn mười người ngồi vẻ mặt âm trầm.

Không nghĩ đến, hơn trăm vạn quân cùng tiến công ba đường Bắc, Tây Nam, Đông Nam vậy mà không thể tiến thêm một bước.

“Tình hình ra sao?” Một nữ trung niên hỏi.

“Thưa lão tổ, ở ba tiền tuyến Bắc, Tây Nam, Đông Nam quân ta tổn thất hơn 9 triệu.”

“Cái gì, mới ngày đầu hơn 9 triệu!” Đám người tức giận la lên.

9 triệu, bên trong có con dân của bọn hăn a, làm sao ngày đầu lại tổn thất lớn như vậy, đây chính là từng khúc ruột thịt a. Nghe con số hơn 9 triệu này, bọn hăn cảm giác có chút đau lòng.

“Không được, chúng ta phải tự ra tay.”

Có người nhận ra vấn đề nói.

“Không được, nếu chúng ta ra tay, tên kia quái vật tất nhiên sẽ ra tay, khi đó nếu chúng ta toàn bộ chết trận, như vậy trận chiến này coi như vô nghĩa.”

Một người khác lên tiếng phản đối.

Đám người một hồi cãi nhau, không ai nhường ai.

“Báo! Tin khẩn, chúng ta quân đội bị tập kích!”

Một người hối hả chạy vào báo.

“Là ai?” Đám lão tổ ngừng cãi lại, cùng xoay nhìn người kia hỏi.

“Thưa lão tổ, cái này chúng ta không biết. Đột nhiên người trong doanh trại lẳng đùng ra chết...”

Đám lão tổ im lặng.

Đùa, không biết là ai tấn công thì làm sao đánh?

“Báo! Quân đội thứ ba, thứ tư bất ngờ bị địch tập kích.”

Một người khác lúc này chạy vào báo.

“Là ai?”

“Cái này, chúng ta không biết, bọn hăn đột nhiên lăn ra chết...”

Đám người lại lần nữa rơi vào im lặng.

Vài phút sau, liên tiếp có người chạy vào báo, tin tương tự như hai người trước, khiến đám lão tổ một trận bức bối khó hiểu, chuyện gì đang xảy ra?

“Báo! Tin khẩn, toàn bộ doanh trại đột nhiên có kẻ địch từ trên bầu trời không chút dấu hiệu báo trước hạ xuống, toàn bộ doanh trại chúng ta bị tấn công.”

Đám lão tổ nghe vậy biến sắc, vội vàng đứng lên chạy đến cứu vãn.

...

“Phốc” một người lính Marine bị đánh xuyên tim, ngã xuống đất tắt thở.

Lão già thở hỗn hển, sau lưng, hai bên, trước mặt đầy viên đạn bắn đến, lão già lại phải vận chuyển dân khí bảo vệ xung quanh.

Không đến vài phút, dân khí tiêu hao quá độ, rốt cục duy trì không nổi lưới bảo vệ, đầy viên đạn bắn đến.

“Phốc phốc phốc”

Từng viên đạn phá âm thanh bắn vào người lão già.

Lão vẻ mặt sợ hãi ngã xuống chết.

...

“Thưa tổng tư lệnh, toàn bộ lão quái vật đã bị chúng ta dụ ra ngoài, kế tiếp là...?”

Minh Hạo ngồi trên ghế cầm máy liên lạc nói: “Ra lệnh cho Ghost, bắn đạn hạt nhân đi, còn đám Marine kia coi như hi sinh anh dũng...”

“Vâng tổng tư lệnh!” Đầu bên kia không chút cảm xúc đáp.

...

10 phút sau.

“Ầm!”

Ở cả ba khu vực Bắc, Tây Nam, Đông Nam, toàn bộ doanh trại đột ngột phát ra tiếng nổ tung dữ dội, phạm vi 100.000m bên trong nổ thành cái hố to, không một người bào sống sót.

Đêm khuya tĩnh lặng, mùi thịt cháy, mùi máu tươi tự do phiêu đẳng trong không trung...

...

Ngày hôm sau.

Sáng sớm, Bắc Yêu ra quân, một tràng yêu với số lượng hơn chục tỷ tiến thẳng về phía đám đế quốc còn lại.

Bởi vì đa số người điều ra chiến tuyến, cho nên chỉ có vài trăm người canh gác – phòng thủ, rất nhanh bị thú triều phá vỡ, xâm nhập từng cái thành trì đánh giết dân chúng.

...

Nửa ngày, khắp Dân Giới người hoàn toàn rơi vào mộng...

Một tin tức lan truyền toàn bộ Dân Giới, Tây, Bắc, Đông, Nam...

Khiến lòng người rơi vào bàng hoàng.

Có ngạc nhiên

Có kinh hoàng

Có sợ hãi

Có không tin

Có im lặng

...

Tin tức đó là:

Hơn 1 tỷ quân liên minh các đế quốc, trong đó có cổ quốc, hoàng triều..., trong đó có các gia chủ, lão tổ toàn diệt.

Thành trì, đế quốc đột ngột bị Bắc Yêu (yêu thú) xâm lược.

Dân chúng khắp nơi lầm than.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 285: Đến Nhân Tiên Quốc

Theo khảo sát, tác giả quyết định sẽ kết thúc sớm phần huyền huyền này.

...

“Có tin mới nhất về trận chiến báo về thừa lão tổ.”

“Đọc!”

“Trong thư ghi là ... “

...

Trong căn phòng lớn, hai người ngồi.

Một lão già và một trung niên nói chuyện với nhau.

Lão già này chính là Nhân Thái Long, còn người trung niên kia chính là Nhân Thế Tiên, là vua của Nhân Tiên Quốc hiện tại.

“Cũng may, chúng ta đi trước một bước, lần này Nhân Tiên Quốc chúng ta hưởng số rồi.” Nhân Thái Long rung rung đùi đắc ý nói.

“Đó là công cha, nếu không phải do cha bày mưu tính kế thì làm sao có được thành quả ngày hôm nay.” Nhân Thế Tuyên cười nói.

“Ha ha, đúng, trong đó có một phần công lao không nhỏ của con trai người Nhân Thiên Long, nếu không phải do hắc dẫn đám người kia về, chắc hôm nay Nhân Tiên Quốc đi theo đám người kia xuống suối vàng rồi.”

Hai cha con nhìn nhau cười ha hả, hiển nhiên tâm trạng hai người rất là vui.

Làm sao không vui?

Hơn trăm cái đế quốc, có cổ quốc, hoàng triều, vương triều cùng đi tong. Hiện tại chỉ có vài cái sống sót, nhưng nhìn chung không có cái nào đáng uy hiếp bọn hắc, trừ cái kia Minh Hạo.

Có thể nói, một bước này bọn họ hoàn toàn thắng lợi!

...

“Báo cáo tổng tư lệnh, toàn quân diệt...”

“Được rồi, rút lui trở về.”

Minh Hạo ngắn gọn nói.

Nhìn qua cửa sổ ánh mây trắng trôi trên bầu trời mỉm cười.

Không nghĩ đến vận may hắc lại lớn như vậy.

Sáng sớm, hắc nhận được tin tức từ phân thân tử thần truyền xuống.

Phát hiện một chỗ nghi ngờ của Dâm Đạo thế giới này ẩn núp.

Sau rời đi Thần Mộ, Minh Hạo ra lệnh cho phân thân đi tìm kiếm cái dâm đạo. Hiện tại trải qua nhiều tháng tìm kiếm, rốt cục có kết quả.

Nơi đó chính là...

Tận cùng thế giới này.

Xử lý xong, Minh Hạo liên lạc với đám binh lính Terran thu dọn tàn cuộc.

Tiếp đó Minh Hạo một mình đi về Nhân Tiên Quốc, xử lý chuyện Thế Cường làm con gái nhà người ta có thai...

...

Vài ngày sau, Minh Hạo rốt cục đến Nhân Tiên Quốc.

Thành trì hùng vĩ, tường thành cao hơn 10m, người ra vào tấp nập.

Trên đường đi qua, đa số thành trì tan hoang, người chạy nạn, cảnh mà thảm thương.

Khi đến Nhân Tiên Quốc lại khác, bầu không khí náo nức, vui tươi, tràn đầy sức sống, không như những nơi Minh Hạo đi qua, tĩnh lặng mộ địa, người chạy loạn lạc, khóc thương bên đường.

Hai tên lính mặc giáp, cầm kiếm chặn trước cửa thành, người ra vào hình như phải xuất giấy gì đó bọn hăn mới cho vào.

Minh Hạo đi đến, một trong hai tên lính trừng mắt nhìn hăn gào hét: “Đứng lại, giấy thông hành đâu!?”

Minh Hạo lắc đầu nói: “Ta không có, kêu vua các người ra đây, nói ta đến từ...”

Minh Hạo còn chưa nói hết, một tên lính bên trái rút kiếm ra bao, hướng về Minh Hạo chém thật nhanh một nhát.

Phốc!

Người Minh Hạo nứt ra làm hai.

Nhìn thảm trạng của Minh Hạo, tên lính vừa chém Minh Hạo mặt không chút cảm xúc, lạnh lùng nói: “Dám nói chuyện với hoàng đế tôn kính của chúng ta như vậy, tội đáng chết.”

“Vậy người dám giết ta, tội chết ngàn lần.”

Một ngón tay không biết từ đâu ra, hướng trán tên lính, đầu ngón phát ra ánh sáng chói mắt.

“Bùm!” Âm thanh nổ tung vang dội. Tên lính chưa kịp hét thảm, đầu lâu theo âm thanh nổ thành tro, cả thân thể không đầu ngã xuống đất.

Người lính còn lại sợ sệt, chỉ tay vào Minh Hạo, run run nói: “Người, dám giết lính của Nhân Tiên Quốc, người...”

“Được rồi, người theo hăn chết luôn đi.”

Minh Hạo lười nghe hăn nói, một ngón tay sáng lên, tia sáng bắn vào đầu tên kia.

“Bùm!”

...

Tĩnh.

Người xung quanh thấy vậy sợ đến nói không ra lời.

“Chạy.”

Một hồi sau, không biết la lêni, đám người hoảng sợ theo bản năng chạy đi, nơi cổng thành hỗn loạn.

Minh Hạo theo đám người đang loạn chạy vào cổng thành.

....

“Thưa thống lĩnh, tại cửa thành có một vụ án mạng nghiêm trọng xảy ra.” Một người mặc áo hạ nhân đi vào phủ báo.

“Án mạng.” Người trung niên mặc đồ binh ngồi trên ghế, nhìn về hạ nhân hỏi, “Chuyện gì xảy ra!”

“Theo như lời người xem, có một người thanh niên đi vào thành, hắn nói lời xúc phạm hoàng thượng, kể đó người lính kia chém người thanh niên thành hai nửa. Sau đó không biết vì sao người thanh niên kia xuất hiện bên cạnh tên lính, một tay sáng lên, sau đó đầu tên lính nổ nát...”

Hạ nhân kể toàn bộ sự việc cho thống lĩnh.

Thống lĩnh nghe vậy hỏi: “Tên lính kia chém người thanh niên thành hai?”

“Vâng, theo lời người xem thì đúng vậy thưa thống lĩnh.” Người hạ nhân gật đầu nói.

“Vậy hắn sống lại?” Thống lĩnh nhíu mày hỏi.

“Đúng vậy thống lĩnh.” Hạ nhân gật đầu nói, trong mắt hiện lên không tin tưởng chuyện này.

Bất quá, theo lời nhiều người chứng kiến thì chuyện này không thể là giả được.

Chẳng lẽ...

Thống lĩnh nghĩ đến lệnh của hoàng đế truyền xuống mấy ngày trước, trong lòng không yên. Lập tức đứng lên, nhìn hạ nhân nói: “Mau, chuẩn bị cho ta xe ngựa, ta có việc gấp cần bẩm báo với hoàng đế.”

“Vâng thông lĩnh.”

...

Minh Hạo tự nhiên bước vào thành, nhìn người đi đường, chọn một cô gái ngẫu nhiên, hỏi: “Này, người biết chỗ ở của hoàng đế không?”

Thiếu nữ nghe người hỏi dừng bước lại, thấy ánh mắt sâu không đáy của Minh Hạo nhìn chăm chăm mình, trong lòng xuất hiện cảm giác kỳ lạ, tim không tự chủ đập gia tốc vài lần.

Má nổi lên phẫn hồng, thiếu nữ dáng vẻ rụt rè nói: “A a, đi thẳng đến bên kia, sau đó rẽ...”

Cô gái nói rất tận tình, thậm chí đi bao nhiêu mét, đi đường nào đều nói.

Đợi nàng nói xong, Minh Hạo nói cảm ơn một tiếng, phất tay một cái, một luồng khí bay vào người thiếu nữ.

Thiếu nữ từ cảnh giới Dâm Sinh đột phá lên Dâm Vương.

Chưa đợi thiếu nữ phản ứng, Minh Hạo cả người sáng lên, chớp nhoáng một cái biến mất.

Để lại thiếu nữ đứng tại chỗ, một mặt mơ màng..

...

Người xung quanh đi đường chỉ thấy một tia sáng lóe lên rồi biến mất. Dù cảnh giới Dâm Vương cũng không hay biết gì.

Minh Hạo chạy với tốc độ siêu ánh sáng rất nhanh, chỉ mất ba giây đến nơi.

Hoàng cung khổng lồ, xung quanh binh lính canh gác dày đặc, Minh Hạo tiếp tục hóa thành ánh sáng thậm nhập vào trong.

“Là ai.”

Hai cha con Nhân Thái Long và Nhân Thế Tuyên đang bàn bạc, đột nhiên cảm nhận một luồng khí tức xa lạ xuất hiện tại hoàng cung chính mình, cùng nhau đứng lên, khí tức như biển vô hạn phóng ra, bao trùm toàn bộ hoàng cung.

“Là ta.”

Minh Hạo lạnh lùng nói.

Trước mặt hai người, từng tia sáng hội tụ lại một người thanh niên.

Người này không ai khác, chính là Minh Hạo.

Nhân Thế Tuyên không biết, nhưng Nhân Thái Long vừa gặp qua kia, nên rất nhanh nhận ra Minh Hạo.

Hắn nở nụ cười thân thiết nhìn Minh Hạo nói: “Ồ, ngọn gió nào đưa người đến? Tại sao đến mà không báo cho lão già này một tiếng?”

Minh Hạo nhàn nhạt nói: “Ta lười.”

“Àch.” Nhân Thái Long nở cười cứng ngắt, chuyển sang vấn đề khác: “Nào, mời đạo hữu đi đến đại sảnh, chúng ta cùng bàn bạc về vấn đề hôn sự.”

Dù hắn nói với giọng điệu rất bình tĩnh, nhưng có thể nghe bên trong hắn đang thúc giục vấn đề hôn sự.

Minh Hạo khoát tay chặn hắn lại, nói: “Ta muốn gặp vợ con ta trước, chuyện kia tính sau.”

Nhân Thái Long nghe vậy tạm thời bỏ vấn đề bàn bạc hôn sự qua một bên, cười nói: “Như vậy đi theo ta, ta dẫn người đến phòng hai vợ con người.”

Nhân Thế Tuyên đứng một bên lắng nghe không nói chuyện, thấy Nhân Thái Long tỏ ra tái độ nghiêm túc khác với ngày thường, hẳn liền biết Minh Hạo là ai.

Nhân Thế Tuyên nhanh chóng giới thiệu chính mình: “Chào cha Thế Tông, ta là cha của công chúa Nhân Ngọc Phượng.”

Minh Hạo gật đầu, ánh mắt nhìn hẩn hoi: “Có chuyện gì?”

“Àch...” Nhân Thế Tuyên cứng họng lại, không biết nói gì, chẳng lẽ nói con trai nhà người đã dương cung bá thượng đề con gái ta ra thật?

Nhân Thái Long ho khan khặc một cái, giải vây cho Nhân Thế Tuyên, nói: “Đi nào đạo hữu, ta dẫn người đi. Nhân Thế Tuyên con triệu tập toàn bộ mọi người ra đi, chuẩn bị đãi tiệc mừng.”

“Vâng cha.” Nhân Thế Tuyên vội vã rời đi chuẩn bị tiệc đãi.

Minh Hạo gật đầu.

Nhân Thái Long dẫn Minh Hạo đến căn phòng riêng biệt, xung quanh phòng rất nghiêm ngặt.

Mở cửa ra.

Bên trong ngồi ba người.

Một người nữ dáng vẻ cao lớn vạm vỡ, màu da nâu lúa mạch khỏe mạnh.

Khuôn mặt kiên nghị khắc khổ do trải qua nhiều sóng gió trong cuộc đời. Hơi thở nóng bỏng cuộn trào, mang theo đặc tính của người con gái vùng

Tây Cương.

Mặc bộ váy nâu dày khảm châu sáng, nhìn như người quý tộc. Có điều không che được đôi song phong khổng lồ phía trước ngực của nàng.

Khi thấy Minh Hạo mỗi cái thở ra hít vào càng nhanh, làm đôi ngực sữa lớn của nàng theo đó phập phồng lắc lư lên xuống liên tục. Thậm chí cúc áo còn hơi rung rung, tựa như cúc áo sắp không giữ được đôi ngực sữa của nàng, muốn phá áo mà ra.

Khuôn mặt nàng hơi vuông, lông mày kẻ dài sát mắt, đôi mắt đen tròn nhìn chăm chăm Minh Hạo, trong con mắt hiện lên vui mừng, nhớ nhung.

Ngồi kế bên Tam Nương là một đứa bé, khuôn mặt vài phần giống Minh Hạo, vài phần giống Tam Nương.

Trên mặt hắn treo rõ ràng mười phần sợ hãi khi nhìn thấy Minh Hạo xuất hiện.

Người còn lại thân hình cao lớn, một tay cầm thanh đao lớn đứng trong phòng, người này không ai khác chính là Râu Trắng.

“Cha, sao ngươi lại ở đây?”

Thế Cương kinh ngạc la lên.

“Làm sao, ta không thể ở đây?” Minh Hạo tựa như cười nhìn hắn hỏi.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 286: Thế Cường Đau Khổ

“Cha, con muốn đi vệ sinh một chút.”

Thế Cường đứng lên, muốn chạy qua người Minh Hạo, đáng tiếc, hắn mới chạy đến nơi cửa bị Minh Hạo một tay bắt lại.

“Khoang đã, ta hỏi rồi người muốn đi đâu tùy người.”

Minh Hạo đánh vào đầu hắn cái nói.

“Ô ô...”

Thế Cường như con mèo mít ướt, lộ ra từng giọt nước mắt.

“Đừng giả vờ, ta thừa biết người.”

Thấy Thế Cường vẻ mặt khóc nhè, Minh Hạo muốn đánh đít thẳng nhai ranh này.

Thế Cường nghe vậy thu hồi nước mắt, đành bộ mặt chấp nhận số phận.

“Người ngồi ghế đi, ta có chuyện muốn hỏi.” Minh Hạo nhìn Thế Cường nói.

Thế Cường ngoan ngoãn gật đầu, đi đến ghế ngồi xuống.

Minh Hạo kiểm cái ghế ngồi xuống, nhìn qua Thế Cường, ánh mắt sắc bén hỏi: “Người làm con gái người ta có thai?”

Thế Cường biết việc này sớm muộn lời ra, hăn nuốt nước bọt, gật đầu nói: “Vâng cha.”

Minh Hạo hoài nghi, nhìn xuống đũng quần Thế Cường.

Đậu má râu xanh, chỗ ấy của nó vẫn nhỏ a, làm sao có thể *** được?

“Chỗ kia...người nhỏ vậy, làm sao có thể?” Minh Hạo thấy Tam Nương đang chăm chăm mình, nhỏ giọng hỏi.

Thế Cường vẻ mặt mờ mịt lắc đầu, nói: “Cái này con không biết, sau khi ăn thức ăn do hoàng tử đưa, cảm thấy cả người nóng rực...”

Minh Hạo nghe đến đây hoàn toàn hiểu.

Nói đơn giản, thằng nhóc này ăn thức ăn của người ta đưa, trong thức ăn có sâm dược....

Chắc hẳn loại sâm dược cao cấp, khiến JJ chỉ 1-2 cm dài ra hơn vài cmt...

Dù sao thế giới này là Sâm Giới. Sâm dược tất nhiên là chất lượng hơn các thế giới kia.

Minh Hạo nhìn qua đứng nơi cửa Nhân Thái Long.

Thấy Minh Hạo nhìn qua, Nhân Thái Long kêu không tốt, hai tay xoa xoa, đối vẻ mặt cười nói: “A, cái này chúng ta chỉ hiểu lầm...”

“Ta biết.” Minh Hạo không tiếp tục truy cứu vấn đề. Dù sao thằng nhãi Thế Cường làm con gái người ta có thai rồi, không lẽ bắt con gái người ta phá thai hay bồi thường?

Minh Hạo nhìn đám người nói: “Ta muốn nói chuyện với Tam Nương, làm phiền các người đi ra ngoài.”

Đám người gật đầu đi ra ngoài, chừa lại không gian riêng cho Minh Hạo và Tam Nương.

Kế tiếp chính là...hâm nóng lại tình cảm của hai người.

“Xoạt xoạt”

Vài giây sau, quần áo hoàn toàn thoát ra.

Minh Hạo đi tới, ôm chầm thân thể nóng bỏng Tam Nương vào lòng.

Nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt Tam Nương. Minh Hạo ôn nhu nói: “Người mấy ngày nay chắc cực khổ.”

Tam Nương lắc đầu nói: “Không, ta rất vui khi được ra thế giới bên ngoài, được biết nhiều thứ hơn.”

“Ừm. Thế Cương dạo này có làm phiền hay quấy phá người không?”

Minh Hạo nhẹ giọng hỏi thăm.

“Thằng bé rất ngoan...” Tam Nương đầu gác lên ngực Minh Hạo.

“Còn người?” Tam Nương ngẩng đầu nhìn Minh Hạo hỏi.

“À, dạo này ta...” Minh Hạo kể sơ những việc mình làm.

Hai người hỏi thăm nhau và đáp lại, sau đó Minh Hạo kề môi hướng môi Tam Nương hôn lấy, đưa lưỡi vào miệng, giao lưu với nàng.

Cả hai giao lưu bằng lưỡi một hồi, nuốt nước miếng của nhau.

Bên trong nước miếng Tam Nương, vẫn mang theo hơi thở nóng bỏng xứ Tây Cương con gái.

Minh Hạo Một tay kia mò xuống phía dưới...

...

Giao lưu xong, Minh Hạo và Tam Nương mặc quần áo vào mỉm cười nhìn nhau.

Lần này hai người thật chơi hết sức, ai cũng vui sướng.

Làm xong, mở cửa phòng ra, thấy mọi người nhìn mình cả hai khuôn mặt hơi đỏ.

Nhân Thái Long già thành tinh, như không thấy, hắc mỉm cười nói: “Chúng ta đãi tiệc, đi thôi.”

Minh Hạo già mặt hơn, gật đầu, mỉm cười nói: “Đi.”

Sau đó đoàn người đến đại sảnh rộng lớn, trên bàn đầy đĩa thức ăn, sơn hào hải vị cái gì cũng có.

Minh Hạo đặt mông ngồi xuống ghế nhìn một vòng.

Người ngồi ở đây, đa số con em hoàng tộc thân thích với hoàng đế.

Tam Nương ngồi cạnh Minh Hạo. Thế Cương ngồi ở giữa hai người.

Nhân Thế Tuyên ngồi đầu chủ tọa.

Còn bên hoàng thất ngồi bên phải, đối diện với đám người Minh Hạo.

Nhân Thế Tuyên giới thiệu từng người cho hai bên, sau đó lớn tiếng nói: “Hôm nay chúng ta đãi tiệc ăn mừng bên nhà thông gia, cũng như sắp tới chuyện đại hôn.”

“Ta lấy chức vị vua tuyên bố, Thế Cương một tháng tới sẽ đám cưới công chúa Nhân Ngọc Phượng, trở thành hôn phu của Nhân Ngọc Phượng.”

“Bộp bộp bộp”

Căn phòng vang lên tiếng vỗ tay chúc mừng.

“Phụ vương, con không muốn lấy hấn ta.”

Lúc này một giọng nói trẻ con trong trẻo vang lên, làm mọi người sửng sốt nhìn lại.

Một tiểu loli cực xinh đẹp, dáng dấp ước chừng 8 – 9 tuổi. Ngũ quan thanh tú, da trắng, đôi mắt đen tròn, má phồng phồng nhìn khá dễ thương, trên mặt mang theo một chút bướng bỉnh, vài tia ngây thơ.

Nhìn nàng giống như một búp bê chồi non vừa ra đời.

“Ngọc Phượng, tại sao con không muốn lấy Thế Cường? Hấn chính là người lấy đi của con, hơn nữa, nhìn hấn đi, rất soái ca phải không, phù hợp với vị hôn phu tương lai của con.”

“Con gái ời là con gái, đừng nói như vậy, không là cả nhà chúng ta chết.” Nhân Thế Tuyên trong lòng sợ hãi âm thầm hô, vẻ mặt bình tĩnh nhìn Ngọc Phượng nói.

Bên cạnh anh trai Nhân Thiên Long phụ họa nói: “Phụ thân nói đúng đó, em đồng ý đi, Thế Cường nhưng là một ‘chàng trai’ tốt, xứng làm phu quân của em.”

“Đúng đó, đồng ý đi.”

“Đồng ý đi”

Đám người hoàng thất dù không biết tại sao Nhân Thế Tuyên đòi gả con gái hấn cho Thế Cường, nhưng biết dù chuyện gì đi nữa hoàng thượng chính là người quyết định mọi việc có lợi cho mình.

Thế là cả đám lên tiếng phụ họa.

“Không!”

Nhân Ngọc Phượng la lên một tiếng làm mọi người im lặng.

Nhân Ngọc Phượng vẻ mặt chán ghét, chỉ tay vào Thế Cường nói: “Hắn chính là ỨC HIẾP CON. Con còn nhớ rõ tối hôm đó, nhân lúc con đang ngủ, hắn bò lên người, sau đó...sau đó...”

“Oa”

Nhớ đến tối hôm đó bị Thế Cường dương cung bá thương đâm vào phía dưới gây ra đau đớn, bé gái Ngọc Phượng sợ hãi khóc lên, nước mắt rơi như mưa khiến người nhìn mà tiếc thương nàng.

“Ạch...”

Minh Hạo mặt đen, ánh mắt ăn thịt chó nhìn qua Thế Cường nói nhỏ: “Người qua dỗ nàng.”

Thế Cường giật mình, thấy ánh mắt muốn giết người của Minh Hạo, hắn rút rút đầu lại nói: “Cái này, con đâu biết.”

Trời ạ, hắn làm sao biết dỗ, cha đâu dạy.

“Ta đếm đến ba, người lập tức qua dỗ nàng cho ta.”

Minh Hạo lạnh lùng nói.

“A.” Thế Cường làm sao không dám đi?

Hắn nhanh chóng đứng lên, đi qua bên kia, đến bên cạnh Ngọc Phượng, nhìn nàng vẻ mặt khóc nheè, có chút bối rối không biết làm gì.

“Oa!!!”

Nhân Ngọc Phượng thấy Thế Cường đến, càng khóc dữ nữa.

“Cha nói là dối?” Thế Cường lệch đầu suy nghĩ, nhìn qua Ngọc Phượng nói: “Này, đưa mặt lại đây.”

Ngọc Phượng nghe Thế Cường kêu, theo bản năng ngẩng đầu lên.

Thế Cường chớp lấy thời cơ, một tay tát vào khuôn mặt Ngọc Phượng.

“Ba!” Tiếng tát vang dội, mặt Ngọc Phượng có thể lấy mắt thường đỏ lên nhanh chóng, mọi người đang ngồi gần ra nhìn chăm chăm Thế Cường.

“Chắc là vô như vậy.” Thế Cường suy nghĩ, lại bàn tay nữa tát vào mặt Ngọc Phượng.

“Ba!”

“Ba!”

“Ba!”

Liên tục ba bốn cái bàn tay, vừa tát, Thế Cường vừa nói: “Người lấy ta làm phu quân không?”

“Oa!”

“Ta lấy, người đừng đánh nữa đau quá!”

“Oa...”

Minh Hạo vẻ mặt đen, mọi người ánh mắt tức giận nhìn Thế Cường.

Mà người tức giận nhất, không ai khác chính là cha Ngọc Phượng, Nhân Thế Tuyên.

Nhìn thấy con gái cưng của mình liên tục vô cớ bị người bạt tay, dù luôn luôn vui cười Nhân Thế Tuyên cũng không khỏi sắc mặt âm trầm.

Minh Hạo cả người hóa thành tia sáng, trong nháy mắt đứng tại bên cạnh Thế Cường, một tay bắt lấy tay Thế Cường.

Nhìn xung quanh mọi người nói: “Ta sẽ dạy lại hần, các người ăn đi.”

Sau đó Minh Hạo và Thế Cường hóa thành tia sáng, biến mất trước mặt mọi người

...

Đám người ngẩn ra.

Vài giây sau mọi người lấy lại tinh thần, ngoại trừ Râu Trắng và Tam Nương, còn lại người trong lòng hiện lên kinh sợ nói không nên lời.

Đây là lần đầu tiên bọn hần thấy Minh Hạo thể hiện ra năng lực của mình.

“Tốc độ này quá nhanh, dù là ta cũng không bắt kịp, nếu như hần là kẻ địch, có thể một giây sau đầu của ta không thể giữ được.”

Nhân Thái Long trong mắt hiện lên tia nghiêm nghị, có chút sợ hãi, may mắn nói.

...

“Ta kêu người dễ dàng, không phải đánh nàng.” Minh Hạo đứng trong phòng, cởi hết quần Thế Cường ra, cầm cây gậy lớn đánh thật mạnh vào jj hần.

“Ôôô”

“Cha, đau quá, jj con sắp nát, đừng đánh nữa.”

“Bớt chém gió, người thể chất rất trâu bò, dù nát jj cũng có thể hồi phục lại.”

“Bốp!” Lại một gậy thật mạnh, đập vào jj Thế Cường.

“ôôô”

“Không phải cha nói dễ dàng à, con dễ dàng rồi.” Thế Cường nước mắt giàn giụa, thần sắc oan ức nói.

“Đồ ngu, là dễ dàng, không phải đi tán mặt con gái người ta.” Minh Hạo tức giận, lại một gậy đập vào chim hăn.

“Bộp!”

“Ô!!!”

Thế Cường jj biến thành tím ngắt, lớp da bên ngoài bị cào chảy máu, gào lên một tiếng thảm thiết như sói tru.

Có thể nói, lần này Thế Cường chính là xui xẻo, bị đập đến nát chim chết đi sống lại.

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 287: Kết Thúc 1

Một tháng sau.

Mọi việc như theo diễn biến. Đại hôn của Thế Cường và Nhân Ngọc Phượng diễn ra dưới sự chứng kiến của gia đình hai bên.

Minh Hạo chuẩn bị toàn bộ, sau đó để Tam Nương ở đây tạm, có Râu Trắng bảo vệ nên hăn yên tâm rời đi.

...

3 tháng trôi qua.

Minh Hạo ngồi trong thuyền nhàm chán nhìn qua cửa sổ.

Lúc này, hăn đang tại trong phi thuyền của quân đội Terran, đi đến nơi tận cùng thế giới, tìm kiếm Dâm Đạo thể giới này để phục hồi lại thực lực.

“Đã tới nơi thừa tổng tư lệnh.”

Loa báo vang lên, theo sau đó phi thuyền hơi lắc lắc một chút, cửa khoang thuyền mở ra.

Minh Hạo đứng dậy từ trong phòng đi ra ngoài.

...

Nơi này không có ánh sáng, bóng tối hoàn toàn che khuất toàn bộ nơi đây.

Có điều, vấn đề này không làm khó Minh Hạo.

Minh Hạo để quân đội Terran đóng trại tại đây, một mình đi vào bóng tối.

...

Không biết trải qua bao lâu, nơi bóng tối này phát ra âm thanh “Kẹt—kẹt” giống như tiếng cánh cửa mở ra, trong khoảnh khắc ngắn ngủi, một khu vực nhỏ chìm trong bóng đen trong này sáng lên.

Minh Hạo chậm rãi bước vào nơi phát ra ánh sáng.

....

Không gian trắng xóa, giống như lần Minh Hạo bên trong hệ thống Cái Nồn.

Có điều, ở giữa không gian này có một vật khổng lồ.

Vật đó chính là một con mắt.

Con mắt mở toang ra, đôi mắt đen, không có tròng trắng, một màu đen sâu thẳm hút hồn người.

Minh Hạo phân thân đứng trong đây ngắm nhìn con mắt.

Minh Hạo hướng về phân thân nói: “Cám ơn, người khổ cực.”

Minh Hạo phân thân không nói gì, chỉ nhẹ gật đầu.

Minh Hạo quan sát con mắt một hồi, dùng hệ thống kiểm tra.

“Tên: dân đạo (dâm giới)

Cảnh giới:?

Giới thiệu: bản nguyên âm đạo (do kiếp trước vô thượng âm đạo tạo nên) ... Đang trong trạng thái ngủ say.”

Minh Hạo hỏi hệ thống: “Làm sao để dụng hợp âm đạo hệ thống?”

“Đing! Chủ nhân chỉ cần R***E”

Hệ thống đang trả lời đột nhiên rẹt một cái im bật, Minh Hạo ngay lập tức chuyển qua đề phòng.

Xung quanh căn phòng màu trắng thay đổi.

Con mắt tại trung tâm không gian đột nhiên chớp lóe ánh sáng màu đỏ

“Chết!”

Âm thanh lạnh lùng vang lên.

Bốn phương tám hướng xuất hiện bốn bàn tay khổng lồ, bốn bàn tay như bốn bức tường, bao bọc xung quanh Minh Hạo, hướng năm dăm về hắn.

“Chíuuuuu!”

Minh Hạo đôi mắt biến đổi thành màu xanh ngọc đậm, xung quanh không gian vang lên tiếng rít chói tai, tiếp đó, cả không gian như bị bóp méo vặn lại nhau.

“Tử Vong Thời Gian!”

Minh Hạo lạnh lùng nói.

Trong nháy mắt, bốn phía không gian vỡ nát, biến thành màu xám đen âm khí.

Bốn bàn tay khổng lồ theo đó biến mất.

“Chết!”

Âm thanh lạnh lùng lần nữa vang lên.

Không gian biến trở lại bình thường màu trắng như chưa có chuyện gì xảy ra, nhưng lúc này phía đối diện Minh Hạo chính là một đội quân xương không đầu.

Trên tay cầm đủ loại vũ khí: kiếm, cung, thương, giáo...

Minh Hạo đôi mắt ngọc lam, bên trong sharingan điên cuồng chuyển động.

“Vùng Đất Chết Chóc!”

“Cổng Địa Ngục!”

Minh Hạo bước ra một bước, dưới chân đất nhanh chóng biến thành màu đen.

Từng sinh vật dưới đất xuất hiện, bọn chúng giống như đám kia, đều là khô lâu, có điều là có đầu lâu.

Sau đó, trước mặt hiện lên cánh cổng đỏ khổng lồ, cánh cổng mở ra.

Từng sinh vật cao lớn từ cánh cổng bước ra, thân màu đỏ như lửa, một bàn tay đánh về đám khô lâu không đầu.

“Ầm!”

Cả khu vực đám khô lâu không đầu biến thành cái lỗ to cháy lửa.

Minh Hạo phân thân lạnh lùng nhìn con mắt một cái.

Cả người biến thành ánh sáng, phóng về con mắt bay đi.

“Chết!”

Âm thanh lạnh lùng lại lần nữa vang lên.

Tại lúc Minh Hạo phân thân bay, đột nhiên bốn hướng không khí động lại, tiếp đó, xung quanh khu vực nhiệt độ nhanh chóng biến thành âm, mọi thứ bên trong khu vực đều đóng băng.

Minh Hạo phân thân tốc độ chậm lại, ngày càng chậm. Rốt cục cả người biến thành người băng.

“Rắc!” Bất quá, cái trạng thái đóng băng không duy trì được lâu. Một giây sau xung quanh băng nứt ra.

“Rầm!” Minh Hạo phân thân thành công thoát đóng băng.

Thần sắc lạnh lùng, người hơi cong ra sau, năm ngón tay nắm lại làm hình nắm đấm, hướng về phía con mắt đánh tới.

“Cờ~Crắc~!”

Âm thanh gương bể vang lên, không gian xuất hiện từng tia vết rách, một sức mạnh vô hình hướng về con mắt đánh tới.

“Chặn!” Âm thanh lạnh lùng vang lên.

Không gian thoáng chốc thay đổi, trong con mắt khổng lồ bắn ra tia sáng hướng về Minh Hạo phân thân.

Tia sáng từ trong con mắt bay ra, biến thành một nữ nhân tóc đen dài đến lưng, dung nhan tuyệt mỹ, một cái mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

Chỉ có điều, đôi mắt nàng sinh cơ đã sớm tắt, bên trong chỉ có màu đen, màu đen của một người vô hồn, không có chút cảm xúc nhân loại.

Minh Hạo nhìn thấy người nữ này, trong chốc lát hơi ngẩn ra..

Khuôn mặt với mái tóc đen dài, đặc trưng của người phụ nữ thế kỷ 21 Việt Nam.

“Chết!”

Âm thanh lạnh lùng trong trẻo từ miệng cô gái phát ra.

Không biết từ đâu trên tay nàng xuất hiện cây thương dài.

Cô gái thét lên một tiếng, đằng đằng sát khí cầm thương hướng về Minh Hạo phóng tới.

Tại thời khắc này, cây thương đang phóng tới giữa không trung, tựa như đúng trúng bức tường cây thương đứng khựng lại.

“Ầm!”

Đột nhiên mũi thương phát sáng, sau đó phát ra âm thanh nổ to, sóng xung kích tràn ra, làm hai bên quân đoàn bất tử liên tục ngã ngào xuống đất.

Tiếp đó, mũi thương lấy vô địch tư thế tiếp tục bay đi, hướng về Minh Hạo đâm tới.

Minh Hạo đề phòng từ sớm, thấy cây thương bay tới đôi mắt xanh đậm bên trong lóe lên.

Ba câu ngọc sharingan trong mắt chuyển động

Trong chốc lát, Minh Hạo biến mất, một giây sau xuất hiện ngay bên cạnh cô gái.

Đây chính là kỹ năng đặc biệt của huyết mạch tử vong sau khi tiến hóa một trong.

Dịch chuyển tức thời!

Minh Hạo xuất hiện bên cạnh cô gái, hắn đưa tay ra, bàn tay hiện lên tia sáng chói mắt, không chút lưu tình nào, hướng về cô gái ngực bắn tới.

“Bùm!”

Âm thanh nổ vang, nơi ngực cô gái sáng lên, sau đó xuất hiện lỗ máu to. Điều kỳ lạ là không có một giọt máu nào từ vết thương chảy ra.

Minh Hạo nhìn liền biết nàng thuộc diện sinh vật bất tử, tấn công không hiệu quả.

Cả người sáng lên, hướng về con mắt khổng lồ dịch chuyển.

Trong một giây ngắn ngủi, cả người Minh Hạo xuất hiện bên cạnh con mắt.

Minh Hạo lạnh lùng, giơ tay phải lên, hướng về con mắt khổng lồ tung ra một quyền toàn lực.

“Chết!” Âm thanh lạnh lùng vang lên, nhưng không phải từ cô gái kia phát ra, mà là từ con mắt khổng lồ.

Tại thời khắc này, không biết từ đâu ra, dưới chân Minh Hạo xuất hiện đầy gai nhọn, mọc, đâm lên trên.

Trong nháy mắt, cả người Minh Hạo bị đầy gai dưới đất đâm thủng.

Minh Hạo trong mắt co rút, máu từ trong người liên tục chảy ra, sắc mặt đổi màu, chuyển thành trắng bệch.

Cùng lúc này, phân thân Minh Hạo “bồng!” một tiếng, hóa thành khối xanh biến mất.

“A!”

“Muốn giết ta, nằm mơ! Cạc cạc cạc”

Minh Hạo ngửa mặt nhìn con mắt hét lên một tiếng, sau đó cười nói quái dị.

Cả người hóa thành hắc khí bay lên không trung, sau đó không gian biến đổi.

Màu trắng biến mất, thay vào đó là màu đỏ sẫm như máu.

Ở thời khắc này, một bàn tay khổng lồ từ phía sau hắc khí không dấu hiệu báo trước đột nhiên xuất hiện.

Bàn tay này tựa như bàn tay ác quỷ, một màu đen sẫm, móng tay dài không cắt, nhìn có hơi ồm yếu, trông rất xấu xí.

Bàn tay chộp đến hắc khí, năm ngón tay nắm lại một cái, sau đó bàn tay lại không dấu hiệu biến mất, không gian màu đỏ như máu theo đó trở lại bình thường.

Tại lúc này, nơi bàn tay chộp lại biến thành thành quả cầu màu đen lớn, tựa như đang bao bọc gì đó.

“Chết!”

Âm thanh lạnh lùng vang lên.

Từng quả cầu lửa, lôi, băng, hơn ngàn cái quả cầu, cùng nhau hướng về quả cầu đen bắn tới.

“Àm!”

“Àm!”

“Àm!”

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 288: Kết Thúc 2

Không gian phát ra âm thanh nổ tung vang dội, có điều, quả cầu đen tựa như bức tường thành vĩnh hằng, không tài nào rung chuyển hay tổn thương nó được.

“Rắc!” “Rắc!”

Vào lúc này, quả cầu như trứng gà phát ra tiếng răng rắc, từng khe nứt trên quả cầu hiện ra.

“Rắc rắc rắc rắc...”

Quả cầu liên tục phát ra âm thanh rạn nứt, một lúc sau, quả cầu phát ra tiếng “rắc!”. Nhưng lần này khác với lần trước, lần này tiếng rắc to hơn, sau đó chỉ thấy quả cầu phát ra ánh sáng chói mắt.

“Ầm!”

Quả cầu bể ra.

Một thân ảnh màu xanh lơ lửng trên không trung.

Toàn thân làn da màu xanh ngọc đậm, nhưng lại hình dáng như con người.

Đặc biệt, mạch máu màu xanh ngọc chảy khắp người, khí tức cực kỳ khủng bố.

Hai bên tay cầm thanh kiếm dài màu xanh ngọc.

Đôi mắt đen vô hồn, tóc đen dài đến chân.

Hơi thở từ người hắt bay ra, không gian vì đó rung chuyển đổi sắc.

“Cái sức mạnh này quá khủng...”

Minh Hạo nhìn chính mình thân thể một chút, cảm nhận bên trong cơ thể truyền đến luồng hủy diệt thiên địa, lẩm bẩm nói.

Giọng nói như chuông vang, lạnh lùng, vô cảm, lại khiến người cảm giác suy sụp, sụp đổ, nát tan.

Vạn vật bên trong, vô biên vạn tuế, một lời liền trong nháy mắt hủy diệt.

“Chết!”

Âm thanh lạnh lùng trong không gian lại vang lên.

Cô gái cảm thương hướng thân ảnh màu xanh đậm tới.

Minh Hạo không thèm liếc cô gái, bên trong ánh mắt tỏ ra khinh thường.

Một tay cầm kiếm giơ lên, hướng về cô gái chém đến.

“!!!”

Nhè nhẹ tiếng động, một làn sóng khí màu đen từ thanh kiếm đánh ra, hướng về cô gái chém tới.

Cô gái ánh mắt vô thần, mặt không chút cảm xúc vẫn hướng đến trước, giống như không thấy sóng khí đánh tới mình.

“Phốc!”

Sóng khí đánh xuyên qua người cô gái, hướng thẳng đến phía sau.

Nơi sóng khí đi qua nứt ra.

“Xẹt xẹt xẹt” Một giây sau, cả người cô gái chia ra làm nhiều bộ phận cơ thể rơi rớt dưới đất, lần này không như trước, không thể hồi phục nguyên vẹn.

Minh Hạo ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn lên con mắt khổng lồ, hai tay cầm kiếm hướng về con mắt chém tới.

“!!!”

Sóng hắc khí từ thanh kiếm lần nữa chém ra,

“Chặn!”

Âm thanh lạnh lùng vang lên.

Không gian nhiệt độ trong nháy mắt âm hơn 0 độ C, mọi vật bên trong trở nên đóng băng.

Có điều, lần này là vô dụng, không thể ngăn cản được sóng hắc khí đánh tới.

Lúc này sóng hắc khí vẫn di chuyển với tốc độ cực nhanh.

“Xẹt!”

Như có thứ gì bị cắt ra.

Con mắt khổng lồ tại nơi trung tâm hơi rung rung một chút, ánh sáng màu đỏ trong mắt dần yếu đi rồi dập tắt.

Cả con mắt khổng lồ sáng lên, hóa thành từng tia sáng bay ra ngoài, nhập vào người Minh Hạo.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành dung hợp với âm đạo, toàn bộ sức mạnh trở lại, đột phá đến cảnh giới Vô Thượng Âm Đạo.”

“Hệ thống bắt đầu dung hợp với chủ nhân thành một thể, cần tốn thời gian...chủ nhân tạm thời rơi vào ngủ say.”

Minh Hạo cảm giác cơn buồn ngủ đánh tới, sau đó chịu không nổi nữa, mặc kệ nơi này ra sao, nhắm mắt ngủ thiếp đi.

Không gian trở lại im ắng bình thường, toàn bộ khô lâu biến mất, chỉ có tiếng ngáy của Minh Hạo là vang lên.

...

Thời gian thấm thoát trôi qua.

Minh Hạo chậm rãi mở mắt ra, từ trong ngủ say tỉnh lại.

Lúc này, cảm giác sức mạnh vô địch trong cơ thể một lần nữa trở lại. Minh Hạo khước miệng cong lên mỉm cười.

Hơi hoạt động tay chân một chút.

“Rắc rắc”

Âm thanh xương cốt do lâu ngày chưa hoạt động vang lên.

Hoạt động xong, không biết hẵn ngủ say bao lâu, nhớ đến Tam Nương còn đang chờ mình. Minh Hạo vận dụng năng lực dịch chuyển tức thời biến mất.

...

Nhân Tiên Quốc

Đặt tại phía Nam, nằm ở ngoại thành, bởi vì nơi này khá xa thành thị cho nên rất ít người sinh sống, đổi lại, nơi này rất yên tĩnh, thanh bình, không bị chốn phồn hoa quấy nhiễu.

Tại đây, được xây một căn biệt phủ quy mô rộng lớn ngàn mét có hơn.

Bốn phía được bao phủ bởi tường thành, tường sơn đen, cao có hơn năm mét, trên mặt tường.

Xung quanh được binh lính canh phòng cẩn mật, những người lính này mặc bộ quần phục rất đặc biệt, chỉ thuộc lính hoàng gia mới được mặc.

Bên trong căn biệt phủ, ngồi trên ghế một người trung niên nữ thần sắc chán nản chống cằm nhìn qua cửa sổ.

Lông mày dày, sống mũi lớn, miệng rộng, môi nâu nhạt.

Thân hình cao lớn vạm vỡ, làn da nâu màu lúa mạch khỏe mạnh, mặc quần áo bó sát người, càng làm nổi bật ra đôi ngực lớn nõng nõng treo trước người của nàng.

Đôi ngực khổng lồ trước người như muốn phá áo nhảy ra ngoài, mỗi cái hít thở, chính là đôi ngực lớn lắc lư đung đưa liên tục.

Khí chất thành thực, cuồng dã, cộng với cơ thể thành thực nóng bỏng phong vân của nàng, tạo nên một loại đặc biệt quyến rũ khác biệt, mà người thường không có được.

Người này không ai khác chính là Tam Nương.

Trải qua nhiều năm, Tam Nương không có gì thay đổi, ngoài trừ đôi ngực càng lớn và khí chất thành thực nóng bỏng của nàng tăng thêm, làm nàng càng so với xưa xinh đẹp hơn một chút.

“Mẹ, đừng lo lắng, lấy cha sức mạnh có thể bình yên vô sự trở về.”

Ở phía sau, một người con gái dáng vẻ thùy mị, tóc đen để dài đi đến.

Nàng dịu dàng tay bắt lên bả vai Tam Nương, trong giọng nói tràn đầy quan tâm tha thiết.

Người con gái này chính là con dâu Tam Nương, vợ của Thế Cường, công chúa Nhân Ngọc Phượng.

Tam Nương chỉ lặng lẽ gật đầu không nói gì, chỉ là mi hơi nhú lại, sâu trong đáy mắt, có thể thấy được tâm trạng hiện giờ rất sa sút, buồn bã.

...

“Ta xin lỗi.” Giọng nói trẻ tuổi, không mất một phần trầm ổn từ hai nữ phía sau vang lên.

Nghe âm thanh này, Tam Nương như từ trong mộng giật mình tỉnh dậy.

Nàng ngay lập tức xoay người nhìn lại, trong khoảnh khắc ngăn ngủ cả người ngẩn ra, muốn nói gì, nhưng không nói ra được.

Nước mắt không tự chủ tràn ra.

Đứng bên cạnh Nhân Ngọc Phượng thần sắc từ khó hiểu chuyển sang kích động, tò mò, xấu hổ...

Minh Hạo mỉm cười nhìn Tam Nương, mặc kệ Nhân Ngọc Phượng ở đây, tại trước mặt nàng Minh Hạo đi tới, ôm hôn Tam Nương.

Bá đạo cạy lưỡi Tam Nương ra, Minh Hạo luồng lưỡi vào trong miệng, như con rắn giao phối, lưỡi hằn cuộn lại với lưỡi đỏ Tam Nương tham lam liếm láp.

Tam Nương ban đầu còn phản ứng có chút chậm chạp, rất nhanh nàng cuồng nhiệt đáp trả lại, cái lưỡi phối hợp cuốn lấy lưỡi Minh Hạo.

Nhân Ngọc Phượng khuôn mặt đỏ xầu hổ không dám nhìn tiếp, lặng lẽ chạy ra ngoài, không quên kêu người đóng cửa lại.

Hôn đến khi Tam Nương mặt tím tái thở không nổi nữa Minh Hạo mới buông nàng ra.

Để Tam Nương thở vài hơi lấy lại sức, Minh Hạo vuốt tóc nàng, chậm rãi nói: “Ta xin lỗi vì làm người đợi, ta sẽ đưa người rời đi nơi này, đến thế giới của ta.”

Tam Nương ngừng khóc, nhìn Minh Hạo, tay sờ mặt hẩn, nàng gật đầu cười nói: “Ta biết, người sẽ trở về...còn người muốn đi đâu hãy dắt ta đi theo, đừng bỏ ta lại một mình.”

Tam Nương khó có một lần tràn ngập ôn nhu nói, trong giọng nói tràn đầy mềm yếu, tựa như là lời của một thiếu nữ nói ra.

Trong đó là tình yêu của một người vợ không muốn rời xa người chồng của mình.

Minh Hạo gật đầu, nói: “Ta hứa sẽ không bỏ người.”

Kế đó, Minh Hạo bắt đầu nhẹ nhàng quần áo Tam Nương ra.

Tam Nương bấy lâu nay đã nhịn, bây giờ thấy Minh Hạo động tác, trong người bắt đầu thiêu đốt nóng lên.

Nơi dưới khô han lâu năm chưa được tưới nước bắt đầu rục rịch chảy nước.

Nàng sau đó từng ngón tay cở đồ Minh Hạo ra.

Vài giây sau, bộ đồ hai người hoàn toàn thoát.

Tam Nương nhìn Minh Hạo dụi dằm nói: “để ta.”

Minh Hạo gật đầu không nói.

Tam Nương ngồi xồm xuống, há miệng mình ra...

Một lát sau, trong phòng vang lên âm thanh la hét tràn ngập hưng phấn của đôi nam nữ...

...

P/s 1: hóa thành tử thần (video game): <https://youtu.be/J05JT1p9sFg?t=264>

P/s 2:

Tác giả: ngồi cả ngày, suy nghĩ về đô thị. Không phải là nội dung, mà là vấn đề dính dáng đến V-N... Khi viết đô thị, rất nhiều hạn chế (ví dụ ko đập COCC dc và những người ThN...) vì dính đến vấn đề Nhạy Cảm, tác cũng k muốn bị mời lên uống trà đâu:D~~.

Mọi người cho ý kiến đi @_@!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 289: Kết Thúc 3 (Hết Phần Huyền Huyền)

Minh Hạo và Tam Nương trong phòng điên cuồng không ăn uống giao lưu nhân sinh hơn mười ngày đêm mới phá phòng đi ra.

Khi thấy Minh Hạo và Tam Nương quần áo xộc xệch đi ra ngoài, đám người hơi ngẩn ra, một số nữ mặt đỏ đến mang tai, bất quá không ai nói gì.

Thế Cường thấy cha và mẹ đi ra, hẩn nhìn về cha mình, ghen ngào kêu lên một tiếng: “Cha!”

Trải qua nhiều năm, giờ đây Thế Cường cao lớn hơn ngày trước.

Một người thanh niên, một người đàn ông thành thực. Lưng thẳng tắp, dáng đứng như sói như hổ, vẻ mặt kiên nghị, đôi mắt sáng rực, cơ bắp cuộn cuộn nhưng lại thể hình cân đối.

Từ khí chất, có thể thấy được Thế Cường so với hồi nhỏ tính cách tiêu quỷ thu liễm nhiều hơn, thay vào đó là trầm ổn, mạnh mẽ, còn có khí tức cao quý vương giả, loại trên vạn người đế vương.

Mặc bộ áo hoàng bào, đầu đội vương miện tượng trưng cho một hoàng đế của một quốc gia.

Minh Hạo hơi ngẩn ra, nhìn một chút, ngay lập tức biết là đứa con trai mình với Tam Nương.

Minh Hạo đi tới, vỗ vỗ bả vai hẩn, mỉm cười hiền lành nói: “Người trưởng thành rồi con trai.”

Thế Cường trong mắt ươn ướt, nhưng không khóc, hấn cúi đầu như đứa bé nhận lỗi, giọng hơi meo máo nói: “Tất cả là do công cha dạy, con mới có ngày hôm nay.”

Minh Hạo lắc đầu, nhìn Thế Cường trầm ổn nói: “Ta chỉ làm tròn bổn phận trách nhiệm, còn lại là do người. Hiện tại người đã là một hoàng đế của một nước rồi, đừng như đứa bé vậy, người khác sẽ cười đấy.”

“Vâng cha.” Thế Cường hít sâu một hơi, giữ cho tâm tình mình bình tĩnh trở lại.

Minh Hạo nhìn qua người thiếu nữ xinh đẹp như ngọc bên cạnh Thế Cường, cười nói: “Chắc con là vợ của Thế Cường, Nhân Ngọc Phượng. Là ta lúc trước trong phòng sơ ý.”

Nhân Ngọc Phượng dịu dàng cúi thấp người một cái như chào, má phớt hồng hồng, dịu dàng nói: “Không sao cha.”

Khi nói chuyện giọng có chút nhỏ lại, không tự nhiên cho lắm, còn có một chút run run trong âm. Hiển nhiên đối với Minh Hạo có chút xa lạ.

Dù sao, lúc nàng gặp Minh Hạo chỉ lúc nhỏ 7, 8 tuổi, hơn nửa chỉ gặp qua một lần.

Hiện tại trải qua mấy năm, gặp lại Minh Hạo cảm giác có chút không thích ứng với người cha chồng này.

Cộng thêm dáng vẻ trẻ tuổi của Minh Hạo, khuôn mặt tuấn tú, mắt đen sâu hút hồn người, đặc biệt nhất, khí chất cuốn hút người khác.

Làm nàng cảm giác tim không tự chủ đập nhanh thành thịch, cảm xúc kỳ lạ trong lòng dâng trào lên. Nóng, cả thân thể nóng, nhất là phần dưới hạ thân vô cùng ngứa ngáy, loại này cảm xúc chính là lần đầu tiên nàng cảm giác được, cực kỳ khó ức chế.

Minh Hạo thấy mặt nàng phiếm hồng liền hiểu chuyện gì xảy ra.

Biết do Dâm Đạo năng lực làm ra, Minh Hạo nhanh chóng thu lại khí tức.

Nhìn ánh mắt đang dần biến thành xuân tình Ngọc Phượng, Minh Hạo có chút cười khổ. Hắn cũng không muốn cảm sừng con trai mình a...

Ho khan một cái, ngửi mùi của mình hơi có chút vị chua, nhìn mọi người nói: “Ta đi tắm, sau đó trở.”

Đám người gật đầu, Thế Cường nói: “Cha đi đi, bọn con ở phòng ăn chờ cha.”

Tam Nương lúc này cũng nói: “Ta đi tắm cùng Minh Hạo.”

Một câu, chỉ có dạng này thần kinh thô như nàng mới dám nói ra trước mặt nhiều người như vậy.

Tam Nương không biết khi nói ra câu này, đám người, kể cả Minh Hạo đều có thể tưởng tượng ra ý nghĩa thâm sâu của nó...

Có điều dù vậy, nàng quan tâm sao?

Minh Hạo ho khan một chút, mặc kệ đám người, cầm tay Tam Nương nhanh chóng rời đi.

Hai người đi đến phòng riêng của Tam Nương.

Căn phòng rất rộng lớn, nhưng trang trí khá đơn sơ giản dị như lúc sống Tam Nương ở Tây Cương, có thể nàng đã quen với cách sống như vậy.

Tại trong phòng một chiếc giường đơn, kệ sách, tủ quần áo...

Hiện tại trong phòng chỉ hai người, Minh Hạo không có gì ngại ngùng, trực tiếp cởi hết quần áo của mình ra.

Tam Nương đồng dạng như vậy, tay bắt đầu cởi quần áo ra...

Hai người nhìn nhau mỉm cười, cùng nhau dìu bước vào phòng tắm.

Phòng tắm trông khá hiện đại, giống như thế kỷ 21: vòi sen, bể bơi, nhà cầu...

Hồ tắm khá rộng, đủ cho mười người cùng tắm, vòi nước thiết kế khá đẹp, hình con sư tử, từ trong miệng phun ra nước.

Theo lời Tam Nương nói, đây là những thành tựu mà Thế Cương từ lúc nhỏ được Minh Hạo dạy dỗ, sau khi lên ngôi vua, hắn bắt đầu áp dụng các kỹ thuật hiện đại tiên tiến nhất.

Trong đó bao gồm cách quản lý, giáo dục, vũ khí, luật lệ, sản xuất...

Hệ thống triều đại vẫn giữ nguyên, chỉ thêm, hoặc bớt các chức vụ cần thiết.

Trải qua mấy năm, Nhân Tiên Quốc dưới sự thống trị của Thế Cương có thể nói là phát triển vượt bậc.

Trở thành đế quốc hùng mạnh nhất Dâm Giới, không có quốc gia hay tông môn nào xứng bằng.

...

Minh Hạo và Tam Nương cùng dắt tay nhau đi xuống bể bơi, ngâm mình trong đó.

Nước nhiệt độ không lạnh, hơi nóng, nhưng vừa đủ ấm áp.

Minh Hạo tự do để người thả lỏng ra, nhắm mắt nằm ngâm mình trong nước, để cho từng giọt nước thấm vào da, tẩy rửa đi dơ bẩn...

Tại Minh Hạo đang ngâm mình thả trong nước, đột nhiên cảm giác jj của mình như lọt vào nơi khác, rất là ấm áp mát mẻ...

Minh Hạo ngay lập tức biết chuyện gì, nhắm mắt lại hưởng thụ...

“A~”

Một hồi sau, trong phòng tắm lại vang lên âm thanh phóng dãn của đôi nam nữ...

...

Tắm xong, Minh Hạo và Tam Nương đi đến phòng ăn.

Tại đây tập hợp đầy đủ mọi người.

Nhân Thế Tuyên, Nhân Thái Long, Nhân Thiên Long.

Nhân Thế Tuyên và Nhân Thái Long không cần phải nói, sau khi Thế Cường lên ngôi hoàng đế, Nhân Thế Tuyên ẩn sau màn, chỉ lúc rảnh rỗi xử lý nội vụ trong triều.

Còn Nhân Thái Long bởi vì bị kẹt ở cảnh giới Dâm Đế đỉnh phong, cho nên bế quan tiềm tu không ra ngoài.

Nếu không phải hôm nay nhận được tin Minh Hạo trở về, chắc hẳn bế quan đến khi đột phá đến Dâm Tổ mới lộ mặt đi ra.

Còn về Nhân Thiên Long, trên danh nghĩa sư phụ.

Tại khoảng thời gian qua hẳn đúng là bị Thế Cường cho ăn hành liên tục, cho đến khi Thế Cường lớn lên mới tạm thời bớt đau khổ.

Hiện tại giữ chức thái sư, một cái chức an nhàn.

“Thế Tông, người đến.”

“Ha ha, đi đâu mà không báo chúng ta một tiếng? Con trai người chờ mấy năm muốn phát khóc kia kìa.”

“Đến đến, uống rượu...”

Đám người mỉm cười, thân thiết nhìn Minh Hạo nói.

Giờ này, phòng ăn hoàng thất như cái chợ, vui vẻ náo nhiệt.

Người người trên môi treo lấy mỉm cười.

Bầu không khí ấm cúng, hạnh phúc.

Minh Hạo và Tam Nương ngồi xuống ghế, nhìn một vòng mọi người...

Nhìn trên mặt mọi người, nhất là Thế Cương và Nhân Ngọc Phượng nói cười hạnh phúc.

Ngồi kế bên hai người là hai đứa trẻ, một trai một gái. Mặt mũi có vài phần giống Thế Cương và Nhân Ngọc Phượng, chắc là đứa con của hai người.

Thấy con cái trưởng thành, có gia đình...

Làm cha làm mẹ, Minh Hạo cảm giác đạt được phần nào đó thành tựu.

Minh Hạo mỉm cười nhìn mọi người nói: “Chắc mọi người đói rồi, ăn đi.”

Đám người gật đầu, bắt đầu ăn.

Bầu không khí từ vui vẻ trở nên im lặng,

15 phút sau, khi toàn bộ mọi người ăn xong, Minh Hạo lúc này mới nói: “ta có chuyện muốn nói với mọi người.”

Thấy Minh Hạo thần sắc nghiêm túc, đám người không dám khinh thường, vánh tai hết cỡ lắng nghe Minh Hạo nói.

“Ta, sắp rời đi thế giới này, Tam Nương sẽ đi theo ta cùng. Ai muốn đi theo chúng ta giờ tay lên, các người cứ suy nghĩ đi, một tháng sau ta sẽ rời đi.”

Mọi người ngẩn ra, bất quá chỉ có ba người Nhân Thái Long, Nhân Thiên Long, Nhân Thế Tuyên trong mắt lấp lóe, như hiểu ra cái gì.

Tam Nương đã biết từ trước nên không có gì bất ngờ.

Thế Cương bình tĩnh hỏi: “Cha muốn rời đi?”

Minh Hạo gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Thế Cương thở dài, nhìn qua khuôn mặt như ngọc như hoa Nhân Ngọc Phượng, lại nhìn hai đứa con của mình.

Trong mắt trở nên kiên định, nhìn Minh Hạo nói: “Xin lỗi cha. Con sẽ ở lại, bởi vì nơi đây là quê hương con, con không muốn rời xa nó.”

Minh Hạo từ câu hỏi đầu tiên đã đoán trước hẳn sẽ nói vậy, thân nhiên gật đầu “Ta không ép buộc ai phải đi, các người suy nghĩ đi.”

“Cám ơn cha.” Thế Cương mím môi nói.

Minh Hạo gật đầu, “Ta về trước.”

Sau đó dắt tay Tam Nương trở về phòng....

...

Một tháng sau.

Đứng tại quảng trường rộng lớn.

Hơn ngàn người nam nữ già trẻ khác nhau đứng chờ đợi.

Trong đó có vị mẫu long mà tại Thần Mộ Minh Hạo phân thân chịch được.

Hiện tại trải qua nhiều năm, nàng ở mấy năm trước xuất sinh được một bé trai kháu khinh.

Nhưng, nó không phải chủng tộc nhân loại.

Mà là Ma Long...

Thể chất đặc biệt: Tử Long

Nhục thân mạnh mẽ, phun ra lửa tử vong, mục rửa vạn vật.

Đám bắt tử Dâm Đế, dù sao đám này có ít nhiều công, cho nên hãn quyết định phục sinh đám đó, nhưng với điều kiện vĩnh viễn không chống đối với Nhân Tiên Quốc. Nếu Nhân Tiên Quốc gặp nạn phải ra tay giúp đỡ.

Về starcraft 3 Terran. Minh Hạo tạm thời để toàn bộ tại đây. Hoặc nói thành lập nên một quốc gia Terran riêng biệt, với điều kiện trở thành vĩnh cửu liên minh với Nhân Tiên Quốc, có phước cùng hưởng có nạn cùng chia...

...

Minh Hạo nhìn qua đám người Thế Cường, trầm tư một chút, từ trong ngực lấy ra viên ngọc tròn.

Minh Hạo đưa cho Thế Cường, truyền âm cho hắn nói: “Viên ngọc này chính là ẩn chứa ý chí bản thân ta bên trong. Chỉ lúc nguy cấp mới sử dụng, người có thể truyền đời sau cho con cháu. Có điều, chỉ có hoàng đế đời tiếp theo mới được biết chuyện này. Người hiểu không?”

Thế Cường hơi ngẩn ra, trong lòng cảm động.

Hắn biết Minh Hạo làm vậy là vì hắn, Thế Cường hít sâu một hơi, gật đầu truyền âm nói: “Con biết cha.”

Minh Hạo gật đầu, hắn tin tưởng lấy trí thông minh của Thế Cường liền biết thế nào.

Minh Hạo thở dài một cái, nói một câu cuối cùng “Lấy dân làm gốc, đừng vì cái tôi mà đánh mất chính mình, ta đi, người ở lại bảo trọng. Nếu có rảnh ta sẽ về thăm người...”

“Tạm biệt cha..”

Thế Cường đôi mắt đỏ lên, nước mắt không tự chủ rơi xuống.

Đây là lần đầu tiên hắn cảm giác như vậy...

Bi thương...

Như đánh mất vật gì quý giá.

“Được rồi đừng khóc. Ta đi.”

Minh Hạo mỉm cười, nụ cười rất vui vẻ...

Trước khi đi, Minh Hạo đưa hai vòng đen cổ tự chế cho hai đứa con của Thế Cường.

Phất tay một cái, đoàn người Minh Hạo biến mất.

Để lại đám người ở lại thần sắc ngẩn ngơ, sau đó từng tiếng nước nở khóc lóc vang lên, thậm chí có người quỳ xuống đất khóc.

“Cha...”

Thế Cường nhìn lên bầu trời lấm bầm.

Tại lúc này, một bàn tay mềm mại, mang theo hơi ấm áp nắm lấy tay hắn.

Quay lại, nhìn thấy khuôn mặt tuyệt mỹ Nhân Ngọc Phượng mỉm cười nhìn mình.

“Cha, con đói.”

Hai giọng non nớt trong trẻo vang lên.

Nhìn thấy hai đứa con mình ánh mắt ngây thơ vẻ mặt đói bụng.

Trong lòng buồn bã quét sành sạch, đúng vậy, hắn còn vợ, còn con ở đây, cứ sao phải buồn?

Thế Cường tự nhủ chính mình, nở nụ cười ôn nhu chưa từng có, nói: “Chúng ta đi, hôm nay các người muốn ăn gì ta chiều hết.”

“Ya! Cha tuyệt quá” Hai đứa trẻ vui sướng nhảy cẫng lên.

...

~~~~~

P/s 1:

Phần huyền huyền hết.

Đánh giá là, tác giả có chút tiến triển, nhưng về phần nội dung còn chưa đầu tư kỹ (còn kém về phần tình cảm nhân vật, cũng như diễn biến, gây hấp dẫn cao trào...)

Ae còn nhận xét gì ko, cứ nhận xét nhiệt tình phần này nhé! Gạch đá gì cứ ok, tks.

Mai có chương tiếp, G9.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 290: Sum Hộp

Sơn hà bao la bát ngát

Biển mây vô tận

Người người cười phi kiếm ngao du trên bầu trời...

“Nơi đây là?”

Nhìn cảnh vật tựa như tiên cảnh, một luồng khí theo hô hấp bay vào cơ thể, khiến cả tâm trí lẫn thể xác đắm người thoải mái không nói nên lời.

“Là một thế giới khác, các người có thể gọi nó là tiên giới.” Minh Hạo bình thản nói.

Vài phút sau, hơn mấy triệu người đi ra, có cười long, cười phượng, cười kỳ lân các loại, đều là sủng vật thuộc loại quý hiếm khó trên thế gian có được.

Một chiếc xe ngựa đi đến, người người không tự chủ tách ra hai hàng, cho xe ngựa đi.

Xe ngựa nhìn như bình thường, nhưng kỳ lạ mỗi con tuần mã thần sắc kiệt ngạo bất tuân khi đi qua đám kia long phượng, nhưng lúc này khi đi đến trước mặt Minh Hạo bộ dáng sợ hãi co rúm lại, tựa như con chuột thấy con mèo đồng dạng.

Xe ngựa chậm chậm hạ xuống đất, từ bên trong xe đi ra từng vị mỹ nữ.

Tại lúc này, đám người Dâm Giới vừa nhìn xong sắc mặt biển, có tham lam, có thèm thuồng, có ghen tỵ...

Những người này khí chất tuyệt luân, thiên tiên một vẻ, có làn da vàng, trắng, đen khác nhau...Có loli, có thực nữ, có ngự tỷ, có ngực lớn, ngực nhỏ...Kiểu tóc màu sắc đa dạng: vàng, đỏ, trắng, đen...

Từng người chính là mỹ nhân tuyệt sắc trong tuyệt sắc, khuynh thành khuynh quốc, dung nhan chim sa cá lặn, từ trong tranh vẽ đi ra từ ngưỡ đều không thể hình dung vẻ đẹp của các nàng. Từng cái mang theo mùi vị quyến rũ, cảm dỗ nam nhân, làm người dù có trái tim băng đá, hòa thượng cũng phải chảy nước miếng, jj đứng lên.

Đếm sơ nhóm này mỹ nữ có hơn 60 người, hơn 60 tuyệt sắc mỹ nhân vậy mà tập hợp một chỗ, mọi vật xung quanh, kể cả thiên địa, cái gì nhân gian tiên cảnh đều lu mờ trước vẻ đẹp của các nàng.

Các nàng khí chất cũng nhiều là phong phú, có ngây thơ, có nóng bỏng, có lạnh lùng, có cao quý, có hoạt bát, có hiền lương, có ngay thẳng, có hồ ly, có hoàn mỹ...

Đám Dâm Giới vừa nhìn xong, từng tên nam tử jj đứng lên, còn nữ tử chính là vẻ mặt ghen tỵ.

Cho dù Tam Nương loại thần kinh thô không quan tâm mọi thứ trong mắt cũng xuất hiện loại này ghen tỵ, nhưng chỉ là một chút.

“Hạo ca.”

“Tướng công.”

Giọng trong trẻo, dễ nghe vang khắp toàn trường.

Chúng nữ bước ra, nhìn thấy Minh Hạo thật sự trở về, đám nữ đồng thanh kêu lên, từng người tranh thủ chạy đến, ôm lấy Minh Hạo, thậm chí có người cả gan trước mặt nhiều người hôn hít...

“Ạch...” Minh Hạo bị đám nữ tấn công, đành tạm thời dùng thực lực, ngăn ra đám người.

Vài phút sau mới trấn tĩnh lại đám nữ hậu cung, Minh Hạo nhìn qua Tam Nương và Long Thần Nguyệt, giới thiệu: “Đây là vợ mới của ta, các nàng tên... Còn bên đây chính là hậu cung của ta...”

Minh Hạo giới thiệu cho hai bên làm quen, tiếp đó xử lý đám người Dân Giới, lập ra một khu vực riêng cho bọn hắc sinh sống, còn Minh Hạo và chúng nữ trở về nhà của mình.

...

Một năm sau.

“Ông nội khỏe, con là Kim Chi Tinh”

“Ông ngoại khỏe, con là Ly Đặc Thọ”

“Cụ tổ khỏe, con là Kim Thiên Ngưu.”

“Hiền tổ khỏe...”

Trong biệt thự, tại quảng trường, hơn mấy trăm triệu người tụ tập tại đây.

Khi biết tin Minh Hạo trở về, tám phương vũ trụ con cháu sum họp trở về.

Cũng may, sân vườn này được đặc chế dành cho trường hợp này, có thể dư thừa chứa vài tỷ người.

Xếp hành mấy hàng ghế.

Hàng đầu gồm những người thế hệ Kim gia là ông bà, cha mẹ Minh Hạo...

Hàng thứ hai Minh Hạo và đám hậu cung tuyệt sắc mỹ nữ.

Hàng thứ ba là đám con của bọn hắn.

Hàng thứ tư, năm, sáu...1000 trở lên thuộc về lũ cháu trác.

Minh Hạo có chút cảm thán, thời gian trôi qua thật mau.

Ở Dâm Giới 20- 30 năm, thì thời gian ở đây chảy nhanh hơn, trôi qua hơn vài triệu năm.

Nhìn đám con cháu đông như kiến kia, Hạo hiện tại có chút bối rối, không biết con cháu có bao nhiêu đứa, và tên chúng nó thế nào.

“Chắc phải ghi lại danh sách từng người một, nếu không ta không nhớ hết được a.” Nhìn hơn mấy triệu con cháu tụ tập về đây, Minh Hạo ngán ngẫm suy nghĩ.

Hai nữ vừa gia nhập hậu cung là Tam Nương và Long Thần Nguyệt nghệt mặt nhìn đám hậu cung tuyệt sắc của Minh Hạo, lại nhìn đám con cháu.

Các nàng có chút run rẩy.

Dù vài ngày trước Minh Hạo có giải thích cho các nàng nghe, nhưng hiện tại đối mặt với hơn triệu đám con cháu của Minh Hạo đồ xô trở về, cảm giác có chút sợ hãi.

Nhiều đây người, chính là gấp 1000 lần cái Dâm Giới cộng lại.

Không thể không nói lần này các nàng đều bị một phen này hù dọa.

Không chỉ có các nàng, mà còn có Minh Hạo.

Không nghĩ đến ngao du vài trăm năm vậy mà đám con của mình đã thành lập gia thất, sau đó lại đẻ ra đám cháu, đám cháu lớn lên lại cưới đứa khác, đứa khác xong lại đẻ tiếp, đứa tiếp xong lại đẻ đứa kế, đứa kế lại đẻ tiếp đến về sau.

Ach, trải qua mấy trăm triệu năm, dù kể đến sang năm cũng không biết khi nào kể hết.

Chưa kể đến đám anh em người nhà ngoại bên kia...

Phải biết, toàn bộ nhà họ Kim đều là tu tiên, thiên phú kinh khủng, toàn là Tiên Đế đỉnh phong trở lên

Tuổi thọ gần như vô hạn, được tài cái gì đều có.

Thậm chí so với nhà họ Lý Thất Dạ còn mạnh gấp ngàn vạn lần cộng lại.

Nếu gộp lại toàn bộ con cháu đang sinh sống ở toàn bộ vũ trụ, các vị diện trở về, con số có thể lên đến con số thiên văn mấy ngàn tỉ, thậm chí có khi hơn...

Trước mắt mấy trăm triệu này, con số này chỉ là một hạt cát trong ngàn tỷ hạt cát, nhỏ không đáng kể.

Cũng may Minh Hạo biết trước tình hình này, cho nên ra lệnh mỗi một vị diện chỉ cử một tổ gia đình gồm 3~ 5 người trở về đại diện cho con cháu.

Dù vậy con số đã lên mấy trăm triệu người.

Về phần cha mẹ, Minh Hạo là Phương Tuyết và Kim Long đã sớm choáng váng.

Nhìn đám kia cháu trắc hơn trăm triệu, hai người sắc mặt xanh mét, nhìn chăm chăm Minh Hạo như đang nói: “Người đúng là biến thái...”

Nhưng làm Minh Hạo không vui nhất là, bà nội hắt Ngọc Tuyết đã chết ở mấy trăm triệu năm về trước.

Có thể do cái chết ông nội để Kim Hải để lại, làm cho Ngọc Tuyết thương tâm thống khổ, không muốn tu tiên trường sinh bất lão, cho nên dù nàng sống được vài trăm năm do linh khí trời đất, nhưng không có tu, nên tuổi thọ của nàng chỉ là loại phàm nhân.

Nghe đám hậu cung kể lại, Ngọc Tuyết lâm bệnh nặng, tay chân đi không nổi, nằm liệt tại chỗ, không muốn ăn uống gì cả cho đến khi tắt hơi thở cuối cùng của mình.

Điều này làm Minh Hạo có chút buồn rầu, nhưng chỉ có thể chấp nhận, dù sao đây chính là Ngọc Tuyết lựa chọn đi con đường...

“Cha, nhớ con không?”

Một cái tuyệt sắc mỹ nữ, tóc trắng dài đến eo, đôi mắt trắng dã đi đến. Hơi thở lạnh lẽo, mùi thơm như sơn tuyết ngàn năm thấm ruột gan phả vào mặt, mặc áo trắng bó sát người, để lộ ra đường cong hoàn mỹ của mình.

Minh Hạo nhìn khuôn mặt, mái tóc người nữ một chút.

Bởi vì tu tiên, nhiều người dáng vẻ trẻ đẹp, thậm chí Minh Hạo không phân biệt đâu là mẹ, đâu là con, đâu là cháu.

Ai cũng như ai, bộ dáng trẻ đẹp, lại có mấy phần giống nhau.

Minh Hạo nhìn nàng không thể quen hơn được nữa Linh Nhi? Ngay lập tức nói ra: “Người là Kim Minh Tuyết?”

“Đúng rồi cha.”

Kim Minh Tuyết nở nụ cười tuyệt mỹ vui vẻ, hiện tại nàng lớn lên, dáng vẻ càng giống như mẹ mình như đúc.

“Cụ tổ, ăn cái này đi, đây là thức ăn con tự làm ra.” Một người con gái làn da trắng như sữa, dáng vẻ mị hoặc cực điểm đi đến.

Mặc bộ váy đỏ, khe rãnh trắng ngần như ẩn hiện ở giữa hiện ra.

Một tiếng cười của nàng chính là khuynh đảo chúng sinh, làm chúng thần mê mết.

Hàm răng trắng đều, môi đỏ mọng như trái táo chín làm người muốn cắn một phát

Trên tay nàng cầm một đĩa thức ăn đơn giản đặt lên bàn, người hơi chồm lên trước.

Không biết có phải hay không nàng cố ý, đôi ngực lớn của nàng đụng trúng tay Minh Hạo.

Cảm giác tay đụng cái gì đó mềm mềm, Minh Hạo giả vờ không biết, mặt ngoài bình tĩnh mỉm cười tay tiếp thức ăn cảm ơn, nhưng bên trong âm thầm chửi rủa “***** Còn đạo đức hay không, còn xưng ta là cố hay không.”

Thấy Minh Hạo ăn, vũ mị nữ tử mỉm cười càng thêm đậm, nàng đột nhiên vòng tay ôm cổ Minh Hạo, môi đỏ kề sát tai hắn, âm thanh nhu mì, mềm mại cực kỳ, có thể khiến người mê hồn lạc phách nói: “Cụ tổ, tối đến phòng cháu nha, cháu có món quà đặc biệt.”

Nói xong, nàng làm như không có chuyện gì quay trở về, để lại đám nữ ánh mắt hằm hằm nhìn nàng và Minh Hạo.

Điều này làm Minh Hạo cảm giác phát bực, chắc rằng con nhỏ này đang muốn trêu ghẹo mình đây mà.

Buổi này sum họp diễn ra một ngày, dù sao đám kia con cháu ở nhà có chuyện bận, không thể ở chơi mãi.

...

Tối đến, chính là thời gian Minh Hạo và đám hậu cung nện nhau điên cuồng.

Trên người Minh Hạo ngồi đầy mỹ nữ, người liếm, người ngồi...

Từng cặp ngực sữa trưng bày ra, đường cong hoàn mỹ, khí chất đa dạng, các loại khu rừng, có lớn, có nhỏ, có rộng... khác nhau....

Hết người này mệt đến người khác đến thay, khiến Minh Hạo chơi sướng quên trời quên đất, jđ hần được tầm bố rèn luyện liên tục.

Trên thân thể cá nữ dính màu trắng đục, chất lỏng, mùi vị khác nhau, phía dưới nước còn chảy ra chưa dừng. Cả căn phòng nhầy nhụa, mùi ô uế lan tỏa xung quanh...

Trận chiến có thể nói kinh thiên động địa, khốc liệt đến mức đám nữ được Minh Hạo “bơm”, bụng ai nấy đều phình to ra, mãi đến tận vài tháng sau mới kết thúc.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 291: Trở Về Tương Lai

Vài năm trôi qua.

Minh Hạo mấy năm nay sống sung sướng, hoang dâm điên cuồng.

Cái này không phải hẳn muốn, mà do các nữ ép buộc hẳn a.

Ai kêu hẳn bỏ đối các nàng mấy triệu năm đây?

24 tiếng, hết 18 tiếng sinh hoạt trên giường. Có thể thấy Minh Hạo và đám nữ điên cuồng thế nào.

Dù mệt, nhưng Minh Hạo sướng như lên mây, hết người này đến người khác, hơn nửa mỗi người có cái tym tym khác nhau, có nóng, có lạnh, có lớn, có nhỏ các loại...

Đủ cảm giác kích thích, play nhị hoa, chơi 65P, séc toy, ... khiến hẳn và đám nữ say mê trong đó, dâm loạn quên đường về.

Sau mấy năm cày ruộng, các nữ đồng loạt mang thai, không phải Minh Hạo muốn các nàng mang thai, mà là các nàng nói muốn đẻ thêm con, nếu hẳn lại lần nữa đi xa, ít ra có một – hai đứa con bên cạnh an ủi, không phải cô đơn.

Đối với đám nữ lời nói, Minh Hạo có chút dờ khóc dờ cười...

“Chủ nhân, lão gia kêu ngài đến phòng, có việc cần nói.”

Ngoài cửa vọng đến giọng nói nam nhân.

Minh Hạo mở mắt ra, nhìn đám nữ nói: “Các người ở đây, ta ra ngoài.”

“Tướng công đi đi, nhớ mau quay lại.”

“Hi hi, tướng công đi đi.”

“Hạo ca sớm trở lại.”

Đám nữ mỉm cười duyên dáng.

Một nữ tử tóc đen dài, đôi song phong mềm mại, đường cong chữ S hoàn mỹ, cặp nộn nộn lớn trắng đang thực hiện động tác nhún nhảy trên người Minh Hạo.

Khí chất hoàn mỹ, khuôn mặt hoàn mỹ, toàn bộ là hoàn mỹ, không có gì để soi mói, có thể nói.

“Ấ...” Giọng rên rỉ mềm mại, dụ hoặc lòng người, nghe mà khiến người dù tu hành như lão hòa thượng JJ cũng phải phản ứng đứng lên.

Từ động tác cong eo, cho đến phối hợp, từng bước thâm nhập, nàng chính là làm hoàn mỹ, tự nhiên như nước đẩy thuyền.

Trong lúc lơ đãng nhún nhảy, nàng phóng ra một loại khí chất đặc biệt, làm cho nam nhân vì đó tâm thần mê loạn.

Một nữ nhân khiến ngàn vạn nam nhân thêm thương, một cái trời sinh hoàn mỹ vưu vật nữ nhân.

Người nữ tử này không ai khác, chính là Mị Yểm.

Mị Yểm nghe vậy bất đắc dĩ dừng lại, trên mặt hiện lên khó chịu cụt hứng, nàng mới chỉ làm giữa chừng, lúc này còn chưa đạt đến cao trào.

Người này không ai khác chính là Mị Yểm

“Tướng công, người mau trở về nhé, thiếp chờ đợi.”

Dù muốn làm tiếp nhưng biết việc nào trước việc nào sau, nàng đứng lên mỉm cười nhìn Minh Hạo.

“Ừ, lát về ta bồi thường người gấp đôi, cho cái động người được lấp đầy mới thôi ...” Minh Hạo hôn nàng một cái nói.

Tắm rửa, sửa soạn một chút, sau đó rời khỏi phòng, đi đến phòng cha mẹ hẳn.

“Cha, mẹ kêu con có việc gì không?”

Minh Hạo đi đến ghế ngồi xuống nhìn hai người hỏi.

Kim Long lưng sồi mặt hổ, tư thế anh vũ hiên ngang, khí chất bất phàm.

Phương Tuyết lại tựa như tiên nữ từ trong bức họa vẽ ra, một loại vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành. Thấy Minh Hạo đi vào, môi đỏ mọng hé ra, nụ cười khiến cho bên cạnh Kim Long dù sống chung lâu năm với nàng cũng không khỏi ngơ ngác vài giây.

Từ bên ngoài hình dáng của hai vợ chồng này, người bình thường khó hình dung ra hai người đã sống hơn mấy triệu năm.

Phương Tuyết thấy Kim Long ngần người nhìn mình, nàng trừng mắt đẹp một cái, nhìn Minh Hạo mỉm cười nói: “Minh Hạo, chúng ta nhớ quê nhà trái đất của mình, muốn trở lại nơi đó sống, không biết người có thể đưa chúng ta trở về được không?”

Kim Long ho khan khặc khặc, nhìn Minh Hạo nói tiếp: “Chúng ta sống ở đây mấy triệu năm có chút ngán, muốn trở lại thăm quê nhà của mình, dù sao nơi đó chính là nơi khai sinh ra chúng ta.”

Minh Hạo hơi bất ngờ trước quyết định của hai người, gật đầu nói: “Được cha mẹ, các người chuẩn bị đồ đi, con đi thông báo với đám nàng.”

“Chúng ta chuẩn bị từ trước. Người mau đi thông báo ‘lần cuối’ đi, chúng ta ở đây chờ.” Phương Tuyết nhìn Minh Hạo nơi đứng quần, sâu xa nói.

“Ạch”

Minh Hạo nghe mẹ trêu chọc, dù là da mặt dày cũng không khỏi đỏ lên, vội vàng chạy ra ngoài, để lại hai người trong phòng cười phá lên liên tục.

...

Trở lại phòng, Minh Hạo và Mị Yểm tiếp tục chơi trò xếp hình bỏ dang dở, nửa tiếng sau Mị Yểm cuối cùng rên “A” một tiếng cao vút mới xong.

Để lại vẻ mặt thỏa mãn Mị Yểm nằm trên giường mới rời đi.

Trước khi đi, Minh Hạo thông báo với các nàng một tiếng: “Cha mẹ muốn ta dẫn hai người trở về trái đất, ta đi một thời gian ngắn sau trở về.”

“Tướng công, đưa thiếp đi cùng.”

Một mỹ phụ tóc trắng dài đến eo đi đến, đôi mắt trắng dã đi đến.

“Kaguya?”

“Thiếp cũng muốn đi nửa tướng công”

“Thiếp nửa.”

“Ạch.” Nhìn đám hậu cung đồng loạt giơ tay lên, giống như đám học sinh giơ tay điểm danh, Minh Hạo có chút bối rối, chỉ muốn đưa cha mẹ trở về rồi quay lại a, làm sao các nàng đòi đi theo? “Các người là?”

“Chúng ta muốn trở về thăm quê nhà.” Tuyết Linh Nhi, Hỏa Thiên Hương, Nicole, Hỏa Thiên Linh, Phượng Mị Nường, Hồ Ninh Thái...đám hậu cung đến từ trái đất tương lai.

“Chúng ta muốn xem quê nhà người như thế nào.” Đám kia đến từ dị giới, hokage, đấu phá, doremon, dân giới các loại muốn đi theo, chủ yếu là tò mò quê nhà Minh Hạo hình dáng thế nào.

Minh Hạo bất đắc dĩ gật đầu, nói: “Nếu các người muốn đi như vậy chuẩn bị đồ đạc đi.”

“Vâng tướng công.” Các nữ vui vẻ, đồng thanh nói.

...

Một ngày sau, mọi người chuẩn bị hành lí đầy đủ, tất nhiên đồ rất nhiều, quần áo, đồ trang điểm các loại của phụ nữ là không kể xiết.

May mắn là có túi trữ vật để phòng bị trường hợp này, nếu không không biết đem bao nhiêu thứ cho đủ chỗ.

Minh Hạo đứng chung với mọi người, nhắm mắt nhớ lại tọa độ trái đất tương lai, phất tay một cái, đoàn người theo đó biến mất.

...

Bóng đen tối như mực, không gian tĩnh lặng, phiêu phiêu dang dang thiên thạch trôi nổi tại không gian.

Nơi này kỳ lạ nhất vũ trụ, bởi vì nó không có ánh sáng chiếu tới, hiển nhiên nơi này nằm ngoài hệ mặt trời, thậm chí không có một vì sao nào tồn tại quanh đây.

“Ầm ầm ầm”

Một chiếc phi thuyền khổng lồ phát ra tiếng động phá vỡ sự yên tĩnh bóng đêm này.

Không ai biết nó đi đâu, nhưng có thể thấy tốc độ bay rất chậm chạp, như một con ốc sên bò.

Nếu có người có thể đi vào được bên trong phi thuyền này, có thể nhận ra được một điều kinh khủng khiến người rợn tóc gáy.

Trong đây không có một bóng người, không có một ai, căn phòng trống không, đèn phòng vẫn bật sáng trưng, có điều nơi này không ai ở.

Chỉ có chiếc thuyền tự mình vận hành, phảng phất như chiếc phi thuyền là một phi thuyền ma không người lái.

Tại căn phòng khách, đột ngột không dấu hiệu một đám người xuất hiện.

Nhìn căn phòng, nơi thời điểm khởi đầu ngày trước mình từng ở. Không biết hiện tại dòng thời gian tại nơi này trôi qua bao lâu, 100 năm? 1000 năm? 10.000 năm? 1 triệu năm? 10 triệu năm? 100 triệu năm?....

Đám người đến trái đất vừa nhìn xung quanh liền biết đây là đâu, về phía đám nữ dị giới lần đầu tới đây hơi ngơ ngác.

Minh Hạo nhìn các nàng ngơ ngác, mở miệng giải thích: “Chúng ta đang ở trong phi thuyền...”

Minh Hạo kể đơn giản về ngày trước thời điểm còn trẻ trâu của mình, nghe mà đám nữ đến từ dị giới sợ hết hồn.

Nhất là việc Minh Hạo chỉ vài tuổi đã chiến với hơn 59 nữ cùng lúc suốt 3 ngày 3 đêm kinh điển chiến tích.

59 nữ nghe Minh Hạo kể ra trong mắt hiện ra hoài niệm, có người xấu hổ, có người chân mềm nhũn quần chảy nước, hiển nhiên nghĩ đến việc

ngày trước bị Minh Hạo bạo d*m đúc séc toy vào trong thời điểm ấy...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 292: Thuyền Ma

Minh Hạo sắp xếp cho đám người phòng ở, hướng dẫn đám dị giới nữ cách thức di chuyển tại trong phi thuyền. Sắp xếp xong, hắn đi đến buồng lái thuyền, ngồi vào ghế..

“Zero I, người còn ở đó không?”

“Có ngài, ta luôn luôn ở tại đây.”

Giọng nói cứng ngắt băng lãnh, thuộc về âm thanh cơ giới đáp lại

“Tốt lắm, người làm rất tốt Zero I.... Hiện tại chúng ta đang ở đâu và nay là năm bao nhiêu?” Minh Hạo hỏi.

“Thưa ngài, chúng ta đang vị trí thiên hà không biết tên, số năm dựa theo lịch từ liên bang trái đất là năm 5921 năm.”

“Nơi này trôi qua 2000 năm rồi sao?”

Minh Hạo bình tĩnh nghĩ, dù sao mỗi thế giới, chính là dòng thời gian chảy khác nhau, cái này không có gì kinh ngạc.

Bên kia Đế Bá có thể chảy qua trăm triệu năm, nhưng thế giới này tốc độ chảy chậm hơn chạp hơn.

Minh Hạo mặt không cảm xúc ra lệnh: “Zero I, hướng về trái đất tọa độ tiến đến, dùng thời gian nhanh nhất cho ta.”

“Vâng thưa ngài.” Zero I hệ thống không chút cảm xúc đáp lại.

“Hệ thống chuẩn bị đếm ngược siêu nhảy bước không gian 120 giây, để giữ an toàn tránh điều đáng tiếc xảy ra, xin tất cả mọi người ở tại trong phòng.”

“Hệ thống chuẩn bị đếm ngược siêu nhảy bước không gian 120 giây, để giữ an toàn tránh điều đáng tiếc xảy ra, xin tất cả mọi người ở tại trong phòng.”

“Hệ thống chuẩn bị đếm ngược siêu nhảy bước không gian 120 giây, để giữ an toàn tránh điều đáng tiếc xảy ra, xin tất cả mọi người ở tại trong phòng.”

Ba tiếng còi báo từ phi thuyền vang lên, làm mọi người trong thuyền hết hồn, lập tức ở im trong phòng không dám chạy loạn ra ngoài.

120

100

80

50

30

...

3

2

1.

“Ầm!”

Phi thuyền phát ra âm thanh nổ vang dội, phía sau thân thể phi thuyền phát ánh sáng chói mắt. Một giây sau, con thuyền hóa thành tia sáng, biến mất trong màn đêm hư không sâu thẳm.

...

Tòa cao ốc trong ngàn vạn căn nhà, nó lớn nhất, cũng là cao nhất nơi đây.

Nơi này chính là trụ sở tình báo liên bang nhân loại, nơi cao nhất của tòa cao ốc, căn phòng phía trên đề tên: tổng cục trưởng cục tình báo.

Trong phòng ngồi một người trung niên, vùi đầu vào đồng giấy tờ phê duyệt.

“Cốc cốc.”

“Vào đi.” Trung niên ngồi trên ghế ngẩng đầu lên nhìn hướng cửa nói.

Một người nữ mặc đồ quân nhân màu xanh dương đồng phục đi vào, làm lễ chào, sau đó nói: “Thưa tổng cục trưởng, có một dấu hiệu kỳ lạ xuất hiện trên radar, nó hiện ra ngắn ngủi trên radar sau đó đột ngột biến mất.”

Trung niên nghe vậy sắc mặt trở nên nghiêm nghị, trầm ổn nói: “Đưa ta xem.”

Người nữ đưa xấp giấy cầm trên tay cho trung niên.

Hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển trình độ rất cao, cái gì chỉ cần một cú click tay, một cái ý nghĩ là xong. Chẳng qua, có mặt lợi tất nhiên có mặt hại, trên thế gian không có gì là hoàn mỹ, trình độ kỹ thuật xâm nhập hệ thống dạng hacker theo đó cũng tăng cao.

Cho nên những tin tức tối mật thế này chỉ in trên giấy, không đưa lên trên, tránh các chủng tộc khác thám thính biết được.

Cầm lên tờ giấy đọc, người trung niên nhíu mày lại, trong mắt hiện ra một tia lo lắng.

Nhìn một lát, hắn đặt tờ giấy xuống bàn, nhìn người nữ nói: “Hiện tại thời điểm nhạy cảm, chúng ta phải đề phòng là trên hết, ra lệnh cho đội tình báo đặc biệt điều tra hư thực chuyện này. Người đem tin tức này gởi cho tổng tham mưu và tổng tư lệnh đi.”

“Vâng tổng cục trưởng.” Người nữ chào lễ một cái mở cửa đi ra.

Bất quá, chưa yên tĩnh được bao lâu, máy liên lạc vang lên tín hiệu.

“Có chuyện gì?” Trung niên cầm lên máy liên lạc hỏi.

“Tổng cục trưởng mau đến phòng số 1, có chuyện quan trọng!!!”

Đầu bên kia truyền đến âm thanh, giọng điệu nóng vội.

“Được, các người chờ ta một lát.” Trung niên cúp máy, đứng lên đi ra khỏi phòng.

....

Trong phòng, các nhân viên tình bào nhìn màn hình trước mặt chăm chăm, trong mắt hiện ra bất khả tư nghi, sợ hãi, tựa như đang thấy thứ mà bọn hắn không bao giờ tin được.

Thấy trung niên đi đến, đám nhân viên đứng lên làm lễ chào.

Trung niên gật đầu coi như đáp lại, đi đến bàn làm việc, nhìn vào màn hình.

“Làm sao có thể...”

“Không thể, không thể, làm sao có thể, làm sao...”

Một giây sau, con mắt hần thật nhỏ co rút lại, miệng lẩm bầm “làm sao có thể” liên tục, khiến nhân viên đứng bên cạnh không hiểu hần đang nói gì.

“Tổng cục trưởng, tổng cục trưởng.”

Tầm năm phút, thấy người trung niên còn trong trạng thái chưa tỉnh lại, có người sốt ruột kêu lên.

“A a.” Như từ trong mơ tỉnh lại, trung niên a một tiếng, nới miệng giật giật vài cái, ánh mắt đột nhiên trở nên phức tạp nhìn màn hình, quay qua nhìn đám nhân viên, thấp giọng nói ra: “Đây là phi thuyền ma.”

“Thuyền ma?” Đám nhân viên thần sắc tò mò, có người hỏi,: “Tổng cục trưởng, thuyền ma là sao, giống như thuyền không người lái ở thế kỷ 21 à?”

“Đúng vậy, nhưng càng kinh khủng hơn, một phi thuyền.”

Trung niên nhìn màn hình, bên trong hiện ra hình ảnh một con thuyền khổng lồ lơ lửng trong không gian, không ai biết nó lớn bao nhiêu, nhưng có thể hiểu, dù cho dùng kính phóng nhỏ gấp trăm triệu lần cũng có thể nhìn thấy được nó, đủ để biết con thuyền này khổng lồ đến cỡ nào.

Tự châm cho mình điều thuốc, người trung niên ngồi trên ghế hít một hơi dài, nhìn màn hình nói tiếp: “Trong tài liệu mật có ghi lại, cái vấn đề này không có gì bí mật, cho nên ta nói cho các người biết cũng được.”

“1000 năm trước từng có lời đồn đại, một chiếc phi thuyền khổng lồ không mục đích chu du trong vũ trụ.”

“Không ai biết con thuyền này của ai, xuất xứ từ đâu, người nào tạo ra. Nhưng phải biết một điều, dù cho dùng toàn bộ tài lực của tất cả chủng tộc vũ trụ cộng lại cũng không tài nào tạo được một thứ lớn như vậy.”

“Từng có một vị cường giả cảnh giới Anh Hùng đến thử, đáng tiếc bên ngoài phi thuyền có tấm lá chắn quá mạnh. Vị cường giả cấp anh hùng vừa đánh vào phi thuyền một quyền lập tức bị lực do lá chắn phản lại, đem hân chấn bay ra xa, cả thân thể gần như nát bấy, chết ngay tại chỗ.”

“Kể từ đó không ai dám lấy tính mạng của mình tới thử nghiệm, tiếp cận con tàu.”

“Còn lý do vì sao gọi là thuyền ma chính rất đơn giản. Trôi qua hơn mấy trăm năm, nó vẫn hoạt động bình thường. Thành thạo cách chực năm, trăm năm người ta có thể ngẫu nhiên nhìn thấy nó chạy qua rồi biến mất.”

“Điều kỳ lạ là, dù cho cảnh giới Anh Hùng sống nhiều nhất là năm trăm, tám trăm năm, nhưng con tàu này lại vận hành hơn ngàn năm, nếu tính tới hôm nay vừa tròn 2000 năm, kết hợp với con tàu chỉ du hành tự do không mục đích ở tinh không, như vậy chỉ có một khả năng, con tàu này không ai lái, tự mình vận hành.”

Người trung niên nói một hơi dài, đám nhân viên bên cạnh rơi vào say mê trong câu chuyện của hân kể.

"Các người biết đó, một con tàu nhiều nhất chỉ vận hành 100 năm nếu không đủ nguyên liệu, chưa kể đến khi du hành trong vũ trụ, có thể gặp quái thú thời không, các loại nguy hiểm không gian..."

Trung niên nói tới đây, giọng nói hân đột ngột thay đổi, trở nên nghiêm túc hân, “Chỉ là chúng ta không biết, tại sao con thuyền ma này bỗng nhiên không dấu hiệu báo trước nào xuất hiện tại đây? Hay là một điềm báo xui xẻo nào đó?”

Đám nhân viên im lặng lắng nghe, ánh mắt nhìn chăm chăm vào màn hình không nói tiếng nào, trong mắt hiện ra kích động khó ức chế.

Bọn hăn rất muốn thử đi tới, xem thuyền ma như thế nào, đáng tiếc, nếu không có tổng cục trưởng ra lệnh, bọn hăn không dám rời khỏi vị trí của mình.

“Đi, các người đi tới, dò thám chiếc thuyền, nhớ, không được đụng đến nó.”

Trung niên trầm ngâm một chút, thấy đám nhân viên ánh mắt lửa nóng, hướng nhân viên ra lệnh.

“Vâng tổng cục trưởng!” Đám nhân viên nghe vậy trên mặt hiện lên vui vẻ, làm lễ một cái nhanh chóng rời đi.

Người trung niên nhìn đám nhân viên dáng vẻ vội vã rời đi, nở nụ cười lắc đầu.

...

G9 nhé, dạo này tác giả bệnh, nên chương có thể 1c/ngay ~~

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 293: Cấm Kỵ

“Con thuyền này quá lớn, đây là trong truyền thuyết thuyền ma sao?”

“Phải chụp một tấm, đưa cho vợ ta xem mới được, không biết nàng về mặt ra sao khi nhìn thấy bức hình này? Ta thật chờ mong.”

“Ha ha, lần này cư dân mạng sẽ xôn xao cho mà coi.”

Mười chiếc thuyền bay xung quanh chiếc thuyền ma, từng người đứng trong thuyền nhìn qua cửa sổ, thần sắc kích động, từng người cầm trên tay dụng cụ chụp hình, camera chụp tới tấp, sau đó đứng tại chỗ kết nối với inconnet* chia sẻ bức hình lên.

(tên gọi mạng internet ngày nay ở tương lai)

Ngay lập tức hơn trăm ngàn lượt view, like, trái tim, comment hiện lên, nhiều là hỏi phi thuyền này ở đâu, cái này là thuyền gì mà to vậy các vấn đề, khiến đám người share tin tức trong lòng có chút hưng vinh, vui vẻ.

Ngay lập tức, phía trên inconnet các tin tức thuyền ma nhanh chóng chia sẻ với tốc độ bàn thờ, từ nhân loại, cho đến người ngoài hành tinh, chỉ cần có người lướt inconnet xem tin tức có thể thấy được phía trên inconnet có tiêu đề đứng đầu trang, đỏ chói tựa đề Phi Thuyền Ma.

Phía dưới là một dòng nội dung về tin tức này, cũng như câu chuyện về truyền thuyết của phi thuyền ma này, khiến một đám nổi lên tò mò, hứng thú, muốn tận mắt đi đến thăm cái phi thuyền ma này.

Chỉ 10 phút sau tin tức lan truyền rộng rãi, rất nhanh xuất hiện hơn ngàn cái phi thuyền đổ xô về đây để xem tận mắt phi thuyền ma này, nhân loại liên bang bất đắc dĩ điều động một ít quân đội, ngăn cản những người tới gần thuyền ma, tránh cho thiệt hại không đáng tiếc xảy ra.

Những người tò mò vì đến đây khi thấy thuyền ma khổng lồ, trong mắt hiện lên khó có thể tin, kinh sợ.

Trên inconnet ít ra hình ảnh còn thu nhỏ, nhìn bình thường, nhưng hiện thực lại khác hoàn toàn, phi thuyền này chính là bằng một trăm, không, thậm chí hơn ngàn tinh cầu cộng lại mới có thể so với độ khổng lồ của nó.

...

Trong căn phòng nào đó, đây lính quân nhân đứng canh gác. Duy nhất chỉ có một lão già được ngồi trên ghế sofa.

Râu tóc bạc phơ, mặt mũi hiền lành, mặc quần áo nhà, nhìn như chỉ một lão già nhà kế bên vô hại. Chẳng qua, từ trên người tỏa ra khí thế nặng nề như núi, sâu rộng như biển, khiến người đối diện với lão giống như đang đối diện với một tòa núi cao, không tài nào thở mạnh trước mặt lão được.

“Tổng tư lệnh, có người muốn liên lạc với ngài.” Một người mặc đồ quân nhân đi vào nói.

“Ai?” Lão già tóc bạc phơ, đôi mắt khép lại như đang ngủ, khe hở con mắt chiếu ra một tia sáng khó người có thể nhận thấy

Một chữ chậm rãi nói ra, lại mang theo vô hình áp lực nặng nề hướng người lính đánh tới, trên mặt hằn đổ mồ hôi như mưa, kính cần nói: “Phi thuyền ma.”

Lão già mắt khép thờ theo đó ra, trong mắt hiện lên một tia không thể tin tưởng.

Hắn đứng lên, tay vớ lấy quân phục bên cạnh mặc vào, nhìn tên lính nói: “Đưa ta mấy liên lạc.”

“Vâng tổng tư lệnh!” Người lính kia ngay lập tức từ trong ngực móc ra một cái hình tròn, phía trên chỉ có một cái nút.

Lão già cầm lên đồ vật hình tròn, bấm nút một cái, một màn hình ảo mini hiện ra trước mắt lão.

Trong màn hình hiện ra một người nam nhân tuyệt thế xinh đẹp.

Một khuôn mặt tuấn tú tràn đầy mị lực hấp dẫn không tài nào tả được. Dù hai người chỉ nhìn qua màn hình không đối mặt trực tiếp, hơn nữa lão già là một tên đực rựa chính cống không cong trăm phần trăm, nhưng bây giờ trên mặt lão hiện ra ngẩn ngơ mê ly, đó là ánh mắt nhìn thấy.

“Xin chào.”

Giọng nói trẻ tuổi từ đầu bên kia phát ra, đánh thức Hàm Tôn tỉnh lại. Khuôn mặt già của hắn đỏ lên, ho khan một cái, nhìn người trẻ tuổi trên màn hình nói: “Xin chào, ta là tổng tư lệnh liên bang nhân loại, người là...?”

Minh Hạo mỉm cười, nói: “Ta là chủ phi thuyền này, ta có việc muốn nhờ người.”

“Chủ phi thuyền?” Hàm Tôn ngẩn ra, nhìn khuôn mặt Minh Hạo trẻ tuổi có chút khó tin.

Hắn làm tới tổng tư lệnh, tất nhiên biết về phi thuyền ma này, một chiếc phi thuyền chu du trong vũ trụ không mục đích, nếu tính ra tròn 2000 năm tuổi. Hiện tại một thanh niên xa lạ nói mình là chủ nhân phi thuyền, điều này khiến hắn khó tiếp nhận.

Nhìn qua người lính nhỏ giọng nói, “Người đi xác định lại tín hiệu liên lạc từ đâu phát ra, nhanh.”

“Vâng tổng tư lệnh!” Người lính nhìn sắc mặt tổng tư lệnh biết chuyện này nghiêm trọng, ngay lập tức chạy ra khỏi phòng.

“Chờ ta một chút.” Hàm Tôn nhìn màn hình nói.

“Được.” Minh Hạo biết hắc trong lòng có nghi ngờ, kiên nhẫn ngồi ghế chờ đợi.

Vài phút sau người lính kia quay lại, đến bên cạnh Tôn Hàm nhỏ giọng nói: “Chúng ta đã kiểm tra lại, tín hiệu từ phi thuyền ma phát ra thừa tổng tư lệnh.”

Tôn Hàm gật đầu, phất tay cho người lính lui qua, nhìn màn hình nói: “Như vậy, chủ phi thuyền ma, người có yêu cầu gì? Chỉ cần không nguy hại đến liên bang nhân loại, chúng ta sẽ đáp ứng.”

Hắc là lão già thành tinh, biết mọi người trong lòng đều có bí mật, cho nên không hỏi tại sao Minh Hạo vẫn sống tới tận đây.

Minh Hạo mỉm cười, nói: “Rất dễ dàng, ta muốn ghé thăm trái đất, mang người nhà chúng ta đến sống. Người chắc biết phải làm gì.”

Hàm Tôn có chút kinh ngạc, nhìn hắc hỏi: “Nhà người tổng cộng bao nhiêu người?”

Minh Hạo nói: “Tầm một trăm người, tương lai có thể tăng lên.”

Hàm Tôn cạn lời, một trăm người? Đùa giỡn, khoang đã...

Lão nghĩ đến một vấn đề, vừa nghĩ đến xem nửa ho khan sắc súa, đừng nói tên tiểu tử trẻ tuổi này mang lên một đám hậu cung nha?

Có điều Hàm Tôn phải chắc ăn rằng người thanh niên cùng gia đình hẳn không cấu thành uy hiếp, gật đầu nói: “Có thể, ta sẽ chuẩn bị cho các người toàn bộ, chỉ là về vấn đề an toàn, cái kia...”

Minh Hạo biết lão muốn nói gì, khoát tay nói: “Người yên tâm, chúng ta đối với liên minh nhân loại không hứng thú xâm chiếm gì. Ở đây ta nói cho người biết, ta chỉ cần phất tay một cái, một giây sau cả cái liên bang nhân loại cùng người biến mất.”

Minh Hạo nói không suông, lấy hẳn cảnh giới Vô Thượng Dâm Đạo, mạnh nhất vũ trụ, chỉ cần phất tay một cái, đừng nói liên bang nhân loại, cái vũ trụ vị diện này trong nháy mắt tan tành.

Một cái có thể ngang hàng với đại đạo, chỉ có vài cái đếm trên đầu ngón tay là có thể uy hiếp được hẳn, trong đó có Phong Nguyên mà ngày trước Minh Hạo xui xẻo gặp, còn không thì hẳn ở đây chính là vô địch, đừng hòng đánh bại hay giết được hẳn.

Hàm Tôn và đám lính trong phòng nghe Minh Hạo nói biến sắc, đám lính không nói gì nhưng trên mặt hiện lên giận dữ, nhưng Hàm Tôn thì khác.

Hắn biết về vụ thuyền ma. Bất quá, còn có một tin đồn hai ngàn năm trước truyền lại, tin đồn này còn kinh khủng gấp 1000 lần truyền thuyết thuyền ma.

Một người thiên phú mạnh nhất duy nhất trong lịch sử lẫn thế giới, 20 tinh.

Một người bảy tuổi, trận đầu đánh chết toàn bộ hạm đội hải tặc.

Vừa đến Bắc Tinh Đẩu, ngay lập tức hủy diệt một cái thế lực siêu cấp.

Vừa vào học viện Bắc Đẩu, ngay lập tức khiêu chiến toàn bộ giáo viên, đạt hoàn mỹ điểm.

Sau đó hắn làm những việc khiến toàn bộ vũ trụ chủng tộc chấn động, kinh sợ, trở thành nỗi ám ảnh, cấm kỵ của toàn bộ vũ trụ.

Đánh diệt toàn bộ hạm đội liên bang nhân loại.

Đánh giết toàn bộ hắc ám liên minh chủng tộc.

Lúc đó không ai không biết, không ai không sợ.

Nhưng từ đó về sau, người kinh khủng này đột ngột biến mất không để lại dấu vết.

Có người nói, hắn bị hung thú không gian ăn thịt.

Có người nói, hắn gặp nạn như không gian phong bạo.

Có người nói, hắn ẩn giấu, không muốn lộ diện...

Nhiều tin đồn khác nhau xuất hiện.

Nhưng có một điều, người đó chính là kẻ kinh khủng nhất vũ trụ, một dạng thần linh, một cái cấm kỵ không được phép khinh nhờn.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 294: Nói Chuyện

Nghĩ đến tin đồn, Hàm Tôn biểu tình trở nên phong phú.

Nhìn đám quân nhân trong phòng, hắc trầm giọng ra lệnh: “Toàn bộ lui ra ngoài, không cho phép nghe, nhìn.”

“Vâng tổng tư lệnh.”

Mệnh lệnh của tổng tư lệnh chính là lệnh trời, đám lính là con của trời, ngay lập tức không nói lời nào đi ra khỏi phòng.

Hàm Tôn hít sâu một hơi, nhìn màn hình chậm rãi hỏi: “Người chính là Kim Minh Hạo, từng một đời siêu cấp thiên tài? Uy chấn vũ trụ?”

Minh Hạo ngẩn ra, có hơi bất ngờ Hàm Tôn sẽ hỏi như vậy, có điều việc này không có gì giấu diếm, Minh Hạo vẫn gật đầu nói: “Đúng vậy, Kim Minh Hạo là tên ta, không ngờ hai ngàn năm trôi qua vậy mà còn có người nhớ ta.”

Hai ngàn năm trong đó, chính là lạc trôi hơn mười đời con cháu rồi.

“Người là quỷ hay người?” Hàm Tôn nội tâm chấn động không nói nên lời, một lúc sau phun ra một câu hỏi. Sau đó hắc biết mình thất thố, nhanh chóng nói: “Ta là thất thố, chào mừng ngài Minh Hạo cựu tổng tư lệnh trở về, không biết ngài về đây để làm gì?”

Giọng nói chuyển biến thành cung kính, không cung kính không được a, một cái phát tay tiêu diệt hạm đội các loại, hơn nửa hiện tại trải qua hai

ngàn năm, ai biết tên quái vật này mạnh bao nhiêu?

“Cựu tổng tư lệnh.” Minh Hạo có chút buồn cười, nhìn hắn hỏi: “Ta ở hai ngàn năm trước từng một tay tiêu diệt hạm đội liên bang, coi như phản liên bang, người tại sao còn gọi ta là cựu tổng tư lệnh?”

Hàm Tôn cứng họng, hơi suy nghĩ một chút, nói ngay: “Sau khi ngài đánh giết toàn bộ liên minh hắc ám, hơn nửa bởi vì chuyện đó trải qua hơn ngàn năm, coi như mọi thứ xí xóa.”

Minh Hạo gật đầu, trong lòng có chút buồn cười nhưng cũng không vạch trần ra, nói: “ Còn chuyện ta đến đây làm gì rất đơn giản, ta và gia đình muốn nghỉ ngơi thôi nên người yên tâm, trừ phi có tên nào tàn nào đó đến gây sự với ta. ”

“Vâng vâng, cựu tổng tư lệnh.” Hàm Tôn gật đầu lia lịa như đứa con nít, cung kính nói: “Ta lập tức sắp xếp ngay, ngài chờ một chút.”

Trong giọng nói Hàm Tôn có chút hưng phấn, nếu liên bang có lão quái vật này tọa trấn, đám kia làm sao dám đánh tới? Lần này thật sự trúng mánh lớn!!!

“Ừ.” Minh Hạo gật đầu.

...

“Chúng ta thay mặt chính phủ liên bang nhân loại thông báo, bởi vì vấn đề an toàn của toàn liên bang nhân loại, cho nên xin mời các vị tránh ra...”

Một nhóm phi thuyền liên bang quân đội đi tới, bọn hắc xua đuổi những người đang vây xem thuyền ma, sau đó lập ra một vòng bảo vệ nghiêm ngặt một ngàn mét xung quanh, không ai được phép bước vào.

Đám người xem thuyền ma bị xua đuổi dù tức giận cũng không làm gì, đành phất tay bỏ về.

Tại lúc này, một chiếc phi thuyền to lớn từ phía liên bang đi đến, chiếc thuyền mở ra khoang cửa, một cái cầu nổi hướng về phía thuyền ma bay tới.

Thuyền ma lúc này khoang cửa mở ra, tối với cầu nổi phi thuyền liên bang, thành lập nên cây cầu ngắn hạn giữa hai bên.

Minh Hạo đoàn người từ bên trong phi thuyền đi ra.

Hàm Tôn với đám binh lính mở to mắt nhìn đoàn người, từng tiếng nuốt nước bọt “ực ực” vang lên, nơi đứng quần ai nấy nhô cao lên so với bình thường.

“Quá xinh đẹp...”

“Đám nữ nhân này là thần tiên? Ta muốn có một người...”

Mọi người, kể cả Hàm Tôn ánh mắt tham lam nhìn chăm chăm đoàn người Minh Hạo, nói đúng hơn là nhìn chăm chăm đám mỹ nữ.

“Hắn chính là cấm kỵ.” Hàm Tôn trong đầu vang lên tiếng nói, tinh thần nháy mắt chấn tỉnh lại, nhìn thấy đám lính thần sắc dâm dăng, hắn la lên một tiếng: “Tĩnh lại cho ta!”

Một tiếng hét mang theo khí tức hùng hồn ập tới, đám binh lính từ trong mê mẩn bừng tỉnh lại, thân thể run run không dám nhìn tiếp.

Minh Hạo trong mắt hiện ra tia tán thưởng, nếu như đám này còn lẫn tới, hắn không ngại một quyền xóa sổ toàn bộ người ở đây.

Đoàn người theo chỉ dẫn, được chính phủ quân đội liên bang sắp xếp cho một căn biệt thự riêng khá xa ngoại thành, bên ngoài đứng canh gác đầy

binh lính liên bang, tránh các phiền phức không mời mà tới.

...

Trên đường đi, đám nữ đến từ dị giới lần đầu thấy khoa học kỹ thuật tương lai liên tục hô lên, chỉ chỉ chỗ chỗ, liên tục hỏi Minh Hạo cái này là gì, làm sao...

Dù trải qua hai ngàn năm, mọi thứ gần như thay đổi, nhưng phải biết Minh Hạo từng là học sinh hoàn mỹ, đạt tối đa tất cả điểm.

Lại thêm thực lực, dùng tinh thần lực điều tra, ngay lập tức biết thứ kia là gì, vận dụng ra sao.

Cho nên ít ra không bị quē trước mặt đám nữ.

Riêng Hàm Tôn bên cạnh tự mình hộ tống có chút thất kinh với kiến thức kinh khủng, cũng như lý giải của Minh Hạo, trong lòng càng thêm kính nể hẳn.

Để bảo đảm an toàn, Minh Hạo phân ra một phân thân, bảo vệ đám bọn họ.

...

Sắp xếp xong gia đình mình.

Minh Hạo được Hàm Tôn mời gặp ở phòng riêng.

Ngồi trên ghế, Hàm Tôn nhìn Minh Hạo cung cung kính kính nói: “Cựu tổng tư lệnh, ta muốn có việc muốn nhờ người?”

Nếu người bên ngoài thấy được vẻ mặt cung kính của Hàm Tôn sẽ giật mình khó tin. Đường đường là một tổng tư lệnh, thống lĩnh toàn bộ quân

đội liên bang, là người có quyền lực nhất trong giới xã hội, vậy mà hiện tại về mặt cung kính như con chó trước mặt chủ nhân đồng dạng.

“Việc gì.” Minh Hạo nhàn nhạt hỏi, nếu lão già này giúp hắn, hắn cũng không ngại giúp lại một lần, dù sao hắn không muốn nợ ai.

“Là như thế này, liên bang nhân loại chúng ta đang gặp nguy hiểm, cần ngài ra tay cứu giúp.” Hàm Tôn về mặt khó khăn nói.

“Nguy hiểm?” Minh Hạo biết liên bang nhân loại gặp phiền phức nào đó, hơn nữa phiền phức vô cùng to lớn cho nên Hàm Tôn mới tìm hắn.

Minh Hạo nói: “Người nói rõ tình hình hiện tại xem nào.”

500 năm trước, một cuộc chiến mới nổ ra.

Nguyên nhân dẫn đến cuộc chiến chính là một chủng tộc mới xuất hiện, tuyên chiến toàn bộ chủng tộc trong vũ trụ, thậm chí nhân loại liên bang không muốn cũng phải đưa quân tham chiến.

Trong đó chia làm hai phe.

Một phe các bên tham chiến chống lại kẻ địch, gồm nhân loại, các chủng tộc khác như băng, hỏa... liên minh với nhau, còn gọi là phe Universal Peace (Hòa Bình Vũ Trụ), được viết tắt là: (UP).

Một phe còn lại, chính là phe gây chiến khắp vũ trụ, được đặt tên là Blood Devil (BD)

Hai phe đánh nhau kịch liệt, toàn bộ vũ trụ rơi vào trạng thái chiến tranh.

Phe UP do nhiều thế lực, cũng như chủng tộc cấu tạo thành, còn phe BD chỉ có một chủng tộc. Nhìn như lấy đông hiếp ít, nhưng thực ra phe BD mạnh hơn phe UP vài lần. Có thể một mình cùng lúc *** nhiều chủng tộc cùng lúc.

500 năm chiến tranh hai bên đánh nhau không ngừng nghỉ, con số thương vong ngày một tăng cao, lên đến một con số kinh khủng.

Bên phe UP tăng lên con số 269 tỷ, phe bên kia 124 tỷ.”

Minh Hạo nghe vậy hơi kinh ngạc, “Làm sao bên phe UP số người tử vong cao gấp hai lần phe BD?”

Hàm Tôn thở dài, hắn nói: “Phe BD có năng lực khá kỳ lạ, có thể đem mọi chiêu thức vô hiệu.”

“Hơn nữa, theo điều tra của chúng ta, phe BD đưa con vừa sinh ra mang trong mình trí tuệ tuyệt đỉnh, sức mạnh rất lớn, ngang với cảnh giới Võ Kim.”

“Hiện tại tình hình rất nguy cấp, chúng ta phe liên minh UP tài nguyên, cũng như nhân lực gần như cạn kiệt. Các tinh cầu thuộc quản lý, cũng như mỏ tài nguyên của chúng ta gần như bị phe BD chiếm hết.”

Minh Hạo gật đầu, coi như đã hiểu, nếu đứa bé vừa sinh ra đạt cảnh giới Võ Kim, từ nhỏ được tu luyện, như vậy trưởng thành đạt đến cảnh giới Địa Liệt, Thiên Khung dễ như ăn bánh.

Minh Hạo cảm giác chuyện này có chút kỳ lạ, nhưng không biết lạ ở điểm nào.

“Được, người cho ta chức vụ nào đó dẫn binh đi. Ta lần này sẽ giúp người.” Minh Hạo suy nghĩ nói, dù sao nơi này cũng là quê hương cha mẹ hắn, với lại cha mẹ hiện tại ở đây, hắn không muốn lại có phiền phức khác tìm đến liên lụy cha mẹ mình.

“Cám ơn Cựu Tổng Tư Lệnh.” Hàm Tôn đứng lên, cúi đầu một cái nói.

“Không có gì, à mà người tên gì, ta chưa biết tên người.” Minh Hạo hỏi, hẳn có thể biết được tên người khác thông qua tinh thần lực xâm nhập ý thức hải của bọn hắn đọc trí nhớ, nhưng hắn lười làm như vậy.

“Ta tên Hàm Tôn thừa ngài.” Hàm Tôn cười đáp.

“Họ Hàm?” Minh Hạo cảm giác có chút quen quen nhưng lại không nhớ được ở đâu.

“Hàm Ngạo...Hàm Tuyết...” Minh Hạo lẩm bẩm, ánh mắt sáng lên, nhìn Hàm Tôn hỏi: “Người có quan hệ gì với Hàm Ngạo, Hàm Tuyết?”

“Hàm Ngạo, Hàm Tuyết?” Hàm Tôn ngẩn ra, ngay lập tức nói: “Ngài quen với tổ tiên ta?”

“Ừ” Minh Hạo nhìn hắn cười, “Coi như có một chút quen biết...”

Trong mắt Minh Hạo hiện ra một tia tưởng niệm.

Hắn còn nhớ lần đầu mỹ nữ đi ra ngoài thế giới của hắn khi đó là Hàm Tuyết.

Cũng là người bị hắn SM đầu tiên.

Lúc đó thấy nàng chảnh chó quá, Minh Hạo thừa cơ nàng ngất xỉu, lấy chân đạp vào chỗ ấy đến tím ngắt.

Nhớ đến đây, mặt già Minh Hạo hơi đỏ lên, nói: “Hai người đó đã qua đời rồi à?”

Hàm Tôn trong mắt hiện lên tia buồn bã, nói: “Vâng, đã qua đời...”

Sau đó trên mặt hiện lên tự hào, nói: “Sau khi ngài biến mất, cựu tổ tiên ta, cũng là Hàm Ngạo lên nắm quyền tổng tư lệnh, đem một cái liên bang trống rỗng nhanh chóng xây dựng lên.”

“Tối đó là Hàm Tuyết cự tổ, nàng cũng rất xuất sắc, dù là một nữ nhi nhưng không thua kém đấng mày râu. Thừa kế cha mình, nàng lên làm nữ tư lệnh đầu tiên trong lịch sử liên bang, chỉ huy, xây dựng quân đội lớn mạnh...”

“Và tới đời người, hơn mười đời nhà họ Hàm người làm tổng tư lệnh.” Minh Hạo lúc này nói tiếp.

“Đúng vậy, ạch...” Hàm Tôn theo bản năng gật đầu sau đó cảm giác không đúng.

“A, đúng là con ông cháu cha phiên bản tương lai a, còn là hơn mười đời.” Minh Hạo nhìn hắn vẻ mặt cứng ngắt âm thầm nói.

“Không có gì, người sắp xếp đi có chuyện gì liên lạc ta. Ta trở về nghỉ trước.”

Minh Hạo phất tay cười nói, sau đó không dấu hiệu biến mất, để lại Hàm Tôn trong lòng một mảnh kinh sợ, kính nể.

...

P_S:

Tác giả xin ý kiến:

Loa loa loa ": Ta định viết Võng Du> cần ý kiến:3@@:D

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 295: Lão Cha Dê Xòm (1)

“Cốc cốc”

Nghe tiếng cửa gõ, Minh Hạo nằm trên giường lười biếng nói: “Vào đi.”

Một mỹ phụ tóc vàng đi vào, nàng nhìn Minh Hạo nằm trên giường, nũng nịu nói: “Tướng công, mấy muội muội tỷ tỷ rủ tướng công ra ngoài với đám tỷ muội.”

“Ừm, ta biết rồi, các người chờ ta một lát.” Minh Hạo nói.

“Vâng tướng công.” Mỹ phụ tóc vàng đóng cửa lui ra ngoài.

Minh Hạo hơi sửa soạn một chút đầu tóc quần áo, sau đó đi ra ngoài.

Bên ngoài đại sảnh, mọi người đã chờ đợi sẵn, gồm đám hậu cung và cha mẹ Minh Hạo.

Kim Long nhìn ra ngoài cửa sổ nói: “Hiện tại trôi qua 2000 năm, không biết thế giới này ra sao, chắc có lẽ khoa học kỹ thuật phát triển hơn trước.”

Phương Tuyết gật đầu đồng ý với lời Kim Long, trong mắt hiện ra tò mò, chờ mong, nói: “Không biết khi mọi người bên ngoài biết chúng ta từ 2000 năm trước trở về về mặt ra sao đây?”

“Haha, người khác mà biết cha mẹ ở 2000 năm trước trở về chắc chắn sẽ không tin đâu.” Minh Hạo cười nói

“Đúng vậy đó, ai nghĩ đến một người có thể sống hơn 2000 năm trở về đầu này hì hì”

“Cha mẹ đừng nói vậy, người khác mà biết sẽ sợ đó.”

“Đúng đấy...”

Tiếng cười nói trong trẻo từ đám mây phụ phát ra, bầu không khí đầm ấm vui vẻ.

Minh Hạo cầm lên máy liên lạc với đầu bên kia Hàm Tôn, “Cho ta một chiếc xe đủ trăm người ngồi hoặc nhiều chiếc xe, cha mẹ ta muốn đi ra ngoài xem.”

Nói xong Minh Hạo cúp máy, để đầu bên kia Hàm Tôn cười khổ không thôi, nhưng cũng phải làm theo lời hăn, ra lệnh cho người chuẩn bị xe, còn có hộ tống an toàn.

10 phút sau.

Một chiếc xe bay mang nhãn hiệu quân đội liên bang bay tới.

Xe bay dừng lại, cánh cửa tự động mở ra.

Minh Hạo đám người đứng ngoài cổng chờ sẵn, thấy xe dừng trước cửa liền bước vào trong.

Xe bay nhìn rất nhỏ, chỉ đủ bốn người ngồi, nhưng bên trong không gian khá rộng lớn, có thể chứa hơn 100 người ngồi, hàng ghế được dọc xếp thành hai bên.

Theo Minh Hạo kiến thức, có thể đây là ứng dụng khoa học kỹ thuật bước thêm một bước tiến mới trong ứng dụng không gian hóa. Biến bên ngoài nhỏ trong lớn.

Không khí tự động điều hòa mát mẻ, không lạnh không nóng. Tại ghế các bên, có cái nút bấm, Minh Hạo bấm thử nút, trong nháy mắt hiện ra một cái tủ lạnh ‘mini’, bên trong bày đầy thứ thức ăn nước uống...làm người cảm giác nơi đây chính là một thiên đường nhỏ.

“Ngài muốn đi đâu?” Âm thanh mềm mại nữ tính vang lên.

Bên trong xe không có người lái, chỉ có chỗ ngồi, màn hình để tại chính giữa* hiển thị bản đồ, thông tin, cũng như địa điểm đến.

Nghe âm thanh cơ giới, Minh Hạo biết chiếc xe này là loại tự động vận hành robot, suy nghĩ nói: “Đi đến thành thị gần nhất đi.”

“Tổng cộng mất 10 phút 40 giây...xe bắt đầu khởi hành.”

Theo đó chiếc xe chuyển động, êm dịu, không gây ra một chút tiếng ồn nào.

...

Vài phút sau, xe bay chậm rãi chạy tới một tòa thành thị lớn, người đông nhộn nhịp, một thành thị phồn hoa thịnh vượng.

Phía sau, vài chiếc xe bay chậm rãi chạy sát theo, hiển nhiên đây là đội đặc biệt để phái tới bảo vệ đám người Minh Hạo.

...

Thấy xe bay thuộc quân đội chạy tới, đoàn người trong thành thị tự động né ra, nhường một con đường.

Đa số người đứng ở bên đường trên mặt hiện lên kinh ngạc, tò mò, không biết vị đại nhân cao tăng liên bang trong quân đội nào đến đây. Hơn nửa nhìn đoàn xe quân đội hộ tống ở sau, chắc chắn là một người chức vị bất phàm. Chẳng lẽ nơi này xảy ra việc gì nghiêm trọng?

Ngay lập tức có người âm thầm suy đoán có phải hay không chủng tộc khác tấn công trái đất?

Ngồi trong xe, đám nữ cười cười chỉ chỗ bên ngoài cảnh vật trông rất vui vẻ, nhất là nhìn thấy những thứ mới lạ mà họ chưa bao giờ nhìn thấy. Ví như những con robot tự động nói chuyện, những cái màn hình to lớn chiếu ra hình ảnh.

Các chiếc thuyền khổng lồ bay lượn trên bầu trời.

Một người có thể ‘bay’ với tốc độ vô cùng nhanh không thua kém một chiếc xe hơi.

...

“À, tới khu mua sắm đi.” Minh Hạo chợt nghĩ đến căn phòng mình trống rỗng, muốn mua vài thứ để chơi bớt thời gian nhàm chán.

Đám nữ vừa nghe xong sáng mắt, nhất là đám hậu cung đến từ trái đất “Đúng đó, đến khu thời trang đi, chúng ta lâu rồi chưa đi mua sắm.”

Minh Hạo nghe vậy sắc mặt đen, trên đầu hiện ra vài giọt mồ hôi lạnh, hẳn quên đám nữ ngồi tại đây.

Trời ạ, không biết đối với loại điên cuồng mua sắm nữ tính ở các nàng bộc phát? Nếu vậy chính là ngày hăn ăn hành a, ngày ngày bị đám nữ kéo lê đi mua sắm...

“Rõ thưa ngài.” Âm thanh ngọt ngào từ hệ thống phát ra, chiếc xe chuyển hướng chạy đến khu vực trung tâm mua sắm.

...

Trung tâm mua sắm thành phố Số 7, một trong ít thành phố ở trái đất đạt đến cấp 10.

Nơi đây cái gì cũng có, từ thuốc biến đổi sức mạnh, cho đến vũ khí hủy diệt hàng loạt, đến các loại phi thuyền cấp A – S trở lên đều bán, mỹ nữ, nô lệ các chủng tộc.

Chỉ cần có tiền, là có tất cả.

Câu này không sai khi áp dụng mua sắm tại nơi này.

Mất tay chân, cũng có thể vào đây cho phục sinh lại.

JJ không lên, yếu sinh lý, vào đây một phát, jj cao to cường tráng.

Âm Nộn nhỏ “bóp chặt” hay cảm giác chán nản? Vào đây một phát...

Xe bay chở Minh Hạo dừng trước một tòa cao ốc lớn.

“Đã tới nơi thưa ngài.”

Âm thanh ngọt ngào vang lên, theo đó cửa xe tự động mở ra. Minh Hạo đoàn người thần sắc hài lòng bước ra, ngay lập tức trở thành tâm điểm chú ý của mọi người.

Trai tài gái sắc không đủ hình dung.

Nhưng tại đây chính là hơn 60 tuyệt thế mỹ nữ, kiều diễm, lạnh lùng, nóng bỏng, loli, ngự tử, thực nữ tập trung.

Trong khoảnh khắc này, mọi người hoạt động như đứng hình lại, bất kể trai, gái, già trẻ.

Khi nhìn thấy đoàn mỹ nữ Minh Hạo xuất hiện, đám người ánh mắt mờ ra, miệng há to đủ nhét quả trứng gà.

Nữ trong mắt hiện lên ghen tỵ, nghiêng răng nghiêng nghiêng lợi.

Nam trong mắt hiện lên tham lam, jj đứng thẳng.

Minh Hạo và đám nữ đối với ánh mắt đám người không cần nghĩ cũng biết. Thần sắc không cảm xúc đi tới.

Đứng trước cửa trung tâm mua sắm, hai tên bảo vệ thân hình vạm vỡ mặc đồ vest đen lịch sự cúi người chào, hỏi Minh Hạo “Chào ngài đến với trung tâm mua sắm thành phố số 7.”

Bọn hắn thường tiếp xúc với nhiều người, ánh mắt là phải có.

Khi thấy đoàn xe do quân đội hộ tống liền hiểu ngay người trong xe địa vị bất phàm.

Minh Hạo gật đầu nhàn nhạt nói: “Cám ơn” sau đó dẫn đoàn người đi vào trong.

Khu trung tâm mua sắm, thiết kế có chút giống siêu thị thế kỷ 21, nhưng lại khác xa nhiều.

Thay vì phải đi thang cuốn để lên trên lầu, tầng này ở đây có thang máy.

Nhìn bản đồ hướng dẫn,

Nơi đây chia làm hơn ngàn tầng khác nhau, mỗi tầng là bán các vật phẩm – loại riêng.

Thuốc, vũ khí, cơ giáp, robot, phi thuyền, kể cả nô lệ đều có, những hàng nóng như vậy phải có thẻ hội viên để đi lên.

“Chào mừng ngài đến khu mua sắm số 7, ta chính là hướng dẫn viên nơi này.”

Tại Minh Hạo đang nhìn bản hướng dẫn, lúc này một cô em gái tóc vàng đi tới, môi đỏ hé nụ cười xinh đẹp, cử chỉ của nàng cực kỳ chuyên nghiệp.

“Ừ, người dẫn các nàng đi đi, ta đi một mình là được.”

Minh Hạo không muốn đi vào nơi tràn ngập đồ lót nữ a, mặt hắn dù dày nhưng không dày đến nỗi như vậy.

“Vâng.” Hướng dẫn viên mỉm cười, dẫn đoàn nữ Minh Hạo đi.

Tất nhiên Minh Hạo không thể không bảo vệ các nàng, phân phó phân thân âm thầm đi theo sau bảo vệ.

Còn lại Minh Hạo và cha hắn Kim Long.

“Cha, người muốn mua gì?” Minh Hạo quay mặt nhìn Kim Long hỏi.

Kim Long nhìn bản hướng dẫn trầm tư một chút, nói: “Mua rượu đi, ta lâu rồi chưa được uống rượu.”

“Ừ, con cũng muốn mua vài cái.” Minh Hạo gật đầu, là đàn ông, tất nhiên phải uống rượu.

Sau đó hai người đàn ông theo hướng dẫn, đi đến thang máy.

Thang máy không như thế kỷ 21, hình vuông tròn, mặt ngoài làm bằng kính, có thể từ bên trong nhìn ra ngoài được.

Hai người vừa đi vào trong thang máy, lúc này thang máy đã đứng đầy người. Minh Hạo đếm sơ có hơn 100 người, đa số người ở đây là ăn mặc bình thường.

“A!”

Tiếng thét yêu kiều phía sau Minh Hạo vang lên, làm đám người quay lại nhìn, trong đó có Minh Hạo.

Một mỹ phụ, vẻ mặt sợ hãi, một tay ôm ngực của mình, tựa như vừa bị ai đó sờ mó.

Đúng như suy đoán mọi người, lúc này mỹ phụ một tay chỉ vào Kim Long, khuôn mặt hồng hào xấu hổ nói: “Tên này, tên này dê xồm ta, hần,... hần sờ ngực ta!”

Minh Hạo: “...”

Đám người: “...”

...

TG:

Đang làm khung võng du, nhưng chắc xong truyện này mới làm, cho nên vừa viết vừa làm tốc độ hơi chậm.

Giới thiệu ngắn gọn: 1 mạng võng du, dị giới phương tây.

Có nhiều chủng tộc, cũng như class khác nhau: sát thủ, hải tặc, kiếm khách, ma tộc, nhân loại..., nói chung mạng khá rộng, và nhiều class, chi nhánh class khác nhau!

Tại phần này, tác giả sẽ ko buff yy hoặc quá đà như truyện siêu capyy:D!

~~~~~

#Bật mí 1 đoạn nhỏ:

-Hải tặc:

Giới thiệu: Bạn muốn đi tìm kho báu? Trở thành một tên ‘hải tặc’ chính cống? Muốn tự do và thích khám phá biển cả mệnh mệnh tràn ngập kho báu? Hải tặc là một lựa chọn tốt cho bạn.

Nội tại: tăng 30% cơ hội phát hiện báu vật, tăng 10% thưởng thêm vàng bạc khi đánh cướp thành công, có 15% tỷ lệ may mắn và x2 đồ vật (bao

gồm tiền bạc, bảo vật, nguyên liệu...) khi đánh cướp thành công.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 296: Lão Cha Phát Dâm Uy

“Chẳng lẽ lão cha thật sự dâm xòm?” Minh Hạo bó tay với người cha này, đúng là một người cha hiểm có cực phẩm a.

Nhìn cái kia vẻ mặt soái ca tràn đầy bình tĩnh, vẻ mặt vô tội, tựa như một con cừu thiện lương không phải là sói. Bất quá, trong ánh mắt của Minh Hạo lại khác, đó là một con cừu đội lốt sói.

“Ha ha” Kim Long cười rộ lên một tiếng, trong lúc hắc cười, lộ ra hàm răng trắng ngần bóng loáng như ngà voi, khiến mỹ phụ vẻ mặt xấu hổ không khỏi ngẩn ngơ vài giây, tim đập nhanh hơn một chút.

Kim Long cười xong, quay ra phía sau nhìn mỹ phụ, hắc động tác giống như một nhà quý tộc thực sự, khom người xuống, nhã nhặn nói: “Là lỗi của ta, ta thành thật xin lỗi người.”

Một câu ngắn gọn ý tứ hàm xúc, giọng nói trầm ổn phát ra, kết hợp với khuôn mặt tuấn lãng, dễ dàng gây ra cho người ta thiện cảm, đây chính là một loại có thể sát thương ngàn vạn cô gái nha, nhất là đối với thực phụ.

“A, không sao, không sao.” Thấy dáng vẻ soái ca Kim Long, mỹ phụ có hơi ngơ ngác lắc đầu

“Thật đẹp trai, lại lịch sự, có thể thật sự hắc không cố ý, không biết hắc có vợ chưa....” Vừa nghĩ đến thế, hai bên má nàng không tự chủ hồng hào lên.

“Cám ơn người đã hiểu.” Kim Long vẻ mặt chân thành nói.

Toàn bộ quá trình chém gió thành bão của Kim Long đều thu vào trong mắt Minh Hạo. Hắn thú thật, nhìn hình dáng lão cha lúc này thật muốn ói một cái. Bất quá, trong lòng hắn âm thầm giơ lên ngón tay cái, không hổ là lão cha, diễn xuất thật tài tình chân thật, nếu ở thế kỷ 21 lão sẽ được chọn thành diễn viên holywood xuất sắc nhất mùa giải a.

Chuyện này cứ như vậy trải qua, coi như một cái trò hề đi.

“Đã tới nơi mua sắm rượu, xin mời quý ngài và quý bà bước ra thang máy...”

Âm thanh thông báo vang lên, mọi người cùng nhau bước ra ngoài, đúng lúc này mỹ phụ kia kêu Kim Long lại một tiếng.

“Người...người tên gì.” Mỹ phụ giống như thiếu nữ, rụt rè hỏi.

“Ta? Ta tên Kim Long.” Kim Long nở nụ cười coi là soái trai nhất nói.

Mỹ phụ gật đầu, có chút ngần ngại giới thiệu mình. “Ta tên là Dịu Nhã, 31 tuổi. Hiện tại độc thân, từng chia tay một lần.”

Kim Long mặt không đỏ, tim không nhảy gật đầu, nói “Thật trùng hợp, ta cũng 31 tuổi, hiện tại độc thân.”

“Aa...Có thể chúng ta có duyên.” Nghe Kim Long nói cùng mình 31 tuổi, Dịu Nhã tim càng đập nhanh hơn, trong lòng nghĩ “Chẳng lẽ thật sự trùng hợp, ông trời an bài cho ta một người nam nhân sao?”

Có thể cho ta..xin số liên lạc của người được không?” Dịu Nhã nhìn xung quanh, thấy không ai chú ý, nàng đi tới bên người Kim Long nhỏ giọng.

Minh Hạo giả bộ làm ngơ quay qua một bên như không nhìn, nghe thấy, trong lòng có chút buồn bực, chẳng lẽ lão cha thật sự muốn ngoại tình cảm

sừng mẹ, à không, phải nói là muốn đập hai thuyền a. Có điều hấn không quan tâm a, cùng lắm nói với mẹ là được cạc cạc.

“Số liên lạc?” Kim Long ngẩn ra, hấn mới trở lại đây, làm gì có số liên lạc nha?

Thấy Kim Long ngẩn người, Dị Nhã hiểu lầm, tưởng hấn không muốn cho mình, nói: “Người không cho ta?”

“Ta bỏ quên ở nhà.” Kim Long có chút bối rối, mặt dày như tường thành nói.

“Thật không có?” Dị Nhã nhìn Kim Long với ánh mắt kì dị, như nhìn người trong rừng mới đi ra.

“Thật, không có, bởi vì vội quá nên bỏ quên ở nhà.” Kim Long gật đầu thành thật nói.

Dị Nhã nhìn một vòng Kim Long, trong mắt hiện lên nghi ngờ.

“Đây, cầm lấy, ta đã lưu vào, có gì chúng ta liên lạc.” Dị Nhã cuối cùng từ trong túi đồ lấy ra một cái nhỏ gọn giống chiếc điện thoại, đưa cho Kim Long.

Kim Long gật đầu nói: “Cám ơn, có dịp sẽ liên lạc với người.”

“Nhớ liên lạc thường xuyên, ta đi đây.” Dị Nhã mỉm cười xinh đẹp, phất tay rời đi.

Nụ cười như hoa, dịu dàng như tên.

Kim Long ngẩn người nhìn nụ cười của Dị Nhã.

Mặc dù Dị Nhã không phải loại xinh đẹp như thần tiên từ trong tranh bước ra như Phương Tuyết, nhưng lại có điểm nào đó cuốn hút người khác,

đặc biệt là nụ cười của nà.

Minh Hạo lúc này đi đến, nhìn Kim Long ngẩn ra tò mò hỏi: “Cha, thật sự người muốn...”

Minh Hạo còn chưa nói hết, Kim Long một tay cốc đầu hạo, vẻ mặt lạnh chưa từng có, trầm giọng nói “Đừng nói với mẹ người, nếu người mà nói coi chừng ta, hiểu chưa?”

“Còn có, nếu đứng trước mặt nàng, cấm gọi ta là cha, tốt nhất đừng cho nàng biết mối quan hệ chúng ta, biết chưa?”

“Rồi rồi...” Minh Hạo bị cốc đầu có chút tức giận, quyết định mặc kệ lão này, muốn làm gì làm, hạo cũng lười quản, miễn sao lão cha này không làm mẹ buồn là được.

Sau đó hai cha con đi vào bên trong.

Từng cái màn hình hiện lên hình ảnh rượu, giới thiệu, cũng như các thành phần.

“Rượu Bách Nam

Giá: 60 tỷ liên bang đồng (LBĐ)

Cấp: A

Giới thiệu: loại rượu được bào chế gồm nhiều nguyên liệu quý hiếm, uống vào cảm giác nóng cực độ, tăng lên 5% tốc độ tu luyện trong một giờ (chỉ hiệu quả ở cảnh giới Thiên Khung trở xuống)”

“Rượu Nha Hồn.

Giá: 100 tỷ LBĐ.

Cấp: S

Giới thiệu: loại rượu cực hiếm, được ủ rượu trong tầng hầm dưới 100 độ C. Bên trong có các nguyên liệu cực hiếm như: Atuma, Lojza, Naajha... tăng tốc độ tu luyện 5% (Chỉ hiệu quả với cảnh giới Thiên Khung)”

...

“A, quá nhiều rượu, nên mua cái nào đây?” Hồi trẻ Kim Long từng là cái phong hoa nam nhân, cũng là một cái sâu rượu, vừa nhìn muôn ngàn vạn chủng rượu liền kìm không được nước miếng.

“Người quá đáng, rõ ràng là ta thấy trước, đáng lẽ là ta mua mới đúng, tại sao người lại giành của ta!?”

“Hừ, người thấy thì thế nào, trả tiền trước mới đúng. Như vậy ta là ta trả tiền trước, ta có quyền mua.”

Kim Long và Minh Hạo đi vòng vòng xem các loại rượu, lúc này từ xa truyền đến tiếng nói vang thuộc, hai người đi tới.

Đứng không xa đằng kia, có ba người, một nam hai nữ.

Toàn bộ ba người tuổi tác trên ba mươi, mà nhìn bộ dáng, hai bên đang xích mích với nhau.

“Dịu Nhã?” Kim Long và Minh Hạo đi tới.

Bởi vì có căn dặn của Kim Long, Minh Hạo giả bộ không quen biết đứng cách đó không xa.

Thấy Kim Long đi tới, Dịu Nhã trong mắt hiện lên vui mừng, sau đó nàng chỉ vào hai người nam nữ kia, giận dữ nói: “Người mau giúp ta, hai người kia thật quá đáng, rõ ràng ta thấy trước, ta ý định đem thẻ đưa vào để

mua chai rượu, ai ngờ hai người họ đột nhiên đi tới, đem thẻ bất ngờ đưa vào mà không nói một tiếng...”

Kim Long đã hiểu toàn bộ sự việc, có điều thắc mắc, sao nàng không mua chai khác?

Liếc qua nhìn màn ảnh bên cạnh, vừa nhìn hẳn có chút giật mình.

“Rượu Thú Tinh Không (hàng hiếm, 1 chai duy nhất)

Cấp: SS

Giá: 9811 tỷ LBĐ

Giới thiệu: loại rượu lấy nguyên liệu từ tinh không thú, ủ hơn 1500 năm, là loại rượu quý hiếm tuyệt đỉnh. Tăng 50% tốc độ tu luyện trong 1 tiếng (chỉ tác dụng với cảnh giới Anh Hùng).”

Âm thầm đánh giá lại Dịu Nhã, nhìn nàng mặc đồ không có cao sang hay ngọc ngà gì nhiều, nhưng lại có thể mua hơn 9811 tỷ LBĐ, quan trọng nhất, chỉ là một chai rượu lại dám bỏ ra một số tiền lớn đến thế.

“Hừ, Dịu Nhã người cái quả phụ, đúng là loại đàn bà lẳng nhăng dâm đảng, chồng người mới chết cách đây vài năm vậy mà đã nhanh kiếm một tên trai bao rồi.”

“Người, ta không phải loại như vậy.” Dịu Nhã nào nhìn được bị người gọi là đàn bà dâm đảng, nàng lớn tiếng nói.

Nàng lúc này còn chưa chính thức thành lập quan hệ với Kim Long, làm sao chấp nhận bị người nói như vậy.

Về phần Kim Long, sắc mặt đã sớm âm trầm khi nghe người kêu hẳn là trai bao. Nghĩ thử, ở 2000 năm trước hẳn từng là một tên quân nhân địa vị

cao, người người kính trọng. Hiện tại bị người gọi là trai bao, dù hãn tu tâm dưỡng tánh tốt, nhưng làm sao chịu cho nổi sỉ nhục này?”

“Bạch”

Một cái tát vang dội, má mỹ phụ vừa nói ra trong nháy mắt hồng lên, năm dấu tay in rõ ràng trên mặt nàng.

“Người, Oaaaa, người dám đánh ta.” Mỹ phụ cảm nhận mặt mình đau rát, hơn nửa bên trong hàm răng rung rinh như muốn rơi ra ngoài.

Đôi mắt chuyển vòng tròn, từng đoàn đom đóm bay lượn xung quanh, nàng “rầm” một cái ngã xuống đất tại chỗ.

Nằm dưới đất, mỹ phụ khóc lên như đứa bé, khiến mọi người đang mua đồ quay lại nhìn.

Minh Hạo âm thầm giơ lên ngón tay, “Lão cha dù già nhưng chưa mất răng cộp...”

“Không được Kim Long. Nàng ta là con dâu của chủ tịch tập đoàn khai thác ruby tinh không, quan hệ rất rộng lớn!”

Dị Nhã biến sắc hoảng sợ nói, nàng không sợ mình bị làm gì, dù sao nàng là người có bối cảnh ở sau giúp. Nhưng Kim Long thì khác, nàng không biết hãn bối cảnh ra sao, nếu như là gia cảnh bình thường dù nàng muốn giúp cũng giúp không được...

“Dám đánh mặt vợ ta, người đi chết đi.” Trung niên bên cạnh sắc mặt tái mét, đằng đằng sát khí, một chưởng đánh vào đầu Kim Long, ý định đánh chết hãn, dù không chết cũng bị điên điên khùng khùng thậm chí trở thành người thực vật.

Chiêu này có thể là ác độc cực điểm.

“Người chết mới đúng.” Kim Long khi ra tay đã kiềm chế lại, ít nhất hẳn không muốn đánh chết phụ nữ loại chân yếu tay mềm, nhưng đàn ông thì khác.

Kim Long phất tay một cái, luồng khí trắng từ trong bàn tay thả ra, hình thành loại con dao không khí, đâm vào ngực người trung niên kia

“Phốc”

Nơi ngực trung niên xuất hiện lỗ thủng máu, tay trung niên đánh tới Kim Long theo đó dừng lại giữa không trung.

Trung niên thần sắc khó tin, cuối đầu nhìn nơi ngực mình, có thể thấy rõ bên trong tình trạng, trái tim màu đỏ thẫm một lỗ lớn, đã ngừng đập.

“Rầm!”

Một giây sau, trung niên thi thể cứng ngắt ngã xuống đất tắt thở, để lại đám người ánh mắt kinh ngạc, sợ hãi, kính nể nhìn Kim Long.

Dị Nhã, mỹ phụ nằm dưới đất há hốc mồm, ánh mắt không dám tin nhìn Kim Long, tựa như không nghĩ đến Kim Long sẽ làm ra chuyện như vậy.

"A, giết người!!!!" Mỹ phụ ngồi dưới đất lần đầu tiên thấy người chết kinh hoảng la lên, tiếng la cao vút, dù từ xa đều có thể nghe thấy.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 297: Lão Cha Phát Dâm Uy (2)

“A giết người!”

Mỹ phụ ngồi dưới đất sợ hãi la lên một tiếng, bởi vì tiếng la rất lớn, thu hút một lượng lớn người xung quanh nhìn tới.

“Ai, ai dám cả gan ở nơi này giết người?.”

Nghe tiếng thét, đội bảo vệ gần đó hùng hổ chạy tới.

“Là hăn, chính là hăn.” Mỹ phụ khuôn mặt trắng bệch chỉ tay về Kim Long nói.

Đội bảo vệ trong đó, một người đàn ông cao lớn vạm vỡ mặt mày biến sắc.

Không phải vì Kim Long, mà là vì người nằm dưới đất.

Hăn quen biết người này, đây là con trai tập đoàn Kim Cương Ruby, Phạm Minh Tiến.

Một tập đoàn lớn nhất liên bang nhân loại, nhờ vào việc khai thác tài nguyên ở tinh không, nhất là đem ruby bán cho võ giả.

Mà số người tu luyện đây? 1 tỷ? 10 tỷ? 100 tỷ?...

Hơn nửa mỗi cảnh giới lên trên, chính là cần gấp đôi, thậm chí gấp ba, gấp mười số ruby ở cảnh giới cũ.

Có thể nghĩ số tiền kiếm được từ việc bán ruby con số khủng khiếp cỡ nào.

“Con trai cưng tập đoàn Kim Cường Ruby chết, lần này xảy ra chuyện lớn.” Đẳng Thất Thiên trong lòng âm thầm nghĩ, mặt ngoài bình tĩnh nhìn về Kim Long, chỉ về thi thể dưới đất lạnh lùng hỏi: “Người là kẻ giết người này?”

“Đúng vậy, người giết hắn chính là ta.” Kim Long bình tĩnh nhận, hắn không phải là con chuột làm xong mà không dám nhận hèn nhất kia.

“Tốt lắm, người đâu bắt lại cho ta, chờ tòa án liên bang xét xử!” Đẳng Thất Thiên ra lệnh cho mấy bảo vệ ở sau.

Đám bảo vệ nghe lệnh từ đội trưởng ngay lập tức chạy lên bao vây lại Kim Long.

“Cút!” Kim Long hét lên, khí tức trong chớp mắt dâng lên đỉnh điểm.

“Rầm!”

Phạm vi một trăm mét bên trong, trừ Minh Hạo và Dị Nhã ra, mọi người đột nhiên đồng loạt quỳ xuống đất, mồ hôi trên người ra như mưa.

“Làm sao có thể, chẳng lẽ người này cảnh giới Anh Hùng?”

Đám người hô hấp cứng lại, tựa như có tảng đá chặn lại nơi họng, khiến bọn hắc không thở nổi, trong nội tâm sợ hãi tận cùng bay lên.

“Hắc...cảnh giới vượt qua Anh Hùng!”

Một số người ít nhiều gì có địa vị ở liên bang, trong đó có Dị Nhã, mỹ phụ. Hai người biết một số chuyện mà người thường không biết được.

Mỹ phụ nằm dưới đất sắc mặt trắng bệch không còn chút máu, thân thể có chút run rẩy nho nhỏ, trong mắt không che giấu kinh sợ, tuyệt vọng. Nàng biết, một người cảnh giới đạt đến Truyền Kỳ ý vị thế nào. Đó chính là không thua kém chức vị thống soái, một đại tướng trong liên bang quân đội.

Tại liên bang dậm chân một cái, dù cho tập đoàn Kim Cương Ruby có bị gãy răng, jj đứt cũng phải nhịn lại nuốt vào bụng.

Ngược lại với tâm trạng mỹ phụ dưới đất. Dị Nhã lúc này trái tim đập nhanh kỳ lạ. Trong nội tâm nàng có một chút vui mừng vì gặp được quý nhân. Có một chút chờ mong một bạch mã hoàng tử trong lòng...Lại có một chút tò mò về thân thể bối cảnh của Kim long.

“Xin mời đại nhân bớt giận!” Âm thanh khàn khàn già nua vang lên.

Đám bảo vệ nhân cơ hội này rút lui, biết tôm tép như bọn hăn không có phận sự tại đây.

Tại thời khắc này, một lão già xuất hiện cách đó không xa, lo lắng nhìn Kim Long nói.

“Người yên tâm, ta sẽ không giết người vô tội.” Kim Long thu lại khí thế tiên đế của mình, mỉm cười nói.

Lão già nghe vậy thở phào, lão biết cảnh giới cường giả tâm tính thất thường, xem luật pháp liên bang như trò đùa, thích thì giết, không thích thì cũng giết, cũng không chịu cái gì pháp luật xét tội.

Bởi vì, bọn hăn có thực lực ở đó, hơn nửa tình hình lúc này rơi vào báo động nguy cấp, liên bang cao tăng, nhất là các nguyên lão sẽ không vì chuyện này mà đi ra tay với một cường giả Truyền Kỳ tổn hơi tổn sức.

Lão không thèm liếc nhìn thi thể dưới đất, hướng Kim Long cúi đầu cung kính nói: “Cám ơn ngài đã niệm tình lão già này. Đây là thẻ hội viên cao cấp nhất, chiết khấu 15% khi mua hàng... xin ngài nhận cho.” Sau đó hắn từ trong túi móc ra một chiếc thẻ màu cam đưa cho Kim Long, thần sắc có chút nịnh nọt.

Kim Long không biết tình hình hiện tại xảy ra, hắn ngần người.

Tưởng rằng sẽ xảy ra tình tiết máu chó a, tựa như có người đến bắt, sau đó hắn ra tay, thể hiện thâm uy, chấn động thế giới...

Lần này không những giết xong bị bắt, mà còn được thẻ hội viên vip nhất?

Rốt cục chuyện gì xảy ra? Có điều hắn không quan tâm nhiều như vậy, chuyện tốt tới tay ngu gì không nhận?

Tiếp tay nhận thẻ bỏ vào túi, nở nụ cười sáng lạng, đập đập bả vai lão già tựa như người bạn thân thiết lâu năm “Người yên tâm, ta sẽ không giết người vô tội. Tuy ta nói vậy, nếu lại có kẻ không có mắt tìm tới phiền phức ta không ngại giết thêm vài người nha.”

“Vâng thưa ngài, ngài cứ tự nhiên giết hết càng tốt. Lấy ngài cường đại thực lực cùng siêu việt trí tuệ, giết một đám tôm tép không có gì khó.”

“Lão già này thật sự luyện chiêu thức võ mộng ngựa đến đổi trắng thay đen, nói có thành không rồi.”

Đám người nghe lão vượt mộng ngựa trắng trợn, không khỏi quăng cho lão ánh mắt khinh bỉ, trong đó có Minh Hạo.

“Tốt.” Kim Long trong lòng vui đến nở hoa, ngày hôm nay thật may mắn, vừa được thẻ hội viên cao cấp, vừa được diễn tuồng cứu mỹ nhân...

“Dọn dẹp đi, hôm nay toàn bộ rượu tại đây giảm giá 10%.”

“Kính mong khách hàng bỏ qua...”

Lão già ra lệnh cho nhân viên, hướng về đám người thần sắc khủng hoảng nở nụ cười tạ lỗi.

“Ta đi trước, nếu ngài có thắc mắc hay gặp chuyện gì, không ngại liên lạc ta.” Lão già xử lý xong, nhìn về Kim Long cười nói.

“Ừ, người đi đi.” Kim Long phát tay nói.

Lão già cúi đầu cảm ơn lần nữa, sau đó cả người biến mất.

...

“Lão già đó là ai?” Kim Long nhìn qua Dị Nhã hỏi.

Dị Nhã nghe Kim Long hỏi mới tỉnh hồn lại, nàng nhìn Kim Long với ánh mắt khác hẳn lần đầu tiên.

“Lão ta là người quản lý trung tâm này do chính phủ liên bang phái tới, tên là Hành Thiên.” Dị Nhã trong mắt hiện lên tia kinh diễm nói.

Kim Long gật đầu.

Hai người nói chuyện một chút.

Bởi vì Dị Nhã muốn quay trở về gia tộc báo tin quan trọng này, cho nên nàng rời đi trước.

Minh Hạo và Kim Long nhìn nhau nở nụ cười.

“Cha, người thật bá đạo.” Minh Hạo giơ lên ngón tay nói.

“Tất nhiên, người xem cha người là ai?” Nghe đứa con mình khen, Kim Long trên mặt càng hiện ra kiêu ngạo đặc ý, tựa như con chó vừa được chủ khen.

Tiếp đó hai cha con đi một vòng mua một đồng rượu cấp A, cấp S, trong đó có cả vài chai SS.

Còn tiền ở đâu ra rất đơn giản. Minh Hạo đạt cảnh giới tối cao Vô Thượng Dâm Đạo, có thể tạo ra bất kỳ thứ gì trong suy nghĩ của hắn, tính mạng, linh hồn, vật phẩm...

Về ruby, là vật chết càng đơn giản, Minh Hạo chỉ cần búng ngón tay một cái là có ngay, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Hầu như 30% rượu trưng bày tại đây hai cha con mua tuốt. Việc này khiến Hành Thiên, người quản lý trung tâm mua sắm thành thị số 7 một lần nữa ra mặt.

Hành Thiên trên mặt đầu đầy mồ hôi, nói với giọng cầu xin “Đại nhân mong hạ tay, chúng ta không phải là cầm hai người mua rượu, nhưng chúng ta còn phải kinh doanh nữa a.”

Kim Long là người dễ tính, gật đầu nói: “Cũng tốt, khi nào ta uống xong lại tới chỗ người mua.”

“Cám ơn ngài hiểu chuyện.” Hành Thiên một tay lau mồ hôi, cúi người rời đi.

Minh Hạo lúc này nhìn qua Kim Long nói, “Đây là ít tiền, cha cầm đi, con muốn đi mua một chút đồ vật.”

Minh Hạo đưa nhẫn trữ vật cho Kim Long giữ.

Kim Long nhận lấy chiếc nhẫn, gật đầu nói “Người đi đi, ta đi vài chỗ xem có gì mua không.”

Minh Hạo gật đầu rời đi, đến thang máy đặc biệt đút cái thẻ vào.

Nơi đây chia làm nhiều loại thang máy:

-Bình thường: dành cho người không có thẻ hội viên.

-Hội viên: dành cho người có thẻ hội viên.

-Hội viên các cấp: chia ra làm các cấp hội viên khác nhau, người cấp nào thì đi thang máy loại đó...

Cái thẻ này cũng là hân vừa mới tạo ra, sao chép từ bên kia Kim Long.

Tại thang máy, có một cái ổ để đưa thẻ vào, tựa như máy rút tiền atm vậy.

Minh Hạo vừa đút thẻ vào trong, ngay lập tức trước mặt hiện lên màn hình.

- vũ khí

-dược tề

-rượu

-cơ giáp

-nô lệ

-Các vật phẩm linh tinh

...

Chục cái mục lựa chọn trước mặt, Minh Hạo nhìn một lát, dừng ở phần nô lệ, click đúp vào.

“Ngài phải chẳng chọn đến tầng nô lệ?”

Trên màn hình hiện ra dòng chữ, phía dưới là lựa chọn “Yes/No.”

Minh Hạo click “Yes.”

Trong nháy mắt, thang máy lấy tốc độ tên lửa dịch chuyển Minh Hạo đến tầng cao nhất trung tâm mua sắm.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 298: Khu Nô Lệ (1)

“Chào mừng ngài đến với trung tâm khu nô lệ số 7, thuộc cao cấp nhất liên bang.”

Chỉ mất vài giây đến nơi, cửa thang máy mở ra.

Minh Hạo ngẩng nhìn xung quanh, đây là một căn phòng rộng chứa nhiều lồng giam khác nhau.

Không như trong tưởng tượng của Minh Hạo là một nơi bẩn thỉu. Ngược lại, nơi này đèn đuốc sáng trưng, căn phòng sạch sẽ, thậm chí có thể nghe mùi thơm quân quanh quanh đây.

Từng cái lồng giam có màn năng lượng vô hình bao phủ, công nghệ này giống như laser nhưng tiên tiến hơn. Ít ra laser còn có công nghệ cao để thấy, nhưng màn năng lượng này hoàn toàn trong suốt, vô hình. Nếu Minh Hạo là người thường chắc hẳn sẽ không nhận ra cái gì.

Có điều, chỉ chừa một góc nhỏ để thấy “nô lệ” bên trong, còn lại bốn phía có bức màn đen che phủ.

Tuy vậy không làm khó dễ Minh Hạo, thông qua tinh thần lực điều tra, bên trong lồng giam như một ngôi nhà nhỏ, có toilet, có nơi đẩy thức ăn đến, một cái giường và một cái xem tin tức bên ngoài ti.vi.

“Chào mừng ngài đến khu nô lệ cao cấp nhất trung tâm thành phố số 7. Nơi đây có rất nhiều nô lệ tùy ngài lựa chọn.”

Âm thanh ngọt ngào giọng nữ trong phòng vang lên, âm thanh này không khó nhận ra, hoàn toàn là cơ giới hóa tự động.

Minh Hạo đi tới một lồng giam gần đó.

Nơi đó có hai nút bấm, một cái khe để đút thẻ tiền vào.

Một nút bên trái đề chữ “Xem thông tin.” Nút còn lại bên phải là “mua.”

Minh Hạo nhấn vào “xem thông tin.”

Màn hình đầy sắc nét 6D to lớn xuất hiện trước mặt Minh Hạo, trong đó hình ảnh, thông tin về người nô lệ này.

“Tên: Blood Devil

Tuổi: 147

Cấp: SS

Cảnh giới: Thiên Khung đỉnh phong

Giới tính: nữ

Số đo ba vòng: 105, 60 – 95

Giá: 8900 tỷ

Giới thiệu: Thuộc chủng tộc BD có khả năng vô hiệu hóa chiêu thức, vài năm trước bị bắt về sau trận chiến giữa hai phe...Đã trang bị “vòng nô lệ cấp SS” “

Minh Hạo không xem thông tin, mà chỉ nhìn hình.

Trên màn hình, hiện ra một người thiếu nữ không mặc đồ, tóc vàng dài, môi đỏ mọng như táo chín, vóc dáng trắng nõn nuột nà, đôi song phong no

đủ, kiêu kiêu nộn tròn trịa, một loại dít lớn dễ đẻ con.

Khuôn mặt tràn ngập mỉ hoặc, đôi mắt to tròn tràn ngập xuân thu câu dẫn người, lông mi dày, má lúm đồng tiền, khí chất nóng bỏng câu hoặc nhân tâm.

Đây đúng là khuôn mặt trẻ con thân thể phụ huynh đây mà.

“Tạm được.” Minh Hạo đánh giá đôi ngực và nơi dít một chút âm thầm nói.

Bấm nút bên phải, sau đó đưa thẻ tiền vào.

“Rẹt!”

Lồng năng lượng biến mất, màn đen che kéo xuống, theo đó bên trong lồng giam đi ra một thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp.

“Đã thanh toán thành công.”

Âm thanh cơ giới vang lên, sau đó tấm thẻ bên trong khe lồi ra ngoài.

“Tốc độ làm việc thật nhanh a.” Minh Hạo cầm chiếc thẻ bỏ vào túi trữ vật cảm thán. Nếu đặt ở thế kỷ 21 chắc phải làm thủ tục, rồi giấy tờ gì đó nữa, nói chung rất phiền phức và tốn kém thời gian.

“Chủ nhân.” Người nữ tóc vàng đi đến, quỳ xuống đất, bộ dáng run run đi đến.

Lúc này, động tác của nàng cực câu dẫn người, thân thể trần chuồng, lúc nàng quỳ xuống, phía dưới hoàn toàn bày ra trước mắt Minh Hạo vùng tam giác bí ẩn.

Đôi ngực lớn trắng tuyết rung rinh lắc lư, mông chu ra phía sau như thế doggy, thớ thịt hồng hồng nơi sau kiêu kiêu nộn hiện ra, tựa hồ đang kêu

gọi người mau mau cắm vào chỗ ấy của nàng đi.

“Ừ.” Minh Hạo bình tĩnh gật đầu.

Cô gái tóc vàng ngẩng đầu lên nhìn Minh Hạo, trong mắt hiện ra tia kinh ngạc. Lúc này nàng đi tới, chỉ cúi đầu nhìn xuống đất không thấy bộ dáng Minh Hạo, hiện tại nhìn lên, thấy bộ dáng trẻ tuổi chưa đến ba mươi của hắn không khỏi có chút bất ngờ.

Theo nàng suy nghĩ, người đến được đây đa số là người quyền cao chức trọng, ít nhất cũng phải 35, già nhất cũng phải 90 để tìm thú vui riêng cho mình.

Minh Hạo thấy nàng thần sắc biết nghĩ cái gì, bật cười hỏi: “Người tưởng ta 35, 40 tuổi đúng chứ?”

Thiếu nữ không nói lời nào nhưng gật đầu đồng ý lời hắn.

“À, người đoán có chút đúng, nhưng hoàn toàn sai, ta sống hơn mấy triệu năm rồi.”

Minh Hạo vẻ mặt hứng thú nhìn phản ứng của nàng.

“Chủ nhân trâu nữ nô?” Thiếu nữ thái độ trở nên bình tĩnh hỏi, trong giọng nói có chút chua xót.

“Như vậy, ta nói có thể cho ngực người to ra mà không đụng đến người, tin không?” Minh Hạo sờ sờ cằm ngừng lại đôi ngực trắng của thiếu nữ cười nói.

“Không.” Thiếu nữ lạnh nhạt lắc đầu, nàng như người vô hồn, từng câu chữ nói ra không mang theo chút nào cảm xúc.

Minh Hạo nói: “Vậy người nhìn.”

Minh Hạo nhìn ngực, nói ra lệnh: “Ngực ơi lớn lên!”

Trong lúc này, thời không như động lại, vận mệnh vang âm, ngũ đạo biến ảo, trời đất đưa đẩy, trăng sao lóe sáng, từng ngôi sao trên bầu trời xếp thành thẳng hàng.

Đôi song phong lớn trắng của thiếu nữ tuyết trắng đột nhiên biến lớn hơn một chút. Nếu có thước đo, có thể đo ra nàng vòng 1 lớn đến 110. Chỉ vài phút từ 105 lên 110.

“Hả.” Thiếu nữ cảm giác nơi ngực ‘nặng nề’, cúi đầu nhìn xuống, vừa nhìn xong trên mặt nàng hiện ra khó có thể tin.

Lấy tay nhéo nhéo đôi song phong lớn của mình.

“Ấ...” Cảm giác cơn đau cùng cơn tê tê nơi ngực truyền đến, khiến nàng trong lòng giật mình, nội tâm như sóng thần đánh vào, không bình tĩnh như trước được.

“Chẳng lẽ hẳn là thần...” Vài phút trước, nàng có thể rõ ràng đôi ngực mình không biến lớn như vậy a, hơn nữa giống như có chút trùng hợp.

Nhất là sau khi người thanh niên nói câu “Ngực ơi lớn lên” liền sau đó bộ ngực nàng biến đổi lớn hơn.

“Người tin ta không?” Bên tai truyền đến Minh Hạo âm thanh, đánh thức thiếu nữ còn trong tâm trạng chấn động chưa tỉnh lại.

Thiếu nữ lấy lại tinh thần, lần này nàng không giữ được bình tĩnh như lúc trước được, nuốt nước bọt một cái, trên mặt hiện lên vẻ khó tin, môi đỏ mọng hé mở, âm điệu run run nói: “Chủ nhân, xin ngài hãy làm lại.”

Nói xong, tim đập thành thịch vì hồi hộp lo sợ, nàng sợ người chủ nhân xa lạ này không vừa ý, một tát giết chết nàng.

Dù nàng cảnh giới Thiên Khung đỉnh phong, nhưng lúc này toàn bộ thực lực trong người bị phong ấn lại, không tài nào sử dụng ra được.

Minh Hạo không phật lòng, biết nàng sẽ nói vậy, hắn gật đầu nhàn nhạt nói: “Được rồi, người mở mắt ra xem lại.”

“Ngực ới lớn lên!”

Lại câu thần chú lúc này Minh Hạo kêu lên. Một giây sau, có thể thấy ngực thiếu nữ tóc vàng lại to thêm một chút.

Thiếu nữ tóc vàng sờ sờ bộ ngực “khủng” của chính mình chấn động nói không ra lời, nếu nói lần trước nàng chỉ cho rằng mình đang nằm mơ ban ngày. Thì lần này thế giới quan của nàng hoàn toàn bị phá hủy.

Mà rõ ràng, nàng cảm giác được đây không phải là mơ, càng không có ngoại lực tác động vào.

Toàn bộ động tác của Minh Hạo, nàng đều thu vào trong mắt, ngoài trừ đọc câu “thần chú” ra, hắn không làm bất cứ động tác gì.

Nhìn hình dáng trẻ tuổi cùng nhớ đến lời nói ban đầu, nàng rất cực tin người thanh niên trẻ tuổi trước mắt này là thần.

Nghĩ đến chính mình vậy mà gặp được truyền thuyết “thần”, nội tâm vui mừng như điên.

Không chút do dự như con chó bò đến chân Minh Hạo.

Tại lúc nàng bò, đôi ngực lớn không tránh khỏi ma sát mặt đất, phát ra âm thanh “búng bính” tựa như trái bong bóng ma sát.

Bò tới chân Minh Hạo, thiếu nữ tóc vàng vẻ mặt như cún con trung thành, ngẩng đầu lên nhìn Minh Hạo, nịnh nọt nói: “Thần, xin nhận tiện tì làm người hầu của ngài, tiện tì nguyện hiến toàn bộ linh hồn, kể cả thân xác

này lên cho ngài, ngài cứ thoải mái chà đạp chơi đùa. Chỉ cần ngài cho ta theo bên cạnh là ta mãn nguyện lắm rồi.”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 299: Hệ Thống Siêu Cấp Gián Điệp (2)

Minh Hạo nở nụ cười, hẳn biết thiếu nữ này đã thần phục mình, kế hoạch tiến tới một bước. Nhìn dưới đất thiếu nữ tóc vàng nói: “Ta nhận người, đào tạo người trở thành một cường giả, đạt đến cảnh giới Truyền Kỳ không phải là mơ, chỉ là...”

“Làm sao thần, chỉ cần ngài nói gì tiện tì đều làm theo.” Thiếu nữ tóc vàng nghe vậy trong lòng gấp gáp, cắn răng hỏi.

“Chỉ là, ta lo ngại người mạnh lên phản bội ta nha...” Minh Hạo vu vơ nhìn lên trời nói.

Thiếu nữ lắc đầu nói: “Không không, ta thề trung thành với ngài, hơn nửa lấy sức mạnh của ngài, ta nào dám có lòng đó?”

Nói xong, như chứng minh cho câu nói bằng hành động của mình, thiếu nữ không ngại dơ bẩn lè lưỡi của mình ra, liếm chiếc dép Minh Hạo.

“Ha ha...” Minh Hạo cười lên một tiếng, không nghĩ chỉ mất công vài phút dễ dàng thu phục được một con chó trung thành rồi, như vậy rất tốt, kế hoạch tiếp theo càng thêm dễ.

“Được rồi, đứng lên đi, quần áo đây mặc vào.”

Minh Hạo phất tay, một bộ quần áo xuất hiện dưới đất.

“Vâng, cảm ơn thần.” Thiếu nữ biết chính mình thành công, vui vẻ nói.

Một lát sau, thiếu nữ mặc áo vào, Minh Hạo lúc này nhìn nàng hỏi: “Đừng gọi ta là thần, gọi ta là chủ nhân hoặc thiếu gia là được. Đứng lên đi, người tên gì, tại sao lại bị bắt vào đây?”

“Vâng chủ nhân.” Thiếu nữ cung kính, trong mắt hiện lên hồi ức buồn thiu, nói ra: “Nô tì tên là Mị Nguyệt, mấy năm trước trong chiến tranh, binh đoàn của nô tì toàn diệt, chỉ vài người như nô tì may mắn sống sót, nhưng không khá giả hơn, như một món đồ chơi các phe phái trong UP giao dịch mua bán nô tì với nhau, cuối cùng nhân loại liên bang thành công mua được nô tì.”

“Họ Mị? Chẳng lẽ nàng con cháu của Mị Yểm? Không thể a, nhớ mình có căn dặn đám kia không được đến đây...” Minh Hạo giật mình suy nghĩ, đánh giá một chút người nữ trước mắt này.

Đúng là nàng có chút khí chất mị hoặc câu dẫn người, nhưng so với con cháu Mị Yểm kém xa tít tắp, về cảnh giới càng không phải bàn, thua xa những người kia cảnh giới Tiên Đế...

“Có thể trùng họ.” Minh Hạo nghĩ, dù sao trăm ngàn vạn thế giới, trùng họ là điều không có gì ngạc nhiên.

Minh Hạo gật đầu, nhìn Mị Nguyệt nói ra: “Ta sẽ gở phong ấn của người, cho người một nhiệm vụ, không biết người có bằng lòng tiếp nhận hay không? Sau khi hoàn thành, người sẽ trở thành một cường giả Truyền Kỳ.”

“Vâng, ta nghe theo chủ nhân.” Mị Nguyệt cung kính nói.

“Như vậy, người làm gián điệp cho ta, trà trộn vào BD, người đồng ý không?” Minh Hạo như mỉm cười hỏi nàng.

“Gián điệp? Ý ngài bắt ta phản bội?” Mị Nguyệt ngần ngừ, khuôn mặt cứng ngắt hỏi.

“Đúng vậy, người có làm không? Người chỉ cần đem tin tức truyền về là được, ta không ép người giết đồng loại của mình.” Minh Hạo biết nàng khó lựa chọn, nói thêm: “Ta không ép buộc người, tùy người lựa chọn, nếu người chọn không, coi như chúng ta không có duyên phận.”

Mị Nguyệt im lặng suy nghĩ, sắc mặt nàng liên tục thay đổi, do dự, lại không nỡ, cuối cùng nàng cắn răng gật đầu nói: “Nô tì đồng ý, chỉ cần không phải giết đồng loại của mình, nô tì nguyện làm tất cả, kể cả gián điệp.”

Mị Nguyệt ít ra không vì cái lợi trước mắt mà đem đồng bào mình giết, nhưng ít ra nằm gián điệp còn hơn...

Có một chút mâu thuẫn, một chút tham muốn trở thành cường giả.

Nàng là người trải qua chiến tranh, hiểu rõ sinh mạng đáng quý như thế nào, từng trực tiếp nhìn đồng đội trước mắt chết đi, muốn cứu nhưng tuyệt vọng.

Không có thực lực, chỉ là con sâu con kiến để người giẫm lên. Không có thực lực, không bảo vệ được bất cứ người yêu thương nào. Không có thực lực, sinh mạng của mình chính do người khác tùy ý quyết định.

Nàng hiểu rõ giá trị của sức mạnh như thế nào, cho nên mới quyết định lựa chọn ‘phản bội’ chủng tộc mình làm gián điệp nằm vùng. Khi đã hoàn thành, nàng sẽ cố gắng cầu xin vị thần trẻ tuổi này, chữa cho chủng tộc mình một đường sống.

Mị Nguyệt không biết, toàn bộ suy nghĩ của nàng đã bị Minh Hạo đọc được. Minh Hạo nở nụ cười, “tốt lắm, mạnh vì gạo, bạo vì tiền, vì thực lực của chính mình phản bội đi chủng tộc...”

Minh Hạo phát tay, luồng khí bay vào người Mị Nguyệt, toàn bộ phong ấn trong nàng biến mất.

Cảm giác sức mạnh lại lần nữa trở lại cơ thể, Mị Nguyệt sửng sờ, sau đó nhanh chóng phản ứng lại, nàng cúi đầu thấp xuống cung kính nói: “Cám ơn ngài gỡ bỏ phong ấn.”

“Không có gì, người chuẩn bị tiếp nhận ta ban phước.” Minh Hạo nói xong, đem một phần mười hệ thống chia ra, giao cho Mị Nguyệt.

“Đing! Chủ nhân có hay không tiếp nhận siêu cấp gián điệp?” Mị Nguyệt ngẩn người, cái gì đây? Âm thanh trong đầu là gì?

Thấy vẻ mặt ngơ ngác của nàng, Minh Hạo cười nói: “Đây là một phần phân thân của ta, người có thể xem hắn là sư phụ. Người nói tiếp nhận đi, nói trong đầu là được.”

Mị Nguyệt nghe vậy giật mình, nàng có cái hiểu cái không, gật đầu làm theo “Tiếp nhận.”

“Đing! Hệ thống siêu cấp gián điệp nhận chủ thành công.”

“Đing! Bắt đầu trói chặt linh hồn “Mị Nguyệt.” “

“Hệ thống siêu cấp gián điệp? Đây là thứ gì” Mị Nguyệt trong lòng tràn ngập tò mò, dù không biết thứ này là gì, nhưng nàng hiểu đây là món quà mà thần ban cho chính mình, tất nhiên là có cái tốt trong đó.

“Đing! Hoàn tất trói chặt...bắt đầu truyền hướng dẫn sử dụng.”

Trong óc Mị Nguyệt hiện ra nhiều hình ảnh mới lạ. Mị Nguyệt nhắm mắt lại, chậm chậm đọc từng cái.

Vài phút sau, Mị Nguyệt mở mắt ra, trong ánh mắt hiện ra chấn động, khó tin, vui mừng khó tả.

Theo như ký ức mới truyền lại, hệ thống siêu cấp gián điệp sẽ phát ra nhiệm vụ, sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hệ thống sẽ cho điểm để mua sắm.

Bên trong, có cửa hàng, muốn mua gì mua, cơ giới, giện được tề, tu vi, pet, tuyệt kỹ, huyết mạch...cái gì đều có, chỉ cần có điểm mua sắm là được.

Đây là một trong năng lực của Minh Hạo, có thể chia ra hệ thống “phân thân”, chính mình như chủ thần ngồi phía trên phát nhiệm vụ.

Hệ thống gián điệp này các chức năng y chang hệ thống siêu cấp yy, có điều các năng lực bá đạo, tựa như hỗn độn gì đó, hoặc đủ khả năng đánh chết Minh Hạo thì hẳn không có cho vào cửa hàng.

Hắn chính là muốn nuôi một con chó trung thành, chứ không phải nuôi một con chó tiến hóa thành hổ để quay lại cắn mình.

Nhưng dù vậy, đủ để nàng đột phá đến đỉnh phong Tiên Đế là vừa.

Nghĩ đến chính mình quyết định khôn ngoan, từ nay một bước bước lên trời, Mị Nguyệt hai tay nắm chặt lại, nhiệt huyết trong người dâng lên, nàng rất muốn ngửa đầu hét lên một câu “Cám ơn trời đất có mắt cho con một cơ hội.” như vậy. Nhưng nàng không quên Minh Hạo còn đứng tại đây.

“Bịch.”

“Bịch.”

“Bịch.”

Mị Nguyệt quỳ xuống đất, hướng Minh Hạo dập đầu ba cái, hô lớn “Thần, nô tì nguyện suốt đời làm trâu làm ngựa cho ngài, xin ngài mau mau chà đạp thân thể hèn mọn này.”

Mị Nguyệt nói xong, tay cởi hết bộ quần áo của mình vừa mặc vào, lộ ra cơ thể trắng bóc trứng, đôi song phong lớn lắc lư, khu vực tam giác thần bí...

Minh Hạo nghe vậy, dục hỏa trong lòng bay lên. Phải biết, bản thể là Vô Thượng Dâm Đạo, có điều là có trí tuệ, nhưng bản nguyên “dâm” “dục” không biến mất.

Minh Hạo chậm rãi cởi quần ra, lộ ra “thằng oắc con.” Lớn. Cười nói “Tốt, ngươi đã có lòng, thần sẽ nhận, chuẩn bị buổi tẩy lễ, chuẩn bị tiếp nhận.”

Mị Nguyệt mỉm cười như ma quỷ mị hoặc, nàng chuẩn bị sẵn, ngay lập tức banh hai chân rộng ra...

....

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 300: Hàm Tôn

Minh Hạo tấy lễ xong Mị Nguyệt, hai người đi đến các tầng khác, như được tề, cơ giới, vũ khí...

Chủ yếu là tò mò đến xem thử mấy món, cái nào lạ để giết thời gian Minh Hạo mua hết.

Có một nữ hầu bên cạnh tiện lợi hơn, khi cần nàng có thể rút thẻ bên cạnh mà Minh Hạo không cần động tay chân.

Mua xong các đồ đạc cần thiết, Minh Hạo cầm lên máy liên lạc với chúng nữ “Mẹ, mấy người mua xong chưa?”

“Mua xong rồi, chúng ta đang đứng ở cửa ra vào chờ người đây, cha người đang đợi đến sốt ruột này.”

“Sốt ruột? Ha ha, con ra liền.” Minh Hạo cười một tiếng cúp máy, để lại đầu bên kia mẹ Phương Tuyết khó hiểu.

Minh Hạo nhìn qua Mị Nguyệt nói “Lát người gọi ta là thiếu gia nghe chưa?”

“Vâng thiếu gia.” Mị Nguyệt nào dám cãi lời thần, nàng cung kính nói.

...

Lát sau, Minh Hạo và Mị Nguyệt đi đến. Thấy bên cạnh Minh Hạo xuất hiện một nữ khác, đám hậu cung có hơi ghen tỵ, chán nản, bó tay.

Mỗi lần Minh Hạo rời nhà, kế bên sẽ xuất hiện thêm một nữ tử khác, điều này làm đám hậu cung từ lúc đầu cảm xúc ghen tỵ biến thành chai lì.

Phương Tuyết nheo mắt lại, trong mắt phát ra tia sáng khí, nắm tay xương cốt rộp rộp vang lên, làm bên cạnh Kim Long cả người lạnh tóc gáy, trong lòng hẳn có chút nhột nhột không dám nói gì.

Minh Hạo nhìn vẻ mặt đám nữ, cười giải thích “Đây là nữ nô của ta, nàng là ta thấy tội nghiệp nên từ đó mua về.”

“Nữ nô, chứ không phải chàng lại dắt một ẻm về à? Ta có thể nghĩ thấy mùi nàng từ nơi dừng quần chàng phát ra...” Long Thần Nguyệt mỉm cười như hoa, thành thực xinh đẹp, đôi mắt trắng dã nhìn nơi đó của Minh Hạo nói.

“Àch...” Minh Hạo nghe nàng nói ngoan ngoãn cảm miệng lại, mặt hơi đỏ lên

“Người là mũi rồng hay mũi chó tại sao thính quá vậy?” Hắc rất muốn nói một câu như vậy, nhưng không dám nói ra, sợ nói xong mẹ hắc bên cạnh nhảy vào thuyết giáo mấy tiếng đồng hồ như: “Người không được nói chuyện với vợ như vậy, nói như vậy là không tôn trọng vợ chính mình, nói vậy là ...vân vân...”

Mặc dù Phương Tuyết không còn kiêu hành hạ hắc như lúc nhỏ như bún bún nhéo jj đến tím ngắt, bất quá nàng lại có chiêu thức khác, đó là thuyết giáo, cũng chính là khiến hắc sợ nhất.

Mỗi lần nghe Phương Tuyết thuyết giáo, chính là Minh Hạo kêu khổ không thôi. Hắc có thể đánh trận địch vạn người, chịch gái mấy tháng, nhưng không dám ngồi tại chỗ nghe nàng thuyết giáo.

So với địa ngục khổ hình càng khổ hơn, hai tai của hắc nghe nàng nói liên tục mà muốn đứt.

“Hi hi.”

Nhìn mặt Minh Hạo đỏ như ớt khi, đám nữ cười một trận vui vẻ toe toét, Mị Nguyệt đứng bên cạnh thấy vậy cười trộm theo.

Đám nữ cùng cười tựa như trăm hoa đua nở, tỏa sáng dưới ánh bình minh, đêm trời trăng sao che đi, chỉ để lại tiếng oanh oanh yến yến trong trẻo xinh đẹp của các nàng.

Mọi người xung quanh vì đó rơi vào thất hồn lạc phách, từng người ánh mắt dán vào đám nữ nụ cười không rời đi, lúc này, có thể nghe tiếng nuốt nước bọt và chảy nước miếng “ực ực ực” từ lỗ đực rửa xung quanh vang lên liên tục.

Minh Hạo giả bộ ho khan vài cái, nói ra: “Trời không còn sớm, chúng ta đi thôi.”

Đi vài vòng mua đồ từ sáng sớm, không biết lúc nào bên ngoài mặt trời xuống núi, chiều tà chiếu rọi bốn phương.

Đoàn người gật đầu đi ra ngoài.

...

Tập đoàn Kim Cương Ruby. Một trong các tập đoàn lớn nhất liên bang nhân loại, chuyên khai thác ruby.

Trong phòng, một người trung niên ngồi trên ghế, có chút lớn tuổi, mặc vest đen trông khá bảnh bao lịch sự. Từ khuôn mặt không khó nhìn ra, hẳn là người từng trải qua nhiều sóng gió.

Đầu tóc đen vài cọng bạc, khuôn mặt kiên nghị vững vàng, con mắt khép lại chừa khe nhỏ giống như điều hâu săn mồi, quanh mắt là những bọng nếp nhăn xấu xí.

Lông mày rậm rạp trung niên nhả lại thành một đoàn, một tay chống trán, một tay gõ bàn, dáng vẻ suy nghĩ miên man.

Cuối cùng trung niên thở dài, nhìn thư ký nói ra: “Cho người đem tin tức Thế An chết bịt kín lại cho ta, người kia tốt nhất không nên động, chờ ta điều tra xem sao.”

“Vâng chủ tịch.” Nữ thư ký thần sắc bình tĩnh như đã biết trước. Nàng không nghĩ đến người chủ tịch này lại lạnh lùng đến vậy, nghe tin con trai mình chết không một chút phản ứng, giống như không phải đứa con của hân.

“Được rồi người đi đi, có thông tin gì về người kia báo cho ta. Ta muốn nghỉ ngơi.”

Trung niên lạnh lùng nói một câu sau đó nhắm mắt lại.

Căn phòng rơi vào yên tĩnh.

...

Một căn phòng khác.

“Cựu tổng tư lệnh.” Hàm Tôn cung kính chào một cái, mới đi vào việc chính “Không biết ngài đây có việc gì quan trọng gọi ta đến?”

Minh Hạo và Mị Nguyệt đi tới, tự nhiên ngồi xuống ghế.

Riêng Mị Nguyệt trong lòng có hơi kinh ngạc vừa mới nhìn thấy Hàm Tôn.

Hàm Tôn, danh tiếng vang danh thiên hà, không ai không biết.

Tổng tư lệnh tiền nhiệm xuất sắc nhất nhân loại. Hai, ba chục năm về trước, trong chiến tranh UP và BD, lúc hân chưa đạt quân hàm tổng tư lệnh,

từng ở thiếu tá lúc đó, chỉ huy hơn trăm chiến dịch khác nhau, đánh đâu thắng đó, như thần ma không gì cản nổi.

Hắn còn có cái biệt danh là: Thanh Kiếm Hủy Diệt.

Nói vậy có hơi quá, nhưng không thể không công nhận, huyết mạch của hắn vô cùng mạnh, đến nỗi các thủ lĩnh BD khi đối đầu với hắn cũng phải kiêng kỵ, e dè vài phần.

Ngừng tụ ra một thanh kiếm sắc bén, có thể chém đứt mọi vật, dù cho cứng rắn thế nào trước mặt hắn chỉ là mảnh giấy vụn.

Về tài thống lĩnh càng không phải nói, từng chỉ huy chiến dịch có tên gọi là “Xâm Nhập”. Đánh vào một nhánh quân của nàng trên hành tinh Hồng Hà thuộc thiên hà Tinh Hải, tiêu diệt toàn bộ kẻ địch trên đó, quan trọng nhất, tổn thất toàn quân chưa đến 1/10.

Lúc đó nhánh quân bên trên Hồng Hà có hai đầu lĩnh đạt đến cảnh giới Truyền Kỳ, ngàn tên cảnh giới anh hùng, chục ngàn người cảnh giới Thiên Khung, trăm ngàn người cảnh giới Địa Liệt...tổng số quân trên đó: 7 triệu quân.

Vậy mà trong vài ngày, toàn bộ bị quân đoàn do Hàm Tôn dẫn dắt tiêu diệt, có thể thấy tài năng thống lĩnh của hắn đáng sợ thế nào.

“Khoang đã, thần là cựu tổng tư lệnh? Liên bang nhân loại từ bao giờ xuất hiện cựu tổng tư lệnh?” Mị Nguyệt hết hồn, trong mắt xuất hiện tia hoảng hốt, nàng ở trong BD nhiều năm tất nhiên biết một chút ít, nhưng cái gọi là cựu tổng tư lệnh thì nàng mới nghe nói.

Minh Hạo không quan tâm Mị Yểm thần sắc, chỉ tay vào nàng, nói “Nàng ta là nô lệ chủng tộc BD ta vừa mới mua về. Ta muốn người sắp xếp nàng trở lại BD, quan trọng nhất, tránh cho đám BD nghi ngờ nàng.”

“Sắp xếp trở lại?” Hàm Tôn ngần ra, lão không hiểu lắm ý tứ của Minh Hạo. Minh Hạo nói tiếp “Nàng ta từ bây giờ sẽ trở thành gián điệp của chúng ta, chắc người biết làm thế nào.”

“Ta biết làm thế nào cừu tổng tư lệnh, nhưng mà không biết nàng ta có hay không...” Hàm Tôn gật đầu, nhìn qua Mị Nguyệt nói, trong giọng lão có chút nghi ngờ về lòng trung thành của nàng ta.

“Ta biết người lo lắng cái gì, ta có thể đảm bảo nàng ta hoàn toàn trung thành. Người chỉ việc sắp xếp thôi.” Minh Hạo mỉm cười, cho hắc cái ánh mắt yên tâm.

“Vâng cừu tổng tư lệnh.” Hàm Tôn không còn cách nào khác ngoài trừ gật đầu, sau đó hắc nói tạm biệt rồi đi, Mị Nguyệt đi theo hắc để tiện bề sắp xếp.

Minh Hạo biến về phòng của mình, nằm trên giường nhìn trong túi trữ vật đồ đạc mỉm cười.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 301: Ai Lấy Cáp?

Minh Hạo nằm trên giường nhìn vào túi trữ vật mỉm cười.

Ngồi dậy, lấy ra đồ vật từ trung tâm mua sắm mới vừa mua được.

“Rầm!”

Một đồng đồ từ túi trữ vật thoát ra, nặng nề rơi xuống đất.

“Xem nào.” Minh Hạo bước xuống giường, đi tới đám đồ nghiên cứu từng món.

Sau vài phút nghiên cứu, hẳn hoàn toàn biết cách sử dụng.

Trong đó có mấy món như: gien, vũ khí, máy trò chơi.

Gien, được tề, Minh Hạo mua về để nghiên cứu các thành phần, cũng như tác dụng của nó, hẳn dùng tinh thần lực xem xét một chút, vài phút sau có thể nắm bắt toàn bộ, tạo ra được.

Dược tề trong đây có rất nhiều loại, cường hóa, tăng vĩnh viễn thuộc tính, xuân dược, tăng tiềm năng.

Vũ khí trong đây đồng dạng như vậy, có súng nhắm, có thể ngắm bắn từ xa mấy ánh sáng, thậm chí mấy trăm năm ánh sáng, vũ khí nguy hiểm này chỉ dành cho bộ đội người cấp bậc cao mới có thể sử dụng. Mà Minh Hạo là ai? Hắn chỉ cần dùng tinh thần lực, điều tra một chút, sau đó sao chép “giả” qua là toàn bộ ok, không gì không được, dễ như ăn cơm bữa.

Đặc biệt nhất chính là máy trò chơi.

Nó như chiếc giường nằm, kèm theo là cái mũ trò chơi mềm mại.

Cái này giống như trong tiểu thuyết mà Minh Hạo đọc ở thế kỷ 21, loại mũ trò chơi tương lai, bên trong ra sao thì hiện tại như vậy.

Các vật phẩm mà Minh Hạo mua, đa số là cấp SS trở lên, nếu có người biết được chuyện này chắc chắn sẽ hết hồn không dám tin.

Cấp SS trên thị trường thuộc loại hàng rất hiếm, chỉ có những nơi đặc biệt như trung tâm, những nơi này, chỉ có thành viên cao tầng liên bang hoặc quân hàm lớn như Tổng Tư Lệnh quân đội mới có thể đi vào.

Minh Hạo đem toàn bộ gien được tề bỏ vào trữ vật, cái này nghiên cứu sau. Nhìn đến thanh vũ khí, Minh Hạo có chút hưng phấn.

Không phải là vũ khí mạnh bao nhiêu để hân hưng phấn, mà lâu rồi hân không được chạm tay vào vũ khí, nhất là các loại súng ống như thế này.

Người con trai nào không một lần nằm mơ cầm súng bắn kẻ địch?

Minh Hạo dù rất mạnh, nhưng phải nhớ kiếp này hân là người địa cầu, một học sinh bình thường hơn không thể bình thường.

Mỗi lần nhìn các anh lính quân đội hoặc chiến tranh vũ khí nóng trên youtube, tiếng đạn pháo nổ rền vang, trong người Minh Hạo nhiệt huyết bốc cháy dữ dội.

Cầm lên một khẩu sniper, khẩu này dài cỡ 1,6m, cân nặng 60 kg.

Loại này súng khá lớn, nòng ngấm được bao khóa bởi thiết bị đặc biệt hiện đại nhất, tự động định vị địch – ta, tính khoảng cách từ xa, sức bắn phá cực lớn, đạt đến 90% độ chính xác.

Có thể bắn hiệu quả tầm xa 500~850 năm ánh sáng, tối đa là 1000 năm ánh sáng. Di chuyển với tốc độ 50~70 năm ánh sáng trong 1 giây, tùy thuộc vào hoàn cảnh thời tiết thời không, còn có các chương ngại trong lúc đó.

Đường đạn thông minh, tự động “né” những vật cản trở, bắn chết kẻ địch mới dừng lại.

Đạn khẩu súng này thuộc về độc quyền, chỉ có đạn dành cho khẩu này mới có thể bắn được.

Khẩu súng cấp SSSSS thuộc liên bang cao tầng sản xuất, chỉ dành cho tay sniper bắn tỉa xuất sắc nhất, mỗi 500 năm chỉ sản xuất một khẩu.

Đây cũng là tầng cao nhất trung tâm khu mua sắm.

Các tầng đặc biệt của trung tâm mua sắm, chỉ dành cao tầng liên bang hoặc quân đội có một cái đặc biệt, đó là liên kết toàn bộ khu trung tâm với nhau. Chỉ có thẻ đặc biệt mới có thể đi vào, thẻ này không thuộc thẻ thành viên, mà chỉ có các tướng lĩnh cao cấp liên bang mới có được, đáng tiếc là gặp tên Minh Hạo biến thái này, hắn dễ dàng “đột nhập” vào lấy “trộm” khẩu sniper cấp SSSSS.

Minh Hạo cầm lên súng ống, nó hình thể như súng ở thế kỷ 21, nhưng bên trong chất lượng hoàn toàn khác.

Khá nặng, lượng đạn không nhiều, chỉ có 10 viên, nhưng Minh Hạo không lo lắng vấn đề đó, hắn phất tay một cái, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Nhắm một con mắt, nhìn vào ống kính ngắm.

Vừa mới nhìn vào, như có cái gì đó nhập vào đầu Minh Hạo, hiện lên tầm nhìn cực xa xôi, số liệu chính xác, đường đạn ... tựa như đang chơi game máy tính vậy.

“Liên kết với người bắn.” Đây là năng lực cơ bản của sniper, giúp người bắn có chuẩn xác thông tin, tự mình điều chỉnh mà không cần dùng tay.

Minh Hạo cầm khẩu súng bước ra cửa sổ, đưa khẩu súng ra ngoài, hướng nhắm lên trời, trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Minh Hạo trong đầu hiện lên hình ảnh khác nhau: tinh không vũ trụ, các thiên thạch, hành tinh, người, các chủng tộc khác nhau sinh sống...

Minh Hạo thử nghiệm từng bước, khóa lại một hành tinh nhỏ gần đó, bóp cò một phát.

“chúu.”

Như tia laser, một đóm đỏ lấy cực nhanh siêu việt tốc độ bình thường từ nòng súng bắn ra, bay lên bầu trời.

...

“Chuyện gì?”

Trong căn phòng yên tĩnh, mười lão già ngồi trên các bậc cao nhìn dưới đất người trung niên hỏi.

Trung niên như đứa bé mặt méo xẹo, môi run run nói: “Thưa các nguyên lão, khẩu Rìu Bò Điên duy nhất bị người lấy mất.”

“Phốc!”

Vài lão già vừa uống trà chưa kịp nuốt, nghe xong trung niên nói phun ra toàn bộ nước trà vừa uống được.

“Khắc khắc.” Cả đám nguyên lão ho khan sặc sụa, một người trong đó đứng dậy, mặt đỏ như lửa chỉ tay về trung niên la hét giận dữ: “Tra, nhanh tra cho ta, ai dám lấy cắp phải mau bắt hãn về, phải biết khẩu đó vô cùng đặc biệt, thuộc về hàng cấp SSSSS.”

“SSSSS?” Trung niên ngẩn ra theo bản năng hỏi: “Không phải SSSS à các nguyên lão?”

“Không, còn đứng đó hỏi? nhanh lấy về cho ta!!!” Nguyên lão la lên, âm thanh như muốn chấn nát màng tai trung niên.

“Vâng vâng.” Trung niên hai tai run run đau nhức sợ hãi chạy đi, vừa chạy đến cửa lúc này cửa mở ra, một người trung niên mặc đồ quân nhân dáng vẻ vội vàng chạy vào.

“Các vị nguyên lão, có tin mới, ta đã xác định được tọa độ người lấy cắp khẩu Rìu Bò Đỏ.”

“Là ai?” Đám nguyên lão vẻ mặt hòa hoãn, một người chậm chậm hỏi.

Trung niên quân nhân liếc nhìn người đứng ở nơi cửa.

Đám nguyên lão già thành tinh hiểu ý, nói “Không cần tra nữa, người đi đi.”

Người trung niên đứng tại cửa gật đầu hiểu ý, không nói lời nào rời đi, thật hăn vừa nghe xong nguyên lão nói một trận hết hồn, bởi vì hăn là người canh gác bảo vệ khẩu súng cấp SSSSS kia.

...

Trung niên mặc trang phục quân nhân vừa đi vào không ai khác là Hàm Tôn.

“Nói đi Hàm Tôn, là ai lấy cắp?” một người ngồi ở trên nguyên lão thần sắc lạnh lùng hỏi.

Hàm Tôn gật đầu nói: “Thưa các vị nguyên lão, là do cựu tổng tư lệnh lấy.”

Đám nguyên lão gật đầu, sau đó khuôn mặt cứng lại, mỗi người trên mặt hiện lên sợ hãi, trong lòng âm thầm đau má râu xanh, sao lại dính vào tên quái vật này.

Trong phòng bất thành linh rơi vào yên tĩnh lạ thường, không ai nói tiếng nào, đám nguyên lão liếc qua, nhìn lại, tựa như ánh mắt đưa tình của lũ đực gay trao nhau.

“Phải làm sao đây?” Một người nguyên lão mở miệng, phá tan bầu không khí yên tĩnh ngộp ngạt.

“Ta nghĩ...nên cho hẳn.” Người nguyên lão khác nói.

Nghe xong, đám nguyên lão trong mắt hiện lên tuyệt vọng, bất đắc dĩ....

Không thể không cho a, nếu không lại xuất hiện một trận hủy diệt liên bang như mấy ngàn năm về trước, đây không phải là may mắn, mà là tai họa.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 302: Hoàn Thành Nhiệm Vụ

“Bùm!”

Hành tinh nhỏ nổ tan thành từng mảnh, rơi rớt trong không gian đen tối.

“Chà...” Minh Hạo nhìn hành tinh nhỏ nổ nát bấy âm thầm đánh giá.

“Chúu chúu chúu...”

Minh Hạo tiếp tục bắn thử vài phát, lấy các hành tinh cỡ lớn khác nhau, có kích cỡ trung bình, lớn, hành tinh siêu lớn làm thí nghiệm, khoảng cách theo đó tăng dần.

“Không được, còn quá yếu.” Minh Hạo đánh giá khẩu súng uy lực.

Kích cỡ trung bình hành tinh còn có thể bắn một, hai phát nổ nát được, nhưng đến cỡ lớn và siêu lớn có chút chậm chạp, ít nhất phải bắn 5~10 phát mới nổ, chưa kể đến nếu có vòng bảo vệ năng lượng quanh hành tinh đó phải mất đến hơn 15-20 phát.

Nếu người khác cho là nhanh, đối với Minh Hạo tốc độ này quá chậm.

Cầm khẩu súng nhìn một chút, nhẹ nhàng phất tay, khẩu súng sau cái phất tay biến dạng, trở nên lớn hơn, ống kính, hình dáng hoàn toàn biến đổi.

Hình thù giống như khẩu barret thế kỷ 21, cũng là khẩu Minh Hạo thích nhất thường trong game chơi.

Sau một lần cải tiến, Minh Hạo dùng năng lực “thông thiên vạn giới” của mình cải tạo lại khẩu súng bắn tia này.

Thông thiên vạn giới tên năng lực Minh Hạo đặt cho, chính là từ cửa hàng năng lực, muốn cái gì có cái đó, vũ khí, dược tề, sinh vật.... Ngoài trừ triệu hoán nhân vật, Minh Hạo có thể làm bất cứ thứ gì.

Minh Hạo chỉ cần muốn gì là nghĩ ra, tựa như biến một cây cỏ vô tri có trí tuệ riêng mình.

Đây chính là “phép”, năng lực của Minh Hạo.

So với trước dài hơn, cũng nặng hơn, nhưng uy lực mạnh gấp 10 lần.

“Tên: Barret X990

Cấp: SSS.SSS.SSS (thần khí – có linh tính)

Năng lực 1: Hủy diệt - bắn ra một phát đủ để hủy diệt một mẫu hạm hoặc hành tinh siêu cấp, có năng lực.

Năng lực 2: Ngắm bắn – có thể bắn từ xa 10.000 năm ánh sáng, hiệu quả 100% 7500~8000 năm.

Năng lực 3: Sức đẩy – đẩy tốc độ với 1000~1500 năm ánh sáng trong vòng một giây.

Năng lực 4: Đạn vô hạn – cho vô hạn đạn được.

Năng lực 5: Thông tin kết nối – kết nối hình ảnh với viên đạn (hoặc tầm nhìn súng ngắm), số liệu cụ thể, tự động tính toán... cho người bắn.”

“Cám ơn chủ nhân đã ban cho ta linh trí.” Khẩu súng đột nhiên thành một người con gái mờ ảo, tóc đen dài đến lưng, ngũ quan nàng cúi đầu xuống tỏ vẻ cám ơn.

Minh Hạo cười lắc đầu “Coi như là duyên phận của người, ta chỉ là tiện tay thôi.”

Người nữ ngẩng đầu lên, đôi mắt đen nhánh nhìn Minh Hạo nghiêm túc nói: “Nếu không có công của chủ nhân, làm sao ta có trí tuệ như bây giờ, biết nói ra tiếng người?”

Minh Hạo có chút bó tay, con nhỏ này có chút nghiêm túc nha, hắn nói: “Được rồi, người nhanh biến thành súng để ta thử xem.”

Nói xong câu này, Minh Hạo cảm giác có chút lạ, nhưng không biết lạ ở chỗ nào.

“Vâng chủ nhân.” Người nữ gật đầu, biến trở lại thành khẩu barret X990 kia.

Minh Hạo đi tới, cầm lên hướng qua cửa sổ nhăm.

Trong nháy mắt một đồng hình ảnh truyền vào óc Minh Hạo.

Lựa chọn một hành tinh xa xa 2000 năm ánh sáng không người sống, có kích cỡ siêu lớn, Minh Hạo bóp cò, bắn một phát.

“*”

“Ầm!”

Trong nháy mắt hành tinh kia nổ nát bấy, mà thời gian là chưa đầy 2s.

Minh Hạo bắn xong mỉm cười vui vẻ, vuốt ve thân khẩu súng.

...

Trên hành tinh EXA-META-GA7 thuộc dải ngân hà năm xa xôi phía nam. Nơi diễn ra chiến tranh ác liệt giữa hai phe UP và BD.

Một cô gái đầu tóc vàng rối loạn dáng vẻ chạy trốn trong con hẻm tối nhỏ. Quần áo nàng có vài chỗ rách rưới, lộ ra bên trong mảng da trắng trẻo mịn màng không tỳ vết.

Đặc biệt trên đầu nàng mọc ra đôi sừng đen dài, phía sau mông có cái đuôi lắc lư qua lại mỗi khi chuyển động.

“Đứng lại.” Sau lưng truyền đến âm thanh càng làm cô gái tăng nhanh tốc độ hơn.

Sau lưng nàng, có hơn ba, bốn người nam nhân, mặc quân phục trực thuộc quân đội liên bang cầm súng trường đuổi theo sau.

“Cứu..”

Cô gái nước mắt rơi xuống trông có vẻ tội nghiệp, môi đỏ anh đào hé ra lại kêu một tiếng đáng thương.

Đáng tiếc dù nàng có la lớn cỡ nào, quanh đây không ai có thể cứu nàng, cuối cùng nàng chạy đến con hẻm cuối.

Nơi đây bốn bức tường bịt kín, không còn đường nào để chạy tiếp, cô gái đành bất lực dựa lưng dựa vào tường, hai tay mềm mại ôm chặt lấy ngực, thân thể run run vì sợ hãi.

“Ha ha, cô em, mau trở về ngục giam đi thôi.” Bốn tên nam nhân dừng lại, như là đùa giỡn con mồi từng bước đi tới, không nhanh không chậm cười nói.

“Rắc!” Âm thanh thanh thúy xương gãy phát ra.

Lúc này trên bầu trời giáng xuống một bóng đen, tốc độ nhanh như lôi điện, một trong bốn người đàn ông đầu bị bẻ 360 độ quay ra sau, cả thân

thể nặng nề “Ầm” một tiếng rơi xuống đất, đầu theo đó lìa ra khỏi người lẫn lóc dưới đất.

Ba người quân nhân được huấn luyện bài bản, rất nhanh ba người bọn hăn phản ứng lại, tay cầm súng hướng bóng đen, bóp cò.

“Pằng pằng pằng.”

“Chết đi nhân loại hèn mọn, dám đánh con cháu ta!” Âm thanh giận dữ từ bong đen phát ra. Vừa dứt lời, đuôi dài sau lưng bóng đen hiện, như trường thương quét thiên quân vạn mã, đầu lâu ba người trung niên theo đó như trái bóng cao su bay ra xa xa, ba cơ thể không đầu ngã gục xuống đất.

Thiếu nữ tóc vàng ngẩng đầu lên nhìn, nhờ có ánh sáng mờ ảo từ các ngôi sao trời cao chiếu xuống, khi này thiếu nữ tóc vàng có thể thấy dáng vẻ của bóng đen.

Một thực phụ, Đầu tóc vàng dài và đôi sừng đen như nàng, khuôn mặt trắng ra khí chất mị hoặc lòng người, đôi mắt màu tím xinh đẹp chớp chớp đang đánh giá nàng. Đôi cánh màu đỏ sau lưng trải rộng ra hai bên, cái đuôi như cánh màu đỏ lắc lư qua lại.

Người kia hạ xuống đất, vẻ mặt lạnh lùng nhanh chóng tan chảy, nàng ta đi tới ôm cô gái tóc vàng vào lòng như người mẹ ôm con, ôn nhu nói: “Con gái, người có sao không? Chắc là con vừa vượt ngục chạy trốn, thật đáng thương con.”

“Không sao thưa mẫu tộc, cảm ơn mẫu tộc cứu con.” Cô gái tóc vàng ngừng khóc, nàng như cô bé yếu đuối nói.

“Không có gì, người dù sao đều là con cháu ruột thịt, chúng ta phải đoàn kết lại.” Trung niên nữ nở nụ cười xinh đẹp mị hoặc nói, một tay dịu dàng vuốt mái tóc dài thiếu nữ.

“Con gái chắc mệt mỏi rồi, ôm hông ta. Chúng ta cùng quay trở về gia đình thôi.” Trung niên nữ dịu dàng nói.

Thiếu nữ gật đầu, trong mắt hiện lên một tia buồn bã sau đó nhanh chóng vụt tắt, hai tay bám chặt hông người trung niên nữ.

Trung niên nữ vỗ cánh chậm chậm bay lên trời, thoát khỏi hành tinh này...

...

Mấy tháng sau.

Dải thiên hà xa xôi, cách trái đất mấy trăm triệu năm ánh sáng, trên một hành tinh kích cỡ siêu lớn, bên trên không có nam, chỉ có nữ sinh sống.

Các nàng có điểm chung: có cánh, đuôi và đôi sừng trên đầu.

Từng ngôi nhà kiến trúc cổ xưa hình dáng châu âu dựng đứng tại đây, có khu chợ, thành thị như nhân loại bình thường.

“Tối rồi.” Trung niên nữ thần sắc mệt mỏi nhìn trong lòng ngực thiếu nữ ngủ say đánh thức.

“Tối rồi sao...” Thiếu nữ môi run run nói ra ba chữ, giọng điệu có chút buồn bã.

“Làm sao? Người không vui vì quay về nhà?” Trung niên nữ nhạy bén phát giác trong giọng thiếu nữ có chút khác biệt hỏi.

“Không, con chỉ là buồn ngủ...” Thiếu nữ mỉm cười lắc đầu nói, tim đập thình thịch liên tục, trong lòng gấp muốn nhảy căng lên.

Trung niên nữ không có nghi ngờ gì nhiều, nàng nhẹ gật đầu, ôn nhu nói ra: “Người nghỉ ngơi đi. Ta đi báo cáo tộc trưởng về tình hình hiện tại.”

Thiếu nữ cúi người cung kính nói “Cám ơn mẫu tộc.”

Vừa nói xong, trong đầu nàng vang lên âm thanh cơ giới hóa.

“Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên “trà trộn vào đại bản doanh BD”, nhận thưởng một gien được tề cường hóa huyết mạch cấp 1.”

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 303: Gặp Lại Cố Nhân - Mị Tình

Một tháng trôi qua.

Trong căn nhà phong cách châu âu cổ xưa, Mị Nguyệt tại trong góc tối không ánh sáng, âm thầm liên lạc với đầu bên kia chủ nhân “Chủ nhân, tình hình mới nhất truyền tới, BD tộc trưởng quyết định tiến công các hành tinh cấp 9 thuộc chủng tộc Hỏa Thiên cai trị, tọa độ là 1x2x4yy...”

“Ta biết rồi, người làm tốt lắm.” Âm thanh trầm thấp từ đầu bên kia truyền lại.

Âm thanh im bật, tín hiệu nhanh chóng tắt đi tránh cho người khác dò ra được.

Mị Nguyệt thở dài, sau một tháng làm gián điệp phản bội đồng tộc, nàng nhanh chóng quen thuộc với thân phận này, còn có hệ thống siêu cấp gián điệp trong đầu.

Từng bước hoàn thành nhiệm vụ, cảnh giới lấy tốc độ hỏa tiễn, chỉ trong một tháng, từ thiên khung đỉnh phong đột phá đến anh hùng trung kỳ.

Với tốc độ này, dù sống hơn trăm năm Mị Nguyệt không khỏi kinh sợ, ngạc nhiên.

Không chỉ cảnh giới đột phá, huyết mạch theo đó đột phá.

Trong chủng tộc nàng, có hai cái quan trọng, được mọi người trong đồng tộc kính nể.

Thứ nhất là thực lực, chỉ cần thực lực cao có thể được mọi người trong tộc kính phục, đề bạt lên chức vụ cao hơn.

Thứ hai là huyết mạch, huyết mạch đại diện cho thiên phú, huyết mạch càng cao, càng ý nghĩa tốc độ tu luyện người đó càng nhanh.

Về phần thực lực: Anh Hùng = Thống lĩnh, thống lĩnh một chi quân đội gồm 1.000.000 người ~ 10.000.000 người tùy theo chiến công và thực lực.

Truyền Kỳ = trưởng lão hoặc tộc trưởng, tộc trưởng do các vị trưởng lão đề bạt bầu lên, mỗi trăm năm tổ chức một lần.

Bên trong đồng tộc, khi gặp người cảnh giới cao hơn chính mình phải gọi bằng “mẫu tộc” để thể hiện sự tôn kính, cũng như thông tục quy luật trong tộc.

Về phần huyết mạch: chia làm 3 cấp— cấp 1 – cấp 2 – cấp 3.

Mị Nguyệt từ khi sinh ra là cấp 2 huyết mạch, tốc độ tu luyện tạm được nhưng so với cấp 3 kém xa tít tắp.

Có điều nhờ vào “hệ thống siêu cấp gián điệp” một tháng này ban phát nhiều nhiệm vụ khác nhau, Mị Nguyệt lần lượt hoàn thành, từ huyết mạch cấp 2 tiến hóa thành cấp 3.

Điều này làm Mị Nguyệt lâm vào điên cuồng, thề từ nay chỉ theo “thần”, thần kêu gì nàng làm đó, không bao giờ phản bội!

...

Minh Hạo liên lạc với bên kia Hàm Tôn, nói lại tình báo Mị Nguyệt truyền đến lúc này.

Hàm Tôn đầu bên kia gật đầu liên tục, kêu người ghi chép lại toàn bộ, cuối cùng nói “Cám ơn cự tổng tư lệnh, có phần này tình báo chúng ta tổn

thất giảm bớt phần nào, chiến thắng nằm trong tầm tay.”

...

Mấy tháng sau, quân đội Blood Devil liên tục đại bại, ngược lại, quân đội liên bang như thần tượng giáng thế, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Dưới chiến thắng vô địch của quân đội liên bang nhân loại, các chủng tộc liên minh trong khối UNIVERSAL PEACE sẽ khí gia tăng đến đỉnh điểm.

Quan trọng nhất sẽ khí phe Blood Devil bị đả kích nặng nề, nếu nói mấy tháng trước từng cái hùng hổ, không sợ chết xông lên, bây giờ lại như con mèo nhỏ, mỗi lần gặp quân đội liên bang là sợ run người.

Các chủng tộc phe phái trong khối Universal Peace rất biết nắm lấy thời cơ, nhân cơ hội này điên cuồng phản công lại Blood Devil, khiến bọn hăn tổn thất trầm trọng. Tình hình nguy cấp Universal Peace lúc bấy giờ tạm thời giải nguy.

Về phía phe Blood Devil mấy tháng này quân lực tổn thất nặng nề, các nòng liên tục bỏ đi thuộc địa vừa chiếm được, bắt buộc phải rút lui về lãnh địa của mình.

...

Ngày hôm nay, trong phòng khách tụ tập toàn bộ đầu não Blood Devil. Trong đó có thống lĩnh, trưởng lão, và có cả tộc trưởng bộ tộc Blood Devil.

Mỗi người đều là nữ, từ khuôn mặt cho tới vóc dáng đạt đến trình độ vưu vật mà người thường hàng ước mơ.

Khí chất mị hoặc chúng sinh, lại cao quý như nàng tiên giáng trần, chỉ là thần sắc những người ngồi tại đây có chút âm trầm như đến thảng chày máu đồng dạng

“Tại sao, tại sao mấy tháng này chúng ta lại thất bại liên tiếp!!! Toàn bộ kế hoạch coi như đổ vỡ!!!”

Người đứng đầu Blood Devil, một nữ tộc trưởng thân thể thành thực đầy đặn, khí chất uy nghiêm, có điều đầu tóc nàng khác với đám tóc vàng nữ, đầu tóc đã bạc một mảnh.

Lúc này nàng ta như cái núi lửa bạo phát rộng to liên tục.

Đám thống lĩnh, trưởng lão cúi đầu xuống thấp, từng người khuôn mặt xanh lá, có thể thấy trán nổi lên từng cọng gân xanh.

Con cháu các nàng chết có hơn trăm triệu, một con số tổn thất quá lớn, vượt qua khả năng chịu đựng của các nàng, phải biết, cái này chỉ mới mấy tháng a.

Một người mở miệng nói: “Ta cảm giác bọn hãn như nắm hết mọi tình hình hoạt động kế hoạch của chúng ta. Từng bước đi của chúng ta như bị bọn hãn nắm thóp.”

Nghe người này nói, đám trưởng lão, kể cả tộc trưởng rơi vào trầm tư, mày nhíu lại thật sâu.

Tộc trưởng xoa xoa huyệt thái dương trên trán, nói ra “Chẳng lẽ trong chúng ta có gián điệp? Nếu thật như vậy...”

Sát khí từ trên người tộc trưởng ngưng tụ, đám người hô hấp tựa như có người bóp nghẹt lại, không ai dám thở mạnh.

Mị Nguyệt trong lòng hồi hộp, tim như trống đánh vang lên “thình thịch”. Ngồi tại chỗ, không dám hó hé lời nào, nàng biết, chỉ cần mình lồi ra cái đuôi, là ngày chết của nàng đến.

Nàng chỉ cảnh giới Anh Hùng sơ kỳ, trong phòng có hơn trăm người Anh hùng đỉnh phong, chưa kể vài người đạt cảnh giới Truyền Kỳ, nhất là vị tộc trưởng đang bạo phát núi lửa kia, cảnh giới đạt đến Truyền Kỳ đỉnh phong.

“Ta biết, người ngồi trong đây gián điệp.” Tộc trưởng đột nhiên đổi giọng nhẹ nhàng, khiến người ngồi ở đây không ai hiểu nàng muốn làm gì.

Mị Nguyệt nghe đến đây tim đập càng nhanh, không dám manh động, trong lòng âm thầm niệm thần linh mau cứu con..

“Ta biết, người đang nghe ta....” Tộc trưởng giọng ôn nhu mềm mại cực điểm, đột nhiên trong phòng đám người trừ vị tộc trưởng kia ra, toàn bộ ánh mắt biến thành vòng xoáy ngẩn người nhìn chăm chăm tộc trưởng, Mị Nguyệt không ngoại lệ.

“Người đứng lên, để ta thấy dáng vẻ người nào gián điệp.”

Mị Nguyệt trong đầu rối loạn không có một chút suy nghĩ, lúc này nàng như con rối, theo bản năng đứng lên.

“Ồ, là người à gián điệp?” Tộc trưởng sắc mặt trắng bệch, cắn môi đỏ gặn giọng hỏi.

Mị Nguyệt gật đầu, đôi mắt xoay tròn âm thanh không chút tình cảm như cơ giới nói “Ta là gián điệp.”

“Tại sao người phản bội chúng ta?”

Mị Nguyệt trong mắt hiện lên tia cuồng nhiệt nói “Bởi vì thần, thần cho ta cảnh giới này, nếu đi theo thần ta sẽ có sức mạnh cường đại!!!”

“Thần? Được rồi, người đi chết đi!” Tộc trưởng sắc mặt càng trắng, biết không thể thêm thông tin có lợi nào nữa, một tay vỗ tới, muốn đánh nát đầu Mị Nguyệt.

“Ai cho phép người giết nàng?”

Âm thanh như tiếng thở dài xa xưa, đem mọi thứ biến thành câm lặng, màu sắc biến thành màu trắng xóa, nhật nguyệt càn khôn nát tan, thời gian tại một khắc này đứng im phăng phắc, luân hồi sinh tử theo đó dừng lại, không có gì có thể thoát khỏi sức mạnh của âm thanh này.

Trong chớp mắt mọi hoạt động của người tộc trưởng dừng lại, tay vừa đưa ra theo đó đứng chững tại giữa không trung.

“Ai, là ai nhanh đi ra.” Vị tộc trưởng trong mắt hiện lên hoảng sợ rống to, bởi vì lúc này nàng cố gắng cử động tay chân nhưng lại bị sức mạnh vô hình nào đó giam cầm lại, không thể cử động được.

“Ta ở sau lưng người.”

Nghe âm thanh từ sau lưng vang lên, Mị Nhiên quay đầu nhìn lại, đập vào mắt nàng là một khuôn mặt trẻ tuổi tuấn mỹ, mái tóc đen dài, đôi mắt đen có thể hút hồn người khi nhìn vào, khí chất phiêu miểu thoát trần, nhìn hẳn đứng gần lại như cách xa vạn dặm.

“Bốp” Minh Hạo vỗ tay một cái, toàn bộ mọi hoạt động bình thường trở lại, đám trưởng lão, Mị Nguyệt ánh mắt mờ mịt nhìn xung quanh chưa rõ chuyện gì xảy ra.

Không biết từ lúc nào, sau lưng Mị Nhiên đã ướm một mảnh, đây là lần đầu tiên trong cuộc đời nàng gặp

Mị Nhiên trong lòng vang lên hồi chuông báo động, trực giác nhạy bén nói cho nàng biết, người thiếu niên trước mắt này cực kỳ nguy hiểm, một dạng khủng bố tồn tại, có thể đe dọa đến sự tồn vong chủng tộc chính mình.

“Toàn bộ mau lui lại.” Mị Nhiên quát to một tiếng, đám người tinh thần chấn động, theo bản năng lùi bước ra xa.

Mị Nhiên lùi ra xa, nàng nhìn chăm chăm thanh niên trước mắt, lạnh lùng hỏi: “Người là ai nhân loại?”

Minh Hạo nhàn nhạt nói: “Ta mắc mớ gì phải trả lời người? Ta đến đây giải quyết chuyện này xong rồi trở về thôi”

Mị Nhiên trong mắt đề phòng càng tăng lên, Mị Nguyệt thấy chủ nhân nàng tới, không chút do dự chạy tới bên cạnh, giọng cầu xin nói ra: “Thiếu gia, xin người tha cho các nàng một con đường sống.”

“Mị Nguyệt, người người là gián điệp?” Đám trưởng lão ánh mắt không thể tin nhìn Mị Nguyệt run run hỏi.

Mị Nguyệt không trả lời, lẳng lặng nhìn Minh Hạo, chờ hăn quyết định.

Minh Hạo đang muốn nói, cánh cửa mở ra, “Cạch cạch.”

Một trung niên mỹ phụ chống gậy chậm chạp đi vào, nàng mỹ nhân như tơ, da trắng như ngọc, đôi mắt câu hồn đoạt phách nhìn lên Minh Hạo, trong mắt hiện lên cảm xúc mờ mờ, không ai đoán được nàng nghĩ gì.

Tại thời khắc này, căn phòng rơi vào tĩnh lặng lạ thường, Minh Hạo và trung niên mỹ phụ nhìn nhau, hai người không nói lời nào.

Minh Hạo thấy khuôn mặt người nữ này hơi quen thuộc nhưng không nhớ gặp ở đâu, mày nhíu lại, cố nhớ xem mình gặp ở đâu.

Trung niên mỹ phụ chống gậy, đôi chân run run từng bước đi tới, sắc mặt trắng bệch, đầu tóc râu hoa, nhìn như một bà cụ sức khỏe không được tốt lắm.

“Tổ tiên?” Trong phòng, trưởng lão, tộc trưởng nhìn thấy trung niên mỹ phụ đi tới, cùng nhau hô lên, trong mắt các nàng xuất hiện kinh ngạc.

Mị Nhiên nhanh chóng chạy tới, một tay đỡ lấy bên hông trung niên mỹ phụ, dịu dàng nói ra: “Cụ tổ, làm sao ngài lại đến đây?”

Trung niên mỹ phụ khoát tay, giọng ôn nhu nói ra: “Ta đến để gặp người nam nhân trong cuộc đời ta.”

Đám người ngẩn ra, trong đó có cả Minh Hạo.

“Chẳng lẽ là chỉ mình? Phải biết trong đây chỉ có ta là nam nhân a.” Minh Hạo bối rối thầm nghĩ.

Mị Nhiên, Mị Nguyệt đám nữ dùng ánh mắt kỳ lạ soi mói Minh Hạo, trong đầu các nàng không hẹn cùng nghĩ đến một vấn đề kỳ lạ. “Cụ tổ nam nhân chính là người thiếu niên trước mắt này.”

Trung niên mỹ phụ tóc bạc phơ nhìn Minh Hạo trong mắt hiện ra hồi ức, cười nói: “2000 năm trước, tại một quán bar...”

Đám nữ nghe không hiểu gì, bất quá Minh Hạo lại khác, vừa nghe đến hai chữ quán bar, trong đầu hẳn không khỏi tự nhớ đến hình ảnh thời trẻ trâu ngày đó của mình.

“Lúc đó, một mỹ nữ đi tới, cám dỗ người thiếu niên kia...”

“Hai người cùng xxoo điên cuồng...”

Minh Hạo nghe tới đây dựng đứng jj, còn đám nữ má hồng hào, trong mắt mỗi người hiện lên khiếp sợ. Lấy trí thông minh các nàng, hiểu cụ tổ

đang nói về gì. Đó là về mối tình của nàng và người nam nhân ở 2000 năm trước.

“Trời ạ, 2000 năm trước, người thiếu niên này vẫn giữ dáng vẻ trẻ đẹp, chẳng lẽ hẳn bất tử.” Đám nữ không dám nghĩ tới.

Minh Hạo ho khan, nhìn đám nữ nói: “Các người đi ra ngoài, để ta và nàng nói chuyện.”

Đám nữ không nói gì, nhìn qua trung niên mỹ phụ.

“Các người nghe theo hẳn, đi đi.” Trung niên mỹ phụ ôn nhu nói.

“Vâng, cុộ tổ bảo trọng.” Đám nữ gật đầu đi ra ngoài, các nàng không đi xa, chỉ cần cộ tổ gặp chuyện, các nàng lập tức xông vào cứu ngay.

...

Trung niên mỹ phụ nhìn Minh Hạo ôn nhu nói ra: “Thiếp ngày đó bởi vì quá sốc sau khi giao hợp cùng chàng, nơi đấy tím ngắt, máu chảy không dừng. May là thiếp thể chất đặc biệt mới có thể sống nổi. Tuy vậy, sau việc giao hợp với chàng, thiếp đã bị ám ảnh, từ đó về sau không còn tìm kiếm con mồi để hút sinh lực.”

“Có điều, một năm sau, thiếp cảm thấy mình thể chất cò gì đó nho nhỏ thay đổi, trở nên kháng tính mạnh hơn, cảnh giới đột phá nhanh chóng. Và quan trọng nhất, thiếp mang thai đứa con của chàng.”

Minh Hạo lẳng lắg lắg nghe, ngày đó hẳn đúng là có chút quá đáng, chơi người ta mấy ngày mấy đêm, thậm chí đâm vỡ tử c***”

“Thiếp sinh ra đứa con gái, con của chúng ta mang trong mình năng lực đặc biệt, có thể vô hiệu toàn bộ chiêu thức. Cái này làm thiếp rất vui mừng và tự hào...”

“Mấy năm sau, thiếp muốn tìm lại chàng, báo việc này cho chàng, để con gái chúng ta gặp chàng nhận cha, đáng tiếc lúc đó xem tin tức trên báo đài, nói chàng rời đi về nơi xa, ngao du trong thiên hà, không ai biết chàng lúc đó ở đâu...”

“Lúc đó, thiếp lần đầu tiên cảm nhận được thế nào là nhớ nhung, tình yêu, tình mẹ...”

Mị Tình nói đến đây nở nụ cười vui vẻ, không thể không nói, sau khi bị Minh Hạo hiếp râm gần như đâm nát chỗ đấy, Mị Tình bị ám ảnh, đến nỗi đêm về mơ đến Minh Hạo đè lên người mình, đem đại thương đâm vào thân dưới...

Sau khi Mị Tình lên làm mẹ, nàng bắt đầu có cảm giác kỳ lạ, đó là tình mẫu tử, thời gian trôi qua. Hình ảnh Minh Hạo cầm thương bá thương cung ngày càng rõ rệt, từ ám ảnh biến thành nhớ nhung, yêu thương...loại t nhớ yêu kỳ lạ.

“Về sau đứa con gái lớn lên, nó vẫn không biết cha nó là ai. Ta không dám nói tên của chàng cho nó biết, vì lúc đó ta sợ con gái chúng ta gặp nguy hiểm, cộng với việc chàng lúc đấy là tội phạm bị liên bang truy nã..”

“Mấy trăm năm sau, đứa con gái có gia thất, thiếp vẫn không kể cho nó. Chỉ là nó không sống lâu như thiếp, đứa con gái chúng ta già chết đi...”

“Thiếp không hết hi vọng tìm chàng, nhờ vào tích lũy và năng lực đặc biệt vô hiệu hóa chiêu thức, ngàn năm sau thiếp thành công phát triển chủng tộc chúng ta, chắc chàng biết, tên là Blood Devil. Mục đích không phải đi gây chiến, mà là tìm chàng. Vì thiếp tin rằng chàng vẫn còn sống, chỉ là ở đâu đó trong vũ trụ bao la này... Hiện tại rất cực, gặp được chàng.”

Kể xong toàn bộ, trung niên mỹ phụ mắt đỏ lên, từng giọt nước mắt mặn rơi xuống.

Minh Hạo sóng mũi cay cay, không nói lời nào, phất tay một cái.

Có thể lấy mắt thường thấy trung niên mỹ phụ đầu tóc bạc biến thành đen, nếp nhăn quanh mắt biến mất.

Hình dáng biến trở về thiếu nữ tuổi xuân xanh 20.

Trung niên mỹ phụ, không, hiện tại phải nói là thiếu nữ mới đúng.

“Ta, ta trở lại thành thiếu nữ?” Mị Tình cảm giác cơ thể thay đổi rõ rệt, nhanh chóng lấy cái gương gần đó soi.

“Quả thật ta trẻ lại.” Mị Tình sờ mặt chính mình vài lần, trong lòng kích động không nói nên lời, nàng thả xuống cây gậy trong tay, nhào đến trong lòng Minh Hạo, khóc nói: “Cám ơn chàng.”

Minh Hạo thở dài, nói ra: “Là lỗi của ta, coi như một phần sửa chữa đi, bấy lâu nay chắc nàng cực khổ lắm.”

Hai người trò chuyện một chút, đa số về quãng thời gian hai người trải qua.

Minh Hạo không chút giấu diếm nàng về chuyện mình đi các vị diện và đám hậu cung.

Mị Tình lần đầu tiên nghe đến thế giới khác chỉ là hơi bất ngờ, dù sao nàng ngày trước hơi suy đoán được chuyện này, chỉ là không chứng thực, hiện tại nghe Minh Hạo kể, trong lòng nàng sáng như gương.

Minh Hạo nhìn Mị Tình bên cạnh nói: “Người nằm đi, để ta...lần này ta sẽ nhẹ nhàng.”

Mị Tình đôi mắt e lệ, xấu hổ gật đầu.

Minh Hạo mỉm cười, phất tay tạo ra tấm lá chắn xung quanh phòng, bắt đầu cởi quần áo ra...

"A~~~"

"Bạch...Bạch...Bạch..."

Một lát sau, trong phòng vang lên âm thanh dâm mị phóng đảng và tiếng súng rền vang...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 304: Ngoại Tình

Minh Hạo với Mị Tình “trao đổi nhân sinh”, lần này “trao đổi” có chút lâu, có thể bởi vì thể chất Mị Tình đặc thù cộng với nơi đó khô hạn lâu năm, cần Minh Hạo kiên trì cày ruộng, tưới nước để xanh tươi trở lại.

Mấy ngày sau, không biết Mị Tình được Minh Hạo cho lên đỉnh bao nhiêu lần, thân thể trắng trẻo giật run vài cái, lại một đợt, đến một đợt cao triều * tràn vào cơ thể, rên một tiếng “Ư~” cao vút, cả người mềm mại xụi lơ nằm dưới đất, khoe môi nở nụ cười thỏa mãn.

Minh Hạo từ phía sau đem thương lấy ra, tay vỗ vỗ kiêu nộn nộn mềm mại bóng bẩy Mị Tình, nói: “Ta trở về sắp xếp trước, người có gì giải thích cho các nàng. Còn có Mị Nguyệt là người của ta.”

Mị Tình mở mắt ra, đôi mi nhãn như tơ, bên trong tràn ngập xuân tình nhìn Minh Hạo, nàng thở nhẹ nhẹ nói ra: “Ừm, chàng đi đi, còn lại để thiếp lo.”

Minh Hạo gật đầu, đem sức lực bắn vào người Mị Tình rồi rời đi.

...

Minh Hạo trở lại căn phòng của mình, cầm lên máy liên lạc với Hàm Tôn, nói: “Blood Devil đồng ý đầu hàng, quy phục chúng ta. Tạm thời ký kết ngừng chiến hòa bình.”

Hàm Tôn còn đang ngáp ngủ, chợt nghe Minh Hạo nói vậy tinh thần tỉnh ra, hần vội vàng nói: “Thật sự? Ngài tự mình ra tay.”

“Ừ, người sắp xếp đi, nếu còn có phe chúng tộc nào dám gây chiến với các nàng, người cứ trực tiếp nói tên ta ra, hoặc kêu bọn hăn tự mình đến đây, ta giải quyết luôn một lượt.”

“Vâng, vâng, cảm ơn ngài cứu tổng tư lệnh.” Hàm Tôn thần sắc vui mừng như điên, nhanh chóng chạy đến tổng bộ liên bang, báo cáo sự việc với đám nguyên lão.

...

Mấy tháng sau, nhờ có thâm uy Minh Hạo, hai bên UP và BD bắt tay ký kết hòa bình. Tên gọi BD cũng từ đó biến mất, thay vào đó trở thành một nhóm công dân mới liên bang nhân loại.

Sự tích, cũng như truyền thuyết về Kim Minh Hạo theo đó xuất hiện rầm rộ trên inconnet, trở thành chủ đề nóng hổi nhất hiện tại.

Các chủ đề hot nhất hiện tại,: thuyền ma – chủ nhân là Kim Minh Hạo

Đặt ra câu hỏi, gợi lên tò mò của khán giả: cùng bình luận, suy đoán về Kim Minh Hạo 2000 năm sau trở về, hiện tại cảnh giới nào?

Ôn lại “chiến tích” huyền thoại về Kim Minh Hạo...

Hơn trăm tỷ lượt view, khắp vũ trụ chúng tộc người từ tầng cấp thấp dân chúng đến cao tầng người, ai ít nhiều gì cũng phải bình luận, like...

Trong lúc nhất thời, chủ đề về Minh Hạo trở thành đề tài nóng hổi nhất vũ trụ, tất cả giới truyền thông đem chuyện về Minh Hạo đào từ A_Z như con chó tìm cục xương đào sâu 3m vẫn tiếp tục đào, chỉ cần có đề tài liên quan đến Minh Hạo là bọn hăn post lên ngay.

Lần này, đám truyền thông inconnet tiền vào như biển, mấy tỷ lượt view a...đổi thành \$ chính là con số thiên văn.

Liên Bang Nhân Loại.

Ngày hôm nay, ngày tổ chức tuyên bố quan trọng về Minh Hạo, khắp bốn phương tám hướng vũ trụ các thế lực, chủng tộc dù cách xa mấy ngàn năm ánh sáng cũng phải phái người tới đây để theo dõi.

Hàm Tôn đứng trên đài cao, phía sau là xấp ghế dành cho các nguyên lão trong liên bang, còn có hai người khác ngồi là Minh Hạo và cha hắn Kim Long.

Phía dưới là đám giới truyền thông đang cầm máy quay trực tiếp phát sóng.

Hàm Tôn trầm ổn, nhìn một vòng đám người mở đầu nói: “Chào mọi người, sau đây là lễ phong hàm. Kim Long, người từng tại 2000 năm trước chức vị, có công đánh đuổi hắc ám liên bang. Ngày nay thống kê công lao chiến công của Kim Long. Chúng ta quyết định phong Kim Long làm thống soái, chỉ huy một đội quân gồm 100 triệu người.”

Vừa dứt lời, phía dưới một tràng vỗ tay.

“Tiếp theo, chính là Kim Minh Hạo, người nhiều chiến công nhất. Một mình tiêu diệt Hắc Ám Liên Minh, đem chiến tranh giữa UP và BD chấm dứt. Dưới sự chứng kiến và đồng ý các nguyên lão, Kim Minh Hạo được phong làm Nguyên Lão Liên Bang, có quyền cai trị, chỉ huy toàn phần quân đội, có quyền xét xử, luận tội...”

Vừa dứt lời, một tràng vỗ tay như pháo còn to hơn lúc nãy, làm Kim Long có chút ghen tỵ...con còn hơn cha a, lý trời ở đâu.

...

Chủ tịch tập đoàn Kim Cương Ruby trầm ngâm nhìn màn ảnh, hắn tăng tăng thở dài, cho chính mình một liều thuốc, nhìn qua bên cạnh vợ mình,

khàn khàn nói: “Thôi, đừng khóc nữa, ta biết người đau khổ, nhưng đó là lỗi thằng con ngu ngốc kia. May mắn bọn hăn không truy cứu chuyện này, nếu không chúng ta đừng hòng mà sống yên ổn. Nào, banh chân ra, ta sẽ cho người đưa con khác.”

Ngồi bên cạnh trung niên, một người mỹ phụ tóc đen dài, thân hình no đủ dưới lớp áo mỏng hiện ra, đôi song phong trắng tuyết, trên mặt trét đầy son phấn đỏ đậm, long mày đen kẻ dài. Dù nàng có hơn 30, nhưng thần sắc như lúc trẻ, có chút điêu ngoa bướng bỉnh.

“Thôi, không cần, ta chịu đủ rồi.” Mỹ phụ lạnh giọng nói, trong mắt hiện ra tia chán ghét, nàng đứng dậy trở về phòng riêng của mình.

“Rầm!”

Tiếng đóng cửa sầm lại, người trung niên hút điếu thuốc rơi vào trầm tư, đôi mắt nhìn đăm đăm người bóng hình mỹ phụ rời đi như có điều suy nghĩ.

...

Trở về phòng của mình, Lâm Na sắc mặt trắng bệch, hai tay nắm lại, lấy đồ vật trong phòng ném lung tung gào thét “Đồ vô dụng, đồ vô dụng!”

“Oa.” Ném giữa chừng, nàng ngồi dưới đất khóc lên thảm thiết như đứa bé.

“Con trai ta, con trai ta chết oan, Oa...”

...

“Nàng đi đâu?” Trung niên ngồi trên ghế nhìn qua thư ký hỏi.

“Thưa chủ tịch, nàng đang đến một quán bar, có thể là giải sầu.”

“Ừ, tiếp tục theo dõi chặt chẽ nàng, nếu có gì mới báo ngay cho ta.”

“Vâng chủ tịch.” Người thư ký rời đi.

Vài tiếng sau.

“Có tin mới thưa chủ tịch.” Người thư ký trở lại.

“Nói.” Trung niên thần sắc trầm ổn.

“Thưa chủ tịch, nàng ta đang trong phòng riêng với một người nam nhân khác...”

“Ta biết rồi, mặc kệ nàng, tiếp tục theo dõi.” Trung niên không tỏ vẻ bất ngờ, dường như biết trước việc này, hắn nhìn thư ký nói.

Hắn thở dài nhìn qua cửa sổ, tự châm điếu thuốc vừa tàn rồi hút tiếp.

...

Trong căn phòng, khí tức phóng đăng tràn ngập.

“A,a,a...”

Nam dưới, nữ trên.

Nam làm ngựa, nữ làm người cưỡi, cả hai thân thể hòa vào nhau, từng tiếng thở dốc, tiếng rên rỉ đồng đều.

Một hồi sau cả hai vô lực nằm trên đất thở phì phò.

Lâm Na trong mắt hiện lên thỏa mãn, nhớ đến con trai mình chết thảm, tia kia thỏa mãn biến mất, thay vào đó lạnh lẽo, ác độc. Quay đầu nhìn qua nam tử bên cạnh nói: “Ta muốn người làm một việc...”

“Chuyện gì?” Nam nhân ngả ngời một chút ngời dậy, châm điều thuốc, ánh mắt dâm tiện ngắm nhìn đôi ngực trắng của Lâm Na.

Lâm Na giả vờ không nhìn thấy ánh mắt hằn, nói ra: “Giết Kim Long, người hôm nay trên bản tin.”

Người nam nhân phun ra điều thuốc ngậm trong miệng, ho khan khặc khặc vài cái, nhìn Lâm Na với ánh mắt con hề, “Người nào có vấn đề?”

“Hì hì” Lâm Na cười lên khiến người nam nhân có chút sồn tóc gáy, nàng nói “Đúng, là con trai chúng ta chết ta mới ra nông nổi như vậy, chẳng lẽ người không buồn?”

Người nam nhân im lặng không nói, sắc mặt thay đổi liên tục, nhìn Lâm Na lạnh lùng nói: “Ta rất muốn trả thù, nhưng...khả năng thành công quá thấp, liên lụy quá lớn.”

“Thì ra người giống như tên súc sinh kia. Ta giết người!” Lâm Na sắc mặt vắn vẹo, trong mắt hiện lên điên cuồng, không biết lấy sức lực từ đâu, nàng bật dậy, chạy tới trước người nam nhân, hai tay bóp cổ hằn.

“Đồ đàn bà thúi, cút!” Người nam nhân không chút lưu tình, một chân đá mạnh vào bụng Lâm Na.

“Rầm!” Lâm Na rốt cục chỉ là một người con gái yếu đuối, dưới một cú đá mạnh không chút lưu tình của gã, nàng cả thân thể té mạnh ra xa, rơi vào tường phòng, vô lực nằm tại chỗ, máu từ trong miệng phun ra liên tục.

Tăng Thiên nhìn Lâm Na lạnh lùng nói: “Lần trước người có thai chỉ là ngoài ý muốn. Người phải biết, giữa chúng ta chỉ là giao dịch, không hơn không kém.”

“Khặc.”

Lâm Na dù sao không phải người thường, nàng ho ra máu vài cái, ánh mắt âm độc như con rắn nhìn Tăng Thiên nói: “Người không sợ ta nói...”

“Nói, nói đi, ta xem ai thiệt hơn ai. Ta nghĩ người nói xong cũng là lúc người từ một con đàn bà có chút địa vị trở thành một con ** trong mắt người khác.” Tăng Thiên biết nàng nói gì, cắt đứt lời nàng nói tiếp.

“Người.” Lâm Na tức đến không chịu được, bởi vì quá tức, lại ho khan phun ra một búng máu, lúc này nàng khuôn mặt trắng bệch, son phấn theo máu tươi nhạt đi, lộ ra một phần nào đó già đi, nhất là phía dưới một mảnh thâm đen, do sinh hoạt tềnh d*c nhiều lần...

“Người chỉ cần ám sát giết chết hẳn, người muốn gì ta đều đồng ý, tiền bạc, kể cả thân thể, chỉ cần người giết chết hẳn!” Lâm Na cắn răng nói.

Tăng Thiên bất ngờ nhìn nàng, không nghĩ đến nàng dám chơi lớn như vậy, hần bật cười nói: “Ha ha ha, tốt Lâm Na, như vậy điều kiện ta rất đơn giản, trong tổ chức ta có ba người giỏi nhất, ba người đó rất tham tiền, đặc biệt là sắc đẹp....”

Nói đến đây Tăng Thiên dừng lại không nói tiếp, Lâm Na hiểu hẳn nói gì, cắn môi đỏ, thần sắc kiên định nói ra: “Ta nói rồi, tiền bạc không thành vấn đề, kể cả cái kia...”

“Vậy sao...người nói như vậy ta không kiềm được, lần này ta thử liều một phen xem” Tăng Thiên sờ sờ cằm tự tính toán, lấy máy liên lạc ra...

Một lát sau, ba người, một tên béo, hai tên trung niên đi tới. Khuôn mặt hèn mọn háo sắc, vừa nhìn Lâm Na trần truồng nằm dưới đất trong mắt hiện ra nóng bỏng.

Ba tên nam nhân nhìn về Tăng Thiên.

Tăng Thiên gật đầu, ra hiệu cho bọn hắn.

Ba tên thấy vậy nở nụ cười tà ác, như con sói đói khát, ba tên nhanh chóng đem quần áo của mình thoát ra.

“Chà, đây không phải là vợ của chủ tịch Kim Cường Ruby sao? Hơn ba mươi vẫn còn trẻ như vậy, ồ ồ, đôi này trắng trẻo ngực thật đẹp.”

Tên béo cười đậm ác, một tay sờ lấy song phong, lè lưỡi dài ra...

Hai tên ở sau Lâm Na nhìn nhau nở nụ cười đậm đắng, một tên chọn đường nhất, một tên chọn đường nhị cùng nhau đem thương cày tới...

Lâm Na nằm dưới đất nước mắt rơi xuống, căn môi đỏ chịu đựng phía dưới đau đớn mãnh liệt, vì trả thù đứa con của nàng...nàng bất chấp tất cả...

Tầng Thiên ngồi trên ghế hút thuốc, nhìn ba tên đồng bạn chơi lấy Lâm Na.

Một chút sau, hãn tinh lực hồi phục một chút, rốt cục nhịn không được tham gia vào, 4 nam 1 nữ...

....

“Đem tin này cho Kim Long đi.” Chủ tịch Kim Cường Ruby ngồi trên ghế hút thuốc nhìn thư ký nói ra.

“Vâng chủ tịch.” Người thư kích sắc mặt thay đổi, nàng biết, sau ngày hôm nay, có biến...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 305: Ngoại Tình (2)

Bốn nam nhân chơi xong vô lực nằm tại chỗ, Lâm Na so với bọn hắn càng thảm hơn, cả người co giật không ngừng, nơi miệng xùi bọt mép, mắt trợn trắng nhìn lên trần nhà.

“Ầm!”

Đúng lúc này, cánh cửa do ngoại lực bên ngoài đẩy ra, đầy quân nhân từ phía ngoài tràn vào nhà, từng người cầm súng, thần sắc nghiêm nghị lục soát phòng.

“A, là liên bang quân đội.”

Bốn nam nhân làm nghề sát thủ, giác quan nhạy bén hơn người thường, mặc kệ Lâm Na còn dưới đất, cả bốn trần chuồng cùng nhau nhảy ra cửa sổ để tẩu thoát.

Lâm Na chậm chạp hơn, nghe tiếng động ồn ào, nàng mở mắt ra, bất quá, hiện tại trong phòng đã đứng đầy quân lính đang chĩa súng vào nàng.

...

Ngày hôm sau một tin tức hot không kém phần nhận chức của Kim Long và Minh Hạo truyền đến, tựa đề “Âm mưu ám sát kinh thiên thống soái.”

Nội dung: âm mưu kinh thiên, vợ của chủ tịch Kim Cương Ruby dùng thân thể chính mình trao đổi với hội sát thủ số 1 liên bang nhân loại để ám

sát thống soái Kim Long....May mắn, liên bang cao tầng sớm phát hiện ra hành vi của nàng.

Người cầm đầu âm mưu: vợ chủ tịch Kim Cương Ruby.

Bốn tên đồng bọn với nàng ngày hôm qua liên bang cảnh sát và liên bang quân đội bao vây, thành công tóm gọn bọn hăn, không ai chạy thoát.

...

Mấy ngày sau trại giam liên bang.

“Người, đến thăm ta?” Lâm Na trong lòng cảm động đến muốn khóc, nhìn qua buồng kính trung niên hỏi.

“Không, ta đến để nói với người một chuyện cuối cùng. Ta là người báo cho liên bang.” Trung niên lắc đầu nói.

“Phạm Thiên Hà, người lừa gạt ta.” Nhìn qua màn kính, Lâm Na đôi mắt đỏ nhìn chăm chọc người nam nhân chung sống với mình hơn 30 năm.

Phạm Thiên Hà lắc đầu nói: “Ai lừa ai, chắc người hiểu.”

Lâm Na nghe vậy căn môi không nói tiếp. Xác thực, nàng lừa hăn suốt 30 năm, nhưng sâu trong thâm tâm nàng không cam lòng. Càng không nghĩ đến người đàn ông từng yêu thương hết mực vậy mà tự tay đẩy nàng vào tù.

“Ta biết toàn bộ mọi chuyện ở mấy năm trước, kể cả đứa con ngoại lai kia.” Phạm Thiên Hà thở dài nói.

Lâm Na ngẩn ra, môi run run hỏi: “Người biết toàn bộ?”

“Ta biết.” Phạm Thiên Hà gật đầu, trong mắt nồng đậm yêu thương, nói ra: “Nhưng vì người, ta suốt mấy chục năm nay giả vờ không biết.”

Lâm Na nghe xong chết điếng, cả người như hóa đá, đôi mắt không thể tin nhìn chăm chăm người trung niên.

“Tại sao?” Lâm Na từng giọt nước mắt đau đớn rơi xuống, cổ họng khô khan thốt ra hai chữ.

“Ta còn nhớ những kỷ niệm giữa chúng ta thời trẻ, đẹp biết bao...” Phạm Thiên Hà nhắm mắt lại, buồn bã nói.

Lâm Na đôi mắt mờ lung, cúi đầu thấp xuống đất.

Cả hai không nói lời nào, yên tĩnh, nặng nề tiếng thở, tiếng khóc....

Im lặng hồi lâu, Phạm Thiên Hà lắc đầu luyến tiếc nói: “Chỉ tiếc chúng ta đi sai đường. Nếu chúng ta lựa chọn con đường của người bình thường, chắc hiện tại không đến nỗi nào.”

Lâm Na im lặng lắng nghe Phạm Thiên Hà nói. Trái tim nàng giờ đây đau thắt lại, tay nắm ngực mình, nước mắt lăn dài xuống gò má.

Câu chuyện rất dài..

Phạm Thiên Hà và Lâm Na là đôi bạn thân thanh mai trúc mã, học chung trường, lớn lên hai người tay trắng dựng nghiệp, cưới lấy nhau.

Thời gian đó rất khó khăn, kinh tế bắt đầu từ con số 0. Hai người có khi không đủ tiền nhịn đói bỏ bữa, bởi vì lo cho công việc còn có kinh tế nghèo nàn, tại lúc đó cả hai quyết định không sinh con, đợi đến kinh tế khá hơn mới tính đến.

Dù là nghèo khó, hai người lại rất hạnh phúc, cùng nhau quyết chí vượt lên, vui buồn có nhau.

Mấy chục năm sau, Phạm Thiên Hà và Lâm Na hai người vượt qua quãng thời gian khó khăn gian khổ, cũng là lúc hai người thu được thành

quả.

Đôi vợ chồng trở thành một nhà giàu mới nổi, Phạm Thiên Hà danh tiếng, tiền bạc như nước chảy thuyền, gái theo đó tìm đến hần như kiến.

Có một lần, Phạm Thiên Hà bởi vì quá bận công việc, Lâm Na buồn chán đến quán bar, thời điểm đó gặp được Phạm Thiên Hà đang nói chuyện với một cô gái xinh đẹp đáng vẻ không thua kém mình, hơn nữa trông thấy hai người nói chuyện rất vui vẻ - thân mật.

Sau đó nàng bí mật theo dõi hai người, Phạm Thiên Hà và cô gái dắt vào phòng riêng, đợi mãi nửa tiếng sau hai người mới trở ra.

Cơn ghen ghét trong lòng Lâm Na bùng cháy, đốt hết lý trí. Nàng thông qua nhiều quan hệ, tìm đến tổ chức sát thủ số 1 liên bang. Thời điểm đó, bởi vì giá tiền quá cao, mà nàng lại mang không đủ tiền, đúng thời điểm đó Tăng Thiên đi ra, biết tình trạng của nàng, hần mời nàng vào phòng riêng để bàn bạc.

Nhưng không ngờ đến, tên kia cho xuân được trong nước chuộc nàng, sau đó hần hãm hiếp nàng.

Lâm Na tỉnh dậy, biết mình bị người làm nhục qua, muốn báo cho chồng mình biết, chỉ nghe Tăng Thiên sát khí uy hiếp “Nếu người dám báo liên bang cảnh sát hoặc người khác biết, ta lập tức phát tán video này khắp liên bang, xem xem chồng người và người xung quanh nghĩ thế nào!”

“Phải biết, chồng người là chủ tịch của một công ty nha, nếu như biết vợ mình tư tình với người khác...hà hà, danh tiếng của hần theo đó sẽ nổi như cồn, không chừng công ty của chồng người theo đó sụp đổ.”

Lâm Na nghe vậy chỉ có thể cắn răng chịu đựng nhục nhã, không nói cho người khác biết.

Có thứ để uy hiếp Lâm Na. Tăng Thiên không ngừng làm xằng bậy, yêu cầu hàng tháng Lâm Na phải đến phòng riêng giao lưu nhân sinh với hắn. Đổi lại, hắn ta sẽ “giết” người mà Lâm Na yêu cầu, hắn làm vậy để coi như một cuộc trao đổi công bằng. Dù sao hắn là sát thủ, có tự tôn kiêu ngạo của riêng mình.

Kể từ đó Lâm Na lén lút, thuận lợi qua mặt Phạm Thiên Hà, bởi vì lúc đó Phạm Thiên Hà lên làm chủ tịch, suốt ngày ở công ty bận rộn với công việc, nào có thời gian lo chuyện ở nhà?

Lần đầu Lâm Na còn có thể mặc cảm, phản kháng Tăng Thiên, nhưng dần dần, nàng như hưởng được mật ong rót vào ngon ngọt, hàng tháng được hắn cho lên vu sơn, vui sướng giường chiếu đầm đề, mà Phạm Thiên Hà đây? Ngày đêm bận rộn ở công ty, vừa về nhà ăn một chút lại lăn ra ngủ, làm gì có thời gian giao lưu vợ chồng với nàng.

Càng lớn tuổi, nhu cầu của phái nữ càng như hổ báo. Câu này nói không sai, Lâm Na đồng dạng như vậy, từ hàng tháng giao lưu, chuyển thành hàng tuần giao lưu, thậm chí cách 2-3 ngày lén lút đến quán bar để được Tăng Thiên “yêu thương”.

Phạm Thiên Hà tại thời điểm đó còn chưa hay biết gì về việc vợ mình thường xuyên ra ngoài giao du với người đàn ông khác. Cho đến một năm sau Lâm Na mang thai, sinh ra đứa con trai.

(Mấy năm trước)

Trong bệnh viện, Phạm Thiên Hà vẻ mặt sốt ruột đi qua đi lại, thỉnh thoảng nhìn qua cửa sổ phòng bệnh.

“ĐingĐông”

Cửa mở ra, Phạm Thiên Hà ngay lập tức bắt lấy vai vị bác sĩ đỡ đỡ, gấp gáp nói: “Vợ và con ta sao rồi bác sĩ.”

“Rất tốt.” Y phụ đỡ đẻ gật đầu, mỉm cười nói, “Anh có thể vào trong thăm.”

“Vậy sao, cảm ơn bác sĩ, cảm ơn bác sĩ.” Phạm Thiên Hà vui mừng quá đỗi, nhanh chóng chạy vào phòng, theo sau hẳn là ông, bà người nội ngoại.

Nhìn trên giường Lâm Na sắc mặt trắng, có thể sau đẻ mệt mỏi ngủ say nên không làm phiền nàng, nhìn qua giường bé bên cạnh. Một thân thể tí hon nhỏ nhắn nằm tại đó.

Bà nội Phạm Thiên Hà đi đến giành bông đưa bé đầu tiên, mỉm cười hiền hậu, đám người ở sau mỉm cười. Hạnh phúc nhất không ai khác là Phạm Thiên Hà.

Bầu không khí vui vẻ bao trùm cả phòng.

Chỉ là, sau khi bà nội Phạm Thiên Hà nhìn vào đứa bé, nàng không tự chủ thốt ra “Đứa bé này là con trai Phạm Thiên Hà?”

Phạm Thiên Hà đang đắm chìm trong hạnh phúc vì có con trai, đột nhiên nghe bà nội nói vậy sắc mặt thay đổi, hẳn nhẹ giọng nói: “Mẹ, người đừng giỡn.”

“Đúng đó, bà đừng giỡn nữa, hôm nay ngày vui của thằng Phạm Thiên Hà.” Ông nội Phạm Thiên Hà cau mày trầm giọng nói.

“Ta dù có già nhưng mắt chưa già, mặt mũi nó nào giống thằng Phạm Thiên Hà? Ta là người sinh ra nó chẳng lẽ không biết mặt mũi thằng nhãi Thiên Hà ra sao?” Bà nội Phạm Thiên Hà là người thẳng tính, nghĩ gì nói đó.

Căn phòng rơi vào tĩnh lặng, bầu không khí nặng nề bao trùm căn phòng.

Phạm Thiên Hà thần sắc có chút không vui, nói: “Mẹ đưa con đứa bé.”

Bà nội gật đầu, đưa đứa bé ôm trên tay cho Phạm Thiên Hà.

Ôm đứa bé, Phạm Thiên Hà nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nó.

Bởi vì ôm đứa bé tầm thấp, mọi người rất cục thấy rõ khuôn mặt đứa bé.

Vừa nhìn xong khuôn mặt bé trai, dù nhà nội hay ngoại không khỏi liếc mắt nhìn nhau, thần sắc đồng đều biến đổi.

Mũi không giống mũi, miệng không giống miệng, khuôn mặt hoàn toàn khác với Phạm Thiên Hà người “cha ruột” này.

“Xét nghiệm, mau kêu bác sĩ xét nghiệm. Tốt nhất đừng cho Lâm Na biết.” Phạm Thiên Hà khuôn mặt vắn vẹo nhìn hai bên nội ngoại khàn khàn nói.

...

Một tuần sau, Phạm Thiên Hà như thường ngày rời nhà, chỉ là hăn không đến công ty, mà bí mật đến bệnh viện liên bang.

“Sao rồi bác sĩ, AND của ta và đứa bé thế nào?” Ngồi trong phòng, Phạm Thiên Hà nhìn bác sĩ lo lắng hỏi.

Trung niên bác sĩ thở dài, cầm tờ giấy trên tay đưa cho Phạm Thiên Hà, nói: “Người tự xem.”

Phạm Thiên Hà nghe giọng của trung niên bác sĩ cùng với tiếng thở dài. Hăn trong lòng cảm giác không ổn, vội vàng cầm tờ giấy đọc.

“Xét nghiệm mẫu C khác với B... “

“A, không phải sự thật, không phải sự thật!!” Phạm Thiên Hà đọc xong, ngay lập tức xé nát tờ giấy ra thành từng mảnh, như con thú hoang, điên cuồng gào thét, từng giọt lệ nóng rơi xuống.

Đàn ông rất ít rơi lệ, nhất là Phạm Thiên Hà. Đau đớn, hắn không rơi lệ, chảy máu, hắn không rơi lệ, mệt mỏi, hắn không rơi lệ, bị người yêu đá, hắn không rơi lệ.

Nhưng lúc này hắn rơi lệ, không nghĩ đến người sống với mình 30 năm, cùng học trường, lớn lên chung hoạn nạn lại...

Mang Thai Đứa Con Người Khác!!!

Hắn không dám tin, chấp nhận sự thật phũ phàng này.

Dù biết rõ, nhưng Phạm Thiên Hà thật sự yêu say đắm Lâm Na, đến nỗi vì chuyện này mà hắn tự quỳ gối trước mặt cha mẹ hắn, cầu xin cho Lâm Na...

Chuyện này nhanh chóng chìm vào lãng quên, nhà nội ngoại coi như chưa bao giờ biết chuyện này.

...

Tuy vậy, từ đó về sau, Phạm Thiên Hà rất ít khi về nhà, chỉ một năm thậm chí hai năm mới về thăm Lâm Na một lần, nhưng rất ngắn ngủi, chỉ ở lại một – hai tiếng rồi đi.

Hắn muốn đem đau khổ quên đi, điên cuồng vùi đầu vào công việc.

Mấy năm sau trôi qua, đau đớn ngày đó dần phai mờ, hắn trong đầu chỉ có công việc rất ít về nhà thăm đứa con và người vợ Lâm Na của mình.

Bình thường hàng tháng gửi trăm triệu ruby vào thẻ cho hai mẹ con nàng tự túc tự sài.

Dần từ công ty nhỏ hóa thành tập đoàn lớn nhất hiện giờ ...

Lâm Na theo thời gian tâm tính chuyển biến, ăn chơi sinh hoạt trác táng, nhất là về phần nhu cầu càng lớn, quen thuộc mấy năm không có Phạm Thiên Hà bên cạnh, nàng trong mình có nhiều tiền, cho nên thường xuyên cả gan đi ra ngoài, đến quán bar để giao lưu với nam nhân khác để thỏa mãn chính mình...

Bởi vì thiếu sự dạy dỗ của cha và mẹ, trong nhà lại nhiều tiền, Phạm Minh Tiến lớn lên trở nên hư đốn, trở thành công tử ca, ỷ nhà nhiều tiền đi ra ngoài ức hiếp người khác....

.....

Phạm Thiên Hà nghe Lâm Na kể lại toàn bộ sự việc mới hiểu ra, thì ra nàng bắt đắ dĩ, bị người nắm thóp...

Trong mắt hiện lên tia kinh ngạc, buồn bã nói: “Là lỗi của ta, là ta không giải thích rõ cho người biết để người đi đến nông nổi này.”

Hắn nhẹ nhàng nói: “Người con gái ta gặp ở quán bar là một đối tác lớn, ta và nàng không có gì tình cảm, chúng ta lúc đó bởi vì bàn công việc, hơn nửa loại này ký hợp đồng rất lớn giá trị lên đến trăm triệu, cho nên ta và nàng mới vào phòng riêng..”

Lâm Na nghe xong một tay che miệng, cả người mất hết sức lực “bịch” một tiếng ngồi xuống đất....

Trong mắt hiện ra hối hận...Nếu như...nếu như nàng có thể quay trở lại thời điểm đó, nàng sẽ hỏi Phạm Thiên Hà cho rõ ràng để không đi đến gặp Tăng Thiên, xảy ra việc này...

Đáng tiếc, trên đời không có thuốc hối hận nào để nàng uống

“Đã hết giờ thăm hỏi, xin mời người thăm phạm nhân đi ra.” Tiếng thông báo vang lên

Phạm Thiên Hà nhắm mắt lại, hắt chột mím cười, mở mắt ra nhìn về phía buồng kính, tay gõ “cốc cốc”.

Bởi vì buồng kính không có cách âm, cho nên âm thanh gõ rất rõ ràng, truyền qua phía bên kia buồng kính.

Nghe tiếng gõ quen thuộc, Lâm Na thần sắc mờ mịt ngẩng đầu lên.

“Người còn nhớ tiếng gõ không?” Phạm Thiên Hà ôn hòa hỏi.

Lâm Na gật đầu, im lặng không nói chuyện.

“Đây là tiếng gõ ký hiệu mà hồi trẻ chúng ta hay chơi...”

Lâm Na không biết hắt muốn nói gì, nàng chỉ nhu thuận gật đầu, ánh mắt mờ mịt nhìn chăm chăm hắt.

“Đã hết giờ thăm hỏi, xin mời người thăm phạm nhân đi ra.” Tiếng thông báo lại lần nữa vang lên, nhưng lần này là thúc giục.

“Nếu ta gõ trước đúng bốn tiếng, coi như người thua cuộc. Và...ta phải chờ người gõ trước để ta gõ theo sau...” Phạm Thiên Hà không nhanh không chậm nói.

Nói xong, tay hắt gõ buồng kính hai cái “cốc cốc.”

“Như vậy hiện tại người thua. Ta chờ người.” Phạm Thiên Hà gõ xong rồi đi, để lại một câu.

“Ta hiểu, ta hiểu rồi, cảm ơn người cho ta cơ hội...Oa...người ~ chờ ~ ta” Lâm Na ánh mắt mờ mịt tan đi, từng tia sáng trong mắt hiện lên, nàng rốt cuộc hiểu hắt muốn nói gì.

Lại lần nữa, bất quá, lần này nàng nghẹn ngào khóc lên như đứa bé, đồng thời trong lúc khóc, nở nụ cười xinh đẹp động lòng người.....

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 306: Trở Về Đô Thị

Một nốt nhạc đệm cứ như vậy trôi qua.

Về phần Dị Nhã và Kim Long vẫn ‘lén lén lút lút’ đi lại, trong tình trạng “ám muội” chưa xác định mối quan hệ.

Mấy tháng sau, Minh Hạo đứng trong phòng nhìn chúng nữ nói: “Ta muốn đi ra ngoài một thời gian.”

Đối với lời này, chúng nữ không có gì xa lạ. Minh Hạo thường mấy tháng hoặc mấy năm đi đến các giới diện khác một lần, chúng nữ không thể không quen thuộc hơn.

“Tướng công đi đường bình an bảo trọng.” Chúng nữ đồng thanh nói, âm thanh trong trẻo dễ nghe cùng reo lên, tựa như tiếng suối róc rách làm người đầu óc tâm linh thư sướng.

Minh Hạo gật đầu mỉm cười biến mất.

Đứng tại vũ trụ hư không bát ngát vô tận, Minh Hạo nhìn một lát, thở dài nói, “Đến lúc trở về nhà rồi...”

...

Minh Hạo trở về đô thị mấy ngày nay rồi, hiện tại hắn đang ở tiệm nét xem các thông tin, cũng như lịch sử, sự kiện trái đất.

Năm nay năm 2010, tháng 3 ngày 9, mùa xuân khí hậu nóng bức.

Có thể do tác động của Minh Hạo vào lịch sử, mà Tung Cầu biến mất...

(phần này là Hư Cấu, không có thật, cũng như k có mục đích đả kích cái gì, chỉ là tinh thần dân tộc một chút, không nên nghiêm túc. Cám ơn đã đọc, và cũng như đừng soi mói, lịch sử qua rồi để nó qua đi.!!! Chỉ là Truyện - Không Bàn Chính Trị - Giải Trí Là Chính!!!!)

Năm 2010 – trái đất.

Tại hơn 30 năm trước, Nhật Bản bất ngờ điên cuồng vùng dậy, dùng quân sự, tài khí khủng bố đem Max Cơ Va, Tung Cầu, Mỹ đe dọa một phen.

Trong đó, Max Cơ Va và Tung Cầu bị nhật bản ném boom thảm thiết nhất, Max Cơ Va khối này tan rã, trở thành một cái chế độ mới dân chủ. Trong chiến tranh lần đó, thảm nhất không ai bằng chính là Tung Cầu, hơn mấy trăm triệu người hoàn toàn chết hoặc đồng hóa, trở thành một phần con dân, đất đai người Nhật Bản.

Hiện tại theo bảng xếp hạng, Nhật Bản trở thành cường quốc số 1 thế giới về quân sự lẫn kinh tế.

Kế đó thứ nhì là Mỹ, đứng thứ ba là Việt Nam.

Nói về VN, cũng phải nói: do không có tham dự chiến tranh của 3 phe cường quốc như Mỹ, Mát Cơ và Tung Cầu. Lần này hai miền Nam - Bắc bắt tay hòa bình, không còn loại “đồng bào giết nhau” như những năm trước do Mỹ xúi và Tung cầu giục. Càng không có chuyện hơn 1 triệu dân nam “chạy” sang nước khác. Cộng với không có chiến tranh biên giới năm 79 với Tung Cầu, cho nên sau kết thúc chiến tranh Việt Nam, đây là thời gian phát triển tốt nhất, hai miền con dân nam bắc sau chiến tranh bắt đầu xây dựng lại.

Nam lo phát triển kinh tế, Bắc lo phát triển quân sự, con rồng vực dậy từ vết thương, đất nước nào ở Châu Á có thể sánh bằng?

Câu nói bất hủ cũng như khen ngợi từ các quốc gia lớn nhỏ khác dành cho Việt Nam sau thời kết thúc chiến tranh.

Hơn 40 năm kết thúc chiến tranh, dân nam bắc trung ba miền cùng nhau chung sức làm nên, từ một cái nghèo nạn lạc hậu quốc gia, tài nguyên thiếu thốn. Chỉ sau 40 năm chung tay góp sức, từ một quốc gia nhỏ nhỏ trở thành một cường quốc mạnh mẽ đứng thứ 3 thế giới.

Không ai nghĩ tới, một đất nước lãnh thổ nhỏ nhỏ với hình chữ S khiêm tốn, vậy mà sau hơn 40 năm thần tốc phát triển, chỉ đứng sau Nhật và Mỹ.

Quân sự, kinh tế, giáo dục, thiết bị, nghiên cứu, sáng tạo chỉ thua Nhật và Mỹ hai hạng.

Đường rộng đến 6 làn xe chạy. Người dân ăn nói văn minh, gặp nhau chào hỏi, khi giúp nhau cảm ơn, thấy đám tang, bất kể già trẻ gái trai cùng nhau dừng lại cúi đầu chào....

Nếu có người đi đường thấy tiền bạc hoặc giấy tờ gì rơi dưới đất, người đó sẽ tự động đến đồn công an trả lại...Không còn tình trạng thấy tiền đánh rơi, tạm thời bỏ túi.

Cục giám sát an toàn thực phẩm và bác sĩ được các sinh viên hoan nghênh nhất, bởi vì hai cục này rảnh rỗi nhất. Cái gì hóa chất từ Tung Cầu, à quên, tung cầu đã tuyệt chủng, nên các hóa chất độc hại từ đó không còn, thực phẩm trong sạch lành mạnh, người chết vì độc theo đó giảm bớt...

Internet tại Việt Nam phát triển vượt bậc, năm 2010 dùng loại cáp quang tiên tiến nhất thế giới, không còn dùng cáp đồng loại dỏm chậm chạp kia, tốc độ đường truyền lên đến 30mb/s~100mb/s cho mọi nhà, (giá rẻ 200k tháng~~)

...

Minh Hạo đọc xong có chút buồn cười, hèn gì sau khi trở về cảm thấy là lạ, nhất là cảnh vật xung quanh so với trí nhớ của hắn khác xa.

Hóa ra do hắn tác động đến lịch sử, làm mọi chuyện hoàn toàn thay đổi.

“Này cậu bé, đã hết giờ chơi.” Một cụ già mặt mũi hiền lành đi tới, nhắc nhở Minh Hạo về giờ chơi.

Minh Hạo gật đầu đẩy ghế ra, nói: “Cám ơn ông nhắc con, nếu không cháu chắc chơi lỗ giờ tính thêm tiền.”

Ông cụ mỉm cười nói: “Ngoan, con về đi để cha mẹ ở nhà lo.”

Minh Hạo gật gù rời khỏi tiệm nét, trở về nhà của mình.

Năm 2010, tròn lúc Minh Hạo mười tuổi, ngay khi trở về hắn lập tức biến mình nhỏ lại như lúc 10 tuổi.

Mở cổng vào nhà, nếu nói, có thể căn nhà hắn chỉ dạng bình thường, không lớn không nhỏ, vừa đủ sống, ít ra có phòng ăn, ngủ, bếp núc.

Minh Hạo một người sống trong nhà, ngoài ra không còn ai. Từ nhỏ cha mẹ bỏ rơi hắn, trí nhớ quá mơ hồ.

Bởi vì trường hợp không cha không mẹ, Minh Hạo hiện tại chưa đủ 18 tuổi, cho nên GE (nhà nc) vẫn cấp phí sinh hoạt đều đặn 15 triệu hàng tháng.

Số tiền này so với lúc hắn chưa xuyên đến tinh tế lớn hơn gấp 3 lần.

Về đến nhà, nhìn đồng hồ treo tường, lúc này đã 11h45, còn 10 phút nữa vào học.

Minh Hạo cảm thấy nhức đầu, hắn ở tại tỉnh tế hoàn toàn học xong, cần gì lại đi học? Hắn có chút do dự, do dự không phải vì đi học, mà là nên suy nghĩ thôi học hay không...

“Thôi học đại đi, dù sao ta là thần rồi, cần gì phải học cho tốn thời gian. Ở nhà chơi vui hơn a..” Minh Hạo nghĩ một chút, quyết định một lát nữa đến trường xin thầy thôi học. Về phần không có bằng để đi kiếm việc làm gì đó chỉ có người thường suy nghĩ, hắn là ‘thần’ a, không cần ăn vẫn có thể sống bình thường.

...

Trong lớp học, tiếng trống đánh “tùng tùng tùng” truyền thống báo hiệu tới giờ học vang lên.

Minh Hạo vào từ sớm, ngồi ngay ngắn, ngồi cùng bàn, kế bên hắn là ba nữ.

Một người làn da trắng, hai người còn lại da ngăm đen và da vàng, cả ba loli thắt búi tóc, đều thuộc loại hình mặt dễ nhìn khiến người sinh ra hảo cảm.

Còn lý do tại sao cả ba nữ ngồi cùng bàn với hắn rất đơn giản. Thật ra Minh Hạo bởi vì học rất lười, thường trốn ra nét chơi game, nên sức học chỉ thuộc loại khá, lại vì mục tiêu “toàn lớp 10 phần 10 học sinh giỏi của năm” cho nên thầy chủ nhiệm mới cho ba nữ học sinh giỏi kèm cặp hắn.

Mặc dù là điểm phúc nhỏ*, nhưng Minh Hạo không phải là loại trẻ con lúc chưa có hệ thống, cộng với ba cô gái ngực chưa nở, hông chưa lớn. Cho nên thần sắc hắn lạnh lùng bình tĩnh, không vì ba tiểu loli ngồi bên cạnh mà buông thả ý định thôi học.

Tiếng trống đánh bên ngoài vừa dứt, một người trung niên dáng vẻ gầy ốm, đeo đôi mắt kính, ôm cặp đen bước vào phòng học.

Người thầy đứng trên bục giảng, nhìn đám học sinh nhí nhố lớp 5, thần sắc nghiêm túc, hắng giọng, nói: “Chắc các em biết, thi học kỳ hai chỉ còn 1 tháng rưỡi tới, cho nên lần này buổi học chủ yếu là ôn bài lại...nào đầu tiên là ôn môn tiếng việt, các em cùng mở ra trang 235...”

Cả lớp im lặng, chỉ còn tiếng lật sách “vù vù”.

Biết thời cơ đến, Minh Hạo nhanh chóng đứng lên lớn tiếng nói: “Thưa thầy, em có một chuyện quan trọng muốn nói.”

Thầy và đám nhóc đang lật sách dừng lại, cùng không hện mà ngẩng đầu nhìn Minh Hạo.

Trần Nhật Khang ngạc nhiên nhìn Minh Hạo. ngày thường tên nhóc này rụt rè, làm sao hôm nay lớn tiếng nói chuyện? Bất quá hăn vẫn hỏi: “Có chuyện gì vậy em Minh Hạo?”

Minh Hạo bình tĩnh nói ra: “Em muốn xin thầy thôi học.”

Cả lớp im lặng, thầy giáo ngơ ngác nhìn Minh Hạo.

Một lúc sau, thầy giáo đập bàn mạnh một cái, chỉ tay vào Minh Hạo lớn tiếng hỏi: “Em không biết chính mình đang nói gì sao?”

Minh Hạo biết lão thầy tức giận, nhưng vẫn bình tĩnh gật đầu nói: “Thưa thầy, em biết đang nói gì.”

“Vậy tại sao em lại muốn thôi học?” Trần Nhật Khang có chút kinh ngạc, hạ giọng xuống hỏi

“Bởi vì, tiếp tục học không giúp ích cho em được cái gì.” Minh Hạo trả lời, thú thật, hăn tiếp tục học không có ý nghĩa gì.

“Em không biết nếu không có bằng làm sao ra kiếm việc làm, làm sao kiếm sống?” Trần Nhật Khang liên tục hỏi.

Minh Hạo bình tĩnh đối đáp: “Việc này là của em, không cần thầy phải bận tâm.”

“Em! Em suy nghĩ lại đi, hiện tại em mười tuổi, còn có GE lo về phần tiền bạc sinh hoạt, nhưng qua mười tám tuổi, GE sẽ dừng lại việc hỗ trợ cho em. Khi đó không có bằng, không thể xin việc làm, làm sao có tiền để mà ra đường nuôi sống bản thân? Thầy mong em suy nghĩ lại đi.” Trần Nhật Khang giọng trở nên nhẹ nhàng hơn, mang hơi hướng cầu xin.

Tất nhiên hẳn hiểu gia đình của Minh Hạo khá tội nghiệp, từ nhỏ lúc bốn, năm tuổi cha mẹ bỏ hẳn lại một mình. Từ đó tới giờ Minh Hạo tự lập, tự sống một mình, không như đám người có cha, có mẹ lo lắng ngoài kia.

Hiện tại nghe Minh Hạo nói muốn thôi học, hẳn không nỡ để một đứa trẻ mười tuổi nghỉ học giữa chừng. Hơn nữa Minh Hạo hiện tại còn chưa tốt nghiệp cấp 1, có bằng tiểu học, với cương vị là người thầy yêu nghề nghiệp dạy học sinh, làm sao có thể cho Minh Hạo nghỉ học được?

Minh Hạo trong lòng cảm động, biết ông thầy suy nghĩ gì, hẳn mỉm cười nói: “Cám ơn thầy lo lắng, nhưng với trò đi học cũng vô dụng. Cho nên trò mới xin thầy nghỉ học.”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 307: Bói

Trần Nhật Khang bó tay với cậu nhóc học sinh này. Gật đầu nói: “Thầy sẽ nói chuyện với thầy hiệu trưởng.”

Minh Hạo mỉm cười vui vẻ, cung kính cúi chào một cái “Như vậy em về trước, ngày mai em trở lại. – Chào các bạn.”

Minh Hạo nói xong, hướng đám nhí nhổ lấy tay chào tạm biệt đi ra ngoài.

Trần Nhật Khang khuôn mặt cứng lại, nhìn bóng lưng nho nhỏ của Minh Hạo, trong lòng thở dài một hơi, nhìn đám học sinh phía dưới nghiêm túc nói: “Bắt đầu học thôi...các em lật lại trang cũ cho thầy”

“Vâng!” Đám học sinh nhỏ đồng thanh đáp.

....

Minh Hạo trở về nhà, nhàm chán nằm trên giường, âm thầm suy nghĩ “Bây giờ nên làm gì? Phải chi có máy tính?”

“A, đúng rồi máy tính.” Minh Hạo suy nghĩ một chút, bật người đứng dậy, phất tay một cái, trong phòng ngủ xuất hiện một cái máy tính bàn cỡ lớn, đầy đủ con chuột, bàn phím, màn hình.

Minh Hạo nhấn nút khởi động, một giây sau màn hình hiện lên icon quen thuộc Windows.

Mặc dù máy tính loại thế kỷ 21 hệ điều hành win, nhưng máy này so với máy tính những năm 2010 ~ 2018 mạnh hơn gấp 10 lần, 1000TB RAM, Core Inter Core i12-1200A, card màn hình loại cực khủng có thể cân tất cả game từ bé đến siêu lớn.

Quan trọng nhất, máy tính này tự động hóa toàn bộ thông tin người dùng, độ bảo mật siêu cao, ít nhất phải đạt đến 100~200 năm sau kỹ thuật mới có thể đánh phá hack vào được, cái thứ hai là có thể tự động tìm và đáp trả lại những người dám tấn công hay cố truy cập đánh cắp thông tin mật của Minh Hạo.

Máy tính này do Minh Hạo dùng năng lực “thông thiên vạn giới” của mình tạo ra, các bộ phận máy tính từ con chip đến ram đều như vậy. Chỉ cần Minh Hạo muốn, lập tức cái máy có trí tuệ riêng biệt, nhưng Minh Hạo không làm vậy, bởi vì hắn thích kiểu máy tính truyền thống, quen thuộc hơn.

Minh Hạo lại biến ra cái ghế có chỗ dựa thoải mái, đặt mông ngồi lên ghế, tay cầm chuột, bàn phím chơi máy tính.

Năm 2010, Facebook trở thành mạng xã hội giao lưu toàn cầu rộng rãi.

Minh Hạo vào trang FB, đăng ký tài khoản với một nick name bình thường có chút mê tín “Thầy Bói Tương Lai”

“Avatar?” Minh Hạo ngần ra, lấy đại cái avatar trên google ông thầy đang cầm kính lúp nhìn vào quả cầu. Sau đó điền thông tin “ảo” vào.

Điền xong toàn bộ, màn hình chuyển đổi, hiện ra trang chính trống rỗng, trừ cái avatar không còn gì.

Minh Hạo nhìn màn hình trống không cười khổ, giờ làm gì tiếp đây.

Hắn lúc này ý định mở ra một trò chơi: bói tương lai.

Hắn nhớ sơ sơ các sự kiện của năm 2010 ~ trở lên. Ý định làm ra một cái “bói” hù đám người kia, dù không biết các sự kiện sau khi hắn thay đổi lịch sử - hiện tại có ảnh hưởng gì không.

Minh Hạo làm vậy có hai mục đích, một cái là chơi, hai là sau khi nổi tiếng rồi sẽ tìm cha mẹ.

Hắn có thể dùng năng lực quay lại quá khứ, trở lại ban đầu lúc 1 tuổi để tìm. Nhưng làm vậy không có ý nghĩa, hơn nữa khi đó hắn có thể vừa sinh ra, có thể làm gì?

Lấy thân thể người lớn đi nói chuyện với cha mẹ mình ư, như vậy ai tin tưởng? Dù tin thì làm sao, cha mẹ hắn sẽ chấp nhận nó không? Dù sao người trái đất hiện tại cổ hủ, sẽ không tin mấy chuyện thần tiên kỳ lạ mê tín...

Cho nên hắn hiện tại muốn tìm nguyên nhân tại sao cha mẹ bỏ hắn, để tự mình đi giải quyết. Tất nhiên, nếu hắn và hai người họ có duyên gặp lại, còn không chẳng sao, dù sao hắn còn có cha mẹ thật sự yêu thương ở thời đại tương lai đang chờ đó.

“À quên, phải trang bị cái thẻ visa cho riêng mình.” Minh Hạo nở nụ cười, trên internet giao dịch ảo, thuận tiện nhất không nghi ngờ là có thẻ visa, chỉ cần nhập mã thẻ vào trong đó rồi điền số tiền cần thiết để mua là ok.

Trên tay xuất hiện cái thẻ màu bạc lấp lánh, đây là thẻ Visa loại bạch kim cao cấp nhất, bên trong có sẵn 100 tỷ usd.

Minh Hạo mỉm cười bí ẩn, trên facebook có rất nhiều dịch vụ ngầm.

Có người mua chắc chắn có người bán, ví dụ dịch vụ tăng lượt like ảo, comment ảo....

Muốn nổi tiếng nhanh hoặc nhiều sự quan tâm lượt view “thật” và nổi nhất, không còn cách nào khác ngoài cái này.

Minh Hạo đánh google tìm kiếm “mua like, view, cmt ảo facebook giá rẻ...”

Bên trong hiện ra hơn ngàn kết quả tìm kiếm, trăm trang web khác nhau, Minh Hạo nhấp con chuột, click đại một web là “Tanglikeao.com”

Trang chuyển đổi đến cái bảng giá: 1000 view (like..) = 100k. 5000 view (like) = 450k...

Minh Hạo nhìn chỉ có lượt view và like, không có tăng comment nhứ mà lại, liếc nhìn phần bên trái, hiện ra “Chát Online.”

Minh Hạo click vào gõ bàn phím “Chào, tôi muốn tăng like, view, comment đầy đủ, gói cao cấp nhất.”

Bên đầu kia không rep lại, tầm 5 phút sau mới trả lời.

“Bạn muốn loại nào, ở đây tôi có loại 1000 view,like,cmt đầy đủ giá 500k.”

Bên đầu kia chỉ đánh một câu như vậy, chắc là hiểu lầm Minh Hạo là người bình thường không mua nổi loại tăng 500k này.

So với tăng riêng như tăng like hay view, giá này gấp 5 lần.

Minh Hạo nở nụ cười, đánh chữ “Lấy đầy đủ toàn bộ 100k, giá 50 chai, nếu như người thật sự không lừa đảo, ta lấy 1m đầy đủ, giá 500 chai. Ta có thể visa có thể chuyển tiền cho người qua ngay bây giờ, không biết thời gian làm việc lâu không?..”

“Phốc!”

Đầu bên kia ngồi máy tính trung niên đọc tin này của Minh Hạo, mới uống nước vào miệng lập tức phun ra toàn bộ, may mắn là hắt quay đầu sang chỗ khác, nếu vào máy tính chắc hư hết rồi.

Ngón tay trung niên run run, đôi mi giật giật gõ chữ thật nhanh “Anh bạn, anh không giỡn với tôi?” Lần này xưng hô của hắt từ “bạn” chuyển thành “anh bạn” có chút khác, hiển nhiên coi trọng Minh Hạo.

Trung niên đánh xong cảm giác mình có chút buồn cười, nhanh chóng đánh lại “Xin lỗi đánh nhầm, như vậy đi, để lấy tín dụng của cả hai bên, anh bạn đưa cho tôi link, tôi cho 1000 view,like,cmt đầy đủ trước tiên, xong anh bạn chuyển tiền cho tôi. Thấy được không?”

Trung niên rất thông minh, nếu như đầu bên kia Minh Hạo lừa đảo, dù sao hắt chỉ mất 1000 view, like mà thôi. Hơn nữa chỉ có 1k view như vậy rất ít, không thể nào để người khác chú ý nhiều được.

Minh Hạo âm thầm gật đầu, gõ chữ “Đồng ý, chờ tôi 5 phút.”

“Ok.” Đầu bên kia đáp lại.

Minh Hạo nhanh chóng đem bài viết viết ra.

“Tiên đoán tương lai – khủng hoảng chính trị ở thái lan sắp diễn ra.

Nội dung: Từ ngày 12/3 đến 19/5, “áo đỏ” phát động chiến dịch biểu tình quy mô lớn chưa từng có, đòi Thủ tướng Abisit từ chức, giải tán quốc hội và tiến hành bầu cử sớm.

Hàng chục nghìn người biểu tình “áo đỏ” chống chính phủ đã tham gia cuộc biểu tình lớn ở Bangkok và nhiều thành phố khác, sau đó cổ thủ ở trung tâm thủ đô, gây thiệt hại nặng nề về kinh tế cho Thái Lan. “

Viết xong đăng lên trang chính của mình, để chế độ mọi người có thể xem, bình luận.

Làm xong, đưa link qua cho người bên kia.

“Ok, chờ tôi vài phút.” Trung niên gõ chữ, bấm vào link, đọc xong nội dung Minh Hạo mới đăng cảm thấy có chút buồn cười, chắc là ông thầy băm nào muốn nổi đây mà...

Mặc kệ, sau đó bật lên hơn chục cái tab khác nhau, log hơn trăm cái acc, vào link kia like...

5 phút sau làm xong, trung niên hớp ngụm nước, qua bên kia chat “Ok, đã xong, mời anh bạn kiểm tra.”

Minh Hạo này giờ luôn theo dõi, nhìn lượt view, like, bình luận tăng đúng 1k mỉm cười, bấm qua web tanglikeao phần “trả tiền”, Minh Hạo đưa vào 1m, rồi chat “Để bày tỏ thành ý và tín dụng lẫn nhau, tôi trả thêm cho anh 500k, còn lại cứ tính bình thường, 500k kia coi như tôi bo anh.”

Người trung niên ngẩn ra, bo tới 500k Đùa à? Chợt từ điện thoại vang lên âm thanh báo hiệu “tít tít.”

Trung niên giật mình, từ trong túi nhanh chóng móc ra điện thoại, xuất hiện một tin nhắn mới.

“Tài khoản Thần Bí Thầy Bói đã chuyển đến tài khoản 1m thành công.”

Đọc xong tin nhắn, trung niên há hốc mồm, nhéo má chính mình vài cái, tưởng đang nằm mơ.

Trung niên môi run run đọc đi đọc lại dòng tin nhắn, tới giờ hẳn thật không dám tin có người chơi khủng như vậy, má ơi, một lần bo hơn 500k a, giàu vĩ lộ.

Đầu óc hẳn nhanh chóng xoay chuyển, 100k đầy đủ có chút nhiều, một mình hẳn không tài nào kham nổi đồng đó.

Nhanh chóng bấm hơn chục số khác nhau, nhả tincho đám anh em hơn 50 người ra đây “Anh em đâu, mau mau đến đây giúp tao, có khách siêu lớn, hơn 500 triệu đó!!! mau đến.”

Trung niên hẳn xong, nhìn qua màn hình, hai tay nhanh chóng gõ chữ “Khách quý, ngài chờ một ngày, một ngày sau lập tức 100k đầy đủ.... Có điều, chỉ là ngài có thể hay không trước tiên send qua một nửa số tiền?”

Trung niên gõ xong, ý định gõ câu tiếp theo, lúc này điện thoại vang lên tiếng kêu “tít tít” quen thuộc.

Trung niên giật mình, lấy điện thoại ra đọc. “Tài khoản Thần Bí Thầy Bói đã chuyển đến tài khoản 500m thành công.”

Trung niên vẻ mặt cứng ngắt, hai tay run run thả điện thoại xuống. Trời ạ, trong một ngày có ngay 500 triệu...

“Hà hà hà hà” Trung niên nội tâm hạnh phúc đến mức cười như tên điên.

Cười đủ 5 phút người trung niên mới lấy lại bình tĩnh, trung niên nội tâm vẫn còn kích động, đến nỗi ngón tay run run chầm chậm gõ chữ.

“Cám ơn ngài tín dụng, chúng ta sẽ cố gắng làm nhanh nhất có thể.”

“Ok, tôi có thể chờ. Off trước đây.” Minh Hạo chỉ cần xác định có hay không lừa đảo là được, dù mất 500 triệu cũng chẳng sao, tiền đổi với hẳn không có vấn đề, quan trọng là thời gian sắp tới, phải cho kịp với sự kiện a.

Chát xong, Minh Hạo lướt web xem tin tức một chút, một hồi cảm giác lười biếng ập tới, tắt máy nằm trên giường nhắm mắt ngủ.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 308: Đại Gia Chơi Lầy

Một ngày sau, sáng sớm tầm 6h sáng, Minh Hạo tỉnh dậy, đứng lên rửa mặt súc miệng như thường ngày...

6h15, Minh Hạo bật lên máy tính, vào facebook xem.

Người bên kia đúng là giữ chữ tín, 100k đầy đủ view, like, bình luận có hết.

Minh Hạo vào lại trang web tanglikeao, click vào khung chat gõ chữ: “Đã đầy đủ. Nếu có nhu cầu tôi liên hệ sau.”

So với hôm qua, đầu bên kia nhanh hơn nhiều, Minh Hạo vừa đánh xong đầu bên kia bắt đầu rep lại “Phải cảm ơn quý khách mới đúng. Nếu cần ngài có thể liên hệ số 098xxxxxxx... tôi sẽ trích 30% cho ngài.”

“Ok.” Minh Hạo gõ một chữ tắt đi, nhìn qua trang chính cá nhân bài viết hơn 100k, bây giờ lại thêm quảng cáo từ FB nửa bài viết của mình có thể nóng lên. Bây giờ bài viết có thể thu hút nhiều sự chú, nhưng chưa đạt đến nổi 1m người xem, nhưng dù vậy đã tốt rồi.

Hắn chỉ cần là chờ đợi, theo trí nhớ 2 ngày nửa khủng hoảng chính trị tại thái lan sẽ diễn ra, đến lúc đó...khà khà...

Minh Hạo bắt đầu tự tay tạo ra phần mềm, hồi qua dựa theo kỹ thuật máy tính tinh tế, hắn có thể tạo ra phần mềm hack vào FB tăng like, nhưng bởi vì quá lười cho nên bỏ tiền ra mua. Hiện tại thời gian rảnh rồi, hắn bắt tay tạo ra vài cái phần mềm hữu dụng...

- Tường lửa ngăn chặn mọi IP, virus, trojan...

-Tự động dò tìm IP thật giả - tự động xâm nhập máy tính đối phương – siêu cấp

-Tự động tăng like – auto (Ai)thông minh tự động bình luận...

Sau hơn nửa ngày càn cù làm việc trong phòng, hơn chục cái phần mềm khác nhau được Minh Hạo tạo ra.

Trong đó đáng kể nhất là các phần mềm có trí tuệ riêng mà thế kỷ 21 chưa xuất hiện. Tự suy nghĩ, tự hành động, làm theo ý chủ nhân chứ không phải bán Ai kiểu phải nhập mã để thi hành lệnh.

“Ùm buổi trưa rồi sao...” Làm nửa ngày, Minh Hạo nhìn qua cửa sổ, bên ngoài đã là trưa gay gắt. Đột nhiên cảm giác không đúng lắm, quay đầu nhìn đồng hồ treo tường đã 3h chiều.

“Thôi chết, quên đến trường, giờ trễ rồi, ngày mai đến vậy.”

Minh Hạo lười nghĩ, hắn không biết vì hôm nay không đến hai người Trần Nhật Khang và lão hiệu trưởng nổi giận lôi đình, hai bọn hắn công chờ nửa buổi không thấy Minh Hạo đến, tưởng rằng Minh Hạo đùa giỡn cho hai người leo cây

“Hay chơi game?” Minh Hạo trầm ngâm, lên google gõ tìm kiếm “Game online hot nhất hiện nay.”

“Cái vẹo gì...” Minh Hạo nhìn xong kết quả tìm kiếm của gù gồ há hốc mồm.

Trên bảng tìm kiếm, hiện đầy game Việt, game Nhật, Mỹ, Hàn...

Không có Võ Lâm Truyền Kỳ, không có các game công thành chiến made in tung cầu, hay kiếm hiệp tiên hiệp gì. Ít ra cái gì game tung cầu tiên

kiếm kỳ hiệp gì đó toàn bộ “tuyệt tích.” Trên google không có 1 bóng dáng nào.

Có điều, các game như Boom Online, MapleStory, CF do hàn quốc made in tạo ra vẫn là cơn sốt trên thị trường game online, được nhiều bạn trẻ Việt hưởng ứng.

Điều đặc biệt nhất, các game online hay offline game thuộc made in Việt phát triển vượt bậc, so với Minh Hạo lúc còn chưa xuyên việt ngành game Việt phát triển gấp trăm lần.

Từ thể loại chiến tranh, bắn súng, đến chiến thuật các kiểu, game việt có khắp mọi mặt trên công cụ tìm kiếm google.

Vãi chim, 7554 sản xuất sớm vậy?

Minh Hạo nhớ game 7554 do VTC sản xuất, năm 2011 tháng 12 mới ra lò, hiện tại mới đầu tháng 3 năm 2010 vậy mà có sớm trước 1 năm rồi.

Click vào web game, xem năm sản xuất. Vừa nhìn xong, Minh Hạo trong mắt hiện ra kinh ngạc

“Năm 2009 game 7554 đã ra lò, vậy là sớm tới 2 năm.”

Minh Hạo tải thử một game do người Việt làm, có tên là “Bách Việt Chinh Chiến” Một game thiên về chiến thuật, xây thành đánh nhau. Tốc độ tải rất nhanh, bởi vì mạng internet của Minh Hạo là đến từ kỹ thuật tinh tế, có thể tự động bắt “internet” của người khác mà sai, hơn nữa phạm vi bắt vượt xa lãnh thổ Việt Nam, chọn lấy đường truyền mạng nhanh nhất mà bắt, không cần Minh Hạo phải hàng tháng trả tiền. Nói dễ hiểu hơn là Minh Hạo đang sài chùa của người khác.

Chỉ 1 phút tải xong, máy tính tự động cài đặt khỏi cần Minh Hạo thủ công.

Bên ngoài màn hình desktop hiện ra icon game, Minh Hạo nhấp chuột hai lần, đăng ký tài khoản đơn giản, đăng nhập vào game.

“Chào mừng đến với game Bách Việt Chinh Chiến...”

Sau đó là một loạt thao tác hướng dẫn, màu sắc hình ảnh cực kỳ sống động như chân thật. Không khó đoán ra, đây là game 3D, kết hợp với giọng nói việt nam, thật sự là game việt, không như lúc trước nửa tàu nửa việt loại sida kia.

Minh Hạo làm theo hướng dẫn thao tác, rất nhanh quen biết cách chơi, game này loại xây thành, đầu tiên là xây các khu trồng trọt, đến xây tường thành phòng thủ, trại huấn luyện...

Hơn nữa chi ra vài loại văn minh khác nhau, ví dụ cấp 1 người chơi sẽ chơi văn minh ban đầu là thời kỳ đồ đá, kể đó cấp 10 hoặc 30... dần dần sẽ lên các bậc văn minh cao hơn. Từ vũ khí lạnh đến vũ khí nóng...

Có một điều là, toàn bộ tướng là người Việt không có tàu khựa, trong đó có các tướng cam, cũng là thuộc hàng quý nhất, mạnh nhất, khó ra nhất “Lý Thường Kiệt”, “Trần Hưng Đạo.”, “Nguyễn Huệ.”, “Hai Bà Trưng.”, “Võ Nguyên Giáp...”

Là những người từng có công hoặc chiến tích chống giặc ngoại xâm anh hùng Sử Việt đều được đưa vào đây.

Minh Hạo chơi một chút lập tức ghiền. Trong game có các sự kiện, phó bản để người chơi không muốn nạp cày khác nhau, có thể party giúp lẫn nhau cùng hưởng lời. Hơn nữa hệ thống binh chủng cực kỳ phong phú, đa dạng.

Có thể huấn luyện voi, sư tử, để đánh nhau. Chim ưng để dò thám. Đi phó bản lượm nguyên liệu để tạo ra các loại vũ khí...

Game này không bắt buộc người chơi phải đạt đến văn minh để sử dụng quân văn minh đó. Ví dụ cấp 10 là văn minh II thời kỳ đồ đá, mặc đồ lông, tay rìu đá, quân lính sức đánh, cũng như hp rất yếu...

Như vậy nếu như may mắn đạt phần thưởng event do NPC phát ra, có thể ở cấp 10 sở hữu quân đội với nền văn minh III, IV...

Quan trọng nhất, game này không “hút máu” người chơi như hàng tung cầu ngày trước Minh Hạo chơi, chỉ cần cố gắng cày cuốc vài tháng ít ra vẫn có thể có một, hai tướng cam.

Về phần nạp card, giá cả mắc gấp 100 lần. Ví như trong game có thể dùng tiền game để mua là 100k [bạc] 1 món vật phẩm nào đó. Như vậy nếu nạp tiền mua bằng [vàng] chính là 1k vàng.

Có thể mua bán acc tự do qua lại, do NPC đội ngũ đảm bảo hai bên, phí là 10% giao dịch.

Hàng tuần đều có event phát quà, nhất là dưới cấp 50, 30 tân thủ, mục đích là để tân thủ có thể đuổi kịp chiến lực của người chơi lâu năm. Còn về người lâu năm quá mạnh rồi, lâu lâu tặng vài món, về chuyện bất mãn với “không công bằng” cũng phải chịu.

Thử hỏi, người chơi 1-2 năm, bỏ ra nhiều công cày cuốc, chỉ vì có một chút “không công bằng” mà bỏ acc mình chơi à? Câu trả lời là không, trừ phi trường hợp bất đắc dĩ mới đem bán acc lâu năm của mình.

Đây là cái thông minh của NPC game, vừa thu hút người chơi, vừa lại thu lợi nhuận, quan trọng nhất không như các game tung cầu mìn ăn liên nạp card là mạnh, ra sever mới là bỏ sever cũ. Mà chính là chơi tích lũy lâu năm khiến người chơi nghiện, không nỡ bỏ acc chính mình, lại đến từ uy hiếp “tân binh” mới xuất hiện, người chơi lâu năm phải cố gắng ngày ngày cày cuốc, nếu không sẽ bị tân binh thế hệ sau đè bẹp đi.

Hàng tháng NPC sẽ tổ chức các event chống “Giặc Phương Bắc Xâm Lân”, “Mông Cổ Xâm Lân...”, “Cuộc Chiến Đông Dương...”

Có nhiều loại event khác nhau, người chơi tự do lựa chọn, tùy theo chiến lược của quân đội mình mà làm, NPC không ép buộc hay bắt ai phải hội đủ điều kiện mới có thể đánh.

Minh Hạo mới chơi một ngày, đột nhiên cảm giác có chút lười, rất muốn nạp card...

Đây chính là bản năng của hắc. Ở ngày trước chưa xuyên việt, hắc thường chơi game tung cầu do các hãng như VNG, VTC phát hành, game nào game nấy nếu không nạp thì mãi mãi chỉ là con gà chát bơ. Cho nên mỗi lần hắc chơi đều phải nạp card, không nạp không được a...

Hiện tại chơi một chút đột nhiên ngứa tay, bản năng nạp lại xuất hiện.

Minh Hạo do dự một chút, cuối cùng vẫn là nạp. Dù sao tiền bạc với hắc là vô hạn a...

Trầm tư một chút, vẫn là nạp vào đi.

Xem nào... nạp 10 tỷ chắc đủ khiến văn minh lên đến cấp 5 hay 6 gì đi, thời binh lính vũ khí nóng.

Minh Hạo nghĩ liền làm, nhanh chóng hướng icon nạp tiền nhấn vào, đem số tài khoản thẻ visa của mình đánh lên.

“10.000.000.000”

Nhập xong, Minh Hạo nhấn nút nạp.

“Chúc mừng ngài đã nạp thành công, 10.000.000.000 VNĐ đổi thành 10.000.000.000 vàng...”

...

Trung niên mặt râu dê nhìn chăm chăm màn hình, đầu má râu xanh, hân đang mơ à, tại sao hệ thống nạp tiền lại báo có người nạp 10 tỷ? Ai chơi lầy như vậy.

“Nhân viên, kiểm tra xem tài khoản nào, nhanh, xem có bug không.” Trung niên đứng dậy bước ra khỏi phòng la lên.

Sau một hồi kiểm tra, 30 phút sau trung niên về mặt vui mừng như điên. Hóa ra dê béo, khà khà khà, tốt tốt a, dê béo này thật sự chịu chơi, vừa lập tài khoản lập tức nạp 10 tỷ.

“Nhanh, hướng dẫn ra các ‘khuyến mãi’ với giá 100 triệu đến 500 triệu, ta lần này muốn hân phải vét sạch tiền, hà hà hà.”

Khuyến mãi mua bằng vàng, thực chất chỉ là cái mồi để dụ các đại gia béo bở nôn máu ra, ví dụ các loại cùi bắp chỉ giá 10 triệu bạc sau khi qua tay các NPC sẽ biến thành 100 triệu vàng, 500 triệu vàng.

“Vâng.”

...

Một lát sau, trung niên về mặt co giật, cái gì xảy ra vậy, chẳng lẽ con hàng này là tỷ phú nước mỹ hay nước nhật a. Vừa tung hơn trăm gói, từ gói trăm triệu đến gói 5 tỷ, 10 tỷ hân mua sành sạch.

Trung niên không tin, đứng dậy la lên: “Đem gói 1000 tỷ ra cho hân, đầu má râu xanh, ta không tin hân có thể giàu đến loại bại gia phá sản kia.”

Bất quá, tin vui không đến, ngược lại tin buồn đến.

“Thưa trưởng phòng, hân mua tất luôn gói 1000 tỷ rồi.” Nhân viên về mặt chết lặng, thân thể run run báo lại.

Nghe nhân viên báo lại, trung niên vẻ mặt co rúm, đúng là nhiều tiền hẳn vui thật, nhưng như vậy có thể phá vỡ sự cân bằng game. Nếu game bị phá vỡ, người chơi lâu năm bức tức, dẫn đến tình trạng ào ào bán acc chơi game khác, đây là điều hẳn không muốn.

Hẳn muốn là đầu tư một game người chơi lâu dài, không phải là số tiền kia. Có thể có lợi nhuận lớn, nhưng người chơi dần bỏ đi, lợi nhuận khi ấy cũng không có trứng gì dùng, nếu quá ít người chơi, bắt buộc vài năm sau đóng cửa game là điều không tránh khỏi.

...

Minh Hạo hiện tại đang nở nụ cười vui mừng, không nghĩ vèo một cái, chỉ 1 tiếng sau lên cấp văn minh 10, cũng là cấp bậc cao nhất trong game. Hà hà, đồng tiền luôn mua được toàn bộ, câu này đúng là không sai.

Trang bị cam, tướng cam, nhà maxlevel. Trong nháy mắt bảng xếp hạng top 10 chiến lược quốc gia xuất hiện cái tên “Thầy Bói Tương Lai.” Cực kỳ xa lạ.

Cái tên này làm nhiều người chơi lâu năm Bách Việt Chinh Chiến một mặt mông nhìn nhau.

“Thầy Bói Tương Lai là ai, mấy người biết không?” Trên kênh chat thế giới bất thành linh xuất hiện câu hỏi.

“Tôi không biết, tôi chơi game này 2 năm rồi, coi như toàn bộ tay già đều quen, cái tên này tôi lần đầu thấy, khá xa lạ.” Người thuộc top 30 chat trên kênh thế giới.

“Chẳng lẽ người này chơi lấy nạp tiền? Phải biết tỉ lệ vật phẩm trong game là 10 – 1 nha.” Một người suy đoán nói.

“...”

Toàn kênh chất im lặng, nếu như đúng như người vừa nói chơi nạp tiền, như vậy phải bỏ hơn trăm tỷ mới lên top 10 được. Có điều là đại gia, đâu ai rãnh hán chơi như vậy, đó chính là tán gia bại sản, đại gia cũng không dám chơi lầy như vậy nha.

Nếu bạn hẳn biết Minh Hạo vừa mua gói 1000 tỷ con số thiên văn, chắc hẳn sẽ hộc máu lẫn ra chết.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 309: Trở Thành Tâm Điểm

Cái tên “Thầy Bói Tương Lai” trong nháy mắt trở thành đề tài nóng hổi, diễn đàn bàn tán xôn xao, các topic mới liên tục lập ra, phần lớn là câu hỏi như “Thầy Bói Tương Lai là ai?”. “Dự đoán số tiền nạp...”. “Mong GM kiểm tra lại xem tài khoản Thầy Bói Tương Lai có hack bug gì không.”

Đa số là tò mò, bất bình trước sự xuất hiện bất ngờ của Minh Hạo, nhất là người chơi lâu năm. Bọn họ cày 2 năm ròng rã, ai ngờ đột nhiên nhô ra một người xa lạ không hề quen biết chiếm một ghế top 10, làm bọn hắn rất bức tức.

Mười phút sau, bên GM tạo ra bài viết đánh chủ đề ở trên cùng, không gì khác chính là chiến tích nạp tiền của Minh Hạo, không quên đánh chính người này không phải là người bên GM cài vào để “bịp” bọn hắn.

Đám người đọc xong, biểu tình như người trung niên lúc trước, toàn bộ há hốc mồm, thậm chí có người dụi mắt vài lần tỏ vẻ không tin.

“Ừc.” Những người tham tiền nuốt nước miếng, đôi mắt nổi lên đom đóm

Trong vòng một ngày nạp hơn 1000 tỷ để lên top 10, người này chơi quá lầy, đây chính là hành động siêu tán gia bại sản nha.

Tại mọi người đang náo nhiệt bàn tán về đại gia “Thầy Bói Tương Lai” Minh Hạo lúc này đang chơi vui vẻ, hắn tổng cộng sở hữu 5 tướng cam, trong đó có “Lý Nam Đế”, “Đinh Tiên Hoàng”, “Hai Bà Trưng.”, “Trần Hưng Đạo”, “Lê Thái Tổ.”

Năm người đều là anh hùng dân tộc Việt Nam, sức chiến đấu kinh người, một người có thể dẫn dắt 10m nhân khẩu binh lính.

Minh Hạo quốc gia cực hùng mạnh, thời kỳ vũ khí nóng, xe tăng, máy bay, đại pháo, tên lửa đều có đầy đủ.

Quân đội lên đến 10 tỷ người, trang bị súng ống toàn bộ, thuộc loại vũ khí cao cấp nhất.

Minh Hạo mỉm cười thỏa mãn, cảm giác nện tiền thật tốt biết bao, nhất là nhìn kênh chat thế giới gà chó sủa um tùm.

“Chào mọi người, tôi là người mới chơi, xin chỉ giáo nhiều hơn.”

Minh Hạo chat một câu, kênh thế giới náo nhiệt bỗng chốc im lặng lại, tựa như vạn con dân đang lắng nghe vị vua trên cao phát biểu.

Im lặng đến 5 phút sau mới có người trả lời.

“Chào mừng cậu đến với game Bách Việt Chinh Chiến, liên minh Nam Đế luôn mở rộng cửa chào đón thành viên mới.”

Một cái tên nổi bật, có ký hiệu nổi bật nhất kênh chat xuất hiện.

Minh Hạo đọc thầm tên nhân vật “Vô Địch Nam Đế?”

Cảm thấy có chút quen quen, click vào bảng xếp hạng chiến lược.

Hóa ra, Vô Địch Nam Đế là nhân vật top 1 Chinh Chiến Bách Việt, cũng là bang chủ liên minh Nam Đế top 1 game.

Minh Hạo nở nụ cười, gõ chữ “Chào Vô Địch Nam Đế, không biết vào liên minh cậu cần điều kiện gì không?”

“Cần, chiến lực phải đạt top 100 bên trong mới có thể vào. Sau khi vào, phải tham gia các hoạt động cùng liên minh.”

Rất nhanh Vô Địch Nam Đế trả lời lại.

“Ok, mời đi.” Minh Hạo gõ chữ, vừa nhấn enter câu chat xong khung tin nhắn hiện lên thông báo, “Thầy Bói Tương Lai đồng ý hay không vào liên minh Nam Đế?”

Minh Hạo nhấn đúp đồng ý.

“Chào mừng thành viên mới đến với guild Nam Đế.”

“Ê Thầy Bói Tương lai, cậu thật sự nạp 1000 tỷ vào game?”

“Số tiền đó ở đâu vậy Thầy Bói Tương Lai?”

Vừa vào guild, kênh chat guild lập tức trở nên náo nhiệt, miệng pháo nổ vang, cũng may đây là đánh chữ, chứ chat voice chắc lỗ tai Minh Hạo nổ.

Minh Hạo suy nghĩ một chút, gõ chữ “Như cái tên, tôi là thầy bói tương lai, tôi hái ra tiền nhờ việc này. Các bạn tin tôi không?”

Kênh chat bang hội im lặng, toàn bộ người trong lòng đập xanh râu má, ai mà tin, thời buổi hiện đại văn minh, nào mê tín?

Bất quá vì lịch sử, hơn nửa thực lực của Minh Hạo khá đáng gờm, vẫn có người nói: “Anh bạn, nói vậy sẽ bị người cười đó.”

“Đúng đấy, cậu có thể nhiều tiền, nhưng không cần mê tín đến như vậy.”

“Nếu cậu thật sự bói được tương lai chắc thế giới này đảo lộn hết rồi ha ha.” Bang chủ Nam Đế góp vui một câu, có sự gia nhập của bang chủ, cả liên minh rộn ràng náo nhiệt trở lại.

Minh Hạo biết từ sớm, bình tĩnh gõ chữ “Nếu không tin, các bạn vào trang FB Thầy Bói Tương Lai, hai ngày sau sự kiện tôi bói sẽ xuất hiện. Nếu như không đúng, tôi sẽ lấy acc này đem bán với giá 100 triệu, có admin làm chứng.”

Lời vừa nói ra, kênh công hội một lần nữa im lặng.

Bang chủ liên minh Vô Địch Nam Đế đánh ra một chữ “ok.” Xong im lặng, không ai biết hấn nghĩ gì.

Trong nháy mắt, 1 truyền 10, 10 truyền 100, 100 truyền 1000. Kênh thế giới loạn thành một bầu, người khinh thường, người cười khẽ, đa số cho là “nhà giàu mới nổi” muốn “khoe khoang” thôi, bất quá bọn hấn giữ trạng thái tò mò click vào trang FB cá nhân của Minh Hạo xem.

Sau khi tuyên truyền xong ‘dâm đạo’ của mình, Minh Hạo mở ra phần mềm auto Ai thông minh tự động cày cuộc, treo máy đánh một giấc.

...

2 ngày sau.

Trên đài VTV 7, các kênh truyền thông, lẫn trên mạng xuất hiện một tin tức khá hot, với tựa đề “Khủng hoảng chính trị ở Thái Lan tái diễn.”

Tại Thái Lan, một loạt các cuộc biểu tình chính trị chống lại chính quyền do Đảng Dân chủ lãnh đạo đã xảy ra ngày 12/3 do một kết quả của một cuộc khủng hoảng chính trị đang diễn ra. Các cuộc biểu tình biến thành cuộc đối đầu bạo lực, mà kết quả của hơn 80 dân thường thiệt mạng, 5 binh sĩ thiệt mạng, và 2.100 người bị thương....”

Tin tức này trở thành chủ đề hot nhất thế giới, trong đó có cả những người Việt đang theo dõi tình hình thế giới qua internet.

Bất quá, một tin tức hư thiệt khác càng đáng chú ý hơn nữa, một trang Facebook với nick name là “Thầy Bói Tương Lai” đã viết một bài cách đây 3 ngày xảy ra.

Trong nháy mắt, bài viết (tin tức) này trở thành trọng điểm, trung tâm truyền thông để câu view người đọc.

Con người là sinh vật tò mò nhất, cái này hoàn toàn đúng. Tin tức “Thầy Bói Tương Lai” vừa ra ngày hôm nay, trong nháy mắt tại Việt Nam cháy điên cuồng, các giáo sư, tiến sĩ, đến doanh nhân thành đạt, các thế lực chính phủ phái người điều tra.

Kết quả nhận được, làm người khác rung mình là “3 ngày trước, có một bài viết với nick name “Thầy Bói Tương Lai” viết toàn bộ chính xác sự kiện xảy ra ngày hôm nay.”

Độ nóng bắt đầu lan rộng ra, từ trong nước cháy ra ngoài quốc tế, các tờ báo quốc tế hàng loạt đăng tin “Thầy Bói Tương Lai”, tiêu đề này cũng trở thành trang đầu tiên.

Thậm chí có người giật tít là “Kiếp sau của nhà tiên tri Vanga tái xuất.”

Tên tuổi Thầy Bói Tương Lái theo đó nổi như cồn, trang web fb cá nhân Minh Hạo chỉ trong 10 phút có 1k người theo dõi, 3 tiếng có 100k theo dõi, 6 tiếng có 1000k theo dõi, con số này ngày càng tăng chứ không có dấu hiệu giảm.

Bình luận trong mấy tiếng này lên đến hơn 900k, có tiếng anh, tiếng việt, tiếng nhật, tiếng hàn...đa phần là đặt câu hỏi nghi vấn, cũng như một số người Mỹ tin “chúa” xuất hiện.

Người việt có một nửa tỏ ra tin tưởng, có một số người lấy làm tự hào nói ra một câu như vậy: Dù không biết là thật hay trùng hợp ngẫu nhiên,

nhưng tôi tự hào trong nước Việt Nam chúng ta xuất hiện một người như vậy.

Minh Hạo nhìn màn hình đám con số view – bình luận điên cuồng tăng, âm thầm nở nụ cười, bước đầu kế hoạch vượt quá mong đợi của hắn, hiện tại hắn trở thành tâm điểm quốc tế và trong nước. Bước thứ hai chính là đem một nửa người không tin kia bắt bọn hắn phải tin, và quan trọng nhất là xem hắn như “chúa trời.”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 310: Kế Hoạch Tiếp Theo Làm Gì?

Giờ đây, các tin tức ngoài lề khác cũng không kém nóng lên, trong đó có tin tức đáng chú ý nhất không kém: nick game “Thầy Bói Tương Lai” tại trong game Bách Việt Chinh Chiến ở 2 ngày trước rao một tin quảng cáo về trang FB của hắn.

Để điều tra hư thực chuyện này, các giới truyền thông không ngại tạo một acc vào game BVCC chơi. Trong nháy mắt Chinh Chiến Bách Việt nóng hơn bao giờ hết. Nhà phát hành game vui mừng đến rơi nước mắt nước mũi, lượt người đăng ký mới tăng hơn 50%, đây là quả không thể tưởng tượng được a.

Tất nhiên, NPC game không quên công này thuộc về ai, trong nháy mắt âm thầm gởi gói 500 triệu và gói ngẫu nhiên quân lực văn minh đặc biệt cấp 11 cho Minh Hạo, coi như quà tặng đáp lễ cho Minh Hạo.

Đối với cái này Minh Hạo chỉ mỉm cười cho qua.

...

Game Chinh Chiến Bách Việt, kênh chat thế giới vào giờ này bùng nổ điên cuồng, đa số là bàn luận việc 2 ngày trước cái tên Thầy Bói Tương Lai xuất hiện cùng với dòng tin nhắn “nếu không đúng sự kiện, tôi sẽ bán acc, có admin làm chứng...”

Câu nói kia Minh Hạo quá độc, 2 ngày trước, mọi người tưởng Minh Hạo muốn tán gia bại sản hoặc nào có vấn đề mới nói như vậy, cho nên đề

phòng Minh Hạo “nuốt lời”, một số người có “tâm” chụp lại câu này của Minh Hạo truyền ra ngoài.

Có nhân chứng, có bằng chứng, kết hợp với chuyện Minh Hạo cố ý làm mà không phải trùng hợp ngẫu nhiên, có một số người sau khi đọc tin tức bên lề này lập tức cả tin chuyện Minh Hạo là thần linh(chúa), hay kiểu như Vanga nhà tiên tri sống lại.

Đủ loại tin tức khác nhau, tóm gọn lại lần này Minh Hạo thật sự hóa...

...

Minh Hạo ngồi click game Bách Việt Chinh Chiến, hẳn đang đi công thành chiến với liên minh.

Event công thành chiến là một event được nhiều người chơi BVCC quan tâm, cũng là theo dõi nhất. Vì đây là thời gian để các liên minh đo sức với nhau, thể hiện trình độ, sức mạnh các liên minh trước mặt nhiều người.

Quan trọng nhất, chính là liên minh nào giữ top 3 sẽ nhận được phần thưởng cực khủng, rương trang bị cam, tướng cam, một lần quay đặc biệt và các vật phẩm linh tinh khác.

Lần này xảy ra một trận chiến lớn, giữa liên minh top 1 Nam Đế và các liên minh khác.

Chuyện chính là Minh Hạo gia nhập vào liên minh Nam Đế, khiến cho đám liên minh kia luôn e ngại, thực lực của Vô Địch Nam Đế và đám lâu năm trong liên minh khá mạnh, hiện tại một cái chiến lực cực mạnh gia nhập nữa, đây là mối nguy cơ độc bá mà các liên minh khác không muốn thấy nhất.

Thế là trong Bách Việt Chinh Chiến xuất hiện tình trạng mà lâu nay chưa từng xảy ra, từ top 2 đến top 9 liên minh trở đi, trở nên đồng lòng đến kỳ lạ,

bọn hăn có một mục tiêu duy nhất, chính là chống lại liên minh Nam Đế, đè bẹp nó xuống.

Minh Hạo bất đắc dĩ bị cuốn vào vòng chiến tranh với đám kia. Hăn hôm nay cực kỳ phần nộ, lần này không muốn chiến, ít ra vào game để pr thôi, ai ngờ bọn kia không có mắt còn kéo mình vào.

Nhìn kênh chat đám người liên minh khác nói muốn dạy cho mình, một thằng “trẻ trâu tán gia” một bài học càng tức.

Không khỏi chửi tục “Đù má tụi bây, dám kéo ông vào, ông cho từng thằng dái nổ nát, đây là bọn bây tự tìm đường chết đừng trách ông!”

Câu nói vừa ra, một đám chat sỉ nhục chửi tục trên kênh thế giới liên tục vang lên, đa phần là không phục, còn có chút trâu ‘có ngon nhào vào đây thằng tán gia’ các loại.

Bọn hăn có một phần lý do là muốn khiêu khích Minh Hạo cho hăn tức giận, một phần bởi vì Minh Hạo ngày hôm nay quá nổi tiếng, làm bọn hăn trong lòng có chút ghen ghét, cộng với Minh Hạo chơi nạp tiền trong một ngày đạt đến top 10 chiến lược, bọn hăn đúng là không phục người này.

“Được lắm, dám kêu ta là tán gia bại sản, ta hôm nay tán cho các người coi.” Minh Hạo thầm nói, click phần nạp tiền bên phải, nhấn vào “99999 tỷ.”

“Phải chăng nạp 99999 tỷ vnd?” màn hình hiện ra bảng nạp tiền hỏi.

Minh Hạo mỉm cười, không chút do dự click vào đồng ý.

“Chúc mừng ngài nạp thành công 99999 tỷ vnd, hệ thống chuyển thành 99999 vàng.”

Một đồng vàng đếm không xuể vừa nạp vào tài khoản, Minh Hạo bắt đầu điên cuồng huấn luyện quân đội đặc biệt, mà quân đội này chỉ có vàng để huấn luyện, bạc không thể huấn luyện.

Đây là quân đội sử dụng vũ khí nóng trình độ cực kỳ khủng, sức tấn công, hp, def cực trâu.

Kinh khủng nhất ở chỗ, nếu đội có 5000 người cùng đẳng cấp, như vậy toàn bộ thuộc tính của 5000 người đó sẽ tăng lên 5%.

1 người như vậy, dùng với giá cả trên trời 1 tỷ vàng để mua.

Một cái giá chỉ có người siêu tán gia bại sản như Minh Hạo mới dám bỏ tiền ra mua.

Minh Hạo không chút do dự đem toàn bộ vàng vào huấn luyện đám lính này tiêu sạch, trong nháy mắt dùng sạch 99999 tỷ vàng mà hắn vừa mới nạp vào.

Nhìn xem chiến lực tăng lên một mảng lớn, Minh Hạo nở nụ cười, quát trên kênh liên minh: “Mọi người, bọn hắn dám khinh thường chúng ta, chúng ta sẽ cho bọn hắn biết hối hận là gì.”

Trong nháy mắt, kênh liên minh bùng nổ. Chợt, có nhiều người như nhận ra cái gì không đúng, bật danh sách chiến lực xếp hạng lên xem.

“What the heo.”

“What the chó.”

“What the phở.”

“Tao nhìn thấy clgt này.”

Một đám chửi tục trên kênh chát, một người nhanh chóng gõ phím hỏi “Đại ca, cậu mới nạp nửa à, tại sao từ top 5 biến thành top 2 rồi, chiến lược gần sát chủ liên minh Vô Địch Nam Đế.”

Minh Hạo không có giấu diếm, bấm icon mặt cười, gõ chữ “Đúng vậy, vừa nạp thêm 99999 tỷ.”

Câu trả lời thẳng thắn của Minh Hạo lại lần nữa làm cả lũ trong liên minh hết hồn, đệt má nó, đại ca là con ai hay sao mà giàu quá vậy đại ca?

Bọn hắn rất muốn hỏi một câu như vậy, nhưng vì vấn đề lịch sự tế nhị, cho nên không nói ra.

“Được rồi, giống như lời của Thầy Bói Tương Lai. Mọi người bắt đầu phản công, chúng ta muốn đem bọn họ xử hết toàn bộ.” Nam Đế Vô Địch chủ liên minh rốt cục lên tiếng.

Trong chớp lát khí thế liên minh Nam Đế tăng cao vùn vụt, toàn bộ thành viên trong liên minh cùng nhau phát binh tiến công 9 liên minh kia.

Trận đánh này cực kỳ ác liệt, hai bên tổn thương vô số, dù 9 liên minh hợp tác với nhau nhưng Nam Đế Vô Địch và Thầy Bói Tương Lai hai người top 1 và top 2 như con quái vật cao lớn chắn ngang trên đầu, khiến bọn hắn không thờ nổi.

10 tỷ 3 chiến lược thuộc về Thầy Bói Tương Lai, đội quân thẳng này cực mạnh, đánh tới đâu thắng tới đó, không ai cản nổi, kết hợp với 10 tỷ 3,5 chiến lược Nam Đế Vô Địch, hai người càn quét tứ phương, dẫn dắt thêm một đồng mem phía sau, có thể nói đây là chi quân đoàn siêu mạnh, đủ cân toàn bộ các liên minh này.

Đại chiến một ngày một đêm, rốt cục cả 9 liên minh bị Nam Đế đánh đến chết đi sống lại, các chủ liên minh nhìn mem mình chiến lược từ 100 triệu giảm còn vài trăm ngàn, nhìn bên kia Nam Đế người chiến lược dù giảm

nhưng không thảm như bọn hăn, các chủ liên minh ngu đi nữa cũng biết kéo không nổi trận này, 9 liên minh khác thành trì liên minh đồng loạt nát bấy, quân Nam Đế như thần linh giáng thế tràn vào như kiến, không gì cản nổi.

Thua quá thảm, không còn gì để đánh, chín liên minh chủ guild giơ tay đầu hàng, lần này bọn họ quá khinh người, ai biết đột nhiên tên Thầy Bói Tương Lai kia chiến lực lại tăng thêm một mảng lớn đâu, cái này khiến bọn hăn trở tay không kịp.

Nam Đế Vô Địch cũng không tuyệt đường người, đánh xong lần này hăn ra lệnh rút toàn bộ quân về, không chiếm một lãnh địa liên minh nào, việc này làm đám liên minh kia thở phào trong lòng, âm thầm cảm ơn Nam Đế Vô Địch chừa cho bọn hăn một con đường sống.

Nếu Nam Đế Vô Địch muốn, có thể dễ dàng chiếm lãnh địa liên minh đám bọn họ.

Trong game có trường hợp mà nhiều người không muốn nhất có thể xảy ra, một khi bị đối phương chiếm mất lãnh địa, người chơi hoặc liên minh sẽ reset về con số 0, phải chơi cày lại từ đầu, đây là thứ bọn hăn không muốn.

"Ha ha, hay lắm, Nam Đế lần này đánh hết top 9 liên minh, đè bẹp bọn hăn."

"Có Thầy Bói Tương Lai siêu đại gia này giúp đỡ, Nam Đế Vô Địch như voi thêm cánh, Nam Đế lần này trong event đứng ở thể bất bại no.1 là không có gì bất ngờ!!!"

“Ta nói mà, Thầy Bói Tương Lai siêu đại gia, kiểu nào cũng nường tiền một phen. Đám kia thật ngu ngốc, tưởng rằng cùng nhau ra tay có thể đánh đổ được Nam Đế.”

Kênh chat náo nhiệt đông vui, đa số là cười trên nỗi đau người khác, mà nhiều liên minh Top 10 trở đi nhân cơ hội này điên cuồng phát triển guild mình, mong muốn sau event lần này mình có một chân trong top 10 liên minh.

...

Minh Hạo chơi tới khuya mới thoát game, hôm nay chơi BVCC rất vui, nhất là đánh đám liên minh to mồm xạo chó kia đến nát dái vô cùng sung sướng, dám thách ta,ta chính là dùng tiền đập người cạc cạc...

Minh Hạo click vào trình duyệt, nhìn qua trang facebook cá nhân của mình, nơi bình luận, like, kết bạn hiện hơn 1 triệu cái, Minh Hạo lười nhìn click cái khác xem.

Tin nhắn riêng (inbox) có hơn trăm ngàn, đa số người muốn gặp gỡ riêng hẳn, bọn họ đồng ý trả số tiền lớn để bóai cho mình.

Đối với cái này Minh Hạo ngẩn ra...

“Ta bây giờ coi như có chút nổi tiếng, như vậy tiếp theo làm gì?” Minh Hạo trầm tư vấn đề này, kế hoạch hẳn chỉ nghĩ tới bước đầu, mục đích là tìm cha mẹ hẳn, hiện tại không biết bước tiếp theo làm như thế nào.

Minh Hạo muốn nhanh chóng tìm kiếm, không phải ở đây lãng phí thời gian vào mấy chuyện vô ích nổi tiếng hão huyền này nọ..

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 311: Thâm Tàng Bất Lộ?

“Báo động chủ nhân, có người muốn xâm nhập máy tính!”

“Báo động chủ nhân, có người muốn xâm nhập máy tính!”

“Báo động chủ nhân, có người muốn xâm nhập máy tính!”

Âm thanh lớn từ loa máy tính phát ra, làm Minh Hạo từ trong trầm tư giật mình đứng dậy.

Đù m* con em nó, ai dám hack vào máy tính ta?

Minh Hạo ghét nhất mấy tên phiền phức làm phiền mình. Quay đầu nhìn về máy tính, tay hướng chuột bấm phần mềm truy tìm. Có lớp phòng vệ siêu cấp virus của máy tính, Minh Hạo không lo bại lộ IP của mình.

Một icon khiên màu vàng nằm lảng lảng trên màn hình desktop, có tên là “Phản Tấn Công.”

Minh Hạo click vào phần mềm này, phần mềm này được Minh Hạo tích hợp các tiên tiến kỹ thuật như phá hủy, xâm nhập, phản lại đối phương tấn công...dù đối phương dùng thịt gà chần hoặc phần mềm chặn giả gì đi nữa, trừ phi đạt đến trình độ thế kỷ 22, bằng không đừng hòng mà phòng ngự hồ giấy trước mặt Minh Hạo.

“Á đù, ở thành phố H? Chẳng lẽ GE muốn tìm mình nói chuyện?” Minh Hạo nhìn địa chỉ ip từ phần mềm phản tấn công báo về suy đoán.

...

Thành phố H xa hoa nhộn nhịp như thường ngày, người mua người bán, người đi người nói ồn ào.

Tại khu trung tâm thành phố, một tòa nhà cao chọc trời, trong căn phòng đầy máy tính làm việc, có nam nữ, người ở đây đa số tuổi từ 25 – 40 làm việc.

“Thưa cục trưởng, chúng ta dò tìm IP thất bại.”

“Thất bại? Thầy Bói Tương Lai người này là ai, chẳng lẽ là một dạng hacker mũ đen cao cấp?” Người trung niên đeo kính suy nghĩ.

“Không xong cục trưởng, hãn bắt đầu phản công lại.”

Chưa đầy vài phút, vài nhân viên nét mặt sợ hãi kêu lên.

“Cái gì, mau dùng phòng vệ cao nhất, bật báo động nhanh.” Trung niên ngồi dậy gấp gáp nói, nếu bọn hãn mà bị người tấn công thâm nhập vào trong, ngày mai thế nào cũng đẹp mặt, nhất là lũ báo chí nhiều chuyện kia.

Dù nói vậy, trung niên trong lòng cảm giác không ổn, nhất là từ sắc mặt đám nhân viên kia, từ đen chuyển thành xanh, từ xanh chuyển trắng.

Trung niên không tin đối phương có trình độ thế giới có thể đánh vào đây, tự mình đi tới nhìn.

Trong màn hình, một dải số liệu khổng lồ đang liên tục thay đổi, nhìn mà chóng mặt.

Trung niên trầm tư nhìn màn hình một chút, tiếng còi báo động ngày càng tăng lên, áp lực vô hình đám người theo đó tăng.

Tiếng còi báo động càng tăng, ý nghĩa đối phương ngày càng đến gần.

Hải Hoa, chính là tên người trung niên này, cục trưởng bộ an ninh mạng.

Biết chuyện này nghiêm trọng, không thể không tự mình ra tay được.

“Người đi ra, để ta.” Hải Hoa trầm giọng. Người nhân viên sau lưng đổ mồ hôi liên tục, nghe cục trưởng nói muốn tự mình ra tay, hẳn không chút do dự đứng lên, nhường ghế lại.

Hải Hoa ngồi xuống, lấy tốc độ siêu việt game thủ gõ phím điên cuồng.

#ezn...

Nor...

Tare

Bla bla...

Một phút sau, vẻ bình tĩnh trung niên không còn, thay vào đó thần sắc giống như đám nhân viên kia, một mảnh sợ hãi, tựa như gặp thứ gì đáng ghê gớm lắm.

Hải Hoa không ngờ đến con virus này quá kinh khủng, bọn hắn liên tục lập ra rào chắn, thậm chí đổi IP hơn chục lần, có điều mấy con virus này trâu bò, một đường đi thẳng đến IP bọn hắn, cái gì lá chắn, thay đổi IP đều vô hiệu với đám virus này.

Thấy không thể cứu kịp rồi, Hải Hoa đứng lên la lê: “Mau, mau cắt mạng, rút luôn nguồn điện, không được cho con virus này tấn công vào.”

“Vâng cục trưởng.” Đám nhân viên sợ đến toát mồ hôi lạnh, nhanh chóng rút ra dây điện, rút luôn dây mạng.

Đây là biện pháp cuối cùng, chỉ trường hợp bất đắc dĩ bọn hắn mới làm.

“Lần này chúng ta đụng nhầm vào tảng đá cứng rồi.” Trung niên thở dài, nghĩ mà sợ hãi, không ngờ trên thế giới còn có hacker đạt đến trình độ này,

hơn nữa lại là người Việt....

Thân phận Thầy Bói Tương Lai như một tấm màn đen bao phủ, không ai biết hẳn là ai, người nào...

....

Minh Hạo ồ một tiếng, nở nụ cười vui vẻ, hẳn biết trước phản ứng của đối phương rồi, thật ra đây chỉ là kế đánh đông tây thôi.

Sau khi nhận được tin máy tính bị người tấn công, Minh Hạo tại lúc đó gửi một vài con virus ẩn cực mạnh. Loại virus này có thể dùng tốc độ cực nhanh ẩn hình vượt tường lửa, xâm nhập vào máy tính đối phương, làm đối phương không hay biết gì.

Minh Hạo thả ra mấy con kia để bọn hắn hù hồn một phen, còn cái khác là tránh bọn hắn sinh ra tia đề phòng nghi ngờ.

“Hà hà, virus của ta sẽ tự động nhân đôi, ẩn hình lây truyền...xem các người đối phó thế nào”

Nghĩ đến toàn bộ máy tính GE bị virus mình lây nhiễm mà không biết gì, Minh Hạo nở nụ cười khoái trá...lúc đó, toàn bộ thông tin mật, hoạt động của GE nằm trong lòng bàn tay hắn.

Minh Hạo đang nở nụ cười đắc tiện, lúc này bên ngoài vang lên âm thanh, ùm, hình như gọi tên hắn?

Minh Hạo tắt máy tính, dậy đi ra khỏi phòng, trong lòng tò mò, không biết là ai tới đây.

Hắn hiện tại 10 tuổi, bạn bè không nhiều, người thân trừ cha mẹ bí ẩn bỏ rơi hắn, còn lại không có ai.

Thần sắc bình tĩnh đi ra mở cổng, một người trung niên đứng ngoài cổng, trên tay ôm cặp đen, thần thái nghiêm túc.

“Ồ, đây không phải là ông thầy giáo ở trường sao?” Minh Hạo vừa nhìn người ngoài cổng lập tức nhận ra ngay, chết, hắn quên chuyện ở trường, mấy ngày nay toàn vui đầu vào game BVCC quên mất chuyện này.

Mở cổng ra, nở nụ cười thân thiết hỏi thăm: “Thầy, sao lại tự mình đến thăm nhà em?”

“Tất nhiên là nói về việc học của cậu.” Trần Nhật Khang cúi đầu xuống, ánh mắt sắc bén nhìn Minh Hạo, muốn nhìn ra Minh Hạo dáng vẻ sợ hãi khi gặp mình, đáng tiếc, ngoài trừ nụ cười ‘thân thiết’ trên môi hắn không nhìn ra gì.

“Thằng nhóc này mặt dày thật, nghỉ học dừng dừng như không có chuyện gì.” Trần Nhật Khang cảm giác tên học sinh này khó chơi, bình thường nếu học sinh gặp hắn đưa nào đưa nấy về mặt sợ hãi, ai như Minh Hạo còn bình tĩnh nở nụ cười, thậm chí chủ động hỏi thăm hắn?”

“À, như vậy...” Minh Hạo à một tiếng, nói: “Thưa thầy, em mấy ngày qua ở nhà suy nghĩ không ngừng về chuyện thôi học. Câu trả lời của em là: em quyết định xin nghỉ.”

Trần Nhật Khang chịu thua với cậu học trò này, hắn cũng không ép buộc người khác phải làm theo ý mình, nói ra: “Em có thể suy nghĩ lại...”

“Cám ơn thầy lo lắng cho em, nếu được thầy xin dùm em, em không muốn học nữa.” Minh Hạo biến ra một tờ giấy xin thôi học, giả vờ từ trong ngực lấy ra tờ giấy.

“Chuẩn bị sẵn luôn?” Trần Nhật Khang ngăn người nhìn tờ giấy, theo bản năng cầm tờ giấy lên đọc.

Nét chữ như rồng bay phượng múa, từng câu, đoạn ngắt, chấm đúng chuẩn mực, không sai một từ chính tả.

Nếu không phải thấy tận mắt người đưa là Minh Hạo, chắc hẳn tưởng rằng do người khác viết chứ không phải hẳn viết.

Khoang đã, chẳng lẽ hẳn nhờ người khác viết? So với chữ thường ngày trong lớp, chữ Minh Hạo như con cu mà, làm sao có thể đẹp đến vậy? Chẳng lẽ từ con cu tiến hóa thành con phượng?

Trần Nhật Khang trong lòng nghi ngờ dâng lên, bắt đầu đọc lại từng chữ trong tờ giấy.

Xác thực, từ nét chữ đến câu văn, hoàn toàn khác với chữ Minh Hạo viết ra.

“Trong tờ giấy, chữ viết là do em nhờ người khác viết dùm?” Trần Nhật Khang bình tĩnh hỏi, nhưng Minh Hạo không khó nghe ra trong giọng nói hẳn có một chút tức giận, lập tức hiểu gì.

Minh Hạo lắc đầu, cười nói: “Nhà em nào có người thân mà nhờ viết dùm?”

Trần Nhật Khang chất vấn: “Vậy mấy chữ này tại sao khác với trong lớp học?”

Minh Hạo nghĩ đến hồi tiểu học chữ viết xấu thậm tệ như gà bới có hơi xấu hổ, không nói gì, lấy ra tờ giấy trắng, tại trước mặt Trần Nhật Khang viết vài chữ, sau đó đưa cho hẳn.

Minh Hạo không muốn nhiều lời, mà muốn dùng hành động chứng minh cho người khác biết, nhanh gọn lẹ.

Trần Nhật Khang nghi ngờ, cầm lên tờ giấy Minh Hạo đưa. Đọc xong, Trần Nhật Khang đưa tờ giấy xuống, trong mắt hiện ra tia kinh ngạc nhìn Minh Hạo, nét chữ y như tờ xin thôi học kia, chẳng lẽ Minh Hạo bao lâu nay thâm tàng bất lộ giờ mới bộc lộ ra? Nếu đúng thật như vậy, Minh Hạo chính là một học sinh cực kỳ xuất sắc hiếm có!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 312: Biện Pháp Cuối Cùng

Trần Nhật Khang sắc mặt thay đổi liên tục, định mở miệng lúc này lời chưa ra Minh Hạo chặn lại.

Minh Hạo biết ông thầy giáo định nói tiếp mấy câu cũ, hăn trực tiếp nói ra: “Như em đã nói, em xin thôi học, mong thầy chấp nhận.”

Trần Nhật Khang miệng thá ra, muốn nói mấy câu, khi nhìn đến vẻ mặt kiên quyết bướng bỉnh của Minh Hạo, đành nuốt lại.

Trong lòng thở dài, Trần Nhật Khang mất mát nói ra: “Được, nếu cậu muốn vậy tôi cũng không ép buộc, tôi sẽ giúp cậu làm thủ tục thôi học. Đây là số điện thoại của tôi, nếu cậu có vấn đề gì cứ liên lạc với tôi.”

Hăn đã làm hết chuyện mà một người thầy phải làm, hăn không biết nói gì hơn, người ta không muốn, hăn cũng không thể ép được.

Nói xong Trần Nhật Khang đưa tờ giấy, bên trong có ghi địa chỉ nhà kèm theo số điện thoại của hăn.

Minh Hạo tiếp tay nhận, tận đáy lòng dâng lên biết ơn, cung kính cúi đầu chào: “Cám ơn thầy.”

Trần Nhật Khang nở nụ cười gượng phất tay chào tạm biệt, không nói lời nào chậm chậm rời đi, bóng lưng gầy yếu, dáng vẻ có chút cô đơn.

Minh Hạo thở dài, ông thầy dạy tiểu học này thật sự có tâm, nhẹ nhàng phất tay một cái, luồng khí trắng âm thầm nhập vào người Trần Nhật

Khang.

Xoay người đóng cổng lại, bước vào nhà tiếp tục bật máy tính lên.

...

Mấy ngày sau, cơn nóng về Thầy Bói Tương Lai bắt đầu từ từ giảm bớt, đây là lẽ thường.

Minh Hạo mấy ngày nay không tiếp tục gây nên sóng gió như lúc trước, hơn nữa hẳn không phải vì tiền mà làm vậy.

Kế hoạch ngày trước nhờ vào hẳn nổi tiếng, sau đó rao tìm kiếm cha mẹ, nhưng cảm giác làm vậy có chút ngu ngốc.

Minh Hạo làm cách khác, nhanh hơn, bí mật, mà chính xác hơn.

Đó chính là Hack vào máy tính chính phủ (GE), âm thầm cài virus xâm nhập máy tính bọn hắn.

Mấy ngày qua, Minh Hạo đã làm vậy, hơn nửa thành công lây lan toàn bộ.

Từng con virus từng giây từng phút sẽ truyền lại dữ liệu về máy Minh Hạo, chỉ là đồng dữ liệu quá lớn, Minh Hạo không tài nào đọc hết được. Cho nên hẳn mấy ngày trước tạo ra phần mềm tuyển lọc

Minh Hạo bây giờ chính là duyệt lại từng cái từ trong phần mềm đã lọc ra rồi.

Tài liệu chủ yếu là về thân phận hắn.

“Cha mẹ...” Minh Hạo lẩm bẩm, hắn đang đọc một tài liệu về gia cảnh cha mẹ hắn.

Lật ra vài trang liên tục xem, càng xem sắc mặt càng thay đổi.

Cha mẹ hẳn ở mấy năm trước lúc hẳn còn nhỏ, đột ngột mất tích bí ẩn, dù GE cố gắng điều tra cũng không tìm được manh mối nào.

Không ai biết xuất thân hai người, chỉ biết hai người rất giàu, có tiền mua mảnh đất ở tại Q2 này.

Nói đến phải nói, căn nhà hẳn không lớn nhưng cũng không nhỏ, thuộc loại căn nhà người khá giả. Có sân chơi, phòng ốc đầy đủ, chỉ là không hiểu tại sao cha mẹ hẳn lại bỏ đi...

Minh Hạo đối với lúc mình hồi nhỏ chỉ vài tuổi, trí nhớ mù tịt, không nhớ được chút gì.

Minh Hạo nhìn xong đồng tài liệu, tinh thần có chút mệt mỏi, nhìn đi nhìn lại không biết cha mẹ làm nghề gì, xuất thân ở đâu.

Tựa như bọn họ đột nhiên xuất hiện trên nhân gian, đến Q2 mua nhà rồi bỏ hẳn lại rồi đi.

Có điều, về phần đăng ký giấy khai sinh...

A đúng rồi, giấy khai sinh!

Minh Hạo bật người thẳng lưng, nhanh chóng vùi đầu vào máy tính, tra tìm đồng tài liệu.

Sau một lúc tìm kiếm, Minh Hạo rốt cuộc tìm ra thứ hẳn cần “Thông tin về giấy khai sinh – hộ khẩu Kim Minh Hạo...”

“Họ và tên: Kim Minh Hạo.

Giới tính: Nam

Nơi sinh: bụng mẹ

Dân tộc: kinh nguyệt

quê quán:?

Họ tên cha:?

Họ tên mẹ:?

Các phần còn lại:?

Người làm giấy khai sinh?

Người ký:?”

Minh Hạo ngẩn ra, không thể tin vào mắt mình.

Cái vẹo gì thế này, nơi sinh bụng mẹ? Dân tộc kinh nguyệt, quê quán và cha mẹ toàn dấu????... Đùa à? đậu má nó!!!

Minh Hạo dù sống hơn ngàn năm, luôn luôn bình tĩnh không đổi sắc, lúc này hẳn thật sự nổi điên rồi.

Nếu mây ngày trước trong game BVCC bị người chửi chỉ là giả vờ tức, thì lúc này hẳn tức giận thật rồi.

Đậu má râu xanh, đây là sỉ nhục, cảm giác được một loại sỉ nhục chưa từng có đối với hắn. Nhất là phần đế dân tộc, vậy mà đế hắn dân tộc kinh nguyệt, ý nghĩa: tới tháng chảy máu của phụ nữ!

Nếu Minh Hạo mà biết tên nào dám ghi vậy, là nam hắn lập tức cắt cu tên đó, đem cho chó ăn, nữ cắt dái, à khoang, nữ làm gì có dái mà cắt, hắn sẽ hiếp râm ba lỗ của nó, nhất là lỗ hậu, cho đến khi nát như tương đen chảy ra shit mới thôi.

Minh Hạo hít sâu vài hơi bình tĩnh trở lại, tuy hấn bình tĩnh, nhưng cơn tức giận trong lòng chưa tiêu tan.

Hắn ở lúc trước sống đến 18 tuổi lớp 12, thật sự không biết trên giấy khai sinh lại ghi như vậy. Bây giờ nghĩ lại, cảm giác cực kỳ nghi hoặc, tại sao giấy khai sinh, còn có thân phận cha mẹ hắn bị giấu?

Thông qua đám giấy tờ mật vừa đọc xong, Minh Hạo cảm giác chuyện này không đơn giản.

Chẳng lẽ cha mẹ hắn thuộc loại chính trị gia cao cấp, đẳng cấp cỡ thủ tướng?

Không thể a, dù đến chủ tịch, tổng thống ít ra cũng phải có một chút thông tin, ví như xuất thân chứ...

Minh Hạo ánh mắt mông lung, lúc này hắn không biết nên làm gì.

Dùng cách hacker máy tính, nhưng lại không ra thân phận.

Trầm tư một chút, Minh Hạo hướng máy tính hai tay gõ liên tục, cuối cùng, nhấn enter một cái.

Sau cái nút enter Minh Hạo vừa bấm, hơn trăm tỷ virus phát tán ra toàn thế giới, không người hay biết việc này.

....

Mấy ngày sau, trong phòng, Minh Hạo liên tục lẩm bẩm, thần sắc có hơi mệt mỏi.

“Không có...nơi này cũng không có.” Minh Hạo lẩm bẩm, virus siêu cấp do hắn phát tán mấy ngày trước lây nhiễm toàn bộ thế giới, nhất là CIA,FBI, trung tâm siêu cấp máy tính...

Không máy tính nào không có virus của hắn. Có điều kết quả nhận lại khiến hắn thất vọng lớn, tin tức về cha mẹ hắn không có một cái nào hữu dụng.

“Đây là sao.” Minh Hạo dùng tinh thần lực siêu lớn quét vài lần trái đất không có kết quả nào

“Cha mẹ chẳng là người đến từ vị diện khác?” Minh Hạo nhíu mày suy đoán, không loại trừ khả năng này.

Sau nhiều ngày điều tra, internet lẫn tinh thần lực, Minh Hạo phát hiện một điều: cha mẹ hắn như tự nhiên xuất hiện.

Cái thứ hai, không như trong truyện, ở trái đất không có linh khí hay đường đến thông đạo gì, ít ra là vậy.

Điều này càng làm Minh Hạo đau đầu, không có một chút manh mối nào về cha mẹ hắn, làm sao kiếm ra bọn họ hoặc một chút manh mối mới là quan trọng nhất.

Chẳng lẽ phải quay lại thời không, lúc hắn vừa sinh ra? Minh Hạo không khỏi suy nghĩ đến biện pháp cuối cùng.

"Chủ nhân có người gọi thư!"

"Chủ nhân có người gọi thư!"

"Chủ nhân có người gọi thư!"

Lúc này trong hệ thống máy tính vang lên âm thanh thông báo. Minh Hạo ngẩn ra, lại có người mù mắt muốn tìm mình? Nếu vậy hắn không ngại cho đám máy tính nổ nát bấy a.

....

P/s: Tác giả đang phân vân một điều, haiz, thật khó nói.

Tác giả muốn tạm dừng vài ngày (2-5 ngày) để suy nghĩ cốt truyện, từ đầu đến h tác giả chỉ cắm đầu viết mà k nghĩ cốt truyện, cho nên mỗi phần tốc độ khá nhanh + rời rạc... @@!!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 313: Sinh Đạo

Minh Hạo dời mắt nhìn qua màn hình máy tính.

“Hả?”

Minh Hạo trong mắt hiện ra kinh ngạc, lúc này trên màn hình hoàn toàn xanh dương tựa như bị lỗi, có điều không phải đấm code lỗi 100x kia, mà là hiện lên câu đối thoại tựa như đang chat với hắn.

“Chào người Vô Thượng Dâm Đạo, đã lâu không gặp.” Một câu thoại chào hỏi tràn ngập mùi vị bí ẩn xuất hiện.

Minh Hạo biến sắc hỏi: “Người là ai, tại sao biết tên ta?”

“Sinh Đạo.”

Trên màn hình hiện lên hai chữ, dù chỉ có hai chữ, đã đủ làm Minh Hạo thần sắc trở nên nghiêm túc lên. Minh Hạo rất ít khi nghiêm túc, hắn chỉ nghiêm túc với cường địch, mà Sinh Đạo, là đối tượng mà hắn phải nghiêm túc.

Một người đồng đẳng cấp với hắn, dù hắn mạnh, nhưng phải biết hắn và Sinh Đạo đồng đẳng cấp với nhau. Chỉ cần lơ là một chút chính là lật thuyền trong mương.

“Người kiếm ta có việc gì?” Minh Hạo gõ chữ hỏi.

Hắn tin người đầu bên kia đang đối thoại với hắn là Sinh Đạo. với khả năng mạnh mẽ của Sinh Đạo, có thể dễ dàng tìm được mình.

“Ta nhớ người, tìm người không được à?” Câu thoại này có chút kỳ kỳ, giống như người vợ ở xa, vì nhớ chồng quá cho nên đến nhà tìm, nói một câu như vậy.

Minh Hạo cả người dựng lên tóc gáy, đang tính trả lời, lúc này đầu bên kia đã nói tiếp: “Ta biết chỗ cha mẹ người ở đâu, họ hiện tại rất an toàn, cho nên người yên tâm.”

Minh Hạo dừng lại, chờ người kia nói tiếp, bởi vì đối phương nói ra như vậy hẳn biết có ẩn ý trong đây.

“Chúng ta chơi một trò chơi đi. Người chờ một chút, ta đến gặp người.”

Bất thành lĩnh, đầu bên kia ra một câu như vậy, làm Minh Hạo không kịp phản ứng.

“Ta đến.”

Phía sau lưng vang lên tiếng nói nhẹ nhàng, Minh Hạo mau chóng quay đầu lại, lúc này, hẳn không khỏi thừ người ra.

Một bóng hình xinh đẹp hiện ra trước mắt hắn, mái tóc xanh lá không, dưới ánh sáng trần nhà và mặc áo trắng mỏng, nàng phô ra lưng linh đường cong tuyệt đẹp.

Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ, đôi mắt xanh ngọc tựa như biết cười, đặc biệt nhất nàng quần áo màu trắng mỏng, có thể nhìn thấy được bên trong lớp da thịt xinh đẹp, đôi núi lớn, khe hồng hồng bí ẩn giữa chân kia.

Khi ở gần nàng, Minh Hạo cảm giác một luồng tràn ngập sức sống dâng trong người mình, hơi thở, ánh mắt, mái tóc, làn da...toàn bộ tràn ngập sức sống.

Mỗi cái chớp mắt, nụ cười của nàng, có thể đem toàn bộ hắc ám ở thế giới này trong nháy mắt tan chảy.

Từ khí chất nàng, Minh Hạo có thể cảm nhận một loại ôn nhu đặc biệt mà người thường không có được, đó là ôn nhu, ôn nhu cùng cực khiến mọi hòn đá sắt cũng phải rung rinh trước vẻ ôn nhu của nàng.

“Vô Thượng Dâm Đạo, không nghĩ người trở thành nhân loại đẹp trai tuần tú đến vậy hì hì.” Sinh Đạo nở nụ cười xinh đẹp nói.

Minh Hạo không vì vẻ đẹp nàng mà thay đổi, bình tĩnh đáp lại: “Người cũng vậy Sinh Đạo.”

Sinh Đạo nhú mày lại, có vẻ khó chịu khi nghe giọng điệu lạnh lùng của hắn, nàng nói: “Vô Thượng Dâm Đạo, người không nhớ ta?”

“Có.” Minh Hạo gật đầu, bình thản nói: “Nhớ lúc kiếp trước ta chịch người.”

Sinh Đạo mặt đỏ lên, nàng nguyền Minh Hạo một cái, vui vẻ nói ra: “Người ít ra so với kiếp trước càng vô sỉ hơn.”

Minh Hạo xem như mặt dày không nghe thấy, nhìn Sinh Đạo bình tĩnh hỏi: “Cha mẹ ta ở đâu, và trò chơi người muốn ta tham gia là gì?”

“Thật lạnh lùng, hẳn bản nguyên không phải là dâm dục à, tại sao gặp mình không nhào lên rồi đè mình xxx.” Sinh Đạo thầm nghĩ, nàng lúc này trong lòng thật sự mong chờ Minh Hạo làm như vậy.

Đây không phải tình yêu hay dục vọng gì, mà là bản năng nguyên thủy của nàng.

Mấy triệu tuế nguyệt trước, khi cả đám còn là bản nguyên chưa hóa hình nhân loại, Vô Thượng Dâm Đạo, cũng chính là kiếp trước Minh Hạo đã âm

thậm lúc mọi người ngủ say đi rape*** đám bọn họ trong giấc ngủ.

Kể từ đó về sau, đám đạo bị hấn hiếp mỗi lần gặp hấn như nóc ma túy liều cao, đòi phải hấn rape mình cho bằng được.

Nàng nhớ việc này, có điều Minh Hạo không nhớ về khoảnh khắc đen tối hấn đi rape đám đấy.

Sinh Đạo nhìn Minh Hạo nói: “Có thể gặp cha mẹ người, nhưng người phải...”

“Phải làm gì.” Minh Hạo nhú mày.

“Chơi game với ta!”

Minh Hạo mặt đen, chơi game? What the phở, chẳng lẽ con Sinh Đạo này biến thành nhân loại rồi nghiện game luôn? Bây giờ tự nhiên đến đây rủ hấn chơi game, vãi thật.

Như chứng thực suy nghĩ của Minh Hạo, Sinh Đạo nói tiếp: “Ta mấy trăm năm trước quá chán, cho nên biến thành nhân loại, hòa vào cuộc sống bọn hấn. Mấy ngày trước ta vừa đọc một cuốn truyện kỳ lạ, viết về game online, nói là main là người tương lai, chơi game vĩnh du, ở đó kỹ thuật tiên tiến có thể chơi game thế giới thứ 2 ...”

Minh Hạo nghe xong, hiểu rõ cô nàng này bắt đầu nghiện rồi, hơn nữa còn muốn chơi game kiểu tương lai hiện đại, còn dùng từ ngữ như “online”, thật sành điệu nha.

“Được rồi, như vậy người muốn chơi chứ gì?” Minh Hạo mỉm cười hỏi, việc này đối với hấn quá đơn giản.

“Đúng vậy, hơn nữa ta muốn toàn bộ người trái đất chơi cùng chúng ta. Ta biết người có năng lực một phần của đại đạo, có thể dễ dàng làm ra việc

này.” Sinh Đạo chờ mong nói.

Sinh Đạo dù mạnh ngang bằng Minh Hạo, có năng lực sinh sôi nảy nở vạn vật, có điều không nhiều năng lực như hắc.

Minh Hạo đành chiều nàng gật đầu, chột ngẩn ra: “Ta phải chơi cùng người?”

Sinh Đạo nở nụ cười xinh đẹp không nói gật đầu.

Minh Hạo mặt đen, không biết con hàng này có âm mưu gì, nhưng mặc kệ, hắc không có gì phải sợ, hơn nữa đối phương cũng không có lợi gì nếu hại mình.

“Rồi rồi, lúc nào người mới nói cha mẹ ta ở đâu?” Minh Hạo quan tâm đến vấn đề này nhất, cắn răng hỏi.

“À, lúc nào người và ta đi đến chung kết, giành giải quán quân.” Sinh Đạo như cô bé tinh nghịch le lưỡi đỏ cười nói.

Minh Hạo thật sự bó tay, cô nàng này có hơi cực phẩm.

“Chờ ta vài ngày. Đúng rồi người ở đâu hoặc cách liên lạc với người?” Minh Hạo nói, hắc muốn chuẩn bị đi thành lập một công ty, sau đó hợp tác với chính phủ, lợi dụng năng lực “thông thiên vạn giới” tạo ra game thực tế ảo chân thật 100%...

“Ừm.” Sinh Đạo như mèo con gật đầu, nàng từng bước chân nhẹ nhàng đi tới, bất ngờ ôm Minh Hạo, môi kề môi hắc, ôn nhu nói: “Có điều, ta muốn người yêu ta trước.”

Chưa chờ Minh Hạo phản ứng, môi nàng hé ra, sinh cơ tràn ngập hà vào miệng Minh Hạo.

Minh Hạo theo bản năng đáp lại, hai chiếc lưỡi bắt đầu giao phối lẫn nhau, nước miếng trao nhau, tràn ngập sinh cơ trong phút chốc đổ đầy tinh thần lẫn cơ thể hẳn.

Minh Hạo dâm dục nguyên thủy trong lòng bùng cháy, hai tay theo bản năng thò vào áo Sinh Đạo, cở ra từng cái áo, quần của nàng.

5 phút sau, cả hai thân thể trần truồng như nhộng hòa hợp vào nhau. Khí tức dâm dục và sinh cơ hòa thành một, tạo nên một luồng khí tức huyền bí.

Trong phòng vang lên tiếng ôn nhu rên rỉ và tiếng súng vang dội, bởi vì phòng không có cách âm, cho nên bên ngoài người đi đường sắc mặt đều xấu hổ, thầm chửi trong lòng *****

P/s: Đã suy nghĩ.kỹ về cốt truyện, cảm ơn bà con - anh em đã góp ý,. mình xin ghi nhận~~

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 314: Võng Du Thế Giới Thật

Sinh Đạo và Vô Thượng Dâm Đạo khí từ cơ thể hai người hòa vào nhau, tạo thành một loại khí dụ hoặc chúng sinh, lại tràn ngập sinh cơ bùng bùng.

Minh Hạo lâu rồi mới cảm giác được rất sướng, nhất là khi hòa hợp với Sinh Đạo, hẳn tựa như cảm giác mình bay đến thiên đàng vậy.

Sau trận giao lưu ân ái điên cuồng mấy ngày đêm với Sinh Đạo, Minh Hạo và Sinh Đạo nghỉ ngơi một chút, hai người lại tiếp tục làm tiếp.

Ở lúc kiếp trước còn bản nguyên, Sinh Đạo đã nghiện như thế này rồi, sau trải qua thành nhân loại ‘khoái cảm’ lúc làm càng tăng lên, nhất là lúc đưa thứ ấy vào...hơn trăm sợi dây thần kinh nhạy cảm rung rung, làm Sinh Đạo càng tăng độ ‘nghiện’ với việc làm tềnh này.

...

“Ta không làm nữa, ta chịu thua, tha cho ta đi Vô Thượng Dâm Đạo, ta hết chịu nổi rồi.” Ôn nhu tiếng rên rỉ, kèm theo tiếng thở gấp suy yếu nói.

Mấy tháng sau, trong phòng bừa bãi, đầy nước dịch nhầy...Sinh Đạo thân thể run run theo nhịp điệu 1-2, toàn thân một màu đỏ thẫm, đôi má hồng nhuận, hô hấp rối loạn, đôi mắt lim dim nhắm lại tựa như đang ngủ.

Dù nàng là thần, nhưng đối với điên cuồng húc sừng của Vô Thượng Dâm Đạo mấy tháng nay, làm 24 trên 24 giờ, tinh thần lẫn thể xác của nàng thật sự đỡ không nổi.

Minh Hạo vẻ mặt còn thêm khát chưa thỏa mãn thả ra Sinh Đạo, lần này hẳn thịt Sinh Đạo sướng chim vô cùng, cả người khỏe như trâu, tinh thần tràn ngập sinh mệnh khí tức mà lâng lâng.

...

Nằm dưới đất nghỉ ngơi vài giờ, Sinh Đạo rất nhanh hồi phục lại, nàng đứng dậy nhìn Minh Hạo, ánh mắt ôn nhu vô hạn nói: “Ta quyết định ở chung với người, được không Vô Thượng Dâm Đạo?”

Minh Hạo suy nghĩ một tí, để nàng ở lại luôn, sẵn tiện nếu có nhu cầu dè, thế là hắn gật đầu nói: “Được, người cứ tự nhiên như ở nhà của mình.”

“Cám ơn.” Sinh Đạo mỉm cười ôn nhu nói, chợt nàng nhớ đến chuyện game online chưa giải quyết, thực giục: “Vô Thượng Dâm Đạo, khi nào người mới tạo ra game online cho ta chơi?”

Minh Hạo mặt đen lại, hẳn lúc này cảm giác mình là hầu, còn Sinh Đạo là chủ, nhưng vì tìm cha mẹ, giải quyết khúc mắc trong lòng bấy lâu nay đành tạm thời chấp nhận, nói: “Người chờ ta vài ngày.”

Sinh Đạo gật đầu nói: “Ừm, người cứ làm đi, khi nào xong nhớ báo ta, ta với người party giết quái, lập công hội.”

Minh Hạo mặt đen hơn, vãi lùa, con hàng này thậm chí còn biết party, đánh quái, thậm chí lập công hội luôn chứ.

Minh Hạo âm ừ một cái biến mất, đi làm việc của mình.

Trong mấy ngày qua, các thủ trưởng lớn các nước từ Mỹ, Nhật, Hàn, Việt, Đức, Pháp, Ba Lan, Đan Mạch, Thụy Sĩ...hơn 50 quốc gia lớn nhỏ khác nhau, bọn họ cùng gặp mặt một người đàn ông thần bí.

Sau đó các bên cùng nhau ngồi vào bàn đàm phán bí mật.

Vài ngày sau, toàn bộ các nước cùng nhau nhất trí “Mở ra game online thế giới thứ 2, độ chân thật 100%.”

Trong đó, các nước sẽ phụ trách việc như pr, buôn bán (mũ giả lập), tiền game, diễn đàn hỗ trợ tân thủ....

Về phía Minh Hạo, sẽ cung cấp kỹ thuật cơ bản cho các nước, trong đó có kỹ thuật về chế tạo đầu khô, túi thức ăn dinh dưỡng vv... để người khác chơi game, nhưng về phương tiện kỹ thuật chế ra game hay quyền khai thác, điều khiển game thì không, việc giám thị hack game hoàn toàn không lo lắng....

Minh Hạo còn phải đi lên mặt trăng, đặt các máy chủ, cũng như cài đặt hệ thống game, hẵn chọn game đề tài châu á kết hợp với châu âu loại truyền thống như Sinh Đạo yêu cầu.

...

1 tuần lễ sau.

Trên internet, đài truyền hình, báo chí khắp thế giới, đăng tin quảng bá về game online thực tế ảo, có tên gọi là Thần Chiến, đây là thế giới thứ 2 chân thật, có tiếng anh, tiếng việt, tiếng hàn....

Độ chân thật game đạt đến 99%. Quan trọng nhất có thể mua bán, lợi nhuận game thực ảo qua lại!

Không chỉ thế, dù là người già, mù, tay chân bị liệt, hay các bệnh như câm này nọ, khi vào game hoàn toàn biến mất, có thể trong game nói chuyện, cử động tay chân như bình thường. Đây chính là một tin mừng cho người thân, lẫn người bị khuyết tật, bọn họ như thấy một tia hi vọng cuộc sống...

Người thông minh hoặc đam mê một truyện, sau khi đọc thấy tin tức này, lập tức đám bọn họ biết: cơ hội làm giàu (kinh doanh) đến!

Người thông minh không cần nói, chỉ cần để ý kỹ một chút liền nhận ra ngay: 50 quốc gia cùng nhau quảng bá rầm rộ, mà chỉ có một game duy nhất, như vậy nói lên một điều: game này các chính phủ cùng nhau bắt tay chế tạo, thương lượng đạt thành, hơn nữa đây là loại game chưa từng có trong thế kỷ qua.

Hiện tại thế kỷ 21, chỉ có game 3D tựa như game Gta của hãng Rockstar Games là chân thật nhất, nhưng chỉ 5~10% độ chân thật, còn chưa đạt đến độ 99% chân thật kia, lý do chung là kỹ thuật hạn chế.

Bây giờ hơn 50 nước đồng loạt tung ra một tin không kém một trái boom nguyên tử như vậy, làm toàn bộ thế giới người từ tầng lớp thấp đến tầng lớp cao rung chuyển dữ dội.

Về phần đam mê sách, hiện tại tiểu thuyết khá lưu truyền nhiều, tiểu thuyết bắt đầu phát triển mạnh ở các nước năm 2010. Nhất là nội dung trong đó như thực tế ảo đã thấm sâu vào đầu óc bọn hắn. Lúc này đột nhiên nghe đến tin game thực tế ảo xuất hiện, bọn hắn cùng nhau nắm tay lại, khí huyết trong người trỗi lên, bọn hắn biết, đây là cơ hội của mình, một cơ hội để trở thành tuyển thủ chuyên nghiệp, hoàn thành ước mơ “không cần học, chỉ cần chơi cũng có tiền.”

Giờ đây, khắp thế giới mọi người sôi trào lên, ở internet, facebook, quán café, quán nét... Đâu đâu cũng có thể nghe thấy mọi người lấy chuyện này ra nói chuyện, bàn tán.

Thời gian ra game trực tiếp không rest là 1 tháng sau, trực tiếp Open Beta bởi vì các nước đang chạy đua sản xuất đầu khô, túi dinh dưỡng, diễn đàn thảo luận để chơi game...

...

Thuật ngữ game (phần đặc biệt – chuẩn bị vào vòng du – đô thị luôn).

-Bạo kích: Bạo kích là trong trường hợp đánh người hoặc quái bạn có xác suất xuất ra skill với damage cao hơn bình thường

-Sát thương: gây ra sát thương

-Phòng ngự: phòng ngự giảm sát thương

-Buff: máu, chậm chạp, bất lợi...

-May mắn: tăng tỉ lệ rút trang bị, vật phẩm có phẩm chất cao

-Thù hận: bạn đến gõ quái hoặc bước vào tầm nhìn thì quái sẽ ghi hận bạn, dựa vào điểm công kích, tổng điểm sát thương của bạn cao nhất thì quái sẽ mãi mãi một lòng vì bạn. Cũng có những kỹ năng riêng và trang bị để tăng thù hận.

-T (Tanker): dành cho những nghề máu trâu phòng thủ cao, T sẽ lên cướp thù hận của BOSS để BOSS chỉ đánh mình thẳng này, tóm lại là hy sinh thân mình để anh em an tâm đánh mà ko bị BOSS chú ý. Có thể có nhiều tank, trong đó MT (Main tanker) là đứa gánh BOSS chính.

-OT (out Tank): Các bạn cứ hiểu là khi tổng điểm sát thương của T không bằng thẳng khác thì BOSS sẽ thay lòng đổi dạ, yêu đứa mạnh hơn. Thuật sư (chữa thương) cũng có thể đoạt được thù hận từ tay T khi mà số lượng buff vượt quá mức so với tổng điểm sát thương của T, kiểu này thì rất dễ OT.

Nghề chuyên công kích, DPS (Dealing Damage Per Second): những nghề có sát thương cao, gây damage tranh thủ từng giây,. Khi đi phó bản rất cần những nghề chuyên công kích, có thể DPS cao nhưng máu mỏng, ví dụ như pháp sư...

Thời gian đóng băng (thời gian cool down viết tắt là thời gian CD): kỹ năng ko thể dùng liên tục phải có thời gian tạm dừng chờ phục hồi lại mới có thể dùng tiếp được, đây là thời gian đóng băng.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 315: Thần Chiến

Thời gian trôi qua nhanh chóng, một tháng sau, hơn trăm ngàn đại lý khắp thế giới do chính phủ đứng sau đồng loạt mở cửa.

Sáng sớm, tầm 6 giờ sáng, một hàng dài màu đen đứng xếp không thấy cuối cùng, bên trong có nam, nữ, già trẻ, giàu nghèo đủ loại người trong tầng lớp xã hội khác nhau.

Từ cửa ra vào cửa hàng bán mũ giả lập, có người vừa ra lập tức có người đi vào, thay phiên nối đuôi không dứt.

Thời gian qua mau, một tiếng trôi qua, nắng gay gắt bắt đầu chiếu rọi bốn phương, hàng người không vì đó ít, trái lại càng nhiều người đứng xếp hàng hơn, nhưng không người nào bần tâm hay than phiền điều đó.

Bọn họ cùng chung mục đích, đến đây để mua mũ giả lập và túi dinh dưỡng.

Game thực tế ảo 100%. Ai không muốn chơi? Có cơ hội chơi game làm giàu, lại do chính phủ cam kết về mặt an toàn, tiền bạc..., ngu gì không chơi?

Thần Chiến, được chính phủ tất cả các nước cam kết 100% thực tế ảo. Quảng cáo hơn một tháng, không ai không biết điều này.

Giá thành có ba loại, phân biệt là thấp, trung bình, cao, chất lượng mũ giả lập tùy giá mà quyết định.

Thấp nhất cũng là 500k, trung bình 1 triệu, chất lượng cao là 3 triệu.

Cộng với bán ra một thứ khiến giới khoa học thế kỷ 21 ngưỡng mộ: Túi dinh dưỡng.

Một bịch túi dinh dưỡng gắn liền với đầu khô, lúc người chơi game, hệ thống mũ giả lập tự động truyền vào “dinh dưỡng lỏng”, giúp người chơi tạm thời mấy tiếng không đói bụng.

Túi dinh dưỡng như tên, nó là một dạng chất lỏng dinh dưỡng cung cấp người chơi, không lo vì thiếu dinh dưỡng hay ít vận động mà teo cơ các loại.

Đây cũng là cái mà Minh Hạo trực tiếp đưa vào, tránh cho đám trẻ em và đám trung niên vì nằm nhiều quá bại liệt, yếu sinh lý các loại..

Không chỉ vậy, chính phủ còn đưa ra chính sách giành cho người khuyết tật, người già. Hỗ trợ giảm giá đến 60% phúc lợi.

Có điều, nếu muốn mua đầu khô phải có thẻ cmnd hoặc giấy hộ khẩu mới có thể mua, trò chơi chỉ dành cho người 15 tuổi trở lên.

Tin tức đài truyền hình, internet đồng loạt đăng lên các tiêu đề như “Trong vòng 1 giờ, mũ giả lập (mũ trò chơi, mũ đầu khô...) bán được với số lượng phá kỷ lục lịch sử, hơn 1 triệu số lượng bán ra, còn đang gia tăng.”

Những tiêu đề này, lướt web xem tin tức có thể thường thấy.

“Thời gian đếm ngược còn một tiếng đồng hồ, chuẩn bị vào game Thần Chiến, tất cả chiến binh hãy sẵn sàng cho chuyến phiêu lưu kỳ thú của mình!!!”

Màn hình quảng cáo cỡ lớn, truyền thông đồng loạt hiện lên tin tức thông báo với mọi người.

Mọi người dân trên thế giới, thậm chí cán bộ nhân viên chính phủ giờ phút này đồng loạt nghỉ việc, chỉ có vài người trực thuộc làm việc thôi.

Cơn sốt không dừng lại ở đó. Trong quân đội các nước cũng đều ảnh hưởng, đám tướng tá, tướng lĩnh rủ nhau vào chơi game, trông rất náo nhiệt đông vui.

“30 phút...”

....

“1 phút”

Theo thời gian đếm ngược, mọi người tim đập càng nhanh.

Người người nằm im ngay ngắn trên giường, đầu đội sẵn mũ trò chơi, hai tay nắm chắc lại, vẻ mặt phấn khích chưa từng có.

...

Minh Hạo và Sinh Đạo cùng giống như vậy, hai người nằm im trên giường, đầu đội sẵn mũ giả lập, có điều hơi khác nhau là, hai người không mặc quần áo, hoàn toàn trần như nhộng nằm trên giường.

“3 giây”

“2 giây”

“1 giây”

Khi đếm đến số 0, mũ giả lập vang lên âm thanh cơ giới hóa “Thời gian đếm ngược kết thúc, Open Beta thần chiến bắt đầu, chào mừng người chơi

đến với game Thần Chiến thực tế ảo 100%!!!!”

“Ầm!”

Thế giới quay cuồng, ánh sáng chói lóa, thân thể linh hồn mọi người tựa như đi đến thế giới khác.

“Xin chào ngài, em là NPC hướng dẫn. Xin mời ngài đặt tên. Ngài xin lưu ý, tên đặt một lần vĩnh viễn, không thể thay đổi hay sửa chữa.”

Nghe giọng nói trong trẻo vang lên bên tai, Minh Hạo mở mắt ra, phát hiện chính mình đang đứng trong căn phòng phong cách cổ điển châu âu.

Gần đó không xa, một người con gái vẻ đẹp tuyệt sắc ánh mắt long lanh nhìn hẩn, làn da trắng, má hồng hào, môi đỏ tươi nở nụ cười ngọt ngào, lúc nàng cười lộ ra hàm răng trắng tinh đều như hạt bắp xinh đẹp.

Cô gái mặc bộ quần áo trắng, khí chất ngây ngô của cô gái mới lớn, càng tô lên vẻ ngây thơ thanh thuần xinh đẹp của nàng. Khiến người nhìn thấy trong nháy mắt thất hồn lạc phách, cảm giác đây là tiên nữ, một tiên nữ hạ phàm chứ không phải con người.

Không biết từ đâu ra, mùi vị hương cà phê sữa ngọt ngào quanh quẩn quanh đây bay vào mũi Minh Hạo, thấm vào ruột gan, làm người trong tức tặc cảm giác muốn hòa tan trong hương vị đó.

Cảm giác như thật! Không hổ là game online độ chân thật 100% nha. Nếu không phải Minh Hạo biết đây là game, chắc chắn bị mỹ nữ trước mắt và mùi thơm lừa gạt rồi!

Đây là suy nghĩ đầu tiên của Minh Hạo. Nhanh chóng hồi phục lấy lại tinh thần, Minh Hạo bình tĩnh nhìn cô gái nói: “Lấy tên Cô Độc đi.”

“Xin lỗi ngài, tên này đã có người sử dụng.” Cô gái nở nụ cười dịu dàng nói.

Minh Hạo sững sốt, nhanh vậy? Mới vài giây thôi mà đã có người đặt tên này rồi?

“Như vậy Đẹp Trai Khoai To đi.”

“Xin lỗi ngài, tên này đã có người sử dụng.”

“Một Kiếm Giết Địch.”

“Xin lỗi ngài, tên này đã có người sử dụng.”

“Một Kiếm Cách Thế...”

“Xin lỗi ngài, tên này đã có người sử dụng.”

“Đệt!” Minh Hạo tức giận chửi tục một tiếng, đậu má râu xanh, troll nhau à, hắn đặt hơn 10 cái tên khác nhau, vậy mà có người sử dụng đặt trước.

Nhưng nhìn vẻ mặt thuần khiết, nụ cười ngây thơ của cô nàng, hắn biết người ta không có ý troll, hơn nữa lại là NPC, không có lý do gì để troll hắn làm gì.

“Vậy lấy tên Ngàn Năm Chịch Gái đi” Cái tên này chắc không ai đặt đâu nhỉ? Với lại cái tên này rất là bá đạo a.

Đúng như suy đoán của Minh Hạo, lần này cô gái không nói câu máy móc nữa. Thay vào đó nàng nở nụ cười xinh đẹp, vẻ mặt vui mừng nói ra: “Chúc mừng ngài đặt tên thành công, kế tiếp xin mời ngài chọn chủng tộc.”

Minh Hạo hỏi: “Các chủng tộc có đặc điểm khác nhau gì không?”

Cô gái gật đầu, bắt đầu giới thiệu các đặc điểm của chủng tộc: “Có thưa ngài, Thần Chiến bao gồm 2 chủng tộc truyền thống cùng nhiều chủng tộc đặc biệt khác.”

-Chủng tộc nhân loại: +5% tốc độ tăng thông thạo (độ thông thạo có chức năng tăng lên điểm kỹ năng).

-Chủng tộc hắc ám vong linh: +5% sát thương.

Còn các chủng tộc đặc biệt khác như: vamprite(Ma Cà Rồng), Ma, Quỷ, Tinh Linh, Thiên Sứ, Cường Thi...

Vì đây là các lớp nhân vật đặc biệt có sức mạnh hơn hai class bình thường kia, cho nên Thần Chiến không đưa vào, cái này phải tùy theo vận may của người chơi bắt gặp NPC mà chuyển class.

Minh Hạo hiểu rõ, nói: “Lựa chọn nhân tộc đi.”

“Ok ngài. Ngàn Năm Chịch Gái chủng tộc nhân loại, thành công khóa chặt.” Cô gái gật đầu nở nụ cười, lúc này nàng giới thiệu một số chức năng đặc sắc trong game như:

Độ thông thạo, kết hôn, giao dịch tiền ảo – thực, chuyển chức...

Đặc sắc nhất phải kể đến, đó là: giao dịch đồ đạc ảo – thực (tỉ lệ 100:1), từ trong game ra ngoài, 100 cái đổi 1 cái....

Ví dụ có thể đổi trang bị quần áo, trang sức, bình máu, mana trong game ra ngoài đời thực, có điều trang bị đổi ra không có thuộc tính gì, khi đổi ra ngoài thực tế, bọn chúng như mấy món quần áo, trang sức bình thường.

Nhưng có vài cái là: bình máu, bình mana, thức ăn có thể sử dụng như bình thường.

Bình máu có tác dụng tăng cường kháng tính cơ thể, có thể khiến người khuyết tật “mọc tay chân, người mù thấy ánh sáng...” được. Đây có thể coi là loại thuốc thần kỳ, tin mừng lớn nhất cho người khuyết tật, người già.

Bình mana như nước uống, hồi phục lại năng lượng trong cơ thể sau khi một hồi vận động tiêu tốn năng lượng cao.

Thức ăn không cần nói, tùy theo độ thông thạo kỹ năng người chơi nghề nghiệp đầu bếp mà làm ra món ăn ngon hay dở.

Về phần vũ khí như: kiếm, cung súng..., game thần chiến tuyệt đối cấm giao dịch, với lý do an toàn.

Còn có chức năng khác là: Kết hôn, sinh đẻ.

Hai người chơi có thể kết hôn nhau, sau đó sinh ra đứa con...

Nghe xong người nữ giới thiệu tất cả chức năng đặc sắc game Thần Chiến, Minh Hạo không thay đổi sắc mặt gì, vì hắn đã biết hàng sẵn rồi, nói: “Được rồi, ta muốn vào game.”

“Cám ơn ngài bỏ ra thời gian lắng nghe, kính chúc ngài Ngàn Năm Chịch Gái chơi game vui vẻ!” Cô gái khom người cúi chào, nở nụ cười xinh đẹp, phất tay chào bái bai Minh Hạo, nói: “Nếu ngài có thắc mắc, có thể ghé thăm diễn đàn game Thần Chiến, trang web là: ‘Thanchien.vn’....”

Cô gái vừa dứt lời, thế giới xung quanh Minh Hạo lần nữa quay cuồng...

P/s: Tác giả thật sự rất mệt mỏi a, cốt truyện còn chưa làm xong, nhưng thấy dân tình thối thúc quá nên từ đêm qua viết 1c. Cám ơn các bạn ủng hộ và theo dõi!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 316: Nhiệm Vụ Ẩn

“Này này, NPC là người nào vậy? Sao tôi không thấy?”

“Theo tôi nghĩ chắc người này chẳng?”

“Wow, trò chơi này thật sự chân thật 100%, âm thanh, hình ảnh như thật ấy!”

“Ha ha, game, đây thật sự mới là game thực tế ảo! Đã quá như thật!!!”

“Đcm, bản đồ đâu, éo có bản đồ đi bán muối a!”

"Anh chị pro, cầu xin kéo level a..."

Âm thanh huyên náo như cái chợ, tiếng cười nói ầm ĩ từ bốn phía truyền đến, Minh Hạo cảm giác hơi khó chịu, lông mày nhíu lại.

Không để ý đến đám người chơi, ngó qua lại nhìn xung quanh, tìm kiếm bóng dáng Sinh Đạo. Lúc này hẳn đứng một đám người đứng chen chúc như kiến, che hết toàn bộ đường đi.

Tìm một hồi không thấy Sinh Đạo đâu, không biết nàng lúc này ở nơi nào.

Mặc kệ, nhận nhiệm vụ ẩn trước rồi tính, thực lực mới là quan trọng, kéo cấp nàng sau vậy.

Minh Hạo nắm giữ một cái bug cực lớn, đó là hắn tạo ra game, khoảng thời gian đó tất nhiên đã xem qua một lần tất cả chức nghiệp, kỹ năng,

class, các nhiệm vụ, chức năng hệ thống roài, cho nên rất rành cái này, không như đám tân thủ kia ú a ú ớ vừa vào game không biết làm gì hay đi đâu.

Thần Chiến là game vượt thế kỷ, không giống các loại game thế kỷ 21, có vài điểm làm người chơi hiện tại cực kỳ khó chịu không thích ứng lắm. Thứ nhất, nó không có bản đồ. Thứ hai, không có điểm dịch chuyển cụ thể. Thứ ba, npc không đề tên nhân vật, hơn nữa ăn nói như người thường, biểu cảm, động tác đều hoàn mỹ, rất khó nhận ra đâu ra là npc, đâu là người chơi.

Minh Hạo thân ảnh linh hoạt như rắn, dễ dàng trong đoàn người chen chúc chật ních đi ra ngoài.

10 phút sau, Minh Hạo một đường đi đến căn nhà gỗ vắng vẻ, tự nhiên mở cửa ra.

“Là ai?”

Từ bên trong căn nhà gỗ truyền ra âm thanh già nua.

Trong phòng, một lão già tóc râu bạc phơ, có điều một bên tay bị cụt.

Minh Hạo bước vào trong, không nói gì, hành lễ cúi đầu: “Chào thôn trưởng, tôi đến đây để giải quyết tâm bệnh lâu năm của ngài.”

Lão già một tay sừng sốt, trong mắt lóe ra ánh sáng lạnh, bất quá rất nhanh che giấu kỹ đi, vẻ mặt hiền lành ôn hòa nhìn Minh Hạo như người thân, chậm chậm nói ra: “Chào chàng trai trẻ, người có việc gì?”

Minh Hạo nở nụ cười, vẻ mặt không siem không nịnh, bình tĩnh nói: “Thôn trưởng, ta biết thân thế của ngài, 30 năm trước, ngài từng lấy cấp một vật quý giá của hoàng đế, sau đó chạy trốn khỏi đế quốc thần thánh

đến đây. Nhưng trong một lần chạy trốn kẻ địch truy đuổi, ngài bị con gà mổ đi một cánh tay, chiến lực giảm đi nghiêm trọng.”

Lão già mặt mày biến sắc, một hồi đỏ, một hồi xanh, trong mắt hiện lên tia kinh ngạc. Một hồi sau, môi lão có hơi run run nói ra: “Tại sao cậu biết việc này?”

“À, cái này ngài không cần biết.” Minh Hạo thần sắc bình tĩnh nói: “Ngài có muốn trả thù con gà từng mổ lấy cánh tay của mình không? Nếu ngài muốn, tôi lập tức thay ngài làm ngay.”

Lão già không trả lời, ánh mắt hoài nghi nhìn một vòng Minh Hạo, lúc sau hỏi: “Người hình như mới cấp 1, tân binh? Lấy sức người có thể giết được con gà ư?”

Trong giọng lão không thêm che giấu khinh miệt, hoài nghi năng lực của Minh Hạo.

Minh Hạo không tức giận, nở nụ cười, bộ dáng tự tin một trăm phần trăm, ung dung đáp: “Tôi nói được là làm được, có điều, tôi biết thôn trưởng cất giấu một khẩu súng săn thì phải...”

Lão thôn trưởng lần nữa biến sắc, lão rất muốn hỏi một câu “Tại sao cậu biết việc này?” Nhưng biết Minh Hạo có thể như lần trước không trả lời lão.

Lúc sau ngửa miệng cười ha hả, chỉ tay vào Minh Hạo, ngữ khí thay đổi, lạnh lùng như băng hỏi: “Tại sao ta phải tin người chàng trai trẻ? Ai biết người cầm súng của ta xong chạy đi luôn?”

Minh Hạo như biết trước lão sẽ nói vậy, nở nụ cười tự nhiên, nói: “Tôi biết thôn trưởng còn có một món vật phẩm quý hơn khẩu súng săn kia nhiều lần, giá trị của nó không thể dùng khẩu súng để đo đạc hay đổi lấy.”

Lão thôn trưởng ánh mắt co rút, một tay nắm chặt, từng bước đi tới Minh Hạo.

Khí tức của lão lúc này thay đổi, hoàn toàn lạnh lẽo như băng, ánh mắt từ ôn hòa biến thành sắc bén, từng tia khí lạnh trên người lão truyền ra, giống như một thanh gươm sắc bén ra khỏi vỏ.

Minh Hạo không làm gì, vẫn là vẻ bình tĩnh không đổi sắc ấy, hắn nói thêm: “Ngài muốn giết tôi? Nhìn qua hình dáng của ngài, tôi chắc ngài tuổi đã hơn 50~60 tuổi. Điều kiện quý báu để thay đổi chắc chắn đã qua. Hơn nữa, tôi cam kết với ngài, chuyện này chỉ có ngài và tôi biết, không có kẻ thứ ba biết.”

Lão già nghe vậy dừng lại, sắc mặt thay đổi liên tục, cuối cùng hắn thở dài một hơi, nói ra: “Người nói đúng, tuổi của ta đã qua, hiện tại không thể thay đổi được...”

Lão nói tới đây, trong mắt hiện ra vài phần phần hận, một tia mệt mỏi trong giọng nói truyền ra: “Nếu không phải tại con gà ngu ngốc ấy, chắc chắn ta đã trở thành một quý thần chính thống, vang danh thế giới, đáng tiếc, một tay cụt, sức chiến đấu của ta giảm đi, trở thành một phế nhân thôn trưởng không hơn không kém...”

Ánh mắt lão mờ mịt, giọng nói run rẩy, đôi mắt già nua mờ đục nhìn qua cửa sổ nhỏ, tựa như hồi tưởng thứ gì đó xa xôi.

Minh Hạo không làm phiền hắn, đứng tại chỗ chờ đợi. Hồi sau, lão già quay đầu nhìn Minh Hạo, nói: “Người chắc biết thứ đó và có lẽ muốn nó, ta cũng không nói nhiều. Nhưng trên đời không có gì gọi là miễn phí. Như vậy đi, như người nói, người đi giết con gà kia, đem đầu của nó trở về cho ta, sau đó đáp ứng làm thêm một việc, ta sẽ đưa thứ đó cho người, dù sao thứ đó đối với ta hiện tại là vô dụng.”

Minh Hạo gật đầu sắc mặt không thay đổi gì, trong lòng âm thầm nở nụ cười vui vẻ, nhiệm vụ ẩn, npc tính cách, hắc đã thuộc lòng, cốt truyện gì đó đều nắm giữ, hiện tại chỉ cần sử dụng tốt là được.

Lão già này như trong tư liệu diễn tả là một nhân vật hung ác gian xảo. 30 năm trước, hắc nhờ vào quan hệ thân thích, lẻn vào hoàng cung nơi sâu nhất, ăn cắp một vật mà cả hoàng đế đều thèm thuồng ngày đêm mong nhớ.

Sau khi lấy cắp thành công, hắc nhanh chóng chạy trốn đi, nhưng rất nhanh hoàng đế đế quốc thần thánh phát hiện ra, lập tức phản nộ, phái toàn bộ binh lực truy đuổi, đòi bằng mọi giá phải lấy lại vật trong tay lão.

Mấy ngày đêm chạy trốn không ăn ngủ nghỉ, tinh thần lão già lần thể xác mệt mỏi, cuối cùng trời không phụ lòng người, thành công cắt đuôi được đám binh truy tung.

Có điều, khi lão chạy vào rừng bắt gặp một con gà cực lớn tấn công lén. Bình thường lão đẳng cấp 20, có thể một tay dễ dàng chống trả, giết chết con gà được, bởi vì bỏ ra mấy ngày chạy trốn không ăn ngủ nghỉ, cho nên hoàn toàn kiệt sức...

Kết quả là lão không có sức để ứng phó, dễ dàng bị con gà mổ mất một cánh tay, nhờ vào sức lực cuối cùng mới chạy bạt mạng, sống được một mạng, nhưng cũng vì đó sức chiến đấu giảm mạnh đi rõ rệt, đẳng cấp từ 20 biến thành 10.

Chạy thoát một đoạn, lão vì quá mệt mỏi, tinh thần không chống đỡ tiếp ngã bất tỉnh nằm xuống đất, may mắn được thôn dân làng này đi ngang qua cứu về...

...

Lão nói xong, đi tới cái giường gỗ, cúi người xuống, từ trong gầm giường lấy ra khẩu súng sơn gỗ, đi tới đưa cho Minh Hạo, mở miệng, giọng khàn

khàn nói: “Đây là khẩu súng đi săn của ta, người cầm lấy đi đi, mau đem đầu con gà trở về, mong người đừng làm ta thất vọng.”

[Nhận được một khẩu súng săn] Âm thanh thông báo vang lên.

Minh Hạo một tay cầm khẩu súng, một tay vỗ vỗ ngực cam đoan: “Cho tôi một tiếng, tôi sẽ mang đầu con gà trở về, thôn trưởng yên tâm.”

Lão già gật đầu phất tay.

“Chúc mừng ngài nhận được nhiệm vụ ẩn...”

Nhiệm vụ (ẩn): Trả thù cho cho thôn trưởng

Nội dung: giết boss gà, đem đầu nó về, trả thù cho thôn trưởng.

Độ khó: D

Phần thưởng: 100 exp.

Thất bại: 1 tiếng đồng hồ, nếu thất bại nhiệm vụ biến mất, độ tín nhiệm của thôn trưởng với bạn tuột xuống 0.

Minh Hạo dứt lời, trước mặt hiện lên bảng thông tin nhiệm vụ, xem một lần rồi tắt đi, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Dùng hết tốc độ, chạy ra khỏi thôn. Tầm 5 phút, Minh Hạo nghỉ ngơi một lát rồi mới chạy tiếp. Game này chạy chân thật đến từng ly, chạy một hồi Minh Hạo cảm nhận cảm giác mệt mỏi ập tới, không thể không dừng lại nghỉ ngơi.

Cách đó không xa thôn là một khu rừng xanh tươi, trong khu rừng, từng người chơi đang dùng tay không đánh con gà.

Minh Hạo đối với cái này không có gì bất ngờ, người chơi Thần Chiến thuộc tính đồng đều cân bằng, không có kiểu tính điểm ngẫu nhiên cao thấp, hơn nữa người chơi mới vào game không được hệ thống tặng gì, dù chỉ là một thanh kiếm.

Đây là tính cân bằng trong trò chơi mà các game thế kỷ 21 không có, bắt buộc người chơi phải từ số 0 bắt đầu.

Minh Hạo không dừng lại đánh quái như bọn hăn, một đường đi vào sâu rừng rậm.

“Hùm, hình như chỗ này?” Minh Hạo đầu quay qua quay lại nhìn xung quanh, tìm kiếm boss gà.

Theo như từ tư liệu game mà hăn đạt được, vị trí boss gà phải nằm ở đâu đây. Còn tại sao hăn biết được tất nhiên là tính toán, theo như tư liệu game, boss gà luôn nằm trong hang động ngủ say, tầm 300 bước trở đi khi đi vào rừng sâu.

Minh Hạo nhíu mày, chợt mắt sáng lên, cầm khẩu súng hướng một con gà gần đó nhắm, tay bóp cò, tại con gà còn chưa hay biết tính mạng mình đang gặp nguy, bắn một phát.

“Pằng!”

Âm thanh rung tai từ khẩu súng phát ra, khói đen từ đầu súng bay phiêu phiêu ra ngoài, tựa như khẩu súng săn thật sự.

Con gà lông vàng gần đó bị Minh Hạo bắn gục xuống, nơi đầu xuất hiện lỗ đạn nhỏ, máu từ lỗ đạn chảy xuống lênh láng, hiển nhiên một phát one hit của Minh Hạo đã tiễn con gà lên tây thiên.

Cùng lúc này, trên đầu con gà hiện ra số màu đỏ nhu máu -25.

“Gà rừng lv 1 quá yếu...” Minh Hạo nhìn thi thể con gà nhỏ, lắc đầu lẩm bẩm. Minh Hạo vừa giết xong, bảng thông tin giới thiệu quái hiện lên:

Mập đánh quái lv 1 ~ 10.

(Ngoại ô rừng rậm)

-Gà rừng (lv 1):

+Công kích: 5

+Máu: 10

.....

“Chúc mừng ngài nhận được 5 kinh nghiệm giết quái.” Bên cạnh đó, âm thanh trong đầu vang lên.

Minh Hạo không để ý đến âm thanh hệ thống, trong đầu nghĩ bốn chữ “Thông tin nhân vật.”

Trong nháy mắt, trước mặt màn hình thay đổi, hiện ra số liệu nhân vật của Minh Hạo hiện tại.

“HP: 100 (+30 mỗi level)

MP: 100 (+30 mỗi level)

Sát thương: 25 (+2 mỗi level)

Bạo kích: 1 (+2 mỗi level)

Phòng thủ (bao gồm kháng): 5 (+2 mỗi level)

Tốc độ: 5 (+2 mỗi level)

May mắn: 1 (+0 mỗi level)”

“Ồ.” Minh Hạo ồ, suy nghĩ trang bị nhân vật. Màn hình tiếp tục thay đổi: hiện ra một khung ô trắng, trong đó có hình dáng quần, áo, vũ khí, đồ trang sức.

Nơi đặt vũ khí có khẩu súng gỗ, hiển nhiên là khẩu súng đi săn mà Minh Hạo vừa nhận được.

Khẩu súng săn gà (tạm thời vũ khí)

Cấp: 1

Loại: vũ khí – súng.

Sát thương: +15

Đạn được: 29/30

Giới thiệu: khẩu súng săn gà, gây thêm 30% tỉ lệ bạo kích khi giết gà bằng khẩu súng này.

Thời gian: 1 tiếng.

-

Minh Hạo vượt cảm suy tư, như vậy sát thương cơ bản của nhân vật level 1 là 10, thêm khẩu súng cộng thêm 15 là 25 sát thương hiện có.

Số đạn chỉ còn 29 viên, hẳn không biết máu của boss gà bao nhiêu, dù sao hẳn chỉ nhìn mấy con boss level trên 50~100..., còn mấy con cấp thấp ở map tân thủ này không có để ý nhiều lắm, hi vọng cái 30% tỉ lệ bạo kích của khẩu súng đạt hiệu quả a...

Nhìn thời gian nhiệm vụ còn 40 phút, Minh Hạo đi tới cầm con gà lên, nhanh chóng bố trí bẫy rập...

Bạo kích: x2 dame khi gây ra bạo kích (ngẫu nhiên%)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 317: Đấu Boss Gà

Minh Hạo đi tới, hai tay mạnh bạo xé mở ra thân thể con gà, máu tươi cùng mùi tanh hôi nội tạng bay ra ngoài.

Hơi nhúu mày vì mùi hôi bay vào mũi, Minh Hạo không để ý nhiều, tiếp tục bắn thêm 9 con khác. 9 con này làm y như con đầu, xé ra nửa thân thể 9 con, sau đó đem tất cả là 10 con đặt chung một chỗ.

Nhìn còn 35 phút thời gian nhiệm vụ, Minh Hạo mau chóng rơi ra xa vài mét, trèo lên một ngọn cây có tầm nhìn lý tưởng, đủ để bắn từ đây đến chỗ đám gà, đây còn gọi là chiêu ôm cây đợi thỏ thường sai.

Theo như tư liệu trong game, boss gà mũi thính như con chó, đối với mùi đồng loại cực kỳ nhạy cảm, cộng với bản tính tham ăn của nó, chắc đặt 10 con ở đây có thể dụ dỗ được nó ra.

Theo Minh Hạo tính toán, mùi hôi từ đám gà bay ra, chỉ cần mất 5 phút là được.

“Ồ ó o o...”

5 phút sau, mùi hôi hôi và tinh huyết từ xác đám gà ngày càng nồng nặc tản ra xung quanh.

Lúc này đúng như suy đoán của Minh Hạo, âm thanh gà gáy vang lên, từ đằng xa một con gà cực lớn chậm rì rì đi tới.

Con gà này cao đến tận 1m5, bằng một người có chiều cao trưởng thành trung bình. Lông vàng đậm, dưới ánh nắng mặt trời bộ lông lờ lờ sáng như ánh kim cương, Minh Hạo nhìn cũng không khỏi nheo mắt lại.

Khẩu súng lên cơ, nhắm một mắt theo khẩu súng về phía con gà nơi đầu, tay đặt ngay cò, không chút nào khinh thường, tập trung toàn bộ tinh thần.

Độ chính xác và né tránh không có trong game. Hai thuộc tính này cần dựa theo kỹ thuật người chơi mà thành.

Kỹ thuật độ hao tác người chơi cao, thì độ né tránh và chính xác càng cao, đơn giản là vậy.

Đợi boss gà đi tới gần đám thi gà, Minh Hạo canh ngay đầu sẵn, nhẹ nhàng bóp cò một phát.

“Pằng!”

Một tiếng súng, theo đó làn khói bay ra, lấy tốc độ cực nhanh, viên đạn bay ra khỏi nòng, hướng về đầu lâu con gà bắn tới.

Con gà nghe tiếng súng, theo bản năng muốn né tránh nhưng không kịp rồi, thế là đầu lâu ăn ngay một viên đạn.

-50 máu.

Con số đỏ bay lên, lúc này thanh máu trên đầu con gà từ màu xanh lá tuột xuống màu vàng, Minh Hạo có thể thấy được chỉ số máu hiện tại của con gà là 180 / 230

Ồ, vậy nếu như bạo kích bốn phát -50 nữa là giết được.

Minh Hạo nghĩ, rất nhanh tập trung lại tinh thần, tiếp tục kéo cò.

“Pằng!”

Lại một phát bắn ra, có điều con gà đã cẩn thận hơn lần trước, hai cánh chuyển động, cả thân thể nhanh chóng bay lên trời, viên đạn lần này của Minh Hạo bắn ra hoàn toàn hụt.

Minh Hạo sững sờ, rất nhanh cầm súng hướng về trên trời con gà, bắn một phát.

“Pằng!”

“Pằng!”

Lại bóp cò một phát.

“Pằng!”

Một phát nữa.

Liên tiếp ba viên bắn trúng, trên đầu con gà hiện lên -25 -25 -25, có điều không bạo kích -50 như trước, làm Minh Hạo có hơi tiếc nuối, nhưng dù vậy đã thỏa mãn Minh Hạo.

Thanh hp con gà tuột xuống màu đỏ, từ 180 HP giảm còn 105 HP.

Con gà sau khi bị bắn trúng vài viên, lúc này trên thân máu chảy ra lênh láng. Nó bay vòng vòng trong không trung, đôi mắt đỏ như máu ngó nhìn xung quanh để tìm kiếm người bắn nó. Đáng tiếc Minh Hạo ẩn núp từ lâu, nhờ các cành cây che chắn thân thể, cho nên nó không thể thấy hẳn.

Minh Hạo nhân cơ hội này, lại bóp cò, bắn thêm một phát.

-Pằng!

Một viên, bắn chính xác ngay hậu môn con gà, lập tức gây ra bạo kích x2 dame -50.

Theo đó, con gà khí tức đột nhiên trở nên khác thường, đôi mắt đỏ ngầu như máu, trong miệng kêu lên “Quác quác”, âm thanh tiết tấu kỳ lạ vô cùng.

“Ồ ó ồ.”

“ồ ó ồ.”

“ồ ó ồ.”

Khu rừng đột nhiên trở nên náo nhiệt, từng tiếng gà gáy vang dội cả khu rừng, Minh Hạo lập tức biết, đây là kỹ năng của gà vua một trong “Gà Gáy”. Triệu hồi đàn em của mình!

Lúc này, từng đoàn có hơn trăm con gà bắt đầu tập trung về đây. Minh Hạo khuôn mặt biến đổi, nếu đếm sơ, lúc này dưới đất nơi hắc có khoảng hơn chục con từ gà bình thường đến gà tinh anh đang nhìn xung quanh, không cần nghĩ cũng biết bọn nó nhận được lệnh vua gà, đang tìm mục tiêu.

Minh Hạo nghĩ, nếu đám gà này bu vào hội đồng mình, chỉ cần 3 giây thôi, hắc về thành ngay, dù sao hắc hiện tại level chỉ có 1, máu cực ít, phòng yếu.

Tính thử, một con quái gà bình thường và một con tinh anh, có công kích từ 1~5, như vậy 100 con cùng nhau mỗ vào, đây chính là two hit về thành a.

Cả người co lại, tránh đám gà phía dưới phát hiện. Ngẩng đầu nhìn lên, ánh nhìn mắt xuyên qua mảng lá cây, tập trung tinh thần vào con gà, cầm súng bóp cò một phát.

“Pằng!”

Chỉ số -25 màu đỏ hiện trên đầu con gà, thanh máu rút lại, còn có tí tẹo, chỉ số máu hiện tại là 30/230. Chỉ cần Minh Hạo bắn hai phát đạn hoặc thêm 1 phát bạo kích nữa thôi, lập tức có thể giết chết con gà.

Con gà lúc này máu chảy càng nhiều, có dấu hiệu suy yếu, đập cánh chậm hơn, đầu quay về sau, có dấu hiệu muốn chạy trốn.

Minh Hạo nhìn con gà quay đầu nhận ra ngay ý định muốn chạy của nó, tay bóp cò một phát.

- Pằng!

-25

Con gà kêu lên quác quác to tiếng tỏ vẻ đau đớn, nó cố gắng đập cánh nhanh hơn, muốn bay đi.

Minh Hạo nào để sắp hoàn thành nhiệm vụ để nó bay đi? Cũng may con gà bị thương, cho nên tốc độ rất chậm, Minh Hạo lần này bóp cò chính là chuẩn xác, bắn trúng con gà.

- Pằng!

-25

“Quác quác quác!!!” Âm thanh tiếng súng cùng tiếng kêu thiết trước sau vang lên, rốt cục thanh máu tuột về 0, cả thân thể con gà rơi xuống tự do trong không trung.

Bảng thông tin boss hiện lên.

-Vua gà rừng (hoang dã) (thường – lv 10):

Máu: 230. Giáp 1. Công kích: 50.

“Ồ o o...”

“Ồ o o...”

“Ồ o o...”

“Ồ o o...”

...

Âm thanh gà gáy đồng loạt vang lên, lại nghe như tiếng khóc nức nở tiếc thương.

Đàn gà tập trung tại đây bắt đầu tản ra xung quanh.

Minh Hạo vừa giết xong con gà, trong đầu liên tục vang lên âm thanh tăng cấp.

Nhìn bảng thời gian nhiệm vụ còn 20 phút, vừa đủ chạy trở về trả nhiệm vụ. Minh Hạo nhảy xuống cây, nhanh chóng hướng về con gà chạy tới, nhìn dưới đất rơi ra vài trang bị trắng, Minh Hạo không thèm nhìn, hai tay mạnh bạo xé lấy cổ con gà, tiện tay bỏ vào túi đồ hệ thống.

Làm xong, Minh Hạo quay người, nhanh chóng hướng về thôn chạy đi.

Khi này đột nhiên trong đầu mọi người ở toàn bộ sever American, Vietnam, Thailand, Japan...

Toàn bộ người chơi bên tai cùng nhau vang lên âm thanh cơ giới hóa.

“Chúc mừng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm sever Việt Nam thành công đánh giết boss hoang dã đầu tiên của toàn bộ sever. Hệ thống tặng cho 100 exp, 100 danh vọng, bởi vì là người đầu tiên giết boss Thần Chiến, hơn nửa chưa đầy một tiếng chơi game, hệ thống xin đặc biệt tặng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm một bộ áo trang trắng...”

“Ồ!”

Toàn bộ sever nổi sóng, game chưa đầy một tiếng đã có người giết boss? Tụi này còn đang cày quái, tìm boss, vậy mà chỉ mới mất 40 phút đã giết boss, hơn nửa dựa theo hệ thống hình nh hử chỉ có một người giết boss, thật thần thánh nha.

Có điều cái tên Chịch Gái Ngàn Năm quá thô tục, cho nên đa số người chơi dù nể phục vị này ‘siêu nhân’ nhưng trong lòng có chút ít khinh thường, một số người cho là Minh Hạo may mắn mới giết được.

Vài người thông minh, game thủ chuyên nghiệp biết được ý nghĩa của việc vừa vào game 40 phút một người giết boss là như thế nào, bọn họ sâu trong thâm tâm đem cái tên Chịch Gái Ngàn Năm ghi nhớ lấy.

Nếu bọn hăn biết Minh Hạo chỉ level 1 giết boss, không biết sẽ là vẻ mặt gì.

...

Minh Hạo vẻ mặt bình thường như không nghe thấy, một thân một mình chạy về thôn làng.

Đi đến căn nhà thôn trưởng gõ cửa vào.

“Vào đi.”

Âm thanh già nua trong phòng truyền ra.

Minh Hạo mỉm cười đẩy cánh cửa, bước vào trong.

Ảnh vui:3

<https://media.giphy.com/media/xUA7aVTZ6BqrAFScb6/giphy.gif>

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 318: Người Làm Cho Ta...

“Xong rồi sao?” Thôn trưởng vẻ mặt ôn hòa hỏi.

“Đã xong.” Minh Hạo gật đầu, từ trong túi đồ lấy ra cái đầu gà còn chảy máu cùng khẩu súng đưa đến trước mặt lão.

Lão thôn trưởng không bận tâm tay mình dính máu me dơ bẩn, một tay cầm đầu gà, xoay qua xoay lại nhìn. Lúc sau đặt đầu gà qua một bên, kể đó đem khẩu súng cất đi dưới gầm giường.

Quay người đi tới, nhìn Minh Hạo với ánh mắt kinh dị, nói ra với vẻ khó tin: “Tốt lắm, chỉ mới tân binh đã có thể hoàn thành xuất sắc như vậy, hiện tại ta hoàn toàn tin tưởng người.

Con súc sinh chết đã chết, ta cũng phải thực hiện lời hứa, có điều mong người hoàn thành điều kiện cuối cùng của ta.”

“Chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ, nhận được +100 danh vọng, +100 đồng, +20 độ hảo cảm với npc thôn trưởng Hàn Lâm.”

“Chúc mừng người chơi tăng đến cấp 4.”

Hệ thống thông báo vang lên, Minh Hạo liền biết chính mình lần nữa tăng cấp, sau khi giết boss xong, bởi vì âm thanh báo quá nhiều, cho nên Minh Hạo tạm tắt bớt. Hiện tại nghe bên tai hệ thống thông báo tăng level, Minh Hạo tò mò không biết bản thân mình thuộc tính cao bao nhiêu rồi, ý niệm chuyên xem thông tin nhân vật.

“Bên trong túi đồ người chơi có bộ áo giáp chưa mặc, phải hay không mặc vào?”

Nghe tiếng hệ thống, Minh Hạo trong lòng ngạc nhiên, chẳng lẽ đánh boss rồi ra? Có điều không quan tâm lắm, hắn nói: “Phải, mặc vào.”

Trong nháy mắt, Minh Hạo cảm giác mình thay đổi rõ rệt, cơ thể bỗng chốc nhẹ nhàng hơn, một luồng sức mạnh dâng trào trong cơ thể. Hắn cảm giác, một nắm tay lập tức có thể dễ dàng đánh nát tảng đá.

Quần, áo, kiếm, mũ, nhẫn, giày, trang sức đột ngột xuất hiện trên người Minh Hạo, hắn lúc trước chỉ mặc quần áo thô cùi bắp, lần này sau khi trang bị xong, kết hợp với khuôn mặt thật, quả nhiên soái trai hơn trước.

Thần Chiến chú trọng đến tính 100% chân thực, cho nên khuôn mặt hay giới tính, âm thanh đều thuộc mặc định (không thể thay hay chuyển đổi), ngoài đời ra sao thì trong game như vậy, trừ ra các trường hợp đặc biệt như khuyết tật hay sức khỏe yếu.

Còn vấn đề như xích mích gay gắt đánh nhau không cần lo lắng, bởi vì (GM) do hệ thống (Ai) giám sát mọi nơi, nhất là các câu đối thoại của game thủ. Nếu trong game xuất hiện tình cảnh gây gỗ hay rủ rê đánh nhau, lập tức hệ thống sẽ tự động gửi đến thông tin của người chơi đến nhân viên chính phủ, sau đó nhân viên sẽ gửi lên chính phủ, trực tiếp cho chính phủ xử lý. Để tự chính phủ can thiệp vào game lần đời sống thật của hai bên liên quan, nhằm ngăn cản huyết tinh xảy ra...

Minh Hạo lúc này mới kiểm tra thông tin cá nhân.

Tên nhân vật: Chịch Gái Ngàn Năm

Danh vọng: 100

Đăng cấp: lv 5 (55/120)

HP: 355 (sửa lại phần này, là +50 mỗi cấp nhé)

MB: 355 (sửa lại phần này, là +50 mỗi cấp nhé)

Sát thương: 28

Phòng thủ : 24

Bạo kích: 17

Tốc độ: 24

May mắn: 1

Tiền: 100 đồng.

Thấy thuộc tính của mình tăng lên mảng lớn, Minh Hạo khoe miệng cong lên mỉm cười, tắt đi bảng thông tin nhân vật, nhìn qua thôn trưởng nói: “Còn điều kiện gì thôn trưởng?”

Hàn Lâm nở nụ cười âm hiểm, có chút vô sỉ, đi tới bên tai Minh Hạo, nhỏ giọng nói: “Người làm cho ta JJ cương lên a, sau đó để cho ta chịch một em gái, sau khi ta thỏa mãn sẽ đưa người thứ ấy khắc khắc...”

“Nhiệm vụ (ẩn): Chữa trị jj thôn trưởng

Phần thưởng: +100 exp, +thẻ Quỷ Thần chuyển nghề nhiệm vụ”

Nói xong lão càng cười lớn, nước miếng văng tung tóe lên mặt mũi Minh Hạo.

Minh Hạo tay lau nước miếng, hai mắt bắn ra luồng sát khí bất quá rất nhanh thu lại, mỉm cười nói ra: “Nếu tôi làm được, như vậy ngài sẽ đưa ta thứ ấy?”

“Khắc khặc...” Lão nghe hẳn nói mà cười lạnh, nói ra: “Không chỉ vậy, nếu người thật sự làm cho JJ ta đứng lên, còn có thỏa mãn dục vọng bấy lâu nay, ta còn cho luôn người chức vụ thôn trưởng, còn có một bí mật....”

Minh Hạo nghe vậy lùi vài bước, vẻ mặt đề phòng nhìn lão, chẳng lẽ lão này lên cơn hứng tình, do sinh lý yếu bây giờ muốn xxx nam nhân?

Hàn Lâm thấy Minh Hạo phản ứng, biết mình có hơi quá, cười phất tay nói: “Người hiểu lầm, ta không phải là loại người đặc thù chơi gay hậu cúc nha, ta thật sự là nam nhân 100%.”

Minh Hạo gật đầu, không tiếp tục giỡn lão, giả vờ nói: “Đơn giản, tôi biết cách khiến ngài có thể....Chỉ là, bỏ ra cái giá rất đắt.”

“Cái gì, người có thể làm ta cương*?” Hàn Lâm nói với giọng kích động hỏi.

“Cái đầu gà.” Minh Hạo nói ra ba chữ, vẻ mặt bí hiểm làm người không đoán được hẳn nghĩ gì.

“Cái đầu gà?” Hàn Lâm nhìn qua trên giường cái đầu gà còn chảy máu, vẻ mặt khó hiểu.

Nhấn mặt mày một chút, lão không nghĩ ra được ý nghĩa câu nói của Minh Hạo, đành nhìn Minh Hạo nói: “Người nếu thật sự làm được điều kiện như ta nói, ta sẽ cho người thứ ấy, kể cả chức vị thôn trưởng này.”

“Ok.” Minh Hạo gật đầu đáp ứng, đi đến cạnh giường cầm cái đầu gà, sau đó quay qua nhìn Hàn Lâm nói: “Có lọ không, hay đồ chứa?”

“Có có.” Dù sao cũng là thôn trưởng, mấy loại lật vật này vẫn phải có, Lâm Hàn rất nhanh lấy cái hũ (rượu) trống không đưa cho Minh Hạo.

Minh Hạo đem một mảng thịt đầu xé ra lỗ lớn, nhanh chóng đưa sát hủ, máu tươi như nước từ lỗ hồng trào ra liên tục.

Mãi đến một phút sau mới vắt xong toàn bộ máu gà vào hủ, Minh Hạo vứt đầu gà khô máu xuống đất, đem cái hủ đến trước mặt Hàn Lâm, nói: “Nếu ngài muốn JJ cường hãy bôi máu gà này vào, tôi đi ra ngoài trước, còn tin hay không tùy ngài.”

Nói xong, Minh Hạo đặt hủ gà lên giường, đi ra ngoài.

Hàn Lâm ánh mắt nghi ngờ nhìn bóng lưng Minh Hạo, nhìn qua hủ máu, chốc lát lão cắn răng. “Liều, cùng lắm nếu không được thì thôi, ta cũng không mất gì.”

Lão từ lâu đã khao khát được chịch rồi, nhưng bởi vì thương tích ở mấy năm trước để lại. Thật ra, còn câu chuyện mà hãn giấu diễm Minh Hạo chưa nói ra, bởi vì chuyện này hết sức nhạy cảm.

Chính là khúc tiếp theo, sau khi chạy thoát con gà đổi lại một cánh tay cứu về một mạng, hãn cuối cùng tinh thần và cơ thể kiệt quệ, thế là ngã xuống đất.

Nhưng lần này không ngã đâu, lại ngã ngay cục đá, thế là phần dưới chim chim huynh đệ của hãn ăn ngay cục đá, lộ ra một mảng lớn da bị tróc.... Sau khi tỉnh lại, phát hiện chính mình JJ từ đó không bao giờ lên được...Hơn nữa cảm giác vô cùng đau nhức mỗi lần đi tiểu.

Vài năm trở lại đây mới giảm hãn cơn đau nhức này.

Do dự một lúc, lão rốt cục làm ra quyết định thử “thuốc” mà Minh Hạo đưa.

...

Một lát sau Minh Hạo vào lại, nhìn lão thôn trưởng, lập tức biết ngay chính mình thành xong..

Thật ra đây là một series nhiệm vụ ẩn đặc biệt dành cho tân thủ, tất nhiên series nhiệm vụ chỉ có Minh Hạo, loại này người tạo ra game mới biết được thôi.

Hàn Lâm nở nụ cười sáng lạng, có thể thấy bên trong đôi mắt đục ngầu của lão hiện ra vui mừng khôn xiết. Thấy Minh Hạo đi vào, lão như con chó hớn hở vẫy đuôi chạy tới, hai tay nhăn nheo nắm chắc tay Minh Hạo, tựa như đồng bạn gay lâu năm không gặp, thân thiết nói ra: “Thiếu niên, ta bây giờ tin cậu. Cậu chờ một chút, ta đưa cho cậu thứ ấy.”

Nói xong Hàn Lâm đi tới sát bức tường nhà, lấy tay gõ gõ hai ba cái, từ trong bức tường một ô hình chữ nhật đột ngột thục lùi ra sau, hiện ra khoảng đen bên trong.

Minh Hạo ngạc nhiên, không nghĩ đến lão này cất giấu kỹ như vậy, may là hắn không giết lão, nếu không không biết chỗ nào mà lấy đồ vật. Giết NPC sẽ không rơi vật phẩm tại chỗ như giết quái, chỉ nhận được exp mà thôi, cho nên Minh Hạo ngay từ đầu không giết lão.

Còn vấn đề tại sao Minh Hạo có coi nhiệm vụ lẫn hướng dẫn nhưng không trực tiếp lấy đồ vật kia luôn mà phải dong dài với lão là có nguyên nhân.

Bởi vì hắn không xem mấy phần cất giấu đồ vật của NPC, dù sao nếu lấy đồ vật nhưng không hoàn thành nhiệm vụ (không được exp) mất vui rồi?

Từ trong bức tường, Hàn Lâm lấy ra một cái thẻ màu trắng. Lão lưu luyến xoa xoa thẻ trên tay một chút, sau đó thần sắc trở nên vui vẻ, đi tới đưa cho Minh Hạo cái thẻ, nói ra: “Cậu cầm lấy đi, coi như phần thưởng của ta.”

Minh Hạo nói: “Cám ơn ngài thôn trưởng.” Vừa nói, tay vừa tiếp thẻ, cùng lúc âm thanh hệ thống vang lên.

“Chúc mừng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm nhận được [thẻ nhiệm vụ chuyển class Quỷ Thần].”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 319: Dâm Tiện Thôn Trưởng

Minh Hạo nhanh chóng đem thẻ bỏ vào túi đồ, nở nụ cười nói: “Thôn trưởng, ngài hiện tại rất muốn chịch?”

Thôn trưởng gật đầu, hai người đều là nam nhân với nhau, việc này không có gì giấu diếm. Minh Hạo cười càng tươi, nói: “...”

Thôn trưởng gật đầu, kinh ngạc hỏi: “....”

Minh Hạo nở nụ cười tà ác nói: “...”

“Ha ha ha”

Sau đó trong căn phòng, hai người đàn ông cùng nhau nở nụ cười tà ác, nụ cười cực kỳ dâm tiện...

...

Ngày hôm sau, sáng sớm, thôn tân thủ náo nhiệt như trước, nếu tính sơ ra cũng có hơn mấy trăm ngàn người ở đây. May là có phần lớn người đi cày cuốc luyện quái, nếu không nhiều người như vậy tập trung, chắc chắn không thấy đường đi.

Minh Hạo mặc quần áo rách rưới, đi đến tiệm may quần áo.

Trong tiệm, một mỹ phụ trung niên đang ngồi may chiếc áo, nàng nhẹ nhàng cầm kim, khâu từng chút một, trông cực kỳ cẩn thận.

Minh Hạo đi đến, nhìn trung niên mỹ phụ lễ phép nói: “Tôi muốn may quần áo, không biết ngài có nhận không?”

Trung niên mỹ phụ dừng tay may áo, ngẩng đầu nhìn lên Minh Hạo, ôn nhu nói: “Có, cậu muốn may áo?”

“Đúng vậy, đúng rồi, ngài có thể theo tôi được không? Chiếc áo may của thôn trưởng đã rách một lỗ to, cho nên sợ mang theo nó rách càng to.”

Rõ ràng Minh Hạo nói xàm nói bậy, tuy nhiên mỹ phụ trung niên không biết điều này, nàng nhú má hỏi: “Áo của thôn trưởng bị rách?”

“Đúng vậy, thôn trưởng nhờ tôi mời ngài đến nhà may áo.”

Mỹ phụ không chút do dự đồng ý: “Nếu là thôn trưởng, vấn đề này thật sự có chút lớn. Người chờ ta đóng cửa.”

Minh Hạo gật đầu, trong lòng nở nụ cười tà ác...

Lát sau chờ mỹ phụ npc đóng cửa xong, Minh Hạo dẫn nàng đến căn nhà thô sơ của thôn trưởng, gõ cửa “Thôn trưởng.”

“Vào đi.” Bên trong vọng ra âm thanh già nua.

Minh Hạo và trung niên mỹ phụ lần lượt bước vào.

Minh Hạo đóng cửa lại, đứng ở sau lưng canh cửa.

Trung niên mỹ phụ ánh mắt nghi hoặc nhìn Hàn Lâm nằm trên giường, hỏi: “Áo nào bị rách, đưa ta may.”

“Áo này.” Hàn Lâm nụ cười vô cùng đê tiện, tay chỉ chỉ quần mình.

Trung niên mỹ phụ ngờ nghệch không hiểu lắm, nàng đi tới gần hơn, cúi đầu nhìn nơi quần Hàn Lâm, nào có chỗ rách, nghi ngờ hỏi: “Chỗ nào rách,

sao ta không thấy?”

“Khà khà khà”

“khạc khạc khạc”

Trước sau, Minh Hạo và Hàn Lâm nở nụ cười, khiến trung niên mỹ phụ không hiểu cái gì.

Đột nhiên, lúc này nơi ông bị người sờ, sau đó “Xẹt” một cái, cảm giác phía dưới mát lạnh, ở nàng chưa kịp phản ứng, đột nhiên cảm nhận một ‘củ cà rốt’ nóng rực đi vào thân thể, đau đớn dưới thân truyền đến toàn thân làm nàng không khỏi khóc thét lên.

“A!!! Các người muốn làm gì!?”

Minh Hạo và Hàn Lâm đồng thanh nói: "Tất nhiên là chịch người."

“Không thể đưa vào đó, nơi đó là...” Mỹ phụ biến sắc, định ngăn cản hai người nhưng vào lúc này, lão thôn trưởng một tay xé đi áo của nàng, lộ ra đôi song phong lớn trắng trẻo...

Minh Hạo mỉm cười tà ác, bắt đầu động thân, cùng mỹ phụ dính chặt vào nhau....

Vài phút tiếp theo, trong phòng vang lên âm thanh phóng dăng của nam và nữ, khiến người chơi bên ngoài đi ngang qua không khỏi đứng lại, muốn đi vào xem, đáng tiếc bởi vì có npc thiết lập ngăn chặn, cho nên chỉ có thể đứng ngoài nghe.

Dù vậy, người chơi bên ngoài có thể nghe thấy âm thanh “Ầ ồ ồ” hoặc tựa như “Bạch bạch bạch.” Tiếng súng nổ rền vang các loại.

Theo ngày càng nhiều người chơi truyền cho nhau, từ trăm người lên ngàn người tụ tập trước cửa, trên diễn đàn thần chiến lúc này nhiều bài viết

khác nhau như: “Hai NPC chịch nhau tại thôn thân thủ xxx”

Bài 1 (tường thuật): Nãy tôi thấy một thanh niên dẫn một vị npc trung niên mỹ phụ (tiệm may) vào trong nhà đấy.

Bài 2 (kinh ngạc): Cái gì, chẳng lẽ người thiếu niên kia đang chịch NPC mỹ phụ?

Bài 3 (Tò mò): tôi cũng có chứng kiến việc này, thật quái lạ, chẳng lẽ game này nếu có thể chịch được NPC, như vậy...

Bài 4...bài 5...bài 6....

Trong vòng một tiếng, bài viết trở nên nóng hổi, hơn ngàn bài rep khác nhau trong topic này, đa số thể hiện khó tin, kinh ngạc.

...

Ngày hôm sau, ở nhiều người vây quanh trước cửa, Minh Hạo từ trong nhà bước ra, vẻ mặt thản nhiên, phía sau chính là thôn trưởng cùng npc mỹ phụ.

Thôn trưởng sắc mặt như thường, mỹ phụ trung niên có chút khác, má nàng hồng hồng, đôi mắt tràn ngập mãnh xuân tình. Tất nhiên nhiều người nhìn mình, nàng trong nội tâm cực kỳ xấu hổ, một tay che mặt vội vàng chạy trốn trốn chết.

Hàn Lâm nhìn thấy mọi người đang nhìn mình, hắc hắc nói: “Ta có lời xin nói, ta tuyên bố từ đây rút lui chức vị thôn trưởng, nhường cho vị bằng hữu này.”

Nói xong, lão chạy theo trung niên mỹ phụ, mặc kệ đám người vẻ mặt ngây ngốc đứng ở đấy.

“Chúc mừng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm trở thành đầu tiên thôn trưởng sever Việt Nam, hệ thống xin biểu tặng một thẻ lựa chọn tuyển binh chủng cấp 3.”

...

Toàn bộ người chơi ở các sever trong chốc lát trở nên im lặng.

Nếu nói lần trước cái người Chịch Gái Ngàn Năm giết boss là ăn may, thì bây giờ là sao? Chỉ mới một ngày sau, lập tức trở thành thôn trưởng đầu tiên. Chuyện này quá mức siêu nhân rồi.

Số người khinh thường, cho là Minh Hạo ăn may giảm bớt đi phân nửa, thay vào đó là một đồng nghi ngờ, câu hỏi, hay là game bị người bug các loại...

Cái tên Chịch Gái Ngàn Năm trong thời gian ngắn nhất thời trở thành chủ đề bàn tán nói chuyện, nhắc đến nhiều nhất trong game lần trên diễn đàn.

Mà đám người đang vây quanh Minh Hạo vài phút sau mới giật mình lấy lại tinh thần, nhiều người tranh thủ chụp ảnh, quay video hình dáng Minh Hạo, đăng lên diễn đàn.

Trong Thần Chiến, có cả chức năng liên kết chụp ảnh – quay video với diễn đàn, có thể trong game trực tiếp xem bài viết, chức năng này vô cùng tiện lợi đối với các game thủ.

“Hả, thì ra hẳn là Chịch Gái Ngàn Năm à, ta tưởng hẳn là trung niên, bây giờ nhìn lại thật sự trẻ tuổi, chắc 20, 21 tuổi a?”

“Mau ghi nhớ người này, tương lai Thần Chiến người này có thể làm nên một đoạn truyền kỳ!”

Minh Hạo sau khi dẫn dụ trung niên mỹ phụ npc và chịch nàng, hấn lại tăng thêm cấp.

Nhấn xem thông tin bản thân nhân vật.

Tên nhân vật: Chịch gái ngàn năm

Danh vọng: 400

Đăng cấp: lv 10 (55/540)

HP: 518 (+60)

MB: 505 (+55)

Sát thương: 38 (+10)

Phòng thủ: 34 (+11)

Bạo kích: 25 (+6)

Tốc độ: 34 (+11)

May mắn: 2

Tiền: 500 đồng.

Minh Hạo kiểm tra xong, lúc này trong giao diện hiện ra thông báo xuất hiện chức năng mới, Minh Hạo theo ý niệm chuyển đến.

[Phát triển lãnh địa]

Lãnh địa: Thôn Tân Thủ 1

Chức vị: thôn trưởng

Phó thôn trưởng:?

Năng lực: tuyển mộ, điều khiển thôn dân

Số thôn dân: 50.

Mỗi tháng cống nạp: 100 đồng.

Lòng trung thành dân: 2%.

Uy tín: 5%

Binh lực: 0.

Nhiệm vụ hiện có: phát triển thôn tân thủ.

“Thôn tân thủ 13? Vậy là còn nhiều thôn khác.” Minh Hạo suy tư một chút, tại giao diện phát triển lãnh địa, có thêm chức năng khác như “Tuyển mộ” cùng “danh sách người trung thành.”

“Hiện tại muốn phát triển thôn dân này, đầu tiên phải lấy được uy tín, cái thứ hai là lòng trung thành...”

“Ây.”

Minh Hạo lựa chọn mặc kệ, sau đó lật ra danh sách trung thành, có tên “Hàn Lâm” lão già dê trong đó, nhấn xem thử.

“Hàn Lâm

Chức vị: dân thường *(Đề bạt)*

Uy tín: 90%

Trạng thái: già yếu

+Sức mạnh: 20

Năng lực hiện có: 0”

Minh Hạo mỉm cười, quyết định cho lão này lên làm phó thôn trưởng, thay mình quản lý trước đi.

Sau đó đi đến cửa hàng máu mua vài hơn chục bình máu dự phòng rồi nhấn thoát game.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 320: Tiệm Tay Cứu

Minh Hạo từ trong game tỉnh lại, nhìn qua bên cạnh Sinh Đạo còn nằm chưa tỉnh, chắc là nàng còn trong game.

Không làm phiền nàng, Minh Hạo mặc quần áo vào đi ra ngoài.

“Ừm? Khuya rồi sao, thật mau...” Nhìn xung quanh cảnh vật tối đen như mực, chỉ có ánh sáng từ đèn đường lấp lóe cùng ánh trăng chiếu rọi.

Người đi đường cũng thưa thớt hẳn, có thể bởi vì Thần Chiến ra mắt ngày hôm qua, cho nên hiện tại đa số người còn đang ngủ hoặc ru rú trong nhà chơi game.

Minh Hạo hít sâu một hơi khí lạnh, đi bộ ra ngoài.

Hắn hôm nay muốn đi nhìn một chút đô thị hiện tại...

Mấy ngàn năm sống ở thế giới khác, khiến hắn cảm giác nơi này gần bó với hắn hơn chục năm rất là lạ lẫm.

Tháng 3 ở Việt Nam khí trời bớt nóng, thay vào đó là một chút hơi lạnh, bắt đầu xuất hiện mưa vừa, mưa nhỏ.

Trên đoạn đường đi, Minh Hạo nhìn qua lại cảnh vật hai bên. Vài cửa hàng hoặc bán hàng rong người giờ này còn mở đó, lác đác người ăn khuya.

Thở dài...

Dù hiện tại Việt Nam đứng top 3 thế giới, nhưng giàu nghèo vẫn còn đây, có điều so ra ở lúc trước Minh Hạo chưa xuyên việt đỡ hơn một chút. Minh Hạo có thể thấy từ khuôn mặt mấy người buôn bán một mảnh yên vui, không lo lắng trộm cướp gì cả, thậm chí có người để đồ đạc mình bán trước cửa, không chút nào đề phòng nhắm mắt ngủ say.

Đêm khuya tĩnh lặng, từng cơn gió lạnh lẽo thổi qua khuôn mặt tuấn tú của Minh Hạo.

Minh Hạo rùng mình một cái, không phải vì lạnh, mà là hăn giờ đây cảm giác được cái gì gọi là tang thương, tuế nguyệt dài đằng đẵng...

100 năm trôi qua, cảnh vật thay đổi, người cũng thay đổi theo...

Cảm giác được, hăn ở thế gian này là một người cô độc, một mình độc hành mà sống tiếp.

Minh Hạo hít một hơi tạm thời đem cảm giác buồn bã vượt qua một bên, trên mặt hiện lên mỉm cười tự nhiên.

Đột nhiên Minh Hạo biến sắc, cả người thoát một cái biến mất.

...

Con hẻm nhỏ tối om, mùi hôi hối từ thùng rác gần đây bốc lên nồng nặc.

Tại trong con hẻm, chỉ có ánh sáng mờ mờ từ đèn phía trên chiếu xuống, có thể nhờ ánh sáng thấy được, trong hẻm này có hai người.

Một người trung niên một tay thô ráp bịt miệng bé gái, một tay giữ chặt hông cô bé. Khuôn mặt hăn giờ đây trông có vẻ dâm tiện, hăn là đang nở nụ cười chiến thắng.

Cô bé nước mắt chảy ra, dù rất muốn la lên hay chạy thoát, đáng tiếc bị trung niên tay chặn lại.

Hồi lâu cố gắng lại không làm được gì. Bất lực, cô bé trong mắt hiện ra tuyệt vọng, nàng ngừng lại giẫy giụa, nhắm mắt để mặc cho số phận.

“Người mau thả bàn tay thôi ra khỏi người cô bé, ta tha cho người một mạng.”

Âm thanh lạnh lùng ở phía trước lên, người trung niên giật mình tỉnh táo lại, trong lòng thấp thỏm lo sợ, hăn ngẩng đầu nhìn lên.

Cô bé nghe âm thanh, trong lòng xuất hiện tia hi vọng, nàng mở mắt ra nhìn.

Một người thanh niên, khí chất phiêu diêu, đứng ở trước mặt hai người, lại tựa như ở xa.

Đôi mắt hăn tại trong màn đêm thâm thúy như biển sâu không đáy, làm người không thể nào đoán được hăn suy nghĩ gì.

Khuôn mặt tuần tú kiên nghị, giống như khuôn mặt người nam nhân này được người nghệ sĩ dùng dao gọt, đạt đến trình độ hoàn mỹ. Thỉnh thoảng, trong mắt bắn ra một loại xa xưa cùng tà mị khí tức làm người chao đảo, dễ dàng hút hồn nữ nhân, thông sát nam nhân.

Mái tóc đen dài, theo gió bay phấp phới, thân cao 1m9, tại dưới ánh trăng cùng bóng đèn chiếu rọi mờ ảo, hăn như bạch mã hoàng tử trong lòng đám thiếu nữ.

Nhìn thấy cao lớn tuần tú thanh niên xuất hiện, trung niên trong lòng thờ phào một cái, trong mắt hung quang cực lớn nhìn qua Minh Hạo, hung ác nói: “Thằng nhóc, mày khôn hồn thì rút cho tao, nếu không hậu quả mày lãnh!”

Nói xong, hăn từ trong túi quần móc ra thanh dao găm sắt bén.

Minh Hạo có chút buồn cười, nhìn nho nhỏ dao găm trên tay trung niên, ngón tay ngoắc một cái, trong miệng tràn đầy khiêu khích nói: “Lại đây đâm tao đi, thẳng chó.”

Như lời hăn nói, còn lấy ngón tay móc như kêu “Chó ơi, có ngon lại đây cắn tao đi.”

Trung niên thấy mình bị người trẻ tuổi chửi mình là chó, còn hành động khiêu khích ngoắc ngoắc kia, rốt cục nhịn không được cơn tức giận, tay buông ra cô bé, chạy đến Minh Hạo, cầm con dao giơ hướng phía trước, đâm vào Minh Hạo.

“Keng!”

Tiếng kim loại vang lên, người trung niên ngây dại nhìn con dao cầm trong tay, thế mà bị gãy làm đôi, là mơ sao?

Cô bé lúc này cũng nhìn thấy trắng cảnh này, nàng không chạy đi, mà còn ngơ ngác đứng đó, môi đỏ nhỏ há to ra, vẻ mặt không thể tin nổi nhìn chằm chằm con dao.

Minh Hạo lắc đầu nói: “Quá yếu. Bây giờ tới lượt ta, người đi chết đi, không cần cảm ơn.”

“Aaa”

Minh Hạo dứt lời, một tay đưa ra, chỉ vào trán trung niên, ánh sáng trên đầu ngón tay lóe lên một cái. Sau đó người trung niên vẻ mặt đau khổ la lên, thân thể như nước bắt đầu tan chảy ra, biến thành vũng nước đục dưới đất...

Cô bé ngơ ngác đứng đó, thân thể run rẩy nho nhỏ, có thể thấy lúc này nội tâm nàng đang vô cùng khiếp sợ trước tình cảnh này.

Minh Hạo đi đến trước mặt cô bé, khom người xuống, ôn nhu nói: “Đừng sợ, em ở đâu, anh đưa em về nhà.”

Minh Hạo lười hỏi cô bé ở đâu hoặc tên gì, tại sao lại gặp chuyện này... Dù sao hai người gặp nhau coi như có duyên, hăn chỉ tiện tay cứu thôi, sau hôm nay hai người như người qua đường.

Giọng ôn nhu như làn gió xuân thổi qua, cho người cảm giác hảo cảm, tin tưởng. Cô bé trong nháy mắt nội tâm bình tĩnh trở lại, nàng nhìn về mặt tuần tú, má nhỏ hồng thấp giọng nói: “Nhà em ở gần đây, địa chỉ là...”

Minh Hạo gật đầu, tự nhiên cầm tay cô bé. Cô gái lần đầu tiên bị con trai khác cầm tay má hồng lên, tim đập nhanh thành thịch, dù không biết tình yêu là gì, nhưng dù sao nàng cũng là ở tuổi phát triển, thường tại ti-vi xem phim hàn quốc tình yêu này nọ.

...

Trước cổng biệt thự, hai bóng người xuất hiện, không phải ai khác chính là Minh Hạo và cô bé.

“Nhà em ở đây đúng không?” Minh Hạo hỏi, nhìn căn biệt thự to đùng này, chắc em gái này thuộc loại tiểu thư con nhà giàu rồi.

Cô bé tỉnh hồn lại, không thể tin chỉ một giây sau lập tức biến trở về nhà mình? Quay đầu nhìn về Minh Hạo, khuôn mặt quá tuần tú, mị lực từ đôi mắt đen bắn ra, làm nàng có cảm giác kỳ lạ...

Lần đầu tiên trong cuộc đời nàng trải nghiệm chuyện này, chẳng lẽ người nam tử trước mắt này là bạch mã vương tử của nàng như trong câu chuyện cổ tích?

Thấy cô bé nhìn chằm chằm không phản ứng, Minh Hạo ho một cái, hỏi lại: “Nhà em ở đây à?”

“Aa, chỗ này đúng là nhà em.” Cô bé nghe âm thanh ho khan tỉnh táo lại, má hồng nhuận, cúi đầu nhỏ giọng nói.

Minh Hạo cười nói: “VẬY em vào đi để người nhà chờ, lần sau đừng đi chơi khuya nữa, nguy hiểm lắm biết không?”

“Dạ.” Cô bé gật đầu, chợt nàng dùng tất cả dũng khí, mặt đỏ nhìn Minh Hạo li ti hỏi: “Em tên là Trầm Vũ Anh, năm nay 16 tuổi, anh tên gì?”

Minh Hạo có chút bất ngờ, không nghĩ đến cô bé hỏi mình, bất quá hắn vẫn trả lời: “Anh tên là Minh Hạo. Thôi em vào nhà đi, chắc giờ cha mẹ lo lắm, anh đi đây.”

Cô bé biết Minh Hạo sắp đi, vội kéo áo nói: “Anh có số điện thoại hay tên tài khoản facebook gì không? Cho em xin.”

Minh Hạo muốn rời đi, nhưng nhìn khuôn mặt mong đợi của cô bé, thế là đưa cho nàng tên facebook ‘thầy bói tương lai’ của mình.

“Tạm biệt, anh đi.” Minh Hạo nói xong một câu biến mất, để lại cô bé đứng ngẩn ngơ trong gió lạnh...

“Thầy bói tương lai?” Cô bé đọc lầm nhảm cái tên, cảm thấy tên này rất là có gặp qua rồi, nhưng khổ nỗi không nhớ ở đâu.

“Mẹ, cha, con về.” Nàng ghi nhớ sâu khuôn mặt và tên fb Minh Hạo, nhanh chóng nhấn chuông.

...

Minh Hạo trở lại phòng của mình, Sinh Đạo lúc này từ trong game đã tỉnh lại, chỉ thấy nàng ngồi lên máy tình bàn đang coi gì đó.

“A~~a~~a”

Âm thanh rên rĩ của nữ từ loa máy tính phát ra, Minh Hạo rốt cục biết nàng đang xem gì...

Thứ mà người nam nhân nào cũng biết, xem xong người nam nhân nào cũng nhõng chim chĩa lên trời:

Phim heo!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 321: Khởi Hành Đến Quỷ Vực

(Tác giả nhắc nhở:

Sinh Đạo không cảm giác có người tới gần, nàng dán mắt vào màn hình, chăm chú nhìn hành động đôi nam nữ hai người.

Mà tại đang xem, một ngón tay đặt ngay song phong trắng trẻo, một tay mò vào nơi nào đó khu tam giác bí ẩn trơn bóng.

Nàng vừa xem phim heo, vừa tự an ủi mình, trong miệng còn phát ra rên rỉ ra nga nga~ âm thanh.

Minh Hạo nhìn thấy nàng tự tay mình móc sò, còn âm thanh dâm mị ôn nhu từ miệng phát ra. Dục vọng trong lòng khởi dậy, hắn chậm chậm đem toàn bộ quần áo cởi ra, đi tới gần Sinh Đạo.

“Như thế nào, ta mới rời đi vài phút chịu không nổi?” Minh Hạo đi tới sau lưng nàng, nhỏ giọng hỏi, một bên ngón tay hướng xuống bụng phẳng lì, di chuyển về đảo sò huyền thoại.

“Um...” Cảm giác được phía dưới truyền đến cơn nóng rực cùng khoái cảm, Sinh Đạo rên rỉ một tiếng, nàng hơi thở trở nên bất ổn, cầm tay Minh Hạo, nhìn khuôn mặt tuần tú của hắn, giọng dịu dàng hỏi: “Dâm Đạo, người yêu ta không?”

Minh Hạo ngẩn ra, trong trí nhớ Sinh Đạo tuế nguyệt trước đối với mình thành lập quan hệ cùng lắm là “bạn tình” thôi, chưa đến trình độ như yêu nhau hay vợ chồng này nọ. Lúc này nàng đột nhiên nói một câu làm Minh

Hạo không kịp phản ứng, trong lòng không khỏi hoài nghi nàng tới giờ ám đầu.

Thấy Minh Hạo ánh mắt hoài nghi nhìn mình, Sinh Đạo má hồng nhuận nói ra: “Ta ở tại trái đất sinh hoạt mấy trăm năm, ta rất cục hiểu tình yêu như thế nào, khi đó ta rất muốn tìm một người nam tử đến để yêu ta. Có điều ta chứng kiến qua nhân loại quá yếu ớt, tuổi thọ quá ngắn. Cho dù ta ban cho bọn hần tuổi thọ nguồn sống, nhưng chung quy là nhân loại, tuổi thọ có giới hạn đấy, hơn nửa người là người lấy đi ‘lần đầu tiên’ của ta, lại là người hợp nhất người bạn đời của ta. Cho nên tới hiện tại, ta một mực không tìm ai khác ngoài người.”

Nhân loại có thể nhờ sức mạnh của Sinh Đạo đạt được 99999 tuổi, nhưng không thể sống đến 100000 tuổi. Bởi vì tuổi thọ đó là quy luật cuối cùng của trời đất, nếu đánh vỡ quy luật, thế giới này sẽ trở nên náo loạn, cân bằng biến mất, các thần sẽ vì vậy mà chiến nhau cho đến chết, đây là điều mà Sinh Đạo không muốn thấy nhất.

Minh Hạo nghe vậy hoàn toàn hiểu rõ, chắc cô nàng này sống ở nhân gian quá cho nên bắt đầu giống nhân loại, biết nhớ, biết yêu trong giọng nói ra, Minh Hạo có thể nghe thấy nàng đang rất cô đơn.

Nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng, Minh Hạo mỉm cười, sờ mái tóc xanh mượt mà của nàng, nói: “Chúng ta từ sớm đã là vợ chồng, chỉ là người không biết thôi.”

Sinh Đạo ngẩn ra, nàng hiểu Minh Hạo ám chỉ gì. Lúc còn bản nguyên, hai người thường giao lưu xxx với nhau, chỉ là cái này theo dự định đơn phương thôi, không có tí cảm xúc hay tình cảm, tựa như cỗ máy vậy.

Sinh Đạo nở nụ cười xinh đẹp, nàng đứng dậy ôm hôn Minh Hạo, môi mềm ôn nhu dán môi Minh Hạo.

Minh Hạo đáp lại, hai tay không bận bắt đầu rục rịch...

Hôn tới một lúc hai người buông ra, chất lỏng từ miệng hai người như tơ nhện quấn quanh lấy nhau, kéo dài thành một đường.

Sinh Đạo ánh mắt tràn ngập xuân tình, nàng hai mắt nhìn thẳng khuôn mặt tuấn tú của Minh Hạo, nhu tình hỏi: “Em gọi anh là chồng được không, em thấy hai người khi yêu nhau, người nữ gọi nam là chồng.”

“Được, em là vợ anh, tất nhiên vợ yêu thoải mái gọi đi.” Nghe Sinh Đạo đổi từ ta – người thành em – anh, Minh Hạo nở nụ cười gật đầu.

Sinh Đạo nghe Minh Hạo gọi mình là vợ yêu cảm giác lạ lạ, trái tim đập nhanh, má hồng nói: “Chồng, tới, hãy yêu em đi...”

Nói xong nàng đi tới trên giường quỳ ra sau, banh ra chân thành hình chữ V, lộ ra bên trong hòn đảo sò lông màu hồng xinh tươi, nước từ trong sò lông chảy ra lênh láng, bây giờ chỉ đợi người tới liếm...à nhầm, khai phá.

Minh Hạo nhìn hình dáng phóng đảng của nàng, lửa dâm trong lòng bay lên, nở nụ cười xấu xa, chậm chậm đi tới.

(sò lông hình ảnh: <http://media.cooky.vn/images/wiki/so-long.jpg>)

...

Minh Hạo và Sinh Đạo cuối cùng cởi bỏ tầng quan hệ “bạn tình” trở thành “vợ chồng” chính thức. Đêm đó hai người đại chiến đến hơn một ngàn hiệp, đến gần trưa mới dừng lại, thể xác 2 người quấn quýt nhau như con rắn, đủ loại tư thế, kỹ thuật huyền thoại đều được Minh Hạo áp dụng đưa vào, làm Sinh Đạo sướng đến lên trời xuống đất.

Cuối cùng, Sinh Đạo tinh thần lẫn thể xác mệt mỏi quá ngủ thiếp đi, để lại câu cuối: “Em sẽ sinh ra bầy con cho anh.”

Minh Hạo tinh thần phấn chấn vào game, đêm qua đại chiến với Sinh Đạo công nhận tinh lực gần như cạn kiệt, dù sao Sinh Đạo thể chất khác người thường, nơi đây cũng vậy.... Nhưng được cái ôn nhu hương của Sinh Đạo săn sóc cho nên tinh thần vẫn như thường.

Đêm qua và sáng không cày, cấp độ hiện tại dừng ở cấp 10, nhìn bảng xếp hạng cấp độ. Người chơi bây giờ lên đến cấp 5, cấp 6, cao nhất đạt đến cấp 7, cấp 8.

Nhìn trong túi đồ thẻ chuyển class ấ, “Theo như tư liệu, muốn chuyển class phải đến gặp npc đặc thù, sau đó hoàn thành thử thách do npc đặt ra mới được. Nếu trong quá trình thử thách thất bại, class đó coi như biến mất, mãi mãi không bao giờ có lại được.”

Minh Hạo hiện đang suy nghĩ về chuyện nên cày cấp hay trực chuyển class, dù sao chuyển class không hạn chế cấp đấy, người chơi cấp 1 đi đến cũng được, còn độ khó thử thách thì dựa theo class nào và cấp độ người chơi mà hệ thống điều chỉnh.

Minh Hạo nghĩ một hồi, quyết định trực tiếp đi đến gặp npc chuyển class.

Trong tư liệu diễn tả, Quỷ Thần là một class cực kỳ kinh khủng, thường dùng tay không đánh nhau.

Quỷ Thần! Class đặc biệt nhất, cũng là mạnh nhất, khó thao tác - điều khiển nhất trong Thần Chiến, có thể sử dụng nhiều loại vũ khí hoặc tay không.

Một cú đấm mang theo vô biên sức mạnh trời đất, tốc độ cực nhanh, khiến chúng thần khi 1v1 với hãn sợ hãi. Hãn từng một lần đánh nát thần giới, đem thần giới trở thành nơi máu mưa địa ngục, thi cốt chồng chất. Lúc đó, toàn bộ thần linh bất đắc dĩ cùng nhau hợp sức lại mới đánh lùi Quỷ Thần đi.

Nghe đồn sau trận chiến kinh thiên này, thần giới gần như tan nát, nhiều thần linh trọng thương, chết hoặc rơi vào ngủ say trong vô tận năm tháng.

Có tin đồn, sau khi liên tục bại lui, Quỷ Thần bởi vì vết thương trên người quá nghiêm trọng, chỉ có thể ở ẩn trở về trần giới dưỡng thương. Sau một thời gian trôi qua, quỷ thần vết thương không những chữa trị không được, mà còn nghiêm trọng, dần dần hắc hóa kéo dài không nổi sự sống mà tắt thở chết đi, một đời quỷ thần tiêu vong.

Người ta truyền rằng, Quỷ Thần lưu lại truyền thừa của mình tại trần giới, đợi người đến nhận vượt qua thử thách nhận truyền thừa, trở thành Quỷ Thần đời thứ 2.

Minh Hạo nghĩ xong toàn bộ, triệu tập Hàn Lâm đến, nói lão hắc muốn đi nơi ấy, mong lão canh giúp dùm thôn.

Hàn Lâm nghe vậy không chút nào kinh ngạc, hắc vồ vồ ngực nói: “Người đi đi, ở đây có ta cứ yên tâm.”

Minh Hạo trong lòng khinh thường lời lão, lấy sức lão không đánh lại con gà mà còn bày đặt ra gió, hắc âm thầm nói vậy, nhưng mặt ngoài không biểu hiện gì, gật gù lễ phép nói: “Phó thôn trưởng trông cậy vào ngài.”

Làm xong tất cả chuẩn bị, Minh Hạo bắt đầu khởi hành một mình đến một khu vực đặc biệt chuyển class.

Mộ Quỷ, còn có tên khác là Quỷ Vực.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 322: Chuyển Class Quỷ Thần

Năm ngày sau.

Minh Hạo cuối cùng đi tới quỷ vực, hẳn dùng mấy ngày đêm không ăn ngủ 24 trên 24 online game, một mực điều khiển nhân vật chạy đến quỷ vực.

Nơi này hoàn toàn phù hợp với cái tên gọi là Quỷ Vực. Bởi vì nơi đây âm u không có ánh nắng mặt trời, âm khí tràn ngập, không có một chút nào sinh khí tồn tại, sương mù dày đặc che chắn tầm nhìn mọi nơi.

Thấp thoáng trong sương mù, từng ngôi mộ đen vô danh dựng thẳng tại đây.

“Hitzzz—haaaà.”

Trong sương mù phát ra âm thanh khiến người nổi da gà. Âm thanh này tựa như răn độc kêu, lại như cơn gió thổi ngang qua tạo nên tiếng hú kỳ lạ, kết hợp với không khí sương mù dày đặc nơi đây, đủ làm người trái tim sắt thép, nam tử hán cũng không khỏi sợ hãi.

Có điều, Minh Hạo là ai?

Hắn chính là thần, sống hơn ngàn năm, cái gì không gặp qua? Làm sao sợ đám âm thanh game ảo này?

Minh Hạo điều khiển nhân vật Ngàn Năm Chịch Gái, vẻ mặt bình tĩnh cầm khẩu súng săn ngó nhìn xung quanh.

Theo tư liệu Minh Hạo đọc, khu Quỷ Vực bao quanh sương mù dày đặc, không chỉ vậy, trong âm thanh sẽ mê hoặc người chơi, khiến bọn hắn đi vòng vòng tại một chỗ, cho nên rất khó tìm ra npc chuyển class. Tất nhiên đây chỉ đối với người thường, còn Minh Hạo đã đọc cho tư liệu cho nên chuẩn bị sẵn.

Chỉ thấy hắn vạch quần ra, lộ ra cái kia ‘tiểu tử’, ngấm ngay phía trước sương mù, một dòng nước màu vàng từ ‘tiểu tử’ bắn ra.

“Xììì”

Bình thường người chơi game Thần Chiến sẽ không một gì đấy, bởi vì có mũ trò chơi có chức năng đặc biệt hạn chế đi tiểu một trong khi chơi game.

Còn vì sao Minh Hạo làm vậy rất đơn giản, câu trả lời ngay trước mắt.

Chỉ thấy dòng nước màu vàng bắn ra, bắt đầu lấy tốc độ thường bóc hơi lên, tựa như ở ánh nắng mặt trời nóng rực chiếu xuống làm dòng nước bóc hơi.

Một giây sau sương mù quanh đây biến mất, hiện ra con đường mòn hẹp dẫn vào trong.

Đây là cách giải sương mù, không ai nghĩ tới, trừ tên bug Minh Hạo ra.

Minh Hạo kéo lại quần, thần sắc như thường bước đi tiếp.

Con đường rất dài, Minh Hạo cứ đi mãi đi mãi không thấy đích đến, con đường giống như mê cung vô tận đi không thể nào đến được cuối đường.

Không biết trải qua bao lâu, một cái bóng mờ ảo màu đỏ lơ lửng phía trước con đường xuất hiện.

Minh Hạo lập tức biết phía trước bóng mờ là gì, bước chân càng đi nhanh hơn, chẳng mấy chốc tới gần.

“Ai?”

Âm thanh lành lạnh khàn khàn từ bóng mờ vang lên, mang đầy uy nghiêm thần tính khó tả.

“Ta đến để tiếp thu người truyền thừa, Quỷ Thần.” Minh Hạo đứng cách 5m với bóng mờ đỏ, lớn tiếng nói.

“Ồ. Người là?”

Minh Hạo không nói gì, từ trong túi đồ xuất ra thẻ chuyển class, vút đến trước mặt bóng mờ.

Bóng mờ đôi mắt đỏ nhìn thẻ nằm dưới đất cách không xa mình, một tay bắt lấy.

Tay như xuyên thấu hư không, trong chốc lát trên tay hẳn xuất hiện thẻ bài. Cầm thẻ bài, bóng mờ lật qua lại hai mặt thẻ bài, dù khuôn mặt không thể hiện cảm xúc, nhưng Minh Hạo có thể từ đôi mắt bóng mờ nhìn ra, hẳn đối với thẻ bài rất chăm chú, nghiêm túc.

Hồi lâu xem xét thẻ bài, bóng mờ không tiếp tục quan tâm đến thẻ bài tiếp, hẳn quay qua nhìn Minh Hạo, giọng trở nên nghiêm túc nói: “Người chắc đã biết quy tắc trở thành truyền nhân, ta cũng không nói nhiều. Thử thách thứ nhất “Ý trí”. Bắt đầu!”

Bóng mờ vừa dứt lời, Minh Hạo lúc này cảm nhận được lực lượng nặng nề từ bốn phương đánh úp tới.

Minh Hạo thần sắc như thường, hẳn biết loại này lực là gì.

Đây là áp lực từ tinh thần mà không phải là trọng lực, loại này sức mạnh phát động chỉ có NPC mới có quyền sử dụng, nếu người chơi tinh thần(đại não) yếu ớt sẽ rất nhanh tụt nóc ao.

Sức mạnh này không mang đến nguy hiểm gì nhưng sẽ làm người chơi ngất xỉu một thời gian ngắn, cũng đồng dạng chứng minh người chơi chuyển class thử thách thất bại.

Minh Hạo tinh thần thuộc dạng cực khủng, tí xíu này áp lực còn chưa đủ gãi ngứa hần.

Áp lực từng phút trôi qua ngày càng tăng, cuối cùng 10 phút xong mới biến mất.

“Người rất mạnh, vậy mà trong 10 phút không có dấu hiệu lung lay một chút xíu nào, như vậy bắt đầu thử thách thứ hai đi. ”

Bóng mờ kinh ngạc nói.

“Xẹt xẹt xẹt”

Bên phải Minh Hạo đột ngột không có dấu hiệu báo xuất hiện thanh kiếm chém tới.

Minh Hạo vừa nghe lập tức giơ lên kiếm đỡ đòn.

“Keng!”

Phát ra âm thanh hai đồ vật sắt bén va chạm.

“Vùuuu”

Lúc này sau lưng âm thanh gió hú vang lên, Minh Hạo nhanh chóng thu kiếm lại, hai tay và lưng hơi cong xuống ra phía sau, cả người hoàn mỹ làm dáng con tom né hiểm một kiếm đánh lén sau lưng.

Minh Hạo chưa kịp thở, lúc này từng âm thanh “Xì xì – vù vù” trước sau vang lên.

Minh Hạo liên tục dùng hoàn mỹ động tác người thường khó làm được trong thời gian ngắn ngủi né đi đám kiếm đánh tới.

Mãi đến năm phút sau, Minh Hạo thành công đánh phá thử thách 2.

“Àch...” Bóng mờ nhìn xem Minh Hạo dễ dàng phá tan thử thách 2 hoàn toàn cứng họng, hẳn bây giờ không biết nói gì cho phải, chưa từng thấy người nào tại Thần Chiến có thể né đòn đến hoàn mỹ như vậy.

Nhìn khuôn mặt tuần tú mị lực, không có dấu hiệu mệt mỏi thở dốc, Quỷ Thần hoàn toàn quỳ.

Nếu hẳn đặt vào hoàn cảnh này, chưa chắc gì có thể thông dong né đòn mà không thở dốc như Minh Hạo.

Nhìn trẻ tuổi Minh Hạo. Quỷ Thần cảm giác chính mình thật sự già rồi, trường giang sóng sau xô sóng trước nha...người sau hơn người trước. Dựa vào cách hành động cùng vượt qua thử thách của Minh Hạo, hẳn một đời Quỷ Thần thừa nhận mình thua kém xa thiếu niên này.

Trầm ngâm một chút, Quỷ Thần trong lòng quyết định sự việc trọng đại, hẳn nhìn qua Minh Hạo, điều nói ôn hòa hơn: “Còn thử thách thứ cuối cùng người không cần qua, coi như thành công vượt qua toàn bộ thử thách của ta. Người từ bây giờ trở thành truyền nhân Quỷ Thần đời thứ hai, toàn bộ thế lực và vợ của ta do người tiếp quản.”

Quỷ Thần nói xong thở dài một hơi như trút đi gánh nặng trong lòng mình, lưu luyến nhìn mộ địa u ám xung quanh lần cuối, từng tia linh hồn bay lên, nhập vào người Minh Hạo. Chính thức từ nay Quỷ Thần danh chấn thần giới biến mất, chỉ để lại truyền thuyết xa xưa...

Minh Hạo gật đầu, chợt cảm giác không đúng lắm, vợ của ta? Đang muốn hỏi lão Quỷ Thần vợ của người là ai thì lúc này một mảng năng

lượng kinh khủng Quỷ Thần nhập vào cơ thể, thẩm thấu từng góc tế bào trong cơ thể.

Minh Hạo đột nhiên cảm giác cơ thể nóng như lửa đốt, hai mắt đỏ lên, lúc này một nửa lý trí đốt cháy. Không phải là Minh Hạo không chống lại được, mà là do hệ thống tác quái tác quái tạo ra tình cảnh như vậy, đây coi như cách thức để chuyển đổi class đi.

Minh Hạo quần áo thoáng chốc biến mất, ở giữa lòng ngực xuất hiện khe hở ngang lớn, nhưng không phải tình cảnh máu chảy tim phổi lồi gò, mà là một con mắt màu đỏ như máu xuất hiện.

Con mắt tản ra khí tức cực kỳ tà ác, nó giống như em bé mới sinh vài tháng, vừa mở mắt ngắm nhìn xung quanh.

“A!” Minh Hạo hét lên đau đớn một tiếng, cơ thể da thịt lấy mắt thường bắt đầu nứt, hiện ra bên trong xương cốt trắng tinh, cùng lúc này máu từ các khe nứt chảy ra như suối

Trong quá trình lột xác này, Minh Hạo mấy ngàn năm rồi chưa từng cảm thụ được đau đớn tận cùng thế này, hắn rất muốn thoát game, nhưng lại sợ sau khi thoát chuyển class thất bại.

Cắn răng chịu đựng đau đớn lan ra toàn thân, một hồi sau khắp cơ thể ngứa ngáy như có trăm ngàn con kiến bò, từng lớp da thịt mới như cây cối bắt đầu sinh sôi nảy nở, thay thế đi lớp da thịt cũ vừa bị chóc ra.

...

Sau một thời gian dài lột xác, Minh Hạo mở mắt ra, đôi mắt đỏ như máu, một đôi tà ác cực độ, toàn thân cơ bắp lớn mạnh dị thường.

Đầu tóc đỏ dài như máu, giữa ngực hiện ra một con mắt đỏ đang liếc nhìn xung quanh.

Giờ đây nhìn qua hân, tưởng chừng 28 30 tuổi nam nhân thành thực. Bụng sáu múi, bắp thịt nhô lên, đạt đến trình độ hoàn mỹ, không to cũng không nhỏ, khiến người nhìn sợ hãi thán phục.

Hơi thở quý dị từ cơ thể hân truyền ra, một loại nói không nên lời hơi thở, có tà mị, có nóng rực, có mê hoặc...

“Chúc mừng người chơi Ngàn Năm Chịch Gái chuyển class thành công, bởi vì là người đầu tiên ở toàn bộ sever chuyển class nhanh nhất, hệ thống xin biểu tặng gói quà đặc biệt:....”

...

P/s: Sorry, hôm nay cúp điện đến tối mới có @@

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 323: Hẹn Gặp

“Chúc mừng người chơi Ngàn Năm Chịch Gái chuyển class thành công, bởi vì là người đầu tiên ở toàn bộ sever chuyển class ầm nhanh nhất, hệ thống xin biểu tặng gói quà đặc biệt.”

“Chúc mừng người chơi nhận được vũ khí huyền thoại – Bao Tay Hủy Diệt.”

Minh Hạo vui vẻ, mở ra xem.

“Bay tay hủy diệt.

Cấp: 10

Loại: vũ khí

Phẩm chất trang bị: tím (huyền thoại)

Giới thiệu: bao tay hủy diệt, tăng lên sức mạnh cực lớn cho người sử dụng. Chỉ dành cho nghề nghiệp Quỷ Thần sử dụng, không thể giao dịch, không thể đánh rơi.

Chỉ số:

+230 sát thương

-Thuộc tính trang bị:

+Tăng 10% bạo kích sát thương.

+Có 20% tỷ lệ đánh choáng váng đối thủ trong công kích thường

+Tăng 100% sát thương ngăn ngủi trong vòng 3 giây khi một kẻ địch bất kỳ (npc,quái,người chơi) bị mình đánh chết (không thể cộng dồn).

- Ngọc (1 ô): chưa khám.

....

Minh Hạo xem xong, miệng cười càng tươi, lần này đúng là gói quà đặc biệt nha, có trang bị này, dù gặp kẻ địch cấp độ 30~50 coi như hăn vô địch thủ.

Nhanh chóng trang bị vũ khí bao tay hủy diệt, sau đó nhìn chính mình thuộc tính.

Tên nhân vật: Chích Gái Ngàn Năm

Danh vọng: 400

Đăng cấp: lv 10 (55/540)

HP: 600

MB: 650

Sát thương: 365

Phòng thủ: 125

Bạo kích (tỷ lệ): 40%

Tốc độ: 270

May mắn: 1

Tiền: 500 đồng.

Minh Hạo nhìn qua bảng thông tin có hơi giật mình, sau khi chuyển class, thuộc tính cơ bản cũng thay đổi để phù hợp với class đó, kế tiếp hẳn click xem bản kỹ năng class.

Bản kỹ năng nhìn khá trống trơn, bên trong chỉ có một kỹ năng, còn lại là hình màu trắng không thể xem thông tin được, chắc là chưa đủ điều kiện hay cấp độ để giải khóa.

Kỹ năng class quý thần.

+Trụ cột kỹ năng

-Nỗi Điên, cấp 10: (kỹ năng bị động – không tăng cấp): quý thần nỗi điên rơi vào mất lý trí, địch ta giết hết.

+Hiệu quả: tăng lên 100% sát thương, 100% tốc độ, 50% khả năng bạo kích, có 10% đánh ra sát thương gây nên 1000% bạo kích mục tiêu ngay lập tức (one hit).

+Thời gian duy trì: 5 phút. Thời gian làm lạnh: 30 phút.

+Chỉ tự động kích hoạt kỹ năng với điều kiện máu dưới 50%.

+Hiệu quả (xấu) kèm theo: người chơi đánh mất lý trí tạm thời.

Minh Hạo không biết nói gì cho phải, nếu cộng thêm 100% sát thương cùng tốc như vậy đối phương ít nhất phải đạt đến cấp 50~trở lên hoặc hơn trăm người vây công mới có thể miễn sát hẳn. Hơn nữa còn chưa nói đến

cái cuối cùng hiệu ứng đáng lưu sợ nhất, có 10% đánh ra 1000% sát thương, đây là một quyền one hit, dù tỷ lệ gây ra có chút thấp.

Minh Hạo nhìn bảng xếp hạng cấp độ, trải qua mấy ngày người chơi phổ biến lục đục lên cấp 20~25, cao nhất hiện tại là 30~36.

BXH level Thần Chiến.

Hạng 1: Tùng Vô Địch, đẳng cấp 36

Hạng 2: Ngày Đêm Yêu Em, đẳng cấp 34

Hạng 3: Xinh Đẹp Hoàng Hậu, đẳng cấp 33

Hạng 4: Ký Ưc Thời Gian, đẳng cấp 30

Hạng 5 trở đi đẳng cấp 29 – 25 người chơi chiếm cứ.

Hạng 6...

Minh Hạo nhìn xong tạm thời yên tâm thoát game, đoán chắc bọn hắc phải mấy năm sáu ngày hoặc một tuần mới lên được cấp 50. Dù sao càng lên kinh nghiệm càng tăng lên gấp mấy lần.

Lên cấp 20 người chơi đa số chuyển nghề, nhưng chưa ai chuyển thành công nghệ ẩn như Minh Hạo, dù sao loại này npc rất hiếm gặp đấy.

Mở ra bảng diễn đàn xem tin tức một hồi, bây giờ Thần Chiến người chơi hơi hơi khai phá ra vài chức năng, kiến thức về game cũng lớn hơn.

Còn muốn đánh ra trang bị hiếm như lục, lam phải đánh boss dã ngoại hoặc đánh boss phó bản.

Chức năng phó bản dành cho người chơi cấp 20 trở lên. Phó bản chia làm phó bản phổ thông, phó bản tinh anh, phó bản địa ngục.

Có người chơi nhiều lần đánh phỏ bản cộng thêm kinh nghiệm chơi game của mình, lập ra topic suy đoán như vậy:

-Phỏ bản phổ thông: bình thường, rớt ra vật liệu (trang bị) thường, tb lục.

-Phỏ bản tinh anh: mạnh gấp 2 lần thường. Có tỷ lệ rớt ra nguyên liệu hiếm, trang bị lục, lam.

-Phỏ bản địa ngục: mạnh gấp 5 lần thường, ngẫu nhiên xuất hiện boss ẩn. Có tỷ lệ rớt ra trang bị khá hiếm, bản vẽ, trang bị lục, lam, tím.

Bài viết này dù chỉ mang tính suy đoán không có số liệu chân thật chính thức, nhưng trong vòng vài ngày thu hút hơn trăm ngàn lượt xem, bài rep, đa số là đoán mò đoán non thôi.

Ở đâu có người, ở đó có tranh đấu, câu này nói không sai. Thần Chiến vừa mở ra vài ngày lập tức hơn trăm cái topic thách đấu nhau, đa số là mâu thuẫn cá nhân, phổ biến là tranh đoạt quái, lùm trang bị...

Trên diễn đàn, bài viết hot nhất chính là về chủ đề công hội. Hiện tại trên thế giới nhiều công ty, tổ chức, quân đội trên thế giới đều tham gia game Thần Chiến.

Mà để phát triển đoàn đội, nhất là đánh phỏ bản độ khó cao rớt trang bị hiếm, tất nhiên không thể một người có thể đánh, mà cần một đoàn đội thành viên chất lượng, kỹ thuật cao, kết hợp biết buff hỗ trợ nhau để phá phỏ bản.

Hiện tại mọi người đang thắc mắc “Liệu game Thần Chiến chân thật 100% này có chức năng công hội hay không?”

Bởi vì hiện tại đa số người chơi lên cấp 20 – 30 rồi, cho nên cũng từ thôn tân thủ chuyển đến thành thị lớn, đi vòng vòng thăm dò vài ngày mà chưa tìm được cách lập công hội, điều này làm toàn bộ người chơi Thần Chiến trên thế giới vô cùng bối rối, khó hiểu.

...

Minh Hạo nhìn xong tất cả tin tức nhấn thoát game.

Gỡ mũ trò chơi đặt qua một bên, Minh Hạo nhìn qua bên cạnh giường cô nàng Sinh Đạo đang còn trong game không làm phiền nàng.

Đi tới bàn máy tính ngồi xuống, lâu rồi không vào facebook xem có gì hot không.

Khởi động máy, rất nhanh màn hình hiện ra icon windows kinh điển, một giây sau vào màn hình desktop máy tính.

Minh Hạo cầm con chuột nhấn nhấn, facebook web hiện ra.

Bên trong đầy tin nhắn – thông báo, còn có kết bạn.

Minh Hạo lướt qua một cái dừng lại, nơi danh sách kết bạn dĩ nhiên hiện ra hình avatar quen thuộc cô gái. Cô gái hình chính là mấy ngày trước Minh Hạo tiện tay cứu khỏi yêu râu xanh.

Minh Hạo nhấn đồng ý kết bạn, còn lại bỏ vào từ chối, nếu không chắc hẳn vừa online bị đám tin nhắn làm phiền mệt chết a.

Bên phải cột danh sách bạn bè chỉ có một người, chính là cô gái Minh Hạo vừa nhấn kết bạn, lúc này hiện ra dấu tròn màu xanh lá, báo hiệu đang online trên mạng.

“Anh, là anh ngày trước cứu em phải không?”

Trầm Vũ Anh ngồi trong phòng vui mừng hơn hở nhìn màn hình, má đẹp hồng hồng, trên môi nở nụ cười xinh xắn, tay nhanh chóng gõ tựa như sợ Minh Hạo off fb.

Minh Hạo ngẩn ra, vừa kết bạn lập tức pm mình rồi, hai tay gõ phím chat, trả lời nàng một câu đơn giản.

“Ừ, là anh, có chuyện gì không em?”

Trầm Vũ Anh mấy ngày đêm nhớ mong vị kia tuần tú nam tử, trong lòng bạch mã hoàng tử cứu mình. Lúc này nàng đang chán nản muốn thoát fb, chợt thấy thông báo “thầy bói tương lai” chấp nhận kết bạn.

Nàng không chút chần chờ pm Minh Hạo liền.

Nhớ đến mấy ngày trước hình ảnh Minh Hạo uy vũ từ trong tay kẻ xấu cứu mình, khuôn mặt tuần tú, lại có siêu phép thuật* lòng thiếu nữ một trận dị động lạ thường.

Thấy Minh Hạo hỏi, Trầm Vũ Anh ngẩn ra, sau đó nhớ đến chính mình thiếu nữ bạch mã, nàng tay run run, tim đập nhanh cực kỳ gõ.

“Anh có thể ra ngoài gặp em được không?”

Đánh xong cái này, Trầm Vũ Anh má càng hồng hơn, cảm giác không phải là chính mình, đây là lần đầu tiên nàng vậy mà tự đi hẹn một người nam nhân xa lạ.

Minh Hạo suy nghĩ một chút đồng ý cô bé.

"Được."

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 324: Hẹn Gặp (2)

“Anh có thể đến trước nhà em không?”

Trâm Vũ Anh thấy Minh Hạo đồng ý, nội tâm vui mừng vô cùng, nàng nhanh chóng gõ hỏi, sợ Minh Hạo hiểu lầm, nàng nói thêm: “Nếu không được anh cho em địa chỉ nhà, em đến nhà anh đón.”

Cảm giác mặt nóng rực, nàng cũng không hiểu nàng làm sao nữa, vậy mà ngỏ lời muốn đến nhà đón người ta, xấu hổ chết đi được!!!

“Ừm, vậy em đến đón anh đi, địa chỉ anh ở Quận 2, số nhà xxx...”

“Ừm, vậy em tới đón anh.”

“Ok.”

Minh Hạo gõ xong chữ ok tắt máy, nhìn chính mình quần áo cũ, chính mình còn phải chuẩn bị, dù hắn không quan tâm đến người khác nói gì, nhưng đi chung với con gái lại khác, hắn không muốn con gái người ta bị người khác chê cười nha. Dù sao con gái là da mặt mỏng, trọng danh dự, nhất là loại con gái thế kỷ 21 gia thế tiểu thư.

Minh Hạo biến một cái, quần áo bình thường biến mất, thay vào đó là quần áo hàng hiệu, máy tóc vuốt ra sau, tóc dài cắt đi một mảng.

Minh Hạo đứng ngoài cửa chờ, một chiếc xe màu đen hiệu toyota camry sang trọng chạy tới, dừng trước mặt Minh Hạo, cửa xe mở, một mỹ nữ tóc dài đen, thân thể lung linh, khuôn mặt hồng hồng từ trong xe bước ra.

Nàng lúc trước bởi vì đêm khuya cho nên không thấy rõ khuôn mặt Minh Hạo lắm, giờ này trời sáng, rốt cục thấy rõ khuôn mặt hẳn.

Vừa nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ nam tử trước mặt Trầm Vũ Anh không khỏi ngây dại.

“Quá đẹp, quá đẹp trai, hoàn mỹ...” Trầm Vũ Anh môi nhỏ thì thao, thân là giới nhà giàu tiểu thư, cho nên nàng thường tiếp xúc nhiều người ở các tầng lớp khác nhau, nhưng chưa bao giờ gặp một người nam nhân hoàn mỹ như vậy.

Mắt sáng, mi dài, mũi cao, con mắt đen kia như lốc xoáy hút người khi nhìn vào trong.

Thân cao 1m9 đạt chiều cao chuẩn, môi hồng răng trắng, mỗi cái giờ tay nhắc chân ẩn chứa một loại khí chất cao quý chấn trụ người, làn da trắng mượt mà như con gái, đôi mắt đen thâm thúy hút hồn người.

Toàn bộ đạt đến trình độ hoàn mỹ, không gì sánh được.

Trong nháy mắt, Trầm Vũ Anh bị vẻ ngoài của Minh Hạo giết đi, nàng ngẩn người ở đó ra, đôi mắt biến thành một mảnh xuân thiếu nữ, tim đập thành thịch, nội tâm nhộn nhạo, rất muốn bay lên thân cho vị nam tử hoàn mỹ này.

Không những nàng, mà còn đám thiếu nữ - thiếu phụ khác đi ngang qua, thấy Minh Hạo đáng vẻ, các nàng giống như sói đói lâu ngày, nhìn chăm chăm Minh Hạo không chớp mắt, thậm chí có người nước miếng chảy ra ừng ực.

Nhất là đám thiếu phụ đã phá tờ-rin, hô hấp các nàng bắt đầu nặng nề kể từ khi thấy Minh Hạo. Đa số đám này thiếu phụ có điểm chung: mặt đỏ, họng khô, môi nhếch lên, hai chân run rẩy như muốn đứng không vững, từ trong quần chảy xuống chân chảy ra tí tách nước.

Nhìn thấy mọi người ngán người nhìn mình, Minh Hạo có chút ngại ngùng, nhanh chóng đi tới Trầm Vũ Anh bên người, vỗ vỗ vai nàng, “Chúng ta vào xe.”

“A,” Trầm Vũ Anh giật mình, sắc mặt đỏ như muốn chảy ra nước, nàng luống cuống tay chân bước vào trong xe trước, Minh Hạo vào theo sau.

...

Ngồi trong xe, Trầm Vũ Anh nhìn bên cạnh mình tuần mỹ nam tử, trái tim nhỏ bé đập thành thịch liên tục, hai tay giao nhau thành hình chữ thập muốn nói lại thôi.

Nhìn qua hình dạng cô gái mới lớn biết yêu ngại ngùng, Minh Hạo khẽ cười một tiếng.

Tiếng cười kề bên của Minh Hạo làm Trầm Vũ Anh càng cảm thấy xấu hổ hơn, mặt đỏ hơn lúc trước, nhìn bị người như đổ nước sôi phỏng đồng dạng. Nàng cúi đầu xuống thấp xuống đôi ngực nhỏ, hai tay nắm chặt tay áo, run run ngón tay.

Tài xế lái xe là một trung niên tuổi tầm 40, hắc liếc nhìn lên kính chiếu ở sau hai người Vũ Anh, vừa nhìn cũng không khỏi giật mình, xém nửa mất đi tay lái, may mắn kinh nghiệm lâu nhanh, rất nhanh phục hồi lại tinh thần tiếp tục lái xe.

“Mẹ ơi, người thanh niên này là ai vậy, quá hoàn mỹ đẹp trai, xém nửa cả mình cũng nhìn không được...”

Trong nội tâm trung niên tài xế một mảnh hốt hoảng. Hắc thề, hà chết cũng không dám quay đầu nhìn Minh Hạo lần thứ hai, vừa lúc này nhìn liền bị ngoại hình của Minh Hạo hút hồn, làm hắc xém tí nửa bị mê hoặc, dù biết hắc là nam nhân 100% không phải loại kia đấy.

Ho khan, trung niên không dám quay đầu ra sau, chỉ lớn tiếng hỏi: “Tiểu thư, ngài muốn đi đâu?”

Trầm Vũ Anh nghe vậy mới nhớ ra mục đích, nàng dùng toàn bộ dũng khí ngẩng mặt lên, nhìn qua Minh Hạo khuôn mặt tuấn tú, nói: “Đến nhà em được không?”

Nói xong đầu lại lần nữa cúi đầu thấp xuống, nàng lúc này thật sự ngại đỏ tới mang tai rồi.

Nếu là người bình thường chắc chắn không nghe được lời nàng nói rồi, giọng nàng cực nhỏ, chỉ nhỏ như muỗi vỗ cánh thôi, may mắn Minh Hạo chính là vượt qua tiên đế, cao cao phía trên nhìn xuống Đạo, cho nên nàng nói gì hẳn đều nghe lọt.

“Àch, chẳng lẽ mình đẹp trai đến nỗi người khác sợ sao?” Minh Hạo nhìn nàng cúi đầu xuống không dám nhìn mình, lát sau cười nói: “Em muốn đi đâu anh theo đó.”

Nói xong hẳn cũng chợt cảm giác không đúng...

Câu này có chút sến tình a.

Trầm Vũ Anh nghe Minh Hạo nói trong lòng không hiểu ngọt ngào bay lên. Trái tim đập thành thạch, trong mắt đầy tình ý chiếu rọi len lén nhìn qua bên cạnh Minh Hạo.

Trung niên tài xế ngược lại không nghe rõ Trầm Vũ Anh nói cái gì, hỏi lại: “Tiểu thư, chúng ta đi nơi nào?”

Minh Hạo chưa chờ Vũ Anh trả lời, cướp lời nàng nói trước: “Vũ Anh nói muốn đi nhà nàng.”

“Ồ.” Trung niên nói một tiếng bắt đầu tập trung lái xe.

Vài phút sau xe dừng trước cổng biệt thự xa hoa.

Hai tên bảo vệ trước cổng thấy xe tiểu thư nhà mình tự động mở cổng ra, tài xế trung niên thành thạo lái xe chạy vào trong.

Đậu trong sân, Minh Hạo cùng Trần Vũ Anh bước ra khỏi xe, hướng về căn biệt thự đi tới.

Trên đường đi, Trần Vũ Anh chỉ mặt đỏ cúi đầu nhìn xuống, im lặng không nói gì, nhiều lần xém va vào tường, cũng may có Minh Hạo canh chừng đỡ lấy, chắc không nàng đầu cũng u lên một cục rồi.

Nhìn không nổi dáng vẻ của Vũ Anh, Minh Hạo lặng lẽ đem một chút khí bắn vào người Vũ Anh trấn an nội tâm rồi loạn không bình tĩnh của nàng.

Trần Vũ Anh chợt cảm giác nội tâm thanh tĩnh, không cuồng nhảy như trước, nàng vừa bước vào biệt thự nhìn qua Minh Hạo nhỏ giọng nói: “Anh vào ngồi chơi chút, em kêu mẹ chuẩn bị thức ăn.”

Minh Hạo gật đầu, nói xong Trần Vũ Anh nhanh chạy vào phía trong nhà bếp.

Minh Hạo quan sát sơ qua căn nhà này rồi ngồi xuống ghế salon mềm mại, nhắm mắt như ngủ say.

Một hồi sau, Trần Vũ Anh cùng một mỹ phụ tử trong gian bếp đi ra, hai tay các nàng bưng lấy đồ ăn đi tới. Minh Hạo cảm giác được hai người, lập tức đứng lên, hướng qua hai người đi tới

Mỹ phụ lần đầu nhìn thấy Minh Hạo biểu lộ của nàng hoàn toàn ngây ngốc, xém chút làm rớt đồ ăn trên tay.

Minh Hạo nhìn mỹ phụ trước mắt ngây người nhìn mình, hắc hiện tại mặt có chút đen, bây giờ đi đâu nữ thấy hắc đều như trúng tà, cứ nhìn chăm chăm, làm hắc có chút bối rối...

“Mẹ.” Trầm Vũ Anh kéo tay mẹ mình nhắc nhở, lúc này dưới trợ giúp của Minh Hạo ngược lại bình tĩnh hắc, không còn ngại ngùng thiếu nữ khi này.

“A, con là người cứu con gái ta mấy ngày trước à? Ờ cảm ơn con, ờ tên Trầm Thiên Nam, con tên gì?”

Trầm Thiên Nam trên mặt nổi lên hai áng mây hồng nhạt, mặt ngoài bình tĩnh hỏi, trong lòng mười phần cực kỳ xấu hổ, đầu tiên vừa gặp liền nhìn trước mặt bạn trai con gái chăm chăm, không biết thiếu niên này có để trong lòng chính mình thất lễ hay không.

“Không sao đâu ờ, là nam nhân thấy người gặp nạn phải ra tay cứu...Con tên là Minh Hạo.” Minh Hạo cũng lễ phép đáp lại, dù tính hiện tại hắc hơn ngàn tuổi, nhưng nếu tính thế kỷ 21 lúc chưa xuyên việt liền nhỏ hơn người mỹ phụ này, không thể không xưng hô lễ phép.

Trầm Thiên Nam âm thầm gật đầu, ngoại hình, khí chất, lễ độ, lại có lòng như vậy đúng là trên đời hiếm cón am nhân. Người thiếu niên trước mắt này làm chồng con gái nàng mình không tệ.

Sau đó ba người ngồi ghế, vừa ngồi ăn vừa trò chuyện, Trầm Thiên Nam liên tục hỏi thăm bối cảnh, gia đình Minh Hạo. Minh Hạo bình tĩnh không nhanh không chậm trả lời từng câu hỏi của nàng. Trầm Vũ Anh thỉnh thoảng xen vào một, hai câu, bầu không khí giữa ba người rất là vui vẻ.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 325: Giải Nguy

“Pằng!”

“Pằng!”

Ở ba người đang trò chuyện vui vẻ, chợt âm thanh như tiếng súng nổ ở bên ngoài vang lên, hai người Trầm Vũ Anh và Trầm Thiên Nam thò đầu ra muốn nhìn bên ngoài Minh Hạo sắc mặt biến đổi, không đợi hai nữ phản ứng, tay nhanh chóng nhấn hai người xuống đất.

Từ cửa chính, đột nhiên hai luồng tia sáng cực nhanh bắn vào trong, Minh Hạo phất tay, hai tia sáng dừng lại, “lạch cạch”, dưới đất hiện ra hai viên màu vàng.

Hai nữ nhìn qua, thấy một màn này kinh sợ đến há hốc mồm, các nàng lấy tay dụi mắt vài lần, cho là mình nhìn lầm.

Trời ạ! Hai nàng đang mơ? Khi này hai người thấy rõ ràng Minh Hạo phất tay một cái, hai tia sáng màu vàng từ bên ngoài bay vào, theo cái phất tay của Minh Hạo, lập tức bọn chúng dừng lại giữa không trung rồi rơi xuống đất, lúc này, hai người thấy được hình thù của nó.

“Đạn!”

Hai nữ hoảng sợ la lên, không nghĩ vậy mà có người sử dụng vũ khí nóng ở đây, pháp luật đâu?

Minh Hạo không quan tâm hai nữ suy nghĩ, khi này bên ngoài phát ra từng tiếng xe máy nổ vang ồn ào “Brummm”, vài giây sau, hơn chục người mặc áo đen bịt mặt xông vào nhà, bọn hăn hướng ba người Minh Hạo chia súng vào.

Hai nữ nhìn đột ngột xuất hiện nhiều người vậy không khỏi hoảng sợ, nhất là bọn hăn trên tay vậy mà cầm vũ khí nóng!

Hai nữ không tự chủ thân thể run run, co rúc ôm nhau dưới đất, Minh Hạo nhìn đám người, nhìn qua hai nữ dưới đất ôn nhu nói: “Đừng lo, có tôi ở đây, không ai làm gì được hai người đâu.”

“Hừ!”

Âm thanh phát ra từ trong đám người áo đen bịt mặt, rõ ràng nghe thấy lời này của Minh Hạo.

Một người giọng vai gấu, thân cao đi tới, chắc là đầu lĩnh của đám áo đen này, hăn nhìn Minh Hạo khinh thường nói: “Chàng trai, cậu tốt lắm, rất gan dạ, đối mặt với súng chia vào vậy mà dám nói vậy. Tôi rất muốn tha cho cậu, có điều như vậy có thể làm bại lộ kế hoạch, chỉ có thể tiếc lấy làm xin lỗi...”

Trầm Thiên Nam vẻ mặt trắng bệch, nước mắt giọt giọt rơi xuống, trong lòng tuyệt vọng, không nghĩ tới ngày hôm nay có người gan dạ xông vào biệt thự muốn giết mình và con gái. Nàng biết đám người bịt mặt không phải đầu chó bọn trộm ranh, mà là một tổ chức rất lớn được huấn luyện sử dụng vũ khí nóng, mục đích đối phó gia đình nàng. Nội tâm áy náy, xin lỗi Minh Hạo vì kéo hăn vào chuyện này.

Trầm Vũ Anh lại khác, nàng từng chứng kiến Minh Hạo chỗ thần kỳ, dao găm đâm vào bụng không những không gây tổn thương mà gây làm đôi, một ngón tay làm tan chảy đối phương, một giây sau ôm nàng biến trở về nhà.

Trầm Vũ Anh hít sâu một hơi nhanh chóng lấy lại tỉnh táo, nàng tay mềm mại vỗ vỗ lưng Trầm Thiên Nam, nhỏ giọng nói: “Mẹ, đừng sợ, có Minh Hạo ở đây, hẳn sẽ bảo vệ chúng ta an toàn.”

Trầm Thiên Nam bất ngờ, không nghĩ con gái giờ này còn có thể bình tĩnh nói một câu như vậy, nàng ngạc nhiên nhỏ giọng hỏi: “Là sao con gái? Bạn trai con có vũ à? Nếu vậy cũng vô dụng, bọn hắn có súng, dù có vũ cũng không thể nào né được đạn.”

Trầm Vũ Anh đôi mắt sáng rực nhìn bóng lưng cao lớn tựa hồ có thể chống trời kia, môi đỏ nhấp nháy nói: “Lát mẹ sẽ biết.”

Nàng có một loại không hiểu tin tưởng, người bạch mã hoàng tử của mình sẽ cứu mẹ con nàng như ngày trước từng cứu nàng.

Trầm Thiên Nam không hiểu lắm gật đầu, trong lòng có chút bình tĩnh lại, nàng dù không hiểu con gái lời nói nhưng trong lòng ôm một tia hi vọng sống sót, ngẩng đầu nhìn xem diễn biến.

Minh Hạo không muốn nhiều lời, phất tay một cái.

“Cạch”

“Cạch”

“Cạch”

Đám người vẻ mặt nghi hoặc, theo âm thanh nhìn lại, chỉ thấy trên tay đám bịt mặt từng khẩu súng đen vậy mà nát ra thành từng bộ phận nhỏ, rơi rớt xuống đất.

Chấn động, không chỉ đám người bịt mặt, còn có hai mẹ con Trầm Thiên Nam dưới đất.

Rõ ràng không thấy Minh Hạo động gì, chỉ phất tay một cái, hơn nửa bọn họ rõ ràng khoảng cách từ Minh Hạo đến cửa chính đám bọt mặt ít nhất cũng phải 3-4m. Một câu hỏi trong đầu đặt ra, làm thế nào hắn có thể từ xa làm như vậy?

Bọn người không hẹn cùng chung một ý nghĩ: “Mình bị điên (hoa mắt) rồi!”

Đám người cảm giác, hôm nay dây thần kinh mình hẳn chậm mạch không đủ dùng.

Ánh mắt nhìn Minh Hạo như nhìn thấy quái vật đồng dạng, mà ánh mắt này tất nhiên thuộc về đám người bọt mặt, ngược lại với ánh mắt bọn hắn, lúc này trong mắt hai mẹ con Trần Thiên Nam Minh Hạo chính là một anh hùng, một siêu nhân a.

Minh Hạo lười nói nhiều, phất tay một cái, đám bọt mặt chỉ cảm giác cơn gió lạnh thổi qua mặt, sau đó trước mắt tối sầm lại, cơ thể bọn hắn không tự chủ ngã xuống đất.

Hai mẹ con còn đang cảm giác mơ màng nhìn tình cảnh này, các nàng một lát sau mới kịp phản ứng, nhanh chóng từ trong túi quần móc ra điện thoại báo cảnh sát.

Lúc này Trần Thiên Nam đứng dậy, nàng đi tới Minh Hạo, cúi đầu thấp, trong lòng tràn ngập cảm kích nói: “Cám ơn cháu cứu hai mẹ con chúng ta, chuyện này...mẹ con chúng ta hứa giữ bí mật trong lòng, không nói với ai, kể cả chồng dì.”

Trần Vũ Anh lạnh lẽo đi tới, nàng hành động như mẹ nàng cúi người thấp xuống, ngẩng lên, đôi mắt tràn ngập xuân tình thiếu nữ, má nổi lên hồng vân, dịu dàng nói: “Cám ơn anh, may mà có anh ở đây, nếu không chúng ta đã...”

Nói tới đây nàng và Trần Thiên Nam trong mắt hiện lên sợ hãi cực độ.

Kỳ thật như Trần Vũ Anh nói, nếu Minh Hạo không đến nhà nàng, có thể bị đám bịt mặt bắn chết, có thể hiện tại hai mẹ con trở thành thi thể lạnh nằm dưới đất rồi.

“Thật xinh đẹp, cái kia thanh thuần mỹ nữ, còn có mỹ phụ phát ra khí chất động lòng người, ngực to trắng, một loại nếu đặt ở dưới thân như thế nào nhỉ?”

Minh Hạo nhìn một cái thiếu nữ xuân tình cùng một mỹ phụ, trong mắt xẹt qua tia dâm tà nhanh chóng tắt đi, áp chế trong lòng dâm dục, nhìn qua đám người bịt mặt nằm dưới đất hỏi: “Người đứng sau lưng chuyện này là ai, dì biết không?”

Trần Thiên Nam nghe vậy đi tới đám người nằm dưới đất, nàng kéo ra khăn che mặt, nhìn kỹ từng người. Mày nhíu lại thật sâu, nàng suy nghĩ một chút, quay qua nhìn Minh Hạo lắc đầu: “Dì không biết đám người này là ai thuộc tổ chức thế lực nào nữa, tuy dì không biết, nhưng chồng dì giao du nhiều quan hệ, có thể biết một hai.”

Minh Hạo gật đầu.

“Trần Thiên Nam, Trần Vũ Anh!!!”

Tiếng xe động cơ dừng lại, ở ngoài biệt thự truyền ra âm thanh trung niên hùng hậu lại chứa vài phần ti tí lo lắng.

Rất nhanh từ bên ngoài vài người bước vào, dẫn đầu là người trung niên vẻ mặt uy nghiêm.

Trung niên mắt hồ không giận mà uy, bước đi như hổ như rồng, vai hùng lưng gấu, thân cao 1m8, cả người tỏa mát ra khí chất cao cao phía trên người khó có được cao quý khí tức.

Trung niên bước vào, thấy hai mẹ con an toàn không có tổn thương, trong lòng thở phào một hơi.

Hai mẹ con Trần Thiên Nam thấy trung niên vội vàng chạy tới, nhất là Trần Thiên Nam mắt đỏ lên, nước mắt chảy xuống, nàng lúc này rốt cục không khống chế được cảm xúc khóc lên như đứa bé, đầu dựa vào vai trung niên, vừa khóc, môi run run nói: “Trần Minh anh đi đâu mà mới về, không biết hai mẹ con xém nữa không gặp được anh rồi ư? Oa...”

“Là lỗi của anh, anh hứa với hai mẹ con em, lần sau sẽ không xuất hiện tình trạng như vậy.” Trung niên nhìn vợ mình khóc mà đau lòng, trong lòng giận dữ muốn giết người, mặt ngoài an ủi ôn nhu vỗ vỗ vai Trần Thiên Nam nói.

Một hồi sau hai người buông ra, Trần Thiên Nam lúc này mới nhớ Minh Hạo còn bên cạnh, má đỏ lên, chỉ tay vào Minh Hạo giới thiệu: “Em giới thiệu, đây là bạn trai của Vũ Anh mang về, may mắn hôm nay có bạn trai nó ở đây cứu chúng ta, nếu không...”

Trần Thiên Nam kể lại sự việc đám người bịt mặt cầm súng xông vào nhà, sau đó kể qua loa Minh Hạo dùng võ thuật đánh bại bọn họ...

Trần Minh nghe xong vợ mình kể có chút không tin vào tai mình, cái gì dùng võ thuật đánh ngã một đám cầm súng, đếm sơ dưới đất đám kia cũng phải chín người.

Trần Minh trong mắt hiện lên kinh ngạc nhưng không biểu hiện gì, hẩn quay qua đánh giá Minh Hạo, vừa nhìn xong luôn luôn bình tĩnh không đổi sắc lúc này vậy mà mặt đỏ lên, vội vàng quay đầu nhìn chỗ khác.

Ho khan một cái, Trần Minh biết mình thất lễ, vẻ mặt xấu hổ, đi tới Minh Hạo nở nụ cười thân thiết: “Cám ơn cậu cứu giúp vợ con tôi, tôi thật lòng không biết nói gì cho phải, cậu muốn gì?..”

Khi nói, mắt không dám nhìn thẳng Minh Hạo, chỉ hơi cúi xuống. Lần đầu tiên trong đời, hắn gặp được một mỹ nam tử, hơn nữa còn là hoàn mỹ nam tử, có thể thông sát cả nam và nữ.

Đôi mắt câu hồn lạc phách, da trắng như sữa, môi hồng răng trắng, khí chất mờ mờ ảo ảo, lại như thần linh uy nghiêm cao quý, khiến người vừa nhìn liền muốn quỳ xuống cúi lạy người thanh niên này...

Một tuyệt luân nam tử hiếm có như thế này, đáng lẽ hắn không nên xuất hiện ở thế gian mới đúng, đây chính là tai họa cho nam lẫn nữ thời đại này a.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 326: Cá Sấu Và Nam Tân

Minh Hạo vẻ mặt bình thản nói: “Là nam nhân, nên ra tay cứu giúp là điều tất nhiên, cháu không cần báo đáp gì.” Dù nói vậy, trong lòng hắc tã tã nghĩ: “Nếu người đem mẹ con các nàng hiến tặng cho ta là được, coi như báo đáp phí ra tay.”

Trầm Minh nghe vậy trong lòng có chút kính nể Minh Hạo, đánh giá một hồi thiếu niên quần áo, hắc ý định cho tiền bạc thiếu niên coi như báo đáp ân tình lớn cứu mạng hai vợ con hắc, bất quá vừa nhìn xong thân quần áo hàng hiệu liền rút đi ý niệm này.

Trầm Minh đầu lông mày xoắn lại, trong lòng do dự, không biết nên báo đáp cho người thiếu niên trước mắt này cái gì, chợt liếc nhìn qua con gái của mình.

Mắt xuân thủy nhộn nhạo, má hồng e thẹn, hai tay mềm mại đan chéo vào nhau, làm một người trưởng thành trải qua sóng gió nam nhân, vừa nhìn xong lập tức biết tình trạng con gái mình, đây không phải là dấu hiệu thiếu nữ động tâm biết yêu rồi ư?

Trầm Minh mắt sáng lên, hắc hướng qua Minh Hạo, chỉ tay vào con gái, trầm ổn hỏi: “Chàng trai trẻ, cậu có muốn con gái của chúng ta không? Chú thấy con và con gái chú xứng đôi vừa lứa, tuổi cũng không cách xa nhau lắm, phù hợp kim đồng ngọc nữ trai tài gái sắc, hơn nữa con gái chú hình như rất cậu.”

Trầm Vũ Anh nghe vậy giật mình, má càng đỏ đỏ hơn như muốn tan chảy, cúi đầu thấp xuống ngực, không dám nói tiếng nào.

Trầm Thiên Nam đứng bên cạnh, đầu tiên thấy con gái biểu lộ thiếu nữ xấu hổ không khỏi phì cười khanh khách, nàng nhìn Minh Hạo nói: “Chồng dì nói đúng, cháu nếu đồng ý thì chúng ta bàn chuyện hôn sự, chọn ngày lành tháng tốt cho hai đứa kết hôn.”

Minh Hạo cảm giác cái này có chút nhanh, nhìn qua Trầm Vũ Anh mặt e thẹn xấu hổ, trong lòng dục hỏa bay lên.

Chẳng biết tại sao, mấy ngày trước, từ khi thịt xong Sinh Đạo, dâm dục trong lòng ngày càng lớn, ý nghĩ dâm tà theo đó tăng lên, dù hẳn còn có thể khống chế lại, nhưng trong đầu lại không lái được các hình ảnh “xxx” các loại, nhất là vừa nhìn hai mẹ con Trầm Thiên Nam ngực to, thần thể đầy đặn no đủ kia.

Minh Hạo đang muốn mở lời từ chối, trong đầu đột nhiên phát ra âm thanh tà ác dụ hoặc: “Đồng ý đi, người nhìn xem thân thể thiếu nữ xuân tươi, nhất là khi tiểu đệ cắm vào sào huyết non tươi trẻ của nàng thật đã biết bao, người nếu đồng ý có thể tại trong cơ thể nàng tự do sờ mó, nhất là lưng linh thân thể, ngực kia dù không lớn bằng mẹ nàng nhưng nếu qua tay, có thể khiến nó to tròn đầy đủ hơn... mau đồng ý đi nào...”

Minh Hạo thân thể run lên, đôi mắt đỏ lên một cái tắt đi, theo bản năng gật đầu nói: “Cháu đồng ý cưới Trầm Vũ Anh làm vợ.”

Nói xong Minh Hạo tỉnh táo lại, cảm giác không đúng, đây không phải là hẳn muốn nói, có điều muốn rút lại đã muộn.

“Tốt tốt tốt.” Trầm Minh lúc này nói ba chữ tốt, thần sắc có vẻ rất hài lòng về câu trả lời của Minh Hạo.

Sau đó hẳn gọi người đem đám bịt mặt nằm dưới đất lôi đi.

Ngồi xuống ghế, dùng ánh mắt nhìn con rể hỏi: “Cháu cha mẹ đâu? Làm nghề gì?”

Minh Hạo nghe nhắc đến cha mẹ, trong mắt lóe qua tia buồn bã, hần bình tĩnh nói: “Cháu từ nhỏ mồ côi, không có cha mẹ.”

Trầm Minh ngẩn ra, biết mình chạm vào nỗi đau người khác, cười rụt lại nói: “Chú xin lỗi không biết hoàn cảnh của cháu, cháu bỏ qua cho.”

Minh Hạo gật đầu không để tâm, lúc này hần không biết cha mẹ ở đâu, làm gì nữa kia...

Nói chuyện hồi lâu, Trầm Minh rốt cuộc biết hoàn cảnh tội nghiệp của Minh Hạo, có điều trong lòng cực lớn nghi ngờ, nếu Minh Hạo thực sự mồ côi cha mẹ, như vậy bộ quần áo hần đang mặc ít nhất hơn triệu từ đâu ra?

Trầm Minh nghi hoặc không hỏi trực tiếp, lượn lờ hỏi: “Cháu hiện tại làm nghề gì?”

Minh Hạo biết Trầm Minh suy nghĩ, mở miệng nói: “Cháu không có làm nghề gì, hiện tại ở nhà ăn, ngủ, chơi.”

Gia đình ba người Trầm Minh hóa đá, người thanh niên này thất nghiệp? Không thể nào, nhìn quần áo tổng giá trị ít nhất hơn mấy triệu kia, rõ ràng hần đang nói xạo nói láo.

“À.” Trầm Minh à một tiếng, khóe miệng co rúm lại, hần nhìn Minh Hạo cười nói: “Cháu nói giỡn...”

Minh Hạo cảm giác mình như phạm nhân bị thẩm vấn, hần lái sang chủ đề khác: “Đám người bị mặt kia là ai?”

Trầm Minh nghe Minh Hạo hỏi, đôi mắt hiện lên tia sát cơ, đối với đám bị mặt hận thấu xương, hần thở dài nói: “Cái này cháu không cần biết, lần này may nhờ có cháu cứu vợ con chú, lần này chú thật sự cảm ơn cháu.”

Hần không muốn dẫn Minh Hạo vào đám rắc rối không đáng có.

Minh Hạo lười hỏi, tinh thần lực trực tiếp xâm nhập đầu óc Trần Minh, đọc toàn bộ ký ức của hắn.

“Ừm, tổ chức Cá Sấu và Nam Tân...” Minh Hạo đọc xong lập tức hiểu rõ tình hình, hai tổ chức này thuộc hai phe thế lực nội bộ lớn nhất đấu đá nhau.

Phe Cá Sấu thuộc nhóm bảo thủ, có lòng yêu hòa bình, thuộc dạng ổn định chậm chậm phát triển, không muốn gây chiến tranh với các nước khác. Về phía phe Nam Tân lại thuộc dạng cực đoan, bọn hắn có cực lớn tham vọng, mong muốn đưa đất nước hình chữ S này mở rộng lãnh thổ, vượt qua Mỹ Quốc, xoắn ngôi top 1 thế giới, muốn làm vậy, tất nhiên phải gây ra chiến tranh thế giới thứ 3.

Bởi vì hai phe ý chí khác nhau, trái ngược với nhau, cho nên tình trạng tranh đấu diễn ra khá quyết liệt, mô tả như nước với lửa cũng không sai. Hai bên dùng toàn bộ thủ đoạn đem đối thủ kéo xuống nước cho bằng được. Kể cả loại thủ đoạn giết người nhà vừa mới xảy ra đây.

Mà Trần Minh thuộc về phe Cá Sấu, hắn trong phe chức vụ khá cao, có thể nói là phó thủ lĩnh cũng không sai.

Về chuyện đám người bị mất, vì vài ngày trước phá chuyện tốt của phe Nam Tân, cho nên hôm nay thừa lúc Trần Minh không có nhà phái người đến giết vợ con hắn, đáng tiếc gặp phải xui xẻo, đụng trúng Minh Hạo đang ở đây.

Tìm hiểu xong nguyên do xong, Minh Hạo có chút buồn cười, thời bình rồi còn tranh đấu, không hiểu được bọn họ trong đầu nghĩ gì.

Sau đó Trần Minh bắt nhip quyết định hôn lễ bàn bạc sau, bởi vì hắn lo lắng Minh Hạo là ‘gian tể’ phái đến, rất nhiều điểm đáng ngờ cần phải điều tra.

“Ba, mẹ, con dẫn Minh Hạo đi xem phòng.” Trầm Vũ Anh ngại ngùng nhỏ giọng nói.

Hai người Trầm Thiên Nam và Trầm Minh nghe nàng nói, ngẩn người, cặp mắt không thể tin nhìn chăm chăm con gái mình. Hai người không biết, cô con gái nhỏ này khi nào có gan lớn đến như vậy, vậy mà muốn dẫn một thằng con trai vào phòng riêng của mình.

Có điều nàng nói ở trước mặt Minh Hạo, hai người không tiện từ chối, Trầm Thiên Nam đành gật đầu nói: “Hai người đi đi.”

“Cám ơn mẹ.” Trầm Vũ Anh hôn lên má Trầm Thiên Nam một cái, sau đó hồn nhiên quên còn có cha mẹ ở đây dắt tay dẫn Minh Hạo theo.

Trầm Thiên Nam và Trầm Minh hoàn toàn bó tay với con gái rồi, haizz, đúng là người xưa có câu, con gái lớn không sử dụng được nha...

Trầm Thiên Nam chờ Minh Hạo đi rồi mới hỏi: “Tại sao anh không đồng ý về việc tổ chức hôn lễ của con gái chúng ta.”

Lúc trước nghe Trầm Minh gác lại việc hôn sự sau Trầm Thiên Nam trong lòng vô cùng gấp, bởi vì nàng không muốn làm xấu mặt chồng mình trước mặt người khác cho nên bây giờ chờ Minh Hạo rời đi mới mở miệng hỏi.

“Thân phận của người thanh niên này có chút khả nghi, chờ anh điều tra lại xem, hơn nữa tại sao người này lại trùng hợp xuất hiện ở đây, đúng lúc đám bịt mặt xông vào nhà?” Trầm Minh ngữ khí nặng nề nói, trong mắt lóe lên tia sáng lạnh lẽo, một tia cơ trí lấp lánh hiện lên.

Sống trên quan trường mười phần nguy hiểm, nếu không cẩn thận có thể lật thuyền trong mương, chết lúc nào cũng không biết, nếu bị người nắm khớp, tù tội không nói, còn có thể kéo theo cả nhà luyện lỵ. Cho nên vì

vậy không thể nào lập tức tin tưởng một người xa lạ ngay, dù người đó mới vừa cứu vợ con hắn.

Trầm Thiên Nam thấy vậy muốn nói lại thôi, nàng rất muốn kể về hành động Minh Hạo siêu nhiên lúc này của hắn, có điều nàng là người giữ chữ tín, cho nên không thể kể ra, chỉ có thể nhẹ nhàng gật đầu, trong lòng thở dài, mong lão chồng đừng gây sự với người thanh niên bí ẩn kia.

...

Tác giả cúi đầu:

sorry mọi người, hồi qua viết xong quên post, tắt máy đi ngủ =))

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 327: Thịt Trầm Vũ Anh

(Chương 16 -17+, đỉnh chính không tả phần nhạy cảm phòng the xxx gì đâu nhé, chỉ cảnh nhẹ nhàng mang người cứng dái thôi.! tác giả ngây thơ thuần khiết, còn zin 100% :D)

Minh Hạo dưới sự dẫn dắt của Trầm Vũ Anh bước vào phòng của nàng.

Căn phòng trang trí sạch sẽ gọn gàng, tường sơn hồng, mùi thơm ngát nữ tính khuê nữ từ bên trong truyền ra. Trong phòng bố trí rất đơn giản, một chiếc giường niệm hồng rộng rãi đủ để ba người nằm, một cái tủ sách dựa vào tường, cửa sổ.

Trầm Vũ Anh mở cửa ra bước vào phòng mình, cảm giác tay đang nắm tay, lúc này nàng mới nhớ ra còn cầm tay Minh Hạo, “a” một tiếng xấu hổ thả ray ra, má hồng nhuận ửng ửng, e thẹn nhìn Minh Hạo nói: “Anh đến đây, em cho anh xem cái này.”

Nói xong nàng chạy đến tủ sách, từ trên tủ rút ra một quyển sách lớn màu đỏ, bìa ngoài in hình trái tim hạnh phúc.

Minh Hạo ở phía sau đi đến, tinh thần niệm lướt qua lập tức biết là cái gì, đây là một cuốn hình ảnh kỉ niệm từ bé đến lớn của Trầm Vũ Anh, trong đó có hình ảnh từ lúc chào đời đến lúc lớn tới bây giờ.

Trầm Vũ Anh hào hứng đem cuốn hình kỉ niệm lật ra trang đầu, đưa cho Minh Hạo xem.

Nàng chỉ tay vào bên trong, hình ảnh một đứa bé bụ bẫm ngồi dưới đất khóc nhè trông khá dễ thương, cười nói: “Đây là em hồi lúc nhỏ.”

Minh Hạo gật đầu, mặt không đổi sắc nói: “Từ lúc nhỏ em đã có bộ dáng xinh đẹp rồi nha...”

Trầm Vũ Anh nghe Minh Hạo khen trong lòng ngọt ngào như ăn mật, tim đập so với bình thường nhanh hơn, kể đó lật đến các trang tiếp theo, bên trong hiện lên hình ảnh em bé 3 tuổi, rồi bắt đầu lớn 5 tuổi, 10 tuổi...

Minh Hạo thỉnh thoảng gật đầu, chen vào vài câu khen, trong bất tri bất giác, hai người vậy mà gần nhau trong gang tấc rồi, chỉ cách một-hai centimet là đụng nhau.

Trầm Vũ Anh kể xong toàn bộ kỉ niệm ngẩng đầu lên, lúc này nàng mới nhận ra mình và Minh Hạo khoảng cách gần nhau vậy rồi, miệng kề miệng, mũi kề mũi...

Trầm Vũ Anh nhảy thích thích nhanh chóng, đôi mắt đẹp nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của Minh Hạo trở nên mê ly, cảm giác hơi thở đậm chất nam tính phả vào mặt, nhịp tim càng nhanh, ánh mắt si mê không chớp mắt nhìn chăm chăm cái khuôn mặt có thể thông sát gái lẫn trai.

Nàng thời khắc này tựa như ma nhập đồng dạng, không tự chủ được đưa môi đỏ của mình hôn lên môi Minh Hạo.

Minh Hạo bị Trầm Vũ Anh tập kích bất ngờ không đề phòng, rất nhanh hấn phản ứng lại, môi hơi mở ra, nhấp lấy đôi môi đỏ tươi của nàng.

“Ong!”

Giờ phút này đầu óc Trầm Vũ Anh nổ tung trở nên trống rỗng, theo bản năng há miệng ra, Minh Hạo bắt lấy thời cơ, hướng môi đỏ ướt át của nàng đem lưỡi luồng vào trong.

Rất nhanh cả hai chiếc lưỡi quấn quýt nhau như con rắn, trao nhau nước miếng của mình, Minh Hạo là người từng trải, ngự hơn trăm nữ, kinh nghiệm phong phú, đem đầu lưỡi của mình luồn vào trong miệng Vũ Anh như con rắn linh hoạt, chiếc lưỡi hằn như chiếc máy hút bụi, bắt đầu thăm quan từng góc răng trắng ngà bên trong, lách vào từng khe hở, từng chiếc răng, không bỏ sót cái nào, đem toàn bộ mọi thứ trong miệng thăm dò đi.

Minh Hạo dẫn đạo, chiếc lưỡi cuốn lấy lưỡi Vũ Anh, hai bên một bên cao, một bên thấp, nước miếng từ trong cổ họng liên tục chảy ra, nhìn như hai con chó đang chổng lên nhau giao phối mà chảy nước.

Nhập nhịp âm thanh nút lưỡi phóng dăng của hai người vang lên, đầu lưỡi Minh Hạo liếm lên đầu lưỡi Vũ Anh, kế đó liếm đến thân lưỡi, thò đến sâu trong cổ họng, tựa như con dã thú tham lam lâu ngày đói bụng, muốn hút hết đi nước miếng của Vũ Anh cho bằng được đồng dạng.

Hôn nhau một hồi, thấy Vũ Anh mặt đỏ lên chuyển thành tím ngắt Minh Hạo mới buông nàng ra.

Nhân cơ hội Minh Hạo buông Vũ Anh mới hít thở được một chút, hít một hơi sâu không khí lấy lại sức, đôi mắt ngập nước mê ly nhìn chăm chăm Minh Hạo không chớp mắt.

Nàng không ngờ lần đầu tiên của mình thế mà trao nộ hôn cho người khác, hơn nữa vậy khó tin là nàng chủ động hôn một người nam nhân.

Vừa hôn xong, nàng rốt cuộc biết đến mùi vị của nó tuyệt vời như thế nào. Trong lòng ngọt ngào khó hiểu, nàng bây giờ mới biết yêu là gì, nó thật sự quá ngọt, ngọt khiến người muốn trầm mê dẫn thân vào đó.

Nhìn khuôn mặt người nam nhân tuấn mỹ vừa rồi mình trao đi nộ hôn đầu trong đời, ngực nhỏ phập phồng liên tục, đôi mắt tròn chuyển thành tình mê, nở nụ cười thẹn thùng, nếu Trầm Minh hay Trầm Thiên Nam ở

đây thấy được nàng bộ dáng, lập tức biết con gái bọn họ lúc này hoàn toàn rơi vào tay giặc, không còn đường về.

Lúc này Trầm Vũ Anh thật sự xinh tươi động lòng người, một thân quần áo đẹp dễ hàng hiệu, trên người tản mát ra khí tức trẻ trung thiếu nữ lại không mất một phần bướng bỉnh thiếu nữ nhà giàu quý phái. Thân cao 1m7, da trắng mịn màng, mái tóc đen không cột rũ dài đến lưng, lông mày cong xuân hoài, đôi mắt tựa như hạt châu đen lóng lánh như ban đêm vì sao, má trái xoắn hồng hồng, môi đỏ mềm mại trở nên căng mọng ướn ắt như trái đào làm người muốn cắn một ngụm, thân thể lung linh thon gọn. Nàng bây giờ hoàn toàn hiển lộ ra vẻ đẹp truyền thống con gái Việt Nam đất nước hình chữ S mà bất cứ đất nước nào không thể copy lại được.

Minh Hạo nhìn dáng vẻ xinh đẹp của nàng, hô hấp dồn dập như con trâu động dục, lúc này tâm hỏa bay lên thiêu đốt đi một nửa lý trí của hắn, rốt cục không khống chế nữa, một tay ngọc luồng vào trong khe áo, nhẹ nhàng gỡ lên áo lót bên trong, xoa xoa nắn nhẹ ngọc thỏ đầu hoa đỏ.

“A...” Bị Minh Hạo tập kích nơi ngực, đột nhiên một cổ cảm giác điện giật từ đầu bạch thỏ truyền khắp người, một giây sau Trầm Vũ Anh cả người không xương mềm mại như mất hết khí lực ngã xuống đất, may mắn có Minh Hạo gần đó, hắn chậm rãi đưa tay ôm lấy eo nàng, tay của hắn thò vào ngực chưa lấy ra.

Trầm Vũ Anh mặt đỏ như muốn chảy ra nước, đôi mắt mê ly tràn ngập xuân tình, Minh Hạo ôm nàng đến trên giường.

Lần này Minh Hạo chủ động, cả người ngã về phía trước, môi hắn ôn nhu hướng về môi Vũ Anh hôn đi, đem đầu lưỡi của mình xâm nhập vào bên trong.

Vũ Anh trong đầu trống rỗng, nàng cảm giác nơi miệng lần nữa bị mềm mại đầu lưỡi xâm nhập, theo đó há miệng ra, lần này hai cái đầu lưỡi lại

tiếp tục giao hợp lẫn nhau.

Dưới kỹ thuật lưỡi điêu luyện cùng xoa bóp của Minh Hạo, lúc này Vũ Anh cả người nóng rực hừng hực, thêm có chút ngứa ngái, tựa như có hàng ngàn con kiến bò khắp thân thể, hơi thở của nàng bắt đầu không ổn định, có chút hỗn hển thở lầy.

Minh Hạo dùng tư thế nhẹ nhàng ôn nhu, không mất phần chuyên nghiệp chơi gái, đem Vũ Anh say mê đến quên trời quên đất, quên luôn chính mình đang nằm ở trong phòng cùng một người nam nhân.

Minh Hạo xoa bóp chán rồi, bắt đầu vào phần chính, có kinh nghiệm lột đồ gái quanh năm suốt tháng, chỉ mất vài giây, dễ dàng đem quần áo hai người không tiếng động cởi ra ngoài.

Áo ngực bên trong vừa cởi ra, đôi ngọc thỏ tròn trịa của Vũ Anh búng lên trước mặt Minh Hạo, tựa như muốn đem đôi ngọc thỏ này đập vào mặt hắn.

Minh Hạo đôi mắt tà tà đánh giá cái này con thỏ một hồi, đôi ngọc thỏ trắng nhỏ, dù con thỏ này không phải loại 36B lớn, nhưng có thể vừa cỡ vừa lòng bàn tay để người xoa bóp lấy.

Khi này, đôi ngọc thỏ đỉnh hoa tươi truyền ra hương khí thơm tho của thiếu nữ, một loại nhẹ nhàng mùi thơm của người con gái tuổi xuân thì.

Phía dưới thân thể là một khu bạch hổ trắng trẻo không lông, có thể người được mùi trinh nữ nhàn nhạt chưa trải qua tẩy lễ từ khu thần viên truyền ra, làm người vì đó muốn điên cuồng phạm tội cường gian.

Minh Hạo trong mắt hiện ra khát khao cháy bỏng, hắn chậm chậm cúi xuống, nhẹ nhàng đưa đầu lưỡi hôn lên tai phải Trầm Vũ Anh. “Ừm...” Nơi tai ngứa ngái, Vũ Anh môi đỏ vô ý thức mở ra, rên rỉ một tiếng, âm thanh càng kêu gọi dục hỏa lòng người.

Sau đó Minh Hạo bắt đầu hôn từ tai đến giữa thân, sau đó là phía dưới khu vực bạch hổ trắng trẻo...

Trầm Vũ Anh theo từng chỗ kích thích, da thịt mềm như ngọc run rẩy bần bật, cả người ngọ ngoạy ra vẻ khó chịu, mông đít trắng nõn ma sát qua lại chiếc giường hai bên, môi đỏ nhấp nháy, từ trong miệng nàng truyền ra một tiếng tiêu hồn lạc phách âm thanh.

Một hồi dùng ôn nhu khiêu khích các chỗ, Vũ Anh một thiếu nữ vừa mới biết yêu làm sao chống nổi thể công của Minh Hạo? Rốt cục không chịu nổi sự kích dục của tay chơi gái chuyên nghiệp như Minh Hạo, nước sôi từ trong lòng đất bắt đầu khởi động phun trào, “phốc” một tiếng đặng đặng, tựa như núi lửa bạo phát, cả vùng giường nơi nàng nằm trong nháy mắt thấm ướt một mảng lớn.

Minh Hạo thấy nàng đã lên cơn động tình, khoe miệng cong lên một cái, bày ra nụ cười tà tuyệt mỹ đậm đặng, đáng tiếc Trầm Vũ Anh lúc này đã nhắm chặt mắt lại, nếu nàng mở mắt nhìn thấy nụ cười tà ác này, chắc chắn ngày đêm hôn mê điên đảo, sáng mơ màng, tối mộng xuân, ngày ngày nhớ nhung đến chết cho mà xem.

“A!” Một hồi sau, trong phòng Trầm Vũ Anh vang lên tiếng kêu thảm thiết trong trẻo dễ nghe.

Trầm Minh và Trầm Thiên Nam đang ngồi ghế nói chuyện, vào lúc này đột nhiên nghe trong phòng con gái truyền ra âm thanh thảm thiết đau đớn với tần số cao vút, hai người sắc mặt thay đổi, lập tức đứng lên, hướng đến phòng con gái mà chạy đi.

--

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 328: Nứt

Trầm Minh chạy vào phòng đầu tiên, vừa nhìn vào trong thoáng chốc cả người hấn run lên, mặt xanh mét như lá đu đủ đồng dạng.

Trầm Thiên Nam đi theo phía sau, lập tức nàng thấy được cảnh mà nàng không bao giờ quên:

Hai người thanh thiếu nam nữ nằm trên giường, cả hai trần truồng không mảnh áo che thân, nam trên nữ dưới, người nữ ở dưới, không ai khác chính là con nàng, Trầm Vũ Anh.

Mặt Trầm Thiên Nam trong phút chốc mặt đỏ lên, nhưng vì là người từng trải cho nên rất nhanh bình tĩnh lại.

Hai vợ chồng lâm vào tình trạng hóa đá, nhất là nhìn thấy con gái mình vậy mà biểu hiện phóng dăng, môi đỏ ngậm nga rên rỉ, thỉnh thoảng trong miệng phát ra âm thanh dâm dăng thô tục, kích thích thần kinh người như “Sướng quá, em yêu anh, chồng mau chơi chết *** các loại” Nàng một hồi gọi anh yêu, một hồi gọi chồng, còn đâu hình tượng tiểu thư nhà giàu có ăn học, rõ ràng như con ** dâm dăng a.

“A! Thằng chó đẻ dám thịt con gái tao, mau buông con gái tao ra!” Ngây ra một lúc Trầm Minh bừng tỉnh lại, hấn như con cạp đực nổi điên gào thét, hấn không nghĩ tới thằng oắc con này lại cả gan thịt con gái hấn ở giữa ban ngày ban mặt, hơn nữa ở nhà, lại có hai vợ chồng hấn gần kề bên.

Việc đầu tiên hấn bây giờ muốn làm là kéo thằng chó này ra ngoài, sau đó kêu người cắt đi tay chân nó, thiến luôn jj ****. Ai kêu dám mần trình

con gái hăn chi? Phải biết con gái hăn mới có 16 tuổi, còn ở độ tuổi đi học, phát dục chưa đầy đủ, muốn mãn ít nhất phải đạt 18 tuổi nha, khi đó làm sao hăn không quan tâm.

Chạy đến sau lưng Minh Hạo, hai tay thô ráp cường tráng bắt lấy lưng Minh Hạo, dùng toàn bộ sức lực muốn kéo hăn ra ngoài.

Trầm Minh cảm giác kéo Minh Hạo như kéo cục đá ngàn tấn, không thể nào dịch chuyển được nửa bước.

“Tao không tin không kéo mày ra được!!!” Trầm Minh thét lớn, hai tay gồng hết cỡ, trán và tay tràn đầy gân tay, có điều như lúc trước, không si nhê gì.

Trên mặt Trầm Minh rơi mồ hôi như mưa, trong mắt hiện lên khó tin nòng nặc, hăn rõ ràng dùng hết toàn bộ sức lực kéo ra, nhưng Minh Hạo thân thể vẫn bất động, tựa như không cảm giaác gì, đang cùng con gái hăn Vũ Anh “đưa ra đúc vô” giao hoan.

Một hồi trắng hồi đỏ, Trầm Minh nhẫn nhịn không được, một tay dùng toàn lực đánh vào lưng Minh Hạo.

“Đing!”

Âm thanh như hai miếng sắt thép va chạm.

“A!”

Trầm Minh hét thảm, cánh tay vừa đánh vào lưng Minh Hạo rủ xuống, cánh tay hình dáng để người liên tưởng đến một tay tàn phế.

Trầm Minh không hiểu thấu, tại sao hăn đâm vào lưng Minh Hạo lại như đánh vào tường sắt thế này, cũng may chỉ là hơi sưng đau thôi, chưa đến

tình trạng kia, nhưng dù vậy đủ làm sống an nhàn sung sướng Trầm Minh đau chết rồi.

Lúc này hẳn thật sợ rồi, lần đầu tiên hẳn cảm giác khó hiểu kinh dị đến vậy.

“Anh!” Trầm Thiên Nam nhìn không được nữa, nàng biết rõ Minh Hạo là người đặc biệt, nếu để Trầm Minh tiếp tục như vậy thì không ổn, vội vàng chạy đến bên cạnh hẳn.

“Anh có sao không?” Trầm Thiên Nam thần sắc quan tâm lo lắng nhìn cánh tay phải thả xuống hỏi.

“Không sao, chỉ là hơi đau thôi.” Trầm Minh hít hà một cái, đau đến làm hẳn méo mặt một hồi.

Trầm Thiên Nam thở dài, nhìn qua bên giường đôi nam nữ trẻ đang chơi trò xếp hình, nhỏ giọng nói: “Anh, đã gạo nấu thành cơm rồi, cho nên em nghĩ...”

Trầm Minh biết nàng muốn nói gì, cơn tức giận dồn ép trong lòng bộc phát ra, quay qua nhìn, Trầm Thiên Nam một bàn tay tát vào mặt nàng không lưu tình, sau đó giận dữ nói: “Im ngay!”

“Bốp!”

Trầm Thiên Nam đầu óc choáng váng ngã xuống, bị tát một bên má sưng phù lên, nàng sờ lên mặt ngọc của mình, cảm giác một bên đau rát, dùng ánh mắt không thể tin được nhìn Trầm Minh.

“Anh, anh vậy mà đánh tôi?”

Trầm Thiên Nam không tài nào tin tưởng được người chồng chung sống mấy chục năm chưa bao giờ ra tay đánh mình, vậy mà hôm nay hẳn ra tay

đánh mình, hơn nữa lại không chút lưu tình nào, nghĩ đến mình lo lắng cho hân, thế mà bị hân vô cớ tán vào mặt, nàng đôi mắt ướt lệ.

Trầm Minh cơn tức làm mất lý trí, tới khi nghe Trầm Thiên Nam hỏi mới hồi phục lại tỉnh táo, nhưng đã muộn, hân cả thân thể run run, cổ họng khô khốc, hân không biết mình bị làm sao.

“Anh, anh lỡ tay.” Trầm Minh từ cổ họng khô hạn nặn ra bốn chữ này sau đó im lặng.

“Chỉ như vậy?” Trầm Thiên Nam nước mắt rơi xuống như mưa, đôi mắt đỏ lên, môi đỏ thở hỗn hển, giọng nói yếu mềm, làm người tiếc thương muốn ôm nàng vào lòng để dỗ dành.

Nàng không nghĩ Trầm Minh tán vào mặt nàng xong chỉ nói ra bốn chữ là xong, làm nàng trái tim đau đớn, trong lòng đau khổ khó tả.

Hình ảnh người chồng tốt trong lòng bắt đầu xuất hiện vết nứt ti tí, vết nứt này không nhanh chóng lan ra, nhưng lại rất khó trị lành đấy.

Tấm gương một khi bị nứt một miếng, có cách nào để gắn lại không? Câu trả lời tất nhiên không cần phải nói.

Trầm Minh trầm mặc không nói, một tay nắm chặt lại, hân là nam nhân, có lòng tự trọng cực cao, lại là người trải qua nhiều sóng gió quan trường, người trên ngàn người, nào chịu cúi đầu nói một tiếng “xin lỗi”?

Một người khóc, một người im lặng, hai người giao hoan vui vẻ đến quên trời quên đất, tình cảnh có vài phần buồn cười hài hước.

“Nhã...”

Trên giường đôi nam nữ cùng rên một tiếng, có vẻ công việc nhân sinh truyền thống đã xong rồi.

Cùng lúc này, Minh Hạo hỏa dâm tạm thời giảm đi, thần trí tỉnh táo hơn vài phần, mờ mịt nhìn dưới thân thiếu nữ thần sắc mệt mỏi rơi vào ngủ say.

Minh Hạo thở dài, trời ạ, hắn không nghĩ tới chính mình thịt con gái người ta giữa ban ngày, nhìn qua hai người trong phòng sửng sốt, sắc mặt già không khỏi đỏ lên.

Đứng dậy mặc quần áo đang hoang vào, Minh Hạo lúc này còn chưa biết vụ việc Trần Minh tán mặt Trần Thiên Nam, hắn nghi hoặc nhìn Trần Thiên Nam nằm dưới đất khóc sụt sùi hỏi: “Dì sao nằm dưới đó khóc vậy?”

Trần Thiên Nam không muốn làm xấu mặt, nhanh chóng đứng lên, vừa đứng lên cơ thể không ổn, lưng lay một chút ngã xuống ra phía sau.

Trần Minh nghe tiếng la của vợ nhanh chóng phản ứng lại có điều không kịp rồi.

“A!”

Trần Thiên Nam ngã xuống, tưởng rằng không ai đỡ lấy nhắm mắt lại, bất ngờ nàng cảm giác nơi eo có bàn tay rắn chắc ôm lấy, tưởng rằng là Trần Minh đỡ nàng.

“Trần Minh, coi như lần này em tha lỗi cho anh.”

Trần Thiên Nam ngọt ngào nghĩ, có điều làm nàng thất vọng khi mở mắt ra, chứng kiến người ôm nàng không phải chồng nàng, mà là bạn trai Trần Vũ Anh, Minh Hạo.

Nhìn đối diện khuôn mặt tuần mỹ, đôi mắt thâm thúy câu hồn người, hơi thở tràn đầy nóng bỏng nam tính phả vào mặt, thân thể khó hiểu nóng lên ngứa ngáy, đôi mắt biến thành mê ly nhìn Minh Hạo không chớp mắt

“A, mau buông vợ tao ra thẳng súc sinh!” Trầm Minh nhìn Minh Hạo ôm vợ mình không thả ra, lại nhìn Trầm Thiên Nam ánh mắt mê ly nhìn Minh Hạo, hẳn cảm giác mình đang bị thằng này cầm sừng, hơn nữa còn cầm sừng trước mặt.

Rốt cục không chịu nổi, Trầm Minh lao lên như chó điên, tay chân đánh dấm túi bụi, hoàn toàn quên đi lúc này một tay đánh vào đầu nhức.

“Ô”

“A”

Âm thanh như lợn mỗ thảm thiết kêu lên, Trầm Minh hai tay gần như ‘phế’, tất nhiên chỉ là gần như thôi, chưa đến nỗi liệt luôn hai tay.

Năm ngón chân một bên sưng phù chảy máu, móng chân sút ra, làm hẳn đứng không vững mà ngã xuống đất.

Ngã chống hông!

Ba chữ để miêu tả hình dáng Trầm Minh lúc này.

Trầm Thiên Nam ngã úp mặt xuống đất, hông chống lên cao như đang nói: “Mau đến thông cúc ta a.”

“Hì hì.”

Tiếng cười duyên dáng truyền đến, người phát ra tiếng cười không ai khác chính là Trầm Thiên Nam. Nhìn bộ dáng ngã của Trầm Minh, nàng không khỏi phì cười một tiếng.

Lúc này nàng nghe tiếng chửi của Trầm Minh đã sớm từ trong cơn mê tỉnh lại, nhanh chóng lùi ra xa hai ba bước.

Vừa mới lui ra vài bước, đúng lúc thấy Trầm Minh đánh đá Minh Hạo một hồi, kế tiếp cả người đứng không vững té lên trước, mặt ăn đất, mông chổng ngược, tư thế buồn cười làm Trầm Thiên Nam nhin không được cười lên.

Nụ cười như trăm hoa đua nở, mang một theo quyến rũ động lòng người, lúc nàng cười, lộ ra hàm răng trắng đều như hạt bắp, phối hợp với vẻ thôn gầy xinh đẹp của nàng, tựa như thiên sứ nụ cười, nhìn vào làm người nhìn vào say mê.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 329: Em Có Thai

Minh Hạo nhìn Trầm Thiên Nam cười không khỏi ngậy ra một lát, trong mắt lóe lên tia đỏ rực nhanh chóng tắt đi.

Nhìn đồng hồ treo trên tường đã là 17h chiều, Minh Hạo nhìn qua Trầm Vũ Anh nằm trên giường ngủ say chưa tỉnh, quay qua Trầm Thiên Nam nói: “Dì, đã trễ rồi, con còn phải về nhà.”

Trầm Thiên Nam nhìn đồng hồ sau đó gật đầu: “Con đi đi, rảnh ghé thăm con bé.” Ánh mắt lo lắng nhìn con gái còn ngủ say, nàng sợ Minh Hạo ăn xong con nàng liền phát tay rời đi, lấy ngoại hình cùng siêu năng lực của hấn, nàng tin chắc bên người Minh Hạo không thiếu hồng nhân.

Minh Hạo nhìn ra chỗ lo lắng của nàng, hấn cười nói: “Dì yên tâm, con là người có trách nhiệm, không phải loại ăn rồi chùi dít đâu, nên xin dì cứ yên tâm.”

“Ừ.” Trầm Thiên Nam nghe hấn nói trong lòng yên tâm phần nào.

Minh Hạo rời đi, mặc kệ nằm dưới đất Trầm Minh còn đang đau đớn đến lăn qua lăn lại, ai kêu hấn dám vô cớ đánh Minh Hạo, nếu không phải nhìn trên mặt Trầm Vũ Anh, chắc hấn đã cho lão già này quy thiên từ sớm.

..

Đợi Minh Hạo đi rồi Trầm Minh đứng dậy, hấn thở hỗn hển, mặt nửa xanh nửa trắng, đôi mắt đỏ như đã thú bị điên, nhìn một bên Trầm Thiên Nam và con gái Trầm Vũ Anh không khỏi thở dài một hơi.

Nghĩ đến Minh Hạo người cứng như sắt không khỏi rùng mình, suy nghĩ đến một số mà vượt xa người thường “dị năng”, trong mắt lóe lên tia sáng, nhìn qua Trầm Thiên Nam nhỏ giọng hỏi: “Em biết chuyện gì về thanh niên kia không?”

Trầm Thiên Nam tựa như không nghe gì, đi tới trên giường ngồi xuống, nắm ngón tay mềm mại vuốt ve mái tóc con gái.

Trầm Minh lần này bình tĩnh, không vì vậy mà tức giận, hẳn biết Trầm Thiên Nam đang giận hăn, tạm thời bỏ qua một bên.

Suy nghĩ đến lợi hại, Trầm Minh khàn khàn nói ra: “Anh chấp nhận nó làm con rể, có điều cần phải tra xét một phen thân thế, bối cảnh.”

Trầm Thiên Nam mặt hòa hoãn vài phần, nhưng không quay lại nhìn, giọng lạnh lùng như hàn băng nói: “Anh nhớ kỹ tôi nói, nếu anh dám đụng đến bạn trai con gái, đừng trách tình vợ chồng lâu năm.”

“?” Trầm Minh cảm giác rùng người, trong mắt hiện ra không thể tin, hẳn không nghĩ tới Trầm Thiên Nam vậy mà dùng giọng lạnh nói với mình, thậm chí nàng còn dùng tình cảm vợ chồng uy hiếp, chẳng lẽ thằng nhóc kia so với mình còn quan trọng hơn?

Nhớ đến thằng *** ban ngày ban mặt thịt con mình ngay trong phòng, còn chiếm tiện nghi vợ mình, trong lòng không hiểu cảm giác căm sừng cùng tức giận.

Biết nói cùng nàng vô ích, Trầm Minh hừ lạnh một tiếng người lung lay không ổn định rời đi, trong lòng âm thầm đem sự việc hôm nay ghi hận lên đầu Minh Hạo, hẳn thề, hôm nay phải vận dụng toàn bộ mạng lưới quan hệ điều tra Minh Hạo, mười đời cũng phải đào lên.

Trầm Thiên Nam quay đầu nhìn bóng lưng cao lớn Trầm Minh rời đi, trong lòng thở dài một hơi, nàng vuốt mái tóc đen dài của mình, miệng nỉ

non nói: “Anh đừng trách em, em làm vậy để muốn tốt cho chúng ta thôi.”

Nàng sống mấy chục năm với Trầm Minh, Là vợ của hắn, biết tâm tính ra sao, nàng không muốn chồng mình vì sự việc hôm nay ra tay với Minh Hạo, làm mối quan hệ hai bên xấu đi.

Nàng không muốn hai bên đánh nhau, bởi vì nếu xảy ra đánh nhau, phần thắng của Trầm Minh chính là con số 0, có thể nguy hiểm đến tính mạng của hắn, giả như Minh Hạo không nường tay, một cái phất tay đem Trầm Minh giết chết đi, như vậy nàng và con nàng biết sống làm sao khi không có chồng (cha)?

...

Minh Hạo biến trở về phòng mình, nhìn trên giường trống rỗng không người, tinh thần lực quét một cái, liền biết Sinh Đạo đang ở trong phòng tắm.

Minh Hạo dục vọng trong lòng vừa giảm nhanh chóng tiêu diệt lên, chậm chậm bước chân đi đến phòng tắm, mở cửa đi vào.

Bên trong phòng tắm “ào ào” âm thanh nước chảy từ vòi sen phun ra.

Theo mắt Minh Hạo nhìn tới, tóc xanh thả dài đến lưng, đôi vai mảnh khảnh, trắng nõn không chút tỳ vết lưng, ánh mắt theo đường lưng thẳng tắp nhìn xuống dưới, phía dưới là một vòng eo thon gầy xinh đẹp, bờ hông to căng tròn trắng nõn như sữa dê, đạo khe rãnh cong một đường cong hoàn mỹ, trong đó như ẩn như hiện màu hồng phớt thánh địa không thể xúc phạm, hông ngọc đung đưa qua lại, từng giọt chất lỏng trong suốt từ vòi tắm phun ra, tựa như từng con tinh trùng chui vào buồng trứng đồng dạng, từng giọt nước tí tách trượt theo khe hông căng tròn, chui vào phần rãnh màu đen huyền bí tuyệt vời kia.

Minh Hạo tuy nhìn, thậm chí chơi qua nhiều loại mộng, có điều loại mộng to tròn trắng béo trước mắt này thật sự quá hấp dẫn, nhanh chóng khơi lên dục vọng trong lòng.

Minh Hạo cởi quần áo ra, chậm rãi đi tới sau lưng Sinh Đạo, giang hai tay ôm bụng nàng, hai thân thân kề sát gần như dính lấy nhau.

Sinh Đạo rên nhẹ một tiếng, mặt cười đỏ ửng, cảm nhận phía sau vật cứng rắn chạm vào, không khỏi thở gấp, nàng ôn nhu không kém phần kiêu mị nói: “Chồng, anh mau mau***, em sắp nhịn không được rồi.” Nói xong nàng dùng đưa cái mộng tròn căng ma sát lấy đồ vật mà nam nhân nào cũng có, cả người da thịt lấy mắt thường thấy đỏ lên nhanh chóng.

Từ khi ăn ngon ngọt giao hoan sâu vào sương tuyết, nàng ngày càng kiềm chế không được, nhất là khi ở gần hẳn, trên người Minh Hạo thả ra loại khí tức vô hình tà mị, làm khơi dậy dục vọng lòng người, mà chính Minh Hạo lẫn Sinh Đạo không biết việc này.

Minh Hạo nở nụ cười thâm đặng, hít một hơi, mùi hương như hương hoa từ cơ thể Sinh Đạo bay vào mũi, làm tâm thần hẳn sáng khoái vô cùng, dục hỏa trong lòng như gặp chất kích thích càng tăng vọt, có điều không nhanh không chậm, một tay bắt lấy cực đại song phong trước người Sinh Đạo xoa xoa bóp bóp nói: “Anh tới...”

...

Minh Hạo cùng Sinh Đạo tắm uyên ương xong hai người mặc quần áo vào đi ra ngoài, Minh Hạo ngồi trên ghế nhìn qua Sinh Đạo nơi bụng, nghi ngờ hỏi: “Em yêu, anh cảm giác nơi bụng người có gì đó bất thường, người có làm sao không?”

Minh Hạo có suy đoán, khi này về phòng, hẳn dùng tinh thần lực quét qua, chỉ là dấu hiệu mờ nhạt quá, cộng thêm cơ thể Sinh Đạo tràn ngập lực

lượng sinh cơ bao phủ, làm cho hẳn không thể nào điều tra tường tận được, cho nên không dám chắc chắn.

Sinh Đạo nghe vậy có chút nghi ngờ, lấy cảnh giới đạt đến đỉnh cao của nàng, rất ít quan tâm đến cơ thể mình, lúc này nghe Minh Hạo nói nàng mới chú ý tới.

Nhắm mắt lại, dùng tinh thần lực dò xét kỹ càng từng góc trong cơ thể mình. Năm phút sau Sinh Đạo mở mắt ra, trên mặt hiện lên cảm xúc phong phú, khó tin, vui mừng, xấu hổ...

Minh Hạo nhìn nàng thần sắc, trong lòng suy đoán càng vội hỏi: “Em có phải hay không mang thai?”

Sinh Đạo đôi mắt đẹp lóe lên dị thái, tràn ngập sinh cơ màu xanh nồng đậm lưu chuyển, không khí xung quanh như nhận lấy ảnh hưởng, một màu xanh đậm sinh cơ khí tức tràn ngập căn phòng, đem mọi vật không có sinh cơ thoáng chốc như được thần ban tặng tính mạng, ghế, giường, máy tính, sách... cùng nhau vang lên âm thanh trong trẻo, giống như đang hân hoan, vui mừng.

Sinh Đạo âm ừ gật đầu, khuôn mặt hiện lên rạng mây hồng, dịu dàng nói: “Đúng vậy, em hình như có... thai.”

Minh Hạo trên mặt hiện ra khó tin, theo hẳn trí nhớ, đều là Đạo, dù hẳn và nàng có xxx với nhau tới vài tỷ năm nhưng không có thai, đó là sinh hoạt trong ‘dục vọng’. Thế đế* nào vừa xxx với nàng vài ngày lại có thai? Chẳng lẽ do Sinh Đạo biến thân thành người, có nhị lộ nữ liền là có thể mang thai sao?

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 330: Luyện Cấp

Minh Hạo trên mặt hân hiên lên vui mừng, hân không nghĩ tới mình và Sinh Đạo vậy mà có một đứa con.

Không biết sau khi đứa con sinh ra, mang trong mình thiên phú thế nào, phải biết Minh Hạo cùng với đám nữ kia Tuyết Linh Nhi, Hỏa Thiên Hương, Kaguya, Narede, Bulma, Phượng Mị Nương, Mị Yểm, Lý Tôn Dạ, Nicole, Mị Tình, Mê Cốt Thỏ, Bỉ Bỉ Đông, Thiên Nhận Tuyết, Hồ Liệt Na, Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh, Băng Đế, Tuyết Đế, Tam Nương, Doremin, Doremi các loại....là khác đấy.

Sinh Đạo tối cao nhất nguyên thủy vũ trụ đạo, gọi là thần sinh mệnh cũng không sai, nhưng so với thần sinh mệnh còn mạnh hơn gấp trăm lần.

Minh Hạo đồng đẳng cấp với Sinh Đạo, hai người kết hợp lại, sinh ra đứa con mang trong mình sức mạnh hai người, chuyện này trình độ thực sự đạt đến một loại kinh khủng, siêu việt đạo hiện tại.

Minh Hạo đứng lên, chậm chậm đi tới chỗ Sinh Đạo, dùng tinh thần lực tập trung quét nơi bụng nàng, hân muốn xác nhận xem đúng không hay mình dò xét nhầm.

Một tia sinh mệnh nhỏ đang động đậy trong vòi trứng bộ phận, tia này sinh mệnh rất nhỏ, khác với đám sinh mệnh vô vàn đang trôi nổi trong cơ thể Sinh Đạo, tia này sinh mệnh là vừa mới hình thành, hình dáng giống như con giun vậy, con giun này đang ngo ngoạy, kích thích của nó theo từng giây từng phút lớn lên rõ ràng.

Không hề nghi ngờ gì nữa, con giun này chính là ngày đêm Minh Hạo chịch Sinh Đạo, từ tiểu jj bắn ra, tinh hoa của đàn ông, thứ mà người phụ nữ không thể có được, tác dụng của nó rất là đa dạng: TT là thức ăn bổ dưỡng, làm đẹp - trị mụn mặt bằng TT...

Công dụng quan trọng nhất, phải kể đến là truyền nòi giống, nếu không có TT, chắc có lẽ nhân loại sớm đã tuyệt chủng từ lâu.

Cho nên có thể nói, TT là một loại đa năng công dụng, mà người phụ nữ không có được.

Minh Hạo thăm dò xong trên mặt hiện lên nụ cười vui vẻ, thật mong đợi đứa con trong bụng Sinh Đạo sớm sinh ra nha.

Sinh Đạo trong lòng giống như Minh Hạo, ban đầu dò xét nàng thật sự không thể tin chính mình vậy mà sẽ mang thai.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Sinh Đạo dần thích ứng với tình trạng này, rốt cuộc chấp nhận việc mình mang thai, trong nội tâm dâng lên một cỗ cảm xúc yêu thương, cảm xúc được làm mẹ, nhìn xuống bụng mình, một tay ôn nhu xoa xoa cái bụng, nở nụ cười tuyệt mỹ phong nguyệt, nụ cười vừa ra, như muốn đem thế giới mọi màu sắc lẫn át đi, đem bóng tối xua tan, chỉ chừa lại nụ cười xinh đẹp đang tỏa sáng này hiện ra.

Trong chốc lát, ngoài trừ khí chất quyến rũ động lòng người, ôn nhu khí tức, còn có một loại mẫu tính phát ra, làm người ngẩn ngơ, trầm mê trong đó.

Minh Hạo không ngoại lệ, vừa nhìn nụ cười ôn nhu của Sinh Đạo không khỏi ngẩn ngơ trong vài giây.

Sinh Đạo thấy hấn ngẩn người nhìn mình, trong lòng cực kiêu ngạo, nhìn qua vui cười nói: “Anh y~ê~u...”

Giọng nói kéo dài hai chữ, khiến cho càng thêm cực mị hoặc, tựa như đang làm chuyện ấy rên rỉ, làm Minh Hạo tiểu jj không khỏi chào thua đứng lên.

Sinh Đạo nhìn giữa quần Minh Hạo to lên không khỏi nhõng nhẽo cười khanh khách, con mắt xanh ngọc chớp chớp, cực độ mê hoặc chúng sinh hỏi: “Em có xinh đẹp không?”

Minh Hạo nhìn dáng người lồi lõm, khí chất dụ hoặc, âm thanh bá mị, trong lòng sớm đã nhộn nhào lửa nóng, chợt nghe Sinh Đạo nói: “Anh yêu, anh muốn?...”

Minh Hạo nghe nàng chào hỏi, thành thật gật đầu.

Sinh Đạo xoa xoa cái bụng, ra vẻ khó khăn, ỏn ẻn nói: “Em cũng rất muốn cho anh làm nha...có điều mang thai rồi, lỡ làm xảy thai thì làm sao.”

“Phốc” Minh Hạo nghe câu đầu của nàng còn hưng phấn, muốn lập tức tại chỗ đè nàng ra chịch, chưa được hai giây hưng phấn, vừa nghe câu sau của nàng không khỏi nội thương nặng, phun ra một ngụm máu.

Minh Hạo vẻ mặt ủ rũ như con gà trống bị đánh bại, vì an toàn cái thai trong bụng Sinh Đạo, đành tạm thời vài tháng nhịn không chịch vậy.

Mặc dù Sinh Đạo chường quản sinh mệnh, có thể hồi sinh người chết thành người sống, nhưng hắn không muốn đứa con của hắn xảy ra chuyện gì a, ai biết bởi vì vận động quá mạnh làm nàng xảy thai đây?

“Được rồi đừng buồn, chúng ta có thể làm, có điều ít hơn so trước.” Sinh Đạo nhìn vẻ mặt chán buồn của Minh Hạo không khỏi bật cười, an ủi nói.

Vì tránh xảy thai ngoài ý muốn, Minh Hạo chỉ đành chấp nhận vậy, sau đó hai người bắt đầu nằm lên giường hôn hít một hồi, đội vào mũ trò chơi,

đăng nhập game thần chiến.

Một tuần lễ nhanh chóng trải qua, bảy ngày này, trong game thần chiến người chơi các ngày đầu đăng cấp phần lớn 25, đăng cấp lớn nhất không cần nghi ngờ là Tùng Vô Địch, đăng cấp 38.

Nhìn xếp hạng đăng cấp, Minh Hạo cảm thán tên Tùng Vô Địch này đúng là thanh niên chịu cày nha, mới nửa ngày trôi qua đăng cấp từ 37 lên 38 rồi, mình cũng phải kéo đăng cấp, nếu không bị bọn người bỏ thua xa.

Quyết định liền làm, Minh Hạo lựa chọn khu vực gần nhất nơi đây luyện cấp, Núi Tuyết.

Minh Hạo đi về phía tây, nơi này một mảnh khu vực bắt đầu xuất hiện lác đác tuyết rơi.

Nơi đây quái đăng cấp 45 sinh sống, thuộc hệ băng, phòng ngự và công kích tầm trung, mang theo trong mình hiệu quả xấu đóng băng kẻ địch, khiến kẻ địch không thể nhúc nhích hoạt động trong 10~15 giây.

Cái z2cN03O này không phải chỗ đáng sợ, đáng sợ nhất chính là tai nạn thời tiết, tại đây, sẽ ngẫu nhiên xuất hiện các hiện tượng tính tai nạn chết người như ngoài đời thật như: bão tuyết, lũ tuyết, đem người chơi xui xẻo dính phải giết chết.

Có điều, trước khi xuất hiện loại này tai nạn, sẽ xuất hiện hiện tượng báo hiệu trước cho người chơi, người có đầu óc nhanh nhẹn một chút liền có thể dễ dàng tránh thoát loại này tai nạn, hoặc đăng cấp tầm 50 có thể trong điều kiện tai nạn sống sót.

Minh Hạo dựa theo trí nhớ tư liệu khu vực, rất nhanh đi bộ chỉ tốn 2 tiếng là tới nơi.

Khu vực này được gió tuyết bao trùm, lạnh lẽo gió tuyết ập vào mặt, Minh Hạo không khỏi run lên.

Cảm nhận như thật, nếu ngoài đời lấy cảnh giới của Minh Hạo tất nhiên là không thể nào cảm nhận được nhiệt độ, nhưng hiện tại bản thân trong game, không phải da thịt thật ngoài đời, nhưng cảm giác lạnh lẽo lại chân thật đến từng tí một.

“Gàoooo!”

Âm thanh gào thét vang lên, theo âm thanh phương hướng nhìn lại, trước mặt Minh Hạo xuất hiện một đầu khổng lồ quái vật, lông màu trắng xám xù xì, huyết hồng con mắt nhìn chăm chăm Minh Hạo, thân cao lớn vượt hơn 3m, đi bằng hai chân, Minh Hạo nhìn hình dáng của nó không khỏi nhớ đến con vượn trưởng thành cổ đại, có điều khác biệt là lông trắng cùng thân cao vượt qua bình thường.

Lúc này nó gào thét, miệng rộng mở ra, lộ ra bên trong đôi răng nanh dài trước miệng.

Minh Hạo nhìn trên đầu con khỉ này, hiện lên số liệu:

Khỉ Tuyết (quái thường)

Đẳng cấp: 45

Máu: 1380

Giáp: 95

Số liệu ngắn gọn, chỉ hiện lên bốn mục, sát thương, tốc độ hay giới thiệu kỹ năng bị che đi.

“Gào!”

Thét thêm một tiếng như thị uy với kẻ địch, Minh Hạo lấy lại tinh thần, bình tĩnh đứng im tại chỗ, lúc này con khi tuyết thét xong đã động.

Khi Tuyết hai chân chuyển động, bộ dáng như bị Minh Hạo chọc giận, nó dùng tốc độ của một đứa bé 10 tuổi chạy tới, lúc chạy, mặt đất tuyết rung rẩy rầm rầm một chút.

Minh Hạo khoe miệng cong lên nở nụ cười, nhìn máu cùng giáp của Khi Tuyết, nếu tính toán không lầm, dựa theo sát thương hiện tại của hắn là 365 dame, chỉ cần 3-5 quyền liền có thể hạ gục con quái trước mặt này.

Chờ khi tuyết chạy đến trước mặt, Minh Hạo biết thời cơ tới lập tức thân động, thân thể lóe lên một cái biến mất, khi tuyết chạy đến đột nhiên ngơ ngác đứng nhìn vị trí nơi Minh Hạo biến mất, nó không hiểu, tại sao người này đang đứng đột nhiên không dấu hiệu biến mất?

Khi tuyết còn đang ngu ngơ nhìn chăm chăm suy nghĩ, đột nhiên “Bành” một tiếng, âm thanh trầm thấp từ sau lưng vang lên, một quyền đánh lên của Minh Hạo thành công đánh trúng lưng nó, khi tuyết không kịp trở tay lung lay thân thể té xuống đất.

“-270 “

Con số đỏ trên đầu khi tuyết bay lên, máu từ màu xanh lá tuột xuống màu vàng, theo thanh máu tuột, con số máu từ 1380 giảm xuống còn 1110 máu.

Minh Hạo đắc thế không tha, bắt lấy thời cơ lúc khi tuyết ngã, một quyền đâm vào đầu nó.

Nhược điểm lớn nhất của khí tuyết chính là tốc độ chậm chạp, trong thần chiến trù Minh Hạo ra, còn có một chức năng không ai biết đến: quái mất mục tiêu.

Đây là chức năng đặc sắc trong chiến đấu, nếu người chơi bất thành linh biến mất trước mặt quái, quái sẽ mất đi mục tiêu để tấn công. Chức năng này nếu được lợi dụng có thể khiến quái đứng ngẩn người tại đó 1-3 giây, cũng là một điểm tốt của chức năng này.

Vì đề phòng chức năng bị người chơi lợi dụng, cho nên thần chiến hệ thống bố trí quái cấp 50 trở lên hoàn toàn vô hiệu, bởi vì quái trên cấp 50 có trí tuệ riêng, có thể biết quay qua quay lại tìm kiếm kẻ địch.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 331: Sinh Đạo Dấm Chua

-567

“Bành!” Minh Hạo một quyền chuẩn xác đánh vào đầu lâu khi tuyết, trong nháy mắt máu hạ xuống một đoạn, trên đầu bay lên con số đỏ cao ngất báo ra số sát thương một quyền vừa rồi gây nên.

Gây ra hơn 567 sát thương!

Minh Hạo nhìn con số nội tâm, như vậy thành công đánh ra bạo kích x2 sát thương, nếu tính không lầm cộng thêm thuộc tính trang bị bao tay 10% sát thương bạo kích +27.

Máu khi tuyết từ 1110 giảm xuống một nửa còn 543 máu, một con số khá lớn.

“Gràooo!”

Khí tuyết như rơi vào cuồng nộ, nó gào lên một tiếng, khí lăng vô hình từ khí tuyết phóng ra, chấn bay Minh Hạo đứng gần đó, bay hơn chục mét bên ngoài ngã xuống đất mới dừng lại, may mắn chỉ là khí lăng bình thường, không làm Minh Hạo bị thương.

Minh Hạo lúc này cảm giác mình bay ra xa sợ hết hồn, dù sao hãn cấp độ thấp 10, máu chỉ có 600, không hi vọng bị một bàn tay của khí tuyết đem đánh bay về thành.

Đứng lên, nhìn máu bản thân không mất, Minh Hạo âm thầm cảm thấy may mắn.

Lạnh lùng nhìn khi tuyết đứng lên, trong đầu nhớ đến kỹ năng của nó.

-Khi Tuyết

Kỹ năng: 1. Gầm gừ: đem địch nhân phóng ra xa, còn có công dụng khác là hô gọi đồng đội.

2. quả cầu tuyết: đem tuyết dưới đất vo thành quả cầu tròn, phóng tới kẻ địch, gây ra 40% chậm chạp thuộc tính, có 30% tỷ lệ gây ra đóng băng, gây ra 195 sát thương.

“Không được, mình phải đánh nhanh thắng nhanh.” Minh Hạo nghĩ đến kỹ năng thứ nhất kêu gọi đồng đội không khỏi sợ run người, nhanh chóng dùng tốc độ cao nhất chạy đến khi tuyết. Trong giây lát, Minh Hạo chạy đến bên người khi tuyết, một quyền đánh vào thân thể nó.

“Bành!”

-270

Minh Hạo liếc nhìn máu trên đầu khi tuyết còn 273, lại nhanh chóng tung ra một quyền, “Bành!” một tiếng, khi tuyết biến thành bia gỗ cho Minh Hạo luyện quyền, lấy tốc độ của Minh Hạo, hiện tại có thể miễn cưỡng đem khi tuyết tránh né, đùa bỡn nó.

-270

Một quyền cuối cùng đánh ra, theo con số bạo màu đỏ trên đầu kích bay lên -540, âm thanh hệ thống đồng thời vang lên tiếng chúc mừng, bị một quyền đánh hết máu, khi tuyết cả thân thể khổng lồ âm âm ngã xuống đất tắt thở.

“Chúc mừng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm nhận được 550 exp, bởi vì ngài vượt cấp đánh quái, cách một cấp tính cộng thưởng 10% exp, ngài cách 35 cấp, hệ thống tính ra thưởng thêm 350% exp (1925 exp), ngài thu được tổng cộng 2475 exp.”

“Chúc mừng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm tăng lên lv 11.”

“Chúc mừng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm tăng lên lv 12.”

“Chúc mừng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm tăng lên lv 13.”

Minh Hạo bật lên xem thông tin cá nhân mình.

Tên nhân vật: Chịch Gái Ngàn Năm

Danh vọng: 400

Đăng cấp: lv 13 (805/995)

HP: 800

MB: 800

Sát thương: 371

Phòng thủ: 131

Bạo kích (tỷ lệ): 40%

Tốc độ: 276

May mắn: 1

Tiền: 500 đồng.

Minh Hạo nhìn xong thỏa mãn tắt đi bảng, chợt nghe từ xa vang vọng âm thanh gào rú, sắc mặt biến đổi, nhanh chóng chạy đi nơi xa, hẳn không muốn đứng tại đây để lũ khi đực đê ra thông cúc hoa về thành a.

...

Một ngày chậm rãi trôi qua, Minh Hạo ở tại nơi tuyết bao phủ này cày ngày đêm 24 trên 24 không ăn uống, nếu là người bình thường sớm không chịu nổi, lấy Minh Hạo cảnh giới vượt qua thần, không ăn ngủ một ngàn năm cũng chẳng hề sao.

Một ngày nửa trôi qua...một ngày tiếp...

Tổng cộng ba ngày, Minh Hạo không ăn ngủ ba ngày cày cuốc liên tục, rốt cuộc không uống công sức, trong game thần chiến hẳn nhận được hai danh hiệu “Cuồng Cày” hoặc “Thằng Điên”

Danh hiệu này không phải do hệ thống mà do người chơi tặng.

Ba ngày này Minh Hạo cày cuốc, từ cấp 10 leo lên đến cấp 40, chiếm ngôi đầu bảng top 10 đẳng cấp.

Hai ngày trước, người chơi thần chiến phát hiện chuyện bất thường, một cái tên xa lạ lại quen thuộc bỗng chốc dùng tốc độ tên lửa tăng cấp, chỉ cần 30 phút hay 1 tiếng là lên cấp.

Điều này làm người chơi nghi ngờ bắt tay vào điều tra, không điều tra thì thôi, vừa điều tra cả đám trên mặt hiện lên khiếp sợ.

Cái tên Chịch Gái Ngàn Năm rất nhanh ở ngày thứ mười trong thần chiến lần nữa nổi như cồn, có nhiều người vừa nhìn tên hẳn không khỏi nhớ tới một sự kiện cực kỳ quan trọng: đây không phải là người chơi ngày đầu tiên chưa đầy một tiếng giết boss ư?

Diễn đàn game thần chiến vì sự kiện Chịch Gái Ngàn Năm soạn ngôi hạng 1 của người chơi Tùng Vô Địch trở nên náo nhiệt dị thường, bài viết, topic có hơn trăm ngàn, đa số đặt câu hỏi, tò mò làm sao tên Chịch Gái Ngàn Năm lên cấp nhanh như vậy?

Có nhiều người âm thầm để ý Minh Hạo tăng cấp trong mấy ngày qua, phát ra bài viết: thằng này bị điên, cày suốt ngày đêm mới ở ba ngày lên lv 40 được.

Bài viết vừa ra, nhiều người chạy vào ủng hộ đồng ý, bọn hăn mấy ngày nay theo dõi bảng xếp hạng 100 người đăng cấp sever Việt Nam, lúc này đột nhiên giết ra Chịch Gái Ngàn Năm, dùng tốc độ siêu việt nhân loại, từ hạng 100, chỉ vài giờ lên đến hạng 99 rồi 98...

Nói chung, nhiều người bắt đầu nghi ngờ về cái tên xa lạ Chịch Gái Ngàn Năm này, không làm thì thôi, vừa làm liền gây ra oanh động làm người kinh sợ.

Minh Hạo cày đến cấp độ 40 thoát game, dù sao trong game cày nhiều có chút chán.

Minh Hạo mở mắt nhìn xung quanh, ngó trên tường đồng hồ đã là 8h sáng.

“Cạch cạch cạch.”

Lỡ tai linh mẫn, nghe âm thanh Minh Hạo không khỏi quay lại nhìn, trông thấy thân ảnh yếu điệu đang ngồi chơi máy tính không phải Sinh Đạo thì còn ai?

Minh Hạo tò mò không biết cô nàng này chơi máy tính làm gì, chậm rãi đi tới, nhìn màn hình, hăn phát hiện, Sinh Đạo không phải xem phim heo như mấy ngày trước, trên google search thông tin.

“Cách làm qwVT0cV mẹ.”

Minh Hạo nhìn xong khẽ cười, đi tới bên cạnh Sinh Đạo, nhẹ nhàng cúi người hôn mặt nàng một cái, ôn nhu hỏi: “Em đang muốn học cách làm mẹ à?”

Sinh Đạo ánh mắt nhìn màn hình không chớp, nhẹ gật đầu nói: “Ừm, em sợ sau khi sinh ra đứa bé ra không biết nuôi nó.”

Minh Hạo gật đầu hiểu, dù sao Sinh Đạo biến thân nhân loại, nhưng bản chất lại là một thứ không có cảm xúc, nó như võ học (công pháp), không có tình cảm. Nàng mới đây biến thành nhân loại, còn một số cái chưa quen thuộc lắm, cho nên không tránh khỏi ngơ ngác mà lên google tìm kiếm đọc thông tin.

Minh Hạo không làm phiền nàng, đang muốn đi ra ngoài dạo chơi thư giãn, đúng lúc này loa máy tính phát ra âm thanh thông báo.

“Ồ, Dâm Đạo, người giỏi thật.”

Âm thanh lạnh lạnh vang lên bên tai, làm Minh Hạo có chút không thích ứng, lúc này Sinh Đạo vẽ mặt xoay người, ‘ôn nhu’ nhìn hắn nói ra từng chữ: “Người tốt lắm chồng yêu, vậy mà qua mặt ta, lên mạng tìm kiếm tình thú rồi ha.”

Giọng ôn nhu như thường, nhưng vào tai Minh Hạo lại lạnh lẽo, tựa như âm thanh từ địa ngục cứu u băng tuyết truyền ra, Minh Hạo trong lòng chợt dạ, giật mình lắp bắp nói: “Làm sao có thể, ngoài trừ người ra ta còn ai.”

“Thế chồng yêu, giải thích cho em xem cái này là sao.” Theo Sinh Đạo chỉ tay vào màn hình, Minh Hạo thấy một cái tin nhắn từ facebook gửi tới, ảnh avatar là một cô gái tóc đen xinh đẹp,: Anh đâu rồi, ba ngày sao không thăm em, em rất nhớ anh, hôm nay em đến thăm nhà anh được không....

Trong tin nhắn tràn đầy yêu thương đường mật, tựa như người yêu nhắn tin cho nhau.

Minh Hạo nhìn xong cảm giác không ổn, rốt cuộc biết tại sao Sinh Đạo thay đổi một mặt lạnh lẽo khác thường như vậy, thì ra cô nàng này là ăn dấm chua ghen a.

“Thế nào chồng yêu, người sao không nói lời nào?” Sinh Đạo như mỉm cười ôn nhu nhìn hỏi, ánh mắt xanh ngọc phun lửa nhìn chăm chăm Minh Hạo, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống hẳn.

Minh Hạo nhìn vẻ mặt nàng đành thở dài, cuối cùng như học sinh phạm lỗi, cúi đầu kể ra toàn bộ sự việc: “Ngày trước...”

...

P/s: ngày qua nghỉ một ngày do bận + giải lao, tác giả cũng là người không phải máy, ngồi nhiều cũng đau lưng + nhức mắt a @@! các bác thông cảm.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 332: Tiểu Jj Xui Rồi

Minh Hạo kể xong đứng nhìn Sinh Đạo, chờ nàng xử lý. Nếu trước mặt hắn người bình thường như Tuyết Linh Nhi, Kaguya...hắn có thể không quan tâm nhiều, có thể chém gió cho qua loa vấn đề này hoặc cùng lắm là cuồng bạo xxx lỗ cục hoa các nàng để các nàng chịu khuất phục trước thâm uy của hắn, nhưng trước mắt hắn là Sinh Đạo, người có sức mạnh cùng đẳng cấp với hắn, ai biết nếu cô nàng này giận lên có hay không đem cả trái đất lật lên lật xuống, hoặc đem một phương vũ trụ cho nát tan, luyện lựu đến chúng nữ hậu cung của mình.

Sinh Đạo nghe xong Minh Hạo, thấy hắn thành thành thật thật đem chuyện kể ra, sắc mặt hòa hoãn, trở lại tính cách ôn nhu như ngày nào hỏi: “Anh nói không kiềm chế được dục hỏa trong lòng cho nên đã xxx cô gái?”

Minh Hạo gật đầu, vẻ mặt nghi hoặc nói: “Bình thường anh có thể kiềm chế được, chỉ là sau khi xxx với em xong, dục hỏa trong lòng ngày càng tăng lên, khó khống chế.”

“Cái gì, ý nói sau khi xxx với ta mới làm hắn ra nông nổi như vậy?” Sinh Đạo nghe hắn nói trong lòng tức giận không thôi, đôi mắt xanh rực lửa, ôn nhu biến mất, thay vào đó lạnh lẽo nói: “Ý anh nói tất cả là do lỗi do em?”

“Àch.” Minh Hạo ngẩn ra, nhìn đôi mắt ngọc xanh lá kia, nhìn chăm chăm mình tựa như con rắn độc nhìn con mồi, khiến hắn cảm giác không thoải mái lắm, vẫn phải nói: “Ý anh không phải vậy, anh lo lắng dục hỏa trong lòng mình mấy ngày nay ngày càng khó khống chế.”

Sinh Đạo gật đầu, nàng bắt lấy tay Minh Hạo, đưa một tia khí truyền qua cơ thể hắn thăm dò.

Minh Hạo biết nàng không hại mình, cho nên giữ yên mặc nàng truyền khí vào cơ thể thăm dò. Một lát sau Sinh Đạo thả tay ra, vẻ mặt hồng lên nói: “Trong cơ thể anh cái kia âm dục năng lượng quá dư thừa, làm cho anh khó khống chế, có thể do em gây ra, bởi vì trong cơ thể em là sinh khí, nếu em và anh kết hợp lại, sinh khí sẽ chảy vào cơ thể anh, thúc giục âm khí tăng trưởng.”

Minh Hạo bản nguyên là Âm Đạo, chứa số lượng dục vọng cực lớn, nếu bây giờ dục vọng dư thừa, có thể khiến cho Minh Hạo nhất thời mất lý trí mà chìm đắm trong hoang dâm vô đạo, trai gái không tha ***.

Minh Hạo rất cuộc hiểu tại sao mấy ngày trước chính mình không khống chế được để dục vọng trong lòng, hậu quả là hắn vừa gần con gái trong đầu lập tức xuất hiện suy nghĩ cực tà ác, cũng may chỉ ăn Trầm Vũ Anh chưa ăn mẹ nàng Trầm Thiên Nam.

Minh Hạo nóng ruột hỏi: “Bây giờ phải làm sao Sinh Đạo? Anh không muốn vừa gặp gái liền chịch đâu.”

Sinh Đạo lờ mờ hắn, dùng ánh mắt giết người mà nhìn, Minh Hạo thấy ánh mắt nàng không khỏi rung mình một cái, trong lòng hồi hộp.

Theo kinh nghiệm chơi game ngày đêm, à không chơi gái nhiều năm, hắn biết con gái càng yêu sâu đậm thì ghen tuông trong lòng càng lớn, nhất là cô nàng Sinh Đạo này, ban đầu hắn cảm giác nàng là cô nàng ôn nhu hiền lành như một con thỏ vô hại, nhưng giờ hắn cảm giác sai rồi, nàng rõ ràng là một con cạp cái ghen tuông cực lớn, có thể đạt đến trình độ yandere* giết người yêu a.

Hắn có chút hối hận vì kết vợ chồng với Sinh Đạo, nếu biết nàng thuộc dạng yandere, hắn thà kết hôn với con chó cái, ít ra nó ngoan thuận nghe

lời, không như con cộp cái này.

Sinh Đạo nhìn vẻ mặt oán hận của hắn nhõng nhẽo cười khanh khách, nũng nịu nói ra: “Đừng dùng vẻ mặt đó nhìn em chồng yêu. Em cũng không ngăn cản anh, dù sao anh sinh ra để mà dâm dục, nếu em ngăn cản anh chẳng phải là giết anh à?”

Sinh Đạo mỉm cười, nàng thở dài, ánh mắt trở nên tang thương nói: “Bao năm tuổi nguyệt, chúng ta sống trong hình dáng đạo quá lâu, chúng ta trong thời gian đó như một pho tượng đất, sống trong bóng tối, im lặng và ngủ say, không một chút cảm xúc hay vui vẻ.”

Lặng lặng đứng nghe, khí tràng tang thương lây nhiễm Minh Hạo, hắn nhắm mắt lại, trong đầu không tự chủ nhớ đến hình ảnh kiếp trước.

“Cho nên, anh cứ thỏa thích làm gì làm đi, em sẽ không ngăn cản anh, em không quan tâm đến anh có bao nhiêu người con gái bên cạnh, nhưng với một điều kiện, anh phải quan tâm đến mẹ con em.” Sinh Đạo vuốt mái tóc xanh ôn nhu nói.

Minh Hạo ngây ngẩn ra, sau đó ôm Sinh Đạo vào lòng, cái gì cộp cái yandere lúc này quăng lên chín tầng mây rồi, hắn bây giờ thật sự cảm kích Sinh Đạo hiểu mình, nhẹ nhàng vuốt tóc nàng, chậm rãi nói: “Anh hứa sẽ mãi mãi yêu thương mẹ con em, không bao giờ bỏ rơi hai người.”

Sinh Đạo nhắm mắt lại, hai tay ôm eo rắn chắc của Minh Hạo, đầu dựa vào bờ vai có thể che nắng che mưa, chống một vùng trời của hắn. Không ai nói lời nào, lặng lặng ôm nhau, cảm nhận thời gian tĩnh lặng dành riêng của hai người, nghe tiếng tim đập của nhau.

Ôm một hồi, Minh Hạo trong người dâm hỏa bay lên, tiểu trụ dựng đứng, đụng vào (*) nơi ấy của Sinh Đạo.

Sinh Đạo đang ôm, cảm nhận thứ ấy đung vào, cơ thể như có dòng điện chảy qua giết một cái, bắt đầu nóng lên.

Minh Hạo đầu óc quay cuồng, từng đợt dâm hỏa bay lên, trong đầu liên tục vang lên âm thanh tà dâm: “Thịt nàng, thịt nàng...chơi nhị lỗ của nàng” đôi mắt hấn đỏ bừng như máu, từng tia khí tức tà dâm bay ra.

“Không được.” Sinh Đạo cảm giác Minh Hạo thay đổi, nàng hai tay vội đẩy Minh Hạo ra xa, âm thanh nhu hòa chấn động tinh thần người: “Anh mau tạm thời áp chế lại dục vọng.”

Minh Hạo giật người một cái tỉnh táo lại, đè ép dâm hỏa trong lòng. Thở hỗn hển một hồi, hấn không nghĩ đến vừa ôm ấp một chút dục hỏa lại tăng lên.

Sinh Đạo trong mắt lóe lên tia sáng nguy hiểm, tại Minh Hạo còn chưa phản ứng, nàng hai tay nhanh như chớp xẹt qua, đem quần Minh Hạo kéo xuống, lộ ra phần đại jj đã ngoài 30cm...

Trên tay dnB4E0v Sinh Đạo xuất hiện sợi dây thường, nàng búng tay một cái, sợi dây thường như có linh tính, sợi dây vòng quanh đem jj cột chặt lại ở thân dưới.

“Em làm gì Sinh Đạo.” Minh Hạo cảm giác jj vì bị cột chặt không khỏi lạnh người hỏi.

“Nếu anh lâm vào dâm dục, dâm dục mãi mãi tăng trưởng, khiến dâm dục năng lượng dư thừa, giống như vòng tuần hoàn mãi mãi không dứt, em làm vậy là tốt cho anh thôi.” Sinh Đạo cười khanh khách nhìn jj Minh Hạo bị cột trông rất vui vẻ, nói: “Hi hi. Anh yên tâm, sau một thời gian chịu đựng, dâm dục trong lòng sẽ từ từ giảm bớt, sợi dây này có công năng điều hòa, giảm bớt dâm dục khi người ở gần con gái.”

Minh Hạo há hốc mồm, nhìn jì mình như con lừa bị cột lại không khỏi vẻ mặt khóc tang, run run hỏi: “Như vậy chừng nào anh mới hết?”

Sinh Đạo trầm tư suy nghĩ một chút, nói: “Nếu nhanh ba tháng, chậm tầm một năm.”

Minh Hạo thở phào, như vậy cũng được, coi như giữ giới sắc đi.

Sinh Đạo nói tiếp: “Em quên nhắc anh, nếu anh tự ý phá vỡ dây, sẽ dẫn đến hậu quả vô cùng thảm....”

“Hậu quả gì?” Minh Hạo nghe vậy trong lòng lộp bộp, sợ hãi hỏi.

“A nha, nói ra thật mắc cỡ người, nó sẽ ‘đồng quy vu tận’ nổ nát cùng jì anh.” Sinh Đạo vẻ mặt xấu hổ, cười vui vẻ cực kỳ nói.

Minh Hạo nhìn khuôn mặt tươi cười ôn nhu của Sinh Đạo, hẳn thấy khuôn mặt này là ác quỷ chứ không phải thiên sứ. Nhìn xuống dưới tiều jì bị dây thừng cột lại không thể nhúc nhích, nước mắt không tự chủ rơi xuống.

Sau này muốn chịch gái phải làm sao đây?

...

Thông tin về số từ ngữ teen:

*Yandere: k hi yêu thì họ rất chung thủy với người mình yêu, họ có thể làm bất cứ thứ gì vì người yêu đến mức quá thái. Tuy vậy, họ có máu ghen và sự chiếm hữu rất cao. Thường các nhân vật Yandere có tâm lý không bình thường và thậm chí có thể trở thành một kẻ giết người.

(**)

P/s: Tác giả quyết định trọng đại, thông báo với các đồng dân: Viết xong đô thị - du hí - chặn cuối là Hokage (hoặc có thể không viết hokage) -> mình sẽ không viết tiếp, tạm thời nghỉ ngơi vài tháng, thấy càng viết càng cứng tay, đầu óc mệt mỏi...chung quy vẫn là newbie a @@! Tks các bạn đã và đang theo dõi, ủng hộ bộ truyện trong suốt nửa năm đây.!!!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 333: Đến Thăm Trần Vũ Anh

Sinh Đạo mỉm cười, nhìn Minh Hạo nói: “Được rồi anh mau đi đi, để cô bé kia chờ mong nhớ nhung.”

Minh Hạo gật đầu, sắc mặt chết chạ kéo quần lên, khi thấy tiểu jj bé bỏng bị cột lại, hăn giờ đây thật sự muốn khóc a...

“Ùm anh đi.” Minh Hạo gật đầu, trong lòng cảm động khi nãy biến mất, bây giờ hăn rốt cuộc biết một câu “Miệng cười bụng dao găm” hình dung thế nào rồi.

Minh Hạo biến một cái, một giây sau đứng trước cổng biệt thự của Trần Vũ Anh.

Minh Hạo nhìn xung quanh, ở đây hơn mười tên bảo vệ tráng hán trang bị hàng nóng đứng canh gác, có thể bởi vì vụ khủng bố mấy ngày trước cho nên Trần Minh điều thêm người tới đây.

Vừa nhìn thấy Minh Hạo đột ngột xuất hiện gây nên bọn hăn kinh hãi, nghĩ mãi không rõ người thanh niên này từ đâu tới, sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây? Mười người tráng hán trong lòng nghiêm nghị, dùng ánh mắt đề phòng Minh Hạo, một người rút súng ra chĩa vào hăn quát lạnh: “Nhóc con khôn hồn cút chỗ khác, nơi này không phải nơi để mày đến.”

Minh Hạo không thèm quan tâm lời nói của hăn, lạnh nhạt nói: “Người vào trong kêu Trần Vũ Anh đi ra, nói Minh Hạo đến thăm, ta là bạn Zc4oVix của nàng.”

Trung niên rút súng sừng sốt, sau đó hấn tức giận giơ súng như thị uy, lạnh lùng nói: “Tao đ** cần biết mày là bạn ai, tao đếm đến mười, mày không rút đừng trách tao độc ác, cho đầu chó của mày ăn một phát đạn.”

Minh Hạo bởi vì chuyện j bị cột vô cùng tức giận, bây giờ nghe thấy tên này một nhóc, hai rút, ba chó làm hấn càng tức hơn, nhìn trung niên càng lạnh lùng hơn, thần sắc âm trầm nói: “Tao cũng cho mày ba giây, mày không xéo chạy vào báo Trầm Vũ Anh đừng trách tại sao đầu mày lại một nơi, thân ở một chỗ, chim nát bấy thành một mảnh.”

Âm thanh Minh Hạo rất lớn, toàn bộ mười người trung niên ở đây đều nghe rõ, bọn hấn không dám tin một thằng nhóc vắt mũi chưa sạch dám ăn nói ngông nghênh như vậy, chẳng lẽ hấn không thấy trên tay chúng ta cầm súng? Hay là đầu óc hấn có vấn đề?

Trung niên trong lòng tức muốn ói máu, không ngờ một người nhỏ hơn mình dám bố láo như vậy, không khỏi giận hóa cười: “Ha ha, thằng nhóc, tao lần đầu tiên thấy một người can đảm như vậy, tốt, rất tốt, mày gan lắm, vậy tao thử xem mày hay súng của tao cứng hơn.”

Trung niên nói xong, mở khóa an toàn, ngón tay canh ngay cò, chia khẩu súng về Minh Hạo nhấn một phát.

“Pằng!”

...

Trong biệt thự.

Trầm Vũ Anh như người mất hồn nhìn chăm chăm màn hình máy tính không chớp mắt. Ba ngày trước, nàng sau khi hoàn thành buổi ‘tẩy lễ’ hóa thiếu phụ xong, lập tức chờ đợi không được muốn đi đến nhà Minh Hạo chơi, đáng tiếc ba ba nàng, cũng là Trầm Minh nói bên ngoài nguy hiểm,

trừ đi học có người hộ tống, còn lại phải ở yên trong nhà, không cho phép đi ra ngoài.

Lệnh cha khó cãi, may mắn trong nhà nàng có máy tính, internet kết nối lên mạng, nhắn tin cho người nọ.

Nhắn tin xong nàng chờ đợi, qua nửa ngày chưa thấy trả lời, nghĩ rằng Minh Hạo đang bận ngày mai sẽ reply nàng, ai ngờ chờ ba ngày rồi, không thấy một tin nhắn trả lời nào, chuyện này làm Trầm Vũ Anh có chút buồn bã, thất vọng.

“Pằng!”

Trầm Vũ Anh đang lâm vào suy nghĩ miên man, đột nhiên từ phía bên ngoài vang lên tiếng súng nổ, nghe tiếng súng, nàng giật mình đứng dậy, đứng nơi cửa sổ nhìn ra ngoài.

Nhìn qua cửa sổ, Thân thể Trầm Vũ Anh run nhè nhẹ, nàng môi há ra, một tay che môi.

Trước cổng đứng hơn mười người, trong đó một bóng dáng cao lớn, khuôn mặt tuần mỹ, hảnh đứng ở đó với đám người giống như hạc giữa bầy gà, người này không phải là người mà nàng ngày đêm mong nhớ sao?

“A tiếng súng.” Trầm Vũ Anh nhớ lúc này tiếng súng vang lên, không màng đến chính mình có gặp nguy hiểm hay không, nàng vội vàng chạy ra ngoài, thần sắc cực kỳ lo lắng.

...

“Pằng!”

Minh Hạo nghe tiếng súng nổ, nhìn viên đạn chậm lù lù như con rùa bay tới, chờ viên đạn bay gần đến, hảnh chậm rãi giơ lên hai ngón tay, dễ dàng

kẹp lấy viên đạn.

“Cái gì?” Đám người con mắt muốn trừng ra, nhìn chăm chăm ngón tay Minh Hạo không rời, sau đó bọn hắn liên tục xoa xoa con mắt, lúc này mười người đều cho là mình nhìn lầm.

Minh Hạo cầm viên đạn nhìn người vừa bắn mình, lạnh lùng cười nói: “Ta trả lại cho người.”

Nói xong, Minh Hạo tay búng viên đạn một cái.

“Phốc!”

Theo âm thanh nhìn lại, người trung niên cầm súng lúc này giữa trán không biết từ khi nào xuất hiện lỗ máu, cả người ngã ra ngã xuống đất, tắt thở.

“Ác quỷ, mau mau bắn chết hắn!”

Chín người còn lại nhìn người đồng nghiệp chết không khỏi kinh hãi, một người trong đó la lên, theo đó cả chín người rút súng ra, hướng về Minh Hạo nhắm bắn.

“Khoang đã, mấy người không được bắn!”

Đám người muốn bóp cò súng bắn, lúc này âm thanh trong trẻo từ trong biệt thự vang lên, phá vỡ bọn hắn hành động, đám người cùng lúc quay đầu nhìn, vừa nhìn không khỏi giật mình.

Chỉ thấy một thiếu nữ từ cửa chính biệt thự đi ra, tóc xõa dài xuống lưng, nàng mặc áo trắng sơ mi, quần jean ngắn tới bắp chân, lộ ra đôi chân dài thon trắng xinh đẹp.

Mặt hơi điểm một chút son phấn, mày như lá liễu tô đen, môi tô son đỏ, vẻ mặt kiêu ngạo, một phần thành thực mỉa mai, nàng hoàn toàn lộ ra khí

chất tiểu thư nhà giàu loại kia bướng bỉnh cao cao phượng hoàng, lại có chút ngây thơ thiếu nữ mới lớn.

Nhìn người con gái trong biệt thự đi ra, đám trung niên biến sắc la lên: “Tiểu thư nhanh trở vào nhà, người thanh niên này cực kỳ nguy hiểm, tiểu thư đừng tới gần.”

Trầm Vũ Anh đi tới gần, xác nhận một chút, thần sắc vui mừng nhìn Minh Hạo, lát sau quay qua nhìn bọn người trung niên nói: “Mấy chú không cần gấp, người này là bạn trai của con, mấy chú xin lui ra.”

“Bạn trai?” Cả đám nhìn nhau không nói lời nào, thật sự kinh ngạc, tiểu thư khi nào có bạn trai?

Cái này không trách bọn hắn, dù sao bọn hắn mới đến đây làm vài ngày, chưa biết chuyện gì xảy ra.

“Đúng vậy, người này là bạn trai con, mong các chú không làm khó dễ cậu ấy.” Trầm Vũ Anh xấu hổ, mặt đỏ đến mang tai nói.

Đám người nhìn nhau, sau đó quay lại nhìn Minh Hạo, vài người ánh mắt phần hận chỉ cái xác dưới đất lạnh lùng nói: “Tiểu thư xin cô làm chủ đòi lại công bằng cho chúng ta, tên này giết đi một người anh em!”

“Giết người!?” Trầm Vũ Anh không thể tin, nàng theo tay của người trung niên kia nhìn xuống đất, lúc này nàng thấy rõ rệt thi thể nằm dưới đất, nơi trán chảy ra lỗ máu không ngừng.

“A!”

Trầm Vũ Anh là con gái nhà giàu, sống trong hòa bình, dù trên ti-vi internet thường xem thấy người chết, nhưng đó chỉ là trên màn ảnh, còn đây là lần đầu tiên nàng ngoài đời tận mắt thấy người chết sờ sờ, hơn nửa vừa mới chết, máu tươi còn chảy ra.

Chẳng mấy chốc khuôn mặt xinh đẹp trở nên trắng bệch, Trần Vũ Anh bụng trở nên cồng cào khó chịu, nhin không được, khom người ỏi ra một đồng “Oe...”

“Em có sao không.” Minh Hạo không biết từ lúc nào đã đi tới bên cạnh Trần Vũ Anh, tay nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng nàng, truyền vào một tia tiên khí..

Trần Vũ Anh sắc mặt nhanh chóng khôi phục như thường, nàng không biết tại sao lúc Minh Hạo vỗ lưng nàng một cái, liền thấy toàn thân ấm áp, cảm giác nơi bụng cồng cào nhanh chóng biến mất, giờ phút này, tinh thần lẫn cơ thể nàng thoải mái nói không nên lời.

Nhìn qua bên cạnh khuôn mặt tuần mỹ nở nụ cười gió xuân làm người thoải mái, trái tim nhỏ Trần Vũ Anh như con hươu bang nhảy loạn xạ liên tục, nhớ đến mấy ngày trước hình ảnh mình trên giường bày ra các tư thế phóng dăng, cảm giác vật ấy đưa vào rút ra cơ thể...tư vị ấy như được lên trời, thật muốn một lần nữa cùng hân...

Đôi mắt Trần Vũ Anh trở nên ngập nước, xuân tình chiếu ra bốn phía, cơ thể nóng lên, hai chân khép lại, phía dưới không tự chủ rục rịch chảy nước...

“Tiểu thư, xin tiểu thư làm chủ cho chúng ta!”

Đám trung niên thấy tiểu thư nhà mình im lặng không nói rống to lên, đôi mắt bọn hân xuất hiện tia máu.

Trần Vũ Anh nghe đám người hô tỉnh lại, sắc mặt đỏ lên, âm thầm tự trách mình: “Mình lúc nào biến thành loại người có suy nghĩ dâm dăng như vậy? Vậy mà phía dưới chảy nước, thật xấu hổ.”

Chưa đợi Trần Vũ Anh nói gì, Minh Hạo lúc này nhìn đám người lạnh lùng nói: “Là hân bắn ta trước, cái này chỉ có thể trách hân, bởi vì Vũ Anh là bạn gái ta, cho nên ta lần này tha cho hân một mạng.”

Nói xong hắt phất tay, thiên địa đảo lộn, âm dương đảo ngược, thời gian lùi bước, trên trán thi thể người trung niên nằm dưới đất lúc này xuất hiện một màn kỳ lạ: trên trán lỗ máu nhanh chóng khép lại, cơ thể giật giật vài cái chậm rãi đứng dậy.

“Má ơi, quý!”

Đám người như gặp quỷ thấy ‘thi thể’ đã chết vậy mà đứng dậy, bọn hăn sợ hãi kêu lên, người sợ nhất không ai khác chính là Trầm Vũ Anh.

“Aaaa!” Trầm Vũ Anh nhìn ‘thi thể’ đứng lên, lúc này muốn có bao nhiêu kinh dị thì có bấy nhiêu, nàng theo bản năng la lên, trên mặt hiện lên rõ ràng hoảng sợ xanh xao, lùi mấy bước về phía sau, cơ thể quay về phương hướng biệt thự, tựa hồ muốn chạy trốn. Bên cạnh Minh Hạo đoán trước, một tay nhẹ nhàng nắm tay nàng, lắc đầu cho nàng cái mỉm cười trấn an.

Trầm Vũ Anh cảm giác bàn tay rắn chắc Minh Hạo nắm chặt mình, cảm nhận nơi tay truyền đến cảm giác an toàn, trong lòng sợ hãi giảm bớt, nàng nhẹ nhàng gật đầu một cái, đứng im nhìn diễn biến.

Người trung niên vừa sống dậy ánh mắt mờ mịt nhìn xung quanh, thấy đám người kêu chính mình là quỷ, tức giận nói: “Cái gì quỷ, tao còn sống sờ sờ nha.”

“Phùng Tà, mày là người sống hay người chết?” Một người kinh ngạc, thần sắc không tin lắm hỏi.

Phùng Tà tức giận chỉ tay vào người nọ, rống giận: “Mày có ý gì, mày đang trù tao chết sớm hả?”

Đám người hai mặt nhìn nhau, không ai nói gì, bầu không khí đột nhiên yên tĩnh dị thường.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 334: Sinh Đạo Đẻ Con

Minh Hạo nhìn không nổi nữa, vỗ tay một cái.

“Bộp!”

Theo âm thanh vang vọng, mười người trung niên ánh mắt bỗng nhiên trở nên vô thần, vẻ mặt mờ mịt.

Trầm Vũ Anh rất nhanh nhận ra đám người trung niên biểu hiện quái dị, trong lòng hơi sợ hãi, liếc nhìn đứng bên cạnh Minh Hạo dáng vẻ bình thường không thay đổi có chút yên tâm.

Minh Hạo nhìn qua nàng nhỏ giọng bên tai nói: “Chúng ta vào nhà thôi, chắc em trong lòng rất nhiều thứ khó hiểu, lát nữa anh giải thích cho nghe.”

Trầm Vũ Anh nhu thuận gật đầu, dắt tay dẫn Minh Hạo vào biệt thự, mặc kệ bên ngoài mấy tên trung niên ngơ ngác đứng ngoài đó.

Đi vào nhà, Trầm Vũ Anh mắc cở buông tay Minh Hạo ra, hai người ngồi xuống ghế, lúc này Trầm Vũ Anh oán giận nhìn qua nàng nịu hỏi: “Anh tại sao ba ngày nay không đến thăm hay nhắn tin cho em? Không biết em lo cho anh lắm à/”

Minh Hạo cười cười làm lành nói: “Anh ba ngày nay chơi game cho nên quên thời gian, xin lỗi em nhé, lát anh đền bù lại cho.”

Trầm Vũ Anh ngạc nhiên, chơi game quên thời gian? Nàng nghĩ đến loại game mới ra một tuần trước gây oanh động thế giới, hỏi: “Anh đang chơi

game Thần Chiến à.”

Minh Hạo gật đầu nói: “Ừ game thần chiến, em muốn chơi không?”

“Em có thể chơi hả d7DceUgZ anh, em nghe nói người dưới 18 tuổi không được phép chơi nha.” Trầm Vũ Anh kích động nói, kể từ một tuần trước game Thần Chiến ra mắt, toàn bộ thế giới người từ tuổi 18~90 trai gái già trẻ đều chơi, thứ nhất: Vào game, người chơi có thể khỏe mạnh, dù bên ngoài già yếu bệnh tật thế nào, trong game có thể đi đứng nói chuyện như người thường, thứ hai, game thuộc dạng chân thật 100%, ai không muốn trải nghiệm? Thứ ba, chơi game có tiền, ngu gì không chơi.

Trầm Vũ Anh nhìn người ta chơi trong lòng cực kỳ ghen tỵ, thở dài, tiếc cho chính mình tại sao không sinh sớm 4 năm để được chơi game thần chiến vượt thế kỷ kia?

Minh Hạo mỉm cười không nói, âm thầm suy nghĩ “Có nên cho nàng biết mình là người tạo ra game không?”

Suy nghĩ một hồi, Minh Hạo quyết định nói cho nàng, dù sao nàng bây giờ coi như người của mình, không sớm thì muộn nàng cũng biết việc này, trầm giọng nói ra: “Trầm Vũ Anh, chắc em biết anh là người có dị năng, như em thấy, người nam tử anh vừa giết lúc nãy do chính tay anh hồi sinh cho hắn.”

Trầm Vũ Anh nghe Minh Hạo chính miệng thừa nhận, nàng kinh ngạc che miệng lại, trong lòng hưng phấn tột độ, nàng không ngờ bạn trai mình lại có thần kỳ dị năng như vậy, nàng tưởng rằng dị năng chỉ có trong truyện, vậy mà mình gặp được một người sống sờ sờ, hơn nữa còn lại là người này còn trở thành người nam nhân của mình.

Nàng biết mình giá trị, dù tiểu thư giàu có, sống trong gia đình quyền thế, nhưng so với người có dị năng giá trị kém xa ngàn dặm.

Trong lòng âm thầm cảm ơn ông bà chín đời phước đức, mới có thể đem nàng đưa đây nhân duyên trở thành người con gái của hắn.

Trong giây lát, hình ảnh Minh Hạo, một chàng bạch mã hoàng tử trong lòng càng thêm to lớn, chiếm hạng thứ nhất trong trái tim Trầm Vũ Anh,.

Trầm Vũ Anh đôi mắt phát ra nhu tình nồng đậm, tò mò hỏi: “Ngoài anh ra còn ai có dị năng không.”

Minh Hạo nhẹ nhàng lắc đầu nói: “Em coi người dị năng là rau cải bên đường muốn có là có à, anh nói luôn, trên trái đất này chỉ có anh là người dị năng thôi, không còn ai khác.”

Trầm Vũ Anh nghe vậy nhịp tim đập nhanh hơn, nói như vậy chỉ có Minh Hạo ở trên thế giới này độc nhất vô nhị người dị năng?

Nghĩ đến đây, Trầm Vũ Anh trong lòng càng quyết tâm bằng mọi giá phải giữ chặt Minh Hạo, không cho hắn rời xa mình.

Minh Hạo thần sắc trịnh trọng nói tiếp: “Thật ra anh có chuyện này muốn nói với em.”

“Chuyện gì anh?” Trầm Vũ Anh thấy Minh Hạo nghiêm túc không khỏi giật mình, nàng chú tâm nghiêng tai lắng nghe.

Minh Hạo nói: “Game thần chiến... Anh là người tạo ra nó.”

Trầm Vũ Anh gật đầu, chợt phản ứng lại, nàng thần sắc khó có thể tin bật thốt lên: “Cái gì, anh là người tạo ra game thần chiến siêu việt thế kỷ 21?”

Minh Hạo cười cười, lại tung thêm một quả boom tấn: “Anh cho em biết một bí mật động trời, anh là người đến từ tương lai – tiên giới xuyên việt đến đây.”

Tin tức này như một quả hạt nhân bắn tới, làm Trần Vũ Anh đầu óc trống rỗng, chấn động nói không nên lời.

Năm phút sau Trần Vũ Anh mới tiếp nhận tin tức khủng khiếp này, trải qua biểu hiện ‘dị năng’ mấy ngày trước cùng biến người chết sống lại khi này, nàng hoàn toàn tin tưởng lời Minh Hạo nói,.

Xuyên từ tương lai – tiên giới đến? Nàng tưởng rằng chuyện này chỉ có trong mấy quyển truyện chữ khô khan mới có, không hề nghĩ đến cái này vậy mà có thật.

“Như vậy anh là người tu tiên? Thế giới bên kia thế nào? Giống trong tiểu thuyết có thể dời núi lấp biển, tuổi thọ vô tận hả anh?” Trần Vũ Anh kích động nắm tay Minh Hạo hỏi liên tục.

“Em có thể coi như vậy...” Minh Hạo nhẫn nại trả lời từng câu hỏi của nàng.

Nói xong toàn bộ, kể luôn trong đó đám hậu cung của mình, Minh Hạo im lặng chờ đợi Trần Vũ Anh quyết định, nếu nàng không chấp nhận việc hậu cung, hẳn cũng không ép nàng, cùng lắm bồi thường cho nàng một bản tu tiên rồi đường ai nấy đi, dù sao người con gái Việt Nam bao đời này thuộc dạng bảo thủ truyền thống, sẽ không dễ dàng chấp nhận chia sẻ người nam nhân với một người con gái khác.

Thật lâu Trần Vũ Anh mới miễn cưỡng tiêu hóa hết toàn bộ tin tức, nàng hít sâu một hơi dài, trong lòng rung động không sánh gì được, nghĩ đến Minh Hạo bên người có hơn chục nữ nhân, hơn nữa còn có con cái, như vậy chẳng phải nàng là người đến sau cùng ư?

Trong lòng ê ẩm đau đớn, tựa như có người rắc muối lên vết thương, đôi mắt trở nên đỏ hờn, từng giọt nước mắt thiếu nữ lăn dài xuống má.

Minh Hạo nhìn nàng khóc không nói gì, trong lòng thầm thở dài, nói: “Em suy nghĩ đi, nếu em chấp nhận thì đến nhà anh, còn nếu không chúng ta đường ai nấy đi. Đây là số điện thoại anh, nếu em có chuyện gì thì gọi, anh về đây.”

Minh Hạo biến ra chiếc điện thoại, sau đó đưa tờ giấy dùng tinh thần lực của mình in lên số của mình, đặt tờ giấy lên bàn.

Trầm Vũ Anh nghe đến câu “đường ai nấy đi” càng khóc nhiều hơn, bốn chữ này giống như con dao găm sắc bén đâm vào tim, nhịn không được “Oa” một tiếng, nước mắt như mưa rơi nước chảy, khuôn mặt xinh xắn tràn ngập nước, làm người thấy mà tiếc thương, muốn ôm nàng vào trong lòng để nhẹ nhàng dỗ dành.

“Anh đi đây, tạm biệt.” Minh Hạo không nhìn nổi nữa, nói một tiếng rồi đi, biến trở về nhà.

“Anh về rồi à, mau lại đây giúp em, a đau quá.”

Minh Hạo vừa trở về nghe âm thanh ghen ngào đau đến giật mình, vội quay đầu nhìn lại.

Lúc này Sinh Đạo vẻ mặt đau đớn nằm trên giường, đôi mắt nhắm lại, nước mắt tràn mi, biểu hiện thống khổ, Minh Hạo ngăn ra, đây là tình huống gì?

Đi tới giường nhìn Sinh Đạo thống khổ, Minh Hạo khó hiểu hỏi: “Người làm sao vậy Sinh Đạo?”

Sinh Đạo mở mắt ra, trên mặt đầy mồ hôi, hơi thở nặng nề như thở không nổi, nàng khuôn mặt trắng như ma tựa như người sắp chết, môi lợt lạt hé ra: “Em... Nghĩ... Sắp... Sinh... Con. A đau bụng quá”

Cố nói hết bốn chữ, đột nhiên nơi bụng truyền đến cơn đau nứt, tựa như bộ phận ruột bên trong bị người xé ra, đau đến nỗi nước mắt tràn mi.

Minh Hạo đứng hình, miệng há to, mắt trừng ra, sinh đẻ? Nếu hẳn nhớ không lầm Sinh Đạo mới mang bầu một ngày chưa đến mà, tại sao nhanh như vậy sinh rồi?

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 335: Mời Chào Dụ Hoặc

“A, anh ơi bụng em đau quá...” Sinh Đạo thống khổ khóc thét, âm thanh ôn nhu, vài phần mềm yếu đau đớn vang lên, sắc mặt trắng bệch không còn chút máu, cơ thể từng chút một run rẩy liên tục. Nàng lúc này giống như một con thỏ nhỏ đập trúng bẫy bị thương gào thét, khiến người nghe không kìm lòng được rơi lệ.

Minh Hạo biến sắc, vội vàng chạy đến bên giường, tay chân luống cuống vì Sinh Đạo mất đề.

Tại phía bên ngoài xảy ra hiện tượng kỳ lạ, bầu trời đang sáng đột ngột tối sầm lại, từng đám mây đen bay tới, tụ tập trên đầu bọn hắn.

“Ầm!”

“Ầm!”

Sét đánh liên tục, từng tia sét màu tím, màu vàng chớp nhoáng làm người sợ hãi, mưa rơi tí tách không ngừng, tựa như đến ngày tận thế. Phía giữa không trung nơi bầu trời hóa thành lỗ đen sâu không đáy, từ lỗ đen truyền ra vang vọng tiếng rống gào, tiếng phượng hét, tiếng hổ gầm, tiếng rùa kêu.

Tứ tượng âm thanh đồng thời vang lên, kết hợp với bầu trời hình ảnh, tạo nên một loại huyền ảo kỳ diệu nói không nên lời

Tại thời khắc này, chuyện kỳ lạ xảy ra, bỗng nhiên trên thế giới toàn bộ mất điện, tín hiệu biến mất, ngoài trái đất vệ tinh rơi rớt như mưa.

Cũng tại lúc này, sâu xa trong vũ trụ, vượt qua trăm triệu vị diện, trải dài hơn tỷ tỷ thiên hà, vượt qua nhiều phong bạo thời không, hủy diệt thời tiết.

Nơi xa xôi nhất, tận cùng của vũ trụ, một mảnh không gian đen kịt bao phủ, không có ánh sao, không có thời gian, một nơi tĩnh mịch tựa hồ nơi này là một nơi mộ địa u ám, không tiếng động.

Nếu có người đến được đây, chắc chắn sẽ thấy được hình ảnh mà trong đời bọn hắn chưa bao giờ thấy, một hình ảnh đồ sộ, so với biệt thự, mẫu hạm càng đồ sộ hơn gấp tỷ lần:

Từng chiếc quan tài đen khổng lồ lơ lửng trong không trung, mỗi cỗ quan tài đều thuộc loại khổng lồ, những quan tài này lớn đến nỗi, có thể dùng 10.000 tòa biệt thự siêu cấp cộng lại để hình dung.

Không biết những quan tài này đã ở đây bao nhiêu năm, bao nhiêu kỷ nguyên, lại có thể phát ra khí tức tang thương cổ xưa uy nghiêm đến thế?

Bất ngờ, một nắp đậy quan tài đẩy ra, phát ra âm thanh “Kẹ---t... Keeet-t” chói tai khó nghe.

“Sinh Đạo và Dâm Đạo vậy mà kết vợ chồng, hơn nữa còn có một đứa con, ha ha ha, tốt, rất tốt, không hổ là Dâm Đạo, chuyện gì cũng làm được...”

Âm thanh thô thiển như lưu manh, sau đó hắn phát tiếng cười điên cuồng, giống như rất là hưng phấn, vui vẻ với chuyện này.

“Hừ! Lâu rồi không gặp hai người bọn hắn, không nghĩ làm đến chuyện này, tốt lắm, đúng là đôi chó phu thê.”

Một quan tài gần đó phát ra âm thanh lạnh lẽo, trong giọng nói không chút nào che giấu chính mình đồ kị

“Im lặng để ta ngủ ***”

Âm thanh lười biếng từ quan tài khác vang lên, tựa như rất tức giận bị người làm phiền khi ngủ.

“Người là cái gì kêu bọn ta im?”

“Câm đi đồ con chó nhỏ.”

“Người mới là con chó*** đại.”

...

“Ta đi gặp bọn hăn.”

Một âm thanh phát ra, lần này là một giọng nói bình thản, không chứa một tia cảm xúc, nhưng lại làm tất cả âm thanh còn lại im bật, dường như bọn hăn rất sợ người phát ra âm thanh này.

“...”

Trong gian phòng một nam một nữ, nam tuần mỹ đứng bên giường, miệng lẩm nhẩm nói gì đó, nữ dáng vẻ tuyệt sắc vạn cổ có một, đáng tiếc, sắc mặt nàng hiện giờ một mảnh trắng bệch, trên người đầy mồ hôi rơi xuống, thỉnh thoảng phát ra âm thanh kêu gào đau đớn, làm người náy lòng thương tiếc.

“Ra!” Minh Hạo hét lên một tiếng, nơi bụng Sinh Đạo vạch thành cái lỗ to, một đầu em bé nhỏ ở trong bụng nàng hiện ra, Minh Hạo phất tay một cái, em bé trong bụng Sinh Đạo bay ra ngoài, dưới sự điều khiển khéo léo của hăn, em bé an toàn hạ xuống nằm bên cạnh mẹ mình Sinh Đạo.

Minh Hạo nhìn mẹ tròn con vuông, cả hai an toàn, trong lòng tảng đá lo lắng buông xuống, ánh mắt ôn nhu nhìn qua Sinh Đạo nhắm mắt như ngủ, vuốt mặt nàng hỏi thăm: “Em có sao không?”

Sinh Đạo mở mắt ra, ánh mắt ngu tình nhìn Minh Hạo nhẹ lắc đầu nói: “Em không sao, nghỉ ngơi một chút khỏe lại ngay.” Sau đó quay sang nhìn đứa con bé bỏng nằm bên cạnh, mẫu tính hiện lên, ngón tay nhẹ nhàng vuốt mặt đứa bé, ôn nhu sờ mặt đứa bé.

“Mẹ, con muốn uống sữa.”

Giọng nói non nớt như chú dê còn vừa sinh ra vang vọng phòng, Minh Hạo và Sinh Đạo ngơ ngác, theo bản năng nhìn về âm thanh kia, lúc này hai người bọn họ dùng ánh mắt nhìn quái vật nhìn chăm chăm em bé nằm trên giường.

Minh Hạo và Sinh Đạo không thể tin một đứa bé mới vừa sinh ra chưa đầy một phút liền biết nói, hơn nữa nói chuyện rành mạch, hơn nữa khác em bé vừa sinh ra, nó không có khóc, mà đầu tiên là đòi sữa, việc này cực kỳ quý dị để cho hai người đầu óc không kịp phản ứng.

Trời ạ! Minh Hạo muốn chửi má nó một tiếng, so với hẳn lúc xuyên việt tương lai chui vào bụng mẹ khi sinh ra còn quái thai hơn, hẳn khi đó chỉ có thể ê ê, a a khóc lên, làm sao có thể nói chuyện được. Giờ đây nhìn thấy đứa con của mình vừa sinh ra liền biết nói khiến hẳn thật sự kinh ngạc, phần nhiều là ghen tỵ.

“Mẹ mẹ, con đói bụng.” Đứa bé không thấy bầu sữa đưa tới, nó non nớt kêu lên liên tục.

“A, mẹ đây.” Sinh Đạo phản ứng lại, trong lòng có chút kinh ngạc, vui mừng. Nàng kéo lên áo một chút, đôi ngực sữa trắng trẻo no đủ hiển lộ ra ngoài.

Người hơi nghiêng qua một bên, đầu ngực canh ngay miệng đứa bé. Đứa bé cảm giác miệng truyền đến mềm mại mùi hương sữa, không chút do dự há miệng ra, bắt đầu sự nghiệp uống sữa mẹ của mình.

Sinh Đạo lần đầu tiên cảm nhận trở thành một người mẹ thực thụ trong việc cho con bú, hạnh phúc trong nháy mắt tăng lên đỉnh điểm, trong mắt yêu thương cùng ôn nhu phát ra nồng đậm.

Bất tri bất giác, khí chất nàng có thêm một loại thành thực, quyến rũ phong vận của một người phụ nữ có con có chồng.

Minh Hạo ngửi được hương sữa mẹ thơm tho từ bầu ngực no đủ từ Sinh Đạo, trong mắt lóe lên tham lam, cổ họng không nhịn được nuốt nước miếng, không biết bao lâu rồi, có lẽ hơn trăm năm đi? Lúc này mùi sữa bay tới, làm hắn nhịn không được trong lòng tham muốn đặc biệt, muốn nhào vào ‘bú’.

Hơn nửa, Minh Hạo dựa vào kinh nghiệm ‘bú’ hơn 50 mỹ nữ sữa khác nhau, hắn khẳng định sữa của Sinh Đạo cực kỳ đặc biệt, còn chỗ nào đặc biệt cần chờ hắn thử bú xong rồi nói.

Sinh Đạo liếc mắt nhìn thấy chồng mình vẻ mặt thèm khát nhìn chăm chăm vào bộ ngực sữa, trong lòng không khỏi lấy làm kiêu ngạo, còn có một chút hưng phấn khi nghĩ cả chồng lẫn con đều ‘uống’ bầu ngực sữa của mình.

Nàng thể chất đặc thù, cho nên chỉ cần nằm nghỉ ngơi vài phút đã khỏe lên hẳn, sắc mặt trắng chuyển biến thành hồng hào.

“A, chồng yêu...” Sinh Đạo rên gọi, kéo một tiếng thật dài, vô hạn mị hoặc tiếng rên, xém chút làm Minh Hạo có chút mềm nhũn ngã xuống đất. Hắn không nghĩ sau khi sinh xong Sinh Đạo càng phát ra mị lực kinh người đến vậy, so với Mị Yểm cực phẩm vương vật trời sinh có hơn không kém.

“Gì vậy em yêu.” Minh Hạo khuôn mặt co quắp rút rút hỏi, phía dưới phản ứng mãnh liệt, có điều bị sợi dây thừng cột lại, khiến hắn cảm giác nóng nảy, không thoải mái lắm, cắn răng nhẫn nhịn, thầm nói: “Ba tháng

sau, ta nhất định phải chơi chết con yêu tinh dụ người này, nhất phải thông hết cả tam lỗ của nàng**, cho nàng biết sự lợi hại jj của ta.”

“Anh muốn không?” Sinh Đạo nở nụ cười tuyệt sắc khuynh thành hỏi, lúc nàng nói, một tay xoa lấy no đủ bộ ngực còn lại, Minh Hạo nhìn trong mắt, hành động hiện giờ của nàng rõ ràng là đang dụ hoặc người phạm tội nha.

Minh Hạo ngây người ra một lúc, nhìn Sinh Đạo làm động tác ám hiệu, hần theo bản năng gật đầu.

“Lại đây...” Sinh Đạo liếm môi đỏ mọng một cái, một tay quắc quắc mời chào Minh Hạo đến thưởng thức ‘sữa’ của nàng.

“Thật sự là yêu tinh! Âm thanh câu dẫn người không đèn mạng.” Minh Hạo trong lòng hô, nếu người ta đã mời, ngu gì không đến? Thế là hần cúi đầu, hướng về vĩ đại ngực sữa... Miệng há ra, thưởng thức sữa bò từ Sinh FdOas6cg Đạo chảy xuống...

“...”

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 336: Cha Ta Là Ai?

“Hai người các người sống sung sướng an nhàn quá ta?”

Từng giọt trắng trẻo, thơm nồng sữa chảy vào miệng, bên trong tràn ngập mùi vị ngọt ngào, ấm áp, còn có mạnh mẽ lực lượng sinh mệnh.

“Thật ngon, mùi sữa thật thơm, đậm đặc sinh mệnh lực cuộn trào vào cơ thể, từng góc ngách cơ thể như được một luồng suối mát mẻ tẩy rửa...” Minh Hạo chìm trong mê say, như đứa bé miệng húp ‘rột rột’ liên tục, đột nhiên trong phòng rơi xuống giọng nói làm hấn cùng Sinh Đạo giật mình quay lại.

“Người là?”

Trong phòng không biết từ khi nào xuất hiện một bóng đen, Minh Hạo dùng tinh thần lực quét qua sơ qua, ngạc nhiên phát hiện mình không nhìn thấu hoàn toàn, chẳng lẽ người này đồng cảnh giới như mình?

Nghĩ đến đây Minh Hạo vội đứng lên, che trước giường, nhìn qua bóng đen lạnh lùng hỏi: “Người thuộc đạo nào? Đến đây có mục đích gì.”

Bóng đen không trả lời, hấn đi vòng vòng căn phòng, nhìn tới nhìn lui xung quanh, tựa hồ khá hứng thú với các vật phẩm trong phòng, một lúc sau mới quay qua nhìn Minh Hạo bình thản nói: “Ta là Đại Đạo, mục đích tới đây đến để thăm các người.”

Minh Hạo nghe vậy tạm thời yên tâm, nhưng trong lòng đề phòng vẫn có, nhất là Sinh Đạo vừa sinh ra cùng chưa rõ ràng mục đích người tới.

“Đại Đạo, nếu nhớ không lầm chính mình ngày trước từng xxx với Đại Đạo a.” Minh Hạo đột nhiên nhớ đến chuyện kiếp trước của mình, rung mình một cái, sắc mặt trở nên khó coi, so với ăn l*z còn khó coi hơn, nhìn bóng đen hỏi: “Người là trai hay gái?”

Minh Hạo dù là đạo lúc đó không phân nam nữ, nhưng kiếp thứ này là người địa cầu, có tri thức thế kỷ 21 bình thường, đối với vấn đề giới tính rất nhạy cảm.

Đại Đạo ngẩn ra, không ngờ Minh Hạo lại hỏi câu này, khiến hắn trong thời gian ngắn ngủi không trả lời được.

Bởi vì là Đại Đạo, cho nên hắn không quan tâm đến vấn đề nam nữ như Minh Hạo, thậm chí đối với vấn đề này không quan tâm nhiều lắm, giờ đây nghe Minh Hạo hỏi không biết trả lời ra sao.

Sinh Đạo nằm trên giường im lặng không nói, giờ khắc này nàng phát huy ra bản tính người mẹ, hai tay quay quanh đứa bé ôm thật chặt vào trong lòng, thần sắc cực độ đề phòng nhìn Đại Đạo như con gà mái bảo vệ con, chỉ cần có biến động, nàng lập tức đem con ôm chạy ngay, còn về Minh Hạo nàng mặc kệ hắn, đứa con mới là quan trọng nhất.

“Ha ha.” Sững sờ vài giây, đại đạo cười lên một tiếng, tựa như rất thích thú với vấn đề Minh Hạo đặt ra.

“Người muốn xem khuôn mặt thật của ta không Dâm Đạo?” Đại Đạo cười xong, nhìn Minh Hạo hỏi một câu.

Minh Hạo ngây ra một lát gật đầu, vẻ mặt thành thật nói: “Đương nhiên muốn.” Trong lòng cầu khẩn quan thế âm bồ tát, phật a di đà mười phương cực lạc vv...

Mong rằng Đại Đạo nữ không phải nam nhân a, tựa như ứng với cầu mong thật tâm của hắn. Đại Đạo ngoại hình bao phủ màu đen biến mất, lộ

ra chân dung tuyệt thế mỹ nữ nghiêng nước nghiêng thành trần như nhộng, giờ phút này, Minh Hạo như người điên đứng im tại chỗ, mắt tròn to, nhìn chăm chăm Đại Đạo không chớp mắt.

Đôi mắt đồng tử màu đen không chứa một tia tâm tình, cho người ta một loại bình thản đến tự nhiên mà không phải tự tạo ra. Đầu lông mày như rồng như phượng. Nàng đứng đó, cao quý lãnh ngạo tư thái hiển lộ ra, khí chất so với Sinh Đạo ôn nhu trái ngược hẳn, đó là một loại lạnh lùng, lạnh đến tình trạng làm người hơi tiếp xúc với nàng lập tức trở thành băng tượng, coi như Kaguya, Tuyết Linh Nhi hai nữ cũng không thể sánh bằng loại lạnh lẽo kinh khủng này.

Dáng vẻ lung linh huyền ảo như thần tiên hạ phàm, đôi ngực tuyết trắng cực kỳ đồ sộ, phía dưới thần bí tam giác không lá, khuôn mặt trái xoăn hoàn mỹ, đường cong hình chữ S tiêu chuẩn, không có một vết lông nào để soi mói tìm ra trên người nàng.

Bàn về dung nhan các nữ, nàng không khó lọt vào top 3 tuyệt sắc mỹ nữ. So nhan sắc với Sinh Đạo, hai người sắc đẹp khó phân cao thấp, có thể nói ngang bằng nhau.

Đại Đạo bình thản mỉm cười, hỏi: “Thế nào, ta hình thái giống như các người con người đẹp không?”

Minh Hạo là người từng trải qua, ý chí kiên định, rất nhanh tỉnh táo lại, hẳn mỉm cười nói: “Không ngờ người biến hình con người đẹp như vậy, ta nghĩ người nên để hình dáng như vậy tốt hơn.”

“Vậy sao?” Đại Đạo như tự hỏi, tay vuốt mái tóc đen dài của mình. Liếc mắt nhìn qua Sinh Đạo nằm trên giường, tự nhiên cười nói: “Sinh Đạo, lâu rồi không gặp, vậy mà người và Dâm Đạo mới đây có đứa con rồi.”

Sinh Đạo mỉm cười nói: “Đại Đạo nếu người thích giống ta, muốn sinh ra đứa con, ta nhường Dâm Đạo cho người.”

“Sinh con?” Đại Đạo lâm vào tự hỏi lần thứ hai.

Minh Hạo đứng một bên nghe Sinh Đạo nói, sắc mặt đen lại, hăn giờ phút này cảm giác mình y như thằng đ!~ đực có nhiệm vụ truyền tinh t*** cho các phái nữ mang bầu. Thoáng cái mặt già đỏ lên, quay ra sau nhìn Sinh Đạo tức giận hỏi: “Sinh Đạo, em nói vậy là sao, em không ghen à?”

Rõ ràng nói trước mặt mình, hơn nửa đối với người con gái tuyệt sắc không kém nàng, nàng đây thần kinh có vấn đề? Hay lúc trước hăn đưa nàng vào danh sách nguy hiểm dạng cộp cái yandere là sai?

Sinh Đạo nhìn khuôn mặt tuần tú tức giận của Minh Hạo, lập tức biết ý nghĩ của hăn, nàng mỉm cười ôn nhu nói: “Nếu là người con gái khác em có thể chút ghen, nhưng đây chỉ là đối với kẻ yếu hơn, còn về người đứng ngang hàng như Đại Đạo, em cảm thấy nàng xứng đáng.”

Minh Hạo há hốc mồm, nguyên lai cô nàng này tâm khí cao ngạo mới ghen, thực ra loại này giống ghen nhưng không phải ghen, mà là thấy không xứng đáng. Có thể lấy ví dụ đơn giản: Nàng một con phượng hoàng, không thích chia sẻ người chồng cho một con giun để đứng ngang hàng với mình.

Minh Hạo nghĩ đến đây liền đau đầu, nếu nàng biết mình lấy một đám yếu hơn nàng làm vợ, không biết sẽ ra sao đây? Nổi điên đánh giết? Hay là đòi mình chia tay với đám kia?...

Minh Hạo sắc mặt biến đổi, như thế chỉ còn cách giấu giếm chuyện này với nàng, trong lòng thầm xin lỗi Sinh Đạo một tiếng.

“Đúng rồi Đại Đạo, chỉ có người là đại đạo thôi à?” Minh Hạo nhớ tới lúc có hệ thống, nhận được huyết mạch may mắn gì đó, hăn khi đó trở thành con trai đại đạo, bây giờ nhìn thấy Đại Đạo biến thành nữ hăn mới nhớ đến.

Đại Đạo lắc đầu nói: “Không, ngoài trừ ta ra còn nhiều đại đạo khác, nhưng so với ta quyền năng nhỏ hơn nhiều, mỗi đại đạo có nhiệm vụ cai quản một phương vũ trụ kỷ nguyên.”

Minh Hạo nghe vậy gật đầu, nói ra nghi vấn trong lòng mình: “Ngày trước ta bị đám đạo kia vây công chết, sống lại thành người trái đất, kể đó ta có hệ thống, nhận được huyết mạch...” Hắn kể lại tóm tắt toàn bộ câu chuyện từ A đến Z, trừ về đám nữ hậu cung ra.

Đại Đạo và Sinh Đạo nghe xong dù lịch duyệt phong phú cũng không khỏi ngẩn người, hai người sống lâu vậy không nghĩ đến còn có O5w5e8C chuyện hệ thống giúp tăng cấp bậc, mua bán vật phẩm...

Đại Đạo đôi mắt không chút cảm xúc nghe xong câu chuyện Minh Hạo kể, đôi mắt sáng lên, lập tức ánh mắt khôi phục như cũ bình thản, nàng cảm thán nói: “Thì ra còn có chuyện như vậy, thế giới này quả là phong phú, người cũng thật thiên tài, dùng năng lực copy của mình tạo ra cái ‘hệ thống’ để giúp người kiếp sau trong thời gian ngắn đột phá, trở về cảnh giới Vô Thượng Dâm Đạo của mình. Người là người đầu tiên khiến ta lau mắt mà nhìn.”

Sinh Đạo nằm trên giường tuy không nói, nhưng có thể từ vẻ mặt nàng hiện lên một loại kiêu ngạo, vì trí tuệ của chồng mình kiêu ngạo thay, lại nghe Đại Đạo khen ngợi, nàng nở nụ cười vui vẻ vô cùng.

Đại Đạo nói: “Về cha người đại đạo...”.

“Hắn có thể là...” Đại Đạo nói đến đây im bặt, sắc mặt biến đổi trở nên khó tin, khiếp sợ.

Sinh Đạo tò mò hỏi: “Đại Đạo người mau nói, cha của Dâm Đạo là ai?”

Minh Hạo nghe vậy ngạc nhiên nhìn qua Sinh Đạo hỏi: “Em không phải nói biết chỗ cha mẹ anh à?”

Sinh Đạo liếc hẳn, như bé gái le lưỡi cười nói: “Em làm gì biết cha mẹ anh ở đâu hì hì.”

Minh Hạo trừng mắt nhìn nàng, trên đầu tràn đầy mồ hôi, vậy mình bị con hàng Sinh Đạo này lừa một phen, dẫn dụ chơi game? Vấn đề này không quan trọng, quan trọng là cha mẹ hẳn là ai? Khi chuyển kiếp lần thứ hai đến trái đất, là ai sinh ra hẳn? Chẳng lẽ do cơ thể tự đáp nặn?

Trong đầu tuôn qua muôn vàn suy nghĩ, hai đầu lông mày xoắn lại với nhau, nghĩ mãi không thông, sau đó nhìn qua Đại Đạo, biểu cảm tò mò đồng dạng như Sinh Đạo, chờ đợi nàng trả lời.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 337: Gặp Thủy Tổ Sáng Thế Thần

Đại Đạo sắc mặt biến đổi, tựa hồ năm bắt được trong đó trọng điểm, nàng vội hỏi “Người nói lấy năng lực của ta cùng các đạo tập hợp lấy, tạo ra cái gọi là ‘hệ thống’ à?”

Minh Hạo gật đầu, vẻ mặt nghi ngờ nói: “Đúng, dựa theo ký ức kiếp trước, lúc sắp chết, ta đem toàn bộ năng lực các người tập hợp lại, tạo ra hệ thống, có vấn đề gì không Đại Đạo?”

Đại Đạo sắc mặt ngưng trọng nói: “Dựa theo người nói, năng lực của ta cùng các đạo khác hợp lại, tạo nên cái gọi là hệ thống, như vậy những vật phẩm trong hệ thống chính là một trong năng lực của ta góp phần làm nên, có thể dùng đại đạo lực câu thông vạn giới, triệu tập một vật phẩm từ thế giới A nào đó đến cho bản thân.”

“Nhưng vì sao lại xuất hiện huyết mạch may mắn, còn có các chức năng như dung hợp? Quan trọng nhất, nhiệm vụ hệ thống là do ai phát ra? Chẳng lẽ do phân thân một tia linh hồn kiếp đầu làm? Như vậy càng không thể, bởi vì dù có năng lực của ta, cũng không thể tạo ra một đồng cái chức năng như ‘nhiệm vụ, dung hợp,...’ Được.”

Minh Hạo và Sinh Đạo trầm mặc, bọn hắn trong lòng kinh hãi như động đất cấp 15 chấn động, Minh Hạo càng là sắc mặt biến đổi, thần sắc trở nên nghiêm túc hẳn, trong mắt lóe lên suy tư về lời nói Đại Đạo.

Đại Đạo nói xong ý nghĩ của mình, nàng nói ra trong lòng mình nghi vấn: “Cái gọi là huyết mạch may mắn ta chắc chắn nó không thuộc về thế giới này, nói như vậy cũng không đúng, nó đáng lẽ trên thế gian này không

thể xuất hiện, hoặc nói nó chung quy là vật hư vô, không thể, không xuất, không bao giờ có, như vậy nó đến từ đâu?”

Căn phòng rơi vào im lặng, Minh Hạo không nói, Sinh Đạo không nói, Đại Đạo không nói, cả ba người trầm mặc suy nghĩ.

Đại Đạo mở miệng, phá vỡ im lặng: “Dâm Đạo, người còn cái gọi là hệ thống không? FPFUKSaq Đưa cho ta xem.”

Minh Hạo giật mình, hắn nói: “Để ta xem.”

Nói xong nhắm mắt lại, tinh thần lực hướng vào trong thân thể, đầu óc. Bởi vì lần trước ở Dâm Giới hợp thể hoàn tất với hệ thống, cho nên hắn không để ý tới vấn đề này lắm.

“Hệ thống, hệ thống.” Minh Hạo nhắm mắt, trong lòng kêu liên tục, hi vọng hệ thống siêu cấp yy còn a.

“Đing! Hệ thống siêu cấp yy ở đây, chủ nhân cần gì?.” Không phụ lòng hắn chờ mong, trong đầu vang lên âm thanh hệ thống từ lâu rồi chưa nghe.

Minh Hạo mừng rỡ, nhanh chóng quay qua Đại Đạo nói: “Hệ thống còn, kế tiếp làm sao Đại Đạo.”

Đại Đạo không nói gì, nàng đi đến, đặt tay lên người Minh Hạo, nhắm mắt lại dùng năng lực của mình câu thông với hệ thống.

“Đing! Hệ thống cảnh báo, phát hiện năng lực lạ xâm nhập hệ thống!”

“Đing! Hệ thống cảnh báo, phát hiện năng lực lạ xâm nhập hệ thống!”

“Đing! Hệ thống cảnh báo, phát hiện năng lực lạ xâm nhập hệ thống!”

Minh Hạo trong đầu vang lên tiếng hệ thống cảnh báo liên tục, hắn không thèm quan tới hệ thống, hiện tại hắn chỉ muốn tìm ra chân tướng cha

mẹ mình mà thôi.

“Đing! Hệ thống bị ngoại lực xâm nhập không thể xua đuổi, nghiêm trọng cảnh báo...”

“Đing! Hệ thống bị ngoại lực xâm nhập không thể xua đuổi, nghiêm trọng cảnh báo...”

“Đing! Hệ thống bị ngoại lực xâm nhập không thể xua đuổi, nghiêm trọng cảnh báo...”

“Đing! Hệ thống sắp đếm ngược 10 phút cường chế nổ tung, xin chủ nhân hãy chuẩn bị tâm lý đồng quy vu tận cùng hệ thống, hệ thống rất cảm tạ chủ nhân trong suốt thời gian đồng hành cùng hệ thống, hệ thống đối với chủ nhân yêu thương nhưng nhớ, xin ngài hãy cùng hệ thống cùng bạo thể mà chết xuống suối vàng chung sống, làm nên duyên vợ chồng, hệ thống xin cảm tạ nhiều chủ nhân.”

“Cảm tạ cái L** má mì ***.” Lần này âm thanh biến thành nữ nhân ngọt ngào, Minh Hạo hần không rãnh hưởng thụ cái mật ngọt lời nói gì, hiện tại hần muốn nổi điên rồi, đờ fắc má mì yu, đột nhiên lời đâu ra muốn bạo thể làm hần thật sự sợ tới muốn tè quần.

“Đại Đạo, nhanh buông ra, không ta muốn chết.” Minh Hạo rống lên, hần giờ đây thật sự muốn khóc ra nước mắt rồi, cái vẹo gì đây, tình tiết rõ ràng không đúng lắm a.

Đại Đạo nào để ý đến lời hần, giờ đây nàng đang chăm chú vào cái hệ thống, lúc này nàng đã xâm nhập thành công vào hệ thống, tìm đến cốt lõi trung tâm.

“Đây là?” Đại Đạo trong lòng kinh ngạc, nàng thấy thấy cái gì trở nên kinh ngạc đâu này?

Tại không gian, từng ngọn cây màu vàng nhạt như mùa hè đến, roẹt roẹt tiếng dế kêu, xung quanh im ắng, nơi đây chỉ có một người nam nhân trung niên, hẩn ngồi tảng đá, nhắm mắt xếp bằng.

Mặt mũi tuần tú, làn da trắng nõn, ngồi im không động, nhìn từ xa tưởng chừng hẩn là một người chết.

Hẩn ngồi đó như một tòa thần sơn cao lớn tản mát ra khí tức nặng nề sừng sững. Không biết hẩn ngồi đó bao lâu, tựa như đã ngồi tại đây trải qua xuân thu tuế nguyệt, hơn ngàn cổ không thay đổi, khí chất tĩnh lặng như nước, không hề có một chút gợn sóng.

Đại Đạo không biết tại sao, khi thấy nam nhân này tim đập cực nhanh, cảm giác kỳ lạ trong đời chưa từng gặp.

Đại Đạo hít sâu một hơi bình tĩnh đi tới.

Trung niên mở mắt ra, đôi đồng tử đen sâu như vực sâu vạn trượng, một đôi đen kịt hắc ám nuốt chửng vạn vật khi dính vào, con mắt giờ phút này lóe sáng bắn thẳng tới Đại Đạo, tựa hồ có thể nhìn xuyên thấu vạn vật, giống như không có thứ gì có thể giấu qua được đôi mắt hẩn, kể cả người trước mắt này là Đại Đạo.

Tại một khắc trung niên mở mắt, Đại Đạo như bị người điểm huyết đứng im không nhúc nhích, miệng há ra muốn nói gì đó, lại chung quy không nói ra được, đồng tử của nàng co rút lại, trong lòng khiếp sợ không gì sánh được, nàng không ngờ đến trung niên vừa mở mắt, tựa như có áp lực đè áp tới, khiến nàng không cử động được thậm chí cả nói chuyện đều không thể.

Trung niên lẳng lặng nhìn Đại Đạo, cặp mắt nhìn thấu lòng người lóe lên một cái, lúc sau hẩn mở miệng nói: “Đại Đạo, ngươi gan thật to, dám chạy tới địa bàn của bốn tọa, biết tội chết?.”

Âm thanh nặng nề như sấm vang vọng bên tai, Đại Đạo cả người phù phù quỳ xuống đất, trên người đầy mồ hôi rơi xuống.

Nàng không ngờ đến một câu nói lại mang đến áp lực kinh khủng như vậy, trong lòng hoảng sợ, nàng đầu không dám ngẩng lên, cúi đầu nhìn đất, run run yếu ớt nói: “Tiểu nữ kính xin tiền bối tha thứ, là tiểu nữ không biết, thất lễ mạo phạm tiền bối.”

“Biết lỗi là tốt, lần này bốn tọa tha thứ, nếu còn lần sau ngươi tự biết hậu quả.” Trung niên tuy lạnh nhạt nói một câu bình thường, nhưng nghe vào tai Đại Đạo lại như thần linh giáng chỉ đồng dạng, nàng nào dám có ý kiến, gật đầu liên tục nói: “Vâng tiền bối, tiểu nữ hiểu, cảm ơn tiền bối rộng lượng. Tiểu nữ cả gan xin hỏi tiền bối tôn tính?”

“Ta?” Trung niên lẩm nhẩm nói một câu, trong mắt lóe lên tia tang thương, nói ra: “Bốn tọa nói cho ngươi cũng được, tên bốn tọa là Thủy Tổ Sáng Thế Thần”

Đại Đạo ngơ ngác, Thủy Tổ Sáng Thế Thần? Không phải là?...

Thấy vẻ mặt mờ mịt, trung niên hiểu ý nàng, lạnh nhạt nói một câu: “Ta là người tạo ra các ngươi, hoặc nói ta là người tạo ra thế giới này.”

“Cái gì, nói như vậy tiền bối là cha chúng ta?” Đại Đạo kinh nghi, không tự chủ bật thốt lên, chấn động, tin tức này như quả bom tấn đem nàng sững sờ không nói gì, không nghĩ người trung niên trước mắt này lại là ‘cha’ mình.

Trung niên nghe Đại Đạo kêu ‘cha’ thì ngây người, trong nháy mắt hồi phục lại như cũ, sắc mặt không đổi gật đầu, giọng nhẹ nhàng hơn một chút, nói: “Coi bốn tọa là cha các ngươi cũng không sai biệt lắm tiểu nha đầu.”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 338: Kinh Thiên Bí Mật

Đại Đạo lâm vào ngăn ngại bên trong rung động, kinh ngạc. Hồi lâu sau nàng thở ra một hơi dài, trở lại bình tĩnh nhìn người Thủy Tổ Sáng Thế Thần nói: “Thủy Tổ cho tiểu nữ xin hỏi một câu.”

Thủy Tổ Sáng Thế Thần gật đầu nói: “Lâu rồi ta không nói chuyện với người khác, ngồi đây mãi có chút chán, người hỏi đi.”

Đại Đạo thở phào, nhân cơ hội này hỏi: “Không biết tiền bối ở trong ý thức hải Dâm Đạo làm gì?”

Thủy Tổ Sáng Thế Thần nghe hỏi mặt đỏ lên, bất quá hẩn rất nhanh khôi phục bình thường, ra vẻ nghiêm nghị nói: “Ta cảm thấy ở một chỗ buồn chán, cho nên quyết định tạm ở đây để vui chơi.”

Đại Đạo mộng bức, một chỗ buồn chán cho nên quyết định ở đây chơi? Lý do này cũng được hả? Dù nghi vấn, nàng không có gan hùm nói ra, đành gật đầu nói: “Tiền bối, như vậy hệ thống trong người Dâm Đạo, là do tiền bối làm nên?”

Thủy Tổ Sáng Thế Thần gật đầu thừa nhận: “Trong lúc tình cờ bốn tọa đi ngang qua, thấy tên này (Dâm Đạo) trước hấp hối sắp chết dùng năng lực chế tạo ra sơ hệ thống, bốn tọa ban đầu cảm thấy thú vị, cho nên âm thầm giúp hẩn một tay, tạo ra hệ thống siêu cấp yy như bây giờ.”

Đại Đạo rốt cuộc thông suốt mấy chỗ khó hiểu, nàng nhẹ gật đầu nói: “Ngài đối với Dâm Đạo hình như rất quan tâm?”

Thủy Tổ Sáng Thế Thần im im không nói, Đại Đạo cũng không hỏi tiếp, nàng không đoán được mục đích thực sự của vị này Thủy Tổ Sáng Thế Thần.

Chợt lúc này nghe Thủy Tổ Sáng Thế Thần nói: “Bốn tọa nói cho người một bí mật động trời. Sắp tới tuổi thọ của bốn tọa không còn nhiều, cho nên vũ trụ sẽ không yên ổn. Còn nữa, ngoài trừ ta ra, còn nhiều Thủy Tổ Sáng Thế Thần khác. Bọn hã đang nhìn chăm chăm vào ta, một khi ta thọ nguyên chết, lúc đó những Thủy Tổ Sáng Thế Thần khác sẽ nhảy vào giành chỗ của ta...”

“Bốn tọa lo lắng thế giới trải qua vô số năm tâm huyết dựng dựng bị bọn chúng cướp đi.”

Nói xong, Thủy Tổ Sáng Thế Thần khuôn mặt xuất hiện tia buồn bã, dù sao thế giới này do chính lão tạo nên, dù hã là thần sáng thế, nhưng chưa thể thoát khỏi đạo sinh tử được, nhiều lắm là thọ nguyên vô hạn (vô số), nhưng không phải không có giới hạn.

Đại Đạo chấn kinh, nàng không biết hôm nay mình kinh ngạc bao nhiêu lần rồi, hôm này càng không nghĩ đến dù là Thủy Tổ Sáng Thế Thần thoát không khỏi cái chết, trong lòng rung động khó tả, như vậy nếu Thủy Tổ Sáng Thế Thần chết thì mọi chuyện ra sao? Nàng ra sao?...

Nghe đến tuổi thọ của vị này Thủy Tổ Sáng Thế Thần trước mắt không còn nhiều, nàng lo lắng hỏi: “Như vậy... Ngài dự tính làm sao sau khi... Chết?”

Thủy Tổ Sáng Thế Thần trầm ngâm một chút nói: “Bốn tọa sẽ chọn truyền nhân... Mà truyền nhân của bốn tọa không ai khác, chính là Dâm Đạo. Ta từng dùng suy tính ra tên này tương lai có thể trở thành một đời mới Thủy Tổ Sáng Thế Thần.”

“Dâm Đạo?” Đại Đạo ngạc nhiên, nàng tò mò hỏi: “Dâm Đạo hẳn ngoài trừ biết chịch ra còn có tai à?”

Thủy Tổ Sáng Thế Thần khẽ cười, nói: “Đó cũng chính là thứ ta cần.”

Đại Đạo bó tay toàn tập, chịch là thứ cần? Đạo lý gì thế này? Chẳng lẽ chịch nhiều là giỏi là hay?

Thủy Tổ Sáng Thế Thần cười cười nói tiếp: “Người chắc cũng biết năng lực của Dâm Đạo, đáng chú ý nhất năng lực của hắn: Chịch copy năng lực người khác.”

Đại Đạo gật đầu, bất quá nàng có chút buồn bực, năng lực xàm xí này của Dâm Đạo có công dụng quan trọng gì ư có thể làm Thủy Tổ Sáng Thế Thần chú trọng hắn?

“Khà khà khà...” Thủy Tổ Sáng Thế Thần bỗng nhiên nở nụ cười tà ác làm Đại Đạo rùng mình một cái, nàng cảm giác nụ cười này của hắn giống như một con sói đội lớp cừu, đằng sau bộ mặt hiền lành chính là sói già dâm tiện.

Thủy Tổ Sáng Thế Thần vẽ mặt bí hiểm, nhìn Đại Đạo cười nói: “Khắc khắc, vấn đề này người không cần quan tâm, bốn tọa tự biết là được.”

“Còn có một chuyện muốn người thay bốn tọa sau khi ra ngoài nhắn nhủ cho hắn: Chuẩn bị đầu thai đi đến thế giới khác, đón nhận huấn luyện của ta... Tới lúc ta sẽ hiện thân gặp hắn. Tốt rồi, bây giờ ta tiễn người đi ra ngoài.” Thủy Tổ Sáng Thế Thần nói, nhẹ nhàng chỉ tay một cái, Đại Đạo thân thể thoáng chốc lu mờ biến mất tại không gian.

Thủy Tổ Sáng Thế Thần lẩm bẩm: “Thời gian không còn dài...”

Nói xong hắn xếp bằng ngồi xuống, không gian một lần nữa trở lại yên tĩnh.

...

“10 giây đếm ngược cường chế tự bạo.”

“9 giây đếm ngược cường chế tự bạo.”

“7 giây đếm ngược cường chế tự bạo.”

...

“3 giây đếm ngược cường chế tự bạo.”

“2 giây đếm ngược cường chế tự bạo.”

“1 giây đếm ngược cường chế tự bạo.”

Minh Hạo thần sắc tuyệt vọng, nhận mệnh đứng im không nhúc nhích, không nghĩ tới một đời anh minh như hắn lại sắp chết kiểu uất ức này, thật bất công a.

“Đừng! Hệ thống đùa đó, chủ nhân ngu vô lờ, vậy cũng tin hi hi.”

Minh Hạo nghe vậy nổi giận lôi đình, mặt đỏ đến vành tai, không ngờ có ngày mình bị hệ thống hù dọa một vố, trong lòng chửi bới “Hệ thống, người là Cái Nồn đúng không? F6PpRcQ8 Ta biết là người, có giỏi thì ra đây, đồ cờ hó, đồ cơn phò***.”

Lời mắng bao nhiêu thô tục Minh Hạo đều xuất ra hết, thậm chí chửi đến cha má mười đời tổ tông Cái Nồn, đáng tiếc, làm hắn thất vọng là, Cái Nồn nói xong một câu trêu chọc lập tức im lặng, không hề đáp lại, tựa như không quan tâm đến lời chửi mắng của hắn.

Minh Hạo chửi mệt cũng nghỉ chửi, âm thầm ghi hận Cái Nồn, nếu có cơ hội đem lôi con nha đầu kia ra ngoại, hắn sẽ cho tam lỗ nàng nở hoa, sau đó dùng nền chích ngay chỗ đấy ***, sau đó cho đám dog thông nàng phía

sau, kế tiếp đem voi, sư tử chim chóc gì đó thông luôn, xong rồi để đám mỹ đen thông 24/24... Bắt nàng phải đẻ nhiều loại giống chó, giống voi lại người vv...

Bao nhiêu kiểu tra tấn ác độc Minh Hạo đều nghĩ xong, chỉ thiếu thời cơ sử dụng lên người Cái Nồn nữa thôi.

“Dâm Đạo, ta có chuyện muốn nói với người.”

Đại Đạo lúc này thần hồn từ không gian hệ thống trở về, nàng nhìn qua Minh Hạo thái độ nghiêm túc nói.

Chưa chờ Minh Hạo nói gì, Đại Đạo liếc nhìn Sinh Đạo bình thản nói: “Sinh Đạo, làm phiền người đi ra chỗ khác một chút, ta có chuyện riêng muốn nói với Dâm Đạo.”

Sinh Đạo im lặng ôm đứa con trong lòng biến mất, trong gian phòng còn lại một nam một nữ.

Đại Đạo nghiêm túc nói: “Dâm Đạo, ta sẽ kể cho người nghe toàn bộ về hệ thống sự thật.”

Minh Hạo ngạc nhiên nói: “Liên quan đến hệ thống?”

“Đúng vậy.” Đại Đạo gật đầu, thần sắc nghiêm trang, “Ta sau khi xâm nhập đến hệ thống trung tâm không gian, gặp được một người. Hắn cực mạnh, chỉ một tia uy thế liền làm ta quỳ dưới đất.”

Minh Hạo trên mặt hiên lên khó tin, không nghĩ lấy cảnh giới Đại Đạo còn có người có thể áp chế nàng, hắn tò mò hỏi: “Là ai Đại Đạo.”

Đại Đạo nhắc đến trên mặt hiện lên sợ hãi, tình cảnh kia nàng không thể nào quên được, một loại sợ hãi hàn gấm sâu trong tâm linh đến hết cuộc đời

nàng, hít sâu một cái, bình tĩnh nhấn mạnh từng chữ: “Thủy - Tổ - Sáng - Thế - Thần!”

“Thủy Tổ Sáng Thế Thần?” Minh Hạo nghe đến năm chữ này từng sợi lông nách, lông chim trên người dựng đứng lên, trong lòng dậy sóng dâng trào. Riêng ba chữ “sáng thế thần” chính là tượng trưng cho một vị thần tràn đầy quyền lực, so với Đại Đạo cũng như các đạo khác, kể cả hắc cao hơn rất nhiều, có thể nói không cùng đẳng cấp. Bởi vì sáng thế thần là người tạo ra các đạo, sau đó mới tới thế giới, nguyên tố, thời gian vv...

Có thể nói là người đứng đầu trong “bộ máy quyền lực”. Vua của vua. Một vị thần cao nhất phía trên, cho dù tất cả đạo khác hợp sức lại cũng không thể nào rung chuyển được vị trí của hắc.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 339: Con Muốn Chơi Giống Mẹ

Đại Đạo không để ý đến Minh Hạo biểu tình, nàng tường thuật lại cuộc gặp của mình với Thủy Tổ Sáng Thế Thần: “Hắn kể lại khi người ở kiếp trước sắp chết hấp hối, hắn một tay giúp người tạo ra hệ thống như bây giờ.”

“Tin tức này không bằng cái sau, hắn nói ngoài hắn còn nhiều Thủy Tổ Sáng Thế Thần khác nữa...”

Minh Hạo biểu tình như lúc trước khi Đại Đạo nghe, chấn kinh, rung động...

Hắn tưởng rằng cảnh giới đạt đến Vô Thượng Dâm Đạo có thể tiêu đạo thế gian, vô địch thủ ít ai đánh lại, nhưng hắn hôm nay nghe Đại Đạo nói, hắn mới biết chính mình sai lầm lớn rồi, hiện tại cảm giác chính mình ếch ngồi đáy giếng! Không biết trời cao đất dày là đây.

Chưa chờ Minh Hạo tiêu hóa xong đám tin tức trên, lúc này Đại Đạo tung thêm vài quả bom tấn, nàng nói tiếp: “Thủy Tổ Sáng Thế Thần thọ nguyên sắp hết, một khi hắn vẫn lạc, những Thủy Tổ Sáng Thế Thần khác sẽ nhảy vào, chiếm lấy thế giới này, hắn không muốn đem tâm huyết cả đời của mình làm áo cưới cho người khác. Cho nên hắn tuyển một người ‘đệ tử’ chân truyền để trấn thủ thế giới, và người đó không ai khác, chính là người, Dâm Đạo. Hắn nhờ ta chuyển lời, nói người chuẩn bị tiếp nhận huấn luyện đầu thai sang thế giới khác, đến thời cơ hắn sẽ hiện thân gặp người...”

Minh Hạo ngây người không nói được lời nào, hắn cần một chút thời gian để tiêu hóa hết đám tin tức khủng bố này. Đại Đạo nói xong cũng biết

Minh Hạo cần thời gian, nàng im lặng không nói tiếp.

“Ta cần trở về chuẩn bị trước, tạm biệt.” Đại Đạo nói xong một câu thân hình lóe lên biến mất. Đại Đạo vừa rời đi, Sinh Đạo ngay lập tức xuất hiện trong phòng, hai tay nàng ôm chặt đứa con trong ngực, 17ifsVu nhìn qua Minh Hạo đứng im ở đó không làm phiền hấn, đi tới giường ôm con nằm xuống nghỉ ngơi.

Một lát sau Minh Hạo mới lấy lại tinh thần, trong lòng thầm than kiếp số con rệp, tưởng rằng mình bá nhất thiên địa, ai ngờ còn có người bá hơn, hơn nữa rất nhiều người...

Minh Hạo nghĩ đến lời Đại Đạo nói ‘chuẩn bị tiếp nhận huấn luyện, đầu thai sang thế giới khác...’ Sắc mặt hấn biến đổi, đệt, như vậy phải làm lại từ đầu à? Hấn không muốn a, nhưng do Thủy Tổ Sáng Thế Thần tự mình nói, dù không muốn cũng phải đi.

Hấn không biết, sắp tới đây không phải đầu thai chuyển thế ở thế giới bình thường, mà là một thế giới tràn ngập truyền thuyết thần thánh.

Minh Hạo đè ép trong đầu đám suy nghĩ vẫn vơ qua một bên, nhìn qua Sinh Đạo cùng đứa con, trong mắt lóe lên tia vui vẻ, ít ra theo lời Đại Đạo, hấn còn có một chút thời gian bên vợ con của mình.

Như vậy mục tiêu tiếp theo hấn: Tự do, chơi bời vui sướng cho đến khi Thủy Tổ Sáng Thế Thần hiện thân!

Nghĩ liền làm, Minh Hạo như con cọt bỏ đói lâu ngày nhào vào trên người Sinh Đạo, quần áo bắt đầu thoát ra...

“Anh làm gì Dâm Đạo, trước mặt con chúng ta sao có thể làm như vậy hành vi?” Sinh Đạo thấy Minh Hạo vậy mà trước mặt đứa con cởi quần áo trần truồng, nàng sắc mặt đỏ bừng như máu, nững nịu oán trách.

“Hắc hắc.” Minh Hạo trả lời nàng bằng tiếng cười thâm đẳng, hẳn lúc này không thèm để ý đến hình tượng gì rồi, nói ra: “Nó còn nhỏ hiểu cái gì, em không phải mấy ngày trước sướng lắm à, được anh cho lên đỉnh vu sơn, dục tiên dục tử****...”

Sinh Đạo nghe vậy cơ thể nóng lên, phía dưới xuân triều không tự chủ tuôn ra như suối, trong phòng ngoài trừ mùi hương sữa thơm còn có mùi nước nồng nào đó thải ra...

Cúi đầu nhìn đứa con còn trong ngực ôm ghì lấy sữa mẹ, vẻ mặt ngây thơ không hiểu cái gì, nàng yên tâm lại. Đôi mắt bắn ra nồng đậm xuân tình, đôi mắt muốn chảy nước, nàng ôn nhu nói: “Anh làm nhẹ thôi.” Nói xong hơi giang chân rộng hơn ra hai bên, hình dáng nàng lúc này thật sự phóng đẳng tận cùng...

Minh Hạo gật đầu, bắt đầu tiến tới...

Trong phút chốc, cả hai thân thể như keo sơn dính chặt với nhau, cá nước vui vậy, từng âm thanh kinh tâm động phách người trong phòng vang lên, theo nhịp bước tiếng sủng nổ “*_*_” hai thân thể lắc lư liên tục.

Hai người say mê quấn quýt với nhau, hoàn toàn quên bém còn có một người khác đang chăm chú nhìn hai người chơi xếp hình, người đó không ai khác chính là đứa con vừa sinh ra của bọn họ.

Minh Hạo cùng Sinh Đạo không biết những lời hắc nói cùng hình ảnh ‘chơi xếp hình’ của hai người hoàn toàn lọt vào tai mắt của đứa bé, chỉ là đầu óc nó còn nhỏ, chưa hiểu “hành động” hai người mà thôi, nhưng có thể chắc chắn một điều, lần này hành động xếp hình của hai người hoàn toàn bị trí não siêu việt người thường của đứa bé ghi nhớ lấy.

...

Một hồi mây mưa, bởi vì còn đứa con nằm bên cạnh, Minh Hạo mới tạm tha cho Sinh Đạo. Cũng may trong lúc giao hoan, chiếc giường khá rộng đủ năm người nằm, nếu không chắc hẳn mãi mê xxx với Sinh Đạo, lấy trọng lượng cơ thể hẳn, đủ đè chết đứa bé vừa sinh.

Hắn nằm bên ngoài, Sinh Đạo nằm giữa, cuối cùng nằm trong là đứa con của hai người.

Nhìn trên giường đứa con của mình còn chưa ngủ, nó đang trợn to mắt đen tuyền nhìn mình thì phải? Minh Hạo sửng sốt, mới để ý tới một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng: Đứa con này giới tính là trai hay gái?

Bởi vì đứa bé vừa sinh ra Sinh Đạo liền ôm nó vào trong lòng cho bú, cả người nằm sấp lên cơ thể nàng, tiếp theo Đại Đạo đột nhiên xuất hiện, cho nên hẳn không có thời gian chú ý lắm, bây giờ nhìn lại mới nhớ đến.

Minh Hạo chuyển ánh mắt nhìn xuống dưới, đó là một mảnh trắng trẻo bạch hổ (tất nhiên vừa sinh ra làm gì có lông), phía dưới không có ‘vòi voi nhỏ’ như trong tưởng tượng của hắn, mà là một cái ‘hố’ tí ti nhỏ.

Ạch, Minh Hạo nhìn cái ‘hố’... Như vậy đứa con này của hắn và Sinh Đạo là đứa con gái rồi.

Minh Hạo nghĩ đến chính mình hơi thất trách về việc chưa đặt tên, nhìn qua Sinh Đạo hỏi: “Em muốn đặt tên cho con gái chúng mình tên gì?”

Sinh Đạo nghe hỏi, nàng trầm tư suy nghĩ một chút, nhìn qua bên cạnh đứa con của mình, trong mắt hiện ra ánh sáng nhu tình người mẹ, ôn nhu nói: “Đặt tên đứa con là Đạo Nữ đi.”

Minh Hạo gật đầu nói: “Tùy theo em.”

Hắn cảm giác cái tên Đạo Nữ đặt cho đứa con gái rất hài lòng, nếu đặt thêm họ hai người thì không ổn. Ví như Kim Tuyết, Kim Phượng... Nên

nhớ nhà họ Kim con cháu vô cùng đông, lên đến mấy tỷ người. Khắp vũ trụ trên các vị diện lớn nhỏ, ít nhiều gì đều có bóng dáng con cháu bọn hăn.

Vì đó, nếu đặt theo họ Kim sau này rất khó nhận ra hoặc nhớ tới, còn đặt theo họ Sinh lại có chút kỳ dị, chẳng lẽ đặt là Sinh Tuyết, Sinh Phượng...

Cho nên hăn cảm thấy cái tên Đạo Nữ vừa ý, dễ nhớ nhất, khi gọi tên cũng không gượng gượng.

Minh Hạo thấy đứa con gái này cứ mở mắt to ra nhìn chăm chăm mình này giờ, ít ra hai người hoạt động cũng tầm một tiếng rồi, nếu là em bé bình thường đã ngủ rồi, hăn không khỏi lo lắng hỏi: “Con gái mệt không, nhắm mắt ngủ đi.”

“Cha.” Đạo Nữ kêu lên một tiếng non nớt, âm thanh so với khi trước chưa bú sữa âm lượng tăng lên vài phần, giọng nói nữ giới dần hình thành, trở nên trong trẻo rõ ràng thêm chút.

Sinh Đạo nghiêng đầu nhìn qua, tay nhẹ nhàng sờ đầu nàng nói: “Con gái ngoan ngủ đi.”

“Con muốn.” Đạo Nữ bi bô cái miệng nhỏ xíu nói ra bất chợt nàng không nói tiếp, gọi lên Minh Hạo trong lòng tò mò. Minh Hạo thích thú nhìn Đạo Nữ hỏi: “Con muốn gì con gái?”

“Con muốn chơi trò chơi giống mẹ.” Đạo Nữ bé gái nói ra năm chữ này, làm Minh Hạo cùng Sinh Đạo xem chút ngạt khí ngất xỉu.

Sinh Đạo trừng mắt trắng nhìn hăn, như đang nói “Không phải là công lao của anh à?”

“Chơi? Chơi cái gì? Người cái lỗ nhỏ*** muốn chơi gì? Nếu muốn thì người nên có cái lỗ to như mẹ của người rồi chúng ta cùng chơi trò chơi song phi mẹ con, thâu đêm suốt sáng, cả nhà cùng phi, vui sướng tràn đầy.”

Minh Hạo như không thấy ánh mắt nàng, nhìn cơ thể nhỏ nhắn bép múp, trong lòng nghĩ thầm.

Tất nhiên lời nói thú vật không bằng người như thế này Minh Hạo không thể nói ra, dù có trăm lá gan hăn cũng không dám nói, chỉ đem loại này súc vật tà ác ý nghĩ giữ trong lòng, hăn mặt ngoài ôn nhu như người cha thật tâm quan tâm con gái, dụ dỗ nàng nói: “Con gái, con ngủ ngoan đi, một con lớn rồi cha cho chơi. Mau ngủ nào, cha thương nhiều”

“Thật sao cha?” Trong đôi mắt đen Đạo Nữ hiện lên tia chờ mong, miệng nhỏ bí bo mở ra hỏi.

“Ừ, con ngoan mau ngủ đi.” Minh Hạo lập lờ qua loa nói.

Đạo Nữ miệng nhỏ xinh xắn kéo ra hai bên, rõ ràng nàng nghe xong nở nụ cười vui vẻ, bắt đầu ngoan ngoãn nhắm mắt ngủ say.

Bên cạnh Sinh Đạo cũng không để ý đến lời Minh Hạo lắm, dù sao Đạo Nữ mới một ngày tuổi, trí óc còn nhỏ, lớn lên nàng làm sao có thể nhớ tới lời hứa này?

Bởi vì hai vợ chồng tỏ ra khinh thường chủ quan chuyện này, không xem nặng lời hứa, dẫn đến chính bọn họ không biết rằng mình phạm vào một sai lầm kinh khủng thế nào. Trong tương lai không xa, xảy ra một hồi tai nạn nghiêm trọng đến nỗi... Không thể cứu vãn được nữa...

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 340: Dâm Tận Thiên Hạ

Ngày hôm sau sáng sớm, Minh Hạo đăng nhập vào game Thần Chiến, hẳn quyết định mục tiêu kế tiếp: Quây banh game, hiếp npc, hiếp người chơi để thỏa mãn thú tính của hắn, nghĩ đến trong game có thể thoải mái hiếp dâm người khác lẫn npc, Minh Hạo nhin không được ngẩng đầu lên cười điên cuồng.

Trải qua một ngày không luyện cấp, Minh Hạo đăng cấp dừng ở cấp 40, bảng xếp hạng đẳng cấp nhân vật theo đó thay đổi, Tùng Vô Địch đáng lẽ ngày hôm qua xếp hạng hai bây giờ vượt lên Minh Hạo, đem hắn đá xuống dưới một hạng.

Bảng xếp hạng cấp độ Thần Chiến (sever VietNam)

Hạng 1: Tùng Vô Địch, đẳng cấp 40

Hạng 2: Chịch Gái Ngàn Năm, đẳng cấp 40

Hạng 3: Ngày Đêm Yêu Em, đẳng cấp 39

Hạng 4: Xinh Đẹp Hoàng Hậu, đẳng cấp 37

Hạng 5: Ký Ưc Thời Gian, đẳng cấp 36

...

Minh Hạo cảm giác chính mình phải làm gì đó, để bớt nhàm chán, ánh mắt chuyển hướng về thông tin class.

Class: Quỷ Thần

- Đối với hảo cảm nhân loại -0 (rơi vào bị đế quốc truy nã, binh lính đuổi giết, npc nhân loại đối với ngài căm ghét hận thù.)

- Kỹ năng 1

+Nổi Điên, cấp 10 (kỹ năng bị động – không tăng cấp): Quỷ thần nổi điên rơi vào mất lý trí, địch ta giết hết.

+Hiệu quả: Tăng lên 100% sát thương, 100% tốc độ, 50% khả năng bạo kích, có 10% đánh ra sát thương gây nên 1000% bạo kích mục tiêu ngay lập tức (one hit).

+Thời gian duy trì: 5 phút. Thời gian làm lạnh: 30 phút.

+Chỉ tự động kích hoạt kỹ năng với điều kiện máu dưới 50%.

+Hiệu quả (xấu) kèm theo: Người chơi đánh mất lý trí tạm thời.

- Kỹ năng 2

+Chấn Không Quyền, cấp 40 (Kỹ năng chủ động – không tăng cấp – đánh lan): Ngưng tụ sức mạnh nơi tay, đánh ra một quyền về phía trước, tác động đến phạm vi phía trước 10 bước (tất cả kẻ địch đứng trong phạm vi 10 bước chân đều sẽ dính chiêu).

- Sát thương gây nên: 100%, kèm theo hiệu ứng bỏ qua phòng ngự (xuyên giáp). Kỹ năng thời gian làm lạnh: 10 phút. Mana sử dụng: 1500.

- Điều kiện phát động: Chờ ba giây tích tụ (nếu ba giây bên trong bị phá sẽ đứt gãy kỹ năng phát ra.)

Minh Hạo nhìn kỹ năng mới thứ hai liếm môi một cái, hắc nộ cười tà ác, bây giờ mang tâm trạng chơi tới bến, làm sao để ý mấy cái luật lệ cổ hủ

này? Thế là hấn bắt đầu gian lận, dùng tinh thần lực hướng về hệ thống game Thần Chiến tùy tiện chỉnh sửa kỹ năng.

Bản Chỉnh Sửa Kỹ Năng

- Kỹ năng 1 (bản chỉnh sửa gian lận của Minh Hạo)

+Nổi Điên, cấp 10 (kỹ năng bị động – không tăng cấp): Quỷ thần nổi điên rơi vào mất lý trí, địch ta giết hết.

+Hiệu quả: Tăng lên 100% sát thương, 100% tốc độ, 100% khả năng bạo kích, có 50% tỷ lệ đánh ra sát thương 2000% lúc bạo kích mục tiêu ngay lập tức, có 60% tỷ lệ khiến kẻ địch choáng váng ba giây.

+Thời gian duy trì: 1 tiếng 30 phút đồng hồ. Thời gian làm lạnh: 1 giây.

+Chỉ tự động kích hoạt kỹ năng với điều kiện máu dưới 99%.

- Kỹ năng 2 (bản chỉnh sửa gian lận của Minh Hạo)

+Chấn Không Quyền, cấp 40 (Kỹ năng chủ động – không tăng cấp – đánh lan): Ngưng tụ sức mạnh nơi tay, đánh ra một quyền về phía trước, tác động đến phạm vi phía trước 100 bước (tất cả kẻ địch đứng trong phạm vi 100 bước chân bên trong đều sẽ dính chiêu).

- Sát thương gây nên 500%, kèm theo hiệu ứng bỏ qua phòng ngự (xuyên giáp). 100% tỷ lệ bạo kích, Kỹ năng thời gian làm lạnh: 1 giây. Mana sử dụng: 1.

- Điều kiện phát động: Chờ 0,1 giây tích tụ sức mạnh?

...

Minh Hạo chỉnh sửa xong hai kỹ năng mỉm cười thỏa mãn, khắc khắc, như vậy dù hấn gặp người chơi hay npc cấp độ 100~150 hấn cũng không

cần xoắn rồi, liền là chơi tới bến, con gà là lên nóc nhà!

Mở diễn đàn xem một chút, tìm kiếm tòa thành đông người chơi tụ tập.

“Đã tìm ra cách lập cộng hội, bài viết hướng dẫn...”

“Công hội Bình Minh Ấm Áp tuyển người chơi đẳng cấp 20 trở lên...”

“Phụ bản 35 – Lâu Đài Thi Cốt – tuyển người chơi class y sư, buff hp pro...”

“Thiên Không Thành, cấp 30 người chơi, npc cấp 50~100... Một tòa thành cực lớn với hơn chục triệu dân cư, lãnh địa dưới cai quản Đế Quốc Thần Thánh – đế quốc nhân loại npc duy nhất ở Thần Chiến...”

Minh Hạo đọc sơ dNAfQz7b qua đám tin tức rồi tắt đi, tìm trong đầu bản đồ vị trí tòa thành.

Nhờ vào hệ thống game thần chiến, Minh Hạo xác định xong tọa độ Thiên Không Thành, lý do hăn lười đi bộ, thế là hăn lại lần nữa gian lận, trực tiếp từ hệ thống cưỡng ép di chuyển đến tọa độ Thiên Không Thành.

...

Thiên Không Thành, đa số người chơi đạt đến cấp 30 ~ 40 mục tiêu đầu tiên là chạy đến đây. Không vì đâu khác, một địa điểm thành lập công hội.

Người chơi sau khi đạt đến cấp 30 có thể đến tới Thiên Không Thành để gặp npc thành lập công hội. Điều kiện để lập công hội rất đơn giản, người chơi đi vào phó bản Rừng Rậm Đêm Tối đẳng cấp [tinh anh] đánh chết boss phó bản độ khó tinh anh, có tỷ lệ rớt ra vật phẩm [thẻ lập công hội].

Điều kiện lập công hội:

+Vật phẩm: [Thẻ Lập Công Hội].

+10 vàng phí.

...

Một giây sau, Minh Hạo xuất hiện giữa dòng người chơi tập nập.

Không ai phát hiện, cũng không ai để ý tới hắn đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

Minh Hạo nhìn xung quanh, đồng tử âm u màu đỏ di chuyển, trong lòng tính toán xem nên làm thế nào để hành đám này...

Mở ra giao diện ảo, trước mắt hiện lên các tùy chọn như: Túi đồ, thông tin nhân vật, bảng xếp hạng, công hội, nhiệm vụ...

Minh Hạo một ngón tay nhấn vào bảng xếp hạng, hiện ra các chi nhánh xếp hạng khác: Bxh đẳng cấp, bxh giết người, bxh danh vọng, bxh kỷ lục đánh phá phó bản.

Nhìn đến “bxh kỷ lục đánh phá phó bản” hai mắt hắn sáng lên. Dựa vào đám bài viết trên diễn đàn, bxh kỷ lục rất nhiều công hội lớn đều để ý, vì mỗi lần đánh phá kỷ lục, hệ thống sẽ thông báo tên công hội cùng tên người chơi trên toàn sever.

Vì sao nhiều công hội chú ý? Đơn giản là khi phá phó bản sẽ thu hút được nhiều người chơi. Một công hội muốn lớn mạnh, cần những điều kiện sau đây:

Thứ nhất, công hội đó phải có người chơi pro trấn thủ, càng nhiều người càng tốt, nhất là hội trưởng, nếu hội trưởng thuộc dạng gà công nghiệp, làm sao có thể dẫn dắt người chơi phá phó bản mạnh tìm nguyên liệu, chế tạo, nâng cấp trang bị? Thứ hai chính là danh tiếng công hội, muốn để người chơi biết đến công hội, thứ không thể thiếu một trong, chính là danh tiếng.

Phá phó bản phá kỷ lục, không nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất, vừa có kinh nghiệm, có đồ tốt từ boss rơi ra, lại có danh tiếng, một công ba việc.

...

Minh Hạo suy nghĩ một chút, quyết định lập ra công hội riêng cho mình, sau đó tìm tới Sinh Đạo mời nàng vào, mặc dù không biết Sinh Đạo trong game mạnh ra sao, nhưng cần biết một điều, lấy hãn một người gian lận liền coi như vô địch rồi, nói chi hai người?

Minh Hạo chạy đến npc công hội, lại lần nữa gian lận, từ hệ thống game thần chiến nhúng tay, lấy ra thẻ lập công hội cùng 10 vàng giao cho npc.

“Xin mời ngài đặt tên cho công hội của mình.” Minh Hạo giao xong các vật phẩm đủ điều kiện lập công hội, npc thiếu nữ vẻ mặt mỉm cười nhìn hãn hỏi.

“Đặt tên là...” Minh Hạo nghĩ đến tên nhân vật của mình nói: “Dâm Tận Thiên Hạ.”

Thiếu nữ npc sững sờ một chút, cái tên công hội thật sự kỳ quặc, nhưng dù kỳ quặc đến đâu nàng vẫn làm tròn trách nhiệm npc của mình, khom người nói: “Chúc mừng ngài thành lập công hội Dâm Tận Thiên Hạ thành công.”

- -

P/s: Vỡ lòng du ta sẽ cho yy, đã yy phải chơi tới cùng, đúng ko ae:)))) Ta sẽ cho đám kia ***** ahahhaha

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 341: Phá Phó Bản Kỷ Lục

Lập xong công hội cho mình, Minh Hạo chạy tới gặp npc chuyển tiếp phó bản Rừng Rậm Đêm Tối.

“Ngài muốn vào phó bản Rừng Rậm Đêm Tối độ khó tinh anh chỉ với một người?” Npc chuyển tiếp phó bản hỏi.

“Đúng vậy.” Minh Hạo gật đầu nói.

Dứt lời, không gian Minh Hạo thay đổi, một giây sau hắn xuất hiện tại một khu rừng tối om không có ánh sáng, nơi này chỉ có lờ mờ ánh sáng từ phía trên trăng sáng chiếu đến.

“Húuuu”

Âm thanh sói tru vang lên, lát sau một hồi dồn dập tiếng động, mặt đất rung chuyển, tựa như có vật gì chạy tới.

Nhờ vào ánh sáng trăng, Minh Hạo có thể thấy rõ phía trước một bầy sói trắng cơ thể to lớn đang chạy đến, từng con hung hãn không sợ chết hướng về phía Minh Hạo nhào tới.

Minh Hạo vẻ mặt khinh thường, một tay nắm lại hình nắm đấm, hơi lùi cùi trở ra sau, sau đó hướng về phía trước đánh một cái phát động kỹ năng Chấn Không Quyền.

“Ầm!”

100 bước phía trước nơi bày sói lao đến, đột nhiên phát ra âm thanh nổ tung vang dội, kể đó nguyên khu vực rừng cây nổ nát bấy, đám sói không kịp kêu thảm thiết, lập tức toàn bộ theo đám cây nổ nát thịt máu văng ra tứ phía.

- 5550

Một quyền, đánh ra con số khủng, 5550 sát thương! Lấy số sát thương hiện tại của Minh Hạo là 555, kèm theo kỹ năng Chấn Không Quyền gây nên 550% sát thương, không nhìn đối phương phòng thủ, 100% khả năng gây ra bạo kích, nếu người chơi ở đây thấy cảnh này tất nhiên sẽ tè quần. Hiện tại người chơi đẳng cấp cao nhất Tùng Vô Địch gây ra sát thương cùng lắm 500~600, vậy mà Minh Hạo một quyền gây ra gấp 10 lần bình thường, một con số khó tin!

“Người chơi thành công đánh giết 50 con sói hoang dã, thành công vượt qua ải thứ nhất.”

“Chúc mừng nhận được 230 exp...”

“Chúc mừng nhận được 230 exp...”

“Chúc mừng nhận được 230 exp...”

Vừa đánh giết xong bày sói, một đám trang bị trắng xanh nơi đám sói chết rớt ra, cùng lúc này hệ thống game vang lên âm thanh thông báo, phía trước xa xa xuất hiện một vòng ánh sáng màu xanh dương phóng lên chân trời.

Minh Hạo không thèm nhìn đám trang bị dưới đất, chạy đến nơi phát ra ánh sáng, vừa bước vào trong vòng sáng lập tức biến mất, di chuyển đến cửa ải thứ hai.

Phó bản bình thường tổng cộng có ba cửa ải: Ải một, ải hai, ải ba.

Cửa ải thứ một và cửa ải thứ hai là đánh quái, người chơi sau khi giết toàn bộ quái sẽ chuyển tới ải kế tiếp, ải thứ ba là ải giết boss.

Tùy theo loại phó bản cao thấp mà số cửa ải khác nhau.

...

Phía trước xuất hiện một đám sư tử màu vàng, thấy Minh Hạo vừa xuất hiện lập tức nhào đến cắn xé.

Minh Hạo nhìn đám sư tử chạy tới trong mắt hiện lên một vòng khinh thường, một tay nắm đấm tụ lại, kỹ năng Chấn Không Quyền lần nữa đánh ra.

“Ầm!”

- 5550

“Chúc mừng người chơi đánh giết thành công 50 sư tử lông vàng, vượt qua cửa ải thứ hai.”

“Chúc mừng nhận được 250 exp...”

“Chúc mừng nhận được 250 exp...”

“Chúc mừng nhận được 250 exp...”

Phía trước như cửa ải thứ nhất, đánh giết xong đám quái phát lên ánh sáng xanh dương.

Minh Hạo nhanh chóng chạy tới vòng ánh sáng, bước đến cửa ải cuối cùng.

...

Cửa ải thứ ba boss là một con khi khổng lồ, con khi này cái đầu không phải giống như bình thường, mà là đầu lâu hộp sọ.

Tên: KongSkull (boss Rừng Rậm Đêm Tối)

Đăng cấp: 40

Máu: 4780

Giáp: 255

“Gràoooooooo!”

Khi đầu lâu hét một tiếng, sau đó theo bản năng hai tay vỗ ngực thể hiện thị uy với kẻ địch.

Minh Hạo lười nhìn nhiều, như hai cửa ải trước, phát động kỹ năng đánh ra.

“Ầm!”

“Oa!!!”

Tội nghiệp khi đầu lâu, chưa kịp phát ra 1/10 năng lực của mình, lập tức trúng một quyền Minh Hạo lập tức theo phật về tây thiên. Cơ thể to lớn ầm ầm ngã xuống, một đồng trang bị xanh lục, xanh dương rơi xuống đất. Boss vừa dLYigriv ngã xuống, Minh Hạo không thèm nhìn, trực tiếp chạy đến vòng dịch chuyển, thoát ra phó bản.

[Thông cáo hệ thống]

“Công hội Dâm Tận Thiên Hạ do người chơi Chịch Gái Ngàn Năm dẫn đầu, đánh phá kỷ lục phó bản Rừng Rậm Đêm Tối với thời gian: 1 phút 30 giây.”

“Công hội Dân Tận Thiên Hạ do người chơi Chịch Gái Ngàn Năm dẫn đầu, đánh phá kỷ lục phó bản Rừng Rậm Đêm Tối với thời gian: 1 phút 30 giây.”

“Công hội Dân Tận Thiên Hạ do người chơi Chịch Gái Ngàn Năm một người, đánh phá kỷ lục phó bản Rừng Rậm Đêm Tối (tinh anh) thời gian: 1 phút 30 giây.”

...

“Ê tụi bây, tao nằm mơ hả.”

Đám người nghe xong ba lần thông báo, cùng lúc thốt ra một câu tương tự như vậy.

“Hack, nhất định hack, thằng Chịch Gái Ngàn năm hack, mau báo admin anh em!”

“Đúng, phải report, không có ai có thể một người phá phó bản tinh anh với thời gian ngắn ngủi như vậy!”

100% toàn bộ người chơi cho rằng Minh Hạo chơi hack, thế là trên diễn đàn game Thần Chiến xuất hiện hơn ngàn bài viết tố cáo gian lận, nội dung như nhau: Người chơi Chịch Gái Ngàn Năm chơi hack...”

Không cần bọn hăn report, vài giây trước nhận đến thông báo hệ thống, đám kỹ thuật viên lập tức bắt tay vào điều tra.

Một hồi điều tra, làm bọn hăn cực kỳ thất vọng, hệ thống Ai Thần Chiến nói rằng “Không phát hiện bất cứ phần mềm gian lận hay việc hack nào vào hệ thống.”

Hiển nhiên việc Minh Hạo phá phó bản kỷ lục hoàn toàn là tự nhiên, không có vẻ hack bug gì cả.

Đám kỹ thuật viên rơi vào tình trạng ngẩn người, nghĩ mãi không thông. Chẳng lẽ hệ thống Ai bị lỗi? Việc này là không thể nào! Bọn hăn từng thử nghiệm dùng phần mềm hack xâm nhập, trả một số tiền lớn mời về hacker trình độ tương đương thế giới, cả hăn cũng không thể nào đánh phá thành công vào hệ thống được, nói chi đến người khác?

Điều tra hơn 30 phút không có kết quả, đành cử người thông báo với người chơi trên diễn đàn: “GM xin thông báo với toàn thể người chơi về việc Chịch Gái Ngàn Năm hack.”

“Sau khi nhận được thông báo của các bạn, chúng tôi đã tiến hành điều tra toàn bộ mọi hoạt động người chơi Chịch Gái Ngàn Năm, chúng tôi xin xác nhận, không phát hiện về việc hack hay bug cheat gì như các bạn đã nói. Chúng tôi tin tưởng vào hệ thống Thần Chiến chống hack siêu việt, cho nên các bạn hãy tin tưởng 100% Thần Chiến sẽ không thể nào xuất hiện việc hack. Nếu phát hiện lỗi (bug, hack), các bạn báo cáo lên, sau khi chúng tôi kiểm tra đúng lỗi như báo cáo, sẽ nhận được phần thưởng như sau: 100 triệu vàng, 1 món trang bị cam tùy chọn...”

Đám người chơi tức trực diễn đàn đọc xong bài viết của GM toàn bộ há hốc mồm, trên mặt hiện ra không thể tin.

Không thể nào!? Vậy mà không phải hack, 1 phút 30 giây phá phớ bản tinh anh chỉ với một người mà kêu không hack? Mấy người GM có nhầm lẫn không vậy? Nếu đẳng cấp 100 phá phớ bản với kỷ lục như vậy thì không ai nói gì, đẳng này đẳng cấp 40 mà chỉ một người phá, như vậy dù người ngu đến đâu cũng nhận ra được vấn đề.

Đa số người chơi đọc xong bài viết lập tức nhin không được phát ra nghi vấn, nhiều là tức giận chửi rủa, cho rằng GM cùng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm thông dâm đi đêm với nhau.

GM quản lý diễn đàn nhin không được cái giận sau khi đọc xong đám bài rep từ người chơi, cái gì thông dân đi đêm với nhau? Mà cho rằng chúng tao là đi đực à mà thông dân đi đêm? Lũ cớ hó nào tàn***

Tất nhiên đây chỉ là lời chửi rửa để trong lòng, đám GM chưa đến nỗi vì vậy mà nổi giận chửi người chơi, phải biết công việc bọn hăn cực kỳ béo bở, hơn 50 triệu VNĐ/tháng. Bọn hăn không muốn vì vậy mà giận lên hóa ngu, đánh mất công việc béo bở của mình nha.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 342: Lệnh Truy Nã

Sau chuyện này, toàn bộ top 10 bên trong pro trừ Minh Hạo ra, đều đứng lên kháng nghị, cho rằng Chịch Gái Ngàn Năm gian lận.

GM đối với đám người chơi này bó tay. Bọn GM đành chọn im hơi lặng tiếng, dù nói gì đám người chơi vẫn không tin, vậy lãng phí nước miếng giải thích với bọn hăn làm gì?

Nửa ngày sau thấy GM im lặng không ra thông báo, dù tức giận cũng không thể làm gì khác, có một số nhóm nhỏ người chơi trực tiếp out game, lên diễn đàn post bài tạm biệt game, game ăn gian chơi cái đ*ó gì blah~blah~...

...

Minh Hạo nhìn kênh thế giới chat một mảnh chửi rủa, trong lòng âm hiểm cười, chat một câu: “Đứa nào lên tiếng nữa, tao cho tụi bây về thành.”

Một câu, như tảng đá lớn rơi vào trong hồ, trong nháy mắt kênh thế giới chat liên tục thay đổi.

“Mẹ mày, mày tưởng mày là ai thằng oặc con, mày tưởng phá kỷ lục phó bản là ngon à?”

“Đ***m, bố láo, ra đây solo với ông, mẹ nó thằng chó, dám vờn với tao.”

“Anh em đâu, lên giết nó!”

“ ...”

Minh Hạo không nhìn tiếp kênh chat, nhanh chóng chạy ra ngoài thành, đứng ngoài thành, hấn tiếp tục khiêu khích kênh chat thế giới: “Tao đang đứng tại tọa độ xxx. Tụi bây có ngon thì ra đây, trên người tao có vài món tb tím này, có ngon nhào vào.”

Một câu nói của hấn, lập tức làm toàn bộ sever Việt Nam bùng nổ, lúc trước bọn hấn cực kỳ ức chế, không phục về phá kỷ lục phó bản của Minh Hạo, khi này nghe thấy vậy không chút do dự hướng tọa độ Minh Hạo chạy tới.

“Kênh chat nhanh quá, tọa độ của thằng kia đâu anh em.”

“Đây 198.222.111, đến đến giết nó, cho thằng này về cấp bậc tân thủ, xem còn dám lớn lối như thế không.”

“Thằng này gan thật, dám đứng ở ngoài thành, còn khiêu khích người khác, thằng này không sợ rớt trang bị tím à?”

Đa số mọi người đều tin lời Minh Hạo nói, cho rằng hấn trên người có trang bị tím

...

Công hội Tuyết Mùa Đông, một trong mười công hội lớn nhất trong thần chiến, sever Việt Nam. Xếp hạng hàng thứ 7.

Hội trưởng là một vị người con gái tuyệt sắc, ngoài trừ nàng có dáng vẻ xinh đẹp, còn nắm giữ kỹ thuật đánh quái cao, chỉ huy đoàn đội tài tình, khiến người liếc mắt, khen ngợi mà nhìn.

Trụ sở công hội Tuyết Mùa Đông, bên trong phòng, hơn chục người chơi khác nhau ngồi xung quanh hình thành bàn tròn, lúc này hội trưởng Tuyết

Mùa Đông ngồi ở giữa trung tâm, không khí trong phòng nặng nề tĩnh lặng.

“Hội trưởng, tại sao lại ngăn cản chúng ta đi giết thẳng nhãi ranh kia? Nếu may mắn có thể lụm được một, hai món đồ tím trên người nó.”

Một người trung niên râu dê ánh mắt tam giác nhìn người nữ ngồi chính giữa hỏi.

“Đúng vậy, chúng ta phải bắt lấy cơ hội hiếm có này hội trưởng, ít nhiều gì lụm được một, hai món trang bị tím đủ để công hội ta.” Người nữ khác bên cạnh ủng hộ nói.

“Hội trưởng, chị mau nhanh chóng làm ra quyết định.” Thấy hội trưởng ngồi im không động tĩnh, một người nóng nảy nói.

Người nữ ngồi trung tâm chính giữa bàn tròn mặc bộ áo giáp nữ chiến binh màu đỏ, làm nổi bật ra đường cong vòng eo cùng đôi ngực lớn của nàng. Tóc đen dài cột lại kiểu đuôi gà, da trắng mịn màng, ngũ quan tinh xảo như kiệt tác từ người thợ nhân làm ra. Dáng vẻ đoan trang, khí chất lạnh lùng, cao ngạo, quý phái, khiến người không dám vô lễ, khinh nhờn đối với nàng.

Cô gái lạnh lùng ngồi ở đó với tư thế bắt chéo chân, tư thế thường thấy ở những người quyền cao chức trọng hoặc thường làm quản lý, cấp trên của công ty, tổ chức nào đó. Khuôn mặt không chút cảm xúc, ngồi thẳng lưng, nghiêng đầu nghiêm túc lắng nghe ý kiến từ đám member công hội.

Một hồi sau, cô gái ngồi tại trung tâm với tên nhân vật Tô Ánh Tuyết, nàng phất tay ra hiệu mọi người im lặng, kế tiếp nàng nói: “Tôi cũng rất muốn trang bị tím, nhưng chúng ta không thể manh động liều lĩnh, chờ đợi xem tình hình rồi tính tiếp. Tôi lấy tư cách hội trưởng, ra lệnh toàn bộ thành viên công hội không được tự ý hành động, trái lệnh lập tức sút ra khỏi công hội.”

“Tại sao như vậy hội trưởng!? Có cơ hội tốt thế này không làm, khi nào làm? Chẳng lẽ đợi người ta ăn xong rồi mình mới ăn cơm thừa? Như vậy sao được.” Một người nữ nhin không được tức giận đứng lên, hai tay vỗ bàn nói.

“Phó hội trưởng em bình tĩnh ngồi xuống.” Tô Ánh Tuyết không chậm không nhanh nói, không phải giọng điệu ra lệnh nhưng trên người tản mát ra uy nghiêm của bề trên, khiến người phải râm rắp nghe theo lời nàng.

“Là em thất thố, xin lỗi hội trưởng.” Người nữ thấy ánh mắt Tô Ánh Tuyết nhìn tới, cơ thể nàng run một cái ngồi xuống ghế, cúi đầu xin lỗi.

Tô Ánh Tuyết gật đầu, bình tĩnh nói: “Chị hiểu.” Sau đó nhìn mọi người trong phòng một vòng, lạnh giọng nói ra: “Mọi người suy nghĩ thử xem, Chịch Gái Ngàn Năm tại sao làm vậy? Mục đích hẩn ở đây là gì? Mọi người đừng quên các sự kiện gắn liền với hẩn, sự kiện đầu tiên là người đầu tiên giết boss trên toàn sever. Sự kiện thứ hai điên cuồng cày cấp. Và sự kiện thứ ba mới đây phá phó bản với kỷ lục 1 phút 30 giây.”

“Ba sự kiện đủ nói lên tài năng kinh diễm của người này. Mọi người còn chưa hiểu sao?”

Lời nói rơi xuống, cả căn phòng yên tĩnh, không còn ồn ào như lúc nãy. Mỗi người chống cằm trầm tư suy nghĩ lời nói của Tô Ánh Tuyết.

Vài phút sau, Tô Ánh Tuyết phá vỡ bầu không khí yên tĩnh, nhìn mọi người nói tiếp: “Tôi suy đoán, Chịch Gái Ngàn Năm mục đích trong đây không gì khác, chính là làm tức giận người chơi, dẫn dụ bọn hẩn ra ngoài thành đánh giết.”

“Sao có thể!?”

Cả đám kinh hô, nếu thật như vậy tên Chịch Gái Ngàn Năm đúng là thằng điên, rõ ràng muốn làm dịch toàn thiên hạ!

“Không thể nào, mục đích của hắc cũng quá cuồng, dù hắc mạnh thế nào cũng không thể chống hơn 100 người, thậm chí 1000 người vây công!” Một người vẻ mặt không tin lắc đầu nói.

Tô Ánh Tuyết không giận, mà hỏi lại: “Như vậy hắc rêu rao vị trí của mình cùng trang bị trên người trên kênh thế giới làm gì? Chẳng lẽ hù dọa ai hay sao?”

Người kia á khẩu không trả lời được, đúng thật, hắc rêu rao như vậy làm gì?

Tô Ánh Tuyết nói tiếp: “Hơn nữa hắc không phải người ngu, nếu dám làm vậy tất nhiên có lý do của hắc, cho nên tôi mới bảo, chúng ta phải xem tình hình.”

Hồi lâu im lặng, đám người rốt cuộc bị thuyết pháp Tô Ánh Tuyết đánh bại, đồng ý nói: “Chúng tôi đồng ý hội trưởng.”

...

Các công hội lớn hạng từ một đến hạng mười động tĩnh đều giống nhau im hơi lặng tiếng. Đám người lên được chức hội trưởng ở các công hội lớn này không phải người ngu, dựa vào tình báo về người chơi Chịch Gái Ngàn Năm, bọn hắc có thể khẳng định, thắng này làm như vậy có mục đích, cho nên đa số hội trưởng ra lệnh “chờ”, không cho thành viên trong công hội chạy ra đánh giết như đám người kia.

...

Bên ngoài cách khôn quá xa Thiên Không Thành, một đám gồm hơn trăm người chơi đang chạy ra ngoài, thấy cách đó không xa đứng người thanh niên, cung nhau la lên:

“Mày là Chịch Gái Ngàn Năm đúng không, chết cmm đi!!!”

Người chơi cầm kiếm hướng Minh Hạo đánh tới.

“Tao cũng giết***”

“Lên anh em!”

Đám khác thấy vậy mắt đỏ lên, mau chóng cầm vũ khí hướng Minh Hạo giết tới, lần này hơn chục người chơi cùng lúc ra tay, ý định muốn giết Minh Hạo, sau đó thừa cơ lùm trang bị tím của hắn.

Minh Hạo nhìn đám người như kiến bu lại, khóe miệng cong lên, khinh thường cười nhạo.

Một tay nắm lại, thi triển kỹ năng Chấn Không Quyền đánh về phía đám người.

“Ầm!”

“A!”

“-5550”

“-5550”

“-5550”

Đám người trong nháy mắt biến thành thi thể nằm dưới đất, từng món trang bị trắng lục rơi đầy đất, có thể nói, 100 bước bên trong người chơi hầu như trở về thành.

Phía ngoài cách mười mét, người chơi ngơ ngác nhìn đồng thi thể phía trước, bọn hắn thật sự không thể tin được, một giây trước rõ ràng còn sống sờ sờ, một giây sau vậy mà toàn bộ người chơi biến thành thi thể.

“Hả, sát thương -5550? Tao đang nằm mơ hả mậy, sao khủng vậy.”

Một người tinh mắt nhìn ra con số bay trên đầu đám người chơi, run run nói.

Nghe vậy một số người bên cạnh mới dời mắt chú ý nhìn lên, quả thật, một con số màu đỏ -5550 chình ỳnh bay trên đầu đám thi thể kia.

“Trời ạ!” Cả đám há hốc mồm nhìn con số muốn té đái, đây là bậ hack dame à nha, làm sao có thể gây ra con số sát thương khủng bố như vậy.

“Nhìn cái đ*o, chết luôn đi.”

Minh Hạo liếm môi, tại lúc hắ đánh giết đám người xong, hệ thống liên tục vang lên âm thanh thông báo.

“Thành công giết chết người chơi xxx thu được +1 độ hảo cảm với npc Quỷ Quốc, -1 độ hảo cảm với npc Đế Quốc Thần Thánh”

“Thành công giết chết người chơi xxx thu được +1 độ hảo cảm với npc Quỷ Quốc, -1 độ hảo cảm với npc Đế Quốc Thần Thánh”

“Thành công giết chết người chơi xxx thu được +1 độ hảo cảm với npc Quỷ Quốc, -1 độ hảo cảm với npc Đế Quốc Thần Thánh”

“...”

“Bởi vì người chơi Chịch Gái Ngàn Năm liên tục đồ sát người chơi nhân loại, vượt quá 50, từ nay về sau trở thành nhân loại (Đế Quốc Thần Thánh) toàn bộ npc kẻ thù – truy nã khắp thần chiến!”

“Người chơi Chịch Gái Ngàn Năm phá kỷ lục đồ sát cùng lúc với hơn 50 người, hệ thống trao tặng danh hiệu ‘Cuồng Ma’ ”

Tên danh hiệu: Cuồng Ma

Giới thiệu: Trao tặng cho người vượt giết 50 người cùng lúc.

Hiệu quả: +10% sát thương, có tỷ lệ thấp gây ra ngẫu nhiên x3~x10 sát thương.

...

Cùng lúc này trên toàn bộ sever Việt Nam hệ thống vang lên âm thanh thông cáo: Chịch Gái Ngàn Năm vì giết 50 người chủng tộc nhân loại cùng lúc, trở thành kẻ địch toàn bộ chủng tộc nhân loại lẫn npc Đế Quốc Thần Thánh. Lệnh truy nã do quốc vương ban phát: Giết chết Chịch Gái Ngàn Năm được một món đồ tím ngẫu nhiên, 100 vàng, điểm công hội 10.000.”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 343: Đồ Sát Diên Cuồng (1)

“Nhìn cái đ*ó, tụi bây chết luôn đi.” Minh Hạo hai chân động, tốc độ hăn khá nhanh, trong chốc lát đã chạy đến gần một người chơi đẳng cấp 30 gần đó một quyền đánh tới, canh ngay vào đầu hăn, Minh Hạo biết một quyền này chưa đủ giết người này, tay trái lại tung ra một quyền vào bụng hăn.

“A!” Người chơi nọ không kịp phản ứng trúng một quyền của Minh Hạo hét thảm, hăn cảm giác đầu trở nên đau đớn như muốn nứt ra, kế tiếp trước mắt cảnh vật tối sầm lại.

- 1221

- 1221

Hai quyền bình thường không thi triển kỹ năng. Nhưng kết hợp với tỷ lệ 40% tỷ lệ gây nên bạo kích đủ cho người chơi bình thường ăn hai quyền thiệt mạng.

Nghe tiếng hét thảm gần đó vang lên, đoàn người chơi giật mình tỉnh hồn lại, nhìn thấy người kia bị ăn một quyền về thành trong lòng không khỏi trở nên sợ hãi, bọn hăn lập tức quay đầu, ba chân bốn cẳng chạy về Thiên Không Thành, dáng vẻ nhìn như ma đuổi đồng dạng.

Đáng tiếc, hành động của bọn hăn coi như vào khoảng không, Minh Hạo dự đoán trước một màn này, hăn tính toán đúng 100 bước bên trong người chơi chưa kịp chạy ra phạm vi kỹ năng, một tay nắm lại, thi triển ra kỹ năng Chấn Không Quyền.

“Ầm!”

Ầm thanh chấn động màn nhĩ. Không khí bởi vì một quyền này trở nên vụn vụn nóng lên, cả khu vực nổ thành cái hố to nhìn giống như nơi từng bị dũng sĩ cảm tử đánh boom tự sát đồng dạng.

...

“Hội trưởng, chị đoán thật như thần, em không nghĩ tới tên này thật sự điên đến vậy.”

Nhìn kênh chat bang hội truyền về tin tức cùng thông báo hệ thống, người nữ trong phòng khi này thất thố vỗ bàn về mặt đầu tiên là khiếp sợ, sau đó kính nể nhìn qua Tô Ánh Tuyết nói.

Đám người biểu cảm trên mặt giống y chang cô gái, bọn họ không thể tin được nhìn kênh chat thế giới cùng bang hội, sau đó quay qua ánh mắt kính nể bái phục nhìn Tô Ánh Tuyết.

Từ kênh chat bang hội do thành viên truyền lại, người chơi Chịch Gái Ngàn Năm sau khi dẫn dụ một đám người chơi ra ngoài thành, tên này liền là thẳng điên, ra tay đánh giết cùng lúc hơn trăm người chơi, chẳng lẽ hẳn không sợ bị người khác trả thù sao?

Tô Ánh Tuyết gật đầu, mặt ngoài thần sắc bình tĩnh không hiện ra gì, nhưng trong lòng một mảnh rung động ngạc nhiên không thôi, chính cô ta cũng không ngờ mình suy đoán bậy bạ lung tung vậy mà chính xác đến vậy.

“Tên này chính là thẳng điên, một thẳng điên chính gốc!”

Lúc này trong đầu đám người suy nghĩ giống nhau, toàn bộ cho rằng Chịch Gái Ngàn Năm đúng chất thẳng điên. Ai có thể nghĩ đến cái tên

Chịch Gái Ngàn Năm đột nhiên làm ra chuyện động trời như vậy, một lúc không chút do dự đồ sát hơn trăm người chơi khác nhau.

“Hội trưởng, từ phía thành viên báo lại, hắc đang hướng về Thiên Không Thành đi tới, nếu em đoán không lầm, hắc mục đích muốn công vào nơi đây?”

Một người luôn chăm chú nhìn xem công hội kênh chat nói.

Tô Ánh Tuyết nghe vậy biến sắc, trên mặt nàng không còn giữ được bình tĩnh như trước, đứng lên, nhìn mọi người vội vã nói: “Mọi người chuẩn bị chạy, trụ sở công hội chúng ta không cần để ý, an toàn là trên hết.”

Một người nghe vậy trong mắt kính nể không còn sót lại gì, mặt lạnh nhìn Tô Ánh Tuyết nói: “Hội trưởng, chị quá nhất gan rồi, Chịch Gái Ngàn Năm dù mạnh cũng chỉ có một người,. Trong Thiên Không Thành chính là tổng bộ của hơn 100 công hội lớn nhỏ, từ hạng 1 công hội Chiến Thần Hàng Lâm đến thứ hạng 100 đều tập trung ở đây. Số lượng người chơi lên đến hơn sáu trăm ngàn! Chưa tính đến số lượng thủ thành npc cấp 50~100.”

“Phó hội trưởng Mai Đào nói đúng, chúng ta đường đường chính chính là công hội lớn đứng thứ 7 ở sever Việt Nam, làm sao có thể chưa đánh đã chạy? Cái này chẳng khác nào nói ra cho mọi người biết, công hội chúng ta là một đám nhu nhược yếu đuối, không xứng đáng đứng hạng 7!”

“Đây cũng là cơ hội chúng ta đánh giết tên kia, lụm trang bị tím của hắc, hơn nữa còn được phần thưởng phong phú từ npc Đế Quốc Thần Thánh, đây là cơ hội tốt.”

Đa số người ngồi trong phòng thể hiện không đồng ý với việc rút lui của Tô Ánh Tuyết, bọn họ không tin Chịch Gái Ngàn Năm có thể giết hết toàn bộ người chơi trong tòa thành, cho dù đánh chết bọn họ cũng không tin, đây là việc không thể nào một người làm được.

Tô Ánh Tuyết không phải loại người nhát gan, đúng hơn nàng thuộc dạng một người bình tĩnh lý trí, nàng hiểu mình đột nhiên làm như vậy có thể khiến công hội thanh danh trở nên bêu xấu, khiến đám công hội khác nhìn vào chê cười.

Nàng trầm tư một chút, quyết định cắn răng liều mạng, đúng vậy, Chịch Gái Ngàn Năm chỉ có một, tại sao mình phải sợ? Trải qua bảy ngày chơi game, lợi dụng quyền lực trong tổ chức thành công kêu gọi hơn 3000 người chơi khác nhau, trong đó có vài người thuộc tuyến thủ chuyên nghiệp ở các game online khác như World of WarCraft, Half-Life, StarCraft... Những người này từng đánh giải thế giới, lọt vào top 100 tuyến thủ chuyên nghiệp đỉnh phong.

Không biết tại sao vào lúc này hai bên mí mắt nàng cứ giật giật vài cái, trực giác nói cho nàng biết điềm xấu sắp xảy ra.

“Chẳng lẽ sắp xảy ra chuyện gì?” Tô Ánh Tuyết nhíu mày suy nghĩ, nàng nhìn qua đám người trong phòng chờ đợi mình ra lệnh. Nàng thở dài một hơi, nàng tin tưởng vào trực giác, bởi vì nhiều lần dựa vào trực giác nàng luôn thành công trong công việc ở ngoài đời thật. Nhưng người khác lại không tin, nàng chỉ có nghĩ cách làm tổn thất giảm nhỏ nhất có thể.

Tô Ánh Tuyết quyết định xong, nàng Vt2HUtN lạnh lùng ra lệnh: “Chúng ta đợi Chịch Gái Ngàn Năm vào thành, chờ đến khi hãn còn 10% máu, lúc đó chúng ta bay vào một kích trí mạng giết hãn sau đấy lùm đồ chạy đi, mọi người rõ chưa?”

“Rõ!” Cả đám người hưng phấn hô to.

...

“A!”

“Ui!”

“Tha mạng đại ca.”

“Anh xin tha em...”

Âm thanh cầu xin vang lên liên tục, thậm chí có thể nghe tiếng khóc nức nở nữ tử, tựa như người nữ này đang bị đám nam nhân giày xéo 3 lỗ vậy.

...

Bên ngoài vùng không an toàn Thiên Không Thành, một mảnh hỗn loạn thi thể nằm lên nhau, có nam, có nữ, có già, có trẻ. Mỗi người thảm trạng như nhau: Có đầu bị đánh nát, ngực (bụng) bị đánh xuyên qua...

Máu chảy thành sông, thi cốt như núi, cảnh tượng địa ngục. Một câu này đủ diễn tả rõ thảm cảnh kinh khủng nơi này.

Thần Chiến, một game chân thực 100%, cho nên hình ảnh đều mang tính máu me, các chức năng như ngoài đời thật, người chơi có thể thỏa thích giết chóc, trộm cướp, hiếp dâm, cưới nhau, sinh con...

Vì vậy mới hạn chế người dưới 18 tuổi chơi game dạng người lớn này.

Tại trong biển thi cốt, một nam nhân cả người tắm trong biển máu, thần sắc lạnh lùng không chút cảm xúc hướng về tòa thành đi đến.

Đứng nơi cửa thành, hơn ngàn người chơi run rẩy nhìn thân ảnh như ma thần đang bước tới đây, bọn họ không nghĩ đến hơn trăm người chơi chẳng mấy chốc một giây trước còn sống sờ sờ liền trở về thành hồi sinh.

Kênh chat thế giới lúc này thật sự bùng nổ, đa số người chơi thán phục trước thực lực 1vs100 của Chịch Gái Ngàn Năm. Nhiều hơn bàn tán về nhân vật thuộc class nào, kỹ năng gì, sát thương ra sao, mấy trang bị tím vân vân...

Trên diễn đàn còn nóng hổi hơn, có người quay lại video clip cảnh Chịch Gái Ngàn Năm một mình độc chiến với hơn 100 người chơi từ đẳng cấp từ 30 đến 35, trong video quay lại cảnh Minh Hạo sử dụng chiêu thức Chấn Không Quyền giết chết 50 người cùng lúc. Video clip này với tựa đề “một độc đấu trăm” vừa tung lên diễn đàn, trong thời gian ngắn ngủi vài phút thu hút được hơn triệu lượt xem. Không riêng người sever Việt, còn có người nước khác như Mỹ, Pháp, Nga, Nhật, Hàn, Thái...

Mỗi sever đều có diễn đàn riêng, diễn đàn Việt Nam có hệ thống chức năng phiên dịch cực kỳ độc đáo, do người Việt làm ra được thế giới bạn bè năm châu đánh giá cao. So với phần mềm google dịch nước Mỹ vượt trên một bậc. Dịch sát nghĩa hơn 50 quốc ngữ khác nhau tiêu chuẩn lên đến 98%.

“Oh My God! Tôi thật không thể tin được, người chơi sever Việt Nam thật kinh khủng, đẳng cấp 40, đánh ra số sát thương 5k5, người này làm thế nào được?..”

Đây là bình luận của một người Mỹ sau khi xem xong video clip.

“Người Việt này đang gian lận sao?”

Câu hỏi này đến từ một người Hàn Quốc, hẳn sau khi xem xong video không khỏi nghi ngờ hỏi, lúc này, cũng rất nhiều người như hẳn hỏi tương tự câu này.

Có thể nói diễn đàn sever Việt Nam hôm nay người chơi ra vào, bình luận nhộn nhịp như chợ bến thành, quy tụ đông đủ bạn bè khắp nơi năm châu tham gia bình luận.

Mà cái tên Chịch Gái Ngàn Năm từ nay ở Thần Chiến không người không biết, không người không nghe.

...

P/s:@@!: D

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 344: Sharingan Kỹ Năng

“Bởi vì ngài giết chết hơn trăm người chơi, kích hoạt thiên phú chủng tộc Quỷ Thần.”

Thiên phú chủng tộc: Cuồng Dâm

Giới thiệu:

Quỷ thần chủng tộc đời thứ nhất từng là một tên dâm tặc nhiều năm hái hoa tung hoành Thần Chiến. Trong lúc vô tình, đi nhầm vào mộ huyết chôn cất Thần Linh. Sau khi đi vào mộ huyết, hắn tìm thấy một cái quan tài màu đen, tò mò mở ra, bên trong nằm lẳng lẳng một vị tuyệt thế mỹ nữ, có điều nàng đã chết từ lâu, nhưng nhan sắc như khi còn sống, da dẻ trắng trẻo, mặt mũi hồng hào, mắt nhắm an tường như ngủ say.

Quỷ Thần đời thứ nhất lần đầu tiên trong đời nhìn thấy tuyệt thế mỹ nữ, hắn không khỏi nổi lên sắc tâm gian dâm thi. Thế là hắn bắt đầu trút bỏ quần áo...

Sau khi gian thi thành công, Quỷ Thần đời thứ nhất bị trúng nguyên rủa của thần “Vĩnh thần ma quỷ, không thành người, cũng không thành ma.”

Biến thành Quỷ Thần, người này nắm giữ sức mạnh kinh thiên càn hoang dâm vô độ, mỗi lần xxx rút ra 5vzhX70 nguyên âm của người nữ tăng cường sức mạnh của mình.

Hiệu quả: Hiếp dâm mỗi người nữ, nhận được tổng số kinh nghiệm của người nữ X chia đều cho hai bên.

(VD: Người nữ X đẳng cấp 30, người X muốn lên cấp 31 cần số kinh nghiệm là 29850, như vậy sau khi xxx người nữ đó, số kinh nghiệm 29850 sẽ chia đều cho hai người, mỗi người nhận 14925 exp.)

Minh Hạo sửng sờ, hẳn tưởng rằng thiên phú chủng tộc thiên về giết chóc hoặc cường hóa chứ, không nghĩ lại thiên về xxx. Chẳng lẽ số mệnh đưa đẩy hẳn cả cuộc đời này phải gắn liền với xxx sao? Mặc kệ! Trước mắt nhìn thiên phú biểu hiện, mắt hẳn sáng lên, như vậy không cần cày cấp luyện quái đau khổ rồi, chỉ cần xxx, vừa sung sướng, vừa có kinh nghiệm... Cạc cạc cạc

Nhìn hướng Thiên Không Thành, hẳn thay đổi kế hoạch, vốn định dẫn dụ một đám gà ra hành cho vui thôi, nhưng bây giờ xuất hiện thiên phú chủng tộc, hẳn nhất định phải lợi dụng thời cơ này... CHỊCH ĐÁM KIA.

Bước chân của hắn chuyển động, từng bước đi đến Thiên Không Thành.

Người chơi đứng ở cổng thành sắc mặt trắng bệch nhìn thân ảnh như ma thần đang tiến tới đây, bọn hắn mau chóng chat trên kênh thế giới, công hội,, nói ra hành tung của Minh Hạo cùng suy đoán của mình “Chịch Gái Ngàn Năm công thành!”

...

Trụ sở bang hội top 1 Chiến Thần Hàng Lâm.

Bên trong phòng có hơn chục ngàn người, không khí yên ắng, tĩnh lặng. Dẫn đầu là một nam tử trung niên, khí chất trầm ổn, đôi mắt chim ưng, mặt mày kiên nghị, lưng hùng vai gấu, có phong thái một đấng tướng quân tại nơi sa trường. Nam tử đứng trên bục cao nhất, hẳn nhìn xuống dưới mọi người, bình tĩnh nói ra: “Như mọi người đã biết, Chịch Gái Ngàn Năm sắp sửa công thành, theo tư liệu truyền đến, người này rất mạnh, sát thương, bạo kích lẫn tốc độ siêu việt người công hội chúng ta.”

“Sau khi xem xong video về hấn, tôi phát hiện, người này thuộc chủng tộc ẩn, có thể thiên về sức mạnh bạo kích, cho nên cách tốt nhất chúng ta nên cách xa hấn. Pháp sư, xạ thủ, pháo thủ, cung thủ đứng phía ngoài 300 bước, chiến sĩ hàng 1, thuẫn sư hàng 2, mục sư trị liệu cùng buff đứng phía sau pháp sư và xạ thủ hỗ trợ.”

“Lưu ý, không được đứng gần hấn trong phạm vi 100 đến 150 bước, hấn có kỹ năng gây nên sát thương rộng 100 bước bên trong cùng tỷ lệ cao gây nên bạo kích, nếu hấn đến gần áp sát, toàn bộ nhanh chóng rút.

Vừa lui, pháp sư vừa sử dụng chiêu thức “Quấn quanh”, tốt nhất làm chậm tốc độ của hấn lại.

Chiến sĩ cùng thuẫn sư có nhiệm vụ bảo vệ pháp sư cùng xạ thủ, chặn lại bước tiến của hấn.

Nhớ một điều: Không nên tham đánh với Chịch Gái Ngàn Năm. Chúng ta đánh theo lối xa chiến, vừa đánh vừa lui, không được đánh giáp lá cà với hấn. Mọi người hiểu tôi nói chưa?”

“Hiểu!” Phía dưới toàn bộ thành viên Thần Chiến nghe xong lập tức hô lên một tiếng, toàn bộ người thần sắc cung cung kính kính, đôi mắt rực lửa nhìn lên thân ảnh cao ngạo kia, tựa như đám fan nữ cuồng thần tượng Hàn trong lòng đồng dạng.

Cái này không thể trách bọn hấn, người trung niên này không ai khác chính là người chơi dẫn đầu hạng 1 cấp độ sever Việt Nam hiện này, trên Minh Hạo một hạng, Tùng Vô Địch!

Phía dưới người chơi, đẳng cấp thấp nhất cũng 30 – 35. Trong đó vài người chiếm top 10 xếp hạng cao thủ đẳng cấp.

Tùng Vô Địch gạt đầu hài lòng, trầm giọng nói tiếp: “Tuy Chịch Gái Ngàn Năm mạnh, nhưng mana của hấn có hạn. Đánh tới khi hấn còn 10%

máu, toàn bộ mọi người cùng xông lên, tung ra toàn bộ kỹ năng mạnh nhất giết chết hắn, không cho công hội khác phỗng tay.”

Nếu hắn biết Minh Hạo là người tạo ra game Thần Chiến, sau đó tùy tiện thay đổi kỹ năng đem mana tiêu hao về 1, không biết hắn có dám nói ra lời này không?

“Vâng hội trưởng!!!”

...

Minh Hạo nhìn phía trước nơi cổng thành, không biết từ bao giờ đã tụ tập nhiều người chơi vậy rồi, mỗi người bọn họ trên tay cầm vũ khí, thần sắc nghiêm nghị, tựa như sắp phải đụng độ kẻ địch, liều chết đến nơi. Nhíu mày nghĩ một chút, nếu hắn sử dụng Chấn Không Quyền lập tức đem bọn người giết về thành thì thật uổng phí, phải biết hắn đang cần một nữ nhân để thử nghiệm thiên phú nha. Trong đám người lẫn lộn cả nam và nữ, rất khó xử lý.

Minh Hạo con mắt sáng lên, trong đầu hắn nảy ra một ý tưởng hay.

“Khắc khắc, ta tại sao không lợi dụng hệ thống, chỉnh sửa kỹ năng?” Minh Hạo nghĩ đến hệ thống nở cười âm hiểm cực độ để tiện, dừng bước lại, tinh thần lực hướng về hệ thống game thần chiến lần nữa trực tiếp sửa chữa.

Đám người đứng nơi cổng thành theo dõi, thấy Minh Hạo dừng bước trong lòng không khỏi nổi lên nghi ngờ, tên này tại sao không đi tiếp? Chẳng lẽ mình đoán sai, mục đích của hắn không phải công thành?

Chờ 5 phút chưa thấy động tĩnh, đám hội trưởng cảm thấy sốt ruột, muốn cử người ra xem, lúc này trên kênh thế giới có người chat một câu khiến bọn hắn rút lại ý định: “Chắc chắn hắn đang giả bộ, hắn biết nếu mình vào

thành sẽ bị nhiều người và npc công kích, cho nên đứng im tại đó, dụ dỗ mọi người ra thành, sau đó ra tay giết chết!”

Lời này vừa ra, lập tức được nhiều người ủng hộ, ai cũng cho rằng Chịch Gái Ngàn Năm chơi kế “giả chết”, dụ dỗ mọi người chạy ra ngoài thành để hấn mần thịt.

Minh Hạo mới thêm một kỹ năng nữa, kỹ năng này lấy nguyên gốc từ Sharingan năng lực.

Tên kỹ năng: Sharingan Quỷ Thần

Giới Thiệu: Con mắt sharingan quỷ thần có khả năng khiến cơ thể hóa hư vô.

Hiệu quả:

1. Một tiếng bên trong cơ thể hóa thành hư vô, miễn dịch công kích vật lý lẫn hiệu ứng bất lợi, pháp thuật.

2. Tạo ra lực hút lớn, đem người, vật (sống-chết) hút vào không gian riêng, còn có năng lực khác hút toàn bộ công kích đối thủ chuyển vào không gian làm vô hiệu hóa công kích.

Thời gian làm lạnh: 1 giây. Mana: 1.

Minh Hạo liếm môi, kích hoạt kỹ năng Sharingan Quỷ Thần. Kích hoạt xong kỹ năng, Minh Hạo thần sắc tự tin bước về Thiên Không Thành.

Thấy Minh Hạo di chuyển, cả đám nhao nhao hét lên, tựa như thấy ôn dịch đến gần: “Hấn công thành!!!!”

Tùng Vô Địch nhìn thấy một màn này, hấn chat trong kênh bang hội: “Đợi Chịch Gái Ngàn Năm vào thành, các npc binh lính sẽ tấn công quánh

quân hãn, mọi người nhân lúc hãn còn đang bận đối phó npc, xạ thủ, pháo thủ, pháp sư, cung thủ cùng nhau ra tay công kích hãn.”

“Vâng hội trưởng!”

Không riêng công hội hội trưởng Tùng Vô Địch ra lệnh, các hội trưởng khác đồng dạng ra lệnh gần giống như vậy: Từ xa tấn công hãn, không được tới gần!

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 345: Hoang Độ

Minh Hạo đi đến trước cổng thành dừng lại một chút, sau đó bước vào bên trong. Hắn mới bước vào thành, ngay lập tức bốn phía npc lính gác tụ tập hướng về đây, trên tay cầm vũ khí, đằng đằng sát khí tiến tới. Hiện nhiên bây giờ Minh Hạo trở thành kẻ địch vĩnh cửu của toàn bộ nhân loại.

Cùng lúc này, hơn trăm ngàn cung tên, đạn, pháo, pháp thuật nguyên tố từ tám phương bốn phía bắn về phía Minh Hạo. Hắn bình tĩnh đi tới làm như không nhìn thấy những thứ này, dáng vẻ bình thản, tựa như dù trời có sập xuống mặt cũng không đổi sắc.

“!!!?”

Đám hơn trăm ngàn người chơi cách 50m phía bên ngoài luôn quan sát theo dõi động tĩnh bên này, đột nhiên từng người con mắt trừng lớn ra, trong mắt hiện lên không thể tin tưởng, khiếp sợ, khó tin.

Bọn hắn thấy gì?

Từng đợt công kích như mưa bão của bọn hắn vậy mà... Xuyên qua cơ thể Minh Hạo!

“Mẹ ơi, thằng này rõ ràng 100% Hack, mau quay video, chụp hình lại, tung lên diễn đàn cho GM coi nhanh!”

“Rõ ràng là hack! Thằng *****”

“Tưởng gì, ai ngờ chơi hack, gà có khác, lần này coi như nó xong đời, report nó anh em ha ha.”

Giật mình một lúc nhiều người tỉnh lại, đa số người chửi mắng Minh Hạo xối xả đầy đầu, phần nhiều thể hiện sự khinh thường với hắn.

Ban đầu bọn hắn tưởng người chơi Chịch Gái Ngàn Năm ghê lắm, dám một mình làm công địch thiên hạ, hóa ra sử dụng hack (bug) mới dám vào đây. Ha ha, bây giờ lòi ra đuôi chuột, bọn hắn vào lúc này nội tâm sợ hãi đã biến mất. Thay vào đó tâm tình hưng phấn, hả hê.

30 giây sau, trên diễn đàn game Thần Chiến hơn chục bài viết report hack đăng lên.

Bọn GM game nhìn ‘chứng cứ’ trong lòng hưng phấn tột độ, có đám này chứng cứ bọn hắn không cần sâu não rồi. Bọn hắn ngay tức khắc liên lạc với hệ thống Ai, tiến hành trao đổi video bằng chứng hack của Chịch Gái Ngàn Năm. Dù sao xâm nhập game để xóa acc hay thay đổi không thuộc phạm vi của bọn hắn, ai ngờ đâu hệ thống Ai thần chiến xem xong, phán một câu xanh rờn:

“Đây không phải hack, đây là kỹ năng đặc biệt của chủng tộc.”

Đám GM há hốc mồm, kỹ năng đặc biệt? Bọn hắn có xem video, thậm chí tự mình đăng nhập vào game chứng kiến rành rành hình ảnh cuồng phong mưa bão công kích xuyên qua người Minh Hạo, vậy mà hệ thống [Ai] phán không phải hack? Bọn người hai mặt nhìn nhau, rốt cuộc trên mặt hiện lên bó tay, bất đắc dĩ, nếu hệ thống Ai thần chiến nói vậy, bọn hắn cũng không thể làm gì hơn, đành lần nữa lên diễn đàn thông báo: “Sau khi trải qua điều tra xxx. Xin thông báo với toàn thể người chơi. Đỉnh chính lại là: Nhân vật Chịch Gái Ngàn Năm không hack, mà là sử dụng kỹ năng đặc biệt của chủng tộc.”

“Phốc!”

Toàn thể người chơi đọc xong thông báo này, trong nháy mắt phun ra một ngụm máu, có người đang mắc ỉa muốn thoát game, chỉ là vừa đọc xong dòng này cái đít không khỏi phát ra “phẹt” một tiếng, ỉa luôn ngay trong quần.

Dkm, vậy mà không tính là hack, chẳng lẽ đám GM thật sự thông dân đi đêm với Chịch Gái Ngàn Năm, bao che cho hần sao?

Lần này thật sự lớn rồi, hơn phân nửa người chơi Thần Chí, thậm chí có nhiều pro đứng trong top 30 lên tiếng phản đối, nhiều người lên diễn đàn bất mãn, cho rằng GM thông đồng với Chịch Gái Ngàn Năm, người của GM cài vào các loại...

GM lần này lựa chọn im lặng, bọn hần thề thà chết cũng không muốn dính vào tên xui xẻo Chịch Gái Ngàn Năm nữa, năm lần bảy lượt bày ra hack, nhưng hệ thống lại phán không phải, làm bọn hần khổ sở, mặt mũi mất hết, liên tục ăn gạch từ đám người chơi.

Không nhắc tới diễn đàn đang nổ tung vì vấn đề hack bug. Minh Hạo dùng tốc độ nhanh nhất tiếp cận một người nữ, chưa chờ nàng phản ứng, sử dụng kỹ năng Sharingan Quý Thần đem nàng kéo vào không gian riêng. Hần chưa dừng lại ở đó, tựa như ninja người khác chỉ thấy cái bóng đen lóe lên rồi biến mất. Minh Hạo sử dụng tốc độ nhanh nhất đem phân nửa người chơi nữ giới bỏ vào không gian riêng. Làm xong, Minh Hạo không chút do dự sử dụng ra kỹ năng thứ hai vừa tạo ra, hướng về phía dưới đất đánh tới.

“Chấn Ngục Quyền!”

“Ầm ầm ầm!”

Mặt đất rung chuyển dữ dội, từng lần khe nứt dưới đất như mạng nhện bắt đầu lan ra đến xung quanh, một giây sau, hơn chục ngàn cái hố to nhỏ xuất hiện, cảnh tượng giống như tận thế bên bờ vực sụp đổ đồng dạng. Kế tiếp, làm người không thể tin vào mắt, từng mặt hố phóng ra nhiệt độ cực

nóng chảy tựa hồ muốn đem xung quanh hòa tan vạn vật, sau đó từng màu đỏ lửa từ trong hố bắn ra, đem xung quanh nhà cửa bắt đầu tan chảy, người chơi dính phải dù cấp cao nhất Tùng Vô Định lập tức cũng về thành.

“A! Nóng quá, cháy chim tao rồi tụi bây ơi!”

“Gì vậy trời, cái gì đây, c* tao nóng quá, tựa như có hàng ngàn con kiến lửa đang cắn cu tao đồng dạng?”

Nhiều tên được rửa cảm giác phía dưới vừa nóng vừa ngứa rởn lên.

“Mấy anh mau đến giúp em, chim em nóng quá aaa.”

Còn đám nữ sắc mặt trướng đỏ như máu, nơi phía dưới một mảnh ngứa ngáy, hai chân khép lại dụi dụi, có thể thấy từ giữa hai chân các nàng từng giọt nước từ trong quần chảy ra.

Một phút sau Thiên Không Thành bị nhấn chìm trong biển lửa, toàn bộ người chơi bên trong không ai có thể thoát khỏi đám lửa địa ngục này. Có điều trước khi chết, người chơi vẻ mặt khổ sở, toàn thân không một mảnh quần áo, giống như chịu đau đớn tra tấn gì đó.

Đây là chiêu thức do Minh Hạo tà ác hứng thú nghĩ ra, đem xung quanh ngàn mét bên trong, đánh ra lửa ngục. Nhưng loại lửa này không phải giết người ngay lập tức, mà để tra tấn người, để bọn họ như uống dâm dược, đau khổ gặm nhấm từ từ mà chết.

...

Minh Hạo đứng trong không gian riêng của chính mình, nhìn qua góc không gian, một đám tầm hơn 500 tuyệt sắc nữ tử đang đứng chung một chỗ, vẻ mặt đề phòng nhìn về hắn.

Minh Hạo nở nụ cười tà ác, từng bộ quần áo bắt đầu thoát ra, nhìn đám nữ dân đang nói: “Các chị em không cần bận tâm, có ca đến giúp các chị em giải thoát đây cạc cạc...”

Đám nữ thấy vật ấy lộ ra, mặt đỏ lên đến mang tai, một người trong các nàng lạnh lùng nói: “Yêu Râu Xanh, mau thả chị em chúng ta ra, bằng không chúng ta hợp sức lại giết ngươi.”

Minh Hạo cười lạnh, không nhanh không chậm nói ra: “Haha, các người trong không gian ta như lũ chó cái bị nhốt trong lồng chờ ta đề ra chịch còn dám sủa bậy, ngươi đến đây.” Nói xong Minh Hạo chỉ tay người vừa rồi chửi hằn là Râu Xanh.

Đám nữ nghe vậy tức giận đến run người, ánh mắt hăm hăm nhìn hằn, nếu ánh mắt các nàng có thể giết người, chắc chắn đã giết Minh Hạo trăm triệu lần rồi.

Người nữ sắc mặt trắng bệch, lúc này cơ thể nàng vậy mà không nghe lời nàng, cả cơ thể hướng về tên nam tử đáng ghét kia bay tới.

Nàng nào cam chịu số phận bị sắp bị người gian dân? Trong đầu hướng về giao diện game tìm kiếm chữ “thoát”, ai ngờ nàng tìm mãi không thấy nút thoát, chẳng lẽ mình đang nằm mơ? Rõ ràng bình thường có chữ thoát mà, tại sao hôm nay không thấy?

Ở nữ tử còn đang mờ mịt tìm kiếm chữ thoát trong đầu, cơ thể nàng đã bay tới trong ngực Minh Hạo.

Minh Hạo nhìn trong ngực nữ tử còn đang mờ mịt, biết nàng muốn làm gì, hắn không khỏi cười thầm, người quá ngu, không gian này chính là tinh thần lực của ta tạo thành, không phải trong game đâu mà muốn thoát?

Minh Hạo lúc này ngửi hương thơm như hoa từ trên người nữ tử bay ra, trong cơ thể hỏa khí càng nóng hơn, hai tay cường tráng mạnh bạo xé nát

quần áo nàng.

“Xẹt!”

“A!”

Theo tiếng áo bị người xé rách, nữ tử rút cuộc từ bỏ tìm kiếm, nàng cơ thể vùng vẫy muốn thoát ra, đáng tiếc dù sao cũng chỉ là nữ, hơn nửa cấp độ nàng mới 30, thua xa Minh Hạo đến hơn 10 cái cấp bậc.

Minh Hạo một tay nắm ngay song thủ ngọc trắng trẻo, bóp một cái.

“Ân~”

Nữ tử thủ ngọc bị bóp cả người như trúng điện giật, nàng rên rỉ một tiếng, má đỏ ửng hồng, đầu hoa đứng dậy.

Minh Hạo cười âm thầm, nhìn nàng hỏi: “Cô em tên gì, để anh biết mà hạnh phúc.” Lời của hắn lúc này giống như lưu manh đầu đường xóa chợ, nào còn phong phạm ngàn năm tu tiên 9IAEVb2 tang thương đây? Cái này không thể trách hắn, dục hỏa trong lòng lại

Nữ tử cắn răng nghiêng lời, lạnh lùng quát: “Người đừng hòng biết tên chị.”

Nàng cường ngạnh nói, khi nói, đột nhiên cảm giác nơi miệng bị tập kích, vật nào đó mềm mại như da rắn luồn vào trong miệng nàng.

“Um...”

“Bùm!” Nữ tử giờ phút này đầu óc hoàn toàn trống rỗng, mặc cho Minh Hạo đang khuấy phá đầu lưỡi trong miệng nàng.

Nụ hôn đầu tiên của mình, thế mà bị người nam nhân cường hôn! Mặc dù chỉ trong game không phải ngoài đời thật, nhưng cảm giác thật sự chân

thật. Trong nội tâm nữ tử nói không nên lời, cảm giác có chút đau xót, giống như mất mát thứ gì đó quý giá, nước mắt hai bên mắt nhịn không được tràn ra.

Minh Hạo vẻ mặt dâm đãng không chút cảm xúc, ngạnh bá thương cung cường bạo lấy, mặc kệ nữ tử đau đớn khóc lóc cầu xin, đem thân thể nàng phía dưới đánh phá. Lát sau người nữ đau đớn âm thanh biến mất, thay vào đó sung sướng rên rỉ, thậm chí nói ra lời phóng đãng như “Anh yêu nhanh lên, mạnh lên, *** em muốn lên trời, em muốn bay, mau hơn, mạnh hơn A~~.”

Đám nữ đứng trong góc không gian nhìn sợ tới ngây người, nghe lời thô thiển phóng đãng kết hợp với hình ảnh*** từng người đổ mặt tới bên tai, hai tay che mặt lại, có vài người nữ tò mò, gan dạ dù che lại hai mắt nhưng hơi để khe hở nhỏ, len lén nhìn qua tình cảnh người lớn kia.

10 phút sau, nữ tử đầu hàng bại trận, Minh Hạo khi này cả người đỏ lên, con mắt ở giữa ngực đột nhiên phát triển lớn hơn trước. Bất quá vào lúc này Minh Hạo chìm đắm trong dâm dục, làm sao còn để ý? Hắn như con hổ đói vồ mồi chạy đến trong góc không gian chúng nữ, bắt đầu tiến hành loại cưỡng gian hoang dâm vô độ.

...

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 346: Tô Ánh Tuyết

Trong không gian nằm đầy mỹ nữ xích lôa dưới đất, dưới thân các nàng còn đọng lại một mảnh bừa bãi dịch thủy cùng màu đỏ như máu, người kinh nghiệm vừa nhìn liền biết, các nàng vừa trải qua tẩy lễ phá thân xử nữ. Đám này con gái môi đỏ hé ra như đang mỉm cười ngọt ngào, trên mặt hiện lên mùi phần thỏa mãn ý vị.

Minh Hạo nhìn đám nữ nằm dưới đất, thở dài một hơi, tà ác dục hỏa trong cơ thể giảm bớt hơn tám chín phần, nhìn phía dưới đất nằm đầy nữ, hẳn lúc này cảm giác mình gây ra tội lỗi lớn rồi, có hơi tự trách chính mình, bởi vì dục hỏa trong lòng thể mà đem người ta coi như món đồ chơi mặc cho hẳn phát tiết.

Minh Hạo nghĩ một chút, quyết định tạm thời thu các nàng làm tiểu thiếp, coi như bù đắp lại lỗi lầm đi. Hơn nữa coi như duyên phận các nàng, nếu đem chính mình thân phận nói ra hù chết người. Không chỉ vậy, dựa vào uy năng của hắn có thể tùy tiện thay đổi người khác vận mệnh, đơn giản phất tay một cái, người bình thường một giây sau trở thành thần tiên trong mơ, trường sinh bất tử trẻ mãi không già nha.

Không gian này thực ra không phải không gian game, mà là không gian do tinh thần lực của hắn tạo thành, có thể đem hút cơ thể người khác ở khoảng cách cực xa đến đây, giống như túi trữ vật kết hợp với cửa thần kỳ tạo nên.

Đám nữ ở đây chính là cơ thể thật ngoài đời, không phải do thực tế ảo tạo thành.

Minh Hạo phất tay, đem một tia tiên khí nhập vào người các nàng, từng người rất nhanh tỉnh lại, các nàng mở mắt ra, thần sắc mờ mịt nhìn xung quanh. Khi thấy khuôn mặt tuấn tú Minh Hạo đứng cách không xa, các nàng sắc mặt kịch biến, trí nhớ thời khắc trước thất thân như in tràn vào óc nàng, thoáng chốc thần sắc từng người hiện lên đau khổ, nước mắt tràn mi.

“Mình vậy mà thất thân, oa...”

“Oa~~~”

“Thằng ****,”

“Đồ súc sinh!!!”

“Đi chết đi!”

“Ác quỷ.”

“...”

Tiếng chửi khóc lẫn lộn từ đám nữ vang lên, từng người khóc đến hoa rơi nước chảy, lúc này không cần nghĩ cũng biết tâm tình hiện giờ các nàng cực độ bị thương.

Minh Hạo vẻ mặt bình tĩnh không nói, trong nội tâm thầm thở dài, may mắn phần này không uống phí hăn, sau khi cưỡng râm hơn trăm nữ, dục hỏa lúc này trong cơ thể không còn nhiều lắm, loại ý nghĩ tà ác, sắc niệm trong đầu mấy ngày trước đeo bám theo đó biến mất.

Hồi lâu suy nghĩ, Minh Hạo nhìn đám nữ mở miệng nói: “Vì bù đắp lỗi lầm cũng như ta sẽ gánh trách nhiệm cho chuyện này. Ta sẽ cho các người mọi thứ. Các người muốn gì? Tiền bạc, chức quyền, tu luyện, trường sinh bất tử?”

“Các người có hai lựa chọn: Một đi theo bên ta, thứ hai rời đi cùng một mong muốn.”

Đám nữ nghe hẳn nói xong trong chốc lát nín khóc, sừng sờ nhìn hẳn, các nàng dùng ánh mắt nhìn người điên mà nhìn.

“Phốc! Hì hì.”

“Ha ha”

Vài giây sau đám nữ nhin không được cười phá lên, một người trong đó ánh mắt trắng nhìn hẳn, vẻ mặt băng sương lạnh lùng nói: “Người không những là một tên dâm tặc zQVHQY6 biến thái, còn một tên bị thần kinh, tội nghiệp đứa trẻ. Hừ hừ.”

Minh Hạo nhìn qua người chửi mình, ồ, cô nàng này không phải cũng là người xung phong chửi hẳn lúc này, bị hẳn thịt đầu tiên sao?

Minh Hạo tinh thần lực quét qua một cái, mỉm cười bí ẩn nhìn qua cô gái nói: “Người tên là Tô Ánh Tuyết, nhà ở thành phố T, cha mất sớm, mẹ một nửa năm trước đột ngột tai biến mạch máu não, trở thành người thực vật còn đang nằm trong bệnh viện, hiện tại người thiếu tiền... Người bây giờ trong game chức vị hội trưởng công hội Tuyết Mùa Đông, xếp hạng 7 công hội. Còn cần ta nói tiếp sao?”

Hóa ra mỹ nữ này chính là Tô Ánh Tuyết, hội trưởng công hội Tuyết Mùa Đông. Nàng nghe Minh Hạo nói thế sắc mặt biến thành trắng bệch, khí chất biến đổi, không còn loại lạnh như băng tự kiêu tự ngạo nữa, bộ dáng giống như đứa bé gái yếu đuối thì đúng hơn. Nàng lắc lắc đầu, môi run run nói: “Đừng nói nữa, tại sao người biết việc này? Tên thật của ta người trong game này trừ ta ra không ai biết cả. Chẳng lẽ người thuộc con cháu trong hội Thái Tử Hội đến điều tra ta?”

“Thái tử hội?” Minh Hạo ngẩn người, sau đó biết nàng nói đến cái gì, bật cười lắc đầu nói: “Ta không phải loại nho nhỏ thái tử đảng gì kia, hơn nữa game Thần Chiến cực kỳ bảo mật tư liệu người chơi, dù hacker số 1 thế giới cũng chưa chắc có thể công phá vào đây.”

Càng nói càng làm Tô Ánh Tuyết nổi lên nghi ngờ khó hiểu nàng hỏi: “Nếu không phải như vậy người làm sao biết ta?”

Minh Hạo mỉm cười nói: “Người bây giờ không cần biết vấn đề này, ta hỏi người. Người có muốn cứu mẹ mình?”

Tô Ánh Tuyết không chút do dự gật đầu thật mạnh nói: “Muốn, tất nhiên rất muốn, nhưng ta phải làm sao?”

“Vậy tốt.” Minh Hạo gật đầu nói hai chữ, làm Tô Ánh Tuyết cùng đám nữ khó hiểu, chưa chờ đám người nói gì, Minh Hạo phất tay một cái. Không gian chuyển dời, lúc này đám người đang đứng trong căn phòng bệnh, trong phòng trừ đám người cùng bệnh nhân nằm trên giường ra không còn ai khác.

Tô Ánh Tuyết thấy nơi này quen thuộc, vội tìm kiếm đến người nằm trên giường, vừa nhìn khuôn mặt quen thuộc nuôi nấng mình mấy chục năm kia, nàng kinh hô lên một tiếng buồn bã: “Mẹ!”

Đám nữ bên cạnh kinh ngạc, các nàng còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, hoặc nói nào các nàng không thông đang xảy ra chuyện gì. Tô Ánh Tuyết mặc kệ, nàng nhào đến trên giường, nước mắt rơi xuống như mưa.

Đáng tiếc người mỹ phụ nằm trên giường không phản ứng gì, xinh đẹp đôi mắt từ ngủ say chầm chậm mở ra, ánh mắt yêu thương dịu dàng lặng lẽ nhìn qua Tô Ánh Tuyết, có điều bây giờ nàng đã trở thành người thực vật, chỉ có thể nhìn, không thể nói, không thể cử động.

Minh Hạo nhìn qua đôi mắt nàng, đôi mắt là cửa sổ tâm hồn, hẳn có thể thấy được trong đó là một mảnh buồn thảm, không chút nào sinh cơ, giống như nàng đã chết, đối với cuộc sống này hoàn toàn bỏ mặc, không còn chút hứng thú nào. Minh Hạo có thể chắc chắn, nếu không có Tô Ánh Tuyết cái này một tia hi vọng cuối cùng, nàng có thể đã sớm bỏ mình từ xa nhân thế.

Một khuôn mặt trứng ngỗng, mày cong đen dài, khuôn mặt thù mị, khí chất hiện ra vài phần đoan trang hiền thực mầu thê, cái cổ trắng mịn màng như cổ thiên nga, đôi ngực lớn nhô ra ngoài, có thể thấy được ở khe rãnh tuyết trắng núi tuyết kia. Đáng tiếc, khuôn mặt này đã trắng bệch xanh xao, hơn nửa năm giường đã nửa năm rồi, cơ thể nàng có chút suy nhược gầy ốm.

Minh Hạo thầm than, xinh đẹp mỹ phụ như vậy mà gặp phải tình cảnh này. May mắn Tô Ánh Tuyết có nghề nghiệp ổn định, nên tạm thời đủ phí chi trả cho tiền nằm viện của mẹ nàng, cộng thêm đất nước hiện tại đứng thứ ba thế giới, pháp luật lần chi phí so với trước tốt hơn nhiều, những người biến chứng như mỹ phụ, dựa vào hoàn cảnh gia đình, như có một con nhưng một vợ hoặc chồng chết, sẽ có ưu đãi giảm bớt 30~60% tiền phí. Nếu không có thân nhân còn một mình, sẽ được GE miễn giảm toàn bộ, có thể nói GE đối với người dân rất tốt, tận tâm tận tình.

Tô Ánh Tuyết khóc một hồi như đã xả hết nỗi buồn, uất ức trong lòng bấy lâu nay mới nín khóc. Nàng quay người nhìn qua Minh Hạo, trong mắt lóe lên tia kinh dị, vài tia hi vọng, nàng chạy đến, nắm tay Minh Hạo mặt đỏ lên nói: “Cần người cứu mẹ ta, người muốn ta cả đời làm trâu làm ngựa cũng được... Chỉ cần người cứu mẹ ta, người muốn gì cũng được, cho dù là... Thân thể này.”

Càng nói giọng càng nhỏ, Tô Ánh Tuyết mặt đỏ lên muốn chảy ra nước, nàng vào giờ hiện ra tư thái của cô gái mới lớn, nào còn dáng vẻ thành thực băng lãnh hội trưởng?

Minh Hạo gật đầu nói: “Ta đáp ứng.” Không cần nàng nói Minh Hạo cũng sẽ ra tay giúp một phen, dù sao hẳn làm người lương thiện nha.

Nói xong một ngón tay chỉ vào mỹ phụ nằm trên giường, bắn về phía nàng một tia tiên khí. Chẳng mấy chốc, sắc mặt mỹ phụ trở nên hồng hào, đôi mắt âm đạm dần có ánh sáng, năm ngón tay bắt đầu cử động được.

Tô Ánh Tuyết thấy mẹ mình cử động được kích động đến rơi nước mắt, không nhìn đến bên cạnh Minh Hạo, vội vàng chạy lại bên cạnh giường, nắm chặt bàn tay phấn mỹ phụ nghẹn ngào nói: “Mẹ, là con, Tô Ánh Tuyết, mẹ nghe thấy không.”

Mỹ phụ lúc này nước mắt tràn ra, nghẹn ngào nói: “Tuyết, mẹ đây.”

Lát sau nàng ngạc nhiên dừng nói, mình rõ ràng là người thực vật, làm sao có thể nói được.

“Mẹ mẹ.” Tô Ánh Tuyết thấy mẹ mình nói chuyện được kích động nói.

“A, mẹ đây.” Mỹ phụ nghe tiếng kêu phản ứng lại, nàng hai tay dịu dàng ôm chăm lấy Tô Ánh Tuyết, mẹ con hai người lặng lẽ ôm nhau, nửa năm không thể cử động được, nằm trên giường một mình cùng bốn bức tường làm bạn, nàng thật sự bị loại này khổ nỗi giày vò đau đớn, hôm nay rốt cuộc có thể cử động, nói chuyện như người bình thường được, nội tâm vui sướng vô cùng. Vì quá vui nước mắt chảy dài ra.

Khi này đám nữ thần sắc khó tin nhìn nhau, trong mắt các nàng hiện lên khiếp sợ. Các nàng rốt cuộc hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra. Ánh mắt nhìn về phía Minh Hạo tràn ngập nóng bỏng, giống như đám gian thương nhìn thấy món đồ vật trân quý muốn chớp tới tay vậy.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 347: Kết Thúc 1

Minh Hạo nhìn hai mẹ con ôm nhau trong lòng cảm thấy phần nào thoải mái, có chút cảm thán chính mình chém chém giết giết chịch chịch suốt ngàn năm.

Một hồi sau mỹ phụ tay gỡ ra ông truyền dinh dưỡng, chân run run bước xuống giường, thần sắc kích động không nói nên lời, lát sau ánh mắt nàng chuyển hướng qua Minh Hạo, nàng chậm rãi đi tới, Tô Ánh Tuyết đứng bên vịn lại.

Hai mẹ con đi tới trước người Minh Hạo, mỹ phụ quỳ xuống đất muốn dập đầu tạ ơn, Minh Hạo nào để nàng quỳ, tay nhanh lẹ ngăn lại nàng, thấy nàng ngẩng đầu nghi hoặc nhìn mình, hắn ôn hòa nói: “Không cần quỳ xuống, coi như bù đắp trách nhiệm của ta với con gái người.”

Lâm Yên Nhiên nghe vậy gật đầu, dù nàng không biết chuyện gì, nhưng biết người thanh niên trước mắt là ân nhân cứu mạng của mình. Nàng cúi đầu, chân thành nói ra: “Tiểu nữ tên là Lâm Yên Nhiên, Cám ơn thần tiên cứu mạng tiểu nữ, Lâm Yên Nhiên đời này phò thác, nếu thần tiên cần gì cứ nói tiểu nữ, dù xông biển lửa cũng không chối từ.”

Minh Hạo gật đầu, nhìn qua bên cạnh Tô Ánh Tuyết hỏi: “Ta bây giờ đã điều trị cho mẹ người coi như đáp ứng nguyện vọng, người có hai lựa chọn, một làm tiểu thiếp đi theo bên cạnh ta, hai đường ai nấy đi, ta không ép buộc, người suy nghĩ chọn đi.”

Lâm Yên Nhiên nghe vậy hô hấp phảng phất ngừng lại, nàng quay qua nhìn Tô Ánh Tuyết gấp gáp nói: “Con gái đi theo bên người thần tiên, mặc

dù phận nhỏ làm tiểu thiếp, nhưng đây là phúc khí lớn của con, còn không biết trân trọng, mau quỳ xuống!”

Tô Ánh Tuyết lắc đầu, mắt đỏ lên, nước mắt đảo quanh, nói: “Con muốn ở bên cạnh mẹ, nếu con đi vậy ai chăm sóc cho mẹ?”

“Không, con đi đi, mẹ ở một mình có thể tự chăm sóc mình...” Lâm Yên Nhiên trong mắt hiện lên hạnh phúc, ai không muốn đưa con bên cạnh cha mẹ để phụng dưỡng mình, nhưng nàng càng muốn con cái mình tương lai hưởng lấy hạnh phúc sung sướng, không cần khổ cực lao đao cùng nàng ở nơi trần gian.

Minh Hạo nhìn tình cảnh mẹ con tình thâm máu chó chịu không nổi, đành cắt ngang hai người nói tiếp: “Lâm Yên Nhiên, nếu muốn ta có thể đem theo người.”

“Như vậy mẹ con chúng ta thật sự cảm ơn thần tiên nhiều, nguyện làm trâu làm ngựa cho thần tiên cả đời đến chết.” Lâm Yên Nhiên vui sướng cung kính nói, nghe thần tiên nói vậy nàng biết mình có thể ở bên cạnh con gái, còn có cơ hội trở nên trường sinh bất tử trẻ mãi không già, người con gái nào không muốn mình xinh đẹp mãi mãi? Huống chi nàng tuổi đã tầm 35, 36. Cái tuổi bắt đầu chậm chậm lão hóa già đi.

Tô Ánh Tuyết đồng dạng như mẹ nàng, thần sắc cực kỳ cung kính, trên mặt vài phần thẹn thùng như thiếu nữ, nhớ đến tình cảnh mới đây vừa được Minh Hạo sủng hạnh chính mình, lúc đó cảm giác cơ thể sung sướng muốn bay lên trời dục tiên dục tử hiện ra, cơ thể nóng lên, phía dưới xuân triều tràn ra, mặt nhỏ mắc cỡ đến đỏ bừng, mau chóng khép chân lại, đứng sau lưng mẹ mình tránh người khác nhận ra mình dị động khó xử.

Minh Hạo giải quyết xong một người, quay lại nhìn đám nữ gần kia, chưa đợi hẳn nói gì một người trong đó đi tới, nàng khom người cung kính nói: “Tiểu thiếp muốn đi theo bên người thần tiên.”

Minh Hạo đánh giá nàng một chút, hình dáng tuổi tầm 23 db4wu5MJ 24, đầu tóc đen dài thả đến lưng, khuôn mặt tinh xảo, môi hồng răng trắng, ngực có chút lớn, khí chất thanh thuần đáng yêu, có lẽ bởi vì vừa phá trinh, cho nên mỗi cử động giờ tay nhắc chân đều mang theo một chút vũ mị, quyến rũ.

“Tiểu thiếp tên Thì Mộng Linh, xin thần tiên mai sau chăm sóc nhiều hơn.”

Minh Hạo gật đầu đáp ứng nàng, nhìn mọi người một vòng nói: “Các người có ước nguyện gì cứ nói, nếu muốn mang theo người nhà có thể, ta sẽ tạo ra không gian riêng cho người thân các người sinh sống.”

Đám nữ nhìn nhau, ai nấy trong mắt nhìn ra cực kỳ nóng bỏng, đi theo thần tiên ai chẳng muốn? Hơn nữa Minh Hạo dạng này tuần tú hoàn mỹ nam nhân, có ai mà không muốn?

Bất quá, dù muốn theo, nhưng trong lòng các nàng còn có chút do dự, đa phần vì người thân của mình, làm con cái hiếu thuận cha mẹ, đây là truyền thống đạo đức của người con gái Việt Nam, không ai vì lợi mình mà bỏ rơi cha mẹ, đó là phản nghịch trời muốn tru đất đều diệt, loại hành vi cặn bã, so với bán nước hại dân tội còn nặng hơn.

Các nàng lúc này nghe Minh Hạo nói, tảng đá lớn trong lòng buông xuống, toàn bộ chúng nữ không hèn mà cùng quỳ gối, dập đầu ba cái cung kính nói: “Tiểu thiếp nguyện đi theo bên người thần tiên.”

Minh Hạo ôn nhu nhìn đám nữ nói: “Đừng kêu ta là thần tiên, nên kêu là phu quân, tướng công, chồng đi.”

“Vâng chồng.” Đám nữ lựa chọn cách gọi hiện đại cùng nũng nịu kêu lên, âm thanh hơn trăm nữ cùng nói tạo nên tình cảnh chấn rung trời, không thua kém chút nào đám binh sĩ cùng hô, may là Minh Hạo đem không gian

nơi này cách ly ra, nếu không vì các nàng dẫn đến một đám người kéo tới không ít phiền phức.

...

Minh Hạo kế tiếp đem các nữ cùng thân nhân các nàng thu vào không gian riêng, biến ra nhà cửa, cây cối, sông núi, các vật phẩm hiện đại đều có đầy đủ, sau đó truyền cho các nàng bộ công pháp tu tiên.

Giải quyết xong hậu quả do mình gây ra, Minh Hạo biến về nhà mình, bây giờ trời cũng đã tối, nhìn lên đồng hồ cũng tầm 19h30p.

Sinh Đạo mấy ngày nay vì bận chăm con không có thời gian chơi game, dù có nàng cũng không muốn. Vừa thấy Minh Hạo trở về, nàng ánh mắt như phun lửa, chỉ tay vào hắn, như núi lửa bùng phát giận dữ nói: “Anh lại đi trêu hoa ghẹo gái nửa đúng không, nhìn thần sắc thỏa mãn dâm dăng của anh liền biết, ở nhà vợ con chờ anh, anh lại ở bên ngoài vui vẻ hoa bướm, anh xem đứa con gái từ này giờ buồn bã, khóc đến sưng mắt, miệng cứ hỏi cha đi đâu kìa. Anh làm đàn ông tại sao không có chút trách nhiệm nào vậy? Anh thứ đồ tồi tệ*****”

Vừa về chưa kịp nói gì Minh Hạo liền bị Sinh Đạo mắng đầy đầu xối xả, trong lòng hiện lên phần nộ uất ức muốn phản bác nàng, nhưng biết mình đuối lý đành thôi. Nghe nàng nhắc đến đứa con gái Đạo Nữ, hắn mới chú ý, đúng là cô con gái hai mắt đỏ lên, nơi mắt còn ướt át, hiển nhiên vừa khóc, hơn nữa khóc rất dai dẳng.

Minh Hạo phần nộ trong lòng nhanh chóng quét tan, có chút tự trách mình hơi vô tâm trong khoảng thời gian này không quan tâm con gái. Hắn vội chạy tới giường, khom người xuống, ôn nhu xoa nước mắt con gái nói: “Con gái ngoan, cha xin lỗi, đừng khóc nữa, cha thương.”

Đạo Nữ cảm giác bàn tay mát lạnh ôn nhu xoa mặt mình, nàng buồn bã biến mất, nhanh chóng vui vẻ mỉm cười khanh khách, hai tay vươn ra bắt

lấy tay Minh Hạo, cái miệng nhỏ nhắn chuyển động, môi chu lên, yếu ớt nói ra: “Cha ôm con.”

Minh Hạo yêu thương gật đầu, hai tay ôm eo nhỏ của nàng bế lên, Sinh Đạo thấy con gái cười vui vẻ không còn khóc, phần nào tức giận trong lòng giảm bớt.

“Cha con muốn bay.”

“Ừm, cha cho con bay.” Minh Hạo cực chiều chuộng con gái, hai tay ôm eo nàng nâng lên cao, chạy vòng vòng làm Đạo Nữ thích thú cười khanh khách vui vẻ không ngừng.

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 348: Kết Thúc 2

Nàng nằm trên giường, ánh mắt ôn nhu nhìn hai cha con chơi đùa, nàng đối với tình cảnh này cực kỳ hạnh phúc, một lát sau Minh Hạo thả Đạo Nữ trở về trong ngực Sinh Đạo, nói ra: “Anh thời gian không còn nhiều, nên ta sẽ nói ra toàn bộ.”

Minh Hạo hít sâu một hơi nói: “Trước đó, anh còn có một đám nữ nhân.”

Bất ngờ, lần này Sinh Đạo không biểu hiện gì, giống như nàng biết trước việc này, bình tĩnh nói: “Thông qua của anh tài nghệ trên giường, loại kỹ thuật thông thạo từng ngự trăm nữ kia, cho nên anh không cần nói, em biết tất cả rồi.”

Minh Hạo bị người nói ra có chút xấu hổ đỏ mặt vẫn phải nói: “Nếu em biết rồi anh cũng không nói nhiều, chúng ta chuẩn bị trở về nhà.”

Sinh Đạo gật đầu, trở nên ôn nhu nói: “Anh đi đâu mẹ con em theo đó, em chấp nhận anh bên người nhiều vợ, nhưng phải quan tâm lo lắng hai mẹ con em.” Cúi đầu yêu thương nhìn đứa con gái nằm trong lòng ngực đang mở to mắt nhìn hai người.

Minh Hạo vui vẻ cười nói: “Ừm, anh sẽ thương yêu hai mẹ con em. Chờ một lát anh giải quyết xong chuyện này rồi đi.”

Sinh Đạo gật đầu, ôn nhu xoa đầu con gái nằm trong ngực. Nói xong Minh Hạo trực tiếp biến tới phòng Trầm Vũ Anh.

“Ai đó!”

Cảm giác có người vào phòng mình, Trầm Vũ Anh đang cúi đầu đọc sách nhanh chóng khép lại, hoảng sợ quay đầu.

Vừa nhìn thấy người mà mình nhớ nhưng không dứt trong lòng bấy lâu nay, nàng cảm xúc bành trướng, trong lòng một cổ xúc động dâng lên, nhin không được “Oa” một tiếng, chạy đến nhào vào lòng hăn bật khóc.

Minh Hạo im lặng ôm nàng, tay nhẹ nhàng vỗ lưng nói: “Anh xin lỗi ngày trước nặng lời, anh tới đây đón em cùng gia đình.”

Trầm Vũ Anh ngừng khóc, nàng ngẩng đầu lên nhìn Minh Hạo, ánh mắt thâm tình nói: “Em mấy ngày trước thật hối hận khi do dự trả lời anh, sau mấy ngày suy tư, em quyết định làm ra lựa chọn.”

Nàng cắn răng lấy hết dũng khí nói ra: “Em muốn làm người vợ suốt cuộc đời của anh, dù anh có bao nhiêu người đi chăng nữa!”

Dứt lời mặt đỏ lên đến mang tai, nàng thật sự ngượng ngùng khi nói ra câu này. Minh Hạo không đáp, dùng hành động chứng minh lời nói của mình, môi trườn đến đôi môi mềm mại thơm tho kia. Trầm Vũ Anh cảm giác nơi miệng tập kích, ngay lập tức trong lòng ngọt ngào, lấy trí tuệ thông minh của mình nàng lập tức hiểu hành động của Minh Hạo ý nghĩa là gì, Trầm Vũ Anh môi đỏ mọng hé ra, bắt đầu đáp lại, hai chiếc môi kề nhau, đem lưỡi của đôi bên xâm nhập vào miệng đối phương, thỏa thích liếm vị ngon ngọt từ nước miếng truyền tới.

Minh Hạo chậm rãi dùng bí pháp kích thích nữ tính sinh lý, bắt đầu tại cơ thể nàng oanh kích.

Một lát sau cả hai người quần áo đều thoát, Minh Hạo ôm Trầm Vũ Anh trần như nhộng để nàng nằm trên giường, Trầm Vũ Anh e thẹn thiếu nữ nói: “Anh mau đến yêu em.” Nói xong dang rộng hai chân ra, lộ ra phần nào đó thần bí màu đỏ huyền thoại sò ốc của người con gái.

Đôi mắt xuân tình ngập nước, âm thanh mị mị tựa như rên rỉ, cả cơ thể nóng hầm hập, hiển nhiên sau khi trải qua Minh Hạo cuồng oanh đã chịu không nổi rồi, sau khi trải qua khai phá, nàng mới biết nó ngon ngọt thế nào, sâu trong tận xương tủy mềm mại vô lực, nàng lúc này mong muốn Minh Hạo nhanh đem thứ ‘cây thương’ lớn kia lấp đầy hư không trống rỗng suốt mấy ngày qua.

Minh Hạo mỉm cười gật đầu nói: “Tốt, ta yêu người.” Sau đó chậm chậm tiến vào...

Một lát sau trong phòng vang lên âm thanh mây mưa vu sơn vui sướng của đôi nam nữ...

...

Một ngày sau, Minh Hạo rốt cuộc giải quyết xong chuyện ở đô thị, đem gia đình Trầm Vũ Anh thu vào không gian. Khi cha mẹ nàng biết Minh Hạo là thần tiên lập tức nhìn hắn với ánh mắt khác, nhất là Trầm Minh vì vài ngày trước mà đắc tội, hắn quỳ xuống dập đầu mười cái thật tâm xin lỗi Minh Hạo, hứa từ nay không tái phạm. Nhìn trên mặt Trầm Vũ Anh, Minh Hạo chấp nhận lời xin lỗi hắn, không tính toán chuyện nhỏ nhặt ở trong lòng.

Còn về tổ chức Tân Nam cùng Cá Sấu, Minh Hạo mặc kệ, dù sao cả hai đều là đối thủ cạnh tranh, cho nên có thể kiềm chế nhau, không độc đại.

Minh Hạo đem mẹ con Sinh Đạo trở về thế giới Đế Bá, đến căn phòng hậu cung, giới thiệu nàng cho chúng nữ.

Chúng nữ thấy hắn mang theo nữ nhân tập mãi thành quen, nhanh chóng đi tới làm quen với Sinh Đạo. Sinh Đạo cũng biết đạo làm người, nàng ôn nhu mỉm cười bắt tay nói chuyện với chúng nữ, rất nhanh đám nữ hòa hợp với nhau.

Đám nữ nhìn Đạo Nữ xinh xắn không khỏi cứng chiều, yêu ai yêu lấy một đường, coi nàng trở thành con gái ruột của mình, làm Đạo Nữ cực vui vẻ, hạnh phúc trong vòng tay đám mẹ mới này.

Sinh Đạo đột nhiên nói: “Các chị em, ta có đề nghị về phu quân của mình.”

Tuyết Linh Nhi tò mò hỏi: “Làm sao Sinh Đạo?”

“Các chị em cũng thấy, hắc thường xuyên ra ngoài ong bướm, hái hoa gheo nguyệt, cho nên chúng ta nên đặt ra nội quy hạn chế hắc lại hành vi dâm dăng này, nếu không hắc mỗi lần ra ngoài không ít thì 10 người, nhiều thì 100 người, đến lúc đó xưng hô rất loạn xạ, quan trọng nhất hắc chỉ có một mình, không thể ba đầu sáu tay chia ra quan tâm chúng ta... Hắc đem chúng ta đánh vào lãnh cung ít đến thăm. Các chị em nghĩ sao?”

Kaguya gật đầu, mặt lạnh nhìn qua Minh Hạo nói: “Đúng vậy, hắc rất ít quan tâm đến chúng ta, phải đặt ra luật thiết, cấm hắc ở bên ngoài hoa bướm mà quên đi chúng ta...”

Thần sắc của nàng thật sự đúng là oán phụ khuê phòng, thật sự mấy năm rồi chưa được Minh Hạo sủng hạnh, hôm nay gặp lại thật sự khao khát, nếu không phải ở đây còn đám tử muội, nàng thật sự muốn đè Minh Hạo ra dưới đất, đánh một trận chiến lớn với hắc.

Không chỉ nàng, Tuyết Linh Nhi, Hỏa Thiên Hương, Hỏa Thiên Linh, Nễ Hoan, Narede, Bulma, Phượng Mị Nương, Lý Tôn Dạ, Nicole, Mị Tình, Bỉ Bỉ Đông, Bỉ Bỉ Đông, Thiên Nhận Tuyết, Hồ Liệt Na, Tiểu Vũ, Chu Trúc Thanh, Băng Đế, Tuyết Đế, Liễu Như Ân, Hagaromo Gitsune, Mị Yểm, Miêu Huyền Nguyệt, Tam Nương, Mị Tình, Kohato Azami, Nê Tuyết Hà, Sinh Đạo... Đồng loạt gật đầu, các nàng đồng ý với lời Kaguya nói, toàn bộ dùng ánh mắt giết người nhìn Minh Hạo, vài người trong đó ánh mắt oán hận nghiêng răng nghiêng lợi nhìn dxr2w6Kz về hắc.

Minh Hạo thấy đám nữ nhìn về phía mình, nhất là từng người thiếu phụ dùng ánh mắt u oán nhìn hẳn, cả người không tự chủ run lên, da lông đều dựng thẳng. Nghe các nàng nói đến chuyện thiết luật, Minh Hạo có tật giật mình hú hồn, may là hẳn đem đám nữ ở đô thị bỏ vào không gian riêng, nếu không đem theo đám này ra mặt, chắc chắn bị đám mẫu hồ này lột ra một tầng da.

Minh Hạo cười tà tà nói: “Mấy người các người chuẩn bị thoát quần đi, ta sẽ cho các người biết bốn gia jị lợi hại như thế nào, đêm nay phải cho các người dờ sống dờ chết, hưởng thụ tư vị cuồng bạo.”

“Các chị em, lên giết hẳn!”

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 349: Kết Thúc 3

Lý Tôn Dạ xung phong cởi giáp, tiến lên giết địch. Nghe nàng nói, đám nữ mặt đỏ đến mang tai, sau đó từng người mau chóng thoát giáp, cầm kiếm xông lên, à nhầm cầm chim đem lên giết tới Minh Hạo.

Minh Hạo thấy đám nữ như sói đói nhào tới, một cổ ngạo khí vạn trượng bay lên, hắn đem quần áo thoát ra, phía dưới hiển lộ ra cột chống trời cao ngạo.

Khi này hắn đem tiểu jj biến cực lớn, có hơn 30cm, bởi vì lúc trước sợ đám nữ đau đớn nên biến nhỏ vừa với các nàng, nay gặp đám nữ dám không sợ chết khiêu khích mình, Minh Hạo quyết định dạy dỗ các nàng một bài học nhớ đời.

“A!”

Các nữ nhìn thấy “tiểu jj” vậy mà biến thành “siêu jj”, nếu cái này mà đâm vào đừng nói các nàng, cho dù rộng lớn như Tam Nương cũng không khỏi kinh sợ, trong lòng lộ bộ sợ hãi kêu lên một tiếng muốn chạy trốn, đáng tiếc đã bị Minh Hạo khóa không gian lại, các nàng bất lực dựa trên tường, đám nữ hoảng sợ nói: “Tướng công, người đừng làm vậy, thương hóa tiếc ngọc thiếp.”

Minh Hạo cười lạnh, biết mình không lộ ra thâm uy các nữ sẽ trèo lên đầu mình, nói: “Ta thương hoa tiếc ngọc vậy ai thương hoa tiếc ngọc ta? Ai kêu các người dám lấy đông đánh ít, nên các người ngoan ngoãn nhận mệnh đi, đây là quả báo tới nha.”

“Vô sỉ.” Đám nữ sắc mặt đỏ không hẹn cùng hô, đáng tiếc dù không muốn, cũng phải quy phục dưới thâm uy bá đạo của Minh Hạo.

Đêm đó ở hậu cung phòng tràn ngập xuân sắc, âm thanh tiêu hồn lạc phách thảm thiết kiều mị vang lên, tiếng súng nổ rền vang liên miên không dứt.

Đại chiến diễn ra hơn một tháng, đánh 24 trên 24 giờ, không ăn không ngủ, so với đánh trận Định Pin Phủ trên không thậm chí ác liệt hơn nhiều lần. Cuối cùng chiến thắng thuộc về Minh Hạo tên siêu thâm tặc, chúng nữ giơ tay đầu hàng, từng người như con heo chết nằm ì dưới đất, bụng ai nấy đều phình ra, khắp người tràn ngập dấu vết chiến đấu, tinh hoa của nam nhân...

Minh Hạo lần này đại chiến cũng gần như tinh tấn nhân vong rồi, may là thể lực siêu cường, sức chịu đựng kinh khủng, bị kim thương không ngã mới làm nổi, nếu là người thường ngửa hơn trăm nữ cùng lúc nửa tháng thể này chắc chắn tinh lực lẫn người sớm vong.

...

Vài năm sau, Minh Hạo sống an nhàn sung sướng cực kỳ, điều mà bất cứ nam nhân nào đều ước mơ. Ban ngày lẫn đêm luôn hoang dã vô độ, ban ngày ở không gian cùng chúng nữ trăm người chịch nhau, buổi tối ở Đế Bá thể giới cùng chúng nữ ***, hẳn lại bơm thêm đồng tinh hoa, làm chúng nữ như heo mẹ lần nữa có thai.

Người sinh hai, người sinh ba, sinh bốn, sinh năm... Tính ra toàn bộ cũng hơn trăm đứa con.

Minh Hạo đối với cái này không ngại, dù sao lấy hắn gia tài vô hạn, thêm bao nhiêu dù hơn ngàn cũng không thành vấn đề, dù sao hắn thích bản bên trong đám nữ, rất là dư vị...

“Tiểu tử đạo này có vẻ sung sướng nhỉ, ngày đêm được đám thê thiếp quần lầy, diễm phúc không cạn nha. Chuẩn bị tiếp nhận huấn luyện của ta đi khặc khặc khặc.”

Minh Hạo đang ngồi uống trà nhìn ngoài sân đám con chơi đùa, đột nhiên trong đầu vang lên âm thanh già nua, theo đó không gian biến đổi.

...

Một lát sau Minh Hạo mở mắt ra, kêu gọi toàn bộ chúng nữ tập hợp ở đại sảnh.

Nhìn chúng nữ, Minh Hạo thần sắc nghiêm túc nói: “Ta sắp rời đi thời gian dài, cho nên muốn nói với các người một tiếng.”

“Phu quân đi đường bảo trọng.”

“Tướng công giữ gìn sức khỏe.”

“Nhớ trở về sớm để sung hạnh phúc.”

“Anh không được treo hoa ghẹo bướm quên đi chúng em...”

“...”

Đám nữ gật đầu, các nàng nghe Sinh Đạo nói việc này từ trước, đã chuẩn bị tinh thần từ sớm, các nàng ồn ào oanh oanh yến yến, quan tâm, dặn dò hân nói.

Bởi vì là lần cuối cùng, Minh Hạo rơi vào điên cuồng vô độ, đem ra luôn hơn trăm nữ giấu diễm từ trước trong không gian, lần này xảy ra siêu cấp chiến đấu, một nam ngự hơn hai trăm nữ, 400 ngực sữa (200 đôi ngực sữa), 400 cúc hoa, 400 huyết óc...

Lần này đánh hơn hai tháng mới xong. Chúng nữ lần Minh Hạo rơi vào tình trạng kiệt sức bất lực, gần như đạt đến tình trạng tinh tẫn nhân vong.

Trong phòng nằm đầy nữ tử, mỗi người dáng vẻ tuyệt sắc, khuynh quốc khuynh thành, có mị hoặc chúng sinh, có nóng nảy như lửa, có thanh thuần đáng yêu, có diễm lệ đoan trang, có ôn nhu như nước, có cao quý khí phái, có bậc cân quốc oai hùng phấn chấn, có ngọt ngào thiếu nữ, có diễm dúa mỹ phụ, có hiền thực thê tử, có lạnh lùng như băng, có kiêu ngạo tiểu thư...

Từng cái hông lớn, hông to, hông nhỏ, ngực siêu lớn, ngực lớn, ngực bạch thổ, tóc vàng, tóc trắng, tóc xanh, tóc đen phong phú chủng loại tập hợp tại đây.

Trên mặt các nàng dính đầy màu trắng, mỗi người hiện ra mười phần thỏa mãn, vui sướng hạnh phúc.

Vậy mà tất cả nữ thân thể trần như nhộng, môi hé ra như cánh hoa chào buổi sáng, trong phòng nước chảy thành sông, ngập lụt đến chiều cao tầm 1m trong phòng.

Toàn bộ tập hợp tại trong phòng giường lớn, tạo thành một cảnh tượng dâm mỹ độ sộ, huyền lệ, xinh đẹp đến khó có thể hình dung được.

Chỉ là các nàng không cử động tay chân được, thở không ra hơi, về phần Minh Hạo, tiểu “jj” héo rút thành con kiến nhỏ, nơi trứng đỏ sưng lên. Còn chúng nữ thân dưới sưng tím đỏ, nước từ trong “Lòng” chảy ra lênh láng, đôi ngực bị giày xéo thành muôn hình vạn trạng, cúc hoa nở rộ, miệng há to, mũi ngừng hô hấp, mắt trắng dã ngất đi.

...

Nửa tháng sau, Minh Hạo tạm biệt chúng nữ lần cuối, tập hợp đầy đủ con cháu trong nhà tham dự buổi lễ tiễn biệt.

Ở một khu vực cực lớn, hơn trăm tỷ người đứng đây, mỗi người tỏa ra khí chất cao quý, khí tức như biển, bá chủ một phương, cai quản một nơi.

Minh Hạo ngồi trên đài cao, bên cạnh là cha mẹ, cha mẹ đám nữ, phía dưới là hàng chúng nữ ngồi, kế tiếp chỗ đám con – cháu...

Mỗi người thần sắc nghiêm túc, kính cẩn, đám con cháu nhìn về Minh Hạo như nhìn thấy thần linh, từng người thần sắc nồng nhiệt cung kính, không ai có dị tâm, dù chỉ một chút.

Minh Hạo nhìn qua Thủy Tổ Sáng Thế Thần cung kính nói: “Cha ta đã sẵn sàng, đi thôi.”

Thủy Tổ Sáng Thế Thần vuốt râu dài dưới cằm cười cười hài lòng, giống như rất vui khi nghe Minh Hạo gọi hắn là cha. Tay nâng lên nhẹ nhàng điểm Minh Hạo một cái, sau đó ở chúng người chứng kiến, cả hai người biến mất, không còn biết hai người đi đến nơi nào.

“Tiễn biệt (phu quân, ông nội, ông ngoại, ông cố, ông tổ...)”

“Teng~Teng~Teng~”

“A di đà phật.”

“Gàoooooooo”

“Lệệệệệệ”

Đám nữ hậu cung cùng chúng con cháu hướng về phương Nam hành lễ một cái, sau đấy hô lên một tiếng.

Hơn trăm tỷ người cùng hô, chấn rung màn tai, trời đất quay cuồng, thiên địa biến sắc, mặt đất rung chuyển, kế tiếp tứ thần thú: Bạch Hổ, Thanh Long, Chu Tước, Huyền Vũ hiện lên ở giữa bầu trời, một hồi tiên phật âm vang, bảy sắc cầu vồng chảy ngang qua khung trời, phật đà tụng kinh, tiên

nữ đánh đàn, thần linh cúi đầu, vạn vật hòa vang, tựa như đón chào tiễn biệt người cao quý nhất thế gian này rời đi.

(Truyện Đến Đây Kết Thúc – Cám Ơn Mọi Người Đã Theo Dõi - Quan Tâm - Giúp Đỡ - Chào Tạm Biệt, Hẹn Gặp Lại Sau~~~~)

SIÊU CẤP YY HỆ THỐNG

Time

www.dtv-ebook.com

Chương 350: Lời Cuối Cùng Của Tác Giả - Kết Thúc

Tác giả lời nói cuối:

- Cám ơn tất cả người đọc theo dõi xuyên suốt hành trình bộ truyện vừa qua.

Trải qua nửa năm viết truyện, tác giả cố gắng kiên trì đến cuối cùng. Bên cạnh đó bởi vì không thực hiện được lời hứa viết đến 500c, tác giả cảm thấy thật sự hổ thẹn, chân thành gửi lời xin lỗi cũng như cảm ơn tới người đọc. Nhưng lại phần nào vui sướng, giải thoát, vì đây là cuốn truyện đầu tiên mà tác giả viết dài nhất trong cuộc đời, đến tận 347c. Giải thoát bởi vì không cần ngày đêm lo nghĩ cốt truyện, ăn không ngon, ngủ không yên, ỉa bị bón. Vì viết truyện mà mất ngủ, mất ăn, khó ỉa. Sụt mấy kg ốm nhách, mắt lên độ.

Lần này viết xong, coi như giải thoát khỏi đau khổ a... Ngồi vài giờ đau lưng, đi ngủ suy nghĩ, đi ăn suy nghĩ, trong wc cũng nghĩ, duy nhất nghĩ về truyện chứ không gì khác.

Tác giả cảm thấy thật bội phục mình, một người trình độ văn dở tệ, vậy mà có thể viết ra một cuốn truyện hoàn thành, hơn 350c, hơn 550k chữ, dù truyện không hay lắm, nhưng đa phần là bội phục nghị lực của mình.

Nói đến truyện, chắc hẳn người đọc hết 50% người cực thất vọng với truyện lẫn tác giả. Truyện kết cấu rời rạc, không mạch lạc, nhảm nhí, đa phần yy, sm, thu gái là chính...

Tác giả cúi đầu nhận sai lầm này, nhưng dù sao cũng không uổng phí bao công sức bỏ ra. Thay vào đó tác giả thu được rất nhiều kinh nghiệm, cách viết truyện, cũng như nhận ra sai lầm của mình. Có thể chuẩn bị tốt cho phần truyện sau.

Về phần kết cấu không mạch lạc(từ chương 80~90 gì đó trở đi, đến Đế Bá thế giới).

Tác giả nói luôn.

Ở phần này xảy ra sự cố đến hai lần.

Lần thứ nhất màn hình máy tính die, trong khoảng thời gian 1 tháng máy mới sửa xong, mà phải biết, các ý tưởng cũng như cốt truyện viết trong đó đều để ở máy [cũ]. Cho nên sau khi mất hết đám đại cương cốt truyện, tác giả như con ruồi không mục đích viết lung tung.

Đi sai một bước chính là sai ngàn dặm. Câu này nói không sai, viết lần này sai, sai hết, sai hoàn toàn, sai từ đầu đến cuối... Haizz, cảm hứng mất, ý tưởng mất. Nói chung là ở phần đầu từ chương đại thiên thế giới là mất hết~~

Lần thứ hai là tác giả bấm nhầm, làm hư word, không vào đọc được mấy cái đại cương ý tưởng (vừa viết ra). Bởi vì máy quá yếu, tải file lên drive google cũng k đọc được. Tác giả thế là bắt đầu đại cương cốt truyện mới, nhưng cái nhịp điệu mạch truyện hoàn toàn lạc mất...

Cho nên dẫn đến tình trạng như bây giờ, mạch truyện rời rạc. Chỉ có thể trách số mình nhỏ như cú, ông trời đéo thương mình***

Nhưng tác giả cũng không trách số phận, bởi vì ban đầu mình cũng kém rồi, tất cả nói ra trình độ còn non kém...

- Cảm ơn toàn thể người đọc, dù chọi đá, đặt gạch, hay ủng hộ, khen chê... Tác giả đều cảm ơn, vì mỗi lời người đọc chính là nguồn động lực để tác giả viết truyện, hoàn thành cuốn truyện này! (Cúi đầu!!!!)

...

Câu hỏi từ phóng viên lương tâm tự kỷ phỏng vấn, có thể không nhìn, nếu tò mò có thể nhìn:

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Cảm hứng viết truyện này ban đầu của tác giả là gì?

- Tác giả: Đó là xem một video nhạc game trên youtube về đám tàu chiến phi thuyền tương lai bắn nhau, từ đó nổi lên cảm hứng viết. Viết cho mình, viết cho cái phần yy, sm của mình ra trong truyện: D

Link nhạc: https://www.youtube.com/watch?v=DD_N_41ZkAE

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Tác giả năm nay bao nhiêu tuổi.

- Tác giả: Tính năm nay chắc 19, Mậu Hổ (đất trên tường thành– giờ tý).

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Giới tính nam hay nữ

- Tác giả: Viết ra yy tất nhiên là nam.

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Còn F. A hay đã phá tờ rin?

- Tác giả: Vẫn còn F. A 100%, chưa nắm tay con gái nữa mà hì hì: D

Phóng viên lương tâm tự kỷ: F. A vậy tại sao có thể tả được cảnh tình cảm cùng “dâm yy”?

- Tác giả: Đọc sắc hiệp, nghiên cứu phim heo, tự tưởng tượng...

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Tại sao truyện “nát” tác giả vẫn còn kiên trì đến bây giờ?

- Tác giả: Vì đam mê muốn viết ra một hậu cung yy cho mình, thứ hai vì trách nhiệm, tác giả là người có trách nhiệm không bao giờ bỏ cuộc, dù nó thất bại đến thảm hại, đến cuối cùng mới thôi, không muốn nuốt lời hứa, càng không muốn để người đọc thất vọng.

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Ước mơ của tác giả là gì?

- Tác giả: Nói ra chắc người khác nghĩ tác giả điên, đó là: Bất tử - tác giả không mê tiền, sắc đẹp, quyền lực gì, vì mấy cái đó không thể cho mình “thực sự” bất tử...

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Nhà tác giả ở đâu.

- Tác giả: Ở Tây Ninh

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Kiểu con gái tác giả thích là gì?

- Tác giả: Loại hình hoàn mỹ, giàu, xinh đẹp, dịu dàng, ôn nhu, chung thủy...

Phóng viên lương tâm tự kỷ: Trên thế giới này không có hoàn mỹ, như vậy tác giả làm sao?

- Tác giả: Tất nhiên là F. A. Là nam nhân, chân đá chim, tay bóp vú, làm sao có thể vì một người phụ nữ trở nên mềm yếu, không có gái liền nghĩ đến chết?

Phóng viên lương tâm tự kỷ (bật cười): Cám ơn tác giả trả lời tất cả câu hỏi, chúc tác giả sức khỏe dồi dào để viết thêm một bộ truyện yy, sm, hài hước mang đến những giây phút giải trí sau giờ stress cho độc giả.

- Tác giả: Hi vọng là vậy, cũng không chắc có thể viết thêm cuốn nữa, bởi vì lần này tác giả sẽ chuẩn bị chu đáo, có thể nửa năm, cũng có thể 1 năm sau mới viết lại, ha ha hên xui thôi, ai biết khi đó xảy ra chiến tranh đâu này? Mọi người khi đó đều ra tiền tuyến, có một ngày chúng ta “Hội Tụ Dưới Suối Vàng” a. Khi đó tác giả có thể thoải mái dưới đó viết truyện rồi hahahaha (vui vẻ một câu, đừng để trong lòng.)

Tác giả: Về phần 2, tác giả nghĩ có thể có, nhưng khá lâu, vì tác giả cần chuẩn bị 1 năm, hoặc 1 năm rưỡi, hên xui a ^_^ (không cần hi vọng có F2 quá, nhưng nghĩ sẽ cố).

- -Lời cuối cùng, tác giả cảm ơn toàn thể người đọc đã và theo dõi và ủng hộ tác giả, ngủ ngon!!!--

Hẹn gặp lại lần sau. (20h:43 – Ngày 13/4/2017)

Cám ơn.

Ký tên: Time (Kiếm Sầu)

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Xuyên Việt Đến Tương Lai

Chương 2: Hệ Thống Siêu Cấp Yy Nhận Chủ

Chương 3: Sau 5 Năm

Chương 4: Kiểm Trắc Thiên Phú

Chương 5: Phế Vật Hay Là Thiên Tài?

Chương 6: Siêu Cấp Quái Vật !!! Siêu Cấp Thiên Tài !!!

Chương 7: Phong Vân Động

Chương 8: Siêu Cấp Vận May Gia Thân !

Chương 9: Chuẩn Bị Khởi Hành Tiến Đến Học Viện

Chương 10: Tiến Về Học Viện (1)

Chương 11: Tiến Đến Học Viện (2)

Chương 12: Tiến Đến Học Viện (3)

Chương 13: Tiến Về Học Viện (4)

Chương 14: Tiến Đến Học Viện (5)

Chương 15: Khởi Hành(1)

Chương 16: Khởi Hành (2)

Chương 17: Khởi Hành (3)

Chương 18: Hải Tặc Đột Kích(1)

Chương 19: Hải Tặc (2)

Chương 20: Hải Tặc Đột Kích (3)

Chương 21: Cứu Viện ?(1)

Chương 22: Cứu Viện ?(2)

Chương 23: Cứu Viện (3)

Chương 24: Một Quyền Chi Uy !

Chương 25: Sức Mạnh Thật Sự Của Chấn Động !

Chương 26: Siêu Địa Bộc Thiên Tinh!

Chương 27: Hôn Thê? Vợ Chưa Cưới?

[Chương 28: Ác Ma Cùng Trùng Tộc Kinh Khủng](#)
[Chương 29: Trái Ác Quỷ](#)
[Chương 30: Triệu Hoán Lý Thất Dạ](#)
[Chương 31: Ban Đêm Đột Kích](#)
[Chương 32: Bước Nhảy Alpha](#)
[Chương 33: Chuẩn Bị Lên Làm Cha](#)
[Chương 34: Tiến Vào Học Viện Báo Danh](#)
[Chương 35: Chậm Đã Thằng! Sớm! Tùng!](#)
[Chương 36: Cướp Đoạt Thiên Phú, Huyết Mạch Của Người!](#)
[Chương 37: Diệt Thằng Gia \(1\)](#)
[Chương 38: Diệt Thằng Gia \(2\)](#)
[Chương 39: Diệt Thằng Gia \(3\)](#)
[Chương 40: Diệt Thằng Gia \(Hết\)](#)
[Chương 41: Liên Bang Nhân Loại Cao Tầng Chấn Động](#)
[Chương 42: Vị Thiếu Niên Đó Là Cháu Của Ta!](#)
[Chương 43: Ta Cày Nát Người ***](#)
[Chương 44: Trở Về Học Viện Bắc Đẩu](#)
[Chương 45: Bị Bắt Bài?](#)
[Chương 46: Đánh Bại Hận Thiên Tử](#)
[Chương 47: Dâm Đãng Lớp Học](#)
[Chương 48: Trận Chiến Kinh Điển Nhất Của Minh Hạo](#)
[Chương 49: Phút Một Lần](#)
[Chương 50: Khinh Thường Quần Hùng](#)
[Chương 51: Đại Hôn](#)
[Chương 52: Tới Nơi](#)
[Chương 53: Hắc Ám Liên Minh Tổng Tiến Công](#)
[Chương 54: Hi Sinh](#)
[Chương 55: Lý Thất Dạ Dạy Đồ](#)
[Chương 56: Cục Cứt Mũi Thần Thánh](#)
[Chương 57: Hắc Ám Liên Minh Rút Lui \(1\)](#)
[Chương 58: Hắc Ám Liên Minh Rút Lui \(Hết\)](#)
[Chương 59: Đại Thống Soái Liên Bang Nhân Loại, Minh Hạo](#)

[Chương 60: Minh Hạo Super Saiyan\(Bản Đẹp\)](#)
[Chương 61: Minh Hạo Tuyên Bố](#)
[Chương 62: Super Saiyan Momoshiki Super God](#)
[Chương 63: Thế Giới Trong Gương!](#)
[Chương 64: Một Năm Sau](#)
[Chương 65: Phu Nhân Sắp Sinh](#)
[Chương 66: Chuẩn Bị Khởi Hành Tiến Vào Vũ Trụ](#)
[Chương 67: Tiến Ra Ngoài Vũ Trụ](#)
[Chương 68: Liên Bang Chặn Đánh \(1\)](#)
[Chương 69: Liên Bang Chặn Đánh \(Hết\)](#)
[Chương 70: Chó Cẩn Chó](#)
[Chương 71: Đùa Giỡn Hai Vị Nguyên Lão](#)
[Chương 72: Triệu Hoán Ra Bulma!](#)
[Chương 73: Giáng Lâm Thế Giới Hokage](#)
[Chương 74: Giết Chết Chồng Tương Lai Ōtsutsuki Kaguya](#)
[Chương 75: Ōtsutsuki Kaguya Tội Nghiệp Bị Lừa](#)
[Chương 76: Kaguya Mang Thai](#)
[Chương 77: Kaguya Sinh Con](#)
[Chương 78: Chơi Game Pokemon](#)
[Chương 79: Hiện Đại Hóa Thế Kỷ 21 Lãnh Địa Sou](#)
[Chương 80: Xem Phim Chiến Tranh](#)
[Chương 81: Cái Bẫy \(1\)](#)
[Chương 82: Cái Bẫy \(2\)](#)
[Chương 83: An Táng Hatsu \(1\)](#)
[Chương 84: An Táng Hatsu \(2\)](#)
[Chương 85: An Táng Hatsu \(3\)](#)
[Chương 86: An Táng Hatsu \(Hết\)](#)
[Chương 87: Kosho Vs Nareda Chung Cực Chiến](#)
[Chương 88: Minh Hạo Xuất Hiện](#)
[Chương 89: Câu Chuyện Về Nareda](#)
[Chương 90: Đến Hỏa Thiên Tinh](#)
[Chương 91: Dâm Đồ Chức Năng Kích Hoạt](#)

[Chương 92: Trong Truyền Thuyết Con Ông Cháu Cha?](#)
[Chương 93: Vô Tình Gây Thù Chuốc Oán](#)
[Chương 94: Tà Ác Siêu Cấp Quay Thưởng](#)
[Chương 95: Quay Trúng Hệ Thống Starcraft 2 Super Bug.\(Terran\)](#)
[Chương 96: Minh Hạo Nhập Vai Hành Động](#)
[Chương 97: Thẻ Hội Viên Giao Dịch?](#)
[Chương 98: Con Gái Ta?](#)
[Chương 99: Người Không Tin Tưởng Ta?](#)
[Chương 100: Đội Quân Terran Chuẩn Bị Sẵn Sàng](#)
[Chương 101: Terran Quân Đội Xuất Kích](#)
[Chương 102: Sức Mạnh Của Terran](#)
[Chương 103: Minh Hạo Tàn Ác](#)
[Chương 104: Kể Chuyện](#)
[Chương 105: Hoàn Thành Nhiệm Vụ, Tới Lúc Vào Vấn Đề Chính...](#)
[Chương 106: Đại Chiến \(1\)](#)
[Chương 107: Đại Chiến \(2\)](#)
[Chương 108: Thế Giới Mới](#)
[Chương 109: Ai Giết Con Ta?](#)
[Chương 110: Minh Hạo Âm Hiểm \(1\)](#)
[Chương 111: Minh Hạo Âm Hiểm \(2\)](#)
[Chương 112: Nhiệm Vụ Hắc Ám Đê Tiện](#)
[Chương 113: Class Viết Tiểu Thuyết](#)
[Chương 114: Điều Kiện](#)
[Chương 115: Món Quà](#)
[Chương 116: Triệu Hoán Nhân Vật](#)
[Chương 117: Minh Hạo Cùng Lý Tôn Dạ](#)
[Chương 118: Liên Minh Hắc Ám Tổng Tấn Công](#)
[Chương 119: Liên Minh Hắc Ám Tổng Tấn Công.\(2\)](#)
[Chương 120: Liên Minh Hắc Ám Tổng Tấn Công.\(3\)](#)
[Chương 121: Lý Thất Dạ Vs Minh Hạo](#)
[Chương 122: Lý Thất Dạ, Người Cha Vĩ Đại](#)
[Chương 123: Dâm Thư](#)

[Chương 124: Biến Mật](#)
[Chương 125: Bí Mật Vũ Trụ](#)
[Chương 126: Nicole Âm U](#)
[Chương 127](#)
[Chương 128: Ba Đại Chí Tôn Giáng Lâm](#)
[Chương 129: Nhiệm Vụ Hắc Âm Xuất Hiện](#)
[Chương 130: Văn Phòng Dục Vọng](#)
[Chương 131: Văn Phòng Dục Vọng \(2\)](#)
[Chương 132: Văn Phòng Dục Vọng \(3 - Hết\)](#)
[Chương 133: Minh Hạo Bá Đạo](#)
[Chương 134: Hành Hạ](#)
[Chương 135: Ra Máu Nhiều Quá Mà Chết](#)
[Chương 136: Nên Làm Gì Nàng?](#)
[Chương 137: Trầm Trồ Khen Ngợi](#)
[Chương 138: Bánh Xe Vận Mệnh Bắt Đầu Quay](#)
[Chương 139: Giải Phong](#)
[Chương 140: Chịch Nàng Là Được!](#)
[Chương 141: Chịch Quỷ Yểm](#)
[Chương 142: Chọn Huyết Mạch](#)
[Chương 143: Mị Yểm](#)
[Chương 144: Là Ai Tính Toán?](#)
[Chương 145: Thời Không Phong Bao](#)
[Chương 146: Hợp Thể](#)
[Chương 147: Kỷ Nguyên Tranh Phong \(Ngoại Thiên\)](#)
[Chương 148: Minh Hạo Chết](#)
[Chương 149: Nam Tử Nằm Trong Quan Tài](#)
[Chương 150: Các Người Là Ai?](#)
[Chương 151: Hắc Ngủ?](#)
[Chương 152: Đập Đầu Bể Tường](#)
[Chương 153: Chữa Chim Què Thành Chim Lành](#)
[Chương 154: Phật Chủ](#)
[Chương 155: Hai Năm Sau](#)

[Chương 156: Sơ Luận Đáp](#)
[Chương 157: Đến Phật Giới \(1\)](#)
[Chương 158: Đến Phật Giới \(2\)](#)
[Chương 159: Minh Hạo Đề Tiễn Ý Nghĩ](#)
[Chương 160: Phá Quan Thứ Nhất Hoàn Mỹ](#)
[Chương 161: Tiểu Thiếp Cam Bái Hạ Phong](#)
[Chương 162: Kinh Biển](#)
[Chương 163: Bóng Tối Bao Phủ, Nhấn Chìm Vạn Vật](#)
[Chương 164: Trận Chiến Kia \(1\)](#)
[Chương 165: Trận Chiến Kia \(2\)](#)
[Chương 166: Vô Địch Thiên Địa](#)
[Chương 167: Đại Chiến](#)
[Chương 168: Hệ Thống Thức Tỉnh](#)
[Chương 169: Con Cờ Ẩn Của Minh Hạo Chuẩn Bị Phía Sau](#)
[Chương 170: Diễn Kỹ? Còn Non!](#)
[Chương 171: Minh Hạo Tàn Nhẫn](#)
[Chương 172: Độc Tài \(Hết\)](#)
[Chương 173: Huyết Mạch Mới](#)
[Chương 174: Đánh Giết Vô Địch Kỷ Nguyên \(Kết Phần Để Bá\)](#)
[Chương 175: Đại Hôn](#)
[Chương 176: Luân Hồi Đến Đấu La Đại Lục](#)
[Chương 177: Đường Hạo, Em Trai Đường Tam](#)
[Chương 178: Thức Tỉnh Vô Hồn](#)
[Chương 179: Tam Biệt Anh Trai](#)
[Chương 180: Hình Như Có Gì Đó Sai?](#)
[Chương 181: Nội Tại Thiên Sư 12 Cánh](#)
[Chương 182: Bốn Vô Hồn](#)
[Chương 183: Nhiệm Vụ Giết Giáo Hoàng](#)
[Chương 184: Phiên Bản Cô Giáo Thảo Tại Dị Giới](#)
[Chương 185: Hồn Hoàn Thứ Hai –Thiên Sư Chi Thuần](#)
[Chương 186: Trận Chiến Đầu Tiên](#)
[Chương 187: Truyền Thụ Hồn Hoàn](#)

[Chương 188: Siêu Cấp Yy Đẩu La Hệ Thống](#)
[Chương 189: Bị Hệ Thống Hố Cha](#)
[Chương 190: Chiến Kim Cang Hùng](#)
[Chương 191: Một Tháng Rèn Luyện](#)
[Chương 192: Hồn Hoàn Thứ Hai Doraemon](#)
[Chương 193: Đi Trang Bức \(1\)](#)
[Chương 194: Tán Gái Bí Quyết](#)
[Chương 195: Tình Cảnh Lúng Túng](#)
[Chương 196: Trở Về Võ Hồn Điện](#)
[Chương 197: Lật Đồ Thiên Sứ Nhất Tộc \(1\)](#)
[Chương 198: Bốn Năm Sau](#)
[Chương 199: Sử Lai Khắc, Năm Năm Gặp Lại \(2C Gộp 1\)](#)
[Chương 200: Đánh Giết Đường Hạo](#)
[Chương 201: Minh Hạo Độc Ác](#)
[Chương 202: Tinh La Đế Quốc](#)
[Chương 203: Cực Bắc Chi Địa Thê Lương](#)
[Chương 204: Lừa Tình \(1\)](#)
[Chương 205: Lừa Tình \(2\)](#)
[Chương 206: Lừa Tình \(3\)](#)
[Chương 207: Hai Năm Sau](#)
[Chương 208: Mở Đầu](#)
[Chương 209: Thất Quái Tan Rã](#)
[Chương 210: Hủy Diệt \(Hết\)](#)
[Chương 211: Tương Lai](#)
[Chương 212: Vô Thượng Dâm Đạo](#)
[Chương 213: Doremon Thế Giới](#)
[Chương 214: Số Như Ý](#)
[Chương 215: Vị Socola](#)
[Chương 216: Đến Trường](#)
[Chương 217: Thu Mua](#)
[Chương 218: Bộ Trưởng Bộ Giáo Dục Đến](#)
[Chương 219: Chỉ Là Ta Quá...](#)

[Chương 220: Chữa Trị Chim](#)
[Chương 221: Điều Kiện](#)
[Chương 222: Đột Phá Thời Đại](#)
[Chương 223: Minh Hạo Chân Thật](#)
[Chương 224: Muốn Trở Thành Yakuza? Đi Theo Tổ](#)
[Chương 225: Diệt Trừ](#)
[Chương 226: Nhật Tham Gia Chiến Tranh](#)
[Chương 227: Quân Nhật Xâm Lấn](#)
[Chương 228: Trại Chăn Nuôi](#)
[Chương 229: Rời Đi](#)
[Chương 230: Trở Về](#)
[Chương 231: Mới Tới Bị Hiếp](#)
[Chương 232: Bóp Vú Đột Phá Cảnh Giới](#)
[Chương 233: Lấy Jj Làm Đan Điền](#)
[Chương 234: Quyết Đấu](#)
[Chương 235: Có Mấy Cộng Lông?](#)
[Chương 236: Trượt Patin](#)
[Chương 237: Minh Hạo Vô Si](#)
[Chương 238: Đem Hả Hấp Khô Cho Ta](#)
[Chương 239: Tam Nương Cầu Xin](#)
[Chương 240: Chuẩn Bị Hành Trình Mới](#)
[Chương 241: Đi Lạc](#)
[Chương 242: Bị Rắn Cắn](#)
[Chương 243: Súng Rền Vang](#)
[Chương 244: Tần Tú Tú](#)
[Chương 245: Nô Phi](#)
[Chương 246: Tra Tấn Tần Tú Tú](#)
[Chương 247: Tử Vong Sa Mạc](#)
[Chương 248: Tần Tú Tú Chết](#)
[Chương 249: Gây Sự](#)
[Chương 250: Cân Hết Toàn Bộ](#)
[Chương 251: Kinh Khủng Minh Hạo](#)

[Chương 252: Hệ Thống Starcraft 3](#)
[Chương 253: Binh Lính Starcraft 3 Terran](#)
[Chương 254: Thần Mộ Mở Ra](#)
[Chương 255: Phá Mộ](#)
[Chương 256: Thu Phục Long Mộc Châu](#)
[Chương 257: Chúa Tế Tử Vong](#)
[Chương 258: Tỉnh Dậy](#)
[Chương 259: Quà Tặng](#)
[Chương 260: Đùng Giết Nàng](#)
[Chương 261: Bóng Đen](#)
[Chương 262: Thời Đại Rồng](#)
[Chương 263: Ăn Mẩu Rồng](#)
[Chương 264: Cha](#)
[Chương 265: Biển Cối](#)
[Chương 266: Chuẩn Bị Trở Về Dâm Giới](#)
[Chương 267: Triệu Hồi Râu Trắng](#)
[Chương 268: Minh Hạo Hiện](#)
[Chương 269: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất \(1\)](#)
[Chương 270: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất \(2\)](#)
[Chương 271: Râu Trắng Oai](#)
[Chương 272: Ký Hay Không Ký?](#)
[Chương 273: Mười Tộc Cấp 3 Biến Mất \(Hết\)](#)
[Chương 274: Bão Gió](#)
[Chương 275: Gặp Lại Nê Tuyết Hà](#)
[Chương 276: Tử Thần Sharingan](#)
[Chương 277: Lại Đến Kẻ Địch](#)
[Chương 278: Toàn Lực Đánh Ra Chấn Động](#)
[Chương 279: Minh Hạo Ngại Ngùng](#)
[Chương 280: Trăm Đế Quốc Tuyên Chiến](#)
[Chương 281: Trăm Đế Quốc Tuyên Chiến \(2\)](#)
[Chương 282: Nói Chuyện](#)
[Chương 283: Âm Linh Chúng Tộc](#)

[Chương 284: Toàn Diệt](#)
[Chương 285: Đến Nhân Tiên Quốc](#)
[Chương 286: Thế Cường Đau Khổ](#)
[Chương 287: Kết Thúc 1](#)
[Chương 288: Kết Thúc 2](#)
[Chương 289: Kết Thúc 3 \(Hết Phần Huyền Huyền\)](#)
[Chương 290: Sum Hạp](#)
[Chương 291: Trở Về Tương Lai](#)
[Chương 292: Thuyền Ma](#)
[Chương 293: Cấm Ky](#)
[Chương 294: Nói Chuyện](#)
[Chương 295: Lão Cha Dê Xòm \(1\)](#)
[Chương 296: Lão Cha Phát Dâm Uy](#)
[Chương 297: Lão Cha Phát Dâm Uy \(2\)](#)
[Chương 298: Khu Nô Lệ \(1\)](#)
[Chương 299: Hệ Thống Siêu Cấp Gián điệp \(2\)](#)
[Chương 300: Hàm Tôn](#)
[Chương 301: Ai Lấy Cặp?](#)
[Chương 302: Hoàn Thành Nhiệm Vụ](#)
[Chương 303: Gặp Lại Cố Nhân - Mị Tình](#)
[Chương 304: Ngoại Tình](#)
[Chương 305: Ngoại Tình \(2\)](#)
[Chương 306: Trở Về Đô Thị](#)
[Chương 307: Bói](#)
[Chương 308: Đại Gia Chơi Lầy](#)
[Chương 309: Trở Thành Tâm Điểm](#)
[Chương 310: Kế Hoạch Tiếp Theo Làm Gì?](#)
[Chương 311: Thâm Tàng Bất Lộ?](#)
[Chương 312: Biện Pháp Cuối Cùng](#)
[Chương 313: Sinh Đạo](#)
[Chương 314: Vong Du Thế Giới Thật](#)
[Chương 315: Thần Chiến](#)

[Chương 316: Nhiệm Vụ Ẩn](#)
[Chương 317: Đấu Boss Gà](#)
[Chương 318: Người Làm Cho Ta...](#)
[Chương 319: Dâm Tiện Thôn Trưởng](#)
[Chương 320: Tiện Tay Cứu](#)
[Chương 321: Khởi Hành Đến Quỷ Vực](#)
[Chương 322: Chuyển Class Quỷ Thần](#)
[Chương 323: Hẹn Gặp](#)
[Chương 324: Hẹn Gặp \(2\)](#)
[Chương 325: Giải Nguy](#)
[Chương 326: Cá Sấu Và Nam Tân](#)
[Chương 327: Thệt Trầm Vũ Anh](#)
[Chương 328: Nứt](#)
[Chương 329: Em Có Thai](#)
[Chương 330: Luyện Cấp](#)
[Chương 331: Sinh Đạo Dấm Chua](#)
[Chương 332: Tiểu Jj Xui Rồi](#)
[Chương 333: Đến Thăm Trầm Vũ Anh](#)
[Chương 334: Sinh Đạo Đẻ Con](#)
[Chương 335: Mời Chào Dụ Hoặc](#)
[Chương 336: Cha Ta Là Ai?](#)
[Chương 337: Gặp Thủy Tổ Sáng Thế Thần](#)
[Chương 338: Kinh Thiên Bí Mật](#)
[Chương 339: Con Muốn Chơi Giống Mẹ](#)
[Chương 340: Dâm Tận Thiên Hạ](#)
[Chương 341: Phá Phó Bản Kỷ Lục](#)
[Chương 342: Lệnh Truy Nã](#)
[Chương 343: Đồ Sát Diên Cuồng \(1\)](#)
[Chương 344: Sharingan Kỹ Năng](#)
[Chương 345: Hoang Độ](#)
[Chương 346: Tô Ánh Tuyết](#)
[Chương 347: Kết Thúc 1](#)

[Chương 348: Kết Thúc 2](#)

[Chương 349: Kết Thúc 3](#)

[Chương 350: Lời Cuối Cùng Của Tác Giả - Kết Thúc](#)